DE CHRISTEN
WEEKBLAD VAN DE BAPTISTENGEMEENTEN
100e jaargang - nummer 1 - 4 januari 1985

1985 : Ook jaar onzes Heren

H. Ploeger

U keek wellicht om in wrok, verdriet, dankbaarheid, verwondering. Met waarschijnlijk dezelfde gevoelens ging u de overstap maken van het oude naar het nieuwe jaar. U besefte ook dat er niet enkel reden was tot verdriet, maar ook tot dankbaarheid. Dat er niet alleen ruimte was voor omzien in verwondering maar ook voor omzien in wrok, met schuldgevoelens, met gevoelens van ten onrechte ondergaan leed.

Gods kinderen weten dat hun leven niet afhankelijk is van de voortgang van wetenschap en techniek, van opgaande of neergaande economische ontwikkelingen, van culturele of politieke stelsels en machten. Zij ontkennen niet dat al deze zaken van invloed zijn op hun leven, op hun ervaringen, op hun voorspoed of tegenspoed. Maar bepaald wordt hun leven niet door deze zaken maar door de aanwezigheid van hun Heer.
Zij begrijpen zeer wel dat 1985 evenals alle jaren die deze aardbol heeft ondergaan, een jaar is onder de voogdij van de Schepper aller dingen. Zij zijn onder Zijn bescherming gesteld. In Jezus Christus zijn zij kinderen van deze God geworden. Hij is hun Heer, zoals Hij de Heer is der ganse schepping.

Zij zijn mensen wier sterkte in de Heer is. Zij putten hun krachten niet uit welke eigen of andere bronnen, maar alleen uit Hem die de bron des levens is.
Zij hebben hun hart opengesteld voor hun Heer en Heiland, die daarin Zijn wegen baant. Gaan zij door een dal waarin enkel woestijnstruiken gedijen, zij weten dat de regen van boven komt die zelfs de dorste streken tot bloeiende velden maakt.

Zij gaan voort van kracht tot kracht. Niet in eigen kracht. Zij weten dat zij geen enkel vermogen hebben, maar rijk zijn door genade.
Daarom laat God hen ervaren Wien de kracht en de macht is in hemel en op aarde.

Zij weten van een onontkoombaar voorlaatste station: het graf. Maar vanuit Gods eeuwigheid straalt het licht over het graf heen.
Daarom hebben zij ook weet van het laatste station, het einddoel: Gods koninkrijk (zie Psalm 84:6-8).

In het jaar van onze Heer bidden wij:
Uw koninkrijk kome—
Uw wil geschiede
in alles worde Uw Naam geheiligd.

(door omstandigheden zijn wij genoopt de nieuwjaarsgroet van de voorzitter van de Unie-Commissie, br. J. Schouten, in het volgende nummer te plaatsen.)

DEZE WEEK

Tussen lezen en verstaan

J. Reiling

In Handelingen 8 vers 30 vraagt Filippus aan de ethiopische minister van financien die hij lezend in het boek Jesaja had aangetroffen: verstaat u wat u leest? Hij bedient zich daarbij van een woordspel dat wij in onze taal niet goed na kunnen doen. Misschien zou het zo kunnen: verstaat u wat er staat?, maar dat klinkt toch niet zo goed. Waar het op aankomt is dat er blijkbaar tussen lezen en verstaan nog wel enig verschil bestaat. Daartussen ligt een ruimte van onderzoek, overdenking en gebed. In die ruimte willen we ons onder deze titel af en toe bewegen in de kolommen van DC.
Vandaag enkele overwegingen rondom het thema

VERNIEUWING

Wanneer wij om ons heenkijken in de samenleving lijkt het alsof alles aan vernieuwing toe is. Ons bedrijfsleven moet worden vernieuwd om niet achterop te raken bij de rest van de wereld. Het onderwijs moet worden vernieuwd om op de nieuwste ontwikkelingen in te kunnen spelen. Ons stelsel van sociale zekerheid is aan vernieuwing toe en van de gezondheidszorg geldt hetzelfde. Hoe vermoeiend is het te leven in een tijd waarin alles anders moet.

Zou dit nu ook voor de kerken gelden? Van die oude kerken die al zoveel eeuwen bestaan zou je je dit goed kunnen voorstellen: vernieuwen of verdwijnen! Maar zou het ook gelden voor onze eigen baptisten gemeente? Voor onze Unie van gemeente? Het is geen wonder dat die gedachte veel mensen niet aanspreekt. Dat er in de samenleving zoveel vernieuwing nodig is, is tot daaraan toe. Maar mag er dan niet één plaatsje overblijven waar het niet hoeft? En is de gemeente dan niet de aangewezen vrijplaats waar de vernieuwingsdrang ons niet verontrusten kan?

Toch maakte uitgerekend de Evangelische Alliantie het jaar 1984 tot het jaar van de gemeentevernieuwing. Dat was, naar mijn mening althans, ook zeer terecht. Niet omdat wij ook als gemeenten met onze tijd moeten meegaan maar omdat het in het Nieuwe Testament staat. Het staat er zelfs in de gebiedende wijs. Het is een van de belangrijkste geestelijke opgaven van de gemeente. Daarom heb ik ruim een jaar geleden op verzoek van de EA twee volzinnen bijgedragen aan het nummer van haar blad waarmee het jaar van de gemeentevernieuwing werd geopend. De eerste van die twee zinnen luidde: Gemeentevernieuwing mag niet een restauratie zijn van een geïdealiseerd verleden maar verandering naar het beeld van Christus de Komende. De tweede zin ging over de omgang met de Schrift. Daarop kom ik wellicht later nog eens terug.
De hier aangehaalde zin geeft enige aanleiding tot nadenken over het bijbelse gebod tot vernieuwing.

Overlevering

Wie aan vernieuwing denkt heeft ook reden om aan het verleden te denken. De twee lijken elkaar uit te sluiten. Wie vernieuwt laat het verleden achter zich. Zo eenvoudig is dat. Of is het misschien toch niet zo eenvoudig? Wij moeten daarover iets dieper nadenken.
Wij leven immers allen voor een groot deel uit het verleden. dat geldt van ieder mens persoonlijk, het geldt ook van een gemeenschap van mensen. Wij danken ons leven aan onze ouders en voorouders en daarom dragen wij veel van hen mee in ons leven. Niet alleen fysiek en psychisch maar ook geestelijk. Zij droegen hun geloof en hun normen en waarden aan ons over, zoals wij ze willen overdragen aan onze kinderen. Zonder deze overdracht, traditie is een beter woord, zou elke generatie weer opnieuw moeten beginnen en wij zouden niets hebben om dankbaar te gedenken. Wij staan in een traditie. Als gemeenten staan wij in de baptisten traditie en, nog wat ruimer gezien, in de doperse traditie. Wij mogen daar dankbaar voor zijn.
Toch zijn wij anders dan onze ouders en voorouders en zijn onze gemeenten anders dan een halve eeuw geleden. Het verleden raakt langzamerhand op afstand. Wij groeien er van weg. Daarin kunnen allerlei dingen een rol spelen maar daar gaat het nu niet om. Het gaat er nu om dat wij niet bij het verleden kunnen blijven staan omdat de tijd voortschrijdt en omdat wij in veel opzichten andere mensen zijn geworden. Ook dat hoeven we niet negatief op te vatten. Het hoort bij het leven.
In dagen van grote veranderingen echter zo als we ze nu beleven, veroorzaakt dat losraken van het verleden vaak veel pijn. Naarmate de pijn sterker wordt gevoeld wordt het verleden mooier en aantrekkelijker in onze herinnering. Wanneer bovendien blijkt dat het nieuwe van de tijd minder bevredigend is dan eerst werd verwacht, dan ontstaat zoiets als een hang naar wat is geweest. Wanneer dan bovendien de ware vernieuwing wordt gepredikt als een terugkeer naar de oude waarden en paden, dan zijn wij niet ver verwijderd van een poging tot restauratie van een geïdealiseerd verleden en vergeten wij dat dat niet het werkelijke verleden is.

Meestromen?

De tegenwerping ligt voor de hand: moeten wij dan soms maar meestromen en meedrijven met de stroom van de razendsnelle veranderingen van onze tijd? Is dat soms minder gevaarlijk dan een terugkeer naar het verleden? Dat zou ik niet graag willen beweren.
Maar dat is ook niet de keuze waarvoor wij staan. Het gaat niet om meedoen met de machten van het heden of terugkeer naar het verleden. Het gaat erom dat geen van deze beiden overeenkomt met wat de bijbel onder vernieuwing verstaat. Daarop willen we ons nu gaan richten.
Wat is eigenlijk het nieuwe van het Nieuwe Testament? Waarom onderscheiden wij tussen het Oude en het Nieuwe Testament? Het antwoord is eigenlijk heel eenvoudig. Jezus Christus is het nieuwe. Beter gezegd, Hij is de Nieuwe. Dat onderkenden de mensen die zijn verkondiging hoorden: een nieuwe leer met gezag. Dat leerde Hij zijn discipelen in de nacht waarin hij werd verraden: mijn bloed is het bloed van het nieuwe verbond. Dat begrepen de apostelen en profeten van het nieuwe verbond, door de Geest van Christus verlicht: Hij is de nieuwe mens, de tweede Adam, de eerstgeborene uit de doden, het begin van de nieuwe schepping, ja Hij **is** die nieuwe schepping in zijn Persoon. Door dood en opstanding heen openbaart Hij zich als degene die alle dingen nieuw maakt. Die ook mensen nieuw maakt. Hij straalt nieuwheid uit door het woord van zijn apostelen en door de Heilige Geest. Wie zich erdoor laat trekken wordt erin meegenomen. Mensen worden een nieuwe schepping en gaan leven - wandelen zegt de Schrift - in nieuwheid van leven.

Evolutie?

Zo vanzelfsprekend beschrijft de Schrift de voortgang van het nieuwe dat het haast lijkt alsof vernieuwing een soort evolutie is die als het ware zichzelf voortstuwt en tot voltooiïng brengt. Wel spreekt de bijbel van groei maar het is niet de groei van de natuur maar de groei van het geloof. Hier kan geen sprake zijn van een groeiproces in de gebruikelijke zin van het woord. Dezelfde Schrift vertelt van mensen die ontspoord zijn uit het spoor van de nieuwheid van leven. Twijfel, ongeloof, ongehoorzaamheid kunnen ons het spoor bijster doen worden. Ook ongehoorzaamheid, want vernieuwing is een opdracht en wij kunnen die opdracht verzaken.
Dat moeten wij niet verkeerd verstaan. Christus is de Nieuwe en Hij maakt ons in geloof tot nieuwe mensen en toch is vernieuwing een opdracht. Niet in die zin dat Christus de start maakt en dat wij dan vervolgens het moeten afmaken. Ook niet: Christus en wij doen het samen. Vernieuwing is en blijft een gave en een opgave, een geschenk en een taak.

Denken

Geen woord uit de Schrift zegt zo duidelijk

wat vernieuwing is als Romeinen 12 vers 2: wordt niet gelijkvormig aan deze wereld maar wordt hervormd door de vernieuwing van uw denken, opdat gij moogt onderkennen wat de wil van God is, het goede, welgevallige en volkomene. Het zou te ver voeren om deze tekst helemaal te bespreken in de ruimte van dit artikel maar ik wil op drie dingen wijzen.
Wij worden in de eerste plaats opgeroepen om niet wereldgelijkvormig te zijn. Aan de tegenwoordige wereld, welteverstaan, de wereld die in Christus is overwonnen en die geen toekomst heeft zonder Hem. Wie aan **deze** wereld gelijkvormig wordt, lijkt op de man die in 1945 vlak voor de capitulatie van de Duitsers nog lid werd van de NSB.

In de tweede plaats worden wij opgeroepen tot vernieuwing van ons denken. Niet ons gevoel maar ons denken. Denken is meer dan onze hersenen gebruiken. Denken doen wij ook met ziel en lichaam. Denken is vooral zich rekenschap geven. Wie zijn wij en waarvoor staan wij? Het gaat om klaarheid. Het gaat om zelfonderzoek en zonodig zelfcritiek.

In de derde plaats moeten wij onderkennen wat de wil van God is. Paulus gebruikt hier een woord dat beter vertaald wordt met toetsen. Toetsen wil zeggen: wat op je afkomt niet zomaar aannemen of afwijzen maar meten aan de maatstaf van Gods wil. Paulus geeft geen pasklare definitie van wat de wil van God is. Hij omschrijft het met enkele algemene termen: het goede, welgevallige (aan God welteverstaan) en het volkomene. Geen gemakkelijk afleesbare regels maar toetsing met het in Christus vernieuwde denken. Daarmee wordt een geweldig beroep op ons gedaan. God waagt veel met ons. Wie zou in deze ruimte van vrijheid durven staan zonder een blijvend beroep op de Geest en het Woord van God?

De redactie-commissie neemt per 1-1-85 afscheid van de broeders Huizinga en De Winkel als redactieleden. Wij zeggen beide mede namens de lezers hartelijk dank voor de jarenlange inzet.
Een bijzonder woord van dank aan het adres van br. De Winkel, die het laatste jaar de veeleisende taak van eindredacteur op zich heeft genomen.
Het verheugt ons dat wij de pennevruchten van br. Huizinga ook als niet-redactielid zullen mogen blijven proeven.

O. de Vries, voorz. red. com.

MIJN OGEN ZIEN UW HEIL

Simeon, de ziener
Hij bevindt zich in de tempel. Misschien in de voorhof. Hij heeft zo duidelijk gevoeld dat hij vandaag hier moet zijn. Gespannen kijkt hij naar de mensen die de tempel komen bezoeken.
Zou het nu echt zo ver zijn? Zou de Here God eindelijk zijn belofte inlossen?
Voor Simeon was er nooit enige twijfel geweest of de Messias, de Christus des Heren, zou komen. God zelf had hem door de Heilige Geest hiervan absolute zekerheid verschaft. Wat God belooft, gebeurt altijd. Simeon leeft vanuit die verwachting.

De verwachting
Wat Simeon verwacht is vertroosting voor Israël, zoals Lucas zegt.
Ook Jesaja spreekt over troost. Hij heeft dan duidelijk het oog op redding uit de nood waar Israël in die tijd in verkeert. Het volk is immers in ballingschap en de droefheid is groot.

,,Daarom moet ik wenen
mijn oog, mijn oog vliet van water,
want verre van mij is de trooster,
die mijn ziel verkwikken zou. ...'' (Klaagliederen 1:16).

Als Jesaja spreekt over vertroosting dan denkt hij aan de terugkeer van Israël naar het eigen land: ,,Troost, troost, mijn volk, zegt uw God. Spreekt tot het hart van Jeruzalem, roept het toe, dat zijn lijdenstijd volbracht is, dat zijn ongerechtigheid geboet is, dat het uit de hand des Heren dubbel ontvangen heeft voor al zijn zonden''. (Jes. 40: 1,2).
De vertroosting waar Simeon over spreekt blijkt veel verder te reiken, al heeft hij daar zelf misschien nog niet aan gedacht. Wel weet hij zeker dat hij nog vòòr zijn dood de Christus des Heren, d.i. de van de Heilige Geest vervulde Koning, met eigen ogen aanschouwen zal.

Wat ziet Simeon?
Een jonge vrouw, een jonge man, een klein kind. Uiterst eenvoudig gekleed en de duiven die ze offeren willen zijn het bewijs van hun armoede.
De wet over de reiniging na de geboorte schrijft eigenlijk het offeren van een lam en een duif voor (Lev. 12:6), maar aan mindervermogenden is dispensatie verleend: men kan volstaan met twee duiven (Lev. 12:8)
Jonge ouders, die hun pasgeboren baby in de tempel te Jeruzalem aan de Here komen voorstellen, een veelvoorkomende gebeurtenis, waar niets bijzonders aan te zien is. Simeon denkt er blijkbaar anders over. Hij ziet méér.

Wat ,,ziet'' Simeon?
Genoeg om het kind even te willen vasthouden. Stel je voor: hier in zijn armen houdt hij de vertroosting voor Israël. Ziet hij niet dat het bundeltje doeken een doodgewone zuigeling bevat? Blijkbaar ziet hij iets heel anders, want hij jubelt het uit:

Nu laat Gij, Here, uw dienstknecht gaan in vrede,
naar uw woord,
want mijn ogen hebben uw heil gezien, dat Gij bereid hebt
voor het aangezicht van alle volken:
licht tot openbaring voor de heidenen en
heerlijkheid voor uw volk Israël. (Luk. 2:29-32).

Heil voor alle volken
De ogen van Simeon zien nog meer dan hij verwachtte. Vertroosting voor Israël, ja zeker, maar oneindig veel verder gaat het heil dat God bereidt in dit ,,mensenkind''.
De heidenen zal een licht opgaan: zij zullen God zien, die tot nu toe verborgen was. Het heil is geen exclusief geschenk voor Israël. Alle volkeren vallen binnen de lichtkring van Gods genadige liefde.
Voor Israël zal dit een eer zijn, omdat het Gods volk is.

Zien en ,,zien''
Alle gelovigen hebben weet van die twee manieren van zien.
Het heil dat Simeon ,,zag'' ,,zien'' wij immers eveneens.
De Heilige Geest is (God zij dank) ook op ons en daarom zien wij dwars door de werkelijkheid waarin wij leven en die we met onze eigen ogen waarnemen, het heil dat gekomen is en dat komende is als een vertroosting voor Israël en voor ieder die gelooft.
Maranatha!

Ans Lindenborn

LEZERS AAN HET WOORD

Geachte br. van Wier
Naar aanleiding van uw artikel ,,Wie preekt er Zondag'' in DC van 16 nov., wil ik graag een aantal opmerkingen aan u persoonlijk richten. Uw artikel is ongetwijfeld in zijn algemeenheid gesteld dat zijn mijn opmerkingen eveneens.

De door u geschilderde kerkgangers bestaan helaas. Nog andere ook. Er zijn traditiekerkgangers, van eens per jaar met kerstmis of nieuwjaar tot elke zondag als het hun schikt of... als er een dominee is die ze wel mogen horen.
En ook ik zou niet graag de kost willen verschaffen aan die kerkgangers, die in deze zin worden bedoeld. Sterker nog, tot op zekere hoogte ben ik een van hen. De vergelijking met een concert of toneelvoorstelling gaat mij veel te ver, maar de kwaliteit van wie er voorgaat is voor mij zeker (mede) bepalend. En dat kan ik niet een negatief verschijnsel noemen. Omdat ik ga met een bepaalde verwachting. En met honger. Dan wil ik worden gevoed. Met het Woord van God. Dat Woord is van volmaakte kwaliteit. De voorganger niet. Over dát verschil zijn wij het zeker eens.

Maar in uw artikel vind ik de tegenstelling kerkganger/voorganger te zwart/wit gesteld.
Immers, als ik de voorganger geen succes vind, dan moet ik mij realiseren, dat hij met zijn één of meer talenten werkt. En wanneer hij die talenten werkelijk gebruikt, dan... Hier wil ik u graag onderbreken. Maar een paar vragen. En als de voorganger die talenten niet werkelijk gebruikt? En dat bij herhaling niet doet? Door de kwaliteitsgrondstoffen van Gods Woord niet zo goed mogelijk te bereiden tot een stevige en gezonde preekmaaltijd, die te kauwen is door de gemeente? Naar mijn mening hoort juist hij (geen medewerkende gemeenteleden) daar te staan als geroepene en vooral op die plaats als leraar, als vertolker van het Woord van God.
Let wel, ik heb geen met name te noemen voorganger op het oog. Maar er zijn predikanten, die hun preken niet of onvoldoende voorbereiden; die hun eigen woord brengen i.p.v. het door de Geest geleide Woord. die de vrije zaterdag liefhebben i.p.v. zich grondig en biddend te bezinnen op hun dienst voor de zondag; die maar al te graag grijpen naar de ,,medewerkers'' in de liturgie, want dat scheelt tijd en moeite. Dat is armoede. Dat betekent een lege tafel. In die gevallen is naar ik meen de vraag terecht: ,,Wie (s)preekt er ~~Zondag~~?''
Tot zover mijn reactie. Ik stel het op prijs als u via DC wilt reageren. Niet omdat mijn reactie zo belangrijk of zo juist zou zijn. Maar u en ik brengen een stuk denkwerk voor de gezamenlijke bezinning.
Hartelijke groeten

Br. K. J. Warntjes, Blijham

Geachte br. Warntjes.

Bedankt voor uw reactie. Het is prettig om te merken dat mensen de dingen, waarover in ons blad geschreven wordt, serieus nemen en er over nadenken. Ik heb niet het gevoel dat wij, gezien hetgeen u schrijft, haaks op elkaar staan. Op enkele van uw uitspraken wil ik wel even ingaan.
,,De kwaliteit van wie er voorgaat is voor mij zeker (mede)bepalend'', schrijft u. De vraag is nu maar: Wat bedoelt men met kwaliteit? Wat ik in mijn verhaal bedoelde te zeggen, is dat de kwaliteit van een voorganger, voor vele kerkgangers, zit in zijn preekvermogen.
Sommige mensen komen of blijven weg, al naar gelang de voorganger een goede, boeiende spreker is, of niet. Er zijn nu eenmaal voorgangers die via hun woordkeus, vurig spreken, gevoel voor realiteit en humor, mensen behoorlijk aan zich weten te binden. Wanneer iemand dat verstaat onder de kwaliteit van een voorganger en daarom voornamelijk komt of wegblijft, dan lijkt mij dat geen positieve zaak.
Ik meen echter te hebben begrepen, dat u iets anders bedoelt, wanneer u spreekt over kwaliteit. Voor mij heeft kwaliteit (voorzover wij daarover kunnen en mogen oordelen...) alles te maken met de persoonlijke instelling van de voorganger t.a.v. zijn Heer en God, Gods Woord en opdrachten. Hoe serieus wenst een predikant zijn leven te stellen in dienst van zijn Heer? Dát bepaalt zijn kwaliteit. Maar nogmaals, het is een zaak, bij de beoordeling waarvan wij zeer voorzichtig en gereserveerd zullen moeten zijn. Paulus' waarschuwing zou hier van betekenis kunnen zijn: ,,Wie zijt gij, dat gij eens anders knecht oordeelt?''
Zijn we bezig met de kwaliteit van een voorganger, dan zullen we ons ook moeten realiseren, dat onze eigen instelling een grote rol speelt. Onze geloofsinstelling en onze visie zullen ons allicht beinvloeden bij het bekijken van een andere christen, ook een voorganger. Daarin schuilt het grote gevaar van een verkeerde of zelfs onrechtvaardige beoordeling. Het lijkt mij niet te ontkennen, dat menige voorganger, ook binnen onze geloofsgemeenschap, daardoor in allerlei moeilijkheden is geraakt, die én hemzelf én de gemeente veel schade berokkenden. We ontkomen er natuurlijk niet aan, dat we aangaande zaken en mensen een mening krijgen. Maar hoe Christusgetrouw gaan we er mee om?
Of een voorganger zijn talenten niet werkelijk gebruikt? Ook dat lijkt mij moeilijk te beoordelen. Maar wanneer u bedoelt, dat de ,,kwaliteitsgrondstoffen'' van Gods Woord niet voldoende naar voren komen via de verkondiging, dat verschillende wezenlijke facetten van de blijde boodschap niet of onvoldoende aan de orde komen (niet in één preek, doch in de loop der tijden) dan zou een broederlijk gesprek daarover heel vanzelfsprekend moeten zijn.
Intussen zou ik toch ook rekening willen houden met het feit, dat menige gezonde preekmaaltijd bij de hoorders onsmakelijk overkwam, omdat die niet paste in hun persoonlijk leef- en denkpatroon. Er zijn nu eenmaal facetten van Gods wil en opdracht die ons traditionele en min of meer comfortabele leefschema behoorlijk kunnen verstoren, doordat er van alles moet veranderen.
Bereidt een predikant zich onvoldoende voor, o.a. doordat hij niet zaterdag intensief bezig is? Wie kan dat beoordelen? Voor menige predikant, met schoolgaande kinderen, lijkt mij de zaterdag de enige dag dat hij zich werkelijk eens met zijn kinderen kan bezighouden?
En een op maandag bereide geestelijke maaltijd, verkwikte menige gemeente, mee omdat dit soort maaltijden niet de neiging heeft om af te koelen.
Predikanten die hun eigen woord brengen.. Zouden we niet beter kunnen zeggen: predikanten die (al te nadrukkelijk) hun eigen visie op het evangelie verkondigen? Dat komt zeker voor. En daardoor kan het blijde nieuws behoorlijk worden ingekort en beknot. Met alle gevolgen van dien. Dat christenen daarmee moeite hebben lijkt mij logisch.
Maar hier zou ik toch ook weer even willen attenderen op wat ik al schreef over onze eigen instelling en visie. Bij al te veel mensen is de eigen opvatting zo doorslaggevend, dat ze er grote moeite mee hebben om in te zien dat wat een ander vanuit het evangelie zegt, een uitspraak van de Heer is, die in hun eigen denkwereld te weinig of in het geheel niet aan bod gekomen is.

Hierbij wil ik het graag laten. Ook aan u mijn hartelijke groet.

C. v. Wier

DE WEG NAAR DE HEMEL

Het verhaal is me onderweg verteld. Of het verhaal waar is, weet ik niet. Het gaat over Billy Graham. Tijdens een evangelisatiecampagne in Birmingham/Engeland vroeg hij een jongen de weg naar het postkantoor. Die werd hem gewezen: zo en en zo en dan zo. Dank je wel, zei Graham. Als je vanavond in het stadion komt, zal ik je de weg naar de hemel wijzen. - Gunst, antwoordde de knaap, en je weet niet eens de weg naar het postkantoor!

de redactie wenst alle lezers een gezegend 1985

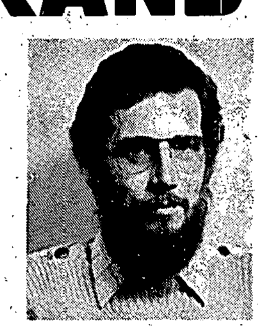
PASTORALIA

Dat dit woord met pastor, herder te maken heeft, zal duidelijk zijn: Het heeft ook met pastorie te maken, het woonhuis van de pastor. En verder heeft het met pastor- en pastorieaangelegenheden te maken.
Dus met predikantszaken. Onder deze titel wil de eindredacteur af en toe, wellicht regelmatig, het een en ander aan de lezer voorleggen dat met pastoraat te maken heeft.
Ooit schreef br. C. Brandt, emeritus te Rotterdam-Z, in dit blad een rubriek Pastorale Mijmeringen. Mijnerzijds zullen het waarschijnlijk niet altijd mijmeringen zijn, hopenlijk wel pastorale overwegingen.
Met de regelmaat van de klok verschijnen er boeken voor de vaklieden en voor anderen over het pastoraat. Over het pastoraat in het algemeen en over bijzondere pastoraten zoals in ziekenhuizen, leger, gevangenissen. Er worden vele definities gegeven van wat pastoraat nu eigenlijk is. Dat het *méér* dan ziel(s)zorg is, is ook duidelijk. Maar heeft pastoraat wel met preken te maken? Dat ligt er aan. Wat verstaat men onder preken? Het houden van bijbelsgeoriënteerde toespraken? Het spreken van een stichtelijk woord (om maar eens een term uit het reformatorisch kerkrecht te gebruiken)? Of verkondiging van de wil Gods? Of verkondiging van de troost Gods? In ieder geval, preken heeft te maken met de bijbel, en de bijbel is het Woord van God. Pastoraat is niet hetzelfde als preken, maar beiden hebben hetzelfde fundament, het Woord van God.
De liefde van God. De heiligheid van God. De wil van God. De beloften van God. Maar dan hebben beiden ook te maken met de mens. Met de zondige mens. Met de verdwaalde, verdoolde, verwarde, vertwijfelde, hoogmoedige, verontruste, bange mens.
Pastoraat is niet preken. Preken is niet pastoraat. Preken is spreken. Pastoraat is luisteren. Maar pastoraat is niet alleen luisteren, zoals preken niet alleen spreken is. Preken is spreken vanuit Gods Woord in concrete menselijke situaties.
Die situaties moet de preker kennen. Daartoe moet hij luisteren. Huisbezoek is een uitstekend middel om als preker te luisteren naar wat mensen, ook gelovigen, bezighoudt. Maar pastoraat is niet alleen luisteren. Wie echter niet luisteren kan geen pastoraat bedrijven. Maar wie niet kan spreken, kan evenmin pastoraat bedrijven. Maar wie niet kan spreken, kan evenmin pastoraat bedrijven. Als mensen vragen stellen, willen zij een antwoord. Soms stellen mensen vragen waarvan je niet weet wat ze bedoelen. Maar misschien bedoelen ze ook heel wat anders dan ze zeggen. Pastoraat als luisteren is vooral luisteren naar de vragen tussen de regels, zoals je soms moet lezen tussen de regels. Luisteren is een kunst die in de praktijk, en alleen in de praktijk geleerd kan worden.

LANGS DE RAND

RUBRIEK VOOR JONGEREN

DOOR PIET STELLINGA

GEBOREN

Vanavond reed ik naar Stadskanaal. Dat is een tocht van bijna anderhalf uur langs donkere wegen.
Wat mistroostig verslond ik de kilometers, want ik had een rotmiddag achter de rug.
Langs de vaart naderde ik Assen en zag toen boven mijn geboortestad een rode ster prijken!
Dat boeide me. Natuurlijk, ik snap ook wel dat mijn rode ster het toplicht was van een zendmast of zoiets, maar ik zag het als een ster, schijnend boven de stad.

Zie jij ze ook wel eens?
Dingen die je ineens invallen en die je aanspreken, gewoon, omdat ze je op gedachten brengen. Dingen die je een warm gevoel bezorgen, zodat je even uitgetild wordt boven het allerdaagse gebeuren.
Een rode ster boven Assen -moet je nagaan.

Intussen lag Assen al lang achter me en ik landde in Stadskanaal. Auto aan de kant, deur door, trap op, het jeugdhonk in. Ik was de eerste.
Rond acht uur waren we kompleet: vijf mensen. Vijf baptisten die wel een avondje wilden kletsen over het VN-jongerenjaar 1985.
Want dat heb je misschien al gehoord: de Verenigde Naties hebben 1985 uitgeroepen tot Year of the young person. Nou goed, wat betekent zouiets nu voor gewone mensen, voor jongeren uit Groningen bijvoorbeeld.

We legden onze gedachten en informatie bij elkaar.
Kijk, zeiden we, als je nu goed oplet, dan zie je zonneklaar dat massa's jongeren een probleem hebben.
Dat probleem is: hoe vind ik een baan, nu of straks Da's de buitenkant. En de binnenkant is: hoe kan ik, jongere van 84/85 eigenlijk meedoen in de samenleving? Wie ben ik eigenlijk? Waar hoor ik bij?

Hoe ons gesprek nu precies verliep zal ik je besparen, maar we ontwikkelden een plan voor een aktie. Nee, geen aktie die banen zal opleveren, jammer genoeg niet.
Maar wel een aktie die wat kan betekenen voor jongeren. Kortom: er werd een idee geboren.

Terug naar huis, om half elf. Dezelfde weg weer langs. Toen ik Assen naderde, lette ik goed op.
En ja hoor: mijn ster scheen nog, hoog beven de stad. Ik grijnsde achter het stuur. Toch nog een goeie dag! Een ster boven Assen, een plan geboren in Stadskanaal.
Dat zijn mooie dingen - ze geven je moed voor de toekomst. Ze maken je sterk. Want geloof me, zolang we kunnen dromen over sterren en zolang we in staat zijn om plannen te maken, gaan we goede jaren tegemoet!

Echt, het ontbreekt ons aan geen ding. Als we maar goed kijken en als we maar goed letten op wat geboren wordt - dan plukken we zelfs de sterren van de hemel!

dc nieuws mededelingen actueel

Aankondiging voor alle predikanten en jeugdleiders
De werkgroep van de RJC doet binnenkort alle bovenvermelden een uitgebreide uitnodiging toekomen voor een zeer belangrijk instructie weekend, van 1-3 februari 1985 (vrijdagavond-zondagmiddag) op De Nieuwe Oorsrong te St Nicolaasga: een weekend vol met praktische suggesties, Inlichtingen: Jeugdburo NBJB, De Singel 5, 9203 XX Drachten; 05120-15687.

Uitnodiging
Raad en Bestuur van de Baptisten Gemeente 's Gravenhage en Bestuur van de Stichting Haagse Verzorgingstehuizen ,,Tabitha" hebben het genoegen u uit te nodigen tot het bijwonen van de bevestigings- en intrededienst van
Drs W. HUIZING
op zondag 13 januari 1985 om 16.00 uur in de ,,Mirtekerk", Vier Heemkinderenstraat 91, 's-Gravenhage.
De bevestiging zal geschieden door Ds Th. v.d. Laan, Bilthoven.

Ontmoetingsdag IJsselgewest
Op zondag 17 maart 1985 zal een ontmoetingsdag worden georganiseerd voor de gemeenten van het IJsselgewest. De bijeenkomsten zullen worden gehouden in de Baptistenkerk aan de Bosweg te Apeldoorn, van 16.00 -21.00 uur.
Sprekers: 's middags Ds J. A. Brandsma, alg. secr. der Unie, 's avonds Ds G. de Jonge, Doetinchem. Voorts medewerking van zangkoren, jeugdgroepen, etc., alsmede de vertoning van een dia-klankbeeld van het Ned. Bijbel Genootschap.
Nadere bijzonderheden volgen.
Vrij houden die middag en avond!

Adreswijziging
Het secretariaat van het IJselgewest berust nu bij G. van Manen Torontostraat 32, 7007 BM Doetinchem; 08340-24581

Ds W. Huizinga woont De Brink 134, 2553 HB 's-gravenhage.

A.N.S.
Ook dit jaar wil de A.N.S.-werkgroep, werkzaam binnen de R.J.C., weer een weekend organiseren. Een weekend zoals we onlangs nog in een nummer van dit blad beschreven.
Dit weekend heeft als thema ,,ALTERNATIEVE SAMENLEVINGSVORMEN".
In de huidige maatschappij en kerk bestaat op dit moment een levendige diskussie over het probleem welke relatievormen als waardevol en welke als niet te tolereren moeten worden aangemerkt. Juist nu, in het licht van een anti-discriminatiewet, een diskussie over samenwonen of anderzins duurzame relaties, leek het ons waardevol het voornoemde thema verder uit te werken.
We willen dit thema niet alleen op maatschappelijke argumenten benaderen maar juist kijken wat de bijbel en wij vanuit ons geloof, hierover zegt.
We hopen op dit weekend weer veel mensen te mogen begroeten. Het weekend zal gehouden worden op 12,13 en 14 april '85 (in de Nieuwe Oorsprong?) De mensen, al dan niet studerend, die zich aangesproken voelen door dit thema nodigen we van harte uit zich op te geven. Men kan dit doen door voor 21-3-1985 ƒ 25,— te storten op giro 4047767 tnv. W. Baptist (ovv Bapt. weekend) in Groningen, en je naam, adres en telefoonnummer op te geven bij onderstaand adres. Daar kun je tevens (verdere) informatie krijgen.
Hartelijke groet namens de ANS-werkgroep, Irma Visser & Erik Broekman, G. ter Borghstraat 20-b, 9718 RD Groningen 050-137895.

Uitnodiging
De Baptisten Gemeente Arnhem nodigt u van harte uit tot bijwoning van de bijzonder dienst waarin br. A. Bennik, Velp, zal worden ingeleid tot zijn werk als pastoraal werker van de wijkgemeente Zevenaar. Deze dienst, die onder leiding zal staan van Ds. G. van 't Wout, wordt gehouden op zondag 20 januari a.s. om 11.00 uur in de gereformeerde kerk De Hoeksteen, Hertog Johannstraat 1 te Zevenaar.

Uitnodiging
Zondag 10 februari a.s. zal Ds. G. van 't Wout, in verband met vervroegd emeritaat, zijn werkzaamheden als voorganger van de baptisten gemeente Arnhem beëindigen. De gemeente nodigt u hartelijk uit tot bijwoning van de afscheidsdienst, die gehouden zal worden in de gereformeerde Opstandingskerk, Rosendaalseweg 507, Arnhem; de aanvang is om 16.00 uur.

J. Tessers
Bijna veertig jaren heeft br. J. Tessers te Rotterdam-Zuid meegewerkt aan het *Contactblad voor Groot-Rotterdam*. De laatste jaren als eindredacteur. Hij heeft gemeend nu deze taak aan een ander te moeten overdragen. Tot zijn opvolger is voor tijdelijk benoemd zijn dochter Anneke van Oosterhout-Tessers.
Br Tessers was vroeger in dienst van de PTT. In de gemeentelijke arbeid heeft zich immer zeer actief bewogen. Grafisch begaafd als hij was - hij was zelfs docent schoonschrijven - heeft hij vanuit twee bronnen het Contactblad een eigen gezicht gegeven: vanuit zijn grote kennis van baptist Nederland, inzonderheid van Groot-Rotterdam, én vanuit zijn overtuiging dat een leuk versierd blad vanzelf uitnodigt om ter hand te worden genomen.
In de hulde, die de voorzitter van de contactraad Groot-Rotterdam, br. F. W. Sikkema, Pernis, br Tessers bracht in het kerstnummer van het Contactblad, betrok hij ook zijn vrouw; mij is bekend dat zelfs het hele gezin vaak in touw was voor dit blad.
Wij sluiten ons graag bij de gebrachte hulde aan.

Oude nummers DC
Een (Arnhemse) abonné ruimde een aantal jaargangen van ons blad op en stelde mij deze ter beschikking. Wie zijn eigen verzameling compleet wil maken, kan (uitsluitend schriftelijk) bij de eindredacteur zijn wensen kenbaar maken. Onder vergoeding van portokosten volgt toezending, indien aan de wensen gevolg geven kan worden.

5 Jaar IJmuiden
Op 10 januari 1985 zal het 25 jaar geleden zijn dat de baptisten gemeente te IJmuiden werd gesticht; ,,gelet op de vele kansen die dit geweldige industriecentrum bood".
Dit feit wil de gemeente niet ongemerkt voorbij laten gaan om de Heer te danken voor de geweldige zegeningen in de afgelopen jaren. Vandaar dat de gemeente alle belangstellenden hartelijk uitnodigt dit feestelijk gedenken bij te wonen op zondag 13 januari a.s. om 15.00 uur in de Ned. Herv. ,,Bethlehemkerk", Gijsenveltplantsoen, IJmuiden.

Uitnodiging
Zondag 13 januari 1985 zal Ds. J. L. Muilwijk verwelkomd worden in de baptisten gemeente te Harderwijk. De bevestigings-en intrededienst zal worden gehouden in de Gereformeerde ,,Veldkampkerk", Veldkamp 1, om 15.00 uur. De bevestiging zal geschieden door prof. dr. J. Reiling.
Belangstellenden zijn hartelijk welkom.
Na afloop van de dienst is er gelegenheid de fam. Muilwijk persoonlijk te begroeten.

Uitnodiging
Zondag 6 januari 1985 neemt Ds. A. Visscher afscheid van de baptisten gemeente te Almelo-Nieuwstraat, in een dienst die om 15.00 uur begint en gehouden wordt in het kerkgebouw Nieuwstraat 86a.
Br. Visscher diende deze gemeente na zijn emeritaat nog drie jaar.
U bent hartelijk welkom

alle stukken, voor de redactie bestemd, ook gemeentebladen, moeten verzonden worden aan de eindredacteur: H. Ploeger, Kraaiensteinlaan 10, 6825 DH Arnhem.

Uitgave van de Baptisten Gemeenten in Nederland
Redaktie: Mevr. A. W. Lindenborn-de Graaff, ds H. Ploeger, prof. dr. J. Reiling, dr. O. H. de Vries, ds C. van Wier. Alle kopij te zenden aan de eindredakteur ds H. Ploeger, Kraaiensteinlaan 10, 6825 DH Arnhem.
Voor abonnementen en advertenties: Administratie De Christen, Biltseweg 10, 3735 MC Bosch en Duin. Abonnementenprijs bij vooruitbetaling ƒ 43,— per jaar, voor abonnees in het buitenland ƒ 60,— per jaar.
Administratie: De Vinkenhof, Biltseweg 10, 3735 MC Bosch en Duin, tel. 030-784457 - postgironummer 9269 t.n.v. Unie van Baptisten Gemeenten, Amsterdam.

dc DE CHRISTEN
WEEKBLAD VAN DE BAPTISTENGEMEENTEN

Zij mocht zich voegen bij de verloste schare.
Onze zuster

LUMMY KROMBRINK-DEKKER

in de leeftijd van 53 jaar, sinds 8 november 1982 weduwe van Jan Krombrink.

25 december 1984
Baptistengemeente Delfzijl

In volle zekerheids des geloofs overleed op 16 december 1984 onze zuster

JENNY SMIT-KLOKKERS

ze werd 48 jaar

januari 1985
Baptistengemeente Westerhaar

DE CHRISTEN
WEEKBLAD VAN DE BAPTISTENGEMEENTEN
100e jaargang - nummer 2 - 11 januari 1985

DC in 1985

C. v. Wier

De haan kraaide
Volgens een verhaal dat ik ooit eens las, moest een van Spurgeons studenten een preek maken over het hierboven staande onderwerp.
Hij vond dat ontzettend moeilijk blijkbaar. Na lang nadenken verdeelde hij zijn preek toen wanhopig in drie punten: 1. De haan. 2. De kraai. 3. Enige gronden voor de bijbelse doop...

Dit verhaaltje is uiteraard slechts als een stukje humor bedoeld. Het zal niet echt gebeurd zijn. Wat heeft punt 3 immers te maken met de andere punten!
Maar wat wij waarschijnlijk toch wel van dit geval aan de weet kunnen komen, is het feit, dat mensen die (beroepshalve) moeten preken of schrijven, wel eens in de problemen kunnen komen. Je moet elke keer weer iets bedenken, iets interessants, iets leerzaams, iets actueels... Ga er maar aan staan! Dan kan het best eens gebeuren, dat u dingen leest die u, op zijn zachts gezegd, niet erg aanspreken. Misschien ervaart u ook nog wel eens dingen die heel wat pijnlijker of ergeniswekkend zijn. Althans voor u. U kent de uitspraak wel: Zoveel hoofden, zoveel zinnen! Iedereen denkt en bekijkt allerlei zaken weer anders.

Veel heil en zegen voor DC!
Die spontane wens zouden de medewerkers aan ons weekblad best van u willen ontvangen. Want u merkte het al uit het bovenstaande: het is beslist niet elke keer even gemakkelijk om iets te schrijven waarmee de lezers hun licht kunnen opsteken, waardoor zij zich aangesproken voelen.

,,Is er een woord van de Here?''
Dat vroeg koning Zedekia ooit eens aan de profeet Jeremia, toen hij in de problemen zat. En de profeet had inderdaad een woord, maar geen erg positief bericht. Leest u maar eens in Jer. 37:17.
Jeremia behoefde geen preek te bedenken. Hij kon regelrecht doorgeven wat God hem, als profeet, ingaf.
Maar het probleem van de schrijvers in ons blad, althans van mij, is, dat ik niet het gevoel heb een profeet te zijn. Nog nooit zat er in de brievenbus een brief uit de hemel, die ik regelrecht en zonder enig commentaar aan u kon en moest doorgeven.
Toch spreekt de vraag van Zedekia mij wel aan. Waarschijnlijk u eveneens. Wie, in onze dagen, vraagt zich niet dikwijls af, vanwege alles wat er om ons heen gebeurt: Wat zegt God hier nu van?
Welnu, wij hebben Gods Woord. Daarin staan weliswaar lang niet altijd regelrechte antwoorden op onze vragen, maar we kunnen er niet onderuit: ,,Er is een woord van de Here!'' En vanuit dat woord na te denken over actuele vragen en te trachten iets van Gods visie op het leven door te geven, zie ik als een der belangrijkste bedoelingen van ons weekblad.
Wat in deze zaak wel eens problemen op kan leveren, is het feit, dat praktisch niemand er aan ontkomt om vanuit zijn eigen denk- en leefwereld allerlei dingen te gaan vertalen of beoordelen. Dat heeft u ongetwijfeld ook in DC meermalen ontdekt. Maar hebben niet velen ontdekt, dat door serieus naar elkaar te luisteren, God dikwijls een ruimere en helderdere kijk op zijn bedoelingen weet te geven?
Want wie van ons heeft werkelijk al Gods wijsheid in pacht?
Laten wij in het komende jaar voor elkaar bidden, opdat, zowel bij het schrijven als bij het lezen, de wens van Paulus vervuld worde: ,,Het woord van Christus wone rijkelijk in u, zodat gij in alle wijsheid elkander leert en terechtwijst....''

DEZE WEEK

Het afgelopen jaar hebben veel kerken binnen het nederlandse gereformeerde protestantisme de Afscheiding van 1834 herdacht.
Een stroom van boeken en artikelen is gepubliceerd over Hendrik de Cock die zich in oktober 1834 afscheidde van de nationale nederlandse gereformeerde kerk. De herdenking van de Afscheiding was voornamelijk een intern gereformeerde aangelegenheid. Toch is er een reden om ook als baptisten een moment bij de Afscheiding stil te staan. De groei van het nederlandse baptisme in de vorige eeuw is ondenkbaar zonder de beweging die met de Afscheiding op gang is gekomen. Als baptisten zijn we niet uniek. We waren als baptisten in de vorige eeuw, en zijn als baptisten nu, mede een kind van onze eigen tijd.

AFSCHEIDING EN BAPTISME

De Afscheiding van 1834 was een schokkende gebeurtenis. Voor het eerst in de nederlandse geschiedenis verlieten gelovigen de nationale kerk der Reformatie om een eigen geloofsgemeenschap te stichtten. Wij in onze tijd zijn gewend aan een in vele kerken en kerkjes versplinterd gereformeerd protestantisme. Maar wat nu jammerlijk gewoon is, was anderhalve eeuw geleden een kerkeljke aardbeving.
In 1834 brak Hendrik de Cock met de nationale gereformeerde kerk en begon een „eigen" kerk van christelijk Afgescheidenen. Elf jaar later liet J.E.Feisser -afgezet hervormd predikant te Gasselternijveenzich door duitse baptisten dopen en stichtte een „eigen" baptisten gemeente. Wat Feisser toen deed, zat sinds 1834 „in de lucht". Een breuk met de hervormde kerk en het beginnen met een zelfstandige gemeente, was sinds de Afscheiding een oplossing geworden voor problemen, die gelovigen binnen de hervormde kerk hadden.

twee gemeenteopvattingen

De Afscheiding was een in zichzelf verdeelde beweging. De leiders van het eerst uur, H. de Cock en H. P. Scholte, hadden verschillende ideeën over de gemeente.
De Cock dacht klassiek gereformeerd. Hij onderscheidde tussen een onzichtbare en een zichtbare kerk. De onzichtbare kerk bestaat uit de van eeuwigheid door God verkorenen. Zij zijn slechts bij God bekend en vormen op aarde geen zichtbare gemeenschap. De zichtbare kerk is de kerk zoals wij die allen kennen. Zij heeft een kerkgebouw en een ledenlijst. In die zichtbare kerk wordt het Woord verkondigd en de sacramenten bediend. Door de kinderdoop wordt men ingelijfd in deze zichtbare kerk. Door de prediking van het evangelie worden de verkorenen binnen de ruimte van de zichtbare kerk tot wedergeboorte geleid. De zichtbare kerk zelf echter, bestaat uit wedergeborenen en niet-wedergeborenen.
H. P. Scholte verwierp het onderscheid tussen zichtbare en onzichtbare kerk. Hij wilde slechts weten van één zichtbare gemeente van wedergeborenen. Niet door de kinderdoop, maar door belijdenis van geloof wordt men lid van die ene zichtbare gemeente. Scholte was in deze ideeën beïnvloed door het internationale Réviel, dat in het begin van de negentiende eeuw in het zwitserse Genève zijn centrum had. Het Réveil, dat de protestantse kerken van het vasteland van Europa zocht te vernieuwen, had sterke impulsen ontvangen vanuit de engelse opwekkingsbeweging, waarin methodisten en baptisten een belangrijke rol speelden.
In Genève verkondigde de baptisten evangelist Robert Haldane, wat in Engeland en Amerika al gewoon, maar op het vasteland nog ongehoord was. Hij wekte gelovigen op om zelfstandige gemeenten te vormen en naast de gevestigde nationale gereformeerde en lutherse landskerken.
Zoals gezegd was H.P. Scholte, leider van de Afscheiding, door deze ideeën sterk beïnvloed. Op de synodes der Afgescheidenen zou hij echter weldra aan het kortste eind trekken. Teleurgesteld trok hij met volgelingen naar de Verenigde Staten waar hij tenslotte darbist werd.

baptisten maken er gebruik van

Hoewel Scholte verdween, bleven verschillende van zijn ideeën binnen de Afscheiding levend. In de zestiger jaren van de vorige eeuw kwam het tot een pennestrijd tussen twee afgescheiden predikanten -Pieters en Kreulen- enerzijds en de duitse baptist H. Willms anderzijds. Willms woonde in het duitse Oostfriesland, waar de nederlanse Afscheiding zijn sporen had nagelaten. Kennelijk had Willms binnen de kring der Afgescheidenen een openheid voor baptistische ideeën ontdekt. Genoemde pennestrijd werd in de openbaarheid gevoerd, doordat beide partijen hun geschriften in druk lieten verschijnen. Kennelijk was er een brede belangstelling voor!
De discussie concentreerde zich vooral op opvattingen over de gemeente. Willms hield zijn lezers uit de Afscheiding dezelfde ideeën voor als hun eigen Scholte dertig jaar daarvóór. Er is maar één gemeete, de zichtbare gemeente van wedergeborenen die door geloofsbelijdenis tot die gemeente zijn toegetreden. Willms houdt zijn lezers voor dat dit echt gereformeerd is. Gereformeerden denken immers vanuit de uitverkiezing? De uitverkorenen worden immers door de prediking van het Woord tot wedergeboorte geleid? Welnu, de zichtbare gemeente van gelovigen is het resultaat van uitverkiezing en prediking.
De baptist Willms appelleerde aan „scholtiaanse" gevoeligheden binnen de Afscheiding. Willms' tegenstanders Pieters en Kreulen reageren hierop door de klassiek gereformeerde ideeën van die andere leider van de Afscheiding - H. de Cock - extra te onderstrepen.
Ze maken onderscheid tussen de onzichtbare kerk van het genadeverbond, waartoe de uitverkorenen behoren en de zichtbare kerk van het genadeverbond, waartoe men via de kinderdoop behoort.
Allergieën zitten altijd in je eigen bloed. De heftige gevoeligheid waarmee Pieters en Kreulen reageren op Willms, verraadt dat er binnen de kring van de Afscheiding een ontvankelijkheid bestond voor de baptistische ideeën over wat gemeente is.
Leden van de christelijke afgescheiden gemeente te Franeker - n.b. de gemeente waarvan Kreulen predikant was! - zonden een brief naar Willms met het verzoek hen nader te informeren over de baptistengemeenteopvatting. Willems zond P. J. de Neui en Eekhoff naar Franeker.
Enkele dagen na hun aankomst in Franeker, april 1864, doopte zij de eerst Franekers in de stadsgracht. In mei 1865 vestigde De Neui zich metterwoon in Franeker en beëvangeliseerde vandaaruit de zuidwesthoek van Friesland. Meerdere Friese baptisten hebben hieraan hun bestaan te danken.
Zo blijken in de kerkgeschiedenis alles en iedereen met elkaar te maken te hebben. Feisser, als baptist, voer in het water van de vaargeul waarin de gereformeerde De Cock met zijn Afscheiding het ijs had gebroken. De Afscheiding, met haar pretentie de voortzetting van de ware gereformeerde kerk te zijn, blijkt openheid voor baptisten opvattingen te hebben. De duitse baptist Willms appelleert daar met succes aan, en dat wordt het begin van de geschiedenis van verschillende friese baptisten gemeenten.

O. de Vries

Mededeling van de Jeugdraad

Zoals u wellicht al gehoort hebt, gaat Piet Brongers de NBJB als jeugdconsulent verlaten.

Hij blijft verbonden aan het werken met jongeren in zijn nieuwee baan als godsdienstonderwijzer in Stadskanaal.

Wij zullen als NBJB niet voorbijgaan aan de manier waarop hij meer dan 12 jaar als jeugdconsulent gwerkt heeft.

Op zondag 3 februari a.s. om 15.00 uur zal op de De Nieuwe Oorsprong te Sint Nicolaasga een afscheidshappening worden georganiseerd voor Piet en Tineke.

Indien u/jij hier ook zou willen zijn, neem dan even contact op met Harry Kapinga.

Namens de Jeugdraad,
H. Kamping
Vinkenstraat 46
9713 TG Groningen
tel.: 050-134729

van deze kant bekeken

WETEN DOE JE MET JE HOOFD, KENNEN MET JE HART.

Huizinga

Beginnen moet ik met mijn dank uit te spreken aan het adres van afgevaardigden naar de algemene vergadering, in de herfst in Emmen gehouden. Zij, het aantal weet ik niet, hebben en hoe dat tot stand gekomen is weet ik evenmin -tegen alle gebruikelijke orde in, de wens kenbaar gemaakt dat ik zou mogen blijven schrijven ofschoon de mij toegemeten tijd met ingang van '85 verstreken was. Ik dank jullie allemaal en de warmte van die dank zou u kennen als u wist hoe graag ik via DC gemeenschap met u heb. Zelf weet ik dat mijn bijdragen niet altijd iedereen bevredigen: ze zijn soms te lichtvoertig, te luchthartig en theologisch kan het wel eens in de oren der ingewijden wat rammelen, maar wie is volmaakt en bezit alle kennis? Waar het hart vol van is loopt de schrijfmachine over. Zo God wil zal ik wat ik als blijde taak zie met vreugde blijven vervullen tot de Heer van mijn leven van mening is dat het nou genoeg is. Misschien moet u dat ook namens de Heer aan mij duidelijk maken.

Laat ik, eer we naar wat dieper water afsteken, u allen, waar en hoe u leeft en wat u doet, een gezegend nieuwjaar wensen. In de regel vat ik het samen in drie woorden: ik wens u gezondheid, brood en vrede.

Van koel, helder, diep water gesproken: wat vindt u van het verlangen van Mozes, die na de Heer te hebben ,,overgehaald'' toch met het volk Israël te blijven gaan tot het beloofde land is bereikt, het verzoek doet: Doe mij toch uw heerlijkheid zien! De Groot Nieuws Bijbel verwoordt het zo: Verschijn toch aan mij in al uw heerlijkheid!

Mozes wist niet wat hij zei. Hij zei: ik wil met open ogen recht in de zon kijken. God antwoordde: dat kan niet zonder een stukje beroet glas. Maar begrijpen doen we zijn verlangen wel. Niet zien en toch geloven is moeilijk. Een klein handgebaar, een enkel gefluisterd woord zou ons zo helpen. Wel eerder vertelde ik u dat sommige Jesaja 6, lees Ezech. 1:26-28, maar ook Dan. 7:9 en 10 en Openb. 4:1-4.

Maar als je leest wat de broeders schreven heb je het gevoel dat ze niet verder kwamen dan de buitenkant. (Voorzover men bij God van verschil in binnen- en buitenkant kan spreken.) De uitwendige glorie van God is een weerspiegeling van de inwendige, alles overtreffende heerlijkheid. Dat kun je bij ons niet altijd zeggen. Hoe zijn schoonheidskonginnen en bodybuilders, de nette heren en keurige dames, wij dus, van binnen?

Waarschijnlijk onthullen woorden en daden meer dan kleding en gebaren.

Het meisje uit Nazaret, van wier ouders we niets vernemen. Maria dus, heeft de heerlijkheid van God gezien. Zij stelt vast dat de Eeuwige de dochters van Jeruzalem, de elite, passeert en uitwijkt naar het dorpskind. Dat de Levende de tempelheren, de geestelijkheid voorbij gaat en het verachte Nazareth opzoekt. Lees haar lofzang. Zo doet God want zo is hij. Het waren herders, die in de nacht de wacht hielden over hun kudde, die door God uitverkoren worden om als eersten de blijde boodschap te horen.

En wat waren nou herders vergeleken bij de officiële raadsheren in Jeruzalem. Als Jezus 30 jaar later, na doop en test tot het volk komt, roept hij uit de werkende stand zijn leerlingen. En men verwijt hem dat hij zijn vrienden kiest onder tollenaren, zondaren en lichte vrouwen. We willen toch de heerlijkheid Gods zien? Zij is hier want God zoekt vanaf het begin het weggedrevene, het verlorene. Komt, verwondert u hier mensen. Ziet, hoe dat u God bemint!

We staan verbijsterd als we de mikromakrokosmos, de schepping aanschouwen en sommigen hebben zelfs de troon van God gezien. Hier is Gods hart, een liefde, weergaloos groot, vlammend aan het kruis en stralend als het Lam Gods als een leeuw terug keert uit de domeinen aan des doods, dwars door aardse machthebbers en zegels heenbrekend.

Die heerlijkheid, een zwakke weerschijn al te vaak, helaas, vertoont de gemeente en hoe meer zij God leert kennen, hoe heerlijker zal zij staan temidden van hen die de heerlijkheid van God derven.

LEZERS AAN HET WOORD

Op het stukje ,,Wat gebeurt er met je geld'' (DC. 7 december) wil ik graag even reageren

Als christen geven we onze giften in de eerste plaats aan onze Heer. Dat staat voor u en mij vast. (Onze gaven geven we trouwens vanuit Zijn hand aan Hem terug).

Halverwege dit stukje echter, valt deze zin mij op: ,,Als wij gedaan hebben, wat wij konden doen, dan is in zekere zin de verantwoordelijkheid van ons af. Die is komen te liggen bij hen die het verder brengen en distribueren. Als voedsel niet op zijn plaats komt, zijn wij dan niet aansprakelijk voor, maar zij die het;.... niet op de plaats van bestemming laten komen''.

Mijns inziens is het wèl onze onze verantwoordelijkheid, dat wij, voor zover het in ons vermogen ligt, zorgen, dat het geld (of goed) op de bestemde plaats komt, c.q. bij degenen, die in nood zijn. Zijn er daarom verschillende organisaties, dan dienen we wèl te onderzoeken, waar met het geld het doeltreffendst en betrouwbaarst wordt omgesprongen. (waar b.v. weinig kosten voor administratie, enz worden gemaakt, zoals dat in veel welzijnswerk gebeurt).

En dan nog een tweede overweging: Gods Woord zegt, dat als wij onze hoop alleen voor dit leven op Hem gesteld hebben, we zeer beklagenswaardig zijn. M.a.w. als we alleen stoffelijke honger en gebrek stillen, we de mensen, om wie het gaat, niet ècht geholpen hebben. Zij hebben ook recht mèt ons, de levende God te leren kennen en te delen in de blijde Boodschap van verlossing van zonde.

Daarom zie ik het als mijn opdracht, in de eerste plaats, in het gebed, God om leiding te vragen, hoe ik mijn gaven mag bestemmen.

En in de tweede plaats dit praktisch op de beste manier uit te voeren, zowel geestelijk als stoffelijk

Met vriendelijke groeten,

Dordrecht E.C. van Mameren-Sasburg

Kommentaar:

Gaven voor behoeftigen zijn offers voor de Heer, doch het is wel zaak om voor hulp goede kanalen te kiezen. Dat ben ik met zr. Van Mameren eens.

Ook ben ik het er mee eens dat we bij het lenigen van stoffelijke nood slechts de ene helft van het mens-zijn bereiken. Er is ook een geestelijke kant. We zullen echter niet altijd stoffelijke en geestelijke hulp kunnen kombineren; zouden we dat als voorwaarden stellen dan zouden we mensen alleen maar uit hun nood en ondergang kunnen redden als we ze ook het evengelie kunnen brengen, en die gelegenheid is er lang niet altijd. Al reikt de arm van het gebed via de hemel tot in de verste gebieden.

Overigens was er wellicht nog veel meer te zeggen geweest over de zaken, aangesneden in het betreffende artikeltje. Doch de redacteur was gebonden aan één kolom.

Dank voor uw reaktie, die tevens een aanvulling vormt.

H. G. de Winkel

Verscheidenheid van meningen

In de Christen van 21 december gaat br. B. Hofman in op een reactie van br. J. Reiling n.a.v. het memorandum van de U.C. Over dat stuk is al meer geschreven. He-

Lees verder op pagina 5

MIJN GEDACHTEN ZIJN NIET UW GEDACHTEN

De mens is het enige schepsel dat niet zonder meer kan leven in de wereld en met de werkelijkheid om hem heen. Wij hebben hersenen, een brein, dat denken kan, beter nog denken **moet**.
Wij denken terug, reconstrueren hoe de dingen in het verleden waren.
Wij denken nu, in het heden, bij wat we doen, zien, lezen, voelen etc.
Wij denken ook vooruit, we proberen te vóórzien wat we morgen, overmorgen, volgend jaar, in de toekomst te verwachten hebben.
Dit denken kunnen we niet tegenhouden, het gebeurt ten dele buiten onze wil om.
Ons menselijk bestaan, onze existentie brengt dit denken met zich mee.

Omdat we in staat zijn te denken, kennen we de zorg om ons en elkaars bestaan. Martin Heidegger, één van de meest vooraanstaande filosofen van deze eeuw, gelooft dat deze zorg het fundamentele kenmerk is van het menselijk bestaan. Deze bezorgheid zit a.h.w. bij de mensen ingebakken en strekt zich uit tot de dingen om ons heen, tot de werktuigen, maar louter omdat deze dienen of bijdragen tot ons eigen bestaan.
Ten diepste beschouwd, zegt Heidegger, komt deze zorg voort uit angst voor ons eigen niet-zijn, voor de dood.

De verlossing van ons lichaam
De apostel Paulus heeft ook weet van deze angst die het mensenleven vergezelt, wanneer hij in zijn brief aan de gemeente te Rome schrijft over het lijden van de tegenwoordige tijd (Rom. 8).
Hij spreekt niet alleen over de mens, maar ziet het grote geheel van een schepping, die in al haar delen zucht, omdat ze zinloos geworden is. De ganse schepping is aan de vergankelijkheid onderworpen.
Dit zuchten brengt Paulus in verband met onze verwachting van het moment waarop God ons tot Zijn kinderen maakt en ons hele bestaan bevrijdt.
We lijden en zuchten in ons aardse bestaan, juist omdat we menselijk onverklaarbare wijze weten dat er iets anders op volgt, dat ur een volmaakter vorm van leven bestaan moet.
Vanuit die hoop kunnen we het leven volhouden en hoop kun je niet zien, zegt Paulus. Nee, dan zou immers geen hoop meer zijn!

Denken over de toekomst
Natuurlijk doen we dat. We proberen er achter te komen hoe dat andere leven er uit zal zien. We lezen in de bijbel prachtige verhalen over hoe het ,,te dien dage" zijn zal, b.v. Jes. 11:
,,Dan zal de wolf bij het schaap verkeren en de panter zich nederleggen bij het bokje; het kalf, de jonge leeuw en het mestvee zullen tezamen zijn, en een kleine jongen zal ze hoeden; de koe en de berin zullen samen weiden, haar jongen zullen zich tezamen neerleggen, en de leeuw zal stro eten als het rund; dan zal een zuigeling bij het hol van een adder spelen, en naar het nest van een giftige slang zal een gespeend kind zijn hand uitstrekken. Men zal geen kwaad doen, noch verderf stichten op gans mijn heilige berg, want de aarde zal vol zijn van de kennis des Heren, zoals de wateren de bodem der zee bedekken."

Een dergelijke beschrijving doet ons hoofdschuddend de schouders ophalen en we denken: Hoe kan dat nu? De hele natuur is immers in evenwicht, juist vanwege het: eten en gegeten worden. Alles, de gehele schepping eigenlijk is een gesloten systeem. Zo'n vrederijk is een utopie, iets dat nooit echt zal bestaan.....

,,Bij God zijn alle dingen mogelijk"
Deze getuigenis gaf Jezus over Zijn Vader en Hij kon het weten.
Glimlacht de Here God misschien als hij ons hoort worstelen met wat tenslotte Zijn probleem is. Zegt Hij misschien zachtjes:
,,Luister, mijn kind, probeer nu maar niet mijn vrede te begrijpen, waarvan ik zelf gezegd heb, dat deze je verstand te boven gaat. Daarom zijn er ook niet echt woorden, beelden voor te vinden. Ik heb het zo goed mogelijk proberen aan te geven: iets dat volkomen onmogelijk lijkt, maar stel je het toch eens voor - een kleuter die met een vergiftige slang de beste maatjes is, een leeuw en een lam, die samen in de zon liggen te luieren. Stel je het absolute gevoel van vrede en veiligheid voor. Je denkt dat het ten enenmale onmogelijk is, maar toch zal zo Zijn rijk zijn, je zult je er helemaal veilig voelen, zonder angst of zorgen.....

Ans Lindenborn

Een nieuwjaarsgroet van de voorzitter van de Commissie der Unie, Ds. Jac. Schouten te Delfzijl.

BOUWEN OP HET FUNDAMENT!

De nieuwjaarsgroet die ik ook dit keer mag schrijven in ons blad, wil ik vergezeld doen gaan van enkele gedachten welke mij de laatste tijd bezig hebben gehouden. Het gaat over het werk dat gedaan wordt in onze gemeenten, het werk dat wij samen doen in onze Uniegemeenschap. Er wordt veel gedaan, maar de vraag is: Hoe werken wij? Hoe bouwen wij? In 1 Cor. 3:10 lezen wij aan het slot:,,Maar een ieder zie wel toe hoe hij daarop bouwt". Wij zijn immers niet tot een gemeente of een Uniegemeenschap samengevoegd om alleen maar liederen van de hemel te zingen en rustig af te wachten wanneer de dag zal komen dat we daarheen zullen vertrekken. Neen, er moet gewerkt worden. Er moet gebouwd worden. En bouwen doen we op een fundament.De Here Jezus zelf heeft ons al geleerd dat een bouwwerk dat niet op een fundament is gebouwd, spoedig in elkaar zal vallen als de stormen komen.
Nu lezen wij in de bijbel dat het Fundament gelegd is. Daar hoeven wij dus niets aan te doen. Of nog sterker: Daar mogen we niets aan doen. Want dat Fundament is voor eens en altijd gelegd. Dat Fundament is Christus. Al vele eeuwen voor zijn komen in deze wereld was Hij al aangekondigd als de Hoeksteen, het Fundament. Het is het probleem van het volk Israël dat men dat niet heeft gezien. Maar ook wij moeten er voor waken dat wij niet aan dat eens gelegde Funedament gaan sleutelen. Want op dit Fundament rust heel de gemeente. De gemeente rust niet op een leer omtrent Jezus Christus, ook niet op een dogma over Jezus Christus, maar de gemeente rust op Hemzelf.
Nu wordt er in onze tijd wel wat aan dat Fundament gemorreld. Christus Jezus is het Woord, dat bij God was en ook God was, reeds in de beginne en Hij zal dat altijd zijn. En daar wordt in onze dagen wel wat van afgedaan. Sommigen ontkennen zijn Godheid van de beginne. Anderen zien in Hem niet veel meer dan een gewoon Mens, zij het een bijzonder Mens. Sommigen twijfelen aan zijn lichamelijke opstanding. Op deze wijze is men bezig het Fundament te ondergraven. Hiet hebben we ook de reden waarom zoveel kerken en gemeenten het in onze dagen zo moeilijk hebben en soms zelfs een kwijnend bestaan lijden. Want hoewel men prachtig over de woorden van Jezus kan spreken, moet Hijzelf toch het levende Fundament zijn. Nu zegt Paulus dat hij het Fundament heeft gelegd. En dat is zo wat de prediking in Corinthe betreft. Maar ten diepste is het Godzelf geweest die dit Fundament heeft gelegd. Het Fundament is de eeuwige Christus, die Mens geworden, voor ons gekruisigd en opgestaan is. Dat Fundament

ligt vast. Het is ons van de eeuwige God gegeven. En alle gemeentebouw moet bouwen zijn op dit Fundament. Waar dat niet zo is, is alle werk zonder waarde, zonder vrucht.
Toch komt er een vraag bij: **Hoe bouwen we?**
Het Fundament is gelegd, dus daar hoeven we niets aan te doen. Paulus zegt: een ander bouwt verder. Er kwam een tijd dat Paulus Corinthe moest verlaten om het werk aan anderen over te laten. Er kwam een tijd dat ook voor Paulus het sterven kwam. En de anderen zijn gekomen. Zij hebben gebouwd op het Fundament. Hoewel het te alle tijde Gods bouwwerk blijft.

MEDEDELINGEN

Het nieuwe adres van *drs W. Huizing* luidt: De Brink 134, 2553 HB ś-Gravenhage, telefoon 070-97 39 38;

Het nieuwe adres van *br P. J. Prijt:* Schootsestraat 81, 5616 RC Eindhoven, telefoon 040-52 37 11;

Het nieuwe adres van *ds G. van 't Wout:* Zandweg 12, 6871 TT Renkum, telefoon 08373-1 83 69;

Sekretaris van de gemeente te Nieuwe Pekela is thans: *br H. H. Wiersema,* Kerkstraat 21-A, 9663 CA Nieuw Pekela, telefoon 05978-4 36 83;

Penningmeester van de gemeente te Nieuwe Pekela is thans: *br R. Kuilman,* Seringenlaan 30, 9663 EJ Nieuwe Pekela, telefoon 05978-4 54 72;

Voorzitter van de Bond Zuid- en West Nederland is thans *ds H. G. de Winkel,* Hondsdraf 5, 2954 NA Alblasserdam, telefoon 01859-59 35.

Het sekretariaat van de gemeente te Eindhoven wordt thans verzorgd door:
A. Fietje, Belforthof 19, 5627 CW Eindhoven, Telefoon: 040 -41 65 89.

ds. Chr. Eijer, Enschede verhuisd naar de La Reystraat 188, 3851 BM Ermelo.
Zijn telefoonnummer 03417-57868.

ds. J. L. Muilwijk, Ede wordt het adres Volendampad 7, 3844 JT Harderwijk, telefoonnummer 03410-22467.

de nieuwe secretaris van de baptisten gemeente Hoogezand is: de heer S. Stadens, Singel 25, 9601 BX Hoogezand, telefoonnummer 05980-99227.

de nieuwe secretaris van het IJsselgewest is: G. van Manen, Torontostraat 32, 7007 BM Doetinchem, telefoonnummer 08340-24581.

Verzoeke adreswijzigingen, veranderingen in de samenstelling van besturen en komissies, verandering ook van sekretaris en/of penningmeester *rechtstreeks op/door te geven aan het Uniebureau te Bosch en Duin,* en niet via de eindredakteur van dit blad!

Vervolg van pagina 3

laas lijkt het mij niet erg zinvol om op deze wijze bezig te zijn. De beschuldigingen vliegen over en weer zonder dat ze waar worden gemaakt.
Wanneer br. Hofman stelt dat in een aantal gemeenten de onfeilbaarheid van het Woord in twijfel wordt getrokken is dat een niet geringe beschuldiging.
Om deze beschuldiging waar te maken zal hij eerst duidelijk moeten maken wat hij onder onfeilbaarheid verstaat. Vervolgens zal hij duidelijk moeten maken op welke wijze de door hem bedoelde gemeenten die onfeilbaarheid in twijfel trekken.
Zolang ik behoor tot de Baptistengemeenten, dat is nu 33 jaar, ben ik nog nooit een gemeente tegen gekomen waar een eensluidend standpunt werd ingenomen t.a.v. van welk onderwerp dan ook. De opmerking ,,Inspiratie van de Bijbel zoals Baptisten dat geloven''. is naar mijn bescheide mening dan ook niet juist.
Wat ik wel tegengekomen ben in onze gemeenten is de bereidheid om naar elkaar te luisteren. Helaas wordt dit de laatste jaren steeds minder. Wellicht dat dit de oorzaak is van de huidige situatie. Wij moeten opnieuw gaan luisteren naar het Woord en naar elkaar want ook ik meen geleid te worden door de Heilige Geest. Deze gesprekken kunnen alleen gevoerd worden in kleine kring en niet tijdens een A.V. Daarom wil ik graag onderstrepen wat door br. Schaap werd opgemerkt nml. om als voorgangers te beginnen met deze zaak bezig te gaan. Ons samenbuigend over het Woord, daar naar te luisteren en niet langer via een blad, hoe goed ook, de beschuldigende vinger naar elkaar uit te steken. Want iedere keer wanneer we een vinger naar de ander uitsteken wijzen er drie naar onszelf.
Laten we als voorgangers van de gemeenten ook hierin een voorbeeld zijn.

Dokkum J. W. v.d. Craats

Doch in alles de liefde...
Terecht wijst Br. Hofman m.i. op het verschil in schriftbeschouwing, dat in de discussie in onze gemeten een niet onbelangrijke rol speelt.
Ten onrechte wekt hij evenwel de indruk dat éénzelfde schriftopvatting de problemen oplost en de eenheid zal bewerkstelligen.
Dat geloof ik niet. Er zijn tal van orthodoxe kerken en groeperingen in ons land die alle uitgaan van ,,het onfeilbare Woord van God'', maar elkaar toch niet of nauwelijks verdragen.
Ik ben van mening dat wederzijds respect en vertrouwen, ja dat ,,liefde'' zelfs boven de schrift beschouwing uitgaan. Hoe hoog wij de Bijbel ook achten.

Paulus zegt in 1 Cor. 13 veel behartenswaardigs over de ,,liefde''.
Een oude doperse spreuk luidt:
,,Enheid in het noodzakelijke ...,
vrijheid in het bijkomstige ...,
doch in alles de liefde.''

Nu kunnen we heel wat discussiëren gaan over wat noodzakelijk en wat bijkomstig is. Maar ,,alles'' zal een ieder duidelijk zijn.

Waarheid zonder liefde kan zo hard als steen en zo koud als ijs zijn.
Met broederlijke groet,
Alphen a/d Rijn G. L. Kruizinga

dc nieuws mededelingen actueel

Afscheid in Enschede
Zondag 13 januari 1985 neemt Ds C. Eijer afscheid van de baptistengemeente te Enschede. In dezelfde dienst zal hij worden ingeleid als evangelist in algemene dienst ten behoeve van het evangelisatiewerk van de baptisten gemeenten in Nederland. De dienst die zal worden gehouden in het kerkgebouw ,,Het Trefpunt'', Spechtstraat 32, begint om 15.00 uur.
U bent hartelijk welkom!

Tabitha-Scheveningen wordt Tabitha-Den Haag
Op 4 februari a.s. verhuizen bewoners en personeel van het (voormalige diaconessenhuis) verpleegtehuis TABITHA, Badhuisweg 99, 2587 CE Scheveningen naar het nieuwe verzorgingstehuis TABITHA, Mozartlaan 280, 2555 KZ Den Haag; 070-979711

Gebedsweek voor de eenheid
Deze wordt gehouden van 18-25 januari a.s. Gemeenten die daaraan willen deelnemen, kunnen nadere inlichtingen krijgen op het adres Postbus 418, 6500 AK Nijmegen; tel.: 080-222495

Baptist wereld congres
Het 15de baptist wereld congres wordt van 2-7 juli 1985 gehouden in Los Angelos/USA. U bent hartelijk welkom. Inlichtingen bij het Uniebureau.

Beroepen
De baptisten gemeente te Enschede heeft, met ingang van 1-1-1985, Ds C. Eijer, beroepen als voorganger in algemene dienst met een bijzondere opdracht. Ds Eijer heeft dit beroep aangenomen.

81255
is het gironummer van
HET NOODFONDS
van de
Unie van Baptisten Gemeenten
Bosch en Duin
Doe er wat aan!

uit het Uniebureau

't Nieuwe jaar heeft nog maar net z'n intrede gedaan, of koning winter regeert. Er ligt een dik pak sneeuw en het vriest, ook overdag. We hoeven u niet te vertellen, welk een overlast dat met zich meebrengt. Niet alleen voor mens en dier, voor het verkeer, maar ook voor het werk in de Unie en de gemeenten. Toch moet het werk doorgaan; en dat gààt het ook. De eerste bijeenkomsten zijn, als u dit leest, al weer gehouden. Tal van kommissies vergaderen binnenkort; maar daarover straks meer.

Uniefinanciën

Eerst een kleine mededeling over de Uniefinanciën, over de resultaten van het afgelopen jaar. Natuurlijk kunnen we u nog geen gedetailleerde cijfers noemen, want daarvoor heeft het ons aan de nodige tijd ontbroken.

De vorige week publiceerden wij een overzicht van de bijdragen, die in de maand november zijn binnengekomen. Dat was een indrukwekkende lijst, zoals u zelf hebt kunnen vaststellen. Het waren met name de giften voor Ethiopië en Eritréa, die eruitsprongen.

Binnenkort kunt u op deze plaats een verantwoording over de làátste maand van het jaar verwachten. We hebben de boeken per 31 december 1984 afgesloten. Dat betekent, dat alle bedragen, die nà de jaarwisseling zijn ontvangen, niet meer op 1984 kunnen worden geboekt.

Ook in 1983 hebben we deze gedragslijn gevolgd.

Maar we kunnen u wél alvast enkele globale cijfers doorgeven. En dan blijkt, dat er in het afgelopen jaar voor de Permanente Commissie, de NBJB en de UBS ruim *f* 420.000 is binnengekomen. Daarmee hebt u, hoe voorlopig ook, een indruk van het totaal aan bijdragen voor de genoemde onderdelen.

Hieronder treft u een specifikatie aan (waarbij we opnieuw de nadruk erop leggen, dat het om voorlopige en afgeronde bedragen gaat, zodat het definitieve resultaat daarvan kan afwijken):

Commissie voor de Opleidingz(CvdO):	*f* 96.400
Evangelisatie Commissie der Unie (ECU):	*f* 97.900
Unie Zendings Commissie(UZC):	*f* 187.000
Nederl. Bapt. Jeugd Beweging(NBJB)	*f* 24.400
Bouwstichting der Unie(UBS):	*f* 14.300

Benoemingen

De commissie der Unie heeft in haar vergadering op 10 december tot lid van de Werkgroep Toerusting benoemd *ds Chr. Eijer* te Ermelo. Voorts werd *ds J. ter Braak* te De Bilt herbenoemd tot bestuurslid van de Stichting Oecumenische Hulp aan Kerken en Vluchtelingen.

Representatie

De Commissie der Unie heeft of zal zich bij verschillende gelegenheden laten vertegenwoordigen:

* door *zr A. M. Nederlof-Grobben* bij het afscheid van ds A. Visscher te Almelo (Nieuwstraat) op 6 januari;
* door *ds J. A. Brandsma* bij de instituëring van de gemeente te Kampen op 6 januari;
* door *ds W. Hessels* bij de intrede van drs. W. Huizing te 's-Gravenhage op 13 januari;
* door *ds J. Schouten* bij het afscheid van ds Chr. Eijer te Enschedé op 13 januari;
* door *ds A. de Vries* bij de intrede van ds J. L. Muilwijk te Harderwijk op 13 januari;
* door *zr A. M. Nederlof-Grobben* bij de bevestiging van br A. Bennik te Zevenaar op 20 januari;
* door *ds J. A. Brandsma* bij het afscheid van ds G. van 't Wout te Arnhem op 10 februari.

Unieberichten

Deze week (of anders begin volgende week) hopen wij weer tal van brieven te verzenden, die voor de gemeenten zijn bestemd.

Jubileum

Op 10 januari was het vijfentwintig jaar geleden, dat vanuit Haarlem en IJmuiden een gemeente werd gesticht.

Dat feit nu zal tijdens een bijzondere dienst op 13 januari worden herdacht en gevierd. Namens de Commissie der Unie is aan de jubilerende gemeente een brief met hartelijke gelukwensen gestuurd.

Vergaderingen

We noemen hieronder de data, waarop enkele kommissies in de Unie vergaderen, opdat u de broeders en zusters én de arbeid, die zij in opdracht van de gemeenten behartigen, in gebed en voorbede kunt gedenken:

7 januari - UZC (Zwolle, 16.00 uur);
15 januari - ECU (Zwolle, 10.00 uur);
15 januari - UZC/WIN (Zwolle, 19.00 uur);
21 januari - DB/UC (Apeldoorn, 10.00 uur);
28 januari - Publiciteitskommissie (Bosch en Duin, 14.00 uur).

Nieuwjaarsbijeenkomst

Op 19 januari wordt te Apeldoorn, aanvang 11.30 uur(vanaf 11.00 uur zal een kopje koffie worden geschonken), een nieuwjaarsbijeenkomst gehouden voor de leden van UC, FCU, PC's (CvdO, ECU en UZC), de stichtingen (PIF, Tabitha en UBS) en de nevenorganisaties (NBJB en NBVB). Medio-december hebben allen daarvoor een uitnodiging toegezonden gekregen. Maar we hebben nog niet alle antwoordstroken (van degenen, die zullen komen) binnengekregen. Willen de genodigden, die hun antwoordstrook nog niet hebben ingezonden, maar die wél van plan zijn om te komen, deze per omgaande aan het Uniebureau sturen?

Radiokerkdienst

Op 20 januari zal een kerkdienst van de gemeente te Vroomshoop door de radio worden uitgezonden. Voorganger in deze dienst is *ds G. H. W. Pflaum*. Het onderwerp van de prediking luidt: „Gerechtigheid". Medewerking verlenen het zangkoor „Immanuël" onder leiding van de heer J. Wessels en de heer G. Meier, die het orgel bespeelt. De schriftlezingen zijn Exodus 23:1-9 en Jesaja 11:1-5. Gezongen worden Lied 20 (Supplement), Lied 372 en Lied 389. Koorzang: „Ambrosianischer Lobgesang" en „Gezegend en gezonden". De uitzending vangt om 17.00 uur aan en kan via de middengolfzender Flevoland (298m = 1008 kHz) worden beluisterd.

Voor nadere bijzonderheden verwijzen wij u naar de omroepbladen.

erd.

BWA-zondag 1985

De eerste zondag in februari geldt in tal van Unies als de Zondag van de Baptisten Wereld Alliantie. Belangstellende gemeente kunnen, indien zij daaraan op enigerlei wijze aandacht willen schenken, zich om meer informatie tot de algemene sekretaris wenden.

J. A. Brandsma/A. van den Hoef

NIEUWE LICHTING TWEEDE WEG-OPLEIDING

In september 1985 zal begonnen worden met een nieuwe lichting van de tweede weg-opleiding. Tenminste als de Heer het wil en wij leven, om met Jacobus te spreken. De eerste lichting is dan halverwege de zaterdagcursus en in de plannen was voorzien dat er dan weer opnieuw met een ploeg begonnen zou kunnen worden.
Toen een jaar of drie geleden de eerste aankondiging verscheen van de plannen om naast de dagopleiding aan het seminarium (en aan de theologische faculteit in Utrecht) een zaterdagopleiding te beginnen, begonnen hier en daar harten een tikje sneller te kloppen. Er werd door heel wat mensen belangstellend geïnformeerd naar deze opleiding en tenslotte konden we na de nodige voorbereidingen in september 1983, een week na het zilveren jubileum van het seminarium, beginnen. Sindsdien is de tweede-weg-opleiding niet meer uit ons programma weg te denken. Studenten en docenten beleven er grote vreugde aan.

Bassisopleiding
Wat biedt deze opleiding nu precies? Zij bestaat uit twee fasen. De eerste fase is een vierjarige basisopleiding van 16 zaterdagen per jaar. Hierin wordt een volledig theologisch basisprogamma geboden, d.w.z. alle vakken: de bijbelse, de historische, de systematische en de praktische komen aan de orde. Het onderwijs is zo opgezet dat van de studenten een grote mate van zelfwerkzaamheid wordt gevraagd. Zij moeten samen en afzonderlijk het meeste doen. De zaterdagse lessen vergen een behoorlijke voorbereiding. Daarnaast moeten ook tentamens worden afgelegd en dus ook voorbereid en werkstukken gemaakt.
Op deze basisopleiding (die op zichzelf al op de praktijk is afgestemd) volgt een eveneens vierjarige praktijkopleiding, waarin vanuit participatie in de gemeentelijke arbeid nog verder wordt gestudeerd. Deze opleidingsvorm is uit de sociale opleiding bekend en heet daar in-service-training.

Eisen
Om tot deze opleiding toegelaten te kunnen worden moet men wel aan bepaalde eisen voldoen. Wie eraan wil deelnemen moet dat doen vanuit een verlangen om in de arbeid van onze gemeenten dienstbaar te zijn. Natuurlijk denken we daarbij in de eerste plaats aan het werk van een voorganger, niet alleen aan de voltijdse voorganger of de deeltijdse voorganger maar ook aan de vrije tijd-voorganger die onze gemeenten in het verre verleden op grote schaal kenden. Maar de voorganger is niet de enige werker in de gemeente. Naast hem is, zeker in de wat grotere gemeenten, ook ruimte voor ander theologisch geschoolde medewerkers. Omdat het hier gaat om dienst in de gemeenten, komt ieder die deze opleiding wil volgen, ook terecht bij de Commissie voor de Opleiding.
Want in de gemeente kan niemand werken zonder het besef geroepen te zijn.
Daarnaast zijn er de toelatingseisen voor wat de vooropleiding betreft. Wij zijn in 1983 gestart met de eis van een HAVO-diploma. Wie dat niet had moest eerst die achterstand inhalen door HAVO-deelcertificaten te verwerven voor Nederlands, Engels, Duits en Geschiedenis. De eerste ervaringen hebben uitgewezen dat dit een reële eis is.

Info
Er zou nog veel meer te vertellen zijn maar dat willen wij graag doen op de **infodag** die wij op zaterdag 9 februari a.s. hopen te houden natuurlijk op De Vinkenhof, het honk van het seminarium. Wie op deze dag onze gast wil zijn of alleen maar iets over die dag wil weten, late ons dat weten. Een briefkaartje is voldoende, een telefoontje ook. Men wende zich tot de conrector br. Th. van der Laan, tel. 030 - 78 48 23 (op De Vinkenhof) of 76 08 49 (thuis).

J. Reiling

Haar leren wat liefde is,
haar oefenen in hoop,
haar onze God leren kennen,
zij heeft er recht op,
zij is er mens voor!

31-12-1984

Met grote blijdschap en dank aan God geven wij kennis van de geboorte van onze dochter en zusje

SUSANNE maria heleen

Paul en Anja Prijt-Sol
Job en Thomas

Nieuw adres: Schootsestraat 81
5616 RC Eindhoven Tel. 040 - 523711

Ook in 1985 kunt u weer uw vakantie (weekend, midweek) doorbrengen in Bosrijk Gasselte (Dr.) nabij „'t Nije Hemelriek".

Wij verhuren daartoe onze stenen bungalow „don Bosco" aldaar op camping „de Kremmer".
Er zijn 3 sl.k., er staat een K.T.V., koelkast er is C.V. Ook staan er 2 fietsen tot uw beschikking!
Het huisje staat op 6½ are grond. Fam. Engels, tel.: 05980-94493

Komf.-Vakantiewoning in Hoog-Sauerland (Duitsl., Winterberg-Niederfeld) te verhuren (max. 6 personen). Mooi gelegen aan bosrand met panoramazicht.
Aanvragen bij: Manfried Schulte
Zum Berger See 91
D 5820 Gevelsberg
Tel.: 02332/60504

Wij wensen u allen, van de jongste tot de oudste, Gods onmisbare Zegen toe voor 1985 en verder.
Fam. J. Tessers
Geuneburg 33a
3085 ZG Rotterdam

Uitgave van de Baptisten Gemeenten in Nederland
Redaktie: Mevr. A. W. Lindenborn-de Graaff, ds H. Ploeger, prof. dr. J. Reiling, dr. O. H. de Vries, ds C. van Wier. Alle kopij te zenden aan de eindredakteur ds H. Ploeger, Kraaiensteinlaan 10, 6825 DH Arnhem.
Voor abonnementen en advertenties: Administratie De Christen, Biltseweg 10, 3735 MC Bosch en Duin. Abonnementenprijs bij vooruitbetaling ƒ 43,— per jaar, voor abonnees in het buitenland ƒ 60,— per jaar.
Administratie: De Vinkenhof, Biltseweg 10, 3735 MC Bosch en Duin, tel: 030-784457 - postgironummer 9269 t.n.v. Unie van Baptisten Gemeenten, Amsterdam.

dc DE CHRISTEN
WEEKBLAD VAN DE BAPTISTENGEMEENTEN

Op de leeftijd van 85 jaar heeft de Heer thuisgehaald onze broeder

JAN KNECHT
weduwnaar van Jeanne Kooij

oud-secretaris der gemeente

,,Gij zijt verlost, God heeft U welgedaan''
Psalm 116, berijmd.

Eindhoven, 8 december 1984

Baptistengemeente Eindhoven

Op 24 december 1984 is, na een kortstondige ziekte thuisgehaald door zijn Heer onze broeder

MARTEN VELDTHUIS
echtgenoot van Antje Wildeman

in de leeftijd van 61 jaar

Romeinen 8: 38 en 39

Baptistengemeente Hoogezand

,,Al wie op Hem zijn geloof bouwt, zal niet beschaamd uitkomen''
(Rom. 10:11)

In de volle zekerheid des geloofs, heeft de Here tot Zich genomen, mijn lieve vrouw, onze lieve moeder en oma,

AALTJE NEEF
echtgenote van Kornelis Bos

op de leeftijd van 74 jaar.

K. Bos
Spanga:
Jopie en Willem
Buitenpost:
Roelie en Johan
Emmercompascum:
Henny en Wieger
Emmen:
Willem en Henny
Emmercompascum:
Ali en Bart
en kleinkinderen

14 december 1984
Schuttingslaan 11
7881 JM Emmercompascum

DE CHRISTEN
WEEKBLAD VAN DE BAPTISTENGEMEENTEN
100e jaargang - nummer 3 - 18 januari 1985

Een sprong in het absurde

Ans Lindenborn

Søren Kierkegaard, de Deense schrijver/wijsgeer, heeft in zijn korte leven (1813-1855) hoofdzakelijk nagedacht over het menselijk bestaan of eigenlijk over de mens als enkeling.
Hij wees de generaliserende, abstracte aanpak van z'n voorganger-filosofen af, die altijd spraken over de mens in het algemeen of over wat ,,men'' moest doen of laten.
Waar het in het leven op aankomt, is wat ik moet doen of laten, het gaat om mij in deze situatie op dit moment, aldus Kierkegaard.
Zo zet hij ieder mens heel scherp afgetekend apart en vanuit ons eigen leven kunnen wij alleen maar erkennen dat zijn gedachtengang juist is.

Dat apart zetten voert Kierkegaard ook op een ander terrein in, n.l. op dat van het christelijk geloof. De mens is een enkeling-voor-God. Geloof kan alleen maar persoonlijk, diepdoorleefd geloof zijn.
Kierkegaard heeft dan ook geen goed woord over voor de lauwe, burgerlijke, uiterlijke kerkelijkheid, die in zijn dagen gebruikelijk was. Ieder noemt zich christelijk en niemand is een christen, zei hij verontwaardigd.
Hij kenschetst dit persoonlijk geloof als een sprong in het absurde, een sprong in een gebied buiten alle redelijk denken.

Geen weg terug
Toen ik 15 jaar was heb ik eens in een N.B.J.B. kamp op Renderloo de uitdaging aangenomen om gekleed in het water van het zwembad te springen vanaf de hoge duikplank. Ik zou van iedereen een kwartje krijgen, hetgeen in een aardig zakcentje resulteerde in 1955. Het ging me echter niet om die kwartjes, maar om de eer!
Nu wisten mijn kampgenoten niet dat ik slechts één keer eerder in mijn leven van de ,,hoge'' was gesprongen. Ik zei hun dat ook niet, maar de uitdaging woog er des te zwaarder door.
Ik weet nu nog wat voor gevoel ik had toen ik daar op het puntje van die plank balanceerde. Ik zou springen, ik moest springen vanwege al die lachende gezichten onder mij. Het onherroepelijke van de beslissing echt af te zetten en te springen stond me helder voor ogen. Als ik eenmaal los was kon ik niet meer terug. En ik was er helemaal niet zo zeker van dat ik weer boven water zou komen...

Geloof: een sprong in het absurde
- en Noach bouwde de ark, geheel zoals God het hem geboden had.
- toen ging Abraham, zoals de Here tot hem gesproken had.
- toen stond Abraham des morgens vroeg op, zadelde zijn ezel en nam twee van zijn knechten met zich, benevens zijn zoon Isaäk.
- zo gingen de Israelieten in het midden der zee op het droge.
- en Maria zeide: Zie, de dienstmaagd des Heren, mij geschiede naar uw woord.
- zij nu lieten terstond hun netten liggen en volgden Hem...

Toen ik 16 jaar was heb ik die andere sprong gewaagd... in het absurde.
Ik moest wel...

DEZE WEEK

volgende week:
Hengelo voor de lens

The prince of preachers Charles Haddon Spurgeon

door C. van Wier

Spreekt deze naam de jongere generatie misschien niet of nauwelijks meer aan, vele ouderen zullen daarentegen allerlei positieve herinneringen hebben aan deze wereldberoemde predikant. In de boekenkast van verreweg de meeste christelijke gezinnen waren zijn boeken met preken te vinden. En in menige kerk, waar leesdiensten werden gehouden, las men de preken van Spurgeon, tot zegen van menige hoorder.

150 jaar geleden
Op 19 juni 1834 werd Spurgeon geboren in Exeter, Engeland. Zijn ouders behoorden tot de congregationalistische kerk, waar zijn vader zowel als zijn grootvader predikant waren. Toch kwam Spurgeon uiteindelijk niet in deze geloofsgemeenschap terecht, doch in de wereld der Baptisten.
Puur zakelijk bekeken was de oorzaak hiervan een enorme sneeuwstorm. Door het noodweer gedwongen vluchtte hij op een zondagmorgen een Methodistische kerk binnen, inplaats van naar zijn eigen kerk te gaan. Een eenvoudige lekepreker stond op de preekstoel en sprak vanuit Jes. 45 : 22: ,,Wendt u tot Mij en laat u verlossen, alle einden der aarde, want Ik ben God en niemand meer'' Regelrecht wendde hij zich tot de vijftienjarige Charles: ,,Zie op Jezus! Het enige, wat je te doen staat is: Zie en leef!''. En dit werd het moment van Spurgeons bekering, na een periode van geestelijke problemen.
Door veelvuldig en nauwkeurig lezen van het nieuwe testament kwam hij tot de overtuiging zich te moeten laten dopen op de wijze waarop de christenen van het nieuwe testament gedoopt werden. Hij zocht contact met een baptisten gemeente en werd gedoopt in een riviertje op de 3e mei 1850, vijftien jaar oud.
Zijn moeder was hier niet zo gelukkig mee. ,,Charles'' zei ze, ,,ik heb dikwijls gebeden om je bekering, maar niet met de bedoeling dat je baptist zou worden. Met zijn gevoel voor humor reageerde de zoon: ,,Moeder, God is zo royaal, dat Hij meestal meer geeft dan waarom we hebben gevraagd''.

Op de kansel
Een jaar later hield Spurgeon zijn eerste preek als de ,,jongetjesdominee''. De kerkgangers vonden het dermate geweldig, dat hij nog datzelfde jaar voorganger werd van een kleine gemeente in Exeter. In één jaar groeide deze gemeente van veertig naar honderd leden.
Hoewel hij een redelijk goede vooropleiding had gehad, kwam Spugeon nooit tot een officiële theologische studie, waarschijnlijk doordat hij zo snel en intens betrokken raakte bij het gemeentelijke werk.
Zeer snel raakte zijn naam overal bekend, met het gevolg dat hij als voorganger terecht kwam in de New Parkstreet-kerk in Londen. Hij was toen negentien jaar. Ooit telde deze gemeente twaalfhonderd leden, maar toen Spurgeon arriveerde was het ledental gezakt tot tweehonderd, waarvan erzelden meer dan honderd de diensten bezochten. Spugeon kreeg een proefperiode van drie maanden, maar zijn voorgangerschap eindigde in een levenslange voorgangerstaak.
Al spoedig werd het kerkgebouw vergroot tot achttienhonderd zitplaatsen. Dat leverde echter niets op, want kort daarna moest een grote concerthal worden gehuurd, waar twaalfduizend mensen konden luisteren.
Zelfs dat bleek te weinig. Men verhuisde naar het Christalpaleis. Aantal zitplaatsen vijfentwintigduizend. En Spurgeon presteerde het om zonder geluidsversterking zich verstaanbaar te maken voor iedereen.
Een eigen kerkgebouw was toch wel de ideale werkomstandigheid en in 1861 werd de Metropolitan tabernacle ingewijd, een machtig gebouw met vijfenvijftighonderd zitplaatsen, een vergaderzaal met negenhonderd plaatsen, alsmede zondagsschoollokalen voor duizend kinderen. Toen het kerkgebouw in gebruik werd genomen, waren de bouwkosten volledig betaald!
Dertig jaar lang verkondigde Spurgeon hier het evangelie en een lege stoel werd er nooit gevonden. Veertienduizendzeshonderdeenenengentig (14.691) mensen werden in deze periode aan de gemeente toegevoegd. Bij Spurgeons dood bedroeg het ledental van deze grootste vrijkerkelijke gemeente vijfduizenddriehonderdelf.
Aan deze gemeente waren twee-entwintig evangeliesatieposten verbonden, alsmede zevenentwintig zondagsscholen en avondscholen.

Spurgeon als auteur
Bereikte Spurgeon al predikende vele duizenden mensen, keer op keer, via zijn schrijfwerk, bereikte hij er oneindig veel meer. Zijn preken werden gedrukt en iedere week via bladen en boeken uitgegeven. Men schat het aantal mensen dat aldus bereikt werd op minstens vijfhonderdduizend per week, terwijl in totaal, verspreid over geheel de wereld, meer dan honderdmiljoen preken werden uitgegeven. En zelfs vandaag de dag worden deze preken nog gelezen en gebruikt door menigeen.
Ook verschillende tijdschriften werden door Spurgeon verzorgd en uitgegeven. En in vele winkels hingen grote plakkaten met daarop uitspraken en raadgevingen van Spurgeon. Wie ooit in een bibliotheek het complete aantal boeken met preken van Spurgeon heeft gezien, zal dat niet licht vergeten: een enorme rij. Zijn hoofdwerk werd gevormd door een zevendelige serei over de psalmen van David.

The Metropolitan Tabernacle

Resultaat zonder gelijke
Niet iedereen wist Spurgeons werk en zegen te waarderen. Theologen met een voor die tijd moderne instelling leverden kritiek. Daarop reageerde Spurgeon ooit eens als volgt.
Ik daag u uit om zulke resultaten te laten zien, zowel materieel als geestelijk, als die welke door de oude theologie, die ik verkondig, zijn voortgebracht: een gemeente

van zesduizend leden, de doop van bekeerde mensen iedere week, dertig evangelisatieposten, weeshuizen waarin vijfhonderd kinderen worden verzorgd, een tehuis voor armen, een theologisch seminarie met honderd studenten, een traktaatgenootschap met negentig colporteurs, veertig kerkgebouwen die zijn gesticht door mijn studenten die daar het evangelie verkondigen.

Christus-gebonden
Spurgeon wist zich ten nauwste verbonden met en gebonden aan Jezus Christus. Er is geen evangelie zonder Jezus. Maar daarnaast bestond er voor hem ook een zeer nauwe relatie met de bijbel als Woord van God. En de gemeente was uiteraard een der hoofdzaken waarbij hij zich betrokken wist. Want daar ontmoette hij de mensen aan wie hij Gods boodschap kon doorgeven. Hij sprak de mens aan, niet de mensen. Hij raakte 's mensen hart en wekte de indruk, dat hij ieder van zijn duizenden hoorders persoonlijk kende, en persoonlijk aansprak.

Geen oude preken
Steeds gebruikte Spurgeon een nieuwgemaakte preek wanneer hij ergens voorging. Tien maal per week was geen uitzondering!
Compleet uitgeschreven preken maakt hij nooit. Op de achterkant van een enveloppe noteerde hij een aantal punten. Althans zoiets laat men zien in een soort museum van het Spurgeons college, het door Spurgeon gestichte seminarie in Londen. Verslaggevers die de diensten bijwoonden schreven de preken volledig uit, waarna die werden gedrukt en verspreid.

Winkels gesloten
Op 31 januari 1892 stierf Gods grote dienaar, slechts 57 jaar oud. Tienduizenden mensen woonden de begrafenis bij en zelfs winkels waren die dag gesloten. Voor vele herbergen hingen gesloten gordijnen. Meer dan negenhonderd politiemensen deden dienst, teneinde alles in goede banen te leiden.

Bemoedigend
Spurgeon was zeker niet de enige maar ongetwijfeld wel een van de vele dienaren van Christus, door wie de gemeenten van volgende eeuwen werden en worden bemoedigd en geïnspireerd. Toen de engelse baptisten in het vorige jaar de honderdvijftigste geboortedag van Spurgeon herdachten, werd door hen o.a. geschreven: Spurgeons invloed duurt voort. Het allerbeste kunnen wij zijn 150ste geboortedag vieren door ons geloof te bevestigen in het evangelie als „de kracht Gods tot behoud voor ieder die gelooft", en door het te blijven verkondigen vol vertrouwen op de uitwerking daarvan, in de 20ste eeuw zowel in elke andere.

(Naar een artikel in het blad der deense baptisten)

UIT DE GEMEENTEN

Ede

WAT BLIJFT EN WAT VOORBIJ GAAT.....

Voor Ds. Muilwijk en zijn gezin, en ook voor ons als Baptisten Gemeente Ede, was zondag 30 december een bijzondere dag. Voor hen de eerste maal als voorgangersechtpaar een gemeente verlaten, voor ons de eerste maal in ons 7 jarig bestaan een voorganger afstaan aan een zustergemeente.

De sfeer en verkondiging van de ochtenddienst werd goed verwoord in een lied dat we zongen.

„U behoort geheel mijn leven,
U te dienen is mijn eer.
U te volgen is mijn roeping,
ja, mijn hoogste vreugd, O, Heer!
Hebt GIJ zelf aan mij gegeven,
neem dan ook mijn offer aan.
Dat mijn krachten, tijd en gaven
altijd U ten dienste staan!"

Vanaf 1 januari 1985 mogen zij nu hun krachten,
tijd en gaven inzetten in de gemeente Harderwijk. Een nieuwe plek die de Heer hun duidelijk aangewezen heeft.

Wat blijft, is de Heer, het Hoofd van de Gemeente, ook in Ede, ook nu we een vacante periode ingaan.

Het middag samenzijn was een zeer gevarieerd gebeuren met woord, gebaar, dans, spel en muziek, waarin werd teruggekeken. Ds. Muilwijk en zijn gezin werden bedankt en op velerlei wijze werd hun Gods zegen toegewenst voor alles wat komen gaat.
Als tastbare herinneringen werd er het een en ander aangeboden o.a. een tafelkleed met handafdrukken van de zondagsschoolkinderen en een drietal albums waarin velen uit de gemeente hun inbreng hadden.

In liederen en gebeden werd de Heer gedankt voor wat Hij ons in hen geschonken heeft. We zien uit naar wat Hij ons gaat geven in het nieuwe jaar. Benieuwd zijn we ook naar wat de Heer wil gaan doen in onze zustergemeente te Harderwijk.
Dit alles in het besef dat we nooit als persoon en als gemeente Herderloos zullen worden. Wat blijft is Jezus, de Goede Herder, de Grote Koning.

Namens baptisten Gemeente Ede,
P. v.d. Hulst, oudste.

DAADWERKELIJK IN DE DIEPTE

Zo zou je het Gemeente Bijbelschool-Werk kunnen omschrijven.
Daadwerkelijk aan de gemeente bouwen. Niet zeuren over wat allemaal verkeerd is, of over wat „ze" zouden moeten doen, maar openstaan voor het Woord van God en voor elkaar.
Ook **in de diepte**, omdat je bij de Gemeente Bijbelschool niet kunt blijven steken bij oppervlakkig gezwets of hol aktivisme, maar je altijd weer terecht komt bij de vraag: Wat heeft de levende God hiermee tot ons en mij te zeggen ? En 't Woord pakt mensen diep aan. Langvergeten facetten komen verrassend aan de orde.
Daarom blijven we enthousiast over de G.B.S.
En willen we elkaar blijven wijzen op de geweldige mogelijkheden die hier liggen.
Daarom ook wordt er op **15 en 16 maart**, vrijdagavond en zaterdag, een G.B.S. **weekend** gehouden in de Nieuwe Oorsprong te St. Nicolaasga.
Voor wie ?

Voor leiders en deelnemers van G.B.S. groepen.
Voor lui die laaiend enthousiast zijn, zowel als voor mensen die het gevoel hebben: 't moet toch beter kunnen.
Maar ook voor broeders en zusters (al of niet leidinggevenden) die 't besef hebben: wil er in onze gemeente nieuw leven komen, dan moet het Woord meer aan het woord komen.
Eigenlijk voor iedereen dus, die de Heer en Zijn gemeente lief heeft en wil groeien in geloof en in kennis van de Heer.
Bent U er zo één ?
Kom dan ook !!
Geef U dan op bij zr. M. v.d. Werf, Oldegalileeën 155, 8922 AD Leeuwarden, tel. 058 - 150347. De prijs is ƒ 37,50 p.p.
Opgave graag vóór 8 maart.
Wek anderen op mee te gaan.
Laat u bemoedigen en inspireren.
Doeoen!! G. Bosveld

KONVENT VOORGANGERS REGIO HOLLAND

Vergadering op 21-1-'85 om 12.30 uur in de Triomfatorkapel te Alphen aan de Rijn.

ZIJ GINGEN IEDER HUNS WEEGS

Zo zou je de geschiedenis van de Joodse en van de christelijke gemeenschap in de eerste paar eeuwen kunnen karakteriseren. Ieder ging haar eigen weg. Maar dit gaan van een eigen weg betekende niet dat beide gemeenschappen elkaar in die eerste eeuwen van onze jaartelling niet gedurig tegenkwamen. Ja, ook met elkaar botsten.

Verwerven
Jodendom en christendom, liever: Jodenheid en christenheid, waren nauw met elkaar verweven. Daarbij moet beklemtoond worden dat de Jodenheid er eerder was dan de christenheid. Wie de christenheid een dochter van de Jodenheid wil noemen, moet bedenken dat dan de christenheid geen aanvaarde dochter is geweest. Dat beeld deugt niet. Veel beter is het beeld van de breuk: het is tot een breuk gekomen tussen Jodenheid en christenheid. Het Jodendom heeft de gemeente van Jezus Christus uitgestoten; de gemeente heeft zich afgewend van de Joden. In de loop der eeuwen werd dat steeds duidelijker.
In het geloofsbeleven van beide groeperingen was echter een grote mate van overeenstemming, van verwevenheid. Beide groepen gebruikten immers in hun erediensten en voor de omschrijving van hun geloofsovertuigingen hetzelfde boek: De Schriften. De Heilige Schriften. Als geschenk van God door beide groepen aanvaard. Ook als wegwijzend, als verplichtend aanvaard.

Onverdraagzaamheid
Over de juiste verklaring van de Heilige Schriften - het oude testament, zouden de christenen later zeggen - was er van meet aan een verschil van inzicht. Over de juiste verklaring werd vanaf het begin voortdurend strijd gevoerd. Wat Joden en christenen gemeenschappelijk hadden, werd een splijtzwam. Een breuk werd onvermijdelijk, overal daar waar de verklaring van Mozes en de profeten uitmondde in de belijdenis: Jezus van Nazareth is de Christus Gods, die woorden van eeuwig leven gesproken heeft.
Voor Joden en christenen bestond ten aanzien van de onderlinge verhouding geen andere mogelijkheid dan die van onverdraagzaamheid. Deze onverdraagzaamheid hoefde zich uiteraard niet te kenmerken door een vijandige houding in het persoonlijke en maatschappelijke vlak. Maar vanuit godsdientige oogpunt gezien was het niet mogelijk beide opvattingen ten opzichte van Jezus van Nazareth te verzoenen: Hij was óf de beloofde Messias, óf een bedrieger, een misleider. Een tussenpositie was voor hem niet mogelijk.

Joden in Europa
Toen Paulus als eerste zendeling de boodschap van Jezus Christus op europees gebied bracht (plm. 50 n. Chr.), was hij niet de eerste Jood in Europa. Hij trof in Philippi immers al Joden aan, en Jodengenoten (Hand. 16).
Hij benaderde deze Joden en Jodengenoten als eersten met de boodschap: Gods beloften zijn vervuld, de Messias is gekomen! Er waren Joden die deze boodschap geloof schonken, er waren er die dat niet deden. Het is klaarblijkelijk praktisch overal zo geweest dat slechts een minderheid der Joden deze blijde boodschap aanvaardde. De meerderheid bleef bij het oude; bij het geloof dat de beloften Gods nog in vervulling moesten gaan.
De Joden in Europa waren er niet afkerig van, aanhangers onder de heidenen te winnen. Maar echte missionarissen waren zij niet. Er waren Joodse zendelingen, maar hun aantal was gering, en vaak waren zij uitgezonden door bepaalde groeperingen (of secten) in de Joodse bevolking tot de Joden in de verstrooiing. Het waren meer zendelingen voor de Joden dan voor de heidenen, zou je kunnen zeggen.
De relatie tussen Joden en heidenen waren als regel van vriendelijke aard. De Joden vormden in de godsdienstige veelkeurigheid van de Grieks-Romeinse wereld een minderheid. Een minderheid met één opmerkelijkheid: zij dienden dag in dag uit één en dezelfde God.

Christenen in Europa
Toen het evangelie gepredikt werd, kwamen er mensen tot geloof. Zij werden christenen genoemd. De eerste christenen waren wel praktisch overal Joden. Door hun doop echter - een doop die immers op de naam van Jezus geschiedde - kwam het tot een breuk met de Joodse gemeenschap.
Het moet voor de heidenen een vreemde gewaarwording geweest zijn, dat zo weinig Joden de boodschap van Paulus en de zijnen aanvaardden. Jezus was immers de vervulling der beloften van Israëls God, aan Israël gedaan. En Israël ging aan de vervulling voorbij!
Het moet ook een indrukwekkend en gevaarlijk argument geweest zijn in de mond van de Joden jegens de heidenen, dat bijna geen Jood geloof schonk aan de ,,fantastische'' uitspraken der christenen, dat de gekruisigde Jood Jezus van Nazareth de beloofde Messias, de Zoon van God, de redder der wereld zou zijn. En zulks dan nog wel op bevel en gezag van de God van Israël! Zie, als één volk zou kunnen weten wat de inhoud der goddelijke beloften voor Israël - en de wereld - was, dan toch zeker het Joodse volk. . .
Nog even teruggrijpend op wat ik eerder schreef: de christenen wilden uit de Schriften bewijzen dat Jezus de Messias was. De Joden bewezen op grond van diezelfde Schriften het tegendeel. Beiden konden toch geen gelijk hebben?

Een foute oplossing
In de tweede, derde eeuw begon reeds een oplossing voor het bovenstaande probleem aan het licht te komen, die voor de Joden rampzalig zou worden. De christenen ontnamen de Joden hun identiteit als volk des Heren! Justinus Martyr (gestorven plm 165 na Chr.) zei ergens tot de Joden: ,,Uw Heilige Schrift, of liever, niet de uwe maar de onze''. De kerk matigde zich alle heilvolle beloften over Israël aan. Alle aan Israël toegezegde heerlijkheid in de toekomst, zoals die door Mozes en de profeten hoorbaar werd, werd uitsluitend bestemd verklaard voor de kerk. Zij - de kerk - was echter zo onrechtvaardig alle oordeelsaankondigingen en bedreigingen van Gods kant uitsluitend als voor de Joden bestemd te verkondigen. Wat dat in feite betekende, hebben de Joden geweten! De Joden waren verworpen door God, dacht men. De christenen verwierpen de Joden, mitsdien, en met ongeëvenaarde wreedheid.

Al voor Constantijn de Grote
had deze ontwikkeling in het theologisch denken der christenen zijn beslag gekregen. Toen Constantijn in het begin van de vierde eeuw aan de kerk vrijheid van geloofsbeleving en openbare eredienst schonk, toen nog later de christelijke leer tot staatsgodsdienst werd verheven, werd het conflict met de Joodse gemeenschap wel aangescherpt, maar in zijn feitelijkheid niet meer theologisch gewijzigd.

Herbezinning
Het is aan onze eeuw voorbehouden geweest een toenadering te zien tussen Joden en christenen. Onder de druk van voortschrijdend nieuw heidendom en van het atheïsme als enig erkende levensbeschouwelijk uitgangspunt voor denken en handelen, eveneens vanuit de schrikwekkende gedachten dat de moordop zes miljoen Joden het gevolg is geweest van een eeuwenlange godsdienstige hetze tegen de Joden, hebben de kerken en de christenen ontdekt dat zij zoveel gemeenschappelijk belijden met de Joden hebben, dat zij niet meer aan elkaar voorbij kunnen en mogen leven.
Tot een éénwording van Joods belijden en van christelijk belijden zal het niet kunnen komen, omdat Jezus Christus tussen beiden blijft staan. Wél kan de christenheid jegens de Jodenheid belijden: wij hebben ten onrechte alle beloften van heerlijkheid op ons betrokken en alle bedreigingen van oordeel op uw hoofd doen neerkomen. Wél kan de christenheid ten aanzien van de Jodenheid duidelijk maken in déze wereld, en ook in déze tijd, dat Gods roeping ten aanzien van Israël onherroepelijk is: Israël is en blijft Gods volk, waaraan God zijn ontferming zal bewijzen.
Beiden blijven dan wel hun eigen weg gaan, maar niet meer hun weg uitelkaar gaan.

Ploeger

OPWEKKING

Beweging van de Geest tussen pinksteren en wederkomst

Het baptisme houdt zich ergens op in de ruimte tussen ,,opwekkingsbeweging'' en ,,kerk''. De geschiedenis leert, dat het baptisme doorgaans groeit in een landstreek die wordt aangedaan door een opwekkingsbeweging. Maar het wil zelf méér zijn dan ,,beweging''. Een beweging komt en gaat. Het baptisme zoekt blijvende consolidatie in een gemeentestructuur. Dit heeft het gemeen met ,,de kerken''.
In dit artikel willen we aandacht besteden aan het zojuist genoemde kenmerk van de opwekking, nl. dat een opwekking komt en weer gaat.

Wisseling der seizoenen in de geschiedenis
Een opwekkingsbeweging heeft iets van de wind, die opsteekt bij de wisseling der seizoenen. Op een dag in maart houdt een straffe oostenwind de natuur nog in de greep van vadertje winter. De volgende dag is de wind plotseling gedraaid; een zachte zuidenwind voert de tintelende geur van het voorjaar aan en de natuur ontwaakt uit haar winterslaap. Een opwekking is als een plotselinge lentewinter die in een verstard en doods christendom nieuw leven wekt.
Een opwekkingsbeweging is de wind van de Geest Gods die opsteekt bij de wisseling der seizoenen in de geschiedenis der kerk, bij de omslag der tijden in de samenleving. De geschiedenis leert, dat God opwekking en ,,bij voorkeur'' geeft en kerkelijke crisissituaties. Om één voorbeeld te noemen: de grote opwekking rond de prediker John Wesley, in het Engeland van de achttiende eeuw, vond plaats in de crisissituatie van de beginnende industrialisatie. In sommige streken was het leven totaal veranderd: Waar vroeger de boer ploegde werden kolenmijnen geopend. Landarbeiders werden mijnwerkers. Werklozen uit de grote steden zochten er een nieuw bestaan. De opkomende industrie ontwrichtte oude samenlevingsverbanden met hun traditionele normen, en schiep een verpauperde arbeidersmassa, waarop de traditionele kerken geen enkele greep hadden. En juist in deze laag van de engelse samenleving ontstond de opwekkingsbeweging! Een geestelijk réveil vernieuwde het karakter van hele dorpen en steden. Kerken waren voller dan de kroegen vóór de opwekking!

Vleugje lentewind
De wind van de Geest Gods steekt op bij de wisseling der seizoenen in de geschiedenis. Een opwekking is een positief ,,crisisverschijnsel''. Als in maatschappij en cultuur een nieuwe periode aanbreekt, met alle ontwrichtingsverschijnselen die daar bij horen, zendt God in de vorm van een opwekking een geestelijke vernieuwing.
Ze lopen parallel: De beweging waarin een samenleving zichzelf sociaal, technisch en ethisch probeert te vernieuwen. En een opwekking waarin de Geest gelovigen en gemeenten vernieuwt.
In de geschiedenis volgt de ene crisis de andere op. Maatschappij en cultuur zoeken zichzelf voortdurend te vernieuwen, koortsachtig op zoek naar de ware toekomst. Revolutionaire vernieuwingsbewegingen komen en gaan. Hierin schuilt een van de oorzaken dat ook opwekkingsbewegingen komen en gaan. Een opwekking is de inslag van de vernieuwing. Een opwekking is een vleug goddelijke toekomst die waait door de crisis van een samenleving die krampachtig haar eigen toekomst bouwt. In een opwekking voert de zuidenwind van Gods Adem een dagje lente aan, terwijl de boer zijn ploeg vernielt op het nog bevroren land omdat hij vindt dat het nu maar eens uit moet zijn met de winter.

,,Herhaling'' van pinksteren op weg naar Gods toekomst
Opwekkingen komen en gaan bij de wisseling der seizoenen in de geschiedenis, op weg naar de ,,eeuwige zomer''.
Een opwekking heeft een ,,tijdelijk'' en ,,voorlopig'' karakter in het licht van de toekomst die met de wederkomst van Christus zal aanbreken. Dit karakter van opwekkingen heeft alles te maken met het karakter van de werkzaamheden van de Geest tussen pinksteren en wederkomst.
In zijn pinkstertoespraak citeert Petrus de profeet Joël: ,,En het zal zijn in de laatste dagen, zegt God, dat Ik van mijn Geest zal uitstorten op alle vlees'' (Hand. 2:17). Met pinksteren zijn ,,de laatste dagen'' vóór de komst van het Koninkrijk Gods begonnen. Het leven in dit Rijk zal hierdoor gekenmerkt zijn, dat Gods Geest zal zijn uitgestort op ,,alle vlees''. Dit is op de eerste pinksterdag nog niet gebeurd. Tussen pinksteren en wederkomst is er voor de Geest - in eerbied gesproken - nog heel wat te doen.
De Geest maakt zijn werk niet in één keer af, waarna de jaren die resten tot Christus' wederkomst de lege sfeer ademen van een wachtkamer waarin mensen al uren op hun beurt wachten. In deze ,,laatste dagen'' maakt de Geest gebruik van elke dag, om vandaag te doen waarvoor het gisteren nog niet de tijd was. Zo is de Geest in tijdelijkheid en voorlopigheid aan het werk. Vele schriftplaatsen getuigen hiervan. De Geest is de ,,eerste gave'' (Rom. 8:23) van Gods toekomst. Hij is het onderpand (II Cor. 1:22 en 5:5; Ef. 1:14) van de komende heerlijkheid. De Geest is niet alleen een eerste en voorlopige ervaring van de toekomst. Hij werkt zelf aan die toekomst, alle jaren van ons leven, alle jaren die de gemeente worden gegeven; Hij doet ons ,,veranderen van heerlijkheid tot heerlijkheid'' (II Cor. 3:18), tot we Christus in zijn opstandingsheerlijkheid gelijkvormig zijn.
Alles wat de uitgestorte Geest doet is gericht op de toekomst. Maar in deze ...chtheid op de toekomst is al zijn werk hier en nu ,,voorlopig''. In de theologie van de opwekkingsbeweging wordt dit als volgt onder woorden gebracht: de eenmaal uitgestorte Geest moet in de loop der geschiedenis telkens opnieuw uitgestort worden, tot Hij uitgestort is op alle vlees. Een opwekking is een ,,herhaling'' van het pinksterfeest.
Het valt in beschrijvingen van opwekkingen op, dat ze verkopen volgens het patroon van het pinksterfeest. Het begint met een groep gelovigen die zich biddend voorbereiden op een werk van God in hun midden, te vergelijken met de voorbereiding van de discipelen op de uitstorting van de Geest (Hand. 1:14). Gelovigen die door een opwekkingsbeweging geestelijk vernieuwd zijn, beschrijven de opwekking als een hernieuwd pinksterfeest. Gelovigen trachten in het verloop van een opwekking altijd een gemeenschap te vormen naar het voorbeeld van de eerste gemeente te Jeruzalem, zoals deze direct na het pinksterfeest ontstond (Hand. 2:42).
Opwekkingen komen en gaan. Ze zijn een beweging van de Geest tussen pinksteren en wederkomst. Dat is niet hun tragiek maar hun funktie. Opwekkingen moeten voortdurend herhaald worden tot Gods toekomst aanbreekt. In elke opwekking steekt de wind van Gods Geest op en voert in de koude wintertijd van onze geschiedenis een vleugje van Gods lente aan.

O.d.V.

INFODAG TWEEDE WEG-OPLEIDING

De info-dag voor de tweede weg-opleiding van ,,De Vinkenhof'' wordt niet, zoals de vorige week in DC aangekondigd, gehouden op 9 februari, maar op zaterdag 23 februari a.s. op ,,De Vinkenhof'', Biltseweg 10, 3735 MC Bosch en Duin. Alle serieuze belangstellende zijn hartelijk welkom. Zij worden verzocht zich schriftelijk of telefonisch op te geven, tel. 030 - 78 48 23.

MEDEDELINGEN MEDEDELINGEN MEDEDELINGEN MEDEDELINGEN MEDEDELINGEN MEDEDELINGEN

MEDEDELINGEN

MEDEDELINGEN MEDEDELINGEN MEDEDELINGEN MEDEDELINGEN MEDEDELINGEN MEDEDELINGEN

De nieuwe secretaris van de Baptistengemeente Utrecht-C is mw. H. van Doorn-Amersfoort, Lensveltlaan 4, 3431 RG Nieuwegein, tel. 03402-36128.
Het nieuwe adres van de heer C.P. Krijgsman, Ede is Saffierstraat 28, 6713 TD Ede tel. 08380-15843.

PASTORALIA

Luisteren is een kunst die in de praktijk, en alleen in de praktijk, geleerd moet worden. Dat betekent echter niet, dat wie moet leren luisteren, ook niet theoretisch zich kan laten onderwijzen.

De zin: luisteren moet in de praktijk geleerd worden, is zélf immers een theoretische stelling. Vanuit de praktische ervaringen kom je tot de slotsom dat luisteren al doende geleerd moet worden. In het onderwijs over het pastoraat, zeg: over het huisbezoek, kun je dus stellen: wie niet kan luisteren, is ongeschikt om zielzorger te zijn;

Heel merkwaardig is dat bij de keuze van ouderlingen, en ook van diaconessen, vaak gezegd wordt: Die kan zijn/haar woordje wel doen. Dus die is wel geschikt. Daaruit zou je dan als conclusie kunnen trekken, dat een ouderling, een diacones iemand moet zijn die aardig van de tongriem gesneden is.

Wie niet uit z'n woorden kan komen, is kennelijk dus ongeschikt. Wie zal durven ontkennen dat ,,uit z'n woorden kunnen komen" belangrijk is? Natuurlijk is een zekere spreekvaardigheid, een goede woordkeuze; een verstaanbare zinsbouw, een logisch opgebouwd betoogje van uitermate groot belang.

Zoals ook een vriendelijk optreden, een beschaafd zich gedragen, een zekere jovialiteit, en vooral een grote mate van geloofwaardigheid zeer, zeer belangrijk zijn.

Maar kunnen luisteren is belangrijker dan dat alles.

Luisteren doe je naar woorden. Soms ook naar tranen. Tranen hebben immers hun eigen taal. Verdriet uit zich in tranen. Berouw ook. Maar tranen kunnen ook bedriegen; misleiden. Zijn de tranen echt? Zijn ze er alleen maar om meelij op te wekken? Zijn mannentranen betrouwbaarder dan vrouwentranen? Want een man mag immers niet huilen? Dus, als een man schreit, zal het wel echt gemeend zijn. Vergis u niet.

Luisteren doe je naar gevaren. Het bedrijvig gebaren kan een gewoonte zijn; er zijn mensen die spreken drievoudig: met de mond, met de handen (soms met de voeten erbij) en met de ogen. Naar alle drie moet je leren luisteren. Dat is niet altijd even eenvoudig. Niet altijd even gemakkelijk.

Het moeilijkste is het luisteren naar het zwijgen. Zwijgen kan heel welsprekend zijn. In het zwijgen kan heel, heel veel gezegd worden. Zwijgen is wat anders dan verzwijgen. Verzwijgen kan ook welsprekend zijn. Als iemand het eigen aandeel in een vervelende zaak stelselmatig verzwijgt, moet je oppassen. Waarom wordt dat gedaan?

Spreken is zilver; zwijgen is goud. Wie luistert naar het zwijgen, is bezig goud te delven. Tenminste, als dat zwijgen niet een (boosaardige) weigering is om met de ander in contact te treden.

Zonder iets van een wereldvisie kan een plaatselijke gemeente niet leven en groeien

evangelische gemeenteopbouw

J. Reiling

Met ,,evangelisch" wordt nu eens niet bedoeld in overeenstemming met het evangelie hoewel dat eigenlijk de meest voor de hand liggende betekenis van het woord is. Ik had het ook tussen aanhalingstekens kunnen plaatsen maar dan lijkt het net of je het niet helemaal serieus neemt. Evangelisch betekent in dit artikel: zoals binnen de evangelische beweging wordt gedacht. Nu is het ook niet altijd even duidelijk waaraan we bij de evangelische beweging moeten denken, want het is een beweging met veel schakeringen, maar het valt niet te ontkennen dat er zoiets is als de evangelische beweging, die dwars door de meeste protestantse kerken heensnijdt. Liebje Hoekendijk zou zeggen: een aparte dwarslaag, maar die dwarslaag kent nog weer heel wat schakeringen. Professor Peter Beyerhaus onderscheidt binnen de evangelische beweging zes hoofdstromingen: pinksteren, evangelische onafhankelijke groepen, reformatorischen, fundamentalistische evangelicals en oecumenische evangelicals. Gemeenschappelijke punten van alle stromingen zijn: leven bij de Schrift, nadruk op persoonlijk geloof en heiliging, verwachting van Christus' wederkomst, nadruk op zending en evangelisatie, nadruk op de geloofsgemeenschap. Zo lees ik het in het boekje van Evert van der Poll, Ik zal mijn gemeente bouwen, een evangelische visie op gemeentevernieuwing, nieuwe uitdaging voor de zending en sociale verantwoordelijkheid, verleden jaar verschenen bij de Bijbel Kiosk Vereniging in Driebergen.

Beweging

De evangelische beweging is in beweging, schrijft Van der Poll. Hij geeft daarvan een aantalvoorbeelden. Maar zijn boekje is vooral bedoeld om de lezers te informeren over de ontwikkelingen die er in de evangelische beweging zijn met betrekking tot de gemeenteopbouw. Een belangrijk teken van die ontwikkelingen was de internationale conferentie die in de zomer van 1983 werd gehouden in Wheaton, Illinois, in de Ver. Staten. Hadden de evangelischen tot dusverre de meeste nadruk gelegd op de woordverkondiging, Wheaton '83 wilde een nieuwe weg inslaan en de woordverkondiging zien als een onderdeel van de totaal-opdracht van de gemeente. Daarvoor is nodig een totaal-visie op de christelijke opdracht in de wereld. Hiervoor heeft Wheaton '83 duidelijke aanzetten gegeven. Daar waren zendingsmensen, ontwikkelingswerkers, theologen en evangelisten bij elkaar. Daar werd het accent gelegd op de plaatselijke gemeente. Aldus Van der Poll. Een van de boeiendste dingen vind ik die combinatie van wereldvisie en plaatselijke gemeente. Zonder iets van een wereldvisie kan een plaatselijke gemeente niet leven en groeien. Een belangrijk punt is ook hoe de verhouding tussen de gemeente en het Koninkrijk van God wordt gezien. Het is niet ongebruikelijk het werk van de gemeente te zien als bevordering van het Koninkrijk, alsof de komst van het Koninkrijk het einresultaat zou kunnen zijn van de inspanningen van de gemeente of van alle gemeenten samen. In de evangelische visie is het juist andersom: de gemeente is het resultaat van de vestiging van het Koninkrijk.

Aktuele vragen

Tegen deze achtergrond moeten we de vragen zien die in Wheaton aan de orde zijn gekomen. Zij hebben alle te maken met het Koninkrijk, d.w.z. met Gods heerschappij over zijn volk en zijn schepping. Enkele van die vragen willen we hier noemen, omdat ze ook voor ons actueel zijn. In de eerste plaats de vraag wat gemeente eigenlijk is. Er zijn in de evangelische beweging tal van vrije groepen en para-gemeentelijke organisaties. Hoe is de verhouding van deze groepen tot de gemeenten die bij bepaalde kerken horen? Zijn het ook gemeenten in de nieuwtestamentische zin van het woord? Wheaton heeft dit probleem niet opgelost, niet op kunnen lossen maar wel uitgesproken dat de plaatselijke gemeente de basis-eenheid van de christelijke samenleving is, het eerst aangewezen kanaal voor de uitvoering van de opdracht van God. Maar er moet ook ruimte zijn voor het functioneren van para-gemeentelijke organisaties als dat maar dienstbaar is aan de dienst van de plaatselijke gemeenten. Tussen de missionaire gemeente en het zendingswerk moet een relatie van partnerschap zijn. Geen eenrichtingsverkeer van de zendingsinstantie naar het veld maar wederkerigheid.

De evangelische beweging heeft, juist omdat ze zo internationaal is, veel te maken met de culturele verschillen tussen gemeenten. Iedere gemeente leeft in een eigen kontekst en dat hoort ook bij haar opdracht. Dit maakt echter een bijbelse visie op wat cultuur is noodzakelijk. Daaraan ontbrak het de vangelicals tot nog toe. Voor de meesten van hen was cultuur een stuk wereld, was werelds en daarmee had een christen niet van doen. Nu wordt gezocht naar een bijbelse verantwoording van de cultuur. Cultuur is een gave van God aan de mensen en draagt het stempel van Gods algemene genade. Met de zondeval zijn ook de culturen aangetast door de zonde en dat maakt de verhouding van de christenen

LEZERS AAN HET WOORD

Over eerlijkheid
Bouke Hofman doet een, terechte, oproep om eerlijk te zijn. Z. i. gaan de wegen uiteen waar mensen niet meer gezamenlijk belijden: de bijbel is het onfeilbare Woord van God. Daarbij verwijst hij naar enkele (prominente?) Baptisten Dr. Caroll en Dr. Lindsell en naar de statuten der meeste gemeenten.
Die verwijzing naar genoemde Baptisten is wel aardig, maar snijdt natuurlijk geen hout. Je zou ook zo twee (of meer) Baptisten kunnen citeren die er heel anders over denken. Sinds wanneer heeft iemand, omdat hij Baptist is, voor ons (goddelijk) gezag? Waarschijnlijk alleen wanneer hij de eigen mening bevestigt, zoals hier het geval voor Hofman schijnt te zijn.

De statuten van de gemeente Dordrecht spreken inderdaad van het onfeilbare Woord Gods. Maar als het over eerlijkheid gaat, ben je dan nog niet klaar. Hofman doet het voorkomen als gaat het erom dat de verschillen binnen de Unie daar liggen waar mensen wèl en waar ze de onfeilbaarheid niet erkennen. Eerlijkheidshalve moet je zeggen, dat het samen (met de mond) belijden dat de Bijbel Gods onfeilbare Woord is, nog niet hoeft te betekenen dat je dan alles ook op de zelfde wijze uitlegt. Dat is een kwestie van hermeneutiek! En liggen dáár niet (als overal) de spanningen? Zelfs onder fundamentalisten ontmoet je een zee van elkaar al of niet uitsluitende interpretaties!

Hofman meent dat het vasthouden aan de onfeilbaarheid van de Schrift onze gemeenschap eigen is. Maar is het niet veel meer eigen aan onze gemeenschap elkaar vast te houden op het enige en waardachtige fundament dat er ligt, n.l. Jezus is Heer? Dat is het enige fundament van de NT-sche gemeente. ,,En ieder zie toe hoe hij daarop bouwt". M.a.w. het gaat om de toepassing van het Woord. Daarover kunnen inderdaad sterke verschillen van mening bestaan, terwijl je elkaar toch vasthoudt in de herkenning: ,,Jezus is (mijn) Heer".

Omdat je je zo bewust bent dat je alleen samen met alle heiligen de rijkdom van Gods Woord kunt bevatten.
Laten we eerlijk zijn: niet een gezamelijk uitgesproken belijdenis over de al of niet onfeilbaarheid van Gods Woord zal het wederzijds ,,vertrouwen" bevestigen. Maar het in elkaar herkennen van de liefde van en voor Christus. Elkaar daar telkens weer op aansprekend, aanvullend en corrigerend.

Beseffende dat niet wij de waarheid Gods bezitten, maar dat wij door haar gegrepen zijn en telkens weer worden. En indien wij op enig punt anders gezind zijn, God zal het ons openbaren. Maar hetgeen wij bereikt hebben (nl. de eenheid in het geloof in Christus), in dat spoor dan ook verder!

Dordrecht — Teun van der Leer

Graag een open brief aan allen die de laatste tijd de ingezonden stukken schreven en aan hen die ze lazen. Wellicht zullen er onder de lezers zijn aan wie het een en ander voorbijgaat. Anderen zullen vragen en antwoorden op de voet volgen en uitzien naar komende. Het sluimerde alreeds, maar komt op gang na de laatst gehouden A.V.
,,Overpeinzingen van een A.V. ganger", br. Hofman D.C. 2/11 '84.
,,Die man moet hangen" br. J. Bosveld 16/11 '84
,,Over vertrouwen" br. J. Reiling D.C. 30/11 '84
En tenslotte (tot nu toe tenminste) ,,Er moet eerlijkheid komen". Het schrijven van br. Bouke Hofman D.C. 21 december.

Met een beetje ongerustheid heb ik bovenstaande stukken meermalen gelezen. De laatste brief deed me een beetje pijn. Dat zal vast niet de bedoeling zijn geweest van de broeder die het schreef. Waarom het ongerust zijn? Schemeren niet hier en daar wetjes om de hoek van het elkaar opleggen van hoe te denken en te geloven? Is het niet een beetje gelijk proberen te krijgen in vaak zeer moeilijke en omstreden levensvragen die ook ons, en onze gemeenschappen, niet bespaard blijven? Wordt het geen tijd dat we samen de hand aan de ploeg slaan en gaan bouwen aan een hechte gemeenschap? Hebben we nog een woord voor de wereld of alleen een woord van berisping voor elkaar? Is het altijd verantwoord om te zeggen: ,,Er staat geschreven". Dat kan ook een ,,ijdel" gebruik zijn van Gods Woord. Jaren geleden ontmoette ik twee mensen, een zuster en een broeder. Beide fijne meelevende christenen. We spraken over een, nogal omstreden onderwerp. De broeder was de tegengestelde mening van de zuster toegedaan. Op mijn vraag, later en apart van elkaar, vanwaar uw overtuiging, was het antwoord ,,Wanneer je Gods woord gelooft en het biddend onderzoekt zul je antwoord krijgen". Ik moest hier lang over nadenken, wat is of wie sprak de waarheid. We zijn zo gauw klaar met grote problemen. Abortus? TEGEN !!!

We schamen ons niet met spandoeken te lopen. Leven sparen. Wat doen we of wat doe ik als ons kind wordt verkracht. Ook leven sparen? Tot slot wil ik heel erg graag een stukje citeren van ds. C. van Wier uit ,,Al te Goed is buurmans gek". U vindt het in DC. van 5/10 '84.
,,Moeilijkheden zijn er in de gemeente, helaas ook. Vechters voor eigen belang hebben allicht de neiging om weg te lopen.

Maar hoe dan te handelen met: ,,Verdraagt elkanders moeilijkheden; zó zult gij de wet van Christus vervullen...?" Er zijn vandaag spanningen in de gemeenten. Niet ieder denkt en handelt zoals ik. Hoe moet br. te Goed daarmee aan? Hij wil vechten voor het zuivere evangelie. Maar beseft hij dat het gevaar groot is om, al strijdende de liefde kwijt te raken? En wanneer ik de liefde voor die ander, niet heb, wat ben ik dan nog waard? Zo wint de vijand en niet de Heer".

Bewaar a.u.b. op aard de broeder en zusterband.
In Christus zijn wij (Goddank) allen een.

Vriezenveen — G. Koning

---

tot de cultuur wat tweeslachtig. Men kan zoals bijv. Dr. F. Schaeffer de cultuur zien als een afglijden naar het anti-christelijke. In Wheaton heerste een wat optimistischer stemming.

Sociale verantwoordelijkheid
Het meest belangrijke thema in Wheaton was ongetwijfeld de verhouding tussen verkondiging en sociale verantwoordelijkheid. Het gaat daarbij om meer dan: preken of hulpverlenen ?

Dat is inmiddels een gepasseerd station. Wheaton formuleerde de opdracht naar de samenleving toe als *sociale transformatie*, de ingrijpende verandering die tot stand komt in individuele levens en in samenlevingen als geheel. Dat brengt ook critiek op de bestaande samenlevingen met zich mee. ,,Omdat we eens volmaakte vrede zal zijn, zijn wij geroepen om nú vredestichters te zijn. Omdat we ons eens zullen mogen verheugen in volledige verlossing, moeten we ons nu verzetten tegen ongerechtigheid en vernedering", staat in de brief aan de gemeenten. Van der Poll merkt terecht op dat deze uitspraken de polemiek tussen de verkondigers en de sociaal bewogenen, om ze zo maar even te noemen, eerder zal intensiveren dan doen verstommen.
Een punt dat onder de evangelicals steeds meer een punt van gesprek begint te worden, is de nucleaire militarisering. Er zijn onder de radicale evangelicals velen die uiterst critisch staan tegenover de kernwapenen. Aan de andere kant kent de evangelische beweging ook heel wat mensen die met de amerikaanse bewapeningspolitiek instemmen. Wheaton heeft, als ik Van der Poll goed versta, nog niet veel meer kunnen doen dan uit te spreken, dat de nucleaire militarisering een kwestie is van geloof en belijdenis. Een kwestie voor de gemeente.
Zo blijkt, internationaal gezien, de evangelische beweging echt in beweging te zijn. Wie er meer van wil weten leze het boekje van Evert van der Poll. Mij houdt vooral de vraag bezig of en hoe dit zal doorwerken in Nederland.

Uitgave van de Baptisten Gemeenten in Nederland
Redaktie: Mevr. A. W. Lindenborn-de Graaff, ds H. Ploeger, prof. dr. J. Reiling, dr. O. H. de Vries, ds C. van Wier. Alle kopij te zenden aan de eindredakteur ds H. Ploeger, Kraaiensteinlaan 10, 6825 DH Arnhem.
Voor abonnementen en advertenties: Administratie De Christen, Biltseweg 10, 3735 MC Bosch en Duin. Abonnementenprijs bij vooruitbetaling *f* 43,— per jaar, voor abonnees in het buitenland *f* 60,— per jaar.
Administratie: De Vinkenhof, Biltseweg 10, 3735 MC Bosch en Duin, tel. 030-784457 - postgironummer 9269 t.n.v. Unie van Baptisten Gemeenten, Amsterdam.

dc

DE CHRISTEN
WEEKBLAD VAN DE BAPTISTENGEMEENTEN

In volle zekerheid des geloofs en op Gods tijd, maar voor ons onverwacht, is van ons heengegaan broeder
HENDRIK FREDERIK VAN DRUTEN
op de leeftijd van 53 jaar.
Sneek, 31 december 1984.
Baptistengemeente Sneek

„De Heer is mijn Herder"
Toch nog onverwacht is tot onze droefheid van ons heengegaan mijn lieve man, onze vader, opa, broer, zwager en oom
GERARDUS ALBERTUS BUITENHUIS
op de leeftijd van 80 jaar.
J. A. G. Buitenhuis-Kroes
kinderen, kleinkinderen, achterkleinkind
en verdere familie
2 januari 1985
Westhovenplein 100
2532 BD 's-Gravenhage

In het huis Mijns Vaders zijn vele woningen.
Daarheen gingen op 3 januari 1985 onze zuster
HILLY BUNTJER-NORDER
op de leeftijd van 31 jaar
en onze broeder
BRUINE BILDER
op de leeftijd van bijna 84 jaar.
Baptistengemeente Delfzijl

STARTDAG JAAR VOOR DE JONGEREN

2 februari 1985

Aan deze dag wordt meegewerkt door:

GERT VAN DEN BOS over **'GODS BEWOGENHEID'**
(jeugdevangelist van de Windroos/-IZB/HGJB)

Ds NIEK VAN EXEL over **'ONZE BEWOGENHEID'**
(directeur van Youth for Christ)

Creatieve medewerking wordt verleend door:

"LOSE TO WIN"
(gospelformatie van 7 personen bekend van t.v. en radio)

Aanvang: 10:00 uur

Samen aan het begin van het Jaar voor de Jongeren, **luisteren naar Gods Woord**, leren over Gods bewogenheid en waarom wij bewogen dienen te zijn. **Jongeren en Ouderen** samen bewogen voor Jongeren. Naast het hoofdprogramma is er ook de gelegenheid om twee keuzeprogramma's bij te wonen voor jeugdwerkers, predikanten, pastorale werkers en ouderlingen en verdere belangstellenden.

PLAATS:

NATIONAAL BADMINTONCENTRUM "DR WILLEM VAN ZIJLL" BLOKHOEVE TE NIEUWEGEIN
gemakkelijk bereikbaar per auto, er is veel parkeerruimte, per trein naar het CS te Utrecht en per sneltram naar Nieuwegein)

organisatie:
Evangelische Alliantie, Hoofdstraat 55
3971 KB Driebergen, tel. 03438/13693

"PRAISEGROEP"
(van Jeugd met een Opdracht)

"SHADDAI"
(mimegroep)

"SELA"
(Ned. Geref. groep uit Dordrecht)

Naast het hoofdprogramma bieden we de volgende nevenprogramma's:

KEUZEPROGRAMMA'S
voor jeugdwerkers, predikanten, pastorale medewerkers, ouderlingen en belangstellenden

KOFFIECONCERT
de leden van "LOSE TO WIN" zullen tussen de middag een koffieconcert houden

KINDEROPPAS
er is deze dag kinderoppas aanwezig voor kinderen vanaf 1 jaar

DE CHRISTEN
WEEKBLAD VAN DE BAPTISTENGEMEENTEN
100e jaargang - nummer 4 - 25 januari 1985

Bouwen op het Fundament

Ds. Jac. Schouten

Een nieuwjaarsgroet van de voorzitter van de Commissie der Unie, Ds. Jac. Schouten te Delfzijl.

De nieuwjaarsgroet die ik ook dit keer mag schrijven in ons blad, wil ik vergezeld doen gaan van enkele gedachten welke mij de laatste tijd bezig hebben gehouden. Het gaat over het werk dat gedaan wordt in onze gemeenten, het werk dat wij samen doen in onze Uniegemeenschap. Er wordt veel gedaan , maar de vraag is: Hoe werken wij? Hoe bouwen wij? In Cor. 3:10 lezen wij aan het slot: ,,Maar een ieder zie wel toe hoe hij daarop bouwt''. Wij zijn immers niet tot een gemeente of een Uniegemeenschap samengevoegd om alleen maar liederen van de hemel te zingen en rustig af te wachten wanneer de dag zal komen dat we daarheen zullen vertrekken. Neen, er moet gewerkt worden. Er moet gebouwd worden. En bouwen doen we op een fundament. De Here Jezus zelf heeft ons al geleerd dat een bouwwerk dat niet op een fundament is gebouwd, spoedig in elkaar zal vallen als de stormen komen.

Nu lezen wij in de Bijbel dat het Fundament gelegd is. Daar hoeven wij dus niets aan te doen. Of nog sterker: Daar mogen we niets aan doen. Want dat Fundament is voor eens en altijd gelegd. Dat Fundament is Christus. Al vele eeuwen voor zijn komen in deze wereld was Hij al aangekondigd als de Hoeksteen, het Fundament. Het is het probleem van het volk Israël dat men dat niet heeft gezien. Maar ook wij moeten er voor waken dat wij niet aan dat eens gelegde Fundament gaan sleutelen. Want op dit Fundament rust heel de gemeente. De gemeente rust niet op een leer omtrent Jezus Christus, ook niet op een dogma over Jezus Christus, maar de gemeente rust op Hemzelf.

Nu wordt er in onze tijd wel wat aan dat Fundament gemorreld. Christus Jezus is het Woord, dat bij God was en ook God was, reeds in de beginne en Hij zal dat altijd zijn. En daar wordt in onze dagen wel wat van afgedaan. Sommigen ontkennen zijn Godheid van de beginne. Anderen zien in Hem niet veel meer dan een gewoon Mens, zij het een bijzonder Mens. Sommigen twijfelen aan zijn lichamelijk opstanding. Op deze wijze is men bezig het Fundament te ondergraven. Hier hebben we ook de reden waarom zoveel kerken en gemeenten het in onze dagen zo moeilijk hebben en soms zelfs een kwijnend bestaan lijden. Want hoewel men prachtig over de woorden van Jezus kan spreken, moet Hijzelf toch het levende Fundament zijn. Nu zegt Paulus dat hij het Fundament heeft gelegd. En dat is zo wat de prediking in Corinthe betreft. Maar ten diepste is het Godzelf geweest die dit Fundament heeft gelegd. Het Fundament is de eeuwige Christus, die Mens geworden, voor ons gekruisigd en opgestaan is. Dat Fundament ligt vast. Het is ons van de eeuwige God gegeven. En alle gemeentebouw moet bouwen zijn op dit Fundament. Waar dit niet zo is, is alle werk zonder waarden, zonder vrucht. Toch komt er een vraag bij: **Hoe bouwen we?**

Het Fundament is gelegd, dus daar hoeven we niets aan te doen. Paulus zegt: Een ander bouwt verder. Er kwam een tijd dat Paulus Corinthe moest verlaten om het werk aan anderen over te laten. Er kwam een tijd dat ook voor Paulus het sterven kwam. En de anderen zijn gekomen. Zij hebben gebouwd op het Fundament. Hoewel het te alle tijde Gods bouwwerk blijft. De Kerkgeschiedenis heeft ons laten zien hoe er in alle eeuwen gebouwd is. Soms is er slecht gebouwd. Er waren tijden dat het totaal mis ging met het bouwen. Toch is de gemeente gebleven. Dat kwam niet door het werk van de mens, maar doordat het Fundament goed was. Het bouwwerk, de gemeente, groeit alleen als er krachtig aan wordt gebouwd.

Vervolg op pagina 5

DEZE WEEK

ONZE EENHEID

In 1963 verliet de Unie de Wereldraad van Kerken en de Oecumenische Raad in eigen land. Een van de motieven om dit te doen was dat wij de eenheid van onze eigen gemeenten niet in gevaar moesten brengen terwille van de zoveel lossere band met andere kerken. Twintig jaar later is de eigen eenheid niet meer zo vanzelfsprekend. Drie gemeenten verlieten binnen enkele jaren de Unie, iets dat we na de oorlog nog niet eerder hadden meegemaakt. Nu is de uittreding van elk van deze drie gemeenten een apart verhaal maar daarom gaat het in dit artikel niet. Het feit **dat** *drie gemeenten zijn uitgetreden doet de vraag opkomen: hoe zit het met onze eenheid als unie van gemeenten? Waarop berust zij? Is er aanleiding om de grondslagen van onze eenheid te herzien? Deze vragen zijn ook van belang in het licht van het groeiende getal van evangelische baptisten gemeenten die er niet over lijken te peinzen zich bij de Unie aan te sluiten. Tenslotte mogen we ook niet voorbijgaan aan de onmiskenbare tekenen van interne spanningen. Deze immers gaven de Unie-Commissie aanleiding om op de Algemene Vergadering in oktober j.l. de vraag naar het onderlinge vertrouwen aan de orde te stellen.*

Grondslag

Het woord grondslag is gevallen. Eenheid moet berusten op wat gemeenschappelijk is. Als mensen of groepen van mensen niets gemeenschappelijks hebben kan er tussen hen niet van eenheid worden gesproken. Bovendien moet dat gemeenschappelijke van fundamentele betekenis zijn. Eenheid kan niet berusten op gemeenschappelijke gebruiken en gewoonten alleen maar moet een dieper fundament hebben. Daarom kennen de meeste kerken een geloofsbelijdenis als basis van hun eenheid. Die geloofsbelijdenissen stammen voor het overgrote deel uit de tijd toen deze kerken ontstonden, met name de tijd van de Reformatie. Ook de baptisten hebben daaraan meegedaan en hun geloofsbelijdenissen geschreven. Maar deze belijdenissen hebben in het algemeen niet gediend als grondslag bij de vorming van unies, bonden of conventies van gemeenten. Ook niet bij de vorming van onze Unie. In 1881 werd volstaan met één zin in de statuten: 'De Unie omvat gemeenten die belijden en beleven, dat Jezus Christus de eeniggeboren Zoon van God is en de algenoegzame Zaligmaker voor zondaren, die den doop der geloovigen, in onderscheiding van besprenging, handhaven'. Deze zin heeft gegolden tot 1953 toen bij de reorganisatie van de Unie ook de grondslag werd herschreven. Aangezien niet iedere lezer de statuten van de Unie bij de hand heeft, volgt hier de tekst:

'De gemeenten, die de Unie vormen, leven uit de openbaring Gods, zoals die door de bijbel tot hen gekomen is, terwijl hun leden in gehoorzaamheid aan de Heilige Schrift belijden Jezus Christus, de Zoon van God, het Hoofd der Gemeente en de Heer der wereld te hebben aanvaard als hun Zaligmaker en Heer en op deze belijdenis zijn gedoopt'.

De verschillen met de tekst van 1881 zijn niet van fundamentele aard. Nieuw is allereerst de tweeledige verwijzing naar de bijbel als de bron van de openbaring waaruit de gemeenten leven en als norm van de geloofsgehoorzaamheid van de leden persoonlijk. In de tweede plaats is nieuw de verbreding van de Christusbelijdenis: naast Zoon van God en Zaligmaker wordt Hij ook beleden als het Hoofd van de Gemeente en de Heer van de wereld en van elke gelovige persoonlijk. Natuurlijk is het niet zo dat dit voor 1953 niet werd geloofd maar het is typerend voor de nieuwe situatie dat Christus' heerschappij over de Gemeente en over de wereld nu met zoveel woorden genoemd wordt. Daaruit spreekt een verbreding van het geloofsperspectief: niet alleen onze gemeenten maar de Gemeente, niet alleen de eigen kring maar de wereld is het domein van Christus. Tenslotte is ook nieuw dat niet alleen sprake is van het belijden van de gemeente zelf maar ook -met sterke nadruk zelfs!- van het belijden en de gehoorzaamheid van de gemeenteleden. Er is destijds lang gezocht naar een formulering die recht deed aan het persoonlijk geloof en dit leidde tot de vermelding van de gemeenteleden.

Het is nooit de bedoeling geweest dat de omschrijving van de grondslag van de Unie zou dienen als een gezamenlijke geloofsbelijdenis. Bij de oprichting is duidelijk gekozen voor een zo kort mogelijke formulering, in tegenstelling bijv. tot de duitse bond die wel een geloofsbelijdenis als basis had. In de jaren vijftig is het woord geloofsbelijdenis nauwelijks gevallen. Het ging beide keren veeleer om een herkenningsteken, een omschrijving waarin de gemeenten zichzelf en elkaar herkenden. Meer gewicht werd toegekend aan de doelstelling van de Unie, vooral aan de daarin genoemde samenwerking van de gemeenten. Herkenning en samenwerking. Zo zou men de grondslag en de doelstelling van de Unie kunnen typeren.

Herkenning

Aan het eind van zijn verhaal over de totstandkoming van de Uniegrondslag in 1881 schrijft J. van Dam: 'Op die basis waagden de gemeenten het met elkaar om samen te leven en samen te werken. Het is voldoende gebleken!'. (Geschiedenis van het Baptisme in Nederland p. 73). Dat was in 1970. Bij de viering van het eeuwfeest van de Unie in 1881 was het nog zo, al tekenden zich toen ook al spanningen af. Maar in 1985 moeten we vaststellen dat de herkenning een probleem is geworden. Dit is zo tussen gemeenten onderling en tussen gemeenten en de Unie.

De eerlijkheid gebiedt hieraan toe te voegen dat de herkenning ook binnen gemeenten problematisch is geworden.

Wij beperken ons tot de relatie tussen de gemeenten onderling en de relatie van de gemeenten met de Unie. Hier is sprake van een grote mate van elkaar niet meer herkennen. Er zijn maatschappelijk en godsdienstig zulke aardverschuivingen aan de gang dat wij voortdurend gedwongen zijn tot kiezen en beslissen om onze weg te vinden door het nieuwe landschap. Juist ten aanzien van deze keuzes ontbreekt het aan de onderlinge en wederzijdse herkenning. Vroeger was die herkenning er wel omdat de keuzes die werden gemaakt minder ver uit elkaar lagen dan vandaag. Bovendien ontbreekt het ons aan gelegenheden om deze keuzes aan elkaar duidelijk te maken, want wij hebben het nooit geleerd om een geestelijk gesprek met elkaar te voeren. Nu het nodig, bitter nodig is, kunnen wij het niet.

Herziening

Bij deze toestand van gespreksloosheid ligt het voor de hand te vragen of de onderlinge herkenning misschien hersteld kan worden door een herziening van de grondslag van de Unie. Moeten wij niet bepaalde termen of zaken daarin misschien wat meer aanscherpen tot bevordering van de duidelijkheid? De grondslag bestaat in wezen uit twee elementen, nl. de verwijzing naar de Schrift en de Christusbelijdenis die op de Schrift stoelt. Het is mogelijk om de doop als een derde element te beschouwen maar het is beter hem te zien als de vorm waarin Christus als Heer en Zaligmaker wordt beleden, en dus als een onderdeel van het tweede element, de belijdenis van Christus. Nu is de omschrijving van de Uniegrondslag mensenwerk, zoals alle omschrijvingen van het geloof dat zijn. Mensenwerk is altijd te vervangen door ander, hopelijk beter, mensenwerk. Het is zeker mogelijk om de verwijzing naar de Schrift uit te werken, bijv. door de verhouding tussen Schrift en openbaring strakker te omschrijven, of de gehoorzaamheid aan de Schrift en de belijdenis van Christus als onze persoonlijke Heer nauwer met elkaar te verbinden. Daar zal, denk ik, niemand moeite mee hebben en daarom zal dit ook niet tot betere herkenning kunnen leiden.

Het is in theorie evengoed mogelijk om de belijdenis van Jezus Christus nader uit te werken. Wij zouden daarmee zeker een eind komen. Het zou pas spannend worden wanneer wij in de grondslag zouden willen opnemen wat het in concreto betekent om Jezus Christus als Heer van de wereld en van ons leven te belijden. Dan zouden we weer geconfronteerd worden met die uit-

Vervolg op pagina 3

Wat hebben we het gezongen. Daverend joegen woord en toon door de ruimte. Het was een van onze lievelingsliederen en wij, jongens, gingen recht overeind zitten: ,,Weest ook gij een Daniël! Sta, al is't alleen!'' En vergeet niet: ,,Mannen broeders, ziet het teken'', met als tweede vers:,, Ziet een vrees'lijk leger nadert, Satan aan het hoofd''.

Dat waren nog eens tijden. Niet dat we echt ten oorlog togen, maar de gezangen zweepten ons op als het wild geweld van trommels en bekkens. Ik herdacht even deze tijd des levens toen ik op een grijze morgen, waarin een koude motregen door de straat dreef, het boek Daniël begon te lezen. Daar kwam ik ze tegen. Vier knapen, door Nebukadnesar meegenomen na diens rooftocht naar Jeruzalem, vanwaar hij tempelschatten weghaalde. U ziet, er is niets veranderd: deportatie van mensen en roof van goederen door alle eeuwen heen. We kennen de vier jongens, die met name genoemd worden. Je had graag nog meer willen weten over hun herkomst; ze kunnen veel verklaren over een mens. De vier belandden aan het hof van de heerser. Ze behoorden tot de edelen, waren knapen zonder gebrek, zagen er goed uit en beschikten al over een brede ontwikkeling, een helder verstand en onderscheidingsvermogen. Dat zou je álle mensen wensen. Alleen de domme veracht de kennis en heeft geen oog voor de samenhang der dingen. Deze vier behoorden tot de elite. En wat meer is: ze raakten niet beneveld door begaving noch positie. Ze bleven met beide voeten op de vaste grond der vaderen. Men probeerde ze wel te indoktrineren door ze te laten onderwijzen in de schrift en de taal der Babyloniërs, maar wat ze van binnen waren en bezaten werd er niet door aangetast. Om ze nog verder te ontwortelen werden hun namen veranderd om langs die weg het verleden langzaam te laten wegzinken achter de horizon. Voorts stond de koning er op dat ze zouden eten van de gerechten van de koninklijke tafel en de wijndrinken die daarbij geschonken werd. Zo zouden ze zeker na verloop van tijd volkomen geïntegreerd worden, opgaan in het Babylonisch leven in zeden en gewoonten. Niet alleen de hersens werden gespoeld, ook aan hun karakter werd gesleuteld. Al weer er is niets veranderd. Maar nu zien we een wonder, dat is het toch wel: ze blijven zichzelf. Dat pleit zeer voor de ons onbekende ouders. En voor God.

van deze kant bekeken

OPRECHT EN RECHTOP

Huizinga

Mensen beschikken over een groot vermogen zich aan te passen. Zo nu en dan zien we op de televisie dieren die binnen de kortste keren de kleur van hun omgeving aannemen. Ze worden groen, grijs of bruin en ze vallen niet meer op. 't Gevaar is geweken. Ze verstarren tot als een takje aan een boom en als het vissen zijn nemen ze het kleurpatroon van de bodem over. De mens is niets dierlijks vreemd, althans een deel der mensen. Hij wandelt met de goddelozen, staat met zondaars op de weg te praten alsof het zijn vrienden zijn en zit doodgemoedereerd aan de stamtafel en heft met hen het glas. Misschien hoort hij ook echt bij hen, misschien niet. Hij past zich aan. Hij verbrast z'n tijd en laat z'n karakter demonteren door leeghoofden en profiteurs.

De vier vrienden tonen ruggegraat en dat is wat we respekteren in mensen. Dat is geen koppigheid maar beginselvastheid. Geen eigengereidheid maar principiële overtuiging. U ergert zich aan een politikus die konstant kompromissen aangaat om maar aan de macht te kunnen blijven. Wij verwachten helemaal van hooggezetenen oprechtheid, openheid. 't Is verwarrend en levensgevaarlijk als de trompetblazer een onduidelijk signaal geeft.

Tot op zekere hoogte hadden de vier het gemakkelijk. Ze kwamen uit het land dat God gegeven had en werden geplaatst in een rijk waar de mens alle macht had. De scheidslijnen waren als de ononderbroken witte streep op het midden van de weg. Ze aten kosher en dronken geen wijn. Zo willen ze leven. Hun oppasser is onder de indruk. Hij riskeerde veel door hen tegemoet te komen. Maar het kwartet zag er na tien dagen gezonder uit dan de anderen aan het hof. Het kan te denken geven. Zelfs onze maaltijden staan onder Gods licht op tafel. Daar kan menigeen frustraties oplopen vanwege de disharmonie tussen bord en gebed.

Het slagveld der gelovigen ligt op alle terreinen van het leven. Men kan niet altijd in alles en overal aanpassen. De eerder genoemde psalm zegt dat die wandelen met God zijn als een boom aan het water; een boom die altijd vrucht draagt als het de tijd er voor is. Zo'n mens zal slagen wat hij ook doet. Zelfs op het moment dat hij verslagen wordt. Men denke aan Jezus die buitengeworpen werd en gekroond werd door de Heer aller heren. Weest ook gij een Daniël. Zegt zijn naam niet dat God zijn rechter is? Dat is géén Nebukadnesar noch een zijner trawanten.

Vervolg van pagina 2

eenlopende inzichten en keuzes die de onderlinge herkenning nu juist zo moeilijk maken. Met andere woorden, een herziening van de grondslag kan niet staan aan het begin van een nieuwe herkenning maar komt pas aan het eind.

Belijdenis

Sommigen willen juist nog veel verder gaan en de huidige grondslag, die zij veel te vrijblijvend achten, vervangen door een echte geloofsbelijdenis, bijv. de belijdenis die in de statuten van de meeste gemeenten gevonden wordt. Die belijdenis is echter evengoed mensenwerk en dus ook veranderbaar. Maar belangrijker dan dit is het feit dat deze belijdenis door ons nog nooit echt als belijdenis heeft gefunctioneerd, niet in de Unie en niet binnen de gemeenten. Wanneer wij deze, of een andere belijdenis tot grondslag van de Unie maken, dan verandert de Unie fundamenteel van karakter. Van een vrije federatie van elkaar erkennende en herkennende gemeenten wordt zij tot een kerk die er op moet toezien dat haar leden, de gemeenten, zich aan de belijdenis houden. Het is de vraag of wij dat willen. Het is geen vraag of wij daarmee niet de dogmatische twisten in huis halen die ons uit de belijdeniskerken in onze eigen omgeving bekend zijn. Een Unie op basis van een complete geloofsbelijdenis is geen oplossing want zo'n unie is geen unie meer.

Daarom zal herziening van de grondslag ons naar mijn mening op geen enkele wijze verder brengen. Wij hebben geen andere keus dan om elkaar als gemeenten aan te spreken op de grondslag zoals die nu luidt. Dat is trouwens al niet weinig. Elkaar aanspreken op de wijze waarop wij als gemeenten in gehoorzaamheid aan de Schrift gestalte geven aan de heerschappij van Christus! Als wij dat doen in de geest van Paulus, dan kan dat: eensgezind te zijn, één in liefdebetoon, één van ziel, één in streven, zonder zelfzucht of ijdel eerbejag; in ootmoedigheid de een de ander uitnemender achtend dan zichzelf (Philipp. 2:2,3).

,,Gezegend en Gezonden'' voor televisie

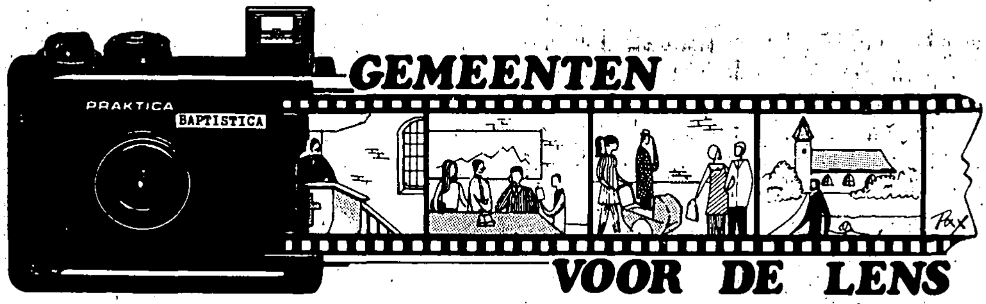
Onlangs heeft ons zingend voorgangersechtpaar Diny en Fred Nijland televisieopnamen gemaakt van enige liederen van hun zendingsplaat ,,Gezegend en Gezonden''.

Datum van uitzending is waarschijnlijk 5 februari, ter afsluiting van het EO middagprogramma ,,Van hart tot hart''.

Opgenomen zijn de liederen ,,Gezegend en Gezonden'', ,,Het passende harnas'' en ,,Vader, wat ik ben'', met begeleiding van het combo.

U kunt de plaat of cassette nog bij hen bestellen door overmaking van ƒ 19,90 + verzendkosten ƒ 4,25 (LP) of ƒ 2,95 (cassette) op gironummer 2215320 t.n.v. A. Nijland, Middenlaan 28, Tweede Exloërmond.

Zoals U weet is de totale opbrengst van deze muzikale aktie voor de zending!

DE GEMEENTE TE HENGELO-O.

Over telefoonnummer (074) 438642 en nog vele andere dingen.

Bij de naam Hengelo zal menigeen direkt denken aan de industriestad in Overijssel, en zich nauwelijks realiseren dat deze stad nog een veel kleinere naamgenoot heeft in de Gelderse Achterhoek. De O achter Hengelo staat er niet zo maar. Welke boodschap heeft de gemeente aan haar stad?

Interieur van 't Centrum

Een stukje verleden.
Het baptisme in Hengelo dateert reeds vanaf ca 1869, toen een zekere br. De Hart daar zijn arbeid begon. Die sloeg zodanig aan dat in 1879 werd overgegaan tot stichting van de ,,Gemeente van Gedoopte Christenen'', zoals men zich noemde. Deze gemeente kwam buiten de Unie te staan en is daarin niet teruggekeerd. In 1919 kwam er een tweede baptisten gemeente, die zich wel aansloot bij de Unie. Er bleek ook voor deze tweede gemeente plaats genoeg te zijn in Hengelo en omgeving, want deze groeide uit tot een grote gemeente. In 1919 begonnen met 77 leden, was ze in 1932 uitgegroeid tot 466! Het is vooral onder de arbeid van ds J. Huizinga, 1922-1932, geweest dat de gemeente zo aangewassen is. Een jaar na zijn intrede kreeg de gemeente ook haar kerkgebouw aan de Jac. Catsstraat, dat nog steeds in gebruik is. Onder ds. K. Reiling maakten de baptisten in Almelo en Enschede zich los van de moedergemeente, om onder voorlopige begeleiding van Reiling verder te gaan als zelfstandige gemeenten. Ook in Borne ontstond nieuwe arbeid, doch nieuw werk in Winterswijk verzandde door onderlinge verdeeldheid. In 1958 werd de post Borne zelfstandige gemeente, onder ds. H. Ploeger, die daarvoor verbonden was aan Hengelo met de opdracht voor Borne. Naast de Jac. Catsstraat heeft de gemeente de beschikking gekregen over een tweede gebouw, Het Venster, en werd daarmee verdeeld in twee wijkgemeenten. Na Reiling werd de gemeente gediend door de voorgangers F.E. Huizinga, H.J. Stukker, P. Wijchers en thans door Y. Horjus, die allen ,, 't Venster '' dienden, en in de Jac. Catsstraat R.J. Voorhaar, G. Liebe en thans O. Oldenburger Rzn. De gemeente telt thans 392 leden.

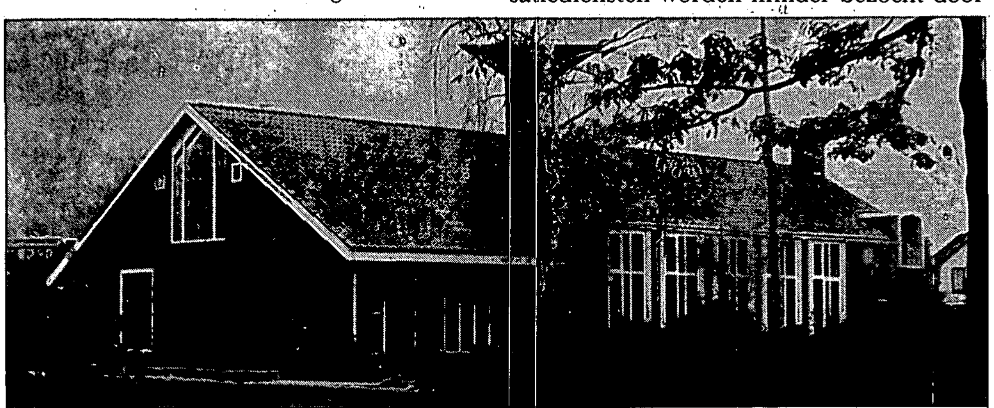

Kerkgebouw 't Centrum

Er is veel te doen.
De indrukwekkende lijst van aktiviteiten in de gemeente geeft de indruk dat van jong tot oud niemand zich thuis hoeft zitten te vervelen. Er is een komplete agenda van zondagsschool, jeugdwerk van beide wijkgemeenten samen, bijbelkringen in de wijken apart. 't Venster doet mee aan de GBS op zondag, en het materiaal wordt ook voor de bijbelkring 't Centrum gebruikt. Bejaarden zijn er vele, en in de wijkgemeente Centrum, Jac. Catsstraat, maakt men zich wat zorgen over de vergrijzing van de gemeente. Natuurlijk is men blij dat zovelen de hogere leeftijd bereiken, maar men ziet uit naar de jongeren. Overigens kent Hengelo geen bejaardengroep, doch men spreekt er van de J.V.V., de Jeugd van Vroeger, en de leeftijdsdrempel is laag genoeg gehouden om ook mensen die vervroegd uit het arbeidsproces moesten stappen een welkom te bereiden. De bijeenkomsten van de J.V.V. zijn afwisselend, de ene keer gericht op ontspanning, de andere keer op belangwekkende informatie zoals de Lepra zending, Operatie Mobilisatie, Kruistochten enz.

De zendingswerkgroep houdt zich bezig met het aktiveren en motiveren van de zendingsgedachte, en met de geldwerving. Op gemeenteavonden, waarbij ook de vrienden van de gemeente welkom zijn, worden bij een kop koffie verschillende onderwerpen besproken. Verder heeft men op hoogtijdagen in 't Venster de zgn. Aandacht voor elkaardiensten, met een gezamenlijke maaltijd.

De boodschap moet naar buiten.
Daarvan is elke baptisten gemeente overtuigd, en ook Hengelo heeft voor elke wijkgemeente een evangelisatiecommissie, die bijzondere diensten voorbereidt en het Zaaierwerk stimuleert en begeleidt. Men heeft verder een centrale evangelisatiecommissie. Vanuit deze centrale evangelisatiecommissie wordt eens per twee jaar een ,,Muzikaal Onthaal'' georganiseerd bij het begin van het seizoen, een zang- en muziek-avond. En verder enkele bijzondere diensten in de loop van het jaar. Vanuit de evangelisatiecommissie wordt ook bezoek-werk volgens de E.E. methode geleid. Bij deze methode gaan leden van de gemeente, die daarvoor een bepaalde training gevolgd hebben, in gesprek met mensen die nog niet duidelijk tot geloof gekomen zijn.

Kerkgebouw 't Venster

(074) 438642
Wie in de verleiding komt dit telefoonnummer te draaien, zal een stem horen die meldt dat hier een boodschap komt vanuit de baptisten gemeente Hengelo, via de Goed Nieuws lijn. In september 1983 is men begonnen met deze telefoon-evangelisatie. De beide voorgangers spreken om beurten een korte, aktuele boodschap, ca 2½ minuut, in op de band, en aan het einde wordt gezegd dat de luisteraar om verder kontakt kan vragen en dat kan inspreken op de band. Het aantal malen dat de boodschap beluisterd wordt heeft de evangelisatiecommissie in Hengelo verrast. In het jaar 1984 werd dit nummer 2177 maal gebeld! Er waren weken bij dat de boodschap 70 - 100 keer beluisterd werd. Er zijn niet zoveel reakties, en uit enkele reacties komen verdere kontakten voort. Men heeft de indruk dat er een groep vaste ,,afnemers'' bestaat, want toen door een storing de band geen gehoor gaf, belde er iemand om te vragen waar de boodschap bleef.
Blijkbaar ligt hier een grote mogelijkheid om mensen, die wellicht verder in de anonimiteit willen blijven, het evangelie door te geven. Het is overigens geen goedkope methode; men schat de kosten van aansluiting en wekelijkse advertentie in een blad boven de tienduizend gulden per jaar.

Zorgen en vreugde
Er gebeurt veel in Hengelo, als we dit allemaal lezen. Toch heeft de raad ook zijn zorgen. Want het werk wordt, zoals in veel andere gemeenten, gedaan en gedragen door een kern, doch nog teveel mensen blijven daarbij wat aan de kant staan. Het zal niet alleen in Hengelo zijn, zoals wij uit gemeenteberichten lazen, maar de evangelisatiediensten worden minder bezocht door de gemeente dan men zou wensen en verwachten.
Met vreugde wordt daarentegen vermeld dat er geregeld in de beide wijken jonge mensen gedoopt worden.
De raad van de gemeente zet zich samen met de beide voorgangers in om goede leiding te geven aan de arbeid. In raadsvergaderingen worden niet alleen zakelijke aspekten van het gemeenteleven besproken, doch men komt ook bijeen om bepaalde onderwerpen door te spreken, bijvoorbeeld ,,Trouwen of samenwonen'', en ,,Hoe geven we gestalte aan ons gemeente-zijn?'' De beide kerkgebouwen worden goed benut, zo blijkt uit dit alles. Wel zijn er voor het oudere gebouw aan de Jac. Catsstraat nog enige wensen voor verbetering, die men binnen afzienbare tijd hoopt te realiseren
Welke boodschap heeft de gemeente aan haar stad? De oude boodschap van enige, ware verlossing door Jezus Christus. Die mag vanuit de gemeente klinken in allerlei toonaard, en de beide voorgangers Oldenburger en Horjus zijn daarin tegelijk ook graag voorzangers.

Interieur van 't Venster

Hiermee besluit de eindredakteur van 1984 ook de verzorging van deze rubriek: deze zal voortgezet worden door ds. H. Ploeger.

H. G. de Winkel

vervolg van pagina 1

Als we ons echt laten gebruiken als werktuigen in Gods hand. Toch zijn wij geen automaten of robots in Gods hand. Er zijn mensen die dat denken. Als de Here mij wat wil laten doen, zal Hij mij wel een bepaalde richting uit sturen. Natuurlijk doet God dat. Maar toch werken we niet automatisch. God heeft ons in ons werk een grote vrijheid en een grote zelfstandigheid geschonken. Niet alle soort van werken is hetzelfde. Niet alle taken zijn gelijk. Niet alle gaven ook. Maar de verantwoording is wel voor ieder dezelfde. Want God zal van ons vragen hoe wij gebouwd hebben. Hoe wij op het ware Fundament met Gods bouwwerk zijn bezig geweest.
Daarom is de vraag ,,hoe wij bouwen'' erg belangrijk. Er worden in de bijbel verschillende materialen aangegeven als bouwmaterialen. Goud, zilver en kostbaar gesteente of hout, hooi of stro.
Dat heeft te maken met het al of niet blijvende karakter van ons werk. Als het Fundament echt is en maar niet een leer over Christus, dan is de inhoud van het gebouw niet een verzameling theologische gedachten maar een volheid van mensen, geredde zondaren. En lezen wij niet bij Petrus dat wij ons moeten laten gebruiken als levende stenen voor de bouw van een geestelijk huis? Het gaat hier niet om diepe gedachten of mooie woorden, maar om een levend bouwwerk. Daarom is het belangrijk om te weten hoe wij bouwen. Want de hier genoemde materialen geven aan of het echt is of onecht. Echt is ons werk als we het geheel voor Hem doen, in grote afhankelijkheid van Hem. Onecht zal het zijn als we in feite voor ons zelf bezig zijn. Wij kunnen dat niet altijd nagaan, daarom zegt Paulus: ,,De dag zal het doen blijken''. De dag, dat is de naderende dag van de wederkomst van Christus. Wie die dag met vreugde ziet naderen zal ook met vreugde bouwen aan het Godshuis.
En dat is wat ik onze hele gemeenschap, werkend in vele gemeenten en commissies, toewens: te bouwen aan het Godshuis.
Bouwen op het fundament

LEZERS AAN HET WOORD

Vertrouwen

N.a.v. het stuk van Br. Hofman in D.C. van 21 dec. j.l. wil ik hierop kort reageren: In D.C. van 12 jan. j.l. gaat br. van de Craats in op het bovengenoemde artikel. Ondergetekende onderschrijft volledig dit stuk van br. v/d Craats.

Veendam E. Veltens
(discussie gesloten;red)

GELOVEN

,,Heb je het gas uitgedaan?'' vroeg je moeder. ,,Ik geloof het wel'', antwoordde je. ,,Geloven, daar heb ik niets aan, je moet het zeker weten''.
Op deze manier gebruikt betekent ,,geloven'': niet helemaal zeker weten. Het woordenboek zegt: menen, aannemen, denken.
,,Geloven doe je in de kerk'', is ook een reaktie die men geeft als je zegt: ,,Ik geloof het wel''. Het is duidelijk de reaktie van een buitenkerkelijke, misschien moet ik zeggen van een ongelovige, want er zijn wellicht meer gelovigen buiten de kerk dan erbinnen.
Ik zit een beetje te piekeren over dat woord ,,geloven'', dat zo'n apart leven is gaan leiden binnen de christelijke godsdienst. Het is het sleutelwoord in de bijbel en van het evangelie.

Als iemand gaat geloven, tot geloof komt neemt hij vanaf dat moment heel veel dingen voor waar aan. Je zou het zo kunnen zien: het geloof is een cirkel waarbinnen onze geloofsbeleving zich afspeelt. Binnen die cirkel is geloven: zeker weten.... dat God bestaat, dat Hij de Schepper is van alle dingen, dat Hij u en mij liefheeft, met zichzelf verzoend heeft in Jezus Christus, dat Hij ons bidden hoort en soms ook verhoort, dat Hij een plan heeft met ons, met de wereld. Daar houden we ons aan vast, zo stevig als we maar kunnen.

Een gesprekje met twee van mijn kinderen (16 en 14) leerde mij dat ze geen enkele behoefte hadden om ouder te worden dan ± 80 jaar. Ze wilden liefst niet langer leven en vooral niet eeuwig doorleven. ,,Ik vind het wel fijn hoor om te leven maar ik moet er niet aan denken dat ik al maar door bang moet zijn voor wat er gebeuren kan: ruzie met iemand of pijn of andere ellendige toestanden''.
Die vrolijke, onbezorgde kinderen van mij hebben blijkbaar toch al iets van het leven begrepen.
Door de eeuwen heen zijn mensen teleurgesteld geraakt over het menselijk bestaan, zoals het is. Tegelijkertijd heeft men zich verbaasd over die teleurstelling.
Waarom ervaren we die? Hoe komt het dat we denken, voelen dat het zo niet bedoeld is, zo niet behoort te zijn?

Zodra ik die cirkel weer instap, kan ik antwoorden: ik weet waarom het niet klopt, dat lees ik in de bijbel, het is allemaal het gevolg van de zondeval.
Maar zo eenvoudig ligt het niet.

Eeuwen voor er een bijbel was kende men deze gevoelens al en ook in andere religies ervaart men deze gebrokenheid. Er is behoefte aan heelheid.
Misschien vindt u het wel heel verkeerd om op deze manier over de dingen te praten. Misschien blijft u altijd en vanzelf binnen de cirkel, meer nog, u ontkent het bestaan ervan. Toch heeft een groot theoloog eens gezegd: ,,Wie nooit heeft getwijfeld, heeft ook nooit echt geloofd''.
Heel soms, heel even bevind ik me buiten die cirkel. Dan denk ik: Stel dat het nu eens allemaal niet waar is.... stel dat de mensen door de eeuwen heen het zelf hebben bedacht, zoals vele psychiaters zeggen....
Gelukkig is dat maar een moment, want diep van binnen is er een onverwoestbare zekerheid, die ik dan toch weer ,,geloof'' moet noemen.

Ik denk trouwens dat als je al maar verder van die cirkel afraakt, je in de buitenste duisternis terechtkomt.
Jezus zelf vertelde een verhaal dat ook aan die cirkel doet denken.
De jongeman, die de wereld intrekt met zijn erfdeel: zekerheid, zelfvertrouwen, blijdschap, onbezorgdheid. Allemaal verkregen binnen de cirkel. Maar, zoals u weet, raakte alles snel op en hij begon gebrek te lijden.
Op het dieptepunt van zijn ellende herinnert hij zich de veiligheid en warmte binnen de cirkel en hij keert om.

De cirkel van het geloof is geen gevangenis. God houdt je daar niet in vast tegen je wil. Hij laat je volkomen vrij, zoals het verhaal laat zien.
God waagt het met de vrijheid. Dat is de basis waarop Hij met ons om wil gaan. En wij.... wij weten dat onze vrijheid juist ligt in het gebonden zijn aan Hem. Binnen de cirkel van het geloof.

Ans Lindenborn

dc nieuws mededelingen actueel

Bijbelzondag voor de NCRV-microfoon
In vervolg op de Nationale Bijbelzondag op 27 januari a.s. spreekt ds. J. Broertjes maandagmorgen 28 januari van 9.00 tot 9.05 uur in de rubriek ,,Moment'' voor de NCRV-microfoon via Hilversum 2 (radio), een evangelisch commentaar bij de tijd.

Curaçao
Zr van der Ploeg-Vos te Emmen attendeerde ons op het ontstaan van een (nieuwe)baptisten gemeente op Curaçao. Twee amerikaanse zendingsechtparen geven leiding aan de kleine gemeente. De diensten worden afwisselden in het papiamento en in het nederlands gehouden. Via bevriende relaties heeft men de beschikking over een zaal voor 60-70 personen gekregen. De doop van gelovigen gewordenen vindt plaats in de baai.
Voorbede voor deze gemeente is zeer zeker op zijn plaats.

Onze redaktievoorzitter
Br. O. H. de Vries, zal door een ontstoken pees voorlopig moeten afzien van het schrijven van artikelen voor ons blad. We wensen hem uiteraard van harte een snelle beterschap toe.

Opening nieuwe kerk Veendam
De geheel verbouwde en aanzienlijk vergrote kerk te Veendam zal op zondag 24 maart om 15.00 uur geopend worden. Nadere mededelingen volgen.

Brassband ,,Halleluja''
te Hoogezand werkt graag mee aan erediensten, evangelisatiediensten (binnen of buiten) en andere bijeenkomsten. Contactpersoon: H. Jager, Pluto 12, 9602 KH Hoogezand; tel.: 05980-22316.

Gospel-galaconcert
EO's Ronduit-club organiseert op zaterdag 9 maart van 12.45 - 16.30 een groot gospelgalaconcert in het Nederlands Congresgebouw te Den Haag, m.m.v. o.a. Sheila Walsh, Berdien Stenberg, e.a. Kaarten à *f* 15,— bestellen bij EO's Ronduit-Club, postbus 565, 1200 AN Hilversum

Zondag voor het werelddiakonaat
op zondag 3 februari a.s. Stichting Oecumenische Hulp aan Kerken en Vluchtelingen, Postbus 13077, 3707 LB Utrecht, geeft alle gewenste inlichtingen. Thema: Werken om te overleven. Een thema dat voor zichtzelf spreekt.
In onze gemeenten valt deze zondag samen met de Baptisten Wereld Alliantie zondag. Wellicht kan dat samengaan...

Kopij
1. kopij moet eenzijdig beschreven zijn;

2. kopij moet zo mogelijk tien dagen vóór de verschijningsdatum van DC bij de eindredakteur zijn;
3. advertenties moeten ALTIJD aan de administratie van DC gezonden worden;
4. kopij moet altijd voldoende gefrankeerd worden.

Overvloed aan kopij
voor de laatsverschenen nummers, alsmede voor dit nummer, noodzaakte ertoe enkele artikelen en Unie-berichten te laten overstaan. De eind-redakteur vraagt hiervoor begrip te willen opbrengen.

UITNODIGING VOOR ALLE JEUGDLEIDERS EN PREDIKANTEN.

Binnenkort is het weer zover: jeugdleiders en predikanten komen een weekend samen om over het jeugdwerk te praten en om te beleven dat we elkaar kunnen helpen bij dat werk.
We komen bij elkaar op De Nieuwe Oorsprong te St. Nicolaasga. Vanaf vrijdagavond 1 februari om 19.00 uur bent u welkom. Ons programma duurt tot en met de middagmaaltijd op zondag 3 februari. Daarna is iedereen van harte welkom bij de happening die we ś middags gaan houden ter gelegenheid van het aanstaande NBJB-vertrek van Piet Brongers. Deze happening wordt ook op De Nieuwe Oorsprong gehouden en begint om 15.00 uur ś middags.

Zoals al eerder vermeld is: wederhelft is eveneens welkom.

De kosten van het weekend bedragen ƒ55,- per persoon. Mensen die reiskosten gemaakt hebben komen in aanmerking voor een vergoeding (de eerste tien gulden zijn voor eigen rekening - daarna een km.vergoeding op basis van de tarieven van het openbaar vervoer).

Dan het programma:
HOE EN WAARMEE BEREIKEN WE JONGEREN?

vrijdagavond: een programma rondom het maken van kontakt.
zaterdagmorgen: *bijbelstudie.
*een aktiviteit: zelf ervaren en toepassen van het besprokene.
zaterdagmiddag: praktisch bezig zijn met ideeën vanuit de afdelingen (beurs); ook het beloofde spel zal dan gespeeld worden.
zaterdagavond: film en ontspanning.
zondagmorgen: een jeugddienst.
Al met al belooft het een goed weekend te worden: een gevarieerd programma, in een schitterende omgeving, samen met mensen die voor dezelfde taak staan. Probeer er dus bij te zijn!

De werkgroep van de R.J.C.

P.S. Aanmeldingen graag zo spoedig mogelijk bij het Jeugdburo. Wat u mee moet nemen: laken (of slaapzak) plus sloop, bijbel, schrijfgerei.

Aan deze dag wordt meegewerkt door:

GERT VAN DEN BOS over **'GODS BEWOGENHEID'**
(jeugdevangelist van de Windroos/-IZB/HGJB)

Ds NIEK VAN EXEL over **'ONZE BEWOGENHEID'**
(directeur van Youth for Christ)

Creatieve medewerking wordt verleend door:

"LOSE TO WIN"
(gospelformatie van 7 personen bekend van t.v. en radio)

Aanvang: 10:00 uur

Samen aan het begin van het Jaar voor de Jongeren, **luisteren naar Gods Woord**, leren over Gods bewogenheid en waarom wij bewogen dienen te zijn. **Jongeren en Ouderen** samen bewogen voor Jongeren. Naast het hoofdprogramma is er ook de gelegenheid om twee keuzeprogramma's bij te wonen voor jeugdwerkers, predikanten, pastorale werkers en ouderlingen en verdere belangstellenden.

PLAATS:

NATIONAAL BADMINTONCENTRUM "DR WILLEM VAN ZIJLL" BLOKHOEVE TE NIEUWEGEIN
gemakkelijk bereikbaar per auto, er is veel parkeerruimte, per trein naar het CS te Utrecht en per sneltram naar Nieuwegein)

organisatie:
Evangelische Alliantie, Hoofdstraat 55
3971 KB Driebergen, tel. 03438/13693

"PRAISEGROEP"
(van Jeugd met een Opdracht)

"SHADDAI"
(mimegroep)

"SELA"
(Ned. Geref. groep uit Dordrecht)

Naast het hoofdprogramma bieden we de volgende nevenprogramma's:

KEUZEPROGRAMMA'S
voor jeugdwerkers, predikanten, pastorale medewerkers, ouderlingen en belangstellenden

KOFFIECONCERT
de leden van "LOSE TO WIN" zullen tussen de middag een koffieconcert houden

KINDEROPPAS
er is deze dag kinderoppas aanwezig voor kinderen vanaf 1 jaar

Uitgave van de Baptisten Gemeenten in Nederland
Redaktie: Mevr. A. W. Lindenborn-de Graaff, ds H. Ploeger, prof. dr. J. Reiling, dr. O. H. de Vries, ds C. van Wier. Alle kopij te zenden aan de eindredakteur ds H. Ploeger, Kraaiensteinlaan 10, 6825 DH Arnhem.
Voor abonnementen en advertenties: Administratie De Christen, Biltseweg 10, 3735 MC Bosch en Duin. Abonnementenprijs bij vooruitbetaling *f* 43,— per jaar, voor abonnees in het buitenland *f* 60,— per jaar.
Administratie: De Vinkenhof, Biltseweg 10, 3735 MC Bosch en Duin, tel. 030-784457 - postgironummer 9269 t.n.v. Unie van Baptisten Gemeenten, Amsterdam.

dc DE CHRISTEN
WEEKBLAD VAN DE BAPTISTENGEMEENTEN

De **NEDERLANDSE BAPTISTEN JEUGDBEWEGING** kent de volgende werkgebieden binnen onze Baptisten gemeenschap:

- het zondagsschoolwerk
- het klubwerk
- het jongerenwerk (inkl. kampwerk)

nbjb

Onze beweging stelt zich o.a. ten doel om behulpzaam te zijn bij het ontwikkelen en stimuleren van het plaatselijk werk en het toerusten van de daarbij betrokken mensen.

In verband met het vertrek van Piet Brongers roepen wij sollicitanten op voor de funktie van

JEUGDKONSULENT (Er zijn 40 uur beschikbaar)

ALGEMENE TAAKOMSCHRIJVING

Wij rekenen erop dat je je, binnen de doelstellingen en het thans en in de toekomst gevoerde beleid van de N.B.J.B., in de ruimste zin van het woord beschikbaar wilt stellen voor het begeleiden en stimuleren van al het werk.

Voor de funktie van jeugdkonsulent is bij ons 80 uur beschikbaar en daarvan is Piet Stellinga 40 uur werkzaam.

WELKE EISEN STELLEN WIJ?

- Betrokkenheid bij ons Jeugdwerk vinden wij noodzakelijk.
- Het ligt voor de hand dat je bij ons alleen kunt funktioneren vanuit een bewust geloof (meelevend lid van een Baptisten Gemeente).
- Een H.B.O.-opleiding in een relevante studierichting is voor ons werk noodzakelijk.
- Je moet in Drachten of omgeving gaan wonen. Het jeugdburo is in Drachten en dat is de centrale overleg- en koördinatie plek.
- Je moet in staat en bereid zijn om een brugfunktie te vervullen tussen jongeren en de Gemeente waarbinnen zij zich bevinden en ontwikkelen hierin stimuleren.
- Het is een afwisselende baan, waarin ook 's avonds en in de weekenden een beroep op je wordt gedaan.

WAT HEBBEN WIJ TE BIEDEN?

- Een salaris afhankelijk van leeftijd, opleiding en ervaring.
- De C.A.O. voor het welzijnswerk is van toepassing.
- Voldoening in een kostbaar stukje werk.
- We kunnen de vakature vervullen vanaf 1 maart 1985.

WIL JE SOLLICITEREN?

Stuur je sollicitatiebrief binnen 14 dagen naar de Jeugdraad van de N.B.J.B., p/a de sekretaris Harrie Kampinga, Vinkenstraat 4b, 9713 TG Groningen.

Opmerking: Wil je eerst nog wat meer weten over de werkzaamheden e.d., dan kun je het beste even bellen met Piet Stellinga (05120-15687 of thuis: 05153-479).

In Zijn ondoorgrondelijk handelen heeft God na een korte maar hevige ziekte tot Zich genomen Zijn geliefd kind, mijn lieve vrouw en onze zorgzame moeder en oma

JAKOBJE MULDER-DE VRIES

op de leeftijd van 56 jaar.

Wij zijn diep bedroefd, maar niet zoals de andere mensen die geen hoop hebben. Want indien wij geloven dat Jezus gestorven en opgestaan is, zal God ook zo hen, die ontslapen zijn, door Jezus wederbrengen met Hem.
1 Thess. 4 : 13-14.

12 januari 1985
Martenastate 10, 7608 XS Almelo

Th. Mulder
Kinderen en kleinkinderen

De begrafenis heeft na een dienst van Woord en gebed in de Bapt. gemeente Geraniumstraat plaats gevonden op woensdag 16 januari 1985.

Na een langzaam afnemende gezondheid is toch nog onverwacht van ons heengegaan onze broeder

GEERT BOURITIUS

oud sekretaris der gemeente

op de leeftijd van 77 jaar.

„Ik heb de goede strijd gestreden.
Ik heb mijn loop ten einde gebracht.
Ik heb het geloof behouden".
2 Thim. 4 : 7

14 januari 1985

Baptistengemeente Zwolle

Op 12 januari j.l. heeft de Heer der Gemeente tot Zich genomen onze zuster

IETJE van den HEUVEL-BEYERT

op de leeftijd van 94 jaar.

Baptistengemeente „Silo"
Utrecht-Centrum

Op de leeftijd van 80 jaar heeft de Heer thuis gehaald onze zuster

JANTJE ZWEEP

weduwe van Hendrik Beekman

God is mijn licht, mijn heil: wien zou ik vrezen?
Ps. 27 berijmd.

Eindhoven, 18 januari 1985

Baptistengemeente Eindhoven

---

dc DE CHRISTEN
WEEKBLAD VAN DE BAPTISTENGEMEENTEN
100e jaargang - nummer 5 - 1 februari 1985

De kerk van de toekomst?

J. Reiling

,,Baptist? Dat is de kerk van de toekomst!'' Dat zei kort na de oorlog een later vooraanstaand hervormd theoloog toen we aan elkaar werden voorgesteld. Op mijn vraag wat dan wel het bijzondere van mijn geloofsgemeenschap was, luidde het antwoord: ,,Die kerk vind je in Oost en West''. De koude oorlog was net begonnen en alle kerken zochten naastig naar mogelijkheden van contact met geloofsgenoten of andere kerken achter het ijzeren gordijn. Wij hadden die contacten en dus waren wij de kerk van de toekomst. Dat is inmiddels vijfendertig jaar geleden, lang genoeg om eens na te gaan wat er van deze profetie is uitgekomen. Het is ook passend om het nu te doen want de eerste zondag in februari is sinds jaar en dag de BWA-zondag. Een dag dus om in het bijzonder stil te staan bij de internationale kant van ons bapisten geloof. Er is in de loop der jaren wel heel wat veranderd. Oost-West relaties tussen kerken zijn heel gewoon geworden. De russische kerken inclusief de baptisten zijn toegetreden tot de Wereldraad van kerken en doen daarin actiever mee dan de meeste unies elders in de wereld die aan de oecumene voorbijgaan. Oost-West relaties zijn in ieder geval geen reden meer om het baptisme te beschouwen als de kerk van de toekomst. We zijn op dit punt wat bescheidener geworden. De lijnen lopen nu anders. Binnen het russische baptisme loopt de lijn tussen de officiele, geregistreerde gemeenten en de ongeregistreerden, de initiativniki. Beide hebben hun eigen verbindingslijnen naar het Westen. De geregistreerden hebben de officiele lijnen met de BWA en de EBF en met de nationale unies en bonden van gemeenten. De ongeregistreerden hebben meer of minder verborgen lijnen met allerlei organisaties in het Westen. Voor deze organisaties en hun aanhangers zijn de ongeregistreerden de ,,echte'' baptisten, de officielen zijn op z'n mooist meelopers, op z'n slechtst handlangers van het communistische regime. Maar ook het Westen kent zijn eigen scheidslijnen. Niemand had een jaar of tien geleden durven voorspellen dat er in het midden van de jaren tachtig in de Southern Baptist Convention een hevige machtsstrijd gevoerd zou worden tussen de officiele instanties en mensen die men daar fundamentalisten noemt. In laatstgenoemde kringen bestaat veel sympathie voor de initiativniki. Zo is, grof geschetst, vandaag het Oost-West-beeld van het Baptisme. Er is geen enkele reden om onze wereldwijde geloofsgemeenschap op die grond nog te beschouwen als de kerk van de toekomst. Maar er zijn nog wel een paar andere redenen om de toekomst met hoop tegemoet te zien. Ik noem er twee.

In de eerste plaats deelt het baptisme, als ik het goed zie, volop in de groei van het christendom in de wereld van het Zuiden, de ontwikkelingslanden. Het is onmiskenbaar dat het christendom bezig is van zwaartepunt in de wereld te veranderen. Eeuwen is het vanzelfsprekend geweest dat dit zwaartepunt lag in het Westen. Vanuit het Westen werd het evangelie compleet met de theologie, de kerkstructuren, de liturgie en de zeden en gewoonten uitgevoerd naar alle landen van de wereld. Daar moeten wij niet gering van denken. Het is van wereldhistorische betekenis geweest en is dat nog. Maar wat wij de laatste decennia waarnemen is dit dat het Zuiden deze erfenis op zijn wijze gaat interpreteren en toepassen, dat er nieuwe vormen van christendom ontstaan. In heel veel landen blijken deze vormen zeer levenskrachtig te zijn en een geweldige groei van de kerken in te luiden. Hierin delen ook onze gemeenten en dat betekent een goed toekomstprespectief. De tweede reden om te hopen voor de toekomst ligt in ons gemeentepricipe. De gemeente van gelovigen, de gemeenschap van hen die voor Jezus als hun Heer en de Heer van de wereld hebben gekozen, is een grondstructuur waarop uiteenlopende gemeenschapsgebouwen kunnen worden opgetrokken. Meer dan de in de europese traditie gewortelde kerkstructuren van de catholica en van de Reformatie is deze grondstructuur geschikt voor en bestand tegen nieuwe gemeentevormen. Het is dan wel nodig om te onderscheiden tussen de grond structuur en de bovenbouw. Onze gemeenten in Europa vertonen een bovenbouw die sterk mee is bepaald door de europese cultuur vanaf de 16e en 17e eeuw. Zij is daardoor gemiddeld genomen calvinistischer dan nodig is. In de wereld van het groeiende christendom is onze bovenbouw even ongeschikt als die van de andere traditionele kerken. Maar de grondstructuur is bruikbaar want zij rust op het fundament dat er ligt, Jezus Christus, in Wie er is man noch vrouw, jood noch heiden, slaaf noch vrije, de gemeente van hen die hun mondigheid tegenover elkaar ontlenen aan hun onmondigheid tegenover Hem.

DEZE WEEK

BID, EN JE KRIJGT WAT JE WILT!...???

C. van Wier

Zo zou je de overbekende woorden van Jezus in Matth. 7 best kunnen opvatten. Staat er niet: ,,Bidt en u zál gegeven worden?'' Dat is toch fantastisch? Waarom zou je daaraan twijfelen, wanneer het de Zoon van God zelf is die zoiets verklaart? Toch kwamen niet weinig gelovigen via deze uitspraak in de moeilijkheden. Ze baden, keer op keer en vol vertrouwen. Maar wat ze vroegen kwam nimmer binnen hun bereik. Toen wisten ze niet meer welke kant ze daarmee op moesten en bij niet weinigen zakte de geloofsblijheid in elkaar als een lekke ballon.

Is bidden een 1-2-3 schow?
Hebt u de honderdduizend al eens gewonnen? Vast en zeker lag er al meer dan eens bij u in de brievenbus een fantastisch verhaal, waarin u werd verteld, dat een ongelofelijke prijs onmiddelijk binnen uw bereik was gekomen. Het enige wat u moest doen, was even positief reageren op het aanbod om lid of abonnee te worden, dan wel onmiddellijk een lot kopen. Het verhaal zat zo rotsvast in elkaar, dat u het gevoel kreeg de buit al binnen te hebben. En misschien trapte u er in door te doen wat van u gevraagd werd? En toen? Helemaal niets natuurlijk. U kreeg geen cent en u voelde zich zwaar bedrogen. Allicht.
Werkt God op dezelfde manier? Grote beloften en onvoorstelbaar grootse toezeggingen, maar wanneer puntje bij paaltje komt alleen maar een paar lege handen en een triest hart voor degene die er in trapte? Want wat worden mensen herhaaldelijk geconfronteerd met onverhoorde gebeden. Een treiste zaak. Beslist geen reclame voor de wereld van het geloof en het vertrouwen op de machtige God van de bijbel.

Niet uit het verband rukken!
Wie de woorden van Jezus in Matth. 7 leest als een op zichzelf staand verhaal, zonder te letten op het verband waarin deze woorden gesproken werden, bezorgt zichzelf zeker moeilijkheden. Dan legt hij allicht Jezus' verkaring uit in het spoor van zijn eigen wensen. En de teleurstellingen kunnen dan eigenlijk niet uitblijven. Want Jezus bedoelde niet te zeggen wat wij er, via ons eigen verlanglijstje, van maakten.

De bergrede.
Jezus' indrukwekkende woorden over het bidden staan, zoals u weet, in zijn wereldberoemde toespraak vanaf een berg.
Enorme, indrukwekkende dingen worden daar door Hem gezegd. Maar willen we deze woorden goed begrijpen, dan is het belangrijk om te weten waarover Jezus in feite spreekt. Het gaat over de dingen die aan Israël zijn geopenbaard via ,,de wet en de profeten'' (Matth. 5:17 en 7:12). m.a.w. wat God aan de mens duidelijk heeft gemaakt als zijnde zijn wil en zijn opdracht.

Uw wil geschiede.
Dat leerde Christus ons, eveneens via de bergrede, bidden. Om die wil van God te volbrengen, kwam Hij op deze aarde, gezien het droevige feit dat wij daar niets van terecht brengen. Wij zijn zondaren, schuldig en veroordeeld. Maar nu Jezus deze opdracht heeft vervuld, betekent dat geenszins dat wij met Gods wet (= Gods wil) niets meer van doen hebben en rustig onze eigen gang kunnen gaan. Wie Jezus aanvaardt als Verlosser èn Heer, zal willen trachten te leven in het spoor van zijn Meester.

Een duidelijk spoor
Jezus vervulde de eis van Gods wet: Hij had God lief boven alles en zijn naaste als zichzelf.
Dat ook dit voor ons de opdracht van God blijft, al zullen onze tekortkomingen in deze zaak ons nooit meer het leven kunnen kosten, is blijkbaar dé les die Jezus ons hier wil leren. Nadrukkelijk geeft Hij ons zijn spoor aan. Wie hierop een heldere kijk wil hebben, zal de bergrede keer op keer moeten doorlezen. Maar enkele dingen wil ik u hier toch graag even noemen.
Kies de enge poort en de smalle weg van Gods wil (7:13-14). Richt vóór alle dingen uw aandacht op Gods koninkrijk (6:33), laat zijn naam worden geheiligd in uw leven en moge zijn wil geschieden (6:9-10). Zorg er voor, dat aards bezit u nooit gaat beheersen (6:19) zodat Mammon meer invloed op u heeft dan God (6:24). Leg uw leven, met al zijn wel en wee, vol vertrouwen en rust in Gods handen (6:25vv), want Hij zorgt voor brood en kleding (6:11). Kortom: laat God werkelijk God zijn!

En dan de naaste
Liefde en eerbied voor God vinden een duidelijke bewijsmogelijkheid via onze contacten met de medemens. Leef in vrede met uw broeder (5:22) bestendig uw relatie met uw levenspartner (5:27), wees eerlijk en betrouwbaar (5:37), wreek uzelf niet (5:38vv), wees eerlijk en betrouwbaar (5:37), wreek uzelf niet (5:38vv) en bid voor uw vijand (43v) Sta critisch ten opzichte van uzelf en niet van de ander (7:1vv).
Kortom behandel de ander vanuit de liefde waaraan uzelf behoefte hebt (7:12).

En nu maar bidden!
Ja, want wanneer God zulke verwachtingen van ons heeft, dan zouden we in paniek kunnen raken. Dat redden we immers nooit! Dat is absurd! Maar bij God zijn alle dingen mogelijk. Wanneer iemand, dank zij het wonder van bekering en wedergeboorte, in zijn hart de liefde tot God voelt branden en niets liever zou willen dan dat deze God in zijn leven zal worden verheerlijkt, dan mag hij vol vertrouwen en geloof gaan bidden, zoeken en kloppen. En dwars door allerlei nederlagen en geloofsschandalen heen, zal hij groeien in liefde, trouw en zelfverloochening.
Want God zal het goede geven aan degene die bidt. Het goede, dat is, blijkens Luc. 11:13, de Heilige Geest! De kracht Gods die ons tot alles in staat stelt.
Zo blijkt het bidden het grote hulpmiddel te zijn op de weg der gehoorzaamheid, het omgaan met God en de naaste! Wie zó bidt, zál ontvangen en groeien.

En de andere problemen dan?
Onze ziekte, de kinderen, vragen van allerlei aard.... Mogen we uit Jezus' woorden niet dit leren: Wie God voorop stelt, in alles, wie oog en oor heeft voor zijn naaste, zal ervaren, dat hij een God heeft die in al onze behoeften voorziet, in Christus Jezus. Een God die alle dingen doet medewerken ten goede voor hen die God liefhebben, ook al gaat de levensweg soms anders dan wij wensten.

BREEK ER EENS UIT
informatiedag.

Nog een paar maanden en dan ben je misschien klaar met je school; wat je verder moet of wilt doen is nog niet duidelijk.
Misschien zit je helemaal niet op een school, hebt ook geen baan, je voelt jezelf wat waardeloos worden. Het kan ook zijn dat je huidige baan niet dat tevreden gevoel geeft wat je van je werk verwacht. Misschien is ,,Breek er eens uit'' een mogelijkheid voor jou! ,,Breek er eens uit'' stelt jongeren in de leeftijd van 17 tot 23 jaar in de gelegenheid te ervaren wat het betekent om, anders dan uit materieel oogpunt bezig te zijn, te werken, te dienen, met name op het terrein van hulp- en dienstverlening.
Het Evangelie van Jezus Christus is de basis van dit werk. Konkreet betekent dit dat door middel van dienstbetoon het Evangelie wordt uitgedragen. Naast dat je wat voor anderen doet, leer je op eigen benen te staan, groei je in zekerheid over je eigen (on)mogelijkheden, doe je werkervaring op, leer je omgaan met de dingen van leven en geloof, heb je voldoening over een zinvolle tijdsbesteding.
,,Breek er eens uit'' wil je helpen een weg te vinden.
Kom daarom **6 februari 1985** op onze informatiedag in de Baptistenkerk, Samenhofsingel te Zwolle.
Aanvang 10 uur
Wil je alvast informatie? Je jeugdleider en de sekretaris van je gemeente hebben een informatiefolder voor je, of neem kontakt op met het jeugdburo van de N.B.J.B., de Singel 5, 9203 XX Drachten. Tel. 05120-15687.
Tot 16 februari a.s. dan!

PASTORALIA

Pastoraat bedrijven, huisbezoek doen, kan alleen maar op basis van de toestemming van de ander. Als de ander weigert zich met mij in te laten, mij te woord te staan, mij deelgenoot te laten worden van een stukje van zijn leven, van zijn vreugde, van zijn verdriet, dan is zielzorg, dan is hulpverlening, dan is delen in de vreugde en in het leed van de ander onmogelijk. Als iemand zwijgt om mij duidelijk te maken: ik wil met u niets te maken hebben, dan moet ik verdwijnen, hoe pijnlijk, hoe verdrietig dat ook moge zijn.

Die ander is een mens van gelijke bewegingen als ik. Maar hoogstwaarschijnlijk heeft het leven hem op een heel andere wijze bewogen, geschud, gebeukt, gewond dan het leven mij gedaan heeft. In een groot aantal van zijn ervaringen zal ik mijzelf herkennen, in andere niet. Soms heeft de ander ervaringen gehad die ik niet gehad heb. Wellicht dat ik mij gelukkig prijs dat ik niet gelijksoortige ervaringen heb gehad. Ik ben - om maar een voorbeeld te noemen -geen weduwnaar. Mijn vrouw en ik heben geen kind aan de dood hoeven af te staan....
Wellicht dat ik jaloers wordt op de ervaringen van de ander. Jaloers b.v. op zijn carrière. Die ander is anders dan ik. Dat moet ik laten staan. Ook dat hij dus anders reageert op allerlei zaken dan ik. Pastoraat betekent immers niet de ander maken zoals ik ben. Pastoraat is integendeel: de ander laten zijn zoals hij is.
Maar......daar komt natuurlijk een maar bij. Zoals ik door het Woord Gods uitgedaagd wordt, mij door wedergeboorte te laten vormen naar het beeld van Jezus Christus, zo moet ik, zo mag ik, de ander diezelfde uitdaging overbrengen. Ja, ik zal hem (en haar natuurlijk ook) telkens weer moeten zeggen, dat we mogen leven uit de geboden Gods, die tegelijk beloften Gods zijn.

Luisteren is ook leren door woorden heen te prikken. Woorden kunnen misleiden. Vooral vragende woorden kunnen misleiden. Vragende woorden kunnen ten doel hebben het doel van het gesprek te omzeilen. Zo in de zin van Hebt u dat nou ook meneer? Woorden nemen tijd, in beslag, maar beslaan ze ook de werkelijkheid? Woorden kunnen onthullen, en woorden kunnen verschuilen. Woorden kunnen een barrière oprichten tussen mensen. Ook tussen een zielzorger en de ander.
Maar ook de verhullende woorden (stroom) kan onthullend zijn. Je leert een ander ook kennen als hij zich niet kenbaar wil maken. Je stelt jezelf dan de vraag: Waarom verbergt hij zich in een wolk van woorden?
Het kan pastoraal gezien een bijzonder vruchtbaar gesprek zijn als slechts van één kant gesproken wordt.

LEVEN BIJ DE DAG

,,Maakt u dan niet bezorgd tegen de dag van morgen, want de dag van morgen zal zijn eigen zorgen hebben...'' (Matth. 6:34a).

Hebt u ook het gevoel dat het leven zoals het zich vandaag aan ons voordoet ontsdwingt aan Jezus' oproep te gehoorzamen?
Wij mensen hebben de neiging vooruit te kijken, te ,,plannen''. Verrassingen kunnen wel eens aardig zijn, maar meestal is het veiliger te weten waar je aan toe bent.
Tientallen jaren hebben wij hier in het westen geleefd op-langere-termijn. Plannen maken begint al vroeg. Een kind dat in de 5e klas van de lagere school zit kan al kennis maken met vormen van voortgezet onderwijs. Als je 10 jaar bent word je al geconfronteerd met een lijn naar de toekomst. Natuurlijk kun je daar dan niet veel mee, een enkele uitzondering daargelaten.
Maar daar wordt niet naar gevraagd. Ouders en kind moeten samen maar zien het beginpunt te vinden van de lijn die voert naar het doel dat hoe dan ook bereikt moet worden. Een onmogelijk systeem, als je erover nadenkt.

In Parijs is een uitgebreid ondergronds treinverkeer. Een wirwar van lijnen loopt onder stad en ommeland door.
Iedere lijn heeft een begin- en eindpunt, alsmede onderweg allerlei ,,correspondances'' = overstapmogelijkheden.
Gelukkig zijn op alle Métro-stations plattegronden, die voorzien zijn van een toetsenbord met namen.
Als je nu ergens heen wilt druk je op de betreffende knop en dan licht een duidelijk spoor van lampjes op, dat je precies vertelt welke route je moet volgen, waar je moet overstappen en wat je uitstaphalte is. Een prima systeem.

Zo'n plattegrond is voor het leven niet te maken, al is ons onderwijs-systeem wel een poging in die richting!
Wij hebben veel van die systemen. We ,,plannen'' wanneer we kinderen ,,nemen''.
Eerst willen we een paar jaar vrij zijn, onbezorgd en in staat wat van de wereld te zien. We ,,plannen'' om samen geld te verdienen, zodat we een flinke aanbetalingssom voor een eigen huis kunnen storten. We berekenen hoeveel we per maand kunnen aflossen, etc.
Althans dat gebeurde allemaal tot vóór een jaar of vijf. Hoewel, ook toen bleken er al oorzaken te zijn die onze zorgvuldige calculaties deden mislukken. Je kunt een kind wel ,,plannen'', maar of het dan ook komt....

Je huwelijk waar je samen vol vertrouwen aan begint kan na een paar jaar stranden omdat het je reinste hel geworden is.
En wat komt er terecht van een uitgekiende hypotheek-aflossing, gebaseerd op een dubbel inkomen als één der verdieners plotseling op straat komt te staan...

Deze plannen-makende generatie begint langzaam uit te sterven. Ervaring na ervaring dwingt ons onze levenshouding te wijzigen.
Moeizaam passen we ons aan, maar we leren het toch: leven bij de dag.
Langs een omweg is de kortste weg naar huis, luidt een gezegde.
God zelf doet immers alle dingen meewerken ten goede. Als de moeiten van het leven in de tachtiger jaren ons verhinderen om eigenmachtig onze toekomst te plannen en ons wat afhankelijker in het leven doen staan, dan moeten we daar misschien wel blij om zijn.

Zou de Here God wellicht over een plattegrond van ons leven beschikken? Hij weet ons beginpunt, Hij ziet ons zoeken naar de juist richting, Hij laat ons soms wat aanmodderen, hier en daar eens overstappen, dan weer lang wachten bij een halte. Het gebeurt allemaal ondergronds, in het donker, we zien niet eens of we de goede kant op gaan, maar na een kortere of langere reis bereiken we het eindstation, dan komen we boven in het licht van de dag en dan zal Hij daar zijn.....

,,Leer ons zó onze dagen tellen, dat wij een wijs hart bekomen'' (Ps. 90:12)

Ans Lindenborn

ecu allerlei

BIJ DE AANVAARDING VAN EEN NIEUWE TAAK

Dit is de eerste keer dat ik in deze rubriek iets mag schrijven als evangelist in algemene dienst. Zondag 13 januari was voor mijn vrouw en mij een belangrijke dag, toen we afscheid namen van de gemeente Enschede en toen ik officiëel in mijn nieuwe taak werd ingeleid. Het was een dag van gemengde gevoelens. Enerzijds was er de pijn van het afscheid, na een vrij kort verblijf in Enschede. Anderzijds was er de vreugde en ook de spanning in verband met het aanvatten van de nieuwe opdracht. In dit alles hebben we de nabijheid van God mogen ervaren.
Op mijn werkkamer hangt een bordje met daarop de woorden ,,Die U roept is getrouw''. Dat hebben mijn vrouw en ik in de kleine 20 jaren dat we als voorgangersechtpaar in de gemeenten Nieuw Weerdinge, Hoogezand, Treebeek en Enschede mochten dienen, duidelijk ervaren. Immers trouw behoort tot het wezen van de God van ons leven.

Verschillende broeders en zusters in het land en ook gemeenten gaven ons schriftelijk of mondeling hun beste wensen voor de toekomst. We zijn daarvoor erg erkentelijk. We zullen onze weg moeten vinden en daarbij is het belangrijk, te weten dat broeders en zusters met hun gebeden achter je staan.

Verheugend is, dat reeds verschillende gemeenten mij uitnodigden voor een gesprek of voor een zondag in het kader van de evangelisatie. Die rechtstreekse kontakten zijn onontbeerlijk in deze arbeid.
Een van de dingen die hoog op het verlanglijstje van de ECU staan, is het bouwen aan een zgn. gewestelijke structuur voor ons evangelisatiewerk. Dat klinkt wat gewichtig, maar het betekent gewoon dat de ECU het belangrijk vindt dat zij die nauw bij dit werk betrokken zijn, elkaar kunnen ontmoeten in regionaal verband. Br. Reiling is daarmee in 1984 begonnen en ik hoop dit in de toekomst krachtig te stimuleren, in nauwe samenwerking met de Werk- en Studiegroep voor Evangelisatie.

Nu ik aan het begin sta van een rit, waarvan ik niet weet, hoeveel hobbels allemaal zullen komen, wil ik dit nog even kwijt. Evangelisatie is een geloofszaak. Meer dan dat: het is zelfs een toetsteen van ons geloof. Ons geloof wordt op vele manieren aangevochten. Ook in de evangelisatie. We leven, wat dit betreft in bijzonder zorgelijke tijden. In toenemende mate hebben we te maken met mensen die ook van huis uit niets van Bijbel en Evangelie hebben meegekregen.

ds Chr. Eijer

Juist dat was nog wel eens een handvat, waardoor mensen tot Christus geleid konden worden. Nu dat handvat in vele gevallen er niet meer is, is de communicatie van het Evangelie extra moeilijk geworden. Om je geloof er bij te verliezen! We zullen moeten nadenken over deze veranderde situatie. Ofschoon er altijd haast is, om de boodschap van Christus bij de ander te brengen, zullen we niet overijld te werk mogen gaan. Het pastorale element zal in de evangelisatie, juist ook in onze tijd, niet mogen ontbreken. En dan nog iets. We geloven in de trouw van God. Hij werkt een werk, ook in onze dagen. Hij zoekt wegen, om mensen die vereenzaamd, wanhopig, in de liefde verkild, onverschillig en wat dies meer zij, te vinden. Laten wij ons gebruiken, om onder de leiding van Gods Geest, met Hem die wegen te vinden!

Met een hartelijke groet, ook van mijn vrouw,

Chris Eijer

ECU-CONFERENTIE;NOTEERT U DE DATA?

Op maandag 30 september, dinsdag 1 oktober en woensdag 2 oktober wordt de jaarlijkse Werkbijeenkomst voor Gemeente en Evangelisatie gehouden in De Bron te Dalfsen.
Reserveert u deze dagen vast in uw agenda?

UIT DE VERGADERING.

Dinsdag 15 januari vergaderde de ECU, en een belangrijk deel van de tijd werd besteed aan de plannen voor de arbeid van de evangelist. Een van de belangrijkste dingen is wel de voorbereiding van een aantal gewestelijke ontmoetingsdagen voor allen, die betrokken zijn bij de evangelisatiearbeid in onze gemeenten. Dus voor leden van de evangelisatiewerkgroepen, voorgangers, raadsleden en verdere belangstellenden. Doelwoorden voor deze bijeenkomsten zijn informatie en inspiratie. Voor Br. Eijer zal dit een gelegenheid zijn om kontakten op te bouwen met de gemeenten. Het ligt in het voornemen om in het voorjaar vier gewesten te bezoeken en in het najaar de overige.

Ook De Zaaier heeft in deze vergadering ruime aandacht gekregen. Er is zorg over de teruglopende afname.

Er wordt gezegd dat heel veel tijdschriften van allerlei aard een teruglopende oplage hebben - met uitzondering van enkele zeer populaire bladen - doch met zo'n gegeven kun je niet veel doen. Want de drang en de opdracht om de boodschap van de Heer door te geven blijven immers op ons rusten.

Aan de ene kant vraagt de opzet en de inhoud van het blad een voortdurende bezinning op hoe de boodschap zo duidelijk en pakkend mogelijk overgebracht kan worden, zowel voor lezers die wat vertrouwd zijn met het geloof als voor hen, voor wie geloven iets uit een andere wereld is. Het vermoeden bestaat dat de TV in vele gezinnen het lezen gaat verdringen, TV geeft snellere en gemakkelijker aansprekende informatie dan lezen, dat toch enige concentratie en inspanning vergt. Het aangeboden leeswerk zal rekening moeten houden met een zekere mate van leesluiheid.

Per maand worden een veertigtal exemplaren van De Zaaier verzonden naar adressen die men niet direkt zou verwachten. Ze zijn bestemd voor de leesportefeuilles in de gevangenissen en huizen van bewaring. Ook daar mag de papieren getuige zijn werk doen.

Gaan we dóór met De Zaaier? Zolang het kan. Aan de reclamefolders en advertentiekranten, die wekelijks door de brieven schuiven, te zien geloven de grote zakenmensen nog steeds in de kracht van het gedrukte woord.

En zolang vrijwel elke Nederlander kan lezen en het er voorlopig niet naar uitziet dat lezen en schrijven op de scholen vervangen gaat worden door een of ander computersysteem, mogen we aannemen dat er van de verspreide Zaaiers toch altijd wel een aantal gelezen zullen worden.

H. G. de Winkel

UIT DE GEMEENTEN

DEVENTER
HARDERWIJK
ENSCHEDE

HET FEEST GAAT DOOR IN DEVENTER

Op zondag 14 oktober 1984 was het feest voor de gemeente Deventer. Wij mochten op die dag gedenken dat onze gemeente 100 jaar bestond. U heeft hierover reeds eerder in ons weekblad kunnen lezen. Dankbaar voor wat de Heer in 100 jaar in Deventer heeft gedaan, zijn wij aan de tweede eeuw begonnen. Het feest ging door, want op zondag 2 december 1984 was het doopfeest. Zes mensen (drie broeders en drie zusters) legden getuigenis van hun geloof af door het watergraf, om met Christus op te staan in een nieuw leven. Samen met een oudere zuster (elders gedoopt) konden wij 7 leden verwelkomen.
De gemeente Deventer mocht zich de afgelopen **twee** jaar in een geweldige groei verheugen. Waren het toen nog 117 leden die de gemeente telde, aan het eind van 1984 was dit getal gestegen naar 138. Een zuivere toename van 18%.
Vanzelfsprekend gaat het niet om de macht van het getal, maar om het werk en de zegeningen door onze Heer Jezus Christus.
Zondag 13 januari j.l. mocht onze voorganger, ds. H. Schouten in de Naam van onze Heer 4 mensen dopen. Wat een feest, om te zien dat God zijn gemeente bouwt.
Het evangelisatiewerk in verschillende wijken van de stad Deventer gaat ook gestadig voort. Op de laatstgehouden evangelisatieavond (20 jan) in wijkgebouw De Schalm sprak ds. J. Schouten uit Delfzijl. De zaal was goed vol, zodat alle stoelen moesten worden bijgezet. Naar aanleiding van de gelijkenis van de vijf wijze en vijf dwaze maagden, deed br. Schouten een appèl op de aanwezigen, er voor te zorgen klaar te zijn als de Bruidegom komt.
De diensten in ons eigen kerkgebouw aan de Binnensingel 16 te Deventer worden op zondagmorgen ook goed bezocht. Onze jonge voorganger, ds. H. Schouten, mag in zijn -eerste- gemeente de arbeid gezegend zien.
De toename van het werk brengt met zich mee dat de raad binnenkort moet worden uitgebreid. In vertrouwen dat God ons ook hierin zal leiden, mogen wij arbeiden. De velden zijn wit om te oogsten, maar wat nodig is zijn maaiers.
Groei is mogelijk, als wij maar maaien!
In Deventer zien wij dat het feest doorgaat! Echter, wij mogen uitzien op een nog groter feest, als wij genodigd worden aan het bruiloftsmaal van het Lam.

W. v.d. Berg

HARDERWIJK HEEFT WEER EEN VOORGANGER

Na negen maanden vacant te zijn geweest heeft de gemeente Harderwijk weer een voorganger: ds. J. L. Muilwijk, die op zondag 13 januari zijn intrede deed, na in het ambt te zijn bevestigd door prof. dr. J. Reiling. Bevestiging en intrede vonden plaats in de nabij het eigen kerkgebouw ,,Elim'' staande kerk van de Gereformeerde Gemeente, waar een groot aantal genodigden en belangstellenden kon worden ontvangen.

In zijn bevestigingspreek legde dr. Reiling de nadruk op het woord ,,liefde'', dat in het tekstwoord (Efezieërs 3:1-21) twee maal wordt gebruikt en op het feit, dat er sámenwerking nodig is tussen alle heiligen om de kennis te verwerven van de liefde van Christus.

De gemeente antwoordde met een volmondig ,,ja'' op de door dr. Reiling geformuleerde vraag broeder Muilwijk te aanvaarden als de door God gegeven voorganger, voor hem en zijn gezin te zorgen en met hem samen te werken, en te dienen in de uitvoering van de taak die de Heer Zijn Gemeente heeft opgedragen. Het ,,ja'' van de voorganger klonk helder op de hem gestelde vraag.

Na gebed, voorbede en handoplegging, door dr. Reiling en br. J. Schuil, deed ds. Muilwijk zijn intrede met een preek n.a.v. Efeziers 4:1-16.

Hij stelde dat in dit bijbelgedeelte een blauwdruk wordt gegeven voor een gemeente in het algemeen, maar ook behartenswaardige aanwijzingen geeft voor de situatie in Harderwijk. ,,Deze gemeentevisie'', aldus Ds. Muilwijk, ,,heeft mij voor de geest gestaan sinds ik voorganger ben.

Ik ben ervan overtuigd geraakt, dat wanneer er met deze aanwijzingen ernst gemaakt wordt de gemeente zal groeien en bloeien. Nu ik het werk hier aanvaard heb zie ik daarnaar uit vol positieve verwachting.''

Een zestal sprekers voerde hierna het woord: namens het college van B. en W. van Harderwijk (burgemeester Van Boeij en), de baptisten gemeente Ede (br. Ramaker) Commissie der Unie (ds. A. de Vries), IJsselgewest (ds. H. Ploeger) Baptisten gemeente Lelystad (H. Wessels) en de baptisten gemeente Harderwijk (A. Venema).
De laatste dankte ook ds. B. Stuut, die in de vacante periode was opgetreden als consulent.

's Avonds presenteerden verenigingen, clubs en werkgroepen zich in het eigen gebouw aan de familie Muilwijk, op velerlei en soms zeer originele wijze.

AFSCHEID IN ENSCHEDE

Het is al weer een lange tijd geleden dat U via dit blad iets hoorde van de Gemeente Enschede. Geen bericht is nog altijd waar want het gaat goed in Enschede. Het nieuwe jaar mochten wij beginnen met op 6 januari een doopdienst waarin twee nog jonge zusters tot de gemeente werden toegevoegd; het is fijn om zo te mogen beginnen.
Zaterdag 12 en zondag 13 januari stonden in het teken van afscheid. Doordat onze voorganger de taak tot evangelist had aangenomen moesten wij dus afscheid van elkaar nemen. Dat was niet gemakkelijk. Al was de tijd dan kort dat wij hem als voorganger mochten hebben, toch zijn er banden ontstaan die moeilijk zijn te verbreken.
Zaterdagavond was er het afscheid van de gemeente en al haar verenigingen; daar hebben we ervaren en gehoord hoeveel taken een voorganger in de gemeente heeft. We hebben op een waardige wijze afscheid mogen nemen en elkaar Gods zegen mogen toewensen.
Zondagmiddag was daar het officieële afscheid en gelijk de inzegening tot de nieuwe taak als evangelist. Ds. Eijer sprak naar aanleiding van Petrus: 1:3-12.
Namens de gemeente sprak Br. J. Huizing enkele woorden ten afscheid en Ds. Oldenburger namens het gewest Twente.
Ds. S. A. Wijchers sprak enkele woorden ter inleiding waarna het plechtig ogenblik aan brak dat Ds. C. Eijer werd ingezegend tot het werk van evangelist in de Unie; dit gebeurde door handoplegging van br. Wijchers en twee ouderlingen van de gemeente Enschede. De gemeente zong toen staande: ,,Heer, beziel hen die gereed staan''.
Woorden van verwelkoming waren er van Ds. J. Schouten als voorzitter der Unie.
Het zangkoor dat deze middag haar medewerking mocht verlenen, zong ,,Liefde die zich zelf niet zoekt''. Ds. Eijer sprak daarna nog een dankwoord tot alle aanwezigen uit heel Baptist Nederland, want er waren vele genodigden gekomen van heinde en ver.
En zo mag Ds. Eijer zich nu voorganger noemen van alle gemeenten in ons land en is Enschede vakant. Ondanks dit afscheid (waar wij als gemeente het moeilijk mee hadden) is er ook dankbaarheid dat de arbeid van de evangelist weer doorgang kan vinden tot meerdere glorie van onze Heer.
Onze hoop en bede is dat de Heer der gemeenten ons in Enschede spoedig weer een voorganger zal schenken.

J. Huizing

uit het Uniebureau

Uniefinanciën
We hebben u onlangs meegedeeld, hoe het verleden jaar in financieel opzicht is gegaan. Niet door middel van een uitvoerig overzicht (want dat lukt niet op zó korte termijn), maar aan de hand van enkele globale cijfers, in alle voorlopigheid dus. Maar daaruit is al wel gebleken, dat we nog lang niet uit de problemen zijn. Weliswaar zijn de bijdragen ten opzichte van 1983 iets gestegen. Maar zònder enkele (eenmalige) ekstra-giften tot een totaalbedrag van *f* 6.000,— zouden de vrijwillige bijdragen in 1984 in vergelijking met het jaar daarvóór zelfs zijn verminderd! Van enkele gemeenten zijn nà de jaarwisseling nog bijdragen binnengekomen. Maar omdat de boeken per 31 december 1984 zijn afgesloten, konden die - helaas - niet meer in dat jaar worden verwerkt.

Unieberichten
Op 10 januari hebben de gemeenten verschillende brieven uit het Uniebureau ontvangen, waarvan wij u noemen:
- een brief inzake een vakature in de Evangelisatie Commissie der Unie (met bijbehorende stembiljetten);
- een brief inzake een vakature in het bestuur van de Unie Bouw Stichting;
- een brief over de Nationale Bijbelweek 1985 (met bijbehorende folder)
- een brief inzake de tweede-weg-opleiding (met een artikel ter publikatie).

Eind deze week zullen opnieuw enkele brieven en stukken aan de gemeenten worden gezonden, zo is tenminste onze bedoeling.

Twee vakatures
In de vakature in de Evangelisatie Commissie der Unie, ontstaan door het terugtreden om gezondheidsredenen van *br. J. Bos* te Hoogezand, zijn overeenkomstig de bepalingen van het Huishoudelijk Reglement gekandideerd *ds C. Molema* te Heerlen, *mw A. Scheerhoorn-De Haan* te Stadskanaal, *ds. H. Schouten* te Deventer en *ds. S. P. van der Steen* te Emmen. De stembiljetten dienen *vóór 1 maart* aan het Uniebureau te worden gezonden.
In het bestuur van de Unie Bouw Stichting is eveneens een vakature ontstaan doordat *br J. H. Meijer* te Wormer zich heeft teruggetrokken. Overeenkomstig het bepaalde in artikel 7, lid c van het Huishoudelijk Reglement kan elke gemeente in deze vakature een kandidaat stellen. Kandidaatstellingen moeten, vergezeld van een schriftelijke bereidverklaring, *vóór 1 maart* worden gezonden aan het Uniebureau.

Bijbelzondag '85
Op 27 januari is in tal van kerken en geloofsgemeenschappen aandacht besteed aan de Nationale Bijbelzondag, een initiatief van de Raad voor Contact en Overleg betreffende de Bijbel, waarin ook de Unie deelneemt. Het is uiteraard mogelijk om een Bijbelwéék te organiseren, desnoods later in het jaar. Wanneer gemeenten plannen in die richting hebben, kunnen de bijbelorganisaties hen met materiaal en praktische suggesties van dienst zijn: Nederlands Bijbelgenootschap, Postbus 620, 2003 RP Haarlem, telefoon 023 - 259501.

Representatie
De Commissie der Unie heeft/zal zich laten vertegenwoordigen:
- op 20 januari door *ds H. G. de Winkel* bij de instituëring van de gemeente te Lelystad;
- op 3 februari door *ds A. de Vries* bij het afscheid te Sint-Nicolaasga van drs P. Brongers, jeugdkonsulent van de NBJB;
- op 10 februari door *ds J. A. Brandsma* bij het afscheid van ds G. van 't Wout te Arnhem.

Statistiek
Mogen wij de sekretarissen der gemeenten, die tot nu toe de statistiekformulieren nog niet aan het Uniebureau hebben teruggestuurd, met klem verzoeken om zulks *per omgaande* te doen? Zodra alle formulieren in ons bezit zijn, zullen wij de nieuwste gegevens in deze rubriek publiceren.

Sprekerslijst
Eén dezer dagen beginnen wij met het samenstellen van de nieuwe sprekerslijst. Deze is uitsluitend bedoeld als handreiking aan de sekretarissen, die voor een bepaalde zondag een 'spreker' zoeken, als een vorm van dienstverlening dus. De sprekerslijst zal binnenkort met een 'zending aan de gemeenten' worden meegezonden.

BWA-zondag '85
Verschillende Unies en gemeenten doen iets aan/met de BWA-zondag, de Zondag van de Baptisten Wereld Alliantie, die dit jaar op 3 februari valt. Als thema hebben de leidinggevende broeders en zusters gekozen: 'Verleden, heden en toekomst in Gods hand'. Bij de BWA zijn 131 Unies in meer dan 100 landen aangesloten. Samen tellen zij zo'n 34.000.000 leden; het merendeel van hen woont in de Verenigde Staten.

BWA-hulpverlening
De BWA heeft een speciale afdeling voor internationale hulpverlening, *Baptist World Aid* geheten. Deze wordt geleid door *ds Archie R. Goldie*, die zijn kantoor in Washington heeft.
Volgens een bericht in *Baptist World* van januari hebben de Baptisten via dit kanaal sinds juli 1984 een bedrag van $ 555.664 voor voedselhulp aan Afrika beschikbaargesteld.
Het overzicht, dat de namen van negen Unies (in Amerika, Australië, Verenigd Koninkrijk, Canada, Duitsland en Nederland) noemt, vermeldt achter onze Unie: $ 7.374. Waarvan akte!

SITE-programma
We hebben daarover in het nummer van 4 januari iets geschreven, zoals u zich misschien herinnert.
Vanuit ons land hebben in het verleden ook wel mensen aan SITE (Summer Institute of Theological Education) deelgenomen. Maar het zijn vooral de Oost-Europeanen, die gebruikmaken van deze mogelijkheid om bij te tanken en zich verder te bekwamen voor hun taak als voorganger, evangelist of docent in eigen land. Omdat de deelnemers uit Oost-Europa niet over (westerse) valuta beschikken, zijn zij aangewezen op financiële hulp uit het Westen. Ook onze Rijpere Jeugdcentrale heeft daarvoor de afgelopen jaren aktie gevoerd!

J. A. Brandsma/A. van den Hoef.

Dr James Altus Newell (midden) is zijn werk als zevende president van het Internationale Baptisten Theologische Seminarie te Rüschlikon/Zwitserland begonnen. Op het rechtergedeelte van de foto v.r.n.l. Dr Keith Parker van de Zuidelijke Baptisten in de USA, Ds Knud Wümpelmann, secretaris-generaal van de Europese Baptisten Federatie en Prof. Dr. Thorwald Lorenzen van het Seminarie.

dc nieuws mededelingen actueel

DC 25-1-85

Enkele correcties. Allereerst viel bij het artikel van Ds Schouten een naschrift van de redactie weg. Dit artikel werd namelijk herplaatst omdat bij eerdere publicatie het laatste gedeelte was weggevallen.
Voorts was Dr. J. Reiling de schrijver van het artikel over Onze eenheid.

Gospel Informatieboek

Bij Continental Sound, Postbus 81065, 3009 GB Rotterdam (giro 2252888) is voor de elfde keer bovenvermeld boek verschenen (prijs *f* 14,95). Op 272 bladzijden is een schat van gegevens over muziek- en zanggroepen, over solisten en duo's over evangelische boekhandels en bijbelscholen, over conferentieoorden en jongerenwerk, over omroepen en zendingsorganisaties, enz. enz. bijeengebracht. Zakelijke advertenties maken het mogelijk zóveel gegevens tegen zó'n lage prijs op de markt te brengen.
Het wil mij voorkomen dat met name evangelisatie-commissies in onze gemeenten hun winst kunnen doen met dit boek.

Oude jaargangen DC

Enkele liefhebbers heb ik kunnen helpen met de aanvulling van hun eigen collectie jaargangen. Maar ... er zijn meerderen die graag oude en zelfs zeer oude jaargangen zouden willen bezitten. Wie de zijne beschikbaar wil stellen, zou de eindredakteur dat kunnen schrijven.

Carter ontving onderscheiding

Jimmy Carter, die van 1977-1981 president van de Verenigde Staten was, heeft van de Wereld-Methodisten-Raad als eerste VS-burger de vredesonderscheiding van deze raad ontvangen (de vermoorde president van Egypte, Answar Sadat, ontving destijds ook deze onderscheiding). Carter is lid van de baptisten gemeente in Plains, Georgia.

AANKONDIGING VOOR ALLE KADERLEDEN EN LEIDERS VAN DE OUDERE JEUGDGROEPEN.

Inderdaad, ook dit jaar wordt er weer een weekend gehouden voor de kaderleden van de jeugdgroepen. Zo'n weekend is niet alleen leuk en aardig om mee te maken, maar belangrijk is het ook! Waarom?

- het geeft je de kans om duidelijker te begrijpen wat echt van belang is voor een goeie jeugdgroep
- het wil je helpen om het evangelie heel persoonlijk te verstaan
- het draagt ideeën aan waar je in je eigen groep wat mee kunt beginnen
- het is een ontmoetingsplaats waar je jongeren uit andere plaatsen kunt leren kennen.

Het kaderweekend wordt gehouden op ,,De Nieuwe Oorsprong" - je kunt dus meteen even kijken waar de kampen deze zomer worden gehouden en hoe het staat met het jeugdhonk!

De kosten van het weekend bedragen *f* 55,— per persoon. Voor reiskosten is er de volgende regeling: de eerste tien gulden betaal je zelf - de rest wordt vergoed op basis van tarief openbaar vervoer.

Als thema voor het weekend hebben we gekozen: OPKOMEN VOOR JEZELF.

We hopen dat we met een flinke groep een mooi weekend tegemoet gaan.
Noteer alvast de datum en wees van de partij!

22-24 februari
(vrijdagavond-zondagmiddag)
De Nieuwe Oorsprong-St, Nicolaasga

De werkgroep van de R.J.C.

P.S. Ook de jeugdleiders zijn van harte welkom!

Jeugdburo N.B.J.B., Singel 5, 9203 XX Drachten. Tel. 05120-15687

Namen en Jaren.

Van dit zgn. voorgangersboekje zijn enkele honderden exemplaren afgeleverd. Ieder, die er belang bij had, zal nu wel voorzien zijn.

Het boekje blijft trouwens leverbaar als u *f* 4,50 overmaakt op giro nr. 1346478 ten name van ,,Namen en Jaren", Friesestraatweg 24/6 te Groningen.

De bedoeling is, dat alle afnemers binnen afzienbare tijd een lijst ontvangen met verbeteringen en aanvullingen. Daarom nu nog eens de vraag: hebt u foutieve gegevens ontdekt, wees zo goed ze op te sturen aan:

,,Namen en Jaren",
Wassenberghstraat 61,
9718 LK te Groningen.

MEDEDELINGEN

Het telefoonnummer van de M. de Vlas te Ede is 08380-23195

het nieuwe adres van de heer J. W. van Weenen te Genemuiden is Tureluur 29, 8281 EX Genemuiden, tel.: 05708-55324

het nieuwe aders van de heer H. Nobbe te Zeist is J. Vermeerstraat 43, 7741 BB Coevorden, tel: 05240-17138

Uitgave van de Baptisten Gemeenten in Nederland
Redaktie: Mevr. A. W. Lindenborn-de Graaff, ds H. Ploeger, prof. dr. J. Reiling, dr. O. H. de Vries, ds C. van Wier. Alle kopij te zenden aan de eindredakteur ds H. Ploeger, Kraaiensteinlaan 10, 6825 DH Arnhem.
Voor abonnementen en advertenties: Administratie De Christen, Biltseweg 10, 3735 MC Bosch en Duin. Abonnementenprijs bij vooruitbetaling ƒ 43,— per jaar, voor abonnees in het buitenland ƒ 60,— per jaar.
Administratie: De Vinkenhof, Biltseweg 10, 3735 MC Bosch en Duin, tel. 030-784457 - postgironummer 9260 t.n.v. Unie van Baptisten Gemeenten, Amsterdam.

dc
DE CHRISTEN
WEEKBLAD VAN DE BAPTISTENGEMEENTEN

Dierbare vreugde door God gegeven,
opnieuw een wonder in ons leven.

Naar ons gevoel waren we al langer met z'n vieren,
maar nu is hij er echt

Manfred Jarko

geboren op 18 januari 1985
en we noemen hem

Alfred

Bert, Aly en Marja Middelkamp,
Eekhoornhof 20
9675 NC WINSCHOTEN

In volle zekerheid des geloofs werd door de Heer thuisgehaald onze zuster

ANNA MARIA SMITS-STÖRIES

op de leeftijd van 75 jaar.

Ps. 31:20

Baptistengemeente Stavoren

In volle zekerheids des geloofs, is in haar Heer en Heiland ontslapen, onze zuster

SIEBELTJE DE VRIES

op de leeftijd van 84 jaar.

„Al wie op Hem zijn geloof bouwt,
zal niet beschaamd uit komen."

Baptistengemeente Veendam.

„De Heer is mijn Herder"

De Heer heeft thuisgehaald onze zuster

JELTJE VERBAAN-GEBEL

op de leeftijd van 80 jaar.

23 december 1984

Onze broeder

GERARDUS ALBERTUS BUITENHUIS

op de leeftijd van 80 jaar.

2 januari 1985.

En zijn echtgenote, onze zuster

JOHANNA ADRIANA GEORGETTE BUITENHUIS-KROES

op de leeftijd van 80 jaar.

21 januari 1985.

Baptistengemeente 's-Gravenhage.

Voor ons nog onverwachts heeft de Here tot Zich genomen onze zuster

REINA WIEGERS-KLEINHUIS

op de leeftijd van 66 jaar.

„De Here is mijn Herder".

14 januari 1985.

Baptistengemeente Ter Apel.

De Heer heeft uit ons midden weggenomen de zusters

GRIETJE BIJDEMAST-VAN SANTE

op de leeftijd van 85 jaar

en

JANTJE BREIDER-KIEWIET

op de leeftijd van 82 jaar.

Baptistengemeente Emmen

„De Heer is mijn Herder"

Kort na het overlijden van haar man is van ons heengegaan in volle zekerheid des geloofs en op Gods tijd onze lieve moeder, oma, zuster en tante

JOHANNA ADRIANA GEORGETTE KROES

weduwe van G. A. Buitenhuis

op de leeftijd van 80 jaar.

G. A. Pardoen-Buitenhuis
overige kinderen
kleinkinderen
achterkleinkind
en verdere familie

21 januari 1985

Westhovenplein 100

corr. adres: Valkenboslaan 239
2563 CW 's-Gravenhage

DE CHRISTEN
WEEKBLAD VAN DE BAPTISTENGEMEENTEN
100e jaargang - nummer 6 - 8 februari 1985

Familiebezoek

H. Ploeger

De paus komt naar Nederland. Het zal dan zijn zoveelste buitenlandse reis worden. Hij komt naar ons land als hoofd van een wereldomspannende kerkelijke gemeenschap. Het is zijn zaak en niet de onze om naar ons land te komen. Wie zou hem willen beletten zijn familie te bezoeken? Daar is geen enkele reden voor. Ook andere kerkelijke leiders maken familiebezoeken, en over het algemeen wordt dat als positief en geloofsversterkend ervaren. Het is een goede zaak dat de verschillende kerken laten blijken dat zij verwanten hebben, ver over de grenzen van het eigen land heen, Het internationale, wereldomspannende karakter van „de kerk" is al te vaak verwaarloosd. De geschiedenis zou hoogst waarschijnlijk een andere loop genomen hebben als christenen dat eerder erkend hadden.
't Is toch een volkomen vreemde, onbegrijpelijke zaak dat broeders elkaar naar het leven staan? In ontelbare oorlogen hebben ze elkaar op een vaak beestachtige wijze afgeslacht. Goed, de paus komt. Dat de rooms-katholieke kerk voor dit bezoek „buren en vrienden" uitnodigt, is op zichzelf een gezonde zaak. Dus ook normaal.
Als onze algemene vergadering ergens gehouden wordt, nodigen we ook de plaatselijke kerken en de burgerlijke overheid uit. Je kunt tenslotte niet doen alsof je vreemden voor elkaar bent. Er is verwantschap. De kerken hebben een gemeenschappelijke inspiratiebron. Ze leven -de een wat bewuster dan de ander- van het éne goddelijke Woord, dat brood des levens is, en blijft.
Anderzijds, je nodigt uiteindelijk onder normale omstandigheden alleen je vrienden en buren uit als je familiebezoek hebt, als die buren en vrienden op de een of andere wijze enige relatie hebben tot het bezoek dat je ontvangt. Is er sprake van oude vriendschappen? Is er sprake van gezamenlijke belangen?
Concreet: is er sprake van vriendschap tussen de roomskatholieke kerk en de andere kerken? Dat lijkt sterk overtrokken. Er is wel sprake van gezamenlijke belangen maar die worden door de regerende paus niet bijzonder gewaardeerd. Hij slaat de betekenis van andere kerken niet hoog aan. Hij wil wel erkennen dat overal sporen van Christus zijn te vinden, maar hij blijft bij het standpunt dat alleen de kerk waarvan hij het leiderschap in handen heeft, de ware kerk is. En derhalve de enig kerk die bestaansrecht heeft.

Dat is jammer. Erg jammer. Want op het zogenaamde grondvlak ontdekken gelovigen van allerlei richtingen hoeveel gemeenschappelijks zij hebben. In een ziekenhuis, op school en op kantoor, gewoon bij het koffiedrinken tussen een paar buren, is er herkenning van de gezamenlijke bron. Beseft men te leven van de genade van God. Verblijdt men zich in het reinigende bloed van Jezus Christus. Is er oog voor de opdracht die de Heer der gemeente aan de gelovigen gegeven heeft.

Dat allerlei kerkelijke gemeenschappen weigeren deel te nemen aan een visite met de paus, is te begrijpen. De vraag is of zulk een weigering de paus echt schaadt. Ik ben geneigd die vraag ontkennend te beantwoorden. Een andere vraag is of zulk een weigering de „Nederlandse kerkprovincie" kan schaden. Dat zou best eens kunnen zijn. Want het is een welbekend feit dat verreweg de meeste -nog meelevende- roomskatholieken het bijzonder moeilijk hebben met de regeringsmaatregelen van de paus. Bij voorbeeld zoals deze maatregelen in de openbaarheid komen door de bisschopsbenoemingen, en door de strafexpedities die tegen theologen worden georganiseerd. Op een visite mag je het een en ander zeggen. Je mag je tot de gastheer wenden. Het zou onfatsoenlijk zijn de gastheer in verlegenheid te brengen. Maar in een ongedwongen sfeer zou je ook tegen de paus kunnen zeggen, dat niet alleen de meeste roomskatholieken, maar ook de meeste protestanten geen waardering kunnen opbrengen voor zijn conservatisme inzake het kerkelijke leven in Nederland. Zijn pogingen terug te keren tot vóór het tweede vaticaanse concilie, zullen hopenlijk schipbreuk leiden.

DEZE WEEK

HET EIND ZAL DE LAST DRAGEN!

C. v. Wier

Het verhaal van de heer J. L. uit D. H. is helemaal geen nieuws voor de frontpagina. Wat niet wil zeggen, dat er niet iets buitengewoon belangrijks uit te leren valt. Wanneer u tenminste voor leren iets voelt.

Teneinde alles goed te kunnen begrijpen, moet u allereerst weten, dat de heer J. L. naar de kerk ging.

Niet vanwege gewoonte en opvoeding alleen, maar uit een persoonlijke keuze. Hij geloofde werkelijk en trachtte er in zijn dagelijks leven ook naar te handelen.

Hij was er van overtuigd, dat God een mensenleven werkelijk leiden kan en daarom streefde hij ernaar om zo te leven, dat God er zijn goedkeuring aan en zegen op kon geven.

Maar één ding was jammer. Het leverde hem niet veel zichtbare voordelen op. Hij begon een handel in textiel, ploeterde hard en kwam ook wel een beetje vooruit. Maar een goudmijn vond hij nooit.

Kwam dat omdat zijn belastingaangiften altijd precies klopten met de feiten? Of omdat de kwaliteit van zijn artikelen ook steeds in overeenstemming was met de prijs? Was het, omdat er ergens toch wel wat waarheid schuilt in de bewering, dat iemand door hard te werken een zekere welgesteldheid kan bereiken, maar dat rijkdom alleen verkregen wordt dank zij allerlei moordaanslagen op eer en geweten?

Hoe het ook zij, het stak J. L. wel eens, dat zijn collega, van wie iedereen wist dat hij met niets anders rekende dan met geld, na verloop van enkele jaren zijn winst en vooruitgang duidelijk illustreerde in een dure villa en een niet minder luxueuze slee...

In het gezin van J. L. was ook nogal eens wat. Mevrouw had een zwakke gezondheid. De oudste van hun kinderen kreeg een dodelijk ongeluk.

De jongste kon erg slecht meekomen op school. En dat alles terwijl de heer J. L., zoals gezegd, in God geloofde en zijn best deed om er van overtuigd te blijven dat God zich nimmer vergist.

Zou u het hem kwalijk nemen, dat hij het soms erg moeilijk kon verwerken dat het gezin van zijn bewuste collega bloeide als een roos? De oudste zoon ingenieur! De dochter gehuwd met een meester in de rechten.

En de vrouw stralend als een voorjaarsbloem achter het stuur...

Inderdaad, de heer J. L. kon er een hele poos niet overheen komen. Vooral des zondags was hij soms meer dan ooit geneigd om te menen dat het vertrouwen op God ergens een foutieve peiling moest zijn. Een misrekening. Hij, alleen, omdat zijn vrouw weer eens ziek was, op weg naar de kerk en de collega met zijn vrouw, minzaam groetend, in de dure auto op weg naar de een of andere plezierige ontspanning. Zou God dat allemaal nu wel in de gaten hebben?, kwam dan onwillekeurig in zijn hart naar boven.

Eén keer bleef hij zelfs vanwege deze dingen uit de kerk weg.

Hij had noch de moed, noch de lust om alles in een godsdienstoefening maar weer gehoorzaam te slikken. Maar dat gebeurde maar één keer en nooit weer. Want... in die week lag de dure auto van zijn collega en concurrent als een hoop schroot langs de weg.

De man zelf lag in het ziekenhuis en zijn vrouw in haar laatste bed... van zes planken. Drie dagen later lag de buurman er zelf ook in.

Toen sprak de heer J. L. met een broer van de overledene en vernam hij, dat de man verschrikkelijk onrustig was geweest. Een dag en een nacht had hij liggen roepen: ,,Ik ben bang... bang''! Iets anders hadden ze niet meer van hem gehoord.

Toen heeft J. L. beschaamd zijn hoofd gebogen en alles aan zijn zieke vrouw verteld. Samen hebben ze gedankt, dat God hun leven nog had willen sparen. En bovenal dankten ze, omdat ze wisten: zou God ons ook eens zo plotseling oproepen, dan zou er geen reden tot angst zijn.

Want wie in 't geloof op Jezus ziet, die vreest voor dood en helle niet!

Hebt u, al lezende, al ontdekt, dat dit eigenlijk een verhaal uit de bijbel is? Het staat, zij het ook in een enigszins minder moderne vorm, in psalm 73, het verhaal van een man, die op gegeven moment Gods leiding niet meer kan zien en de mens zonder God benijdt.

Totdat... hij het einde van zijn kennis meemaakt; de angst ziet, in het duister van de hel kijkt... Dan is hij genezen.

Wat baten een mens voorspoed en meevallers wanneer aan 't eind van het leven een onbetaalde en onbetaalbare rekening wordt gepresenteerd?

Het eind zal de last dragen! Tenminste wanneer die last niet gedragen werd door Jezus Christus, aan het kruis van Golgotha.

Het leven is zo broos. Laten wij dagelijks de belangrijkste dingen voorop stellen.

TWEEDE WEG OPLEIDING OP ,,DE VINKENHOF''

Sinds 1983 kent ,,De Vinkenhof'' ook een zaterdagse theologische opleiding, waarvan de basiscursus vier jaren duurt. Om het andere jaar, zo is de bedoeling, wordt met een nieuwe groep gestart. In **september 1985** zal, zo de Heer wil en wij leven, weer met een nieuwe cursus worden begonnen. Voor alle belangstellenden is er op **zaterdag 23 februari a.s.** om 10 uur een Infodag op ,,De Vinkenhof''. Zij die in deze opleiding geïnteresseerd zijn kunnen die dag bij ons terecht. Men geve zich schriftelijk op bij ,,De Vinkenhof''.

Telefonisch kan ook:
030 - 78 48 23 (mej. Zantvoord).
Wie eerst iets meer wil weten kan ook een van de docenten bellen.

Hun telefoonnummers zijn:

Th. van der Laan	030 - 76 08 49
J. Reiling	030 - 78 49 61
O. de Vries	030 - 78 61 61

NIEUWS VAN DE ZOMERKAMPEN

De kampfolder van de N.B.J.B. is uit! Er kunnen dus vakantieplannen gemaakt worden.
Een greep uit de inhoud:

- Vakantie voor het gezin op ,,De Nieuwe Oorsprong'' .... 13-20 juli
- Ouderenweken op ,,De Nieuwe Oorsprong''*(S.A. Wijchers)** 15-22 juni; *(K. Brongers)** 6-13 juli; *(J. Scholtens)** 17-24 augustus
- Internationaal kamp in Oost-Duitsland .... 15-25 juli
- Internationaal kamp in Nederland .... 24 juli-3 augustus
- Zeilkamp in Friesland .... 13-23 juli
- Tentenkampen op ,,De Nieuwe Oorsprong'' ..... 6-13 juli; 13-23 juli
- Trektocht naar Engeland .... 6-20 juli
- Kinderkamp op ,,De Nieuwe Oorsprong'' 3-10 augustus

* Dit in tegenstelling met wat in de kampkrant gepubliceerd is.

Vraag de kampfolder aan of stel je vragen aan: Jeugdburo N.B.J.B.
de Singel 5
9203 XX Drachten
Tel.: 05120 - 15687

van deze kant bekeken

NEBUKADNESSER'S NACHTMERRIE

Huizinga

Het opschrift ruikt naar sensatie en wij zijn niet vrij van lust tot opwinding. Zie de kijkcijfers van sommige zendgemachtigden. Hoe gewaagder hoe geslaagder.

Onlangs hadden we het over Daniël en z'n drie vrienden. Het kan niet missen: je komt bij de koning terecht. Ik weet, 't is allemaal 2500 jaar geleden en op meerdere duizenden kilometers afstand gebeurd, maar wel in een wereld van machtige mensen en bouwwerken, van politiek, oorlogen en volksverhuizingen. In onze kontreien huilde de wind over uitgestrekte heidevelden en moesten Batavieren nog arriveren. We waren een onderontwikkeld gebied.

De geschiedenis was al lang aan de gang. Wij zijn laatkomers. Laatbloeiers als u wilt. Bloeien deed het in het Oosten bij hooggeprezen rivieren en hangende tuinen.

Nebukadnessar regeerde over een uitgestrekt rijk en had veel aan zijn hoofd. De man dacht na en dat kan tot onzekerheid leiden. Als een over veel macht beschikkend mens probeerde hij in de toekomst te zien. Er waren depressies op komst en hij had rust noch duur. Benauwde dromen en als hij doodmoe opstond was hij alles kwijt behalve de onrust. De laatste droom was een ware nachtmerrie en hij riep onmiddellijk alle deskundigen op het duister gebied van zieleroerselen en buitenaardse zaken bijeen. Tot hen zei hij: Vertel me mijn droom en leg die uit. Die eis was te zwaar en dat zeiden ze ook. Waarop hij antwoordde dat ze er maar voor te zorgen hadden en dat ze anders zowel hun positie als hun leven vaarwel konden zeggen. Zo gaat dat bij tirannen die geen rechtsstaat noch demokratie kennen. Tot op vandaag.

Daniël en z'n vrienden liepen ook gevaar. Daniël verneemt hoe de vork aan de steel zit en weet bij de koning uitstel te bewerken. Hij zegt z'n vrienden tot God te bidden. In de volgende nacht onthulde God hem het geheim: de droom en de uitleg.

Terug bij de koning zegt Daniël hem dat hij het onmogelijke vroeg van zijn adviseurs. Zegt hem ook dat er een God in de hemel is die geheimen blootlegt. Enfin, u kent de droom van het gouden hoofd, de zilveren borst en armen, de koperen buik, de ijzeren benen met voeten van ijzer en leem. En van de steen die naar beneden komt rollen en het beeld verbrijzelt, zelf tot een berg wordend die heel de aarde bedekt.

U hebt ook zo uw gedachten over de droom. De vraag die we dan stellen is: hebben we hier de wereldgeschiedenis in een notedop? Ziet Nebukadnessar de afloop van de historie der mensheid? Of ziet hij alleen dat wat zich voltrekken zal met zijn rijk? Hebben vreeswekkende politieke ontwikkelingen hem zo laten dromen of zit er toch iets in van de loop der dingen tot aan het einde? We zouden kunnen zeggen dat elke tijd het wezen in zich draagt van wat het einde zal worden. Had het bewind van Adolf Hitler geen trekken die velen er toe brachten hem als de antichrist te zien en was het einde van de man en zijn duizendjarig rijk niet als een voorspel op het onvoorstelbaar gebeuren dat nog te gebeuren staat? In wezen is er geen verschil tussen een brandende lucifer en een wereld die in vlammen opgaat.

De heiden zag de devaluatie en vreesde het einde. God onthulde Daniël het geheim van wat komen zou. Wat ons het meest intrigeert is de steen die losraakte van de rots zonder dat er iemand aan te pas kwam. Sommige uitleggers vermoeden dat daarbij gedacht moet worden aan de oprukkende macht van de Perzische koning Cyrus. Anderen zeggen: goud, zilver, koper, ijzer, ijzer en leem doelen op elkaar opvolgende perioden in de geschiedenis. Wie zal het zeker weten? Wij leven 25 eeuwen later. Rijken zijn opgedoken uit de volkerenzee, hebben macht uitgeoefend en zijn weer in de golven verdwenen. In onze eeuw zijn machtige landen verschrompeld tot tweede en derde rangs mogendheden en staan in Oost en West oppermachtigen elkaar naar het leven. China is ontwaakt. India is onderweg. Afrika is in wording. Wie kan met zekerheid zeggen hoe laat het is? Hoe lang de weg nog?

Maar onze gedachten blijven haken achter die steen. Vele gelovigen denken aan Jezus Christus. Aan het rijk dat God van de hemel stichtte. Een rijk dat door geen ander volk overheerst zal worden. Daniël zegt niet hoe en wanneer dat zal geschieden. Het ligt te ver af om details te kunnen waarnemen. Maar het komt. Het is zijn diepste zekerheid en een verblijdende hoop. Aan alle Nebukadnessars, aan hun systemen van macht, aan hun geraffineerde politiek met eigen en andere volken zal een einde komen. Definitief. Ze zullen geen weerstand meer kunnen bieden aan de rollende rots. Wij zeggen met het oog op de stal van Betlehem, het kruis van Golgota, de tuin van Jozef van Arimatea; met het oog op de gemeente in Jeruzalem en de weg van Jezus door de eeuwen en landen, dat het rijk van deze koning komende is. Dat is een pure geloofsuitspraak en steunt niet op een Sint Pieters- noch Sint Pauluskerk of op welke formatie ook. Er staat geschreven:

Zo waar als ik leef, zegt de Heer, iedereen zal voor mij zijn knieën buigen en iedereen zal openlijk erkennen dat ik God ben.

Huizinga

LEZERS AAN HET WOORD

DE PRINS DER PREDIKERS

Naar aanleiding van het interessante artikel van br. Van Wier over de Engelse baptistenpredikant C. H. Spurgeon, mag ik misschien nog het volgende opmerken.
De oplage van de preken van Spurgeon is een van de 'wonderen' van de 19e eeuw genoemd. Iedere donderdag, van 11 januari 1855 af - kort na het begin van zijn 38-jarige bediening in Londen - werd er een preek uitgegeven en deze preken werden de populairste leesstof voor christenen in het Victoriaanse tijdperk.
Boeren, burgers en buitenlui, staatshoofden in Europa en kolonisten in Amerika waren onder degenen die de 100 miljoen preken ontvingen, welke werden verzonden vóór het eind van de eeuw.
Gedane schattingen in 1905 toonden aan, dat alle bladzijden van zijn preken een afstand zouden beslaan van de aarde naar de maan. De gehele serie, bestaande uit 62 jaarlijkse boekdelen, werd pas in 1917 beëindigd.
Vele faktoren verklaren de enorme invloed van de preken:

- de duidelijke manier van uitdrukken
- de eenvoudige indeling
- de afwisseling van onderwerpen
- de levendige illustraties en voorbeelden
- de intelligente benadering
- het spreken tot hart en geweten

al deze dingen speelden hun eigen rol.
Doch het was voornamelijk de fundamentalistische instelling van Spurgeon die de basis vormden van de volledigheid en de aktualiteit van zijn bezielende toespraken. Tot het eind van zijn leven is hij uitsluitend blijven preken uit de onuitputtelijke bron van de Heilige Schrift.

Dordrecht W. J. van der Leer

81255
is het gironummer van
HET NOODFONDS
van de
Unie van Baptisten Gemeenten
Bosch en Duin
Doe er wat aan!

PASTORALIA

Door vragen word je wijs. Dat is op zich al een wijsheid die de moeite waard is. En wij houden van dingen die waarde hebben. Maar al vragend zijn mensen ook wel eens tot de ontdekking gekomen dat ze niet wijzer werden. Als antwoorden op vragen nietszeggend zijn, kunnen vragen beter achterwege blijven.

Vragen kunnen de gevraagde in verlegenheid brengen. In grote, in pijnlijke verlegenheid soms. Zulke vragen mag je niet stellen. Of zulke vragen mag je pas stellen als je elkaar heel goed kent. Als je van de ander veel afweet. Heel concreet: wie als voorganger, als oudste, als diacones voor het eerst iemand ontmoet, zal uitermate voorzichtig moeten zijn met het stellen van vragen. Want huisbezoek is niet gelijk aan het afwerken van een vragenlijstje! Vroeger schijnt dat wel gebeurd te zijn. Werden er vragen gesteld naar het al of niet min of meer regelmatig lezen van de bijbel. Naar de huisgodsdienstoefening. Naar de godsdienstige opvoeding van de kinderen. Naar de relatie tussen de Heer en de broeder of zuster. Kinderen zagen soms allerverschrikkelijkst tegen zulke huisbezoeken op. Hun werden vragen gesteld waarop een antwoord verwacht werd, maar waarop ze nog geen antwoord konden geven.

Het zal wel waar zijn wat van pastoors in vroegere tijden verteld werd: zij vroegen regelmatig waarom er nog niet weer een kind geboren was; de jongste is al drie! Men zal moeten beseffen dat er vragen zijn die eenvoudig niet gesteld mogen worden. Want huisbezoek is niet een middel om nieuwsgierigheid te bevredigen.

Een voorbeeld. Waarom heeft een echtpaar geen kinderen? Tien procent van de huwelijken blijft kinderloos. Kinderloosheid is meestal een ongewilde zaak. Kinderloosheid kan zeer diep ingrijpen in het leven van een man en een vrouw. Kan tot grote spanningen leiden tussen man en vrouw. Kinderloosheid kan een ontwikkeling in het huwelijk ten gevolge hebben die men niet gezocht noch gewenst heeft: een man en een vrouw kunnen uiteengroeien; ze kunnen ook heel dicht tot elkaar komen; ze kunnen een samenwerking tot stand brengen tot welzijn van anderen, die bewonderenswaardig is.

Maar vragen: Waarom hebben jullie geen kinderen, moet met uiterste behoedzaamheid gebeuren en alleen dan als er een goede vertrouwensrelatie is opgebouwd. Als de bevraagden de bedoeling van de vragensteller als eerlijk gemeend kunnen aanvaarden.

Huisbezoekers zijn geen rechercheurs en geen rechters (van beide groepen overigens geen kwaad woord). Zij zijn medewerkers aan de blijdschap van anderen. Zij zijn bouwers aan het geloof in de barmhartigheid Gods. Zij laten tekenen zien van het rijk van Jezus Christus: vrede, gerechtigheid en blijdschap.

EN GOD ZEIDE.....

Door de hele bijbel heen loopt als een rode draad het spreken van God. Genesis 1 begint met God, die spreekt. Alles wat we zien en zijn is gevolg van dat spreken. Gods' woorden hebben scheppingsmacht. Een aarde vol geluiden, vol leven en vol glans werd geboren.

En de Here God maakte de mens naar Zijn beeld. Op welke manier we dat moeten verstaan is niet duidelijk. We hebben zeker niet de pretentie dat we op God zouden lijken.
Toch moet het feit dat de mens bewust of onbewust altijd op zoek is naar God er iets mee te maken hebben. Legde God iets van Zichzelf in ons hart? In ieder geval is de mens een levend wezen dat spreken kan en woorden kan verstaan. Voor een mens zonder taal is het erg moeilijk om mens te zijn. Eenzaamheid betekent: niemand hebben om mee te praten.

Het spreken van God

Nergens wordt ons in de bijbel verteld hoe dat spreken in zijn werk ging of gaat, want ook nu kunnen gelovigen de ervaring hebben dat God tot hen spreekt. Wetenschappelijk zal het misschien niet bewijsbaar zijn, maar de innerlijke overtuiging dat God met ons in contact treedt is heel sterk.

In de bijbelse verhalen weten de personen waar het om ga soms tot in de kleinste details wat God tot hen zegt en van hen wil. We denken b.v. aan de ark die Noach moest bouwen. Kreeg hij niet een heel bouwplan erbij? Eigenlijk is het hele verhaal van het volk Israël één doorlopende dialoog tussen de Here en het volk. De levende God, noemt de bijbel Hem. God spreekt, in tegenstelling tot de goden van de buurlanden, die zwijgen als het graf.

Het bijzondere van de God van Israël is dat Hij niet wacht tot mensen Hem aanroepen. Hij neemt zelf het initiatief. Hij is een communicatieve God, die geen middel onbeproefd laat om met de mensen in contact te komen. Een God die spreekt, een God die hoort en een God die antwoord geeft.

Schrijnend is het verhaal van de ongelijke strijd die op voorstel van de profeet Elia op de berg Karmel wordt uitgevochten. De 450 profeten van Baäl schreeuwen het uit: ,,Baäl, antwoord ons! maar er kwam geen geluid en niemand gaf antwoord." (1Kon.18:26) Het spotten van Elia heb ik nooit zo goed kunnen begrijpen. Wat is er vreselijker dan te moeten vertrouwen op een god, die immer zwijgt.

Waarom spreekt God

Om met de mens een relatie aan te gaan. Om Zijn verbond te sluiten met de mensen, die Hij maakte naar Zijn beeld. Onvermoeibaar is Zijn trouw aan dit besluit. Nooit houdt Hij op Zijn plan te volvoeren, al lijkt de situatie bij tijd en wijle hopeloos en alle moeite vergeefs. Misschien in onze dagen meer dan ooit. De mens wint hoe langer hoe meer terrein op het gebied van wetenschap en techniek. Wat is er nog, dat hij niet kan. De woorden van de Here God, uitgesproken na de zondeval: ,,Zie de mens is geworden als Onzer een door de kennis van goed en kwaad" zijn meer dan ooit realiteit geworden.

Iedere nieuwe uitvinding die gedaan wordt, iedere medische hindernis, die overwonnen is brengt de mens dichter bij het god-zijn en verder weg van God.

De Here God spreekt ook nu nog

In onze dagen worden mensen door Zijn stem uit de geestelijke slaap gewekt. Ik denk hierbij niet alleen aan evangelisatie-resultaten. Naarmate de wereld mondiger is geworden en de mens tot steeds meer in staat is de veelzijdigheid van de Here God duidelijker merkbaar in de wijze waarop Hij mensen aanspreekt.

Wij kunnen ons niet altijd vinden in de manier waarop mensen het evangelie verstaan, de bijbel uitleggen of met de kerkelijke traditie breken, maar misschien is het goed te bedenken dat de Here God, die gisteren en heden dezelfde is met mensen nieuwe wegen kan gaan, teneinde Zijn stem verstaanbaar te maken.

Wij hebben een levende God, die spreekt tot het hart van een mens: en ieder hoort Hem in zijn eigen taal spreken.

Ans Lindenborn

UIT DE GEMEENTEN

'S-GRAVENHAGE
ROTTERDAM-ZUID
ALMELO

'S-GRAVENHAGE

In onze gemeente bevindt zich nu weer het aantal voorgangers, dat we enkele jaren geleden ook hadden: een emeritus, een voorganger in bijzondere dienst en twee dienstdoende voorgangers binnen de gemeente.
Ds. Jut heeft in de achterliggende jaren zeer getrouw en toegewijd meegeholpen in het pastorale werk, met name onder de oudere leden en vrienden in Den Haag. Op zondag 16 september hebben we enigszins bescheiden in eigen kring Ds. D. P. van 't Wout als voorganger in bijzondere dienst (de geestelijke verzorging in het ,,Westerhonk'' te Monster) en als lid van onze raad bevestigd en verwelkomd. Zondag 13 januari werd Ds. W. Huizing met grote vreugde binnengehaald, om in het uitgebreide werk in Den Haag, Delft, Zoetermeer en ,,Tabitha'' te helpen. ,,Tabitha'' heeft nl. voor de geestelijke verzorging van de 133 bewoners van het nieuwgebouwde tehuis de hulp gevraagd van de Haagse gemeente. Om deze arbeid en het vele werk in ,,groot Den Haag'' te kunnen doen, waren we met vereende krachten in staat broeder Huizing te beroepen.
Naast vele gemeenteleden en -vrienden waren we met zo'n honderd genodigden op zondagmiddag 13 januari bijeen. Ds. Van der Laan, de conrector van ons Seminarium, bevestigde de nieuwe voorganger in deze dienst, die onder het thema ,,Groeien in de liefde'' was gesteld. In een fijne ,,inleiding tot de opdracht'' vroeg Ds. Van der Laan aan br. Huizing naar aanleiding van het schriftgedeelte Phillippenzen 1:3-10a ons te vertellen, waarop het zijns inziens ,,aankomt'' in het werk voor de Heer in de gemeente. Daarop antwoordde br. Huizing met een prediking over Romeinen 13:8-10 en 14:17-20...... elkaar liefhebben.... want ,,het Koninkrijk Gods bestaat in rechtvaardigheid, vrede en blijdschap door de Heilige Geest''. Onder hand-oplegging droegen we br. Huizing aan de Heer op.
Woorden van welkom werden daarna gesproken namens Den Haag door zr. Van Druten en namens ,,Tabitha'' door ds. Gerritsen. Goede wensen kwamen er van de Uniecommissie en de Commissie voor de Opleiding bij monde van ds. Hessels. Woorden van afscheid waren er ook: van de gemeente Utrecht-C en van de Studentenvereniging ,,John Smyth'' (waarvan zr. Vera Huizing-Cnossen overigens nog voorzitter is).
's Avonds was er een gezellige begroetingsavond, waarin jong en oud zong, sprak en speelde en het jonge voorgangerspaar in bloemen en serpentines werd gehuld.
Er is een zekere moed voor nodig - zo zei ook ds. Van der Laan - om in het westen van het land te werken, waar de problematiek zoveel anders en moeilijker ligt dan in de gemeenten in het noorden en oosten van ons land. Maar br. Huizing ziet er een uitdaging in, om juist hier zijn roeping als voorganger te gaan verwerkelijken. Daarin werken we samen, zodat het terecht was, om de middagdienst te eindigen met elkáár de zegen van de Heer toe te zingen. Deze bijzondere dag is het begin van een nieuwe periode in het Haagse, Delftse en Zoetermeerse gemeenteleven, waarin we de hulp en zegen van de Heer en de voorbede van allen niet kunnen ontberen.

50 JAAR BAPTISTENGEMEENTE ROTTERDAM-ZUID

Wie heeft oude foto's en of oude geschriften?
In verband met het 50-jarig jubileum van onze gemeente wordt bovengenoemde vraag gesteld. Indien u tijdelijk iets af wilt staan zouden wij het zeer op prijs stellen. Voor terugzending wordt uiteraard gezorgd.
Bij voorbaat hartelijk dank!
Eén en ander te zenden aan J. Tessers, Geuneburg 33a - 3085 ZG Rotterdam.

AFSCHEID VAN DS A. VISSCHER

Op bijna 68-jarige leeftijd nam ds. Arie Visscher afscheid van de gemeente Almelo-Nieuwstraat en legde hij zijn ambt van voorganger daarmee definitief neer. Op mogelijk wat spreekbeurten na, waarvoor hij zich beschikbaar houdt, gaat hij voortaan na 28 jaar van trouwe dienst aan zijn Heer, samen met zijn vrouw genieten van een welverdiende rust.
In deze 28 jaar diende hij zes gemeenten, waaronder de gemeente Almelo-Nieuwstraat twee keer. Begonnen in Alblasserdam als evangelist trok hij namelijk naar Almelo-Nieuwstraat, welke gemeente hij ook aan het eind van zijn ambtsvervulling nog bijna 3½ jaar diende. In de tussenliggende jaren diende hij de gemeenten Alblasserdam (opnieuw), Veendam en Groot Den Haag.
In de afscheidsdienst, die op 6 januari j.l. gehouden werd, waren ondanks het bizar slechte weer vele genodigden aanwezig, waaronder vertegenwoordigers van de gemeenten die ds Visscher gediend had, van de omliggende baptisten gemeenten, van de plaatselijke kerkgenootschappen in Almelo, van het gemeentebestuur en van de Unie. Velen spraken hem die middag toe en roemden zijn kwaliteiten als voorganger. Het meest tekenend zijn echter zijn eigen woorden, die hij gebruikte in zijn afscheidspreek.
Toen hij zijn moeder op nog jonge leeftijd vertelde, dat hij zijn hart aan de Heer wilde geven, antwoordde zij hem: ,,Maar denk erom, jongen, wat je weggeeft ben je kwijt!'' En zo hebben de gemeenten die hij diende en de mensen die met hem in aanraking kwamen, hem gekend!
Zr. Nederlof uit Hengelo, sprekend namens de Unie Commissie, herinnerde ds Visscher eraan, dat zij hem in de Unie Commissie was opgevolgd en bedankte hem ook voor zijn inzet op dit vlak.
Na de afscheidsdienst was er gelegenheid voor een ieder, om persoonlijk afscheid van br. Visscher te nemen, van welke gelegenheid ook de burgemeester, die zich in de dienst moest laten vertegenwoordigen door wethouder mevr. V. d. Kooij, gebruik maakte.
's Avonds nam ds Visscher met zijn vrouw in een ongedwongen samenzijn nog afscheid van de gemeente, die in groten getale was opgekomen. Veel woorden van dank, gecombineerd met enkele passende kado's op het gebied van de vrijetijdsbesteding, vielen hem daarbij ten deel.
Gezien de omstandigheden gaat de gemeente Almelo-Nieuwstraat voorlopig op eigen kracht voort en zijn er nog geen plannen een andere voorganger te beroepen. Zij rekent echter op de kracht van de Heer voor de voortzetting en uitbreiding van het werk van Zijn gemeente.
Ds. Visscher en zijn vrouw blijven - nu als gewoon-lid - in de gemeente.

WK

N.B.J.B.-nieuws

* kaderweekend RJC, 22-24 febr.
Voor aktieve leden van jeugdgroepen een weekend op De Nieuwe Oorsprong van vrijdagavond t/m zondagmiddag.
Prijs: ƒ 55,— Reiskostenregeling.

* instruktieweekend LZC, 1-2 maart
Voor hen die leiding geven in het zondagsschoolwerk. Samen aan de slag op De Nieuwe Oorsprong van vrijdagavond t/m zaterdagmiddag.
Prijs: ƒ 30,— Reiskostenregeling.

* instruktiedag JMC, 1 maart
Voor hen die aktief zijn in het klubwerk. Een dag hard werken en veel opsteken in de baptistenkerk te Stadskanaal (Handelsstraat). Prijs: geen.

BERICHTEN UIT EN OVER DE ZENDING

William Carey

In juni 1984 was het honderdvijftig jaar geleden, dat de bekende zendingsman William Carey (1761-1834) heenging. Naar aanleiding daarvan is bij de uitgeverij van de Franse Baptisten in Parijs een korte beschrijving verschenen van zijn leven en werk: Robert Farelly, *William Carey - Esquisse biographique, Paris 1984*.

Dat lijkt me een goede zaak. Want het verhaal van de schoenmakersleerling, die later zendeling, bijbelvertaler en leraar werd, verdient het om niet vergeten, maar telkens opnieuw verteld te worden. En daarom heeft Farelly met dit boekje z'n lezers een welkome dienst bewezen.

In een woord vooraf van André Thobois, voorzitter van de Franse Baptistenunie, wordt Carey voorgesteld als een man van bijbel en gebed, als een man met een visie, maar ook - en terecht - als een man van de gemeente; een ware discipel van Jezus Christus, waartoe God een ieder van ons roept.

Ook jongemensen - met Frans in hun (eksamen) pakket, zoals dat heet - zullen dit boekje met plezier lezen, denk ik. In een zestal hoofdstukjes tekent Farelly een boeiend en inspirerend portret van de grote zendingspionier, die William Carey is geweest. Maar daarvan kunt u zichzelf overtuigen!

U kunt het boekje, dat 96 blz. telt en FF 29,— (plm. *f* 11,—) kost, bestellen bij SPB-Librairie, 48 rue de Lille, F-75007 Parijs; de verzendkosten komen daar nog bij. Op hetzelfde adres is een katalogus van leverbare titels op theologisch en (kerk) historisch gebied verkrijgbaar.

Emmanuel Nai

Misschien zegt die naam u wat, misschien ook niet.

Toch moeten er verschillenden onder u zijn, die hem al eens hebben ontmoet. Want toen in maart 1983 - straks twee jaar geleden - in Arnhem de Zendingsraad van de Europese Baptisten Zending vergaderde, was Emmanuel Nai ook van de partij.

Om kort te gaan: Nai is momenteel voorzitter van het distrikt Noord-Kameroen, een uitgestrekt gebied, waar Janneke de Jonge-Van Oosten en Janca Loot lange tijd hebben gewerkt. Aan een vraaggesprek, dat Edgar Lüllau, een Duitse zendeling, onlangs met hem had, ontleen ik een paar bijzonderheden.

In 1966 ging Emmanuel voor het eerst naar school, de (lagere) zendingsschool in Gamboura. Ruim tien jaar later vroeg de Kameroenése Baptistenunie hem om les te geven aan (toekomstige) evangelisten aan de bijbelschool. Nog weer later nam hij de taak op zich van voorzitter van het distrikt Noord.

Of een dergelijke taak niet te zwaar is voor een betrekkelijk jonge man? Nai: 'Je kunt zeggen, dat de taak, waarvoor God ons roept, ons vormt en doet groeien. Wie God wil dienen, moet veel leren, die bevindt zich altijd in Gods leerschool'. Maar dat wil niet zeggen, dat er geen problemen zijn!

Welke bijvoorbeeld? Op maatschappelijk terrein en in de medische sektor. Maar dat is volgens Nai niet het enige, 'want niet alleen ontbreekt het ons aan medisch personeel, wij hebben voor onze snelgroeiende gemeenten ook bekwame voorgangers nodig'.

Uit het vraaggesprek met Emmanuel Nai blijkt, dat begaafde jongeren nogal eens bezwijken voor de verleiding om een baan bij de overheid te ambiëren. Want de staat betaalt beter dan de unie, beter ook dan de zending. En daardoor wordt het proces van overdracht van verantwoordelijkheden helaas vertraagd.

Op de vraag, welke eisen tegenwoordig aan zendelingen uit Europa (moeten) worden gesteld, antwoord Nai:

'De tijd-van-vroeger is voorbij, die keert niet weer terug. Wie dat begrepen heeft, wie tot samenwerking bereid is en ons met vertrouwen tegemoettreedt, die kan z'n plaats in de bestaande arbeid vinden'.

Kort nieuws

* In *De Christen* van 11 januari hebt u kunnen lezen, dat onze gemeenten het afgelopen jaar maar liefst *f* 187.000,— voor de gezamenlijke zendingsarbeid hebben bijeengebracht; dat is bijna tienduizend gulden méér dan in 1983, toen de opbrengst *f* 177.517,03 bedroeg. Een prachtig resultaat!
* De UZC is dankbaar, dat er door de gemeenten zo royaal voor de zending is gegeven. Want ook al is de begroting voor 1984 (*f* 192.580,—) niet gehaald, het resultaat over het afgelopen jaar toont aan, dat onze gemeenten het zendingswerk een goed hart toedragen en bereid zijn om daarvoor te offeren.
* Door de barre weersomstandigheden kon de UZC-vergadering, die op 7 januari had moeten plaatsvinden, geen doorgang vinden. Ook een gesprek met de Werkgroep WIN, dat een week later gehouden had zullen worden, moest om dezelfde reden worden afgelast. Daardoor is in de afwerking van enkele zaken vertraging ontstaan.
* Maar eerst zal de UZC op 16 februari in eigen land een ontmoeting en bespreking hebben met de broeders Horst Niesen en Max Stäubli van het zendingsbureau in Bad Homburg, waarbij verschillende onderwerpen van gemeenschappelijk belang aan de orde komen. U hoort daar te zijner tijd meer over.
* Op 21 februari vergadert de UZC opnieuw. Omdat de januarivergadering moest komen te vervallen, zal de agenda een groot aantal punten-ter-bespreking bevatten. Des avonds vindt het jaarlijkse gesprek met de eindredakteur van *Gemeente en Zending* (en de beide mede-redakteuren) plaats.

De daaropvolgende UZC-vergadering is op 27 maart.

Dan komen de jaarstukken voor de komende Algemene Vergadering aan de orde. Voor het avondgedeelte van de bijeenkomst zijn de leden van de Werkgroep WIN uitgenodigd met als doel: informatie over-en-weer en het maken van afspraken.

* De vorige keer noemden wij de gewestelijke kontakten, die de UZC graag wil versterken. Het ziet er naar uit, dat daaraan in de herfst uitvoering kan worden gegeven. De kommissie stelt het op hoge prijs om raden en (belangstellende) gemeenteleden in de regio over de zending te informeren.
* Op 7 september zal een landelijke zendingsdag worden gehouden, hebben wij u meegedeeld. Maar nog niet, wáár die zal plaatsvinden. Welnu, wij hebben de gemeente Hoogeveen gevraagd om daarvoor haar kerkgebouw te mogen gebruiken. De UZC is bijzonder blij, dat de raad daarin heeft toegestemd.
* Vóórdat we het vergeten: van 1 t/m 3 april wordt in Massy, niet ver van Parijs, de jaarlijkse vergadering gehouden van de Zendingsraad van de Europese Baptisten Zending, waarin de verslagen en begrotingen punt van bespreking vormen. Bij die gelegenheid zullen wij ons uiteraard laten vertegenwoordigen.
* Op dit moment kan de UZC nog niet zeggen, wanneer precies één of meer zendelingen uit Sierra Leone met verlof naar ons land komen. Zodra dat het geval is, krijgen de gemeenten bericht. Ook hoort u dan van ons, wanneer zij voor zendingsbijeenkomsten beschikbaar zijn en via wie u afspraken kunt maken.

Kerk Overzee

Zo heet de 'kontaktbrief', die de Nederlandse Zendingsraad in Amsterdam van tijd tot tijd laat verschijnen. Vóór mij ligt het eerste nummer van de nieuwe jaargang. Het is een themanummer over vreemdeling zijn, zowel in de derde wereld als in eigen land, dat werd voorbereid door mevr. W. Spreij-Van Leeuwen.

Wie de kontaktbrief *Kerk Overzee* regelmatig wil ontvangen, schrijve naar: Nederlandse Zendingsraad, Prins Hendriklaan 37, 1075 BA Amsterdam. De kosten bedragen *f* 15,— per jaar, die u kunt overmaken op postrekening 49 32 48 ten name van NZR, Amsterdam, onder vermelding: Kerk Overzee.

J. A. Brandsma

Boekbespreking

Hanna Blok e.a.:
HET VERHAAL VAN DE BIJBEL.
Ned. Bijbel Gen., Haarlem
14 x 21 cm, 172 pag.
Prijs geb. ƒ 27,50. Bestelnr 910.

Zonder de bijbel geen christendom. Is dat te sterk uitgedrukt? Nee, echt niet. Het lezen van, het leven uit de bijbel is voor een gelovige een zaak van zijn of niet-zijn. Daarom is het te begrijpen dat een christen steeds meer van de bijbel wil weten. Van zijn inhoud. Maar ook van zijn ontstaan en belevenissen. Want de bijbel heeft heel wat beleefd!
Het Bijbelgenootschap verzocht drs Hanna Blok, drs Jeanette Deenik en dr. Klaas Smelik over het ontstaan, het vermenigvuldigen, het vertalen en het verspreiden van de bijbel -dat is oud en nieuw testament samen- te schrijven. Zij hebben dat op naar mijn gevoelen boeiende en vooral begrijpelijke wijze gedaan. Ze nemen je gewoon mee op weg, en daarom kom je te weten hoe de schrijfkunst is ontstaan, welke betekenis de overlevering had, hoe de canongeschiedenis van het oude zowel als van het nieuwe testament is verlopen. Zo kom je te weten over de problemen bij het afschrijven en later bij het drukken van de bijbel, over de problemen bij het vertalen en de noodzaak dat elk mens zijn eigen bijbel heeft.
Heel in het kort wordt iets over elk bijbelboek afzonderlijk verteld. Daarvoor zijn ook andere boeken beschikbaar.
Kortom: wie een waardevol boek wil hebben over zijn levenskompas, die kope dit. Veel afbeeldingen van oude manuscripten en nieuwe vertalingen verduidelijken het geschrevene, waardoor het ook bijzonder geschikt is voor groepsbespreking. Om misverstanden te voorkomen: het gaat in dit boek over het ontstaan der Heilige Schriften, niet over de verschillende visies op de inspiratie noch over de uitleg van de bijbel.
Dat zijn andere hoofdstukken.
Heel graag aanbevolen, met name ook aan jonge mensen, die ,,bereid zijn rekenschap af te leggen van de hoop die in hen is''.

Ploeger

dc nieuws mededelingen actueel

Jubileum
Vrijdag 22 februari a.s. is het 25 jaar geleden dat het zangkoor ,,Lof zingt den Heer'' te Vriescheloo werd heropgericht. Oudleden en vrienden worden uitgenodigd om feest te vieren op die dag in de baptistenkerk te Vriescheloo;
aanvang half acht.
Voor nadere bijzonderheden wende men zich tot de secretaresse
Mevr. G. Klap-Lutjeboer
Oosteinde 10
9697 XG Blijham
tel. 05976 - 1860

Kirchentag Düsseldorf
Van 5-9 juni a.s. wordt de 21ste duitse evangelische kerkendag gehouden te Düsseldorf. Motto: De aarde is van de Heer (Ps 24:1). Op 11 mei wordt in Driebergen een voorbereidingsdag gehouden.
Inlichtingen bij
Mevr. L. Klijn-Ballnet
Dr W. Pfisterlaan 55
3971 BV Driebergen
tel. 03438 - 13204
Door overschrijving van ƒ 4,— op giro 138.41.93 van Mevr. Klijn ontvangt men het voorbereidingsboekje.

Music seminar
Christian Artists Europe,
Postbus 81137
3009 GB Rotterdam,
organiseert een internationaal muziekcongres van 5-10 augustus a.s. op De Bron te Dalfsen.
Andreas Malessa: Het Christian Artists congres dwingt tot denken, overdenken, omkeer.

Redactielid ziek
Onze redacteur, br J. Reiling, is reeds enkele weken ziek. Vandaar dat hij deze week geen bijdrage voor ons blad kon schrijven. Wij wensen hem beterschap.

Gewest Twente
Het bestuur van de Bond van Baptisten Gemeenten in de regio Oost-Overijssel nodigt u bij deze uit tot het bijwonen van de gewestelijke voorjaarsconferentie welke gehouden wordt op 23 maart 1985 in het kerkgebouw van de Baptisten Gemeente, Geraniumstraat 45 in Almelo.
Op laatste conferentie in Vroomshoop is gevraagd weer als thema ,,Samenwonen'' te nemen, er zal een inleiding over gehouden worden, en er zal ook discussie zijn over dit onderwerp.
Er wordt begonnen om 10.30 uur 's morgens met koffie, de conferentie begint dan om 10.15 uur tot 12.30 uur, u wordt verzocht een lunchpakket mee te nemen, na afloop zal er een kop soep geserveerd worden.
Wij willen u vragen met zoveel mogelijk mensen als mogelijk is deze conferentie te bezoeken.

(J. H. Zondag)

Convent van Baptisten Voorgangers in de regio Holland:
Op maandag 4 maart DV komt het convent, samen met de echtgenotes, bijeen in de Triomfatorkapel te Alphen a/d Rijn. De aanvang van deze bijeenkomst is 12.30 uur. Het onderwerp ,,Woord en daad in de zending'' zal worden ingeleid door ds. N. A. v.d. Leer. De hierna volgende bijeenkomst van het convent zal zijn op maandag 22 april

(A. v.d. Berg)

Broederschap van Baptisten Voorgangers in Nederland
Zoals reeds tijdens de conferentie van 1984 werd afgesproken zal ook dit jaar de tweedaagse bijeenkomst van de Broederschap worden gehouden op de dinsdag en woensdag na pasen. Op 9 en 10 april hopen wij met vele collega's bijeen te komen in het SBI te Doorn. De persoonlijke uitnodigingen zullen binnenkort verzonden worden. Graag ontvang ik de antwoordstrook dan spoedig retour i.v.m de reserveringen.

(A. v.d. Berg)

Een kwalijke zaak
Er gebeuren vreselijke dingen in onze wereld. Ik zeg: in onze wereld. Onder en voor uw en mijn ogen. Grote drama's komen in de krant, voor radio en tv. Maar aan kleine drama's wordt veelal voorbijgegaan.
Zo b.v. aan het feit, dat gezonde en goed ter been zijnde automobilisten hun auto parkeren op een voor gehandicapten bestemde parkeerplaats.
Wat kan dát een niet helemaal goed ter been zijnde mede-automobilist in ongelegenheid brengen! Wellicht dat de gezonden zich niet realiseren wat het betekent dat je je moeilijk voortbeweegt. Als de voor gehandicapten bestemde parkeerplaatsen door anderen worden ingenomen, betekent dat voor gehandicapten vaak dat ze onverrichterzake moeten terugkeren. Dus, geen boodschappen kunnen doen. Niet naar de schouwburg kunnen. Niet aan een receptie kunnen deelnemen.

Het is toch een kleinigheid voor een gezonde automobilist om een eindje verderop een plaatsje te zoeken. Waarom dan gaan staan op een plaats die voor een ander is bedoeld? Triest is vaak de reactie als je over deze dingen een opmerking maakt: bemoeit u zich met uw eigen zaken meneer.
Wat helpt het dan helemaal als we ons zo vreselijk druk maken over de nood elders in de wereld en dichtbij niet waar maken: wat gij wilt dat u de mensen doen, doe gij hun desgelijks.

MEDEDELINGEN MEDEDELINGEN MEDEDELINGEN
MEDEDELINGEN
MEDEDELINGEN MEDEDELINGEN MEDEDELINGEN

Het nieuwe adres van *Stichting Haagse Verzorgingshuizen* te 's-Gravenhage is Mozartlaan 280, 2555 KZ 's-Gravenhage, tel. 070-979711

Uitgave van de Baptisten Gemeenten in Nederland
Redaktie: Mevr. A. W. Lindenborn-de Graaff, ds H. Ploeger, prof. dr. J. Reiling, dr. O. H. de Vries, ds C. van Wier. Alle kopij te zenden aan de eindredakteur ds H. Ploeger, Kraaiensteinlaan 10, 6825 DH Arnhem.
Voor abonnementen en advertenties: Administratie De Christen, Biltseweg 10, 3735 MC Bosch en Duin. Abonnementenprijs bij vooruitbetaling *f* 43,— per jaar, voor abonnees in het buitenland *f* 60,— per jaar.
Administratie: De Vinkenhof, Biltseweg 10, 3735 MC Bosch en Duin, tel. 030-784457 - postgironummer 9260 t.n.v. Unie van Baptisten Gemeenten, Amsterdam.

DE CHRISTEN
WEEKBLAD VAN DE BAPTISTENGEMEENTEN

HUICHELARIJ?

Prostitutie is niet weg te denken uit de samenleving. Het aantal prostituees neemt toe. Vooral de zogeheten tippelaarsters nemen in aantal toe. Het zijn vooral meisjes en vrouwen die aan drugs verslaafd zijn, die op deze wijze bezig zijn.
In verschillende steden zijn problemen ontstaan omdat om- en aanwonende van tippelzones zich bedreigd, gekrenkt, benadeeld voelen: scholen, bedrijven en particulieren meldden zich als protesteerders.
Je kunt je in gemoede afvragen waar onze maatschappij mee bezig is. Aan de éne kant neemt in krant, weekblad en t.v. de onbeschroomde benadering van vooral vrouwelijk ,,schoon'' toe, aan de andere kant tracht men paal en perk te stellen aan de gevolgen daarvan. Er worden enorme kapitalen verdiend aan sexbladen, pornofilms en pornovideobanden. Er wordt een veelvuldig gebruik gemaakt van de diensten van prostituees.
Voorstanders van openlijke prostitutie zeggen dat daarmee veel sexuele (gewelds)misdrijven voorkomen worden. Anderen beweren dat het ruime aanbod een stijgende behoefte kweekt.
Hoe dan ook: als mensen beweren dat sexualiteit een gave Gods is, die niet gelijkgesteld mag worden met welke ander uitingsvormen van mens-zijn ook, worden zij voor ouderwets versleten. De kerk heeft wat dat betreft sowieso al veel publieke opinie tegen zich. Toch heeft juist de bijbel een boodschap voor de huidige mens: de mens is meer dan zijn geslacht. De mens is meer dan zijn behoeften en verlangens. De vrouw is meer dan een lichaam.

ER BESTAAN GEEN ONTNUCHTERINGSMIDDELEN

Hopelijk werkt deze mededeling ontnuchterend. Een lever doet er meer dan een heel lang uur over om de alcohol die in één glas wijn zit, in één borrel, in één glas bier zit te verwerken, af te breken, onschadelijk te maken. Koffiedrinken, iets hartigs eten, veel bewegen; het helpt allemaal niets.
En wie dan vijf glazen alcoholhoudende drank drinkt? Diens lever heeft acht uur nodig om alle alcohol - een gifstof! - te verdrijven.

De nieuwste aktie van Veilig Verkeer Nederland ,,Alcohol al gauw een misdaad'' verdient alle aandacht. Verdient ook alle aandacht van de christenen, baptisten incluis. De gevaren van alcoholgebruik in het verkeer worden schromelijk onderschat in de samenleving.

De eisen die Veilig Verkeer Nederland stelt, zijn fors, maar niet onredelijk:
1. de pakkans door de politie moet aanzienlijk vergroot worden;
2 inmiddellijke intrekking van het rijbewijs;
3. ongeldigverklaring van het rijbewijs bij herhaalde veroordeling.

Er bestaan geen ontnuchteringsmiddelen. Dat moet tot nuchterheid dwingen.

Op 22 januari 1985 nam de Heer tot Zich, onze broeder

HENDRIK VAN DER PLOEG

Jesaja 58:11

Baptistengemeente Enschede

Na een lang en welbesteed leven is van ons heengegaan onze zuster

DIEUWKJE VEEN-KRUIT

op de leeftijd van 87 jaar.

,,Veilig in Jezus armen''

24 januari 1985
Baptistengemeente Nieuw Weerdinge

DE CHRISTEN
WEEKBLAD VAN DE BAPTISTENGEMEENTEN
100e jaargang - nummer 7 - 15 februari 1985

De werkelijkheid is het bewijs

C. van Wier

Hoge bomen vangen veel wind. Daar kan president Reagan over meepraten. Maar hoge bomen hebben blijkbaar ook dikwijls een reële kijk op de problemen van de samenleving, vanwege het niveau waarop ze leven en werken. Zo kwam Reagan onlangs tot de volgende uitspraken:
Politieke en zedelijke beginselen zijn onafscheidelijk. En daar de godsdienst de bron is van de zedewetten, zijn godsdienst en politiek onlosmakelijk met elkaar verbonden... Zonder God is er geen deugd. Zonder God zakken wij weg in het moeras van het materiële.... zonder God kan en zál de democratie niet lang stand houden....

Reagan sprak over de toestand in de V.S. Maar de V.S. liggen niet ver van Europa en Nederland. Ook binnen de grenzen van onze samenleving gebeurt er ontstellend veel ,,zonder God''! En met de gevolgen hiervan worden wij iedere dag geconfronteerd.

Bij mij komen zo, min of meer spontaan, een aantal zaken naar boven. Het huwelijk. Wat heeft ons land enorm veel te maken met de gevolgen van een volledig veranderde visie op de echtelijke verbintenis. Echtscheiding is normaal, vanzelfsprekend geworden. En zo lijdt onze economie onder de financiële vruchten daarvan, het enorm grote aantal uitkeringen. De problemen met kinderen van gescheiden ouders zijn nauwelijks te omschrijven. Wat voor kijk hebben zij op de relatie man/vrouw gekregen en wat vloeit daar straks weer uit voort?
Gescheiden mensen, mannen zowel als vrouwen, zijn volledig ontredderd.
En wanneer huwelijken in stand blijven, hoe is dan vandaag in vele gezinnen de relatie van ouders en kinderen? In hoeveel gezinnen zijn de omstandigheden nauwelijks meer leefbaar, omdat Gods normen daar geen enkele rol meer spelen? Het ,,Eert uw vader en uw moeder....'' is een uitspraak die velen nog nooit hebben gehoord.
Trouwen of samenwonen? Het mag waar zijn, dat de bijbel over de manier waarop de relatie man/vrouw officieel wordt, weinig duidelijke uitspraken doet, toch mag, op zijn zachtst gezegd, geconcludeerd worden, dat die relatie door samenwonen bepaald niet duidelijker en hechter aan het worden is. Met alle gevolgen vandien.

En de kijk op het leven..... Abortus...euthanasie. Zonder God is er geen deugd, zei Reagan. Zo ergens, dan toch zeker hier, moeten we concluderen: De werkelijkheid is het bewijs. Waar God wordt genegeerd is het leven niet langer veilig.

Er zijn, uiteraard, nog heel wat andere gedachten die omhoog komen. Bewapening, economisch onrecht... gaat u maar door.
Wat ik mij afvraag is: hebben wij, als christenen nog wel altijd een reële kijk op de oorzaak van al de ontwrichting binnen onze samenleving? Alsmede voor het feit, dat wij, vanuit de gemeente van Christus, tekortgeschoten zijn en het nog bijna dagelijks doen? Zou een wezenlijk deel van het evangelisatiewerk, waartoe wij een opdracht hebben gekregen, niet daarin bestaan, dat wij, binnen het kader van de gemeente, met God leven, met Jezus Christus? Binnen de gemeenschap met elkaar zouden wij moeten aantonen, hoe de liefde van Christus de enige solide basis is voor een gezond menselijk samenleven. Zo alleen wordt de ellende der zonde daadwerkelijk bestreden. En zo ook wordt duidelijk, dat de werkelijkheid van de hedendaagse wereld het bewijs is van de tragische gevolgen van het God de rug toekeren. Zo zou wellicht menigeen overtuigd geraken van zonde. Zijn wij geheel anders, omdat wij Christus hebben leren kennen? Ook hier zouden we kunnen zeggen: De werkelijkheid is het bewijs.

DEZE WEEK

VOLGENDE WEEK:
een boeiend verhaal over baptisten in Zuid West Friesland

Tussen lezen en verstaan

SPREKEN

J. Reiling

Spreken is zilver, zwijgen is goud, Dat geldt van veel praat van mensen. Toch is het altijd nog een groot wonder, zoniet het allergrootste, dat een mens kan spreken. Als ik in Psalm 8 lees dat God de mens bijna goddelijk heeft gemaakt, dan denkt ik altijd eerst hieraan: de mens heeft taal. Hij kan spreken met zijn medemens. Dat heft hem ver boven alle andere schepselen uit. Het brengt Hem in de buurt van God. Hij kan ook met God praten. Dat is bijna goddelijk.

Er is een wonder dat nog veel groter is. Niet bijna goddelijk maar helemaal goddelijk. Dat is het feit dat God spreekt. Niet dat Hij het kan (bij God gaat het nooit om kunnen of niet kunnen), maar dat Hij het doet. Hij praat daarbij niet maar wat voor zich uit maar Hij spreekt tot mensen.
Omdat God gesproken heeft tot de mens kan de mens spreken tot Hem. Hij kan antwoorden, ja ook God zomaar aanspreken. Maar zonder het eerste woord van God geen woord van mensen tot God of over God.

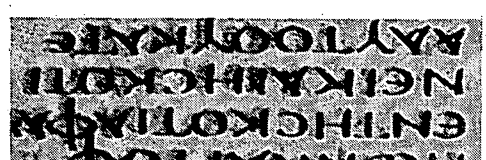
Discussie
Over dat spreken van God zal het verder in dit artikel gaan. Hoe komt een mens er toe daarover te gaan denken? Dat had in dit geval een heel concrete aanleiding. In een discussie over de Schriftbeschouwing werd de vraag gesteld of het eerste vers van de brief aan de Hebreeën daarover misschien ook iets te zeggen had. In de Staten Vertaling staat daar: God, voortijds veelmaal en op velerlei wijze tot de vaderen **gesproken** hebbend door de profeten, heeft in deze laatste dagen tot ons **gesproken** door den Zoon. Dat is een statige zin in het nederlands en dat is mooi, want de griekse zin is dat ook. Maar wat heeft deze tekst, zo luidde de vraag, te betekenen voor onze Schriftbeschouwing?

Niet knippen
Nu is de bijbel ons niet gegeven om er teksten uit te knippen en die vervolgens in te lijsten en te beschouwen. Daarom is deze vraag ook niet zomaar te beantwoorden. Maar als we nog eens wat meer in de Hebreeënbrief lezen en er wat verder over nadenken, dan doen we enkele ontdekkingen die er wel iets mee te maken hebben. De brief gaat weliswaar niet over de bijbel maar over Christus. Het tweede en derde vers van hoofdstuk I maken dat meteen duidelijk: Je kunt zeggen dat de zin: Hij (de Zoon) heeft zich gezet aan de rechterhand van de majesteit in den hoge, het thema is van de uiteenzettingen van de brief. Maar toch staan er een paar merkwaardige dingen in deze brief die met onze vraag wel degelijk iets te maken hebben.

Spreken, niet schrijven
Het valt op dat in deze brief zoveel melding gemaakt wordt van spreken. Er worden veel woorden uit het Oude Testament, de bijbel van de eerste christenen, aangehaald. Zulke woorden worden meestal ingeleid met ,,er staat geschreven'' of ,,de Schrift zegt''. Maar in de brief aan de Hebreeën gebeurt dat niet. Vaak staat er ,,Hij zegt'', ,,de Heilige Geest zegt'' of ook heel gewoon ,,iemand zegt''. Dat is merkwaardig. Waarom deze voorkeur voor spreken boven schrijven?
Wat geschreven staat ligt vast. Het staat er morgen en overmorgen en over honderd jaar ook nog. Wat gesproken wordt is meteen voorbij. Het leeft alleen voort in het geheugen. Je zou zeggen: als het gaat om vastigheid en zekerheid, dan is schrijven beter dan spreken. Dat is waar. Des te opvallender wordt de voorkeur van de schrijver van deze brief voor spreken.
Wie schrijft schrijft voor lezers. Ze zijn er niet bij wanneer het geschreven wordt maar lezen het later. Wie spreekt spreekt tot de hoorders. Ze zijn erbij, in groot of klein aantal. Ze worden er om zo te zeggen meteen in betrokken. Wanneer het alleen gaat om een mededeling dan kan het daarbij blijven. Maar als toespreken ook aanspreken is dan is er meer aan de hand. Wie aangesproken wordt moet antwoorden. Dat is heel direct. Je kunt je omkeren en weglopen. Dat is ook een manier van antwoorden. Je kunt er ook op ingaan.
Onze onbekende briefschrijver zegt bij herhaling: God spreekt. Als God spreekt dan gebeurt er iets. Zijn woord is levend en rechtstreeks. Je kunt er niet omheen. Hij vraagt antwoord. Van een geschreven woord kan een mens kennis nemen en het laten voor wat het is. Het is geen Ik-gij-ontmoeting. Als God zijn woord spreekt dan is dat anders.

Gods Woord
Zo ongeveer sinds de kerkhervorming van de zestiende eeuw noemen wij de bijbel het Woord van God. Nu zijn onze bijbels gedrukt en ooit is de bijbel geschreven. Het geschreven Woord dus. Dat wisten de eerste christenen al. Ze hadden het van hun (joodse) ouders zo geleerd. Maar nu zegt de schrijver van de brief aan de Hebreeën: God heeft gesproken en Hij spreekt. Hij past dat ook toe op zijn eigen bijbel. Hij wil een lang geleden geschreven woord aanhalen en schrijft dan eerst **Hij zegt**, en dan volgt dat oude woord. God spreekt dat oude woord nu. Niet sprak maar spreekt: onvoltooid tegenwoordige tijd, gericht tot mij en tot zijn hele volk. Niet vrijblijvend maar tot antwoord roepend.
Dat is een van de redenen waarom er nog altijd wordt gepreekt. De prediking van het Woord is het Woord, staat in een reformatorische geloofsbelijdenis. Dat gaat heel ver maar het is wel waar. De zin van de preek is dat God spreekt.
Er is op de preek veel critiek: eenrichtingsverkeer, autoritair, one man show, enzovoort. Predikers doen er goed aan zich deze critiek aan te trekken als ze er maar niet de conclusie aan verbinden dat de preek niet meer hoeft. De preek is onvervangbaar, want in en door de preek spreekt God. God spreekt Hij aan. Eenzijdig, zeker, maar tot antwoord nodigend en daarom toch we-der-kerig.

Gezag
Als wij belijden: de bijbel is Gods Woord, dan zeggen wij daarmee ook dat God door de bijbel spreekt. Er wordt getwist over de vraag of Gods Woord in de bijbel is of dat alles wat in de bijbel staat Gods Woord is. Die vraag brengt mij altijd wat in verlegenheid. Hoe zal ik uitmaken wat wel en wat niet Gods Woord is?
Ik weet toch niet of God mij door het ene woord wel kan aanspreken maar door het andere niet! Want wat er gebeurt is precies andersom. Niet ik beschouw de bijbel zus of zo maar door de bijbel spreekt God mij aan.
Als ik aangesproken word is het met mijn beschouwingen gebeurd. Alles wat ik beschouw dat houd ik een beetje op een afstand. Maar als God mij aanspreekt dan verdwijnt die afstand. Mijn schriftbeschouwing doet er dan zoveel niet meer toe. Waar het op aan komt is dat God tot mij spreekt met het gezag dat alleen Hem toekomt. Het is het gezag van zijn heilige liefde. Aan dat gezag kan ik mij niet onttrekken, sterker nog, ik wil het ook niet. Ik ben blij dat ik mij door God mag laten gezeggen en ik geef mij aan het Woord dat God tot mij richt over en ik zet er mijn vertrouwen op.
Wij zijn hiermee nog niet klaar met het spreken van God. Dezelfde brief aan de Hebreeën heeft nog meer voor ons. Daarover in het volgende artikel.

Gedeelte uit de Codex Sinaiticus, een bijbelhandschrift van plm 350 n C, op perkament en in hoofdletters geschreven (Joh. 1:1-5)

NAAR RUSLAND

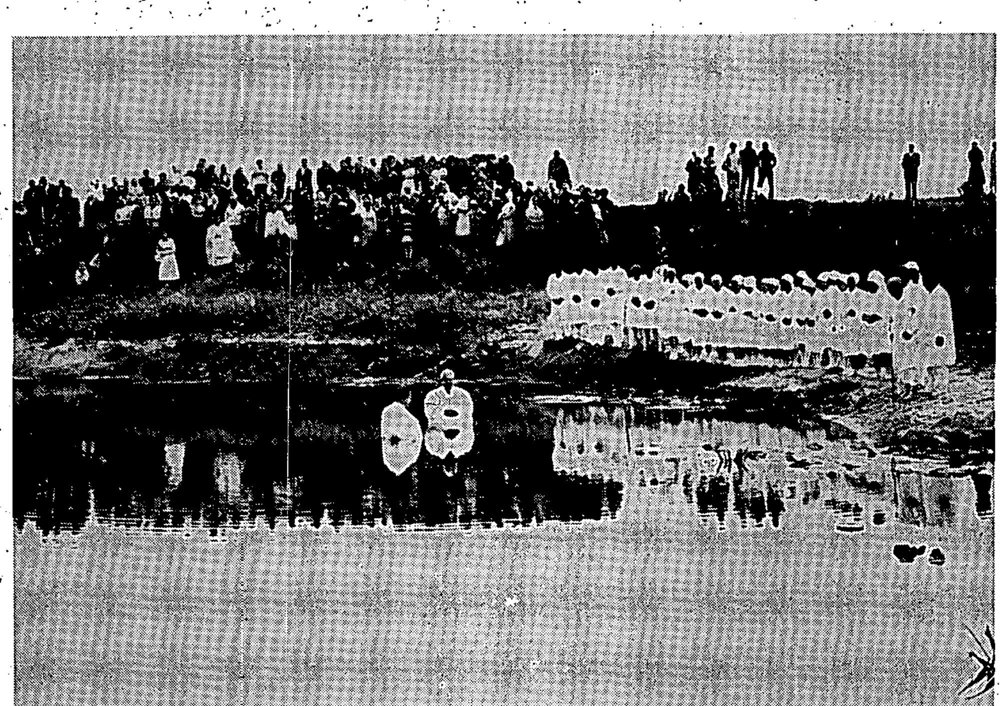
Half januari, op een winterse dag, stapten Piet Brongers en ik op het vliegtuig dat ons via Warschau naar de Sovjet-Unie zou brengen. Daar namelijk zou dit jaar de jeugdleiderskonferentie van de EBF (European Baptist Federation) worden gehouden.
Met een koffer vol kleding - 't kan knap vriezen in Moskou - en een hoofd vol vragen reisden we oostwaarts, genietend van de witte wolken onder ons.
Wat zoeken twee Nederlandse baptisten in Rusland? Hun geloofsgenoten, bijvoorbeeld.

Uwe Kühne, leider van het baptisten jeugdwerk in Westduitsland, spreekt als voorzitter van het Jeugdcomité van de Europese Baptisten Federatie, tot een jeugdgroep in de gemeente te Moskou

Hoe leven onze broeders en zusters daar, hoe denken de jongeren over het geloof, en wat verwachten de mensen daarginds van de toekomst? Is het mogelijk om er een eerlijk en oprecht gesprek te voeren? Eerlijk gezegd wisten we het niet maar we zouden wel zien.....
En we zagen veel, heel veel. Per dag smeten we er een diarolletje tegenaan, om maar vooral niets over te slaan. En 's avonds voor het slapen gaan noteerde ik trouw alle belevenissen. Nu ik al die aantekeningen nog eens doorblader, bekruipt me een gevoel van machteloosheid. Er gebeurde zoveel-teveel om alles te noemen. Maar een paar indrukken wil ik toch doorgeven.
Om te beginnen: het maakte indruk op mij dat de Russen hetzelfde denken over ons als wij over hen. Dat zijn gewoon twee spiegelbeelden. Zoals wij hen niet vertrouwen (ik praat nu even over de Russen in het algemeen), zo vertrouwen de Russen ons niet. Zoals wij hen maar verwijten dat ze maar dóórgaan met bewapenen, zo beschuldigen zij ons van hetzelfde. Wij willen wel vrede, zeggen zij. Maar dat willen wij juist, zeggen wij. Jullie willen de wereld beheersen, zeggen wij. Maar dat willen jullie juist, zeggen zij. Dat soort gesprekken lopen muurvast en zijn geheel onvruchtbaar.
Maar tegelijk is daar ook de ontdekking dat als je elkaar wat dieper in de ogen kijkt en elkaar toevertrouwt hoe je probeert te leven en te geloven, dat het lukt. Dan ontstaat er iets moois tussen mensen die elkaar leren zien als volgelingen van Jezus.
Duizenden kilometers smelten weg en verschillende politieke overtuigingen tellen niet meer. Als mensen samen voor God gaan staan-dan is alles anders.
Het viel me ook op - tweede indruk - dat de jongeren (en ook wel ouderen) graag meer willen weten over het westen. Ik herinner me de avond dat het jongerenkoor van de baptistengemeente in Moskou voor ons zong. Dat was echt heel mooi. Na afloop van de dienst stapte ik tussen de koorleden door, op zoek naar mensen die wat Engels kenden.
En ik zag de gezichten, zoekend naar woorden, zoekend naar kontakt. Dat maakt me wel triest, want uit de gesprekjes die ontstonden bleek een enorm tekort aan informatie. Maar ook dat heeft zijn spiegelbeeld, want zeg eens eerlijk:wat weet u nu eigenlijk van een stad als Kiev?
Wij waren er en brachten op zondagmorgen een bezoek aan de plaatselijke gemeente.
Afgeladen vol was de kerk en met intense aandacht vierde de gemeente in bijna drie uur het feest van samen te zijn in Christus' Naam. Er werd gepreekt, gezongen en gebeden-op vele manieren, in velerlei toonaarden, door mannen en vrouwen, door kinderen Gods. Huiver beving me toen honderden stemmen fluisterend kontakt zochten met de Euwige, Hij die de wereld en ons lot in Zijn handen draagt.
Dat geloof ik- dat God ons kent en draagt. Maar daarom doet het wel pijn om te ervaren hoe scherp de grenzen zijn in onze wereld, grenzen die het bijna onmogelijk maken om elkaar te ontmoeten. In de vroege ochtend van vrijdag brachten een paar mensen ons naar het vliegveld van Moskou. We namen afscheid van elkaar en passeerden zonder problemen de douane. Nòg konden we elkaar zien, maar niet meer dan dat. Ik zwaaide en iemand zwaaide terug. Tussen ons in was slechts vijftig meter-de afstand tussen Oost en West. Oost en west: macht tegenover macht, wantrouwen tegenover wantrouwen.
Inderdaad daar kun je verdrietig van worden.
Maar daarnaast is er bij mij ook verwondering en dankbaarheid blijven bestaan. Ik heb zelf gezien hoe het evangelie zijn weg vindt, in elke samenleving. Ik heb de gemeenschap in de Heer geproefd met mannen en vrouwen, uit een andere kultuur en denkwereld.
Ik brak het brood en dronk de beker der dankzegging terwijl mijn blik gevangen werd door een rode vlag in de verte, wapperend op het parlementsgebouw van de Russische republiek.
Echt, de wonderen zijn de wereld nog niet uit. Zo zal er een Koninkrijk komen dat het kan stellen zonder enige vlag. Dat kan bestaan zonder welk wapensysteem dan ook, dat niet gebaseerd is op macht en wantrouwen. Een Koninkrijk zonder grenzen, omdat God bij de mensen is en de mensen bij God. Soms zie ik al iets van dat Koninkrijk.
En ik droom van meer - u ook?

Piet Stellinga

Dopen in een meer, augustus 1984.
De gemeente in Kiev beschikt niet over een doopvont - vandaar deze gemeentedag in de open lucht.

(ON)FEILBAAR

Men komt in discussies, in ingezonden stukken, (ook in dit blad) nogal eens de term feilbaar en onfeilbaar tegen. Met name als het gaat om de bijbel. De bijbel wordt het onfeilbare woord van God genoemd, en als zodanig beleden.
Wat betekent dat woord eigenlijk?

Het is altijd goed de oorspronkelijke betekenis van een woord op te sporen. Elk woord heeft een langere of kortere geschiedenis gehad. Soms wijzigt zich de betekenis van een woord. Kletsen was vroeger op z'n minst verdacht; het zat dicht in de buurt van de roddel, de achterklap. Tegenwoordig behoort het tot de gezellige uitingen van een samenzijn (waarbij uiteraard ook geroddeld kan worden).
Ons huidige woord (on)feilbaar komt van het al heel oude franse woord faillir (ook falir), dat wij kennen in failleren: te kort komen, missen. Maar ook in faillissement komen we het tegen; een faillissement wordt uitgesproken als er een tekort is, als de schulden meer zijn dan de baten. Faillir heeft te maken met te kort schieten, ontbreken.
In ons woord falen komen we derhalve de betekenis tegen van tekort schieten/komen, in gebreke blijven, missen, zelfs van in de steek laten.
Naast falen komen we feilen tegen, dat dan eveneens de betekenis heeft van ontbreken, gebrek hebben. Als zelfstandig naamwoord is het dan: gebrek, fout. In de afleiding feilbaar beluisteren we er dan de betekenis in van niet helemaal in orde zijn, kwalitatief onder de maat blijven.
In feilen horen we heel duidelijk het duitse fehlen: ontbreken, missen. Iets dat zonder Fehl is, is zonder gebrek, zonder fout, zoals ook Fehler fout betekent. Als iets niet compleet is, dan ,,fehlen zwei Stück'': die zijn er dan gewoon niet, die missen, die ontbreken.
In het engels vinden we hetzelfde werkwoord: to fail.

Een bijvoeglijk naamwoord dat eindigt op -baar, duidt een mogelijkheid aan, voortkomend uit een werkelijkheid, uit het wezen. Als ik zeg: Ik ben kwetsbaar, dan bedoel ik: de werkelijkheid van mijn lichaam is, dat het gewond kan worden, zelfs dat het gedood kan worden. Iets dat breekbaar is, hoeft niet te breken (glaswerk kan het eeuwen lang volhouden) maar het kán breken. Iets dat vervangbaar is, hoeft niet vervangen te worden, maar als de noodzaak er is, kán dat gebeuren.
Het ligt meestal aan de omstandigheden of iets gebeurt. Als er een ongeluk gebeurt, breekt glas. Als iets versleten is, moet het vervangen worden. Wat onzichtbaar is in de nacht, is overdag wel zichtbaar. Scheurtjes in staal kunnen met het blote oog onzichtbaar zijn, maar onder de microscoop zichtbaar.

Vervolg op pagina 7

HET ZWIJGEN VAN GOD

Vorige week heb ik met u nagedacht over het spreken van God.
Wij hebben een God die contact zoekt en niet afwacht tot de mens bij Hem aanklopt.
De meesten van ons hebben dat in ons eigen leven ervaren.
Op die zelfbeleefde realiteit is ons geloof gebaseerd.
We ,,kennen'' God persoonlijk.
Hij openbaart zich aan ons.

Toch zou het niet eerlijk zijn als we net deden of er ook niet ervaringen in ons leven zijn van tegengestelde aard.
Misschien is er onder ons iemand die schamper de schouders ophaalt: Spreekt God? ik hoor nooit iets.

Of een ander, die verdrietig zegt: God spreekt misschien wel, maar toen ik geestelijk helemaal aan de grond zat, toen er in mijn leven ernstige moeilijkheden waren, toen dat hele erge gebeurde, toen ik God het hardste nodig had kon ik schreeuwen wat ik wilde maar Hij gaf geen antwoord. Hij zweeg.
Dat gebeurt soms met mensen... en zeker niet alleen met de zwakkeren in het geloof.

Het nare is dat we ons schamen voor dergelijke uitspraken. We vinden het niet passen bij ons leven als gelovige.
We durven het misschien niet eens aan iemand te zeggen.
Je kunt toch moeilijk erkennen dat je teleurgesteld bent in God. Meer nog, dat je het Hem heel kwalijk neemt dat Hij je in de steek laat, juist nu.
Wie zijn wij dat we dat zouden durven wagen. Kritiek op God.

Maar is de relatie tussen God en ons daar dan niet tegen bestand, kunnen we ons afvragen.
Als die gegrondvest is op liefde, allereerst van de kant van God, hoeven we toch niet bang te zijn om tegenover Hem onze gevoelens te uiten. Zijn liefde kan daar wel tegen en hoe kan onze liefde voor Hem nu echt zijn als we moeten doen alsof, als we onze teleurstelling of boosheid moeten verbergen, omdat we vinden dat dat niet kan.
Waarom eigenlijk niet? Zijn we bang om Gods' liefde te verliezen? Of heeft het met ons eigen geloof te maken?
Kunnen we het ons niet permitteren om negatieve geloofsbelevingen te hebben?
Denken we dat we dan nog verder van huis (God) afraken?

God gaf ons een menselijk boek
Ik bedoel niet te zeggen: een boek van *mensen*, maar een boek *voor* mensen.
In de bijbel laat God de mens voluit mens zijn, met alle kanten die er aan zijn.
We worden er stil van als we zien hoe God in zijn liefde en wijsheid ons een boek heeft gegeven waarin we onszelf herkennen. In onze hoogtepunten, maar ook in onze dalen. De bijbelse verhalen gaan over mensen aan wie niets menselijks vreemd is. Dat is een troostrijke gedachte. God gaat om, houdt van mensen zoals u en ik.

In de psalmen vinden we meerdere voorbeelden van mensen die hun boosheid op God niet onder stoelen of banken steken. Ze schreeuwen hardop hun woede en teleurstelling uit:
- Waarom, Here, staat Gij van verre, verbergt Gij u in tijden van nood? (psalm 10)
- Hoelang, Here? Zult Gij mij voortdurend vergeten. Hoelang zult Gij uw aangezicht voor mij verbergen? (ps. 13)
en een paar regels verder:
- Ik echter vertrouw op uw goedertierenheid,
over uw verlossing juicht mijn hart.
Ik wil de Here zingen, omdat Hij mij heeft welgedaan.

Zo kan het. Zo mag het. Hebt u het ooit geprobeerd? Zomaar aan de Here God uw teleurstelling over zijn zwijgen kenbaar gemaakt, gezegd wat u van zijn afwezigheid vond?
Het is niet uitgesloten dat u net als de psalmdichter met een lofprijzing eindigt, omdat u toch op Hem vertrouwt, omdat u gelooft dat Hij bij u is.
En dan kunt u zingen dwars door tranen heen......

Ans Lindenborn

UIT DE GEMEENTEN

LELYSTAD

IN NIEUW LAND EEN NIEUWE GEMEENTE

Lelystad, een stad in een land met verre einders, een stad in een gebied met wolken, wind en bos en water, een stad met rustige woonwijken en stille sloten. In deze plaats vestigden zich vanaf 1967 de Lelystedelingen. Gaandeweg kwamen er meer mensen. Vooral in de zeventiger jaren. En onder hen waren ook een aantal baptisten. Zij sloten zich aan bij de Baptisten Gemeente Harderwijk of behielden hun band met de niet-geünieerde gemeente te Amsterdam. De gemeente te Harderwijk aktiveerde de baptisten in Oostelijk Flevoland tot het houden van kontakt- en gespreksavonden. En zo vonden ze elkaar: Baptisten uit Amsterdam en verder uit alle delen van Nederland. Het waren vaak jonge gezinnen, ondernemende jonge mensen. Veel van die gezinnen vertrokken later weer omdat het juist hun ondernemingslust was die elders in het land vaak beter werd gehonoreerd. Dat kwam vaak erg hard aan.
Maar toch gaat vanaf 1977 het werk zich stabiliseren. Een vaste kern blijft gehandhaafd, de zondagsdiensten worden uitgebreid totdat de gemeente in wording besluit om in plaats van om de veertien dagen op zondagavond elke zondagmorgen een dienst te houden. De band met Harderwijk wordt losser naarmate de gemeente meer en meer haar eigen beleid gaat voeren ten aanzien van alle aktiviteiten die nu eenmaal tot het gemeentelijk werk behoren. De voorganger van Harderwijk, ds P. Jager, leidt eenmaal per maand de dienst en is enkele dagen per maand beschikbaar voor het werk in Lelystad. Hij weet met veel visie en creatief denken mede leiding aan het werk in Lelystad te geven binnen de krappe tijd die hem daarvoor beschikbaar is gesteld.

Als ds H. G. den Winkel zich vanuit Alblasserdam naar Lelystad spoedt om samen met zijn echtgenote de institueringsdienst van de gemeente bij te wonen, zijn de contouren van de stad wel geheel anders dan op die zondag 12 oktober 1975 toen hij voor het eerst in Lelystad ging preken. Het is nu bijna tien jaar later, zondag 20 januari 1985. Hij spreekt de kleine gemeente toe in een volle zaal want vanuit Harderwijk zijn veel broeders en zusters gekomen. Hij herinnert de gemeente aan zijn eerste preek in Lelystad: ,,Christus liefhebben betekent ook de gemeente liefhebben!'' Namens de commissie der unie spreekt hij voorts nog hartelijke woorden.
Ds P. Jager uit Stadskanaal en ds C. Mostert leiden de institueringsdienst. Het is een sobere maar toch indrukwekkende dienst die haar hoogtepunt heeft in de viering van het Avondmaal. Het samen aanzitten aan de Tafel van Christus onderstreepte nog eens de woorden van ds Mostert toen hij in zijn prediking wees op het zich voortdurend vasthouden aan de Waarheid om juist daardoor te groeien naar Christus want Hij immers is het Die leeft in het hart van de gelovige. Zo mogen we met elkaar verbonden zijn.
Over die verbondenheid gewaagt ook broeder J. Hamersma namens de gemeente te Harderwijk. Hij boodschapt de mogelijkheid om samen verder te blijven gaan. ,,Harderwijk wil u blijven helpen''. Ds P. Jager kijkt ook nog even terug en wijst op de trouw en inzet van veel leden in Lelystad. Een kleine kudde maar toch slagvaardig. Op mooie wijze verricht hij de institueŕing.

Wij zullen deze dienst in Lelystad niet snel vergeten. Het was een zondag waarop we terecht even terug mochten kijken en waarop we mochten bevestigen datgenen wat we al meer dan vijf jaar doen: samen gemeente zijn. Eigenlijk veranderde er dus niets. We gaan weer gewoon verder werken in een stad met grote onkerkelijkheid. We hebben al heel wat mensen in ons geestelijk tehuis mogen ontvangen.
Velen zijn weer verhuisd. Anderen sloten zich aan bij een andere geloofsgemeenschap in deze stad waarmee we overigens goede kontakten hebben. Toch blijft onze vriendenkring naar verhouding vrij groot. Velen voelen zich met de eenendertig leden sterk verbonden en leven en werken met raad en daad aan het welzijn van onze gemeente. Wij zijn daar erg blij mee.

We zijn dus weer verder gegaan na die gedenkwaardige zondag 20 januari 1985. Kwetsbaar maar welgemoed en wetend dat God ons zal leiden wanneer we Hem en elkander dienen. ,,...en hebt bij 't samengaan elkander hartelijk lief!'', zo hebben we gezongen, en zo willen we het graag in praktijk brengen.

H. Sikkema

DE EMANCIPATIERAAD

Deze raad is ingesteld door de regering om de regering te adviseren over verbetering(en) van de positie van vrouwen in de samenleving.
Men kan moeilijk volhouden dat deze raad onnodig is. Veel te lang is - om maar één voorbeeld te noemen - de vrouw ten opzichte van de man onderbetaald. Dat voor gelijke arbeid gelijke beloning gegeven wordt, moet vanzelfsprekend zijn. Dat man en vrouwen dezelfde (grond)rechten hebben, én zomede ook dezelfde plichten hebben, moet geen punt van discussue zijn. Dat mannen recht op arbeid hebben, moet ook voor vrouwen gelden. Dat mannen onder de militaire dienstplicht vallen, waarvan zij slechts op stricte voorwaarden ontheven kunnen worden, moet - bij gelijkberechtiging - tot de conclusie leiden dat ook vrouwen voortaan moeten vallen onder deze wet. Of gaat dat te ver?

Om de gelijkberechtiging voor mannen en vrouwen te bereiken, staan twee wegen open: alles wat mannen moeten en mogen, mogen en moeten vrouwen ook. Of: alles wat vrouwen kúnnen, moet ook voor mannen mogelijk zijn. Concreet: als men van mening is dat militaire dienstplicht voor vrouwen niet kan, dan moet het ook voor mannen niet kunnen.

Natuurlijk worden er heel wat discussies gevoerd, b.v. over zorgplicht en zorgrecht, over arbeidsrecht en arbeidsplicht, over recht op inkomen/uitkering en plicht om zich voor arbeid beschikbaar te stellen.
Daarbij speelt de zogeheten economische onafhankelijkheid een belangrijke zo niet beslissende rol. Daarmee verbonden zijn vragen aan de orde als herverdeling van (on)betaalde arbeid, scholing voor werk, zo nodig herscholing voor werk, enzovoort.

Doordenking van de bijbelse gegevens over het menszijn én over het zó mens zijn, n.l. áls man, áls vrouw, is uitermate belangrijk. Maatschappelijke ontwikkelingen gaan niet aan christenen voorbij. Het leven der christelijke gemeente ondergaat de gevolgen van de ontwikkelingen in de samenleving. Dat is onvermijdbaar.
Het zal altijd weer onderzocht moeten worden of de antwoorden van gisteren ook de antwoorden voor morgen kunnen zijn.

81255
is het gironummer van
HET NOODFONDS
van de
Unie van Baptisten Gemeenten
Bosch en Duin
Doe er wat aan!

uit het Uniebureau

Verantwoording van de in het Uniebureau binnengekomen gelden in december 1984

ECU
Alblasserdam 150,-; Amsterdam-Centrum 84,50; Amsterdam-West 273,67; Apeldoorn 290,-; Arnhem 2.182,-; Assen 212,28; Borne 100,-; Delfzijl 1.816,92; Dordrecht 880,-; Eindhoven 392,90; Enschede 1.050,-; 2e Exloërmond 750,-; Groningen-Zuid 208,55; Haarlem 244,70; Harlingen 281,55; Heemskerk 367,25; Kollumerzwaag 100,55;Krommenie 25,-; Leeuwarden 491,75; Muntendam 217,65 ; Nieuw Buinen 400,-; Nieuwe Pekela 629,55; Nieuw Weerdinge 303,55; Noordbergum 386,30; Pernis 200,-; Rotterdam-Centrum 110,65; Rotterdam-Zuid 315,07; Scheveningen 150,-; Siddeburen 19,99; Sittard 191,-; Sneek 600,-; Spijkenisse 200,-; Steenwijk 145,75; Veendam 500,-; Vriesloo 1.238,74; Vroomshoop 292,-; Westerhaar 250,-; Winschoten 166,98; Workum 600,-; Zwolle 719,74; Goes 32,25; Oosterhout 200,-; G.F.B., B. 120,-; M. B., H. 500,-; H. J., V. 50,-.

CvdO
Alblasserdam 100,-; Alphen a/d Rijn Noord 122,90; Amsterdam-Centrum 65,—; Amsterdam-West 295,06; Apeldoorn 388,—; Arnhem 1.251,—; Assen 326,38; Borne 78,70; Delfzijl 1.167,12; Deventer 125,80; Dordrecht 960,—; Enschedé 900,—; 2e Exloërmond 750,—; Groningen-Zuid 221,40; Haarlem 332,85; Kollumerzwaag 90,50; Krommenie 61,75; Leeuwarden 276,15; Muntendam 231,45; Nieuw Buinen 400,—; Nieuwe Pekela 548,05; Nieuw Weerdinge 254,—; Noord-Bergum 338,80; Pernis 200,—; Rotterdam-Zuid 342,50; Siddeburen 21,80; Sittard 207,60; Sneek 600,—; Spijkenisse 200,—; Stavoren 125,—; Steenwijk 116,75; Veendam 500,—; Vriescheloo 95,29; Westerhaar 250,—; Winschoten 182,16; Zwolle 840,37; Goes 138,50; ;G. F. B., B. 120,—; M. B.,H. 500,—; N. N.,E. 300,—; G. H.,B. 400,—; D. H. H.,T. 65,—; Zusterhulp Apeldoorn 286,25; J. B.,G. 200,—(Beurzenfonds)

UZC
Alblasserdam 300,—; Alkmaar 235,75; Amsterdam-Centrum 108,15; Amsterdam-West 473,96; Apeldoorn 742,—; Arnhem 3.546,52; Assen 778,40; Borne 358,25; Delfzijl 709,31; Deventer 29,90; Dokkum 100,—; Dordrecht 1.720,—; Eindhoven 292,95; Emmeloord 200,60; Enschede 1.800,—; 2e Exloërmond 2.000,—; Groningen-Noord 25,—; Haarlem 306,55; Harlingen 478,50; Heemskerk 425,60; Klazienaveen 125,—; Kollumerzwaag 80,95; Krommenie 286,35; Leeuwarden 2.077,—; Muntendam 684,70; Nieuw Buinen 1.500,—; Nieuwe Pekela 3.622,92; Noord-Bergum 756,80; Pernis 200,— Rotterdam-Centrum 136,90; Rotterdam-Zuid 534,06; Scheveningen 200,—; Siddeburen 39,07; Sittard 370,30; Sneek 1.100,—; Spijkenisse 400,—; Stadskanaal-Noord 212,—; Stavoren 250,—; Steenwijk 730,80; Veendam 800,—; Vriescheloo 285,86; Vroomshoop 865,—; Westerhaar 500,—; Winschoten 326,37; Zutphen 262,55; Zwolle 1.378,76; Goes 32,30; Oosterhout 100,— J. V.,H. 45,50; H. K.,H. 10,—; G. J. B.,A. 200,—; J. R.,E. 500,—; S.V.,M. 100,—; N. N.,E. 506,—; M. B.,H. 500,—; N. N.,L. 30,—; P. H.,H. 25,— (WIN); Stichting Nederland Comité Wereldgebedsdag 1.500,—; IJsselgewest 9.000,— (projekt); Admin. Tussentijds 50,— (projekt); Gewest Holland 3.500,— (projekt);

NBJB
Alblasserdam 30,—; Amsterdam-West 55,90; Apeldoorn 168,—; Arnhem 693,30; Assen 26,05; Delfzijl 435,82; Deventer 135,65; Dordrecht 260,—; Enschede 661,35; 2e Exloërmond 250,—; Harderwijk 105,90; Harlingen 119,45; Krommenie 110,— Nieuwe Pekela 127,75; Pernis 200,—; Rotterdam-Zuid 92,56; Scheveningen 25,—; Siddeburen 5,90; Sittard 67,40; Steenwijk 64,35; Vriescheloo 285,87; Winschoten 49,33; Zwolle 159,60; Goes 37,50; G. F. B.,B 120,—;

Noodfonds
Alblasserdam 448,45; Arnhem 1.888,55; Arnhem 100,—;(Bijbels Oost-Europa); Arnhem 10,—(Etiopië); Arnhem 1.966,30(Brood voor Kameroen); Borne 76,20; Delfzijl 7.403,20(Ethiopië); Deventer 168,65; Emmen 500,—; Enschedé 1.100,; 's-Gravenhage 65,—; Groningen-Noord 2.324,40(Ethiopië); Groningen-Zuid 25,—; Groningen-Zuid 324,75(Ethiopië); Haarlem 78,80; Hengelo 553,55(Ethiopië); Krommenie 434,—(Ethiopië); Nieuwe-Pekela 115,—; Noord-Bergum 258,70; Scheveningen 100,—; Sneek 495,55; Sneek 100,—(Ethiopië); Spijkenisse 180,—(Ethiopië); Stavoren 220,30; Steenwijk 53,60; Vroomshoop 600,—(Ethiopië); Winschoten 250,— (Ethiopië); G. L.,D. 20,—(Afrika); G. J. B.,A. 300,—; W. B.,E. 50,—; G. H.,B. 25,—; J. J.,R. 25,— (Ethiopië); M. M.,P. 50,— (Ethiopië); D. K.,G. 500,— (Afrika); K. L. O.,D. 25,—; B. H. V.,R. 25,—(Ethiopië); H. T.-S.,D. 100,—(Ethiopië); R. J.N.,V 25,—; D. B.,H. 10,—; M. R.,A. 15,—; J. H.,G. 10,—; J. B.,H. 15,—; A. R. S.,B. 500,—(Afrika); J. B.,D. 50,—; L. B.,Z. 10,—; J. G.,E. 25,—; G. H.,D. 25,—; H. E.,G. 350,—; F. W.,K. 50,—(Ethiopië); M. J. O.,W. 100,—(Ethiopië) M. J.-S.,E. 200,— (Ethiopië); B. P.,S. 100,—; X. Y.,Z 200,—; S. A. B.,C. 50,—(België); P. H.,H. 50,—; S. V.,M. 50,—; Y. P.,N. 70,—(Ethiopië); R. S.,G. 100,—; N. N.,E. 250,—; H. W.,H. 10,—(Ethiopië); A. M. K.,A. 100,—; K. B.,E. 50,—; K. B.,E. 100,— (Afrika) G. F. B.,B. 120,—; A. G. B.-S.,Z. 15,—;

Voor al deze bijdragen en giften zeggen wij u hartelijk dank!

Unieberichten
Eind januari hebben de gemeenten, als het goed is, opnieuw verschillende stukken uit het Uniebureau ontvangen, waaronder de sprekerslijst en een tweetal nota's over de (re) organisatie van de Unie.
De sprekerslijst bevat ook nu weer de namen van een groot aantal broeders, die bereid zijn om in de diensten voor te gaan. Zij spreken dus niet alleen in eigen gemeente, maar willen dat ook wel in andere gemeenten doen.
De beide nota's, die wij daarnet noemden, zijn weliswaar in het midden van de UC ontstaan, maar bevatten geen officieel UC-standpunt. Dat neemt niet weg, dat de inhoud voor de gemeenten van belang is.
In een begeleidende brief heeft de UC de gemeenten laten weten het op prijs te stellen om de reakties van de gemeenten op deze nota's te mogen ontvangen, en wel uiterlijk op 15 april a.s.
Begin deze week zijn de konsept-notulen van de 104de Algemene Vergadering met een nieuwe „zending" naar de gemeenten gegaan, waarop de leden van de Algemene Vergadering tot 1 april kunnen reageren.

Subkommissies
Ten behoeve van de UC en de verwerking van relevante gegevens in het jaarverslag van de Unie zijn de subcommissies gevraagd om hun (eigen) verslag over 1984 medio februari in te zenden.
Twee van hen hebben aan dit verzoek inmiddels voldaan. De sekretarissen van de overige subcommissies bewijzen ons een grote dienst, als wij ook hun jaarverslagen één dezer dagen zouden mogen ontvangen.

Algemene Vergadering
Dat deze in Winschoten wordt gehouden, wist u al. Ook dat de data woensdag 23, donderdag 24 en vrijdag 25 oktober 1985 zijn. De gemeenten worden in de gelegenheid gesteld om voorstellen voor deze 105de Algemene Vergadering in te dienen. De voorstellen kunnen tot 1 april a.s. worden gezonden aan het Uniebureau, Biltseweg 10, 3735 MC Bosch en Duin.

Ontvangt u onze hartelijke groeten!

J. A. Brandsma / A. van den Hoef.

dc nieuws mededelingen actueel

Mabat
Mabat is een publicatie van de Ambassade van Israël, Buitenhof 47, 2513 AH Den Haag, die vier keer per jaar verschijnt. Doel van Mabat (dat overzicht, kijk en hoop respectievelijk verwachting betekent) is voorlichting te geven over cultuur, kunst en wetenschap in Israël. Men kan zich voor een proefnummer opgeven bij de ambassade.

Gemeentebladen
moeten aan de eindredacteur gezonden worden: Ds H. Ploeger, Kraaiensteinlaan 10, 6825 DH Arnhem. Hij ontving o.a. een losse wikkel........Daaraan heeft hij weinig. Dus goed verzenden.

Joods Historisch Museum
Waaggebouw, Nieuwmarkt 4, 1012 CR Amsterdam, herbergt momenteel een tentoonstelling over synagogen in Nederland. Door middel van ceremoniële voorwerpen, schilderijen, foto's en prenten toont de expositie de Joodse godsdienst in provincie en stad.
Voor rondleidingen en groepsbezoeken kunt u zich wenden tot Mevr. D. Willems, tel. 020-269945.
Er is tevens een rijk geïlustreerd boek over Nederlandse Synagogen verschenen à f 25.- in de boekhandel verkrijgbaar.

Vervolg van pagina 4

Als men het over de bijbel als over het onfeilbare Woord van God heeft, bedoelt men heel duidelijk, dat de bijbel zonder fouten is. Ten strikste geldt dat alleen voor de door de schrijvers zélf handgeschreven stukken, niet voor de afschrijvingen, en zeer zeker niet voor de vertalingen. Wezenlijk is Gods Woord zonder gebreken, zonder fouten, indien wij belijden dat de bijbel-in-oorsprong door de Heilige Geest geïnspireerd is. Gods Woord is - dat behoort tot zijn wézen - onfeilbaar.
Ook in zijn wérking is Gods woord onfeilbaar: het brengt een mens nimmer op dwaalsporen. Dat kunnen uitleggingen van Gods Woord wel doen.
Maar uitleggingen zijn feilbaar.

Helaas wordt dàt onderscheid vaak over het hoofd gezien. De problemen binnen de christenheid, zelfs binnen een baptistengemeente, bewegen zich niet in de eerste plaats op het terrein van het wezen van de bijbel als Woord Gods, maar op de uitlegging, de toepassing van dat Woord.

Ploeger

Een voor Afrika
Hoewel de berichten in de pers aanleiding geven tot twijfels omtrent de houding van de Ethiopische regering als het gaat om voedsel voor de hongerlijdenden in de opstandige provincies, is het uit berichten van de Stichting Oecumenische Hulp aan Kerken en Vluchtelingen te Utrecht duidelijk dat heel veel hulp ook op de goede plaats komt, ook in Ethiopië.

Andere berichten in de wereldpers maken duidelijk dat er helaas ook organisaties zijn - ook zulke die onder christelijke vlag varen - wier activiteiten op zijn minst vragen oproepen.

Het moet voor de leden en de vrienden onzer gemeenten een hele geruststelling zijn dat de hulpverlening zoals die door de kanalen van de Europese Baptisten Federatie en van de Baptisten Wereld Alliantie vloeit, nimmer aanleiding tot vragen of twijfels heeft gegeven. Ons eigen Noodfonds is een betrouwbaar adres voor al uw giften voor noodlijdende medemensen.

Beroepingswerk
Beroepen te Ede: J. Bouritius te Hoogeveen.

BRAILLEBIJBEL IN GEHEEL NIEUWE DRUK

Dezer dagen verschijnt een geheel nieuwe druk van de bijbel in braille. Het gaat hier om een uitgave in de nieuwe vertaling van het Nederlands Bijbel Genootschap.
Het nieuwe aan deze brailledruk is vooral dat nu ook de tekstverwijzingen zijn opgenomen zoals het NBG die geeft in bepaalde edities van de nieuwe vertaling. Dit is vooral van belang voor blinden die aan bijbelstudie doen, zodat ook voor hen onderlinge tekstvergelijking mogelijk is.
Een ander voordeel van de geheel nieuwe druk is dat nu meer eenheid kon worden gebracht in spelling en lay-out.
De nieuwe braillebijbel heeft een omvang van 24 banden, t.w. 18 banden voor het Oude, en 6 banden voor het Nieuwe Testament. De paginanummering is doorlopend per testament, en wel tot 4081 voor het Oude Testament en tot 1416 voor het Nieuwe Testament. Een complete bijbel van 24 banden beslaat een totale planklengte van niet minder dan twee meter.
De nieuwe druk van de bijbel is tot stand gekomen door samenwerking tussen de Christelijke Blindenbibliotheek en de Stichting Arbeidsvoorzieningen Sonneheerdt, beide in Ermelo, waarbij de CBB optreedt als uitgeefster, terwijl Sonneheerdt voor het drukken en het bindwerk zorgt.

Losbladig
Door het opnemen van de tekstverwijzingen is het nu voor de braillelezers gemakkelijker geworden deel te nemen aan bijbelclubs, werkgroepen en andere activiteiten in of buiten de kerk, waarbij bijbelstudie een belangrijk deel van de activiteiten vormt.
Uiteraard is het niet eenvoudig een bijbel van twee meter lengte mee te nemen, en daarom is de uitgave losbladig gemaakt. Bij aankoop krijgt men tevens een draagmapje, zodat men op eenvoudige wijze die gedeelten uit de ,,grote'' band kan meenemen die men op een bepaald moment of voor een bepaald doel nodig heeft.
Daarmee is tevens een beperking opgelegd wat betreft de uitlening (de Christelijke Blindenbibliotheek is primair een uitleenbibliotheek). Losse bladen en banden lenen zich niet zo goed voor uitlening en daarom wordt de nieuwe losbladige braillebijbel alleen compleet aangeboden in de verkoop, en wel voor een bedrag van f 75,-. Wanneer blijkt dat er voldoende behoefte bestaat aan een ingebonden vorm van deze braillebijbel dan zal die alsnog ook worden gemaakt. En in die vorm zal de bijbel dan ook in de uitlening komen en per band kunnen worden geleend. Een dergelijke gebonden uitgave zal bovendien ook per band kunnen worden gekocht tegen een prijs van f 5,— per band. Maar ook bij afname van een complete bijbel blijft de prijs in dat geval f 75,—.

Kostbare uitgave
Een braillebijbel als de onderhavige is een uitermate kostbare. Dat desondanks de verkoopprijs beperkt kan blijven tot f 75,— is mogelijk doordat subsidies werden ontvangen van de overheid alsmede bijdragen en giften van een aantal kerken en instellingen.
Dankzij de medewerking en inspanning en deskundige adviezen van een werkgroep van gebruikers, bestaande uit leden van de Protestants-Christelijke Gemeenschap in de Nederlandse Vereniging van Blinden en Slechtzienden, en van de Nederlandse Christelijke Blindenbond, alsmede de inbreng van het Nederlands Bijbel Genootschap is eindelijk een jarenlang gekoesterde wens vervuld.
Bestellingen op de nieuwe braillebijbel kunnen worden gedaan door overschrijving van f 75,— op giro 50.32.41 of bank 67.17.63.903 (NMB) van de Christelijke Blindenbibliotheek, Postbus 131, 3850 AC Ermelo. Aflevering vindt plaats in volgorde van bestelling.

MEDEDELINGEN

De nieuwe penningmeester van de baptistengemeente Stadskanaal noord is de heer *C. Lamain, Gasselterstraat 27, 9503 JA STADSKANAAL*

De nieuwe sekretaris van de baptistengemeente Workum is de heer *H. de Jong, Aaltjemeerweg 4, 8761 PA FERWOUDE.*

Het nieuwe adres van *K. Touwen te Bosch en Duin, is Alemannenweg 1, CH 8803 Rüschlikon, Zwitserland.*

Uitgave van de Baptisten Gemeenten in Nederland
Redaktie: Mevr. A. W. Lindenborn-de Graaff, ds H. Ploeger, prof. dr. J. Reiling, dr. O. H. de Vries, ds C. van Wier. Alle kopij te zenden aan de eindredakteur ds H. Ploeger, Kraaiensteinlaan 10, 6825 DH Arnhem.
Voor abonnementen en advertenties: Administratie De Christen, Biltseweg 10, 3735 MC Bosch en Duin. Abonnementenprijs bij vooruitbetaling ƒ 43,— per jaar, voor abonnees in het buitenland ƒ 60,— per jaar.
Administratie: De Vinkenhof, Biltseweg 10, 3735 MC Bosch en Duin, tel. 030-784457 - postgironummer 9260 t.n.v. Unie van Baptisten Gemeenten, Amsterdam.

dc DE CHRISTEN
WEEKBLAD VAN DE BAPTISTENGEMEENTEN

BOND VAN BAPTISTEN GEMEENTENEN IN ZUID EN WEST NEDERLAND

Wij hopen op zaterdag 20 april a.s. weer onze voorjaars konferentie te houden en nodigen u daarvoor hartelijk uit. U denkt misschien dat dit nog ver weg is, maar noteert u vast de datum in uw agenda, dan houdt u er vanzelf rekening mee.
Deze konferentie zal gehouden worden in de Gemeent te Maassluis en het gespreksonderwerp voor deze dag zal zijn:
,,VREEMDELINGSCHAP EN RENTMEESTERSCHAP''
een bekend onderwerp, behandeld op de A.V. Wij willen er nog wat verder over praten. Het onderwerp zal worden ingeleid door zr. A. Koster uit Arnhem.
Wij wensen elkaar alvast een fijne ontmoeting toe.

Namens het bestuur, H. van Doorn -A.

Terugkijkend op zijn leven zei hij: Ik mag slechts dankbaar zijn voor alles wat mij gegeven is.

Op 5 februari is door zijn Heer en Heiland Thuisgehaald onze broeder

REINDER MEIJERS

op de leeftijd van 73 jaar

Joh. 14: 1-4

Broeder Meijers was 19 jaar koster van onze gemeente.
De begrafenis heeft plaatsgehad op 9 februari vanuit de kapel te Coevorden.

Baptistengemeente Coevorden

Door de Heer der gemeente thuisgehaald, op de leeftijd van 96 jaar onze broeder

B. v AKKER

Een mens wordt geboren om te leven,
leeft om te sterven,
sterft om voort te leven.

23 januari 1985
Baptistengemeente Noordbergum

De Heer heeft thuisgehaald in Zijn vrede onze zuster

C. BLAAUW-VOSKUIL

geb. 15-3-1896 overl. 2-2-1985

Baptistengemeente Hoogezand

Op de leeftijd van 87 jaar heeft de Heer thuisgehaald onze broeder

PIETER DE JONG

echtgenoot van J. J. de Jong-Siccama

,,De Heer is mij Herder''

Winschoten, 31 januari 1985
Baptistengemeente Winschoten

De Heer heeft tot Zich genomen onze zuster

BAUKJE VAN DER VELDE-KIES

op de leeftijd van 81 jaar

,,In het huis mijns Vaders zijn vele woningen''

29 januari 1985
Baptistengemeente ,,Elim''-Drachten

dc DE CHRISTEN
WEEKBLAD VAN DE BAPTISTENGEMEENTEN
100e jaargang - nummer 8 - 22 februari 1985

Wat valt er te kiezen...

Ans Lindenborn

De belangrijkste gebeurtenissen in ons leven laten ons geen keus. Onze geboorte is ongewild en onze dood (meestal) onvrijwillig. Daartussen speelt ons leven zich af, waarin veel ons zonder meer overkomt. Je hebt je uiterlijk niet zelf gekozen, noch je karakter, noch je verstand.
Evenmin heb je inspraak gehad bij de keuze van ouders, broers, zussen. Toch bepalen al dergelijke zaken mee jouw leven. Ook bestaat er geen waterdichte methode die een gelukkig leven garandeert. Je levensomstandigheden kun je grotendeels niet kiezen of bepalen. Je leven is een samenspel van innerlijke en uiterlijke factoren met een onbekende uitkomst.

Is er dan helemaal niets te kiezen?
Zeker wel. Als 's morgens de wekker afloopt moet je besluiten je warme bed te verlaten en daarmee zet je een urenlang proces in gang, waarin je almaar keuzes doet. De meeste gaan vanzelf, bijna onbewust, andere kosten enige aarzeling, en sommige houden je lang bezig. Je besluit er nog eens een nachtje over te slapen of en met iemand over te spreken.
Er zijn mensen die zich in veel van hun handelingen laten leiden door God. Komen ze voor beslissingen te staan dan wordt hun keuze bepaald door een aanwijzing van God. Misschien is het beter te zeggen: door wat ze alszodanig beschouwen. Want nader bezien is het vaak zo dat men dan zelf iets stelt dat als vingerwijzing Gods kan dienen. B.v.: iemand wil een bepaalde reis gaan maken, maar verkeert in onzekerheid of het op dit moment goed is dat te doen.
Er zijn verschillende omstandigheden -voor en tegen - die deze twijfel in zijn hart zaaien. Hij besluit te informeren naar de mogelijkheden en mocht de reis zijn volgeboekt dan beschouwt hij dat als een teken van God dat hij er beter aan doet thuis te blijven.
Velen van ons zullen wel eens op een dergelijke wijze beslissingen hebben genomen. Ik geloof dat het een goede methode is, mits in alle eerlijkheid gehanteerd. Ik denk dat het alleen maar werkt in *echte* twijfelgevallen. Soms bedriegen we onszelf en weten diep in ons hart allang hoe onze beslissing behoort te luiden. In dat geval lijkt het me een bedenkelijk gok-spelletje. Kiezen geeft ons een stuk verantwoordelijkheid. Je kunt er op worden aangesproken of jezelf er verwijten over maken.

Geloven is: gekozen worden
We hebben gezien dat er levensomstandigheden zijn die je niet zelf kunt kiezen en ook waar je zelf voor gekozen hebt. Als we tot geloof komen is dat niet onze eigen keuze. Het begint bij God. Hij kiest. Hij roept ons tot leven.
Persoonlijk heb ik dat heel duidelijk ervaren. Toen misplaatste trots en valse schaamte mij weerhielden om antwoord te geven op Gods' roepen, vielen van het ene op het andere moment alle barrières weg en ik kon zomaar Gods' uitgestoken hand pakken. Dat was niet mijn beslissing, het gebeurde gewoon. Aan de andere kant moet je wel *willen* antwoorden. Daar ligt een stukje eigen keuze in, denk ik, hoewel je je dat ook nog kunt afvragen.

Menselijke verantwoordelijkheid
Nadat we dan zo door God zijn uitgekozen geeft Hij ons de vrije hand ten aanzien van de mogelijkheden en onmogelijkheden van ons leven. En.... Hij geeft ons een belofte. Hij weet immers dat we vaak geen keuze hebben, als het op levensomstandigheden aankomt. Daarom zegt Hij tegen ons: Alle dingen zal IK laten meewerken ten goede. Ook de moeilijke dingen, ook het verdriet. Geloof het maar en leef vanuit dat vertrouwen.

Velen van ons weten dat dit zo is. Achteraf zie je hoe ook die moeilijke opgave, waar je op het moment zelf alleen de pijn van ondergaat, ons later in staat stelt om positief te handelen of om anderen tot steun te zijn.
Bij dit alles zijn wij in volkomen afhankelijkheid aangewezen op God en de woorden van de psalmdichter zijn ons uit het hart gegrepen:

> Ik strek mijn handen naar U uit
> mijn ziel smacht naar u als een dorstig land.
> Antwoord mij haastelijk, Here, mijn geest bezwijkt,
> verberg uw aangezicht niet voor mij,
> opdat ik niet worde als wie in de groeve neerdalen.
> Doe mij in de morgen uw goedertierenheid horen,
> want ik vertrouw op u;
> maak mij de weg bekend, die ik gaan moet,
> want tot u hef ik mijn ziel op. (ps.143:6-8)

DEZE WEEK

LANGS DE RAND

RUBRIEK VOOR JONGEREN

DOOR PIET STELLINGA

ZONDER ZORGEN

't Is maandagmorgen als ik dit stukje schrijf. Ik heb zo eens mijn programma voor de komende week bekeken en dat liegt er niet om.

Er moet een hoop gebeuren en niet alles is even leuk.

Er zitten ook dingen bij waar ik tegenop zie en waar ik eigenlijk niet zo goed mee uit de voeten kan.

Heb jij dat ook wel eens? Zo'n gevoel van: jakkes, wat moet er weer een hoop gebeuren...

Dat kan je lelijk dwars zitten, zodat uiteindelijk het plezier in de dag van vandaag er door vergald wordt. ,,Ik moet nog zoveel doen...''

Misschien ook is het bij jou juist andersom - de week ligt leeg voor je en je weet absoluut niet hoe je de uren en dagen wat zinvol door moet komen. Je wordt triest en humeurig en je hebt eigenlijk nergens zin in.

Wie van ons leeft er nu eigenlijk helemaal zonder zorgen voor de dag van morgen? Niemand, toch zeker?

Of je het nu druk hebt of dat je juist zwemt in vrije tijd, allemaal hebben we er mee te maken.

Zorgen -ze zijn als wolken voor de zon: alles is er nog wel, maar de glans ontbreekt.

In de bijbel staat een gedeelte hierover dat mij erg aanspreekt. Het zijn woorden van Jezus en je kunt ze vinden in Mattheus 6 (trouwens, ook Lucas schrijft er over).

Kijk maar wat er staat:
,,Maakt u dan niet bezorgd, zeggende: Wat zullen wij eten, of wat zullen wij drinken, of waarmee zullen wij ons kleden?'' (vers 34).

Nu zitten wij niet meteen in over eten, drinken en kleding, maar wel over allerlei andere zorgen en zorgjes.

Wel, dat moest je maar niet doen, zegt Jezus: Maak je niet zo druk over wat er morgen staat te gebeuren - morgen is pas morgen en vandaag is vandaag!

Leuk gezegd, zoiets.
Maar ga je dan niet juist erg oppervlakkig leven?
Zo van: we zien wel, ik maak me nergens druk over, morgen is er weer een dag? Die kans zit er wel in, laten we eerlijk zijn.

Maar dat is natuurlijk niet de bedoeling van Jezus' woorden.
Want kijk maar, er staat nog iets bij: ,,Maar zoekt eerst zijn Koninkrijk...''

Dáár moet je dus naar kijken, naar het Koninkrijk van God.

Als je daar op let en daar het oog op gericht houdt, dan zul je niet zo gauw struikelen over de kleine steentjes die op je pad liggen.

Sterker nog: ook de grote stenen die de weg blokkeren zullen je niet tegen houden. Wie let op het Koninkrijk blijft langer op de been, die houdt de moed er in, die is in staat om door de bomen heen het bos te zien.

Het Koninkrijk van God - waar zie je het dan?
Rondom ons is er geen plaats waar je het volop kunt bekijken: Er zijn alleen, hier en daar, stukjes van te zien.

Daar waar mensen werken aan de vrede, daar waar God geërgerd wordt, daar zie je er iets van. Okee, het zijn in de regel maar kleine stukjes, maar wat heet klein in het Koninkrijk van God...

Komop, zit niet over morgen in - vandaag mogen we het Koninkrijk ontdekken!

LEZERS AAN HET WOORD

Het onfeilbaar woord van God

In de meest statuten van onze gemeenten vinden we bovenstaande uitdrukking terug. Daarmee wordt omschreven hoe onze opvatiing is ten aanzien van de geopenbaarde waarheid Gods.

Wat is onfeilbaar

Kennelijk is niet iedereen (meer) op de hoogt van de betekenis van dit woord en dat is eigenlijk vreemd, want de betekenis spreekt voor zich.
Uit reakties op mijn ingezonden stuk van een aantal weken geleden, blijkt dat sommigen van mening zijn dat er aan het woord ,,onfeilbaar'', verschillende betekenissen zouden gegeven kunnen worden.
Het woord ,,onfeilbaar'' laat dat echter niet toe.
Het is daarom het een of het ander: óf we aanvaarden het woord als zijnde onfeilbaar óf er verwerpen de onfeilbaarheid van het woord. De statuten van onze gemeenten maken overduidelijk dat ten aanzien van de schriften eensluidend gedacht werd, nl.: onfelbaar; dat wil zeggen dat het zonder fout of dwaling is.
Dat kan alleen wanneer we aan de schrift een Goddelijke oorsprong toekennen, d.w.z. dat ,,al de schrift van God is ingegeven'', 2 Tim.3:16. Daarom is de schrift gezaghebbend en normgevend en einde van alle tegenspraak.
Maken we daarmee de bijbel niet tot een afgod door haar op deze wijze in de plaats te stellen van de Heer?
Moet Christus de Here niet onze hoogste autoriteit zijn?
De vraag is echter: ,,Hoe kennen we de Here? Wat weten we van Hem buiten de Schrift? Hoe willen we Hem gehoorzaam zijn, Hem dienen in het leven van elke dag zonder Zijn woord?
Gehoorzaamheid aan de Heer, kan niet zonder gehoorzaamheid aan de Schrift. Hij is de Christus der Schriften (Lees Joh.14:15-24).

Belangrijkheid en noodzakelijkheid van de onfeilbaarheid

Gelovigen willen zich normeren aan het woord
Als het woord niet onfeilbaar is, zou je evengoed het woord kunnen missen m.b.t. leer en leven, want dan zou iedereen kunnen doen en laten naar zijn of haar overtuiging; let wel m.b.t. leer en leven. Dan hebben de woorden uit de Bijbel als ,,..zich houdende aan het betrouwbare woord naar de leer, zodat hij ook in staat is te vermanen op grond van de gezonde leer en de tegensprekers te weerleggen..'' (Titus1:9),

Nebudkadnessar laat me niet los.
Voor de doden hebben we geen angst maar deze man leeft nog. Hij krijgt nooit genoeg van zichzelf.
Z'n nachtmerrie holt voort. De droom van dat vreemde beeld, opgebouwd uit edele en onedele metalen, spookt nog steeds door zijn geest en op zekere dag geeft hij zijn kunstenaars het bevel een machtig standbeeld te ontwerpen. Ze buigen voor hun broodheer en schetsen het gevraagde. Het zal ongeveer dertig meter hoog en drie meter breed worden.
De beste plaats van opstelling is in de Duravlakte. Van alle kanten zal men het glanzende beeld kunnen zien. Rondom is er ruimte voor de duizenden die zullen komen om het feest van de inwijding bij te wonen. Een kommissie heeft zich gebogen over de orde van de dienst. Ze hebben het programma opgesteld en Nebukadnessar had de eindredaktie. Hij wist van de onrust binnen en buiten de grenzen en de tijd was gekomen om zijn macht te demonstreren. Om éénheid en gehoorzaamheid te eisen. Nebukadnessar redigeerde, regisseerde en dikteerde. Van heinde en ver kwamen de hoogwaardigheidsbekleders, ministers, legeroversten, bankiers, industriëlen, kortom alle managers uit het staatsbedrijf. Iedereen werd geacht aanwezig te zijn. Afwezigheid zou tot verdenking van ontrouw kunnen leiden.
Na de opmars der machtigen golfde over de vlakte en het gemene volk een oproep. Het is een bevel. Bij het losbreken van het geluid van talloze muziekinstrumenten heeft ieder zich in aanbidding neer te werpen voor het beeld. Kadaverdiscipline. Ik heb het gezien toen ik in Berlijn stond tussen de honderdduizenden en Hitler zich voorbij liet rijden en het herinnerde mij aan wat er in Caesarea gebeurde toen Herodes in koninklijk gewaad plaats nam op zijn troon en het volk juichte: 'Dit is de stem van een god en niet van een mens!' Ik heb angst voor mensen als Nebukadnessar, Herodes en Hitler, want al sterven ze door wormen of bommen, ze leven nog en hebben brandende ovens achter de hand.
Het vervolg is u niet onbekend. Drie mannen, Judese mannen, zijn rechtop blijven staan toen allen bogen als rietstengels in de wind. Dat staan blijven valt op. Ze hadden toch kunnen doen alsof? Wij kunnen nu wel halleluja roepen, maar zij zagen de rook en hoorden het bulderen van het vuur: Even de hand omhoog en je bent gered.

van deze kant bekeken

WACHT U VOOR DE MENS

Huizinga

Nebukadnessar wordt in kennis gesteld van deze majesteitsschennis. Hij laat de drie weerbarstige Joden komen. Hij weet, het zijn waardevolle mannen. Hij wil ze nog een kans geven. Maar geen god zal ze kunnen redden als ze die afslaan. Ze slaan die af. De koning, aan z'n eigen woord gebonden, stierf zo ook niet Johannes, de doper? laat ze afvoeren. Richting de oven. Waar hebben we dit meer gehoord, gezien?
Het is u duidelijk dat ik niet veel verschil kan ontdekken in de gedragingen van mensen, met name der machtigen, in welke periode van de geschiedenis ook. Het zijn sterke benen die de weelde van de macht kunnen dragen. Keizers en koningen zijn er aan tegronde gegaan en wij volgen met argwanende ogen de huidige machthebbers. We moeten toegeven dat we niet altijd weten waar ze zitten; wie in werkelijkheid de lakens uitdelen. Geld betekent macht. Kennis betekent macht. Positie betekent macht. De meerderheid betekent macht. En we schuwen veler macht want in de fluwelen handschoen gaat vaak een ijzeren vuist schuil. Hier en daar staat wel een oven te branden. Konsentratiekampen. Vernietigingsinstallaties. Machtigen beschikken over sankties waardoor een heel volk op de knieën gebracht kan worden. Machtigen manipuleren tot ver over wat eens grenzen heetten. Ze kopen landen op en vergroten steeds meer hun macht. In de vlakte verrijst het beeld en het bevel klinkt: Knielt!
Dezelfde zucht tot heersen vindt men in alle menselijke verhoudingen terug. Tot zelfs in het gezelschap van Jezus. De groep van twaalf liep een lelijke deuk op toen twee van hen de Heer vrijmoedig verzochten om de twee beste plaatsen in zijn Rijk.
Waarop Jezus antwoordde dat dat nou net was wat men buiten zijn kring kon vinden: Jullie weten wat zij doen die verondersteld worden de volken te besturen: over ze heersen, en je weet wat de grote heren doen: macht over ze uitoefenen. Zo moet het bij jullie niet gaan!
Nee, kerken hebben geen leiders, maar de geschiedenis van de kerk, van de gemeente, van de nog fijnere, christelijkere gemeenschap laat zien hoe vaak menselijke driften streden om de leiding, de heerschappij over een onzekere kudde; en dat niet zelden alles gedekt door het aanroepen van de naam des Heren. 'Dieu le veut!', de kreet der kruisvaders, betekenend: God wil het! is vaker aangeheven als de een of andere kerkelijke leider bedoelde: Ik wil het! Jeremia zei al: Arglistig is het hart boven alles, ja, verderfelijk is het; wie kan het kennen?

Jezus had z'n eigen gedachten over zijn mannen: U moet zich geen 'rabbi' laten noemen want er is maar één die uw leermeester is, en u bent allemaal broeders van elkaar. En laat u ook geen 'leider' noemen, want uw enige leider is de Christus.

---

geen enkele betekenis, immers wie zijn dan de tegensprekers als het woord niet gezaghebbend is vanwege de onfeilbaarheid?
Wat blijft er over van de gezonde leer?
Hoe wil iemand vermanen en op grond waarvan?
Hoe wil je de ongezonde leer onderscheiden van de gezonde leer?
Wat zijn verdichtsels? (2 Tim.4:3,4).
Als iedereen zelf mag bepalen wat goed is of fout dan was Paulus verkeerd bezig toen hij de gemeente te Rome wees op het gevaar van valse leraren (zie Rom.16:17,18). Dan was ook de Here Jezus fout in Zijn terechtwijzing m.b.t. het waarschuwen van de gemeente te Pergamum voor de leer van de Nicolaïeten en de leer van Bileam en Balak, Opb.2:14-16.
Het woord van God is onfeilbaar en daarom gezaghebbend, normgevend voor leer en leven. We mogen, ook niet in onze tijd, de waarheid Gods vervangen door de leugen (Rom.1:25), doch als de Schrift niet aanvaard wordt als het onfeilbare woord van God is er geen waarheid die absoluut is en krijgt de leugen een legale toegang.

De onfeilbaarheid en hermeneutiek
De hermeneutiek verandert niets aan de onfeilbaarheid van het woord. We moeten proberen het woord te verstaan zoals het woord verstaan wil worden en daaraan geen eigenmachtige uitlegging geven, 2 Petr.1:20.
Daarmee geeft de Bijbel zelf aan in welke richting de hermeneutiek zich moet bewegen.
Hermeneutiek is immers het hanteren van bepaalde regels en hulpmiddelen om tot een zo zuiver mogelijke exegese (verklaring/uitleg) te komen.
Hermeneutiek zal daarom alleen maar de onfeilbaarheid van Gods woord bevestigen, doch in het verstaan hiervan is niet de hermeneutiek doorslaggevend, maar de Heilige Geest die het ons doet verstaan en begrijpen. 1 Cor.12:13,14.
De Here Jezus zei tegen Nicodemus: ,,Gij zijt de leraar van Israel en deze dingen verstaat gij niet?''
We moeten de Openbaring Gods niet alleen op grond van de menselijke rede trachten te verstaan of verklaren.

Onfeilbaarheid en eindtijd
De apostel Petrus zegt dat er in de laatste dagen spotters zullen komen met spotternij, die naar hun eigen begeerte wandelen. De absolute waarheid van het Woord zal plaats maken voor eigen inzicht. In de 2e brief van het Woord zal plaats maken voor eigen inzicht.
In de 2e brief aan de Thessalonicenzen lezen we dat het geheimenis reeds in werking is.
Er zullen in latere tijden sommigen afvallen van het geloof doordat zij dwaalgeesten en leringen van boze geesten volgen door de huichelarij van leugensprekers die in

Vervolg op pagina 6

Het navolgende artikel is van de hand van dr. ir. G. Posthumus (1909) te Warnsveld. Het verscheen - in het fries - in het pinksternummer 1984 van De Fleanende Krie. Aangezien er een boeiend stukje baptisten geschiedenis in vermeld wordt, leek het voor onze lezers van belang.

IN AAKSENS BRANDDE EEN GEESTELIJK VUUR

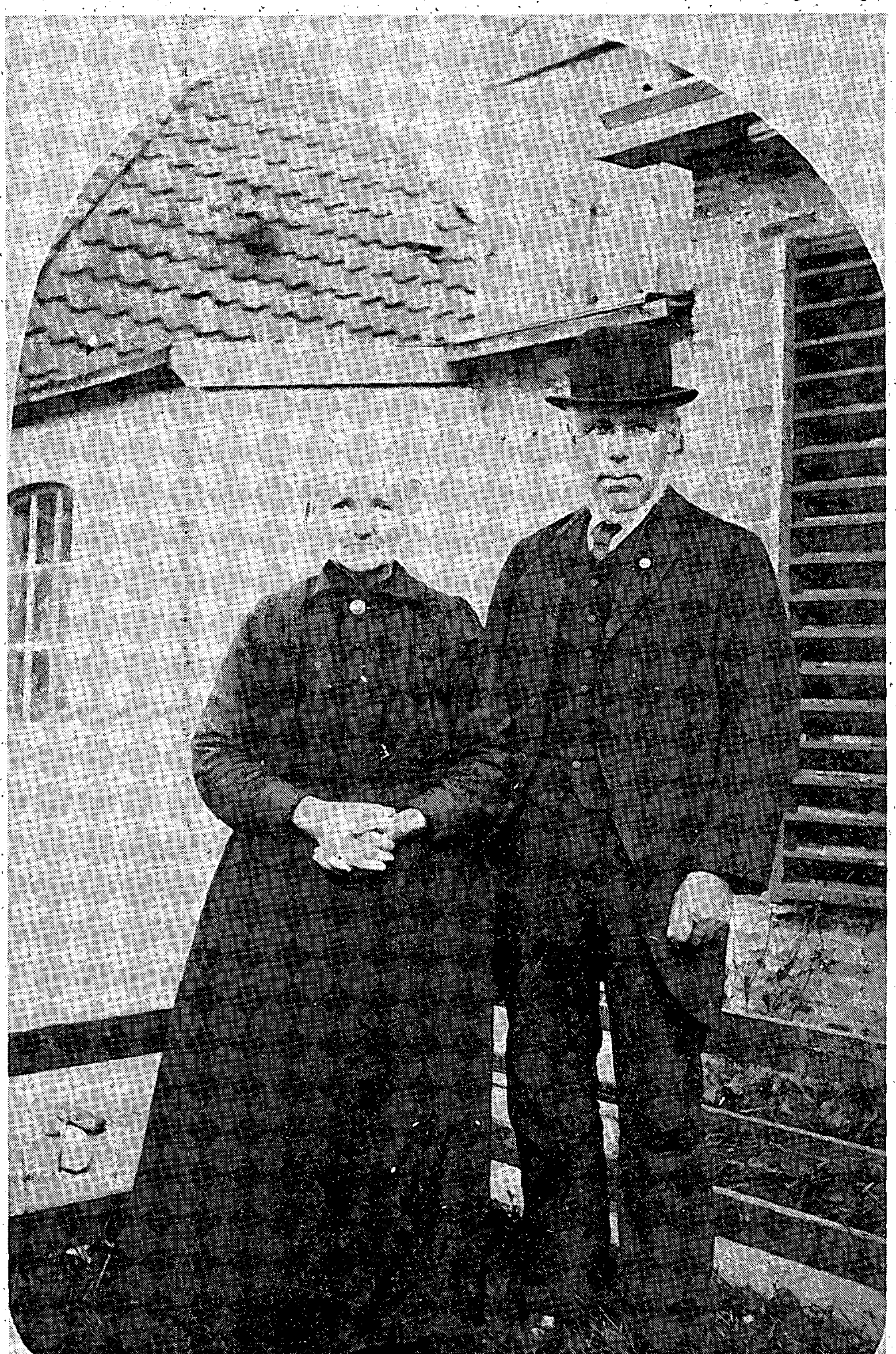
Laten wij het vandaag eens over Aaksens hebben, niet over de boerderijen noch over het kleine terpje, waar vroeger die twee boerderijen stonden. Ook niet over de interessante naam eindigend op ,,ens''.
Er zijn in Friesland veel van die namen vooral ten noord-oosten van Bolsward (denk aan: Bittens, Iens, Grûns, Itens, Keppens, Knossens, Ljuens, Littens, Oarns, Rispens, Skettens, Sippens, Tellens, Turns, Waaksens)

Dat ga ik allemaal voorbij maar in het centrum van mijn verhaal staat een van de boeren, die in Aaksens op de boerderij waar nu De Wolff woont, in de jaren 1900-1930 geboerd heeft:
Bate Klazes Aukema. Bate was een bijzondere man. In hem brandde het geestelijke vuur, zoals men dat zelden tegenkomt.
Bate was een baptist, een man met een diep geloof, dat hij niet voor zichzelf hield. Maar voor ik over Bate begin, moet ik het eerst over zijn vader Klaas Bates Aukema hebben.

Hoe een Wolsumer baptisten boer zondagsschool hield
Klaas Bates Aukema (1840-1892)
Hij was in 1840 in Wyckel geboren als boerenzoon. In 1862 vond hij in Maaike Oppedijk zijn levensvriendin. In Oudega (w.) hadden zij een boerenbedrijf. Klaas vond behalve in vee ook veel plezier in andere dingen. Al zijn vrije tijd gaf hij aan lezen en diep doordenken over de bijbel en van godsdienstige boeken. In die tijd, en in de jaren daarvoor, sloeg in de Friese Hervormde kerken de Groninger richting van Prof. Hofstede de Groot erg aan. Het heft was in handen van de dominee's van de verlichting, die verkondigden dat de mensen in wezen goed waren. Verlost en wedergeboren worden hoefde niet. Dat kon de mens zelf wel doen. Hij moest alleen opgevoed en verbeterd worden. Het kerkelijk leven bloeide niet erg. De meeste mensen waren niet erg meelevend. Menigeen kwam alleen op oudejaarsdag in de kerk.
Dat kwam ook omdat de gewone leden van de kerk geen stem hadden bij het kiezen van een nieuwe dominee. Wie de dorpsgemeenschap als dominee mocht dienen werd uitgemaakt door de landeigenaren. En dan werd de nieuwe dominee eigenlijk altijd een van de Groninger richting, vaak geleerde deftige mensen, die veel aandacht besteedden aan hun preken maar ver van het volk afstonden en naar de mening van de mensen ,,te licht'' waren. Dat gaf weerstand bij die mensen die van de kerk iets anders verwachtten. Deze mensen wilden in de kerk over de verlossing horen.

De opwekking
In Holland had de opwekking vorm gekregen in het ,,Réveil'' (Bilderdijk, Da Costa e.o.)

In 1834 scheidde Ds. De Cock zich van de Hervormde kerk af:
de afscheiding.
In enkele plaatsen in Friesland (in de wouden en in het noord-oosten van de provincie) sloeg dit ook aan. In de streek waar het hier om gaat, was de aanhang kleiner. Maar in de zuidwesthoek broeide ook wel wat.
Dr. G. A. Wumkes, heeft dat in zijn ,,Het Fries réveil in portretten'', levend en mooi beschreven.
Hij noemt b.v. Dr. Theunis van Berkum, dominee van Oosthem (1835-1858). Hij was een van de zeer weinige dominee's die preekten naar het hart van de ,,vrienden van de Waarheid''. Vanuit Kubaard, Burgwerd en Tzum kwamen de mensen zondags naar Oosthem om hem te horen.
Ds. J. W. Felix van Longerhouw en later van Heeg (1848-1853) moet ook worden genoemd. ,,Op zondag leek het in Heeg evenals in Longerhouw wel een geestelijke

Bate Klazes Aukema en Boukje Sybrens Venema

marktdag. Al vroeg in de morgen kwamen de mensen uit alle oorden van Friesland te voet of met het rijtuig aanzetten, zodat de dorpsstraat vol stond met rijtuigen van de ene kant tot de andere kant," zei Wumkes. Een grote roep ging ook uit van Ds. Gulden-arm, die Ds. Van Berkum van Oosthem opvolgde (1859-1877).
Helemaal uit Arum vandaan ging men zondags naar Oosthem.
Dit ,,réveil" slaat ook aan bij Klaas Aukema. Met nog anderen ontvangt hij godsdienstonderwijs bij Ds. Guldenarm van Oosthem.
Hij wil zich geven aan de verkondiging van het evangelie. Hij verkoopt zijn vee en gaat wonen in IJlst.
In 1875 vraagt de vereniging ,,Vrienden van de Waarheid" in Amsterdam om te evangeliseren in Friesland.
In 1877 wordt hij beroepen als voorganger van de Evangelisatievereniging in Staveren.
Hij doet zijn werk met grote liefde en toewijding. Maar het zint hem niet dat hij als evangelist de sacramenten (doop en avondmaal) niet mag bedienen. Vooral de doop heeft voor hem een grote betekenis. Dat zal twee jaar later blijken als hij daarover in grote tweestrijd komt.
Dan komt hij in gesprek met een baptist, Hendrik de Vries uit Workum.

Baptisme

Deze godsdienstige stroming is ongeveer in 1650 ontstaan in Engeland (spurgeon).
De aanhangers verwerpen de kinderdoop en willen de doop alleen bedienen aan volwassenen, die met hart en ziel ,,bekeerd" zijn. De doop moet gebeuren door onderdompeling.

In 1834 had het baptisme ook vaste voet gekregen in Hamburg en van daaruit breidde het zich uit naar Oost-Friesland (Duitsland) naar het plaatsje Ihren en naar Drente, Gasselternijveen (1845). In Friesland werd het baptisme bekend door De Neui van Weener (Oost-Friesland) die in 1850 als jongeman van 22 jaar gedoopt was in het Weener Zijldiep. Deze De Neui kreeg kontakten in Franeker. In 1865 vestigde hij zich daar en stichtte een baptistengemeente die in 1866 reeds 40 leden had.
De ijver van De Neui kende geen grenzen. Hij preekte 2 tot 3 keer niet alleen 's zondags maar ook bijna elke avond.
Ondertussen was er in Makkum Workum en Stavoren ook wat in beweging.
In 1864 gaat de blinde Evert Teves in Makkum van de ,,Vrienden van de Waarheid" over naar het baptisme.
In 1866 komt De Neui in Workum op uitnodiging van de ,,veearts" Bouke Haagsma. Het komt daar al gauw tot een gemeente (een station van Franeker) onder voorzitterschap van de zojuist genoemde Hendrik de Vries.
In 1893 lezen wij van Hendrik Leenstra (1861-1938), preeklezer, penningmeester van de zending enz. die in het pak door de zuidwesthoek reisde en niet kon zwijgen over zijn geloof.

Sommige oudere lezers zullen hem nog wel kennen als de ,,lapjesdominee".

Klaas Bates Aukema

Het is al gezegd dat Klaas Bates Aukema in 1877 voorganger geworden was van de ,,Vereniging voor Evangelisatie" in Stavoren en dat hij erg worstelde met de doop.
De baptist Hendrik de Vries uit Workum reisde ,,in het pak" de omstreken af en had ook in Stavoren klanten.
Zo kwam De Vries ook eens bij Jan Yges Visser die bestuurslid van de ,,Evangelisatie" van Stavoren was. Natuurlijk kon De Vries het niet laten om over de doop te spreken.
Dat was Jan allemaal te moeilijk.
Maar Hendrik de Vries hield er niet over op. ,,De Vries" zei Jan Yges, ,,dit gaat mij boven de pet. Praat daar maar eens met onze voorganger Klaas Bates over. Die kan u vast beter antwoord geven!"
Zodoende raakten De Vries en Aukema aan de praat en hoe!

van een gemeente die de ware doop niet heeft ondergaan? Dat kan volgens hem niet.
Bovendien laten enkele leden van de Evangelisatie zich baptist overdopen, zoals zijn vrouw Maaike Oppedijk en Mary Bruinsma.
Het kon niet anders: de scheiding moest komen.

Op 5 okt. 1884 wordt Aukema bevestigd als voorganger van een nieuwe Baptisten gemeente in Stavoren. Hij doopt daar 50 mensen. Hij preekt 1 keer in de week in Workum. Zijn woord raakt daar het hart van menigeen. De gemeente bloeit. Klaas Bates wordt in zijn werk gedreven door een haast bovenmenselijke ijver en hij wil overal wezen waar hij zijn boodschap kan brengen.
In 1891 neemt hij een beroep aan naar Vriescheloo. Maar al het volgende jaar wordt hij door zijn opdrachtgever geroepen.

de boerderij van Aukema op Aaksens

Na twee jaar ploeteren met teksten uit de bijbel, geeft Klaas Bates na grote diepe strijd in de geest zich gewonnen.
Nu ziet hij het helder. ,,De bijbel geeft u gelijk De Vries. Niet de doop van de onmondige kinderen maar van de volwassenen die met hart en ziel de Heer gevonden hebben is het ware en de doop door onderdompeling is daar het zichtbare teken van !"Klaas Bates kan niet anders meer.
Zondag 23 jan. 1881 loopt hij naar Franeker waar een doopvont was waarin de doop door onderdompeling kon plaatsvinden. Daar wordt hij echt gedoopt, zo voelt hij het met heel zijn wezen.
Maar Klaas Bates is een oprecht mens. Hij wil hetgeen er gebeurd is niet verzwijgen voor zijn Evangelisatie-gemeente in Stavoren. Erg overstuur geeft hij uitleg. Stavoren is erg op hem gesteld. Hij heeft de gemeenschap zo tot bloei gebracht, ze willen hem als voorganger houden. Maar Klaas blijft in grote twijfel. Voorganger blijven

15 mei 1892 sterft hij, nog maar 52 jaar oud.
Zijn weduwe Maaike Oppedijk gaat met 8 kinderen naar Amerika waar al veel baptisten uit Friesland woonden.
Moeder en kinderen hebben het vaderland niet weer gezien, behalve de zoon Bate die niet mee is gegaan.

Bate Klazes Aukema (1862-1936)

Bate was geboren in Wyckel. Hij trouwde met Boukje Sybrens Venema (1864-1931). Boukje was een dochter van Syben Fokkes Venema, vroeger boer in Nijega en de eerder genoemde Mary Gerrits Bruinsma (zij behoorden tot de eerste leden van de Baptisten gemeente van Stavoren).
Zij kregen twee kinderen, Klaas (1887) geboren in Wyckel en Mary (1892) in Aaksens.
Maar hoe komt Bate Klazes Aukema nu in Aaksens?

In 1890 woonde Mary Bruinsma op een eigen boerderij in Aaksens. Bate en Boukje woonden eerst bij haar.
Van 1895-1908 woonden ze in Wolsum, in 1908 weer bij hun schoonmoeder in Aaksens.
In 1914 wordt Bate zelf boer. In 1931 sterft Boukje en houdt Bate op met de boerderij.
Zijn zoon Klaas wordt boer tot 1933, dan Pieter Oppedijk.
In 1934 wordt de boerderij verkocht aan De Wolff.
Boukje wordt begraven op het kerkhof van Wolsum.
Bate verhuist naar Wyckel, maar in 1935 woont hij bij een van zijn kinderen, Eise en Mary Feenstra-Aukema, timmerman in Parrega.
Daar is hij gestorven op 13 okt. 1936 (74 jaar oud).
Hij is begraven in Wolsum, naast Boukje.
Dit is in het kort het leven van Bate Klaas Aukema, in leven boer in Aaksens, in het veld tussen Wolsum en Tjerkwerd.
Aaksens is 's zomers prachtig.
Wij waren daar een jaar geleden op een mooie zomeravond.
Wat lag het dorpje Wolsum daar mooi scherp afgetekend onder de stralen van de ondergaande zon..
Bate was een boer als ieder ander... maar had toch iets aparts. Bate groeide op in het gezin van Klaas en Maaike, waar het denken over de oorsprong en de zin van het leven het hele leven beheerste. Vader Klaas had altijd geworsteld met de ,,Waarheid''.
Hij had zijn boerdrij opgegeven en zijn hele leven gestreden met zijn geloof. Met zijn Maaike had hij het gevonden in de Baptisten-gemeente:
een gemeenschap van mensen die het zuivere geloof hadden gekregen en dat tot uitdrukking brachten door de doop door onderdompeling. Een geweldige hechte gemeenschap, waar toch telkens strijd bleef als er soms afwijkingen bij sommige leden voorkwamen, maar waar ook elke dag blijdschap was over het geluk dat zij hadden gevonden. Ook Bate had dat meegekregen en dat bleef bij hem ook toen hij boer was in Aaksens... en bij Boukje niet minder.
Daarvan getuigen... dat was zijn leven!

Ds. Joh. Hengst (1895-1943)
In die tijd stond in Wolsum Ds. Joh. Hengst (1895-1943).
Klagen over het feit dat Ds. Hengst de orthodoxe leer niet verkondigde kon men niet zeggen.
Hij was in de felle strijd in de kerkelijke gemeente de eerst orthodoxe dominee in Wolsum.
Hij leefde bij Calvijn, maar de baptisten leer over de doop was hem een gruwel.
De kinderdoop verwerpen!
Razend kon hij worden over die dwaling.
Ds. Hengst was een geleerd man, vrijgezel, die erg veel aandacht aan zijn preken besteedde. Maar o wee degene die anders dacht dan hij, daar liet hij niet veel van heel.
En nu was er in Aaksens een boer gekomen, een baptist, Bate Aukema, die 's zondags begon te preken!
Sommige van zijn trouwste luisteraars kwamen daar zo nu en dan. Jongelui die geestelijk in de knoei zaten en worstelden met de vraag: Wat is de waarheid? kwamen bij Bate terecht, soms nadat zij door Ds. Hengst afgestoten waren.
Mensen die de drank niet konden laten staan en de gezinnen van diegenen die geen licht meer zagen in het leven vonden de weg naar Bate. En het was wonderlijk, die eenvoudige boer wist sommigen van hen meer houvast en troost te geven dan de geleerde Ds. Hengst. Menig Wolsumer die warmte zocht in het koude harde leven van alledag vond dat bij Bate en Boukje in Aaksens.

Zondagsschool
Bate begon ook een zondagsschool voor kinderen.
Ds. Hengst voelde daar niets voor, men moest de kinderen maar meenemen naar de kerk, daar konden ze het wel horen.
Tot zijn ongenoegen zag hij dat veel kinderen - ook uit Wolsum - zondagssmiddags naar Bate gingen, hoe langer hoe meer.
Natuurlijk wil ik hiermee de naam van Ds. Hengst niet bezoedelen - hij meende het oprecht - maar de zaken lagen nu eenmaal zo! Veel kinderen uit Wolsum gingen ook naar Bate omdat hij zo mooi kon vertellen.
Op een zondag ging ik ook mee.

Mijn vader - een man van de Groninger richting - voelde er niet veel voor maar mijn moeder had er geen bezwaar tegen.
Het voldeed mij goed. Zo'n twee jaar ging ik 's zondagssmiddags naar Aaksens. Ik ging graag! Als hij een verhaal uit de bijbel vertelde zag je het voor je gebeuren.
Op hoogtepunten kon het verhaal zomaar onderbroken worden, dan zette Bate of Boukje of een van de gasten, die soms van ver waren gekomen, een lied in over de blijdschap, de hoop en de verwachting die in hun leefde:

O wanneer, o wanneer,
Zal ik zijn bij mijnen Heer?
Vrij gekocht door Zijn erbarmen,
Wens ik eeuwig Hem te omarmen
En te zingen tot Zijn eer.

Bate maakte zich niet alleen druk over het heil van de ziel, maar hij keek ook om zich heen.
Hij voelde diep de ellende van de drank. die ruzie en haat in de gezinnen of tussen buren kon brengen en stond klaar om te helpen.
Hij was een fel drankbestrijder.
Ook op de zondagsschool getuigde hij daarvan.
Hij liet ons zingen:

Jaag de drank de wereld uit
't Zou een blijde wereld zijn.

Voor ons als kinderen was het hoogtepunt het marslied:

,,Sluit Schiedam, sluit Schiedam!

Wij moesten dan in de maat in de handen klappen en mochten met de voeten op de plavuizen vloer stampen.
Het kerstfeest was helemaal een hoogtepunt.
Daar kwamen nog veel meer Wolsumers naar toe. Iedereen kreeg een kerstplaatje maar de kinderen die trouw de zondagsschool hadden bezocht kregen een boek.
Ik bewaar met zorg het boek ,,Door Hollands watertuin en heuvelland'' dat ik op het kerstfeest van 1920 heb gekregen.
Met een sierlijke vaste hand heeft hij daarin geschreven:
,,Bewijs van vlijt, goed gedrag en getrouw zondagsschool bezoek uitgereikt door B. Aukema''.
Hij kon mooi schrijven en waar heeft hij niet allemaal over geschreven?
Preken, brieven naar mensen die in de geest dichtbij hem stonden.
Zijn kleinkind Johannes Feenstra, muziekleraar in Huizen heeft veel bewaard, b.v. korrespondentie met Ds. Buskes over oorlog en vrede, want het gebruik van wapens kon hij niet in overeenstemming brengen met zijn diep geloof.
Bij een diepere studie van de aantekeningen van Bate zouden er vast nog meer bijzondere dingen aan het licht komen, maar heb ik teveel gezegd met de woorden, dat daar op de boerderij in de velden, 60-70 jaar geleden, een geestelijk vuur gebrand heeft?
In deze tijd van geestelijke vervlakking had ik er behoefte aan om de mensen het leven van die eenvoudige boer uit Aaksens in de herinnering te brengen.
Het leven van Bate Klazes Aukema en zijn vrouw Boukje.

Gerben P.

Vervolg van pagina 3

hun eigen geweten gebrandmerkt zijn, 1 Tim.4:1-3.
Weet wel dat er in de laatste dagen zware tijden zullen komen want de mensen zullen zelfzuchtig zijn......met meer liefde voor genot dan voor God 2 Tim.3:1-6.
De Bijbel blijkt ook m.b.t. de eindtijd onfeilbaar te zijn.
Er komt een tijd dat (de mensen) de gezonde leer niet (meer) zullen verdragen,2 Tim.4:3.
Wij moeten leven uit en naar het woord van God.
Christus heeft zijn gemeente liefgehad en Zich voor haar overgegeven, om haar te heiligen, haar reinigende door het waterbad met het woord, en zo zelf de gemeente voor Zich te plaatsen, stralend, zonder vlek of rimpel of iets dergelijks, zo dat zij heilig is en onbesmet, Ef.5:24-27.
Laat de liefde van Christus de drijfveer zijn in alles wat wij doen.
Een liefde die bedroefd is over de ongerechtigheid maar blijde is met de waarheid.

Ter Apel, 5 februari '85
Bouke Hofman.

dc nieuws mededelingen actueel

Periodiekje

dat is het nieuwste periodiekje in onze gemeenschap, uitgave van de ANS-werkgroep (staat voor Al of Niet Studerend). Bestemd dus voor wat oudere jongeren. Het eerste nummer staat in het teken van het aanstaande weekend over relatievormen.
De gepubliceerde artikelen hebben een overwegend informatief karakter, waardoor de gedachten van de lezers op gang gebracht worden, zonder dat ze het gevoel hebben geindoctrineerd te worden. Althans, dat is mijn indruk. Men hoeft niet jong noch studerend te zijn om zich te abonneren; men betaalt *f* 10,— per jaar voor vijf nummers (overmaken op giro 4047767 t.n.v. W. Baptist, Groningen).
De redactie wensen we veel sterkte en inspiratie.

Oud en jong geloven

De geloofsopvoeding in school en kerk is in discussie; er is ook veel ongerustheid. De Unie ,,School en Evangelie'' en het Ned. Bijbel Instituut organiseren gezamenlijk een werkvergadering onder de titel ,,Oud en Jong Geloven'' op zaterdag 9 maart a.s. van 10-16 uur in het Farèl College, Paladijnenweg 243 te Amersfoort, bestemd voor allen die beroepshalve of anderzins zich bij deze taak betrokken weten.
Kosten *f* 15,—, inclusief lunch.
Opgave bij:
Bureau v.d. Unie ,,School en Evangelie'',
Herengracht 366,
1016 CH Amsterdam (020 - 261401).

GEWESTELIJKE RADENCONFERENTIES

Zuid-Oost Drente

op zaterdag 2 maart a.s. in de baptisten kerk, Prinsenlaan, Emmen;
aanvang 14.00 uur.
Agenda: o.a. subsidies; ons eigen fundament; bestuursverkiezing.
Secretaris:
br IJ. S. Heidstra,
postbus 9, 9560 AA Ter Apel;
tel. 05995 - 1845

IJsselgewest

op maandag 11 maart a.s. in de baptisten kerk te Apeldoorn, Bosweg 77;
aanvang 19.45 uur.
Agenda: o.a. kanselruil; ontmoetingsdag; voorbereiding AV; herstructurering Unie. Inleiding door Ds B. Stuut: Hoe gaan we om met leed?
Secretaris:
G. van Manen,
Torontostraat 32,
7007 BM Doetinchem;
tel. 08340 -24581.

SCHEVENINGEN — UIT DE GEMEENTEN

BAPTISTENGEMEENTE SCHEVENINGEN 25 JAAR

Op 13 maart 1985 zal het 25 jaar geleden zijn dat de Baptistengemeente Scheveningen geïnstitueerd werd. Het is goed om na 25 jaar eens terug te kijken. Dat willen we doen op ZONDAG 10 MAART A.S.,'s morgens in een dankdienst welke gehouden wordt om 10.00 uur en 's middags tijdens een feestelijke bijeenkomst vanaf 15.00 uur. Een kwart eeuw is eigenlijk een betrekkelijk korte periode, maar het is toch zeker een reden om met dankbaarheid terug te zien tijdens de twee samenkomsten op 10 maart! Slechts enkelen van hen die nu lid zijn, zijn dat van het allereerste begin. Er zijn tijden van grote zegen geweest, maar de gemeente heeft ook moeilijke tijden meegemaakt. Toch hebben we steeds de nabijheid van de Here mogen ervaren. De Baptistengemeente Scheveningen is in 1960 ontstaan uit de gemeente Den Haag. Vanaf 1955 werden er regelmatig evangelisatiesamenkomsten gehouden in Scheveningen, o.a. met een grote evangelisatietent in de zomer. Later werd er een gebouwtje gehuurd, waar op vrijdagavond en zondagavond samenkomsten werden gehouden, waarna dit in 1960 resulteerde in een zelfstandige gemeente. Onze gemeente is ontstaan in de tijd dat Ds. W. Harkema voorganger was in Den Haag. Spoedig na de instituering werd Ds. K. Corporaal beroepen naar Scheveningen. Vijf jaar lang heeft ds. Corporaal de gemeente gediend. Na hem kwam Ds. H. Ploeger naar Scheveningen, die de arbeid in de gemeente kon combineren met zijn werk in Tabitha-Scheveningen. In 1977 vertrok ds. Ploeger naar Arnhem. Ds. H. Jut is daarna enige tijd consulent geweest. Aan het eind van de zeventiger jaren heeft de gemeente moeilijke tijden doorgemaakt. Men sprak van een 'vergrijsde' gemeente met veel ouderen en weinig jongeren. De laatste drie jaar heeft de Here onze gemeente bijzonder gezegend. Zestien nieuwe leden sloten zich bij de gemeente aan, vijf van hen werden gedoopt. De meesten van hen zijn jongeren, zodoende kwamen er ook zes jonge gezinnen bij de gemeente. Sinds november 1981 is Ds. J. van der Zeeuw als voorganger aan de gemeente verbonden. Naast het zondagsschoolwerk worden er in de schoolvakanties Kindermiddagen gehouden en een Vakantie Bijbelschoolweek voor de kinderen in Scheveningen, zodat de gemeente ook aktief is in het kinderevangelisatiewerk. Elke maand wordt er een telefoonaktie gehouden, waarbij er steeds in een gedeelte van Scheveningen via de telefoon met voor ons onbekende plaatsgenoten gesproken wordt over het evangelie. Zusterhulp is drie jaar geleden weer van start gegaan; ook in deze tak van arbeid is een groeiende belangstelling te bespeuren. Er is dus alle reden om op zondag 10 maart a.s. het 25-jarig bestaan van de gemeente te vieren, waarbij we samen onze Heer en Heiland mogen danken voor de genade die Hij ons in de afgelopen jaren geschonken heeft. Op die dag mogen we ook vooruit zien naar de tijd die ons nog rest vóór de komst van de Here Jezus, opdat we ook dan als gemeente staande mogen blijven. Zijn kracht mogen ervaren en zo voor elkaar en voor anderen tot een zegen mogen zijn.
Als u deze dag met ons wilt meemaken, dan wordt u verzocht hierover even contact op te nemen met br. R. Bogaerds.
(Tel. 070 - 542896).
Onze kerkzaal is namelijk niet zo groot. Zo hopen we met elkaar een fijne en gezegende dag te hebben.

NIET GEMAKKELIJK!

Het redigeren van een blad is interessant, maar daarom nog niet altijd even gemakkelijk.

ALS je iets humoristisch opneemt, zeggen mensen dat je stom bent....

ALS je nooit eens iets dergelijks doet, krijg je te horen dat je een saai figuur bent....

ALS je iets overneemt uit andere bladen, ben je te beroerd om zelf iets te schrijven....

ALS je niets overneemt, ben je kennelijk erg blij met je eigen producten en lees je niets liever dan dat....

ALS je ingezonden brieven niet publiceert, heb je kennelijk geen waardering voor geniale persoonlijkheden....

ALS je dat wel doet, zijn, volgens sommigen, de pagina's gevuld met allerlei troep....

ALS nu iemand beweert, dat we dit allemaal hebben opgepikt uit een ander blad, dan heeft hij nog gelijk ook.......

cvw

Uitgave van de Baptisten Gemeenten in Nederland
Redaktie: Mevr. A. W. Lindenborn-de Graaff, ds H. Ploeger, prof. dr. J. Reiling, dr. O. H. de Vries, ds C. van Wier. Alle kopij te zenden aan de eindredakteur ds H. Ploeger, Kraaiensteinlaan 10, 6825 DH Arnhem.
Voor abonnementen en advertenties: Administratie De Christen, Biltseweg 10, 3735 MC Bosch en Duin. Abonnementenprijs bij vooruitbetaling ƒ 43,— per jaar, voor abonnees in het buitenland ƒ 60,— per jaar.
Administratie: De Vinkenhof, Biltseweg 10, 3735 MC Bosch en Duin, tel. 030-784457 - postgironummer 9260 t.n.v. Unie van Baptisten Gemeenten Amsterdam.

dc DE CHRISTEN
WEEKBLAD VAN DE BAPTISTENGEMEENTEN

GODSDIENSTBELEDIGING

Al een paar jaar geleden schreven de paters dominicanen Derksen en Van Gelder in De Bazuin over een bepaalde vorm van Joods belijden en beleven: Zulk een 'religie' verdient afgeschaft te worden.
Ze werden aangeklaagd wegens belediging van een godsdienst, anders gezegd: wegens discriminatie van een bevolkingsgroep, heel duidelijk: wegens antisemitisme.
Kortgeleden werden zij vrijgesproken van opzettelijke belediging van Joden.

De heel interessante vraag is nu: Wanneer is het uitspreken van een oordeel over godsdienstige (en politieke, levensbeschouwelijke) belijdenissen, uitspraken, belevingen een belediging, discriminatie? En wanneer niet? Als ik zeg: ik vind de besnijdenis van jongetjes een barbaarse zaak, beledig ik dan? Als ik zeg: ik vind de besnijdenis van meisjes een barbaarse zaak, beledig ik dan? Als ik zeg: ik vind de reïncarnatieleer maar een vreemde bedoening, beledig ik dan?

Er worden over de bijbel en over de christenen nogal wat oordelen uitgesproken. Zoals ook door christenen nogal wat oordelen worden uitgesproken over andere godsdiensten. Wanneer is van belediging, van discriminatie, van antisemitisme sprake?

MEDEDELINGEN

Amsterdam-West - Haarlem
beroepen *ds A. H. Agtereek* te Westerhaar

DV 4 maart zijn

Karel Hartman

en

Klaasje Hartman-Hollander

25 jaar getrouwd.
Dat zij nog lang voor elkaar en voor ons gespaard mogen blijven is de wens van hun dankbare kinderen

Henk en Ron

Receptie vanaf 19.30 uur in de Baptisten Kerk Hoogezand.

Sportterreinstraat 10,
9602 ED Hoogezand

'Want wij weten, dat, indien de aardse tent,
waarin wij wonen, wordt afgebroken,
wij een gebouw van God hebben,
in de hemelen niet met handen gemaakt,
een eeuwig huis.'

2 Cor 5:1

Voor ons zeer onverwacht heeft de Heere thuis gehaald onze broeder

FOKKO BRUGGE

op de leeftijd van 68 jaar.

Geliefde echtgenoot van
IMMECHIENA VEGTER.
9607 PB, Foxhol,
29 januari 1985

Baptisten gemeente Foxhol

Heden is toch nog onverwacht in zijn Heer en Heiland ontslapen onze broeder

GERRIT LUBACH

in de ouderdom van 99 jaar.

Zo dan vertroost
elkander met deze woorden

Hengelo, 29 januari 1985

Baptistengemeente Hengelo
Wijkgemeente 't Venster

Nog onverwacht nam de Here op 5 februari tot Zich onze zuster

JANTJE KRUIZINGA LOHOF

op de leeftijd van 82 jaar.
Romeinen 6:23

Baptisten gemeente Vriescheloo

De Heer heeft na een kortstondige ziekte thuisgehaald onze broeder

OEBELE LINDEMAN

in de leeftijd van 67 jaar.

Hengelo, 14 februari 1985

Baptistengemeente Hengelo
Wijkgemeente Centrum

dc
DE CHRISTEN
WEEKBLAD VAN DE BAPTISTENGEMEENTEN
100e jaargang - nummer 9 - 1 maart 1985

De mens - beeld van God

H. Ploeger

Eerlijk, ik wind me bij het lezen van de krant vaak op. Slecht voor je bloeddruk, zegt men. Maar zich niet opwinden lijkt me ook niet best. Wie zich opwindt, wie verontwaardigd kan zijn, wie toornig kan reageren, geeft - ik praat in m'n eigen voordeel - blijk van meeleven, van nadenken, van besef dat er hier en daar, ja overal, nogal wat, ja veel, niet deugt in deze wereld.

Vooral wind ik me op als het gaat om kindermishandeling. Lichamelijk, en ook geestelijk. Kinderen worden sexueel misbruikt. Er zijn nogal wat vaders die van de eigen - soms jonge -dochters niet kunnen afblijven.
Ik wind me op als het gaat om het verslaafd maken van soms heel jonge mensen; drugs, alcohol, tabak spelen daarin een rol.
Ik wind me op over mishandeling van vrouwen. Als je een vent wilt zijn, pak dan een een evenwaardige in kracht (als je tenminste zo nodig iemand wilt pakken).
Ik wind me op over de beruchte tasjesroverij. De slachtoffers, vaak oudere dames, liggen soms maanden in het ziekenhuis, en niemand kijkt naar hen om. Als de rovers al gepakt worden, dan worden ze... nee laat me het niet zeggen.
Ik wind me op over de uitbuiting van economisch en sociaal zwakken.
Ik wind me op over de nochalance waarmee aan het verkeer deelgenomen wordt na het gebruik van soms aanzienlijke hoeveelheden alcohol (maar ook weinig alcohol kan teveel zijn).

Waarom ik me opwind?
Ik geloof, ten allerdiepste, omdat ik respect heb voor het werk van God. Met alle gelovige christenen belijd ik: Ik geloof in God, de schepper... Daarmee bedoel ik: ik geloof dat God de schepper is van mijn leven. Ik geloof dat God mij gewild heeft. En al die anderen. Al die mannen en vrouwen, die kinderen, die ouderen, die pochers en die hongerlijders. Ik geloof dat alle mensen naar het beeld Gods geschapen zijn. En dat dáárom ten diepste niet één mens van zichzelf is, noch van een ander. Je kunt alleen door liefde van een ander zijn. Als er geen liefde is, kun je niet van een ander zijn.
Maar wie niet de ander liefheeft, mag die ander ook niet nemen. Geen kind, geen oudere. De geboden Gods zijn duidelijk: gij zult niet doden, en evenmin dus mishandelen, onteren, aanranden, verkrachten, voor heden en toekomst onherstelbaar schenden.
Gij zult niet stelen: geen tasjes, geen girokaarten, geen autoradio's, geen eer, geen toekomstmogelijkheden.
Gij zult niet liegen: niet voor de rechtbank, maar ook niet naast de rechtbank. Niet tegenover de sociale dienst noch tegenover de fiscus.
Tegenover de werkgever niet noch tegenover de werknemer.

Waarom ik me opwind?
Ik geloof dat Jezus Christus voor allen gestorven is. Dat Hij aller heil wil. Dat Hij niemands ondergang wil. Want als Hij voor allen gestorven is - en hij is voor allen gestorven - dan heeft Hij dat gedaan omdat Hij allen liefheeft: de zwakken, de kleinen, de machtelozen wellicht het allermeest.

Volgens Romeinen 13 staat de overheid in dienst van God, de mensen ten goede. Zij heeft - zo begrijp ik dat - de opdracht de samenleving voor ontbinding te behoeden. Zij heeft - met name - de zwakken te beschermen. In een democratie als de onze zal het volk de overheid moeten opdragen zó overheid te zijn. En tegelijk zal het volk de overheid in staat moeten stellen zó dienares van God te zijn, de mensen, de zwakken allermeest, ten goede te handelen.

DEZE WEEK

CHRISTENEN EN JODENHAAT

H. Ploeger

Totaal anders
De discussie tussen Christenen en Joden ligt in onze eeuw, met name na de tweede wereldoorlog, op een totaal ander vlak dan voorheen. Nadat keizer Constantijn in het begin van de vierde eeuw de kerk vrijheid van godsdienst gaf, en enige tijd daarna zelfs het christendom tot enige godsdienst maakte, begon voor de kerk een bedriegelijke glorietijd, maar voor de Joden een tijdperk van treiteringen, vervolging, ja zelfs van gedeeltelijke uitroeiing. Discussiëren was er niet bij. Joden werden gedwongen preken te beluisteren. Joodse leraren werden gedwongen tot debatten met theologen, en vanzelfsprekend was het hun geraden de meerwaarde van het christendom te erkennen. Joden werden gedoogd, maar nauwelijks geholpen. Natuurlijk waren er in het negatieve én in het positieve uitzonderingen, ja soms uitschieters.
Nú is het gesprek tussen Christenen en Joden er een van gelijkwaardigheid. Joden worden niet meer onder dreigingen geplaatst als zij vast willen houden aan hun overtuiging.

De staat Israel
Heeft de uitroeiing van zes miljoen Joden door Nazi-Duitsland de christenheid - althans in Europa en Noord-Amerika- tot ontwaken en bezinning gebracht, de uitroeping van de staat Israel in 1948 heeft met name de theologen zwaar aangepakt. Natuurlijk is de uitroeping van de staat Israel een politieke zaak. Maar aan dit verschijnsel zit -althans voor de theologen, en ook voor de meeste kerken- een theologische kant.
Eeuwen en eeuwen lang immers verkondigde de kerk dat de vernietiging van de stad Jeruzalem in het jaar 70 nC door de romeinse legenscharen een goddelijk strafgericht was. Waarvoor een goddelijk strafgericht? Voor de kruisiging van Jezus; voor de verwerping van Jezus als Joods Messias. Ongetwijfeld betekende de verwoesting van Jeruzalem het einde van het politieke bestaan van het Joodse volk. Na de opstand van Bar Kochba rondom 130 nC was het Joodse land en was vooral Jeruzalem verboden terrein voor de Joden. De verstrooiing -reeds veel eerder begonnen, al zes, zeven honderd jaar vC- werd nu een werkelijkheid als nooit tevoren. Er was geen terugkeer mogelijk. De grenzen waren gesloten. Er zijn -dat is algemeen bekend- alle eeuwen door Joden teruggekeerd naar het land der vaderen, maar zelfs op de bodem der vaderen waren zij vreemdelingen.
De theologen, dus de kerk, dacht de plaats van Israel in het heilsbestel Gods te kunnen en te moeten innemen. Alle zegeningen, eens aan Israel beloofd, betrok de kerk op zichzelf. Al de dreigingen aan Israel, eens tot Israel gericht, moesten werkelijkheid worden, meende men. En de kerk was bereid daarbij met beide handen te helpen.
Nu is er echter weer een staat Israel. Een politieke werkelijkheid. Hoe pas je de oude theologie aan aan deze nieuwe, niet te ontkennen werkelijkheid? Met name de *rooms-katholieke kerk heeft nog geen antwoord gegeven;* de staat Israel is door Vaticaanstaat niet diplomatiek erkend.

Antisemitisme
We kunnen ook zeggen: Jodenhaat. Deze Jodenhaat is eeuwenlang gevoed door de kerk, allereerst door de roomskatholieke kerk, maar evenzeer door de oosters-orthodoxe kerken. De reformatorische kerken bleven niet achter, hoewel de historie bevestigd dat met name de ruwe opvattingen van Luther gelukkig weinig wortel geschoten hebben. Politiek *wilde men -in ons* land tenminste- de Joden ruimte, soms veel ruimte geven. Theologisch bleef men echter handhaven dat de tijd van Israel voorbij was en dat de kerk de plaats van Israel in Gods heilsplan had overgenomen.
Vandaar dat de schuld voor de ellende waarin de Joden in vele landen verkeerden, bij hen zelf gezocht werd. Men durfde zelfs de stelling aan, dat het treiteren en vervolgen van Joden een gode welgevallig werk was.
Twee teksten uit het nieuwe testament speelde daarbij telkens weer een belangrijke rol, naast andere uiteraard. Mattheus noteerde dat tijdens het proces waarin Jezus ter dood werd veroordeeld, de roep der Joden was: Zijn bloed kome over ons en onze kinderen (27:25). De uitlegging ging altijd in déze richting, dat de Joden bedoelden: wij aanvaarden de gevolgen van déze veroordeling. En aangezien zowel de procesvoering als het vonnis een aanfluiting van het recht was -zo meenden de christenen-kon de conclusie van de roep: Zijn bloed kome over ons en onze kinderen, alleen maar betekenen: de gevolgen van onze bewuste rechtsverkrachting zijn voor onze rekening. Welnu, de Joden zouden de rekening aangeboden krijgen.
Een andere tekst was het woord van Jezus: Gij hebt de duivel tot vader en wilt de begeerten van uw vader doen, Joh.8:44.
Zowel de zelfvervloeking als het kindschap van de duivel getuigden -naar het gevoelen der christenen- van halsstarrig ongeloof. En ongeloof stond gelijk met heiligschennis.

De leer aangaande Jezus
Vandaag de dag wordt vaak gesteld dat de wortels van de Jodenhaat in het nieuwe testament liggen. Dan gaat het niet in de eerste plaats om een aantal uitspraken van Jezus en zijn apostelen, nee dan gaat het vooral om de persoon van Jezus zélf. Nog nauwkeuriger gezegd: dan gaat het om de belijdenis aangaande Jezus van de eerste volgelingen van Jezus. Wie zich daarmee bezighoudt, ontkomt niet aan de vraag of Jezus zélf de bron is van deze belijdenis der eerste discipelen. óf dat de discipelen - vooral na Jezus' dood- hun geloof in Jezus als de Messias hebben verkondigd en verdedigd. Dogma-historisch valt dan het woord ,,christologie". Daarmee duidt men in dit verband niet in de eerste plaats de uitspraken van en over Jezus aan zoals die in het nieuwe testament te vinden zijn; daarmee duidt men met name aan de uitlegging die de kerk in de loop der eeuwen aan deze nieuwtestamentische uitspraken gegeven heeft, voornamelijk in de uitspraken van de verschillende concilies.

Dit zo zijnde, blijft de vraag uiteraard of deze uitlegging van de uitspraken van over Jezus, zoals de verschillende concilies die gedaan hebben, de juiste uitlegging is geweest. Het is aan geen twijfel onderhevig, dat de christologische uitspraken van de concilies ten nauwste samenhingen met de visie die men op de kerk had. Wie er van uitgaat dat de rol van de Joden en van het Joodse volk is uitgespeeld, en dat deze rol door de kerk is overgenomen (ja, overgenomen móest worden) zal een leer aangaande Jezus ontwikkelen waarin de leer aangaande de kerk past. Wellicht moet men zelfs zeggen dat de leer aangaande Jezus ondergeschikt is gemaakt aan de leer aangaande de kerk, zoals immers het leerstuk aangaande de maagdelijke geboorte kerk- en dogmahistorisch meer over Maria dan over Jezus uitspreekt.

Herbezinning
Het is niet voor niets opmerkelijk dat zij, die vandaag de dag door een grote liefde voor Israel bezield zijn, vrijwel nimmer de rooms-reformatorische visie delen dat de kerk in de plaats van Israel is getreden. De Israelvisie, zoals die met name door Johannes de Heer werd ontvouwd, vond vooral aanhangers in de vrije kringen. Wie als reformatorisch christen deze visie aanhing, kwam in conflict met zijn kerk, zoals in de dertiger jaren de christelijk-gereformeerde ds Berkhoff ervoer.
Herbezinning op zowel de christologische conciliеuitspraken als op de relatie van Jezus tot zijn gemeente, zoals het nieuwe testament die stelt, lijkt van wezenlijk belang voor de vraag naar de plaats der Joden nu.

IK BEN HET ZO GAUW WEER VERGETEN

Natuurlijk schaam ik mij er diep voor, maar ik kan er niet omheen: onze kinderen hadden vroeger soms ruzie met elkaar. Zelfs in een voorgangersgezin is er niet altijd pais en vrede. Het is niet anders! Maar dat is nog niet het allerergste. Nee! Wat nog erger is, is het feit, dat er ook zelfs bij domineeskindertjes al een farizeeërtje in het prille hartje kan schuilen.
Dat bleek, toen de oudste twee op een avond op vaders knie gezeten waren, teneinde hun avondgebed te doen. De handjes waren al vroom gevouwen, maar met de knieën zaten ze elkaar zeer goddeloos oplawaaiers te verkopen. En de gezichten, met de ogen op een kiertje, vertrokken zich tot een allesbehalve devote grijns in elkaars richting. En dat alles ondanks de voortreffelijke ouderlijke opvoeding die ze dagelijks ontvingen!
Dat alles zou nog niet eens zo erg geweest zijn, wanneer ze maar ootmoedig hadden gezwegen, toen het hun beurt was om te vertellen van de oogjes, die vanwege de dagelijks weerkerende vermoeidheid, gesloten werden, wel beseffende, dat je onder omstandigheden als de hierboven omschrevene, toch niet met de lieve Heer kunt praten.
Maar zelfs deze voldoening over de positieve resultaten van de opvoedkundige praktijken in het gezin, werden ons niet gegund. De grimas verdween als bij toverslag van het gezicht en het gebed zou, alsof er niets aan de hand was, een aanvang nemen. Het zou, want natuurlijk ging het niet door, omdat ons gevoel voor recht en eerbied heftig protesteerde.
,,Kun je nou echt wel bidden, wanneer je in je hartje zo boos op elkaar bent''? We verwachtten een heftig schuddend kinderhoofd, omdat zoveel gevoel voor wat kan en niet kan toch al wel in het kinderlijk brein aanwezig zou zijn. Helaas! Het hoofd schudde niet. Het knikte! Zo er al ooit twijfel in ons hart zou hebben bestaan over het blad onbeschreven papier, waarmee door sommigen de kinderziel wordt vergeleken, dan waren we van die twijfel nu toch wel volledig genezen.
Psalm 51:7 werd voor ons meer reëel dan ooit.

Toch gaven we de moed niet op. Jonge bomen kunnen immers nog gebogen worden! Wel, we praatten en praatten en... het boompje ging overstag. Even later schudde het hoofd van de oudste, toen we de vraag herhaalden. Bidden met een boos hart? Nee, dat kan echt niet.
Maar we waren nog niet tevreden met dit resultaat. Dit was een gouden uur. ,,Waarom proberen jullie nu toch niet om altijd lief te zijn voor elkaar?'' informeerden we zeer pedagogisch. ,,Dat hoort toch zo? Anders bedroef je de lieve Heer''!....
Toen borrelde er uit de kinderziel een zeer spontane bekentenis omhoog. Vier jaar was ze! ,,Als ik in mijn bedje lig, denk ik altijd: Ik wil morgen heel lief voor iedereen zijn. Maar dan vergeet ik dat zo gauw weer. Ik moet het maar eens opschrijven''!....
En zo is weer bewezen, dat ook een kind een m e n s is. Al is het ook nog eentje in miniatuur. Bekijkt u dit verhaal door een vergrootglas, dan ziet u dé mens, wellicht uzelf!
Bidden met een boos hart kán toch niet? Bidden, terwijl je lelijke gezichten zit te trekken tegen een ander! Nu schudt u allicht uw hoofd, als een brave christen, die best weet hoe het allemaal behoort te gaan in een christenleven. Nee, dat kan inderdaad niet. Maar...waarom doet u het dan toch? O, u bént niet echt boos op die ander, die ook naar de kerk gaat, op die man van u, die buurvrouw?
Nee, maak u niet boos, ik geloof u best. Maar toen ik u laatst hoorde praten en uw gezicht zag, dacht ik het toch heus... Nu weet u het ook weer? Nou ja...och, maar eh... Als je boos bent, een beetje of een hele boel, wanneer je met iemand niet in het reine bent, wanneer je misschien op God zelf wel een tikkeltje kwaad bent, (ook al noem je dat laatste dan misschien wel een beetje anders) omdat Hij de dingen in je leven anders deed dan jezelf zou hebben gedaan, dan kun je niet bidden... Je kunt wel je handen vouwen, woorden uitspreken... Maar bidden, Gods hart zoeken en vinden en er rijker en sterker weer vandaan komen, nee, dat kun je niet!

We moeten proberen wat lief voor elkaar te zijn. Dat probeer ik ook wel, maar ik ben het zo gauw weer vergeten. Allerlei gevoelens waar ik me, eerlijk gezegd, helemaal niet zo happy bij gevoel, bruisen spontaan naar boven en bederven van alles en nog wat! Gaat het u ook zo, dikwijls? Troost u, goede voornemens zijn beter dan in het geheel geen goede, edele plannen te maken. Maar zoek meer de nabijheid van de Heer Jezus, die het kon opbrengen om voor vijanden te bidden, niet beroepshalve, maar vanuit een warm en menslievend hart.
Hij zegende hen die Hem vervloekten en vergold nimmer kwaad voor kwaad. In de omgeving van Jezus smelten boze, wraaklustige gevoelens alsmede opstandigheid. De discipelen vroegen ooit: ,,Heer, leer ons bidden''. Nu, ze waren aan het allerbeste adres. Want wie kan ons leren bidden, vol overgave en liefde en barmhartigheid, dan Hij, die de liefde zelf is?
U moest dat maar eens gaan opschrijven, teneinde het niet meteen weer te vergeten. En ik ook.

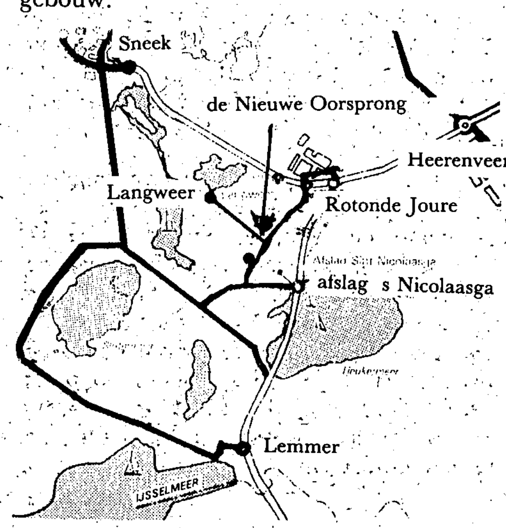
C. v. Wier

DE TIJD IS KORT
Dat zegt de Bijbel immers zelf.
En *weinig* tijd moet je *goed* gebruiken!
Doordacht. Naar Gods wil.
Ziedaar één van de vele redenen, om groot belang aan de Gemeente Bijbelschool toe te kennen.

De tijd is kort.
Dat geldt trouwens ook voor allen, die zich nog niet opgaven voor het G.B.S. weekend op vrijdag en zaterdag 15 en 16 maart a.s. (aanvang 15/3 om 19.00 uur, sluiting 16/3 om 16.00 uur).
Allen die leiding geven in G.B.S. werk, allen die deelnemen, en allen die zich nader willen oriënteren op de mogelijkheden of de haalbaarheid van G.B.S. werk in hun gemeente, zijn er *méér dan welkom*!!
Waar? In De Nieuwe Oorsprong te St. Nicolaasga.
Nog nooit geweest? Hierbij treft u een plattegrond en routebeschrijving aan.
De kosten? Die bedragen *f* 37,50 p.p. excl. linnengoed.
Maar daarvoor krijgt u dan ook een waardevol weekend! Mogelijkerwijs wil de Gemeentelijke ,,schatbewaarder'' wel bijspringen als de pecunia echt niet toereikend zijn.
Maar de tijd is kort!
Geeft u zich dus vandaag nog (maar uiterlijk 8 maart) op bij:
zr. M. v.d. Werf
Oldegalileeën 155
8922 AD Leeuwarden
tel. 058 - 150347

Spoed geboden. Tot ziens!

,,De Nieuwe Oorsprong'' bereikt u door in Joure of in Sint Nicolaasga de richting Langweer aan te houden.
* In een T-kruising ziet u dan het bord van het centrum staan.
* Komt u met openbaar vervoer dan dient u uit te stappen op het station Heerenveen.
* De bus naar Balk (lijn 41) stopt voor het gebouw.

LEZERS AAN HET WOORD

Zomaar een impressie betreffende ,,ons'' weekblad De Christen

We moesten eigenlijk meer abonnees hebben, is en veel gehoorde zucht op de AV als DC aan de orde is. Ja, het is een duidelijke zaak - hoe meer abonnees, hoe beter (goedkoper) je een blad kunt runnen.

Als beheerder van de boekentafel, tevens (vrijwillig) belast met de werving voor DC, hoor je nog wel eens geluiden als: 't is eigenlijk een domineesblad, kennelijk duidend op de moeilijkheidsgraad van sommige artikelen en ..... wat leesluiheid is ons volkje jammer genoeg niet vreemd. Als er wat dieper wordt geploegd en het geen **melkspijs** meer is, wordt sommigen de kost te zwaar op de maag. Maar wat moet men anders, als je middels ons blad ook aan vorming wilt/moet doen? En met een dam- schaak- of puzzelrubriek raak je buiten de doelstelling van ons blad.

Alhoewel ...... een bijbels puzzelrubriekje is misschien helemaal niet zo gek, met als prijs één onzer uitstekende boekwerkjes. Wat beoogt nu de Unie - dus wij zelf, de baptisten gemeenten die de vingers zijn die de vuist maken - met ,,ons'' huisorgaan DC? DC dient te zijn (en Is) een contactorgaan tussen de gemeenten, om elkaar dus op de hoogte te houden van aller wel en wee. Ons mededelingenblad dus, gecomplementeerd met diverse informatieve/vormende artikelen.

En mocht een artikel nu eens niet direct uw visie zijn, en in uw verkeerd keelgat zijn terecht gekomen, bedenk - voor u de fiolen van uw toorn de vrije loop laat - dat het mogelijk zou kunnen zijn, dat in de loop der jaren uw eigen ,,heilig huisje'' wat krakende dakspanten heeft gekregen en het eigenlijk helemaal niet zo gek zou zijn enige renovatie te overwegen. Laat uw gramschap in ieder geval niet DC treffen. Soms lees/hoor je, helaas tot voorgangers toe, dat men op gespannen voet leeft met het grote gebod der liefde. Bedenk dat ook in de door de apostel Paulus gestichte gemeenten genuanceerd werd gedacht en dat men toch samen één was: gezegend en gezonden.

Tot slot deze suggestie voor onze gemeenten:
de gemeente heeft het tot een goede gewoonte gemaakt om ieder nieuw lid een geschenkabonnement van een half jaar op DC aan te bieden. Wordt dit na een half jaar niet opgezegd, dan wordt het automatisch een normaal abonnement op naam van de geadresseerde. En zó worden onze gemeenteleden vertrouwd gemaakt met hun eigen orgaan.

Winschoten J. Bijmolt

ONTMOETINGSDAG ALLEENSTAANDEN

Wij hebben tot nu toe 20 reacties ontvangen op onze vraag of er belangstelling is voor een ontmoetingsdag voor alleenstaanden. Omdat al deze reacties positief waren, besloten we maar meteen aan de slag te gaan, hetgeen tot het volgende resultaat heeft geleid:

Zaterdag 20 april a.s.

bent u hartelijk welkom in de bijzaal van de Baptistenkerk ,,De Samenhof'' te Zwolle, Zamenhofsingel 31.

Wij wachten u tussen 10.30 en 11.00 uur op met koffie.
We gaan met elkaar kennismaken, praten en nog een paar dingen, maar dat zien we wel.
U wordt gedurende de dag voorzien van nog meer koffie/thee en een gezellige lunch.

Om 16.00 uur (±) besluiten we deze dag.

Als u aan deze ontmoeting wilt deelnemen kunt u *f* 10,— storten op bankrekening 43.36.77.279 of girorekening 811940 t.n.v. penn. NBVB, A Duursma-Vlas.

Vermeldt u dan op het strookje ,,Ontmoetingsdag Zwolle 20 april''.
Op deze manier hebt u zich dan aangemeld.
Graag vòòr 13 april, s.v.p.

Wij hebben geprobeerd het bedrag zo laag mogelijk te houden, omdat u ook al reiskosten hebt, maar zaalhuur en proviand vragen hun tol.
Hopenlijk is het voor u acceptabel.

Overigens kan ik u vast zeggen dat de brieven uit alle windstreken kwamen en de schrijvers/sters in leeftijd varieerden tussen 26 en 73!

Mocht u nog verdere inlichtingen wensen dan kunt u zich wenden tot Mevr. D. H. de Vries-Heilbron,
Paduaweg 39
3734 GH Den Dolder
tel. 030 -783790.

Ik verheug me erop met u allemaal kennis te maken en ik vind het best een beetje spannend......

Ans Lindenborn

ECU allerlei

Motieven en middelen

Zolang de Heer zijn gemeente op aarde laat en haar nog niet thuishaalt, staat ze in zijn opdracht om haar zending door haar Meester voor te zetten en van Hem te getuigen. De taak is nog steeds niet voltooid. Het gemeenteleven is geen doel in zichzelf, maar middel in Gods hand om zijn heilswerk te laten doordringen tot alle mensen. Deze gedachte sluit nog te weinig aan bij de praktijk van ons gemeenteleven. Financieel doet men heel wat voor zending en evangelisatie, al worden de begrotingen niet gehaald. Een girootje uitschrijven blijft echter gemakkelijker dan zelf iets ondernemen.

In vele gemeenten komt het evangelisatiewerk neer op een kleine groep. Ligt dat aan de middelen of aan de motivatie? Er zal aan allebei gewerkt moeten worden, doch allereerst aan de motivatie. Wie niet gemotiveerd is, weet elk middel af te keuren. Wie wel gemotiveerd is, weet vele middelen te gebruiken.

Het is belangrijk om met zoveel mogelijk mensen in de gemeente zich te bezinnen op het waarom van evangelisatie en zending. De bijbelse motieven te zoeken, maar ook de vraag te stellen in hoeverre ieder persoonlijk door die motieven geraakt en bewogen wordt.

Pas dan kun je je samen bezinnen op de middelen en methodes. Die zijn er vele. Een aantal is via ECU-conferenties en het Werkboek voor Gemeente en Evangelisatie onder de aandacht gebracht, doch er is veel meer. En wie weet welke creatieve ideeën er ontstaan, als de gemeente zich er op bezint.
Bij het zoeken naar middelen kan men denken aan één grote aktie, waarin de hele gemeente betrokken wordt, bijvoorbeeld een tentweek.

Er zijn ook strikt individuele mogelijkheden. Daar tussen in bestaan nog veel mogelijkheden voor groepen. Misschien is er behoefte aan een keuzepakket van verschillende methodes, waaruit men naar eigen gaven en mogelijkheden kan kiezen. Wie er niet voor voelt om met De Zaaier op pad te gaan, zal misschien wel een vriendengespreksgroep in de huiskamer willen. Voorwaarde blijft: persoonlijke betrokkenheid!

H. G. de Winkel

Het gaat om de hele mens

In de doelstelling van de Leprazending (niet te verwarren met de Nederlandse Stichting voor Leprabestrijding) ligt duidelijk verankerd dat het gaat om de gehele mens. Het zal niet alleen mogen gaan om de lichamelijke genezing van leprapatiënten, maar ook om hun sociaal en geestelijk welzijn. Een mens is meer dan zijn lichaam. Een mens is ook meer dan zijn ziel. Een tekstwoord dat hierbij dikwijls wordt geciteerd is 1 Thessalonicenzen 5: 22 en 23 - ,,En Hij, de God des vredes, heilige u geheel en al, en geheel uw geest, ziel en lichaam moge bij de komst van onze Here Jezus Christus blijken in allen dele onberispelijk bewaard te zijn".

In de zendingsarbeid is altijd veel oog geweest voor de alles omvattende kracht van het Evangelie. Is dat in het evangelisatiewerk ook het geval? Gaat het daarin alleen om de mens, die - naar het woord van Jezus - groot gevaar loopt, schade aan zijn ziel op te lopen? Als we kijken naar de adembenemende gevechten die Jezus leverde met de machten der duisternis die levens van mensen kapot maken en naar zijn vele gezondmakingen, dan weten we wel beter. Het ging en gaat Jezus om de totale mens.

Dat betekent dat niet alleen zijn hemelse bestemming, maar ook zijn leven hier op aarde belangrijk is. Ik haast mij hieraan toe te voegen, dat niet alleen het ,,hier en nu", maar evenzeer de eeuwigheid voor een mens belangrijk is. Dit laatste voegde ik er ,,haastig" aan toe, omdat onze tijd gekenmerkt wordt door een geweldige concentratie op het hier én nu, op dít leven, op de aarde. De dood wordt geweldig gedramatiseerd en als werkelijkheid dikwijls beschamend weggemoffeld. Alsof er geen eeuwigheid zou bestaan.

In de verkondiging van het Evangelie zal het moeten gaan om die mens die alles op de ene kaart van dit leven heeft gezet, wiens leven de dimensie van de eeuwigheid mist. Leven na de dood interesseert hem niet. Het zal evenzeer moeten gaan om die mens die zich vertwijfeld afvraagt: ,,Is er eigenlijk wel leven vóór de dood?" Zijn leven hier en nu heeft werkelijke zin en inhoud verloren. We kunnen het nog anders zeggen. Het gaat én om verloren armen én om arme verlorenen.

Daarbij mogen we ons oriënteren op het leven, het sterven en de verrijzenis van Christus. In Hem werden hemel en aarde verenigd. Wanneer Hij die ontmoeting heeft met de Samaritaanse, dan wijst hij op het levende water dat ook in haar leven een fontein mag worden, die springt tot in de eeuwigheid. Hij wijst haar evenzeer op het feit dat haar verlepte leven hier en nu een nieuwe betekenis mag krijgen.

In het evangelisatiewerk is moeilijk te zeggen, waar we moeten aanvangen: bij de hemel of bij de aarde. Het hangt van de omstandigheden af, waarin we mensen ontmoeten. Als we maar niet in de ontmoeting met mensen óf het ene óf het andere verkwanselen.
Het gaat om de hele mens.

Chris Eijer

Gewestelijke Ontmoetingsdagen over evangelisatie

De volgende data voor de gewestelijke ontmoetingsdagen zijn nu vastgesteld:

27 april
Gewest Z.O. Drenthe, in de gemeente Coevorden

4 mei
Gewest Zuid-West Nederland, in de gemeente Rotterdam-Centrum (Vanuit Centraal Station lopend te bereiken).

11 mei
Het Zuiden. (Gemeenten Eindhoven, Sittard en Treebeek) in de gemeente Sittard.

De gemeenten worden hierover nader geinformeerd.

Evangelisatie-aktie in Noordbergum en Bergum

De gemeente Noordbergum hoopt van 9 t/m 15 september een evangelisatie-aktie te houden, waarbij van de tent gebruik gemaakt zal worden. In overleg met de gemeente Noordbergum en de Werkgroep Jongeren Evangelisatie is besloten hierbij, zo mogelijk, een team in te schakelen. Wanneer jonge-mensen uit andere gemeenten geinteresseerd zijn, kunnen ze kontakt opnemen met:

Ds. C. Eijer
De la Reystraat 188
3851 BM Ermelo
tel. 03417 - 57868

uit het Uniebureau

Europees Jeugdberaad

Van 16 tot 23 januari werd in Kiew (Sowjet-Unie) de jaarlijkse bijeenkomst van jeugdleiders van Baptisten huize gehouden. U hebt daarover in dit blad onlangs reeds iets kunnen lezen. Zo'n zestig personen uit zestien landen namen aan de besprekingen deel. Onder hen waren de broeders *P. Brongers* en *P. H. Stellinga* uit Nederland; laatstgenoemde werd gekozen tot vice-voorzitter van het EBF-jeugdkomité.

In de slot verklaring worden de jongeren in alle, in Kiew vertegenwoordigde, landen opgeroepen om bij hun resp. regeringen aan te dringen op een onmiddelijke bevriezing van kernwapens, en de produktie en installatie van deze en andere (massavernietigings)wapensystemen te beëindigen. Ook zouden de regeringen moeten uitspreken, dat zij daarvan niet als eersten gebruik zullen maken.

Het was voor het eerst, dat een dergelijk beraad van deze omvang plaatsvond in een kommunistisch land. De ontvangst was bijzonder hartelijk. Zo sprak *ds Uwe Kühne*, de voorzitter van het EBF-jeugdkomité: 'We zijn gekomen uit twee verschillende werelden, hebben over oorlog en vrede ook onze eigen ideeën. Maar wij komen samen als kinderen van God, die ... één (en dezelfde) Vader hebben'.

Gesprek over de doop

Het komt niet elke dag voor, dat een Rooms-Katholieke en een Baptisten theoloog met elkaar diskussiëren over de doop. Maar op 19 januari was er in Salzburg (Oostenrijk) een degelijk gesprek, dat vrij toegankelijk was en door ongeveer dertig personen werd bijgewoond, voor het merendeel studenten en niet-theologen!

Voor deze gedachtenwisseling was uit Engeland overgekomen *dr G. R. Beasley-Murray*, voorheen rector van Spurgeon's College in Londen, een bekend Nieuw-Testamenticus, die veel over de doop geschreven heeft. Zijn Rooms-Katholieke gesprekspartner was *dr W. Mödlhammer*, hoogleraar aan de Universiteit van Salzburg. Beiden zetten hun opvattingen over de doop uiteen voor een aandachtig gehoor.

In de daaropvolgende discussie, die werd gevoerd in een geest van openheid en wederzijds respekt, zei professor *Mödlhammer* o.a.: 'Had ik slechts de Bijbel en zou ik hem lezen zonder de theologische aanwijzingen van de kerk, dan zou ik mogelijkerwijs, misschien zelfs waarschijnlijk, tot dezelfde konklusies als de Baptisten komen'. Maar, zo vroeg hij vervolgens, 'kun je het geloof loszien van de kerk als de gemeenschap van gelovigen, waarin/waartoe én de bekeerling én het kind worden gedoopt?'.

Van zijn kant merkte *Beasley-Murray* op, dat de traditionele kerken in Europa zonder onderscheid miljoenen kindertjes 'dopen', bij wie van geloof geen sprake kan zijn en die het moeten stellen zonder een echt christelijk gezin of een gemeente, die een gemeenschap van waarlijk gelovigen is. In dat licht, zo zei hij, hebben deze kerken dan ook geen enkel recht om de Baptisten 'wederdopers' te noemen en hen ervan te betichten, zich aan wederdoperij schuldig te maken!

Gemeente in de wereld

We hebben een derde bericht voor u, dat onze aandacht trok. In Massy, ruim twintig kilometer ten zuiden van Parijs, vergaderden op 21 en 22 januari een kleine honderd predikanten en evangelisten, het grootste aantal in de geschiedenis van de Franse Baptisten! Het centrale thema luidde: 'Zoekt de vrede voor de stad - zoekt de vrede voor de gemeente'.

De gemeente, haar plaats en taak in de wereld, daar ging het in feite over. Wat kunnen wij daarbij leren van het volk Israël, waarover het Oude Testament met grote uitvoerigheid bericht? Hoe hebben de kerken zich in het verleden opgesteld tegenover vraagstukken van maatschappelijke aard? Welke verantwoordelijkheid hebben wij als Baptisten en Baptistengemeenten in deze tijd? Ziedaar enkele vragen, die voorwerp van studie en diskussie vormden.

Een hoogtepunt van deze konferentie was de dienst der gebeden, waarin de broeders voorbede deden voor allen, die verantwoordelijk zijn voor de stad, voor de bewoners van de stad, zowel in Frankrijk als elders in de wereld. Daarnaast is er gesproken over de persoonlijke betrokkenheid van de voorganger bij zijn dienst; niet alleen in gemeente en Unie, doch ook in interkerkelijk en maatschappelijk opzicht. De diskussie werd gekenmerkt door openheid, respekt, humor en geestelijke eenhied, zo weet *European Baptist Press Service* in Rüschlikon te melden.

Zestien gemeenten

Terug naar eigen land, naar onze eigen Uniegemeenschap. Op 11 februari was er in Apeldoorn een vergadering van de Commissie der Unie, de eerste in het nieuwe jaar. Er werd een nieuw bezoekrooster vastgesteld, waarop de namen van zestien gemeenten voorkomen. In de periode van februari tot en met april/mei zullen acht gemeenten bezoek namens de UC ontvangen en in de periode van september tot en met november/december nóg eens acht, t.w.: Alblasserdam, Alkmaar, Almelo-Geraniumstraat, Almelo-Nieuwstraat, Alphen a/d Rijn, Amsterdam-Centrum, Amsterdam-Noord, Amsterdam-West, Apeldoorn, Arnhem, Assen, Borne, Coevorden, Delfzijl, Deventer en Doetinchem.

Voor het bezoeken van deze gemeenten zijn bezoekteams samengesteld, elk bestaande uit twee UC-leden. Tijdig zullen daartoe door elk team de nodige afspraken worden gemaakt. Uiteraard is het aan de raden of gemeenten zelf om te bepalen, of men de broeders/zusters van de UC in een vergadering van de raad, een z.g. open raadsvergadering dan wel een gemeentevergadering wenst te ontvangen. Doel van deze bezoeken is: zich van de voortgang van de gemeentelijke arbeid, haar moeiten en zegeningen, op de hoogte te stellen én raden en gemeenten over de Unie en het werk in Unieverband te informeren.

TV-dienst uit Emmen

Op 10 maart zal een kerkdienst van de gemeente te Emmen door de televisie worden uitgezonden. Daarin gaat voor *ds S. P. van der Steen*, die naar aanleiding van Johannes 7: 37-39 zal spreken over: 'Het leven begint bij Jezus!'. Aan deze dienst vanuit het kerkgebouw 'De Voorhof' werken mee de zangkoren van de drie wijkgemeenten onder leiding van *H. Dubbelboer*, het familiekoor 'Van Oosten' onder leiding van *H. van Oosten* en de organist *H. Tent*, die de samenzang begeleidt.

Gvzongen worTen Lied 417, Lied 3 (Supplement) en een tweetal liederen uit de bundel van de Stichting Opwekking. De gezamenlijke koren zingen 'Alzo lief heeft God de wereld gehad' en 'De stroom des levens', terwijl het familiekoor 'Van Oosten' zal zingen 'Abba, Vader' en 'O, komin mijn hart, Heer Jezus'. De schriftlezingen zijn Johannes 4:4-15 en Johannes 7: 37-39. De uitzending begint om 17.00 uur en zal tot 18.00 uur duren.

Scheveningen jubileert

Maar niet alleen voor de gemeente te Emmen, ook voor de Scheveningse gemeente is het op 10 maart een bijzondere dag. Dan zal namelijk worden herdacht en gevierd, dat de gemeente vijentwintig jaar bestaat. De eigenlijke datum is 13 maart; maar de jubileumbijeenkomsten vinden op de daaraan voorafgaande zondag plaats: om 10.00 uur een herdenkingsdienst en om 15.00 uur een gezellig samenzijn. Namens de Commissie der Unie is een brief met hartelijke gelukwensen aan de jubilerende gemeente gezonden.

Wij groeten u hartelijk!

J. A. Brandsma/A. van den Hoef

dc nieuws mededelingen actueel

,,IJsselgewest''

Op zondag 17 maart 1985 zal een ontmoetingsdag worden gehouden voor de gemeenten van het ,,IJsselgewest'', georganiseerd en opgezet door het bestuur. Te houden in de **Baptistenkerk aan de Bosweg 77 te Apeldoorn.**

Wij nodigen U gaarne en van harte uit om met Uw gezin die dag te komen. Er is crèche voor de kleintjes tussen **4 en 6 u** en tussen **7 en 9 u.** Ook is er opvang voor de zondagsschoolkinderen.

Zo tussen half vier en vier uur kunt U alvast, onder het genot van een kop koffie of thee, beginnen elkaar te ontmoeten.

Het programma voor die dag is verdeeld in twee blokken, het éérste van **4 u tot 6 u 's middags** en het tweede van **7 u tot 9 u 's avonds.**

Zowel 's middags als 's avonds is er fijne medewerking van diverse jeugdkoren, zangkoren etc. 's Middags is er ook medewerking van het Nederlands Bijbelgenootschap (NBG) met een interessant diaklankbeeld waarin een stukje vertaalproblematiek van de Bijbel aan de orde komt.

Sprekers zullen zijn: 's Middags **Ds. J. A. Brandsma** (Unie-secr.), over:
,,Het lichaam van Christus groter dan Uw gemeente'' en 's avonds **Ds. G. de Jonge** van Doetinchem over:
,,Draagt U Uw steentje ook al bij?''

Afwisselend: samenzang, getuigenissen, declamatie etc.

Algehele leiding: **Ds. H. Ploeger.**

Tussen 6 u en 7 u is er dan de broodmaaltijd (zelf brood mee nemen) en een uur van ontmoeting met elkaar. Voor koffie en thee wordt gezorgd.

Breng ook Uw liederenbundel mee.

Er is ook een boekentafel met uitgaven zoals onder ons bekend en ook van het NBG.

Deze dag is bedoeld als een dag van **ontmoeting** en **inspiratie.**
Het zou heel fijn zijn als heel véél broeders en zusters - jong en oud - die dag elkaar in Apeldoorn gaan ontmoeten om gezellig samen te zijn, en om van daaruit **geinspireerd** door wat we **zagen, hoorden** en **beleefden,** bemoedigd weer verder te gaan.

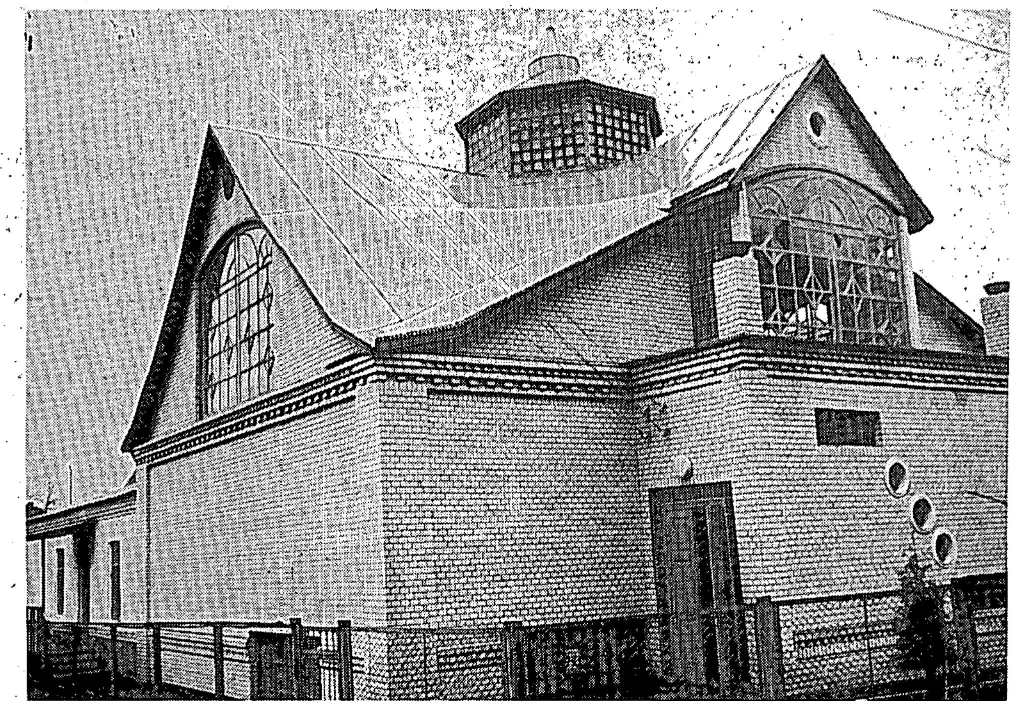
Mogen wij U vragen te bidden voor deze dag?

Zondag 17 maart 1985 van 4 uur tot 9 uur n.m.

........Ontmoetingsdag in Apeldoorn..........

U komt toch ook?

G. van Manen (sekr.)

Darnitza baptisten kerk, in de buurt van Kiev (USSR). Het bijzondere van deze kerk, door de leden zelf gebouwd, is dat er een kruis op staat. Gewoonlijk hebben alleen russisch-orthodoxe, in gebruik zijnde, kerken een kruis op het dak of de toren.

Ver(nieuw)d baptisten gemeentecentrum in Veendam

Na vele jaren van plannen maken en groeien in visie omtrent de noodzaak van een doelmatiger gebouw is het na een bouwperiode van ca. driekwart jaar eindelijk zover, dat door de Baptisten Gemeente te Veendam het vernieuwde en uitgebreide gemeentecentrum officieel in gebruik kan worden genomen.
Dit feit hopen we te vieren op zondag 24 maart a.s., wanneer 's morgens om 9.30 uur een wijdingsdienst zal worden gehouden en 's middags om 15.00 uur een officiele ingebruiknemingsdienst.
Natuurlijk hopen we tijdens dit openingsfeest vele belangstellenden te mogen begroeten, waarbij de gedachten met name ook uitgaan naar oud leden en vrienden van de Gemeente.
De gastvrijheid willen we onderstrepen door op zaterdag 23 maart van 14.00 -17.00 uur ,,Open Huis'' te houden voor bezichtiging van het gebouw en kennismaking met de Gemeente middels informatie over diverse takken van arbeid.
Een ieder die wil, mag komen..., het zij bij allen bekend!

IJmuiden

Hiermede willen wij U officieel ervan in kennis stellen dat onze voorganger Ds. J. L. Post gemeend heeft zijn ambt, om strikt persoonlijke redenen, neer te moeten leggen.

Dit besluit is door ons, met spijt, gerespecteerd.

Namens de gemeente,

G. van den Heuvel, secretaris

Gewest Noord- West Nederland

Voorjaarsconferentie 22-3-85 in de Baptisten kapel te Heemskerk, Maarten van Heemskerkstraat 41.
Aanvang 19.30 uur.

Agenda o.a.

- Verslag van de Radenconferentie van 5 oktober 1984 (is in uw bezit)
- Mededelingen en ingekomen stukken
- Volgende datum Radenconferentie 4 oktober 1985
- Brief Den Helder
- Verslag Penningmeester
- Verslag kascontrole commissie
- Inleiding Ds. Chr. Eijer over evangelisatie

Heeft u, uw gewestelijke bijdrage al overgemaakt?
U kunt uw bijdrage storten op girorekeningnummer 39.123.05 t.n.v. Bond Baptisten Gemeenten Noord-West-Nederland, Haarlem.

Wilt u deze bijeenkomst in uw gemeente bekend maken? Een ieder die belangstelling heeft voor dit onderwerp is van harte welkom.

Namens het bestuur,
Secr. Joke de Raaf.

Oproep periodiekje

Willen degenen die ,,Periodiekje'' van de ANS-werkgroep hebben ontvangen en een abonnement willen, zo spoedig mogelijk *f* 10,— abonnementsgeld overmaken, vóór 15 maart a.s.?
Giro 4047767 t.n.v. W. Baptist, Groningen.

Eddy Maatjes

Uitgave van de Baptisten Gemeenten in Nederland
Redaktie: Mevr. A. W. Lindenborn-de Graaff, ds H. Ploeger, prof. dr. J. Reiling, dr. O. H. de Vries, ds C. van Wier. Alle kopij te zenden aan de eindredakteur ds H. Ploeger, Kraaiensteinlaan 10, 6825 DH Arnhem.
Voor abonnementen en advertenties: Administratie De Christen, Biltseweg 10, 3735 MC Bosch en Duin. Abonnementenprijs bij vooruitbetaling ƒ 43,— per jaar, voor abonnees in het buitenland ƒ 60,— per jaar.
Administratie: De Vinkenhof, Biltseweg 10, 3735 MC Bosch en Duin, tel. 030-784457 - postgironummer 9260 t.n.v. Unie van Baptisten Gemeenten, Amsterdam.

dc DE CHRISTEN
WEEKBLAD VAN DE BAPTISTENGEMEENTEN

ELF JAAR IN COMA

Staatssecretaris Van der Reijden (volksgezondheid) nam kortgeleden een boek in ontvangst met de titel: De zaak Stinissen. Het boek bevat een verslag van de meer dan elf jaar durende martelgang die een man doormaakt sinds zijn vrouw in 1974, door een narcosefout bij een bevalling in coma raakte. Aldus Trouw van 13-2-85.
Wie van nabij soortgelijke situaties heeft meegemaakt, wellicht nog meemaakt, weet welke vragen daarbij opkomen. Die kent de onzekerheid bij elke aangedragen oplossing, bij elk antwoord dat wellicht goed maar misschien ook fout is.
Voor een christen zal het niet makkelijker zijn dan voor een niet-christen om in dezen een oordeel te hebben. Het moge intussen duidelijk zijn dat het nooit de bedoeling van de medische wetenschap kan zijn mensen te laten lijden. Ook niet de mensen die betrokken zijn bij lijdenden.
Het is té goedkoop om te zeggen: laat men in zo'n geval maar euthanasie toepassen. Want euthanasie is in wezen niet het beëindigen van een leven, maar het in menswaardigheid laten sterven van een mens; anders gezegd: het bewaren voor een de mens onwaardig levenseinde.
In het onderhavige geval zou je kunnen zeggen: de medici moeten een gemaakte fout herstellen; althans, dat hadden ze al veel eerder moeten doen. Daar deze fout niet hersteld kán worden, en er ook geen enkel vooruitzicht op een normale verbetering van de toestand van de vrouw is, zou men kunnen besluiten tot het beëindigen van behandeling en verzorging. De echtgenoot heeft om het laatste gevraagd; dat wordt hem geweigerd. Dat brengt dan meteen de vraag naar boven: wie beslist - uiteraard buiten God - over een mensenleven: de mens zelf, c.q. zijn naastbestaanden, óf de medici?
Medische macht kan onmenselijk worden.

MEDEDELINGEN

Het nieuwe telefoonnummer van *ds. H. G. de Winkel* te Alblasserdam is 01859 -15935.

Het goede adres van de heer *H. J. Stukker* is:
Varviksingel 225, 7512 EM Enschede

GEVEN

De pastoor vanaf de preekstoel:
,,Dierbare christenen. Twee weken geleden heb ik u verteld dat het dak van de kerk heel erg lekt en ik heb toen een beroep gedaan op uw milddadigheid. Vandaag kan ik u mededelen dat het kerkbestuur, dank zij uw gulle gave, in staat is geweest om vier emmers te kopen waarmee we het water kunnen opvangen als het regent''.

EEN SNEDIG ANTWOORD

De beroemde prediker en grondlegger van de Methodisten-gemeenschap, John Wesley, had uiteraard veel tegenstanders. Zijn preken legden de wortel van veel zonde bloot; zijn eisen gingen in de richting van volledige heiliging van het leven. Ze waren derhalve voor velen ergerlijk, zo niet lachwekkend.
Toen Wesley eens in gedachten verzonken op een smalle weg onderweg was, kwam hem een lord tegen die tot de tegenstanders van Wesley behoorde. De lord bleef duidelijk kenbaar vóór Wesley staan en sprak uit de hoogte: ,,Ik ga voor geen enkele dwaas aan de kant''.
Wesley ging daarop hoffelijk terzijde, nam zijn hoed af, lachte vriendelijk en zei: ,,Ik echter doe dat graag''.

,,Dierbare Heiland, mijn verlosser''

God nam tot Zich, onze broeder

KRIJN VAN DER STEEN

op de leeftijd van 86 jaar.

Ruim 40 jaar was deze broeder lid van onze gemeente.

Baptistengemeente Pernis - Hoogvliet

DE CHRISTEN
WEEKBLAD VAN DE BAPTISTENGEMEENTEN
100e jaargang - nummer 10 - 8 maart 1985

Vasten in de lijdenstijd

H. Ploeger

In de Arnhemse Raad van kerken is een gesprek op gang gekomen over het vasten. Nu is het duidelijk, dat het vasten als verplichte oefening voor protestanten - inclusief baptisten - een ,,vreemde" zaak is geworden. Dat wil zeggen: protestanten zijn verregaand vervreemd van het vasten. Zoals trouwens de roomskatholieke kerk zich ook meer en meer los maakt van het vasten. B.v. van het vasten in de lijdenstijd. Ter herinnering aan de lijdensweg en de dood van de Heer werd gevast. Daarmee wilde men onder meer duidelijk maken dat men deelde in de droefheid over het lijden dat de Heer Jezus Christus is aangedaan door mensen en dat Hij onderging ten gunste van mensen.

In allerlei pinksterkringen is het vasten weer op gang gekomen. Vooral als voorbereiding op en begeleiding van het gebed. Niet zo zeer van het ,,gewone" gebed, maar van het gebed betreffende een bepaalde zaak. Meestal een zaak van gewicht voor de enkele gelovige of voor de gemeente.

Een wat laat geboren broertje van het vasten is de soberheid in eten en drinken. Matig zijn in het gebruiken van spijzen en dranken, maar ook in kleding en in het beoefenen van geslachtsgemeenschap, wordt veelal gezien als een houding waarin het lichamelijke onderworpen wordt aan het geestelijke. Anders gezegd: met het beoefenen van soberheid, van matigheid, wil men demonstreren niet onder het juk van de slavernij van lichamelijke lusten te verkeren.
Terwijl het vasten geen bijbels gebod is, is de matigheid, de soberheid een bijbels gebod, zonder twijfel. De zelfbeheersing geldt als een vrucht van de Heilige Geest, Gal. 5:23, en is absoluut noodzakelijk om als gelovige de overwinning te behalen over de geestelijke tegenmachten, I Cor. 9:24-27.

Een actuële vorm van vasten is sinds enkele jaren vooral in West-Duitsland van toenemend belang. Het is de onthouding in de lijdenstijd van alcoholhoudende dranken. Ook in Nederland is in enkele plaatsen en gemeenten deze onthouding in praktijk gebracht.
Een poging van de Nationale Christen Geheel Onthouders Vereniging om de aandacht van de kerken voor deze vorm van vasten te winnen, is mislukt. De aangeschreven kerken zien dit niet als een mogelijkheid om aandacht te vragen voor nood in de wereld.

Daarmee zijn twee zaken die van belang zijn, aangeduid. In de eerste plaats is er nood in de wereld vanwege honger, armoede, uitbuiting.
Het overslaan van een of meer maaltijden, het niet dagelijks gebruiken van b.v. vlees, het minder gebruiken van allerlei genotsmiddelen, kan een mens, ook een gelovig mens, enige middelen in handen geven om de nood van anderen te lenigen. Er zijn - ook onder baptisten - gezinnen waarin dit wordt gepraktizeerd. Waar men het door geen vlees te eten, enz. gespaarde geld in een pot doet om dat t.z.t. te besteden voor een hulpprogramma elders. Steeds gaat daarvan een grote opvoedende waarde uit voor de kinderen.
In de tweede plaats is het zich ontzeggen van genotsmiddelen, van vlees, van alcoholhoudende en andere dranken, een onmiskenbare toets om te ontdekken in hoeverre men verslaafd is aan deze zaken.
Dat is: om te ontdekken of men in de vrijheid staat waarmee men is vrijgekocht.

DEZE WEEK

Tussen lezen en verstaan

HET WOORD VAN GOD

J. Reiling

Gods spreken is aanspreken. Als Hij spreekt gaat het om mij en ieder ander die het hoort. Hij kan spreken door middel van de verkondiging van zijn Woord, huiselijker gezegd door de preek. Hij kan ook spreken door een lied, een los woord van een ander en nog wel door duizend andere dingen. Wie zal het Hem beletten?
Maar wij geloven en belijden dat Hij allereerst tot ons spreekt door en in de bijbel. Daarom geloven en belijden wij ook dat de bijbel het Woord van God is.
Hierover bestaat onder ons geen verschil van mening.

Maar waarover spreekt God? Anders gezegd: wat is het hart van het spreken van God? Wat is het hart van de bijbel? Daarover doet de brief aan de Hebreeën een paar hoogst belangwekkende uitspraken die onze gedachten over de bijbel kunnen richten en voeden, mits we ze zeer nauwkeurig en met een open hart en geest lezen en toepassen.

Heil

Voortdurend vergelijkt de schrijver de situatie waarin hij en zijn lezers verkeren met die van vroeger onder de oude bedeling. Die nieuwe situatie is in één Naam uitgedrukt, Christus, de oude in vele namen: Mozes, Aäron, Levi en al de engelen. De nieuwe situatie is echter niet vrijblijvend. Je kunt aan Christus niet voorbijgaan of afstand van Hem nemen. Afstand nemen kon al niet in de oude bedeling. Weliswaar ging het toen om een woord dat door de engelen was gesproken, nl. de Tora, de wet van Mozes, maar dat woord was geldig en bindend. Overtreding daarvan bleef niet ongestraft. Hoeveel temeer reden voor ontzag is er dan als het gaat om Hem die meer is dan de engelen en Mozes en al de anderen? Zo staat het echter niet precies in Hebr. 2:4 en juist daarom wordt dat wat er wel staat extra belangrijk. Wij lezen:

> Hoe zullen wij ontkomen (nl. aan het oordeel van God) wanneer wij zo'n bijzonder heil verwaarlozen dat begon verkondigd te worden door de Heer en door degenen die het (van Hem) gehoord hadden, betrouwbaar en geldig aan ons werd overgebracht, terwijl God medegetuigde door tekenen en wonderen en velerlei krachten en toedelingen van de Heilige Geest naar zijn wil.

Wie dit vergelijkt met de NBG-vertaling zal een aantal verschillend opmerken die de fijne nuance van deze tekst in belangrijke mate bepalen.
Het gaat in de eerste plaats om het **heil.** Dat begon verkondigd te worden door Jezus de Heer. Merkwaardig: het begin van het heil was dat het verkondigd werd door Jezus. Betekent dit soms dat de heilsboodschap alleen maar boodschap is?
Een boodschap misschien die een beroep op ons doet om zo te leven als God dat wil? Dan is het eigenlijk geen boodschap, geen mededeling maar een appèl. Voor sommigen is dit een aanlokkelijk prespectief: geen leerstellingen en dus ook geen leertwisten maar alleen een eenvoudig geloof in God en een echt en authentiek leven voor Hem. Niet de maagdelijke geboort (om een voorbeeld te noemen) maar wel de Bergrede. Maar dan is er geen heilsboodschap meer en de onbekende schrijver van onze brief weet heel goed dat het heil meer is dan een boodschap. Het is werkelijkheid, het bestaat en het is precies aan te geven hoe het tot stand is gekomen. Er is een **oorzaak** van eeuwig heil en die oorzaak is Jezus Christus zelf (5:9). Hij is het geworden doordat Hij de weg van lijden en dood ten einde toe is gegaan. Voor Hem was dat de weg der volmaking en langs die weg werd Hij een oorzaak van eeuwig heil. Daarom spreken wij ook van het heilswerk van Christus en niet alleen en zelfs niet in de eerste plaats van heilswoord of heilsboodschap.

Verkondigd

Toch zegt de schrijver van Hebreeën dat het heil begon **verkondigd** te worden door de Heer. Waarom hecht hij toch zo'n grote betekenis aan het spreken en het woord? Hij maakt dat niet zelf met zoveel woorden duidelijk maar het komt mij voor dat voor hem woord en werk één zijn. Jezus' verlossingswerk komt tot de mensen in de gestalte van het woord. Dat was reeds zo tijdens Jezus leven.
Hij verrichtte wonderen en zei: Gods heerschappij of koninkrijk is hier aanwezig.
Zonder dat woord zonden de toeschouwers Hem voor een wonderdoener, misschien wel de kampioen van de wonderdoeners kunnen houden. Nu Hij heeft gesproken kan niemand er aan voorbijgaan dat hier een teken gebeurt van de heerschappij van God en dat er dus tot bekering en geloof in God wordt opgeroepen.
De Heer wordt gekruisigd en sterft. Als het daarbij blijft en er niet wordt gezegd wat de eeuwige betekenis van dit sterven is, dan is dat sterven misschien wel tragisch maar zoiets is in de geschiedenis wel vaker voor gekomen. Als echter verkondigd wordt dat Hij is gestorven voor onze zonden, dan gaat het ieder aan die het hoort. Met zijn woorden verklaart Jezus zelf zijn leven. Zij die later als zijn gemachtigden uitgingen, begrepen het meteen of pas later maar toen ze het begrepen hadden, verkondigden ze het verder aan hun hoorders. Zo is er een keten van spreken, horen en opnieuw spreken. Dat is wat de schrijvers van het Nieuwe Testament noemen het Woord spreken of het Woord van God verkondigen.
Heel het spreken van God is als ware in de boodschap van het heil geconcentreerd. Als je met één woord zou moeten zeggen wat het woord van God is, dan zou dat ene woord zijn **heilsboodschap.**

Bewijs

Wij zijn echter nog niet uitgekeken in Hebr. 2:4. De boodschap wordt niet alleen doorgegeven of overgedragen, maar ,,bevestigd'' (NBG). In onze vertaling hierboven staat ,,betrouwbaar en geldig overgebracht''. Niet vrijblijvend gepresenteerd maar zo dat begrepen werd: dit woord stààt, het geldt en wie het gelooft kan er van opaan want het is betrouwbaar. In twee woorden: verkondigd en bewezen.
Hoe ,,bewijs'' je het evangelie? Even zou het kunnen lijken alsof de schrijver bedoelt dat God voor dat bewijs zorgt door wonderen en tekenen maar dat is toch niet zo. Er staat immers nadrukkelijk dat God **mee** getuigde. Dit getuigenis komt erbij. De geldigheid van het Woord wordt er door ondersteund maar hangt er niet van af.
Waarop berust de geldigheid van het evangelie dan? Hoe wordt de boodschap bewezen?
Bewijzen doe je iets met argumenten die voor iedereen geldig zijn. Daarin ligt juist de bewijskracht: niemand kan deze argumenten ontkrachten of afwijzen. Zo'n argument is bijvoorbeeld een niet te bestrijden feit. Iedereen kan het waarnemen. Een ander voorbeeld 2X2 = 4. Maar kun je zo het Woord bewijzen? Nee natuurlijk.
Je kunt de boodschap van het evangelie niet bewijzen met argumenten die voor iedereen geldig zijn. De geloofwaardigheid en betrouwbaarheid van de boodschap ligt in de boodschap zelf. De boodschap is geldig omdat het Gods boodschap is, omdat God zegt dat het zijn boodschap is. Dat is onbewijsbaar maar het is wel waar. En waarom is het waar? Omdat God het zegt. Zo draaien wij in een kring rond. Dat is het precies!

Getuigenis

Als dit zo is dan kan alleen God zelf de cirkel openen. Dat is het werk van de Heilige Geest, waarvoor trouwens al evenmin een menselijke reden te bedenken is.
De ouden noemen dit het inwendig getuigenis van de Geest. Het Woord wordt bevestigd en bewezen door de Geest. Hij levert het dwingend bewijs van de waarheid van het evangelie. Anders gezegd: door de Geest is het Woord een levend Woord (Hebr. 4:12).

Bijbel

Als wij het hebben over het Woord van

Vervolg op pagina 3

Het is een diepe behoefte van de mens om te schrijven. Hij wil, wat hij meent te moeten zeggen, vastleggen voor zichzelf en zo mogelijk voor anderen. Wat een geluk dat we een alfabet hebben en dat we, in elk geval in dit land, allemaal dezelfde 26 letters gebruiken om wat de geest bedoelt en de mond wil zeggen aan het papier kunnen toevertrouwen. Zo hebben we de mogelijkheid gemeenschap met elkaar te hebben al zagen we elkaar nooit. Het komt tot uitwisseling van inzichten en uitzichten. Het zou van hoogmoed getuigen indien we van waterdichte schotten gebruik gingen maken om wat door de ander wordt gezegd of geschreven bij voorbaat uit te sluiten. Alsof ik alleen de Geest des Heren als leidsman zou hebben. Of de ander. De waarheid is zo groot als de hemel en ik woon in een verloren plaatsje op dit korreltje zand, aarde genoemd.
Bovendien zijn wij mensen van enige dagen.
Leest u Pools? Een enkele keer ontvangen we uit dat worstelend land een briefje of kaart en hoezeer we ons inspannen, we begrijpen niets van wat geschreven werd. Die taal hebben we niet geleerd. O torenbouw van Babel. Wat was de ondergrond van de verwarring der geesten in die dagen? Pure hoogmoed. Men wilde tot de hemel reiken, zich een naam maken. Achter de hoogmoed leefde de angst: opdat we niet over de gehele aarde verstrooid worden. Ruimtevrees. Nou kun je van heidenen, van ongelovigen, niets anders verwachten. De angst leidt tot militaire discipline die ook buiten de kazerne optreedt.
De grenzen sluiten, de poorten dicht. Buiten zijn de wolven, tot in schaapsklederen toe. In het isolement ligt de kracht. Zo wordt de vrijheid ingeruild voor de slavernij en dat zelfs tot binnen de poorten van de stad Gods. Dat wil zeggen: dat wat men voor de stad Gods aanziet. Bij voorbeeld: de eigen kerk of gemeenschap. En kijkt u nu niet alleen naar de rooms-katholieke kerk. De protestanten in alle soorten vertonen dezelfde symtonen van dezelfde ziekte: de tempel des Heren is hier! Het wemelt van zulke tempeltjes en torentjes. De zoeker naar God, zijn Heer, wendt zich teleurgesteld af.
Het was mijn bedoeling naar Belsassar te kijken, maar wat ik hier nu en dan lees dreef tot het bovenstaande. Van Belsassar kennen we eigenlijk alleen het einde. Het daverend feest met zijn duizend hooggeplaatsten, etend, drinkend, spottend en de goden vererend. Tot het plotseling doodstil wordt in de zaal: Aan de gepleisterde wand verscheen een schrijvende hand. Vreemde tekens. Ieder ziet ze, niemand verstaat ze.

van deze kant bekeken

WIE KAN LEZEN WAT DAAR STAAT?

Huizinga

Gezichten verbleken, de benen beven. Alsof een luidspreker aankondigt dat de wereld overeen uur zal vergaan. De koninginmoeder hoort ervan en herinnert zich een man in wie de geest van de heilige goden woont. Daniël wordt gezocht, gevonden en binnen gebracht.
Hij wordt uitgenodigd te zeggen wat er staat. Deze getuige van de Eeuwige spreekt onbevreesd tot de heerser en eindigt zijn toespraak met de uitleg van wat daar aan de wand staat. Een dramatisch ogenblik: geteld, gewogen, gescheurd. In diezelfde nacht nog werd Belsassar, de koning van het tweeduizend jaar oude rijk der Babyloniërs, gedood.
De steen Cyrus (Kores-lees Jesaja 45), de uitverkorene, rolde dwars door de poorten van het oude rijk dat in die nacht onderging.
Waarom lezen we deze verhalen graag? Omdat ze ons troosten. Zoals de Openbaringen, aan Johannes gegeven, ons, bij alle verschrikkelijkheid, troosten. Zoals de verwoesting van Berlijn, Dresden en Hamburg, na Rotterdam en Coventry, ons bij alle gruwelijkheid kunnen vertroosten. Zoals Jesaja in het sterfjaar van Uzzia getroost werd omdat hij de Heer zag zitten op een hoge en verheven troon. „Er is EEN omhoog....”
Wij leven 2500 jaar na Belsassar. Maar nog regeren de Nebukadnessars, Belsassars en hoe ze verder mogen heten. Hun legioenen marcheren, hun tanks doorploegen de aarde en hun vliegende forten trekken strepen aan de hemel. De velden worden als door sprinkhanen kaal gevreten. De goden van goud, zilver, brons, ijzer, hout en steen worden geprezen, aangeprezen, verkocht. Hebben zij ons niet verlost? Olie en bloed, is er verschil in prijs? vormen de stromen des heils die door de landen lopen.
Belsassar leert het nooit hoewel hij het wel heeft geweten hoe een vorig geslacht leed aan zichzelf en anderen deed lijden.
Tervergeefs schijnt God aan de wanden te schrijven. Want geschreven wordt er. Op alle wanden. Zelfs, om tot het begin terug te keren, op de wanden der kerken. Er wordt voortdurend geteld, gewogen, gescheurd. Maar laten wij dat wel aan God overlaten.

P.S. Er is nog eens sprake van een schrijvende hand, in het zand op de tempelvloer. In 't midden stond een hoer, die alles had verloren. Ze was geteld, gewogen en te licht bevonden. Maar dan: Wie zonder zonder zonde is van u, die werpe d'eerste steen!
Ze gingen allen heen.

Vervolg van pagina 2

God dan denken wij aan de bijbel. Als de apostelen spraken van het Woord van God, dan bedoelden ze de heilsboodschap van de gekruisigde en opgestane Christus. Dat is van grote betekenis voor onze kijk op de bijbel. De heilsboodschap, het evangelie is het eigenlijke en eigenste Woord van God, de kern en het hart van de Schrift. Zij getuigt van Hem, zowel de eerste Schrift, het Oude Testament, als de tweede, het Nieuwe Testament. De bijbel is als een bundel stralen die allen door het ene Brandpunt dat Christus is, heen gaan en daaraan hun kracht en zin ontlenen.

Luther zei het iets anders: Woord Gods is „was Christum treibet”, wat op Christus aanstuurt. In de tegenwoordige discussie over de Schriftbeschouwing moet deze betrokkenheid van de Schrift op Christus, het Woord van God, meer voorop staan dan vaak het geval is.

PASTORALIA

In DC van 8-2-85, onder deze kop, plaatste ik enkele opmerkingen die een lezer aanleiding gaven tot een reactie. Deze reaktie richtte zich met name op de zin; Vragen kunnen de gevraagde in grote, pijnlijke verlegenheid brengen.
Het is inderdaad juist dat het er aan ligt wat je vraagt. Dat bedoelde ik ook. Ik bedoelde het in deze zin, dat je medegelovigen niet in verlegenheid mag brengen door b.v. te vragen - terwijl je elkaar nauwelijks kent en geen vertrouwensrelatie hebt - :Waarom hebben jullie geen kinderen? En soortgelijke vragen die in het leven van een mens heel diepe snaren kunnen raken.

Natuurlijk is niet bedoeld te suggereren dat je dus elke vraagt achterwege moet laten. Er kunnen op huisbezoek echt vragen gesteld worden. Zelfs vragen die de bezochte in verlegenheid brengen. Vragen naar het persoonlijk bijbelgebruik, naar het persoonlijk gebedsleven, naar de omgang met de kinderen op het terrein van de religieuze opvoeding, naar de verhouding tot broeders en zusters in de gemeente. Maar niemand mag de illusie koesteren dat als er een aantal vragen gesteld worden en deze, soms in pijnlijke verlegenheid, beantwoord worden, er sprake is van een geslaagd huisbezoek.

Daarvoor is meer nodig. Daarvoor is nodig dat de bezochte aan het woord komt. Niet aan het woord komt als hij mag antwoorden maar zelf aan het woord komt omdat hij door de gang van het gesprek daartoe uitgedaagd, verlokt wordt. Ik denk dat elke oudste, elke diacones, elke voorganger, het eerste bezoek aan een lid of een vriend der gemeente moet zien als een kennismakingsbezoek. Tijdens een kennismakingsbezoek kunt je elkaars gevoelens, visies, belevingswereld(je) aftasten naar ge-

Vervolg op pagina 5

uit het Uniebureau

Verantwoording bijdragen
In de maand januari zijn de volgende bijdragen in het Uniebureau binnengekomen.

ECU
Almelo-Ger. straat 433,95; Deventer 3,—; Dordrecht 758,40; Eindhoven 45,—; Hengelo 635,—; Hoogezand 928,92; Lelystad 33,30; Musselkanaal 400,—; Siddeburen 16,59; Ter Apel 58,50; Treebeek 468,—; Utrecht-Centrum 150,—; Winschoten 179,88; IJmuiden 434,70; Zuidlaren 30,08.

CvdO
Almelo-Ger. straat 360,60; Dokkum 196,—; Dordrecht 800,—; Harlingen 293,05; Hengelo 900,—; Hoogezand 940,24; Lelystad 32,90; Musselkanaal 173,60; Siddeburen 17,50; Treebeek 498,—; Utrecht-Centrum 1.500,—; Vroomshoop 260,—; Winschoten 189,75; IJmuiden 390,—; Zuidlaren 31,72.

UZC
Almelo-Ger. straat 776,70; Amsterdam-Centrum 72,15; Arnhem 1.000,—; Coevorden 321,50; Deventer 56,90; Dokkum 148,48; Dordrecht 1.312,—; Emmercompascuum 930,—; Groningen-Zuid 4.000,—; Hengelo 1.200,—; Hoogeveen 260,—; Hoogezand 1.815,98; Klazienaveen 125,—; Lelystad 23,—; Musselkanaal 600,—; Nieuw Weerdinge 600,—; Rotterdam-Zuid 105,—; Siddeburen 28,70; Stadskanaal-Noord 1.800,—; Ter Apel 780,—; Treebeek 1.074; Vroomshoop 100,—; Winschoten 311,19; IJmuiden 493,50; Zuidlaren 52,03; Rotterdam-Zuid 756,05 (WIN); W.M., E. 50,—; H.K., H. 10,—; P.H., H.50,—; N.N., L. 30,—; P.H., H. 25,—; (WIN)

UZC-Projekten
Friese Bond 6.000,—; IJsselgewest 2.000,—; Gewest Z-O-Drenthe 3.800; Groninger Bond 7.000,—; Aktie 40 MM 1.565,—

UBS
Almelo-Ger. straat 63,40; Dordrecht 144,—; Hoogezand 173,68; Siddeburen 3,15; Utrecht-Centrum 100,—; Winschoten 34,16; Zuidlaren 5,71; P.H., H. 25,—

NBJB
Almelo-Ger. straat 33,05; Dordrecht 185,60; Hoogezand 317,90; Musselkanaal 76,50; Siddeburen 4,06; Winschoten 44,02; Zuidlaren 7,36

Noodfonds
Almelo Ger. straat 20,— (Ethiopië); Amsterdam-West 446,60; Arnhem 2.690,92 (Z-Afrika); Arnhem 2.690,93 (Brood voor Kameroen); Borne 315,95 (Ethiopië); Dokkum 416,20 (Ethiopië); Eindhoven 370,—; Goes 51,30; (Brood voor Kameroen); Groningen-Zuid 25,— (Ethiopië); Hengelo 300,—; Hoogeveen 500,—; Muntendam 1.520,15 (Ethiopië); Nieuwe Pekela 50,—; Stavoren 112,60; Utrecht-Centrum 113,—; Vroomshoop 175,— (Ethiopië); Zwolle 420,75 (Turkije); Zwolle 419,35; Zusterhulp Trefpunt Enschede 50,—; Zondagsschool Heemskerk 144,— (Ethiopië); W.B., E. 50,—; P.H.J.O., H. 500,—; J.H. v. H.-O., E. 20,— W.M., E. 50,— (Ethiopië); D.B., H. 10,—; J.H.,G. 10,—; M.R.,A. 15,—; J.B.,H. 15,—; B.W., A. 1.000,—; T.M.-P., A. 100,—; R.J.N. V. 50,—; L. B., Z. 20,—; M.H.P., Z. 20,—; H.T.-S., D. 100,—; J.K., S. 100,—; G.W.V., Z,35,—; A.G.B., -S., Z. 15,—; G.J., G. 25,—; L.R.-N, G. 50,—; Spek de Bus 3.000,— (SITE).

Voor al deze bijdragen en giften zeggen wij u hartelijk dank!

Ds Michal Stankiewicz †
Op 21 februari is als gevolg van een hersenbloeding op éénenzestigjarige leeftijd heengegaan *ds Michal Stankiewicz*, vele jaren algemene sekretaris en laatstelijk voorzitter van de Poolse Baptistenunie. Als afgevaardigde naar de Baptisten Wereld Alliantie en de Europese Baptisten Federatie genoot hij ook buiten zijn land grote bekendheid. Hij studeerde aan het Seminarium der Unie, dat toen nog was gevestigd te Malbork, en het *Baptist Theological Seminary* te Rüschlikon. Daarnaast wijdde hij zich aan de studie van de Poolse taal - en letterkunde, waarop hij promoveerde aan de Universiteit van Warschau.
In hem hebben de gemeenten in Polen een man verloren, die voor de ontplooiing van de arbeid veel heeft betekend. Zo doceerde hij aan het Seminarium der Unie, was hij eindredakteur van het maandblad *Slowo Prawdy* en publiceerde hij verscheiden boeken en kleinere geschriften.
Ook in interkerkelijk verband was hij een bekende en om zijn vriendelijke geziene persoonlijkheid. Hij was aktief in de Poolse Oekumenische Raad, die hij nog onlangs vertegenwoordigde bij het overleg met de regering in verband met de moord op de priester *Jerzy Popielusko,* een fervent aanhanger van de verboden vakbond ,,Solidariteit''

SITE-porgramma 1985
Eén dezer dagen bereikte ons vanuit Rüschlikon het verzoek om aandacht te besteden aan SITE, het *Summer Institute of Theologial Education.* We hebben dat al eerder gedaan, maar direkteur *dr Günter Wagner* heeft ons daar nóg eens om gevraagd. Vandààr! Het programma, dat van 4 tot 31 mei zal worden afgewerkt, omvat kolleges in Oude Testament, Nieuwe Testament, kerkgeschiedenis, systematische theologie en praktische theologie. Het aantal deelnemers uit Oost-Europa bedraagt dertig. Voor belangstellende deelnemers uit het Westen (te denken valt aan predikanten, jeugd- en zondagsschoolleiders, die de Engelse taal voldoende beheersen) zijn tien plaatsen beschikbaar. Hun aanmelding dient vóór 15 april te geschieden. Aanmeldingsformulieren en bijzonderheden over het studieprogramma zijn verkrijgbaar bij *ds J. A. Brandsma,* algemene sekretaris.
De kosten bedragen ZwFr 1.170,— per persoon en ZwFr 1.798,— voor een echtpaar (inkl. maaltijden onderdak en kollegegeld). Docenten zijn *dr William Brackney* (kerkgeschiedenis), *Mevr. Ruth Lehotsky* (praktische theologie), *dr Thorwald Lorenzen* (systematische theologie), *dr Per Nørgaard (Oude Testament) en dr Günter Wagner (Nieuwe Testament).*

Predikant en pastoraat
Van 3 tot 8 juni zal voor predikanten een *pastoral care workshop* worden gehouden; maar ook hun echtgenotes zijn welkom, al dan niet als deelnemeerster. Door middel van lezing, gesprek en rollenspel zullen aan de orde komen zaken als ziekte, huwelijk, omscholing, dood, etc. De kosten bedragen ZwFr 300,— per persoon. niet-aan-de-kusus-deelnemende echtgenotes betalen ZwFr 250,—. Omdat de aanmeldingstermijn praktisch is verstreken, dienen gegadigden zich onverwijld met het Uniebureau te verstaan.

Aanvulling sprekerslijst
De sprekerslijst, die de sekretarissen hebben ontvangen, dient op verzoek van de gemeente Apeldoorn te worden aangevuld met de namen van een drietal broeders, allen leden van deze gemeente:
* *R. D. Harland,* Tichelaarsdonk 154, 7326 AX Apeldoorn, telefoon 055- 415579;
H. W. Schimmel, Kamerlingh Onnesstraat 46, 7316 LT Apeldoorn, telefoon 055- 219408;
A. J. Treuren, Spinnersdonk 803, 7326 HK Apeldoorn, telefoon 055- 414404
Waarvan akte!

Veendam bereikt mijlpaal
Met het gereedkomen van een ingrijpende verbouwing en verbetering van de bestaande akkomodatie aan het Beneden Oosterdiep bereikt de gemeente te Veendam een (nieuwe) mijlpaal in haar ruim vijfentwintigjarige geschiedenis.
Op 24 maart zal tijdens een bijzondere dienst het uitgebreide gebouwenkompleks in gebruik worden genomen.
Namens de Commissie der Unie is een brief met hartelijke gelukwensen verzonden.

J. A. Brandsma/A. v. d. Hoef

Vervolg van pagina 3

lijkgestemdheid, naar verschillen, naar conflictstof.

Men krijgt meer dan eens de indruk dat er van moeilijke bezoeken gesproken wordt als de bezoeker teleurgesteld is over de voor hem onprettige uitkomst. Men zou zich ook eens moeten afvragen in hoeverre de bezochte teleurgesteld is.
Teleurstellingen ontstaan daar, en praktisch altijd, waar verwachtingen hoog gespannen zijn. Mag je dan geen hoge verwachtingen koesteren? Zeker, maar ze moeten wel reël zijn. En het is irreëel te verwachten dat bezoeker en bezochte altijd op dezelfde golflengte zitten. Dat heeft dan niets met ieders geloof in de Here Jezus Christus te maken, maar wel met de beleving van dat geloof in ieders leven.

De broeder die mij schreef, verhaalde van ,,huisbezoeken, die verwaterd en ontaard zijn in driekwart van de tijd praten over anderen, over auto's vakantie's, koeien en kippen en wat dies meer zij. Dan nog gauw een kapitteltje uit de bijbel, gebed, dankjewel voor de koffie en wegwezen voor en toch nog een lastige vraag moet worden beantwoord". Zelfs over zó zin kun je nog veel vragen stellen; zèlfs zó'n huisbezoek kan nog veelzeggend zijn. Als het niet voor de bezoeker is, dan voor de bezochte, en andersom.
De kernvraag is: Wat is de zin van het traditionele jaarlijkse, tweejaarlijkse, soms slechts vijfjaarlijkse huisbezoek?

AFSCHEID VAN DS. A. VISSCHER II

Het schrijven over het afscheid van een voorganger is niet zonder risico's. Je probeert de voornaamste halteplaatsen uit de voorgangersreis op een rij te zetten, maar rijdt in de haast of uit onoplettendheid wel eens een belangrijke halte voorbij.
Dit overkwam mij bij het schrijven van het artikeltje over het afscheid van ds. Arie Visscher op 6 januari j.l., welk artikeltje u enkele weken geleden in DC aantrof.
In de opsomming van de gemeenten, die hij als voorganger gediend heeft, kwam u twee keer de plaats Alblasserdam tegen. Daar valt niets op af te dingen, maar wel wat aan toe te voegen. Toen hij nl. voor de tweede keer naar Alblasserdam vertrok, was deze gemeente nog gecombineerd met de gemeente Zwijndrecht. Het werk in Zwijndrecht moest jammer genoeg al na enige tijd afgebroken worden, maar daarvoor in de plaats kwam het werk in Dordrecht, waar in de tijd dat ds. Visscher Alblasserdam diende een nieuwe gemeente gesticht kon worden. Vooral nu deze gemeente onlangs haar 25-jarig jubileum vierde, had dit niet onvermeld mogen blijven.
Vandaar deze aanvulling.

WK

EEN TEKEN VAN LEVEN

Twee volkomen verschillende groepen ontmoeten elkaar bij de stadspoort van Naïn.
Jezus met zijn discipelen wordt vergezeld van een grote schare aanhangers, die onder de indruk is van Jezus' wonderen en woorden. Velen zijn getuige geweest van bijzondere gebeurtenissen of hebben ervan gehoord. Jezus heeft het voor hen helemaal. Zijn woorden bezitten blijkbaar buitengewone macht. Hij kan zelfs op afstand een zieke genezen, zoals gebleken is bij die knecht in Kapernaüm.
Vol verwachting volgen ze Jezus. Hoop vervult hun hart. Wie is Hij?
Wat betekent zijn optreden?

Waarom is er zoveel lijden in de wereld?
Waarom worden mensen ziek, blind, verlamd?
Waarom moeten mensen sterven?
En hoe zit het met God?
Hoe kunnen we Hem plaatsen tegenover zulk een lijden, zoveel verdriet en rouw?
Deze vragen, die we allemaal herkennen, spelen door de hoofden van de andere groep mensen, die de stad uitkomt. Een droeve stoet. Een jonge man die sterven moest en een oude vrouw die blijft leven. Daar klopt toch niets van. Bovendien heeft de vrouw ook al haar man moeten begraven. Nu heeft ze niemand meer. Niemand om voor te zorgen en niemand die voor haar zorgt. Geen wonder dat ze huilend deze zware gang maakt. De vele mensen om haar heen zijn met haar lot begaan.
Ze lijden met haar mee. En zoals dat zo vaak gaat bij begrafenissen, ze beseffen dat zij allen vroeger of later zullen sterven. Dat hun lichaam ook eenmaal levenloos op die baar zal worden gedragen uit dit aardse tranendal. Er is geen ontkomen aan. En God is verder weg dan ooit. Hij lijkt zelf wel dood.

Met ontferming bewogen.
Op geen enkele wijze is aan Jezus' uiterlijk af te lezen wie Hij is. Hij heeft de gestalte van een mens aangenomen en ook Hij heeft menselijke gevoelens van medelijden bij het zien van de andere groep. Hij hoort wat er gebeurd is en voelt de diepe smart van de moeder aan. En Hij wordt met ontferming over haar bewogen, zegt Lucas.
De mensen die haar begeleiden kunnen haar steun geven, medelijden, er voor haar zijn, maar ,,ontfermen" kan slechts Jezus zich over haar.
Ontferming veronderstelt meer dan medelijden. Als Jezus tegen de vrouw zegt: ,,Ween niet", wordt het heel stil daar bij die poort.

Het gerucht.
Als een lopend vuurtje wordt het doorverteld ,,in het ganse joodse land en in de omtrek": Jezus - jeweetwel, die rondtrekkende rabbi, heeft een dode weer levend gemaakt. Men zal in eerste instantie ongelovig gereageerd hebben, maar de stelligheid waarmee het verhaal beweerd wordt en de eenvoud van de wijze waarop een en ander gebeurd is, dwingt de mensen tot nadenken.
Een dode weer levend? Maar dan...... dan heeft dat met God te maken.
Over de profeten Elia en Elisa zijn immers ook dergelijke wonderverhalen beschreven. Het gaat daar ook om een dode zoon, die aan zijn moeder teruggegeven wordt, levend en wel.
Profeten zijn boodschappers van God, daar valt niet aan te twijfelen.
En nu heeft Jezus.....? Maar dan moet hij ook een profeet zijn, en dan **is** God er nog.
Hij heeft ons niet vergeten.
Hij heeft naar ons omgezien.
Hij heeft ons een levensteken gegeven.

Jezus heeft macht over de dood.
Natuurlijk stierven er in die dagen ook vele mensen zonder dat Jezus tussenbeide kwam. Zijn optreden in Naïn en bij nog enkele andere sterfgevallen was inderdaad bedoeld als een teken van leven. Een voorteken zou je kunnen zeggen.
Het echte levensteken dat God voor de hele wereld oprichtte moest nog komen. Jezus' macht over de dood zal zijn hoogtepunt nog moeten krijgen.

Ook wij maken nog immer die laatste gang naar het kerkhof mee en God is daarover met ontferming bewogen, maar Hij heeft naar ons omgezien, eens en voor al.....

Ans Lindenborn

WIE ONS NIET KENT, MOET NIET OVER ONS OORDELEN

Zonder oordelen komt natuurlijk geen sterveling door de wereld. Je oordeelt duizend keren per dag. Want je kiest duizend keren per dag. En elke keuze is een oordeel: je verwerpt het ene en neemt het andere aan.

Je doet dat op grond van bepaalde overtuigingen, op grond van een geloof of op grond van wetenschappelijke uitkomsten. En heel vaak op grond van een mengeling van deze factoren.

Wie de baptisten, wie de doperse christenen niet kent, moet niet over hen oordelen. Wie hun diepste overtuigingen niet kent, moet zich niet het recht aanmatigen hun bevindingen, hun overtuigingen, hun geloof aan de toets ener critiek te onderwerpen.

Ds Exalto, Benthuizen, matigde zich dit recht aan. Het zij zo. Maar laat hij dan wel eerlijk zijn. Hij sprak tijdens de predikantenvergadering van de Gereformeerde Bond in de Nederlandse Hervormde Kerk over ,,gereformeerd en dopers". Letterlijk in het verslag in de Leeuwarder Courant van 10-1-85: ,,Hij noemde het subjectivisme (een kenmerk van de 16de eeuwse dopers) een verontrustend verschijnsel, dat tegenwoordig als een vloedgolf veel kerkelijk werk overhoop haalt. Niet de door God aangereikte genade, maar het moment van belijdenis doen door de mens zelf zou het belangrijkste zijn.

Exalto sprak in dit verband van een geweldige hoogmoed".
Een eindje verderop lees ik: ,,Dopen op geloof heeft een wankele basis, maar dopen op de gelofte Gods een vaste basis".

Je vraagt dan wel af: Waar haalt Exalto dat vandaan? Gebeurde in het nieuwe testament ook maar één keer iets anders dan dopen op geloof? Lezen we daar ooit dat iemand gedoopt werd op grond van iets anders dan op grond van het feit dat een mens tot geloof gekomen was in Jezus Christus, de Heiland der wereld?

Dopen op de gelofte Gods, wat is dat? Is dat iets anders dan dat je als mens gelooft, dat God in Jezus Christus zijn geloften heeft waargemaakt, heeft verwerkelijkt?

Dát wordt gepredikt, en als ik dát geloof, geloof ik dan niet in de gelofte en in de vervulling van de gelofte tegelijkertijd?

Waarom zou het geloof in de gelofte een betrouwbaardere basis zijn dan het geloof in de vervulling der gelofte?

Ds Exalto laat zijn hoorders voorts weten: ,,De dopers (in de 16de eeuw) gingen uit van subjectieve eisen, ondermeer ten aanzien van de dienaren en de gemeenteleden. De gemeente was voor hen een zaak van vrijwillig aangeslotenen, die door de oudsten gekeurd en waardig bevonden waren. De gereformeerden kozen hun uitgangspunt in de geestelijke objectiviteit van het heil in Christus, van het woord Gods en van het genadeverbond".

Andermaal: Je vraagt je af: Waar haalt Exalto dat vandaan? Kun je persoonlijk geloven (dat is een subjectieve zaak) in het heil van God als dat heil niet objectief verschenen is in Jezus Christus? Weten wij niet van dat heil door en vanuit het Woord van God? Is het verbond dat God met Noach, en later met Abraham sloot, niet de waarborging van de vervulling der door God gedane beloften? Kan ooit een mens tot geloof komen als het heil niet gepredikt wordt? Is er ergens anders heil te ontvangen dan aan de voet van het kruis? Kan ooit een mens tot wedergeboorte komen dan door de Geest van de Heer?

Bepaald onthullend is wat het vermelde verslag tot slot zegt: ,,De dopers wezen fel de kinderdoop af. Volgens hen hadden kinderen geen geloof. Guido de Bres en andere gereformeerde voormannen leerden daartegen dat de kinderen er wel bij hoorden".
Op grond waarvan er wel bij hoorden? Op grond van persoonlijk geloof? Of op grond van de door mensen aan kinderen, zuigelingen, voltrokken besprenging? En dan alleen voltrokken aan kinderen uit ouders die belijdenis van hun geloof hebben afgelegd? Is het ten doop houden van zuigelingen niet een persoonlijke, subjectieve daad van mensen?

Ook de kringen rond de EO krijgt een geleerde veeg uit de theologische pan van Ds Exalto: ,,Daar wordt er de nadruk op gelegd dat de mens zelf de keuze voor het geloof moet maken". Wie zou het anders moeten doen? Staat het niet met onuitwisbare letters op de bladen van de Heilige Schrift: Wie gelooft, die heeft het eeuwige leven? Wie niet gelooft, die heeft het leven niet.
Nogmaals: Wie ons niet kent, moet niet over ons oordelen.

P

MEDEDELINGEN

De nieuwe sekretaris van de baptistengemeente te 's-Gravenhage is de heer *K. Roos,* Kaaskenswater 34, 2715 AN Zoetermeer, tel. 079 - 513317

HERHAALDE OPROEP

nbjb

De **NEDERLANDSE BAPTISTEN JEUGDBEWEGING** kent de volgende werkgebieden binnen onze Baptisten gemeenschap:
- het zondagsschoolwerk
- het klubwerk
- het jongerenwerk (inkl. kampwerk)

Onze beweging stelt zich o.a. ten doel om behulpzaam te zijn bij het ontwikkelen en stimuleren van het plaatselijk werk en het toerusten van de daarbij betrokken mensen.
In verband met het vertrek van Piet Brongers roepen wij sollicitanten op voor de funktie van

JEUGDKONSULENT (Er zijn 40 uur beschikbaar)

ALGEMENE TAAKOMSCHRIJVING

Wij rekenen erop dat je je, binnen de doelstellingen en het thans en in de toekomst gevoerde beleid van de N.B.J.B., in de ruimste zin van het woord beschikbaar wilt stellen voor het begeleiden en stimuleren van al het werk.
Voor de funktie van jeugdkonsulent is bij ons 80 uur beschikbaar en daarvan is Piet Stellinga 40 uur werkzaam.

WELKE EISEN STELLEN WIJ?

- Betrokkenheid bij ons Jeugdwerk vinden wij noodzakelijk.
- Het ligt voor de hand dat je bij ons alleen kunt funktioneren vanuit een bewust geloof (meelevend lid van een Baptisten Gemeente).
- Een H.B.O.-opleiding in een relevante studierichting is voor ons werk noodzakelijk.
- Je moet in Drachten of omgeving gaan wonen. Het jeugdburo is in Drachten en dat is de centrale overleg- en koördinatie plek.
- Je moet in staat en bereid zijn om een brugfunktie te vervullen tussen jongeren en de Gemeente waarbinnen zij zich bevinden en ontwikkelen hierin stimuleren.
- Het is een afwisselende baan, waarin ook 's avonds en in de weekenden een beroep op je wordt gedaan.

WAT HEBBEN WIJ TE BIEDEN?

- Een salaris afhankelijk van leeftijd, opleiding en ervaring.
- De C.A.O. voor het welzijnswerk is van toepassing.
- Voldoening in een kostbaar stukje werk.
- We kunnen de vakature vervullen vanaf 1 maart 1985.

WIL JE SOLLICITEREN?

Stuur je sollicitatiebrief binnen 14 dagen naar de Jeugdraad van de N.B.J.B., p/a de sekretaris Harrie Kampinga, Vinkenstraat 4b, 9713 TG Groningen.
Opmerking: Wil je eerst nog wat meer weten over de werkzaamheden e.d., dan kun je het beste even bellen met Piet Stellinga (05120-15687 of thuis: 05153-479).

Uitgave van de Baptisten Gemeenten in Nederland
Redaktie: Mevr. A. W. Lindenborn-de Graaff, ds H. Ploeger, prof. dr. J. Reiling, dr. O. H. de Vries, ds C. van Wier. Alle kopij te zenden aan de eindredakteur ds H. Ploeger, Kraaiensteinlaan 10, 6825 DH Arnhem.
Voor abonnementen en advertenties: Administratie De Christen, Biltseweg 10, 3735 MC Bosch en Duin. Abonnementenprijs bij vooruitbetaling *f* 43,— per jaar, voor abonnees in het buitenland *f* 60,— per jaar.
Administratie: De Vinkenhof, Biltseweg 10, 3735 MC Bosch en Duin, tel. 030-784457 - postgironummer 9260 t.n.v. Unie van Baptisten Gemeenten, Amsterdam.

DE CHRISTEN
WEEKBLAD VAN DE BAPTISTENGEMEENTEN

Komf. Vakantiewoning in Hoog-Sauerland (Duitsl., Winterberg-Niederfeld) te verhuren (max. 6 personen). Mooi gelegen aan bosrand met panoramazicht.
Aanvragen bij: Manfried Schulte
Zum Berger See 91
D 5820 Gevelsberg
Tel.: 02332/60504

DE NIEUWE OORSPRONG
gelegen tussen bos en vlak bij meren biedt vanaf 5 april volledig verzorgde vakantiemogelijkheden voor alle leeftijden. Kamers met douche en toilet. Kinderen halve prijs.
Speciaal Paasweekend (met bustocht) van vrijdag t/m maandag voor *f* 150,—
Inlichtingen:
Huisterheide 7
8521 NC St. Nicolaasga
tel. 05134 - 2341

Gospelgroepen en solisten voor Uw diensten en evangelisatie-concerten bel Continental Sound:
010-211098/215547
ook buitenlandse groepen beschikbaar

Gevraagd: woningruil omgeving zee tussen 6/7 - 27/7
Aangeboden: ééngezinswoning in Sneek.
tel: 05150 - 17729

Te huur van 20-7 tot 10-8 in Apeldoorn een ruime, moderne ééngezinswoning.
Voor informatie: tel. 055 - 415337

De Heer heeft plotseling tot Zich genomen onze broeder

BEREND JAN WEEGINK

in de leeftijd van 72 jaar.

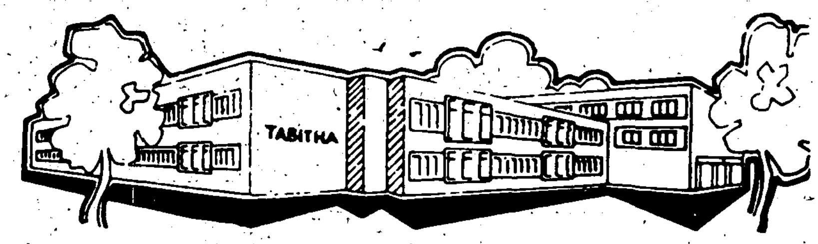
Hengelo, 23 februari 1985
Baptistengemeente Hengelo
wijkgemeente Centrum

Door God werd thuisgehaald onze zuster

RIEK BRILMAN-SNUVERINK

in de leeftijd van 72 jaar.

Hengelo, 26 februari 1985
Baptistengemeente Hengelo
wijkgemeente Centrum

Tabitha is een instelling waar een Christelijke levensovertuiging uitgangspunt en inspiratiebron is voor het scheppen van een goed leef- en werkklimaat.

In ons psycho-geriatrisch verpleeghuis te Amsterdam-Geuzenveld bieden wij verpleging/vezorging aan 240 bewoners/ouderen.

Per 1 mei a.s. beëindigt de heer G. L. Kruizinga zijn dienstverband bij ons, om elders de funktie van geestelijk verzorger te aanvaarden.

De plaats van

MAATSCHAPPELIJK WERKER (m/v)

komt dan vrij.

Wij zoeken kontakt met een gegadigde die aan de volgende eisen voldoet:
- ervaring heeft in en/of bijzonder gemotiveerd is voor hulpverlening aan ouderen,
- scholing/opleiding op minimaal MBO-nivo heeft genoten, (te denken valt aan maatschappelijke, kulturele- of inrichtingswerkopleiding)
- gewend is multi-disciplinair te werken,
- de doelstelling en identiteit van ons werk van harte kan en wil ondersteunen.

Taakstelling in grote lijnen:
Ondersteuning van het maatschappelijk functioneren en dus het welzijn van onze bewoners, in nauwe samenwerking met verplegend/verzorgend personeel, aktiviteitenbegeleiding en pastoraat.
Bevordering van de relatie met familie en vrienden van bewoners.

Plaats in de organisatie:
Direkt onder verantwoording van de directeur Patiëntenzorg geeft hij/zij op zelfstandige wijze inhoud aan de taak.

Arbeidsvoorwaarden:
Volgens de CAO-Ziekenhuiswezen.
Salariëring volgens de schalen voor maatschappelijk werkenden, min. *f* 2705,—, max *f* 4073,— bruto per maand, onder voorbehoud van het toekomstige funktiewaarderingssysteem (FWG).

Informatie wordt u desgevraagd vooraf verstrekt door de heer S. Edens, directeur Patiëntenzorg.

Uw schriftelijke sollicitatie gelieve u te richten aan het hoofd Personeelszaken, de heer L. G. Nobbe (adres hieronder).

Stichting verpleeg- en verzorgingshuizen „Tabitha"

Jan Bongastraat 5
1067 HZ Amsterdam
telefoon 020 - 11 00 11

dc
DE CHRISTEN
WEEKBLAD VAN DE BAPTISTENGEMEENTEN
100e jaargang - nummer 11 - 15 maart 1985

Privacy

H. Ploeger

Doordat ons redactielid br O. H. de Vries nog steeds niet tot schrijven in staat is, vanwege een ontsteking aan zijn pols, heeft de eindredacteur de zorg dat deze pagina tóch gevuld wordt.

De keuze van titel en onderwerp voor dit artikel is een gevolg van het lezen van een krantenartikel. In verband met de invoering van de basisscholen in augustus a.s. moeten de scholen over gegevens beschikken waaruit ,,de mate van achterstand van een kind'' moet blijken. Des te meer kinderen met een achterstand, des te meer personeel mag op de scholen werkzaam zijn. Uiteraard worden de gegevens verkregen via formulieren, waarop een groot aantal vragen staan vermeld. Aan de hand van de antwoorden worden puntenlijsten aangelegd. Dus wordt er b.v. gevraagd naar het onderwijs dat de ouders genoten hebben, of de vader werkloos is, welke geloofsovertuiging de ouders hebben, enz.

Tegen deze vragen is verzet gerezen. Men acht deze vragen een aantasting van de privacy. Waarmee bedoeld wordt dat je van een mens toch niet mag verwachten dat hij zijn hele hebben en houden toevertrouwt aan een vragenformulier.
Vanzelfsprekend zijn er meer soortgelijke situaties aanwezig in de samenleving. De overheid, maar ook b.v. ziekenhuizen, vragen nogal het een en ander. De overheid heeft ten behoeve van de kerkelijke belasting altijd de geloofsovertuiging van de burgers op de persoonskaart in de burgerlijke stand opgenomen. Ziekenhuizen vragen patiënten bij opneming naar hun kerkelijke richting, en krijgen vaak ten antwoord dat men niet bij een kerk is aangesloten.
Er is een gegronde verwachting dat dit soort vragen in de allernaaste toekomst niet meer gesteld kan worden. Dat betekent o.a. dat kerken niet meer via de burgerlijke stand zich de verhuizingen van hun leden kunnen laten melden. Er moet hierbij wel opgemerkt worden dat dat voor onze gemeenten nauwelijks van betekenis is. Leden en vrienden hebben als regel een goede verhouding met de gemeente en delen raad en voorganger vroegtijdig mee dat ze van adres veranderen.
De overtuiging dat privacy onverbrekelijk verbonden is met de waardigheid van de menselijke persoon, is een verworvenheid waarvoor wij dankbaar kunnen zijn. In een patriarchaal systeem, in een dictatoriaal stelsel, mag aan het recht op privacy getornd worden, in een democratisch bestel, dat uitgaat van de gelijkwaardigheid en de gelijkberechtiging van álle burgers, is dit een goed dat verdedigd moet worden tegen alle kwalijke aantastingen door overheden (en minderheden).
Baptisten zullen te minder moeite hebben met deze stelling omdat zij historisch gezien behoren tot de eersten die pleitten voor vrijheid van meningsuiting, geloofsovertuiging, politieke overtuiging, geweten en woonplaatskeuze. Uiteraard hebben baptisten daarbij nimmer uit het oog verloren dat privacy, recht op eigen en onaantastbare persoonlijkheid en persoonlijkheidsontplooiing dus, zijn grenzen vindt in hetzelfde recht op privacy van anderen. Ook hebben baptisten altijd geweten dat de overheid om een goede overheid te kunnen zijn, het recht moet hebben onder bepaalde omstandigheden inbreuk op de privacy te plegen. Concreet: briefgeheim, bankgeheim, e.d. kunnen nimmer onaantastbare grootheden op zichzelf zijn; ze staan altijd in dienst van enkeling én gemeenschap.

Het is goed om zich vanuit de menselijke waardigheid -een evangelisch goed!- te bezinnen op vragen als eerder aangeduid, b.v.: moet de overheid voor de uitvoering van haar taak weten of ik baptist ben? Moet een school wéten welke opleiding de vader van een leerling gehad heeft, of welke opleiding de moeder gehad heeft?

DEZE WEEK

VOLGENDE WEEK

de gemeente Kampen voor de lens

BESTAAT DE UNIE NOG? (1)

J. Reiling

Deze vraag heeft een eenvoudig antwoord: de Unie bestaat.
Elders in dit blad vindt u daarvan zeker wel het bewijs. Trouwens de eindconclusie van deze artikelen is ook dat de Unie bestaat maar dat het niet meer de Unie is van het begin van de jaren vijftig toen de laatste grote reorganisatie plaatsvond.

Bedoeling
De vraag boven dit artikel kwam bij mij op toen ik in het AV-boek van 1984 bij een van de vele organisatorische voorstellen uit de gemeenten een commentaar las, dat zo ongeveer luidde: onze vaderen wisten in 1952 precies met welke bedoeling ze dit of dat zo deden. Nu ziet de geschiedenis er van achteren altijd anders uit dan wanneer je er midden in zit maar bij mij kwam de vraag op of wij van de jaren tachtig nog wel precies weten wat de vaderen van toen precies wisten en wilden. Er zullen in de Unie niet zo heel veel mensen meer actief zijn die dat toen ook al waren want een derde van een eeuw is een hele tijd in een mensenleven.
Juist nu al een jaar of wat de vraag rondgaat of er aan de Unie niet eens wat gesleuteld moet worden, kan het z'n nut hebben nog eens naar voren te brengen waar het in de reorganisatie van 1952 om ging en welk model er uit te voorschijn kwam. Tenslotte is dat het model waaraan vandaag de dag wordt gesleuteld. Tevergeefs naar mijn mening, want de Unie van 1952 is niet meer.

Ruimte
Aan de reorganisatie waren nog in de jaren veertig spanningen tussen de Unie-Commissie en enkele subcommissies voorafgegaan. Opleiding, evangelisatie en zending waren toen de opdracht van subcommissies onder de U.C. Die commissies werden of voelden zich, wie zal het uitmaken?, bevoogd door de U.C. en de leden van die commissies wensten ruimte voor een eigen beleid. In 1952 kregen ze die, want toen werden er voor deze drie velden Permanente Commissies ingesteld die rechtstreeks onder de Algemene Vergadering stonden, net als de U.C. zelf. Je zou het een stukje bestuurlijke emancipatie binnen het werk van de Unie kunnen noemen. Het ging daarbij natuurlijk om meer dan alleen dit. Het ging in de eerste plaats om de ontplooiing van deze takken van arbeid. Ons land zat midden in de periode van wederopbouw en ontplooiing en het besef dat er aangepakt en nieuw gedacht moest worden ging ook aan ons niet voorbij.
De E.C.U. ontwikkelde een stimuleringsbeleid door middel van steun aan gemeenten en posten in opkomst, spoedig kwam ook De Vinkenhof, jeugd- en conferentiecentrum en seminarie, de zending zocht en vond een eigen zendingsveld. Het is niet teveel gezegd dat dit in de oude opzet er misschien nooit van gekomen zou zijn.

Vrijwilligheid
De tweede pijler van de reorganisatie van '52 was de invoering van een tweeledige bekostiging van het werk. De Unie, als organisatie moest via een hoofdelijke omslag naar ledental door de gemeenten worden betaald. Wat daaronder viel heette de zakelijke samenhang. Het werk, d.w.z. de zending, evangelisatie en opleiding moest door de gemeenten worden gedragen op vrijwillige basis. Daarvoor werden geen bedragen per lid berekend want dat was in strijd met het principe van de vrijwilligheid.
Het was en is een riskant systeem. Het was ook typisch een systeem voor tijden van groei. Er zat ook iets in van ieder voor zich. De commissies stonden voortdurend bloot aan de verleiding elkaar als concurrenten te beschouwen. Pogingen om, naar amerikaans voorbeeld te komen tot één alle takken van arbeid buiten de zakelijke samenhang omvattend program van samenwerking slaagden niet. Veel verder dan pogingen tot gemeenschappelijke presentatie is het niet gekomen. Toch heeft de vrijwilligheid door de jaren heen goed gewerkt, nl. zo lang het gemeenten financieel redelijk goed ging.

Overleg
Toch zou het verkeerd zijn om de Unie van '52 middelpuntvliedend te noemen. Er leefde in de jaren vijftig en zestig een sterk besef van saamhorigheid en gemeenschappelijke verantwoordelijkheid voor het hele werk. Daarom moest er ook een punt in de organisatie komen waar het hele werk samenkwam en besproken kon worden. Dat punt was de U.C., waarin de P.C.'s ieder twee vertegenwoordigers hadden, terwijl de overige vijf leden rechtstreeks door de A.V. werden gekozen. Het zwaartepunt van de taken van de U.C. lag inderdaad bij de coördinatie van het werk. De zakelijke affaires van de Unie waren betrekkelijk beperkt in omvang.

Zakelijk
Het begrip 'zakelijke samenhang' is op zichzelf al een aanwijzing hoe in 1952 de Unie werd gezien. De Unie was in de eerste plaats dat wat de gemeenten samen ondernamen: zending overzee, evangelisatie in eigen land en vorming en opleiding. Daarnaast was er de organisatie, het onmisbare apparaat voor administratie en correspondentie, dat nodig was voor een goed verloop van het werk van de commissies. Het lag in de verwachting dat dit klein zou blijven en naar verhouding niet veel geld zou kosten. Daardoor zou het voor de gemeenten mogelijk zijn zich te richten op het levende werk van zending, evangelisatie of opleiding.
Er was nog een algemene, niet uitgesproken vooronderstelling van deze opzet. Het was in de jaren vijftig volstrekt vanzelfsprekend dat een Baptisten gemeente ook een Uniegemeente was.
De Unie was voor de grote meerderheid van de gemeenteleden de natuurlijke voortzetting van de plaatselijke gemeente en een punt van herkenning naar elkaar toe en een aanduiding van de identiteit van de gemeente. Landelijk gezien bepaalde de Unie het gezicht van de gemeenten.
Deze vier uitgangspunten waren bepalend voor de opzet waarvoor in 1952 werd gekozen: ontplooiing van het werk in zelfstandigheid, overleg en samenwerking in gezamenlijke verantwoordelijkheid, ondersteuning van het werk door de gemeenten in vrijwilligheid met een beperkte zakelijke samenhang en een hechte eenheid van de gemeenten in het verband van de Unie.

(wordt vervolgd)

VERSLAG WEEKEND VOOR PREDIKANTEN EN JEUGDLEIDERS

We kwamen van 31/1 -2/2 bijelkaar op De Nieuwe Oorsprong om samen na te denken over hoe en waarmee we jongeren kunnen bereiken. Het was een intensief weekend waarin veel dingen naar voren kwamen, o.a. het volgende:
- Heel belangrijk is persoonlijk te zijn.
Al gelijk op de vrijdagavond werd er twee aan twee gepraat over hoe je je geloof beleeft en hoe dat tot uiting komt.
- Verplaats je in de ander, in dit geval de jongere.
Het is soms heel moeilijk aan te voelen, waar de jongere zich mee bezig houdt, waar zijn/haar vragen of problemen liggen.
- Wie is je naaste?
Om de gelijkenis van de barmhartige Samaritaan er bij te pakken: De leviet, de priester, de Samaritaan? Of misschien degene die hulp nodig had? Kruip in de huid van je naaste (de jongere).

Zondagochtends hebben we een hele mooie eredienst gehouden, waaraan iedereen aktief heeft deelgenomen.
We werden verdeeld in groepjes van 5 à 6 personen en ieder groepje heeft een deel van de dienst verzorgd: de zang, samenzang, welkomstwoord, voorbede en preek. De opdracht was dit op een zo'n eenvoudig mogelijke manier te doen, zodat het duidelijk was voor iedereen. We kwamen tot ontdekking dat we elkaar in overvloed konden geven van wat we van God hadden gekregen.
Tussen de programma's door was er gelegenheid om met elkaar te praten over ons eigen plaatselijk jeugdwerk. Ideeën werden doorgegeven, problemen besproken, kontakten werden gelegd en afspraken werden gemaakt.
Het weekend was voor iedereen verfrissend en bemoedigend. Het is belangrijk te weten dat er meer mensen bezig zijn met hetzelfde werk als jezelf.

Ina Bouman

PASTORALIA

Tot de moeilijkste bezoeken behoren de rouwbezoeken. Wat moet je zeggen? Moet je wat zeggen?
Tot mijn eerste ervaringen als jonge voorganger behoorde de geboorte van een levenloos kind in het gezin van gemeenteleden. Er was zó naar uitgezien! En dan dat. Met meer dan lood in de schoenen, en met heel veel gebed in het hart, ging ik erheen. Toen ik het verdriet zag, zei ik - met een verstikte stem - Ik weet niet wat ik moet zeggen. Waarop de broeder antwoordde: U hoeft niets te zeggen. Dat u er bent, is genoeg

Zo doen Joden ook. Als er rouw is in een gezin, komen familie, vrienden, belangstellenden daarvan blijk geven door hun aanwezigheid. Ze gaan zwijgend zitten bij de andere zwijgers. De schare wordt dan groter en groter. Juist dit zwijgende medeleven is bemoedigend voor de rouwdragenden, zó dat geëindigd kan worden met een lofprijzing: Gelooft zij de God van Israel.

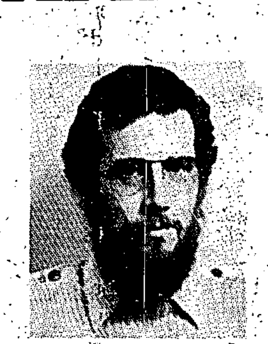
In onze samenleving waarin zoveel gesproken wordt, is zwijgen bij een rouwbezoek niet altijd mogelijk. Men verwacht, met name van de voorganger, maar ook van de oudste en van de diacones, een woord van bemoediging. Soms ook een gebed. De keuze van een schriftwoord is dan belangrijk. Maar een schriftwoord moet niet worden tot een dooddoener. Begrijp mij goed: niet het schriftwoord op zich is een dooddoener of kan tot een dooddoener gemaakt worden, maar het gebruik ervan in die omstandigheden. Een van die veel gebruikte schriftwoorden is: Gij zult het na dezen verstaan. Afgezien van het feit dat Jezus in Johannes 13 daar iets geheel anders mee bedoelde, is de rouwdragende - de man, de vrouw die de levensgezel verloor; het echtpaar dat een kind moest missen - er niet mee geholpen dat eens, in de eeuwigheid, alle vragen beantwoord zullen worden. Nú, helemaal nú, en nergens anders in de tijd, nú, breekt het hart onder de vraag naar het waarom van dat hartinfarct, dat ongeluk, die moord.
Wij moeten oppassen dat wij Gods doen en laten gaan verdedigen, als ons wedervaren, als dat wat ons overkomt, niet past in ons schema, niet past in het rijtje van onze wensen. Of als anderen overkomt wat wij zelf verre van ons wensen.
Wij moeten ook oppassen, medegelovigen te willen troosten met opmerkingen of teksten die zij niet als troost ervaren.

Menigeen is getroost geworden, toen in het midden der gemeente met lied, schriftlezing en woordverkondiging afscheid van de beminde werd genomen. Tóen hoorden zij de bemoediging die ze al zo vaak gehoord hadden, geheel nieuw: Zie, IK ben met u, alle dagen. Toen, en daar, rees de zekerheid uit de vloed van tranen: Immanuël, God is met ons.

LANGS DE RAND

RUBRIEK VOOR JONGEREN

DOOR PIET STELLINGA

,,Ha die Kees'' riep ik, ,,hoe staat het leven? Wat zeg je? Of ik je nog wat boekjes kan toesturen? Zal wel lukken, denk ik''.

Zo ongeveer begon ons telefoongesprek gistermiddag. Kees is jeugdleider en zo kwamen we ook even aan de praat over het weekend dat de N.B.J.B. de vorige week organiseerde voor aktieve jeugdleden.
Een paar mensen van zijn groep waren daar van de partij geweest en kwamen thuis met opgetogen verhalen.
't Was kort gezegd een weekend geweest dat indruk op hen had gemaakt.
Da's mooi om te horen.
Met een blij gevoel legde ik dan ook de hoorn neer en in gedachten ging ik terug naar het weekend.

Was het inderdaad een goed weekend? Ik vond van wel. Toen we op vrijdagavond begonnen met ons programma, bleek dat we met zo'n 90 man bij elkaar zaten. Da's op zich natuurlijk al iets om warm van te worden, maar afgezien daarvan dus. ,,Opkomen voor jezelf'' luidde het thema voor het weekend en dat leverde wel stof tot praten op! Jongeren vertelden van hun ervaringen op school en het werk. Wat doe je, als je niet geaksepteerd wordt, als ,,ze'' je uitlachen?

Enne...: hoe zit dat eigenlijk met het geloof? Kan een volgeling van Jezus eigenlijk wel op zijn strepen gaan staan en zeggen: aan de kant, want ik kom eraan....? Denk trouwens niet dat we het hele weekend zwaar hebben zitten bomen.
Er bestaat ook nog zoiets als pingpongen, nachtwandelen, kletsen, patat eten en nog wat van die dingen.

Zo keken we op zaterdagavond naar een leuke film. Je zou het haast een nachtfilm kunnen noemen, want de filmkabine kwam pas na elven in bedrijf. Daardoor kom je natuurlijk wel wat laat in je bed, maar och, je gaat tenslotte ook niet naar zo'n weekend om uitgebreid te kunnen slapen, zeg nou zelf.

En bovendien: de volgenden morgen, toen we samen een ,,kerk''dienst hielden, telde ik maar weinig duffe koppen.

Die kerkdienst - ik zou er graag wat over willen vertellen, maar ik doe het niet. Iedereen die er was zal dat kunnen begrijpen: soms kun je met woorden maar weinig beginnen. In elk geval bewaar ik er de beste herinneringen aan, met dank aan God en alle deelnemers van het weekend.

Wie nu denkt dat ik reklame maak voor de weekenden van de N.B.J.B., heeft het uitstekend begrepen. Ik zou wel willen dat er nog meer mensen gaan meedoen! Want echt, je hèbt er wat aan om elkaar te ontmoeten en samen na te denken over het leven, het geloof, de gemeente.

Kom, blijf niet aan de kant staan, maar doe mee. Er kunnen nog mooie dingen gebeuren in de 80-er jaren - zeker weten.

P.S. Zien we elkaar nog op de Toogdag in Elburg? Inderdaad da's op hemelvaartsdag.

dc nieuws mededelingen actueel

Vakantiestudieconferentie
voor aankomende en reeds bezig zijnde studenten van 2-10 aug., in Bech, Luxemburg, uitgaande van de Intern. Fellowship of Evangelical Students, Nieuwezijds Voorburgwal 96, 1012 SG A'dam.
Prijs *f* 195,—

Varende koffiebar
De interkerkelijke organisatie ,,Dordtse Evangelisatie'' laat weten dat er van 12-27 juli a.s. weer twee schepen door zuidwest Nederland zullen varen waarbij evangelisatie een belangrijk doel is. Er kunnen nog zo'n 30 jongelui mee. Inlichtingen en opgave bij Bert Spaans, tel. 078-163368.

Nes ammin
Deze christelijke nederzetting in Israel heeft praktisch altijd behoefte aan medewerkers. Wie daarvoor interesse heeft, wende zich tot Nes Ammin Nederland, Jac. van Ruysdaelstraat 62, 3583 CG Utrecht; tel. 030-512803.

Jeugdkoren/gospelgroepen
Zaterdag 11 mei a.s. wordt op De Bron, Dalfsen, uitgaande van de Landelijke Groep Jeugdkoren en Gospelgroepen, een ontmoetingsdag gehouden voor allen die geinteresseerd zijn in of betrokken zijn bij gospelmuziek.
Inlichtingen bij Rob Gijbles, Wilgenrode 11, 2317 BV Leiden; tel. 071-211628.

Jeugd met een opdracht
Van 22-28 juli worden in de deense stad Randers een ,,GO-festival'' gehouden, waaraan, o.a. zullen meewerken Anne v.d. Bijl, Luis Palau, Elly en Rikkert. Inlichtingen: JmeO, Mussenkampseweg 32, 8181 PK Heerde.

Afscheid H.P. de Boer
Br. Henk de Boer (1922) sinds 1950 voorganger in onze gemeenschap (1950 Deventer, 1956 Treebeek, 1960 Delfzijl, 1966 Enschede) die in 1972 om gezondheidsredenen de gemeentelijke arbeid moest neerleggen en sindsdien als parttime pastoraal werker verbonden was aan de afdeling zwakzinnigenzorg Eefdese tehuizen van de Van Ouwenaller Vereniging (voorheen Rekkense Inrichtingen) neemt zondag 24 maart a.s. in een dienst die om 15.00 uur begint, en die gehouden wordt in het kerkgebouw van de Ned. Herv. Gemeente, Schurinklaan 1, Eefde, afscheid van zijn werk en van ,,zijn mensen''.

Intrede J. P. van der Leur
Br Jos van der Leur (1955), die sinds 1981 enkele jaren in onze zendingsarbeid stond, is met ingang van 1-1-1985 benoemd tot parttime pastoraal werker in de afdeling

Vervolg op pagina 8

IK BEN MET U

,,Heden is ons een jongen geboren. We noemen hem Jeremia (de Here zal verhogen)''.

Een veelbelovend naam. Wat zouden de ouders erbij gedacht hebben? Geloven ze dat de Here hun zoon verhogen zal? Of denken ze aan hun arme land Juda, dat is ingelijfd bij het enorme Assyrische rijk en hopen ze op de beloften die God door de tijden heen aan hun volk en land gegeven heeft?

Of gelooft vader Hilkia, die zelf als priester in de tempel te Jeruzalem dienst doet, dat er verandering zal komen in de godsdienstig volkomen verkeerde handel en wandel van de Israelieten, waardoor ze zichtzelf hebben neergehaald en vernederd?

De Heer, die het leven geeft aan ieder mensenkind, heeft met dit jongetje een speciale bedoeling. Hij bestemt hem tot profeet, tot zijn boodschappenjongen.

En nog voordat Jeremia geboren wordt staat dit besluit van God vast en is er geen ontkomen meer aan. En als de dag is aangebroken van zijn geboorte komt hij ter wereld en aanschouwt het levenslicht. Hij weet dan nog niet hoe dat licht in inktzwarte duisternis veranderen kan en dat het leven als dienstknecht van de Heer zo zwaar zal zijn, dat hij over zijn geboortedag het volgende zal zeggen:

,,Vervloekt zij de dag waarop ik geboren ben; de dag waarop mijn moeder mij baarde, zij niet gezegend. Vervloekt zij de man, die mijn vader de tijding bracht: u is een zoon geboren! en hem tot vreugde riep....
Waarom ben ik dan geboren?
Om smart en jammer te zien?
Om mijn dagen in smaad te voltooien?''(Jer. 20: 14-18)

Dit zegt de man wiens naam betekent: God zal verhogen.
Dit zegt de man tegen wie God gezegd heeft: Vrees niet, Ik ben met u, om u te bevrijden.

Het verhaal van Jeremia is een diep-menselijk verhaal. Ondanks het feit dat de taak waartoe God Jeremia riep wel een bijzonder zware was, kunnen wij onszelf als gelovigen, als dienaars van Hem, herkennen.

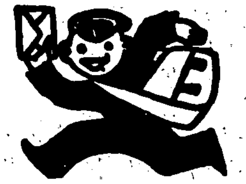
Het leven slaat soms diepe wonden. Moeilijkheden, lijden en verdriet kunnen zo groot zijn, dat we wanhopen aan de zin van ons bestaan.
De woorden ,,Ik ben met u'' kunnen we op zulke momenten niet meer horen, ze verwaaien in de stormwind, die ons leven teistert, ze worden overstemd door de beukende golven die ons levensschip tot een speelbal van het noodlot lijken te maken.

,,En onder u zijn eeuwige armen''
Deze geweldige woorden mogen we letterlijk nemen. En daarbij kunnen we ons God nooit groot genoeg voorstellen. Niets kan ons gebeuren waar God niet bij is. Ik moet weer aan dat prachtige verhaal denken van die zeeman, die een brief naar huis schreef:

Jullie hoeven je niet ongerust te maken over mij.
Natuurlijk stormt het wel eens en hard ook.
Meestal loopt het allemaal goed af.
Maar....
Stel nu eens, dat het allerergste gebeurt,
dat we schipbreuk lijden
en dat ik zal verdrinken in het water van deze zee.
Dan is diezelfde zee immers niets anders
dan een plasje water in de hand van de Vader...

Ans Lindenborn

LEZERS AAN HET WOORD

BEWIJS LEVEREN

Het artikel ,,De werkelijkheid is het bewijs" van Ds. C. van Wier in DC van 15 februari j.l. heeft mij niet alleen op verschillende punten verbaasd, maar ronduit verdriet gedaan.

Daarin werden ons, nota bene vrome woorden van niemand minder dan president Ronald Reagan als leidraad voorgehouden. Die had nl. onlangs in een toespraak er op gewezen wat er gebeurt ,,in een samenleving zonder God". Wie niet beter weet zou menen dat we hier met een profeet te maken hebben. Want in zeer eenvoudige taal roept de Amerikaanse president de mensen op om weer dankbaar te zijn, huwelijk en gezin(svorming) als het hoogste maatschappelijke goed te zien, het leven te eren en abortus en euthanasie te verwerpen, demokratie hoog te achten en elk ander systeem te verwerpen. Die toespraken zijn de laatste tijd doorspekt van al even eenvoudige verwijzingen naar het geloof der vaderen.

En kennelijk met succes. Want ook Ds. van Wier raakte van die taal zozeer onder de indruk, dat hij Reagans woorden nog eens aan ons, Nederlandse Baptisten, doorgeeft en nader uitlegt.

Nu hebben vooral veel nadenkende christenen in Amerika veel moeite met woorden van Reagan, vooral als hij daarbij ,,op de vrome toer" gaat. Onlangs hebben de Amerikaanse bisschoppen weer eens krachtig Reagens (a)sociale beleid afgewezen en de omvang van de armoede in het rijkste land ter wereld onthuld. Eerder al hebben ze het bewapeningsbeleid van de president en zijn (gebrek aan) visie op mensenrechten krachtig veroordeeld. In diezelfde zin heeft al meermalen de Raad van Kerken in Amerika (waarin ook meerdere Baptisten groeperingen deelnemen) zich profetisch en waarschuwend uitgesproken. Ook buiten de VS roepen groepen christenen president Reagan regelmatig op om eens ernst te maken met zijn beweerde christelijke bedoelingen.

Nog onlangs deed de Baptisten Unie van Nicaraqua dat in een klemmende oproep aan Reagan om zijn machtsvertoon in Midden-Amerika, waaronder zij dagelijks lijden, nu eindelijk eens te staken.

Is een redakteur van DC dan een ,,vreemde in Jeruzalem", dat hij deze dingen niet hoort en leest?

Triester nog was het feit, dat de auteur in datzelfde artikel al even ongenuanceerd als Reagan allerlei mensen in onze kring en daarbuiten de les las. Zo stelde hij achtereenvolgens: ,,Echtscheiding is normaal, vanzelfsprekend geworden". Hoe komt Ds. van Wier daar aan? Ik ken geen gescheiden mensen (en ik ken er nogal wat!) die dat zeggen. Wèl, dat hun scheiding helaas onontkoombaar was. Als geen ander weten zij van de pijn van zo'n beslissing. Het gaat (zeker een pastor!) niet aan daarover zo goedkoop (als Reagan) te oordelen. Verder: ,,Onze economie lijdt onder de financiële vruchten daarvan, het grote aantal uitkeringen." Is er een nog ongenuanceerder oordeel over de sociale gevolgen van scheiden mogelijk? Mijns inziens nauwelijks. Dan nog: ,,De problemen met kinderen van gescheiden ouders zijn nauwelijks te omschrijven". Je zou geneigd zijn de schrijver daarin snel gelijk te geven en velen doen dat dan ook, hoewel onnadenkend. Maar er blijkt weinig van te kloppen. Het merendeel van de probleem-jongeren in onze maatschappij komt uit keurige twee-ouder-gezinnen, waarin tenminste vader en vaak ook moeder een baan heeft en op wie, naar het schijnt, niets aan te merken valt. Leest Ds. van Wier eigenlijk weleens artikelen waarin jongeren zèlf of hulpverleners aan het woord zijn?

Dan moest hij toch weten, dat kinderen in één-ouder-gezinnen het vaak beter doen dan in de tijd dat het huwelijk van hun ouders (vaak moeizaam) gaande werd gehouden en er voor het oog van de buren en de kerk keurig uitzag. ,,Gescheiden mensen", zo stelt de schrijver verder, ,,zijn volledig ontredderd". Weer vraag ik: hoe komt hij/aan die stellige waarneming? Hoe spijtig het afbreken van een duurzaam bedoelde relatie (gehuwd of samenwonend) ook is, niet zelden is de scheiding een soort ,,bevrijding" en gaat het alle betrokkenen na verloop van enige tijd beter. Ontredderd zijn vaak degenen die tegen heug en meug (om de kinderen, om de familie, om de omgeving of de kerk) een relatie in stand houden die reeds lang geleden is doodgebloed. Daar ligt dan ook eerder een pastorale prioriteit dan bij de voor ,,zielig" (en zondig) gehouden gescheiden geloofsgenoten.

Ook worden in het artikel nog even de oren gewassen van degenen die samenwonen (,,die relatie wordt er niet hechter van"), worden ongemotiveerd en on-ingevuld abortus en euthanasie gebrandmerkt als tekenen van een maatschappij zonder God. Werkelijk, Reagan had het in al zijn oppervlakkigheid, die veel christenen in de wereld nu juist zo tegenstaant, een redakteur van DC nauwelijks kunnen verbeteren. Maar Reagan bezorgt dan ook dagelijks geweldig veel mensen in Amerika en daarbuiten veel verdriet. Dat Ds. van Wier niettemin zijn kreten bij ons aanprijst is moeilijk te verteren.

A. Kik, Utrecht

Antwoord van Ds. C. van Wier

Wanneer u zich afvraagt, of ik een vreemde in Jeruzalem ben omdat ik de naam Reagan durf te noemen, ja, zelfs een uitspraak van deze president durf te gebruiken, dan wil ik eigenlijk maar één opmerking maken. In Reagans uitspraak ,,Zonder God is er geen deugd. Zonder God zakken wij weg....." herken ik dermate de boodschap van het evangelie, dat ik deze woorden als uitgangspunt voor mijn overdenking gebruikte. Wie deze uitspraak doet is voor mij van minder belang. Het gaat mij om de waarheid van deze woorden, niet om het becritiseren of verdedigen van de amerikaanse president.

,,Echtscheiding is normaal, vanzelfsprekend geworden". Hoe ik daaraan kom? Vanuit de werkelijkheid van vandaag. Ik wil niet stellen dat de doorsnee-mens van vandaag zijn vrouw of haar man afdankt als iemand van vandaag zijn vrouw of haar man afdankt als iemand die een paar nieuwe schoenen koopt omdat de oude zo knellen. Maar voor de doorsnee-mens, die met geen God rekening houdt, is het wel zo, dat hij of zij het normaal vindt dat je de relatie verbreekt wanneer je het gevoel krijgt dat het toch niets meer wordt. Dat velen daardoor toch wel een tijdlang zich bepaald niet prettig gevoelen, zal best waar zijn. Maar de scheiding op zich is voor zeer velen van de ruim 30.000 scheidende echtparen per jaar geen probleem. Er wordt door zeer velen niet gevraagd naar Gods wil, noch gebeden om verdraagzaamheid, vergevingsgezindheid, bereidheid tot zelfverloochening of begrip voor de karakterfouten en moeilijkheden van de ander. Natuurlijk zijn er mensen die het wel degelijk eerst zo hebben geprobeerd, zonder succes. Maar ik durf te stellen, dat dat een kleine minderheid is, zonder daarvan statistieken te hebben gezien. Bekijk dit niet als een ,,goedkoop oordeel", maar als een stukje realiteit. Persoonlijk maakte ik het mee, dat gescheiden mensen, na een persoonlijke bekering, weer samen verder gingen, met Gods hulp. Zouden we daarom niet mogen stellen, dat het aantal echtscheidingen enorm gegroeid is omdat de mens steeds meer uitgaat van eigen inzicht, wensen en gevoelens?

Noemde ik de economische gevolgen van deze feiten, dan is dat niet bedoeld als een verwijt aan degenen die met een uitkering moeten zien rond te komen, omdat ze gescheiden zijn. Het is gewoon een nuchter feit, voor een aanzienlijk deel voortkomend uit de hedendaagse morele gesteldheid, dunkt mij.

Wanneer ik noem de problemen met kinderen van gescheiden ouders, bedoel ik niet specifiek de hedendaagse agressieve, vandalistische en verslaafde jongeren. Wat ik bedoel, blijke uit één voorbeeld.

Een twaalfjarig meisje weigert in God langer te geloven. Haar ouders gingen uit elkaar. ,,Als je mijn hart opensnijdt, komt er één grote vloek uit" zei ze......

Verder gelooft u niet zo erg in ,,Gescheiden mensen zijn volledig ontredderd". Het woord ,,dikwijls" had in dat zinnetje moeten staan.

Hoe ik tot die uitspraak kom, vraagt u. Doordat wij, door omstandigheden, de laatste tijd nogal eens horen met wat voor

Vervolg op pagina 7

BERICHTEN UIT EN OVER DE ZENDING

Heeft zending wel zin?
Dat is een begrijpelijke, maar ook wat merkwaardige vraag. Begrijpelijk - want zendingswerk, ook het onze, eist veel, heel veel zelfs: tijd, geld, daadwerkelijke inzet. Wie daarover nadenkt, vraagt al gauw: Levert het wat op? Heeft het resultaat? Komt er iets van terecht? Want dat er voor en door de zending veel gedaan en gegeven wordt, valt gewoon niet te ontkennen; in ons eigen land, maar ook in andere landen, ook in de z.g. ontwikkelingslanden.
En toch: merkwaardig - want de vraag, of zending wel zin heeft, leidt onze aandacht af van andere, meer fundamentele vragen als: wat betekent het vandaag om gemeente van Christus te zijn? Welke is onze taak, onze roeping in dit leven? In het licht van het evangelie: wij mogen staan in Gods dienst; wij zijn er voor Hem, voor zijn Koninkrijk; en daarom ook voor elkaar; voor onze naasten om Jezus' wil; dichtbij (in Nederland) en veraf (in Afrika).
Wij belijden immers Hem, die niet maar de Koning der Joden, doch de Heiland der wereld is: Jezus Christus. Dit was zijn woord bij het scheiden, het grote gebod, het zendingsbevel: 'Gaat dan heen, maakt *al de volken* tot mijn discipelen en doopt hen in de naam des Vaders en des Zoons en des Heiligen Geestes en leert hen onderhouden *al wat Ik u bevolen heb*. En zie, Ik ben met u *al de dagen*, tot aan de voleinding der wereld' (Matth. 28:19, 20).
Niemand kan zich daaraan onttrekken, ook wij niet, ook onze gemeenten niet. Vreemd eigenlijk, dat we er zo lang over hebben gedaan. Ik bedoel: met te verstaan en te aanvaarden, dat wij het evangelie niet slechts met ons eigen volk, maar ook met andere volken moeten delen. En dat is dààrom zo vreemd, omdat de Unie nog niet was opgericht, of zij wees de bij haar aangesloten gemeenten blijkens haar statuten op hun verantwoordelijkheid in dezen! Er is sindsdien veel veranderd, ten goede vooral. Vanuit Nederland zijn broeders en zusters - *zusters* en broeders', moet ik zeggen, want de eersten gingen voorop - uitgegaan naar Kongo, nu Zaïre genoemd, naar Kameroen en Sierra Leone. Wij denken aan hen en bidden voor hen. Wij brengen onze gaven, groot en klein. En wij vragen niet langer, of zending wel zin heeft, al lijkt dat nóg zo'n begrijpelijke vraag. Zending *moet*, dààrom heeft zending zin!

Groei in Noord-Kameroen
Ik heb hier vóór mij een brief liggen van Edgar en Hildegard Lüllau, een Duits zendingsechtpaar. Daarin schrijven zij, dat de gemeenten in het noorden van Kameroen, waar zij al vele jaren werken en waar ook Janca Loot en Janneke de Jonge-van Oosten hebben gewerkt, momenteel snel groeien. Zo werden er verleden jaar in *Dagai*, de standplaats van de familie Lüllau, 179 personen gedoopt. Daarmee komt het ledental van deze gemeente op plm. 800.
Op drie plaatsen in de omgeving werden nieuwe posten gesticht. In het dorp *Wuro Mordoy* kwam twee jaar geleden een jongeman tot geloof. Thans komen daar zondags 60 mensen bijeen. Het afgelopen jaar hebben 31 personen zich laten dopen. De gemeenten in dit deel van het land groeien. Er zijn 5 evangelisten in opleiding; maar het is helaas niet mogelijk om elke evangelisatiepost aan een werker te helpen, hoe nodig dat ook zou zijn.
Een andere plaats, waar de arbeid een opvallende groei doormaakt, is *Garoua*. In de stad zelf wonen zo'n 100 leden. Maar de gemeente, die op 18 verschillende plaatsen diensten en bijeenkomsten belegt, telt in haar geheel 364 leden. Op het ogenblik bereiden 50 doopkandidaten zich voor op hun toetreding tot de gemeente. Ds Samuël Sadjo en zijn helpers in Garoua hoeven zich wat dat betreft niet te vervelen!
Laat mij nog iets uit de brief van het echtpaar Lüllau mogen aanhalen: 'De ontwikkeling van onze gemeentelijke arbeid laat ons zien, dat wij prioriteit moeten geven aan het aantrekken en opleiden van nieuwe jonge medewerkers; en dat al de anderen, die reeds een taak hebben, daarvoor nog verder bekwaamd moeten worden. In *Dagai* willen wij voor de helpsters in het vrouwenwerk én voor de evangelisten en ouderlingen een toerustingsweek houden'.

Onze eigen zendelingen
En onze eigen zendelingen, hoe maken zij het? We hebben er vier, zoals u weet. Allen werken zij in Sierra Leone, waar de gemeenten eveneens groeien. Anneke Oppenhuizen en Ducky Rosier in *Kassiri*, waar zij een gezondheidscentrum hebben opgezet, van waaruit zij ook in de wijde omgeving medische hulp verlenen. De beide broers Oosterloo in een ànder deel van het land: Jan in *Freetown* en Hans Willem in *Gbendembu*. Over hem vertel ik deze keer iets meer.
U weet misschien, dat in Gbendembu, waar Hans Willem lesgeeft aan de middelbare school, een kleine gemeente is ontstaan; dat was in september 1982. Maar nu wordt er ook gewerkt in *Mayamba* en *Maharigor*, twee dorpen ten westen resp. ten oosten van Gbendembu. De gemeente is van plan om nu in *Kagbere*, meer naar het noorden, met nieuw werk te beginnen. Daar komt de dominee van Gbendembu namelijk vandaan; een vruchtbare streek, bijzonder geschikt voor het verbouwen van rijst.
Hans Willem schrijft: 'Het is noodzakelijk, dat wij openstaan voor de Afrikanen, dat wij van hen willen leren. Tegelijkertijd moeten wij als zendelingen bereid zijn om hun moeiten en zorgen - het zijn zorgvolle tijden - te delen in plaats van hen te verwachten, dat zij de lasten dragen, die wij zelfs nog niet proberen op ons te nemen. Christus heeft ons gezegd niet bezorgd te zijn, als het om eten en slapen gaat. Hij zal voor ons zorgen. Dat is zending!'.

Informatie over en weer
Reeds lange tijd had de UZC de wens om wat uitvoeriger van gedachten te kunnen wiselen met de broeders Horst Niessen en Max Stäubli uit Bad Homburg, waar het bureau van de Europese Baptisten Zending is gevestigd. Zaterdag 16 februari was het dan zover, dat deze ontmoeting kon plaatsvinden. Het is een uitermate boeiend en leerrijk gesprek geworden, dat des middags met het oog op het projektenwerk werd bijgewoond door een delegatie van de Werkgroep WIN.
Zo vertelde br. Horst Niessen, dat de Nederlandse zendelingen, die de helft van het totaal aantal zendelingen in Sierra Leone vormen, bij de inheemse bevolking groot vertrouwen genieten. Door toetreding van een zevental gemeenten is het ledental van de gemeenten, die bij de Unie *(Baptist Convention of Sierra Leone)* zijn aangesloten, praktisch verdubbeld, d.w.z. gestegen tot plm. 2.000. Er is grote behoefte aan bekwame voorgangers en evangelisten.
Over de financiën wist br Max Stäubli mee te delen, dat de bijdragen over 1984 een rekord-opbrengst te zien geven. Hij maakte duidelijk, dat speciale projekten goed en nodig zijn, maar dat wij de 'algemene middelen' beslist niet uit het oog mogen verliezen, wil de arbeid niet stagneren. Zo wordt in Duitsland in Unieverband alleen voor die projekten aktie gevoerd, die op de begroting van de Europese Baptisten Zending voorkomen.
Van UZC-zijde werden de broeders Niesen en Stäubli geïnformeerd over de taak en plaats van deze kommissie in het geheel van onze Unie-arbeid, de onderscheiden verantwoordelijkheden van Unie-Commissie en Permanente Commissies en de grote betrokkenheid bij het zendingswerk van de Nederlandse Baptisten Vrouwen Beweging. Ook attendeerde de UZC de beide broeders op het belang van pastorale zorg voor de zendelingen en drong zij aan op meer en geregelder informatie.
Hierbij wil ik het deze keer laten. De volgende maand krijgt u meer te horen (en te lezen) over allerlei aktiviteiten, plannen en besluiten van de UZC, die op 27 maart en 11 april opnieuw vergadert. De kommissie rekent op uw blijvende belangstelling, voorbede en offervaardigheid.

J. A. Brandsma

vervolg van pagina 5
problemen patiënten van o.a. de psychiatrische inrichting „Veldwijk'' in Ermelo te kampen hebben. Deze mensen vormen slechts een zeer klein percentage, uiteraard, van het aantal mensen dat, dank zij een scheiding, een behoorlijke tijd van de kaart is. Natuurlijk komen er mensen weer overheen, gelukkig. Maar wie maakt ons duidelijk wat er levenslang op de bodem van vele harten blijft zitten?
U denkt over meerdere zaken anders dan ik. Dat is uw recht. Maar ik mag ervan uitgaan, dat u de strekking van mijn artikel onderschrijft: „Zonder God is er geen deugd en zakken wij weg''....

Vervolg van pagina 3
zwakzinnigenzorg Eefdese tehuizen. In de dienst waarin br De Boer afscheid neemt, zal br v.d. Leur door br. J. Reiling ingeleid worden tot zijn arbeid. Br. v.d. Leur is predikant in buitengewone dienst van de gemeente Utrecht-Silo.

Zendingswerkgroep Zuid Oost Drente
Zaterdag 30 maart a.s. voorjaarsvergadering in de baptisten kerk De Wegwijzer, Prinsesselaan, Emmen voor zendingswerkgroepen en contactpersonen.
Aanvang 14.30 uur. T. Drenth-Hietkamp, secr.

Groninger bond
Voorjaarsconferentie op 13 april a.s. in 't Venster, Azaleastraat 16, Winschoten. Aanvang 14.00 uur.
Een medewerker van Youth for Christ spreekt over „Wat is de invloed van de moderne muziek op onze jeugd, en wat voor muziek hebben wij hun te bieden?''. Daarna discussie. Met name dus belangrijk voor jongeren, muziek- en zanggroepen; zij worden dan ook zeer zeker verwacht!
G. A. Mulder, secr.

Beroepingswerk
Bedankt voor Ede: J. Bouritius te Hoogeveen.

Bedankt voor Amsterdam-West-Haarlem: A. H. Agtereek te Westerhaar.

N.B.J.B.-ZOMERKAMPEN

DATUM:	LEEFTIJD:		PRIJS:
6-13 juli	12-14 jaar	(D-1 kamp)	ƒ 155,—
6-13 juli	14-16 jaar	(C-1 kamp)	ƒ 170,—
6-13 juli	vanaf 17 jaar	(B-1 kamp)	ƒ 175,—
13-20 juli	12-14 jaar	(D-2 kamp)	ƒ 155,—
13-20 juli	14-16 jaar	(C-2 kamp)	ƒ 170,—
13-20 juli	vanaf 17 jaar	(B-2 kamp)	ƒ 175,—

Zeilkamp
Ook het zeilkamp wordt anders dan voorgaande jaren. Er wordt geslapen en gegeten op een groot schip (een aak, voor de kenners). Dat schip, luisterend naar de naam Anne Hinne, brengt je tot op de mooiste plekjes: de Friese meren, het IJsselmeer, enz. Maar natuurlijk gaan er ook zeilbootjes mee, plus kundige en gezellige instrukteurs. Samen varen, praten, vrienden opdoen en ervaren dat God met ons te maken wil hebben!
Datum: 13-23 juli
Plaats: ergens in Friesland
Voor wie: mensen van 16 jaar en ouder
Prijs: ƒ 300,—

Kinderkamp
Voor kinderen van 9-12 jaar organiseren we een fantastische vakantie. Het zal een week worden van samen dingen ondernemen: speurtochten, bosspelen, zingen, plezier maken. Maar natuurlijk willen we ook stilstaan bij het grote wonder dat God van ons houdt.

Deze vakantie wordt niet op De Nieuwe Oorsprong gehouden i.v.m. verbouwingsplannen. Gekozen is nu voor een kampeerboerderij in Annen (nabij Zuidlaren).
Datum: 3-10 augustus
Prijs: ƒ 110,—

Avonturenreis naar Engeland
Dat wordt echt onvergetelijk: met een ploeg jongeren naar Engeland, Schotland, Wales .... Samen op avontuur, met een goeie autobus, enthousiaste leiders en grote plannen. Hoe verloopt alles precies? Dat weet je pas als je weer thuis bent! Alleen dit: ook deze vakantie mag gesteld worden onder de zegen van de Heer.
Datum: 6-20 juli
Voor wie: 16-25 jaar
Prijs: ƒ 750,— inkl. reisverzekering

Inschrijfperiode sluit op 1 mei!

DATUM:	LEIDING:	PRIJS:	KAMP:
15-22 juni	S. A. Wijchers	ƒ 305,—	O1
6-13 juli	K. Brongers (geen corvee)	ƒ 325,—	O2
17-24 augustus	J. Scholtens	ƒ 305,—	O3

Tentenkampen
Na vele jaren kamperen op het terrein van De Vinkenhof worden in 1985 de bossen rondom St. Nicolaasga verkend. Alles wordt dus anders en nieuw... behalve de tenten, het kamperen, kampvuur en nachtwandeling, gesprekken over jezelf, de ander en God!
Kom, als je nooit eerder geweest bent: je hoort dan tot de mensen van het eerste uur op De Nieuwe Oorsprong!

International Youth Camp in the Netherlands
Vind je het wel opwindend om in kontakt te komen met jongeren uit andere landen? Kom dan naar het International Youth Camp.
We verwachten veel buitenlanders -en daar kunnen best nog wat „binnen''landers bij. De voertaal is Engels.
Het kamp wordt op De Nieuwe Oorsprong gehouden, met ruimte voor uitstapjes (Amsterdam, zeiltocht, enz.)
Datum: 24 juli-3 augustus
Leeftijd: 16-25 jaar
Prijs: ƒ 300,— (inkl. uitstapjes)

Gezinsweek
Een gezellige vakantieweek voor volwassenen, al of niet met kinderen.
Genieten van alle comfort van De Nieuwe Oorsprong en samen dingen ondernemen (praten over geloof, zingen, plezier maken). Een begeleidend echtpaar plus leiding voor de kinderen aanwezig.

Datum: 13-20 juli

Prijs:		
	volwassenen	ƒ 225,—
	kind 10-12 jaar	ƒ 140,—
	kind 3-10 jaar	ƒ 100,—
	kind 0- 3 jaar	ƒ 50,—

Ouderenweken
De Nieuwe Oorsprong staat klaar om in 1985 ook aan ouderen een fijne vakantieweek te bieden.
Temidden van een prachtige natuur treft u dit luxueuse centrum aan: er zijn twee- en eenpersoonskamers. Elke kamer is voorzien van douche en toilet. Voor uitstekende maaltijden staat kok Kees Baay garant, maar er is natuurlijk meer: goede programma's die volop de gelegenheid bieden om te praten over het geloof.

Uitgave van de Baptisten Gemeenten in Nederland

Redaktie: Mevr. A. W. Lindenborn-de Graaff, ds.H. Ploeger, prof. dr. J. Reiling, dr. O. H. de Vries, ds C. van Wier. Alle kopij te zenden aan de eindredakteur ds H. Ploeger, Kraaiensteinlaan 10, 6825 DH Arnhem.

Voor abonnementen en advertenties: Administratie De Christen, Biltseweg 10, 3735 MC Bosch en Duin. Abonnementenprijs bij vooruitbetaling *f* 43,— per jaar, vóór abonnees in het buitenland *f* 60,— per jaar.

Administratie: De Vinkenhof, Biltseweg 10, 3735 MC Bosch en Duin, tel. 030-784457 - postgironummer 9260 t.n.v. Unie van Baptisten Gemeenten, Amsterdam.

dc

DE CHRISTEN
WEEKBLAD VAN DE BAPTISTENGEMEENTEN

ATTENTIE !

Betr.: **ONTMOETINGSDAG ALLEENSTAANDEN**

Deelnemerskosten à *f* 10,—
storten op
gironummer 811940 t.n.v.
penn. meesteresse N.B.V.B.
Ruinerbrink 255
7812 RG Emmen

Vrijst. woning te huur in Ermelo.
Grote tuin, veel privacy, leefkuil, zandbak, 2 km. van dorp en strand.
Max 4 volw. en 2 kinderen.
Periode van 1 t/m 8 juni en van 28 juli t/m 17 aug.
f 350,— per week. Inl. 03417 - 58948

Ruime 4.st. vak. bungalows, douche, koelkast. Voorts zwembad, kl.bad, schommels, zandbakken. Op randje v.d. Hondsrug in rust. bosr. omg. Vlakbij dorp en bushaltes.
Fietsen te huur. Bungalowpark „Ravijnzicht”
Folder/prijslijst: Gieterweg 6a
9462 TD Gasselte
tel. 05999 - 4560

DE NIEUWE OORSPRONG

gelegen tussen bos en vlak bij meren biedt vanaf 5 april volledig verzorgde vakantiemogelijkheden voor alle leeftijden. Kamers met douche en toilet. Kinderen halve prijs.
Speciaal Paasweekend (met bustocht) van vrijdag t/m maandag voor *f* 150,—
Inlichtingen:
Huisterheide 7
8521 NC St. Nicolaasga
tel. 05134 - 2341

Op 3 maart 1985 overleed onze broeder

SIETZE POSTMA

in de gezegende ouderdom van 85 jaar.
Wij verliezen in hem een blijmoedig getuige van zijn Heer.

Baptistengemeente Leeuwarden

MEDEDELINGEN

De nieuwe secretaris van de baptistengemeente Delfzijl, is de heer *J. T. van Eerden,* Skagerrak 38, 9933 SP Delfzijl, tel.: 05960 - 10931

De Baptistengemeente Stadskanaal-Zuid heeft een beroep uitgebracht op *Ds. J. B. van Berkel* te Winschoten.

De nieuwe secretaris van de Baptistengemeente Harlingen is de heer *Tj. de Jong,* Joost van den Vondelstraat 85, 8862 XC Harlingen, tel.: 05178 - 4890.

De nieuwe penningmeester van Foxhol is de heer *A. Rijkens,* Gimbostraat 80, 9607 BE Foxhol.
De nieuwe secretaris van Foxhol is de heer *K. J. Brugge,* Ankersmit 26 9611 LT Sappermeer.

De Heer heeft plotseling tot Zich genomen onze broeder

HAJO FONKES

20 januari 1985

Baptistengemeente Groningen-Zuid

Psalm 23
De Heer is mijn Herder

Na een langdurig gedragen lijden is in zijn Heer en Heiland opgenomen onze broeder

TIEMEN OLDENBURG

op de leeftijd van 75 jaar

Delfzijl, 14 februari 1985

Baptistengemeente Delfzijl

'k Ben reizend naar die stad waar Christus het Licht zal zijn.”

Tijdens haar verblijf in Indonesie is na een kortstondige ziekte, op 59 jarige leeftijd, in haar Heer ontslapen onze zuster

MAUD BEATRIX AGNES MOLL-HAMSTRA

sinds 17 juli 1982 weduwe van O. L. Moll

Zij wisselde het tijdelijke in voor het eeuwige op zaterdag 23 februari 1985.
Haar stoffelijk overschot werd ter aarde besteld te Mageland (Java) op maandag 25 februari 1985

Tegen het vallen van de avond sprak Jezus „Laten we naar de overkant gaan”
Mark. 4:35

Na een leven van immer gevende liefde, nam de Heer op 23 februari j.l. tot zich, onze lieve moeder groot- en overgroot moeder

GRIETJE SCHEEPSTRA

op de gezegende leeftijd van 84 jaar.

sinds 11-3-1981 weduwe van D. v.d. Veen

namens de familie:
W. v.d. Veen
Oude Roswinkelerweg 78
7822 AG Emmen

Job 1:21
De Here heeft gegeven, de Here heeft genomen, de naam des Heren zij geloofd.

Op 6 maart 1985 hebben wij volkomen onverwacht afscheid moeten nemen van onze lieve zuster

SIOK LIOE KO

echtgenote van K. H. Thio

op de leeftijd van 66 jaar

Haar doel was zoveel mogelijk kinderen in contact te brengen met het evangelie.

Zij was velen tot een voorbeeld

Baptistengemeente Pernis-Hoogvliet

dc
DE CHRISTEN
WEEKBLAD VAN DE BAPTISTENGEMEENTEN
100e jaargang - nummer 12 - 22 maart 1985

Ik zou lid van een ideale gemeente willen zijn!

C. van Wier

Ja, zoals bijvoorbeeld de gemeente in Jeruzalem. Ieder die tot geloof kwam liet zich daar spontaan dopen en sloot zich welbewust aan bij een gemeenschap van zeer positief ingestelde mensen. Ze lieten zich dagelijks onderwijzen; ze hielden elkaar vast, vanuit de liefde van Christus, niet alleen met vriendelijke woorden, doch ook vooral door eigen bezittingen te verkopen en met de opbrengst daarvan armen te voorzien van de allernoodzakelijkste levensbehoeften. God werd in die gemeente verheerlijkt in woord en lied en daad. Geen wonder dat deze gemeente een zeer positieve indruk naar buiten maakte! Machtig mooi om bij zo'n gemeentschap aangesloten te zijn!

Ook de andere gemeenten uit de eerste christelijke periode, vertonen, vanuit de brieven die de apostelen schreven, allerlei erg inspirerende facetten. Wanneer ik daarover lees en denk, dan heb ik de neiging om negatief te gaan denken over de doorsnee gemeente van vandaag.

Daar heb je bijvoorbeeld de gemeente in Rome. Paulus dankt alle dagen God vanwege het enorm sterke geloof dat het gemeentelijk leven beheerst. Blijkbaar werden in Rome allerlei reële onderdelen van het christelijk geloof via daden zichtbaar gemaakt, waardoor er overal over het geloof werd gesproken, niet critisch maar waarderend.

En dan de gemeente in Corinthe! Een charismatische gemeente zou je kunnen zeggen, want Gods genadegaven bruisten daar aan alle kanten naar buiten. Paulus complimenteert hen, omdat zij ten aanzien van geen enkele genadegave te kort kwamen! Ook in Epheze werd een fijne gemeente gevonden. Geloof in de Here Jezus Christus, en liefde voor ieder die zich door geloof met Christus verbonden wist, staken ver boven het gemiddelde uit en brachten Paulus er toe om dagelijks God er voor te danken.

De gemeente in Philippi was blijkbaar een uitgesproken evangelisatiegemeente. Spontaan stuurden ze Paulus, als dienaar van Christus, financiële bijdragen, teneinde hem alle ruimte te geven voor de verkondiging van het evangelie. Ontroerd dankt de apostel ook hier zijn Zender vanwege het deelhebben aan de prediking van het evangelie van deze gemeente!

En zo zou je nog wel meer voorbeelden kunnen geven van die vroegchristelijke gemeenten, waar Christus, de Heer, zo fantastisch duidelijk te zien was voor ieder die maar zien wilde. O ja, bij zo'n gemeente zou ik willen behoren!

Alleen... Toen ik wat zat te bladeren in de brieven van het N.T. vond ik ook nog een paar andere zaken. Ik kwam het verhaal tegen van Ananias en Sapphira en van de Grieks sprekende gelovigen in Jeruzalem, die zich gediscrimineerd gevoelden...

En in de brieven aan de Corinthiërs ontdekte ik meerdere felle verwijten van Paulus. Een man leefde samen met de vrouw van zijn vader! Onderlinge verdeeldheid dreigde de gemeente te verwoesten.

Jammer genoeg vond ik in nagenoeg alle andere brieven naast positieve waardering ook waarschuwingen, vermaningen, het attenderen op negatieve instellingen, die er duidelijk blijk van geven, dat Gods grote tegenstander op allerlei terreinen in de gemeenten nog een behoorlijke invloed had. Geen ideale gemeenten dus!

Ja, wat moet ik daar nu mee? Ik zocht naar een aansporing van Paulus om een onvolmaakte gemeente te verlaten en een nieuwe te stichten, waarin God meer tot zijn recht komt. Maar ik vond zo'n advies nergens. Wel vond ik menige aansporing om trouw te zijn, de ander te aanvaarden, met liefde en barmhartigheid anderen moed en vertrouwen te geven, kortom om mijzelf te laten gebruiken als een levende steen voor de bouw van een geestelijk huis.

Lid van een ideale gemeente! Dat lijkt wel ideaal. Maar zou ik in zo'n gemeente niet wat al te veel uit de toon vallen? Zó ideaal ben ik nou ook weer niet! Zolang God een nietvolmaakte gemeente blijft aanvaarden, moest ik dat ook maar proberen te doen, bemoedigd vanuit zijn liefde en barmhartigheid.

DEZE WEEK

BESTAAT DE UNIE NOG? (2)

J. Reiling

De Unie is niet verleden tijd maar de tegenwoordige Unie is niet meer de Unie van het verleden. Zo'n uitspraak klinkt haast beschuldigend, kan althans zo overkomen maar is niet zo bedoeld. Kan ook niet zo bedoeld zijn. Het gaat niet om personen die iets niet goed gedaan zouden hebben maar om een proces dat al vrijkort na de reorganisatie van 1952 is begonnen en vandaag, dertig jaar later, in zijn gevolgen zichtbaar is. Daarom draagt het volgende relaas een zakelijk karakter. Het wil beschrijven en analyseren en niet beoordelen.

Zelfstandig

De commissie die zending, evangelisatie en opleiding behartigden werden in 1952 zelfstandig, zoals we hebben gezien. Die zelfstandigheid leidde tot groei en uitbouw van het werk. De ECU voerde een krachtig stimuleringsbeleid in kleine gemeenten en nieuwe posten. In 1958 begon het seminarie op De Vinkenhof en kort daarop zocht en vond de zending een eigen terrein in Irema. Dit laatste niet voor lang maar er was toch een grens gepasseerd. Later ging de Unie in de Europese Baptisten Missie (EBM) participeren en nog later stapte de ECU van een subsidiebeleid over op een vormings- en toerustingsbeleid door de aanstelling van een evangelist.

Voor de commissies die hierbij betrokken waren betekende dit een geweldige verandering, ook al werd dit heel lang niet beseft. Zij hielden op uitvoerende organen te zijn en werden bestuurslichamen. De uitvoering, het eigenlijke werk dus, kwam te liggen in de handen van de zendelingen, de evangelisten en de docenten. Besturen is echter iets anders dan uitvoeren. Besturen is **laten doen** en uitvoeren is **zelf doen.** Aan deze situatie zijn wij eigenlijk ook nu nog niet helemaal gewend. Ons spraakgebruik verraadt dat wij nog steeds denken in de oude verhoudingen. Wij collecteren voor het werk van de UZC alsof de commissieleden onze zendelingen waren, enzovoort. Maar ondertussen is die verandering allang werkelijkheid geworden.

Deze ontwikkeling was met het werk zelf gegeven maar er is daardoor in de structuur een element gekomen waarop de constructie niet was berekend. De rechtstreekse verbinding met het werk ging voor het centrale punt, de UC, verloren. Opleiding, zending en evangelisatie kwamen alleen nog via hun bestuurders aan de orde. Hetzelfde geldt van de Algemene Vergadering. Contact met de mensen die het werk deden was er alleen zeer incidenteel. Daarmee trad een vooreerst niet opgemerkt proces van vervreemding in werking, waardoor het steeds moeilijker werd het werk te overzien en te coördineren.

Verdichting

Een tweede, rond de jaren vijftig niet voorziene ontwikkeling was de uitbreiding van de taken en bemoeienissen van de UC zelf. Eensdeels was dit het gevolg van nieuwe ontwikkelingen zoals de oprichting van het Ned. Bapt. Centrum De Vinkenhof, de ingrijpende veranderingen bij het Pensioenfonds en nog veel meer grotere en kleinere dingen.

Maar er waren ook nog andere factoren in het spel.

Aan de Unie overkwam wat in de jaren zestig en zeventig de hele samenleving overkwam. Je zou het een zekere verdichting van relaties en contacten kunnen noemen. We hebben het allen aan den lijve ondervonden dat het leven langzamerhand steeds ingewikkelder werd. Telkens weer bleek dat de maatschappelijke ontwikkelingen om nieuwe spelregels vroegen. Wat de samenleving overkwam ging ook aan de kerken niet voorbij.

Ook niet aan de Unie. Er kwamen steeds meer zaken waarover de UC zich moest buigen en de besluitvorming vergde steeds meer inspanning. Een klein voorbeeld mag dit verduidelijken. In de jaren dertig en veertig gingen op gezette tijden de ingekomen stukken van de UC in één envelop en werden per post langs alle leden gestuurd en ieder lid zette er zijn eigen oordeel over de zaak in kwestie op. Daarna werd door voorzitter en secretaris vastgesteld wat er was besloten. Later kwam er een vrijgestelde secretaris en die typte aanvankelijk alle brieven die binnen kwamen over met de nodige doorslagen. Nog later kwam er een kantoorkracht die dit deed en nu doet de copieermachine het en zijn er grote enveloppen nodig om de documenten te versturen.

Kortom: veel meer werk voor de UC. In 1946 was de functie van secretaris-administrateur ingesteld. Ruim twintig jaar later werd die functie gesplitst in een algemeen secretaris en een algemeen penningmeester-administrateur. Enkele jaren later werd het reglement gewijzigd omdat het in de praktijk bijna niet meer mogelijk was om een Dagelijks Bestuur te formeren. De vertegenwoordigers van de PC's konden niet tegelijk lid van het DB en lid van hun eigen PC zijn; die combinatie van taken was teveel. Daarom werd het aantal rechtstreeks gekozen leden uitgebreid en om de UC niet al te zeer te laten uitdijen werd de vertegenwoordiging van de PC's teruggebracht tot één.

Deze ontwikkeling was een logisch gevolg van de uitbreiding van de werkzaamheden maar zij versterkte het proces van vervreemding waarvan hierboven reeds sprake was. De verbinding tussen de UC en het gezamenlijke werk werd verder versmald en in feite uitgehold. Het gevolg is dan ook geweest dat de UC langzamerhand niet meer in staat was de centrale functie die haar in de constructie van 1952 was toegedacht adequaat te vervullen. Daarmee is een van de peilers waarop deze constructie rustte in feite weggevallen ook al is er op papier niets veranderd.

De gevolgen hiervan zijn verstrekkend geweest. Er is geen uitwisseling van informatie van enige betekenis en er is evenmin beleidsoverleg. Daardoor is er eigenlijk ook geen visie meer aanwezig op het werk van de Unie, alleen deelvisies op bepaalde takken van arbeid maar die worden nergens met elkaar in verbinding gebracht. De behoefte daaraan wordt eigenlijk ook niet meer gevoeld. Dit brengt in de relaties van de commissies een element van onzekerheid.

Zaken

Het beeld is ook niet compleet wanneer ook niet de ontwikkeling van de financiën daarbij wordt betrokken. Ook hier geldt dat de geschiedenis anders is geweest dan in 1952 werd voorzien. Wat de zakelijke samenhang heette en klein zou blijven is groot geworden. Nieuwe ontwikkelingen kostten geld. De organisatie werd omvangrijker en na verloop van tijd haalde de Uniecontributie -geheel tegen de bedoeling van de reorganisatie - de vrijwillige bijdragen in. Zij is sindsdien op kop gebleven. Het verschil bedroeg in 1983 *f* 132.600,—. Van de *f* 966.000,— die in dat jaar door de gemeenten aan de Unie in de vorm van contributie en vrijwillige bijdragen werd bijgedragen ging 57% naar de zakelijke samenhang en 43% naar zending, evangelisatie, opleiding, jeugdwerk en bouwstichting.

Daarmee was ook de tweede peiler van de constructie van 1952 onder druk komen te staan. Deze druk is ook nog daardoor groter geworden dat het karakter van het werk dat op de vrijwillige bijdragen rust, anders is geworden. Kon dertig jaar geleden nog gesproken worden van een — min of meer vrijblijvende — steun aan bepaalde arbeid, nu gaat het om verplichtingen die tegenover de uitvoerende mensen zijn aangegaan. Zakelijk gezien is het onderscheid tussen zakelijke samenhang en vrijwilligheid vervallen maar reglementair niet en daardoor is het langzamerhand een van de meest dringende knelpunten in de Unie geworden.

Eilanden

De Unie van 1985 biedt een andere aanblik dan de vaderen van 1952 voor ogen stond. Naar de vorm en de letter is het nog steeds dezelfde Unie maar in het reilen en zeilen is het een andere. De Unie biedt de aanblik van een archipel, een groepje eilanden zon-

Vervolg op pagina 5

van deze kant bekeken

GOD WERKT ACHTER DE SCHERMEN

Huizinga

Indien God belangstelt in de geschiedenis der mensen dezer aarde, kunnen wij dat hier of daar vaststellen?
Wij kennen Johannes 3:16, waarin staat dat de Eeuwige deze wereld liefheeft en wij geloven zijn boodschap in Jezus die ons leven redt. Zonder Jezus is er geen heil.
Maar onze gedachten gaan verder. Het gaat ons ongeveer als Petrus, die na het benauwende, verlossende onderhoud met de Verrezene aan de oever van de zee van Tiberias zijn vriend Johannes ziet en dan aan Jezus vraagt: 'Heer, wat gaat er met hem gebeuren?' Iets dergelijks houdt ons bezig als wij naar de miljarden bewoners dezer aarde kijken. Talloze mensen, allemaal op weg door dit leven naar het einde. Vallen zij buiten de aandacht van hun Schepper? Al die Russen, Amerikanen, Chinezen, Indiërs en tien miljoen Nederlanders?
De laatste weken heb ik in het boekje, getiteld Daniël, zitten lezen. De laatste keer zagen we Daniël bij Belsassar en zijn 1000 geweldigen. Daar verklaarde hij de vreemde schrifttekens die op de wand verschenen waren en het definitieve oordeel uitspraken over Belsassar en zijn rijk: geteld, gewogen, gescheurd. De ogen van de God van Israël doorlopen de ganse aarde en zij zien hoe er in de babylonische feestzaal huisgehouden wordt. Halfdronken beveelt Belsassar het drinkgerei, door Nebukadnessar uit de tempel in Jeruzalem geroofd, binnen te brengen. Daaruit met z'n allen, de hooggeplaatsten, de vrouwen en bijvrouwen, drinkend, prezen ze hun goden van goud, zilver, brons, ijzer, hout en steen; die de overwinning hadden gegeven. En God zag en hoorde het..
God regeert! Dat is soms gauw en gemakkelijk gezegd, al worden we onmiddellijk door een leger vraagtekens in de rug aangevallen. Zó duidelijk is die Godsregering nou ook weer niet, want dan zou het er toch, zo menen wij, hier wat anders moeten uitzien. Tenzij wij kortzichtig zijn, bijziende of bijkans blind. Regelt iemand de treinenloop der volken hier op aarde? Kontroleert er iemand? Heeft God afluisterapparaten op alle departementen?
In Jesaja 45 staat iets merkwaardigs. Er is een koning Kores, ook wel Cyrus genoemd, die bezig is een machtig rijk op te bouwen. Hij ziet de afbrokkeling van de andere wereldmacht zijner dagen, van Babel en Belsassar, en Kores begint als een onstuitbare rollende steen zijn opmars. Zo ging het toen, zo gaat het nu. Bevreemdend is dat de Heer der tijden en volken een heiden, de koning Kores, de koning van zijn keuze noemt. Het is eigenlijk onvoorstelbaar wat Jesaja opschrijft. God ziet in deze Kores zijn werktuig en dan ligt de gedachte voor de hand dat de Levende bezig is in alle geschiedenis in te grijpen. Dan is het maar meer één stap om te denken dat de verre God, onze Vader, zich indringend bezighoudt met vorsten, presidenten, machthebbers, al zul je dat nooit in Den Haag vandaag horen zeggen. Ik herinner mij een uitspraak, misschien van de oostelijke buren, die zegt: Hij meent te schuiven maar wordt geschoven. Met andere woorden: mensen menen de vrije hand te hebben om iets te ondernemen, maar die hand wordt wel door een sterkere geleid. Ik weet wat u denkt: waar blijft dan de persoonlijke vrijheid en wie is dan eigenlijk verantwoordelijk? Belsassar is wel verantwoordelijk voor zijn lichtzinnig gedrag en Kores is het evenzeer voor zijn strategie, maar, zo geloof ik, God heeft de tijden, plaatsen en mensen in zijn hand.
Jesaja herhaalt een paar keren: U, Kores, kent mij niet, maar ik-God-roep u. Wat daar achter de schermen staat wordt ook onthuld: Ik roep u (..) terwille van mijn dienaar Jakob, terwille van Israël, mijn uitverkoren volk. Israëls ballingen moeten terug naar hun eigen land en daartoe ontbiedt God deze vorst, die straks, als hij alle macht in Babel heeft, de gevangenen terug laat gaan. Een lijst van teruggekeerden vindt u in Nehemia 7 en leest u ook wat in het eerste hoofdstuk van Ezra staat. Zelfs de tempelschatten keren terug. Alle voorwerpen van goud en zilver waren vijfduizend vierhonderd. Niet alleen de heilsgeschiedenis -God weet waar Maria in Nazaret woont- ook de profane geschiedenis, de machtigen dezer dagen in Oost en West, het is alles in zijn hand. We blijven wel met raadsels zitten maar zoals eerder geschreven: Gods boodschappen staan ook op de wanden der wereld. Moge de Geest van de Heilige God ons leiden bij het lezen ervan. God zal toch niet de miljarden mensen, levend tussen hoop en vrees, voorbijgaan als waren ze er niet? Waarom liet keizer Augustus een volkstelling houden? Om te weten hoeveel mensen hij in zijn macht had? Om beter belastingen te kunnen innen? Misschien. Maar achter de schermen werkte God die Jezus in Bethlehem wilde laten geboren worden. De geschiedenis is een geheimnzinnig weefsel en God zit aan het getouw.

---

nieuws dc mededelingen actueel

Kopij
moet eenzijdig beschreven zijn, en aan de eindredacteur gezonden worden. Ook berichten betreffende het beroepingswerk behoren op dat adres te komen.

Beroepingswerk
Beroepen te Harderwijk als predikant in bijzondere dienst: br C. Eijer te Ermelo, evangelist in algemene dienst.

Openlucht-evangelisatie
In samenwerking met andere gemeenten wil de gemeente te Dordrecht van 1 mei tot 1 oktober a.s. door middel van een geluidswagen met gelijktijdige tractaatverspreiding het evangelie uitdragen. Belangstellenden en medewerkers kunnen zich wenden tot W. J. v.d. Leer, Meidoornlaan 41, 3319 HP Dordrecht; 078-160528.

Opening seminariejaar
De opening van het cursusjaar '85-86 zal plaatsvinden op zat. 31-8-85. Wilt u deze datum alvast noteren want we stellen uw aanwezigheid zeer op prijs. Nadere informatie volgt later.

Th. v.d. Laan, conrector.

Conferentie Broederschap van Baptisten Voorgangers:
Op dinsdag 9 april en woensdag 10 april DV hopen de voorgangers voor hun jaarlijkse conferentie bijeen te komen in het SBI te Doorn.
De uitnodigingen zijn inmiddels verzonden alsmede een brief aan de raden der gemeenten en een aantal commissies. Wij hopen dat vele voorgangers in de gelegenheid zullen zijn om deze conferentie mee te maken.

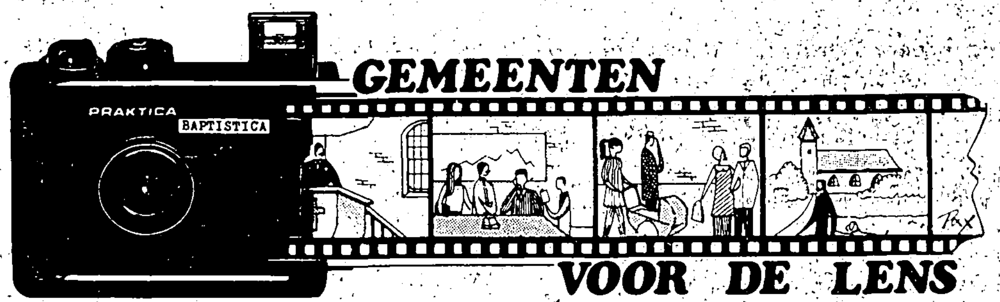
A. v.d. Berg, secr.

Convent van Baptisten Voorgangers in de regio Holland:
Op maandag 22 april DV komt het convent bijeen in de Triomfatorkapel te Alphen a/d Rijn. De inleiding zal worden verzorgd door ds W. Huizing. De aanvang van deze bijeenkomst is om 12.30 uur. Ook de echtgenotes zijn hartelijk welkom.

A. v.d. Berg, secr.

ONTMOETINGSDAG
baptistengemeenten gewest friesland
20 april 1985
te Bergum

Doe er wat aan!

KAMPEN

Pronkstuk in het groen

Zo is de stad Kampen (32.000 inwoners) zeker te betitelen. Een euwenoude stad, die eens ,,keizerlijke vrije rijksstad'' werd genoemd. Gelegen aan de monding van de IJssel - duidelijker nog: op een hoogte in de IJsseldelta - behoorde Kampen eens tot het machtige Hanzeverbond.

Aanvankelijk alleen vissersdorp, ontwikkelde het zich tot een stad van betekenis. Van deze stad schreef iemand, dat zij eigenlijk nooit voltooid is geworden. Maar stoer bleef de bevolking doorgaan. Reeds in de eerste eeuw van haar bestaan gingen twintig stormvloeden over haar heen, werd ze verschillende keren door legers geplunderd, door pest geteisterd, of door brand verwoest. Maar zowel de IJssel als het omringende land boden bestaansmogelijkheden.

Of het waar is wat dezelfde ,,iemand'' als boven vermeld schreef? Het was dit: De hart- en polsslag van deze pronkvolle stad wordt van jaar tot jaar trager; telkens beleeft zij echter tijden van herleving omdat de oude droom van grootheid en macht niet wil sterven.

In deze stad is sinds 6 januari 1985 weer een baptisten gemeente aanwezig. Gelukkig niet alleen ,,aanwezig'' maar ook werkzaam.

Reeds eerder

was er een baptisten gemeente in Kampen. In de zestiger jaren ontstond zij. Haar ledental bleef laag. Haar arbeid sloeg niet aan. Ze moest worden opgeheven. Maar helemaal vruchteloos was haar arbeid niet geweest. Of de bevolking van de eeuwenoude stad Kampen geen oor had voor een boodaschap, die afweek van die der gereformeerde gezindte, zoals die in allerlei variaties zondags te horen was, en is? We laten het aan anderen over daarover een gefundeerd oordeel te geven. Ons is het genoeg te weten dat inderdaad de vele immigranten het kerkelijk beeld van Kampen, gewijzigd hebben. Diepgaand gewijzigd hebben? Waarschijnlijk wel. De ontwikkelingen die moeten leiden tot een hereniging van de hervormde en de gereformeerde kerk, zullen in Kampen ongetwijfeld tot vele gesprekken leiden. En tot beslissingen, die het kerkelijk gezicht van de hoogburcht der gereformeerde kerken (met Kok als welbekende uitgever) zullen veranderen.

Het begin

Zwolle ligt evenals Kampen aan de IJssel. Door een kanaal werd zij daarmee verbonden. In 1947 werd opnieuw een baptistengemeente gesticht in deze stad. Nadat tijdens het voorgangerschap van br. M. Cohen de gemeente een prachtig eigen kerkgebouw in gebruik had genomen, kon tijdens het voorgangerschap van br. J. Schuil (1973-1977) aandacht worden besteed aan het feit dat meerdere leden van de groeiende gemeente in of nabij Kampen woonden. Op initiatief van br. Schuil werd in 1976 gestart met maandelijkse evangelisatiediensten op zondagmiddag in de Doopsgezinde kerk in Kampen. Voordien kwamen de plm. 20 Kamper leden van de gemeente reeds langere tijd maandelijks bijeen voor bijbelstudie en gebed. Meerderen van hen waren actief in de gemeente te Zwolle.

Aanvankelijk schommelde het bezoekersaantal rond de 35 personen. Sommigen van de gasten sloten zich bij de gemeente aan. Na ongeveer een jaar werd besloten tweemaal per maand dienst te houden. Als plaats van samenkomst werd het FNV-gebouw ,,De Hagen'' gekozen. Hoewel de drempel erg laag was, bleef het bezoekersaantal gelijk aan voorheen.

Verdieping

Hoewel wellicht teleurstelling begrijpelijk was, bleek er een versteviging en verdieping van de onderlinge band der gemeenteleden te groeien.

De groeiende betrokkenheid bij de plaatselijke arbeid dreef tot volharding in het gebed. De wetenschap dat de Heer het Huis moet bouwen, leidde niet tot berusting, maar tot vernieuwde ijver.

Moest de arbeid stop gezet worden? Echter ook: mag je tijdens het ploegen en het zaaien al vruchten verwachten?

De broeders en zusters werden gesterkt in de overtuiging dat zij door moesten gaan met de arbeid. De bijbelstudie- en gebedsavonden werden voortaan twee keer per maand gehouden. Gestreefd werd naar diensten op de zondagmorgen, en dan elke zondag. Br. C. van Wier was br. Schuil opgevolgd als voorganger van Zwolle (1977). Een werkgroep werd ingesteld om de mogelijkheden daartoe te onderzoeken. Om gezondheidsredenen moest br. Van Wier zijn dienst in de gemeente in 1980 beëindigen. Br. P. Wijchers nam ,,de herdersstaf'' over. Hij begeleidde het werk met veel enthousiastme en op 8 november 1981 kon hij in de eerste zondagmorgendienst in Kampen voorgaan. Voor de jonge voorganger een zware opgave, want onmiddellijk na het einde van de dienst te Zwolle repte hij zich naar Kampen. Maar de inspanning werd beloond met zegen. De opkomst groeide meteen, tot zo'n 60 bezoekers. Sneller dan verwacht begon de arbeid zich in de richting van een zelfstandige gemeente te ontwikkelen.

Op eigen benen

De band met de moedergemeente werd losser, zoals te verwachten was. De aandacht der Kampenaren werd steeds meer opgeëist door de plaatselijke arbeid. Die arbeid werd steeds omvangrijker. Dat niet alleen. Ook de gemeente Zwolle werd gezegend en groeide in ledental. Dat betekende dat de voorganger steeds meer in beslag genomen werd door de arbeid in Zwolle. Het werd duidelijk: er zal een beslissing moeten worden genomen over de vraag of Kampen niet een eigen werker moet aanstellen. Deze vraag werd positief beantwoord.

In de persoon van br. J. M. Zijlstra, hoofdonderwijzer te Apeldoorn en voorheen parttime-voorganger te Emmeloord, werd in 1983 een vaste voorganger-ingedeeltelijke-dienst gevonden. Dat was terecht een mijlpaal in de geschiedenis van de evangelisatiepost Kampen. Onder de bezielende leiding van br. Zijlstra ontwikkelde de arbeid zich in de richting die eigenlijk vanaf het begin als juist werd gezien: in de richting van een zelfstandige gemeente. Evangeliseren is naar baptistisch gezichtspunt immers gemeente(n) bouwen.

Huisvesting

Toen op zondagmorgen diensten werden gehouden, werd begonnen in de hal van een lagere school. In verband met telkens weer optredend ruimtegebrek is de gemeente inmiddels voor de derde keer verhuisd, thans naar een ruimte in de Chr. huishoudschool aan de Wederiklaan. Een zee van ruimte, in een volkrijke nieuwbouwwijk.

6-1-1985: Institutering

We laten hieronder het verslag volgen dat de secretaris, br. Beckmann, van de institueringsdienst schreef:

,,Na jarenlang als wijkgemeente deel te hebben uitgemaakt van de gemeente Zwolle, was het dan op zondag 6 januari 1985 voor Kampen eindelijk zover, dat zij zelfstandig verder zou gaan. Ter gelegenheid hiervan was er een feestelijke dienst, waarbij meer dan 200 leden, vrienden en genodigden aanwezig waren. Ds. Wijchers uit Zwolle ging voor in de prediking in deze dienst, die door onze voorganger br. Zijlstra werd geleid. Verheugend was eveneens de aanwezigheid van een grote groep leden van Zwolle.

Namens de gemeente Zwolle werd de gemeente Kampen toegesproken door br.

Joh. Winterink. Namens de Unie en het IJsselgewest werd resp. het woord gevoerd door Ds J. A. Brandsma en br De Vries uit Zwolle. Als laatste voerde br G. Kanis van de gemeente Kampen het woord.
Na al de goede woorden die aan het adres van de nieuwe gemeente werden gericht, werden de sprekers door br. Zijlstra bedankt. Fijn was het om tenslotte de dienst af te sluiten met een gezamenlijke avondmaalsviering. Door een niet met name genoemd gemeentelid was een prachtig avondmaalsstel aangeboden dat bij deze gelegenheid voor het eerst werd gebruikt. Het avondmaal werd bediend door Ds J. Schuil, Ds P. Wijchers en onze voorganger. I.v.m. de slechte weersomstandigheden moest Ds Van Wier helaas bericht van verhindering sturen. In deze gezamenlijke viering werd de band tot uitdrukking gebracht tussen de gemeenten Zwolle en Kampen, niet alleen in historisch opzicht, maar bovenal in het geloof in de Heer, Jezus Christus.
Ons eigen zangkoor o.l.v. br J. Kuik zong enkele prachtige liederen. Door de baptisten gemeente Kampen is inmiddels het lidmaatschap van de Unie aangevraagd. Deze aanvraag zal op de e.v. Alg. Vergadering worden behandeld. Het is fijn om te weten dat wij alleen maar met de Heer verder kunnen gaan. Van Hem weten wij ons afhankelijk. Daar zijn we geweldig dankbaar voor. Samen met Hem gaan we ook in Kampen verder".
Tot zover br Beckmann.
Daaraan voegen we toe, dat de gemeente geinstitueerd werd met 62 leden. In januari werd een echtpaar en een jonge zuster door de doop aan de gemeente toegevoegd. Het bezoekersaantal schommelt tussen de 80 en 100.

Jeugdwerk

Hoe men het keert of wendt, er zit geweldig veel waarheid in de uitdrukking dat de jeugd van vandaag de gemeente van morgen is. Jeugdwerk is daarom voor een gemeente van levensbelang. Zij is aan haar ,,eigen" jeugd verplicht kinderen en jongeren op te vangen; zij heeft ook een taak t.o.v. kinderen en jongeren die zonder de bijbelse boodschap opgroeien. Kampen telt een zondagsschool met plm. 20 kinderen, die eerst een gedeelte van de dienst meemaken en daarna apart gaan.
De jongere jeugd omvat weinig mensen; zij ontmoeten elkaar in een huiskamer. De oudere jeugd vanaf 15 jaar omvat reeds 20 leden, en groeit nog steeds. De jongeren doen veel aan bijbelstudie.
In januari j.l. is ook gestart met een 20+ club, die 1 keer per maand bijeenkomt. Zij is niet alleen open en bestemd voor de eigen jongeren, maar ook voor de studenten die in Kampen talrijk zijn.
Evenzo is er een jonggehuwdengroep gestart, waar uiteraard vragen over huwelijk, gezin, opvoeding e.d. aan de orde komen. Een belangrijk facet van deze en van de andere groepen is dat de onderlinge band verstevigd wordt.

GBS

Op maandagavond komen twee groepen van de Gemeente Bijbel School bijeen. Zo'n 35 mensen buigen zich over bijbel en studiemateriaal. De GBS voorziet duidelijk in een behoefte. De bijeenkomsten worden met een bidstond besloten.
In februari is gestart op initiatief van een oudere zuster met een gebedsgroep voor bejaarden; de groep komt 2 keer per maand bijeen. Zij levert op deze wijze een belangrijke steen voor de opbouw van de gemeente.

Ander werk

Hoewel Zusterhulp nog niet van de grond is gekomen, doen zusters wel bezoekwerk in de gemeente.
Het reeds langere tijd geleden opgerichte zangkoor telt momenteel 35 leden. Het werkt maandelijks mee aan de eigen diensten, en verzorgt tevens bijeenkomsten in diverse bejaardentehuizen, en in het ziekenhuis. Een blokfluitgroep en een mannenkwartet laten soms ook hun geluid horen. Een zendingswerkgroep verzorgt eens per jaar een zendingszondag en geeft aandacht aan het werk van onze zendelingen en aan het zendingsproject van het IJsselgewest.
Elke derde zondagmorgen van de maand wordt een welkomstdienst gehouden, aangekondigd door raambiljetten. De evangelisatiecommissie bereidt deze diensten voor en zorgt voor de verspreiding van folders en tractaten. In het winterseizoen 84-85 zijn op deze wijze in heel Kampen 4 folders verspreid en werden op een zaterdag op drie plaatsen in de stad openluchtsamenkomsten gehouden m.m.v. het zangkoor. In het najaar hoopt de gemeente zich tijdens een weekend o.l.v. br Eijer te bezinnen op haar evangelisatieopdracht.
Eens per kwartaal is er een thema-avond over een onderwerp dat de belangstelling van de gemeente heeft.

Vriendenkring

Wat is een hoed zonder rand? Wat is een baptisten gemeente zonder vriendenkring? Kampen heeft een vrij grote vriendenkring, met een zeer verschillende achtergrond en veelal geen familierelatie met leden der gemeente; soms ook geen of nauwelijks een band met een kerkelijke gemeenschap; anderen daarentegen zijn min of meer meelevend lid van een kerk geweest.

Mogelijkheden

In Kampen zijn veel academies: kunst-, expressie-, sociale, journalistiek-academie, alsmede een tweetal theologische hogescholen. Veel studenten gaan niet meer naar de kerk omdat deze naar hun gevoelen niets meer te zeggen heeft. De gemeente zoekt wegen om met hen in aanraking te komen. Maar uiteraard zoekt de gemeente ook wegen om anderen te vinden die Jezus willen volgen.
Een groot probleem voor de stad Kampen is het hoge werkloosheidscijfer; 18% van de beroepsbevolking is er zonder betaald werk.

J. M. Zijlstra

De gemeente neemt deel in plaatselijke Hoop-acties, en in kindermiddagen. Eveneens wordt meegewerkt in de interkerkelijke kerstactie. Enkele leden der gemeenten deden mee aan de actie Kampen voor Polen.
Gemeente-zijn betekent anno 1985 ook dat gelovigen openstaan voor de noden van anderen, en dat zij pogen mensen te helpen bij het zoeken naar een geestelijk onderdak, waar warmte en voeding is. Veel mensen zitten vol met vragen; gelovigen kennen Eén, die antwoord wil geven op de belangrijkste levensvraag: Waar vind ik vergeving van zonden en een begaanbare weg naar de toekomst?

Moge de Heer, de Kamper broeders en zusters daarin zegenen!

—— Tenslotte nog enkele adressen ——

Plaats van samenkomst:
Wederiklaan 60 (Juliana van Stolberg huishoudschool)

Voorganger:
J. M. Zijlstra, Poortersveld 224, 7327 AJ Apeldoorn; tel. 055-337866

secretaris:
C. H. D. Beckmann, Burg. Van Engelenweg 79, 8271 AL IJsselmuiden; tel. 05202-14390

penningmeester:
G. J. Kanis, Zegge 43, 8265 CN Kampen; tel. 05202-17126.

Ploeger

Vervolg van pagina 2

der vaste oeververbindingen. Een wat groter eiland en een paar kleinere. Het grote eiland heeft nog een paar schiereilanden en in de buurt liggen nog een paar neveneilanden. Van tijd tot tijd reizen afgezanten van de kleinere en de neveneilanden naar het grote eiland om met de leiders van dat eiland te overleggen.

Gemeenten

Het beeld gaat natuurlijk mank maar kan daarom nog wel doeltreffend zijn. Het is echter op een zeer essentieel punt onvolledig: er is in dit beeld geen plaats voor de gemeenten. En als wij één ding van de Werkgroep Uniestructuren hebben geleerd dan is het dit: **de Unie dat zijn de gemeenten!**
Maar ook de relatie tussen de Unie en de gemeenten is niet meer dezelfde. Daarom is onze analyse nog niet compleet. In een volgends artikel zal het daarover moeten gaan. Pas daarna zijn we in staat om te kijken naar de toekomst van de Unie.
(wordt vervolgd)

ARNHEM
ROTTERDAM-ZUID
HEERENVEEN

UIT DE GEMEENTEN

Arnhem: Afscheid van ds. G. van 't Wout

Enige weken geleden, om juist te zijn op 10 februari j.l., nam ds. G. van 't Wout afscheid van de gemeente Arnhem, waarmee hij zijn ambt van voorganger i.v.m. vervroegd emeritaat neerlegde. Hij was hier voorganger sinds augustus 1976.
Daarvoor diende hij de gemeenten Vroomshoop, Westerhaar, Coevorden, Muntendam, IJmuiden en Utrecht-Silo. In de periode tussen de gemeenten Coevorden en Muntendam was hij werkzaam op het zendingsveld in het toenmalige Kongo.
In de afscheidsdienst in de speciaal daartoe gehuurde Opstandingskerk (het eigen gebouw was hiervoor te klein) waren vele genodigden aanwezig, waaronder vertegenwoordigers van de gemeenten, afgevaardigden van enkele plaatselijke kerken en instellingen, van de Unie, een aantal buurtgenoten en van het gemeentebestuur in de persoon van burgemeester Drijber. Uiteraard waren vele familieleden aanwezig.
De afscheidsprediking stond geheel in het teken van dienstbaarheid. Aan de hand van Joh. 13 vers 12/17 en Lucas: 17:7/11 legde ds. van 't Wout de aanwezigen voor, dat er voor hem geen grotere vreugde is, dan dienstknecht te mogen zijn, die deel heeft aan de genade van Christus. Immers Hij is gekomen om te dienen.
Tot slot riep hij de gemeente op om ook bereid te zijn tot deze dienstbaarheid. Een tweetal sprekers spraken de scheidende voorganger toe. Als eerste dankte namens de Unie en dus namens de gehele Uniegemeenschap de algemeen sekretaris, ds. Brandsma hem voor het vele werk in de gemeenten, voor het landelijk evangelisatiewerk, voor het werk in de Unie Zendingscommissie en voor het werk bij de opleiding van voorgangers, waar hij nu nog bij betrokken is. Hierbij betrok ds. Brandsma ook zr. van 't Wout, die hem in staat stelde dit werk te doen.
Als voorzitter van de raad, memoreerde br. Dubbeldam in het kort enkele belangrijke ontwikkelingen in de gemeente gedurende de tijd dat ds. van 't Wout in Arnhem gediend heeft. Opsplitsingen van de gemeente speelden hierbij een belangrijke rol. Zo ontstond er eerst in Ede een gemeente en werd Arnhem vervolgens opgesplitst in de wijkgemeente Zevenaar, Arnhem-Zuid en Arnhem-Noord. De heringebruikname van de verbouwde kapel vormde ook een hoogtepunt. Namens alle leden en vrienden van de gemeente dankte ook hij ds. van 't Wout voor het werk in de gemeente.
In zijn antwoord benadrukte de scheidende voorganger, dat hij in dankbaarheid kan terugzien op het werk in de Baptisten Gemeenten en vooral ook op het werk op het zendingsveld. Bij deze dankbaarheid betrok hij tot slot vooral zijn vrouw en kinderen.
Na de afscheidsdienst werd iedereen in de gelegenheid gesteld om persoonlijk afscheid te nemen van ds. en mevr. van 't Wout, waarbij allen hem uiteraard een welverdiende rust toewensten.
Voorlopig zal in Arnhem de wijkgemeente Noord het even zonder voorganger moeten stellen, want dit was het werkterrein van ds. van 't Wout gedurende de laatste jaren. Immers alweer anderhalf jaar geleden verbond ds. H. Ploeger zich aan onze gemeente als part-time voorganger met als werkterrein de wijkgemeente Arnhem-Zuid en sinds januari j.l. is br. A. Bennink werkzaam als pastoraal werker met als werkterrein de wijkgemeente Zevenaar. (M. G.)

Baptistengemeente Rotterdam-Zuid

Onder de twee perioden van erge koude heeft het „kerkbezoek" wel wat geleden, maar het is inmiddels weer aan het verbeteren.
Ook het bezoek van anderen is wat aan het toenemen.
Het is altijd fijn 's zondagsmorgens met elkaar samen te komen, maar als er medewerking is van de verschillende vocale en instrumentale groeperingen, is het helemaal feest. In het „Trio Siloam", had een wisseling plaats. Mevr. Haze nam afscheid, na 8 jaar met dit Trio zingend het evangelie doorgegeven te hebben. Deze alt was vanaf de oprichting al lid van dit trio. Mevr. A. Blaauw heeft na een behoorlijke tijd van voorbereiding deze altplaats ingenomen.
Naast het „Trio Siloam" werken regelmatig in de gemeentediensten mee: het Zangkoor, het kinderkoor „Benjamin" en de laatste loot aan de musicale stam de zang- en muziekgroep „Joy".
Met enige vertraging werd ook de verjaardag van ds N. A. v.d. Leer gevierd, waarbij voornoemde groepen en anderen, meewerkten. In de diverse uitingen daarbij bleek de waardering voor zijn arbeid in onze gemeente!
De verkiezingen, welke nodig zijn, verlopen erg moeilijk. Niet alleen wat betreft de deelname daaraan, maar ook door het feit, dat de gekozen kandidaten die eerste verkiezing niet aanvaarden.
Tussen de verenigingen onderling bestaat een goede verhouding. De grote jeugd en tussenjeugd kwamen enkele keren in een gezamenlijke dienst samen.
Inmiddels is de jaarlijkse ledenvergadering weer achter de rug. Het was een goede vergadering; het werd wel laat, maar wat wil je: „stof" van een heel jaar gemeentelijke arbeid. En... al schijnen de cijfers dor en droog, ze spreken toch ook van de vele zegeningen welke de Here God ons gaf in 1984.
Tijdens deze vergadering nam br. A. Touwen afscheid als penningmeester van de gemeente. Hij trad ook periodiek af als raadslid. Acht jaar lang heeft hij de financiën beheerd en deed dit met liefde, overgave en accuratesse.
Daarnaast en daarvoor hadden ook de geestelijke verzorging der gemeente zijn grote aandacht, wat bleek uit de vele huisbezoeken in de loop der jaren.
Zo kan een ieder wat doen in de gemeente... de één voor de kansel, de ander er op, maar samen onderweg in dienst van de Heer!

„Wie niets geeft, heeft niets te verwachten!" Mtt 7:1-9.

(J. T.)

Heerenveen

Het is al meer dan een traditie dat de gemeente te Heerenveen een jaarboekje maakt waarin de jaarverslagen over het achterliggende jaar zijn opgenomen, alsmede de verslagen van allerlei verenigingen. Evenzeer een groot aantal adressen van verenigingen, ja de complete ledenlijst.
Het is ook al meer dan een traditie dat Heerenveen dit jaarboekje naar de redactie van DC stuurt, en dat wel als eerste gemeente.
De verleiding is groot om allerlei uit dit boekje over te nemen.
Ik beperk mij tot twee opmerkingen:
1. in een kleine gemeente (31-12-84: 99 leden) zijn zeer veel mensen op de een of andere wijze bezig. Dat moet wel betekenen, dat bij velen er een grote betrokkenheid met de arbeid der gemeente groeit;
2. in een kleine gemeente, die een eigen voorganger onderhouden kan, moet de offervaardigheid erg groot zijn. Dat is in Heerenveen inderdaad het geval. Maar, er lijken wel grenzen aan het draagvermogen der gemeente te komen, niet aan haar offervaardigheid. Dat zal temeer een signaal naar de hele unie-gemeenschap moeten zijn om om te zien naar mogelijkheden om met name de kleine gemeenten de helpende hand te bieden.

Ploeger

IN MEMORIAM BROEDER GERRIT PLANTING

Op 15 maart is te Capelle aan den IJssel op de leeftijd van 83 jaar overleden broeder Gerrit Planting. Met hem is een markante figuur heengegaan die zeer veel heeft betekend voor de gemeente te Amsterdam-Centrum en voor de NBJB.
Hij was een zoon van ds. B. Planting die van 1911 tot zijn emeritaat in 1945 voorganger van die gemeente is geweest. Zijn zoon is - als ouderling van de gemeente - in de voetsporen van zijn vader getreden en heeft de gemeente met grote trouw en toewijding gediend. Hij beperkte zich echter niet tot zijn eigen gemeente. Met zijn prediking heeft hij tal van gemeenten gediend. Zijn preken waren als hijzelf: zonder franje, afgestemd op de werkelijkheid en doortrokken van een grote liefde tot de Heiland.
Landelijk verwierf hij zijn grootste bekendheid als de man van „Spek de Bus", de zendingsactie van de NBJB in de jaren dertig en veertig. In die hoedanigheid was hij lid van de Jeugdraad van de NBJB voor en na de oorlog. Ook binnen de Unie heeft hij zich bewogen, het laatst als lid van de vertrouwenscommissie inzake het beroepingswerk.
Een persoonlijke herinnering. In de jaren zestig was ik enige tijd consulent van de gemeente Amsterdam-Centrum. Het was voor de gemeente een moeilijke tijd.
Broeder Planting was terzijde van het gemeentelijk gebeuren geraakt en was teruggetreden als ouderling. Juist in die tijd werd hij door de gemeente opnieuw gekozen. Na zijn verkiezing was zijn commentaar: ik ben eigenlijk altijd ouderling van de gemeente gebleven; ik zie mijn verkiezing als een teken dat de gemeente het ook zo ziet. Van zijn terugkeer in de raad ging een grote rust uit in de gemeente.
Wij danken God voor hetgeen Hij ons heeft geschonken in broeder Gerrit Planting.

J. Reiling.

ANS-WEEKEND

12, 13 en 14 april in Elsloo.
Thema: Alternatieve samenlevingsvormen. Vanuit het geloof willen jongeren -al of niet studerend- daarover praten.
Deelnemers kunnen zich opgeven door *f* 25,— over te maken op postrekening 404 77 67 t.n.v. W. Baptist, Groningen, o.v.v. weekend.
De totale kosten zullen ong. *f* 55,— bedragen.
Informatie en opgave aan: Erik Broekman, G. ter Borghstr. 20b, 9718 RD Groningen; 050-137895.

Irma Visser

Enquête van de ANS-werkgroep

Veel jongeren uit onze baptisten gemeenschap verhuizen voor studie of werk naar een andere plaats. Zij vinden niet altijd even goed aansluiting bij de daar aanwezige baptisten gemeente. Onder andere op deze groep jongeren zijn de aktiviteiten van de ANS-werkgroep gericht. We hopen dat we kunnen helpen voorkomen dat zij het gevoel krijgen alleen te staan.
Maar om dat te kunnen doen wilden we eerst weten of ze geïnteresseerd zijn in onze aktiviteiten (landelijke weekenden, kontaktgroepen, periodiekje), waar ze zich mee bezig houden in hun geloof, hoe hun plaats binnen de baptisten gemeenten is.
Daarvoor hebben we een enquête gehouden. Deze is naar 215 jongeren in Nederland gestuurd, 76 hebben we teruggekregen. In dit artikel geven we een samenvatting van de resultaten die voor de gemeenten interessant zijn.
Bij de verwerking van de resultaten hebben we meestal onderscheid gemaakt tussen leden en niet-leden van baptisten gemeenten. Het bleek dat de gemeenteleden meer betrokken zijn dan de niet-leden. Laatstgenoemden zijn matig betrokken en niet zo aktief. Dit in tegenstelling tot de leden, die naar ons idee behoorlijk aktief bleken te zijn. Verder bleek er een verband te zijn tussen betrokkenheid en de mate van aktiviteit. Maar dit laatste zal niemand verwonderen.
Daarnaast hebben we gekeken naar het verschil in betrokkenheid bij de gemeenten waar de respondenten vandaan kwamen (herkomstgemeente) en bij die waar ze heen gingen voor studie of werk (andere gemeente). De betrokkenheid bij de 'herkomstgemeente' bleek beduidend groter te zijn dan bij de 'andere gemeente'. Dat uit zich onder andere in het verrichten van meer aktiviteiten in de 'herkomstgemeente'. Ook bleek dat van de respondenten die met 1 gemeente in aanraking zijn gekomen 82% lid van een gemeente is geworden. Van degenen die met 2 gemeenten in aanraking zijn gekomen is 57% lid geworden. Een verschil van 25%. Dat verschil geeft te denken!
We hadden al rekening gehouden met een mogelijk verschil in betrokkenheid en daarom hebben we enkele vragen gesteld over de opvang die men had gekregen vanuit de 'andere gemeente'.
Het overgrote deel van de respondenten vindt opvang belangrijk, maar in een gering aantal gevallen was de verhuizing daadwerkelijke sprake van opvang door de gemeente. De manier waarop de opvang uitgevoerd werd, wordt matig gewaardeerd; het bleek dat persoonlijk kontakt het best gewaardeerd wordt. Op grond van deze informatie vinden we het niet vreemd dat de betrokkenheid bij de 'andere gemeente' matig is.
Het lijkt ons, dat het in het belang van de gemeenten en deze jongeren is om kontakt met elkaar te krijgen en te houden. De gemeente zou het echter niet alleen van de desbetreffende persoon moeten laten afhangen. De 'herkomstgemeente' zou van een vertrekkende jongere, al of niet lid, aan de ontvangende 'andere gemeente' een adreswijziging moeten sturen. Vervolgens lijkt het belangrijk, dat de 'andere gemeente' dan iets van zich laat horen en belangstelling toont. Natuurlijk zal het uiteindelijk van de jongere zelf afhangen of hij of zij al dan niet aan aktiviteiten zal deelnemen.

Tot slot nog een enkel woord over de relatie tussen geloof en het beantwoorden van maatschappelijke vraagstukken. Op direkte en indirekte wijze gaf het overgrote deel van de respondenten aan, dat er voor hen een sterk verband is tussen hun geloof en hun visie op maatschappelijke vraagstukken. Uitgaande van het gegeven, dat er binnen baptisten gemeenten weinig aandacht wordt geschonken aan maatschappelijke problemen, is dit een indikatie, dat een voor jongeren belangrijk praktisch gedeelte van hun geloof in de gemeente niet aan bod komt. We zijn er van overtuigd dat dit een belemmering voor hun betrokkenheid kan zijn.

Tot zover de resultaten die volgens ons voor de gemeenten direkt van belang zijn. Van de hele enquête hebben we een verslag gemaakt. Daarin staan nog meer resultaten: wat vinden jongeren of studerenden van gemeentebesluiten; hebben ze het gevoel dat ze meetellen in de gemeente; wat vinden ze van de kerkdienst; wat vinden ze van de ANS-werkgroep en haar aktiviteiten?

Als u hierin geïnteresseerd bent kunt u, tegen kostprijs (± *f* 10,—), een eksemplaar van het verslag aanvragen bij het Jeugdburo (telefoon 05120-15687).

We hopen de gemeenten en de jongeren/studerenden van dienst te zijn geweest met deze informatie. Voor ons is het in ieder geval belangrijk genoeg om het met anderen te willen delen en ons beleid als werkgroep erop af te stemmen.

Namens de ANS-werkgroep,
Fred Posthumus,
Eddy Maaties.

MEDEDELINGEN

de nieuwe sekretaris van de gemeente Almelo-Ger. straat is de heer *A. Kortenhoeven*, Lavendelhof 5, 7641 GG Wierden, Tel. 05496-1250.

Uitgave van de Baptisten Gemeenten in Nederland
Redaktie: Mevr. A. W. Lindenborn-de Graaff, ds H. Ploeger, prof. dr. J. Reiling, dr. O. H. de Vries, ds C. van Wier. Alle kopij te zenden aan de eindredakteur ds H. Ploeger, Kraaiensteinlaan 10, 6825 DH Arnhem.
Voor abonnementen en advertenties: Administratie De Christen, Biltseweg 10, 3735 MC Bosch en Duin. Abonnementenprijs bij vooruitbetaling *f* 43,— per jaar, voor abonnees in het buitenland *f* 60,— per jaar.
Administratie: De Vinkenhof, Biltseweg 10, 3735 MC Bosch en Duin, tel. 030-784457 - postgironummer 9260 t.n.v. Unie van Baptisten Gemeenten, Amsterdam.

dc
DE CHRISTEN
WEEKBLAD VAN DE BAPTISTENGEMEENTEN

Bijbelinstituut België

Méér dan een bijbelschool!

Bijbelinstituut België: Al 65 jaar een bijbelschool. Maar tegenwoordig heeft het BIB nog veel meer te bieden. Waardevolle opleidingen voor iedere christen. Kies en kom naar Heverlee!

Evangelische Theologische Faculteit
Studieduur: 5 jaar.
Bijbelgetrouwe theologische opleiding. Door de Belgische staat erkend als universitair onderwijs.
Decaan: dr. Th.J.W. Kunst.

Bijbelschool
Studieduur: 3 jaar.
Basisopleiding: 1 jaar.
De volledige opleiding behoort tot het Hoger Beroeps Onderwijs (HBO). Staatserkenning voor het geven van godsdienstonderwijs.

Zaterdag-bijbelschool
Zeven jaar bijbelschoollessen op zaterdag en zelfstudie thuis. Lessen zaterdag om de 14 dagen in Heverlee.

Werk- en Vormingsschool
Studieduur: 1 jaar.
Een combinatie van studeren en praktijk. Voor persoonlijke, geestelijke vorming.

Christelijk Hulpverleningscentrum
Opleiding van pastorale werkers door middel van seminars, weekends en studiematerialen.
Pastorale hulp aan mensen in nood.

Gezinsvakantieweken.
Weken voor geestelijke opbouw, samen met het hele gezin. Aparte programma's voor volwassenen en kinderen (verschillende leeftijdsgroepen).

Internationaal Conferentiecentrum
Accommodatie voor grote en kleinere groepen. Voor gemeentes en verenigingen. Door de week en tijdens de weekends.

Toerusting in vele vormen...
Als uw interesse gewekt is, zenden wij u graag meer informatie! Stuur de bon op.

Opleidingen voor iedere christen.

Bijbel instituut België
St.-Jansbergsteenweg 97
B 3030 Heverlee/Leuven
België.

Informatiebon
Graag ontvang ik meer informatie over:
- ☐ Ev. Theol. Faculteit
- ☐ Bijbelschool
- ☐ Gezinsvakantieweken
- ☐ Int. Conf.'centrum
- ☐ Werk- en Vormingsschool
- ☐ Zaterdag-bijbelschool
- ☐ Chr. Hulpverleningscentrum

Naam: ____________________
Adres: ____________________
Postcode/Plaats: ____________________

Bon in open envelop zonder postzegel zenden aan: Stichting "Vrienden van het BIB" Antwoordnummer 707, 8070 WB Nunspeet (Nederland).

Gevraagd woningruil, aan zee of Limburg
Van 2/8 tot 9/8.
tel. 05280-65722.

Te huur:
Z.w. Frankrijk omgeving Bordeaux 3 en 4 pers. caravan.
Ideale goedkope campings in de omgeving.
Ook kamers in verbouwde boerderij voor weinig geld.
In Bordeaux is een bapt. gem.
Fam. W. Lageveen ,,Meroc'' Ste Gemme Martaillac, 47250 **Bouglon**, Frankrijk, tel.: 09-3353949087.

Komf. Vakantiewoning in Hoog-Sauerland (Duitsl., Winterberg-Niedersfeld) te verhuren (max. 6 personen).
Mooi gelegen aan bosrand met panoramazicht.
Aanvragen bij:
Manfried Schulte, Zum Berger See 91
D 5820 Gevelsberg, tel. 02332-60504

DE NIEUWE OORSPRONG
gelegen tussen bos en vlak bij meren biedt vanaf 5 april volledig verzorgde vakantiemogelijkheden voor alle leeftijden.
Kamers met douche en toilet.
Kinderen halve prijs.
Speciaal Paasweekend (met bustocht) van vrijdag t/m maandag voor *f* 150,—
Inl.: Huisterheide 7, 8521 NC St. Nicolaasga, Tel. 05134-2341.

* * * * * * * * * * * * * * * * * * *

,,Kinderen, ze zijn er altijd en overal,
verlangend naar liefde,
naar toegestoken handen,
Gods handen, onze handen.''

Wij zijn erg blij en God dankbaar dat wij

MARTIJN

als onze zoon en mijn broertje in ons gezin mogen ontvangen.

Martijn is 1 oktober 1984 op Haïti geboren.

Peet en Tiny Wijchers
Sip

Spaarne 15, 8032 AL Zwolle.

* * * * * * * * * * * * * * * * * * *

81255
is het gironummer van
HET NOODFONDS
van de
Unie van Baptisten Gemeenten
Bosch en Duin.
Doe er wat aan!

Ps. 16:1
Bewaar mij, o God, want bij U schuil ik.

Op Zijn tijd heeft de Heer thuisgehaald, mijn lieve man, onze lieve vader en opa,

HERMANNES KUIPER

op de leeftijd van 74 jaar, echtgenoot van Fokje Brongers.

Mevr. F. Kuiper-Brongers,
kinderen en kleinkinderen.

7815 XA Emmen, 7 maart 1985
Meerstraat 13

,,God is ons een toevlucht en sterkte''
Psalm 46:2

Onverwacht is van ons heengegaan mijn lieve man, onze vader en grootvader

GERRIT PLANTING

in de leeftijd van 83 jaar.

Wij zijn dankbaar voor al hetgeen hij voor ons heeft betekend:

A. D. J. Planting-van Dalfsen
M. Vos-Planting
R. Vos
B. Planting
S. E. Planting-de Haas
Erik en Miep
Pim
Wendela en Jan

15 maart 1985
,,IJsselzicht''
St. Helenabaai 321,
2904 AE Capelle aan den IJssel.

,,Daar boven is een heerlijk oord''

In die wetenschap is nog zeer onverwacht van ons heengegaan onze zuster

JANTJE FABER

echtgenote van Johannes Meijer
op de leeftijd van 69 jaar.

Baptistengemeente Emmen

Op de leeftijd van 85 jaar heeft de Heer thuis gehaald onze broeder

BEREND FOLKERTS

weduwnaar van Marchien Potgieter.

Baptistengemeente Emmen.

DE CHRISTEN
WEEKBLAD VAN DE BAPTISTENGEMEENTEN
100e jaargang - nummer 13 - 29 maart 1985

Happening in Apeldoorn

Ans Lindenborn

Vroeger, ja, toen konden zulke ontmoetingen nog belegd worden. Zo in de jaren vijftig. Dat was de tijd van de conferenties op tweede Paas- of Pinksterdag. Meerdere gemeenten kwamen samen en beleefden een stuk gemeenschap met elkaar. Er werd samen gezongen, geluisterd, getuigd, gegeten en gebeden en iedereen vond het fijn.
Met weemoed denken we terug aan die gouden tijd. De mensen waren toen nog niet zo verwend, nog niet zo kieskeurig, nog niet zo individualistisch en vooral... er was nog geen televisie.
Toen, ja, toen konden mensen uren bij elkaar zijn en ervan genieten......

Kom daar nu es om.... in 1985. Wie zou nu nog een ontmoeting van meerdere gemeenten durven organiseren, waarvan het programma een lengte van 5 uur heeft?
Wat zeg ik, voor koorleden komt er nog een uur bij voor repetitie van 2 liederen, die gezamenlijk zullen worden gezongen. Als je de reisuren er dan ook nog bij optelt kom je aan ±8 uur! Dat kun je toch niet maken....

Toch heeft een dergelijke gebeurtenis zondag 17 maart in Apeldoorn plaats gehad. Het bestuur van het IJsselgewest heeft het aangedurfd een programma samen te stellen dat van 4 tot 9 uur duurde.
Het is een geweldige ontmoeting geworden van de 10 gemeenten in die regio.
De tijd vloog om, je hoefde je geen seconde te vervelen. Muziek speelde een grote rol. Koren, dubbelkwartetten, mannenkoren, gezamenlijk optreden van alle koren, alles kwam aan bod. Wat hebben we veel in huis aan gaven en talenten.
Maar ook de jeugd was in ruime mate vertegenwoordigd. De jeugdkoren, met hun eigentijdse inbreng, gaven het gevoel dat het met ons niet ophoudt. Dat we niet bezig waren met een stukje nostalgie, een herbeleving van vroegere saamhorigheid.
Sommige koren brachten echt van die ,,gouwe ouwe" liederen ten gehore, waardoor 30 jaar overbrugd leken te zijn.

De samenzang werd begeleid door orgel, piano en kornet. Het tempo lag hoog en we zongen dat het een lust was. Je kon gewoon niet anders.

Toespraken over gemeente-zijn: plaatselijk, landelijk, universeel. We werden gewezen op onze verantwoordelijkheid: iedere gelovige moet bereid zijn zich door God te laten gebruiken als een ,,levende steen", waarmee het geestelijk huis gebouwd kan worden.
Maar we werden bovenal bemoedigd door de wetenschap dat de gemeente en ook de Unie van gemeenten en alle gemeenten over de gehele wereld van Hem zijn, die het Hoofd ervan is. Wij mogen het lichaam vormen. Mogen: daarbij passen gevoelens van dankbaarheid, saamhorigheid en nederigheid. Dankbaar, omdat we Zijn lichaam mogen zijn op aarde. Saamhorig, wanneer je bedenkt dat wij allen - ieder op zijn eigen plaats - deel zijn van het geheel, dat we elkaar nodig hebben en dat de één niet zonder de ander kan. Nederig, omdat Hij het hoofd is en wij voor Hem allemaal even belangrijk zijn en ook omdat wij vaak zo weinig besef hebben van hoe het behoort te zijn in de gemeente van de Heer. Maar deze middag beseften we het wel, zagen we hoe het werkte en hoe de Heer het bedoeld heeft.
Het was een feestelijke ontmoeting van mensen die bij elkaar horen, omdat ze bij Hem horen.

Nee, het is niet iets van vroeger. Het kan ook nu nog. We bevelen het alle gewesten aan. Organiseer ook eens zo'n feest, waar je vandaan komt met nieuwe kracht voor vandaag, en blijde hoop voor de toekomst...!

DEZE WEEK

WAT IS DE MENS?

C. v. Wier

U hebt gelijk: dat is geen orginele vraag, laat staan een uniek onderwerp om over te schrijven. Over deze zaak is door alle eeuwen heen al gepraat, gediscussieerd en geredetwist. En een aantal gedachten en uitspraken zal wel om en nabij het getal ontelbaar zitten. Toch raakt mij deze vraag steeds weer wanneer ik hem ergens tegenkom.
Misschien wel mee door het feit, dat er voor mij een stukje persoonlijke ervaring in zit. Toen ik mij indertijd meldde voor de opleiding tot voorganger, belandde ik, bij wijze van een proefperiode, in Ter Apel. Daar moest ik toen ook voor de eerste keer van mijn leven de preekstoel op, 20 jaar oud. Mijn ,,preek'' ging over de hierboven staande vraag, vanuit psalm 8. En sindsdien heb ik meermalen tegen anderen gezegd: Wil je weten wat de mens is, ga dan op je 20ste je eerste preek houden! Wanneer je daar op de kansel staat, met knikkende knieën en nat van zweet, dan kom je er wel achter wat de mens is...
In dit verband schiet mij ook weer te binnen, welke goede raad ik toen kreeg van broeder de Boer, teneide mijn angst en spanning wat te onderdrukken. Hij dacht aan de kerkgangers, die waarschijnlijk wel wat critisch naar de jongeling zouden luisteren en zei op zijn gronings: ,,Je moet maar doen alsof het allemaal boerekoolstruiken zijn''!
Wel, mee gezien mijn preekonderwerp, heb ik die visie op de mensen niet in praktijk kunnen brengen...

Ken uzelf!

Die oproep schijnt ooit gestaan te hebben op de tempel van Delphi in het oude Griekenland, waar ook al de verhalen over het orakel van Delphi vandaan komen, boodschappen en raadgevingen die zogenaamd van de goden afkomstig waren.
Een goede raad! Zelfkennis is niet onbelangrijk. Wie wil weten wat de mens in feite is, zal niet ontkomen aan zelfonderzoek. Alleen: die raad is gemakkelijker te geven dan uit te voeren. Want hoe kom je er achter wie, en wat je in werkelijkheid bent? Zijn je eigen gedachten en overwegingen het juiste uitgangspunt voor het ware antwoord?

Hoog- en minderwaardig

Wat een verschil bestaat er tussen de zelfwaardering van de ene mens en de andere. Dank zij allerlei oorzaken, hebben heel wat mensen een negatieve kijk op zichzelf gekregen. Ze menen zichzelf te kennen. Maar dan wel als iemand die weinig of niets kan, althans veel minder dan iemand anders. Ze zijn verlegen, eigenlijk bang. Anderen, daarentegen slaan zichzelf behoorlijk hoog aan. Dat komt positief over. Maar jammer genoeg betekent dit niet zelden onderwaardering van de ander, over anderen heenlopen. En er wordt wel beweerd, dat dit alles te maken heeft met een kunstmatige wegwerking van eigen minderwaardigheidsgevoelens.
Hoe dan ook, moeten we hieruit niet concluderen, dat het wel erg moeilijk blijkt te zijn om echt jezelf te kennen? Wat is de mens? Wie ben ik? Bestaat er een objectieve kijk op de mens, 100% juist?

Davids visie

In psalm 8 verwondert David, de herder, er zich over dat de Schepper van al die onbegrijpelijke wonderen in de wereld van de natuur, de Grote, Machtige, Wijze, zich blijkens allerlei niet mis te verstane tekenen toch ook nog bemoeit met dat kleine mannetje! ,,Wat is de mens, wie ben ik, dat Gij zijner gedenkt, en het mensenkind, dat Gij naar hem omziet? Toch hebt Gij hem bijna goddelijk gemaakt...''!
God bemoeit zich met mensen! En hij doet dat, hoe kan het anders, vanuit zijn visie op de mens, vanuit het antwoord dat Hij geeft op de vraag naar de hoedanigheid, de kwaliteit van de mens.

Gods visie en antwoord

Mag ik er vanuitgaan, dat u het er mee eens bent, dat Gods antwoord op de vraag wie de mens is, het enige juiste en doorslaggevende is?
Is dat antwoord positief, zet uzelf dan maar hoog op de rekening. In het tegenovergestelde geval kunt u uzelf het beste meteen maar bij het huisvuil deponeren.

Bijna goddelijk!

Zo komt bij David Gods waardering van de mens over. We mogen aannemen, dat David daarbij gedacht heeft aan dat fantastische woord uit het scheppingsverhaal: ,,En God schiep de mens naar zijn beeld; naar Gods beeld schiep Hij hem''.
Dát is het wonder van de mens, van u, van mij: God heeft de mens iets van zichzelf meegegeven, van zijn Geest. Dat kun je van de dieren nooit beweren. Zij zijn door en door van de aarde, aards. Maar de mens, ook gemaakt van het stof van de aardbodem, ontving Gods levensadem. Daarom is de mens èn vlees èn Geest. Bijna goddelijk! Door God aangesteld en gewaardeerd als degene die Gods schepping bewerkt en bewaart, verzorgt en regeert. Gezegend ook met verantwoordelijkheid.

Gods schepsel

Daarin zit meer 's mensen waarde en kostbaarheid verborgen dan wij verwoorden kunnen. Wie zichzelf juist en positief wil zien en waarderen, wie werkelijk als een goddelijke schepping wil kunnen leven, zal dit allesbepalende facet van zijn menszijn nooit mogen vergeten. En vanuit deze visie alleen is ook de enige juiste manier van omgaan met de mede-mens te vinden! Ook die andere mens is een wonder, kostbaar en kostelijk. Geen massaproduct, ondanks de miljarden die er zijn. Hij is origineel en uniek; werkelijke dubbelgangers bestaan er niet. Hij en ik, wij zijn het voorwerp van Gods volle aandacht. En daarom heeft ieder mens recht op respect, waardering, vrijheid en liefde. Want wie goed kijkt, d.w.z. met door Gods Geest verlichte ogen, ziet in die ander zijn Schepper en Vader. Wie zo psalm 8 verstaat, wordt bewaard voor vernietigende gevoelens van minderwaardigheid of onwaardigheid.

Gods nieuwe schepping

We kunnen er niet onderuit, dat er in en aan Gods schepsel onbeschrijfelijk veel scheef zit. Als je ziet wat de mens presteert op het gebied van kunst, wetenschap, techniek, intermenselijke relaties e.d., dan kun je diep onder de indruk geraken en kun je het gevoel krijgen: hier zie ik iets van Gods scheppingswijsheid en macht. Maar... wat ik zie van menselijke haat, moordzucht, egoïsme, leugen, bedrog, onzedelijkheid, kilheid en discriminatie, geeft mij de overtuiging dat het hier de satan is, in wiens godhatende ogen ik kijk.
En wanneer ik dan vraag: Wat is de mens?, wat is dan het antwoord?
U kent het wel.
Wie de mens in zijn volle waarde wil zien, zal er vóór alles oog voor moeten hebben, dat God de gestruikelde mens een nieuwe start wil geven in Christus, waardoor hij een nieuwe schepping wordt. Zover ging en gaat Gods waardering voor en gebondenheid aan ons, dat Hij de rommel niet opruimt, doch de mens wil creëren, herscheppen tot een burger van zijn eeuwig en overwinnend koninkrijk. En iedere dag opnieuw mag ik met een schone lei beginnen, vanwege het reinigende bloed van Christus. Een lei, die ik probeer schoon te houden, door vandaag, meer dan ooit, mijn naaste te zien en te behandelen, zoals dat past in het kader van Gods visie op ons.

C. v. Wier

PASTORALIA

Het vorige artikel eindigde met de stelling: ,,De kernvraag is: Wat is de zin van het traditionele jaarlijkse, tweejaarlijkse, soms slechts vijfjaarlijkse huisbezoek''? Duidelijker: wat is de zin van huisbezoek binnen de gemeente van Jezus Christus? Duidelijk dus niet allereerst: Wat is het doel? Hoewel je die twee vragen niet kunt scheiden. Want pas als je een doel hebt met het doen van huisbezoeken, kun je de vraag invullen wat de zin ervan is. De zin van het afleggen van huisbezoeken is dat het doel bereikt worden zal. Welk doel?

Ik denk: de ander te laten merken dat je aan hem denkt. Dat je het fijn vindt, dat de ander deelgenoot is aan het evangelie van Jezus Christus. Dat je met de ander mee leeft in goede en minder goede en vooral ook in kwade dagen. Dit zo schrijvende, besef ik, dat het woord „bezoek" niet onjuist, maar wel te beperkt is. Je kunt je belangstelling voor de ander ook laten blijken door een kaart te sturen als hij (of zij) in het ziekenhuis ligt. Of te bellen en te vragen hoe het er mee gaat. Helaas wordt dat te weinig gedaan. Waar het gedaan wordt, ervaart men verbondenheid, gemeenschap.

Menige zieke ervaart intense vreugde als op het ziekbed een kaart komt van die en van die. Vaak had men dat niet verwacht. Vaak geeft zo'n kaart aanleiding tot een gesprek nadien.

Zó beschouwd, fungeert het (huis)bezoek binnen de gemeenschap, de koinonia, die met de diakonia tot de wezenskenmerken van de nieuw-testamentische gemeente behoort. En juist omdat het fungeert binnen de gemeenschap, fungeert het tussen gelijkwaardigen. Niet tussen gelijk-geaarden, niet tussen gelijksoortigen, niet tussen gelijkdenkenden, mar wel tussen gelijkgezinden. Want allen hebben, behoren te hebben de gezindheid van Christus. Want allen zijn door de ene Geest middels het éne Woord tot het éne heil in Jezus Christus geroepen. Allen zijn leden (en delen) van het éne lichaam. Vanwege de gelijkgezindheid is er de ontmoeting tussen begenadigde zondaars, die tot koningskinderen gemaakt zijn.

Men merkt, ik leg meer de nadruk op het omzien dan naar op opzien. Oudsten worden in de Schrift opzieners genoemd, en velen geven aan deze vertaling de voorkeur boven die andere, die in vele omstandigheden duidelijker de bedoeling van het opzien uitdrukt, namelijk het omzien. Als opzieners geen omzieners zijn, zijn zij ook niet opziener. Dat lijkt een krasse, te krasse uitspraak. Maar naar mijn gevoelen is zij wel waar. Het opzien voltrekt zich in het omzien. De zin van het opzien is het omzien.

Als het doel van het traditionele huisbezoek -ook in het baptisme overgenomen uit de reformatie- is het omzien naar elkaar, dan is daarmee ook de zin aangegeven. De zin van zulk traditionele huisbezoek is gestalte geven aan de gemeenschap. Aan het besef: wij horen bijelkaar. Wij zijn voor elkaar verantwoordelijk, wij hebben elkaar nodig.

Maar dan is het ook volkomen duidelijk, dat het huisbezoek „geslaagd" is als er herkenning plaats vindt. Herkenning in de gelijkgezindheid.

Ploeger

ALS JE LEVEN JE LIEF IS...

Dikwijls lees je berichtjes in de krant die met gezondheid te maken hebben. Die en die stof uit dat en dat produkt blijkt giftig, kankerverwekkend of op andere wijze nadelig voor ons lichamelijk welzijn te zijn. Doorgaans storen we ons wel degelijk aan dit soort mededelingen. We proberen er rekening mee te houden en het bewuste produkt te mijden.
Vervelend is alleen dat er vaak zoveel tegenstrijdige boodschappen worden uitgezonden. Bovendien weten we allemaal dat men in bijna alle gevallen volledig in het duister tast waarom bij die bepaalde mensen kankercellen tot ontwikkeling zijn gekomen. We worden daar dan wat moedeloos en ook onverschillig door en we vragen ons af of er nog wel voedingsstoffen bestaan die niet hier of daar slecht voor zijn.

Sommige mensen nemen deze taken heel serieus en zo zijn de „onbespoten" winkeltjes ontstaan en is men gaan nadenken over alternatieve eetgewoonten. Inmiddels weet praktisch iedereen dat bruine rijst gezonder is dan witte en nog een paar van die basis-regels.

In de bibliotheek trof ik tussen de rijen boeken die gaan over gezondheid, eetgewoonten, e.d. een werkje aan met de titel „Als je leven je lief is".
Deze woorden zijn bij mij blijven hangen....

Wonderen der natuur
Wat ziet gij? Jeremia zag een amandeltwijg. Ik zie een bak met kleine groene tomateplantjes. Ik stopte bruinige platte zaadjes van 2 mm. doorsnee in de aarde. De plantjes komen in de warmte van de huiskamer op met twee smalle groene kiemblaadjes. Over enkele dagen zullen de echte blaadjes verschijnen en kan ik met uiterste voorzichtigheid elk plantje overbrengen naar een kleine bloempot, ervoor zorgend dat de wortels - een paar dunne witte draadjes - niet beschadigen. Ieder jaar weer als ik zo dat begin observeer verwonder ik mij over de mogelijkheden van zo'n miniscuul zaadje. Want als de zomer goed wordt staan er in augustus/september grote forse planten in onze tuin van zo'n meter hoog, gestut met stevige stokken, omdat ze de grote trossen rode tomaten niet alleen kunnen dragen.
We eten ze rauw, gestoofd en ik maak er heerlijk gekruid tomatesap van, waar ik de hele winter plezier van heb. Aan het kleine zaadje denkt niemand meer...

Wie zijn leven liefheeft
„Wie zijn leven liefheeft, maakt dat het verloren gaat, maar wie zijn leven haat in deze wereld, zal het bewaren ten eeuwigen leven." (Joh. 12:25)
Jezus bedoelt niet dat we ons lichaam moeten verwaarlozen en met onze gezondheid moeten spotten. Lof zij de Heer, die ons lichaam zo schoon heeft geweven... Daar mogen we blij mee zijn, daar moeten we eerbied voor hebben.
Alleen... Jezus kijkt verder dan ons aantal levensjaren. Jezus blik staat op oneindig, is gericht op de eeuwigheid.
Als je leven je lief is, moet je bereid zijn het prijs te geven.
Als je leven je lief is, moet je Mij dienen, desnoods tot de dood er op volgt.
„Voorwaar, voorwaar, Ik zeg u, indien de graankorrel niet in de aarde valt en sterft blijft zij op zichzelf; maar indien zij sterft, brengt zij veel vrucht voort" (Joh. 12:24)

Als wij deze woorden lezen doen we er goed aan te bedenken dat Jezus precies wist waarover Hij sprak. Het waren geen holle woorden. Zo zou het gaan met Zijn leven. Hij was de graankorrel die sterven moest om velen te laten leven. Hij stond er vlak voor toen Hij deze woorden sprak en een diepe angst beving Hem. Wat moet Ik zeggen? Vader, red mij uit het uur van de dood? Maar Ik ben juist gekomen om dat uur van de dood door te maken....

Leer mij, o Heer, uw lijden recht betrachten,
in deze zee verzinken mijn gedachten......

Ans Lindenborn

HET BOVENNATUURLIJKE

J. Reiling

Gelooft u in het bovennatuurlijk?, vroeg Mike Verdrengh, de belgische talk showman, in gewoon belgisch buispraatman, aan zijn gast, de weerman van de belgische t.v. Neen, hij geloofde daar niet in, hij hield zich bij wat je kunt waarnemen en controleren. De wetenschap maakt telkens nieuwe vorderingen en onze kennis groeit dus nog steeds. Voor dat wat we nog niet weten doe ik, aldus de weerman geen beroep op het bovennatuurlijke. Dat zou een vluchtweg zijn en daar voel ik niet voor. Hij heeft schoon gelijk. Als God alleen de gaten mag vullen die er nog in onze kennis zijn dan is het beter om niet blijvend op hem te rekenen want elke maand worden die gaten kleiner en is God weer minder nodig. Meer dan veertig jaar geleden waarschuwde Dietrich Bonhoeffer er al voor om van God toch vooral geen Lückenbüsser, geen gatenstopper te maken.

Toen waren er nog aanmerkelijk grotere gaten te vullen dan vandaag nu we in staat zijn met het leven te experimenteren op een manier waarvan toen niemand droomde. En dat is nog maar één voorbeeld. Het gaat daarbij allang niet meer om dingen die alleen geleerden in laboratoria in extase brengen maar om zaken die met ons gewone leven te maken hebben. Nog even en we kunnen mensen maken zoals wij (wij?) vinden dat mensen zouden moeten zijn: wetenschappelijke mensenmakerij! De gaten worden inderdaad klein. Dus geen plaats meer voor God? Op deze manier niet. God is niet bovennatuurlijk in die zin dat Hij behoort tot dat wat wij nog niet weten. Hij is trouwens ook niet natuurlijk in de zin dat Hij wel valt onder de regels van onze kennis. Ik kan met natuurlijk en bovennatuurlijk eigenlijk niets beginnen als het om God gaat. Het is een schema uit vroegere tijden, een overblijfsel uit een tijd toen men dacht met deze begrippen een complete filosofie van God, de mens en de schepping te kunnen maken. Inmiddels is duidelijk geworden dat zo'n sluitend systeem niet mogelijk is maar de woorden zijn blijven hangen.

God is......, ja wat moet ik daar dan wel gaan invullen als bovennatuurlijk niet meer kan? Als het er om gaat om Hem in te delen of te definiëren, dan komt er niets te staan, want ik kan Hem niet indelen en niet begrenzen. Er schieten mij wel andere woorden te binnen die ik niet zelf heb bedacht maar geleerd: eeuwig, heilig, rechtvaardig, lankmoedig, barmhartig en nog veel meer. Waar heb ik die woorden toch geleerd? Thuis, op de zondagsschool, in de kerk. En waarom werden die woorden mij geleerd? Omdat ze in de bijbel staan. En waarom staan ze in de bijbel? Omdat mensen dat ervaren hebben. Hoe konden die mensen dat ervaren? Omdat God zich zo aan hen openbaarde. Door de geschiedenis loopt een spoor van Gods openbaring. Hij maakt geschiedenis met mensen, met Abraham, Isaac en Jacob, met Mozes en het volk Israël en in die geschiedenis in de Ene mens, Jezus Christus, zijn Zoon, onze broeder. Hij is niet de God van het onkenbare, het nog niet kenbare, maar Hij heeft zichzelf kenbaar gemaakt in Hem.

Dat betekent niet dat Hij daarmee in de tang van onze kennis is geraakt. Zijn houding met ons is niet die van voorwerp en onderwerp maar van Vader en kind. Hij is niet bovennatuurlijk maar Hij is de God van de mensen. Hij is heilig, d.w.z. Hij is en blijft zichzelf, maar Hij is ook liefde, Hij houdt van zijn schepselen. Dit is van een totaal andere orde dan natuurlijk en bovennatuurlijk. Daarbij vergeleken zijn dit holle woorden. Er stroomt geen leven in. De God die de Vader van Jezus Christus is is de levende. Je kunt met Hem leven en je kunt met Hem sterven.

HOE LANG MOET ER GEPREEKT WORDEN?

Het is algemeen bekend dat de „godsdienstoefeningen" vroeger aanmerkelijk langer duurden dan tegenwoordig. Hier en daar wordt een lange duur nog gezien als teken van bijzondere eerbied voor het Woord, maar over het algemeen zijn de kerkdiensten veel korter geworden, en ook de preken. En men kan niet zeggen dat deze kortere duur samenhangt met een verminderde eerbied voor of een verminderde behoefte aan het Woord van God. Een gewone kerkdienst -zonder avondmaalviering, zonder doopbediening, zonder zangkoor - duurt een uur. De preek duurt dan zo'n 25 à 30 minuten.

We moeten duidelijk stellen dat een kortere preek dan vroeger geen verband houdt met mindere spreekvaardigheden van de prekers dan vroeger.

Wie preken van vroeger leest, verbaast zich menigmaal over de breedvoerigheid van betogen, over de wijdlopigheid van argumenten, over de vele zaken die er (als bij de oren) bijgesleept lijken te zijn. Het valt niet te ontkennen dat spreekvaardigheid, dat redeneerkunst een kunst was, die min of meer sierlijk beoefend werd, en je krijgt de indruk: die beoefend werd om der wille van de kunst zelf. Je kunt niet zeggen dat de bijbel beter uitgelegd werd in die lange preken van vroeger dan in de kortere preken van nu. Er werd - hetzij herhaald - enorm veel bij gehaald, maar dat diende niet altijd tot een beter verstaan van de bijbeltekst, vaak wel tot een beter verstaan van de inzichten van de preker.

Er zijn op het terrein van de opnemingsmogelijkheden van mensen veel onderzoekingen gedaan. Hoe lang kan een mens aandachtig luisteren naar een redenaar, of hij nu wijsgerige, wetenschappelijke, politieke dan wel bijbelse zaken aan de orde stelt? Een mens moet een heel sterk concentratievermogen hebben om langer dan 25 à 30 minuten aandachtig te kunnen luisteren. Anderzijds: een spreker moet erg boeiend spreken wil hij de aandacht van zijn hoorders langer dan 25 à 30 minuten vasthouden.

Met deze gegevenheden zullen voorgangers rekening moeten houden. Dat heeft niets te maken met een luiheid-tot-luisteren van de gemeenteleden. Dat heeft niets te maken met een geringe belangstelling voor het Woord van God. Het niet langer dan 25 à 30 minuten spreken heeft ook niets te maken met eengebrek aan spreekvaardigheid van de voorganger. De gemeente komt niet samen om te luisteren naar de redenaarskwaliteiten van een voorganger. Natuurlijk is een goed opgebouwde preek met duidelijke verbindingslijnen naar tekst en praktijk aangenaam voor het gehoor maar het gaat niet om de opbouw van de preek noch om de pakkende voorbeelden (en ook niet om de woordspelingen en grapjes) maar om de uitleg van het Woord des Heren.

Het lijkt niet erg wijs om ter rechtvaardiging van lange diensten te wijzen naar de ervaringen die westerlingen opdoen in gemeenten achter het ijzeren gordijn. Daar duren diensten soms 2 à 3 uren. De gelovigen luisteren daar soms naar drie preken in één dienst. Dat gaat trouwens ook makkelijker dan te luisteren naar een preek van zeg. 1½ uur.

Dat onze gemeenten, onze gemeenteleden geen tijd voor de samenkomst hebben, maar haastig weer naar huis willen, is een aantijging die geweigerd moet worden. Het valt mij altijd weer op dat - als er tenminste een geschikte ruimte is - zoveel mensen al zo vroeg in de kerk zijn, en zoveel mensen zo lang blijven napraten na de dienst. Dat is prachtig. En als er na de dienst ook nog koffie geschonken wordt, zijn sommigen gewoon niet weg te branden.

Overigens: de duur van de samenkomst is niet een verantwoordelijkheid van de voorganger, maar van de raad der gemeente.

MEDEDELINGEN

Het adres van *A. G. den Dekker*, lerend ouderling van de baptistengemeente Siddeburen is Costerijweg 3, 9628 BD Siddeburen, tel. 05983-2487.

ecu allerlei

Kan het ons nog wat schelen?

Tijdens een bijeenkomst van voorgangers-echtparen in Friesland werd onlangs de vraag gesteld: ,,Kan het ons nog wat schelen, dat mensen dreigen verloren te gaan?'' Ik wil die vraag hier herhalen en daarbij enkele dingen overwegen.

Als we zeggen dat mensen dreigen verloren te gaan, zal dat verschillende gedachten oproepen. Er zullen broeders en zusters zijn die hierbij misschien wel in de eerste plaats denken aan mensen in delen van de wereld die van honger dreigen om te komen. Anderen zullen wijzen op mensen in onze westerse samenleving die in de vernieling terecht zijn gekomen. Denk bijvoorbeeld aan de vele alcohol- en drugsverslaafden.
Weer anderen zullen vooral denken aan de velen zonder geloof, zonder God, zonder Christus.

Het komt mij voor dat het ons waarachtig wel wat kan schelen dat velen in een stuk concrete nood dreigen om te komen. Er wordt in Nederland voor de leniging van concrete nood veel gegeven. Zeker door de kerken.
Ik ken een zich neutraal noemende hulpverleningsorganisatie die volmondig toegeeft dat verreweg het grootste deel van de giften uit de kerken komt. Ook in onze gemeenten is ongetwijfeld oog voor de velerlei nood in de wereld, ofschoon we vast en zeker meer kunnen doen.

Kan het ons ook nog wat schelen dat zo heel velen om ons heen zonder God leven en dáárom verloren dreigen te gaan? Hebben we misschien al lang de moed opgegeven, om hen nog te bereiken? Geldt onze bewogenheid misschien alleen nog onze kinderen die nog niet gedoopt werden en nog niet tot de gemeente kwamen? Het is vanzelfsprekend belangrijk, om aan onze kinderen te denken en ik ken ouders die veel verdriet hebben, omdat hun kinderen geen levende relatie met Christus hebben. Maar er zijn zo veel meer ,,schapen zonder herder''. Laten we ons nog wat aan hen gelegen?

Er wordt momenteel veel gesproken over een crisis in het evangelisatiewerk. Dat heeft met nogal wat zaken te maken, maar een van de oorzaken is de motivatie tot. Ik ben diep overtuigd dat we de liefde van God in alle toonaarden dienen te bezingen en uit- en voor moeten leven. Toch waag ik te vragen, of we de keerzijde van Gods liefde niet uit het oog zijn verloren. Een mensenkind kan ook verloren gaan. Of denken we misschien dat het met jan-en-alleman voor wie Jezus inderdaad zijn kostbaar leven wegschonk, uiteindelijk toch nog wel goedkomt? Als dat zo zou zijn, dan zullen we toch een stuk van het Evangelie moeten schrappen. We behoeven Goddank niet op de stoel van God te zitten, als het gaat om de keerzijde van het Evangelie. We mogen echter niet op onze eigen stoel blijven zitten, als het gaat om mensen die Christus niet kennen.

Iemand schreef mij nog niet zo lang geleden: ,,Ik mis momenteel in onze gemeenten de ,,passion for souls''. Het klinkt wat ouderwets ,,passie voor zielen'', maar het heeft wel alles te maken met de vraag, of mensen die hun ziel, hun leven, dreigen te verliezen, omdat ze de bron van het leven niet kennen, ons wat kunnen schelen!

CE

Gewestelijke ontmoetingsdagen

De gemeenten in de betreffende regio's hebben een uitnodiging ontvangen voor de Gewestelijke Ontmoetingsdagen voor Evangelisatie. Deze worden gehouden:
27 april Gewest Z.O. Drenthe, in de gemeente Coevorden.
4 mei Gewest Zuid-West Nederland, in de gemeente Rotterdam-Centrum,
11 mei Het Zuiden, d.w.z. de gemeenten Eindhoven, Sittard en Treebeek in de gemeente Sittard.
Het programma duurt van 10-15 uur. Onderwerp is: Gemeentegroei, remmingen en mogelijkheden. Er is een inleiding over de bijbelse notities van gemeentegroei en een inleiding over de praktische kanten ervan. Het thema werd reeds opgenomen in het Werkboek voor Gemeente en Evangelisatie; de inleidingen sluiten daarbij aan. Er zal verder gelegenheid zijn om vragen te stellen over het onderwerp of over andere zaken die met het werk te maken hebben. Bedoeling is dat in alle gewesten dit jaar een dergelijke ontmoetingsdag gehouden wordt.

Evangelisatieaktie gemeente Noordbergum

Voor de evangelisatie-aktie van de gemeente Noordbergum (van 9 t/m 15 september a.s.) kwamen al enkele aanmeldingen van jongemensen binnen. Het ligt in de bedoeling om voor deze tent-evangelisatie-aktie een team jongeren te vormen dat aktief in het hele gebeuren zal worden ingeschakeld.
Een mooie kans voor jongemensen om eens een stukje evangelisatiewerk in de praktijk mee te maken. Voor aanmelding en nadere informatie kunnen zij zich richten tot:

ds. C. Eijer, de la Reystraat 188, 3851 BM Ermelo, tel. 03417 - 57868

De gemeente in Lelystad

Deze gemeente werd nog niet zo lang geleden tot zelfstandige gemeente geïnstitueerd. De gemeente is klein, ruim dertig leden. Er zijn veel aktiviteiten en er is veel inzet van de broeders en zusters. Toch is het werk ook broos, zeker vanwege het feit dat er door de jaren heen veel broeders en zusters kwamen en gingen. Het was kenmerkend voor Lelystad: een al maar wisselende bevolking. De situatie schijnt nu wat stabieler te worden. Onlangs werd in samenwerking met de evangelist besloten in september een weekend van bezinning te organiseren. Het weekend zal elders, in de buurt van Lemmer worden gehouden. We bevelen de gemeente in Lelystad graag in uw belangstelling en voorbede aan!

C.E.

Zag u de zaaier?

De mensen die hem lezen- en er hopelijk méér mee doen dan hem zelf lezen- zullen het al lang gemerkt hebben: Van elk nummer worden de artikelen rondom een bepaald thema geschreven. In de tijd dat een deel van Nederland zich al carnavalvierend verschool achter maskers, spoorde De Zaaier aan om de maskers eens af te zetten en de werkelijkheid - ook die van jezelf - onder ogen te zien. Het nummer van maart dringt tot nadenken over de schepping die er om je heen is, en vooral die je zelf bent. Met enkele heel fijne gedichten van wijlen ds. H. van der Werf, een lied van ds. Eijer en erg mooie foto's.
De Zaaier- die kun je toch niet laten liggen?

de W

In gesprek over evangelisatie

,,Ze moeten aan je kunnen zien dat je christen bent. Dan hoef je er niet zo nodig over te praten''.
,,Wie van u heeft de Here Jezus leren kennen, uitsluitend door het goede voorbeeld van een ander, zonder dat er over Hem gesproken werd?''
Verlegen lachende gezichten om mij heen, geen antwoord.

81255
is het gironummer van
HET NOODFONDS
van de
Unie van Baptisten Gemeenten
Bosch en Duin
Doe er wat aan!

uit het Uniebureau

Financiën
Hieronder treft u een overzicht aan van de bijdragen, die in februari in het Uniebureau zijn binnengekomen. De lijst is deze keer niet zo groot uitgevallen, zoals u ziet. Maar er zitten, behalve klei-ne(re) ook hele grote bijdragen bij. Namens de kommissies en besturen zeggen wij gemeenten, verenigingen en partikulieren hartelijk dank!

ECU
Deventer 145,55; Dokkum 239,60; Emmen 1.525,—; Haulerwijk 200,—; Hengelo 133,90; Lelystad 56,95; Musselkanaal 800,—; Rotterdam-centrum 123,20; Stavoren 100,—; Winschoten 179,88; Zutphen 212,50.

CvdO
Deventer 124,70; Emmen 1.600,—; Haulerwijk 200,—; Hengelo 141,25; Lelystad 49,75; Musselkanaal 400,—; Rotterdam-centrum 89,30; Utrecht-Noord 20,—; Vroomshoop 650,—; Winschoten 189,75; Zutphen 250,—.

UZC
Deventer 178,85; Emmen 2.625,—; Haulerwijk 518,77; Hengelo 231,65; Klazienaveen 125,—; Lelystad 21,70; Musselkanaal 1.600,—; Rotterdam-Centrum 150,15; Sneek 929,80; Winschoten 311,19; Zutphen 375,—; N.N., S. 1.000,—; N.N., L. 30,—; H.K., H. 10,—; NBVB 15.350,80; Zondagsschool Emmeloord 100,—; NBVB 36.000,— (diverse projekten); IJsselgewest 4.355,— (projekt); Utrecht-Noord 238,75 (projekt); Groep 40 + Groningen-Noord 100,— (projekt); Zusterkring Dorcas 500,— (projekt).

Noodfonds
Deventer 25,—; Drachten 459,75 (Ethiopië); Eindhoven 337,—; Emmen 1.000,—; 's-Gravenhage 4.752,55 (projekt O-Europa); Harlingen 1.500,— (Ethiopië); Haulerwijk 200,—; Sneek 300,—; Utrecht-Noord 250,50; Utrecht-Noord 1.330,80 (Ethiopië); Workum 30,—; NBVB 2.000,— (projekt O-Europa); Spek de bus 3.000,— (SITE-projekt); W.B., E. 50,—; D.B., H. 10,—; M.R., A. 15,—; J.H., G. 10,—; J.B., H. 15,—; A.M., S. 10,—; J.E.D., E 50,— (Ethiopië); S.V., M. 50,—; P.K., U. 5,—; R.J.N., V. 50,—; W.J.L., D. 100,— (Kameroen); A.V., A. 100,—; K.B., E. 50,—; R.A.V., D. 60,—; H.V., H. 90,—; J.P., G. 25,—.

10-cents-fonds
Emmen 300,—; Haulerwijk 100,—; Hengelo 25,43; Winschoten 34,16.

NBJB
Emmen 375,—; Haulerwijk 200,—; Hengelo 32,77; Musselkanaal 162,—; Winschoten 44,02.

Statistiek
In zijn vergadering op 11 maart nam het Dagelijks Bestuur van de Commissie der Unie kennis van de ontwikkeling van het ledental der gemeenten, zoals die uit onderstaande cijfers blijkt:

Ledental per 01-01-1984		12.346
Gedoopt	422	
Met attestatie binnengekomen	295	
Uit andere kerken overgekomen	83	
Wederopgenomen	49	
Korrektie ledenlijst	5	
		+ 854
Overleden	151	
Met attestatie vertrokken	318	
Naar andere kerken overgegaan	108	
Zich onttrokken	344	
Uitgesloten	22	
Korrektie ledenlijst	2	
		– 945
		– 91
Ledental per 31-12-1984		12.255

Was er in 1983 nog sprake van een bescheiden groei (66), het afgelopen jaar is ons ledental met 91 teruggelopen. De voornaamste oorzaak hebben we te zoeken in de stijging van het aantal leden, dat zich heeft onttrokken: 344 tegen 174 in het jaar daarvóór. We denken in dit verband met name aan de gemeente te Den Helder, die haar lidmaatschap van de Unie in november 1984 beëindigde. Voor het eerst sinds jaren is mede daardoor het gezamenlijke ledental van de, bij de Unie aangesloten, gemeenten ten opzichte van het voorgaande jaar verminderd.

Nu moet men met statistische gegevens altijd wat voorzichtig zijn; en vooral wanneer deze, zoals in dit geval, betrekking hebben op een periode van slechts één of twee jaren. Het zou anders interessant zijn om de cijfers van de laatste tien jaren met elkaar te vergelijken, omdat deze wellicht een bepaalde tendens aangeven en wij daaruit lering kunnen trekken. Daarvoor ontbreekt ons echter op dit moment de tijd. Maar we sluiten de mogelijkheid zeker niet uit, dat we daar bij gelegenheid op terugkomen.

Wie trouwens bovengenoemde cijfers vergelijkt met die van de vorige statistiek, zal tot zijn vreugde ontdekken, dat er in 1984 meer dan tweemaal zoveel personen wederopgenomen zijn (49) dan in 1983 (21). Maar daar staat weer tegenover, dat we meer leden aan andere kerken verliezen (108) dan we van hen (terug)winnen (83); voor 1983 waren deze cijfers 133 resp. 126. De laatste jaren hebben we nogal eens kunnen horen, dat we nogal wat leden van andere kerken aantrekken; maar in de praktijk blijkt dat tegen te vallen.

Representatie
Op 24 maart beëindigde *ds H. P. de Boer* te Zutphen wegens vervroegd uittreden zijn werkzaamheden als pastoraal medewerker van de Eefdese Tehuizen en werd *drs J. P. J. F. van der Leur* te Utrecht als zijn opvolger daartoe ingeleid. De Commissie der Unie heeft zich daarbij door *br A. Niessink* laten vertegenwoordigen.

Toogdag 1986
U herinnert zich ongetwijfeld de jubileumtoogdag, die in september 1981 ter gelegenheid van het honderdjarig bestaan van de Unie te Zuidlaren is gehouden. Daartoe gemachtigd door de Commissie der Unie, heeft het Dagelijks Bestuur in zijn vergadering op 11 maart een kommissie ingesteld, die een landelijke ontmoetingsdag zal voorbereiden. Deze zal bij voorkeur in het voorjaar van 1986 worden gehouden; maar de juiste datum staat nog niet vast.

Bezoekwerk
Onlangs hebben we u meegedeeld, welke gemeenten nog dit jaar bezoek van/namens de Commissie der Unie zullen ontvangen. Net als bij de vorige serie bezoeken houden we ook nu zoveel mogelijk de alfabetische volgorde aan. Er gaat voor de UC-leden veel tijd in dit werk zitten. Maar die tijd is erg goed besteed, zo is wel gebleken. Inmiddels hebben enkele gemeenten, die de vorige keer reeds werden genoemd, een bezoekteam in hun midden ontvangen.

Wij groeten u hartelijk! J. A. Brandsma/A. van den Hoef.

LEZERS AAN HET WOORD

Het spreken van God

Met belangstelling heb ik kennis genomen van het alleszins lezenswaardige artikel van zr. Ans Lindenborn onder de titel ,,En God zeide'' in DC van 8 februari j.l. Op twee punten wil ik gaarne reageren.
Als zij kennelijk verwijst naar Genesis 1 vers 27 ,,En God schiep de mens naar Zijn beeld'', laat Ans Lindenborn daarop volgen: ,,Op welke manier we dat moeten verstaan is niet duidelijk''.
Naar mijn bescheiden mening mogen we hierbij denken aan de Heer Jezus, met name tijdens zijn 33-jarig verblijf op de aarde. Hij openbaarde zich toen als God-Mens. Hij was aan ons in alles gelijk met uitzondering van de zonde. Zó zijn wij, mensen, dan geschapen naar Zijn beeld. Immers, Christus wás en ís God. In 1 Johannes 5 vers 20 vinden wij daarvan een treffende tekening, want daar lezen we:
,,Doch wij weten, dat de Zoon van God gekomen is en ons inzicht gegeven heeft om de Waarachtige te kennen; en wij zijn in de Waarachtige, in Zijn Zoon Jezus Christus. Dit is de waarachtige God en het eeuwige leven''. Het tweede punt betreft de laatste zin uit het artikel onder het opschrift ,,Het spreken van God''. Zr. Lindeborn refereert daar aan het verhaal van 1 Koningen 18 met Elia en de Baäl-profeten.
Inderdaad is dit een schrijnende geschiedenis en zij schrijft in dit verband: ,,Het spotten van Elia heb ik nooit zo goed kunnen begrijpen''.
Ik meen dat we hier een parallel mogen trekken met het spreken van God in Spreuken 1:24 t/m 26 waar staat:
,,Omdat gij weigerdet, toen ik riep, niemand acht gaf, toen ik mijn hand uitstrekte, gij al mijn raadgevingen in de wind sloegt, en mijn vermaning niet wildet, daarom zal ik ook lachten om uw verderf; ik zal spotten, wanneer uw verschrikking komen zal.'' De reden van dit ,,spotten'' gaat dus aan die uitspraak vooraf.
In tegenstelling hiermee spreekt vers 33 van Spreuken 1 eveneens voor zichtzelf:
,,Maar wie naar mij luistert, zal gerust wonen, beveiligd tegen de verschrikking van het onheil.''
Tenslotte wil ik graag herhalen wat Ans Lindenborn aan het slot van haar meditatie zeer terecht opmerkt: Wij hebben een levende God, Die spreekt tot het hart van een mens.

Dordrecht, W. J. van der Leer

In DC nr. 9 schreef br. H. Ploeger een artikel met de titel ,,Christenen en jodenhaat''. Met de eerste twee kolommen daarvan stem ik in, maar de derde kolom roept vragen bij me op. Br. Ploeger legt een verband tussen de visie dat de rol van de Joden uitgespeeld is, en de leer over Jezus Christus. Helaas zegt br. Ploeger niet welke christologische uitspraken hij bedoelt. Wel schrijft hij ,,Herbezinning op de christologische concilieuitspraken ...lijkt van wezenlijk belang...''
Bedoelt u, br. Ploeger, met deze uitspraken de Apostolische Geloofsbelijdenis en/of de Geloofsbelijdenis van Nicea? Of denkt u aan de reformatorische Heidelbergse Catechismus, Ned. Geloofsbelijdenis en/of Dordtse Leerregels? (1)
Verder, bent u het met me eens dat de twee eerstgenoemde dokumenten ook voor Baptisten en leden van vrije groepen nog altijd heel waardevol zijn? Persoonlijk zie ik deze dokumenten als basis van elke bijbelse vorm van christelijk geloof.

Graag zou ik zien dat br. Ploeger zijn onduidelijke uitspraken (2) in ons blad nader toelicht (3). Misschien is het mogelijk de tekst van de twee genoemde oude belijdenissen eens af te drukken. Dan zien we wat in alle eeuwen als samenvatting van ons geloof aanvaard is, weer eens voor ons. Bij voorbaat dank!

Utrecht, Pieter J. Lalleman

Antwoord:
1. Nee, zoals u wel bekend is, behoren de apostolische geloofsbelijdenis, de Heidelbergse Catechismus, de Nederlandse Geloofsbelijdenis noch de Dordtse Leerregels tot de zogenaamde concilieuitspraken. Alleen dus de uitspraken van de eerste acht, zogenaamde oecumenische concilies, toen er nog geen scheiding was tussen de westerse en oosterse kerken;
2. ik verschil met u van mening over de kwaliteit van mijn uitspraken in het door u aangehaalde artikel. Ze zijn niet onduidelijk, maar wel -uit de aard der zaak- onvolledig;
3. wellicht dat zich naderhand de gelegenheid voordoet nader in te gaan op christologische concilieuitspraken voorzover die van invloed geweest zijn op de kerkelijke houding tegenover Israël.

Ploeger

---

dc nieuws mededelingen actueel

S.O.H.
De Stichting Oecumenische Hulp aan kerken en vluchtelingen heeft voor 1985 als jaarthema gekozen: ,,Gaven delen - wereldwijd''. Dit zowel in materiële als in niet-materiële zin. In de maand mei worden in dat verband regionale bijeenkomsten over de betekenis van dit thema gehouden. Nadere inlichtingen bij S.O.H., Corn. Houtmanstr. 17, Postbus 13077, 3507 LB Utrecht.

Gospel music night
In de nacht van vrijdag 17 mei wordt in Ahoy, Rotterdam, weer een gospel-nacht-concert gegeven. Kaarten á *f* 25,— (arena) of *f* 20,— (ring) bij alle landelijke bespreek bureaux, VVV, kassa Ahoy en via Continental Sound, Postbus 81065, 3009 GB Rotterdam; tel. 020-211098/215547.

Hart voor Israel
Onder deze slogan wil de EO een actie voeren voor de psychiatrische kliniek Kfar Shaul in Israel. De verblijfsruimten voor de ongeveer 350 patiënten -voor een groot deel overlevenden van de holocaust- en de noodzakelijke voorzieningen ontbreken of zijn in slechte conditie. Op 9 april vindt een live-uitzending voor de t.v. plaats met o.a. Daniël Wayenberg, Theo Olof en de ambassadeur van Israel. Van een te maken l.p. gaat *f* 10,— per plaat naar Kfar Shaul. Inlichtingen en bestellingen: EO, afd. I.E.B., postbus 565, 1200 AN Hilversum; 035-852641, toestel 258.

Broederschap van Baptisten Voorgangers
Op dinsdag 9 en woensdag 10 april DV komen de voorgangers der Unie bijeen in het Slotemaker de Bruïne Instituut te Doorn. Het betreft hier de jaarlijkse conferentie van de Broederschap.
Op de AV te Emmen heeft br. A. Niessink namens de UC gezegd: ,,Wij doen een dringend beroep op het bestuur van de Broederschap van Baptisten Voorgangers opdat de voorgangers met elkaar in gesprek zullen komen''. Het is bijzonder verheugend dat zich reeds een aantal voorgangers hebben aangemeld voor deze, ongetwijfeld belangrijke, conferentie. Helaas hebben nog niet allen gereageerd. Graag zien we nu spoedig een bericht van allen tegemoet. Aan deze conferentie zal worden meegewerkt door: drs. Tj. Pel, ds J. Muilwijk, dr. J. Reiling, ds Chr. Eijer en dhr H. v.d. Meulen voorzitter van het CNV. De conferentie zal staan in het thema: 'Onze gezamenlijke verantwoordelijkheid!' Naast alle voorbereidingen van zakelijke en inhoudelijke aard willen wij oproepen, om met elkaar deze conferentie in het gebed aan de Heer der gemeenten op te dragen.

A. v.d. Berg, secr.

Ontmoetingsdag baptistengemeenten gewest friesland 20 april 1985 te Bergum
U wordt van harte uitgenodigd aan deze feestelijke en opbouwende dag deel te nemen.

Vervolg op pagina 8

Uitgave van de Baptisten Gemeenten in Nederland
Redaktie: Mevr. A. W. Lindenborn-de Graaff, ds H. Ploeger, prof. dr. J. Reiling, dr. O. H. de Vries, ds C. van Wier. Alle kopij te zenden aan de eindredakteur ds H. Ploeger, Kraaiensteinlaan 10, 6825 DH Arnhem.
Voor abonnementen en advertenties: Administratie De Christen, Biltseweg 10, 3735 MC Bosch en Duin. Abonnementenprijs bij vooruitbetaling f 43,— per jaar, voor abonnees in het buitenland f 60,— per jaar.
Administratie: De Vinkenhof, Biltseweg 10, 3735 MC Bosch en Duin, tel.: 030-784457 - postgironummer 9260 t.n.v. Unie van Baptisten Gemeenten, Amsterdam.

DE CHRISTEN
WEEKBLAD VAN DE BAPTISTENGEMEENTEN

Vervolg van pagina 7

Het thema heeft te maken met de basis van het christen-zijn nl.:

discipelschap

Het is goed om ons juist in deze tijd eens te bezinnen op onze plaats en houding als christen, beter toegerust te worden als volgeling van onze Here en te leren anderen tot Hem te brengen.
Er zal ook veel worden gezongen m.m.v. de gezamelijke koren, een muziekkorps en een groep. Ook voor de kinderen is een prachtig programma voorbereid (o.a. met poppenkast!!) terwijl voor de kleintjes een creche aanwezig zal zijn.
We hopen dat u met velen naar Bergum komt en dat we samen een prachtige dag van bezinning en ontmoeting mogen beleven.
Van harte welkom!!
Plaats: Geref. kerk te Bergum
Tijd: ontvangst tussen 10 en 10.30 begin 10.30; einde ca. 15 uur
Eten/drinken: tegen (lage) betaling zijn koffie, frisdrank en soep te verkrijgen; brood zelf meenemen
Meenemen: bijbel ed.; bij kleine kinderen liefst verzorgingsmateriaal.

Ds. R. J. Voorhaar met emeritaat

Gezondheidsredenen nopen de voorganger van de gemeente te Utrecht-Silo om zijn arbeid als voorganger neer te leggen.
Op zondag 21 april a.s. zal hij afscheid nemen van de gemeente in de dienst die om 10.30 begint. De dienst wordt gehouden in Silo, Herenstraat 36 te Utrecht.
Gasten en afgevaardigden uit de zustergemeenten zijn hartelijk welkom.

H. van Doorn-Amersfoort, secretaris

BREEK ER EENS UIT.

,,Breek er eens uit'' zoekt jongeren die durven te zoeken naar wat waardevol is voor hun leven.
Jongeren die zich bewust op ,,glad ijs'' willen begeven om te laten zien wat het hun waard is gestalte/inhoud te geven aan datgene wat ze, hoe pril ook, ontdekt hebben in hun geloofsleven.

Dienstbetoon heet dat met een mooi woord, in situaties die niet altijd even gemakkelijk zijn, in situaties soms dat je moet afzien... maar toch... achteraf erg veel voldoening geeft in wat je zelf hebt ontdekt. Wat je wel of niet aankunt, durft.
Je kunt thuis blijven zitten, wachten op werk.
Een situatie die je op de lange duur een waardeloos gevoel kan geven en weinig inhoud aan je leven.

Behoor je straks tot de schoolverlaters die nog niet weten wat ze verder willen gaan doen?
Breek er eens uit wil je helpen zinvol bezig te zijn, helpen te ontdekken wat je later ,,wilt worden'', helpen en begeleiden om dienstbaar te zijn in een samenleving waar dat hard nodig is.

Breek er eens uit met Breek er eens uit, durf het!
Vraag in ieder geval de folder van je jeugdleider of secretaris van je Gemeente, of bel met het jeugdburo tel. 05120-15687.

Ger Booy

SAMENWERKING IN HET KAMPWERK

Op woensdag 20 februari j.l. vond op de Vinkenhof een gesprek plaats over het kampwerk binnen de Unie.
Aan dit gesprek namen behalve de initiatiefnemer, de NBJB, ook vertegenwoordigers van de Baptistengemeenten in Alphen a.d. Rijn Noord en Eindhoven deel.
Het doel was om ervaringen uit te wisselen, m.n. over het kinderkampwerk.
Zoals bekend verondersteld mag worden, hoopt de NBJB dit jaar, zo de Heer wil, voor het eerst een kinderkamp te organiseren. Als ,,thuishaven'' zal de gemeente Emmen fungeren. Hierbij hoopt men gebruikt te kunnen maken van de ervaringen van de gemeente Alphen-Noord en Eindhoven, die al enkele jaren resp. ca. 40 jaar dergelijke kampen organiseren.
Het was een bijzonder plezierig gesprek, dat een deel van de ochtend en de middag in beslag nam. Natuurlijk kon in een paar uur niet alles aan de orde komen.
Afgesproken werd om in het najaar opnieuw bij elkaar te komen op de Vinkenhof om het gesprek voort te zetten. Dan heeft de NBJB c.q. de Baptisten gemeente Emmen de eerste ervaringen met kinderkampwerk opgedaan.
Mogelijk kan dan ook worden gepraat over andere zaken, zoals de teenerkampen en de kampen voor de oudere jeugd, waarmee vooral de NBJB veel ervaring heeft.

Namens de deelnemers van het gesprek,
H. Stapper.
Baptistengemeente Alphen-Noord

Ps. 25 De Heer is mijn Herder.

Na een langdurige ziekte is heden toch nog onverwacht van ons heengegaan, mijn lieve man, onze zorgzame vader en opa.

PIETER HENDRIK ROOSEN

echtgenoot van Matje Willemina Börger
op de leeftijd van 77 jaar.

M. W. Roosen-Börger
kinderen en
kleinkinderen

20 maart 1985
Rozenhagenstraat 47,
2021 CH Haarlem.

De begrafenis heeft in besloten kring plaatsgevonden.

dc
DE CHRISTEN
WEEKBLAD VAN DE BAPTISTENGEMEENTEN
100e - jaargang - nummer 14 - 5 april 1985

Hij nam het kruis op zich

H. Ploeger

Soms lees je dat een manager het op zich neemt een bedrijf door een crisis heen te leiden naar een winstgevende zaak. Of een trainer die een sportclub door een dal heen moet leiden naar een kampioenschap.
Het wezenlijke van zulke taken, zulke opdrachten is dan: uit de diepte naar de hoogte brengen. Lukt dat dan worden zulke mensen bewonderd, bejubeld, vorstelijk beloond, en daarna vergeten. Mislukt hun pogen, dan worden ze ontslagen, ze krijgen de afgesproken vergoedingen, worden misprezen, en daarna vergeten.

Jezus nam de taak op zich de mensheid uit de crisis te halen en terug te brengen tot de gemeenschap met God, de Schepper en de Vader. Uit het dal van de zonde moet de mensheid opstijgen tot de hoogte van het koninkrijk van God. Uit de misere naar de glorie, uit de malaise naar de grandeur.
Managers, ministers, trainers beschouwen bedoelde opdrachten als een eer, als een uitdaging. Het zijn niet zozeer de financiële beloningen die de doorslag geven aan hun overwegingen om zo'n job op zich te nemen (ze worden uiteraard niet versmaad), het zijn veelmeer de gevoelens van voldoening, van vreugde, van zelfrespect, die de doorslag geven. Iets te klaren wat anderen niet kunnen; wat anderen zeker niet zou gelukken.

Jezus heeft het kruis op zich genomen, heeft de opdracht op zich genomen om de mensheid te redden van de macht van de zonde, vanwege de vreugde welke vóór Hem lag (Hebr. 12:2). Hij nam het **kruis** op zich. Dat was geen vervoermiddel om snel het doel te bereiken. Dat was niet een werkmethode met ingebouwde succeswerking. Dat was niet een strijdwapen waarmee gemakkelijk elke vijand aan de kant te zetten was.
Het kruis was de meest-verachtelijke executiemethode die een opstandeling of een misdadiger kon treffen. Het kruis was niet maar omgeven met schande, het kruis **was** schande. Het kruis wás sterven. Wie aan een kruis gehangen werd, ging dood. Verloor het leven. Kruiselingen werden naakt opgehangen. Dat maakte, zelfs als ze de kruisiging zouden overleven, terugkeer naar de samenleving onmogelijk.
Er is dus aan het kruis niets te bespeuren dat voor de toekomst van belang zou kunnen zijn. Kruis, dat is het einde, niet in de zin van onovertrefbare heerlijkheid, maar in de zin van absolute mislukking.
Wie iets van de dwaasheid en de ergernis van de kruistheologie van Paulus wil voelen (I Cor 1:18vv), kan niet zonder het bovenstaande.

Het is het goddelijk, vrijmachtig welbehagen geweest, door het kruis zalig te maken wie in Jezus Christus geloven. Wie in de gekruisigde geloven. Want niet het hout des kruises, maar wel het bloed des kruises redt van ongerechtigheid, zonde, ondergang. Het gaat om de man van smarten, niet om het kruis waaraan Hij stierf. Maar de man en het kruis kun je niet van elkaar loskoppelen.

Om de vreugde welke vóór Hem lag, nam Jezus het kruis op zich.
Welke vreugde? Om plaats te kunnen nemen aan de rechterhand Gods? Waarom niet? Hij was vandaar gekomen. Hij had immers de heerlijkheid des Vaders verlaten om mens te worden, om verlosser der wereld te worden. Kruisdood en opstanding waren de voltooiing van zijn verlosserwerk, en tegelijk de terugkeer tot zijn oorsprong.
We moeten echter een stap verder gaan. De vreugde die vóór Hem lag, was de vreugde van de overwinningszekerheid. De mensheid **is** door Jezus'dood de uitweg uit de misere, uit de malaise, uit het dal gegeven. En mensen gaan die weg, maken gebruik van de uitweg. Met andere woorden: er is een nieuwe mensheid ontstaan, de gemeente der gelovigen. De gemeenschap van hen, die zich in de doop hebben ingebed in Jezus'dood. Die met Hem gekruisigd zijn. Ook zij delen in de vreugde die voor hen ligt: de komst van het koninkrijk van God, de nieuwe wereld, de hemel, het vaderhuis.

DEZE WEEK

BESTAAT DE UNIE NOG ? (slot)

J. Reiling

Als het waar is dat de gemeenten de Unie zijn, dan moet ook de vraag worden gesteld of het nog dezelfde gemeenten zijn als een generatie geleden. Vooral dan wat betreft hun verhouding tot elkaar zoals die tot uitdrukking komt in de Unie, het samenlevingsverband van de gemeenten. Anders gezegd: leeft de Unie nog wel voor de gemeenten? Antwoord: niet meer zoals dertig jaar geleden.

Het is niet eenvoudig om precies aan te geven wat er is veranderd en wat daarvan de oorzaak is. Er zijn een aantal waarnemingen die algemeen zijn: de gemeenten zijn niet meer zo bij de Unie betrokken, de afstand is te groot geworden, er is niet voldoende informatie over de Unie beschikbaar, enzovoort.
Maar ze zijn maar ten dele juist. Er is bijvoorbeeld veel meer informatie over de Unie dan dertig jaar geleden. Binnen de gemeenten was er ook vroeger maar een beperkt aantal mensen die zich echt voor de Unie interesseerden en het beleid van de Unie was ook vroeger het werk van de commissies. Maar toch is het anders dan vroeger. Waaraan ligt dat?

Eigen leven
De ontwikkelingen die de Unie heeft doorgemaakt hebben ook hun uitwerking gehad naar de gemeenten toe. In de beleving van de gemeenteleden is de Unie een eigen leven gaan leiden, waarin andere regels gelden dan in het verkeer van de gemeenten. De gemeenten hebben weinig invloed op het verloop van de dingen in Unieland. Op papier is de macht van de Algemene Vergadering groot, in werkelijkheid is de A.V. niet in staat het beleid te bepalen. Niet vanwege de onwilligheid van de Unieleiders maar omdat dat psychologisch is bepaald. Technisch gesproken is de Unie een bureaucratie, een bestuursapparaat dat gebonden is aan eigen wetten en spelregels. Toch is dit maar één kant van de zaak. Er is met de gemeenten zelf ook het een en ander gebeurd. Was het vroeger zo dat de gemeente meteen ook de sociale wereld van de leden was, dat is op veel plaatsen allang niet meer zo. Van die gemeente-wereld maakte de Unie op de een of andere wijze ook deel uit. Het feit dat de gemeente niet zomaar een clubje gelijkgezinden was, een secte zoals de kerkmensen zeiden, maar deel uitmaakte van een geordend geheel, de Unie, speelde daarin ook een rol. Wij waren Uniebaptisten, geen vrije of onafhankelijke baptisten. Maar die tijd is voorbij.
De naoorlogse samenleving bood onze gemeenten en hun leden ruimere mogelijkheden tot ontplooiing. De gemeente hoefde niet langer in alle behoeften aan contacten, ontwikkeling en ontspanning van de leden te voldoen. De gemeente verloor een deel van haar functie ten opzichte van haar leden. Migratie en urbanisatie droegen ook bij tot dit proces. Meer nog dan de gemeente verloor de Unie een stuk van haar functie voor het gemiddelde gemeentelid. De afstand tot de Unie werd groter.

Klimaatverandering
Maar er is met onze gemeenten nog meer gebeurd dat van invloed is op de Unie. De Unie van 1952 was er op gebaseerd dat de Unie het vanzelfsprekende middel was voor de gemeente om buiten de eigen grenzen te werken in onze eigen zending, ons eigen evangelisatiewerk, onze eigen opleiding. De laatste jaren echter openbaart zich een andere tendens. Niet langer spreekt het eigen werk vanzelf. Andere zendingen, vaak op z.g. geloofsbasis, staan in de belangstelling, evangelisatiewerk in groter verband dan de eigen denominatie, ('Er is hoop') spreekt meer aan, bijbelscholen trekken meer aan dan de eigen opleiding. Hier spelen natuurlijk ook theologische factoren een rol maar niet alleen.
Dezelfde tendenzen vinden we overal in onze samenleving. Men zoekt alternatieven voor het geijkte en het gewone. Het individuele spreekt aan, ook het groepsindividuele. De eigen gemeente wel, maar niet haar verlengstukken in de Unie. Dit geluid is binnen de gemeenten te horen bij conservatieven en progressieven.
De theologische meningsverschillen maken de situatie waarin de Unie en de gemeenten verkeren nog gecompliceerder. Sommigen zien bepaalde takken van het Uniewerk als exponent van een meer of minder linkse of progressieve theologie en worden daardoor verontrust. Anderen zien het ook zo en beschouwen de mensen die met dat werk zijn verbonden als hun voortrekkers. Het gevolg is dat de Unie betrokken wordt bij de tegenstellingen die in de gemeenten bestaan. De ,,echte" linksen of progressieven beschouwen het Uniewerk als conservatief, het een wat meer, het ander wat minder. Zij konden wel eens dichter bij de waarheid zijn dan de anderen.

Het geld
Tenslotte moeten we de economie ook niet uit het oog verliezen. Veel gemeenten hebben moeite de financiële eindjes aan elkaar te knopen. Verreweg de grootste post op de begroting wordt gevormd door het salaris van de voorganger. De huisvesting van de gemeente is doorgaans de tweede post en de Uniecontributie de derde.
De ruimte die dan nog overblijft is dan vaak niet groot meer en uit die ruimte moet het geld voor de zending, evangelisatie en opleiding komen. Het komt steeds vaker voor dat gemeenten daarop moeten beknibbelen. Daar wordt jaarlijks over gemopperd op de A.V. maar waar niet is verliest de Unie haar recht, temeer omdat in diezelfde Unie met de andere, de strenge hand beslag legt op een flink stuk van de gemeentelijke middelen.

Verwachtingen
Zo is er veel veranderd in de verhouding tussen de gemeenten en de Unie. De gemeenten vervullen niet meer de verwachtingen waarop de Unie van 1952 mede was gebaseerd. Het is ook niet te verwachten dat hierin met reorganisatie alleen verandering gebracht kan worden. Daarvoor is veel meer nodig. Zonder een echt geestelijke bezinning op wat de gemeente is zal het niet gaan. Zonder een doorbraak door de polarisatie heen naar elkaar toe evenmin. Wij zullen opnieuw moeten leren van elkaar afhankelijk en op elkaar aangewezen te zijn.
Omdat wij samen op de ene Heer van de gemeente aangewezen zijn.

VOORGANGERS OP STUDIE-VERLOF

In veel bedrijfstakken is bijscholing een vast onderdeel van de beroepsuitoefening. Dit is zeker ook belangrijk in het vak van predikant. Bezinning en praktijk horen bij elkaar.
Vanuit het seminarium worden er Pastorale Cursussen georganiseerd (dit jaar in het gewest Holland) en ook jaarlijks een Trainingsweek. Deze werd dit jaar op het NBJB centrum ,,De Nieuwe Oorsprong" gehouden, van 18-22 maart.
De elf deelnemers waren afkomstig uit het gehele land, van Rotterdam tot Hoogezand, van Den Haag tot Kollumerzwaag. De meesten van ons kenden elkaar van de studietijd op ,,De Vinkenhof".
Enkelen zijn werkzaam in het bijzonder pastoraat, de anderen zijn voorganger, veelal in hun eerste gemeente. Onder leiding van de docenten Th. v.d. Laan en O.H. de Vries hebben we ons intensief beziggehouden rond het thema ,,Omgang met de Schrift in het werk van de pastor".
Naast de lessen over Schrift en pastoraat bespraken we op de band vastgestelde kerkdiensten van elkaar. Ook hebben we gesprekken gevoerd over onze eigen ervaringen in het pastoraat. In de wandelgangen was er volop gelegenheid elkaar te ontmoeten en ook de Vinkenhof-sporten te beoefenen: tafeltennis en voetbal.
De algemene ervaring was overigens dat men aan de nodige ontspanning en rust vaak niet toekomt, vanwege de druk van het vele werk dat moet gebeuren. Het blijkt niet eenvoudig om als voorganger te functioneren binnen een bepaald verwachtingspatroon en daarbij ook jezelf te kunnen zijn en blijven. Bepalend is de ruimte

van deze kant bekeken

IK GA NAAR HUIS OP WOLKEN...

Huizinga

Er zijn in de gemeente waartoe ik behoor in de laatste tijd nogal eens begrafenissen. Dat mag een der redenen zijn waarom ik vanmorgen in de evangeliën mededelingen las over mensen die gestorven waren maar door Jezus teruggeroepen werden tot het leven hier. Dat gebeurde drie keer en je vraagt je af waarom Jezus het deed. Om te bewijzen dat hij verreweg de meerdere was van al de leraren aller tijden? Ik denk van niet. Wat hij aan heil zaaide onder zieken en gezonden was dermate groots en boven alle verwachtingen, dat het ieder aandachtig mens tot nadenken moest dwingen: 'God is hier, hier in ons midden'.

Een meisje stierf. Ze was pas twaalf en enig dochtertje. Een jongeman stierf, de enige zoon van zijn moeder, die weduwe was. Een oudere heer, broer van twee met hem samenwonende zusters, verdween stervend uit hun leven.

Jezus kwam vertraagd aan in het huis van Jaïrus. Het kind was inmiddels overleden en de hele buurt weeklaagde en weende. 'Ze slaapt' zei Jezus en de omstanders lachten hem uit. Jezus pakte haar bij de hand en riep: 'Meisje, sta op!' Haar levensgeesten keerden terug en ze stond onmiddellijk op. Om blij naar Jezus te kijken is dan zijn woord: 'Geef haar te eten!'.

Bij het binnengaan van Naïn komt er juist een grote lijkstoet de poort uit. Bij Jezus was ook een grote schare mensen. Twee optochten. Jezus raakte de baar aan en zegt: 'Jongeman, ik beveel je: kom overeind!' De dode ging rechtop zitten en begon te spreken. Wat mag hij wel gezegd hebben. Jezus gaf hem aan zijn moeder terug. Wat mag zij wel gezegd hebben.

Lazarus was al bijgezet in de spelonk. Op het verzoek van de zusters, Maria en Marta, toch om te willen zien naar vriend Lazarus was Jezus niet ingegaan. Opzettelijk niet. Hij zei: 'Deze ziekte loopt niet uit op de dood; ze dient ter verheerlijking van God, ze is het middel waarmee God zijn Zoon zal verheerlijken. 'Wonderlijke wegen. Bij ieder waren tranen. Toen Jezus dat zag, maakte hij zich boos en diep bewogen vroeg hij: 'Waar hebben jullie hem neergelegd?' Ze liepen naar het graf. De steen werd weggehaald. Daar dankte Jezus zijn Vader en riep dan met luide stem: 'Lazarus, kom naar buiten!' De dode = de levende kwam de spelonk uit, moeizaam lopend vanwege linnen banden. Jezus zei: 'Maak hem los en laat hem gaan:'

Volledigheidshalve vermelden we nog wat in Joppe gebeurde, waar Petrus een dode Tabita terugroept tot dit leven. Zo'n bericht maakt je stil, want daarna komt dat wonder niet meer voor. Wonderen schijnen zeldzamer te worden. Is dat vanwege een tekort onzerzijds aan geloof of voedt de Heer ons op alleen nog in geloof en niet meer in aanschouwen te wandelen? Men kan op grond van een wonder tot geloof komen. Het omgekeerde: van geloof naar een wonder komt ons gezonder voor.

Het heeft Jezus goedgedacht in de sterfkamer van een meisje te staan; bij een jongeman aan zijn baar bij de poort; en op het kerkhof voor het graf, waarin Lazarus als enige dagen lag. Leeftijd der doden noch uren, dag of dagen maken bij de Schepper verschil.

De dood biologeert ons. Dat nabestaanden zich met name de eerst weken afvragen wat met hem of haar na het sterven geschiedde is begrijpelijk. Het is niet beschreven of één van deze drie, vier zich ooit heeft uitgelaten over het daarna. Misschien was een schrijver in die dagen minder nieuwsgierig, meer terughoudend. Vandaag zou de teruggekeerde geen leven hebben en belaagd worden door theologen, psychologen en sensatiebladknechten. Zelfs Jezus heeft zich niet uitgelaten over ervaringen na het laatste kruiswoord.

De fantasie der gelovigen ging soms ongebreidelde wegen en veronderstelde vreugdevolle ontmoetingen. Mij overvalt dan een zekere schroom. Het laat me denken aan reisverkopers achter de balie die hoog opgeven van de heerlijkheden die de toerist naar de bergen, stranden, steden te wachten staan, maar die moeten bekennen er zelf nog nooit te zijn geweest. Wat ze zeggen hebben ze van horen zeggen....

Slechts EEN kon spreken. Hij deed het, zij het zelden. Uit een gebed tot zijn Vader ontneem ik: 'Dit nu is het eeuwige leven: dat zij U kennen, de enige, waarachtige God, en Jezus Christus, die Gij gezonden hebt. (....) En nu, verheerlijk Gij Mij, Vader, bij Uzelf met de heerlijkheid die Ik bij U had eer de wereld was. ,,Hebben wij kennis van de glorie die Jezus bij de Vader had eer de wereld bestond? Ik niet. Maar glorie is het wel. Zingen we het bedevaartslied: 'Ik verwacht de Heer, mijn ziel verwacht en ik hoop op zijn woord; mijn ziel wacht op de Heer, meer dan de wachters op de morgen, de wachters op de morgen.'

Ik zal de eindredakteur verzoeken een meegezonden lied van een onbekende neger op te nemen. Het verdrijft de nevels, de soms donkere wolken:

Breekt groot door de nacht het morgenlijk rood-
dan ga ik naar huis op de wolken

Haalt mij weg uit mijn arbeid de vorstelijke dood-
dan ga ik naar huis op de wolken

Als gij mijmeren zult waar ik heen ben gegaan-
dan ga ik naar huis op de wolken

Ik klop aan de poort van de hemel aan-
ik ga naar huis op de wolken

Ik ben maar een schamele zwerveling-
ik ga naar huis op de wolken

Met de engelen sta ik voor Heer Jezus en zing-
ik ga naar huis op de wolken

O Gij, mijn Verlosser, Die alles schiep-
ik ga naar huis op de wolken

Hier staat Uw soldaat en hij volgt Die hem riep-
ik ga naar huis op de wolken.

Uit: De neger zingt.

---

die we elkaar gunnen in de gemeente en ook in ons Unieverband. Vanuit het geloof in Jezus Christus die ons aanvaardt is er die ruimte voor de aanvaarding van elkaar, dat is dan geen gunst maar een genade waar wij allen uit leven. Zo kunnen we elkaar aanvaarden, ondanks onze verschillen in inzicht en geloofbeleving. Deze trainingsweek werd door ons allen ook als zodanig ervaren. We hebben veel geleerd en in een goede sfeer. De verzorging op ,,De Nieuwe Oorsprong'' was ook prima.

Wij zullen deze week studieverlof niet gauw vergeten.

Rotterdam-Zuid Nico van der Leer

MEDEDELINGEN

Ds. H. Bijleveld te Apeldoorn verhuist per 24 april naar: Professor Einthovenstraat 25, 7316 LV Apeldoorn (telefoonnummer ongewijzigd).

Het sekretariaat van de Baptistengemeente te Leeuwarden wordt sinds 1 april verzorgd door: E. Wijnsma, Wagenman 8, 8531 MJ Lemmer, telefoon 05146-1745.

De nieuwe penningmeester van de Baptistengemeente te Arnhem is de heer E. Moerke, Scholtstraat 12b, 6931 DV WESTERVOORT.

De nieuwe penningmeester van de Baptistengemeente te Ede is de heer J. A. Twigt, de Sav. Lohmanstraat 157, 3904 AR Veenendaal, tewl. 08385-23654.

Het telefoonnummer van G. Booy te Drachten, voorkomend op de sprekerslijst, luidt: 05120-18028.

BROEDERSCHAPSKONFERENTIE '85

Sinds 1923 bestaat de goede gewoonte, dat de voorgangers van onze landelijke Baptisten-gemeenschap elkaar regelmatig in een konferentie ontmoeten. Dat is in verschillende vormen gebeurd; de meest recente vorm is die van een 2-daagse konferentie; dat blijkt goed te voldoen: zo kan niet alleen inhoudelijk zinvol gewerkt worden, maar is er ook gelegenheid tot de zo nodige informele ontmoeting. De komende konferentie sluit aan op de a.s. Paasdagen, nl. dinsdag en woensdag 9 en 10 april.
Als volgelingen en verkondigers van onze levende Heer mogen we ons dan 2 dagen samen terugtrekken om bezig te zijn met het belangrijke onderwerp: onze gezamenlijke verantwoordelijkheid. Wij voldoen daarmee tevens aan het verzoek, ons tijdens AV '84 door de UC gedaan.

Gezien de aanleiding en het belang van deze konferentie, heeft ons aller presentie al direkt te maken met die verantwoordelijkheid, die wij als voorgangers/ voortrekkers/ begeleiders van onze geloofsgemeenschap dragen. Daarom hopen wij op veler deelname. De opzet was in '23, dat men ,,slechts in geval van overmacht afwezig is''; dat is een principe dat wij van harte onderstrepen.

Dus, broeders voorgangers, na gezegende Paasdagen graag tot dinsdagmorgen in het SBI te Doorn.

Namens het broederschapsbestuur,
J. L. Muilwijk.

DS. IBRAHIM SIM'AN IN NEDERLAND

(Een bericht, speciaal voor alle voorgangers).

De arabische baptisten predikant Ibrahim Sim'an is lid van ,,Partnership'', de vredesbeweging van Joden en Arabieren in Israël. In die kwaliteit maakt hij, samen met een medelid van die beweging, Edna Zaretzky, in april een toernee in Nederland, op uitnodiging van de interkerkelijke groep ,,Kontakt Kerk-Israël''.

Tijdens zijn vorige toernee, in '83, gaf ds. Sim'an te kennen, dat hij eigenlijk had gehoopt, veel baptisten kollegae te ontmoeten.

Op dinsdag 23 april is er in zijn programma ruimte om zo'n informele en informatieve ontmoeting te arrangeren, liefst in het Westen of midden van het land.
Wij geven dit alvast van harte aan alle voorgangers in overweging en hopen tijdens de konferentie op 9 april tot konkrete afspraken te komen.

Het broederschapsbestuur.

HIJ ZAG HET EN GELOOFDE ... (Joh. 20:8)

Het evangelie van Johannes is geschreven met het doel mensen te doen geloven ,,dat Jezus is de Christus, de Zoon van God en opdat gij, gelovende, het leven hebt in zijn naam.'' Joh. 20:31

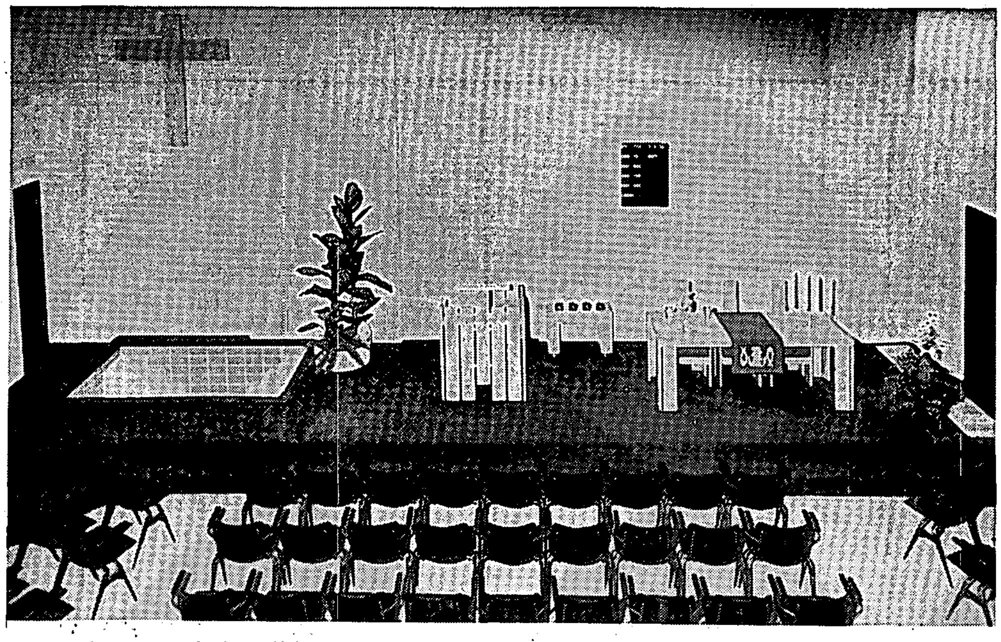
In het opstandingsverhaal zoals het ons in het evangelie van Johannes is overgeleverd spelen, behalve de vrouwen, twee discipelen een rol. De éne wordt met name genoemd, d.i. Simon Petrus. De tweede wordt aangeduid als ,,de andere discipel, die Jezus liefhad''. Het is niet duidelijk om welke discipel het hier gaat. Sommigen menen voldoende te hebben te veronderstellen dat het Johannes geweest is.
In dat geval is het heel goed mogelijk dat dit prachtige verslag van het opstandingsgebeuren door Johannes is doorgegeven zoals hij het zelf beleefde.

Petrus en hij zijn samen als een onthutste en geschokte Maria van Magdala komt vertellen dat Jezus' lichaam niet meer in het graf ligt. Onmiddellijk gaan de twee mannen er heen. Ze rennen zo hard ze kunnen en ,,de andere discipel'' loopt Petrus eruit en arriveert als eerste. Bij het graf echter blijft hij staan, buigt zich voorover, maar gaat niet naar binnen. Hij ziet de linnen doeken, waarin het lichaam van Jezus gewikkeld was, liggen. Petrus - de man van de actie -gaat wel op onderzoek uit en constateert dat behalve de windsels zich ook de zweetdoek, die het hoofd bedekte, netjes opgerold in de grafruimte bevindt.
De door Maria vermeende grafroof lijkt hierdoor uitgesloten.
De andere discipel gaat nu ook naar binnen ,,en hij zag het en geloofde''.
Wat geloofde hij? Hij geeft zelf het antwoord in het volgende vers. Hij geloofde dat wat in de Schrift stond, namelijk, dat Hij uit de doden moest opstaan, waar was.
Zo is de opstanding van Jezus van het begin af aan een kwestie van geloof geweest. Niemand heeft het zien gebeuren. Niemand heeft er de bewijzen voor kunnen leveren.
Maar de verschijningen van Jezus dan, zult u zeggen, dat waren voor zijn volgelingen toch wel echte bewijzen?
Als je het verhaal nauwkeurig leest, ontdek je dat dat blijkbaar niet zonder meer gesteld kan worden.
Wij mensen zijn altijd op zoek naar logische, begrijpelijke verklaringen. Daarom vertellen we de kinderen van de zondagsschool vaak dat Maria van Magdala zo huilde, dat ze verblind door haar tranen, Jezus niet herkende, toen Hij voor haar stond. Maar ook Zijn stem is voor haar onbekend, want ze houdt Hem voor de tuinman. Uit dit alles blijkt dat zo'n verschijning van Jezus niet zonder meer voor iedereen als tastbaar en zichtbaar bewijs gold. Denken we in dit verband ook aan de Emmausgangers. Jezus behoorde na zijn opstanding tot die andere wereld, die de mens alleen kan zien door de openbaring.
Jezus' opstandingslichaam is niet meer ,,aards'', gebonden aan de wetten van de ruimte en tijd. Marcus zegt ervan dat Hij in een andere gedaante verscheen. Daarom herkende Maria Hem ook niet. Hoe dat precies geweest is kunnen wij ons onmogelijk voorstellen, juist omdat we mensen zijn.

Jezus' verschijningen zijn kennelijk bedoeld om het geloof in zijn opstanding te ondersteunen. Maar er is nog een andere dimensie aan. Door Jezus anders-zijn leidt Hij zijn discipelen als het ware in in de diepere betekenis van zijn opstanding. Deze Heer die ze kennen en toch ook niet kennen staat borg voor hun toekomst. Het eeuwige ware leven is het leven bij en met God de Vader. Jezus gaat hen voor. Jezus' opstanding en verschijningen maakt het hun mogelijk voluit en van harte te geloven dat voor hen de weg bereid is naar de Vader. Door Hem mogen ze weten dat Zijn Vader ook hun Vader is en zij Zijn broeders (en zusters).
Gods' genade en liefde zijn van eeuwigheid tot eeuwigheid. De hele geschiedenis der mensheid is daarin begrepen. Een levende Heer verscheen aan zijn discipelen op de Paasmorgen. Ze wisten dat Hij het was door een speciale openbaring van God.
Het is diezelfde openbaring die ook ons doet geloven aan een levende Heer, wiens Geest ons soms zo nabij is, dat Jezus ons ,,verschijnt'', ook nu nog, 1985 jaren na de geboorte van Christus.

Ans Lindenborn

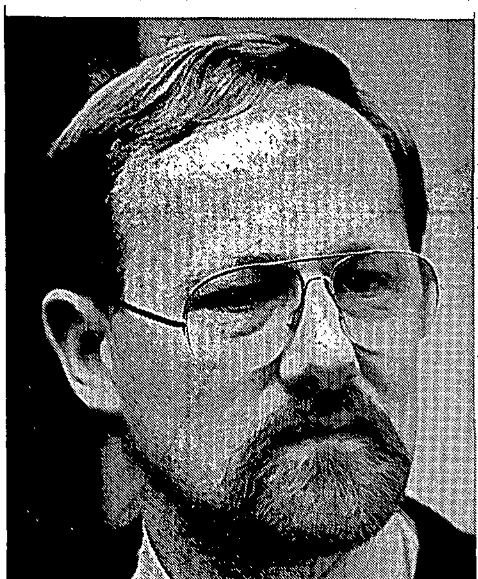
Grote dag voor de gemeente te Veendam

Zondag 24 maart j.l. werd het verbouwde en sterk uitgebreide gemeentecentrum in gebruik genomen. Het worde meteen gezegd: een prachtige aanwinst voor de gemeente! Geheel nieuw is de kerkzaal waarin de foto u een kijkje gunt. Het zogenaamde liturgische centrum is enkele treden hoger dan de kerkzaal, bekleed met donkergrijs tapijt. Dat steekt zeer goed af tegen de achterwand, die een betonkleur heeft. Doordat deze muur een paar keer iets naar voren ,,schuift'' heb je niet het gevoel tegen een enorm vlak aan te kijken. De avondmaalstafel, de kansel en de tafel voor de collectezakken zijn in een lichte houtskleur gehouden, evenals het fors uitgevallen kruis aan de linkerbovenwand. Het van rechts komende licht kan door lamellen getemperd worden.
Vanaf het podium is er een goed zicht op het balcon dat tegen de achterwand en een zijwand is aangebracht. Het dak boven het gedeelte aan de achterwand is verhoogd; het hoogteverschil is gebruikt voor het aanbrengen van gebogen glas, waardoor de kerkzaal overdag voldoende verlicht zal zijn.
Opvallend zijn de moderne kleuren, die door hun matheid een rustgevende werking hebben. Wie de oude kerkzaal gekend heeft weet dat daarin een heel aparte donkerblauwe kleur overheerste. Deze kleur is in de nieuwe zaal terug te vinden. De verlichting is strak, maar prettig. De stoelen zitten goed, en dat is wat waard.

Louwersmeer

Br Louwerse, sinds 19 aug. 1984 voorganger der gemeente, leidde de officiële ingebruiknemingsdienst die in de middag werd gehouden. Hij was er eerder op attent gemaakt dat de vele zalen eigenlijk een naam moesten hebben. Die had hij derhalve gemaakt, en daarin de voorgangers die de gemeente gediend hebben, geëerd: De Jong-zaal, Lindeman-hal, Kikkelder, Van der Geer-tussenzaal; Visscher-balcon (speciaal voor Maranathamensen die vanaf het balcon de hemel kunnen zien....); de kerkzaal kreeg de naam van br Leuvenink, in wiens ambtsperiode de bouwplannen definitief werden.

Om zijn eigen naam ook meteen aan de nieuwe kerk te verbinden, verwees br Louwerse naar het doopvont als Louwersmeer! Wie zó een dienst begint, heeft het ijs gebroken. In een blijmoedige stemming waagden de ruim 120 genodigden en vele gemeenteleden en vrienden zich aan de twee uur durende dienst. Hoofdmoot daarvan was de prediking over Efeze 2:19vv. De gemeente, een gebouw. Met een overhead-projector maakte hij beeldelijk duidelijk wat Paulus met hoeksteen, fundament, enz. bedoelt. De gemeente, een tempel, een woonstede Gods.

De Hoeksteen

Zó werd ook de nieuwe naam aan het volk bekend gemaakt: Baptisten Gemeentecentrum De Hoeksteen. Nog liever ware het de voorganger geweest, het gebouw te noemen: Het transformatorhuis. Het omvormingscentrum dus. Daar waar de hoogspanning wordt verlaagd om doorgeleid te worden naar de afnemers. Dat de kracht van de Heer openbaar worde in dit nieuwe centrum, is niet alleen de wens van de voorganger, maar van heel de gemeente.

Zelfdoeners

Leden en vrienden hebben enorm veel zelf gedaan. En daardoor de kosten geweldig gedrukt. Er moest o.a. een stevig gebouw-de dubbele garage worden afgebroken. En bijna zou ik zeggen: natuurlijk kwamen er onverwachte zaken opduiken; zo moest de fundering dieper dan gedacht werd.
Ook de inpassing van de bestaande accomodatie (de nieuwe kerkzaal is als het ware er achter tegenaan geplakt) vergde fantasie en veel werk. Maar de gemeente beschikt dan nu over een werkplaats met een kerkzaal met 200 zitplaatsen, een balcon met 100 zitplaatsen. Door een schuifwand te openen kunnen nogeens 100 mensen deelnemen aan de diensten. Een gemeente met net 200 leden heeft daar voldoende aan. Ook voor de vele vormen van jeugdwerk. De gemeente heeft b.v. vier zondagsscholen waarvan één reeds meer dan 100 jaar bestaat en waarvan onverbrekelijk de naam van Fenna Brink verbonden is die meer dan 60 jaar deze zondagsschool (nu in een school aan de Middenweg) leidde. Een andere zondagsschool bestaat reeds meer dan 50 jaar. En dat terwijl de gemeente zélf pas 26 jaar oud is.

Gelukwensen

Gelukwensen werden de gemeente aangeboden door verschillende afgevaardigden, waarvan we noemen de gemeente te Muntendam (uit wier midden de Veendammer gemeente is voortgekomen), de Unie-Bouw-Stichting, de plaatselijke raad van kerken, en het college van B&W bij monde van wethouder Woltjes (het deed schrijver dezes goed zijn oud collega-belastingambtenaar in deze rol te zien/horen optreden). Vanuit eigen gemeente de voorzitter van de bouwcommissie, de presidente van Zusterhulp, de leider van de oliebollenactie, het zangkoor. Wat er allemaal gedaan is om aan geld en aan besparingen te komen, het is teveel om op te noemen.

Tenslotte

Wethouder Woltjes zei o.a.: ,,deze ingebruiknemingsdienst wordt vanavond niet in het tv-journaal vertoond; u vindt die morgen niet terug op de voorpagina van de dagbladen. Daarvoor is dit te weinig nieuws. Gelukkig is uw activiteit niet een gevolg van godsdienstig fanatisme zoals iemand tegen mij zei. Neen, u bent gegrepen door de Geest van de Heer.''
Moge dat zo blijven, moge dat openbaar worden. Moge zo de gemeente een schuilplaats, een werkplaats zijn. Een familiehuis én een huis van de Heer.

Ploeger

Los Angeles (I)

Van 2 tot 7 juli wordt in Los Angeles een kongres van de Baptisten Wereld Alliantie gehouden, het vijftiende wereldkongres in een lange reeks. In het zuiden van Californië dus, niet ver (naar Amerikaanse begrippen althans) van de grens met Mexico. Dat lijkt een overbodige toevoeging, want er is maar één Los Angeles, nietwaar? Niet waar, want er is ook in *Zuid*-Amerika - in Chili - een stad, die zo heet!

Maar wij bedoelen natuurlijk Los Angeles op het *Noord*-Amerikaanse kontinent, met voorsteden als Beverly Hills en Hollywood en een toeristische trekpleister als Long Beach. Los Angeles, centrum van industrie en handel, met z'n drie universiteiten ook een centrum van wetenschap. Los Angeles: havens, olieraffinaderijen, filmindustrie, wolkenkrabbers en mensen, acht miljoen mensen wel.

Hier in Los Angeles, waar de zomers heet en droog zijn, waar bijna altijd de zon schijnt en de temperatuur makkelijk oploopt van vijfentwintig naar dertig graden, waar het in de zomermaanden praktisch nooit regent en van de wind maar zelden iets te merken is, hier komen in de eerste week van juli vele duizenden Baptisten bijeen om te luisteren, te praten, te zingen, te bidden, te danken.

Los Angeles (II)

Hoeveel het er precies zullen zijn, is op dit moment moeilijk te zeggen. Maar het worden er zeker 20.000; uit alle delen van de wereld, als we BWA-voorzitter *Duke K. McCall* mogen geloven. En waarom zouden we niet, want hij heeft al heel wat wereldkongressen bijgewoond en kan het dus weten!

Overigens vormen die 20.000 (of meer) Baptisten maar een fraktie van de wereldwijde Baptistengemeenschap van vierendertig miljoen gelovigen in meer dan honderd landen. Sinds 1905, toen in Londen voor het eerst een dergelijk kongres plaatsvond, zijn zij verenigd in de Baptisten Wereld Alliantie. Daarbij zijn vandaag de dag 131 Unies aangesloten, waaronder die in Nederland.

Elke vijf jaar wordt er zo'n kongres gehouden; nu eens hier, dan weer in een ander deel van de wereld. Het vorige kongres was in Toronto (Canada), ook in Noord-Amerika dus. Maar men probeert deze kongressen toch zoveel mogelijk te spreiden en in verschillende landen en kontinenten te houden.

Kongressen kosten geld; de BWA-kongressen vormen daarop geen uitzondering. In Canada en de Verenigde Staten bedraagt de *registration fee* (deelnemersbijdrage) voor een gezin $ 100, voor een echtpaar $ 75; ongehuwden betalen $ 45 per persoon. Voor alle andere landen is de deelnemersbijdrage voor een volwassene $ 25, voor jongeren (van 13 tot 19 jaar) $ 15 per persoon; kinderen tot en met 12 jaar hoeven niets te betalen. De verblijfkosten (hotel, maaltijden, etc.) komen daar nog overheen!

Los Angeles (III)

Het thema voor dit vijftiende wereldkongres luidt: ,,Uit de duisternis in het licht van Christus''. Daarover zal het gaan in de openingsbijeenkomst op de dinsdagavond onder leiding van *Duke K. McCall*, sinds 1980 voorzitter van de Baptisten Wereld Alliantie, die deze taak op de lààtste kongresdag - zaterdag - zal overdragen aan zijn (nu nog onbekende) opvolger.

Elke morgen zijn er bijbelstudies, is er muziek en zang, wordt er gerapporteerd over de voortgang van de arbeid in verschillende delen van de wereld, presenteren tal van *departments* (afdelingen) facetten van het jeugd-, mannen- en vrouwenwerk. Het zou te ver voeren om alle programma-onderdelen op te sommen; maar het zijn er vele, zeer vele zelfs.

De grote avondbijeenkomsten mogen zich, naar de ervaring leert, in de belangstelling van tien-, vijftien- tot twintigduizend kongresgangers verheugen. Daarvoor zijn dan ook sprekers van naam en (wereld)faam ingehuurd, als we dat zo mogen zeggen, die over het centrale thema van het kongres hun zegje zullen doen. We noemen verderop enkelen van hen.

Los Angeles (IV)

Maar ook rondom het kongres zijn er aktiviteiten en bijeenkomsten, zowel ervóór als daarna. Zo is er van 30 juni tot 1 juli in de *First Baptist Church* van Los Angeles een z.g. evangelisatie- en toerustingsfestival, waarvoor de Baptisten Wereld Alliantie mensen en (geld)middelen beschikbaar heeft gesteld.

Eveneens voorafgaand aan het kongres (van 27 juni tot 1 juli) wordt er voor (eigen) persmensen (redakteuren, fotojournalisten, verslaggevers voor radio en televisie) in het *California Baptist College* te Riverside een ,,seminar'' gehouden, met als onderwerp: ,,Christus in de media in tijden van verandering''.

Verder zijn er aparte konferenties voor mannen, vrouwen en jongeren, die in hun eigen land c.q. Unie aan deze onderdelen van de arbeid leiding geven.

De mannenbijeenkomst is van 26 juni tot 1 juli, die voor de vrouwen van 28 juni tot 1 juli, terwijl de konferentie voor jeugdleiders van 30 juni tot 2 juli zal worden gehouden.

Los Angeles (V)

Op woensdagavond zullen de deelnemers door BWA-voorzitter *Duke K. McCall* worden toegesproken. Ruim dertig jaar - van 1951 tot 1982 - was hij rector van het seminarium van de *Southern Baptists* in Louisville, Kentucky. Al die tijd genoot hij grote bekendheid als docent en prediker, als auteur van boeken en (tijdschrift)artikelen. Tijdens het wereldkongres in Toronto (1980) werd hij tot voorzitter van de Baptisten Wereld Alliantie gekozen.

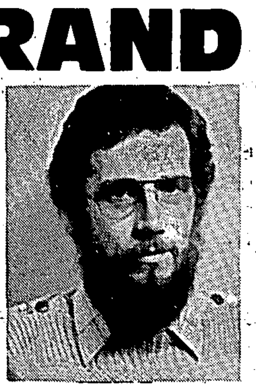
De volgende dag is *Jimmy Carter* de voornaamste spreker. Hij werd buiten de Verenigde Staten vooral bekend na zijn verkiezing in 1976 tot president van dat land, maar enkele jaren later tijdens een verkiezingskampagne door de huidige president (Ronald Reagan) verslagen.

Vrijdagavond wordt de toespraak gehouden door *Brigit E. Karlsson*. Zij studeerde theologie in Stockholm en New York, diende enkele gemeente in Zweden als voorganger, was redakteur van *Veckoposten* en is momenteel algemene sekretaris van de Zweedse Unie. Ook de Baptisten Wereld Alliantie heeft zij in verschillende kommissies en studiegroepen gediend.

De slottoespraak op de zaterdagavond levert *Billy Graham*, de in de hele wereld bekende evangelist. Hij doet dat trouwens al vele jaren, voor het eerst in 1955. Verleden jaar nog bezocht hij de Sowjet-Unie in een twaalfdaagse kampagne, die hij ,,de meest onvergetelijke'' waardevolle en fascinerende ervaring in al die jaren van mijn dienst als verkondiger van het evangelie'' noemde!

J. A. Brandsma/A. van den Hoef

LANGS DE RAND

RUBRIEK VOOR JONGEREN

DOOR PIET STELLINGA

Gisteravond werd er op de televisie wat smalend gedaan over ene heer Van Eeghen. Wat was er gebeurd? Van Eeghen, Nederlands zakenman, was in Moskou in kontakt gekomen met een paar hoge politici die hem vertelden dat de Russen wel eens met de Nederlanders willen praten over „de raketten-kwestie”.

Terug in Nederland stak Van Eeghen zijn blijdschap niet onder stoelen en banken: dit zou wel eens een bijdrage kunnen zijn in de richting van minder bewapening! En dus zocht hij kontakt met onze regering

Op de televisie deden ze daar smalend over: ach, wat denkt zo'n man toch wel.... Had hij gesproken met mensen uit de hoogste Russische kringen? 't Zou wat... Nee, dit soort gesprekken, over bewapening en zo, dat vindt plaats „langs de daartoe geëigende diplomatieke wegen”. En laat 't gewone volk, Van Eeghen inkluis, zich er nu maar niet mee bemoeien.

Ik wind me hierover nogal op. Zo zelfs, dat ik er graag een keer met jullie over wil praten, via dit stukje dus. Kijk, 't zou allemaal wat anders liggen als je werkelijk zou zien dat de regeringen van oost en west sukses hadden in hun ijveren voor de vrede, door de bewapening te verminderen. Maar daar is geen sprake van. Alle parijen spannen zich bovenmatig in om nieuwe supertrucs te bedenken.

En - dat moet ik eerlijk toegeven - daarin slagen ze bijzonder goed. Zowel Russen als Amerikanen verbazen voortdurend vriend en vijand met nog vernuftiger wapentuig. Kortom: er is weinig reden tot vrolijkheid. De machthebbers dezer aarde worden door angst en achterdocht verteerd en de resultaten zijn er naar. Alle geëigende diplomatieke kanalen ten spijt. Laat nu de Van Eeghens het maar eens proberen, denk ik dan.

Maar er is nog iets anders: ik ben een volgeling van Jezus. Dat roep ik meestal niet zo hard, maar ik bèn het wel. Goed, een volgeling met rare streken, maar die waren en zijn er meer. Als ik lees en overdenk hoe mijn Heer omging met mannen en vrouwen, dan boeit het me mateloos hoe hij oog en oor had voor mensen in hun eentje. Zó serieus nam Hij hen.... alsof de schepping ervan af hing.

Alsof elk mens iets nieuws zou kunnen worden en zou kunnen bedenken. En dat is geen verleden tijd - vergis je niet! Ik geloof dat Jezus ons voor eens en voorgoed heeft duidelijk gemaakt dat elk mens het startpunt kan vormen van nieuwe dingen. Zoals mijn leven vernieuwd en vrijgekocht is door Jezus, zo zal ook in de samenleving niet alles bij het oude hoeven te blijven. Het is dan ook onzin om te beweren dat er aan de bewapening niks valt te doen - dat is pure nonsens!

Opeens moet ik denken aan Mozes. Vroeg, kersvers uit de woestijn, een onderhoud aan met de farao. Wat zullen ze gegrinnikt hebben, de adviseurs van zijne majesteit de farao... Alsof „de slavenkwestie” niet behandeld diende te worden „langs de geëigende diplomatieke kanalen”.

Sorry, ik draaf door. Van Eeghen is geen Mozes. Maar een man als Van Eeghen raakt me wèl. Zo maar een mens die gelooft dat er dingen anders kunnen. Een mens die persoonlijk geraakt is en nu, op het naieve af, overgaat tot aktie.

Zo moesten toch maar niet tè meewarig glimlachen, de dames en heren diplomaten in Den Haag, Washington, Moskou, Genève.

Want wacht maar eens, er gebeuren nog wonderen!

TABITHA STAAT OP!!

Reeds enkele malen bent u via de kolommen van dit weekblad op de hoogte gebracht van ontwikkelingen rondom het nieuwe verzorgingshuis van Tabitha in Den Haag.

Deze jongste telg van het Tabitha-werk is inmiddels opengesteld voor 133 bewoners. In drie weken tijd kwamen ze allen binnen. Een hele onderneming is nu achter de rug: 8 verhuizingen per dag werden verwerkt! Inmiddels is te konstateren dat na het vele verhuizen, klussen, zoeken en dwalen, zowel nieuwe bewoners als personeel hun plaatsje gevonden hebben. Om alles vlekkeloos te laten verlopen zal nog wel wat organisatie en tijd nodig zijn, maar het begin is veelbelovend!

Kerkdiensten

Reeds vanaf 10 februari j.l. is er elke zondagmiddag een kerkdienst voor alle gezindten gehouden. De opkomst der bewoners was telkens verheugend groot!

Op 24 maart j.l. waren bijna 200 mensen aanwezig bij de officiële startmiddag van de kerkdiensten. Een unieke gebeurtenis! Leden van het bestuur van Tabitha, direktie en personeel, zeer vele leden van de Baptisten Gemeente 's-Gravenhage en vertegenwoordigers van de kerken in de wijken rondom Tabitha gaven alle acte de présence. En natuurlijk waren ook vele bewoners aanwezig mét familie en kennissen. De zaal (die 's middags dienst doet als restaurant!) puilde uit en een feestelijke middag kon om half vijf beginnen!

De leiding van de dienst was in handen van de pas benoemde pastoraal werker, ds. W. Huizing. Muzikale medewerking was er van „Gode zij ons lied” van de Baptisten Gemeente 's-Gravenhage, o.l.v. dhr. F. M. de Jong.

„Tabitha: sta op”

In deze dienst werd - mede op verzoek van meerdere bewoners - stil gestaan bij het gedeelte in de Schrift, waar over Tabitha gesproken wordt: Handelingen 9 : 36-42. Tabitha was een discipelin, die vervuld was van het doen van goede werken en het geven van aalmoezen. Zij zag de nood van de mensen om haar heen en hielp waar tekorten waren. Zo is zij inspiratiebron voor het werk dat de stichting Tabitha in Den Haag, Amsterdam en Stadskanaal wil doen!

In de verkondiging werd er op gewezen hoe in dit gedeelte de ene volgeling van Jezus, Petrus, de andere volgelinge, Tabitha oprichtte: toen Tabitha gestorven was, sprak Petrus: „Tabitha sta op”.

Zo kunnen ook bewoners en personeel als volgelingen van Jezus Christus elkaar oprichten, elkaar zo af en toe over een dood punt heen helpen en als opgerichte mensen de toekomst tegemoet gaan (vgl. Lukas 21 : 28).

De beste wensen

werden uitgesproken door meerdere genodigden.

Uitgave van de Baptisten Gemeenten in Nederland
Redaktie: Mevr. A. W. Lindenborn-de Graaff, ds H. Ploeger, prof. dr. J. Reiling, dr. O. H. de Vries, ds C. van Wier. Alle kopij te zenden aan de eindredakteur ds H. Ploeger, Kraaiensteinlaan 10, 6825 DH Arnhem.
Voor abonnementen en advertenties: Administratie De Christen, Biltseweg 10, 3735 MC Bosch en Duin. Abonnementenprijs bij vooruitbetaling *f* 43,— per jaar, voor abonnees in het buitenland *f* 60,— per jaar.
Administratie: De Vinkenhof, Biltseweg 10, 3735 MC Bosch en Duin, tel. 030-784457 - postgironummer 9260 t.n.v. Unie van Baptisten Gemeenten, Amsterdam.

dc
DE CHRISTEN
WEEKBLAD VAN DE BAPTISTENGEMEENTEN

De voorzitter van het bestuur, ds. K. M. Gerritsen wees er o.a. op dat in 1978 Tabitha in Den Haag gestorven leek. Ook toen sprak men tot elkaar: „sta op" en nu is het zover gekomen dat Tabitha weer springlevend is!
De direkteur, dhr. G. Kruithof, vergeleek Tabitha met een trein, waarin telkens weer andere mensen zitting nemen om de trein gaande te houden. Zo zijn we samen onderweg en de kerkdiensten zijn daar een belangrijk onderdeel van. Daar kunnen we elkaar ontmoeten bij de bron van het leven en daar kunnen we ons laten inspireren door de Ander, die voor ons geleefd heeft!
Als afgevaardigde van de Baptisten Gemeente Den Haag sprak br. D. de Vries, die wees op de historische banden tussen gemeente en Tabitha, dat destijds door enkele zusters zo voortvarend ter hand werd genomen. Deze banden zijn nu extra aangetrokken doordat ds. Huizing voorganger is van de gemeente én verbonden is aan Tabitha. Bovendien is vanuit de gemeente een ouderling benoemd, br. P. Keus, die een speciale opdracht heeft gekregen voor het werken in Tabitha.
Last but not least sprak een vertegenwoordiger van de kerken rondom Tabitha, rector Baselaar OFM. Hij benadrukte dat van bovenaf het voortgaan van de oekumene nog wel eens wordt tegengehouden, maar dat het uiteindelijk toch aan de basis moet beginnen: bij elkaar komen rondom het evangelie, rondom de Schrift en samen God te loven als mensen van allerlei kerken. In Tabitha kan dit al plaatsvinden en daarin mogen we een teken van het Rijk van God zien.

Verder op weg
Inderdaad een unieke gebeurtenis, 24 maart j.l.: kerkelijke scheidsmuren vallen hier in Tabitha weg: mensen van vele kerken kwamen bij elkaar om God te loven en samen het „Onze Vader" te bidden. Een stukje oekumene op z'n best!
Een gebeuren om bij stil te staan én om mee door te gaan.
Tabitha is in Den Haag opgestaan en is springlevend.

De officiële opening van Tabitha
zal op *31 mei a.s.*, 's middags om 15.30 uur, plaatsvinden. Graag geven we dat nú al aan u door. De dames F. Sijbesma en J. Veenstra, oud-diakonessen van Tabitha-Scheveningen, zullen dan de openingsceremonie verrichten!

Wout Huizing
Geesienus Kruithof

---

nbjb

Op het laatste moment zijn er nog een paar extra plaatsen vrij gekomen voor het

Internationale Jongerenkamp
in Oost-Duitsland

Dat betekent dat er ook uit Nederland nog ekstra jongeren naar toe kunnen.

Maar ...... dan moeten de aanmeldingen **zo spoedig mogelijk** binnen zijn.

Grijp deze unieke gelegenheid aan om samen met jongeren zowel van Oost als West-Europa geweldige dingen te beleven.

(De leiding is in handen van Siegfried Rosemann, D.D.R. en Piet Brongers, N.L.)

Aanmelden: onmiddelijk bij het Jeugdburo N.B.J.B. de Singel 5, 9203 XX Drachten.

Rom. 8:37-39

Heden nam de Heer Zich Zijn moegestreden kind, onze lieve en zorgzame Moeke, Oma en Overgrootmoeder

LYDIA RIENKS

weduwe van Pier Scholte sinds 1972,
op de leeftijd van 74 jaar.

namens de gehele familie
J. Stilma-Scholte,
Gudsekop 33
8604 CV Sneek

Na een langdurige ziekte is heden toch nog onverwacht van ons heengegaan broeder

PIETER HENDRIK ROOSEN

echtgenoot van Matje W. Börger
op de leeftijd van 77 jaar

Ps 25. De Heer is mijn Herder.

Baptistengemeente Haarlem

---

dc nieuws mededelingen actueel

Beroepingswerk
Aangenomen naar Stadskanaal-Zuid: W. van Berkel te Winschoten

dc
DE CHRISTEN
WEEKBLAD VAN DE BAPTISTENGEMEENTEN
100e jaargang - nummer 15 - 12 april 1985 93

De werkelijkheid van de dood na pasen

H. Ploeger

Nu jaagt de dood geen angst meer aan... zingen christenen. Maar wat zie je daarvan in het dagelijks leven? Zijn ook christenen niet doodsbenauwd voor de dood? Of zijn ze niet voor de dood doodsbenauwd maar voor het sterven, het proces van doodgaan? Of zijn ze doodsbenauwd voor pijn, lijden? Of voor de scheiding van hun beminden?
Wat betekent dat reëel: Nu jaagt de dood geen angst meer aan?
Kunnen we dat eigenlijk wel zingen?
Mogen we het eigenlijk wel zingen?
En als we het wel mogen zingen, hoe moet dan onze levenshouding zijn tegenover de dood?

Met name Okke Jager voert een krachtige en niet-aflatend pleidooi voor een voortgaande strijd tegen de dood. Daarin vindt hij uiteraard veel bijval. De dood is een erg storend element in de samenleving in het gezin. Ook in de gemeente. Ook gelovige mensen worden doorde dood bedreigd, ook gelovige mensen vallen - soms (erg) jong - aan de dood ten prooi. Dat brengt verdriet, leegte, problemen, twijfel in levens van mensen, ook van gelovige mensen.
Maar als je oud bent? Als het leven eerder als een last dan als een lust wordt ervaren? Is de dood dan niet een bevrijding? Mag er dan niet boven een overlijdensbericht staan: Hij/zij is verlost?, Hij heeft hem/haar welgedaan? Okke Jager meent: te allen tijde is de dood een zaak die niet bij het leven hoort

Anderen zeggen, ook gelovigen zeggen: Ik mag er niet aan denken met dit lichaam steeds maar te moeten door leven. Dan wordt leven tot on-leven. Altijd maar tot last van anderen te moeten zijn. Altijd maar afhankelijk van anderen te moeten zijn, dat is een onverdragelijke gedachte.

Een heel actuele zaak is of een mens mag ingrijpen in het leven van een mens. Natuurlijk is doodslag altijd verboden geweest, en strafbaar. Dat bedoel ik niet. Maar wel dit: mogen wij ingrijpen in een stervensproces? In een proces van afbraak van levensmogelijkheden? Als de kwaliteit van het leven erg achteruit gaat, moet dan het leven gerekt worden, of mag je de doodwerkende ziekte en aftakeling z'n gang laten gaan?
Niet ingrijpen, zeggen sommigen. Ze bedoelen: zolang er leven is, moet leven in stand gehouden worden. Mogen we niets doen wat de komst van de dood kan bespoedigen. Niet ingrijpen, want alleen God mag ingrijpen.
Daar staan andere meningen tegenover. Deze dat alle pogingen om het leven te verlengen, óók een ingrijpen is in het leven van anderen.
Wie gelooft dat de dood als macht niet het laatste woord is maar instrument is in de handen van de Schepper en Verlosser, die zal ook willen aanvaarden dat God langs de middelijke weg van een natuurlijk stervensproces Zijn kind kan thuis halen.

Een andere zaak, die bij christenen opvalt, is dat zij jubelen: Nu jaagt de dood geen angst meer aan (en ik denk dat ze dat oprecht menen en hartgrondig doen), en tegelijk geen enkel verlangen hebben om naar het Vaderhuis met de vele woningen te gaan.
Moeten we onze liederenboeken kuisen? Zingen we teveel? Of zingen we te weinig?
Zijn ook christenen verrast door de triomfen van de medische wetenschap en meegeleurd door de gedachte dat de dood bijna geheel verschalkt is?
Wat betekent het na pasen: Naar de hemel smacht mijn harte?

DEZE WEEK

VOLGENDE WEEK:
de gemeente Muntendam voor de lens

EEN LEVENDE HOND IS BETER DAN EEN DODE LEEUW

C. v. Wier

Alle kans dat u nu meteen aan het boek Prediker denkt. Want wanneer u ooit eens dat merkwaardige boek hebt doorgelezen, dan is het welhaast onwaarschijnlijk, dat deze merkwaardige uitspraak u niet opgevallen zal zijn. Kijkt u nog maar eens naar hoofdstuk 9, vers 4.

Hoop voor levenden!
Daarover heeft Prediker het in het genoemde vers. En voor ons, christenen van het nieuwe testament, klinkt dat zeer vertrouwd en positief. Toch moeten we de schrijver van dit bijbelboek niet meer laten zeggen dan hij bedoelt. Wanneer u de eerste verzen van dit negende hoofdstuk eens aandachtig leest, dan zullen ze bij u bepaald niet overkomen als een loflied. Eerder het tegendeel. Want wat de schrijver in feite zeggen wil, is: mens, hoe druk je je in het leven ook maakt en wat je via allerlei inspanningen ook veroverd hebt, wanneer je dood gaat, ben je alles kwijt! En dood gá je! Hou daar rekening mee!
Daar heeft dat „spreekwoord" over de levende hond en de dode leeuw alles mee te maken. U weet, dat de hond bij de mens in het Oosten een niet erg gewaardeerd dier was? Iemand een hond noemen, betekende bepaald niet dat je hem een complimentje gaf. Een leeuw, dat was iets anders! De koning der dieren. Sterk, imponerend! En wanneer Prediker beide dieren nu even naast elkaar zet, bedoelt hij kennelijk te zeggen: ook al voel je je misschien een niet al te indrukwekkend mens, een hond, wees maar blij dat je nog leeft, want het leven kan je nog best een heleboel mooie dingen geven. Geniet daar maar van. Maar wees realistisch, want de dood ontloop je niet.

Alles is ijdelheid
Wanneer het boek van de Prediker bij u overkomt als somber, om niet te zeggen zwartgallig, dan zou dat op zich niet zo verwonderlijk zijn. Want de schrijver gaat zeer realistisch om met de problemen van het leven, waaraan in feite geen mens ontkomt.
In het eerste hoofdstuk bijvoorbeeld constateert de Prediker dat er in onze, door de zonde verwrongen wereld, weinig of eigenlijk niets, veranderd, verbeterd is door alles wat mensen hebben geprobeerd te doen. Dat veel mensen hun best hebben gedaan valt niet te ontkennen. Maar wat leverde het op? Is er minder dreiging, onrecht, geweld, verdriet? Werd het paradijs heroverd?
O ja, er gebeurde genoeg. Kijk maar naar de wind die nagenoeg iedere dag van richting verandert, maar uiteindelijk toch weer op zijn uitgangspunt terugkeert. De zon gaat op, gaat onder en gaat weer op. Maar wat verandert er in feite? Honderden beken laten dagelijks hun enorme watervoorraad stromen naar de oceaan. Maar ziet u het water van de zee stijgen?
Ondanks alle veranderingen van dag en nacht, van zomer en winter, van oorlog en vrede, van ziekte en gezondheid, van leven en dood wijzigde zich de levenssituatie van de mens in feite niet? De hemel kwam niet dichterbij. De levensvragen werden niet opgelost. Gods daden blijven wonderen, onverklaarbaar: positief, waar het gaat om duidelijke hulp en redding, doch negatief waar de lasten van het leven blijkbaar volledig op onze schouders terechtkomen en God zich blijkbaar neutraal opstelt. Veelzeggend in dit verband zijn de verzen 13 en 14 van hoofdstuk 7: „Immers kan de mens van de toekomst niets ontdekken"...

O, die dood!
We noemden het al even: in het negende hoofdstuk gaat de Prediker nader in op de tragische omstandigheid, dat de dood, vroeg of laat, ieder te grazen neemt, goeden of slechten, Gods vrienden zowel als Gods vijanden. En leeft een mens daar nu voor, om dood te gaan? Is het leven niet daarom één stuk ijdelheid, omdat de dood het laatste woord heeft?
O zeker, er staan in het boek Prediker ook positieve dingen. Maar de gedachte die bij mij omhoog kwam, was: in het leven en in het denken van de Prediker ontbreekt nog zeer nadrukkelijk de grote Prediker van het nieuwe testament, Jezus Christus! Zouden we hem, als man van het oude verbond, dit kwalijk kunnen nemen?

Jezus' leven was geen ijdelheid
„Welk voordeel heeft de mens van al zijn zwoegen"? vroeg de Prediker zich onrustig af. Hij zag de zin en de vruchten van het mensenleven blijkbaar niet. En had hij ongelijk? Wat leveren de inspanningen van zondaren uiteindelijk op?
Maar Jezus had in deze zin met zijn leven geen enkel probleem. Hij wist waarvoor Hij gekomen was en wat het op zou leveren. Talloze uitspraken wijzen daar nadrukkelijk op.

„Ik ben het licht der wereld; wie Mij volgt zal nimmer in de duisternis wandelen, maar hij zal het licht des levens hebben". Mensen uit het duister van zonde en ondergang redden, daarvoor kwam Hij! En Hij kwam niet tevergeefs.
Verontwaardigd verweten de Joden Hem dat hij van zichzelf getuigde. Maar Jezus wist, dat Hij, als Zoon van God, op deze vorm van „zelfrespect" het volste recht had.

Jezus noemde zichzelf het brood en het water des levens en Hij durfde mensen te garanderen, dat zij nimmer meer zouden worden gekweld door de honger en dorst van angst, onzekerheid, schuldbesef, wanneer zij Hem wilden aanvaarden als Gods helpende en reddende hand.

„Mijn spijze is de wil te doen van degene die Mij gezonden heeft, en zijn werk te volbrengen". Zouden er ooit dingen in Jezus' leven kunnen zijn geweest waarop Hij geen helder zicht had, dan in geen geval het doel en de bestemming van zijn aardse leven.

De Paaszon!
Zat de Prediker, evenals vele andere mensen, met allerlei vragen betreffende de dood van de mens? Jezus is gekomen om die vragen te beantwoorden. „Ik ben de opstanding en het leven! Wie in Mij gelooft, zal leven, ook al is hij gestorven, en een ieder, die leeft en in Mij gelooft, zal in eeuwigheid niet sterven!"
Dringt het nog wel dagelijks en voldoende tot ons door, hoe enorm veel licht het leven, de dood en de opstanding van Christus voor ons produceren? We mogen leven en genieten van al het goede dat God ons geeft en ondertussen beseffen: het allerbeste komt nog, op de grote opstandingsdag van 1 Cor. 15. We mogen leren leven met de moeilijkheden waaraan geen mens ontkomt, doordat we mogen weten, dat het lijden van deze tijd niet te vergelijken valt met de heerlijkheid die nog komen zal!
Schreef de Prediker, dat de mens van de toekomst niets ontdekken kan (7:15), wij mogen constateren dat God zelf ons visie op de toekomst heeft gegeven in Jezus, de eeuwige zon van de Paasdag.

Een levende hond....
Ik voel mij geen leeuw, eerder een hond, die eigenlijk nog niet eens recht heeft op de kruimels die van de tafel vallen. Maar wel een levende hond. „En voor al wie tot de levenden behoort is er hoop", schreef Prediker!

PASTORALIA

In pastorale gesprekken komt menigmaal de zondagse samenkomst aan de orde. Niet alle leden zijn even trouw. Voor sommigen is het niet abnormaal slechts één per veertien dagen de diensten bij te wonen. Zo'n gewoonte is geen goede gewoonte. Het is echter te goedkoop om deze slechte gewoonte te bestrijden met de opmerking dat we van de 168 uren per week er toch zeker wel twee -uit en thuis- aan de Heer, aan de gemeente mogen wijden.

Als het alleen een kwestie van tijdhebben en tijdgeven zou zijn, zou zo'n rekensommetje kunnen opgaan. Het gaat echter om meer.

Eén van de redenen die voor zo'n veertiendaagse kerkgang worden gegeven, is deze: ik luister graag eens naar de radio. Of ik kijk naar de t.v. Dan leer je ook eens anderen kennen.
Dat laatste kán een stukje waarheid in zich hebben. Maar als regel leer je een kerk of kerkelijke gemeenschap niet kennen door een radio- of t.v. dienst. Daarvoor is meer nodig. Hoewel natuurlijk niet ontkend kan worden, dat sommige mensen door zo'n uitgezonden dienst belangstelling voor een bepaalde kerk of kerkelijke gemeenschap gaan opvatten.

Je bent echter lid van een plaatselijke gemeenschap. Bij de baptisten is dat uiterlijk een kwestie van vrijwilligheid. Niemand wordt gedwongen baptist te worden of te blijven. Kinderen uit baptisten gezinnen hebben misschien wel eens onder een zekere druk gestaan, maar dat was dan te wijten aan de bezorgdheid van de ouders over het heil van hun kinderen. Daar kun je uiteindelijk alleen maar dankbaar voor zijn.

Even teruggrijpend op het bovenstaande: uiterlijk is de toetreding tot een baptisten gemeente een zaak van vrijwilligheid. Maar innerlijk, in wezen natuurlijk niet. Dat wil zeggen: wie gelovig is geworden, wie Jezus Christus heeft aanvaard als de Heer en Heiland van zijn leven, wie de Heilige Geest heeft ontvangen, is niet vrij meer. Die is niet meer vrij om zich al of niet bij een lokale gemeente aan te sluiten. Die kan niet meer zeggen: Ik volg Jezus en daarmee basta. Neen, gelovig worden in Jezus Christus heeft tot gevolg dat men verbonden wordt met andere gelovigen. Dat men gebonden ís aan andere gelovigen.

Die verbondenheid wordt o.a. tot uitdrukking gebracht door de onderlinge samenkomsten, zoals de bijbel ze noemt. Wie naar de bijeenkomsten der gemeente gaat, drukt daarmee zijn verbondenheid met de gemeente uit. Wie ontrouw is in het bezoeken van de diensten, met name op zondag, laat daarmee zien - ook aan buitenstaanden - dat hij geen of weinig binding heeft met zijn medegelovigen.

In een pastoraal gesprek zal dit gegeven uitgangspunt moeten zijn. Natuurlijk komen er dan ook vragen naar de gang van de dienst en het gehalte van de prediking aan de orde. Vaak moeten de oorzaken van een optredende vervreemding tussen een lid der gemeente en de gemeente, op een rijtje gezet worden.
Maar zo'n gesprek kan heilzaam zijn. Zowel voor het lid als voor de gemeente.

Ploeger

STILSTAAN BIJ PASEN

Als u dit leest is Pasen alweer voorbij. Heeft u het gevierd? Ja, natuurlijk, zegt u. Op eerste Paasdag hadden we een overvolle kerk. Voor de dienst zongen we blijde opstandingsliederen, het zangkoor werkte mee, de kinderen waren er allemaal bij en de dominee heeft een mooie preek gehouden, met een goede, duidelijke boodschap. Weet u nog welke?
Pasen vier je hoofdzakelijk temidden van de gemeente, geloof ik. Thuis doe je er niet zoveel aan. Hoogstens krijgen de maaltijden een extra accent. Daar is overigens niets op tegen. In de Joodse feesten heeft het eten een uiterst belangrijke plaats! Wel heb ik wat moeite met een slager die Paaspaté aanprijst of een kruidenier die ons met de aansporing ,,Maak een feest van Pasen'' wil aanzetten tot het inslaan van vele levensmiddelen, en bepaald niet de meest elementaire.

Kerkelijke feesten omwille van heilsfeiten
Terecht heeft men de voornaamste heilsfeiten van oudsher willen herdenken. Hun volgorde bepaalt het gezicht van het kerkelijk jaar. Daaromheen zijn passende getijden gegroepeerd. Het is goed en juist om jaarlijks stil te staan bij de meest essentiële zaken van ons christelijk geloof. In onze jachtige tijd is stilstaan niet eens zo eenvoudig. Zelfs het vieren brengt drukte, organisatie en spanning met zich mee. Maar het kan ook nu nog. Het is niet noodzakelijkerwijs aan een dag gebonden.

Pasen
Kerstmis, Goede Vrijdag, Pasen, Hemelvaart en Pinksteren. Zoals u ziet staat Pasen precies in het midden. Het vormt het hart van de heilsfeiten, zou je kunnen zeggen. Paulus zegt dan ook dat de opstanding de wezenlijke inhoud van ons geloof is. ,,Indien wij alleen voor dit leven onze hoop op Christus gebouwd hebben, zijn wij de beklagenswaardigste van alle mensen''. (1 Cor. 15:19)
Waarom vindt Paulus dat? Stel, dat Jezus aan het kruis gestorven was en daarmee de verzoening tussen God en de mensen bewerkt had en dat Hij daarna begraven was, voorgoed. Wat zou dat dan voor ons betekenen? Dat wij tijdens ons aardse leven een soort gevoel van opluchting mogen hebben, omdat God ons onze zonden niet meer aanrekent. Maar toch klopt er dan iets niet. Het loon der zonden is de dood, lezen we in de Schrift. Als onze zonden zijn weggedaan is de doodstraf daarvoor toch ook overbodig geworden? We zijn niet alleen met God verzoend door Jezus' dood, wij zijn ook behouden door Jezus' opstanding. Op de weg naar God toe bevond zich de slagboom van de dood, op zijn plaats gehouden door de Satan. Jezus heeft deze barrière doorbroken en de toegang vrijgemaakt. Daarom kunnen mensen op de Paasmorgen zingen tussen de graven. Daar lijkt de dood immers nog te heersen. Maar dat is slechts schijn. Christus heeft overwonnen!

Hoop
Met de opstanding houdt ook onze hoop verband. Er zou van ons geloof bitter weinig overblijven als dat niet bij voortduring gevoed werd door hoop. Hoop op vervulling, vervolmaking, vrede en vereniging met God en met hen die ons voorgingen. Hoop ook op een leven dat niet doorvlochten is met angst, pijn en verdriet. ,,Die hoop doet al ons leed verzachten, komt, reisgenoten, 't hoofd omhoog.'' Is dit leven een reis, wellicht naar de eeuwigheid, om met Bunyan te spreken? Misschien wel, maar bij deze reis gaat het om meer dan het doel. 't Is immers in dit leven dat we God hebben leren kennen, weliswaar ten dele, maar het heeft ons leven wel veranderd en er zin aan gegeven.
't Is ook in dit leven dat God zich geopenbaard heeft in zijn zoon Jezus Christus, die gekomen en gegaan is, daartussen en daarmede voorgoed zijn sporen op aarde achterlatend.
Laten we stilstaan en ons verheugen.

Ans Lindenborn

De situatie in Nicaragua houdt de gemoederen bezig. Enerzijds wordt de sandinistische regering als een marxistische regering aangemerkt, anderzijds is er zowel lof als critiek voor de regering Reagan. Het beeld van de kleine David en de grote Goliath duikt telkens weer op.
Nicaragua telt 30.000 baptisten; daarmee is de baptisten unie de sterkste evangelische beweging in dit midden-amerikaanse land.

Nicaraqua: HOOP OP VREDE

Van 28 jan. - 1 febr. j.l. hield de baptisten unie van Nicaragua haar 49ste algemene vergadering in de ruimten van het seminarie in Managua. Ruim 300 afgevaardigden namen daaraan deel. Sommigen hadden voor de reis enkele dagen nodig.
Tot de deelnemers behoorden Michael Borkowski namens de duitse baptisten, en Dr Erich Geldbach namens ,,Initiative Shalom". Het onderstaande is ontleend aan hun verslag in Die Gemeinde van 31-3-85.

,,Wij moeten ernstig over ons geloof en over onze ervaring als christenen nadenken. Wij moeten leren de tekenen der tijden te verstaan. Daarbij zullen wij ontdekken dat ons volk in Nicaragua, waartoe wij als gemeente behoren en waarin God ons gezonden heeft, op het getuigenis van ons geloof aan Jezus Christus wacht". Zo begon de voorzitter van de unie, Gonzola Mairena, de jaarlijkse conferentie.
Het werk werd in 1917 begonnen door noord-amerikaanse zendelingen. Sedert 1975 is de unie met 200 gemeenten zelfstandig.

Oorlog
De oorlog woedt aan de grenzen van het land. Aan het begin van de conferentie moest meegedeeld worden, dat drie gemeenten in het grensgebied met Honduras na aanvallen van de contra-revolutionairen ontbonden moesten worden. Niet alleen in de grensgebieden lijden de gemeenten onder de oorlog; steeds meer gemeenten krijgen berichten dat jonge gemeenteleden bij de vervulling van hun dienstplicht gesneuveld zijn. Baptisten artsen worden opgeroepen te werken in veldhospitalen.
Algemeen is de angst dat Nicaragua tot een Vietnam zal worden. De contra-revolutionairen bestaan voornamelijk uit voormalige leden van het leger van de verdreven dictator Somoza wiens schrikbewind en uitbatingspolitiek diepe sporen heeft nagelaten. Gevluchte Cubanen ondersteunen deze lieden. President Reagan heeft bij de aanvaarding van zijn tweede ambtstermijn openlijk verklaard dat zijn bewind deze contra-revolutionairen ondersteunt. Hij noemt hen vrijheidsstrijders. Daarmee is de totaal verschillende visie op de situatie aangeduid.

Geen haat
Russel Brown, vertegenwoordiger van de American Baptist Churches, sprak de conferentie toe. Hij vroeg het volk van Nicaragua in zijn groet om vergeving voor het leed en het onrecht dat door zijn land het nicaraguaanse volk wordt aangedaan. Hij verzekerde dat amerikaanse baptisten bij Reagan blijven aandringen op wijziging van de amerikaanse politiek, dus op staking van de hulp aan contra-revolutionairen.
De nicaraguaanse baptisten koesteren geen haat jegens de Amerikanen. Steeds werd beklemtoond dat een onderscheid gemaakt moet worden tussen het amerikaanse volk en de amerikaanse regering. Ook werd duidelijk dat er onder de baptisten critici van het sandinistische bewind zijn, maar zij blijven hun land en hun volk trouw.

Vrijheid
Als in zoveel landen waarin de rooms-katholieke kerk haar bijna-almachtige plaats verloor, is er voor protestanten meer vrijheid dan voorheen, ook onder marxistische getinte regeringen. De baptisten in Nicaragua hebben een seminarie, een ziekenhuis, een bejaardentehuis, scholen. Zij werken samen met andere evangelische groepen aan sociale en agrarische hulpprojecten. Door een eigen radiozender, ,,golven van licht" genaamd, worden regelmatig evangelistische programmas uitgezonden; elke zondagmiddag wordt de kerkdienst van de eerste baptisten gemeente in Managua uitgezonden.

Bevrijdingstheologie
Op de jaarvergadering werd veel ruimte gemaakt voor gesprekken omtrent de deelneming van christenen aan het openbare leven. Een van de afgevaardigden is lid van het parlement, die een nieuwe grondwet moet ontwerpen. De sandinistische burgemeester van Massaya, een stad in de buurt van de hoofdstad Managua, is lid van een plaatselijke baptisten gemeente.
Zeer open werden de kansen en de gevaren van een theologie van de bevrijding besproken. Men worstelde om een weg te vinden om zowel evangelistisch als maatschappelijk bezig te zijn. Stemmen om de banden met het sandinistische bewind niet al te strak aan te halen, ontbraken evenmin. Er bestaat een grote bezorgdheid over de gevaren die gepaard gaan met de propaganda van een marxistische ideologie. De voortdurende oorlogsituatie begunstigt deze ideologie eerder dan dat zij deze kwaad doet.
De vergadering nam een resolutie aan waarin de regering wordt gevraagd rekening te houden met het recht op dienstweigering, zoals dit in de grondwet is vastgelegd.

Gemeentegroei
Voor evangelisatiewerk geldt geen enkele verplichting of beperking, constateerde men met vreugde. Er wordt op ruime schaal gebruik gemaakt van de kansen. Men wil in de komende tien jaar tot verdubbeling van het aantal leden komen.
Omdat de baptisten gemeenten vooral gemeenten van de armen zijn, wordt er veel gedaan om de armste, vooral plattelandsgemeenten te steunen. Juist deze laatste gemeenten hebben een grote aantrekkingskracht. Centraal in de verkondiging staat de boodschap van Jezus' verzoeningsdood aan het kruis. Men leeft en werkt in het besef dat men deze boodschap schuldig is aan het volk.

Vluchtelingen
Het vluchtelingenprobleem is groot. De duitse baptisten hielpen met een gift van 7000 dollar. Dat de nicaraguaanse baptisten door de baptisten in Europa niet vergeten worden, doet hun bijzonder goed.

De beide duitse broeders besluiten hun verslag met de woorden:
,,Het volk van Nicaragua heeft vrede en gerechtigheid nodig. Wij geloven dat de baptisten in heel de wereld daaraan een bijdrage kunnen leveren.
De verbondenheid met de broeders en zusters in Nicaragua zal zeker blijven".

P.

BIJBELPRODUKTIE GROEIT IN POLEN

Het bijbelgenootschap van Polen hoopt dit jaar 250.000 bijbeluitgaven te laten drukken. Maar ook dan zal nog niet voldaan kunnen worden aan de huidige behoefte aan bijbels.
,,De vraag naar bijbels is de laatste jaren zo sterk toegenomen," vertelde mevrouw Barbara Enholc-Narzynska in Warschau aan een medewerker van de persdienst van de Europese Baptisten Federatie, ,,dat er bijna niet aan te voldoen is." Mevrouw Narzynska is al dertig jaar algemeen secretaris van het Pools Bijbelgenootschap.
Was zij in haar beginjaren totaal afhankelijk van de bijbels die mochten worden ingevoerd, nu kan ze in toenemende mate in Polen zelf bijbeluitgaven laten drukken.
Voor dit jaar staan 150.000 bijbels, 50.000 kleurrijke kinderbijbels en 50.000 evangelies op het programma.
Papier is echter schaars in Polen. Maar zelden kan ze voldoende papier kopen voor haar drukopdrachten. Daarom is ze voor een deel van haar produktieprogramma nog steeds afhankelijk van papier dat door

Vervolg op pagina 7

UIT DE GEMEENTEBLADEN

UIT DE GEMEENTEN

In **Alphen aan den Rijn-Noord** houdt men zich evenals in andere gemeenten bezig met de vraag: Hoe bereik je mensen met de blijde boodschap? Eén van de ideeën was om in de wijk waarin men als gemeente woont, de bewoners uit te nodigen op een koffie-morgen. Na aanvankelijke moeilijkheden is het gelukt een aantal bewoners van een wijk daarvoor te interresseren. Het was een goede morgen, schrijft de evangelisatie-werkgroep.
Een ander belangrijk facet in de gemeentelijke arbeid is de aandacht voor vreemden, die de diensten bezoeken, en die tot vrienden moeten worden. Het is een goede gewoonte om vrienden aan de ,,familie'' voor te stellen, zoals in Alphen a/d Rijn gebeurt. Voorts is van deze gemeente nog te melden, dat de pastorale werker, br. Vorck, elders in de wijngaard van de Heer zijn arbeid voortzet.

Een gemeente die het enkele jaren geleden erg moeilijk heeft gehad, is de gemeente **Assen.** *Door de volhardendheid en het gebed van de overgebleven leden is de arbeid echter behouden gebleven en bevindt zich de gemeente in opgaande lijn. De gemeente kerkt al jaren in de Doopsgezinde kerk, en in gezamenlijk overleg is er een plan ontworpen om tot een verbouw te komen, en daardoor het gebouw beter geschikt te maken voor de arbeid van beide gemeenten. Een belangrijk winstpunt bij deze aanpassing aan de behoeften is het verwijderen van drempels, zodat rolstoelgebruikers gemakkelijk de kerk kunnen binnenkomen. Dat is een waardevolle zaak, en zeer aan te bevelen. We zullen er in onze samenleving rekening mee moeten houden dat het aantal rolstoelgebruikers zal toenemen.*

In **Bolsward** is een baptisten gemeente in opkomst. Nu wordt het werk nog vanuit Sneek begeleidt. Zoals in alle gemeenten, is ook in Bolsward de aandacht voor kinderen en jeugd groot. Vakantiebijbelscholen zijn een zeer geschikt instrument om contacten met kinderen (en daarmee met ouderen) te krijgen. In Bolsward hield men een vakantiebijbel**feest**week. Dat is een langer woord, met een heel blijde inhoud. Vier morgens van 9.30 - 11.30 werd in de kapel bijeengekomen; de eerste dag waren er 53, de laatste dag 59 kinderen. Natuurlijk werd er veel gezongen, en wie zou de waarde van zingen willen ontkennen? Vooral het van buiten leren is belangrijk, met name voor het latere leven.
Het bijbelverhaal is belangrijk, want het gaat om de bijbelse boodschap.
Ook het samen bezig zijn met allerlei werkjes is van betekenis; ook kinderen moeten leren elkaar te verdragen, elkaar te helpen, sámen te zijn. Waarom zou er ook geen boeiend (verteld) vervolgverhaal mogen zijn? Dat prikkelt de kinderen de volgende morgen terug te komen.

Dat gezelligheid een belangrijk kenmerk is van het leven van een baptisten gemeente, wordt door sommigen aangemerkt als kneuterigheid, als onderonsjes, zonder aandacht voor (de nood van) de buitenwereld. In **Doetinchem** *heeft men allang de positieve betekenis van gezelligheid (waarin het woord gezelschap zit, dat oorspronkelijk toch zoiets als samenleving betekende) ontdekt, en ook in praktijk gebracht. Als het werk van de verschillende verenigingen en clubs de revue passeert, als mensen gelegenheid hebben met elkaar te praten, groeit er een verbondenheid tussen gemeenteleden die basis kan zijn voor de voortzetting en de uitbreiding van de gemeentelijke arbeid. Vooral voor vrienden van de gemeente is zo'n gezellige gemeenteavond een prachtkans om degemeente en haar mensen nader te leren kennen.*
Vermelding verdient eveneens dat in 1984 in deze gemeente voor f 3700,— boeken werden verkocht.

Evenals andere gemeenten heeft ook de gemeente **Emmer-Compascuum** ontdekt dat er een groep leden is die niet genoeg aandacht krijgt.
Het is de groep die niet meer naar de jeugd gaat; die wellicht getrouwd is, of ook niet; die te jong is voor 40 + en nog ouderen. De 20 + zoals ze ook wel genoemd worden.
In Emmer-Compascuum gaat men daar wat aan doen. Zoals er ook elders wat aan gedaan wordt. Een belangrijke vraag daarbij lijkt wát men gaat doen. Wat is het uitgangspunt? Wat wil men bereiken? Wat is de doelstelling? Een belangrijke doelstelling moet zijn, de vervreemding van deze jonge leden van de gemeente tegen te gaan, zo mogelijk geheel te voorkomen. Of het juist is, dan vragen als abortus, opvoeding, euthanasie, kernbewapening e.d. te gaan bespreken (om maar een paar mogelijke onderwerpen te noemen) lijkt twijfelachtig. Wellicht doet men er het beste aan, de avonden geheel open te laten en te wachten wat er op tafel komt.
Naast een 20 + groep kan er behoefte bestaan aan een jonggehuwdenkring.
De interessen van getrouwden en niet-getrouwden kunnen ver uiteen lopen.

In de gemeente **Harlingen** *heeft men aandacht besteed aan ons weekblad.*
Men constateerde dat het aantal lezers van DC ,,niet zo bijster hoog is''. Dat betekent dat velen nauwelijks iets weten van het Uniegebeuren en van het reilen en zeilen van de andere gemeenten. Daar zal wat aan gedaan worden. Br. L. Zoethout -die veertig jaar geleden zetter was bij drukkerij Brandenburg, Workum, waar ons blad toen werd ,,gemaakt''- zal graag nieuwe abonnees noteren. Een voorbeeld dat navolging verdient.
Door erfenis verkreeg de gemeente de beschikking over een woning, die verkocht zal worden. Het is een goede zaak dat leden en vrienden der gemeente hun nalatenschap -geheel of voor een deel- ten goede laten komen aan de arbeid der gemeente. Men kan natuurlijk ook de Uniegemeenschap daarin betrekken.
Tenslotte vermelden we nog dat in deze gemeente nog steeds twee diensten per zondag worden gehouden. De laatste zondag van de maand is er 's avonds een bijzondere dienst, die als regel bijzonder goed bezocht wordt.

Wie wordt er ooit gehuldigd vanwege een jubileum van 33 ⅓ jaar? In **Heerenveen** is dit gebeurd. Br. Jaap de Haan werd op 8 februari '84 in de bloemetjes gezet omdat hij één derde eeuw dirigent van het zangkoor is geweest. Een voorbeeld dat navolging verdient? Ik gun onze koordirigenten en vele anderen zulk een jubileum. Bedoeld jubileum werd in het jaarboekje over 1984 vermeld; vandaar dat we er nú pas aandacht aan kunnen besteden, tegelijk constaterend dat br. de Haan dus op weg is naar zijn 35-jarig jubileum.

Hengelo-Het Venster *had reeds lang plannen een open gemeente-avond te houden. Besloten werd tot de speelse opzet van een ,,gespreksmarkt''. De bedoeling is dat alle bezoekers op de bewuste avond in de gelegenheid zijn in ieder geval twee of drie gesprekken te voeren bij de verschillende ,,kraampjes''. Het motto is: christen zijn en onze taak. Natuurlijk ontbreekt de koffie niet.*
Ook uit deze opzet blijkt de wenselijkheid van meer contact tussen de betrokkenen bij de gemeentelijke arbeid. Eveneens is duidelijk hoe noodzakelijk het is dat mensen informatie ontvangen over wat er allemaal in de gemeente gebeurt, en wat de opdrachten en de mogelijkheden van de gemeente zijn.

De gemeente **Vriescheloo** heeft het initiatief genomen tot daadwerkelijke hulpverlening aan mensen die op de een of andere wijze in problemen gekomen zijn. Men is druk bezig met het gereedmaken van een pand in Bellingwolde. Daartoe worden veel vrijwilligers ingeschakeld.
Men wil dit stukje diaconaal werk uit vrijwillige giften bestrijden.
Zeker een lofwaardig streven. We krijgen de indruk dat de voorganger der gemeente, br. Boskamp, een sterk stuwende factor is in dezen.
Moge de Heer dit werk zegenen. In onze samenleving zijn er velen die tussen de wielen komen, of anders gezegd: die tussen wal en schip raken. Hun lot kan een christen niet onverschillig zijn.

DE DIALOOG

J. Reiling

Woorden hebben hun eigen geschiedenis. Op 't gymnasium leerde ik dat dialoog een gesprek op papier was dat nooit had plaatsgevonden. Een filosoof gebruikte het om anderen zijn wijsgerige gedachten te laten zeggen. Later merkte ik dat in een toneelstuk twee mensen met elkaar praatten en dat heette dialoog. Wat van deze dialogen bleef hangen was dat dialoog iets kunstmatigs was. Geen spontaan gesprek maar woorden van een ander. Tegenwoordig is dat anders. Dialoog is in. Dat is ook weer niet zo nieuw. In de jaren zestig is het woord ineens uit de vergetelheid gestapt. Het deed zijn intrede in de kerk en samenleving om een bepaalde manier aan te geven hoe mensen of groepen van mensen met elkaar praten over zaken van wederzijds belang. Zo werd het ook in het oecumenisch spraakgebruik opgenomen met het oog op de gesprekken die twee kerken met elkaar gingen voeren. Zulke gesprekken zijn de laatste twintig jaar in grote getale gevoerd. Ook de Baptist World Alliance doet aan enkele van deze gesprekken mee. Er is een dialoog geweest met de hervormde wereldalliantie, waaraan ook ik heb meegedaan (hierover is een en andermaal in DC geschreven), een gesprek met de Lutherse Wereld Federatie is aan de gang en er is een begin gemaakt met een dialoog met de R.K.kerk. Vooral dit laatste gesprek is er een van ongelijke partners want de ene partner is de top van de meest internationale kerk ter wereld terwijl de andere een losse federaties is van unies die zelf weer federaties van autonome gemeenten zijn. Maar in zo'n gesprek gaat het er niet om bindende uitspraken op te stellen die dan door de officiële instanties moeten worden goedgekeurd. Zover is het nog niet tussen baptisten en roomskatholieken, evenmin trouwens met lutheranen en hervormden.

Ontmoeting

Van tijd tot tijd komen de mensen die in de verschillende kerken verantwoordelijk zijn voor de dialogen bijeen om hun bevindingen te vergelijken en van elkaar te leren. Ook moeten de theologische gesprekken die door de Wereldraad van Kerken worden georganiseerd (waaraan de meeste leden-kerken deelnemen) daarbij worden betrokken want gemeenschap van kerken is meer dan goede gemeenschap tussen telkens twee kerken. Onlangs vond in Génève zo'n bijeenkomst plaats en ik had het voorrecht om de BWA daarbij te vertegenwoordigen. Er werd daar ernstig nagedacht over de vraag wat we eigenlijk aan het doen zijn wanneer we een dialoog met elkaar voeren. Tijdens die gesprekken kwam er het een en ander naar voren dat mij de moeite waard leek om door te geven omdat we er in onze eigen kring ook onze winst mee kunnen doen. Want ook in eigen huis is het soms moeilijk genoeg om met elkaar te praten.

Openheid en trouw

Wanneer noem je een gesprek dialoog? Het gaat niet om de gespreks-onderwerpen op zichzelf maar daarom dat de gesprekspartners over die onderwerpen heel verschillende gedachten hebben. Maar om er überhaupt over te kunnen praten moet je toch wel een gemeenschappelijk uitgangspunt hebben dat van hogere orde is dan het gespreksonderwerp. Wanneer kerken (om ze allemaal onder één woord te vangen) gaan praten over bijvoorbeeld de doop, dan moeten ze elkaar toch kennen en erkennen als gelovend in God en in Jezus Christus.

Maar om werkelijk met elkaar te spreken moet er nog meer gebeuren. De partners moeten elkaar accepteren zoals ze zijn en zich voor elkaars visie open durven stellen. Je moet elkaar laten uitpraten en ten einde toe naar elkaar luisteren.

Je moet het beeld dat je van je gesprekspartner hebt, thuislaten en naar hem of haar kijken zoals hij/zij zich te kennen geeft. Daar is tussen kerken al heel wat voor nodig want de wederzijdse vooroordelen zijn vaak groot. Men weet doorgaans maar weinig van elkaar. Dat geldt misschien niet zo voor de kleine groepjes die de gesprekken voeren maar wel van de kerken die zij vertegenwoordigen. Maar openheid is slechts de ene helft van de voorwaarden. De andere is dat ieder trouw moet zijn aan zijn eigen overtuiging. Een gesprek waarbij de partners uit pure openheid voor elkaars opvattingen de eigen bagage overboord gooien om samen een soort grootste gemene deler te vinden is geen goed gesprek. Het is zonder karakter. Het gaat er veeleer om de weerbarstigheid van de verschillen om zo te zeggen aan den lijve te ondervinden en toch elkaar tot het uiterste vast te houden.

Dynamiek

Het gevaar is niet denkbeeldig dat zulke dialogen tot niets leiden en op de duur alleen tot meerdere vreugde van de deelnemers worden gevoerd. Dat wisten de oude Grieken al. Toch moet dat risico worden genomen. Want alleen waar het gewaagd wordt kan iets gebeuren. Waar christenen het samen wagen daar kan iets van de Heilige Geest gebeuren, want aan hun samenzijn is een belofte van de Heer verbonden.

Een eerlijk en open gesprek tussen hen is op zichzelf al een geestelijke gebeurtenis. Er ontstaat een verbondenheid die er eerst niet was. Het gemeenschappelijke uitgangspunt krijgt nieuwe betekenis. Dat is de dynamiek van de dialoog.

Zo'n moment beleefden wij in de gesprekken met de hervormden toen we besloten dat er aan ons theologisch rapport iets moest worden toegevoegd, nl. een brief die de kerkeraden zo aan de gemeenteleden konden doorsturen, een brief dus voor Jan Baptist en Piet Hervormd. Toen Martin Cressey, een principal uit Cambridge, en ik ons samen zetten aan het schrijven van deze brief, gebeurde het. We vonden gewone woorden om te zeggen wat ons verbond en om de gemeenteleden uit te nodigen dit wederzijds bij elkaar te onderzoeken.

Doorgeven

Het grote probleem van de dialoog ligt echter niet hier. Zulke ervaringen kun je alleen in kleine kring hebben, want anders is niet iedereen er echt bij betrokken. Het probleem is: hoe vertel ik het anderen? Hoe wordt het overgedragen? In de dialogen van kerken is dat veruit het grootste probleem, want hoe groter de kerk hoe groter de afstand tot de gemeenten. Rapporten zinken vaak niet zo diep in de kerkelijke organisaties en bereiken maar zelden de lectuurtafels van de gemeenten. Dat is trouwens niet alleen een oecumenisch of een kerkelijk probleem. Onze hele samenleving is er vol van.

Toch heeft het doorgeven van inzichten die voortgekomen zijn uit gemeenschappelijke geestelijke ervaringen nog weer zijn eigen kanten. Want ze komen bij de gemeenteleden aan als mededelingen. Ze kunnen het er mee eens zijn of ook niet maar dat stellen ze in hun eentje of in een kring van medeleden vast. De ervaring van de ontmoeting met de anderen ontbreekt eraan. Daarom wekten wij de hervormden en baptisten niet op te kijken of ze het met ons eens waren maar om elkaar over en weer op te zoeken en dan samen te praten over de dingen die aan de orde zijn.

In eigen huis

Maar ook binnen de gemeente liggen de dingen in feite niet veel anders. Ook daar zijn verschillen van inzicht in ruime mate aanwezig. Er is naar mijn mening geen andere manier om daarover zinvol met elkaar te praten dan die van de dialoog. In openheid, eerlijkheid en onder de dynamiek van de Geest. Misschien waren het wel deze huiselijke zorgen die mijn oor en hart gevoelig maakten voor de ervaringen van de deelnemers aan de dialogen van de kerken.

nieuws
dc mededelingen
actueel

Bond van Baptisten gemeenten in zuid en west Nederland

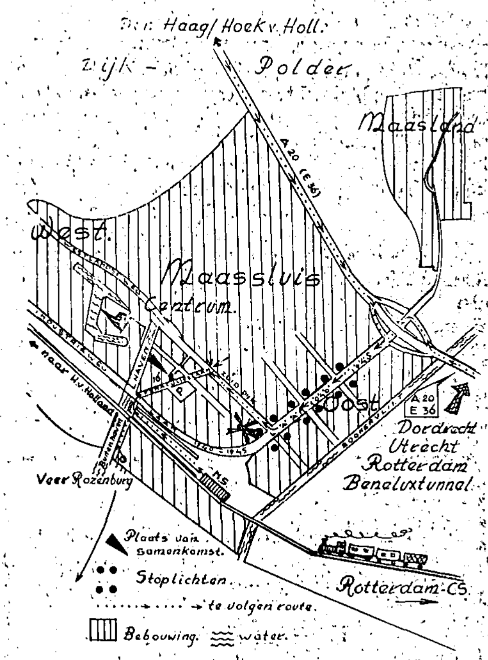
Op zaterdag 20 april a.s. om 10 uur verwachten wij u op onze voorjaarsconferentie te Maassluis, Fenacoliuslaan 16

Het programma ziet er als volgt uit:

10.00-10.30 Ontvangst met koffie
10.30-11.00 Opening en welkom
11.00-11.30 Inleiding van het onderwerp: ,,Vreemdelingschap en Rentmeesterschap'', ingeleid door Mevr. A. Koster te Arnhem.
11.30-12.30 Diskussie over dit onderwerp
12.30-13.15 Lunchpauze
13.15-14.30 Middagvergadering
14.30 Sluiting

U treft hierbij een schetsje, zodat u gemakkelijk de Baptisten Kerk kunt vinden.
We wensen u alvast een goede reis en een gezegende dag.

H. van Doorn-A

Periodiekje
Het 2e nummer van Periodiekje is uit! Een greep uit de inhoud:
- exegese, over de struktuuranalyse (een bijzondere vorm van exegetiseren)
- toepassing van de structuuranalyse op het paasverhaal
- verslag van de enquete van de ANS-werkgroep
- alternatieve samenlevingsvormen
- over internationale verhoudingen
- een bespreking van het boek ,,Onttroning'' van Nelly Heykamp
- ds Huizinga over ,,zelfs het leven moet je leren''.

De foto werd genomen voor het Baptisten Jeugdgebouw ,,Meerzicht'' te Emmen.

CURSUS ,,PRAKTISCH GEMEENTEWERK'' TE EMMEN

De afgestudeerden van bovengenoemde cursus (die gelijktijdig op nog vier andere plaatsen in ons land werd gegeven) ontvingen op 23 maart j.l. hun ,,Certificaat'' uit handen van hun cursusleider, ds. S. van der Steen.
Wij zien terug op twee waardevolle winterseizoenen met elk tien les-zaterdagen. De certificaten (u ziet ze op de foto) zijn aardige herinneringen; de verrijking die de lessen gaven aan ons leven en aan ons geloof is een waardevolle ervaring geweest.
Mochten deze cursussen herhaald worden (en dat zit er wel in), dan raden wij u ten zeerste aan om er aan mee te doen. Het doet je goed, om samen met andere geïnteresseerden zusters en broeders dóór te denken en dóór te praten over onderwerpen uit de Bijbel, over Geloof en leven, en over leiding geven.
Behalve onze cursusleider danken we ook degenen, die naast hem de lessen met ons doornamen, en hen die de schriftelijke begeleiding zo voortreffelijk hebben vervaardigd.

Namens de cursisten,
H. de Vlas, Hoogeveen

Voor losse(proef)nummers en abonnementen kun je je wenden tot: administratie ,,Periodiekje'', Surinamestraat 103, 9715 PS Groningen.

Wessel Baptist

Ontmoetingsdag baptistengemeenten gewest friesland 20 april 1985 te Bergum

Plaats: Geref. kerk te Bergum
Tijd: ontvangst tussen 10 en 10.30 uur
Eten/drinken: tegen (lage) betaling zijn koffie, frisdrank en soep te verkrijgen; brood zelf meenemen.
Meenemen: bijbel ed., bij kleine kinderen liefst verzorgingsmateriaal.

Vervolg van pagina 4

de Wereldbond van Bijbelgenootschappen wordt geschonken.
Een nieuw probleem is dat de prijs van het papier in Polen de laatste maanden meer dan verdubbeld is. ,,De directeur van de papierfabriek heeft het me allemaal heel voorzichtig verteld, maar het was een moeilijk moment voor me toen ik dat hoorde'' vertelde mevrouw Narzynska.
Een ander probleem was dat de staatsdrukkerij de laatste jaren zijn produktie herhaaldelijk moest onderbreken, omdat de verouderde persen het lieten afweten.
De Wereldbond van Bijbelgenootschappen heeft nu een snelle drukpers geleverd. De drukkerij zal deze in de komende vijf jaar afbetalen door sterke kortingen te verlenen op de drukprijs van bijbels.
(Persbericht N.B.G.)

Werkmogelijkheden bij evangelisatie organisaties
Driebergen, De evangelische Alliantie heeft besloten om in het kader van het Jaar voor de Jongeren te starten met een vakaturewijzer voor jongeren. Iedere twee maanden heeft zij als onderdeel van het blad Idea (Informatiedienst evangelische alliantie) een rubriek met vakatures ,,vakaturewijzer''.

Iedere nieuwe uitgave zal voorzien zijn van nieuwe mogelijkheden om bij evangelische organisaties werk te verrichten. De vakatures variëren van betaalde banen, banen ondersteund door een vriendenkring en vrijwilligerswerk.

Iedereen die interesse heeft kan de Idea met vakaturewijzer gratis aanvragen bij de Evangelische Alliantie, Hoofdstraat 55, 3971 KB, Driebergen - tel. 03438-13693

Uitgave van de Baptisten Gemeenten in Nederland
Redaktie: Mevr. A. W. Lindenborn-de Graaff, ds H. Ploeger, prof. dr. J. Reiling, dr. O. H. de Vries, ds C. van Wier. Alle kopij te zenden aan de eindredakteur ds H. Ploeger, Kraaiensteinlaan 10, 6825 DH Arnhem.
Voor abonnementen en advertenties: Administratie De Christen, Biltseweg 10, 3735 MC Bosch en Duin. Abonnementenprijs bij vooruitbetaling *f* 43,— per jaar, voor abonnees in het buitenland *f* 60,— per jaar.
Administratie: De Vinkenhof, Biltseweg 10, 3735 MC Bosch en Duin, tel. 030-784457 - postgironummer 9260 t.n.v. Unie van Baptisten Gemeenten, Amsterdam

dc
DE CHRISTEN
WEEKBLAD VAN DE BAPTISTENGEMEENTEN

BIJBELGENOOTSCHAPPEN EN CHINESE KERKEN GAAN SAMENWERKEN OM TOT EEN DRUKKERIJ TE KOMEN.

De Wereldbond van Bijbelgenootschappen gaat zich samen met de kerken van China inzetten voor de oprichting van een complete drukkerij in China. Deze zal onder meer bijbels gaan produceren.
Deze overeenkomst schept een nieuwe situatie ten aanzien van het contact met de Chinese kerken. Tot nu toe achtten zij de tijd nog niet rijp voor internationale samenwerking. Zij willen niet op enigerlei wijze opnemen afhankelijk worden van buitenlandse kerken.
De bijbelgenootschappen leverden hun tot nu toe alleen wetenschappelijke uitgaven van het Hebreeuwse oude en het Griekse nieuwe testament en handboeken voor vertalers.
De laatste jaren staat China meer open voor contacten met het buitenland. Deze ontwikkeling heeft nu kennelijk ook een nieuwe andere situatie geschapen voor de kerken in dat land.
Zij hebben een aparte stichting in het leven geroepen voor de gezondheidszorg, onderwijs en speciale projecten ten dienste van de Chinese samenleving. Als naam is gekozen: de Vriendschapsstichting.
Namens die stichting heeft nu bisschop K. H. Ting een principe-akkoord gesloten met de Wereldbond van Bijbelgenootschappen om te komen tot een drukkerij ten behoeve van de Chinese kerken. Deze zal prioriteit geven aan het drukken vaan bijbels, nieuwe testamenten en andere christelijke lectuur. De verdere details, zoals capaciteit en plaats van vestiging, moeten nog worden uitgewerkt.
De bijbelgenootschappen zullen zorgen voor de noodzakelijke machines en de opleiding van medewerkers.
Omdat voor dit doel nog geen fondsen gereserveerd zijn zal de Wereldbond vamening geen andere manier om daarover zinvol met elkaar te praten dan die van de dialoog. In openheid, eerlijkheid en onder de dynamiek van de Geest. Misschien waren het wel deze huiselijke zorgen die mijn oor en hart gevoelig maakten voor de ervaringen van de deelnemers aan de dialogen van de kerken.
(Persbericht)

Trekken door Schotland, Engeland en Wales....

Een groep jongeren gaat op pad met een goede autobus ,,Piet Kingma is chauffeur".
Het beloofd een tocht vol avontuur te worden!
Zin om mee te gaan?
Meld je dan nog deze maand.
datum: 6 - 20 juli
Leeftijd: 16 - 25 jaar
Prijs: *f* 750,— all inn
Aanmelden: Jeugdburo NBJB, De Singel 5, 9203 XX, Drachten. Tel: 05120-15687

81255
is het gironummer van
HET NOODFONDS
van de
Unie van Baptisten Gemeenten
Bosch en Duin
Doe er wat aan!

Voor ons zeer onverwachts in volle zekerheid des geloofs, heeft de Heer tot Zich genomen mijn innig geliefde man, onze lieve zorgzame vader

ULPEN POPPEN

op de leeftijd van 74 jaar.

,,De Heer is mijn Herder" Ps. 23

9 april 1985
Krommewijk 2a
2501 LA Stadskanaal

S. Poppen-Boiten
T. Feringa-Poppen
H. Feringa

De begrafenis zal plaats vinden zaterdag 13 april a.s. op de algemene begraafplaats te Stadskanaal-Noord
Vooraf zal er een rouwdienst worden gehouden in de Baptistenkerk, Handelsstraat 9a, Stadskanaal, aanvang 10.00 uur.

DE CHRISTEN
WEEKBLAD VAN DE BAPTISTENGEMEENTEN
100e jaargang - nummer 16 - 19 april 1985

Aard-verschuivingen

J. Reiling

Onze tijd is er een om je dagelijks af te vragen: wat is er aan de hand? Er zijn elke dag weer verrassingen, nieuwe ontwikkelingen en gebeurtenissen die met ons bestaan als gewone mensen te maken hebben en die je eigenlijk in de gebruikelijke gang van de dingen niet goed kunt plaatsen. Nieuwe uitvindingen, nieuwe wetten en nieuwe bedreigingen, er komt geen eind aan. Soms geeft dat het gevoel in een soort roetschbaan te zitten op een voertuig zonder remmen of stuur. Wat is er aan de hand?

Om daar zicht op te krijgen hebben we beeldspraak nodig. De gewone beschrijvende taal is niet meer voldoende want die moet alles omvatten. Een beeld is als een flits. Je ziet het ineens even helder voor je en denkt: ja zo is het. Dan helpt het beeld je een stukje verder bij het zoeken van een antwoord op de vraag wat er aan de hand is.

Zo verging het mij onlangs toen ik wilde proberen iets op te schrijven om aan de hand daarvan anderen te vertellen wat ik dacht dat er aan de hand is vandaag.
Het beeld dat bij mij opkwam was dat van een aardverschuiving. Ik stelde mij voor een landschap dat gewoonlijk in rust verkeerde maar nu ineens in beweging kwam.
Er trokken ineens allerlei scheuren door de bodem en je zag dat er onder de bovenlaag nog allerlei andere lagen zaten. Je zag ze ook in beweging komen en over andere lagen heenschuiven of soms er dwars door heen. Je zag verschillende lagen afbrokkelen. Hele stukken ervan vielen weg in de scheuren en kloven die door de verschuivingen waren teweeggebracht. In korte tijd was het landschap totaal veranderd van uiterlijk en structuur. Je zou het niet meer herkennen.

Nu duren mijn visioenen nooit erg lang en ze munten ook niet uit door grote diepgang. Maar dit visioen, als je het zo noemen mag, bleef me wat achtervolgen. Is het een passend beeld voor onze tijd? Ik redeneerde er een beetje op door en schrijf dat hier nu maar neer.

Ik realiseerde me dat in dat landschap ook voor de aardverschuivingen de verschillende lagen er al waren. Ze verkeerden in een toestand van rust maar ze waren er wel. Gaat dat op voor onze tijd? Voor een deel zeker. Ook voor onze eigen gemeenschap. Het lijkt wel alsof de bonte veelheid van opvattingen die we nu onder ons kunnen waarnemen, erg nieuw is maar dat lijkt alleen maar zo. Wij zijn altijd een zeer heterogeen gezelschap geweest. Dat past bij onze plaats tussen de kerken en de vrije groepen. Alleen bleven de verschillen verborgen. Ze zaten onder de grond. Meer en meer raak ik er van overtuigd dat wat wij vandaag meemaken de openbaring is van een verscheidenheid die er altijd al was maar niet actueel werd omdat daar geen aanleiding voor was. Het nieuwe van onze tijd is dat die verborgen verscheidenheid nu wel actueel wordt.

Waarom worden de verschillen dan nu wel actueel? Ik denk omdat de samenhang die de lagen vroeger op hun plaats hielden is weggevallen. Het verband is er uit. Als je dit wilt vertalen in de spraak van de dingen om ons heen, dan wordt het er niet eenvoudiger op. Maar ik denk toch wel dat we het zo kunnen zien: eeuwen achter elkaar bestond er een verband tussen kerk en staat, geloof en cultuur. Deze samenhang was gestempeld door het woord gezag: kerkelijk en wereldlijk gezag vormde ondanks onderlinge ruzies een beheersende eenheid die de samenleving in rust en evenwicht hield. Die cultuur is aan het verdwijnen en daarom is de samenhang verdwenen of in ieder geval bezig te verdwijnen. Daarom komen de lagen in beweging, daarom zijn er scheuren en kloven.

Het bovenstaande kon ook best in een ander blad staan dan DC, denkt menigeen. Zij hebben gelijk. Maar het kan geen kwaad dat het ook eens hier staat. Wij zijn vaak al te snel geneigd om de dingen geestelijk te zien, wat dan vaak betekent: in termen van goed en slecht. Maar als ze nu eens hoorden bij het zuchten en steunen van de schepping? Datzelfde zuchten waaraan wij ook deel hebben! Als dat zo is mogen we verwachten dat de tijd door de aardverschuivingen heen op weg is naar de verlossing. En wij met haar. Wij voorop zelfs, zegt de bijbel.

DEZE WEEK

LEGE KERKEN........ KAPOTTE ZENUWEN.........

C. van Wier

Jaren geleden stond in een krant een artikeltje met het hierboven vermelde opschrift. De wereldvermaarde psychiater dr Carl Gustav Jung, mede-grondlegger van de dieptepsychologie, en medewerker van de zo mogelijk nog meer beroemde psychiater dr Freud, verklaarde in dit krantenartikel, dat de wachtkamers van psychiaters en zenuwartsen voller worden, naarmate de kerken beginnen leeg te lopen....
Een gedurfde uitspraak! Dat daarop de nodige critiek is losgebarsten zal niemand in onze tijd verwonderen. Geloof is een zaak van inbeelding en beïnvloeding. Pas wanneer een mens van deze zaken bevrijd wordt, kan hij zichzelf zijn en zich gezond ontwikkelen en een menswaardig bestaan leiden.
Maar voor ons blijft dr Jungs uitspraak een zeer geloofwaardig iets. Niet alleen omdat hij een deskundige was op het terrein van de menselijke geest, maar omdat deze woorden overeenstemmen met eigen ervaringen.
Dr Jung verklaarde verder, dat de oorzaak van de voller wordende wachtkamers gezocht moet worden in het feit, dat de mens van vandaag niet meer gelooft in het een of ander. Daardoor is zijn leven leeg en zonder doel geworden. En op deze voedingsbodem tieren allerlei zenuwziekten welig. Dat bewijst de praktijk van elke psychiater. Wat predikanten, christenen, aangaande deze dingen zeggen, wordt bij voorbaat als waardeloos terzijde geschoven. Maar in de psychoanalyticus, de man die in het menselijk onderbewustzijn graaft, en daar allerlei verborgen spanningen ontdekt, heeft men vertrouwen. Maar, eveneens volgens dr Jung, het is echter ten enenmale onmogelijk iemand van zijn zenuwziekte te genezen, wanneer hij niet terug wil naar een waarachtig geloof in God.

Radicale therapie
Onder deze titel schreef, eveneens al weer jaren geleden, dr Paul Tournier een boek. Ook hij is arts en psychiater. Hij vertelt van zijn ervaringen met tientallen patienten, die met allerlei klachten bij hem kwamen. Ze verwachtten een recept voor wat poeder of pillen. Maar ze kregen iets anders. Dr Tournier behandelde namelijk hun leven, hun relatie met de medemens, man, vrouw, collega, maar bovenal hun houding tegenover God. Want hij wist uit ervaring maar al te goed, hoe talloze klachten hun oorsprong vinden in allerlei spanningen en niet lichamelijk maar geestelijk van aard zijn. Met heel veel patienten bad hij en wist hij te bereiken dat ze vrede vonden met God. En ziedaar... zeer vaak verdwenen de klachten, geleidelijk of soms ook zeer snel, omdat de innerlijke spanningen met andere mensen, maar in feite met God, werden opgeheven.
Dat is wat dr Jung bedoelde met zijn hierboven vermelde uitspraak! Wanneer de mens zijn relatie verliest met God, zijn almachtige Schepper en hemelse Vader, dan is de kans zeer groot dat zijn leven vol onrust stroomt, met alle gevolgen van dien. En pas wanneer die verbroken verhouding weer wordt hersteld, raakt een mens weer aangesloten op de goddelijke bronnen van moed, kracht en levenswijsheid. Dat is de enige werkelijk radicale therapie.

Met God geen problemen?
Daar gelooft u niet in, waarschijnlijk uit eigen ervaring. Ook een christen leeft in een wereld vol zonde, spanningen en verdriet. En nooit beloofde God ons een kalme reis... Wat Hij ons wel toezegde, is het feit, dat ons levenshuis nimmer zal instorten wanneer wij het hebben gebouwd op de woorden, de opdrachten en beloften, die Jezus aan ons doorgaf in opdracht van zijn Zender. Zouden wij dit niet ook met name mogen toepassen op het psychische, het geestelijke facet van ons leven? Wie bijvoorbeeld de psalmen leest, merkt duidelijk hoezeer geestelijke spanningen een gelovige kunnen treffen. Maar diezelfde psalmen getuigen er meermalen van, hoe een mens die op God blijft vertrouwen, niet behoeft af te knappen. Integendeel, de zon breekt steeds weer door.

Voorkomen beter dan genezen
Zouden we niet mogen beweren, dat mensen, die werkelijk hun vertrouwen op God stellen en dat vertrouwen vertalen in gehoorzaamheid aan Gods opdrachten, in heel veel gevallen voor psychische instortingen bewaard blijven?
Enkele voorbeelden.
Onder onze medemensen zitten er vandaag de dag miljoenen barstend vol met angst. Ik las hoe in Duitsland een onderzoek uitwees, dat mensen die, bij wijze van spreken, dag en nacht naar de tv zitten te kijken, zeer angstig kunnen zijn, dank zij de enorme hoeveelheden geweld, moord en misdaad waarmee zij dagelijks worden geconfronteerd via nieuwsberichten en films. Ze krijgen het gevoel, dat er in het leven van vandaag niets anders meer te vinden is, en ze gevoelen zich ernstig bedreigd. En dan zijn er ook de velen die in spanning leven vanwege de satanische oorlogsdreigingen, de onzekere economische en financiële toekomst, e.d. We kunnen er rustig vanuitgaan, dat deze spanningen psychisch heel wat mensen kapot hebben gemaakt.
Wat doen wij, als gelovigen daarmee? Wanneer wij deze spanningen dagelijks bedekken met Jezus' woorden: ,,Weest dan niet bezorgd voor de dag van morgen...Zoek eerst Gods koninkrijk...Uw hemelse Vader weet wat ge nodig hebt..." dan zullen geestelijke instortingen nauwelijks meer mogelijk zijn. De Heer regeert, zijn koninkrijk staat vast! Het laatste woord is aan Hem.

Het is een niet te ontkennen feit, dat ook veel mensen zwaar in de psychische problemen geraakten vanwege hun problemen in de omgang met andere mensen. Collega's op het werk, huwelijkspartners, ouders, kinderen, gemeenteleden.... Laten we reëel zijn: er kunnen tussen mensen zulke spanningen ontstaan, dat, menselijkerwijs gesproken, de enig oplossing is: bij elkaar vandaan gaan. En wanneer mensen daartoe besluiten, dan ligt het niet binnen onze rechten om hen te veroordelen. Maar er zijn ook vele, vele gevallen bekend van mensen die uit hun spanningen kwamen, doordat ze na veel strijd en gebed er eindelijk toe kwamen om 100% eerlijk te bidden: ,,En vergeef ons onze schulden gelijk ook wij vergeven onze schuldenaren". Die collega, de man of vrouw, de broeder of zuster, had hen enorm veel onrecht en verdriet aangedaan. Ze probeerden als christen te reageren. Maar o, die menselijke gevoelens... verwijten, bitterheid, haat... het gevoel van vertrapt worden.... Totdat ze in Christus' voetspoor traden: ,,Vader, vergeef het hun want ze weten niet wat ze doen,,! Ik heb hen ook vergeven. Zo getuigde eens een joodse broeder, hoe hij pas na jaren eindelijk volledige innerlijke rust ontving, omdat hij, met Gods hulp, had geleerd om de duitsers te vergeven.
Zouden wij niet heel veel spanningen kunnen voorkomen, door dagelijks in een levend en levendmakend contact met Jezus te leven?

Therapie
Dagelijks naar onze grote heelmeester gaan, met de pijnen en benauwdheden van iedere dag, is dat niet de beste geneeswijze?
,,Heer, wat wilt Gij dat ik doen zal"? Toon mij Uw wil en geef mij de wil en de kracht om gehoorzaam te zijn, vol vertrouwen in uw deskundigheid en liefde.
En laat uw kerkstoel niet leeg zijn. Lege stoelen kunnen ook mee schuldig zijn aan kapotte zenuwen.

van deze kant bekeken

ALS 'T ER OP AAN KOMT

Huizinga

U neemt het me niet kwalijk dat ik nog eenmaal terugkom op Daniël. Ik ken hem alleen uit de verhalen die in het boekje met zijn naam staan. Een uitnemende man. Een staatsman die diverse vorsten gediend heeft gedurende zo'n zestig, zeventig jaren. De machthebbers zijn heengegaan in vrede of onder oorlogsgeweld. Hij overleefde.
Wat maakt een mens zo sterk, zo onaantastbaar. Een eik gelijk. Een peiler die de brug draagt. Wie, die zijn geschiedenis leest, zal niet jaloers worden? Niet om de eer of de macht, maar om dat vuurvaste karakter. Een man zonder omwegen en diepgelovig.
Darius is onder de indruk van deze figuur en heeft het voornemen om hem aan te stellen over het gehele rijk. Daniël, een zoon uit het kleine volk aan de kust. Z'n ouders kennen we niet en het zegt veel wie je ouders waren. Is er niet een gezegde dat ongeveer zo luidt: De hand die de wieg beweegt, regeert de wereld!? Denk daar maar eens over na, zeggen we thuis als iemand een filosofisch woord waagt.
Een goede opvoeding is nauwelijks naar waarde te schatten, al zijn de verantwoordelijken daarvoor zich dat niet altijd bewust en hebben de beginnelingen van het leven er oor noch oog voor. Die opvoeding gaat een heel en lang leven met u mee, regulerend en inspirerend. Een dezer dagen zaten twee dames bij ons in de kamer. De een hervormd, de andere rooms-katholiek. De eerste een zwijgend type, de tweede een waterval. Natuurlijk kwam het kerkelijk leven ter sprake. De sprekende vrouw biechtte niet meer, vastte niet meer en kerkte nog nauwelijks. En toch van binnen rooms-katholiek, vol herinneringen aan knielen in en buiten de kerk en met sporen van geloof in gewijd water. Haar moeder goot bij vernieuwing van dat water de oude voorraad uit over Gods akker. Het was tenslotte gewijd. Het bloed kroop waar het niet meer kon gaan.
Zeker, eigen karakter zegt ook veel. Een mens is niet alleen een soort kollektebuidel, waarin ieder maar ongekontroleerd deponeren kan. Wij zijn, naar ik hoop, niet de som van wat anderen in ons stoppen. Er is een eigen verantwoordelijkheid, al lijdt die wel eens onder de invloed van wind en water die ons tot een zwenkende rietstengel kunnen maken.
Daniël was een mens van gelijke beweging als wij. Maar hij stond wel als een stoere eik in de hem omringende heidense hofhoudingen.
Toen een hoge promotie voor de deur stond -Darius wilde hem tot zoiets als onderkoning maken- verenigden zich rijksbestuurders en stadhouders om daar een stokje voor te steken. Maar hoe? Ze gingen z'n gangen na om te ontdekken of hij zich in zijn partikulier leven of in zijn gedrag als staatsdienaar ergens aan te buiten ging, maar ze konden geen enkele grond vinden voor een aanklacht tegen hem...
'Hij was getrouw en er werd geen verzuim of iets verkeerds bij hem gevonden. 'Kom daar vandaag eens om. Maar de heren zijn vastbesloten Daniël de voet dwars te zetten. Eindelijk hebben ze een geraffineerd plan gevonden. Ze begrijpen: we kunnen een konfliktsituatie oproepen door iets te vinden wat met z'n godsdienst samenhangt. Dat is z'n zwakke plek. Waarschijnlijk heeft Darius, toch ook een ijdel mens als u en ik, het niet door wat hij doet als hij een wet tekent dat 30 dagen lang niemand enig verzoek tot enige god mag richten dan alleen tot hem, Darius. Wie het toch doet beeindigt z'n leven bij de leeuwen. Met andere woorden: er staat doodstraf op het bidden. Zoiets dus als wat je in de Openbaringen leest: Het beest dwong alle mensen, groot en klein, rijk en arm, vrijen en slaven, op hun rechterhand en op hun voorhoofd een merkteken te dragen.
Daardoor kon iemand alleen iets kopen of verkopen als hij dat merkteken droeg...''
En we denken aan deze eeuw waarin men dergelijke tekens nodig heeft om te kunnen overleven. Tot munt-tekens toe.
Toen Daniël hoorde van dit bevel ging hij naar huis en, bijna provocerend -zoiets kun je toch ook achter gesloten deuren doen- knielde hij voor de open ramen, richting Jeruzalem, en bad tot de enige Heer. Plotseling stonden zijn belagers binnen en konstateerden dat deze man de wet der Meden en Perzen met voeten trad. Toen het er werkelijk op aan kwam koos hij voor zijn God die hem in het verleden nooit verliet.
Daniël was bekend met de konsekwenties van zijn geloof: ontslag en smadelijke ondergang.
We weten hoe dit drama afliep. Darius is radeloos en machteloos, wanhopig hopend: ,,Ik hoop dat de God, die je zo trouw vereert, je zal redden''. God redde Daniël. Dit is een zeer oud verhaal. Mij laat het denken aan een woord van Franz Werfel, hier zeker eens eerder aangehaald: Voor hen die God geloven is geen verklaring nodig. Voor hen die niet in Hem geloven is geen verklaring mogelijk.
Een opvoeding die verankerd is in Godsvertrouwen; een mede daardoor gevormd karakter; een diep geloof in de almacht van de Heer die het al regeert moge het deel zijn van alle gelovigen die vandaag leven en gedurig gekonfronteerd worden met gewetenskonflikten in het familieleven, in de maatschappij, in de losgeslagen drijfjacht tussen de machtigen onder wier ijzeren vuisten we leven.
Leven betekent konstant kiezen.

Huizinga

P.S. Dank aan u, N. N. te N., voor de knipsels. Ik ken ook het blad waaruit ze komen. Evengoed van harte bedankt. H.

MEDEDELINGEN

Penningmeester van de baptistengemeente te Rotterdam-Zuid is de heer M. C. van Deuzen, Julianastraat 32, 3161 AK Rhoon, tel. 01890-6072

Penningmeester van de baptistengemeente Drachten-Elim is de heer S. Spannenburg, Ropta 46, 9202 KJ Drachten, tel. 05120-13963

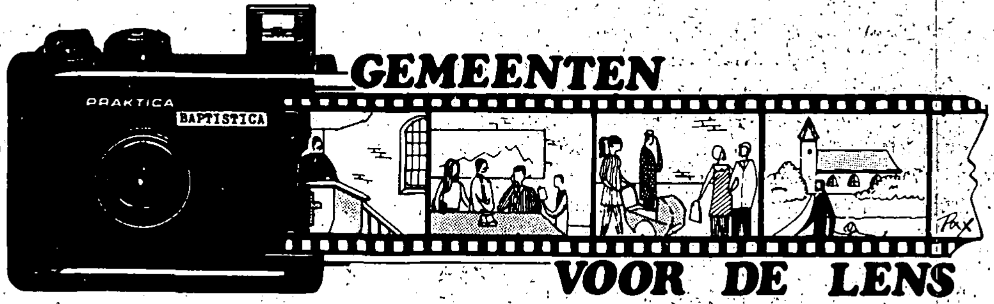
Secretaris van de baptistengemeente Drachten-Elim is de heer F. de Boer, Hoornweg 92, 9363 EJ Marum, tel. 05944-2930

Het sekretariaat van de gemeente te Ede wordt thans verzorgd door br M. Lieftinck, Van der Hagenstraat 567, 6717 DW Ede, telefoon 08380-2 22 42.

De gemeente te Spijkenisse verzoekt om doorhaling op de sprekerslijst van de naam van br W. Meijwes te Spijkenisse, die geen lid meer van deze gemeente is.

De nieuwe secretaris van de baptistengemeente Doetinchem is G. van Manen, Torontostraat 32, 7007 BM Doetinchem, Tel.: 08340-24581.

81255
is het gironummer van
HET NOODFONDS
van de
Unie van Baptisten Gemeenten
Bosch en Duin
Doe er wat aan!

MUNTENDAM

Er zijn niet veel dorpen in Nederland waarin het evangelie van Jezus onze Heer zulke diepe maatschappelijke sporen heeft nagelaten dan in Muntendam. Gelegen op de rand van het groninger veenkoloniaal gebied en het kleigebied van het Oldambt, was het waarschijnlijk voorbestemd een dorp van arbeiders, kooplieden en scheepsjagers te worden. De rijkste inwoners waren wel de boeren die zowel op de vruchtbare dalgronden als op de vette klei hun bedrijf uitoefenden.
De diepe maatschappelijke sporen, hierboven vermeld, werden veroorzaakt door de sterke terugdringing van de drinkgewoonten. Daarin heeft de baptistengemeente een groot aandeel gehad. Daardoor is het aanzien van het dorp grondig gewijzigd.

1890
In dit jaar begon de voorganger van de Vrije Evangelische Gemeente van het naburige Veendam in Muntendam evangelisatie-bijeenkomsten te houden. Begaafd spreker als Van Petegem was, trok hij mensen. Mensen die uitzagen naar een woord van bemoediging, een woord van heil. De plaatselijke Hervormde Gemeente voer in vrijzinnig vaarwater; de maatschappelijke kloof tussen armen en gegoeden was rijkelijk breed. De enkele gereformeerde en r.k. inwoners gingen naar Veendam ter kerke.
Rond 1890 begon de gisting in de samenleving groter te worden. In 1886 was de voormalige lutherse predikant Domela Nieuwenhuis tot een jaar gevangenisstraf veroordeeld wegens majesteitsschennis. In datzelfde jaar werd Alphons Ariëns kapelaan in Enschede en begon hij zijn strijd tegen de mensonwaardige arbeidsomstandigheden in de textielindustrie, en tegen de alcohol.
Het was de tijd waarin het kiesrecht werd uitgebreid tot hen die ,,door de kieswet te bepalen kentekenen van geschiktheid en maatschappelijke welstand" zouden bezitten. De groninger en friese plattelanders brachten de eerste sociaal-democraat in het parlement. Het was de tijd van de oprichting van de Nederlandse Heide Maatschappij en van de verschijning van De Anarchist, ,,orgaan van goddelozen, havelozen en regeringslozen." De tijd van de verschijning van Domela Nieuwenhuis in het parlement als afgevaardigde van democraten, radicalen en socialisten (1888). De 2e Internationale werd in 1890 in Parijs opgericht en 1 mei tot de dag van arbeid uitgeroepen. In dat jaar werd ook de kinderarbeid in fabrieken verboden en werden beperkingen opgelegd aan de arbeid van vrouwen in fabrieken. Geconstateerd werd dat landelijk 1,46% van de nederlandse bevolking niet bij een kerk was aangesloten; in Friesland bedroeg dit percentage 7,07%.
1890 tenslotte was het jaar waarin Willem III stierf en waarin zijn jonge weduwe koningin-moeder Emma het regentschap waarnam voor haar toen tienjarige dochter Wilhelmina. Dat betekende tevens de beëindiging van de personele Unie met Luxemburg, waar Adolf van Nassau groothertog werd. Om nog een paar dingen te noemen: de fiets werd een steeds belangrijker vervoermiddel, en de eerste rijkslandbouwleraar werd benoemd. Om het beeld van de gisting min of meer compleet te maken: In 1891 werd het eerste christelijke-sociaal congres gehouden en gaf paus Leo XIII zijn beroemde en diepwerkende encycliek Rerum Novarum uit, waarin richtlijnen voor het katholieke maatschappelijke denken werden gegeven.

Bolman
Van Petegem kreeg hulp van een lid van de baptisten gemeente te Foxhol, Jan Bolman. Bolman was eerst door de gemeente naar Noordbroek gezonden om te evangeliseren, maar de bodem daar was te hard. Bolman kwam met Van Petegem in aanraking en er werd afgesproken dat Bolman aan lectuurverspreiding in Muntendam zou beginnen. Hiermee echter begonnen ook de moeilijkheden. Als in de te verspreiden lectuur de doop ter sprake kwam, gaf Bolman als baptist zijn mening. Dat leidde tot een conflict tussen Van Petegem en Bolman. Wat tot gevolg had dat beide broeders in Muntendam met hun arbeid voortgingen. Er waren -voor Bolman een gelukkige zaak- immers intussen enkele inwoners van Muntendam die belangstelling hadden gekregen voor de doop- en gemeenteopvatting van Bolman, d.w.z. van de baptisten (toen meest gedoopte christenen genoemd). Bij zr A. Loots werden voortaan samenkomsten gehouden. De Heer zegende de arbeid en op 2 mei 1891 werden in Foxhol vijf gelovigen gedoopt: Johannes Boiten, Jan Bosma, Cornelis Veendorp, Hinderkien Loots en Grietje de Vries-Drenth. Wie baptisten kent, weet dat enkele van deze namen tot op heden in meerdere gemeenten voorkomen. Nadien werden nog enkele doopdiensten gehouden in Foxhol, zodat de kring van hen die zich behouden wisten, groeide.

Stadskanaal
Helaas ontstonden in Foxhol problemen, waarin de visie van de Darbisten op gemeentevorming een grote rol speelde. De groep Muntendammers stelde zich onder de hoede van de eerste nederlandse baptisten gemeente, die te Stadskanaal. De voorganger en enkele broeders van deze gemeente (Van Beek, J. Reiling, S. Dethmers) gingen geregeld voor, terwijl ook br Bolman -die inmiddels naar Muntendam was verhuisd- voorging en zijn huis openstelde voor gemeentelijke arbeid.

baptisten kerk

Voortgang
Op 16 mei 1891 werd met zondagsschoolwerk begonnen. Daarvoor werd een kamer gehuurd à 35 cent per week.
Doopdiensten werden voortaan gehouden in Stadskanaal, dus dichter bij dan Foxhol. Gestaag werd er gewerkt en de arbeid bleef niet ongezegend. Zó gezegend werd de arbeid dat reeds in 1898 een eigen kapel in gebruik genomen kon worden. Maar met zelfstandigwording was men blijkbaar heel erg voorzichtig. De diensten gingen echter geregeld voort, en er werd getracht op allerlei wijzen mensen voor Jezus te winnen.

Zelfstandig
Twintig jaar nadat de eerste Muntendammers werden gedoopt, werd ter plaatse de baptisten gemeente geïnstitueerd (1911). In 1912 werd de gemeente opgenomen in de gemeenschap der Unie van baptisten gemeenten in Nederland. In 1915 moest het kerkje vergroot worden; de (her)openingsplechtigheid werd verricht door Ds Weenink van Stadskanaal, die Ds Van Beek was opgevolgd. De gemeente telde toen 78 leden. Maar dit aantal klom snel: in 1915 werden 30 geloviggewordenen gedoopt!
Deze sterke groei, de steeds meer tijd vergende arbeid, deed de begeerte naar een eigen voorganger sterk toenemen. Midden in de eerste wereldoorlog werd J. van der Schors -na zijn studie in Hamburg- voorganger der gemeente. Muntendammers die hem meegemaakt hebben, noemden hem een begaafd spreker, maar helaas een nogal eigenzinnig man, waardoor met name de raad der gemeente niet altijd zonder problemen bleef.

Jan Hekhuis
Van der Schors vertrok in 1919. Aanvankelijk bleef de gemeente herderloos. Maar in 1921 nam ds Jan Hekhuis, gehuwd met Marie de Hart, het beroep van de gemeente aan. Hij verliet Haulerwijk. Van Dam noemt Hekhuis in zijn Geschiedenis van het baptisme in Nederland „een eenvoudige, ongekunstelde voorganger".

Ds en Mevr. Hekhuis

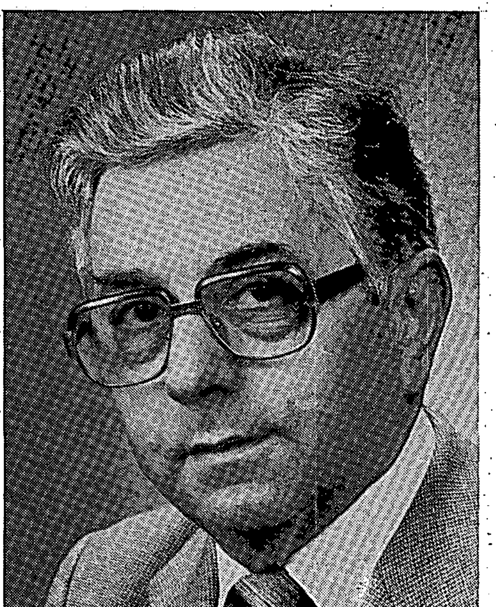
Dat mag echter niet zó verstaan worden alsof Hekhuis een weinig kennisrijke broeder was. Integendeel, Hekhuis debatteerde met predikanten van allerlei kerken over de baptistische grondbeginselen, ging anarchisten en andere vrijdenkers niet uit de weg. Maar Hekhuis was eenvoudig in die zin dat hij dicht bij de mensen stond en een absoluut betrouwbare indruk maakte, die op geen enkele wijze zich anders gedroeg dan hij innerlijk was.
Met grote ijver, toewijding en liefde ging Hekhuis aan het werk. Hij evangeliseerde waar hij maar kon. Ter ondersteuning van zijn openluchtwerk gaf hij de stoot tot de oprichting van het fanfarekorps Elad (nog altijd actief). De openluchtbijeenkomsten - met zangkoor, met Elad- behoren tot de jeugdherinneringen van de schrijver van dit artikel.

Veensloot
Hekhuis kreeg de gemeente mee toen hij voorstelde in het naburige Meeden, in de buurtschap Veensloot te gaan evangeliseren. Die arbeid sloeg aan. Men kon komen tot de bouw van een houten kerkje op het erf van een gereformeerde broeder. Maar korte tijd daarna moest dat gewijzigd worden. De fam. Bakker -toen nog geen leden der gemeente- stelden een lapje grond ter beschikking voor de herplaatsing van het houten gebouw. In dit noodkerkje sprak Hekhuis 's winters elke week; er werden mannenbijeenkomsten gehouden, zondagsschool en evangelisatiediensten. Velen zijn door dit werk tot geloof en tot de gemeente gekomen, o.a. de vermelde fam. Bakker, grootouders van moederskant van ondergetekende. Daar leerde hij ook ds Hekhuis kennen, de man die altijd pepermuntjes in zijn zak had. En dát was een tractatie voor kinderen, die in de dertiger jaren deelden in de grote armoede, veroorzaakt door een onvoorstelbare werkloosheid.

Drankbestrijding
Wie Hekhuis zegt, zegt drankbestrijding. Hekhuis zag in het veelvuldige drankmisbruik -vooral groot in Muntendam- een uiterst gevaarlijke zaak voor leven en welzijn van de bewoners van dit dorp, ook voor zijn gemeente zag hij die gevaren. Daarom was drankbestrijding door geheelonthouding een noodzaak, o.a. uitmondend in de belofte die dopelingen aflegden om geen alcoholhoudende dranken te gebruiken.
Door zijn activiteiten voor de drankbestrijding werd Hekhuis wijd en zijd bekend. Vooral omdat met deze drankbestrijding het reclasseringswerk nauw verbonden was. Menig drankzuchtige kon de gevangenis ontlopen als hij bereid was zich onder toezicht van Hekhuis te stellen. Hekhuis had ze gaarne onder zijn hoede, want hij bracht hun de boodschap van bevrijding door de kracht van Jezus Christus. Deze „apostel der liefde" is terecht na zijn dood in 1956 door het gemeentebestuur van Muntendam geëerd door de vernoeming van een straat waarover de man ontelbaar vele keren gefietst is. Hij is het waard dat nimmer de Ds Hekhuisstraat zal verdwijnen.

Bevestiging en verdieping
Na veertien jaar verliet Hekhuis in 1935 Muntendam, om zijn werk in Emmer-Erfscheiderveen voort te zetten. Een jaar later deed br Jan Huizinga zijn intrede in de gemeente. De gemeente kende hem omdat hij -aanvankelijk als „lekepreker", later als voorganger- de gemeente vele keren had gediend met de evangelieboodschap.
Een schok greep de gemeente aan -en vele anderen- toen Huizinga in jan. 1937 's nachts niet terugkeerde van een samenkomst in Stadskanaal. Wat gevreesd werd, bleek weken later waar te zijn: Huizinga was te Wildervank te water geraakt en onder het ijs terecht gekomen.
In hetzelfde jaar deed br. A. P. Barendregt, komende vanuit Haarlem zijn intrede in de gemeente. De kinderen kenden hem als Oom Piet van De Kindervriend. Deze van de zuidhollandse eilanden afkomstige voorganger heeft door zijn diepgravende bijbelse prediking de gemeente bevestigd in het geloven. Helaas, Barendregt werd ziek, ging enkele keren voor herstel elders heen, maar werd door zijn Heer op pinksteren 1942 thuis gehaald. Hij liet niet alleen een diepverdrietige gemeente achter, maar ook een vrouw met vier dochters.....
Br Gerard Visser, bekend van de opwekkingstijd in Noordbergum en omgeving, nam de herdersstaf over. Ondanks de belemmeringen door de bezetting, ging de arbeid voort. In 1940 werden 18 mensen gedoopt, in 1943 zelfs 21. De dood van Barendregt had grote indruk gemaakt op jongeren en ouderen.

Vervolg op pagina 7

Ds P. Kroeze

BERICHTEN UIT EN OVER DE ZENDING

Postzegelaktie stagneert
Met haar brief van 3 april heeft de UZC de gemeenten eraan herinnerd, dat zij op korte termijn iemand zoekt,
* die bereid is om - belangeloos - leiding te geven aan de postzegelaktie ten bate van het zendingswerk;
* die belangstelling voor deze taak heeft en over de daarvoor vereiste kennis-van-zaken beschikt;
* die veel (vrije) tijd heeft, nodig voor het vervullen van deze taak, met inbegrip van de postzegelverkoop;
* die bovendien kontakten onderhoudt met de medewerkers in verschillende delen van het land;
* die bij voorkeur in het westen des lands woont, hetgeen van groot belang wordt geacht.

Op een advertentie van dezelfde inhoud in *De Christen* van 21 december 1984 is namelijk geen enkele reaktie binnengekomen. Het spijt UZC bijzonder, dat als gevolg daarvan de postzegelaktie al geruime tijd stagneert en praktisch stil ligt.
Deze aktie was een persoonlijk initiatief van wijlen *br K. Kuperus*. Negen jaar lang - van 1974 tot aan zijn overlijden in 1983 - heeft hij daaraan leiding gegeven. Overal in het land had hij zijn medewerkers(-sters). Maar zelf zorgde hij ervoor, dat de postzegels geveild, d.w.z. verkocht, werden en geld opbrachten: duizenden guldens!
Helaas heeft zijn opvolger, *br K. de Boer* te Bergum, ons verleden jaar oktober laten weten, dat hij met dit werk moet stoppen. Dat is de reden, dat de UZC in december 1984 een advertentie in ons weekblad heeft geplaatst, die - het werd al opgemerkt - geen reaktie heeft opgeleverd, geen resultaat heeft gehad.
De UZC is dus nog altijd op zoek naar de man of vrouw, die de leiding van de postzegelaktie op zich neemt. Hij/zij moet bij voorkeur in de Randstad wonen, liefst in (de onmiddellijke omgeving van) Amsterdam, omdat hij/zij ook met de verkoop van de postzegeld zal worden belast.
De brief van de UZC aan de gemeenten eindigt als volgt: 'Wilt u een bekijken, of er in úw gemeente zo iemand is en hem/haar vragen om kontakt met ons op te nemen? Mochten wij er niet in slagen om de geschikte man of vrouw te vinden, dan zal de postzegelaktie, naar wij vrezen, moeten worden stopgezet. Het behoeft geen betoog, dat wij - en vele anderen mét ons - dat ten zeerste zouden betreuren'.

De NBVB en onze zending
Tijdens haar laatstgehouden vergadering - dat was op 11 april - behandelde de UZC de jaarstukken en -verslagen. Bij de bespreking stelde de kommissie dankbaar vast, dat zij bij haar werk ook in 1984 weer van verschillende kanten steun heeft ondervonden.
In dat verband werd ook de NBVB, de Nederlandse Baptisten Vrouwen Beweging, genoemd. Deze heeft sinds haar ontstaan in het begin van de jaren dertig door belangstelling, geldelijke bijdragen en op andere wijze van haar betrokkenheid bij de zendingsarbeid en het werk van onze zendelingen blijkgegeven.
Zo werd de opbrengst van het 'dankoffer' tijdens de jaarlijkse Dankofferweek in mei 1984 bestemd voor de salarissen van de zendelingen. Daarnaast heeft de NBVB voor bepaalde (zendings)projekten aanzienlijke bedragen beschikbaargesteld.
De UZC stelt het op prijs, dat *zr A. Pflaum-Alting*, lid van het Hoofdbestuur van de NBVB, namens 'Zusterhulp' aan onze vergaderingen en besprekingen deelneemt; zij is als adviseur aan onze kommissie verbonden. Tijdens de Algemene Vergadering van de NBVB, die op 9 mei in Zwolle wordt gehouden, zal een afgevaardigde namens de UZC 'acte de présence' geven.

Bijeenkomsten/besluiten
Kommissiewerk betekent meestal vergaderen; niet eenmaal, doch herhaaldelijk. Ook de UZC ontkomt daar niet aan. Door de vorstperiode in januari moest een tweetal bijeenkomsten tot een later tijdstip worden uitgesteld. De schade is ingehaald, want de kommissie heeft in februari, maart en april vergaderd!
Wat in de februari-vergadering ter sprake kwam, daarover hebt u reeds eerder iets kunnen lezen. Op 27 maart was er des avonds een gesprek met *br J. G. Brongers* en *zr A. M. Blaauw-Tijman* van de Werkgroep WIN. Verschillende aandachtspunten passeerden daarbij de revue. Besloten werd om tenminste eens per jaar in een gezamenlijke ontmoeting allerlei zaken te bespreken.
Tijdens de vergadering op 11 april hield de UZC zich met een groot aantal onderwerpen bezig: brieven van personen en instanties, de jaarstukken voor de komende Algemene Vergadering, het wel en wee van onze zendelingen, regionale kontakten, de zendingsdag op 7 september in Hoogeveen en de voortgang van de zendingsarbeid in EBZ-verband.
De UZC-delegatie naar de vergadering van de Zendingsraad te Massy, bestaande uit *zr W. A. M. van Dam-Deursen*, *zr C. J. Edens-Veldman*, *ds G. van Mameren* en *ds D. P. van 't Wout*, deed verslag van haar bevindingen. In het Pinksternummer van *Gemeente en Zending*, dat de volgende maand verschijnt, kunt u daar uitvoeriger over lezen.
Op 29 mei komt de UZC opnieuw bijeen. Des avonds vindt dan het jaarlijkse gesprek plaats met *br J. G. Brongers*, de eindredakteur van *Gemeente en Zending*. Dit blad, dat driemaal per jaar uitkomt in een oplage van telkens 8.000 eksemplaren, bevat een verscheidenheid aan artikelen over de zending.

Onze zendelingen overzee
De vorige keer hebben we over hen iets gezegd en geschreven. Alle vier werken zij in Sierra Leone, zoals u weet. In het jaarverslag van de UZC over 1984, dat in de vergadering op 11 april punt van bespreking vormde en straks in het AV-boek wordt gepubliceerd, kunt u meer over onze zendelingen en hun werk lezen.
De UZC is er veel aan gelegen, dat de gemeenten daarvan op de hoogte blijven. Zij immers zijn het, die deze arbeid door hun daadwerkelijke belangstelling en financiële bijdragen mogelijk maken. Vandáár dat de rondzendbrieven van de zendelingen in het Uniebureau vermenigvuldigd en - met allerlei andere brieven en stukken - aan de gemeenten verzonden worden.
Eind volgende maand komt *br J. G. F. Oosterloo* met verlof naar ons land. Hij heeft in Sierra Leone, waar hij is belast met de leiding van het bouwprogramma, een drukke tijd achter de rug. In haar laatstgehouden vergadering nam de UZC met belangstelling kennis van zijn uitvoerige brief, waarin hij verslag doet van zijn werkzaamheden.

Geen eenrichtingsverkeer
Zending is tegenwoordig geen eenrichtingsverkeer meer. Vroeger - niet eens zo lang geleden - was dat namelijk wel het geval. Toen beslisten wij hier in Europa, wáár wij onze zendelingen naar toe zouden sturen. Met *wij* bedoel ik natuurlijk niet alleen de Baptisten, maar ook de (meeste) andere kerken en geloofsgemeenschappen.
De tijd, dat zending eenrichtingsverkeer was, is voorgoed voorbij. Sedert de Tweede Wereldoorlog zijn praktisch alle vroegere koloniën onafhankelijk geworden; in Afrika in de jaren zestig met name. Zending is tweerichtingsverkeer geworden, waarbij de uiteindelijke beslissing niet meer bij ons, doch bij de kerken en christenen overzee ligt.
Vandáár dat in het geval van de Europese Baptisten Zending het de Unies in Afrika en Zuid-Amerika zijn, die bepalen, waaraan zij het meest behoefte hebben. Vandáár ook, dat wij niet op eigen houtje zendelingen kunnen sturen, omdat wij daarvoor het *fiat* van de Unieleiding in het desbetreffende land nodig hebben. Zo zijn de gemeenten in Europa en Afrika in het zendingswerk *partners* van elkaar, d.w.z. elkanders deelgenoten, geworden!

J. A. Brandsma

Vervolg van pagina 5

Na de oorlog
Rond half april 1945 werd Muntendam bevrijd. Broeders die in Duitsland tewerk gesteld waren, en onderduikers keerden in de gemeente terug. Maar Visser ging. Fries in hart en nieren, trok Harlingen hem zeer. Dat betekende dat de gemeente opnieuw moest beroepen, en de keuze viel andermaal op Hekhuis. Negen jaar diende hij de gemeente. Met grote zegen. Want voor het dorp Muntendam was er eigenlijk maar één baptisten dominee, en dat was Hekhuis. Toch werd het niet weer wat het tussen 1921 en 1935 was. De tijden waren veranderd, en ook Hekhuis was veranderd. Ouder geworden.
Op 23 mei 1955 ging hij met een welverdiend emeritaat; hij kon toen zeggen: ben emeritus, maar ook: ik heb goed gediend. Maar eilieve, Hekhuis kon niet stilzitten; daarom ging hij de gemeente Valthermond dienen. De dood maakte een klein jaar nadien een einde aan zijn leven.

Uitbouw
Marinus de Jong, komende van Pernis, nam de arbeid op zich. Boeiend spreker, trok hij velen. De evangelisatiearbeid op Veensloot werd voortgezet, later beëindigd. De evangelisatiearbeid in Veendam bood meer toekomstperspectieven. Daar kon in 1959 een zelfstandige gemeente met 76 leden worden gevestigd.
In 1955 werden 45 broeders en zusters gedoopt, in 1956 22. De gemeente groeide sterk; na de afscheiding van Veendam ging de gemeente met 222 leden verder.
Het jongste verleden is bij velen onzer bekend. De Jong vertrok in 1956 naar Enschede. Gerrit van 't Wout, daarvoor werkzaam in Zaïre, werd zijn opvolger. Ook onder deze voorganger en zijn opvolgers Keimpe Corporaal (1965-1971), Bert Bosveld (1973-1979) en Adri van den Berg (1981-1982) beleefde de gemeente goede tijden. Hoewel, het zal de lezer opvallen dat er vrij lange vacante perioden waren, die voor de gemeente niet gemakkelijk te verwerken waren.
Het kerkgebouw werd verschillende keren gerenoveerd en uitgebreid. De gemeente bezit nu een goede accomodatie.

Situatie nu
Voorganger is nu br Piet Kroeze, sinds februari 1983. Het ledental is in de loop der laatste tien jaren ietwat gedaald, door allerlei oorzaken, maar ligt nu zo rondom de 180.
De gemeente bezit een levendig en actief verenigingsleven. Doordat de nieuwe gemeente Veendam enkele zondagsscholen „meenam", heeft de gemeente nu nog één zondagsschool. Zingen en musiceren doet men graag; er is een zangkoor, fanfarekorps Elad en twee muziek- en zanggroepen. Er is rijpere jeugd en tussenjeugd, meisjesclub en toneelgroep. Een flinke bejaardengroep komt maandelijks bijelkaar. De groep houdt met groepen uit Winschoten, Vriescheloo en Veendam zelfs rayonvergaderingen. Evangelisatie- en zendingscommissie doen hun werk, evenals de Zaaier-verspreiders. Tentsamenkomsten zijn in Muntendam belangrijk, zowel in Muntendam als in Meeden. Maandelijks worden in het dorpshuis te Muntendam en in het dorpshuis te Meeden bijzondere samenkomsten gehouden, die soms honderden bezoekers trekken. De onderlinge band tussen de gemeenteleden wordt versterkt door liefdemalen, paasbroodmaaltijd, familiedag en nieuwjaarsvisite. Er is een vrij grote vriendenkring, die ten dele lid zijn van andere kerken. Bijbelklassen voor de jeugd en bijbellezingen voor ouderen (en jongeren) behoren tot de wekelijkse activiteiten. Kortom: Muntendam leeft en werkt.
De secretaris der gemeente vermeld tenslotte, dat de gemeente dankbaar is voor het feit dat uit haar midden vier broeders zijn voortgekomen, die als voorganger de gemeenten in ons land gediend hebben en ten dele nog dienen: Jan Bosma (kleinzoon van één van de eerste dopelingen), die ten laatste de gemeente Arnhem diende en aldaar op 28-1-1966 is overleden; Henk Ploeger, thans voorganger van de wijkgemeente Arnhem-Zuid, Sjoerd van der Laan, thans te Noordbergum en Pieter Jager, nu voorganger te Stadskanaal-Zuid.

H. Ploeger

Ons eerste lustrum staat voor de deur; 5 jaar N.B.J.B. Toogdag in 't Huiken, Elburg. Teruggeblikt op de laatste 4 toogdagen, dan kan er alleen maar gekonkludeerd worden, dat de organisatie van dit jongeren evenement gekozen heeft voor de juiste formule en aanpak.
Een betrouwbare „graadmeter" is wellicht de voortdurende groei van het aantal bezoekers.
Ook dit jaar hebben we voor de bezoekers weer veel te bieden:

• INGEMAR OLSSON & BAND (Zweden)
In Scandinavië is Ingemar hier en daar zeker zo populair en gewaardeerd als Cliff Richard, en voor wie Ingemar aan het werk heeft gezien, is het overduidelijk, dat die waardering zondermeer terecht is: Ingemar is een pure **professional**, die ook als solist het publiek ongehoord weet te boeien. Hij werkt met een backing-band van bijzondere klasse. Zijn „act" kan iedere vergelijking doorstaan.
Zijn muziekstijl is zeer gevariëerd: een mixure van pop, folk, rock en funk.

• DESIGN (Nederland)
Na het overweldigend sukses op de Toogdag '84 is de organisatie uitermate verheugd te kunnen mededelen dat DESIGN dit jaar weer van de partij zal zijn. (In tegenstelling tot vorig jaar zal DESIGN dit jaar een optreden verzorgen met band).
Niet alleen hun muziek, maar vooral de close-harmony verdient bewondering.
Tekst en muziek wordt door de groep zelf geschreven.

De presentatie en de leiding is in handen van Nico Pakvis. (Die overigens meer doet dan alleen maar aan- en afkondigen).

EN VERDER:

* Pauzeprogramma m.m.v. Exodus (gospel-music) uit Hengelo.
* Volop gelegenheid elkaar te ontmoeten, een hapje eten enz.
* Voor sportievelingen: sporten in de sportzaal.
* Rondneuzen op de interessante Boeken-, Platen- en Infomarkt.
* Speciaal georganiseerd kinderprogramma. (Tevens crêche aanwezig).

De TOOGDAG '85 begint om precies 10.00 uur en is om ± 17.00 uur afgelopen! (Entree: *f* 10,— per persoon).

---

dc nieuws mededelingen actueel

Broederschap van Baptisten Voorgangers
D.V. zal op maandag 23 september 1985 voor alle voorgangers een studiedag worden gehouden in het Slotemaker de Bruïne Instituut te Doorn. Tijdig zal er een persoonlijke uitnodiging worden verzonden.

Maar wellicht is het nu reeds mogelijk om deze datum te reserveren, zodat ook inderdaad iedere voorganger deze studiedag zal kunnen bijwonen.

In de volgende editie van DC zult u een verslag kunnen lezen van de onlangs gehouden conferentie.

A. v.d. Berg, secr.

Uitgave van de Baptisten Gemeenten in Nederland
Redaktie: Mevr. A. W. Lindenborn-de Graaff, ds H. Ploeger, prof. dr. J. Reiling, dr. O. H. de Vries, ds C. van Wier. Alle kopij te zenden aan de eindredakteur ds H. Ploeger, Kraaiensteinlaan 10, 6825 DH Arnhem.
Voor abonnementen en advertenties: Administratie De Christen, Biltseweg 10, 3735 MC Bosch en Duin. Abonnementenprijs bij vooruitbetaling *f* 43,— per jaar, voor abonnees in het buitenland *f* 60,— per jaar.
Administratie: De Vinkenhof, Biltseweg 10, 3735 MC Bosch en Duin, tel. 030-784457 - postgironummer 9260 t.n.v. Unie van Baptisten Gemeenten, Amsterdam.

dc
DE CHRISTEN
WEEKBLAD VAN DE BAPTISTENGEMEENTEN

Convent van Baptisten Voorgangers in de regio Holland
Op maandag 22 april DV zal het convent om 12.30 uur bijeenkomen in de Triomfatorkapel te Alphen a/d Rijn. Verhindering graag tijdig doorgeven. Maar liever: 'Tot ziens in Alphen!'

A. v.d. Berg, secr.

Te koop aangeboden: Een ruime, goed onderhouden, stacaravan + houten uitbouw.
Gebruikt voor permanente bewoning op het terrein van De Vinkenhof.
Bij de koop zijn een oliehaard en vele verdere extra's ingesloten.
Prijs: Tegen elk aannemelijk bod!
Inl. B. Wijchers. Tel. 050-41 61 71

Komf: Vakantiewoning in Hoog-Sauerland (Duitsl., Winterberg-Niedersfeld) te verhuren (max. 6 personen).
Mooi gelegen aan bosrand met panoramazicht.
Aanvragen bij: Manfried Schulte
Zum Berger See 91
D 5820 Gevelsberg
Tel. 02332/60504

Knus ingericht app. bij boerderij in nrd. Denemarken.
Zeevissen, watersporten.
Prijzen *f* 380,— of *f* 410,— per week.
Vrij vóór 1 juli en na 10 augustus.
Tel. 05120-24200 of 05120-15687

Op 11 april overleed

br BEREND BENJAMINS

in de gezegende ouderdom van 86 jaar

Baptistengemeente Westerhaar

Op de leeftijd van 72 jaar heeft de Heer thuisgehaald onze zuster

TJIPKJE KORTHOF-DE JONG

Psalm 78: 53a

1 april 1985

Baptistengemeente „Elim" Drachten

Op de leeftijd van 59 jaar werd door zijn Heer thuisgehaald onze broeder

W. L. WULFFERS

8 april 1985

Baptistengemeente 's-Gravenhage

De Heer heeft gegeven
de Heer heeft genomen
de naam des Heren zij geloofd

(Job. 1: 21)

Voor ons nog onverwacht is in Jezus ontslapen onze broeder

EVERT KOOI

echtgenoot van Aaltje Lindeman,
eerder van Grietje Zoer

op de leeftijd van 72 jaar.

Baptistengemeente Emmen

„De Here is mijn Herder,..." Psalm 23.

In deze zekerheid werd, zeer onverwacht thuisgehaald, onze broeder

WILLEM BOLK

op de leeftijd van 69 jaar.

6 april 1985

Baptisten Gemeente
2e Exloërmond

'Niets kan ons scheiden van de liefde Gods, welke is in Christus Jezus, onze Heer.'

Heden is gegaan naar zijn Heer en Heiland mijn beste levenskameraad en innig geliefde man, onze lieve zorgzame papa en opa

MAARTEN LANGBROEK

op de leeftijd van 66 jaar.

Harderwijk: Anneke Langbroek-ter Braak
Amsterdam: Kajsa en Johan
Amersfoort: Jelle en Chris
Delft: Arjen
Harderwijk: Katinka en Hans Peter
en kleinkinderen

3844 ZM Harderwijk, 6 april 1985
Rietgorsmeen 73

Op 6 april j.l. is gegaan naar zijn Heer en Heiland onze broeder

MAARTEN LANGBROEK

op de leeftijd van 66 jaar,
echtgenoot van A. T. W. Langbroek-ter Braak.

„Al wie Hem zijn geloof bouwt, zal niet beschaamd uitkomen."

Baptistengemeente Harderwijk

„Want ik ben verzekerd dat niets ons kan scheiden van de liefde Gods, welke is in Christus Jezus, onze Heer"

(Romeinen 8: 38-39)

Bedroefd maar dankbaar voor wat zij voor ons is geweest berichten wij u, dat God heeft thuisgehaald onze lieve Moeke, Oma en Oma-Moeke

BARTJE DE HAAN

sedert 20 augustus 1967 weduwe van Aldert Wielinga,
op de leeftijd van 85 jaar.

Sneek, 11 april 1985

Harderwijk: A. Hamersma-Wielinga
J. Hamersma
Sneek: J. Tange-Wielinga
J. A. Tange
Oshawa: (Canada) W. Wielinga
L. A. Wielinga-van Dijk
Sneek: R. B. Wielinga
R. Wielinga-Dijkstra
Sneek: A. J. Been-Wielinga
H. P. Been
Klein- en achterkleinkinderen

De begrafenis heeft inmiddels plaatsgevonden.

Correspondentieadres: J. Tange-Wielinga, Bonkelaar 16, 8608 WC Sneek

---

'In vrede kan ik mij te ruste begeven en aanstonds inslapen want
Gij alleen Here, doet mij veilig wonen'

Psalm 4: 9

Op de dag des Heren ging naar haar eeuwig huis, mijn lieve vrouw, onze lieve moeder en oma

MAGDALENA VOS

echtgenote van Tjaart Hukema

25-1-1906 7-4-1985

Amsterdam: Tj. Hukema
Amsterdam: Derk en Hennie
Amsterdam: Wienie en Henk
Amsterdam: Anton
Lichtenvoorde: Bram en Sienie
Monnickendam: Tjaart en Hilly
Klein- en achterkleinkinderen

7 april 1985
Adelaarsweg 84
1021 BW Amsterdam

De begrafenis heeft op donderdag 11 april plaatsgevonden.

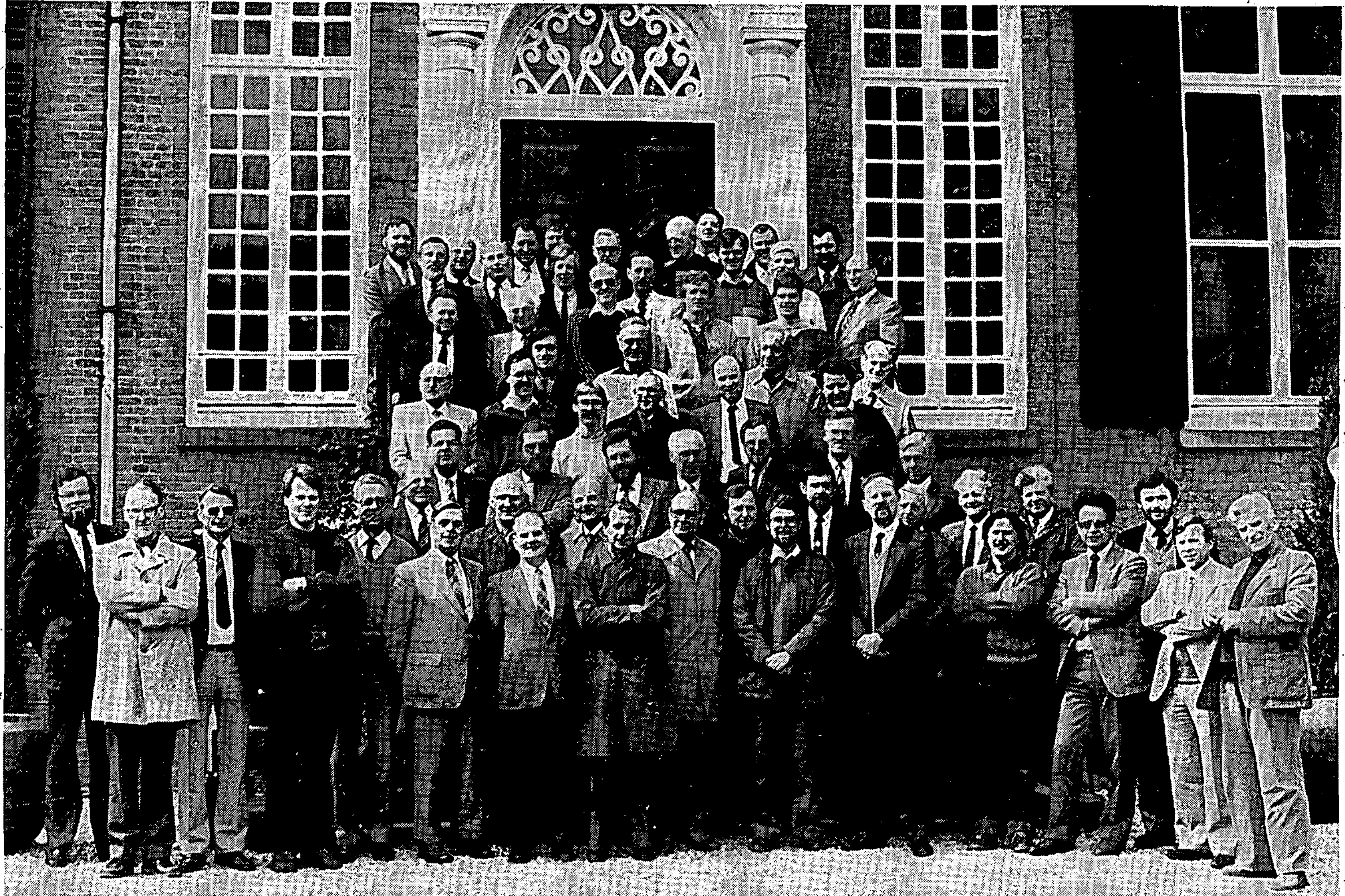
DE CHRISTEN
WEEKBLAD VAN DE BAPTISTENGEMEENTEN
100e jaargang - nummer 17 - 26 april 1985

Je moet wel willen.....

C. v. Wier

Onwillige honden zijn slechte hazenvangers. Tenminste, volgens een van onze spreekwoorden. Dat daar veel waarheid in zit, zou je bijvoorbeeld af kunnen leiden uit de bekende uitspraak van een der eerste russische astronauten. Teruggekeerd van zijn eerste reis door de ruimte, verklaarde hij: ,,Ik ben God niet tegengekomen''!...
Zoiets wekt geen verwondering bij ons. Immers, wanneer je in geen God gelooft omdat je dat niet wilt, dan zul je allicht blind zijn voor elk spoor dat Hij in onze wereld van zich heeft achtergelaten. Wat je niet zien wilt, zie je allicht ook niet. Maar wie werkelijk met God geconfronteerd wenst te worden, wie van Hem aan de weet wil komen wat een mens nodig heeft om met deze God te kunnen leven, zal beslist niet als een blinde door het leven behoeven te gaan.
Die conclusie mag je trekken uit een uitspraak in Ps 111: ,,Groot zijn de werken des Heren, na te speuren door allen die er behagen in hebben'' (v. 2)
Wie zich aangesproken voelt door Gods realiteit en van deze God meer wil weten, heeft rondom zich bronnen genoeg waaruit hij levensbelangrijke informatie kan halen.
De schrijver van Ps 111 verwijst naar enkele van deze bronnen van voorlichting. Hij spreekt in het geciteerde vers over de grote werken des Heren. Allicht denk je dan allereerst aan het wonder van de schepping, met alle facetten daarvan. Vaak zien we die nauwelijks meer, omdat we er zo aan gewend zijn geraakt. Hebt u, terwijl u bezig was uw nagels te knippen, wel ooit eens gedacht: ,,Hoe bestaat het, dat die kleine, onbelangrijke (?) dingen volautomatisch blijven aangroeien''? Een onnozel voorbeeld? Vergis u niet. Juist in de kleinste dingen van de schepping blijkt met hoeveel wijsheid en inzicht de Schepper alles wist te construeren!
De kleinste dingen zijn zelfs grandioos geregeld.
Wie dat niet wil zien, ziet inderdaad niets. In een tv programma was een arts bezig met allerlei functies van het lichaam. Toen plaatste hij de opmerking: ,,De natuur heeft dat prima geregeld''!...
Begrijpt u dat nu? Hoe kan een deskundige, die oneindig veel weet over al de onbegrijpelijke wonderen van het menselijk lichaam en over het ontstaan daarvan, nu simpelweg verwijzen naar de nietszeggende natuur? Dan wil je kennelijk niets zien van een machtige en wijze Schepper. Maar wie echt zien wil, die kan met al de verwonderingen die er bij hem omhoog komen, maar één kant uit: GOD!
In dezelfde psalm herinnert de schrijver ons ook aan al Gods wondere daden waarmee Israël geconfronteerd werd. God zorgde voor alles wat dit volk nodig had. Hij gaf hun een eigen land, sloot met hen een heilig verbond, gaf hun zijn bevelen en wetten die hen in het goede spoor moesten houden. Trouw bleef Hij, ook wanneer de mensen ontrouw werden. Ja, wie werkelijk wil zien, ontdekt via dit oude volk wie God is, wat Hij kan en wat Hij wil.
Als mensen van 1985 kunnen wij niet zwijgen over Jezus Christus. ,,Wie Mij ziet, ziet de Vader'' verklaarde Hij. Wie naar Jezus wil zien, vol eerbied en aanbidding, ziet en verneemt God!
En blijven er zo geen vragen meer over? Weten we nu alles en levert het omgaan met God geen enkel probleem meer op? Beslist niet!
Maar wie hier niet vast wil lopen, zal moeten letten op: ,,De vreze des Heren is het begin der wijsheid'' (v. 10). Wie God wil vrezen, dat is: wie eerbiedig voor Hem knielt, Hem erkent als Heer en God, Hem niet becritiseert als of Hij een politicus was, wie gehoorzaam zijn wegen wil gaan, die zal Hem zien! Die zal, vroeger of later, ervaren: Wie op de sterke God vertrouwt, heeft zeker op geen zand gebouwd!
Maar je moet wel willen!

DEZE WEEK

BROEDERSCHAP VAN BAPTISTEN VOORGANGERS IN NEDERLAND

Conferentie 9 en 10 april 1985 te Doorn

1e rij: G. Bosveld, H. Bijleveld, O. Oldenburger Rzn, A. v.d Berg, C. Molema, J. Scholte, E. Huizing, O. de Vries, H. Ploeger, Y. Horjus, B. Louwerse, R. Venema, J. Sussenbach, K. Gerritsen, Ph. Lindeman.
2e rij: S. Wijchers, J. Reiling, J. Broertjes, P. Jager, J. Zijlstra, C. de Jong, J. Hofman, G. v. Mameren, J. Paas.
3e rij: C. Helderop, S. v.d. Steen, W. de Zwart, W. v.d. Craats, Sj. v.d. Laan, A. v.d. Wetering, P. Kroeze.
4e rij: R. Kavelaar, N. v.d. Leer, G. de Jonge, G. Vegter, Th. v.d. Laan, G. Rovers.
5e rij: J. v.d. Zeeuw, J. v.d. Veen, G. v. 't Wout, H. G. de Winkel.
6e rij: W. Kos, H. Blenkers, P. Wijchers, B. Stuut, W. Huizing.
7e rij: J. Muilwijk, B. Posthumus, Chr. Eijer, A. de Vries, J. Schuil, W. Renken, C. Mostert.
8e rij: G. Liebe, Tj. Pel (cursusleider), J. Scholtens, D. Stichter, H. Jut, N. v. Beek, G. Phlaum, M. A. v.d. Vlugt, T. Smit.

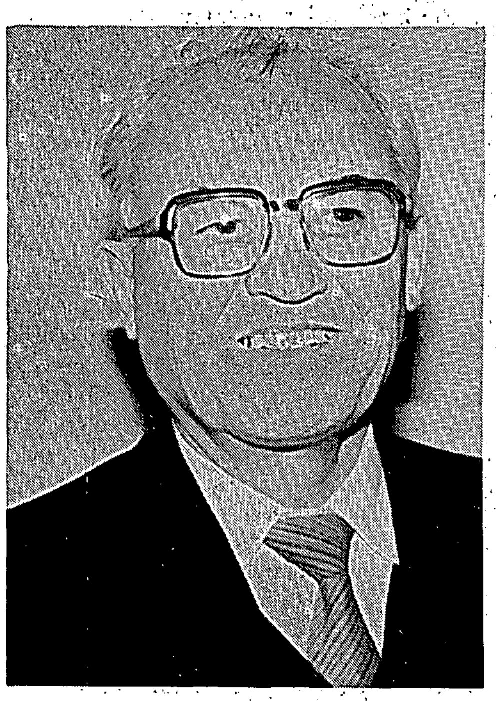
dc nieuws mededelingen actueel

Eindhoven
Vanuit de gemeente te Eindhoven worden een kinder- en een tienerkamp georganiseerd voor kinderen van 6-12 jaar en tieners van 12-16 jaar, in de week van 17-24 aug. op de kampeerboerderij ,,Ferme de Jean" te Heeze.
Inlichtingen bij zr B. Niemeijer, Ithacastr. 12, 5631 JE Eindhoven, tel. 040-442607.

Luis Palau →
Deze steeds bekender wordende argentijnse evangelist komt naar Nederland:
5 juni IJsselhal/Zwolle,
6 juni Frieslandhal/Leeuwarden,
7 juni Ahoyhal/Rotterdam,
8 juni Jaap Edenhal/Amsterdam.
Aanvang 20.00 uur.

EO-Familiedag
zaterdag 1 juni in de Jaarbeurs te Utrecht.
Thema: Geroepen om vrij te zijn. Natuurlijk zijn er toespraken en is er veel zang en muziek.
Aanvang 10.00 uur.

Op het congres van de Unie van Baptisten Gemeenten, gehouden in maart j.l. te Moskou, werd Ds. Vasily E. Logvinenko tot president gekozen. Hij was vroeger voorganger te Odessa. De laatste jaren diende hij als senior-voorganger de gemeente te Moskou en was hij superindentent van de gemeenten in de republiek Rusland.

Kinderkamp in Annen
Onder leiding van Titia van den Berg wordt van 3-10 augustus een kinderkamp gehouden. Een kamphuis in Annen (niet ver van Schipborg en Zuidlaren) biedt daarvoor een goede mogelijkheid.
Het belooft een mooie week te worden, vol aktiviteiten. Er zijn nog plaatsen vrij.
Leeftijdsgrens: 9-12 jaar.
De prijs bedraagt *f* 110,—

Ouderenvakantie op De Nieuwe Oorsprong
Speciale aandacht deze week voor de ouderen-vakantie van 17-24 augustus. Deze week staat onder leiding van het echtpaar Scholtens. Temidden van de bossen en omgeven door komfort kunt u hier uw hart ophalen....
De prijs bedraagt *f* 325,—

Aanmelden: Jeugdburo N.B.J.B.
de Singel 5
9203 XX Drachten
tel. 05120-15687

GEZEGEND ZIJ DE BAND

Het gaat er spaans toe, d.w.z. om 11.10 uur staat of zit men nog genoegelijk met elkaar te keuvelen. De organist komt op dat moment pas binnen en begint op zijn gemak een en ander bij het orgel te rangschikken. Een jong echtpaar zit op de tweede rij. Terwijl ze een praatje met hun voor-buren maken, duwt het vrouwtje een wandelwagentje, dat in het middenpad staat, zachtjes heen en weer om het kleine babietje dat erin ligt in slaap te sussen.
Dan wordt er toch maar begonnen.
De jonge student die hier blijkbaar zijn stage-periode doorloopt, zegt dat deze morgen de lessen van de afgelopen maanden zullen worden overhoord.
Men heeft hier n.l. iedere zondag van 11 tot 12 uur „Gemeente Bijbelschool" en van 12 tot 1.00 uur de kerkdienst.

De congregatie - 24 personen - wordt in twee groepen verdeeld en op het schoolbord zal de score worden bijgehouden. De bijbel mag niet worden geraadpleegd. Vraag één betreft een bijbeltekst waar een aantal woorden aan ontbreekt. Deze moet worden gecompleteerd. Men overlegt fluisterend en lachend. Het antwoord wordt op een vel papier genoteerd.
Vraag twee. In welke talen werd het Nieuwe Testament geschreven?
Vraag drie. Welke vier literaire vormen vinden we in het Nieuwe Testament?
Zo volgen er nog een aantal dergelijke vragen.
Men komt met de juiste antwoorden uit de bus.
Ik vraag me ondertussen af hoe dat bij ons in Nederland zit. Het komt me voor dat wij dit soort taken misschien wel eens wat verwaarlozen. Wij zijn meestal veel inhoudelijker met de Schrift bezig. Maar daar gaat het toch om, zult u zeggen. Ja zeker, maar het is toch op z'n minst vreemd dat mensen jarenlang met en vanuit de bijbel leven, zonder zich ooit te realiseren hoe en wanneer dit boek ontstaan is.
Daarom treft het mij aangenaam dat men het bijbels onderricht in deze heel jonge gemeente op deze manier begint, vanuit een stukje wordingsgeschiedenis.

De kerkdienst daarna verloopt volgens een herkenbaar en gebruikelijk patroon.
Zo goed en zo kwaad als het gaat probeer ik de liederen mee te zingen.
De melodieën zijn eenvoudig genoeg, maar gebrek aan kennis van het spaans speelt me parten bij de uitspraak van de woorden. Af en toe raak ik achterop met de tekst en blijf midden in een zin steken als de anderen die al uitgezongen hebben!

De tijd van de preek benut ik om de opstandingsverhalen van de vier evangelisten te lezen en te vergelijken. Hoe verschillend is hier en daar hun getuigenis.
Eeuwen geleden is al eens getracht een zgn. evangelie-harmonie - d.i. een doorlopend en sluitend verhaal - te schrijven aan de hand van de gegevens der vier evangelisten. Maar is het niet heerlijk dat de bijbel juist zò is samengesteld en niet anders, omdat we daardoor nu al bijna twee duizend jaar geprikkeld worden tot de bestudering ervan en het nadenken erover. Zo zit ik te mijmeren op die Paasmorgen in dat Spaanse kerkje.

Na de dienst komen we tot de ontdekking dat het behalve ons 5-tallige gezin een amerikaanse zendeling met vrouw en twee kinderen, als ook nog een duits echtpaar uit Wuppertal huisvest. Het lijkt opeens meer Pinksteren dan Pasen daar in Almeria!
De Duitsers zijn voor het eerst met vakantie in Spanje en hebben zich - zoals het een „echte" baptist betaamt - meteen tot de VVV gewend om erachter te komen of er ter plaatse een Baptisten Gemeente was.

Een eenvoudig rekensommetje leert mij dat er van de 24 bezoekers 11 geen spaans verstaan. Toch hebben we allemaal een fijne morgen en we zeggen tegen elkaar dat dit komt omdat we het gevoel hebben bij elkaar te horen: Spanjaarden, Amerikanen, Duitsers en Nederlanders, verbonden door het geloof in de Opgestane Heer!

Ans Lindenborn

eou allerlei

Evangelisatie-week in Treebeek
Als u dit leest is de gemeente Treebeek met de laatste dagen bezig van een week van evangelisatie. Er is een gevarieerd programma. Na de start op zondag 21 april, werden woensdag 24 april openluchtsamenkomsten (korte van ongeveer twintig minuten) gehouden op een drietal plaatsen. Donderdagavond 25 april was er een filmavond met de bekende film ,,Het kruis in de asfaltjungle". Dit weekend is er eerst op zaterdagmorgen een speciaal programma voor de kinderen, terwijl de avond gereserveerd is voor de jongeren: een koffiebaravond m.m.v. het combo ,,Alexis" en de cabaretgroep ,,Blikopener" uit Pijnacker. Zondag 28 april wordt deze week van evangelisatie afgesloten met 's morgens een evangelisatiesamenkomst en 's avonds een zang- en muziekavond.
Opvallend in het programma is dat er veel medewerking is uit de eigen gemeente. Dat is een goede zaak. Immers, dat verhoogt de betrokkenheid van de gemeente bij het hele gebeuren. In het evangelisatiewerk laten we ons wel eens te gemakkelijk verleiden tot het al te eenzijdig aantrekken van medewerking ,,van buitenaf". Dat drukt de gemeente dikwijls in een passieve rol. Een belangrijke opgave in het evangelisatiewerk is, dat we in de eigen gemeente gaven en mogelijkheden opsporen, ontwikkelen en kansen geven. Belangstellenden moeten een levende gemeenschap aantreffen, een gemeenschap van deelnemers en niet van toeschouwers!
Intussen wensen we de gemeente Treebeek veel zegen toe bij haar inspanningen op het terrein van de evangelisatie. Overigens zijn de berichten uit onze meest zuidelijke gemeente goed. De gemeente mag zich verheugen in een grote belangstelling voor de zondagmorgendiensten. Mocht u aanstonds in de zomertijd in de buurt zijn, dan moet u niet nalaten ,,het witte kerkje" op te zoeken.
U zult er een gastvrije gemeente ontmoeten!

CE

Regionale ontmoetingsdagen
We verheugen ons er op, om de komende tijd verschillende broeders en zusters in de regio te ontmoeten. Zoals reeds eerder werd meegedeeld hopen we zaterdag 27 april te beginnen met een regionale ontmoetingsdag in Zuid-Oost Drente. Plaats van samenkomst is Coevorden en we hopen daar samen na te denken over het evangelisatie-werk, zowel inhoudelijk als praktisch.
De dag zal vooral in het teken staan van de groei-gedachte. In een bijbelstudie zal hieraan aandacht worden besteed, terwijl het ,,onderwerp-speciaal" ,,Gemeentegroei: remmingen en mogelijkheden" heet.
's Middags zal er volop ruimte zijn om over praktische dingen samen te praten.
Zaterdag 4 mei hopen we een dergelijke dag te houden in Rotterdam-Centrum (voor de gemeenten in Zuid-West Nederland) en zaterdag 11 mei in Sittard (voor de gemeenten in het Zuiden). Verder zij nog meegedeeld dat deze dagen om 10.00 uur beginnen en ongeveer 15.00 uur zullen worden besloten.

CE

Gemeentebezoeken
Ik mocht de laatste tijd verschillende evangelisatiecommissies/raden in gemeenten ontmoeten. U zult kunnen begrijpen, dat ik er prijs op stel, me te kunnen oriënteren op wat er in de gemeenten leeft als het gaat om onze evangelisatie-opdracht.
Het is niet altijd even opwekkend, te horen over wat er leeft en niet leeft. Gebrek aan motivatie is een opvallende klacht. Ook leeft er in gemeenten het gevoel dat we door de jaren heen zo ,,kerks" zijn geworden, wat men daar dan ook maar mee bedoelt. Duidelijk is in elk geval, hoe belangrijk het is dat we leren kritisch naar onszelf te kijken. Dat is heel wat beter dan dat we ons verliezen in klaagzangen over ,,de boze wereld rondom ons". Naar jezelf kijken kan pijnlijk zijn en als het gaat om de gemeente, dan komen daarbij heel wat zaken aan de orde. Ik hoop daar nog wel eens uitvoerig op terug te komen. Misschien moeten we ons als gemeente eens de vraag stellen of we (nog) iets hebben, wat belangstellenden vermag te boeien. Hebben we iets aanstekelijks, stralen we iets uit? Dat heeft bijvoorbeeld te maken met wat we met de Psalmist mogen zingen: ,,Ik zal met vreugd' in 't huis des Heren gaan, Hem daar in 't midden der Gemeente loven".
Als dat meer het geval is, dan zullen zich de plaatsen van onze samenkomsten 's zondags meer van voren naar achteren gaan vullen, dan van achteren naar voren, zoals doorgaans het geval is. Of is het laatste misschien te ver gezocht?

CE

,,Om hun ogen te openen".
Ik zie, ik zie wat jij niet ziet. Of dit spelletje uit mijn kinderjaren nog gespeeld wordt, nu de kinderen massaal TV-kijken en dus allemaal hetzelfde zien, weet ik niet.
Een feit blijft dat wij als mensen verschillende dingen zien, de dingen verschillend zien en dat de één dingen ziet die een ander niet ziet. Gelukkig als je elkaar daarin kunt aanvullen.
Als Paulus het verhaal van zijn roeping door Jezus Christus vertelt voor koning Agrippa - het staat in Handelingen 26 - zegt hij dat hij door Christus tot Joden en heidenen gezonden is om ,,hun ogen te openen ter bekering uit de duisternis tot het licht en van de macht van satan tot God".
Eer deze mensen zich zullen bekeren, zullen eerst hun ogen geopend moeten worden. Ze zullen moeten gaan zien wat ze op dat moment nog niet zien.
In onze evangelisatiearbeid, in onze prediking is dat een fundamenteel gegeven: de mensen laten zien wat ze uit zichzelf niet zien en ook niet kunnen ontdekken, omdat verstand, hart en zintuigen daar niet op afgestemd zijn. Het moet hun van buitenaf getoond worden, want van binnenuit zien ze het niet. De ogen moeten geopend worden.
Wij mogen hierin wel weer de wijsheid van onze God zien, die zijn evangelie niet laat verkondigen door zijn heilige engelen, maar door mensen die de ogen geopend zijn en die zelf het licht hebben leren kennen. Zij weten waar zij over praten, want zij weten het verschil tussen wat ze voor hun bekering niet zagen, en wat anderen dus nu nog niet zien, en wat zijzelf in Christus wèl hebben leren zien. De bekeerde kàn naast de onbekeerde staan, want hij weet wat de onbekeerde nog niet ziet.
Om een ander de ogen te openen, moet je weten wat hij niet ziet. Ook wat hij wèl ziet, maar wat zijn ogen verblindt voor de werkelijkheid van Christus.
Want zijn verblinding is niet dat hij helemaal niets ziet. Hij ziet van alles!
Hij ziet zijn carrière, zijn huis, zijn werk, zijn auto. Zijn politieke idealen van maatschappijverbetering. Zijn godsdienstigheid, zorgvuldig in acht genomen om zich te verzekeren van de gunst van de Hogere Machten.
Genesis 3 spreekt voor mij altijd boekdelen als het erom gaat het werk van de satan en de reaktie van de mens te leren kennen. De slang heeft met een vroom praatje, waarin hij zogenaamd voor de rechten van de mens opkomt, Eva's aandacht gevestigd op de boom der kennis van goed en kwaad. ,,En de *vrouw zag*, dat de boom goed was om van te eten, en dat hij een lust was voor de ogen, ja, dat de boom begeerlijk was om daardoor verstandig te worden". Het ,,zien" van deze boom, die de begeerte in haar opriep, was tegelijk de verblinding voor het leven-gevende gebod van God.

Laat het zien!
De ruggegraat van de evangelieprediking is

de mens de waarheid te laten zien over God, Christus en zichzelf. Hij moet gaan zien wat hij in zijn verblinding zelf niet ziet. Dat is de eerste aanzet tot zijn bekering.
In Galaten 3:1 gebruikt Paulus een prachtige uitdrukking voor dit ,,laten zien''. O, onverstandige Galaten, wie heeft u betoverd, wie Jezus Christus toch als gekruisigde *voor ogen geschilderd* is? Door zijn prediking heeft hij hen Christus voor ogen geschilderd als gekruisigde en gezegd: Kijk goed, mensen, Hij is jullie redding!
Om de mensen de ogen te openen zullen we ze de goddelijke werkelijkheden ,,voor ogen moeten schilderen''. Een evangelisatiepreek is geen dogmatische verhandeling over een of ander bijbels leerstuk. Het uitbeeldende element zal er een grote rol in spelen. Voorbeelden, ,,vensters in de preek'' helpen om de mensen gemakkelijker te laten zien waar het om gaat. De Here Jezus sprak in beelden uit het dagelijks leven. Bekende evangelisten brachten de boodschap ook vaak in beelden over, omdat zo de geestelijke dingen gemakkelijker ,,te zien'' zijn.
In het persoonlijk getuigenis van mens tot mens zullen voorbeelden uit het eigen leven vaak de boodschap die wij willen overbrengen het ,,zien'' lichter maken. Mits de voorbeelden niet onze eigen persoon in helle kleuren van vroegere slechtheid en in zachte tinten van nieuwe goedheid centraal stellen, doch het volle licht laten vallen op onze Redder.
Als we laten zien wie Christus is - en de evangeliën reiken ons daar ruim voldoende voor aan - dan is het onvermijdelijk om ook te laten zien wat een mens zonder Hem is. De dingen moeten bij de naam genoemd worden. Wat moet iemand met de boodschap dat Jezus redt, als hij zichzelf niet eens bewust is dat hij gered moet worden? Wie meent gezond te zijn belt toch de dokter niet?
Wij moeten aantonen waarin de mens blind is; waardoor zijn blik verduisterd is, zodat hij het licht niet ziet.
Dit is de menselijke kant van onze roeping om Christus te prediken. Wij mogen ons bewust zijn dat de Heilige Geest tegelijk met ons aan het werk is, om de blinden de ogen te openen.

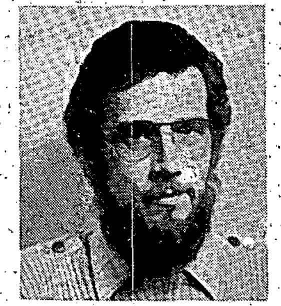
H. G. de Winkel

BEROEPBAAR GESTELD

Broeder drs. Harm Braker te Utrecht heeft met goed gevolg zijn seminariumexamen gedaan. Op 17 april 1985 werd hij beroepbaar gesteld voor alle gemeenten.

Namens de Commissie voor de Opleiding,
H. Sikkema, sekretaris

LANGS DE RAND

RUBRIEK VOOR JONGEREN

DOOR PIET STELLINGA

Deze keer geschreven door Mevr. A. Pots - v.d. Veen

Wij waren op bezoek in Oost-Berlijn. Geen bezoek dat je elke dag aflegt.
De reakties vooraf waren dan ook vaak: ,,Als je maar weer terug komt''. ,,Dat je daar heen durft, mij niet gezien hoor!''
,,Je weet maar nooit daar bij de grens''.
Je krijgt de gekste verhalen te horen. Van die en die hebben ze gehoord, dat...!!
Ja, de Duitsers zeggen het al: ,,Vom hören sagen, lügt man viel''.
,,En het systeem daar deugt voor geen cent!''
Dat is waar natuurlijk. Maar om nu meteen te denken, dat de mensen, die onder dat regiem moeten wonen en werken, dan ook niet deugen.
Als je weer terug bent, ga je al je indrukken die je hebt opgedaan eens op een rijtje zetten en je denkt eens over de gesprekken na.
Hieronder volgen wat losse gedachten en opmerkingen.
Op het ,,jeugdburo'' waren ze druk bezig met de voorbereiding van de baptisten pinkster jeugdconferentie. Een hoop werk.
Ze verwachten ± 3000 jongeren. Ze willen graag een groot gebouw huren, zodat de jeugd deze drie dagen steeds bijelkaar kan zijn. Maar dat kan niet. Alleen in kerkelijke gebouwen mag je bijelkaar komen. Gelukkig hebben ze in Oost-Berlijn een baptisten bejaardenhuis, waar een groot grasveld bij is. Het zou fijn zijn als ze daar een paar grote tenten zouden kunnen opzetten. Maar dat mag ook niet. Nu maar hopen en bidden dat het mooi weer is met Pinksteren, zodat het een fijne happening gaat worden. De jeugd wordt 's nachts bij mensen van de gemeente ondergebracht. Dat is niet zo'n probleem. De mensen zijn ontzettend gastvrij. Dat hebben wij ook ondervonden. Het beste is nog niet goed genoeg voor hun gasten. De zorg voor elkaar is ook erg groot.
De tekst Luc. 3:11 ,,Wie twee hemden heeft, moet er een geven aan iemand die er geen heeft en wie te eten heeft, moet delen met een ander die niets heeft'' wordt hier in praktijk gebracht.
Het woord ,,jeugdburo'' heb ik tussen aanhalingstekens gezet. Er werken vijf mensen voor het jeugdwerk, maar er is geen mooi gebouw. De mensen werken allemaal in hun eigen huis.
Dat is erg lastig, want er is maar één die telefoon heeft.
Er is een wachtlijst van 12 jaar en dan moet je de telefoon ook nog dringend nodig hebben.
Twee mensen hebben een auto (wachttijd ± 16 jaar). Zij moeten het werk dan bij de anderen langs brengen, wat natuurlijk veel tijd kost.
Toen wij er waren, werd er door de post net gekleurd papier gebracht, dat gestuurd was door het jeugdburo uit Hamburg.
Gekleurd papier is er nauwelijks te krijgen. Alle vijf hadden ze een pakket ontvangen. Nu konden de liederenbladen voor het pinkstergebeuren worden gestencild.
Wat ik ook erg mooi vind, is dat de vredesbeweging en de zorg voor het milieu vanuit de kerken word georganiseerd.
Hieruit spreekt de zorg voor Gods schepping.
Wij leven in een vrij land. Kunnen kopen wat we willen. Wil je daar een broek of iets dergelijks kopen, dan moet je maar afwachten of er een in je maat is die je mooi vindt.
Wij kunnen doen waar we zin in hebben en zeggen wat ons voor de mond komt. Wij zijn vrij in ons doen en laten.
Vrijheid, ja, maar hoe gaan we er mee om? Vrijheid is ook een vorm van kiezen.
Daar **moeten** de kinderen oud papier mee naar school nemen. 't Is maar een simpel iets, maar in de krant van deze week stond wel, dat er 18 miljoen bomen per jaar door gespaard blijven. Wij moeten geen oud papier inleveren, wij **mogen**.
Vrijheid = kiezen = verantwoordelijkheid dragen.
Egoïsme betekent kiezen voor jezelf en tegen de ander.
Gelukkig is er Eén die voor ons heeft gekozen, wie we ook zijn en waar we ook wonen.

A. Pots-v.d. Veen

EMMEN

UIT DE GEMEENTEN

Van enkele hoogtepunten willen wij gaarne melding maken. In het laatste berichtje werd gemeld, dat van het opgemaakte 5-jaren-plan 4 plannen verwezenlijkt waren. Wat nog overbleef was een derde kerkgebouw en wel voor de wijkgemeente Zuid. Naar het zich liet aanzien, zou dit nog wel enkele jaren duren, gezien de hoge kosten. Doch het verliep anders, dan wij gedacht hadden.
In de wijk Bargeres stond reeds geruime tijd een garage + showroom leeg. Dit zou bij palmslag verkocht worden kwam ons ter ore. Eerst aarzelend werd de gedachte geopperd, zou dit ook verbouwd kunnen worden tot kerk. Met de burgerlijke gemeente werd overleg gepleegd en een tweetal gemeentevergaderingen werd gehouden.
Tot een bepaald bedrag kregen enkele broeders mandaat om op de eerste verkoping mee te bieden.
Voor de definitieve verkoop kregen de broeders mandaat tot *ƒ* 380.000,—
En zowaar, de gemeente werd eigenaresse van het gebouw annex benzinepompstation voor *ƒ* 290.000,— (zie foto).
Voor ons onbegrijpelijk, zoals van Boven af alles werd geleid.
Wij hebben de Heer gedankt voor dit geschenk.
Nu is het wachten op de goedkeuring verbouwing, waarna het gebouw zoveel mogelijk met eigen krachten zal worden omgebouwd tot kerk.

Een punt was nog wel, gaan we de benzinepomp ook zelf exploiteren.
Tijdens de beraadslagingen werd de pers en zelfs radio-noord gehaald. Uiteindelijk werd besloten niet tot exploitatie over te gaan.
De UBS zeggen we ook dank voor haar medewerking.
Het tweede hoogtepunt was wel de TV-dienst op zondagmiddag 10 maart. Van onze kant hadden we de dienst goed voorbereid en de Heer heeft ons rijkelijk gezegend en hopenlijk velen van u met ons.
Veel reakties kwamen er na de dienst binnen bij onze voorganger Van der Steen. Hieruit bleek vooral hoeveel nood er is.
Op Goede Vrijdagavond vierden we gezamenlijk als 3 wijkgemeenten het Heilig Avondmaal.
Op 1e Paasdagmorgen was het het feest van de opstanding. De kinderen van de zondagsscholen waren hierbij ook aanwezig. De feestvreugde werd nog vergroot, daar zowel in wijk Oost als wijk Zuid een broeder werd gedoopt.
Op het tijdstip, dat dit artikeltje geschreven wordt, zijn de vakantiebijbelscholen voor de kinderen gestart op 2 plaatsen.
Enig honderden kinderen worden een week lang iedere morgen kreatief bezig gehouden. Veel wordt er ook gezongen en iedere morgen is er een vertelling.
Ter afsluiting van deze week worden de kinderen en hun ouders uitgenodigd voor de zondagmorgendienst.

J.P.

De Baptistenpomp

J. SCHOUTEN 25 JAAR VOORGANGER

10 januari 1985 was het vijf en twintig jaar geleden dat br. Schouten, voorganger van de gemeente te Delfzijl, zijn arbeid onder ons als voorganger begon. Wie tevens weet dat br. Schouten 31 aug. a.s. zestig jaar wordt weet dat hij een zogenaamde ,,late roeping" is.

Baptist
Niemand wordt als baptist geboren. Mensen kunnen in een baptist gezin geboren worden. Bij br. Schouten was dat niet zo. Maar belangrijker dan in een baptist gezin geboren te worden, is in een christelijk gezin geboren te worden. Die vreugde had hij. Daarvan leefde hij in zijn jeugd.
Bij de instituëring van de baptisten gemeente te Leiden in mei 1953 werd Schouten door wijlen br. S. Zijlstra gedoopt.

Reeds eerder zocht hij naar mogelijkheden zijn bijbelkennis te vergroten.
Een goede mogelijkheid was de bekende Lekeprekerscursus, die door de brs J. Reiling en J. Kiwiet in de tweede helft van de vijftiger jaren op De Vinkenhof werd gegeven. Voorheen had Schouten de avondbijbelschool van Youth for Christ in Rotterdam met goed gevolg ,,afgelopen".
Naast deze cursussen was hij gedwongen driftig het Woord te onderzoeken want hij leidde een bijbelkring in Katwijk.

Voorganger
Door de stimulerende arbeid van br. J. van Dam, toen voorganger van de gemeente te Haarlem, kwam het op 10 januari 1960 tot de instituëring van de baptisten gemeente ,,IJmond". De niet zo grote groep kreeg als lerend ouderling br. J. Schouten. De gemeente zorgde voor een baan bij Hoogovens (toen nog geen probleem, een bijbaan voor een parttime-voorganger te vinden)
In die tijd werd door de gemeente contact gezocht met de evangelisatie ,,Elon"; in de loop van 1963 vond de samensmelting van beide gemeenschappen plaats tot een bloeiende en krachtige gemeente.
Maar Schouten was toen al vertrokken! De gemeente te Westerhaar zocht een fulltime-voorganger; zij liet haar oog op br. Schouten vallen, en br Schouten zag daarin de roep van de Heer. Van juli 1967 tot januari 1973 werkte hij in Eindhoven, daarna tot november 1978 in Emmen, en sindsdien in Delfzijl.

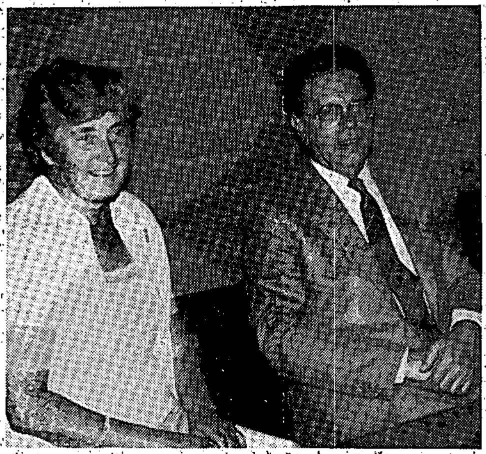
Unie-man
Komend uit vrije kringen, heeft br. Schouten zich met volledige overgave ter beschikking van onze Unie-gemeenschap gesteld. In 1970 werd hij tot lid van de Evangelisa-

tie Commissie der Unie (ECU) gekozen, waarvan hij naderhand voorzitter was, en afgevaardigde naar de Unie-Commissie. In 1981 werd Schouten lid en voorzitter van de UC, tot nu toe. Een job, die vreugde en zorg niet altijd in evenwicht houdt.

Met name in Eindhoven onthield hij zich niet aan de plaatselijke protestantse gemeenschappen. Evangelisatie-arbeid was altijd het lievelingswerk van de jubilerende voorganger.
Sinds een tiental jaren is hij tevens medewerker aan Het Zoeklicht.

Voorkeuren
Met deze laatste zin is iets wezenlijks over de arbeid van br. Schouten gezegd. Hij geldt onder ons als Maranatha-man. Als zodanig is hij een veel gevraagde spreker op Maranatha-conferenties.
Ook in de gemeentelijke arbeid legt br. Schouten de nadruk op de prediking (de gemeente te Delfzijl heeft twee diensten per zondag, zodat wat dát betreft hij zich kan uitleven). Onderwijs en evangelisatie nemen eveneens een grote plaats in in zijn werk. Groei in geloof is naar zijn gevoelen een voorwaarde voor een evangeliserende gemeente. Bijbelklassen voor ouderen en jongeren geven daartoe goede mogelijkheden.

Ontwikkeling
Natuurlijk vraag je een voorganger die een jubileum viert en terugziet op een periode, naar mogelijke veranderingen in zijn theologisch denken.
Br. Schouten ontkent in genen dele dat b.v. boeken van H. Ridderbos en H. Berkhof invloed op hem hebben gehad. Ook de studie aan het seminarium tussen 1963 en 1966 heeft sporen nagelaten. Maar onverwrikt is de overtuiging gebleven dat de gemeente, dat de gelovigen als enige richtsnoer het Woord van God hebben. Op de bijbel kom je altijd weer terug. En terecht. Dat in de Heilige Schriften vooral de toekomst-gerichte gedeelten voorwerp van

onderzoek waren, en zijn, werd reeds aangeduid. Naar de mening van br. Schouten kan er geen twijfel bestaan over de vraag in welke fase van de wereldgeschiedenis we zijn aangekomen: in de eindfase.

Gezin
Het echtpaar Schouten-Van den Bos is reeds meer dan 35 jaar getrouwd.
Het kan gebeuren dat bij een familiefeestje drie voorgangers bijeen zijn: vader Schouten, H. Schouten te Deventer en schoonzoon J. Hofman te Groningen.
Dankbaar zien br. en zr. Schouten terug op de gezamenlijke weg, die door br. Leo Pasman destijds gesteld werd onder het woord uit Psalm 91:4a ,,Hij zal u dekken met Zijn vlerken, en onder Zijn vleugelen zult gij betrouwen'' (Statenvertaling). Dit woord heeft volle bevestiging gevonden in hun leven.

Zoals gezegd: het eigenlijke jubileum viel op 10-1-1985, maar dat was de redactie van DC niet bekend. Achteraf dus nog onze hartelijke gelukwensen van toen, en zegenwensen voor nu en straks.

Ploeger

****

God dankende en lovende
geven wij kennis van het feit dat op 29 april 1985, 30 jaar in de echt zijn verbonden:

Albert Wiersma en
Geertje Wiersma-Poutsma

29-4-1955 — 29-4-1985
Treebeek — Amsterdam

Psalm 23:5
Gij richt voor mij een dis aan

Psalm 119:105
Uw woord is een lamp voor mijn voet en een licht op mijn pad

Dick en Yvonne Wiersma en
Gideon en David
Jos en Jolanda Wiersma
Bert Wiersma

****

Door de Heer is thuisgehaald onze zuster
BARTJE WIELINGA-DE HAAN
op de leeftijd van 85 jaar.
Sneek, 11 april 1985
Baptistengemeente Sneek

De Heer heeft tot zich genomen onze zuster
MARTENTJE HOEKSTRA-DIJKSTRA
op de leeftijd van 87 jaar.
Sneek, 4 april 1985
Baptistengemeente Sneek

De Heer heeft tot zich genomen onze zuster
LYDIA SCHOLTE-RIENKS
op de leeftijd van 74 jaar.
Sneek, 24 maart 1985
Baptistengemeente Sneek

Uitgave van de Baptisten Gemeenten in Nederland
Redaktie: Mevr. A. W. Lindenborn-de Graaff, ds H. Ploeger, prof. dr. J. Reiling, dr. O. H. de Vries, ds C. van Wier. Alle kopij te zenden aan de eindredakteur ds H. Ploeger, Kraaiensteinlaan 10, 6825 DH Arnhem.
Voor abonnementen en advertenties: Administratie De Christen, Biltseweg 10, 3735 MC Bosch en Duin. Abonnementenprijs bij vooruitbetaling *f* 43,— per jaar, voor abonnees in het buitenland *f* 60,— per jaar.
Administratie: De Vinkenhof, Biltseweg 10, 3735 MC Bosch en Duin, tel. 030-784457 - postgironummer 9260 t.n.v. Unie van Baptisten Gemeenten, Amsterdam.

dc
DE CHRISTEN
WEEKBLAD VAN DE BAPTISTENGEMEENTEN

,,God heeft ons geen voorspoedige reis beloofd, maar wel een behouden thuiskomst, voor eeuwig''

Op 8 april is in de Here ontslapen onze zuster

ANNA CORNELIA ROOSEN

echtgenote van Roelof Zoutman,
op de leeftijd van 51 jaar.

Baptistengemeente Haarlem

Na een kortstondige ziekte is door zijn Heer en Heiland thuisgehaald onze broeder

JOHANNES RUNHART

op de leeftijd van 65 jaar.

Delfzijl, 28 maart 1985.

Baptistengemeente Delfzijl

De eeuwige God is u een woning en onder u zijn eeuwige armen

Deut. 33: 27a

De Heer heeft in Zijn heerlijkheid opgenomen zijn zwaar beproefde kind, onze zuster

JOHANNA JACOBA POPPE-IKEN

op de leeftijd van 68 jaar
echtgenote van E. Th. Poppe

Harderwijk, 12 april 1985

Baptistengemeente Harderwijk

---

*,,Door een nacht, hoe zwart, hoe dicht
heeft God Zijn kind gebracht in het eeuwig licht.''*

In vertrouwen op haar Heer is ontslapen, mijn lieve vrouw, onze moeder en oma

MARIA CORNELIA BLIK-OTTENGA

geliefde echtgenote van Joh. Blik.

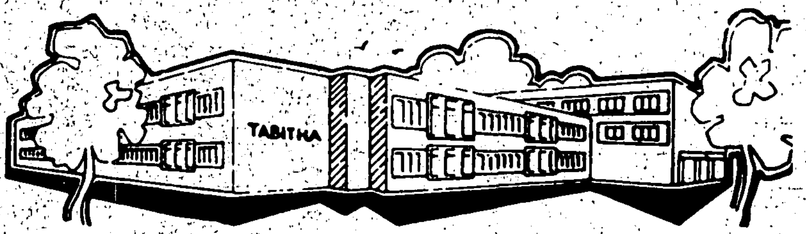
*30-09-1914 †19-04-1985

Geen smart meer daar omhoog.

Veendam, 19 april 1985
Straat Bali 121
,,Huize Moria'' k. 110
9642 AJ

Joh. Blik
B. Blik
M. Blik-Koster
A. van Deest-Blik
R. van Dees
en kleinkinderen

De teraardebestelling heeft inmiddels plaatsgevonden.

JUIST VOOR JOU?

Tabitha is een instelling waar een Christelijke levensovertuiging uitgangspunt en inspiratiebron is voor het scheppen van een goed leef- en werkklimaat.

Voor de eerstvolgende **introduktieperiode** van 26 augustus tot eind november 1985 van de

OPLEIDING TOT ZIEKENVERZORGENDE

zijn nog enkele plaatsen vrij.
Het theoretische deel vindt plaats in de opleidingsschool, tezamen met leerlingen van vijf andere verpleeginstellingen in Amsterdam.

Bij voldoende studieresultaten volgt de praktijk-leer-periode die 24 maanden duurt.

De praktijkopleiding en praktijkbegeleiding vindt plaats in ons **psychogeriatrisch verpleeghuis.**

Ook voor de introduktieperiode die op 25 november 1985 begint kun je alvast solliciteren.

WIJ ZOEKEN NAAR JONGE MENSEN DIE HEEL BEWUST KIEZEN VOOR ZORGVERLENING AAN VOORNAMELIJK OUDE MENSEN EN ZICH OOK IN HET LEERPROCES VOLLEDIG WILLEN INZETTEN.

DE VRAAG NAAR ZIEKENVERZORGENDEN NEEMT IN HET ALGEMEEN STERK TOE.

DAAROM KUN JE NAGENOEG ZEKER ZIJN VAN EEN ARBEIDSPLAATS, NA DIPLOMERING.

Als je tussen 17 en 21 jaar bent en beschikt over voldoende schoolopleiding moet je vlug **schriftelijk** solliciteren.

De minimale vooropleidingseisen zijn:
- diploma Lager Beroepsonderwijs (bij voorkeur alle vakken op C-nivo)
- diploma Mavo (bij voorkeur alle vaken op D-nivo)
- diploma INTAS/OVDB
- diploma BVB 1
- vooropleiding met praktijkstages in instellingen strekken tot aanbeveling.

Jouw sollicitatiebrief verwachten wij op onze afdeling personeelszaken, en je mag natuurlijk ook eerst telefonische inlichtingen vragen aan de heer L. G. Nobbe of de heer M. F. M. Woudboer van personeelszaken.

Hieronder vind je ons adres en telefoonnummer.

Stichting verpleeg- en verzorgingshuizen ,,Tabitha''

Jan Bongastraat 5
1067 HZ Amsterdam
telefoon 020 - 11 00 11

DE CHRISTEN
WEEKBLAD VAN DE BAPTISTENGEMEENTEN
100e jaargang - nummer 19 - 10 mei 1985.

Machteloze woede

H. Ploeger

Machtswellustelingen behoren tot de verachtelijkste soort mensen. Of ik als christen dat mag zeggen? Misschien niet. Maar wat blijft je anders over? Je laat een machtswellusteling alleen maar blijken dat je het grondig met hem oneens bent door hem dat te zeggen, door hem te zeggen dat je hem veracht omdat hij zijn medemensen opoffert aan zijn lusten, aan zijn doelstellingen.
Een willekeurig dagblad: jongens verkrachten zwakbegaafd meisje. Een ander dagblad: ethiopische troepen ontruimen vluchtelingenkamp en steken het in brand. Weer een ander bericht: Russische troepen martelen Afgaanse burgers. Vandaag: Reagan verbiedt alle handel met Nicaragua. Heel actueel maar gelukkig weer verleden(?) tijd: radio en tv zwijgen hele dag.

Wie macht heeft, laat dat merken. Kent u dat verhaal (het zal al wel belegen zijn) van die twee bakkersgezellen? Overdag werkten ze samen, stonden aan dezelfde bank als elkaars gelijken. 's Avonds was de kerkeraadsvergadering. De ene bakker was diaken, de ander koster. De koster moest zich verantwoorden voor zijn werk; de diaken veroordeelde hem. Want die was op dat moment de machtige.

Wie macht heeft, kan chanteren. Kan het mes op tafel leggen. Dreigementen van bedanken als dit of dat gebeuren gaat, dit of dat zal worden toegelaten, zijn zelfs in gemeentevergaderingen en raadsvergaderingen van baptistengemeenten te horen. Welke gemeente wil graag leden verliezen? Welke raad wil graag dat broeders de raad verlaten?

Het boek der openbaringen van Jezus Christus aan zijn knecht Johannes tekent ons het beeld van de macht die aan de mensen een teken kan aanbrengen. Wie zich verzet tegen deze tekenaanbrenging wordt geboycot, uitgesloten. Dat betekent: die moet sterven. Voor die is er geen plaats.

Paulus schrijft dat Jezus Christus aan het kruis de machten heeft uitgekleed. Hij heeft ze te schande gemaakt. Onmogelijk gemaakt. Het voortgaand regeren belet. Hé, de gekruisigde heeft dat gedaan? De machteloze? De man die gevangen genomen, geboeid, gegeseld werd; die heeft dat gedaan? We vieren Zijn overwinning over de machten bij brood en beker, op pasen, op alle dagen. We denken aan de satan, de tegenstander die het pleit verloren heeft.
Maar ondertussen werkt deze zelfde verslagen, overwonnen satan niet in de machtswellustelingen van vandaag? Maar weten dezen dan niet dat machtsmisbruik bij wet van Gods Koninkrijk verboden is? Waarom doen ze het dan? Omdat ze van deze wet niet weten? Of valt het zó zwaar om van macht, machtsmisbruik af te zien?

Een ieder lette niet slechts op zijn eigen belang, maar ook op dat van de anderen. Een ideaal, utopie maar in onze wereld onmogelijk te hanteren als gedragsregel? Iets waarmee je niet uit de voeten kunt? Moet je dan uit de voeten kunnen? Moeten we ons niet veeleer uit de voeten maken als we het griezelige monster van de machtswellust op ons af zien komen?
Als ik niet voor mezelf opkom, wie komt dan voor me op? O, niet zo somber! Er zijn nog genoeg goede mensen. Dát is waar. Goddank, dat is waar. Ze zijn niet allemaal even machtswellustig als de potentaten, de kleine en de grote, in onze wereld van vandaag.

Van machteloze woede kun je de vuisten ballen, je kunt gaan schelden, je kunt verwensingen uiten, maar er gebeurt niets.
Niets?
Toch wel. Bij mij tenminste wel. Ik geloof: Jezus is overwinnaar. Ook over de heersende machtswellustelingen en machtsmisbruikers, de grote en de kleine. Want de machten zijn naakt uitgekleed. Dat is aan het kruis gebeurd. Het kruis blijft rotsvast staan, halleluja. De overwinning is niet meer in een nederlaag te veranderen. Dus komt het koninkrijk van God. Bij mij gebeurt wat, als ik me boos maak over machtsmisbruik: ik verlang steeds sterker naar de komst van het rijk van God. Van geen enkele macht verwacht ik nog iets. Maar wel van het Koninkrijk van God.

DEZE WEEK

VOLGENDE WEEK
Treebeek voor de lens

ZURE REGEN.... OF PURE ZEGEN....?

C. van Wier

Vanuit dit motto produceerde ik kortgeleden een artikel voor ons blad ,,De Zaaier''. Al schrijvende kwam toen steeds sterker het gevoel naar boven, dat de zaken, waarover het artikel handelde, toch echt niet alleen de mensen aangaat die we met ons evangelisatieblad trachten te bereiken. Ook als christenen zijn we hier ten zeerste bij betrokken. Vandaar.....

Alleen de bossen?
Heel wat fraaie stukken natuur hebben het loodje moeten leggen dank zij het lood in onze benzine. De zure regen vormt een ernstige bedreiging. Maar helaas wordt niet alleen de natuur bedreigd. We mogen rustig stellen, dat ook de menselijke samenleving door een fatale zure regen wordt aangetast. En dat niet alleen sinds de moderne techniek voor allerlei gifstoffen zorgt, maar in feite bijna vanaf het moment dat er mensen op onze aarde verblijven. Wanneer ik enkele dingen noem: egoïsme, haat, jaloersheid, onderdrukking, onverschilligheid... dan weet u waaraan ik denk. Door deze zure regen van onmenselijkheid werd het leefmilieu van miljoenen mensen totaal bedorven, tot op de huidige dag.

De grondwet overtreden
Als christenen kunnen we moeilijk ontkennen, dat ook wij nauw bij deze tragische feiten betrokken zijn. Vele kleintjes maken één grote! De onhebbelijkheden van miljarden mensen, waarmee ze in hun directe dagelijkse omgeving vaak het leefplezier van medemensen bederven, vormen, opgeteld en vermenigvuldigd, een enorm ,,vervuilingsprobleem'' voor heel de mensheid. Ook wij staan hier niet los van, dank zij onze irritaties, onvriendelijkheden, gebrek aan belangstelling en verdraagzaamheid. Beter dan anderen weten wij, dat dé oorzaak van de vervuiling gelegen is in het overtreden van Gods grondwet: ,,Gij zult God liefhebben boven alles en uw naaste als uzelf''.

Wet op de mensenrechten
Natuurlijk gaat het in deze ,,wet'' allereerst om de rechten van onze Schepper en Heer. Maar wie het goed beziet, kan er moeilijk onderuit, dat waar mensen hun gehoorzaamheid aan God nakomen, de medemens er wel bij zal varen, dank zij de liefde Gods die naar hen gaat uitstralen. In zijn wet heeft God de rechten van de mens voortreffelijk geregeld. En alleen de naleving hiervan kan en zal ,,milieuvervuiling'' voorkomen of terugdrijven.
Liefde is de enige werkelijk werkende, zuiverende kracht die er bestaat. In zijn brief aan de Corinthiërs heeft Paulus dat zeer duidelijk naar voren gebracht. U kent het dertiende hoofdstuk wel. De liefde is goedertieren, lankmoedig, niet afgunstig; zij pocht en praalt niet, kwetst niemands gevoel (van eigenwaarde...?), zoekt zichzelf niet en wordt niet verbitterd, d.i. wraakzuchtig. Het kwade, dat anderen haar aandoen, brengt ze niet in rekening, maar ze bedekt deze gruwelen.
Wie zou willen of kunnen ontkennen, dat dit een fenomenale milieuverfrissende grondwet is. Wat zou de wereld er feestelijk uitzien, wanneer wij deze wet zouden willen en ook werkelijk zouden kunnen naleven.

Gebeurt er niets?
Moeten we alles wat mensen met betrekking tot hun medemens doen negatief bekijken? Is er niets waarvoor waardering en dank kan worden opgebracht? Gelukkig wel. Er wordt milieuzuiverend gewerkt, via allerlei hulpacties, protestdemonstraties tegen onrecht, discriminatie en onrechtvaardige gevangenschap. Het is goed dat deze zaken tot ons doordringen.
Alleen... Hebt u nooit het gevoel, dat allerlei acties teveel geïnspireerd worden door al te menselijke gevoelens? Spelen, gevoelens van wrok, minachting, haat niet vaak een dermate grote rol, dat je nauwelijks kunt stellen dat het leefklimaat gezuiverd is, ook al zijn er bepaald onrechtvaardige zaken opzij geschoven?

Volg Mij!
Dat blijft voor ons de doorslaggevende factor. Wij zullen moeten reageren op allerlei zaken die mensenlevens bedreigen, vanuit de gezindheid van Christus. Die gezindheid komt zeer duidelijk naar voren in Jezus' kruisgebed: ,,Vader, vergeef het hun...'' Jezus' hart barstte niet uit elkaar door gevoelens van woede en wraakzucht. Zijn liefde bedekte de misdaad der Joden. En wanneer mensen milieu-zuiverend willen gaan werken, dan zal dat vanuit deze mentaliteit moeten gebeuren, willen de resultaten werkelijk positief zijn. Geen haat doet ons vechten, maar liefde! ,,De liefde van Christus dringt ons'' schreef de apostel. En dan kijk je, heel anders tegen je tegenstander aan dan vandaag vaak het geval is. Zo alleen raakt het lood van de zonde uit onze brandstof en worden onmenselijke omstandigheden gezuiverd. Onze vijandschap jegens God en daardoor tevens jegens onze naaste, moet door de wedergeboorte worden omgezet in liefde.

Waar liefde woont
Daar gebiedt de Heer zijn zegen, zegt psalm 133. Waar mensen als broeders samenwonen, daar heersen vrede, eendracht en verbondenheid. Zou de gemeente van Christus niet dé plaats bij uitstek moeten zijn waar dat gezien en beleefd wordt? Binnen die gemeente zou geen milieuvervuiling aangetroffen mogen worden. Daar zou de liefde moeten zegevieren, dank zij haar lankmoedigheid en goedertierenheid, haar geduld en begrip, haar vermogen om de ander hoger te achten dan zichzelf. Waar die liefde woont en werkt, daar dreigt geen zure regen, doch ervaart de mens Gods pure zegen in de barmhartigheid van de broeder en de zuster.

Ging alles mis?
Vanuit deze visie wordt nogal eens over de kerk, de gemeente, gepraat. Men weet immers wat de kerkgeschiedenis allemaal aan het licht brengt: verdeeldheid, onbarmhartigheid, eigen eer, starheid en dogma's in plaats van liefde. Een vervuild gemeentelijk leefklimaat... Verdriet, verbijstering, walging bij vele gelovigen. Deze dingen kunnen moeilijk worden ontkend of gekleineerd. En toch... Wie welbewust als christen leeft, kent ook andere feiten. Velen beleefden en beleven binnen de gemeente nog dagelijks de liefde van Christus, doordat zij die zelf uitstralen. Medegelovigen vormen voor hen een belangrijke factor in het blijde leven met God. En wie kan ontkennen, dat, dank zij de liefde van God, vanuit zijn gemeente warmte uitstraalde naar een bijna doodgevroren wereld? Er is zending bedreven, niet alleen via mooie toespraken, maar evenzeer door werken van barmhartigheid. Duizenden christenen hebben zich ingezet voor God en de naaste. Het Leger des Heils neemt hier een belangrijke plaats in, om maar één voorbeeld te noemen. Milieuvriendelijke christenen waren er en zijn er!

Een woord voor de wereld!
Ja, dat hebben wij. Maar wil dat woord overkomen, dan zullen wij èn persoonlijk, èn als gemeente, moeten leven volgens de regels van Rom. 6: dood voor de zonde, levend voor God. De zuiverheid van Gods leefwereld zal ons moeten omstralen.
Willen we, binnen de grenzen van onze kleine, persoonlijke leefwereld, van harte meedoen aan de ontzuring van de regen?

PASTORALIA

Niet helemaal ontkend kan worden, dat aan een aantal leden der gemeente de samenkomsten niet dát bieden wat zij verwachten. En wat zij wellicht ook nodig hebben. Beter gezegd: zeer zeker ook nodig hebben. Men kan zich -als oudste, als pastor- van zo'n situatie niet afmaken door te zeggen dat men gekozen heeft voor de gemeente en dus maar moet aanvaarden hoe het daar (toe)gaat.
Men vergeet dan, dat een mens een ontwikkeling door maakt. Je bent na twintig jaar lidmaatschap der gemeente (hopelijk!) niet meer dezelfde van de doopdag. Er is een groei in het geestelijk leven geweest; zo niet, dan is dát een ernstige kwestie. Geestelijke groei betekent niet dat aan een aantal behoeften is voldaan, maar geestelijke groei betekent dat er nieuwe behoeften ontstaan.
Anders gezegd: er komt in het leven van de gelovige een tijdstip waarop de melkkost niet meer voldoende voedingsstoffen biedt. Er moet dan ,,zwaardere'' kost op tafel komen.

Een voorganger-in-de-samenkomst spreekt zoals hij ,,gebekt'', beter gezegd: aangelegd, geaard is. De gaven zijn wat dat betreft niet gelijk verdeeld. Er zijn voorgangers die de gave hebben moeilijke zaken op een bevattelijke manier de gemeente in te brengen. Er zijn voorgangers die niet al te diep graven. Misschien ook niet kunnen graven. Misschien ook niet willen graven.

Nu moet de gemeente zich hoeden voor een misvatting. Deze misvatting namelijk dat, wanneer een tekst uit de brieven niet genoemd wordt, de inhoud van zo'n brieftekst in een prediking over een tekst uit het oude testament of uit de evangeliën niet aan de orde komt.
In de zondagse dienst(en) zal de prediker terdege rekening moeten houden met beginnelingen en gevorderden, met volstrekt onwetenden en tendele wetenden. Maar vooral de min of meer gevorderden zullen ook naar andere wegen moeten omzien om te groeien in geloof en schriftverstaan. Dát kan uitstekend door de traditionele bijbellezing-en-bidstond, of door de moderne gemeente-bijbel-school.
Men zoekt ook wel eens een oplossing voor het probleem dat misschien niet ieder aan zijn trekken komt bij de zondagse preekmaaltijd, door gastsprekers uit te nodigen. Mijn persoonlijke ervaring is dat gastsprekers meestal niet met een moeilijk onderwerp op de kansel komen. Dáárvoor kennen zij als regel ook te weinig de gemeente. Daarom is dit ook niet meer dan een noodmaatregel.
De beste oplossing lijkt: spreiding van mogelijkheden. Niet alleen zondags, maar ook in de week. Voorts, Goethe had gelijk: wie veel biedt, zal ieder iets bieden. Een goedvoorbereide preek doet ieder iets. Als de Geest maar kan werken.

ONTMOETING ALLEENSTAANDEN IN ZWOLLE

We hebben met elkaar gelachen, gezongen en gepraat.
We hebben al een paar dingen ontdekt.
B.v. dat ieder mens een uniek wezen is met een volstrekt eigen achtergrond.
En dat ieder mens een eigen situatie heeft die nooit helemaal vergelijkbaar is met die van een ander. Toch hebben mensen elkaar nodig om te leven.

Als je alleen woont is het belangrijk dat er mensen zijn bij wie je terecht kunt met je gevoelens van blijdschap, zowel als verdriet.
Als je lid van een kerkelijk genootschap bent, zelfs van een Baptisten Gemeente, die de reputatie heeft warmte en hartelijkheid in ruime mate in huis te hebben, kan het nog zijn dat de alleenstaande er inderdaad een beetje alleenstaat. Men denkt er niet zo gauw aan om een jonge man of vrouw mee te vragen voor een kopje koffie. Ook de oudere weduwe/weduwnaar komt wel eens wat te veel aan de kant te staan. Voor gescheiden mensen is de situatie dikwijls dubbel moeilijk. Hun verre van gemakkelijke leven krijgt vaak nog een extra belasting door onbegrip en veroordeling van hun omgeving. Misschien is het toch goed dat wij allemaal in onze eigen gemeente nog eens nagaan of er ook mensen buiten onze gezichtskring vallen, mensen voor wie het leven alleen best wel eens moeilijk is. Mensen, die trouwens ook aan ons wat te **geven** hebben, als we de moeite nemen ze beter te leren kennen.

Gelukkig ontdekten we ook dat er aan alleen wonen prettige en positieve kanten zitten en het is heel goed en verstandig om die te zien en te waarderen.

Deze dag op 20 april j.l. in Zwolle was bedoeld om alleenstaanden de gelegenheid te geven elkaar te ontmoeten. Aanvankelijk hadden 20 mensen positief gereageerd op onze vraag of men prijs stelde op een dergelijke ontmoetingsmogelijkheid.
Een klein commissietje werd gevormd bestaande uit: Riet Corporaal, Chris Eijer, Dorete de Vries en Ans Lindenborn, om één en ander voor te bereiden.
De N.B.V.B. was bereid de verantwoording en financiële zorg voor dit experiment op zich te nemen. We hebben in de Christen, Kandelaar en via gemeente-bladen deze dag aangekondigd en men kon zich opgeven door het storten van *f* 10,— deelnemerskosten op het gironummer der NBVB. Uiteindelijk hebben 72 mensen zich opgegeven. Ons programma moesten we toen enigszins bijstellen, maar het was voor ons wel een bewijs dat we met iets zinvols bezig waren.
In de loop van de dag is ons dat trouwens al maar duidelijker geworden.
Zo'n dag vliegt echter om en er was veel te weinig tijd om met elkaar te praten. Welbeschouwd was het dan ook niet meer dan een eerste aanzet waarop we hopen voort te bouwen. Unaniem onderstreepte men de behoefte aan een vervolg, men sprak al van een weekend!
We begrijpen dat het belangrijk is niet te lang te wachten hiermee. In de eerste helft van mei zal ons groepje een bespreking hebben en direct daarna zullen alle deelnemers bericht van ons krijgen. We hopen natuurlijk ook zo spoedig mogelijk enigen van hen in ons verdere beraad te betrekken.

Toen de dag ten einde was en ieder weer huiswaarts keerde had ik gemengde gevoelens. Enerzijds was ik blij en dankbaar dat de dag zo goed geweest was, anderzijds voelde ik me een beetje verdrietig dat iedereen nu weer terug moest en dat we elkaar zo weinig wezenlijke steun kunnen geven. De enige troost die restte - en misschien geldt dat voor ons allemaal tenslotte wel - is dat we elkaar in het gebed aan de Heer hebben opgedragen en dat we mogen geloven dat Hij in ieders leven een aandeel heeft en dat Hij de enige is van wie we altijd helemaal zeker kunnen zijn.

Ans Lindenborn

TEIJE JANSMA IN MEMORIAM

De bezorgdheid over de gezondheidstoestand van ds. T. Jansma waarvan het vorige nummer van DC gewag maakte is maar al te gerechtvaardigd gebleken. Op 2 mei, twee dagen na zijn 76ste verjaardag, is hij heengegaan.
Teije Jansma was geboren op 30 april 1909, de dag waarop ook prinses Juliana het levenslicht aanschouwde. In zijn geboorteplaats Haulerwijk groeide hij op. In de baptisten gemeente in die plaats werd hij gedoopt. Hij bezocht de HBS in Assen maar koos na het eindexamen niet voor een maatschappelijke loopbaan. De Heer van zijn leven vroeg hem om dat leven en die loopbaan ter beschikking te stellen van Zijn dienst. Teije Jansma ging naar het seminarie van de duitse baptisten in Hamburg om daar te studeren voor voorganger.
In 1933 studeerde hij af, trad in het huwelijk met Ietje van der Heide, evenals hij geboren in een gezin dat met de gemeente in Haulerwijk zeer nauw verbonden was, en werd voorganger in Nieuwe Pekela. Midden in de oorlog, in 1943, verliet hij het noorden en werd voorganger van de gemeente in Haarlem. Kort na de oorlog besloot de Unie-Commissie om een vaste secretaris-penningmeester aan te stellen omdat het werk niet langer in de vrije tijd

van commissieleden verricht kon worden. De keus viel op broeder Jansma. Zijn woning in de Tetterodestraat in Haarlem werd het eerste bureau van de Unie. Alles moest van de grond af worden opgebouwd. Veel meer dan postpapier, een schrijfmachine en enkele ordners was er niet. Daarom werd in 1955 een ander pand gekocht, Dalweg 77 in Arnhem. Daar was ruimte voor het gezin Jansma en ruimte voor het bureau waarvan de werkzaamheden zich gestaag uitbreidden. In 1971 was een nieuwe uitbreiding en verhuizing nodig maar de familie Jansma reisde niet meer mee richting De Vinkenhof. Na een kwart eeuw van toegewijde dienst aan de Unie en haar gemeenten ging br. Jansma met emeritaat.
Teije Jansma was baptist in hart en nieren, niet alleen door zijn afkomst maar ook uit diepgewortelde overtuiging. Het belette hem niet om breed georiënteerd te zijn in de richting van andere kerken en gelovigen. Enghartigheid was hem vreemd. Vrome hoogmoed was hem een gruwel. Hij was een goed student en behield zijn belangstelling voor de theologie ook toen hij door zijn werk zich andere bekwaamheden eigen moest maken. In zijn werk als secretaris en administrateur van de Unie was hij uiterst zorgvuldig en toegewijd. Hij stelde er een eer in en slaagde er ook in om tijdens de algemene vergadering meteen de notulen te schrijven die dan nog aan het eind konden worden voorgelezen en goedgekeurd. In zijn werk was hij zeer bescheiden. Een voorzitter van de Unie in vroegere dagen getuigde van hem dat hij nooit op de stoel van een ander ging zitten maar steeds dienstbaar er achter bleef staan.
Slechts weinigen kenden hem in zijn innerlijke felheid en humor en in de speelse trekken die hij had. Hij was juist daarin een kind van God.
God trooste zuster Jansma. In ons gebed denken we aan haar en danken God voor broeder Teije Jansma.

J. Reiling

NOGMAALS: DE WERKELIJKHEID VAN DE DOOD NA PASEN

Op mijn artikel over de werkelijkheid van de dood na pasen in ons blad van 12 april j.l. kwamen enkele reacties. Twee reacties waren in feite heel fijne getuigenissen van de wonderbare kracht die de Heer geeft als mensen de dood op zich zien af komen, als mensen door de dood de meest-beminde mens dreigen te verliezen.
Een zuster schrijft:
,,Het doet pijn afscheid te nemen van het dierbaarste dat je op aarde hebt.(-) Ik ben nog vaak verdrietig als ik denk aan de geliefde die mij is voorgegaan. Hij vroeg op zijn sterfbed of ik danken wilde: God de Vader gaf mij daarvoor de kracht. We hebben nog samen gezongen, het mooie koor: Er is vreugde, hemelvreugde, hier op aard'; te weten, Jezus mint ook mij is mij meer dan alles waard.(-) Drie kwartier later was hij niet meer.(-) Je blijft alleen achter, je denkt meer na dan vroeger......en je komt tenlaatste altijd weer terecht bij dat ene:
Jezus Christus is de gestorvene, Hij is de opgestane, de Heer.(-)
Dan is er een wonderlijke, vreemde vreugde in je hart: aan de ene kant het besef van verdriet, aan de andere kant: Hij is bij Jezus. Dan komt er heimwee in je hart.''

Een broeder schrijft:
,,Vandaag....herdenk ik de sterfdag van mijn eerste vrouw.(-) Ik heb aanschouwd wat ,,sterven'' is, dat sterven een lijdensweg kan zijn. Ik heb ook gezien, dat sterven een middel in Gods hand kan zijn om tot een beslissing te komen.(-)
Mijn vrouw kwam op haar sterfbed tot bekering.(-) Mijn vrouw stierf maar koos voor het leven, en dus werd het voor haar: ,,De werkelijkheid van **het leven** na pasen''. Op haar grafsteen staat met recht: door genade een kind van God-. De dood joeg geen angst meer aan, bestond niet meer voor haar.(-) Laten we ons goed realiseren; de dood hoort wel degelijk bij het leven, tenminste als we niet kiezen voor Christus.(-)
Dood of leven na het sterven: het is de realiteit van vandaag. Omdat we nu moeten kiezen''.

Beide mede-gelovigen hebben de diepe smart van de scheiding tot de uiterste vezels van hun bestaan ervaren. Beiden hebben ook de kracht van de Heer ervaren, die steunt in zulke tijden. Die de Zijnen niet alleen laat.

In mijn artikel werd meer dan één vraag gesteld. Maar alles cirkelde wel om de kernvraag: welke betekenis hechten we aan het bestaan van de dood in het licht van de opstanding van pasen? Uit beide vorenvermelde getuigenissen komt naar voren dat we de aanwezigheid van de dood niet kunnen en niet hoeven te ontkennen. De dood ís er, en de dood behoort in déze bedeling bij het leven.

Onafhankelijk van beide briefschrijvers moet duidelijk zijn dat de dood naar het woord van Paulus een vijand is. Duidelijker: de laatste vijand die vernietigd moet worden. Zal worden. Want het lot van de dood als macht tegenover het leven is bezegeld. Zolang echter de voleinding niet gekomen is, heerst de dood. Hij manifesteert zich niet pas aan het einde van het leven. Midden in het leven worden wij omringd door de dood. Deze omringing wordt duidelijk in allerlei vormen van ziekte. Maar ook in de dreiging van ongelukken, geweld.

In bedoeld artikel stelde ik ook de vraag: Moeten we onze liederenboeken kuisen? Zulks naar aanleiding van het feit dat er tussen de uitspraken der liederen en onze houding tegenover de dood soms een zeer brede kloof bestaat. Een zeer oude broeder betreurt het dat wij de psalmen nauwelijks meer zingen. ,,Onze diensten zijn samenkomsten geworden en geen erediensten'', las hij, en ondersteunt hij: ,,Aan diepte, geestelijke rijkdom, troost en bemoediging zijn de psalmen niet te evenaren'', zo meent hij. Velen zullen met hem instemmen. Maar ook andere liederen bemoedigen, troosten, verrijken.

P.

LEZERS AAN HET WOORD

Russische baptisten.

Ik ben nu al weer een paar jaar geabonneerd op ,,De Christen''. Bij het lezen van nieuws uit de oostbloklanden en vooral uit Rusland krijg ik vaak de idee dat er een enorm grote godsdienstvrijheid bestaat in die landen 1). Vaak lees je over grote bijeenkomsten met bezoek van baptisten afgevaardigden van o.a. Nederland. Laatst nog over een jeugdconferentie met verslag van een russische baptisten kerkdienst. Nu ontvang ik ook geregeld een blad van de organisatie ,,Friendensstimme'' en daarin staat heel ander nieuws over Rusland. Ik zal een paar dingen noemen:
1- het verbod om jongeren beneden 18 jaar het evangelie te verkondigen 2);
2- het 100% atheist zijn om een functie te krijgen in het onderwijs 3);
3- wanneer je christen bent heb je geen enkele kans op een goede baan 4);
4- je mag wel religieus bezig zijn maar niet uitdragen dat Jezus de Heer van je leven wil zijn en zal terugkomen om de heerschappij over deze aarde uit te oefenen in het door Hem gestichte rijk 5);
5- verder lees je dat de russische autoriteiten het godsdienstige leven als heel vrij willen doen voorkomen 6), en alleen buitenlandse bezoeken toelaten tot kerken in de grote steden.
Daarentegen worden op het platteland 7) vaak de mensen belemmerd in het houden van godsdienstoefeningen. Mensen die zeggen christen te zijn worden opgepakt 8) en gefolterd in psychiatrische inrichtingen 9) om ze zo ,,verstandig'' te maken en ze het communisme zullen aanvaarden 10).
Dit alles is wel een grote tegenstellingen tot de dingen die je in DC leest over Rusland. Mijn vraag is: Hoe kan er zo'n grote tegenstelling zijn in de berichtgeving van o.a. Friedensstimme en die van DC. Graag zou ik een antwoord hierover ontvangen 11).

Westerhaar G. Grissen

1) Die indruk hebben we zeker nooit willen wekken. Feit is echter dat ondanks 60 jaar atheistische propaganda en praktijk het godsdienstige leven in de USSR niet tot zwijgen is gebracht, noch bij de christenen, noch bij de Joden, noch bij de moslims. Er is grondwettelijk godsdienstvrijheid, maar de communistische partij legt dat graag uit in de zin van: vrij van godsdienst;
2) dat geldt niet alleen voor christenen maar voor alle godsdiensten. De staat gaat er vanuit dat hij alleen gerechtigd is de jeugd op te voeden tot staatsburgers (dat is wat anders dan opvoeden tot ontplooide mensen, die in de eerste plaats méns en pas daarna burger van een land zijn);
3) zeker christenen zullen geen functie in het onderwijs begeren, niet alleen vanwege dátgene wat ze niet mógen onderwijzen, maar vooral ook vanwege dátgene wat ze móeten onderrichten. In elke dictatoriale staat zijn er zaken die voor christenen (en voor vele anderen!) onaanvaardbaar zijn; dat geldt met name voor de onderwijs- en opvoedingssector;
4) ook een Jood of een moslim heeft wat dat betreft minder kansen. Ook hier is alweer de vraag of christenen prijs stellen op een goede (en goedbetaalde) baan, vanwege de consequenties die dat heeft voor hun christen zijn;
5) wat zou het fijn zijn als de nederlandse christenen die zo'n moeite hebben met de inperking van mogelijkheden in de USSR hier volledig gebruik zouden maken van hún vrijheid, hún mogelijkheden!;
6) elke dictatoriale overheid maakt buiginkjes naar de publieke opinie, dus ook die van Rusland. Anderzijds kan niet ontkend worden dat er honderdduizenden mensen elke zondag een of twee kerkdiensten bijwonen, vaak in goedgebouwde kerken;
7) in DC van 3 mei staat hierover iets. Het is inderdaad vaak zo dat men volledig afhankelijkheid is van de luimen en invallen van plaatselijke potentaatjes. Vergeet niet dat van de christenen gezegd werd dat ze roomser waren dan de paus. Dat geldt ook voor dictaturen, waarin de ondergeschikten vaak wreder zijn dan de heersers;
8) het is niet waar dat mensen die zeggen christenen te zijn, worden opgepakt. Dan zouden er vele miljoenen mensen in kampen zitten, en dat is gewoon niet waar. Er wordt zowel in de othodoxe als in andere kerken gedoopt, getrouwd, enz. Dat is voor iedere overheidsambtenaar controleerbaar;
9) natuurlijk worden er allerlei lichamelijke en mentale martelmethoden gehanteerd, afhankelijk van de mensen die deze martelingen uitvoeren. Ook de wereldverbonden van psychiaters en andere vakmensen hebben meermalen geprotesteerd tegen het oneigenlijke gebruik dat van psychiatrische inrichtingen gemaakt wordt;
10) vanzelfsprekend wil men de communistische partij graag groot hebben. Staat en partij, partij en staat vallen samen. Men bedenke echter wel dat de USSR-overheid veel meer moeite heeft met politieke tegenstanders en onwilligen dan met de christenen. De russische christenen geregistreerd of niet, zijn nauwelijks geinteresseerd in politieke doelstellingen. Dat waren ze nooit. Als de russische kerk vóór de eerste wereldoorlog een kerk geweest was die opgekomen was voor de armen en onderdrukten, als de russische kerk het koningschap van Christus geproclameerd had voor heel het leven (om een term uit de nederlandse, reformatorische theologie te gebruiken), dan zou het marxisme geen, in ieder veel minder kansen gehad hebben dan nu.
Niet de godsdienst als zodanig is gevaarlijk voor het dictatoriale communisme, maar de consequenties die christenen voor het openbare leven aan hun geloven en belijden zouden kunnen verbinden. De politieke dissidenten zijn in feite veel gevaarlijker voor het regime dan de christenen;
11) Friedensstimme-Nederland is verbonden met Friedensstimme in West-Duitsland, en is een organisatie die door Georgi Vins is opgericht (Vins werd enkele jaren geleden door bemiddeling van de voormalige president van de Verenigde Staten, Jimmy Carter, toegestaan naar het westen te emigreren).
Friedensstimme-Nederland bestaat uit leden van kerken die op geen enkele wijze met de nederlandse baptisten willen samenwerken, omdat de baptisten nu eenmaal de kinderdoop verwerpen, die volgens de rechtervleugel van de reformatorische christenheid bijbels is. Aan russische baptisten wordt toegestaan wat de nederlandse baptisten euvel geduid wordt, n.l. de verwerping van de doop van onmondigen.
Tenslotte ware nog op te merken dat de problemen waarmee de christenen in de oostbloklanden ongetwijfeld te maken hebben, door christenen in het westen vaak onderschat worden, vooral ten aanzien van de consequenties. Er mag ook niet aan voorbijgezien worden dat de zogenaamde vrije kerken, waartoe ook de baptisten behoren, nu in veel gevallen veel meer vrijheid hebben dan vroeger.

DE HONDEN EN DE HAAS

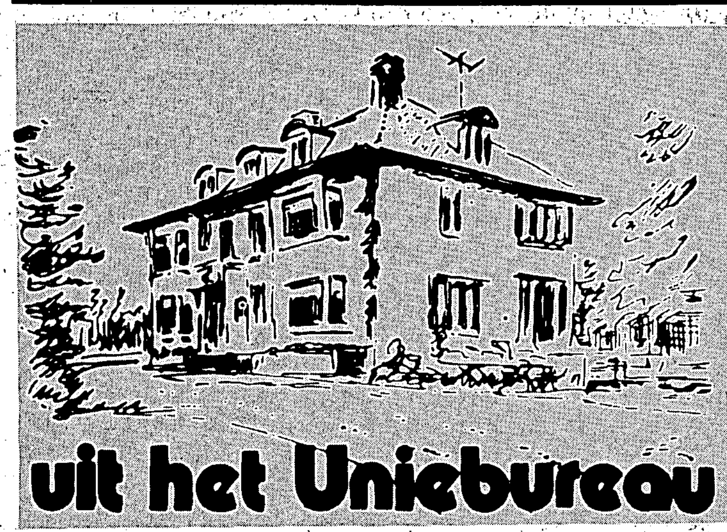
Een egyptische monnik trof een medemonnik die hem de vraag voorlegde: Waarom verlaten zoveel monniken het klooster? De monnik antwoordde:
Het gaat in het kloosterleven als met een hond die een haas achterna zit. Hij rent en hij rent en hij blaft en hij blaft. Vele andere honden horen dat en rennen er ook achteraan. Het wordt een grote groep.
Maar dan komt er onvermijdelijk een ogenblik dat sommige honden zich afvragen: Waar rennen we achteraan? Achter een haas? Maar die zie ik niet......Dan worden de honden moe, en de een na de ander blijft staan. Alleen de honden die de haas zien, die blijven rennen, en rennen......

De monnik had de les begrepen. Alleen wie op Christus, de leidsman en voleinder des geloofs zien, blijven volharden.
(Hebr. 12:2)

MEDEDELINGEN

Het nieuwe adres van de fam. Kingma is de Barrage 42, 9285 Buitenpost, tel. 05115-2630

de tijdelijke penningmeester van de baptistengemeente Muntendam is de heer C. Kor, Kleine Venne 35, 9649 GK Muntendam, tel.: 05987-22556

Ds T. Jansma overleden

Op 2 mei is te Arnhem, waar hij samen met zijn vrouw al vele jaren woonde, overleden in de ouderdom van 76 jaar, *ds T. Jansma*, emeritus-predikant aldaar. Elders in dit nummer is aan zijn persoon en werk een *In Memoriam* gewijd. Maar het lijkt ons terecht, dat ook op deze plaats iets tot zijn gedachtenis gezegd wordt.

Onze broeder is namelijk de eerste sekretaris-penningmeester der Unie geweest, die volledig voor deze taak was vrijgesteld. Vóór hem hebben verschillende broeders als zodanig gefungeerd, sommigen van hen zelfs geruime tijd; maar zij hadden daarnaast een dagtaak.

Toen na de oorlog het werk in Unie en gemeenten met kracht werd voortgezet, het aantal gemeenten toenam en de gezamenlijke arbeid zich over de hele linie uitbreidde, bleek al spoedig een sekretaris-penningmeester in de Unie nodig, die zich geheel aan deze taak zou kunnen wijden.

De keuze viel op *ds T. Jansma*, die destijds in Haarlem stond (en daarvóór de gemeente te Nieuwe Pekela als voorganger had gediend). In 1946 volgde zijn benoeming tot sekretaris-penningmeester der Unie. De eerste jaren was het Uniebureau gevestigd in Haarlem aan de Tetterodestraat, waar dominee en mevrouw Jansma toentertijd woonden.

Begin januari 1955 verhuisden zij naar Arnhem, waar de Unie een pand aan de Dalweg had gekocht. Daarin werd ook het Uniebureau ondergebracht. Vanuit Arnhem vonden in de loop der jaren honderden brieven en (vergader)stukken hun weg naar de gemeenten, naar allerlei kommissies en besturen.

Tijdens de periode - Jansma breidden de werkzaamheden in Unieverband zich voortdurend uit, zodat tenslotte een tweede man moest worden aangetrokken. Dat werd *ds Th. van der Laan*, die in 1967 tot algemene sekretaris werd benoemd. Maar het penningmeesterschap en de administratie bleven in handen van *dominee Jansma*, die deze taken tot aan zijn emeritaat - op 1 oktober 1971 - nauwgezet heeft vervuld.

Vijfentwintig jaar lang is onze overleden broeder in dienst van de Unie in allerlei kommissies en op velerlei terrein aktief geweest; eerst als sekretaris-penningmeester en later als penningmeester-administrateur. Nadat hij in laatstgenoemde funktie in 1971 was opgevolgd door *br A. van den Hoef*, heeft hij nog enkele jaren het Pensioen- en Invaliditeitsfonds en de Unie Bouwstichting gediend.

Onze Unie heeft aan *dominee Jansma* (en ook aan zijn vrouw; dat moet erbij gezegd worden, want zij stond hem trouw terzijde) veel te danken, d.w.z. de Unie én de in de Unie verbonden gemeenten, waarvoor hij zich gedurende een lange reeks van jaren met de hem geschonken gaven heeft ingezet. Zo willen wij hem dan ook gedenken, in d nkbaarheid!

Radiodienst uit Den Haag

We herinneren u aan de kerkdienst van de gemeente te 's-Gravenhage, die op 19 mei door/voor de radio zal worden uitgezonden. Voorganger in deze dienst is *ds J. Broertjes*. Medewerking verlenen het gemeentekoor ,,Gode zij ons lied'' (o.l.v. *F. M. de Jong*), het jeugdkoor ,,We believe'' (o.l.v. *Stephen Kavelaar*) en *br F. M. de Jong*, orgel.

Gezongen worden Psalm 33: 1, 2, 8; Gezang 235: 1, 2 (Liedboek); Gezang 430: 3, 4; Supplement 19: 1, 2, 3. De koren zingen achtereenvolgens ,,Ambrosiaanse Lofzang'', ,,Eenmaal zullen wij begrijpen'' en ,,Our Father''. De schriftlezingen zijn Johannes 14: 18-30 en Mattheüs 7: 7-11.

Deze radiokerkdienst vindt plaats in de Mirtekerk aan de Vier Heemskinderenstraat, aanvang 10.00 uur, en zal later op de dag - om 17.00 uur - via de radio (Hilversum 2) worden uitgezonden.

Voorzover niet anders is vermeld, zijn de liederen uit ,,Lofzangen en Gebeden''. Voor een volledige orde van de dienst verwijzen wij u naar de omroepbladen.

Vergaderingen in meimaand

* 13 mei, aanvang 10.00 uur: Commissie der Unie te Apeldoorn;
* 20 mei, aanvang 17.00 uur: Dagelijks bestuur te Zwolle;
* 23 mei, aanvang 14.00 uur: Publiciteitskommissie te Bosch en Duin;
* 24 mei, aanvang 16.00 uur: Commissie voor de Opleiding te Bosch en Duin;
* 29 mei, aanvang 15.00 uur: Unie Zendings Commissie te Bosch en Duin;
* 30 mei, aanvang 10.00 uur: Evangelisatie-Commissie der Unie te Zwolle;
* 31 mei, aanvang 17.00 uur: Commissie Financieel Overleg te Arnhem.

We noemen u deze bijeenkomsten, opdat u het werk van de broeders en zusters in besturen en kommissies in de voorbede kunt gedenken, zowel persoonlijk als in gemeentelijk verband.

Kommissies en stichtingen

Begin april hebben wij al onze gemeenten opgave gedaan van de vakatures in kommissies en stichtingsbesturen. Een groot aantal kandidaten is weliswaar aftredend, doch kan worden herkozen. Maar er zijn ook vakatures bij, waarin de desbetreffende kommissie- en bestuursleden niet-herkiesbaar zijn.

De gemeenten zijn in de gelegenheid om kandidaten te stellen overeenkomstig de bepalingen van het Huishoudelijk Reglement der Unie. Kandidaatstellingen dienen vergezeld te gaan van een schriftelijke bereidverklaring van de kandidaat en *uiterlijk 31 mei a.s.* aan het Uniebureau te worden gezonden.

Unie als gave en opgave

De Unie is, strikt genomen, geen kerk, maar een gemeenschap van gemeenten. De Unie bestaat niet uit een x-aantal gemeenten, die over het hele land verspreid zijn. Nee, het omgekeerde is het geval: *het zijn de gemeenten, die de Unie vormen*. Anders gezegd: het hart van de Unie klopt aan de basis, op het grondvlak, in de gemeenten! De Unie ís er, d.w.z. zij bestáát. Niet pas sinds kort, maar al meer dan honderd jaar. Wat ook veranderde, niet haar eigenlijke geheim. Want de Unie is gave en opgave, nog altijd. *Gave*, want zij is Gods geschenk, alleen maar denkbaar in het licht van zijn goedheid en trouw. En *opgave*, opdat onder ons liefde, achting en samenwerking worden gevonden en wij elkander tot steun en bemoediging zijn bij de verkondiging van het evangelie, zowel binnen onze landsgrenzen als daarbuiten, en wij daarin Gods mede-arbeiders zijn.

Laat het zo mogen blijven!

J. A. Brandsma/A. van den Hoef

BROEDERSCHAP VAN BAPTISTEN VOORGANGERS (II)

Vanaf 07.30 uur, was er op woensdag 10 april, in het SBI te Doorn voor de voorgangers een prima ontbijt verzorgd. Inderdaad konden wij geheel volgens de planning om 09.00 uur beginnen met de dagopening, welke werd geleid door onze evangelist in algemene dienst ds Chr. Eijer, die ons bepaalde bij het verhaal van de Emmaüsgangers. Zo vlak na Pasen was dit niet alleen een toepasselijke tekst, maar ook een bemoedigend woord over de ontmoeting tussen de Here Jezus en de twee mannen op weg naar Emmaüs. Uiteraard hebben we ook liederen gezongen en deze dag in gebed aan de Heer opgedragen. Direct na de koffie begon de plenaire vergadering van de Broederschap...

Na de bespreking van de notulen werd besloten, dat het bestuur van de Broederschap zich tot de Commissie der Unie zal wenden voor een gesprek over het rapport betreffende pastorale zorg aan voorgangers en hun gezinnen alsmede over de vragen rondom een 'VUT'-regeling. Ook werden er een aantal brieven voorgelezen welke niet alleen betrekking hebben op de Broederschap als zodanig maar ook op het thema van de conferentie namelijk ,,Onze gezamenlijke verantwoordelijkheid''.

Na een korte samenvatting door de voorzitter, ds J. Muilwijk, nam een groot aantal collegae de geboden gelegenheid om hun mening en gevoelen rondom het thema, de Broederschap en gemeenschap uit te spreken. In een grote bereidheid, om naar elkaar te luisteren is er in alle openheid gesproken over de spanningen welke zijn ontstaan door de verschillen rondom de schriftopvattingen.

Velen hebben ook hun spijt en bedroefdheid uitgesproken over het feit, dat een aantal collega's niet aanwezig waren op deze dag. Naar de uitdrukkelijke mening van alle aanwezigen ligt onze eerste verantwoordelijkheid in de bereidheid tot een open gesprek. Want je kunt beter mèt elkaar praten dan óver elkaar.

Zo hebben wij het ook mogen ervaren. Wanneer mensen bereid zijn om hun mening en hun motivatie zorgvuldig uiteen te zetten is dat een zegen. Want zo maak je met elkaar duidelijk, dat je wilt worstelen met de vragen die ons allen aangaan.

Vragen, die niet alleen gelden voor predikanten, maar evenzeer voor gemeenten. Maar wanneer voorgangers zo met elkaar durven praten dan mag dat ook een belofte inhouden voor onze Unie-gemeenschap. Wij hebben gekozen voor het gesprek met elkaar en willen en durven met elkaar op weg zijn, omdat we met Christus op de 'Weg' mogen zijn. Na de voortreffelijke maaltijd werd deze plenaire vergadering voortgezet en werd besloten om op 23 september een studiedag te houden voor de Broederschap in het SBI te Doorn. Rond de klok van 15.00 uur werd de conferentie besloten met gebed. Ook volgend jaar hopen wij opnieuw DV de dinsdag en woensdag na Pasen bijeen te komen in het SBI voor de jaarlijkse conferentie van de Broederschap. Wanneer voorgangers, gezien de paasvakantie, graag hun gezin willen meenemen zal het mogelijk zijn om in nabij gelegen recreatiecentrum 'Het Grote Bos' een bungalow te huren.

Wij mogen dankbaar terugzien op twee goede dagen...

secr.
A. v.d. Berg

dc nieuws mededelingen actueel

Continental Singers
Het 45 personen sterke gospelkoor en orkest Continental Singers geeft deze zomer concerten in Papendrecht (4-7), Den Ham (5-7), Alphen a.d. Rijn (6-7), Den Helder (7-7), Lisse (8-7), Egmond aan Zee (16-7), Veenendaal (17-7), Steenwijk (18-7), Rotterdam (19-7), Haarlem (2-8), Huizen (3-8), Bedum (4-8), IJsselmuiden (5-8). Verdere inlichtingen bij Continental Sound, 010-211098.

Landdag Gieten
Op de 2e pinksterdag zal er in De Kuil te Gieten weer een landdag worden gehouden. Het belooft een gezellige dag te worden met zang, samenzang en gesproken woord. De voorgangers Louwerse, Veendam en J. Hofman, Groningen zullen spreken.
Voor de kinderen t/m 12 jaar zullen er spelletjes en een verhaal zijn. Voor de rijpere en tussenjeugd zal er natuurlijk weer het volleybaltournooi zijn.
Aanvang 10 uur; de toegang is vrij. Koffie en frisdranken zijn tegen redelijke prijzen verkrijgbaar.
Wilt u deze dag in gezamenlijk en in persoonlijk gebed voorbereiden?
Nodig ook anderen uit om de landdag te bezoeken. Dat velen maar mogen kiezen voor Jezus.

(voorbereidingscommissie, H. Kip).

Wie deed het?
Onze medewerker, br F. E. Huizinga, richt zich met het volgende tot de lezers/essen van ons blad:
,,Zeer gewaardeerde onbekende broeder, of zelfs zuster, heden ontving ik via de post, bijeengesprokkeld uit oude jaargangen van De Christen, afdrukken van tien openingen van unievergaderingen, liggende tussen 1950-1966, door mij verricht. Het is een prachtige verzameling, al zeg ik het zelf. Prachtiger is de moeite die u zich hebt willen getroosten, afgezien nog van de *f* 4,25 die u voor frankering moest offeren. U hebt mij buitengewoon blij gemaakt. Ik zal alles herlezen en mij dan afvragen of ik gegroeid ben in mijn denken en liefde. En mij afvragen wie mij zo verraste.
Met hartelijke groet en dank, uw Huizinga''.

Beroepingswerk
Bedankt voor Alkmaar: D. M. Stichter te Stavoren.

Aangenomen naar Enschede: P. Wijchers te Zwolle.

Uitgave van de Baptisten Gemeenten in Nederland
Redaktie: Mevr. A. W. Lindenborn-de Graaff, ds H. Ploeger, prof. dr. J. Reiling, dr. O. H. de Vries, ds C. van Wier. Alle kopij te zenden aan de eindredakteur ds H. Ploeger, Kraaiensteinlaan 10, 6825 DH Arnhem.
Voor abonnementen en advertenties: Administratie De Christen, Biltseweg 10, 3735 MC Bosch en Duin. Abonnementenprijs bij vooruitbetaling *f* 43,— per jaar, voor abonnees in het buitenland *f* 60,— per jaar.
Administratie: De Vinkenhof, Biltseweg 10, 3735 MC Bosch en Duin, tel. 030-784457 - postgironummer 9260 t.n.v. Unie van Baptisten Gemeenten, Amsterdam.

dc

DE CHRISTEN
WEEKBLAD VAN DE BAPTISTENGEMEENTEN

****

,,Gedenkt aan de wonderen die Hij heeft gedaan.''
1 Kron. 16: 15a

Gods liefde is als een leidraad voor ons leven.
Vanuit die liefde heeft Hij ook ons 2e kind het levenslicht gegeven.

Dankend en biddend willen wij Hem vragen, of de Heer ook dit kind op z'n weg door het leven wil dragen.

geboren:

GERKE IJSBRAND

roepnaam

GERBRAND

zoontje van Rinze en Tine de Vries
broertje van Sikke Geert

9251 JE Bergum, 26 april 1985
Min. van den Brinklaan 33.

****

,,Eens breekt in mij het zilv'ren koord
Dan wordt mijn aardse stem verstoord
Maar op volmaakter, schoner wijs,
Klinkt dan mijn lied in 't Paradijs'' nd

Woensdag 24 april 1985 is onze zuster

ELISABETH JOHANNA DE MAN-VAN DER STEEN

op de leeftijd van 84 jaar thuis gehaald door haar Heer.

Niets kon haar scheiden van de liefde Gods, welke is in Christus Jezus, onze Here.

In haar missen wij één van de zeven oprichters van onze gemeente.

Baptistengemeente Pernis-Hoogvliet

Mijn genade is U genoeg,
2 Cor. 12: 9.

Verdrietig om de leegte die hij bij ons achterlaat,
doch dankbaar voor de liefde en zorg die hij ons heeft geschonken, geven wij kennis dat de Here tot Zich heeft genomen op de leeftijd van 91 jaar onze zorgzame vader en lieve opa

JAN VAN DER HEIDE

weduwnaar sinds 16 feb. 1973 van Johanna van Slooten
Zijn leven was dienen en werken.
Sneek, 27 april 1985
Frittemahof k. 323

Sneek: H. Been v.d. Heide
H. Been
Sneek: G. Raadsveld v.d. Heide
A. Raadsveld
Drachten: G. Admiraal v.d. Heide
P. H. Admiraal
Klein- en achterkleinkinderen

De teraarde bestelling heeft plaats gehad.

correspondentieadres:
Goeman Borgesiuslaan 16
8603 BJ Sneek

Dankbaar gedenken wij de jaren, die wij reeds hier mochten delen, met onze lieve zoon, broer en zwager

ERIK

* 17 april 1968 † 30 april 1985

Stadskanaal, Badstraat 6.

Hoopvol zien wij naar dat wat nog komen gaat.

F. Blaauw
D. Blaauw-Aslander
Annelies
Ide
Albert
Kitty
Frits

De begrafenis heeft inmiddels plaatsgevonden.

,,De dood zal niet meer zijn, noch rouw, noch moeite zal er meer zijn, want de eerste dingen zijn voorbijgegaan.'' openbaring 21:4

Heden werd van ons weggenomen mijn geliefde man, onze broer en zwager

TEIJE JANSMA

Emeritus Predikant der Baptisten Gemeenten
op de leeftijd van 76 jaar.

Namens de familie,
I. Jansma-van der Heide

6826 PZ Arnhem, 2 mei 1985
de Bitterstraat 48

De teraardebestelling heeft dinsdag 7 mei j.l. plaatsgehad.

Op 17 april 1985 overleed broeder

JAN BELLINGA

in de gezegende ouderdom van 88 jaar.

Baptistengemeente Nieuwe Pekela

Na een langdurige ziekte is door zijn Heer en Heiland thuisgehaald onze broeder

FREERK MOORLAG

op de leeftijd van 79 jaar.
24 april 1985

Baptistengemeente Nieuw Buinen

,,Hij maakt alles nieuw''

De Heer haalde thuis

ERIK BLAAUW

op de leeftijd van 17 jaar.
Zoon van F. Blaauw
D. Blaauw-Aslander.

Baptistengemeente Stadskanaal-Noord

En hij die op de troon gezeten is zei: ,,Zie, ik maak alle dingen nieuw''
(Openb. 21: 5).

De Heer heeft tot Zich genomen ons oudste lid der gemeente zuster

AALTJE JONGSMA-GRASMAN

op de leeftijd van 92 jaar.

Colos. 1:13 Baptistengemeente Stavoren

dc
DE CHRISTEN
WEEKBLAD VAN DE BAPTISTENGEMEENTEN
100e jaargang - nummer 20 - 17 mei 1985

Kunnen wij hemelvaart niet missen?

J. Reiling

Van alle christelijke feestdagen is de hemelvaartsdag de minst christelijke. Tenminste als je afgaat op de manier waarop die dag wordt gevierd. Dat is ook niet nieuw. Een halve eeuw geleden waren er in sommige gemeenten al geen diensten meer op die dag en ging de jeugd dauwtrappen. Verder gebeurt er op die dag heel veel dat op de gewone christelijke feestdag, ik bedoel de zondag, niet mag. Kunnen we hemelvaart dan niet net zo goed missen?

Bovendien is het zo'n wonderlijk verhaal dat op die dag wordt gevierd. Wat gebeurt daar toch precies? Ruimtevaart voordat de mens dat kon? Nu, dan is dat nu toch achterhaald. Kunnen we hemelvaart maar niet beter missen?

Wie zo praat heeft gelijk maar zit er tegelijk naast. Als we de betekenis van de hemelvaart van Christus willen afmeten aan wat kan en wat niet kan dan is de conclusie voorspelbaar: het kan niet. Het is onmogelijk dat een mens zonder ruimtepak of iets dergelijks op eigen kracht opstijgt en naar de hemel vliegt. Wanneer we daar tegenoverstellen dat het wel kan omdat God alles kan, dan is dat wel waar maar dan blijven we toch op hetzelfde vlak zitten.

Het is het vlak van de natuurwetenschap, niet het vlak van het geloof.
Het geloof spreekt een andere taal dan het weten. Bij weten gaat het om feiten alleen, bij geloof gaat het om openbaring.

Als God zich openbaart dan gebeurt dat temidden van mensen en toch is het niet een gebeuren van mensen. Als mensen van die openbaring berichten dan doen ze dat in de taal van mensen en tegelijk spreken ze dan de taal van God. Ze hebben het over iets dat in tijd en ruimte is gebeurd en dat tegelijk tijd en ruimte overschrijdt. Ze bewijzen ook niets, ze getuigen. Ze spreken van dingen die in geen mensenhart of verstand zijn opgekomen. Eigenlijk spreken ze twee talen tegelijk, de taal van de mensen en de taal van God.
Maar deze twee talen zijn alleen samen te horen en samen te verstaan. Ze zijn niet los verkrijgbaar, want het gaat om openbaring van God onder de mensen.

Wie zich vastlegt op de vraag: kan het of kan het niet?, die haalt de twee uit elkaar en legt zich vast op de taal van de mensen, ook als hij zegt: God kan het wel. Dan zijn we aan het geheim van hemelvaart nog niet toe. Om dát geheim gaat het.

Het geheim van Christus' hemelvaart is dat nu zijn opstanding compleet wordt.
In de veertig dagen tussen de opstanding en de hemelvaart is er in de tegenwoordigheid van de Heer iets onbestemds. Hij is er, zo maar. Hij is er echt, het is géén fantoom. Hij is dezelfde als de man die aan het kruis hing en toch is hij niet echt ,,terug''. Hij hoort er niet weer bij zoals voorheen. Hij hoort nu helemaal bij God. De hemelvaart maakt dat definitief. God zet Hem naast zich neer op de troon. Hij krijgt de Naam boven alle naam: **Heer**.

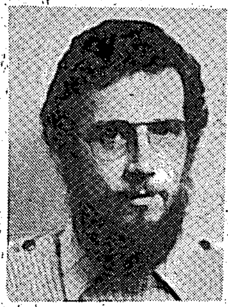
Wie in de hemelvaart gelooft, belijdt Jezus als Heer. Wie Jezus als Heer belijdt gelooft in zijn hemelvaart. Wij kunnen hemelvaart niet missen. Wij zouden alleen moeten leren hoe wij het moeten vieren.

DEZE WEEK

LANGS DE RAND

RUBRIEK VOOR JONGEREN

DOOR PIET STELLINGA

DOORGEVEN

Boodschappen doorgeven - ik herinner me dat we bij ons op de jeugdgroep er wel spelletjes mee deden. Iemand fluisterde je iets in het oor en jij moest dat weer verder fluisteren. Vaak was het dan lachen geblazen als je hoorde hoe krom en verdraaid een boodschap er uiteindelijk uit te voorschijn kwam. We deden ook wel eens het spelletje dat we elkaar in de hand knepen en zo een seinketen vormden. 't Kwam dan nogal eens voor dat iemand meende dat-ie een sein ontving, terwijl dat helemaal niet zo was...

Iets doorgeven is niet zo simpel als het lijkt. Soms verlies je onderweg het een en ander en 't kan ook gebeuren dat je er zelf wat bij fantaseert.

De vorige week begroeven we een oude grootvader. Hoogbejaard en moe van het leven was hij stil en rustig ingeslapen, over de drempel van de dood, daar waar God ons optilt en verder draagt. Wij, kinderen en kleinkinderen, vulden tijdens de begrafenisdienst de eerste banken en hieven zijn lievelingslied aan: Met een eeuw'ge liefdeband - leidt Hij u aan zijne hand... Rustig en ingetogen zongen we het lied waarvan wij allen wisten dat de overledene het graag en veel zong. Het ontroerde me, temeer omdat ik wist dat velen van ons het lied met overtuiging konden zingen.

Zo beleefden we een moment dat de fakkel van het geloof als het ware werd doorgegeven. Het werd doorgegeven aan kinderen en kleinkinderen die - wie weet - het later op hun beurt aan hun kinderen zullen doorgeven, zo het God behaagt.

Zingen is een goede manier iets van dit doorgeven van het geloof zichtbaar te maken.
Deze winter maakte ik een kerkdienst mee in het besneeuwde Kiev. De kerk zat bijna letterlijk tot aan de nok toe vol. Overal zaten en stonden de mensen en uit volle borst zongen we, begeleid door orgel en koor, een lied van geloof. Toen viel de stroom uit... De lampen doofden en het orgel smoorde in een jammerklacht. Maar de gemeente zong verder en zie, de organist pakte zijn boek en orgelbankje, en begeleidde verder op een piano.

Ook dit gebeuren ontroerde me - ik zag voor me hoe de gemeente, kinderen Gods, weliswaar getroffen kunnen worden door tegenslag, maar niettemin hun weg in geloof kunnen vervolgen. Het deed me ook denken aan het doorgeven van het geloof van de ene generatie op de andere. Daar waar de stemmen van de ouderen zwakker worden, zijn stemmen van jongeren nodig. Stemmen die anders klinken, dat wel, maar niettemin zingen van hetzelfde geloof, dat een gave van God is.

Zojuist belde een goeie kennis me op. Hij vertelde me van een gesprekje onlangs, met zijn grootmoeder: ,,Jullie leven in jullie tijd'', had ze tegen haar kleinzoon gezegd. En dat is helemaal waar. Deze tijd is gemaakt voor ons. Wij moeten nu leven op een manier die past bij deze tijd. En we mogen ook geloven op een manier die past bij deze tijd. Pas dan, als je ,,bijdetijds'' leeft en gelooft, zul je kunnen ontvangen van het verleden en heb je iets door te geven...

1845-1985: 140 JAAR BAPTISME IN NEDERLAND

,,Op den stillen Zondagavond van 15 mei 1845 begaf zich de broederschap naar de hoeve van Roelof Reiling aan den Nijveenschen mond. Een schuurtje, dat nog bijna onveranderd op dezelfde plek aanwezig is, diende voor kleedvertrek. Zeven, hetzelfde symbolieke getal, waarmede de Hamburger gemeente begon, maakten zich voor de plechtigheid gereed. In de veenvaart, ongeveer twee honderd meter van de hoeve, was een ondiepte, die zich bij uitstek voor den doop leende. Köbner als dooper daalde af in het water. Hij werd gevolgd door Feisser, den scheepskapitein Arend Speelman te Nieuwe Pekela, Roelof Reiling en zijn vrouw Geertruida Teissens, benevens de drie gebroeders Willem, Jannes en Hendrik Kruit allen te Gasselter-Nijveen. Deze lieten zich door Köbner begraven in den vloed om als afgewasschenen daaruit op te komen. Na van kleed te zijn verwisseld begaven zij zich naar de hoeve. Köbner las den 92sten psalm voor, het sabbathslied en sprak in het bijzonder over de woorden: ,,Gij hebt mij verblijd, Heere, door Uwe daden; ik zal juichen over de werken Uwer handen. O Heere, hoe groot zijn Uwe werken, zeer diep zijn Uwe gedachten.'' Daarna werd Feisser tot herder en leeraar, Roelof Reiling tot diaken gekozen, en als zoodanig door Köbner geordend. Hiermede was de eerste ,,gemeente van gedoopte Christenen'' in Nederland openbaar geworden.''
In het boek ,,De opkomst en vestiging van het Baptisme in Nederland'', geschreven door Dr. G. A. Wumkes en uitgegeven in 1912 bij A. J. Osinga, Sneek, vindt u op bladzijde 27 bovenstaande woorden. Het is een boeiend verslag van een gebeuren dat woensdag j.l. vóór 140 jaar plaatsvond. Dit aantal jaren is geen reden om een grootscheepse herdenking te organiseren. Over tien jaar, zo de Heer wil en wij leven, zal dat zeker het geval zijn. Toch heeft de Baptisten Gemeente Stadskanaal-Noord, die als voortzetting in rechte lijn van die eerste ,,gemeente van gedoopte Christenen'' in Nederland gezien kan worden, gemeend, dat het 140-jarige bestaan van de gemeente niet ongemerkt voorbij mocht gaan. In de morgendienst van zondag 19 mei a.s., aanvang 9.30 uur, zal dat historische gebeuren op een feestelijke wijze gevierd worden. Het zangkoor van de gemeente, ,,Polyphonie'', o.l.v. br. J. W. Pots, en br. J. v.d. Baaren, die enkele historische voorvallen van deze gemeente op een fijngevoelige wijze hoopt te verwoorden, zullen in die dienst hun medewerking verlenen. De voorganger van de gemeente zal n.a.v. Psalm 92: 5 en 6 een meditatie houden.
Wilt U de herdenkingsdienst bijwonen? U bent van harte welkom! Plaats van samenkomst: Handelsstraat 8a te Stadskanaal.
En.... na de dienst kunt u met leden en vrienden van de gemeente nader kennis maken onder het genot van een kop koffie, één van de weinige baptistische tradities.
P. Jager, voorganger van de Baptisten Gemeente, Stadskanaal Noord.

van deze kant bekeken

ZIE, HET IS ALLES NIEUW GEWORDEN

Huizinga

Ze was na een tocht naar het Noorden en terug even bij ons binnengevallen. Een groot deel van het gesprek dat tussen de dames gevoerd werd ging aan mij voorbij, ook vanwege de nieuwsdienst van 8 uur op de TV. Ik was nieuwsgierig te horen hoe de heer Reagan en de heer Kohl zich zouden redden uit een door henzelf geschapen situatie. U herinnert zich nog dat de beiden in één zucht een kerkhof van gesneuvelde Duitse soldaten en een kamp ter herinnering aan gedode Joden zouden bezoeken. Om alle volken te tonen hoezeer alle kloven na veertig jaar dichtgeworpen moeten worden. De kloof was dieper dan ze dachten. Ze zijn er beiden in gevallen.

Inmiddels ging het bovenvermeld gesprek door en, ik weet de aanleiding niet meer, opeens werd mij de vraag gesteld wat ik van de tien geboden vond. Ik vond ze voortreffelijk. Maar voor wie die geboden waren, werd daarop gevraagd. Ik antwoordde dat ze zo'n 3000 jaar geleden door God aan Mozes waren gegeven opdat het uit Egypte bevrijde volk een grondwet zou hebben, een fundamentele grondslag voor geloof en leven. En dat men zich moeilijk een kortere wetgeving, dat het totale leven onderbouwde en overkoepelde, kon voorstellen.

Zo liep dat gesprek en de volgende vraag was te voorzien: gelden de tien geboden ook voor ons? Waarop ik zei: ze zijn aan Israël gegeven, maar het zou geen volk misstaan indien het zijn regering verzocht deze twee tafels als eerste te vermelden in het eigen wetboek. Overigens, u vindt veel in onze wetten terug van wat in de Tien Woorden gezegd is. Het ligt ook voor de hand want er moet orde zijn en onze Schepper is een God van orde en schiep Hij niet de mens, hem in de tuin van Eden zettend om die te bewerken en te onderhouden?

Het antwoord bevredigde kennelijk niet helemaal en daarom weer: moeten wij die tien geboden ook onderhouden? Dan gaan de sluizen open. De wetten zijn ontegenzeggelijk goed, maar de man die zichzelf beschreef als: besneden, toen ik een week oud was, een geboren Israëliet uit de stam van Benjamin, een rasechte Hebreeër, in wetsopvatting een Farizeeër, (...) naar de gerechtigheid van de wet onberispelijk, die man is tot de ontdekking gekomen dat hij er niets van terechtgebracht heeft. Dat de wet hem niet redt maar verontrust en veroordeelt, doodt. Hij kan niet volbrengen wat de wet vraagt. Die wet is goed, maar hij deugt niet. Toen is Christus in zijn leven gekomen en dan gaat hij zo ver dat hij alles van vroeger als een nadeel gaat zien, als verlies, als vuilnis. Eén ding weet hij: ik was blind maar ben nu ziende. In Christus Jezus lag zijn redding. Het lam Gods nam zijn zonde weg. Gods Geest vult zijn leven en sindsdien vervult hij de wet, maar dan niet als een kind dat naar school gaat en zich buigt over het huiswerk om toch een goed cijfer te halen. Die race naar de top is afgelast, want niemand haalde ooit op elk onderdeel een tien. Zeg maar: op geen onderdeel.

Ik kan me niet alles meer herinneren wat er toen gezegd is. Wel is er verwezen naar het voornemen van God, beschreven door Jeremia. God wil een nieuw verbond sluiten, een nieuwe overeenkomst aangaan op nieuwe kondities. Het volk heeft het oude verbond gebroken, maar God zegt: ,,Ik zal na deze dagen een nieuw verbond met Israël sluiten: Ik zal mijn wet in hun binnenste leggen en die in hun hart schrijven. Ik zal hun tot een God zijn en zij zullen mij tot een volk zijn. Dan hoeft niemand meer aan de andere te zeggen wie ik ben, want iedereen, van groot tot klein, zal mij kennen...''

Wat Jeremia nog niet duidelijk kon zien, kunnen wij na pasen en pinksteren wel. Joël jubelde ook, al valt hij onder de profeten die wel spraken van wat komen zou maar er niet bij zouden zijn als de Eeuwige, na de dode tempel te hebben verlaten, in de Geest zou neerdalen op iedereen, mannen en vrouwen, zonen en dochters, slaven en slavinnen. Een doorbraak der genade op alle fronten. Dwars door menselijke grenzen heen. Een bron, die zoveel water des levens geeft, dat heel de aarde tot een oase kan worden. Ze werden allemaal vervuld van geloof, hoop en liefde en de tempel van God werd overal gebouwd waar levende stenen tot elkaar werden gebracht. Is deze werkelijkheid onze werkelijkheid? We willen over andere kerken zwijgen. Het is al erg genoeg dat er kerken zijn. Hoe is het onder ons? Boven dit stukje schreef ik: Zie, het is alles nieuw geworden en daarvan willen we uitgaan tegen alle ,,verwarring en verstarring'' in. Ik geloof in de Schepper en zijn regenererende kracht. Onze God laat onze kerkjes instorten door wind en vuur en wil dat wij allen zullen zingen van de vrijheid die hij de zijnen geeft. Wat een kansrijk en vreugdevol leven.

GEMEENTE IN HET TUCHTHUIS

In Mendoza, aan de voet van het Andesgebergte, werd in mei 1984 de jaarvergadering gehouden van de argentijnse unie van baptistengemeenten. Er werden tijdens de vergadering 20 nieuwe gemeenten opgenomen binnen de uniegemeenschap. Een van deze gemeenten kunnen we rustig aanduiden als een ,,curiositeit'': een gemeente in een tuchthuis...! Een lid van deze gemeente was aanwezig als de officiële vertegenwoordiger. Hij kwam uit de stad Tucuman, in het noordwestelijk deel van het land.

Hoe ontstond deze gemeente?

Toen dominé Ernesto D. Rosati in mei 1982 voor de eerste maal in deze gevangenis een toespraak hield voor meer dan 400 mannen, werd hij zeer verrast, omdat hij ontdekte dat vele gevangenen beleden een christen te zijn geworden. Toen hij vroeg hoe dit wel gebeurd was, verklaarde men: ,,Wij hebben meerdere jaren via de radio het evangelie gehoord. Radio Trans mundial brengt via haar uitzendingen de boodschap van het Nieuwe testament binnen de muren van onze cellen. Wij hebben Christus aanvaard''...

Bewakers en leiders van de gevangenis bevestigden dit. En de gevangenen voegden hieraan toe: ,,Wij zouden gedoopt willen worden''.

Korte tijd later mocht dominé Rosati meer dan 20 mannen dopen, in het zwembad van de gevangenis. Er werd een gemeente gevormd. Naderhand werden nog enkelen gedoopt. Een leider en een secretaris voor deze gemeente werden gekozen. Door dominé Rosati en de gemeente in Tucuman wordt de gevangenisgemeente geholpen bij de groei als gemeente.

Inmiddels is de gemeente uitgegroeid tot 71 leden, terwijl meerdere aanmeldingen zijn ontvangen. De overheid volgt deze ontwikkeling met verwondering en accepteert haar volledig. Men kan immers niet ontkennen dat er iets is gebeurd en dat de gevangenen, die christen zijn geworden, volkomen anders geworden zijn.

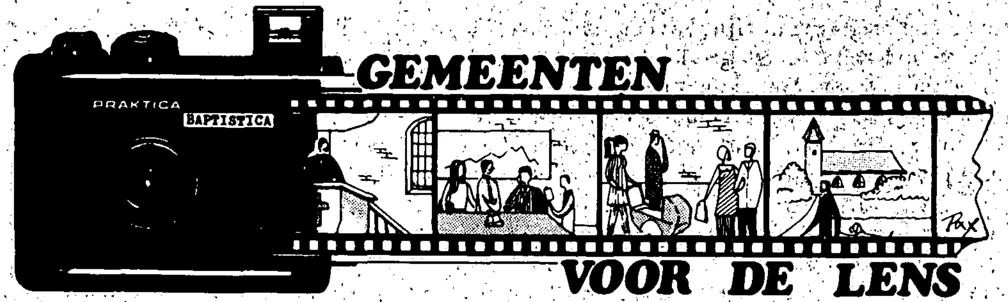
Het zijn vooral drie dingen waardoor deze gemeente wordt gekenmerkt:

1. De gemeente ontstond in de gevangenis en zal daar zeker ook blijven. Velen van de leden zijn veroordeeld tot levenslang...
2. De gemeente bestaat uitsluitend uit mannen, aangezien er in de gevangenis geen vrouwen worden opgenomen.
3. Het is de gemeente, die binnen de argentijnse baptistengemeenschap, de snelst groeiende gemeente is. Zij werd opgericht op 25 mei 1983 en telde één jaar later 71 leden. Onder de leden zijn mensen met een goede schoolopleiding, die een hoge positie in de samenleving bekleedden, maar er zijn ook analfabeten...

Gods liefde kent geen grenzen. En door het evangelie uit te zenden helpt de radio er aan mee om menselijke grenzen en muren te overwinnen.

Uit de ,,Gemeindebote'', Zwitserland
Vertaald uit het weekblad der deense baptisten

C. v. Wier

TREEBEEK

Hoezeer de maatschappelijke ontwikkelingen en omstandigheden van invloed zijn geweest op de geschiedenis van de kerk, weet ieder die zich met die geschiedenis bezighoudt. Anderzijds moet gezegd worden dat de kerk zélf meegewerkt heeft aan het ontstaan van maatschappelijke veranderingen. Het politieke leven heeft sterk de invloed ondergaan van de visie der kerk, met alle gevolgen van dien.
Het baptisme in het zuiden van Nederland is niet denkbaar en niet verstaanbaar indien men de maatschappelijke ontwikkelingen buiten beschouwing laat.

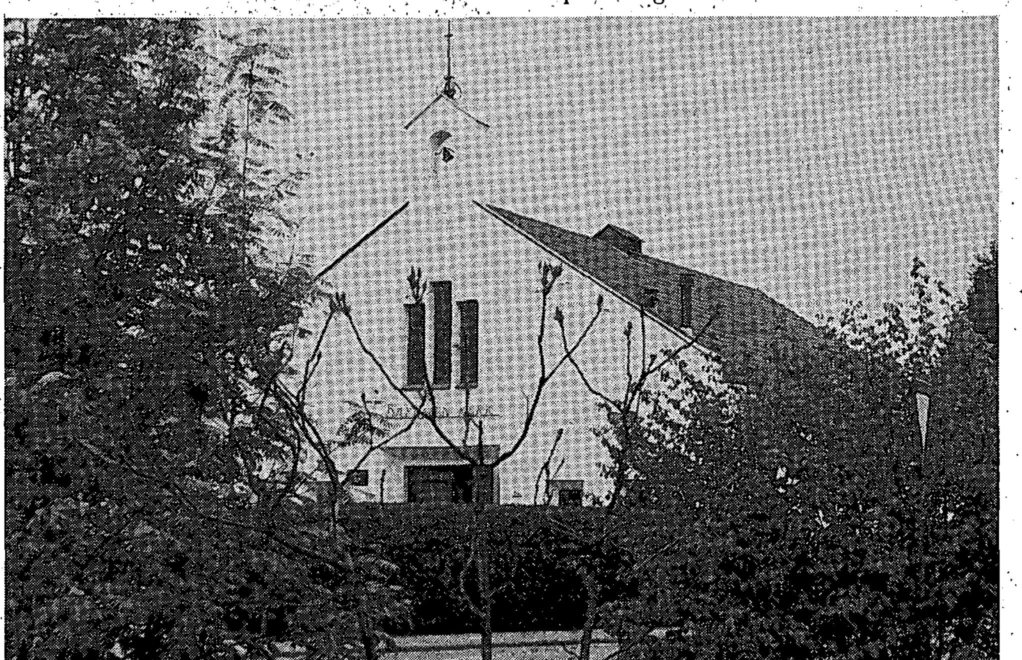
Verdwijnend veen
Tijdens de eerste wereldoorlog werd er meer veen gebruikt dan ooit tevoren. De aanvoer en de invoer van steenkolen stokten; men moest gebruik maken van de brandstof die men in de veenkoloniën in overvloed vond. Zó groot was echter die invoed ook weer niet. Na de oorlog bleek dat binnen enkele jaren het met de turf gedaan zou zijn.
Maar gelukkig, de mijnen in Zuid-Limburg leken onuitputtelijk. Schepen en treinen konden de kolen vervoeren naar bijna alle delen van het land.
Het verdwijnende veen was een maatschappelijke bedreiging voor duizenden werkers, mét name in de drentse veenkoloniën. Zoals de gezinnen achter het veen aantrokken, zo trokken nu de -veelal vrij grote- gezinnen uit de veengebieden (ook die van Friesland) achter het werk aan. Dat werk lag in Eindhoven -op het ontstaan van die gemeente komen we dit jaar ook nog te spreken- en in Zuid-Limburg. Hoe groot de aderlating was voor de baptisten gemeenten blijkt uit het volgende cijfer: in 1926 trokken 46 leden van de gemeente te Emmen - Erfscheidenveen naar elders!

Fijn
In de mijnstreek woonde en werkte een baptist, afkomstig uit Rotterdam Br. J. R. Fijn zag en hoorde dat steeds meer baptisten zich in zijn buurt vestigden, in verscheidene dorpen. In De Christen plaatste hij een oproep om contact met elkaar te zoeken. Zodoende duurde het niet zo lang of er werden huissamenkomsten gehouden in Terwinselen, Hoensbroek en Treebeek. De allereerste werd gehouden op 21 juni 1925 in Terwinselen ten huize van fam. K. ten Cate, onder leiding van br. Fijn, die als bouwkundige aan de mijnen verbonden was. Br. K. Reiling, voorganger te Nieuw-Weerdinge - uit welke gemeente ook veel leden vertrokken- reisde naar het zuiden en stond de kleine groep met woord en daad bij. Reeds op 20 september 1925 werd ten huize van de fam. W. Wiersema te Spekholzerheide overeenstemming bereikt over een ontwerp statuten/huishoudelijk reglement ten behoeve van de instituëring van een baptisten gemeente! Fijn werd voorzitter, K. ten Cate -een begaafd en geestelijk fijnzinnige man, uit de venen afkomstig- werd secretaris, K. Baptist werd penningmeester. In november 1925 werd vóór het eerst een avondmaal gevierd.

Twee opmerkingen moeten hierbij gemaakt worden. De eerste is deze: het gemeentelijke leven zoals de baptisten dat in hun thuisgemeenten hadden leren kennen, bleek van grote betekenis voor hun leven te zijn geworden. Dat leven wilden zij ook in de nieuwe omgeving gestalte geven. De tweede opmerking: er was een duidelijk besef aanwezig dat zij óók in de nieuwe omgeving een opdracht hadden. Elke baptist een evangelist mag dan niet altijd waar geworden zijn, in Zuid-Limburg streefde men daarnaar.

Samenvloeien
Baptisten kennen wel terdege hun tradities, hun gewoonten die volgens sommigen zelfs kracht van wet hebben. Ik bedoel: alle migratie-gemeente (ook in Twente b.v.) hebben te kampen gehad met de opvattingen die in de noordelijke gemeenten leefden. Men dacht er goed aan te doen, de gemeenten zoals ze in de veenkoloniën leefden, tot voorbeeld van de gemeenten elders te maken. Dat heeft strijd gekost, waardoor het leven der gemeente te Treebeek niet rimpelloos begon noch verliep. In K. Reiling had men een kundige gids; hij diende de gemeente lange tijd als consulent.
In 1927 telde de gemeente inmiddels 36 leden. Men begon met zondagsschoolwerk en er werd een zangkoor opgericht. Mag ik het zeggen? Dát nam men óók mee uit de gemeenten waaruit men voortgekomen was. En zingen kunnen ze in Treebeek!
In 1930, er waren toen zo'n 40 leden, waagde men het een voorganger te beroepen. De keuze viel op br. Hartman Visser, voorganger te Sneek. Na hevige worstelingen -zoals hij in zijn dagboek schreef- zag hij zich genoopt voor het beroep te bedanken. Dan duurt het zes jaren vóór men weer een voorganger beroept: K. Prins, die zijn studie aan het seminarie in Hamburg met succes beëindigd had, nam de herderstaf op. Voordien dienden de brs. Fijn en Ten Cate de gemeente, zowel met de leiding als met het Woord. Vóór hij zijn studie aan het seminarie in Hamburg begon, werkte br. G. W. Tijman een aantal maanden in de gemeente.

Uitvloeien
Prins -een beschaafd spreker- werkte zich goed in de gemeentelijke arbeid in. In 1938 begon men met evangelisatiesamenkomsten te houden in Lutterrade, een stuk werk dat in de bezettingstijd gestaakt moest worden.
Ondertussen steeg het ledental gestaag. In '33 waren er rond de 50 leden.
In dat jaar werd ter plekke ook de eerste doopdienst gehouden.

Voordien ging men met de doopcandidaten naar elders, zelfs naar Amsterdam. In 1936 werden 14 mensen gedoopt; samen met ontvangen attestaties zat men boven de 70 leden. In 1939 was men de 100 leden gepasseerd. Tot de nieuw-ingekomenen behoorden ook de fam. Van der Molen; br. Van der Molen zou jaren lang een belangrijke rol in de gemeentelijke arbeid spelen. En huize Van der Molen was voor vele sprekers het logieadres.
In november 1940 verliet Prins Treebeek om naar Nieuw-Weerdinge te gaan. Br. Ten Cate nam weer de leiding van de gemeente op zich. Hij werd afgelost door voorganger Soesan, die echter na een jaar reeds weer vertrok, waardoor Ten Cate zich gedwongen zag opnieuw het werk van een voorganger -naast zijn gewone arbeid- te doen.
In september 1944 werd Treebeek bevrijd. Amerikaanse militairen ontdekten de gemeente, en er werden militairen op de belijdenis van hun geloof gedoopt.
Br. H. P. de Boer, onderwijzer volgens opleiding, maar geroepen tot voorganger, kwam in 1944 in de gemeente; tot oktober 1945 bleef hij er om daarna zijn studie aan te vangen.

Nieuwe tijd
Financiëel ging het de mijnwerkers na de oorlog bijzonder goed. Dank zij de kolen uit Limburg kon de nederlandse economie weer uit het dal van vernietiging oprijzen. Steeds meer mensen traden tot de gemeente toe.
In 1946 werd br. H. Hornstra voorganger. Na 1950 begonnen ernstige meningsverschillen de gemeentelijke arbeid te teisteren, waardoor br. Ten Cate zich terugtrok. In febr. 1953 legde br. Hornstra zijn ambt neer. K. Reiling, toentertijd voorganger in Almelo, werd weer consulent. Ondanks spanningen werden in dat jaar toch 10 personen gedoopt
In oct. 1953 deed W. Veenstra, gekomen van Musselkanaal, zijn intrede. Hij zag perspectieven voor de gemeente, en samen met vele anderen werd daaraan gestalte gegeven door te beginnen met arbeid in Sittard en Heerlen. Dat mondde uit in de beroeping van een tweede voorganger, een evangelisatiepredikant voor Sittard en Heerlen. In 1959 kon in Sittard een kapel gebouwd worden.
In '59 vertrok Veenstra weer naar Musselkanaal. Hij werd opgevolgd door de voormalige Leger des Heilsofficier D. Boschma. In '60 vertrok De Boer naar Delfzijl; zijn plaats werd ingenomen door J. Tromp, die de gemeente in Hoogkerk in deeltijd diende. In 1963 ging Boschma naar Coevorden en nam Tromp de arbeid helemaal op zich. De post Heerlen werd opgeheven.
Dat had ook en vooral te maken met de sluiting van de mijnen die in de zestiger jaren begon. Velen gingen naar elders om arbeid te zoeken, vooral de jongeren en de jonge gezinnen; daardoor ging de gemeente een leeftijdsgroep ontberen.

Huisvesting
Het wordt tijd aandacht te besteden aan een belangrijk facet van elk gemeentelijk leven. Aanvankelijk kon men terecht in een lokaal van een gereformeerde school, vanaf 1930 tot 1950 kwam men in een hervormde school samen. Dat had wel tot consequentie dat de kinderen van de baptisten verwacht werden op de vermelde scholen.
Fijn had de baptisten aangeraden zoveel mogelijk op dezelfde mijn te gaan werken, om dicht elkaar te kunnen zijn. Zo concentreerde de arbeid zich meer en meer in Treebeek. Dáár werd in 1950 (op 3 dec.) de nieuwe kerk geopend: het witte kerkje, zoals men in Treebeek zegt. Zoals elders, is ook hier de huisvesting van de gemeente van veel belang voor haar werk geweest.

Gezegende tijd
Tromp vertrok in 1972 naar Emmercompascuum. In zijn plaats beriep de gemeente br H. C. van Flier, die in 1974 zijn ambt neerlegde (een jaar later deed hij intrede in Haulerwijk). Br. C. Eijer bracht nieuwe stimulansen voor de gemeentelijke arbeid mee. Met name in zijn tijd brokkelde duidelijk de weerstand van de katholieke kerk tegen al wat ,,anders'' was, af; de gemeente heeft nu een brede kring van vrienden die voor een deel ook uit katholieken bestaat. De gemeente overwon de problemen die door vertrek van met name jongere gezinnen ontstonden. Het jeugdwerk bloeide, tot zegen van de gemeente.

Na een vacante tijd van 2 jaar ging br C. Molema in sept. 1983 de gemeente dienen. Zo'n 150 leden telt de gemeente nu. In een veelomvattend verenigingswerk worden tientallen leden van de gemeente daarbij betrokken, alsook vele vrienden. Alle bekende vormen van jeugdwerk zijn voorhanden. Bijbelstudie neemt een voorname plaats in, zowel in de gemeente als in huisgroepen. De Gemeente Bijbel School is niet ingevoerd. Zusterhulp, zangkoor en muziekgroep alsmede een combo ondersteunen de gemeentelijke activiteiten. De bejaarden komen maandelijks bijeen.
Kortgeleden werd een gezegende evangelisatieweek gehouden die de aandacht van velen heeft getrokken. Elke maand wordt een evangelisatiedienst gehouden.
Wat de gemeente vanaf het begin was, is ze nog: een streekgemeente. Dat heeft en dat brengt allerlei problemen met zich mee. Veraf wonende leden kunnen niet altijd alles meemaken. Maar ook daaraan raakt men gewend; anders gezegd: men past zich aan.

Samenwerking
Treebeek is onze zuidelijkste gemeente. Sittard, uit Treebeek voortgekomen, is de naaste buurgemeente. Daarmee groeien goede contacten. Met plaatselijke kerken is er samenwerking, b.v. op het terrein van campingdiensten op De Zeekoelen.

Perspectieven
Zijn er perspectieven? Men bedoelt: is er een mogelijkheid voor de gemeente zich uit te breiden, te groeien in kwantiteit en in geloof? Zeer zeker. Als de leden trouw zijn in het gemeenteleven, zal de Heer zeker zegen geven.
De onkerkelijkheid neemt sterk toe in Zuid-Limburg. Dat wil niet zeggen dat de vraag naar God verstomd is. En dat wil helemaal niet zeggen dat de Here zijn handen aftrekt van Limburg. Daarom blijft de opdracht van de gemeente bestaan.

Ploeger

VINDEN WE GOD IN DE NATUUR?

Dit is een eeuwenoude vraag, die door de tijden heen verschillend beantwoord is. God is de Schepper van alle dingen, zeggen sommigen, en als je goed om je heen kijkt en ziet hoe prachtig alles is en functioneert dan herken je daarin de hand van God.

Iedereen die er over nadenkt en die oog heeft voor de wonderen van de natuur moet wel geloven in God, die alles maakte. Trouwens, in de bijbel zelf vinden we meerdere uitspraken die in diezelfde richting wijzen: ,,De hemelen vertellen Gods eer, en het uitspansel verkondigt het werk zijner handen" zegt psalm 19.
Iemand anders herinnert zich gevoelens van aanbidding en lofprijzing bij het aanschouwen van overweldigend natuurschoon. ,,Ik voelde me dichter bij God".

In deze tijd van het jaar worden we er met onze neus opgedrukt. In enkele weken tijds is de schijn-dode natuur tot bloei en leven gekomen. Er zit een enorme kracht achter en je blijft je verwonderen, zelfs over het weinige dat voor ons zichtbaar is. De natuur is immers een heel uitgebreid gebied, waarin zowel de 330-jaar oude beukenboom als de microscopisch-kleine bacterie een geheel eigen rol spelen. Het is een gesloten circuit, waarvan het merendeel aan ons oog onttrokken is.
Ieder onderdeel is even boeiend. Ga eens op je hurken in de tuin zitten en je ziet overal leven. Of kijk eens in het water van een slootje als de zon erop schijnt, een fascinerend wereldje.

Naast ons huis bevindt zich een schuur met een open voorkant.
Tegen de achterwand zijn planken aangebracht om allerlei zaken op te bergen. De bovenste plank is ongevraagd in bezit genomen door een merelpaar.

Ze gebruiken ieder jaar hetzelfde nest en zitten daar hoog en droog. Als wij gereedschap of iets dergelijks nodig hebben, dat daar in de buurt staat, lopen we zacht om zo min mogelijk te storen, maar ik denk dat ze zich toch onbehaaglijk voelen als een mens zo dichtbij komt. De eieren hebben echter de hoogste prioriteit en wie er ook op zit - pa of moe - blijft zitten, een angstig kraaloog op ons gericht. Gisteren was het nest verlaten. Dat gebeurt wel vaker, dan wordt waarschijnlijk de inwendige mens - pardon vogel - versterkt. Nu was het echter telkens als ik ging kijken onbeheerd. Ik maakte me zorgen, zou er iets met de ouders gebeurd zijn? Tenslotte ging ik heel dichtbij kijken en zag opeens een aantal puntjes boven de nestrand uitsteken. Ik begreep het: de jonge vogeltjes waren uit het ei gekomen en de ouders deden niets anders dan fourageren. Toen ik erop ging letten zag ik ze af en aan vliegen, een smakelijke hapje in de snavel geklemd. Zouden ze het moeilijk vinden zo'n lekkere brok niet te mogen doorslikken, vroeg ik me af. En ik verwonderde me over het wonder. Toch iets van God? Is Hij het die het allemaal zo ingenieus bedacht heeft? Is Hij de grote Programmeur?
Is de natuur volmaakt, zolang de mens maar niet als de grote verstoorder optreedt?

Ik herken wel iets van God in de natuur, maar ik denk dat dat komt omdat ik ervan uitga dat Hij er is. Ik *herken* Hem in zijn werken, omdat ik Hem *erken* als de Schepper. Dat is mijn antwoord op bovengestelde vraag.

Er is nog iets.

Vanmorgen was mijn eerste gang naar de schuur. Ik wilde de snaveltjes tellen. Er was niets te zien. Op de grond lag één slap vogeltje, kaal en levenloos, van de rest geen spoor. Ik voelde me verbitterd en bedroefd. Wat er precies gebeurd is weet ik niet, maar we hebben eksters, Vlaamse gaaien en ook wel roofvogels in de buurt; die zijn ook geprogrammeerd, maar weer anders.

Ik herken ook iets van niet-God in de natuur. Het wrede systeem van eten en gegeten worden past naar mijn mening niet bij God, waarvan Johannes in zijn brieven getuigt dat Hij Licht is en in Hem is geheel geen duisternis....

Op de nieuwe aarde zullen gans andere wetten en principes moeten heersen; gelukkig is dat mijn zorg niet, want ik kom er helemaal niet uit, maar de belofte is er; Zie, Ik maak alle dingen nieuw...

Ans Lindenborn

Kinderdoop....
Doop der gelovigen....

Zijn er tekenen van toenadering?
Het was een historische gebeurtenis, toen een roomskatholieke en een baptiste theoloog elkaar in Salzburg ontmoetten, op 19 januari, voor een openbare discussie over de doop.

De plaatselijke oecumenische werkkring in Salzburg organiseerde de ontmoeting als een onderdeel van de gebedsweek voor de eenheid der christenen. Meerdere gesprekken over de doop, in het licht van het Lima-document, hadden plaatsgevonden in de plaatselijke groep, en er was een duidelijk voelbare behoefte aan een bestudering onder leiding van meer gekwalificeerde theologen.

Dr G. R. Beasley-Murray, die gedurende een aantal jaren de baptisten vertegenwoordigde in ,,Faith and order", bleek instaat een uitnodiging te accepteren om het baptisten-standpunt te verwoorden, en dr Werner Mödlhammer, professor in oecumenische theologie aan de universiteit in Salzburg, vertegenwoordigde de katholieke kerk.

De gesprekken die volgden op de beide voordrachten, werden gehouden in een goede geestelijke sfeer, waardoor wederzijds respect en openheid naar voren kwamen. Professor Mödlhammer zei: ,,Wanneer ik alleen maar de bijbel behoefde te lezen, zonder leiding van het kerkelijk onderricht, dan moest ik mogelijkerwijs, misschien zelfs waarschijnlijk, komen tot de conclusie van de baptisten". Maar hij vroeg: ,,Kan geloof los worden gemaakt van de kerk en de geloofsgemeenschap, binnen welke de bekeerlingen en de kinderen worden gedoopt? Het geloof van de kerk is geen vervanging voor het persoonlijk geloof, (wat nodig is voor redding) maar het is de omgeving waarbinnen het persoonlijk geloof tot leven komt en wordt gevoed".

Dr Beasley-Murray zei, dat, aangezien de traditionele kerken van Europa achter elkaar de doop aan miljoenen zuigelingen bedienen, die niet alleen geen persoonlijk geloof kunnen opbrengen, maar die bovendien vaak geen hulp ontvangen in echte christelijke gezinnen of kerken, die als geloofsgemeenschap fungeren, het een volledige fout is om baptisten aan te klagen wegens ,,wederdoop".

De vele vragen die gesteld werden, het levendige gesprek en de afsluitende kerkdienst vormen een teken van belofte. Hopelijk leidt het zowel katholieken als baptisten tot een beter begrijpen van elkaar.

EBPS
Uit het deens.
C. v. Wier

GEDACHTENDIENST DS TEIJE JANSMA

Deze dienst werd gehouden in de kapel van de Baptistengemeente te Arnhem, op Dinsdag 7 mei, 's middags om 1.30 uur.
Mag je van zo'n dienst zeggen dat het een fijne dienst was? Immers, hoe je zo'n dienst ook inkleedt, de dood geeft zijn positie niet prijs. Menselijke gevoelens zijn daarom bij zo'n dienst zeer nauw betrokken. Maar het christelijk geloof weet deze gevoelens in goede banen te leiden, zodat, ondanks de tranen, de hoop op de heerlijkheid Gods de mens overeind houdt. Daarom ervoeren we deze dienst als een gezegend samenzijn. Er werd geen mens verheerlijkt, maar wel werd dankbaar geconstateerd, hoe God mensen als broeder Jansma wist in te schakelen bij de uitvoering van zijn plannen, zowel binnen de grenzen van onze Uniegemeenschap, als ook soms daar waar gelovigen uit andere gemeenschappen in dienst van God bezig waren. Maar het was toch vóór alles een dienst, waarin Hij werd geprezen, die ons de genade van God deelachtig deed worden, waardoor de prikkel van de dood verdwenen is.
Br W. Koster verwoordde hoe positief in de gemeente Arnhem de aanwezigheid en de broederlijke medewerking van br. Jansma werd ervaren, niet alleen als Unie-functionaris, maar ook als medewerker in het plaatselijke werk.
Namens de Uniegemeenschap sprak ds J. Schouten, de voorzitter van de Uniecommissie, zeer waarderende en dankbare woorden over de inzet en de talenten, waarmee ds Jansma eerst werkte als voorganger binnen enkele onzer gemeente, om daarna, met zeer veel energie, bekwaamheid en inzicht, als eerste, volledig in dienst der Unie staande secretaris/administrateur, vanuit Haarlem te functioneren.
Ds H. Ploeger, die de dienst leidde, las Openb. 21: 1-8, van waaruit hij, op niet mis te verstane wijze, het hart van het evangelie en de kern van onze toekomstverwachting, door welke ds Jansma zich sinds zijn bekering op 17 jarige leeftijd, gedreven heeft gevoeld, belichtte.
Het was voor alle aanwezigen, met name ook voor de vele voorgangers die aanwezig waren, het facet waardoor zij zich verenigd voelden met hun, tot heerlijkheid bevorderde, collega. Een verbondenheid, die niet eindigt bij de dood.
Na afloop van de dienst in de fraaie en sfeervolle kapel van de Baptistengemeente, begaven de aanwezigen zich naar het crematorium, waar het uiteindelijke afscheid plaats vond, na het beluisteren van enkele schriftgedeelten en het fraai gezongen „De Heer is mijn herder".
Waar kind van God deze herder ontmoet, kan hij rustig spreken van een fijne dienst, omdat hij ervaart dat deze Herder met ons is, ook aan de oevers van de doodsrivier.

C. v. Wier

---

dc nieuws mededelingen actueel

Op de 2e pinksterdag (27 mei a.s.) zal weer de traditionele landdag in Deldenerbroek plaatsvinden (hoek Almeloseweg/Krudersweg). Aanvang om 10.30 en 14.45. Sprekers zullen zijn Ds Schouten van Goor en Ds Agtereek van Westerhaar. Voor zang en muziek zorgt Le Groupe Evangelistique, Emmen (echt dus ook bestemd voor jongeren). Voor de kinderen van 5-12 jaar zal er 's morgens een aparte samenkomst zijn.
In de pauze is er gelegenheid mee te doen aan sport en spel; wie niet wil of kan deelnemen, mag kijken, en luisteren, en praten. Ook voor de kinderen is er in de pauze van alles te doen, georganiseerd door de gemeente Almelo/Geraniumstraat. Wie aan het voetballen wil meedoen (per gemeente een team) neme gymschoenen mee.
Er is parkeerruimte genoeg; op het terrein moet echter niet aan de ingang geparkeerd worden, opdat politie, brandweer en zieken-auto niet belemmerd worden (svp niet parkeren bij 't Schaafje). Na 10.20 worden geen auto's meer op het terrein toegelaten.
Onnodig te zeggen dat het terrein niet geschonden mag worden, en ook niet verontreinigd met afval. (J. Otter, secr. werkgroep landdag Deldenerbroek).

Tentevangelisatie Winschoten
Terrein: achter het cultureel centrum „De Klinker"
31 mei: jeugdkoor Joyce, Midwolda; spreker: Ds F. Smit, Hoogezand
1 juni: 14.00 kindersamenkomst
's avonds: mannenkoor Crescendo, Winschoten; spreker: Ds Bouritius, Hoogeveen.
2 juni: 9.30 dienst met Ds Van Berkel en zang van fam. Vermeul.
's avonds: gospelgroep Sunray, Groningen; spreker: Ds Van Berkel.
De avonddiensten beginnen om 19.30. Er is volop parkeergelegenheid in de buurt. (O. Nijboer, evang.-comm. bapt. gem. Winschoten).

'Laat ons de rustdag wijden'
Dit bekende EO-programma wordt op zaterdag 8 juni a.s. tussen 21 en 21.45 uur uitgezonden vanuit de gemeente te Treebeek. Er wordt gezongen uit L&G, psalm 25: 1-3, gez. 456: 1-4, gez. 451: 1-4. Medewerking verleent het zangkoor Sursum Corda o.l.v. 'harry Niemeyer. Aan het orgel zit A. Ensing.
Br C. Molema, voorganger der gemeente, houdt een meditatie over 'Gods tijd is nu'.

Harderwijk
Diensten der gemeente te Harderwijk, Pontanuslaan 2, vangen tot en met de zondagen in juni aan om 10.30 uur. Vanaf juli om 10.00 uur.

Gemeente en zending
De drukker werkt er met alle macht aan dat het eerstvolgende nummer van ons zendingsblad Gemeente en Zending vóór pinksteren bij de verzendadressen zal zijn. Zendingswerkgroepen weten dus dat ze met pinksteren met dit blad kunnen werken.
Thema: Zending, zaak van zeggen en doen.
Inhoud: gemeentegroei in Noord-Kameroen ondanks honger; vraaggesprek met de heer Kamara, hoof middelbare school in Mamabolo, Sierra Leone; informatie over Anneke Oppenhuizen, Ducky Rosier, Jan en Hans Oosterloo; operatie mobilisatie, en veel foto's (redactie G&Z).

VERSCHIJNINGSDATA DC

Tijdens de zomermaanden zal ons blad om de 14 dagen verschijnen. De verschijningsdata zijn 31 mei, 14 en 28 juni, 12 en 26 juli, 9 en 23 aug. en daarna weer elke week.

Kopy voor het nummer van **14 juni** moet gezonden worden aan Dr O. H. de Vries, Putterlaan 9, 3722 WE Bilthoven (tel. 030-786161).

Jongeren AV
Een prachtig initiatief van de NBJB! Op 11 en 12 october wordt een Jongeren-Algemene-Vergadering gehouden te Stadskanaal-Zuid. Let op nadere mededelingen, want dit belooft wat. Diverse punten van de agenda van de AV der Unie van Baptisten Gemeenten in Nederland, die van 23-25 oct. te Winschoten zal worden gehouden, komen aan de orde.

Krommenie
De gemeente viert haar 10-jarig bestaan met een bijzondere dienst op 19 mei a.s. om 10.00 uur in de Morgensterschool, Serooskerkestraat 74 in Krommenie.
Oud leden en belangstellenden zijn hartelijk welkom.

Uitgave van de Baptisten Gemeenten in Nederland
Redaktie: Mevr. A. W. Lindenborn-de Graaff, ds H. Ploeger, prof. dr. J. Reiling, dr. O. H. de Vries, ds C. van Wier. Alle kopij te zenden aan de eindredakteur ds H. Ploeger, Kraaiensteinlaan 10, 6825 DH Arnhem.
Voor abonnementen en advertenties: Administratie De Christen, Biltseweg 10, 3735 MC Bosch en Duin. Abonnementenprijs bij vooruitbetaling ƒ 43,— per jaar, voor abonnees in het buitenland ƒ 60,— per jaar.
Administratie: De Vinkenhof, Biltseweg 10, 3735 MC Bosch en Duin, tel. 030-784457 - postgironummer 9260 t.n.v. Unie van Baptisten Gemeenten, Amsterdam.

dc DE CHRISTEN
WEEKBLAD VAN DE BAPTISTENGEMEENTEN

ÉÉN OP ZEVENTIEN RUSSISCHE BAPTISTEN ONTVING BIJBEL

Net voor kerstfeest van het afgelopen jaar arriveerden in Moskou 10.000 Russische bijbels. Ze waren een geschenk van de Wereldbond van Bijbelgenootschappen en (voor een gering deel) van de Europese Baptistenfederatie. De bijbels zijn over de verschillende baptistengemeenten verdeeld.

Zo groot was de angst dat ze bij verzending verloren zouden gaan, dat predikanten uit alle delen van het land naar Moskou kwamen om hun deel van de bijbels persoonlijk af te halen.

Uit Omsk kwamen de predikanten Kiril Sipko, Alexei Koroch en Valdemar Kin. Ze kregen 120 bijbels mee, plus 150 in Moskou gedrukte liedboeken met noten voor koorleden. Met hun drieën zeulden ze de pakken van het kerkelijk kantoor naar het Centraal Station van Moskou.

Zeulen was het, want toen ze de extra bagage voor de terugreis lieten wegen, bleek dat ze 320 kilo bijbels bij zich hadden en een gelijk gewicht aan liedboeken.

De 120 bijbels waren bestemd voor twintig gemeenten in de omgeving van Omsk met in totaal meer dan tweeduizend belijdende leden. Dat betekent dat er één bijbel was voor iedere zeventien gemeenteleden.

Tot een vertegenwoordiger van de Europese Baptistenfederatie die net op dat moment Moskou bezocht, zei ds. Sipko: „We zijn dankbaar voor zoveel bijbels". We hebben behoefte aan veel meer, want bijna de helft van onze belijdende leden beschikt nog niet over een bijbel".

Ds. Koroch vertelde dat toen hij in 1975 gedoopt werd, hij met geen mogelijkheid aan een bijbel kon komen. Sedertdien, vervolgde hij, hebben we wel wat vooruitgang geboekt. We zijn ook dankbaar dat we nu per jaar 10.000 bijbels in eigen land mogen laten drukken, maar dat dekt de behoefte aan bijbels nog lang niet. We blijven bidden dat we in de toekomst er nog meer zullen ontvangen of mogen laten drukken.

(Centraal Weekblad)

ISRAELS BEVOLKING

In Israel wonen nu 4,2 miljoen mensen. Een kleine 3½ miljoen daarvan zijn Joden. Bijna 1/5 deel van de bevolking is dus niet Joods. Het aantal Joden dat zich in Israel vestigt bedroeg in 1984 zo'n 15.000. Daarbij zijn dan niet de Falashas uit Ethiopië gerekend.

Jaarlijks trekken enkele honderdduizenden Joden uit Israel weg. Uit teleurstelling, uit angst, uit ontevredenheid met de economische en politieke situatie van dat land.

Opvallend is dat veel Joden die het oostblok mogen verlaten, naderhand de voorkeur geven aan de oversteek naar Amerika boven een vestiging in Israel.

In mohammedaanse landen wonen nog tamelijk veel Joden. De getallen berusten op schattingen omdat de autoriteiten van die landen geen medewerking verlenen aan registratie of aan emigratie. In Iran zouden nog 40.000 Joden wonen, volgens schattingen dus, in Turkije 20.000, in Marokko 18.000, in Tunesië 6.000, in Syrië tegen de 5.000, in Egypte 250 en in Irak 300.
In Gibraltar is 20% van de bevolking Joods; er zijn dus 6.000 Joden aldaar.

BIJBELS VOOR SIERRA LEONE EN IVOORKUST

Sierra Leone is één van de landen waar bevrijde negerslaven uit Amerika een nieuw bestaan konden opbouwen. Zij bouwden de hoofdstad Freetown, Vrijstad. De Fransen bezetten later het land, maar in 1960 werd het land zelfstandig. Het is één van de stabielste landen van Westafrika.

Het Bijbelgenootschap in Sierra Leone is gevestigd in Freetown; het is tevens verantwoordelijk voor de bijbelverspreiding in het nabijgelegen Gambia. De vele stamtalen maken vertaling in vele talen noodzakelijk.

Helaas is de economische situatie in vele afrikaanse landen ronduit slecht, waardoor zelfs een lage prijs voor een bijbel voor velen nog te veel is. Dat geldt ook voor Ivoorkust; het Bijbelgenootschap aldaar is ook verantwoordelijk voor de bijbelverspreiding in Guinea, Mauretanië en Senegal.

Het Nederlands Bijbelgenootschap steunt de bijbelverspreiding van beide afrikaanse genootschappen met ƒ 125.000,—

Dank zij de Bijbel-per-maand-club is het NBG tot deze steun in staat.

Op 8 mei werd door haar Heer en Heiland thuisgehaald onze lieve en zorgzame moeder, groot- en overgrootmoeder

NEELTJE OLIJSLAGER HARTOG

op de leeftijd van 80 jaar.

kinderen
klein- en achterkleinkinderen

Emmen, 8 mei 1985

corr. adres: fam. Bos
Vosselaan 55
8551 ML Woudsend

Op 2 mei haalde de Here thuis, onze zuster

GRIETJE BEEUWKENS VAN DE PEPPEL

op de leeftijd van 66 jaar.

Baptistengemeente Enschede

De Heere heeft tot Zich genomen op de leeftijd van 91 jaar onze broeder

JAN VAN DER HEIDE

Sneek, 27 april 1985

Baptistengemeente Sneek

dc DE CHRISTEN
WEEKBLAD VAN DE BAPTISTENGEMEENTEN
100e jaargang - nummer 22 - 31 mei 1985

De waarheid

C. v. Wier

Hoewel we Pilatus' vraag niet al te serieus kunnen nemen omdat die nogal cynisch bedoeld was, blijft toch het feit, dat deze vraag voor oneindig veel mensen één van de levensproblemen vormt: ,,Wat is waarheid?" Immers, wie serieus en juist wil leven, zal op de hoogte moeten zijn van de achtergrond en de zin van het menselijk bestaan. Heeft hij daarvan geen kaas gegeten, dan is de kans op blijvende vruchten, die door de dood niet worden weggeroofd, nihil. Vandaar het enorme gewicht van de vraag: Wat is waarheid, de waarheid aangaande mijn leven? Hoe voorkom ik de mislukking van mijn bestaan?

We behoeven niet uit te weiden over het feit dat er op de bedoelde vraag heel wat antwoorden gegeven zijn en worden. Voor ons als gelovigen is er maar één echt en betrouwbaar antwoord, de uitspraak van Jezus: ,,*Ik* ben de weg en *de waarheid* en het leven." Wie het geheim, de zin en de fantastische mogelijkheden van het leven wil leren kennen, maar daarbij Jezus negeert, zal van een zeer koude kermis thuiskomen. Jezus is onmisbaar, getuige bijvoorbeeld Paulus' uitspraak in Col. 2:3 ,,...Christus, in wie al de schatten der wijsheid en kennis verborgen zijn." De waarheid aangaande levenswijsheid en levenskennis is voor een mens te vinden in Jezus: in zijn levensinstelling ten aanzien van God en in zijn woorden en uitspraken betreffende deze God en Heer. In Jezus' leven, woorden en daden was God alles, zoals blijkt uit zijn verklaring: ,,Wat Ik spreek, spreek Ik zó, als de Vader Mij gezegd heeft!" Jezus week in geen enkel opzicht af van God en diens bedoelingen. Daarom kon Hij zeggen: ,,Ik ben de Waarheid", omdat Hij God, diens wil en bedoelingen, levend en reëel weer binnen de grenzen van het mensenleven bracht. Als Zoon van God maakte Hij God, dat wil zeggen: de ongelofelijke mogelijkheden die deze God weer aan mensen biedt, duidelijker dan ooit zichtbaar. ,,Wie Mij ziet, ziet de Vader!" Die ziet de waarheid aangaande het leven, de zin, de bedoeling alsmede de mogelijkheden ervan: ,,Wie Mij volgt, zal nimmer in de duisternis wandelen, maar hij zal het licht des levens hebben."

Wat betreft de waarheid, speelt ook de Heilige Geest een grote rol. Zei Jezus niet, kort voor zijn heengaan, dat de Geest zou komen om de weg te wijzen naar ,,de volle waarheid?" In feite bedoelde Jezus daarmee aan te geven, dat de Geest aan mensen duidelijk wil maken alles wat Hij over God en de waarheid heeft gezegd: ,,Hij zal het *uit het mijne* nemen en het u verkondigen." Mogen we daarom Jezus' uitspraak over de volle waarheid niet zo uitleggen: Ik ben de waarheid, en de Heilige Geest zal u een steeds helderder en vollediger visie geven op wie Ik ben, wat Ik te zeggen en te geven heb aan zondaren die leven zonder God...?

Ja, wij hebben de waarheid ontdekt. Maar we moeten wel nuchter zijn: dat betekent niet, dat wij de Waarheid ook al volkomen hebben begrepen en dat niemand ons meer behoeft te leren of te corrigeren. Wanneer de Geest ons de weg naar de volle waarheid wijst, wil dat niet zeggen dat we er al zijn. Jezus, in zijn goddelijke heerlijkheid en met zijn majestueuse rijkdom, kracht en wijsheid, heeft heel wat meer te bieden dan wij momenteel al welbewust bezitten en beleven. En zijn opdrachten en bedoelingen omvatten allicht heel wat meer dan tot nu toe tot ons is doorgedrongen. ,,Onvolkomen is ons kennen" moest Paulus toegeven. En hij wist bepaald wel het een en ander!
Daarom moeten christenen voorzichtig zijn met hun kritiek op de (afwijkende) visie van anderen. Zij noch wij hebben de ,,volle Waarheid" reeds in pacht. Het zal meer passen in het kader van de bedoelingen van de Geest, wanneer we, als Paulus, bidden, ,,dat God ons geve de Geest van wijsheid en van openbaring om Hem recht te kennen....zodat wij weten welke hoop zijn roeping wekt.... en hoe overweldigend groot zijn kracht is aan ons...."(Ef. 1:17 ..)

DEZE WEEK

GEZAG

O. de Vries

Het woordje *gezag* verschijnt in onze tijd doorgaans in combinatie met een ander woord, nl. *crisis*. We leven - ook binnen de christelijke gemeente - in een tijd van gezagscrisis. Deze crisis heeft te maken met de aard van onze cultuur. We doen niets meer omdat een ander ons zegt dat we het moeten doen. We willen zelf beslissen! We nemen niets meer voor waar aan omdat een ander ons zegt dat het waar is. We willen het zelf ontdekken!
Deze democratisering van doen en laten, van kennis en geloof, heeft veel waardevols. Ze behoort tot de wezenlijke kenmerken van baptisten gemeente, vanwege de baptisten nadruk op het priesterschap aller gelovigen. Toch blijft in een christelijke gemeente, vanwege de aard van het geloof, de notie *gezag* onopgeefbaar.

geloven op gezag
Centraal in het christelijk geloof staan zaken die ons verstand, voorstellingsvermogen en onze controlemogelijkheden principieel te boven gaan. Dat Jezus Christus gestorven is tot verzoening van onze zonden, en dat God Hem uit de dood heeft opgewekt, moet ons van Gods kant geopenbaard en verkondigd worden. Geen wetenschappelijk onderzoek of moderne informaticatechniek geeft toegang tot de waarheid van de inhoud van het christelijk geloof. We kunnen bij God niet binnenlopen om zijn boeken te controleren en daarna in een democratische discussie vast te stellen in hoeverre ,,we er wat mee kunnen''. De inhoud van het christelijk geloof wordt door Paulus aangeduid als ,,Wat geen oog heeft gezien en geen oor heeft gehoord en wat in geen mensenhart is opgeklommen'' (I Cor. 2:9).
Het heil dat God ons bereidt is niet democratisch. D.w.z.: God schenkt ons geen vergeving en nieuw leven na een ,,brede maatschappelijke discussie'' met inspraak en controle onzerzijds. God heelt ons leven op een even ondemocratische wijze als een chirurg. Wel eens gehoord van een chirurg die tijdens een hartoperatie de patiënt inspraak gaf?! Op Golgotha en in de Hof van Arimathea geneest God ons leven. Wij staan op die beslissende momenten nog meer ,,buiten spel'' dan een onder narcose gebrachte patiënt tijdens de operatie. Aan het kruis stierf Jezus *in onze plaats*. Als Jezus voor ons zijn leven geeft, staan wij met de discipelen op een afstand te kijken. Als Jezus op paasmorgen voor ons opstaat uit de dood liggen wij met de discipelen nog op één oor. De enigen die ter plekke aanwezig waren - de romeinse soldaten - vluchten in paniek.
Wanneer God ons zijn heil schenkt doet Hij dat achter voor ons gesloten deuren in een ontmoeting met zijn Zoon. God handelt met ons *in Christus*.

Gezag in de gemeente hangt samen met dit ondemocratisch karakter van het heil. De principiële afstand die er is tussen God als Geneesheer en ons als patiënten wordt door gezag overbrugd.

Sterfelijke en vergankelijke mensen zijn niet in staat te controleren of Jezus werkelijk uit de dood is opgestaan. Dit evangelie kan alleen op gezag aanvaard worden. Dat gold zelfs voor iemand als de apostel Paulus. Hij verkondigt het opstandingsevangelie niet omdat hij bij God inzage in de papieren had gekregen en op grond daarvan tot de slotsom was gekomen dat Jezus inderdaad was opgestaan. Paulus verkondigt het opstandingsevangelie op gezag en met gezag: ,,Want vóór alle dingen heb ik u overgegeven, hetgeen ik zelf ontvangen heb...'' (I Cor 15:3).

Gezag in de gemeente hangt samen met het ondemocratisch karakter van het heil. De kerkvader Augustinus zei: ,,Ik zou nooit geloofd hebben, indien de kerk mij het evangelie niet gezaghebbend had voorgehouden''. In deze woorden peilde hij de diepte van de relatie tussen evangelie en gezag.

gezag in de gemeente
Gezag in de gemeente is een heel spannende, bijna per definitie onmogelijke zaak. Doodgewone stervelingen en zondaars, die toen het om hun heil ging evenzeer buiten spel stonden als de anderen, gaan die anderen het evangelie verkondigen en helpen uitleggen voor de praktijk van het dagelijks leven. Ze doen dat met gezag, terwijl ze bij God niet een streepje vóór hebben als het gaat om kennis en inzicht. Wie in de gemeente gezag heeft loopt niet met de sleutels van Gods geheime bureaula rond!
Gezag in de gemeente heb je niet. Je kunt je gezag niet uit je binnenzak tevoorschijn halen en op tafel leggen, zoals je de uitslag van de stemming waarbij je tot ouderling bent gekozen op tafel kunt leggen. Gezag heb je niet. Gezag krijg je geschonken. Van keer tot keer. Geschonken van God en van de mensen met wie je in naam van God omgaat.

Hier ligt het verschil tussen macht en gezag. In tegenstelling tot gezag kan macht wel je eigen bezit zijn. Macht heeft altijd iets hebberigs. Van oudsher is het zo, dat mensen die macht hebben nog veel meer hebben: Rijke kleding, indrukwekkende woningen en kantoren, grote representatieve auto's, geld, wapens, relaties, enz. In macht valt alle nadruk op ,,hebben''. Macht is een vorm van eigen bezit. Met macht kan de machtige dan ook zijn eigen gang gaan. Hij kan de ander dwingend zijn eigen wil opleggen.

Gezag in de gemeente is geen eigen bezit. Noch een voorganger, noch een ouderling ,,heeft'' iets op grond waarvan hij gezag zou ,,hebben''. Hij heeft niet meer recht op, of toegang tot het heil als anderen. Het gezag waarmee hij het heil aan anderen aanbiedt moet hij evenzeer geschonken krijgen als het heil zelf.

Het is niet toevallig, dat in de geschiedenis der kerk de officiële geestelijkheid doorgaans de macht bezit, terwijl het gezag berust bij asceten. Met name de geschiedenis der katholieke kerk levert hiervan vele voorbeelden. De in rijkdom en werelds aanzien levende geestelijkheid had macht. De monniken en kluizenaars, die vrijwillig hadden gekozen voor een leven van armoede en onthouding ter wille van het evangelie, ontvingen binnen de kerk het gezag. Niets bezittende heiligen als Franciscus van Assisi in de middeleeuwen en moeder Theresa in onze tijd ontvangen gezag, terwijl in pracht en praal levende pausen macht hebben.

Wie ontvangt in de gemeente gezag? In wiens leven de aard van het heil Gods zichtbaar wordt! Vergeving van zonden en nieuw leven worden om niet geschonken aan mensen die er geen enkel recht op kunnen laten gelden. Gelovigen die in de omgang met anderen ,,niet hebben'' - geen eigen belangen, geen eigen naam, geen eigen rechten, geen eigen bezit - ontvangen het gezag om het evangelie anderen voor te houden. Gezag ontvangt hij of zij in wiens leven niets van hemzelf (haarzelf) staat tussen God en de ander. Gezag wordt geschonken aan hem wiens leven doorzichtig is tot op God.

VERSCHIJNINGSDATA DC

Op 7 en 21 juni, 5 en 19 juli, 2 en 16 aug. verschijnt ons blad niet.
Kopij voor het nummer dat 14 juni verschijnt, moet gezonden worden aan Dr. O. H. de Vries, Putterlaan 9, 3722 WE Bilthoven, uiterlijk op 7 juni.

Het is beter dat gij niet belooft, dan dat gij belooft en niet betaalt. In de aprilmaand was ik in de gelegenheid in twee bijeenkomsten enige personen zwaarwegende beloften te laten afleggen. Dat heb ik vermeden, ik vertel u de reden. Het ging om dienstbetoon in de gemeente door een aantal ouderlingen en diakenen. Voor het zover was poogde ik mij vóór te bereiden op de inhoud van die samenkomsten en remde af toen ik de bevestiging van hen, die zich bereid verklaard hadden, naderde. Bij de gedachte aan het laten afleggen van beloften stond ik stil.
Had ik het recht om mensen iets te laten beloven? Ik vroeg mezelf af: hebben wij met het oog daarop in onze gemeenschap vaststaande formuleringen en, zo niet, heeft dan de bevestiger alle vrijheid zijn vragen aan de te bevestigen personen voor te leggen? Hoe zullen die vragen er wel uitzien. Hoevele mogen 't er zijn. Zullen ze alleen de leer betreffen of moeten er ook ten aanzien van opvattingen over het leven een paar vragen gesteld worden? U merkt, de vloed komt op. En moet de bevestiger zijn lijst van vragen niet eerst voorleggen aan hen die bevestigd zullen worden? Ik weet niet of het ooit is voorgekomen, maar het is denkbaar dat ik een vraag zou kunnen stellen waarop de andere niet zonder meer met een volmondig JA zou willen antwoorden.
Wat dan? Misschien zou mijn verstand zeggen: die persoon heeft nagedacht, maar de dienst zou een merkwaardig verloop krijgen. De kwestie is: heb ik het recht daar en dan vragen te stellen en beloften te verwachten. Ik ben een mens met begrensde en gekleurde inzichten en de vragen zullen een afdruk zijn van de vrager.
Waarom doen we dat? Bij verschillende gebeurtenissen wordt er beloofd. Bij de doop, bij het huwelijk, bij bovenvermelde bevestigingen. Wat beogen we ermee? We kreëren een sfeer van de hoogste ernst. Soms zelfs verzwaren we onze zelf opgestelde vragen met woorden als: voor Gods aangezicht en in tegenwoordigheid van al de getuigen.... Ik vrees dat ik in het verleden, onbewust aan overleveringen gebonden, soms zo gehandeld heb. Met de beste bedoelingen. Om het beloofde onomkeerbaar te maken, vast te leggen. Ik ben er zeker van dat sommigen die beloften verbroken hebben. Trouwens, herinnert u zich nog wat u beloofde bij zo'n ingrijpende gebeurtenis? Weet u nog hoe de vragen luidden?

van deze kant bekeken

IK BELOOF....

Huizenga

Ik sprak er met een broeder over. Hij wist het niet meer. Hij herinnerde zich nog wel dat hem voor zijn doop gevraagd werd geen alcohol te gebruiken, maar verklaarde zonder gewetenswroeging nu wel bij gelegenheid een glaasje wijn te drinken. Het verzoek het niet te doen was begrijpelijk in die dagen, maar zo'n vraag min of meer als voorwaarde te stellen vóór zijn al of niet gedoopt worden was niet naar de Schriften.
Op grond van zulke overwegingen kwam ik er toe de te bevestigen personen geen beloften te laten afleggen. Het verzwakt niet het karakter van de positie die het lid voortaan in de gemeente zal innemen. De gemeente heeft de persoon zelf aangewezen en de aangewezene heeft daarin de stem van de Heer verstaan als een oproep in een bepaalde dienst. Wat valt er meer te doen dan een gebed met en voor de geroepene aan zijn Heer vóór te leggen.
Petrus heeft mij voortdurend voor de geest gestaan. Wat Jezus met deze man na de opstanding heeft doorgesproken weet niemand. Misschien minder dan wij ons in onze fantasie voorstellen. Wel zal de ontmoeting voor Simon bar Jona als een aardbeving geweest zijn. Hij had zich in de nacht van het verhoor zo verschrikkelijk duidelijk gedistancieerd van Jezus van Nazareth. Wat plaatsgreep op het strand is tot een schilderij geworden. Na de maaltijd wendt Jezus zich tot Hem: ,,Simon, zoon van Johannes...!'' Zo had Jezus hem aangesproken toen Petrus verklaarde dat hij de Messias was, de zoon van de levende God. Daarop had Jezus geantwoord: ,, Je bent een gelukkig man, Simon bar Jona, want vlees en bloed hebben je dat geheim niet onthuld, maar mijn Vader in de hemel.''Onmiskenbaar verwijst Jezus met dat Simon (niet Petrus) bar Jona (zoon van je vader) naar zijn mens-zijn.
De Heer vraagt hem of hij hem liefheeft. Drie keer en de spanning moet groot zijn geweest. Petrus antwoordt uit de diepten van zijn hart en leven met JA. Daarom vertrouwt Jezus hem de zorg voor lammeren en schapen toe. Jezus bevordert hem niet. Jezus tilt hem uit de vernieling terug tot de hoogte waarop zijn medebroeders staan.
Jezus vraagt geen openbare belijdenis. Verlangt geen beloften van deze man die graag en gauw beloofde. De enige vraag die hout snijdt is die naar de relatie tussen de Heer en zijn volgeling. Is de liefde afwezig dan zullen geen beloften baten. Is die liefde een realiteit dan zijn beloften overbodig. Zo simpel en zo groots ligt het in de gemeente.

PASTORALIA

Een gereformeerd collega, die zo'n vijftig jaar geleden zijn dienst aan de Heer en Zijn kerk begon, vertelde dat een ouderling in zijn eerste gemeente nogal ontstemd was omdat hij bij de kennismakingsbezoeken niet altijd uit de bijbel las en een gebed uitsprak. Deze ouderling kon zich gewoon niet voorstellen dat een predikant op huisbezoek, ook al was het niet meer dan een kennismakingsbezoek, niet zou lezen en bidden. Dat hóórt er bij.
Dat gevoelen leefde echter niet alleen bij gereformeerde ouderlingen van vijftig jaar geleden, dat gevoelen leeft nog. Ook bij ons. Moet bij elk bezoek dat een voorganger, een oudste, een diacones brengt, gelezen en gebeden wordt?

De wijze kent tijd en plaats, zegt men. Prediker (8:5) zei: Het hart van de wijze kent tijd en wijze. Maar ook: elk ding heeft zijn tijd en zijn wijze (:6). Hoe waar is dit! Hoe duidelijk moet het ons zijn dat er voor het al of niet bijbellezen en bidden bij bezoeken geen algemene en algemeen-geldige regels te geven zijn.
Eén ding moet echter duidelijk zijn: wie ,,ambtelijk'' op bezoek gaat, vergete niet zijn bijbel mee te nemen. Ik herinner mij de wijsheid van een jonge broeder die bezoek van de (hervormde) predikant kreeg. De jongeman ging nogal eens naar de diensten der plaatselijke baptisten gemeente: Toen ze het samen over de doop kregen, zei de jongeman: dominee, kijk dan in uw bijbel wat er staat. Waarop de predikant moest bekennen: ik heb geen bijbel bij mij. Waarop de jongeman verwonderd antwoordde: welke jager gaat zonder geweer op stap?

Het lijdt geen twijfel: niet alleen de bijbel moet meegenomen worden, het is ook goed op de een of andere manier een aantal korte schriftgedeelten ,,bij de hand'' te hebben die gelezen kunnen worden. Er is wijsheid voor nodig om geschikte, passende bijbelgedeelten te gebruiken. Een woord uit de Schrift moet mensen aanmoedigen te volharden, moet mensen bemoedigen in angsten en twijfels.
Soms loopt een gesprek niet zo als het lopen moet. Soms komt er bij de bezochte allerlei bitterheid boven. Is er niet veel anders dan critiek, op de gemeenteleden, op de voorganger wellicht vooral. Soms ontdek je tot je schrik dat iemand al een heel eind zich van de gemeente, en ook van de Heer, verwijderd heeft. Dan is het niet altijd mogelijk nog te bidden, samen te bidden. Want de bezoeker komt niet om per sé een bijbelwoord tot de bezochte te brengen en een gebed te laten horen. Het sámen lezen, het sámen bidden, is absoluut noodzakelijk. Wie als bezochte, maar óok als bezoeker, dat ,,samen'' niet vermag op te brengen, moet niet lezen en niet bidden, en daarover ook geen gewetenswroeging krijgen.

Lees verder op pagina 8

TWEEDE WEG OPLEIDING

Ter afsluiting van het tweede jaar waren docenten, studenten en hun partners bij elkaar op De Nieuwe Oorsprong om samen even te pauzeren op die (tweede) weg.

De pauze werd gebruikt om achterom te zien: Welk stuk hebben we het afgelopen jaar afgelegd en hoe ging dat?
Bijzondere aandacht werd besteed aan de vrouwen, die samen met hun echtgenoot op weg zijn gegaan, die zich bereid hebben verklaard om de nodige offers te brengen. Heb maar eens een man die alle dagen weg is om de kost te verdienen en alle avonden op zolder zit te studeren. Die om de andere zaterdag niet thuis is en soms gespannen en nerveus op zijn gezin reageert in verband met naderende tentamens. Klusjes in huis schieten er bij in en een fiets met een lekke band moet je soms midden in de kamer zetten voordat manlief hem ziet. (Overigens is het wettelijk toegestaan dat vrouwen banden plakken! A.L.)

Wat brengt de toekomst?
Als het hele gezin er mee te maken heeft dat pa de tweede dag opleiding volgt, wil men toch wel weten waar het allemaal heen leidt. De theoretische studie duurt vier jaar. Men is dus nu op de helft. Het studieplan spreekt over een tweede vier jaar, waarbij de nadruk ligt op in-service-training. Dit wil eenvoudig weg zeggen dat men al werkende leert en begeleid wordt.

In 1987 zal een aantal mensen beschikbaar zijn voor werkzaamheden in een gemeente. Er zijn meerdere mogelijkheden:

- een gemeente beroept full-time. Dan moet de huidige werkkring worden opgezegd en zal het gezin hebben te verhuizen naar de gemeente X.
- een gemeente beroept half-time. Dat zal alleen mogelijk zijn als de betreffende persoon de andere helft van zijn salaris in een deeltijdbaan ver-dienen kan.
- twee kleinere gemeenten bij elkaar in de buurt beroepen full-time. (zie 1).
- een gemeente (in de buurt) doet een beroep op iemand voor diverse werkzaamheden, zonder dat die persoon zijn huidige werkkring opgeeft of verhuist.
- de eigen gemeente maakt al dan niet officieel gebruik van de diensten van dit theologisch geschoolde gemeentelid.

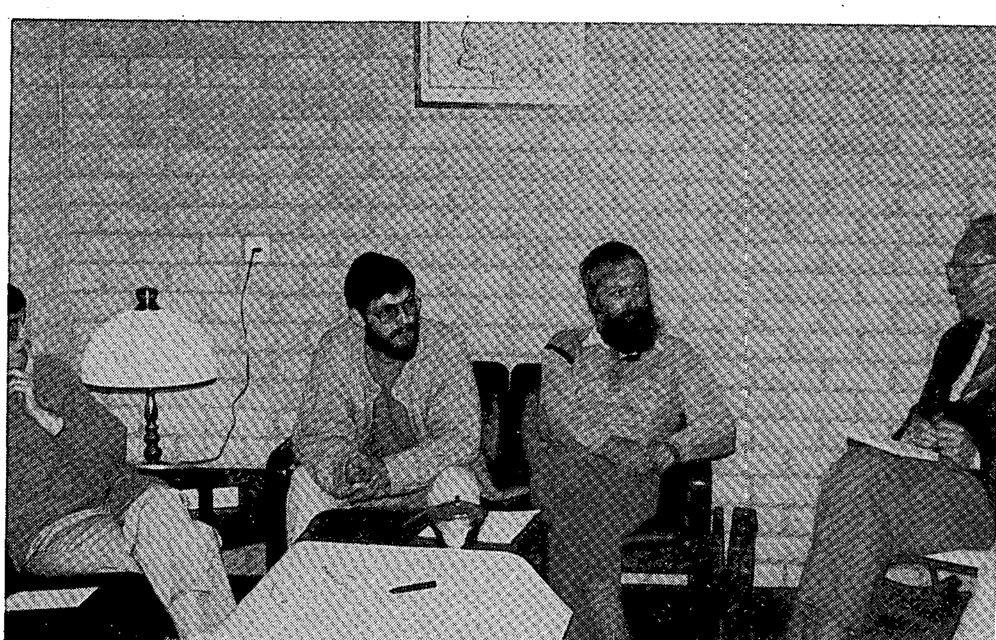

kerkdienst in de kring.

Misschien zijn er nog meerdere modellen denkbaar, maar één ding is zeker, niemand van deze mensen weet hoe zijn/haar leven er in 1987 komt uit te zien.

Toch is men vol vertrouwen hieraan begonnen, vanuit een duidelijk gevoel geroepen te zijn tot dienst. Deze onzekere weg is misschien wel kenmerkend voor alle gelovigen. Als je de Heer laat beschikken over je leven kan er immers van alles gebeuren.

In dat opzich hebben de T.W.O. studenten, allen iets gemeen met Abraham, die op weg ging omdat de Heer hem riep, een onzekere toekomst tegemoet, gelovend dat Hij die roept ook getrouw is.....

discussie in kleine groepjes.

Ans Lindenborn

NIEUW-TESTAMENTISCH CHRISTENDOM

H. Ploeger

Bij allerlei gelegenheden en gesprekken blijkt dat er een volstrekt onvoldoende kennis van de situatie der eerste gemeenten in Palestina en omgeving bij gelovigen bestaat.
Men hoort vaak zeggen: wij willen gemeente zijn zoals die in het nieuwe testament wordt beschreven. Terug naar de bronnen, is een andere opmerking. Vroeger kon men in dit weekblad tot nadere aanduiding van zijn doelstelling vinden: weekblad ter verspreiding van de beginselen van nieuw-testamentisch christendom. Wat daarmee bedoeld werd, achtte men waarschijnlijk voldoende bekend. Was, en is, dat voldoende duidelijk?

Gemeenten van het eerste uur

De gemeenten zoals zé in de Handelingen der apostelen en in de brieven der apostelen ons worden getekend, waren zonder enige uitzondering gemeenten van het eerste uur.
De mededelingen over deze eerste gemeenten zijn vaak heel mager. Je kunt er niet zoveel mee in onze tijd. We weten dat er her en der gemeenten waren. Maar over hun organisatie, hun werkwijze, hun samenstelling weten we heel weinig.
Anderzijds moet gezegd worden: we lezen over veel mededelingen heen, we krijgen de betekenis ervan niet altijd even goed te pakken. Een voorbeeld: Als Paulus onderweg is naar Jeruzalem, komt hij per schip in de phenicische stad Tyrus (Hand 21). Er staat dan: Wij vonden de discipelen en bleven daar zeven dagen. Wanneer, door wie, op welke wijze zijn er in Tyrus discipelen van de Here Jezus gekomen? We weten het niet. We weten wel dat de stad in Palestina bekend was. Dat het een haven- en handelsstad was. Dat het een stad was waar nogal het een en ander gebeurde, dat de goedkeuring van de Here God niet kon wegdragen. Maar zeker ook een stad met gevoeligheid voor het werk van de Here God. Jezus sprak tenminste: Als in Tyrus en Sidon de krachten waren geschied die in Chórazin en in Bethsaïda waren geschied, de (eerstgenoemde) steden zouden zich in zak en as bekeerd hebben.
Later is Jezus in de buurt van Tyrus geweest, Mt 15:21. Daar kwam Hij in aanraking met een vrouw van kananese afkomst; haar dochter genas Hij. Maar verder lees je niets over een beweging die in die stad en omgeving door Jezus' daad en verkondiging op gang gekomen zou zijn.
Marcus die op een andere wijze verslag doet van Jezus' daden en woorden, vertelt, dat er ook mensen uit de streken van Tyrus en Sidon naar Galilea trokken om Jezus te horen, Mc 3:8. Eenzelfde mededeling ontvangen we van Lucas die weet te melden dat er een grote schare was in Galilea, nadat Jezus twaalf discipelen tot apostelen had benoemd, Lc 6:17.
We zouden dus kunnen zeggen: er was in de streken van Tyrus en Sidon kennis aanwezig omtrent het optreden van een profeet in Israel. Maar nergens lezen we dat vanuit die streek er mensen tot geloof gekomen zijn. We lezen nergens dat er mensen tot geloof gekomen zijn door de arbeid van de apostelen. Op de eerste pinksterdag worden Tyrus en Sidon niet genoemd, Hd 2:9,10.
En toch vond Paulus in Tyrus discipelen! Hoe vond hij die? Hij en/of zijn metgezellen moeten dat adres gehad hebben vóór zij aan de derde zendingsreis begonnen. Dat adres hebben zij goed bewaard. Toen zij aan land gingen, wisten ze waarheen ze moesten gaan. Dat alles betekent toch dat er een goed contact geweest moet zijn tussen de gemeenten onderling, en ook tussen de leiders der gemeenten. Zie, dát bedoel ik als ik zeg: we lezen zo gemakkelijk over opmerkingen heen. Want één zo'n opmerking maakt ons duidelijk dat er een levendig verkeer (geen attestatieverkeer) geweest moet zijn tussen de eerste gemeenten. Anderzijds moeten we beseffen dat de afstanden enorm groot waren en de verkeersmiddelen gering en langzaam.

Gemeenten in ontwikkeling

Het waren stuk voor stuk jonge gemeenten. We zitten er niet ver naast als we er vanuit gaan, dat er tussen het ontstaan van de gemeente te Jeruzalem én het schrijven van de brief aan de gemeenten in Galatië (in het huidige Turkije) wellicht niet meer dan 15 à 18 jaren liggen. De laatste brieven heeft Paulus geschreven toen het werk van Jezus nog maar rond 30 jaren oud was. Dat is allemaal erg pril.
Een organisatie die spontaan ontstaat, heeft als regel geen vastgevoegde, vastgecementeerde structuren. Die komen later pas op.

Nergens blijkt dat Jezus in zijn onderwijs ook maar iets gedaan heeft aan het ,,organiseren'' van zijn gemeente. Hij sprak over zijn gemeente als een toekomstige zaak, als een toekomstig gebeuren. Maar hoe die gemeente er in haar structuren zou moeten uitzien, dát blijft onaangeroerd, onuitgesproken. De innerlijke structuur is duidelijk: de gemeente zal moet bestaan uit wedergeboren, bekeerde, aan zichzelf gestorven mensen Joden en heidenen. Duidelijk is ook dat de apostelen in die eerste gemeente een bepaalde rol zouden spelen, en evenzo dat hun in het gekomen koninkrijk van God een bepaalde plaats wordt aangewezen (Mt 19:28). Maar voor de rest: geen bijzonderheden. Of het zou al dit moeten zijn dat de apostelen wel navolgers, maar geen opvolgers gezocht hebben. Het instituut van apostel is een éénmalige zaak geweest in de gemeente.

Paulus

Paulus is de man die in de eerste plaats niet tot de eersten behoorde, en in de tweede plaats met name in de heidengemeenten een eerste plaats innam. Hoewel er ook door het werk van anderen, apostelen zowel als evangelisten, vervolgden zowel als pelgrims, gemeenten gesticht zijn.
Paulus zag zich voor de opdracht geplaatst aan de godsdienstige gemeenschappen, die zich beriepen op de leer van Jezus, organisatorische stevigheid te geven - zonder dat deze stevigheid tot inperking van de levens - en groeimogelijkheden zou leiden.
Voor Paulus was de innerlijke structuur van oneindig meer betekenis dan de uitwendige. De innerlijke structuur van de gemeente is die van een lichaam, waarin alle leden een bepaalde plaats en functie hebben. Leden kunnen zo te zeggen overal zijn: onder en boven de gordel, hand en voet. Op één plaats kunnen leden, kunnen gelovigen niet zitten: boven de romp. De plaats van het hoofd is gereserveerd voor de Stichter, de Grondlegger, de Basis van de gemeente, Jezus Christus, gekruisigd en opgestaan, ten hemel gevaren en gezeten aan de rechterhand Gods. Dit is niet maar een aardig detail van Paulus' visie op de inwendige opbouw van de gemeente, ze is wezenlijk, fundamenteel. Alle uitwendige structuur zal daarmee rekening moeten houden. Geen structuur van de buitenkant, geen organisatie, zal daaraan voorbij kunnen gaan.

Voorhanden woorden, zaken

In het algemeen kan gezegd worden dat de eerste gemeenten zich bedienden van namen voor organisatievormen, voor bestuursvormen, zoals men die in de joodse en in de heidense wereld aantrof. Joden kenden het woord oudste, zowel voor religieuze als voor maatschappelijke organisaties. Zij waren mannen die een zeker gezag hadden, en met name verantwoordelijkheid voor het goede reilen en zeilen van hun organisatie. In de grieks-heidense wereld kende men het woord opziener, eveneens voor religieuze en maatschappelijke organisaties.
Voor één ding moeten we echter oppassen, n.l. voor dit: we moeten niet menen dat hoewel de woorden dezelfde waren, er een volkomen gelijkheid was tussen het werk van de oudsten en de opzieners in de gemeente én in joodse- en heidense organisaties. Er moge sprake zijn van een zekere gelijkheid, er is geen sprake van een volkomen gelijkheid. Dat wordt namelijk onmogelijk gemaakt door de inwendige structuur van de gemeente: alle gelovigen zijn volstrekt gelijkwaardig aan elkaar, en slechts één is het hoofd, één die er niet meer bij is, en toch wel: Jezus, de Heer. Door zijn Geest regeert Hij zijn gemeente. Daarmee krijgt elke taak in de gemeente het karakter van een dienst.

uit het Uniebureau

Representatie
In de rouwdienst op 7 mei te Arnhem ter gedachtenis van ds T. Jansma, die de Unie gedurende een lange reeks van jaren als sekretaris en penningmeester heeft gediend, werd de UC door *ds J. Schouten* vertegenwoordigd; verschillende UC-leden, leden van besturen en kommissies in de Unie waren eveneens aanwezig.
De Nederlandse Baptisten Vrouwen Beweging kwam op 9 mei te Zwolle in Algemene Vergadering bijeen. Namens de UC gaf *ds P. Wijchers* 'acte de présence'. Voorts waren ECU, UZC, Werkgroep WIN en Tabitha Amsterdam elk door een afgevaardigde vertegenwoordigd.
Op 16 mei werd te Elburg de jaarlijkse toogdag van de Nederlandse Baptisten Jeugd Beweging gehouden. U hebt in het nummer van de afgelopen week daar een kleine impressie over kunnen lezen. Als afgevaardigde van de UC was *ds P. Wijchers* aanwezig.
Vandaag - 31 mei - vindt te 's-Gravenhage de officiële opening plaats van de Haagse Verzorgingshuizen Tabitha. Voor die gelegenheid is ook de UC uitgenodigd, die door *zr W. Gerritsen-Kolbe* vertegenwoordigd zal worden.

Unieberichten
Als er door onvoorziene omstandigheden niets is tussengekomen, hebben de gemeenten deze week weer een zending Unieberichten ontvangen. Daaronder is een tweetal brieven; *één* van de Commissie voor de Opleiding, de tweede brief is van de Notulenkommissie.
Deze heeft kennisgenomen van enkele reakties op de konseptnotulen en bijlagen van de verleden jaar oktober te Emmen gehouden 104de Algemene Vergadering. Twee reakties hebben betrekking op de notulen zelf, de overige vier op de bijlagen.
Overeenkomstig het gestelde in artikel 2, lid f van het Huishoudelijk Reglement der Unie heeft de Notulenkommissie de tekst van de notulen (en bijlagen) van de 104de Algemene Vergadering thans definitief vastgesteld.

Vergaderingen
Mei is een drukke vergadermaand geweest. Dat is bijna elk jaar het geval. Voor bepaalde kommissies houdt dat verband met de Algemene Vergadering. Vóórdat de jaarstukken (jaarverslagen, financiële verslagen, voorstellen, etc.) in het AV-boek kunnen worden gepubliceerd, moeten deze immers eerst in de kommissies worden besproken en goedgekeurd. En dat is, naar de ervaring leert, geen routinezaak, die in een handomdraai kan worden afgedaan. Vervolgens gaan de jaarstukken naar de UC, die met het oog op de Algemene Vergadering als agendakommissie fungeert.
Het zal u dan ook niet verbazen, dat de UC in haar vergadering op 13 mei een groot aantal AV-stukken te behandelen kreeg. Hun aantal was zelfs zo groot, dat een deel ervan pas op de volgende vergadering aan de orde komt. Daarvoor heeft de UC - er zijn namelijk ook nog enkele andere agendapunten - twee dagen uitgetrokken. Weliswaar is het overgrote deel van de AV-stukken thans binnengekomen, maar van een paar instanties heeft de UC ze nog niet ontvangen.
Op de agenda van de laatstgehouden Algemene Vergadering prijkten maar liefst achttien voorstellen tot wijziging van bepalingen (of onderdelen daarvan) van de Statuten en/of het Huishoudelijk Reglement. Deze konden toen om des tijds wil niet meer worden behandeld. De voorstellen zijn bekeken door een kleine kommissie en van kommentaar voorzien en daarna weer in de UC ter sprake gekomen.
De indienende gemeenten hebben allen bericht ontvangen met het verzoek om een reaktie, waar dat nodig of gewenst was. De UC zou deze graag op korte terijn in haar bezit hebben, zodat zij daaraan in haar vergadering op 7/8 juni de nodige tijd en aandacht kan wijden. Voor hun medewerking op dit punt is de kommissie de desbetreffende gemeenten bijzonder erkentelijk.
Er zijn trouwens voor de komende Algemene Vergadering nóg enkele voorstellen binnengekomen. Ook deze zijn en worden zorgvuldig bekeken. In een aantal gevallen is daarover met de indienende gemeenten kontakt opgenomen en zijn er afspraken gemaakt. Met het oog op een goede voorbereiding lijkt de UC dat namelijk van belang, omdat zo onduidelijkheden verhelderd en misverstanden voorkomen kunnen worden.
Een andere zaak, die in de mei-vergadering van de UC nog even aan de orde kwam, was de organisatie van de Unie. Over dit onderwerp is in haar midden een tweetal nota's geproduceerd. Deze bevatten geen officieel standpunt, omdat over de inhoud binnen de kommissie niet gelijk gedacht wordt. Dat heeft de UC er echter niet van weerhouden om ze aan de gemeenten toe te zenden, opdat deze daarop, desgewenst, zouden kunnen reageren.
Er zijn inderdaad reakties met allerlei opmerkingen en vragen binnengekomen. De UC heeft enkele kommissieleden gevraagd om deze te bekijken en daaruit, indien mogelijk, konklusies te trekken om zo tot aanbevelingen te komen. Het is de bedoeling, dat de bevindingen van de kommissieleden, die met deze taak zijn belast, in de UC-vergadering aan de orde komen.
Gesprekken met kommissies en besturen c.q. personen worden meestal niet door de UC, maar door het Dagelijks Bestuur gevoerd. Veelal zijn de agenda's van de UC-vergaderingen dermate overladen, dat daarvoor - helaas - onvoldoende tijd overblijft. Dat neemt niet weg, dat niet àlle gesprekken door het Dagelijks Bestuur worden gevoerd. Zo zal de UC, om een voorbeeld te noemen, op 30 september een ontmoeting hebben met de Zangbundelkommissie. En waarschijnlijk vindt op 9 december een gesprek plaats met *ds Chr. Eijer*, evangelist ten dienste van onze Uniegemeenschap.

Centrumgelden
Enige tijd geleden hebben de gemeenten een brief ontvangen, waarin de UC voorstelt om het *Fonds Kamphuis* (de z.g. centrumgelden) onder bepaalde, in de brief genoemde, voorwaarden - met inachtneming daarvan - ter beschikking te stellen van de Stichting 'De Nieuwe Oorsprong'. Van verscheiden gemeenten hebben wij de stembriefjes intussen ontvangen. De overige gemeenten hebben tot *uiterlijk 15 juni* de tijd om hun stembiljet aan het Uniebureau te sturen.

****

In de zomermaanden - juni, juli en augustus - zal *De Christen* niet elke week, doch om de veertien dagen verschijnen. Wij doen ons best om u *tenminste eenmaal in de maand* in deze rubriek op de hoogte te stellen van gebeurtenissen en ontwikkelingen in Unieland.

Ontvangt u onze hartelijke groeten!

J. A. Brandsma/A. van den Hoef

OPEN DAG JEUGDBURO

Ook in het nieuwe seizoen wil de N.B.J.B. graag aan iedereen de gelegenheid bieden om het Jeugdburo van dichtbij te bekijken. De open dag die hiervoor wordt gehouden is vastgesteld op zaterdag 24 augustus. Van 's morgens 10.00 uur tot rond 13.00 uur 's middags is iedereen die geïnteresseerd is in het N.B.J.B.-werk van harte welkom. Uiteraard wordt er koffie geserveerd, terwijl ook fruit en broodjes niet zullen ontbreken.

Het is de bedoeling dat o. a. het nieuwe themarooster van de L.Z.C. op deze dag kant en klaar op de tafels ligt, maar natuurlijk is er op het Jeugdburo meer te zien aan materiaal voor kinderen en jongeren.

Welkom, in elk geval!

VAKANTIEWEKEN VOOR OUDEREN

De Nieuwe Oorsprong staat klaar om deze zomer aan ouderen een fijne vakantieweek te bieden. Temidden van een mooie natuur krijgt u de beschikking over komfortabele kamers in het prachtige konferentiehuis. De leiding van deze vakantieweken berust bij echtparen die alles in het werk zullen stellen om uw verblijf in Friesland onvergetelijk te maken. Dit is een goede kans om in kontakt met elkaar als gelovigen te komen - het kan wellicht voor u een bemoediging betekenen voor het komende jaar.

datum:	leiding:	Prijs:	Weeknr.:
15-22 juni	S. A. Wijchers	*f* 305,—	01
6-13 juli	K. Brongers	*f* 325,— (geen corvee)	02
17-24 augustus	J. Scholtens	*f* 305,—	03

VAKANTIEWEKEN VOOR JONGEREN

Op de Friese meren vaart deze zomer de aak ,,Anne Hinne''. Aan boord zijn een stel jongeren die onder leiding van goede instukteurs (die tevens volop N.B.J.B.-ers zijn) de zeilkunst proberen machtig te worden. Dat betekent dus: overdag varen in zeilboten en 's avonds bijkomen op de ,,Anne Hinne''. Er zijn nog enkele plaatsen vrij.

Datum: 13-23 juli
Plaats: Friesland aan boord van de ,,Anne Hinne''
Voor wie: mensen van 16 jaar en ouder
Prijs: *f* 300,—

Op en rondom de Nieuwe Oorsprong wordt dit jaar een internationaal kamp gehouden. Er komen in elk geval Duitsers, Engelsen, Zweden en enkele Noren. En natuurlijk een ploegje Nederlanders. Ook voor dit kamp zijn nog enkele plaatsen vrij.

,,MASTERLIFE''

Enige tijd geleden ontvingen verschillende batisten uniegemeenschappen in Europa van de zuidelijke Baptisten in Amerika een uitnodiging voor een conferentie in de nabijheid van Londen. Ca 40 voorgangers uit diverse landen ontmoetten elkaar aldaar. De zuidelijke Baptisten presenteerden een vormingscursus, die er op gericht is om christenen te maken tot levende getuigen van Jezus Christus. Een deel van het veel omvattende materiaal, dat genoemd wordt ,,Masterlife Discipleship Training'', werd daar besproken en bestudeerd.

De cursus was de tweede in Europa, o.l.v. Bill Wagner, en zeer leerzaam. Wanneer het gaat om onderricht in en ervaring met evangelisatie-arbeid valt er vanuit deze cursus heel wat te leren. Hier volgt een verslag dat twee predikanten gaven in het blad der deense Baptisten.

Slechts weinig gelovigen zullen durven beweren dat wij geen behoefte hebben aan inspiratie en hulp, teneinde betere navolgers van Christus te kunnen worden. Gedurende langere tijd hebben wij gesproken over het feit, dat wij nogal eens preken en dopen zonder voldoende onderwijs en zonder de mensen te maken tot Jezus' discipelen.

Via verschillende onderzoeken in de VS is aan het licht gekomen, dat zelfs voorgangers behoefte hebben aan hulp bij hun geestelijke ontwikkeling. Want volgens het onderzoek gebruiken velen van hen weinig tijd voor gebed, bijbellezing en meditatie. Hoe dat in ons eigen land (Denemarken) ligt weet ik niet, maar met andere voorgangers heb ik er over gesproken, hoe slecht wij dikwijls luisteren naar de levende God en hoe weinig tijd wij gebruiken voor serieus bijbelonderzoek en de overdenking daarvan.

Daarom geloof ik, dat wij, als voorgangers en als leken, behoefte hebben aan zeer praktisch onderricht, waardoor we met vreugde en geestdrift God en de naaste kunnen dienen. We hebben geen behoefte aan omslachtige theoriën, maar aan praktische hulp en begeleiding. En het is, naar mijn oordeel, met name het Masterlife programma dat ons deze dingen geven kan.

Wat is Masterlife?

In een brochure staat: ,,Deze cursus omvat een diepgaande trainingservaring, die u kan helpen om een discipel te worden met hart en ziel. Wanneer u dit onderwijs volgt, krijgt u gelegenheid om te ontdekken hoe u in Christus kunt leven, hoe u u kunt inleven in het woord van de bijbel, bidden vol geloofsvertrouwen, leven in gemeenschap met andere gelovigen, uw geloof doorgeven aan anderen en hoe u dienstbaar kunt zijn aan uw medemens. Samen met de anderen in uw studiegroep zult u uw natuurlijke talenten en uw genadegaven kunnen ontdekken en tevens zult u op allerlei manieren weten te ontdekken hoe u deze waardevolle dingen kunt gebruiken in dienst van God en de naaste.''

Ongeveer 26 weken, een half jaar, is nodig om dit studieprogramma door te werken.

Meerdere engelse predikanten vertelden hoe zij, bij wijze van proef, met deze cursus bezig waren geweest gedurende enkele jaren. Ze konden allen vertellen van groei en vooruitgang in hun gemeenten.

Wat wil men met dit leerprogramma?

Deze vraag beantwoordt men als volgt: ,,Het doel van Masterlife is niet om u een cursus te laten volgen, waarbij u allerlei opgaven moet uitvoeren, want dat zou deze cursus maken tot een doel in zichzelf. Nee, het doel is: u te maken tot een volgeling van Jezus en u te leren om u te houden aan alles wat Jezus heeft bevolen, zodat u op uw beurt een ander kunt helpen om zijn volgeling te worden. De cursus wil zijn een stukje gereedschap, dat u kan helpen en inspireren bij het dienen van Christus en dat tevens uw geestelijke ontwikkeling bevordert. Het onderricht wil u de vreugde doen beleven die verbonden is aan het discipelzijn.''

Men probeert, met andere woorden, gemeenteleiders een duidelijker kijk te geven op het praktisch leven en werken als leergierige leerlingen van de grote Meester.

Kan Masterlife ons helpen om meester te zijn van het leven?

Ik geloof dat dat mogelijk is, omdat het lesprogramma ons naar de Meester leidt en ons helpt om Hem tot Heer van ons leven te maken. In elk geval is Masterlife het beste en meest uitdagende onderwijsprogramma dat ik ooit gezien heb. Het is nog niet vertaald in onze taal, maar ik hoop dat dat gebeuren zal. Maar voordat dit gebeurt, hoop ik dat meerderen van onze voorgangers en leiders de kans krijgen om aan een dergelijke cursus deel te nemen.

Dr. Paul Beasley-Murray, die een paar jaar geleden zelf deelnam aan een dergelijke cursus, schreef met veel geestdrift: ,,Ik ben er van overtuigd, dat dit vormingsprogramma veel waardevol materiaal bevat. Maar op twee dingen wil ik u wijzen, alvorens u, misschien wel enthousiast, de boeken bestelt. Allereerst dit: u zou eigenlijk eerst zelf aan een cursus moeten hebben deelgenomen, omdat een diepgaande trainingservaring belangrijk is, wil men het materiaal juist kunnen waarderen en gebruiken bij het onderwijs. Ten tweede: de cursus Masterlife vraagt wel degelijk iets van de deelnemers.

C. v. Wier

Uitgave van de Baptisten Gemeenten in Nederland
Redaktie: Mevr. A. W. Lindenborn-de Graaff, ds H. Ploeger, prof. dr. J. Reiling, dr. O. H. de Vries, ds C. van Wier. Alle kopij te zenden aan de eindredakteur ds H. Ploeger, Kraaiensteinlaan 10, 6825 DH Arnhem.
Voor abonnementen en advertenties: Administratie De Christen, Biltseweg 10, 3735 MC Bosch en Duin. Abonnementenprijs bij vooruitbetaling *f* 43,— per jaar, voor abonnees in het buitenland *f* 60,— per jaar.
Administratie: De Vinkenhof, Biltseweg 10, 3735 MC Bosch en Duin, tel. 030-784457 - postgironummer 9260 t.n.v. Unie van Baptisten Gemeenten, Amsterdam.

dc
DE CHRISTEN
WEEKBLAD VAN DE BAPTISTENGEMEENTEN

STICHTING „BREEK ER EENS UIT''

Je bent jong:
- een schoolverlater die nog geen keus heeft gemaakt,
- een werkloze jongere die maar niet aan de slag komt,
- je hebt wel werk, maar het geeft geen voldoening,
- en je wilt echt uit ideaal dienstbaar zijn, een jaar voor een ander.

Overweeg dan eens de mogelijkheden die ,,Breek er eens uit'' je geeft. Vraag in ieder geval de folder, je jeugdleider heeft er wel één. En kom op de **instruktiedag op 15 juni in de Samenhofkerk te Zwolle.** We beginnen om 10 uur.
Bel als je komt of meer informatie wilt met het jeugdburo. te. 05120-15687

Je bent jong, durf uit te breken met **Breek er eens uit!**
Tot ziens op 15 juni a.s.

dc nieuws mededelingen actueel

Bijbels museum
Het unieke informatiecentrum ,,Bijbels Museum'', Herengracht 366, 1016 CH Amsterdam, tel. 020-242436, bestaat dit jaar 135 jaar. Het is geopend van dinsdag t/m zaterdag van 10-17 uur, op zon- en christelijke feestdagen van 13-17 uur. Groepsbezoeken zijn mogelijk, na afspraak. Op 12 juni is er een gratis open dag.

Zwolle
Voorganger P. Wijchers, die in Enschede zijn werkzaamheden zal voortzetten, zal zondag 23 juni a.s. afscheid nemen van de gemeente te Zwolle. De dienst wordt gehouden in ,,De Samenhof'', Zamenhofsingel 15, Zwolle en begint om 16 uur.

Vervolg van pagina 3

Zoals het te lezen schriftgedeelte moet bemoedigen tot volharding, wellicht ook tot correctie van levensgedrag en levensvisie, zo moet ook het gebed bemoedigen, verootmoedigen. Daarom mag het gebed niet gebruikt worden om de bezochte klappen te laten voelen. Het gebed mag geen strafoefening zijn. Ook geen middel om privéwensen kenbaar te maken.

81255
is het gironummer van het
NOODFONDS
van de
Unie van Baptisten Gemeenten
Bosch en Duin
Doe er wat aan!

Janca Loot en **Gérald Alirol** vinden het fijn u te vertellen dat ze op 22 mei getrouwd zijn en voorlopig in Roubaix/-Frankrijk zullen blijven wonen en werken.
Hartelijk dank aan allen die aan hun oudzendelingen zijn blijven denken en daarvan vaak blijk gaven!
Het is ons een grote steun geweest en zal dat blijven.

MEDEDELINGEN MEDEDELINGEN MEDEDELINGEN

de nieuwe sekretaris van de baptistengemeente Dokkum is de heer H. Wijma, Wijlster 9 9101 XZ Dokkum. Tel. 05190-2234.

,,Maar in dit alles zijn wij meer dan overwinnaars door Hem, die ons heeft liefgehad''.
Romeinen 8: 37

Voor ons geheel onverwacht is overleden onze lieve moeder en oma

TRIJNTJE KOLBE-MOSTERT

weduwe van Kornelis Kolbe

op de leeftijd van 80 jaar.

Zwijndrecht: Kees Kolbe
Hilly Kolbe-Jager
Oosterbeek: Diena Lindeman-Kolbe
Henk Lindeman
Harlingen: Willy Gerritsen-Kolbe
Karel Gerritsen
klein- en achterkleinkinderen

6862 AV Oosterbeek, 14 mei 1985
Utrechtseweg 178a.

De begrafenis heeft plaats gevonden te Zwijndrecht.

Ik weet, in Wie ik geloofd heb
In Zijn Heer en Heiland ontslapen

HENDRIK VAN OOSTEN

in de leeftijd van 85 jaar

22 mei 1985

Baptistengemeente Treebeek

Door Jezus thuisgehaald onze zuster

FRIEDA JOHANNA VOLKEA MEYERHOFF

op de leeftijd van 85 jaar

Sedert 25 december 1983 weduwe van Cornelis Visser

Ps. 23:2

Leeuwarden, 22 mei 1985

Baptistengemeente Leeuwarden

DE CHRISTEN
WEEKBLAD VAN DE BAPTISTENGEMEENTEN
100e jaargang - nummer 23 - 14 juni 1985

En zij hadden geen trooster....

Ans Lindeborn

Deze woorden kunt u lezen in het grotendeels in mineur getoonzette boekje van Prediker. Ze vielen mij op omdat ik afgelopen zondag samen met mijn broeders en zuster zingend het tegendeel heb beleden.
Onze voorganger bepaalde ons bij de informatie die Jezus zelf verstrekt heeft over de Heilige Geest, over diens functie, diens werk en diens persoon, zoals in het Johannes evangelie opgetekend. De preek was helder en ingetogen en vertroostte mij zeer. Daarna zongen we uit onze bundel lied 256 vers 1 ,,Ja, de Trooster is gekomen''.
Staat de ontkenning van Prediker nu haaks op de bevestiging van Johannes?
In 12 hoofdstukken heeft de Prediker met reuzeschreden het ganse leven omwandeld. Hij heeft de wereld als het ware als een globe voor zich op de tafel gezet en er naar gekeken. Hij bestudeerde de natuur, de dieren en de mensen. Hij observeerde voortreffelijk en dacht na over wat hij zag. Over dit studeren van hem zegt hij twee dingen: hij wilde het zelf graag, hij ,,zette zijn hart erop'', maar het is ook een ingeschapen noodzakelijkheid, d.w.z. de mens *moet* nadenken en onderzoeken.
Waar was Prediker's studie nu precies op gericht? We lezen: na te vorsen en onderzoek te doen naar de wijsheid in alles wat onder de zon geschiedt, kortom, Prediker speurde naar de zin van het leven. Hij deed dat niet zomaar, vanuit het niets, maar vanuit een voor hem vanzelfsprekende invalshoek, n.l. die van zijn geloof in God. God als de Schepper, die alles voortreffelijk gemaakt heeft. God als de Onderhouder, die aan het werk is.
Zijn waarnemingen betreffen de keiharde feiten van het leven en deze staven nu niet bepaald de theorie waar hij onverkort aan vasthoudt: het bestaan van God en Zijn relatie met deze wereld, met de mens. Daar lijdt hij, blijkens zijn bittere, teleurgestelde woorden, vreselijk onder. Hij noemt het een kwelling: voortdurend te zoeken naar iets dat niet te vinden is.
Het boek Prediker is niet populair. Er wordt naar verhouding weinig uit gepreekt en weinig in gelezen. De observaties van Prediker zijn ontegenzeggelijk juist en komen overeen met die van onszelf. Ze zijn uiterst realistisch en hebben geldigheid voor alle mensen van alle tijden. Het lijkt me erg goed toe dat de bijbel ook een boek als dit bevat, en ik waardeer de moed van de schrijver om datgene te verwoorden, waar iedere gelovige het wel eens te kwaad mee heeft.
Toch voelen we allemaal dat er iets essentieels ontbreekt aan de conclusie van Prediker 6:17:

,,zo zag ik, dat de mens niets kan ontdekken van het werk Gods dat onder de zon geschiedt; want hoezeer de mens zich ook aftobt met zoeken, hij kan het niet ontdekken, en wanneer soms een wijze mocht zeggen dat hij het weet, hij kan het niet ontdekken.''

De woorden ,,en ze hadden geen trooster'' staan model voor het gebrek aan hoop dat uit het boek spreekt. En is het niet juist de hoop die de gelovige doet leven en zekerheid verschaft over niet waar te nemen zaken. Wij ervaren een realiteit achter de realiteit van Prediker en er ver bovenuitstijgend. En dat is nu juist waar de andere Trooster in beeld komt, ja zelfs verantwoordelijk voor is. Toen God Zijn Geest uitstootte op alle vlees voegde Hij een dimensie toe aan onze waarnemingen.
Dat betekent niet dat we onze blik op oneindig mogen zetten en alles negeren dat om ons heen voorvalt. Een extra dimensie is bepaald iets anders dan het dragen van geestelijke oogkleppen. We moeten met beide benen blijven staan in de door Prediker geschetste realiteit, maar onze reactie daarop mag een andere zijn, n.l. woorden van troost. Daar mogen we, God zij dank, gul mee zijn. U en ik, die voor ons eigen leven troost putten uit de wetenschap dat de Trooster gekomen is, mogen die troost om ons heen verspreiden.
De behoefte is groter dan ooit...

DEZE WEEK

KIEZEN VOOR STILTE EN SIMPELHEID

EEN VOORONDERSTELLING VOOR GOEDE BESLISSINGEN

Een radioamateur zit 's avonds laat aan zijn ontvangapparatuur gekluisterd. Met zijn oor tegen de luidspreker draait hij langzaam aan de knop van de zenderinstelling. In uiterste concentratie en minitieuze precisie luistert hij de drukbezette korte-golf band af. Een mengelmoes van stemmen, flarden muziek en vreemde ethergeluiden dringt zich aan hem op. Maar in grote gevoeligheid van gehoor en beheersing van vingers vist hij uit die draaikolk van klanken de zender die hij zoekt.
Wie de stem van God wil verstaan in het overstelpende aanbod van stemmen die zich aandienen, moet zijn gehoor en vingers willen oefenen in kiezen.

stilte en simpelheid
Wie Gods stem wil verstaan moet willen beginnen andere zenders op zijn radio weg te draaien. Dat houdt een keuze in. Voor wie verslaafd is aan het geluid van vele meningen, discussies, reclameleuzen en emotionele getuigenissen, kan dat een pijnlijke keuze inhouden. Stilte kan pijn doen in je oren!

Wanneer Jezus het vreselijk druk had - wanneer er veel op Hem af kwam - trok Hij zich terug in de eenzaamheid om te bidden (Mt. 14:23; Joh. 6:15). In de stilte van de woestijn riep God Mozes tot leider van Israël (Ex. 3). In de eenzaamheid van de berg Horeb, in het stille suizen van de wind, openbaarde God zich aan Elia (I Kon. 19:9 e.v.). De ontmoeting met God vraagt stilte, concentratie en simpelheid.

In stilte, concentratie, eenzaamheid en simpelheid van leven doet God mensen het eigenlijke van het oneigenlijke onderscheiden. In de eenzaamheid en simpelheid van het herdersbestaan in de woestijn ontving Mozes Gods opdracht om de Israëlieten uit Egypte te bevrijden. Een modern, goed geïnformeerd en genuanceerd denkend mens zal wellicht opmerken dat die verlossing aan heel wat aspecten van de egyptisch-israëlitische problematiek geen recht deed. Wanneer Mozes zich breed had laten informeren over de maatschappelijke, politieke, economische en godsdienstige situatie in Egypte, was hij misschien uit de woestijn als politicus naar Egypte terug gegaan. Of als maatschappelijk werker. Of misschien als zendeling.

alleen God is alwetend en alomtegenwoordig
Mensen kunnen het leven slechts aan in een zekere versimpeling en concentratie op één of enkele zaken. Alleen God is alwetend en alomtegenwoordig en kan het leven in al zijn ingewikkeldheid en breedheid overzien. Je zou kunnen stellen, dat de moderne massacommunicatie en vloedgolf van informatie ons een beetje op de alomtegenwoordige en alomtegenwoordige God doen lijken, maar ons tegelijkertijd als mens verlammen.
We kunnen nu eenmaal slecht op één plekje van de aarde leven met een beperkte verantwoordelijkheid.
De televisie konfronteert ons met bijna alle ongerechtigheid en ellende over de gehele wereld, in al hun politieke en maatschappelijke verbanden. Maar hoevaak zal deze overinformatie mensen verlammen om echte keuzes te maken en zich financieel, geestelijk en praktisch in te zetten voor medemensen in noodsituaties?
Ook in de christelijke gemeente zie je mensen verlamd raken door een veelheid van zaken en informatie. Hoeveel raden van gemeenten komen om in de veelheid van zaken die de aandacht vragen? In hoeveel commissies uit onze uniegemeenschap zeulen de leden dikke mappen met ingekomen stukken van de ene vergadering naar de andere? Geestelijk leiderschap funktioneert in een keuze voor stilte, concentratie en versimpeling van het leven tot op het eigenlijke.

We kunnen het leven alleen in een zekere versimpeling ten volle beleven. In tijden van oorlog en armoede hebben mensen minder psychische en psychosomatische klachten. Het leven is in zulke situaties versimpeld tot elementaire zaken als overleven, eten en drinken, en een dak boven je hoofd. Niet dat ik zulke situaties idealiseer en er voor pleit. Maar ze blijken in zekere zin best gezonde kanten te hebben! Als de nood aan de man komt blijken mensen uit alle lagen van de maatschappij, met geheel verschillende levensinstelling, plotseling de handen inéén te kunnen slaan. De reductie van het maatschappelijk leven tot op een simpel saamhorigheidsgevoel blijkt sanerend te werken. In de keuze voor de concentratie op één zaak worden mensen met elkaar weer mensen.

durven kiezen
In de geschiedenis van de christelijke gemeente hebben grote en inspirerende christenen vaak durven kiezen voor stilte, concentratie en simpelheid. Vaak zijn zij grote voorbeelden geworden juist dóór die keuze voor stilte, concentratie en simpelheid. Dergelijke keuzes vragen moed. Want zij zijn vanuit de veelheid van mogelijkheden altijd aanvechtbaar.
Was de rijke Fransiscus van Assisi geen dwaas toen hij er voor koos een in armoede rondtrekkende prediker te worden?
Had Albert Schweitzer met zijn wetenschappelijke en muzikale gaven in het ontwikkelde west-Europa niet méér kunnen betekenen dan in een bouwvallige zendingskliniek in Afrika?
Verspillen de ordezuster van moeder Theresa niet kostbare tijd en energie door zich in indiase sloppenwijken over op straat stervende mensen te ontfermen? Is dat wel effectieve hulpverlening?
Echte geestelijke keuzes vooronderstellen een voorafgaande keuze voor stilte, concentratie en versimpeling. Een keuze voor het afstemmen van je hart op God, in het chaotiserende aanbod van informatie, meningen en indrukken. *O. d. V.*

dc nieuws mededelingen actueel

Afscheidsdienst
Ds. J. W. van der Craats
Op zondag 23 juni 1985 zal ds. J. W. van der Craats afscheid nemen van onze gemeente.
Dit vanwege zijn benoeming met ingang van 1 augustus a.s. tot maatschappelijk werker van het Baptisten Verzorgingstehuis „Tabitha" te Amsterdam.
In een dienst, die om 16.00 uur begint, willen wij afscheid nemen van ds. J. W. van der Craats, die gedurende ongeveer 7½ jaar als voorganger aan onze gemeente verbonden was.
De afscheidsdienst zal worden gehouden in ons kerkgebouw aan de Diepswal 29 te Dokkum.
Belangstellenden worden hierbij hartelijk uitgenodigd om deze dienst bij te komen wonen.
Na de dienst bestaat er de gelegenheid om een kopje koffie te gebruiken.
Namens de Raad der gemeente
H. Wijma, sekr.

Periodiekje
Het derde nummer van **Periodiekje** is uit!
Een greep uit de inhoud:
- exegese, een overdenking n.a.v. Hooglied door Wout Huizing
- over de doop door onderdompeling
- een voorbeschouwing van de 3e V.N.-vrouwenkonferentie
- boekbespreking over „De roos van Julia" van Christine Kraft
- ds. Huizinga over „Wonen in een tent."
- zwakzinnigen in onze samenleving

en verder de vaste rubrieken:
dagelijks werk,
van de lezers en
de puzzel.
Voor (losse) proefnummers en abonnementen kun je je wenden tot:
Administratie Periodiekje
Surinamestraat 103
9715 PS Groningen

GOD IS VADER! OOK MOEDER?

Ploeger

We zien het nog niet gebeuren dat voort aan het Onze Vader ook gebeden mag, zal of worden als Onze Moeder. Vooral niet omdat het voor de hand ligt te veronderstellen, dat vrouwen dan zullen bidden: Onze Moeder die in de hemelen is, en mannen: Onze Vader die in de hemelen is. Hoewel je je natuurlijk ook heel goed kunt voorstellen dat het net andersom gaat. Wellicht zal dat dan liggen aan de ervaringen die mensen met hun ouders gehad hebben. Het ware te denken dat b.v. een man, die geen vader gehad heeft, om welke reden dan ook, maar alleen moederliefde ervaren heeft, zich God het beste kan voorstellen als een moeder. En daarbij ook gevoelens van liefde heeft.
Ik herinner mij een man die door zijn vader voor zijn hele leven invalide geslagen was. Toen ik hem vroeg: Als ik zeg: God is onze vader, kunt u zich daarbij iets voorstellen, antwoordde hij: Nee, daarbij kan ik me niets aardigs, niets positiefs voorstellen. Als ik gezegd had: Kunt u zich iets voorstellen, wanneer ik zeg: God is onze moeder, dan zou hij positief gereageerd hebben; zijn moeder was alles voor hem.

Waar is mamma?
De vraag is uiteraard, of wij, als wij het Onze Vader bidden, daarbij alleen mogen denken aan een vader zoals wij die kennen. In ons cultuurpatroon is toch veelal de vader de verwekker van het kind; moeder brengt het ter wereld, voedt het en verzorgt het. Vader is buitenshuis bezig, maakt soms lange dagen, ziet de kinderen veel minder dan moeder, dringt daardoor ook niet altijd zo diep door in hun leven, weet vaak veel minder van wat de kinderen beweegt, bezig houdt, angstig maakt, blij doet zijn, enz. Moeder is in zeer veel gezinnen - het is aan het veranderen, al enkele jaren - nog altijd de centrale figuur. Menige vader weet te vertellen dat kinderen bij thuiskomst uit school vragen: Waar is mamma? Alsof pappa niet meetelt. Zo bedoelen ze (= de kinderen) het niet, maar moeder is gewoon ontzettend belangrijk, omdat zij er eigenlijk altijd is. Als ze naar school gaan, is vader meestal al vertrokken, als ze uit school komen, is vader nog op zijn werk.

Het moederlijke in God
Moslims hebben 99 namen voor Allah. In één woord is Allah niet te vatten. Ook Israël gebruikte meer dan één naam voor God. Als God slechts één naam zou hebben, zou Zijn veelzijdigheid verloren gaan in die éne naam. De veelzijdigheid van God gaat ook verloren indien wij slechts in één woord de meest-intieme relatie willen uitdrukken die wij kennen als ouder-kind relatie.
Bij de profeet Jesaja vinden we enkele prachtige beelden, waarin de vrouw als moeder tot voorbeeld dient voor Gods houding tegenover Zijn volk. Jesaja 49:15 ,,Kan ook een vrouw haar zuigeling vergeten, dat zij zich niet ontfermen zou over het kind van haar schoot? Al zouden zij die vergeten, toch vergeet Ik u niet''. God Die in de hemel woont en alle dingen ziet, wist toen, en weet nu, dat er helaas niet alleen ontaarde vaders, maar ook ontaarde moeders zijn. Heel strict kun je nooit zeggen: Een vrouw vergeet haar baby niet. Zomin als je kunt zeggen dat elke vader te allen tijde opkomt voor zijn kroost. Israël wordt echter geleerd vertrouwen te hebben in de trouw, in de liefde van God, omdat Israël Gods kind is. Een moeder vergeet een kind toch niet! God vergeet de zijnen niet, want Hij is (als) een moeder (ja, ook vader).
Een andere tekst: ,,Als iemand die zijn moeder troost, zo zal Ik u troosten'', Jes. 66:13. In het voorgaande vers wordt de methode van Israëls moeders in de omgang met hun kinderen verwoord: ,,Dan zult gij zuigen, gij zult op de heup gedragen en op de knieën gekoesterd worden.'' Kostelijke woorden die ook een man bemoedigen als hij aan zijn God denkt.

Geen godin
In tegenstelling tot de heidense godsdiensten in Kanaän, heeft Israël nooit naast God - die als man gedacht, als Vader vereerd werd - een godin geplaatst. God is niet een paar: noch een echtpaar, noch een echt paar. God is alleen. Wij belijden Hem als drie-enig, maar dan als Vader-Zoon-Geest. Waarbij ook de Geest als mannelijk wordt gezien. God deelde en deelt Zijn macht niet met een vrouwelijke godheid. Vandaar dat ook de woorden die God nader moeten aanduiden, mannelijk zijn: meester, heerser, koning.
Toch worden naast deze mannelijke uitdrukkingen ook echt vrouwelijke eigenschappen aan God toegeschreven. Gods altaren zijn voor de zwaluw een plaats waar zij haar nest bouwt, haar eieren uitbroedt, haar jongen verzorgt. De mus vindt zelfs een huis bij het Huis van de Heer, Koning en God (Psalm 84:4).
Zou wat van de knecht des Heren gezegd wordt, ook niet gelden van de Heer zelf? Jesaja mag over de Ebed Jahwe, de knecht des Heren, de Messias Israëls profeteren: ,,Het geknakte riet zal hij niet verbreken en de kwijnende vlaspit zal hij niet uitdoven'', Jes. 42:3. Getuigen deze woorden niet van een bewogenheid, een tederheid, een zorgzaamheid, zoals vooral een moeder die heeft en aan de dag legt? Er leven nog massa's stammen op deze aarde, waar vooral de man zich in zijn waardigheid voelt aangetast, als hij een gehandicapt kind verwekt heeft. Als de moeder niet voor zulke kinderen opkomt, de vader doet het veelal niet. Israëls God is Zijn volk in Zijn eigen wezen en werken tot voorbeeld geweest om het zwakke en bedreigde te aanvaarden en te verzorgen. Allen zijn immers zijn beelddragers.

De kroon
Wellicht dat een beeld uit ons staatsleven ons verder kan helpen. Nog altijd kunnen *allerlei instanties zich beroepen* op ,,de kroon''. Dat woord staat dan voor staatshoofd. Dat staatshoofd kan zowel een man als een vrouw, een koning als een koningin zijn. Wie alleen maar over ,,de kroon'' spreekt, neemt een mannelijk zelfstandig naamwoord in de mond. In de huidige situatie echter wordt daarmee een vrouw aangeduid, want koningin Beatrix is ,,de kroon''. Wie achter het woord kroon een persoon zoekt, komt bij haar terecht. Zoals trouwens - voorzover ik weet - ook nog altijd ,,in naam des konings'' recht gesproken wordt.
Zo goed als je dus bij ,,kroon'' aan een vrouw mag denken, zou je bij het Onze Vader niet alleen aan een vader, maar ook aan een moeder mogen denken.
Want - en dat zal ieder duidelijk zijn - God is niet vader op gelijke wijze als ik vader ben. Ik ben vader omdat ik kinderen verwekt heb. Maar daarom niet alleen. Ik ben vader omdat ik voor mijn kinderen opgekomen ben (en nog opkom!). God wordt niet vader genoemd omdat Hij de Schepper is, Hij wordt vader genoemd omdat Hij voor *Zijn schepping opkomt*. God wordt vader genoemd omdat dát een begrip is dat wij kennen. Zoals wij de begrippen koning, heerser enz. kennen. Aardse begrippen worden op de Eeuwige, Ongeziene toegepast.

In een tijd waarin aan het beelddrager Gods zijn van de vrouw meer recht wordt gedaan dan vroeger, is het begrijpelijk dat gelovigen er behoefte aan hebben, het tedere, het begrijpende, het koesterende in God de Vader aan te duiden met Moeder. Daarmee wordt God niet van Zijn eer beroofd want God is noch man noch vrouw. God is - als we Hem toch enigermate in ons denkvermogen willen vatten - zowel man als vrouw. Daarom is God ons zowel vader als moeder.

BEROEPINGSWERK

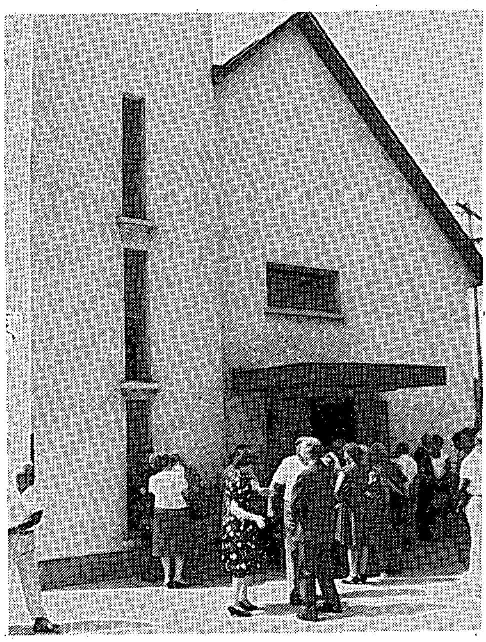
De baptistengemeente Arnhem heeft beroepen ds. W. Kos te Musselkanaal.

HONGAARSE BAPTISTENGEMEENTEN GROEIEN

door David Bramley

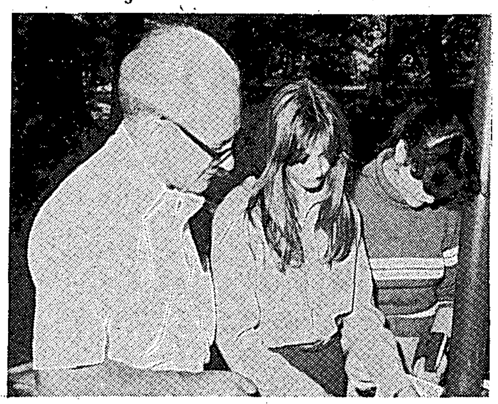
De informatiesecretaris van de Wereldbond van Bijbelgenootschappen, David Bramley, bezocht samen met de Nederlandse fotograaf Anne Th. van der Velde vorige zomer Hongarije.
Zij bezochten ook het conferentieoord van de Unie van Hongaarse Baptistengemeenten en ontdekten dat deze gemeenten snel groeien.

Het was een kort gebed: 'Heer, leidt ons diep in uw Woord, amen.' Niemand had hem gevraagd om voor te gaan, toen het groepje Hongaarse jongeren neerstreek op het grasveld om samen de bijbel te gaan lezen. Zonder dat iemand een teken gaf bogen ze allemaal hun hoofden en een van hen sprak spontaan dat gebed uit.
Bijbelstudie in groepen is een dagelijks onderdeel van de vakantiecursussen die door de Hongaarde Baptisten worden georganiseerd. In juli en augustus komen wekelijks honderden naar hun vormingscentrum in Tahi aan de Donau, zo'n dertig kilometer van Boedapest.
Het oord kan 150 gasten herbergen, maar het aantal aanmeldingen is altijd veel groter. Daarom komen dagelijks tientallen anderen van heinde en ver om althans iets van dit geestelijke feest mee te pikken. En tijdens de weekeinden zijn er vaak twee- of zelfs drieduizend mensen bijeen om te zingen, te luisteren en samen de bijbel te lezen.
Volgens de officiële ledenregisters staan er bij de baptisten 12.000 namen ingeschreven. Maar dat zijn namen van hoofden van gezinnen. Als je hun vrouwen en kinderen meerekent zijn de baptisten gemeenten veel groter.
En deze gemeenten groeien nog steeds.
Werden een paar jaar geleden gemiddeld honderd mensen per jaar gedoopt, nu zijn het er al meer dan tweehonderd.
Velen van hen komen uit niet-christelijke gezinnen. ,,De belangrijkste reden voor hun bekering is meestal dat ze op een of andere manier in aanraking met de bijbel zijn

De kerk van de baptistengemeente in Majoshàza

gekomen". vertelt ds. Lászlό Genzsenyi. Hij is predikant van de gemeente van Pécel en heeft in Hongarije en de Verenigde Staten gestudeerd. Naast zijn pastorale verplichtingen doceert hij aan het Baptistenseminarium in Boedapest.
Net als in andere landen is de belangrijkste hinderpaal om tot geloof te komen in Hongarije een materialistische levensinstelling. De Hongaarse wetgeving verhindert niemand om zich bij een kerk aan te sluiten.
Ds. Genzsenyi erkent als al de andere kerken, na de Tweede Wereldoorlog eerst een moeilijke periode hebben doorgemaakt. De regering zette de mensen onder zware druk om zich van de kerk af te scheiden. Halfslachtige christenen gaven hun kerkgang op, alleen degenen die sterk in hun geloofsschoenen stonden bewaarden de band. Het Baptistencentrum van Tahi werd in 1956 door de regering gesloten.
Toch, al kalfden de gemeenten af wat aantallen betreft, die periode was er ook van geloofsverdieping. In de laatste vijftien jaar is de situatie volkomen veranderd: er is nu veel meer geloofsactiviteit mogelijk dan voorheen. Ook de christenen zijn veranderd, meent ds. Genzsenyi. ,,Ze beseffen veel meer wat het evangelie van hen vraagt; ze zijn ook veel meer genegen hun leven aan het werk van de Heer te wijden".
Die toewijding, zo meent hij, is geworteld in de bijbel die in de gemeenten centraal staat. In de diensten wordt de bijbel uitgelegd, op zondagsschool wordt de bijbel bestudeerd. En in Tahi worden iedere zomer cursussen gegeven voor zondagsschoolleiders en -leidsters waarbij veel aandacht geschonken wordt aan gezamelijke bijbelstudie.
De nieuwste ontwikkeling is dat nu overal in het land een maal per week vrouwen bij elkaar komen om samen een bijbelgedeelte te lezen. Ze krijgen dan verdere studieopdrachten mee naar huis om uit te werken.
Dan kan nu allemaal omdat er gelukkig geen sprake meer is van een tekort aan bijbels. Iedere predikant beschikt over een eigen voorraad. Gemeenteleden - en trouwens ook ieder ander - kunnen bij hem terecht om er een aan te schaffen. En als de bijbels opraken, kan een nieuwe voorraad besteld worden bij de Hongaarse Bijbelraad in Boedapest. De mensen hebben tegenwoordig zelfs de keus tussen een oude en de nieuwe vertaling en bovendien zijn er bijbels in verschillende formaten.
Een tweede bewijs dat de Hongaarse Unie van Baptistengemeente groeit is het uitgebreide bouwprogramma. Sedert de Tweede Wereldoorlog zijn in Hongarije al meer dan 40 nieuwe kerken in gebruik genomen. Sedert 1980 zijn in Boedapest zelfs vier nieuwe kerken erbij gekomen. In 1983 kwam een grote kerk klaar in Bekes bij de Roemeense grens en in 1984 verrees een kerk in Pécs.
Die nieuwe kerken zijn nodig omdat de gemeenten groeien en omdat er op dit moment in Hongarije sprake is van een trek van het platteland naar de stad.
Zo groot is de behoefte aan grotere of nieuwe kerken in de steden dat de Hongaarse baptisten hun bouwprogramma financiëel niet bij kunnen benen.
Steun van geloofsgenoten uit het westen wordt dan ook dankbaar aanvaard.
Maar de groei van de gemeenten is zeker niet te danken aan steun uit het westen. Dat is een puur Hongaarse ontwikkeling en de vrucht van een geloof dat diep geworteld is in de bijbel.

Ds. Làszló Genzsenyi geeft een gemeentelid informatie over verschillende bijbeluitgaven in Hongarije.

Het Hongaarse Bijbelgenootschap werd in 1948 door de regering opgeheven. Onmiddellijk richtten toen de Hongaarse kerken een Bijbelraad op onder de koepel van de Raad van Kerken.
Eerst kreeg die Bijbelraad nauwelijks toestemming om bijbels te laten drukken of in te voeren, maar na 1968 verbeterde de situatie.
De grote vooruitgang kwam toen in het midden van de jaren zeventig bijbelgenootschappen en Duitse kerken twee drukpersen schonken aan de Universiteitsdrukkerij van Boedapest op voorwaarde dat daarop altijd bijbels gedrukt zouden kunnen worden.
Langzaam maar zeker werd de achterstand ingehaald. Sedert 1980 kan de bijbel uit voorraad geleverd worden en is er van een tekort geen sprake meer.
In 1975 mocht ook een bijbelwinkel in Boedapest geopend worden waar de bijbel vrij voor iedereen te koop is. Dit jaar wordt er zo'n bijbelwinkel geopend in Debrecen. Het Nederlands Bijbelgenootschap draagt bij aan de kosten voor de inrichting van die winkel.

WE KEKEN UIT HET RAAM MAAR ONTDEKTEN DAT HET EEN SPIEGEL WAS....

Ergens in Europa staat een klein huis, dicht bij een stormachtige kust. Enkele van de ramen kijken uit op de haven en van daaruit heeft men een ruime blik op al de variaties van de natuur. Maar een van de ramen is niet zoals de andere. Wanneer je voor dit venster gaat staan om iets van de grote wereld te zien of om misschien een beetje frisse lucht te krijgen, voel je je bedrogen. Het raam is geblindeerd en men heeft er een spiegel van gemaakt. Het enige wat je ziet, is jezelf en je komt, om zo te zeggen, alleen maar je eigen geest tegen.
Blijf je steeds naar datzelfde raam gaan, dan zie je uiteraard telkens weer slechts een heel klein stukje van de werkelijkheid, jezelf en een klein stukje van de kamer waar je staat. En op de lange duur werkt dat waarschijnlijk niet erg inspirerend doch veeleer deprimerend. De werkelijkheid van het leven is immers veel groter en rijker dan het kleine hoekje waarin ik leef. De realiteit is groot, adembenemend, oneindig. Dat ontdek je wanneer je door de andere ramen kijkt naar de vele boeiende facetten van de indrukwekkende haven.

Een onthulling
Gedurende een paar dagen in juli 1984 kwamen meerdere Baptisten er achter, dat het raam waardoor zij steeds hadden zitten kijken hun geen visie had gegeven op de werkelijkheid van de grote wereld, doch op het kleine wereldje waarin ze zelf leven en werken. Toen het juiste venster werd geopend, kon men Gods werkelijkheid aanschouwen en werd men vol van diepe bewondering.
Aanleiding tot een en ander vormde de internationale conferentie voor vernieuwing en groei der gemeenten, welke georganiseerd werd door de duitse Baptisten, in aansluiting op het congres in Hamburg, vorig jaar. De 150 deelnemers kwamen uit 15 landen en werden zeer gastvrij opgevangen door de baptistengemeente van Lübeck. De gastgemeente zelf was een duidelijke illustratie wat betreft het conferentiethema (groei en vernieuwing) en de ontmoeting met haar vormde de eerste lichtstraal vanuit een wereld die niet verlamd wordt door achteruitgang en kleine ruzies. Gedurende de afgelopen 40 jaar is de gemeente langzaam maar zeker gegroeid, zodat zowel de aktiviteiten als het organisatorisch raamwerk meerdere malen moesten worden uitgebreid. Sinds 1970 werden er jaarlijks gemiddeld 19 mensen gedoopt en het aantal leden bedraagt thans ruim 550.

Ooggetuigen verslagen
Het weekprogramma bestond uit bijbelstudie en lezingen over de achtergrond en samenhang van groei en vernieuwing, gezien met zowel theologische als/ook sociologische en psychologische ogen; alsmede vele verslagen van gemeenten uit heel de wereld over wat zij hadden meegemaakt en ervaren. Deze ooggetuigenverslagen waren ongetwijfeld de meest indrukwekkende punten uit het programma.

Paul Beasley-Murray, een zeer bekende engelse Baptiste theoloog, vertelde wat ze hadden beleefd in de gemeente bij Manchester. In 11 jaar tijd groeide het ledental van 83 naar 212. Ook de betrokkenheid van de leden bij het gemeentewerk, zowel naar binnen als naar buiten (evangelisatie en sociaal werk) was toegenomen.
Een andere kleine gemeente in Engeland kreeg haar doodvonnis te horen. Het kerkgebouw was dermate bouwvallig, dat het moest worden gesloopt. De 35 leden, zonder voorganger, voelden zich ellendig en ze werden het er over eens, dat nu toch de tijd was gekomen om te gaan bidden en werken. Dat deden ze toen met hart en ziel en God greep in. In 1981 kwam er een nieuwe voorganger, in 1983 werd een grote, moderne kerk ingewijd en, kort voor de conferentie van 1984 werd het 86ste lid verwelkomd.
Vertegenwoordigers van gemeenten in Korea vulden de reeds eerder aan ons doorgegeven berichten aan. Ze vertelden dat er in 1950 54 baptistengemeenten in Zuid Korea waren en 10 officieel bevestigde voorgangers. Vandaag, 35 jaar later, zijn er 870 (!) gemeenten en ca. 900 voorgangers en „leken"-voorgangers.

300 bijbels op één dag
In Polen beleeft men een godsdienstige belangstelling zoals die er in zeer lange tijd niet is geweest. Gelijktijdig kwam er een grotere vrijheid voor naar buiten gerichte aktiviteiten. Zo kon het gebeuren, dat een poolse baptistengemeente, vanuit een soort rijdende winkel bij hun kerkgebouw, op één dag 300 bijbels verkocht. Ze vroegen ons, westerlingen, om hulp. Ze hebben behoefte aan iedere bijbel die we hen kunnen verschaffen. Eveneens zouden ze graag cassettebandjes willen hebben, zodat ze bijbellessen kunnen verschaffen aan allerlei kleinere groeperingen, die zelf niet over onderwijzers beschikken.

Vanuit Duitsland hoorden we van huisgemeenten en christen-gemeenschappen, waar jonge studenten tot geloof komen. In hun geestelijke groei worden ze geholpen door trouwe en zorgvuldige begeleiding. Het bijbelstudiemateriaal van een nieuwe engelse serie „Master life" bewijst geweldig goede diensten. Deze groepen vormen een zeer effectief alternatief tegenover de nieuw-religieuze bewegingen die overal de kop opsteken.

Brazilië
Een der hoogtepunten van de conferentie werd gevormd door dr. Nilson Fanini uit Brazilië. Zijn persoonlijkheid was dermate dynamisch en zijn uitstraling zo sterk, dat hij gedurende een hele avond de vergadering als in de ban had. Het is wel duidelijk, dat hij een der christelijke leiders in Zuid-Amerika is, die kennelijk door God gebruikt wordt. De gemeenten groeien constant en ze hebben een werkterrein dat gevormd wordt door bijbelstudiegroepen binnen het parlement, een eigen TV station, evangelisatiecompagnes in allerlei sportstadia van de grote steden, sociale hulpverlening aan de maatschappelijk misdeelden en daarnaast uiteraard het traditionele gemeentelijke werk en de kerkdiensten. De betrokkenheid van de leden bij al deze activiteiten is zeer intensief en trouw. Er wordt een royaal gebruik gemaakt van de fantasie, wanneer er nieuwe wegen naar de mensen moeten worden gevonden.

Is het deze God in wie wij geloven?
Deze berichten vertelden ons over God realiteit, zoals die wordt gevonden buiten onze grenzen. Maar het is toch dezelfde God als die welke wij dienen?
Enkele facetten trokken als een rode draad door alle verslagen.
Allereerst hadden de gemeenten zich gerealiseerd, dat achteruitgang en nederlagen geen door God gegeven produkt zijn, dat je maar hebt te accepteren. Integendeel. God wenst nog steeds dat zijn discipelen zullen uitgaan, de hele wereld door, teneinde mensen tot zijn dicipelen te maken. Daarna was men begonnen te bidden om leiding, moed en kracht en gelijktijdig begon men met het uitbreiden van zorg, voor zowel de leden alsook de contactmensen van de gemeente. En toen reageerde God!
Wat zou geweldig zijn, wanneer ook wij in onze gemeenten werkelijkheid ontdekken, maar tevens Gods verfrissende wind voelen waaien binnen onze vier muren.

Uit het deens van
Birte en Gunnar Rasmussen
(C. v. Wier)

VERSCHIJNINGSDATA DC
Tijdens de zomermaanden zal ons blad NIET verschijnen op 21 juni, 5 en 19 juli, 2 en 16 augustus.

KOPY voor het nummer van 28 juni kan weer opgezonden worden naar de van vakantie teruggekeerde eindredacteur, ds. H. Ploeger.

BERICHTEN UIT EN OVER DE ZENDING

SIERRA LEONE heet het land, waar onze zendelingen werken. Hun namen kent u natuurlijk wel. Het zijn de gebroeders Oosterloo, Jan en Hans Willem. En verder: Anneke Oppenhuizen en Ducky Rosier. Alle vier werden zij uitgezonden in het kader van de Europese Baptisten Zending. Deze heeft nog meer zendelingen in het land en is daar al twintig jaar aktief.
De Unie in deze West-Afrikaanse staat, *Baptist Convention of Sierra Leone*, ontstond in 1975, toen drie gemeenten zich aaneensloten. Nu zijn dat er vijfentwintig die samen drieduizend leden tellen, bijna tweemaal zoveel als het jaar daarvóór!
Voorzitter is ds Joseph S. Mans, *Pa Mans*, zoals hij door velen wordt genoemd. Tijdens de jubileumfestiviteiten was hij één van de sprekers. De kerk in Lunsar was bij die gelegenheid - het was in het begin van dit jaar, op een zaterdag in januari - tot de laatste plaats bezet.
Dominee Mans is niet zomaar iemand, maar een persoonlijkheid. Hij is een 'dynamische voorzitter' (Horst Niesen), die met krachtige hand leiding geeft aan het werk. Hij is ook een man, die wat te zeggen heeft. Dat blijkt uit onderstaand interview, dat we hier grotendeels in vertaling overnemen.

Samenwerking
Wat zijn volgens u de absolute voorwaarden voor zending op basis van wederzijdse samenwerking?
In de eerste plaats moeten wij bereid zijn om elkaar te aanvaarden. Dat betekent natuurlijk, dat de zendelingen de Afrikanen moeten aanvaarden én omgekeerd. Maar het betekent ook, dat de zendelingen àndere zendelingen en de Afrikanen àndere Afrikanen moeten aanvaarden.
Ook is het belangrijk, dat wij bereid zijn om met een tweede plaats genoegen te nemen. Dat zal misschien niet altijd het geval zijn. Maar als het van ons gevraagd wordt, dan moeten we dit ook willen, onverschillig of we zendeling of Afrikaan zijn.
Daarnaast is het van belang om de situatie van het land zelf te kennen. De kulturele en politieke situatie beïnvloedt immers ook de inheemse gemeenten. Je moet begrip voor de mensen hebben, want in elke kultuur zijn nu eenmaal goede én slechte dingen. Wanneer je, om een voorbeeld te noemen, iets van de islamitische en animatische achtergrond weet, dan versta je ook beter, hoe het komt, dat veel mensen in Sierra Leone moeite hebben met begrippen als 'vergeving' en 'straf'.
Het is beslist noodzakelijk om op een taak of dienst in de zendingsarbeid in Afrika of elders in de wereld beter voorbereid te zijn. Je moet weten, wat je daar te wachten staat en een daarvoor passende opleiding hebben gehad. Het opleidingsniveau van de zendeling moet hoger zijn dan dat van de mensen, in wier midden hij komt werken.
Je moet verder bereid zijn om je in de plaatselijke situatie in te leven; om de taak op je te nemen, die je wordt toegewezen; om je aan de richtlijnen van de plaatselijke gemeente te houden. We weten onze baptistische vrijheid naar waarde te schatten; maar je mag geen diktator worden, je kunt niet altijd maar kritiek uitoefenen. Als je een poosje in Afrika bent geweest, kun je raad geven; maar dan wel in de geest der liefde. Terechtwijzing moet bijbels, niet westers zijn.

Verschillen
Hoe is de verhouding tussen de Baptist Convention of Sierra Leone en de andere kerken en geloofsgemeenschappen?
De Unie van Sierra Leone werkt met twee interkerkelijke groeperingen samen. Zij is lid van de Verenigde Christelijke Raad, die alle protestantse kerken in het land omvat. Deze is verantwoordelijk voor onderwijs en sociaal-maatschappelijk werk. Ook zijn wij aangesloten bij de Evangelische Alliantie, die overal in Sierra Leone evangelisatie en radiowerk stimuleert, het overbrengen van de Bijbel in de verschillende stamtalen; die het *Sierra Leone Bible College* in Jui en aktiviteiten van het jeugdcentrum (in Freetown) ondersteunt.

Hoe zien de christenen in Afrika de verschillende kerken en kerkelijke richtingen?
De Wereldraad van Kerken heeft als zijn mening uitgesproken, dat de zendelingen de totstandkoming van één verenigde kerk in Afrika verhinderen. Dat geloof ik niet. Vóór de komst van het Christendom had elke stam iets, wat de leden van die stam vereerden. Helaas hebben de zendelingen in de verschillende stammen het Woord Gods op verschillende wijze uitgelegd. Nu is het moeilijk, willen wij gemeenschap met elkaar hebben, om onze specifieke opvattingen terzijde te leggen. In 1959 is uitvoerig gediskussieerd over de vraag, of de kerken in Sierra Leone niet tot één kerk samengevoegd zouden moeten worden; daarbij zijn echter grote problemen ontstaan. De oplossing is: *niet alle kerken op één hoop gooien, doch met elkaar samenwerken.* Elke kerk of christelijke gemeenschap wil immers haar indentiteit bewaren. Bij de Baptisten komt het trouwens zelden voor, dat mensen hun lidmaatschap òpzeggen; zij weten immers wàt zij geloven, willen daar geen afstand van doen. Vandààr dat wij elkaar als christenen aanvaarden ook zonder dat er van één verenigde kerk sprake is.

Verkondiging
Hoe moet de boodschap van het evangelie worden verkondigd, willen de Afrikanen deze verstaan? Wat betekent dat voor de vorm en de inhoud?
Het evangelie moet in de kulturele kontekst van de mensen worden gepredikt. De boodschap kan niet worden doorgegeven, zonder dat daar symbolen aan te pas komen; je moet dus symbolen en voorbeelden gebruiken, die de mensen onder je gehoor kennen. Het is daarom belangrijk dat het evangelie in de eigen taal wordt verkondigd. De Afrikaanse mens is godsdienstig, hij is vroom. Als de boodschap wordt doorgegeven, dan moet dat met de nodige eerbied gebeuren.
Is een z.g. Afrikaanse theologie gerechtvaardigd?
De ruggegraat van de Afrikaanse theologie is het Afrikaanse nationalisme, dat een reaktie is op de westerse traditie, bijv. tegen het gebruik van Latijn in de christelijke gemeente, hoofdbedekking voor vrouwen, het dragen van een das, enz. Vaak bevat de Afrikaanse theologie ook elementen van traditioneel Afrikaans geloof, zoals bij de Kimbanguïsten. Maar ik vind het prima, wanneer de Afrikaanse situatie en leefwijze is gebaseerd, wanneer zij een uitdrukking is van onszelf.

Hoeveel kan een Afrikaanse student beginnen met de studie aan een seminarium in het Westen of een vanuit het Westen in Afrika opgezette theologische opleiding?
Mensen, die buiten Afrika hebben gestudeerd, kunnen het evangelie niet meer in hun eigen stamgebied of vroegere woongebied doorgeven. Zij komen terug met westerse kultuur en westerse ideeën. Zij zijn in feite 'buitenlanders' geworden en hebben het inzicht in de Afrikaanse situatie en die van de verschillende stammen verloren. De theologie kan weliswaar enigszins worden aangepast, maar een goede verhouding is uit het oogpunt van zielzorg ononbeerlijk. Met het oog op de studie van de theologie op het Afrikaanse vasteland is daarom in Bangui, de hoofdstad van de Centraal Afrikaanse Republiek, een protestantse theologische hogeschool gesticht.

Tot zover het interview met de voorzitter van de *Baptist Convention of Sierra Leone*. Daaruit valt veel te leren, ook voor ons. Wie de uitspraken van dominee Mans leest of herleest, die begrijpt iets meer van Afrika, van de mensen in Sierra Leone, hun denkwijze en manier van leven. En ook van de taak, die onze zendelingen - Jan en Hans Willem Oosterloo, Anneke en Ducky - in hun midden verrichten. Ons gebed, onze beste wensen mogen hen daarbij vergezellen!

J. A. Brandsma

LEZERS AAN HET WOORD

Ondergetekende was erg blij met het artikel van broeder Huizinga in de rubriek: Van deze kant bekeken van 5 april 1985 getiteld ,,Ik ga naar huis op wolken..." Dit was voor mij namelijk een bevestiging, dat er in baptistengemeenten ook nog méérderen zijn, die zich zorgen maken over de grenzeloze fantasie, die op dit punt ook in Baptisten kringen nog steeds welig tiert!

Om hiervoor een bewijs te leveren behoef je immers maar een willekeurige De Christen op te slaan met overlijdensadvertenties! Hoe vaak lees je dan immers niet: ,,De Heer heeft tot Zich genomen of De Heer heeft thuisgehaald," enz. Ja, zo nu en dan lees of hoor je zelfs: ,,Bevorderd tot heerlijkheid!"....

In goede gemoede vraag ik me dan vaak af: Als je toch tot de Bijbelse ontdekking gekomen bent, dat alleen Gods Woord richtsnoer dient te zijn in je geloofsleven, waardoor je de volwassen Doop der Onderdompeling hebt aanvaard, hoe kan je dan tevens nog zo blind blijven voor de eerste leugen van satan, die ons wijs wil maken (zie Genesis 3:4) dat God met zijn waarschuwing aan het mensdom een sprookje verteld heeft!

Alle heidenen, vele goddelozen (spiritisten, reïncarnisten, magnetisten enz.) en verreweg de meeste christenen geloven nog steeds in deze uitspraak van deze vader der leugenen! Zou het misschien komen, omdat Satan de vorst dezer eeuw genoemd wordt? Maar wij hebben toch een andere vorst? Is het voor een kind van God dan niet genoeg, dat wij straks bij Jezus' wederkomst opgewekt zullen worden, van Hem onsterfelijkheid zullen ontvangen en voor eeuwig op een nieuwe aarde zullen mogen leven?

Wordt het niet hoog tijd dat we de Duivelse Uitvinding van een zogenaamde onsterfelijke ziel, waar de bijbel nergens over spreekt en waardoor het geloof voor velen een zweverig lachertje wordt, ogenblikkelijk en nadrukkelijk gaan afzweren?! Kunnen we Onze Heiland niet beter geloven, Die ons in het verhaal van Lazerus vertelt en verzekert, dat de dood voor Gods Kinderen een slaap is, waaruit hij net zo zeker bij Zijn wederkomst mag en zal opstaan als hij dat met zijn vriend Lazerus gedaan heeft?!

Is het dan zó moeilijk om te geloven, dat de dood onze laatste vijand is, maar dat we de heerlijke belofte hebben van de Opstanding! In alle toonaarden zegt De Heilige Schrift ons immers, dat de doden niets weten! Of bent u misschien jaloers over het feit, dat er met sommigen uitzonderingen zijn gemaakt, zoals een Henoch of een Elia, die zoals u weet *niet* behoefden te sterven, maar in deze tussentijd in de Hemel mogen zijn. Uitzonderingen bevestigen echter de regel; vandaar dat er staat geschreven: De aarde (ook dus de *nieuwe* straks) heeft Hij aan de mensen gegeven: (Ps. 115:16) Al onze hemelversjes hangen zodoende in de lucht! Ze stammen uit een onbijbels en van oorsprong Heidens en Rooms gedachtenklimaat! Nergens in de Schrift is er gelukkig sprake van lichaamloos menselijk bestaan, van zielen die zien zonder ogen en juichen zonder stem!...

Geve De goede God, dat we als Christenen spoedig weer allemaal, het leven van nú en het leven van het hiernamaals mogen gaan verstaan naar de schriften tot eer van Zijn naam!

v.d. Vlis, Gasselte

Betreft ,,de Christen" nr. 21 -d.d. 24 mei '85

Geachte broeders,
Bij het doorlezen van de rubriek ,,Bij ons in de gemeente" viel het me op, dat er gemeenten zijn die er maar niet in slagen een predikant te vinden, die bereid is zijn schouders onder het werk te zetten en waardoor deze gemeenten lang vacant blijven (zie Haarlem en A'dam b.v.).
Ik beperkt me bij de zin ,,wat kan onze Uniegemeenschap doen voor de kleine gemeenten" en ,,totnutoe is er niets gedaan" Wel erg ontmoedigend voor deze gemeenten in moeilijke omstandigheden. Is het juist niet een stukje Unie-werk *òm* te zien naar deze gemeenten die maar door moeten ploeteren? In het verleden heeft de Unie nogal wat predikanten aan de gemeenten onttrokken. Wordt het nu niet eens tijd dat de Unie aan deze gemeenten eens een paar jaar iemand *géèft*. Ik denk dan in dit verband aan b.v. de evangelisatie-predikant. Het werk van evangelisatie-predikant is zeker belangrijk, maar zou het niet belangrijker zijn bovengenoemde gemeenten als evangelisatiegebied te beschouwen? Ik denk dat het erg bemoedigend zal werken als er weer eens een andere start is en ze ondervinden wat het is ,,Samen gemeente te zijn". Ik bedoel in dit ,,samen" niet dat 1 predikant 2 gemeenten moet dienen, maar wel vanuit de Unie ,,Samen-gemeente-te-zijn" in verbondenheid aan de Unie. Dàt is toch ook het werk van de Unie?
Of vergis ik me daarin?

Verder viel het me op dat in het boekje ,,Namen en Jaren" over Bapt. voorgangers achter verschillende namen: Bd (bijz. dienst) en VB (voorgangerschap beëindigd) staat, terwijl ook een aantal predikanten met vervroegd emeritaat zijn gegaan, dit om gezondheidsredenen.
Wordt het zo langzamerhand niet eens tijd dat men vanuit de Unie een onderzoek instelt waarom predikanten in bijz. dienst overgaan, of vervroegd het voorgangerschap beëindigen en vervroegd met emeritaat gaan?
Het zal zeker een zinvol onderzoek zijn.

J. de Jong-Schrijvers, Duiven

Oproep **Oproep**

Wie heeft na de Volleybaldag in Emmeloord per ongeluk mijn rode T-shirt met drukknopen meegenomen, graag een telefoontje naar Meiny Coens, Tel. 05151-2132.

Uitgave van de Baptisten Gemeenten in Nederland
Redaktie: Mevr. A. W. Lindenborn-de Graaff, ds H. Ploeger, prof. dr. J. Reiling, dr. O. H. de Vries, ds C. van Wier. Alle kopij te zenden aan de eindredakteur ds H. Ploeger, Kraaiensteinlaan 10, 6825 DH Arnhem.
Voor abonnementen en advertenties: Administratie De Christen, Biltseweg 10, 3735 MC Bosch en Duin. Abonnementenprijs bij vooruitbetaling ƒ 43,— per jaar, voor abonnees in het buitenland ƒ 60,— per jaar.
Administratie: De Vinkenhof, Biltseweg 10, 3735 MC Bosch en Duin, tel. 030-784457 - postgironummer 9260 t.n.v. Unie van Baptisten Gemeenten, Amsterdam.

dc

DE CHRISTEN
WEEKBLAD VAN DE BAPTISTENGEMEENTEN

****

Op D.V. 24 juni a.s hopen wij met onze ouders en grootouders te herdenken dat zij 50 jaar geleden in het huwelijk traden.

J. LEINENGA
en
K. H. LEINENGA-KIP

Dat de Here hen nog lang voor elkaar en voor ons mag sparen is de wens van hun dankbare kinderen en kleinkinderen.
Schere 226
3085 DZ Rotterdam

Wij verwachten u op maandag 24 juni a.s. op de receptie van 20.00 tot 22.00 uur in restaurant Plaswijck, C.N.A. Looslaan 9, 3054 BN Rotterdam (Hillegersberg)

****

wie bij alle zorg geniet heeft iets moois gekregen
van de god die zo graag ziet dat wij dankbaar leven

in ons gezin is vandaag geboren een zusje voor gerson en yorgos die wij de namen

ettemarie paulien

we noemen haar

JETTEMARIE MARIE

dick en janny van 't wout

5 juni 1985
goudenregenstraat 125,
2681 gh monster

****

„Looft de Heer, want Hij is goed".

Wij hopen op maandag 24 juni D.V. de dag te herdenken, dat het 25 jaar geleden is, dat wij in het huwelijk zijn getreden

A. REUVEKAMP
H. REUVEKAMP-NIEMEIJER

Hun dankbare zonen:
Gerrit, Jaap, Marcel en Douwe

7812 TB Emmen, juni 1985
Druwerbrink 51

Gelegenheid tot feliciteren van 19.30 - 21.30 uur in het Paviljoen van het Noorder Dierenpark te Emmen (ingang Sterrenkamp)

****

1930 12 juni 1985

Want bij U is de fontein des levens, in Uw Licht zien wij het licht.
Ps. 36:10

Met grote dankbaarheid berichten wij u dat onze geliefde ouders, grootouders en overgrootouders

A. BAKKER
en
Tj. BAKKER-DE BOER

op 12 juni j.l. hun 55 jarig huwelijksfeest mochten beleven.

I.v.m. een onlangs ondergane hoofdoperatie van de bruidegom is het feest in alle stilte gevierd.

Hun dankbare kinderen, kleinkinderen achterkleinkinderen.

Heiloo, Holleweg 104
12 juni 1985

****

Onze ouders

Th. GREEVINK
en
H. GREEVINK-VAN BEEK

zijn 25 jaar getrouwd.

Gelegenheid tot feliciteren is er 29 juni a.s. in „Het Trefcentrum" Graslaan 43-a te Arnhem van 16.00 - 18.00 uur.

Netty en Erma Greevink
Ranonkelstraat 53b, Arnhem

Weduwnaar 61 jaar, baptist z.k.m. gelovig vrouw. Brief onder nummer 14.100

Vakantiegangers in Drenthe
De gemeente in Hoogeveen ontvangt u graag in haar diensten om 10:00 uur en 19.00 uur, in de Beth-El kerk, Boekweitlaan 65a.
In juli en augustus wordt u na de morgendienst een kopje koffie aangeboden.

Op 14 mei overleed onze broeder,

ge **PIETER HELLINGWERF**

in de ouderdom van bijna 82 jaar.

Matth. 5 vers 3
Zalig zijn de armen van geest, want zij zullen God zien.

Baptistengemeente Makkum

De Heer nam, na een moedig gedragen lijden, tot Zich onze zuster

HARMANNA MARIA HUIZING

echtgenote van Jan Bok, op de leeftijd van 77 jaar.

„Uw genade is mij genoeg"
Baptistengemeente Stadskanaal-Noord

Op de leeftijd van 81 jaar is van ons heengegaan onze zuster

LAMMIGJE BOOIJ

weduwe van Jacobus Godefrooij

Baptistengemeente Emmen

In haar Heer en Heiland ontslapen, onze zuster

PIA UNIKEN-GRUBEN

op de leeftijd van 51 jaar.

Hoogezand, 24 mei 1985

Baptistengemeente Hoogezand

Door haar Heer en Heiland thuisgehaald onze zuster

NEELTJE LIJSLAGER—HARTOG

op de leeftijd van 80 jaar

„Ik ben de opstanding en het leven wie in Mij gelooft zal leven"

Baptistengemeente Emmen

dc
DE CHRISTEN
WEEKBLAD VAN DE BAPTISTENGEMEENTEN
100e jaargang - nummer 25/26 - 28 juni 1985

Rust een weinig

H. Ploeger

Wat klinkt er een liefde, een bezorgdheid door in de woorden van Jezus tot zijn volgelingen: Komt hier en gaat (met Mij) alleen naar een eenzame plaats en **rust een weinig**, Mc 6:31. De volgelingen hadden (immers) met en vanwege Jezus een druk, een bezet, een enerverend, een emotioneel leven. Ze hadden zelfs geen tijd om te eten, noteert Marcus. En dát wil toch wel wat zeggen.
Zomertijd is vakantietijd. Sommigen zijn al geweest, anderen gaan nog. Velen moeten thuisblijven: ouderdom, ziekte, geboorte, gezinsomstandigheden, en helaas: financiën, verhinderen velen er een tijdje uit te breken. Aan hen denken we ook als we luisteren naar Jezus' uitnodiging: Rust een weinig.

Psalm 23 komt je dan vanzelf in de zin: Hij voert mij aan rustige wateren. Ja zelfs: Hij doet mij nederliggen in grazige weiden. Ideale vakantieplaatsen.
Beter dan wie ook heeft God geweten hoe zeer wij af en toe rust nodig hebben. Pauze. Stilstand. Op de zondagen, maar ook op de andere dagen, op andere tijden. Niemand kan iemand echter voorschrijven hoe hij zijn vrije dagen moet besteden.

Rusten, uitrusten is mooi, en goed. Maar het werk blijft. Zelfs in de vakantie. Niet alleen voor de huismoeders - voor hen blijft in de vakantie vaak teveel werk te doen! -maar ook voor anderen.
Wat de discipelen overkwam, kan ook ons overkomen. De mensen kwamen hen achterna. De mensen zochten Jezus. Jezus was in het gezelschap van zijn discipelen. Dus kregen de discipelen ook met hen te maken.
Onontkoombaar.
Waar wij ook heentrekken, altijd en overal zullen er weer mensen zijn. Mensen die ons voorbijlopen, mensen die tegen ons opbotsen, mensen die ons aanspreken, die wellicht een beroep op ons doen. Aan wier lot wij niet achteloos voorbij kunnen gaan.
De wereld verandert immers niet, ook niet als bijna half Europa zich op weg begeeft naar elders om dingen te zien die men al of niet al eerder zag. Om avonturen te beleven waarvan men wellicht altijd al gedroomd heeft.

De nood der mensen blijft. Ook tijdens rustperioden. Misschien krijgt u de kans tijdens uw vakantie eens met iemand te praten die uw vertrouwen heeft. Zodat u eens min of meer uw hart kunt uitstorten. Misschien ontmoet u iemand die u een weg, een goede weg kan wijzen. Misschien moet u wegwijzer zijn voor mensen.

En voorts, de vakantie gaat voorbij. In Marcus 9 lezen we dat Jezus met enkele volgelingen op de berg was (de berg der verheerlijking, zeggen wij nu). Maar daar bléven ze niet. Ze moesten terug. In het dal was de nood: de schreeuw van een vertwijfelde vader vanwege de onbeheersbare ziekte van zijn zoon. Wat een confrontatie voor de drie discipelen! En toch, ze hadden het kunnen weten: de nood blijft. Europa, Nederland, Amsterdam, Arnhem, Dokkum en Deventer, ze veranderen niet wezenlijk tijdens uw afwezigheid. Ook in de vakantie staan we midden in de wereld. Ook na de vakantie.
In déze wereld met al zijn nood en verkrachting en verbijstering en verdwazing. Met zijn miljoenen die geen (uit)weg weten. Mensen die wellicht naar u en mij niet vragen, maar voor wie wij wel een woord hebben.
Een boodschap. Jezus leeft. De Man van smarten die stierf voor allen.

Hebben wij rust nodig vanwege de opgestapelde vermoeidheden? Of hebben wij rust nodig om voorbereid te worden op de arbeid?
Zowel het een als het ander zal waar zijn. Wie dat beseft, zal een heilzame rust genieten. Namelijk, dat het goed rusten is na gedane arbeid, en dat het goed werken is na een welverdiende rust.

DEZE WEEK

BAPTISTEN GEMEENTE: TUSSEN KERK EN OP WEKKINGSBEWEGING

Het is al vaker in deze kolommen beweerd: baptisten gemeenten leven in de spanningsvolle sfeer tussen kerk en opwekkingsbeweging. En zolang er baptisten bestaan zal dit herhaald moeten worden. Ons geestelijk recht van bestaan temidden van zoveel kerken en gemeenschappen hangt er voor een belangrijk deel van af in hoeverre we dit als baptisten waar weten te maken: te leven tussen kerk en opwekkingsbeweging.

Kerk en Geest

Het woordje ,,kerk'' wordt zowel gebruikt voor de geloofsgemeenschap van christenen als voor het gebouw waarin zij samenkomen. Al heel spoedig in de geschiedenis had dat gebouw bij voorkeur iets monumentaals. Hoog en breed stond de kerk temidden van de kleine en bouwvallige huisjes van de gelovigen die haar gebouwd hadden. De ,,kerk'' overschreed de grenzen van het menselijke: met haar torens reikte ze tot de hemel en met haar dikke muren en machtige gewelven trotseerde zij de eeuwen.

Geloofsgemeenschappen die in zulke kerkgebouwen bijeenkomen nemen iets van het karakter van die gebouwen over. ,,Kerk'' als geloofsgemeenschap heeft van oudsher de pretentie om in theologie, organisatie en liturgie als een kathedraal de eeuwen te trotseren. Het woordje ,,kerk'' duidt op eeuwige goddelijke onveranderlijkheid temidden van de woeling der tijden.

In verband met ons onderwerp moet gewezen worden op de wijze waarop de kerk altijd het pinksterevangelie heeft uitgelegd en toegepast. De kerk heeft haar eigen eeuwig durende onveranderlijkheid steeds ,,bewezen'' met een beroep op het pinksterfeest. De Heilige Geest is eens en voor altijd uitgestort op de apostelen en op de kerk der apostelen. De kerk *heeft* de Geest. Door de Geest heeft de kerk deel aan de goddelijke eeuwigheid. In de theologie der klassieke kerken staat het werk van de Heilige Geest in dienst van de eigen kerkelijke onveranderlijkheid. Juist op dit punt onderscheidt de opwekkingsdienst zich van de kerk.

Opwekkingsbeweging en Geest

Anders dan de kerken heeft de opwekkingsbeweging steeds benadrukt dat het pinksterfeest zich voortdurend moet ,,herhalen''. De uitstorting van de Geest op het pinksterfeest in Jeruzalem was de baanbrekende eerste van een serie uitstortingen van de Geest, die zal duren tot aan de wederkomst des Heren. In zijn pinkstertoespraak citeerde Petrus de profeet Joël: ,,En het zal zijn in de laatste dagen, zegt God, dat Ik van mijn Geest zal uitstorten op *alle vlees*'' (Hand 2:17). De opwekkingsbeweging wijst er op, dat in Jeruzalem de Geest niet werd uitgestort op *alle vlees*. Dat zal pas gebeuren ,,in het laatst der dagen'', wanneer Christus op aarde terug komt om zijn werk af te maken.

De opwekkingsbeweging geeft in haar theologie tussen het eerste pinksterfeest te Jeruzalem en de uitstorting van de Geest op alle vlees in de voleinding, plaats aan steeds nieuwe uitstortingen van de Geest. Hiermee geeft de opwekkingsbeweging haar eigen geestelijke visitekaartje af: vanaf de vroegste kerkgeschiedenis heeft een opwekkingsbeweging zichzelf gepresenteerd als een ,,vernieuwd pinksterfeest'', als een ,,nieuwe uitstorting van de Geest''.

Talrijke voorbeelden zouden hier genoemd kunnen worden, van de Montanisten uit de tweede eeuw, via de opwekkingsbeweging rond John Wesley in de 18e eeuw, tot de ,,Jesus-movement'' uit de jaren 1960/70. Ik wil alleen wijzen op een van de kenmerkende overtuigingen van de pinksterbeweging. Volgens pinksterchristenen moet de ervaring van de bekering gevolgd worden door een tweede daaropvolgende ervaring van een ,,doop met de Heilige Geest'', een soort ,,herhaling'' van het pinksterfeest in de sfeer van eigen geloofsgeschiedenis. Met deze opvatting - het is in de kerkgeschiedenis met de stukken aantoonbaar - neemt de pinksterbeweging de grondgedachte van de opwekkingsbeweging aller eeuwen over: tussen pinksterfeest en wederkomst moet de uitstorting van de Geest steeds opnieuw herhaald worden.

Baptisten en de opwekkingsbeweging: we leven ervan en we sterven er ân.

De kerk ziet zichzelf als een de eeuwen trotserende onveranderlijke grootheid, waarbij de Geest de geest van haar eigen onveranderlijkheid is.

De opwekkingsbeweging daarentegen leeft van vernieuwing, naar het model van de grote vernieuwing op het eerste pinksterfeest. De opwekkingsbeweging heeft de dynamiek om traditionele vormen van kerkelijk leven en eredienst door nieuwe te vervangen. De geschiedenis leert dat een tijd van opwekking ook een tijd van oecumene is: een gemeenschappelijke vernieuwingservaring brengt gelovigen uit verschillende kerken als vanzelf bij elkaar. In de opwekkingsbeweging is de Geest de geest van dynamische vernieuwing, waarin het bestaande en traditionele fundamenteel gerelativeerd wordt.

Baptisten gemeenten leven in de spanningsvolle sfeer tussen kerk en opwekkingsbeweging.

We willen geen ,,kerk'' zijn. We hebben geen apostolische successie, die door de eeuwen heen een baptistisch ambt geestelijk zou moeten legitimeren. We hebben geen dogma's waarin geloofswaarheden voor alle tijden nauwkeurig zijn omschreven.
Baptisten gemeenten kennen wereldwijd een menigte van verschillende organisatievormen en wijzen van samenkomen. We zoeken ons geen vaste plek in de wisseling van tijden en culturen.

Aan de andere kant willen baptisten ook méér zijn dan opwekkingsbeweging. Opwekkingsbewegingen komen en gaan. Baptisten zoeken de vernieuwing die een opwekkingsbeweging bracht te consolideren in een gemeente.

Baptisten gemeenten leven niet van kerkelijke tradities maar van de vernieuwing die de opwekkingsbeweging brengt! Baptisten moeten erg opletten wanneer veel leden uit traditionele kerken naar hun gemeenten overkomen: zoeken ze er echter vernieuwing of eerherstel van tradities en vormen die in hun eigen kerk in onbruik raken?
Baptisten gemeenten leven van de opwekkingsbeweging. De geschiedenis leert, dat het baptisme doorgaans groeit wanneer het deelneemt aan een opwekkingsbeweging die breder is dan de grenzen van eigen geloofsgemeenschap. De opwekkingsbeweging: we leven ervan.

En soms sterven we er ân. Namelijk wanneer we ons eigen verleden en onze historische gegroeide tradities heilig gaan verklaren. Om dit te actualiseren: het nederlands baptisme kraakt in zijn voegen. Organisatorisch, financieel, geestelijk. Vóór we deze crisis organisatorisch en financieel en theologisch gaan ,,regelen'' moeten we ons als baptisten eerst een vraag stellen die te maken heeft met onze identiteit als gemeente tussen kerk en opwekkingsbeweging: Zijn we in deze crisis bezig te sterven aan de opwekkingsbeweging? Zijn we geestelijk verkalkt, zodat we nodig aan een vernieuwende impuls vanuit de opwekkingsbeweging toe zijn? Is datgene wat onze uniegemeenschap onder spanning zet en bedreigt werkelijk afkomstig uit de sfeer van de opwekking? Dan moeten we er eerst aan sterven om er later nieuw van te kunnen leven! Of worden we bedreigd door eigen traditionalisme?

Pogingen oude zekerheden te restaurere . Pogingen ons opgedrongen vanuit kerkelijk traditionalisme? Wie het weet mag het zeggen!

O.d.V.

van deze kant bekeken

DE MANTEL

Huizinga

Kleren maken de man niet al moeten we toegeven dat kledij soms een krachtig woord meespreekt. Toen de paus hier rondreed deed hij dat in een prachtig wit gewaad en dat maakte indruk. Engelen verschenen vroeger ook in het wit. In de dagen van zijn verblijf hier vroeg ik me af hoe deze man bij de massa zou overkomen als hij in een gewoon kostuum had rondgelopen. Met een gewone hoed op en niet met een mijter of iets van die aard. En welke indruk die kardinalen zouden hebben gemaakt als ze zich niet in rode mantels hadden voortbewogen, maar net als die gereformeerde broeder zonder toga onder de mensen hadden vertoefd. Het gewaad zegt wat. Wat veel. Velen, vrees ik, geloven er min of meer in. Ze willen niet meer denken aan het feit dat eens daar een gewone mens van vlees en bloed loopt. Het kleed maakt van een mens een Übermensch. Wordt een vrouw door een bontmantel niet uitgetild boven haar seksgenoten, ja, soms boven zichzelf? En denk maar aan een generaal met zijn behang op de borst.

In de dagen dat er een deel der christenen de hemelvaart van Jezus vierde, las ik in het tweede boek der Koningen, het tweede hoofdstuk, over de glorierijke hemelvaart van de man met de ruige mantel, Elia. Het oude testament eindigt met de profetie: ,,Zie, ik zend u de grote profeet Elia, voordat de grote en geduchte dag des Heren komt''. Op de berg der verheerlijking ontmoet Jezus twee grote mannen uit het oude verbond: Mozes én Elia. Als Jezus gekruisigd wordt menen een paar omstanders dat hij om de profeet Elia roept. Na eeuwen nog leeft deze man in het hart van Israël. Elia ontmoette God op de Horeb en daar verborg de mens zijn gezicht in z'n mantel. Als hij Elias ziet, ploegend met het twaalfde koppel ossen, werpt Elia in 't voorbijgaan Elias de mantel om. En op staande voet laat Elisa de ossen de ossen en gaat hij Elia achterna.

Ook Elia moest de aarde verlaten. En hij wist het. Elisa wist het ook. Andere profeten wisten het. Telkens wil Elia alleen verder gaan, maar Elisa blijft bij hem. Ze moeten de Jordaan over. Een brug is er niet. Elia neemt zijn mantel en slaat ermee op het water dat zich deelt zodat ze beiden droogvoets kunnen oversteken. Dan vraagt Elia: ,,Wat kan ik nog voor je doen voordat ik van je word weggenomen?'' ,,Geef mij een dubbel deel van uw geestesgaven! zegt Elisa''. ,,Je vraagt wel iets heel moeilijks, maar als je er getuige van mag zijn dat ik van je word weggenomen, gaat je wens in vervulling; anders niet,'' antwoordt Elia.

U moet dat afscheid zelf maar lezen. Het is aangrijpend, boeiend. Als Elia als op een zegewagen Gods wereld binnenrijdt, jammert Elisa. Toen hij hem niet langer met zijn ogen kon volgen, greep hij zijn kleren en scheurde die uit droefheid in tweeën.

Toen raapte hij de mantel van Elia op en keerde terug. Bij de Jordaan gekomen slaat hij met de mantel op het water en roept: ,,Heer, God van Elia, waar bent u?'' En het water week opnieuw, zodat hij kon oversteken....

Lezend denk ik aan Jezus en aan wat hij ons gaf. Zijn kleren hadden de soldaten dobbelend onder zich verdeeld. Geen mantel bleef er over. Hij liet niets na. Geen huisje, geen stukje land, geen boekje, geen letter. Maar wat hij wel naliet is van een dermate grote diepgang en omvang, van een zo grote betekenis voor de geschiedenis der mensheid, dat we er ons niet meer dan een fletse voorstelling van kunnen maken. Diep heeft hij geploegd op de akker der aarde en nog rolt zijn woord van kust tot kust. Zolang er hier mensen zullen zijn zal zijn woord gehoord worden. Het zijn woorden van eeuwig leven, zo goddelijk en zo menselijk, dat ze niet zullen sterven. En wij, wij zijn zijn erfgenamen.

Toen Elisa Elia zag verdwijnen, scheurde hij in wanhoop z'n kleren. Hij erfde de mantel en een dubbel deel van de geestesgaven en daarnaar had de opvolger begeerd. Tenslotte heb je aan een mantel niet veel. Zoals boven gezegd: sommigen ,,trappen'' daar wel in, maar een mantel verslijt. Geestesgaven groeien en verspreiden grotere glans; zijn een weerschijn van Gods eeuwig werkzame geest. Elisa vroeg niet om de mantel. Hij zocht naar wat achter de mantel schuil ging. Eigenlijk moet je medelijden hebben met mensen die zich vergapen aan de buitenkant. Die een pausmantel zoeken, een generaalsuniform. Die de begeerte koesteren om leider te zijn van een hechte organisatie en hunkeren naar een massaal heilgeroep. De Heer, onze Heer, legde z'n kleren af, nam een linnen doek en wies de voeten van zijn mannen. Daarin liet hij meer na dan ze beseften: ,,Wat ik doe weet gij nu niet, maar ge zult het later verstaan''

Pertrus ging later in Kornelius' huis de ogen en de oren open. Geen verbergende mantel maar de onthullende Geest van de Levende werd aan mannen en vrouwen geschonken.

Bijna benauwend is Gods gulheid voor de mens, jong of oud, slaaf of vrije. De waarde van welke mantel ook weegt niet op tegen de inwoning van de Geest. Voor sommigen geldt nog: gij zult het na dezen verstaan.

NAMEN EN JAREN

Van het zgn. voorgangersboekje zijn ruim 300 exemplaren afgeleverd. Ook hebben alle afnemers een lijst gekregen met verbeteringen en aanvullingen (mocht er per ongeluk iemand zijn overgeslagen, laat die zich dan even melden s.v.p.).

Omdat er ook sindsdien nog enkele wijzigingen te melden zijn, geven we die bij dezen door:

pag. 6 Berkel, W. P. van
1985 Stadskanaal-Z

pag. 10 Dekker, A. G. den
geboren in 1951; 1984 (Siddeburen)

pag. 16 Huizing, W.
geboren in 1957

pag. 16 Jansma, T.
1985 Ov.

pag. 18 Jong, C. de
1969 Bd (soc.werk); 1974 Bd (zwakz.past.)

pag. 20 Lindeman, Ph.
1985 Em.

pag. 24 Plevier, H. Th.
1958 Zandbulten; 1959 Nieuwe Pekela

pag. 28 Rovers, G. B.
geboren in 1948; 1983 (Foxhol)

pag. 40 Wijchers, P.
1985 Enschede

In het vervolg zal ieder die er prijs op stelt de nieuwste gegevens bij de hand te hebben deze zelf in z'n boekje moeten bijschrijven, lettende op de publicatie's van het uniebureau en de gemeenten.

Intussen is er nog een aantal exemplaren beschikbaar. Omdat er nu geen dubbele porto meer berekend hoeft te worden, is de prijs verlaagd tot *f* 3,75. Bestellingen via postgiro nummer 1346478 ten name van ,,Namen en Jaren'' te Groningen.

Het doet me genoegen van sommigen te vernemen, dat het boekje vrij geregeld gebruikt wordt. Aan degenen, die op- en aanmerkingen hebben gemaakt, zeg ik dank; bijzondere erkentelijkheid is gepast tegenover alle medewerkers.

Uit de opbrengst hebben we een bedrag van *f* 250,— kunnen overmaken ten behoeve van het Bibliotheekfonds van ons seminarie.

Wassenberghstraat 61, Groningen

N. v. Beek

OPEN DAG JEUGDBURO

Voor gesprek, bezichtiging, aanschaf materiaal of zomaar even rondneuzen bent u welkom op de open dag: De koffie staat klaar op 24 augustus; van 10.00 - 13.00 uur.

Tussen en lezen en verstaan

HET PROFETISCHEWOORD

J. Reiling

2 Petrus 1: 16-21 speelt een belangrijke rol wanneer het gaat om de inspiratie van de Schrift. Toch is dat niet de eigenlijke boodschap van deze verzen. Die gaat over de betrouwbaarheid van het profetische woord. Maar wat is dat profetische woord eigelijk? Wat moeten we daaronder verstaan? Een onderzoek hierover werpt ook licht op de Schriftbeschouwing.

De opening van de Schrift

Het verhaal van Paulus' wedervaren in Thessalonica is spannend en tegelijk boeiend. Het begint heel rustig met discussies in de synagoge en het eindigt met een snelle nachtelijke aftocht na relletjes op de dag ervoor. Het laatste is meer bekend dan het eerste. Toch gebeuren in die betrekkelijke rustige weken van gesprekken in de synagoge heel belangrijke dingen. Ze worden maar kort door Lucas aangeduid maar zijn het waard nader bekeken te worden.

Hoe moet je het aanleggen als je je eigen volks- en geloofsgenoten duidelijk wilt maken dat Jezus van Nazareth de Messias van Israel is? Je hebt bijna alles tegen. Hij bleek geen koning te zijn want Hij kwam aan een kruis te hangen. Van zijn opstanding is niemand getuige geweest, alleen beweren sommigen dat ze Hem naderhand hebben gezien. De enige manier om je mede-Joden te overtuigen is dat je duidelijk weet te maken dat de Schrift zegt dat de Messias moest lijden en sterven en opstaan uit de doden. Daarom grijpt Paulus naar de bijbel, dat is wat wij nu het Oude Testament noemen. Hij 'opende de Schriften', zegt Lucas. Zo staat het ook in de Staten Vertaling (in de meeste andere vertalingen is het anders weergegeven). De evangelist gebruikt dit woord met opzet. Hij wil ermee aangeven dat Paulus daar in Thessalonica hetzelfde doet als de Opgestane, die aan de Emmausgangers de Schriften opende (Lucas 24:32). Zij kenden de Schriften wel maar ze wisten niet hoe ze die moesten lezen. Ze waren voor hen een gesloten boek. De Opgestane leerde hen ze te lezen in het licht van zijn lijden, sterven en opstanding. Daardoor gingen de Schriften open en onthulden hun eigen betekenis.

De kracht en de komst

In 2 Petrus 1: 16-21 is iets vergelijkbaars aan de gang. De schrijver die weet dat zijn levenseinde nabij is wil zijn lezers iets nalaten. Nog één keer wil hij hen bepalen bij het meest wezenlijke van het geloof. Hij doet dat schriftelijk want dan blijft het staan ook als hij er zelf niet meer zal zijn. Hij voert zijn lezers terug naar de boodschap waarmee hij tot hen is gekomen. Hij heeft hun 'de kracht en de komst van onze Heer Jezus Christus' bekend gemaakt, de macht van de Heer die openbaar zal worden bij zijn komst. Maar tegelijk wil hij zijn lezers nog een keer duidelijk maken waarop deze prediking berust: niet op kunstig bedachte mythen (blijkbaar waren er ook mensen die met zulke mythen de boer op gingen, op het stuk van de godsdienst kon je nu eenmaal alles tegenkomen) maar op **eigen waarneming**, Meer nog dan alleen waarneming, ook inwijding. Het was immers maar enkelen gegeven om er bij te zijn op de berg der verheerlijking, waar even alles van Jezus heel duidelijk werd: Hij was de geliefde Zoon van God. Deze openbaring is het onwankelbare fundament van de apostolische prediking.

Nu volgt in de gedachtengang van de schrijver een verrassende wending. Hij houdt, schrijft hij, daarom het profetische woord voor des te betrouwbaarder.

Wat kan hij daarmee bedoelen? De uitdrukking 'het profetische woord' komt alleen hier voor in de bijbel. Later spraakgebruik maakt duidelijk dat daarmee het Oude Testament in zijn geheel wordt bedoeld. Niet alleen de boeken van de profeten maar alles, ook de Psalmen, de Tora en de Spreuken. Profetisch was dit woord in de eerste plaats omdat het in Christus is vervuld. Juist de vervulling maakt het woord des te betrouwbaarder. Anders gezegd: in Christus waren de Schriften geopend en in hun betekenis onthuld. —

Vervuld

Het woord is dus in de eerste plaats profetisch omdat het is vervuld. Daarmee is zijn profetische betekenis echter niet uitgeput. De vervulling zelf wijst naar de toekomst, naar verder en definitieve vervulling. Daarom doet de gemeente er wel aan zich op dit woord te blijven oriënteren totdat de dag van de laatste vervulling zal zijn aangebroken. Het profetische woord is niet alleen vervulde maar ook openstaande profetie. Wat beide vormen van profetie verbindt is het Christusgebeuren want dat gebeuren is tegelijk voltooid en onvoltooid, vervuld en openstaand. Beide, de vervulde en de openstaande profetie, zijn christocentrisch bepaald en moeten christocentrisch bepaald en moeten christocentrisch worden uitgelegd. Dit laatste staat niet met zoveel woorden in de tekst maar ligt toch duidelijk ten grondslag. De wederkomst is immers Christusgebeuren.

De schrijver heeft het woord 'uitleg' nog niet gebruikt maar toch zit het al in zijn gedachten. Want - tamelijk onverwacht - voegt hij aan zijn woorden een zin toe die wel over de uitleg van het profetische woord gaat: dat woord laat geen eigenmachtige uitleg toe. Je kunt het woord niet laten zeggen wat je zelf al dacht. Dat kan niet omdat de profetie een product van de Heilige Geest is: door de Heilige Geest gedreven hebben mensen van Godswege gesproken (v. 21).

De juiste uitleg

De apostolische schrijver zegt niet wat dan wel de goede uitleg is. Gewoonlijk worden zijn woorden zo verstaan dat de ware uitleg van de Schrift ook door de Geest moet zijn ingegeven. Op zichzelf is dat zeker waar. Het is alleen de vraag of de schrijver dat hier ook werkelijk bedoelt.

De Geest kun je immers niet bewijzen. Iedereen kan wel beweren dat hij de Geest heeft als hij zijn eigen uitleg van de Schrift geeft. Er zijn immers mensen die de Schrift verdraaien (3:16). Daarom ligt het voor de hand dat de schrijver meer wil zeggen dan alleen dat de ware uitleg van de Schrift uit de Geest moet zijn.

Als we vers 20 en 21 lezen in samenhang met de voorafgaande woorden dan wordt wel duidelijk wat hij bedoelt. De juiste uitleg van de Schrift is daaraan te kennen en te toetsen dat zij christocentrisch is. Christus is het hart van het profetische woord. De Schriften getuigen van Hem (Johannes 5: 39).

Schriftbeschouwing

Voor de Schriftbeschouwing is dit alles van groot belang; naar mijn mening van groter belang dan dat de profeten door de Geest werden gedreven. Dat is voor de schrijver een vaststaand uitgangspunt. Het is voor hem en voor zijn lezers vanzelfsprekend. Waar het hem echter op aankomt is dat de door de Geest ingegeven profetie Christusprofetie is.

Wij mogen dit transporteren naar onze eigen omgang met de Schrift. Zij moet allereerst gelezen worden als Christusgetuigenis en niet bijvoorbeeld in de eerste plaats als wet. Dat brengt haar christocentrisch karakter met zich mee.

Christus is haar inhoud, Christus in verleden, heden en toekomst. Christus is haar norm en toetssteen. De weg van de inspiratie naar het gezag van de Schrift loopt via Christus.

De Schriftbeschouwing die hiermee wordt aangereikt zouden we wellicht trinitarisch kunnen noemen: God is de oorsprong van de openbaring. Hij is de Schepper van hemel en aarde en ook de Schepper van de Schrift. Het is zijn Woord.

De Geest bemiddelt de openbaring van God want de Geest gaat in de mens in en neemt hem in zijn dienst. Hij vervult en inspireert. Hij drijft mensen tot spreken en schrijven.

Christus is de inhoud van de Schrift want Hij is het Woord in persoon. En om het Woord gaat het.

ROTTERDAM-ZUID

UIT DE GEMEENTEN

50 JAAR ROTTERDAM-ZUID (J.T.)

Vorig jaar is onze gemeente al aan de beurt geweest om ,,Voor de lens'' te komen. Dat was geen brug te ver... maar een jaar te vroeg, maar toch wel aardig.
Over de komende feestelijke gebeurtenissen hoort u nog wel.
Met het oog op uw agenda voorlopig het volgende:
Zondagmiddag 17 november is er de herdenkingsdienst aanvang 14.30 uur.
Om 17.00 uur is er een gezamenlijke broodmaaltijd.
Om 18.30 is de aanvang van een feestelijke bijeenkomst.

Dit is een berichtje opdat oud-leden e.a. genoemde dag tijdig kunnen reserveren.

Degene waar u eventuele inlichtingen kunt ontvangen is de sekretaresse van de Jubileumcommissie mevr. M. de Boer-Kaiser, Vlietweg 77 - 2992 GR Barendrecht, tel. 01806-12724.

OUDERENVAKANTIE

Ook in augustus is er nog een vakantieweek voor ouderen gepland.
In deze week zal er ruimte en tijd zijn voor heel veel fraaie dingen:
wandelen in de bossen, praten met leeftijdsgenoten, genieten van het komfort van ,,De Nieuwe Oorsprong''. De akkomodatie bestaat uit twee- en eenpersoonskamers, alle uitgerust met douche en toilet.
Br. en zr. Scholtens zullen deze week leiden.
Datum: 17-24 augustus.
Prijs: *f* 305,—
Aanmelden: Jeugdburo N.B.J.B., de Singel 5, 9203 XX Drachten tel. 05120-15687.

OPEN DAG JEUGDBURO

U kunt alvast noteren: het Jeugdburo N.B.J.B. houdt binnenkort weer een open dag.
Bijna wekelijks wordt het Jeugdburo in ons weekblad genoemd. Maar wat gebeurt daar nu allemaal?
U wordt uitgenodigd om dat zelf te komen bezien - we zullen u met koffie en broodjes ontvangen.
Datum: 24 augustus.
Tijd: 10.00 - 13.00 uur.

KAMPWERK N.B.J.B. WEER NAAR ,,DE VINKENHOF''

Ook dit jaar worden de tentenkampen van de N.B.J.B. weer gehouden op het terrein van ,,De Vinkenhof''. Aanvankelijk lag het in de bedoeling om de kampen te organiseren bij ,,De Nieuwe Oorsprong'', maar te elfder ure bleek dit niet mogelijke te zijn.
Het zal duidelijk zijn dat de N.B.J.B. zich erg teleurgesteld toonde over deze zaak, immers het kampwerk is een wezenlijk onderdeel van het jeugdwerk en verdient daarom een plek bij het ,,eigen'' centrum. Aan het bestuur van ,,De Nieuwe Oorsprong'' is dan ook om opheldering gevraagd, waarop inmiddels per brief is gereageerd. Daarin valt te lezen dat de bestuurders van ,,De Nieuwe Oorsprong'' weliswaar informele kontakten hadden aangeknoopt met de plaatselijke overheid, maar dat deze kontakten niet ,,hard'' genoeg bleken te zijn toen omwonenden zich beriepen op een ter plekke geldend bestemmingsplan. Het Oorsprong-bestuur verklaart ontsteld te zijn over het gebeuren. ,,De oorzaak van de ontstane situatie is een door ons gemaakte procedurefout waarvoor we u onze welgemeende excuses aanbieden'', aldus de brief.

Dadelijk na het bekend worden van de afwijzende beslissing van de plaatselijke overheid, werd kontakt gezocht met de Unie Commissie, die zich bereid toonde om ook voor 1985 het terrein rondom ,,De Vinkenhof'' weer ter beschikking van het kampwerk te stellen. De N.B.J.B. heeft met veel dank dit royale gebaar aanvaard, te meer omdat verdere alternatieven niet aanwezig waren. Intussen is de kampcommissie van de N.B.J.B. spoorslags begonnen om de voorbereidingen te treffen voor een goed verblijf op ,,De Vinkenhof''. Tot op dit moment loopt daarmee alles naar wens, zodat we toch nog het kampseizoen 1985 met vertrouwen tegemoet kunnen zien.

dc nieuws mededelingen actueel

Beroepingswerk

Beroepen te **Nieuw Buinen**: R. G. van Norel, voorganger te Mourenx (Frankrijk), die dit beroep heeft aangenomen.

Beroepen te **IJmuiden**: H. G. Boskamp te Vriescheloo.

Beroepen te **IJmuiden**: H. G. Boskamp te Vriescheloo.

Beroepen te **Winschoten**: K. M. Gerritsen te Harlingen, die dit beroep heeft aangenomen.

Beroepen te **Aangenomen naar Arnhem** (wijkgemeente Noord): W. Kos te Musselkanaal.

Van de zangbundelcommissie

Uit vele signalen die we in het verleden als Zangbundelcommissie opgevangen hebben, is gebleken dat er behoefte bestaat bij organisten, koorleiders en anderen die muziek een warm hart toedragen, om weer eens met elkaar contact te hebben.
Daarom is er op 12 oktober a.s. een muziek- en zangdag waar we elkaar hopen te ontmoeten. Op die dag zullen we kunnen genieten van zang en muziek maar ook het zelf zingen zal ruime aandacht krijgen.
Bovendien kunnen we met elkaar van gedachten wisselen over praktische zaken, die te maken hebben met zang en muziek in onze diensten.
Dit evenement vindt plaats in de Baptistenkerk in Apeldoorn (Bosweg 77) en begint om 10.00 uur.
Het definitieve programma vindt U ter zijner tijd in dit blad.
Noteert U vast de datum?

Beroepbaar gesteld

Na met goed gevolg hun studie aan het seminarium te Rüschlikon (Zwitserland) te hebben voltooid, werden de broeders P. Kingma te Buitenpost en M. de Vlas te Ede op 10 juni 1985 door de Commissie voor de Opleiding beroepbaar gesteld voor alle gemeenten.
Namens de Commissie voor de Opleiding,
H. Sikkema, sekretaris

Luxemburg

Toeristendiensten worden gehouden in La Rochette, Heimstätte ,,Am Osterbour'' (10.00 uur) in Höltzthum in de Toeristenkerk midden in het dorp van 7 juli tot 11 aug. (10.00 uur) in Luxemburg Stad, afwisselend in de Avenue Gaston Diderich 35 Pension Ste Sophie, Weimershof/Kirchberg (10.30 uur).

Kinder- en tienerkampen

van 17/7-19/7, uitgaande van de baptistengemeente Alphen a.d. Rijn-Noord. Inlichtingen bij fam. Stapper, 02503-17415.

Afscheid in Winschoten

zaterdag 29 juni van 15.00 tot 17.00 uur afscheidsreceptie van D.s. Van Berkel in de Baptistenkerk Azaleastraat 16a.
Zondag 30 juni afscheidsdienst om 9.30 uur in de Baptistenkerk.

uit het Uniebureau

Maart 1985
Eind maart publiceerden wij op deze plaats een overzicht van de bijdragen, die in februari waren binnengekomen. Hieronder treft u een verantwoording aan van bijdragen van gemeenten, partikulieren en instanties in de maand maart:

E.C.U.
Amsterdam-Centrum 142,10; Amsterdam-Noord 111,—; Apeldoorn 4,95; Arnhem (Zevenaar) 127,90; Deventer 170,45; Dordrecht 474,—; Eindhoven 221,35; Emmeloord 163,15; 2e Exloërmond 250,—; 's-Gravenhage 600,—; Groningen-Noord 759,70; Harlingen 174,25; Hengelo 650,—; Kollumerzwaag 97,20; Leiden 259,01; Lelystad 31,25; Makkum 175,—; Rotterdam-Zuid 256,81; Siddeburen 25,76; Veendam 500,—; Winschoten 179,88; P. H., H. 25,—; N.N., X. 100,—.

CvdO
Amsterdam-Centrum 78,05; Amsterdam-Noord 122,—; Apeldoorn 3,65; Deventer 147,85; Dordrecht 500,—; Emmeloord 143,95; 2e Exloërmond 250,—; 's-Gravenhage 650,—; Groningen-Noord 801,41; Harlingen 140,75; Hengelo 600,—; Leiden 273,45; Lelystad 42,55; Rotterdam-Zuid 271,75; Siddeburen 27,18; Veendam 500,—; Vroomshoop 568,—; Winschoten 189,75; NBVB Nieuwe Pekela 50,—.

UZC
Almelo-Ger. Str. 123,50; Almelo-Nw. str. 123,50; Amsterdam-Centrum 129,50; Amsterdam-Noord 180,—; Apeldoorn 4,50; Apeldoorn 218,55 (WIN); Arnhem (Zevenaar) 143,75; Deventer 225,20; Dordrecht 820,—; Eindhoven 308,—; Emmeloord 132,51; 2e Exloërmond 500,—; Goes 18,95; 's-Gravenhage 1.050,—; Groningen-Noord 1.313,50; Harlingen 603,35; Hengelo 1.220,—; Klazienaveen 125,—; Kollumerzwaag 296,75; Leiden 449,91; Lelystad 22,75; Makkum 175,—; Nieuw Weerdinge 350,—; Rotterdam-Zuid 445,91; Siddeburen 44,57; Ter Apel 76,50; Treebeek 640,75 (WIN); Utrecht-Centrum 250,—; Veendam 950,—; Winschoten 311,19; H. K., H. 10,—; R. T., H. 60,—; H. E. J. S., H. 25,—; N. N., X. 100,—; C. J. S., R. 600,—; N. N., L. 30,—; S. V., M. 100,—; P. H., H. 25,— (WIN); IJsselgewest 800,— (projekt); IJsselgewest 4.000,— (projekt); Gewest Holland 2.592,77 (projekt); Adm. „Tussentijds" Groningen 50,— (projekt); Gewest Z.-O.-Drenthe 5.000,— (projekt).

Noodfonds
Apeldoorn 35,—; Apeldoorn 2.677,70 (Ethiopië); Arnhem (Zevenaar) 143,75; Hengelo 80,—; Hengelo 50,— (honger Afrika); Nieuwe Pekela 185,20; Stavoren 137,65; Utrecht-Centrum 50,—; J. H., S. 50,—; J. C. T. B., O. 7,—; W. B., E. 50,—; M. H. P., Z. 20,—; D. B., H. 10,—; M. R., A. 15,—; J.B., H. 15,—; H. J. P., L. 50,— (Ethiopië); J. M. V., K. 25,—; L. B., Z. 20,—; A, G. B.-S., Z. 30,—; G. V., D. 100,—; J. K., S. 100,—; G. M., D. 50,—; Spek de Bus 3.000,— (SITE).

NBJB
Amsterdam-Noord 27,—; Apeldoorn 2,—; Dordrecht 116,—; 's-Gravenhage 225,—; Groningen-Noord 185,49; Hengelo 280,—; Rotterdam-Zuid 89,06; Siddeburen 6,30; Winschoten 44,02.

10-cents-fonds
Alblasserdam 140,—; ; Amsterdam-Noord 20,—; Amsterdam-West 50,—; Dordrecht 90,—; 's-Gravenhage 125,—; Groningen-Noord 143,78; Harlingen 102,35; Leiden 49,53; Rotterdam-Zuid 200,—; Siddeburen 4,89; Winschoten 34,16.

***f* 41.765,76**
Ruim veertigduizend gulden, dat is een mooi bedrag, nietwaar? Maar 't wordt wel even anders als er in één kwartaal (in de eerste drie maanden van dit jaar) **ruim veertigduizend gulden te weinig** is ontvangen!
Wie de cijfers van dat kwartaal vergelijkt met die van dezelfde periode in 1984 schrikt nog niet direkt. Dat is begrijpelijk, want er is in dit eerste kwartaal *f* 69.121,74 binnengekomen tegen *f* 62.076,30 in 1984.
ECU, CvdO en UZC hebben méér ontvangen dan in de eerste drie maanden van 1984; maar de opbrengsten voor NBJB en UBS laten ten opzichte van 1984 een achterstand zien, zoals uit onze gegevens blijkt.
Maar wie het cijfermateriaal hieronder met de nodige aandacht bestudeert, doet een heel àndere ontdekking: dat van de *f* 110.887,50, die in het eerste kwartaal was gevraagd, slechts *f* 69.121,74 werd ontvangen!

	Gevraagd	Ontvangen	Te weinig binnengekomen
ECU	25.987,50	13.665,66	12.321,84
CvdO	27.500,—	15.608,45	11.891,55
UZC	45.150,—	35.447,08	9.702,92
NBJB	7.250,—	2.457,15	4.792,85
UBS	5.000,—	1.943,40	3.056,60
	110.887,50	69.121,74	41.765,76

We hebben in januari, februari en maart van dit jaar voor de arbeid van ECU, CvdO, UZC, NBJB en UBS dus *f* 41.765,76 TE WEINIG ontvangen. Zou deze tendens zich ongehinderd voortzetten, dan ziet het er voor ons werk bijzonder slecht uit!

Achterstand
Onze vrees, dat dit het geval zal zijn, is ook niet helemaal ongegrond. Integendeel, we kunnen u weliswaar nog niet alle specifikaties geven, maar in april en mei is de achterstand met bijna *f* 22.000 toegenomen!
In de periode van januari tot en met mei had er volgens de begroting *f* 184.820,— binnen moeten komen. Daarvan was per 31 mei *f* 131.218,— ontvangen, dus *f* 63.602,— minder dan was begroot.
Zoveel is duidelijk: er is sprake van een groeiende achterstand, zowel ten opzichte van de begroting als in vergelijking met 1984. Dat is geen blij bericht, we geven het volmondig toe. Maar we menen u de werkelijkheid níet te mogen onthouden.
En dàn nóg iets: u kunt er iets aan doen, als u wilt. Laat er in uw gemeente geregeld voor ons Uniewerk worden gekollekteerd. En laten onze penningmeesters de bijdragen geregeld overmaken. Namens ECU, CvdO, UZC, NBJB en UBS: hartelijk dank!

J. A. Brandsma/A. van den Hoef

LEZERS AAN HET WOORD

HEMELVAART-TOOGDAG 1985

'Wij zouden moeten leren, hoe we hemelvaart vieren', zo beëindigt ds. Reiling zijn schrijven op de voorpagina van 'De Christen' van 17 mei.

Als ik zo de Toogdag '85, van de N.B.J.B. bekijk, dan lijkt het mij, dat er, wat dat leren betreft, weinig hoop is voor onze Baptisten Gemeenten.
Onze jeugd wordt totaal niet geleerd, hoe Ze Hemelvaart kan vieren.
Er is vel gevierd, tijdens de Toogdag, maar niet: 'de Naam boven alle Namen', kreeg de eer, niet Hemelvaart werd gevierd.
Er is veel gezegd, deze dag, maar weinig uit de Bijbel, weinig over God.
Er zijn veel onderwerpen aan de kaak gesteld, in de 'one manshow' van Nico Pakvis, maar uit niets bleek, waar je als Christen je antwoord kunt halen.
Problemen over werkloosheid, verveling, de dood, werden aangekaart, maar over hoop voor de toekomst, heb ik niets gehoord.

Ik vraag mij af: Is er op deze manier nog wel hoop voor onze Baptisten jeugd?
Hoe zullen zij hopen? Hoe zullen zij in Hem geloven, van wie zij niet gehoord hebben?
Hoe horen zonder prediker?
En hoe zal men prediken zonder gezonden te zijn?
Ja, hoe preekt men dan?
Als je je gezonden voelt, breng je toch zeker de boodschap van je Zender over!

Gelukkig brachten de muziekgroepen het Evangelie wel, maar ze zongen in het Engels, en jammer genoeg verstaat lang niet iedereen dat.
Hoe zullen we de Toogdag '86 vieren? Hopelijk krijgt onze Heer dan de eer, die Hem toekomt!

Janneke op 't Holt, Vinkenslag 49, Ter Apel, tel. 05995-2063.

REAKTIE VAN DE WERKGROEP NAT. TOOGDAG 1985

Naar aanleiding van de Toogdag kwam er bij de werkgroep een aantal brieven binnen. De kritiek in deze brieven geeft een indruk van de gevoelens die men over deze dag had. De briefschrijvers zijn waarschijnlijk niet de enigen met kritiek. Met sommige punten van kritiek en vooral enkele conclusies zijn we het beslist niet eens. Maar ook binnen de werkgroep was er na afloop van de Toogdag '85 zeker geen juichstemming. Vandaar deze brief.

Een lid van de werkgroep omschrijft zijn motivatie om de Toogdag te organiseren als volgt: ,,Ik zit in de werkgroep, omdat ik leef met de wetenschap dat ik me (al een aantal jaren) het eigendom van Jezus Christus weet. Daarom vind ik het belangrijk om, waar dan ook, dit getuigenis door te geven. Zowel direkt, in persoonlijke relaties, als indirekt in bijv. de werkgroep Toogdag''.

Bewust is er de laatste jaren niet meer gekozen voor een dag waarop alleen geconsumeerd wordt. Nico Pakvis, de leider van deze Toogdag, daarover: ,,Ik proef nog steeds de neiging om het Evangelie in hapklare brokken voorgeschoteld te krijgen. Je draait een blik open en hoppaa.... daar is het Evangelie. Kant en klaar. Veel mensen hebben klaarblijkelijk nog behoefte aan standaard uitdrukkingen. Een paar termen en de suggestie is gewekt dat het Evangelie duidelijk gepresenteerd is. Je hoeft zelf niet meer te denken. Dat heeft de spreker al gedaan. Doorgaans gaat dat het ene oor in en het andere weer uit.''

Dan staat er opeens iemand die van de vertrouwde preek afwijkt en een beroep doet op de toehoorder om betrokken te zijn, mee te denken, zelf verbanden te leggen. Dan geeft men niet thuis.... en loopt weg.

Door organisatorische fouten, o.a. soundchecks die te veel tijd kostten, liep het programma uit. Volgens het draaiboek zou Nico Pakvis op de vragen, die hij in de eerste programmablokken had opgeworpen, nader ingaan. Door het ontbreken van de evaluatie bleef veel onduidelijk. Het touwtje dat iedereen had moest nog een funktie (van verbondenheid) gaan vervullen. Evenzo de 1000 puzzelstukjes die her en der in de zaal lagen; en het verhaal van het oog, het oor en de neus bij de berg. Dit alles bleef vanwege tijdgebrek te vaag.

Van Bileams Asna had de werkgroep heel andere verwachtingen. Veel woorden kunnen er aangewijd worden. Kort gezegd: deze groep hoorde niet op de Toogdag. Ingemar Olsson & band en de groep Design brachten hun liederen en persoonlijke getuigenis een genuanceerde bijdrage op deze dag.

De Toogdag '85 zal niet de geschiedenis ingaan als dé Toogdag die alle andere typeert. De werkgroep heeft in deze dag wel aanleiding gevonden zich te bezinnen om in 1986 op een goede manier met elkaar Hemelvaart te vieren.

NA HET STERVEN

In De Christen van 14 juni las ik ,,Lezers aan 't Woord''. Br. v.d. Vlis schijnt wel andere gedachten te hebben dan ik, en daar is natuurlijk niets op tegen. Ieder mag zijn of haar eigen mening hebben. Maar ik ben toch bang dat juist gezien de vele overlijdensadvertenties in ons blad U vele mensen pijn hebt gedaan.
U schrijft: al onze hemelversjes hangen zodoende in de lucht. Ze stammen uit een heidens gedachteklimaat. Maar mijn goede Br of zuster wat moet ik dan doen met Ps. 73: 24 Gij zult mij leiden door U raad en daarna in Heerlijkheid opnemen? Of met Filipensen 1: 23. Ontbonden en met Christus te zijn is zeer verre het beste? Of met Handelingen 7: 59: Stefanus: Here Jezus, ontvang mijn Geest. En ten slotte Jezus zelf: Vader in Uw handen beveel ik mijn Geest. Of zie ik dat verkeerd dat onze geest tot God keert bij ons heengaan, of er nu in zo'n advertentie staat: Door haar Heer thuisgehaald; of in haar Heiland ontslapen.
Ik geloof vast als mijn leven hier eindigt, dat mijn geest of ziel weerkeert tot God. Ik ben daar heilig van overtuigd omdat de Bijbel er vol van staat. Ik heb er slechts enkele punten uitgelicht.

Pernis M. J. de Haan-v.d. Steen

DE WAARHEID

De waarheid! De waarheid! De waarheid! Kinderen en dwazen spreken de waarheid...
- ,,jongens en meisjes, er zijn allemaal verschillende mensen op de wereld, maar God houdt van hen allemaal en daarom gaan we nu zingen ,,kinderen van één Vader''.
- ,,dominee, wij zeggen geen avondmaal, maar euchristie, maar dat geeft niet hoor, het is één dezelfde God die van ons allemaal houdt''.

Met dank aan mijn zondagsschooljuffrouw en één van onze bewoners.
Ik kijk naar de unie gemeenschap, ik luister naar zwakzinnigen. Wie is eigenlijk verstandelijk gehandicapt, ja wie is er geestelijk gehandicapt?
Moeten we als (on)volwassen christenen terug naar de zondagsschoolbanken en luisteren naar de armen van geest om samen weer rijk te worden?

Zutphen Jos van der Leur

Zaterdag 7 september:
LANDELIJKE ZENDINGSDAG!
Thema:
,,Gemeente = Zending''
Baptistenkerk Hoogeveen
van 10.30 tot 15.30 uur
Voor wie bestemd?
- Gemeenteleden en -vrienden
- Leden van plaatselijke (en gewestelijke) zendingswerkgroepen
- Allen hartelijk welkom, ook de kinderen!

Zegt het voort!

Uitgave van de Baptisten Gemeenten in Nederland
Redaktie: Mevr. A. W. Lindenborn-de Graaff, ds H. Ploeger, prof. dr. J. Reiling, dr. O. H. de Vries, ds C. van Wier. Alle kopij te zenden aan de eindredakteur ds H. Ploeger, Kraaiensteinlaan 10, 6825 DH Arnhem.
Voor abonnementen en advertenties: Administratie De Christen, Biltseweg 10, 3735 MC Bosch en Duin. Abonnementenprijs bij vooruitbetaling *f* 43,— per jaar; voor abonnees in het buitenland *f* 60,— per jaar.
Administratie: De Vinkenhof, Biltseweg 10, 3735 MC Bosch en Duin, tel. 030-784457 - postgironummer 9260 t.n.v. Unie van Baptisten Gemeenten, Amsterdam.

dc
DE CHRISTEN
WEEKBLAD VAN DE BAPTISTENGEMEENTEN

****

1960 - 1985

op 14 juli a.s. hopen wij D.V. met onze ouders te herdenken dat zij 25 jaar geleden in het huwelijk traden.

G. J. AKKER
A. AKKER-BOSMA

hun dankbare kinderen: Thea en Jan
Tanja
Sytze

Alkmaar,
Nassaulaan 24

****

Rectificatie
wie bij alle zorg geniet heeft iets moois gekregen
van de god die zo graag ziet dat wij dankbaar leven
in ons gezin is vandaag geboren een zusje voor gerson en yorgos die wij de namen

jettemarie paulien

hebben gegeven

wij noemen haar **JETTEMARIE**

dick en janny van 't wout

5 juni 1985
goudenregenstraat 125
2681 gh monster

****

LANDDAG ,,DE KUIL''

Zoals ik beloofd heb, geef ik u hierbij een lijstje van de behaalde punten bij het competitiespel:

Nieuw Buinen	1
Vriescheloo	2
Veendam	2
Hoogezand	4
Stadskanaal N.	5
Groningen Z.	6
Siddeburen	9
Winschoten	9
Stadskanaal Z.	13
Delfzijl	16
Muntendam	22

Als winnaar van de wisselbeker werd Delfzijl getrokken en zoals u ziet in de lijst, scoorden zij ook heel hoog. Nog wel even een applaus voor de Muntendammers die eigenlijk nog meer ,,rechten'' hadden. Maar wij spelen het nu eenmaal met een mix van recht en geluk.
Allemaal dank voor uw leuke medewerking. L. Speelman-Kruit

MEDEDELINGEN

Mededelingen adressenboekje
het nieuwe adres van de penningmeester van de baptistengemeente Assen is, W. Gorter, Kiellanden 28, 9407 PB Assen.

de heer J. A. Scholte, Westervoort, wordt het telefoonnummer verandert, dat wordt nu 08303-15308.

De nieuwe penningmeester van de baptistengemeente Muntendam is de heer E. Faber, Middenweg 63, 9649 HR Muntendam. Tel. 05987-24712.

U moet nog een paar fouten corrigeren in het nieuwe adressenboekje.
Op blz. 36 M. G. Boeschoten i.p.v. Boerschoten.
Op blz. 43 H. Nobbe, de postcode moet zijn 7741 **BB**.
Op blz. 45 H. J. Stukker, Enschede de postkode moet zijn 7512 **EM**.

Op 16 juni is van ons heengegaan, onze broeder

JOHANNES THEODORUS STUKKER

op de leeftijd van 59 jaar.

,,Mijn genade is U genoeg''.

Baptistengemeente Enschede

Geheel onverwacht heeft de Heer tot Zich genomen onze innig geliefde zwager en oom

JOHANNES THEODORUS STUKKER

op de leeftijd van 59 jaar.

,,En ik weet dat in uw Vaderhuis mij een eeuw'ge woning wacht''

Enschede, 16 juni 1985

Stavoren: J. Brandenburgh
W. Brandenburgh-Zwaan
Harlingen: Lieuwe en Wieke Amarins

Door haar Heer en Heiland thuisgehaald onze zuster

CHRISTINA HUPKES-GROOTHEDDE

op de leeftijd van 93 jaar.
Baptistengemeente Enschede

Op 13 juni overleed onze broeder

PIETER JOHANNES BOUWHUYSEN

in de ouderdom van 90 jaar

Psalm 121:8

,,De Here zou uw uitgang en ingang bewaren, van nu aan tot in eeuwigheid''

Baptistengemeente Makkum

,,Loof de Here, mijn ziel''

Na een leven in grote trouw en toewijding ging heden in tot de vreugde van zijn Heer, mijn geliefde man, onze vader, grootvader en overgrootvader

ALBERT VAN DEN HEUVEL

6 augustus 1899 18 juni 1985

Utrecht: E. v.d. Heuvel-Vrieling
Driebergen: A. Lanser-v.d. Heuvel
J. Lanser
Maarssenbroek: G. W. v.d. Heuvel
G. v.d. Heuvel-Warta
Klein- en achterkleinkinderen

Sabu-huis
Jan van Galenstraat 90
Kamer 733
3572 LE Utrecht

De begrafenis heeft inmiddels plaatsgevonden.

Rectificatie
Door haar Heer en Heiland thuisgehaald onze zuster

NEELTJE OLIJSLAGER-HARTOG

op de leeftijd van 80 jaar.

,,Ik ben de opstanding en het leven wie in Mij gelooft zal leven''

Baptistengemeente Emmen

DE CHRISTEN
WEEKBLAD VAN DE BAPTISTENGEMEENTEN
100e jaargang - nummer 27/28 - 12 juli 1985

Zonder werk

H. Ploeger

Het vorige frontartikel handelde over de noodzaak van het tot rust komen bij tijd en wijle. „Rust een weinig" sprak Jezus tot zijn jongeren, Mc 6:31.
Het is echter welbekend, dat - om ons tot ons land te beperken - enkele honderdduizenden mensen liever zouden horen: Ga aan de slag. Door bedrijfssluitingen, fusies van bedrijven, reorganisaties worden veel werkers overbodig. Door ongevallen en ziekten worden een groot aantal mensen ongeschikt voor het werk dat ze tot nu toe deden en vervangende arbeid is niet aanwezig.
Vooral de oudere werknemers zijn van deze omstandigheden de dupe. Ook schoolverlaters, die geen vak geleerd hebben, komen moeilijk op gang in het arbeidsproces.

Vroeger zijn er felle discussies gevoerd over de vraag of mensen recht hebben op arbeid. Ook nu nog kan men zulke gesprekken beluisteren. Elders in de wereld wordt meer de nadruk op de plicht tot werken gelegd.
Wie de nadruk legt op het recht tot werken, gaat er - bewust of onbewust - van uit, dat het tot de menselijke waardigheid behoort om te werken. Nog een stap verder en je zegt: je bent pas echt mens als je werkt. Ongetwijfeld geeft de arbeid (ik laat een omschrijving van dit begrip achterwege) de mens de mogelijkheid zichzelf te ontplooien, maatschappelijke contacten te leggen en inkomen (en eventueel aanzien) te verwerven om in eigen levensonderhoud te voorzien en wellicht ook in dat van anderen.
Wie de arbeid, wie het recht op arbeid ziet als een fundamenteel mensenrecht, kan in ieder geval geen gebruik maken van de stelling: als in gezinnen (al of niet door een wettelijk statuut bekrachtigd) één inkomen binnenkomt, hetzij van de man, hetzij van de vrouw, moet dat voldoende zijn. Een verbod op arbeid door gehuwde vrouwen is dan b.v. een aantasting van een fundamenteel recht op arbeid van ieder mens.

De opdracht tot het bouwen en bewaren van de aarde zoals dat in Genesis 1 en 2 naar voren komt, beperkt deze opdracht niet tot alleen de mannen; evenmin wordt deze opdracht beperkt tot vrouwen of tot slaven. Ieder mens is geroepen zijn aandeel te leveren aan het bewoonbaar maken en bewoonbaar houden van de aarde. Dat is een plicht, van godswege opgelegd. Dat mogen we vertolken in een recht op arbeid.
Uiteraard is de verwerkelijking van het recht op arbeid een (politieke) opdracht voor de overheid. Als politiek een zaak van het haalbare is, zal wellicht in vele perioden van de geschiedenis van een volk het recht op arbeid niet realiseerbaar zijn. Twee wegen lijken begaanbaar te zijn: a) de weg van de arbeidstijdverkorting (wellicht gepaard gaande met inkomensvermindering), b) verlaging van de pensioengerechtigde leeftijd (waardoor jongeren eerder aan de slag kunnen gaan).

Een vraag die vandaag de dag velen bezig houdt, is deze: als de samenleving ervoor zorgt dat ieder lid van die samenleving vanaf b.v. zijn 18de jaar recht heeft op een basisinkomen als levensonderhoud, dan kan die samenleving het aan de individuele burgers overlaten al of niet daarenboven gebruik te maken van het recht op arbeid. Het is dan niet ondenkbaar dat velen zullen zeggen: Ik heb genoeg aan mijn basisinkomen, ik red me wel. Daardoor zou dan de druk op de arbeidsmarkt afnemen.

Het zal duidelijk zijn dat uit het bovenstaande niet de conclusie getrokken mag worden dat vanuit de bijbel antwoorden te verwachten zijn op vragen als: hoe lang moet een mens werken? Hoe hoog (of laag) moeten de verdiensten zijn? Mogen mensen arbeid weigeren? Enz. Vanuit de bijbel is echter wel onloochenbaar te horen: de mens als schepsel en beelddrager Gods, heeft recht op arbeid. Op mogelijkheden om gaven van hoofd en handen te gebruiken, zowel voor zichzelf als voor anderen.
Dan is de huidige werkloosheid een uitdaging aan de christenheid om te helpen zoeken naar antwoorden.

DEZE WEEK

KROMMENIE
ZUTPEN
ZWOLLE
EINDHOVEN
TREEBEEK

UIT DE GEMEENTEN

Krommenie

Kind ga heden in de wijngaard!
Deze tekst, naar aanleiding van Matth. 21:28, was de leidraad in de herdenkingsdankdienst op 19 mei j.l. o.l.v. ds. W. Veenstra, vanwege het 10jarig bestaan van onze gemeente in Krommenie.
We hadden feest die dag!

Niet alleen omdat oud-leden van de gemeente, die soms lange reizen ondernomen hadden, aanwezig waren.
Dat was natuurlijk geweldig!
Met o.a. de aanwezigheid van zr. Brouwer en zr. en br. Schuil, die 25 jaar geleden als eersten betrokken waren bij het oprichten van een evangelisatiepost (eerst huissamenkomsten) in Krommenie, vanuit de baptisten gemeente in Amsterdam-C waren we blij.

Maar feest hadden we heel in het bijzonder omdat het werk van de baptisten in Krommenie, met grote ups en downs in ledental, al die jaren is blijven bestaan.
Nadat Krommenie vijftien jaar lang als evangelisatiepost had gefunctioneerd, eerst zoals gezegd, vanuit Amsterdam-C, later vanuit Alkmaar, werd op 22 mei 1975 deze groep een zelfstandige gemeente.
Het ledental was toen: 24.
Nu na 10 jaar: 43.
Veel verloop in ledental was er vanwege verhuizingen.

Toch mogen we zien hoe de Heer doorgaat met Zijn arbeid.
Hoe we ook steeds weer mogen ervaren, dat Gods Geest bezig is te werken.
De afgelopen maanden mochten we als gemeente twee keer een doopdienst hebben.
Het is feest als je ontdekt, dat de Heer harten aanraakt, die dan alleen nog maar JA tegen Hem kunnen zeggen.

Hoewel we klein zijn, zijn alle takken van arbeid aanwezig.
De zondagsschool, waarvan ongeveer de helft van de kinderen uit buitenkerkelijke gezinnen komt, is aktief, ook in de zondagochtenddiensten.
De tussenjeugd is een enthousiast groepje.
Verder is er een oudere jeugdgroep. Ook de G.B.S. en bidstond hebben een bijzondere plaats binnen onze gelederen.
Onze zusterkring mocht zich verheugen in groei van ledental, maar niet alleen het aantal groeide, ook het verlangen van verschillende dames om één ochtend per week samen de bijbel te bestuderen .
Zo gaat het werk door.

Maar ondanks alle vreugde om groei, saamhorigheid en liefde onder elkaar, hebben we ook een probleem.
We moeten n.l. als gemeente een ander onderkomen hebben.
Het gebouwtje waar we nu bijeenkomen wordt binnen afzienbare tijd afgebroken en is bovendien te klein.
Het laatste is natuurlijk een reden om dankbaar voor te zijn.
De mogelijkheden om ander onderdak te vinden zijn in Krommenie helaas niet zo groot.
We willen graag om uw voorbede vragen hierin.

We zijn dankbaar voor het stukje werk in 's Heren Wijngaard waar we als baptisten gemeente in Krommenie verantwoordelijk voor zijn gesteld.
Want de opdracht blijft: KIND GA EN WERK VANDAAG IN DE WIJNGAARD.
Niet omdat we gisteren al bezig waren, niet pas morgen , NEE VANDAAG!

C. J. Edens-Veldman

Zutphen

Hoewel Zutphen helemaal geen eerste plaats inneemt betreffende het aantal ,,Gemeenteberichten'' wil dit toch niet zeggen dat wij in slaap gesukkeld zijn. Integendeel.
Ds. Scholte heeft nog steeds de leiding en spreekt 2x per maand, de overige 2x wordt de dienst door gastsprekers gedaan: dit geeft een variatie in het soort preken, waarvan de boodschap toch dezelfde is. Ook de verenigingen worden goed bezocht en ons zangkoor laat heel goed van zich horen.
Iedere zondagmorgen is het fijn te zien dat onze kerk praktisch geheel bezet is met gemeenteleden en een groeiend aantal vaste bezoekers.
Op Pinkstermorgen is een zuster door de doop aan de gemeente toegevoegd. Wat is dit toch steeds weer een fijne belevenis, niet alleen voor de desbetreffende zuster maar ook voor de gemeente!
De vakantieperiode is u weer aangebroken en wij willen diegenen die hun vakantie in de omgeving van Zutphen doorbrengen hartelijk uitnodigen ons zondagsmorgens om 10 uur te bezoeken. U zult hier vast geen spijt van hebben.

F. de Jong

Zwolle

Afscheid ds. P. Wijchers.

Zondag 23 juni jl. moesten we afscheid nemen van ds. Wijchers en zijn gezin. Op twaalf dagen na vier jaar is ds. Wijchers in Zwolle werkzaam geweest. Als je achteraf de balans opmaakt dan kunnen we niet anders zeggen, dan dat het vier zegenrijke jaren waren. Ds. Wijchers was de man van de volle inzet. Mede door zijn toedoen is het werk in Kampen verder van de grond gekomen en is de Baptisten Gemeente daar zelfstandig geworden. De Zwolse gemeente is in zijn ambtsperiode duidelijk gegroeid. Tel uw zegeningen één voor één, zegt een lied. De zegeningen die we in Zwolle hebben meegemaakt zijn niet meer te tellen. Dankbaarheid vervult ons hart aan de Heer die dit alles mogelijk maakte.

,,Afscheid nemen van je vrienden is eigenlijk een beetje sterven'', zei ds. Wijchers in zijn laatste preek. ,,Nemen we eigenlijk wel afscheid? Want afscheid nemen doet pijn, meer dan je je zelf wilt bekennen. Ik dacht dat we vanmiddag eigenlijk moeten spreken van afscheid vieren. Toen ik de verkondiging voorbereidde schoot mij te binnen dat de Heer ook afscheid genomen heeft, maar Hij voegde daaraan toe: Ik kom weer! Of ik nog bij u in Zwolle terugkom durf ik niet te zeggen. Maar de Heer komt terug, en Hij heeft Zijn Woord achtergelaten. En al ga ik dan uit Zwolle weg, het Woord van God blijft bij u. Het is geen privébezit, het is voor iedereen. Samen hebben we vier jaar het Woord van God mogen openen en daaruit mogen leven. Samen hebben we veel gedeeld. We hebben verdrietige, maar ook veel fijne dingen met elkaar meegemaakt. Ik ben blij dat wij dat in Zwolle allemaal hebben beleefd. We hadden deze fijne, maar soms ook moeilijke tijd niet willen missen.
De Heer zegt in Zijn Woord ,,Ik ben met U''. Met deze boodschap moeten we de wereld intrekken omdat aan een ieder die het horen wil te zeggen. En u hoeft het niet alleen te doen want: ,,Ik ben met U''. De Heer blijft bij jullie, ook in de komende vakantie periode. Laten we dan het werk dat we samen hebben mogen doen voortzetten, u hier in Zwolle en ik in Enschede, wetende dat de Heer met ons is en blijft waar we ons ook bevinden.''

Vrijdag 21 juni jl. (de verjaardag van ds. Wijchers, dan weten ze dat vast in Enschede) hebben we als gemeente op ongedwongen wijze afscheid genomen van ds. en mevr. Wijchers. Met een lach en soms ook een traan hebben we teruggeblikt op vier onvergetelijke jaren. Wij in Zwolle danken God dat hij ons ds. Wijchers gezonden heeft. Vier goede jaren hebben we samen gehad. De gemeente Enschede feliciteren wij van harte met de komst van ds. Wijchers en zijn gezin. In Zwolle zien wij hen echter met lede ogen vertrekken.

Gerlof Pool

Eindhoven

,,De God des vredes, die onze Here Jezus, de grote Herder der schapen door het bloed van een eeuwig verbond heeft teruggebracht uit de doden, bevestige u in alle goed, om Zijn wil te doen, terwijl Hij aan ons doe, wat in Zijn ogen welbehagelijk is door Jezus Christus. Hem zij de heerlijkheid in alle eeuwigheid. Amen".

Een jaar ligt achter ons. Een jaar om niet vlug te vergeten. Veel is er gebeurd. Dingen die diepe sporen hebben nagelaten. Een jaar waarin wij vooral ook geestelijk op de proef zijn gesteld.
Gelukkig mogen we nu zeggen dat de gemeente Eindhoven weer enigszins in een rustiger vaarwater is gekomen. Niet dat alles nu opgelost is. Wel hebben we nu weer wat tijd en gelegenheid om een rustig op het dek van een ,,Gemeenteschip" te zitten om na te denken over de weg die wij dienen te gaan en vooral om de zegeningen weer te gaan tellen welke de Heer ons, ondanks alles, steeds weer geeft.
Een van die zegeningen is dat de Heer ons iedere zondag opnieuw heeft voorzien van een gastspreker. Ons zangkoor is na een lange periode van afwezigheid in de eredienst zijn bijdrage weer gaan leveren. Over het kerkbezoek kunnen wij niet ontevreden zijn. Het jeugdwerk, het kerkradiowerk, zusterhulp en de andere aktiviteiten gaan gelukkig verder.
Vooral als wij terugdenken aan het pinksterfeest zijn we erg blij en dankbaar. Tijdens deze dienst mochten wij getuige zijn van een doopbediening. Een zuster uit Weert legde getuigenis af van haar persoonlijk geloof in de Here Jezus Christus. Deze doopdienst, geleid door ds. Van den Berg uit Dordrecht, was een fijn feest in de gemeente.
Wij zijn bemoedigd om verder te gaan in de zekerheid dat ,,Hij ons bevestigt in alle goed, om Zijn wil te doen, door onze Heer Jezus Christus. Hem zij de heerlijkheid in alle eeuwigheid. Amen".

J. de Jonge

Treebeek

Uitnodiging voor vakantiegangers in Zuid-Limburg

Als u het plan hebt naar Zuid-Limburg te komen om daar uw vakantie door te brengen nodigen wij u als Baptisten Gemeente Brunssum-Treebeek hartelijk uit de zondagmorgendiensten te bezoeken. Deze diensten beginnen om 10 uur en worden voorgegaan door Ds. C. Molema. Speciaal voor onze gasten maar samen met de gemeente wordt er in deze vakantieperiode na de dienst koffie gedronken. Elke eerste zondag van de maand viert de gemeente het Heilig Avondmaal en de eerste zondag in Juli hebben wij een doopdienst.
Als u in de buurt van onze gemeente uw tenten opslaat maak dan van deze gelegenheid gebruik kennis te maken met een blijde, groeiende en gastvrije gemeente, die samen met haar gasten wil belijden dat Jezus Christus de Verlosser en Zaligmaker is.

Mochten er problemen zijn wat het vinden van onze kerk betreft, Brunssum is de plaats waar wij gevestigd zijn en Treebeek de wijk waarin de kerk (in de volksmond het witte kerkje) staat. Het adres: Trichterweg 116, Brunssum-Treebeek. Voor inlichtingen onderstaande telefoonnummers.
Secretaris J. Poutsma 045-218770
Koster S. Dragstra 045-212680

15 SEPTEMBER - G.B.S ZONDAG?

In de komende tijd zal de voorgangers en raden der gemeentes een brief bereiken van de werkgroep Voorlichting van de Gemeente Bijbelschool met het verzoek zondag 15 september a.s. uit te roepen tot G.B.S. zondag.
Straks in september start het ,,gewone" gemeentelijke werk immers weer? Eind september begint dan ook het nieuwe G.B.S. seizoen. Uiteraard hopen we dat in de gemeentes waar de Gemeente Bijbelschool reeds draait meer deelnemers zullen zijn dan ooit tevoren.
Maar voor die 15e september willen we niet slechts die ,,G.B.S.-gemeenten" en hun voorgangers vragen zich te bezinnen op het nieuwe seizoen, maar zouden we graag in al onze gemeentes de vraag onder de aandacht gebracht zien: DE KENNIS VAN GODS WOORD VERMEERDEREN - HOE ZULLEN WE DAT DOEN?
't is ,,maar" een vraag. Maar we menen een héél belangrijke!
Op verzoek van de landelijke G.B.S. stuurgroep heeft de Uniecommissie haar instemming met het initiatief betuigd.
Nu hopen we, dat - misschien mede dank zij de suggesties die aan de voorgangers zullen worden aangereikt - veel gemeentes zullen inhaken en meedoen.
En dat u die dit leest niet slechts instemmend knikt, maar er in uw eigen gemeente ook om vraagt mee te doen.
15 september G.B.S zondag? - ja natuurlijk!

PASTORALIA

Het gesprek met oude broeders en zusters komt vaak terecht op het levenseinde. Dat is begrijpelijk, en men moet er niet aan voorbijgaan.
Wie nog vrij goed gezond is, zal vaak duidelijk trachten te maken dat hij of zij angst heeft voor een lange lijdensweg. Dan valt ook het woord euthanasie. Dat is een besmet woord geworden. Het betekent goede dood. Men bedoelt: een zachte, niet tergend-langzame, kwaalvolle dood. Beter gezegd: stervensproces. Voor een christen blijft de dood een teken van de straf van God op het zondig mensenhandelen. De laatste vijand. Maar tegelijk waarschijnlijk de enige doorgangsmogelijkheid naar het eeuwige leven, tenzij Jezus komt op de wolken om zijn bruidsgemeente thuis te halen. Onvermijdelijk gaat aan de vraag naar de toelaatbaarheid van bewuste beëindiging van het leven de vraag naar de toelaatbaarheid van bewust medisch levenverlengend handelen vooraf.

Het valt in zulke gesprekken altijd weer op, dat de theorie niet klopt met de werkelijkheid. Anders gezegd: men kan vóór elke vorm van lijden-verminderend handelen zijn maar tégen zulk handelen dat tegelijkertijd leven-bekortend is. In de practijk is het vaak echter: waarom moet mijn liefste zó lijden, zó ontluisterd worden? Dan aanvaardt men lijden-verminderend handelen ook als dit leven-verkortend werkt.

Wie aan de lijve de aftakeling van zijn krachten, van zijn gezondheid ervaart, wie zijn mogelijkheden steeds verder ziet inschrompelen, wie letterlijk zich steeds meer uit handen ziet vallen, zegt soms: Ik wou dat de Heer mij maar tot zich nam... Men denke niet dat zoiets lichtvaardig gezegd wordt! Men komt tot zo'n uitspraak vaak pas omdat men vreest dat het nóg erger zal worden. Nu is vrees, angst een slechte raadgeefster, beweert men. Men kan echter ook zeggen: de werkelijkheid van het leven, van de aftakeling, brengt tot zulke uitingen.

Men doet er goed aan, te luisteren (pastoraat is immers vooral luisteren). Men ga niet meteen in tegen bepaalde wensen, verlangens. Men probere gewaar te worden wat er achter steekt. Dat kan de angst zijn de laatste levensfase te moeten doorbrengen in een verpleegtehuis. Dat kan ook de angst zijn steeds eenzamer te worden omdat steeds meer maatschappelijke contacten, ook vaak kerkelijke contacten, afbreken.
Men probere vooral het vertrouwen in de barmhartigheid Gods te versterken. God gaat met de bejaarden, ook tijdens de laatste levensperiode. Dat moge hun tot troost zijn.

ECU allerlei

Wij horen hen in onze eigen taal...

EEN FRIESE BROEDER die al tientallen jaren in een streek woont waar meen geacht wordt Nederlands te spreken, zei: ,,Ik praat in het Hollands, maar ik denk nog in het Fries." Voor mij is sindsdien Pinksteren des te meer een teken geworden hoe God het hart van de mens wil bereiken, want wat dringt dieper tot ons door dan wat we in onze moedertaal horen?

DE NOOD VAN DE ONGELOVIGE staat boven een stukje van Dr. A. A. van Ruler in ,,Blij zijn als kinderen." Een paar regels daaruit:
,,Zijn eerste nood is dikwijls dat hij een veel te kleine nood heeft. Hij trekt zich vaak van de laatste vragen niet veel aan. Dat zijn vragen, die met ons bestaan als mensen gegeven zijn... Velen, die zich ongelovig noemen, leven aan die vragen eenvoudig voorbij. Waar zullen zij zich druk over maken? Ze hebben het toch goed?..."
,,...Zijn tweede nood is, dat hij in wezen een veel te grote nood heeft. Als hij een beetje ernstig leeft, staat hij in ieder geval voor het verbijsterende verschijnsel van de verantwoordelijkheid. Maar hij heeft niet Iemand, áán wie hij verantwoordelijk zou kunnen zijn. Hij leeft immers niet in de erkenning van God, voor wiens aangezicht hij staat?..." Maar, zo schrijft van Ruler verder, als zo iemand zijn verantwoordelijkheid serieus neemt, wordt dat een zeer zware last, die hij met niemand kan delen. ,,Hij kent geen geborgenheid meer, waaraan hij zich kan overgeven en toevertrouwen. Hij heeft maar één ding te doen: Zichzelf staande houden!..."

HOE KOM JE DE DENKWERELD BINNEN van die ongelovige met zijn veel te kleine en veel te grote nood? Dat is wel ongeveer de lijn van het gesprek dat de ECU had met twee mensen die de redaktie van De Zaaier van advies dienen, Ina Brouwer-Snippe en Sietso Dijkhuizen. Voor wie wordt De Zaaier geschreven: voor de min of meer gelovigen, of voor de echte buitenkerkelijken die van geloof weinig of niets afweten? Uit gesprekken was gebleken dat juist uit die twee categorie waardering was voor het blad, en minder uit de kringen van de gemeenteleden. En gezien de opzet van het blad om juist de buitenkerkelijken aan te spreken in hun eigen taal en belevingswereld, moet dat een verheugend geluid zijn.

ALS PAULUS DOOR DE STRATEN van Athene wandelt en onder de vele altaren, gewijd aan vele goden, een altaar ontdekt ,,Aan een onbekende God", ziet hij opeens een aanknopingspunt bij de godsdienstige belevingswereld van de Atheners. En hij schroomt niet, zoals we in Handelingen 17 lezen, om zelfs hun eigen (heidense) dichters aan te halen. Wie weet zouden Joodse christenen uit Jeruzalem het hem wel kwalijk genomen hebben als ze er bij geweest waren: Een heidens altaar en heidense dichters gebruiken als startpunt voor de evangelieverkondiging...

EN OM MAAR ZO DICHT MOGELIJK bij de mensen te komen die we bereiken willen, is De Zaaier in een nieuw jasje gestoken. Een nieuwe ,,layout", een frisser uiterlijk. Het juli-augustus nummer zal het nieuwe pak reeds aanhebben. Want De Zaaier blijft een middel waarmee iedereen de oproep van de Heer kan overbrengen, ook aan mensen vóór wie de kerk iets uit een andere wereld is.
Horen we uw reaktie eens op het nieuwe jasje?

De W.

EVANGELIE-MARKT
Zaterdag 18 mei j.l. moecht in in Emmen de zogenaamde *evangelie-markt* meemaken. De gemeente Emmen organiseert al enkele jaren achtereen dit evangelisatiegebeuren. Een markt dus met een paar heuse kramen en een muziektent. De plaats is goed gekozen: in het hartje van het centrum, pal tegenover V&D. Voorbijgangers móeten er wel tegenaan lopen. Het is een goed principe, om juist daar het evangelie uit te dragen, waar mensen zijn. Lezen we van Paulus niet, dat hij de markten opzocht?

Het was die 18e mei een stralende dag en er waren die zaterdagmiddag heel wat mensen op de been. Op de evangelie-markt was er van 12.00-16.00 uur het een en ander te doen. Zo konden aanwezigen en voorbijgangers een drietal zang- en muziekgroepen beluisteren. Ook werd een keer of drie een mini-evangelisatieboodschap doorgegeven.

Erg veel belangstelling was er voor het optreden van de Jeugdgroep van de gemeente 2e Exloërmond. De jongemensen voerden een stuk pantomime op met achtergrondmuziek van de Singing Followers. Het stuk droeg als titel ,,Metanoia" en dat is het griekse woord voor bekering. De jongelui speelden het voor de eerste keer in de openlucht en dat was dus wel even spannen. Het ging overigens prima en veel mensen stonden er geboeid naar te kijken. Het lijkt mij een vorm van evangelie-communicatie die we meer zouden moeten beproeven. Enige bekwaamheid is hiervoor natuurlijk wel geboden en ook hiervoor zullen we naar wegen moeten zoeken.

Het idee, om de jeugdgroep van 2e Exloërmond ,,Metanoia" te laten opvoeren, werd geboren op de gewestelijke ontmoetingsdag voor evangelisatie in Coevorden op 27 april j.l. Daar kwamen de Emmense evangelie-markt ter sprake en na wat heen en weer gepraat, bood ds. Nijland aan, de jongeren van 2e Exloërmond te zullen vragen. En aldus geschiedde. Waarmee ook gezegd wil zijn, hoe belangrijk het is, dat evangelisatie-commissies van onze gemeenten elkaar ontmoeten voor bezinning, overleg en uitwisseling van ideeën.

Zoals in meerdere gemeenten in verband met evangelisatieaktiviteiten het geval is, was, dacht ik, de belangstelling van de gemeente Emmen niet groot te noemen. Dat is jammer en het zij nog eens gezegd: evangelisatie kán niet het werk zijn van enkelen. Het moet de hele gemeente aangaan. Een dergelijk publiek gebeuren als in Emmen heeft belangstelling nodig, waarbij we mogen uitgaan van de gedachte, dat, waar vee mensen zijn, ander mensen ook dáárdoor worden aangetrokken.

Luis Palau
Woensdag 5 juni j.l. mocht ik getuige zijn van een massale evangelisatie-samenkomst in het PEC-stadion te Zwolle. Broeder Luis Palau was daar de spreker, terwijl de Ingemar Olsson-band (die ook een deel van het programma van de NBJB-toogdag vulde) medewerking verleende. Het optreden van deze band vermocht niet iedereen te boeien, want tijdens het optreden liepen nogal wat, voornamelijk oudere mensen, weg. De campagne van Luis Palau was trouwens vooral op de jongemensen gericht. De prediking van de evangelist was eenvoudig en recht op de man af, terwijl hij ook vroeg om een beslissing voor Christus ter plekke. Aan die oproep gaven inderdaad mensen gehoor. Ze werden opgevangen door een nazorg-team.

Voorafgaande aan deze meeting vond een ontmoeting van predikanten uit Zwolle met Luis Palau plaats, waarbij ik ook aanwezig mocht zijn. We mochten tijdens deze ontmoeting iets naders horen over zijn achtergronden en beweegredenen. Heel duidelijk was, dat Luis Palau en zijn team nadrukkelijk samenwerking zoeken met de plaatselijke kerken, zoals vorig jaar op grote schaal in Londen is gebeurd. En mocht deze broeder weer naar Nederland komen - daarover wordt serieus nagedacht - dan zal een eventuele campagne, veel meer als nu het geval is geweest, met en vanuit de kerken georganiseerd moeten worden. Dit laatste zal ons als gemeenten zeker aanspreken. Overigens afgezien van de vraag, hoe we over dit soort massa-evangelisatie denken. Dat is nog een andere vraag.

CE

BOEKBESPREKING

JODEN EN CHRISTENEN
een boekbespreking

De vraag of in het nieuwe testament de wortels liggen van heet eeuwendurende anti-judaïsme (of:antisemitisme) van de christelijke kerk, blijft de gemoederen bezig houden. Geleerden verdiepen zich in de nieuw-testamentische teksten en publiceren hun conclusie. Voor de eenvoudige gelovigen zou het een stuk makkelijker zijn als die conclusies gelijkluidend zouden uitvallen. Maar dat doen ze niet.
In het door Meinema, Delft uitgegeven boek

PAULUS EN DE ANDERE JODEN

wordt de vraag beantwoord: wat heeft Paulus over de relatie joden en christenen geschreven? Het is een bundel met drie opstellen over drie bekende schriftgedeelten.
T. Baarda opent de reeks (na een inleiding over Paulus en de ander joden) met een diepgaande, uitvoerige en zeer prettig leesbare beschouwing over de tekst uit I Thessalonicenzen 2:13-16, met name over de woorden: Maar de toorn is over hen gekomen. Ook voor wie geen grieks kent, is daarin bijzonder veel tot nadenken stemmend materiaal bijeengebracht. Ik meen, dat Baarda op overtuigende wijze heeft aangetoond, dat bij Paulus geen sprake is van jodenhaat. Dus: deze tekst kon geen aanleiding geven tot anti-joodse gevoelens, en nog veel minder oproepen tot vervolging van de joden, als zijnde mensen op wie de toorn Gods rust(te).
De tweede uitleggende bijdrage is van de hand van Hans Jansen, bekend door zijn Christelijke theologie na Auschwitz. Hij handelt over Galaten 4:21-31, woorden van Paulus over Sara en Hagar, over het aardse en het hemelse Jeruzalem. Een gedeelte waarop vele knappe koppen uit de theologische wereld hebben gestudeerd. In een verhelderend betoog probeert hij de betekenis ervan in het licht te stellen. Dan blijkt dat Paulus niet anti-joods heeft geschreven. Maar de persoon van Jezus Christus als gezonden Messias dwingt wel tot de conclusie dat het gebod: Gij zult uw naaste liefhebben als uzelf, niet binnen de structuur van het Sinaï-verbond is te verwerkelijken. Dat brengt dan onvermijdelijk scheiding tussen hen die Jezus als de Messias aanvaarden en hen die Hem als zodanig verwerpen.
De beschouwing van J. S. Vos over Romeinen 9-11 had wat mij betreft best wat langer mogen uitvallen. Hij moest zich echter - begrijpelijk - beperken. Hij richt zich derhalve vooral op de betekenis voor het geheel van Romeinen 9-11 van de woorden uit 11:33-36 ,,O diepte van rijkdom en wijsheid en kennis Gods....'' Dan is het onvermijdelijk ruime aandacht te besteden aan de nadruk die Paulus legt op de vrije macht van God om te handelen zoals Hij gehandeld heeft: verwerpen die Hij wil, aannnemen die Hij wil.
Vos gaat in een volgend opstel in op het beeld van het jodendom bij Paulus en zijn uitleggers. Daarin wordt sterk naar voren gebracht dat Paulus redeneert vanuit de woorden: de letter doodt maar de geest maakt levend.
De bundel wordt afgesloten met een verslag van een gesprek dat S. J. Noorda had met Baarda, Jansen en Vos over hun opstellen. Ik zou elke lezer aanraden dit eerst te lezen omdat men dan een wat beter begrip heeft van de problematiek die in de bijdragen aan de orde worden gesteld.
Uitvoerige noten maken het geheel inzichtelijker, en wijzen de weg naar andere studies.
De bundel is naar mijn mening vooral van belang als antwoord op de vraag: Is het nieuwe testament, duidelijker: is Paulus anti-semiet geweest, of hebben de uitleggers zijn uitspraken anti-semitisch verklaard? Graag beveel ik dit boek (208 pag.; formaat 13,5 x 21,5 cm; paperback, *f* 35,—) aan. Wie zich de moeite van intensieve studie wil getroosten, zal rijkelijk beloond worden.

Ploeger

NOG ENKELE BOEKBESPREKINGEN

H. W. Hoddenbagh, Engweg 60, 3972 JJ Driebergen, stelde een boekje (122 pagina's) samen ,,uit de letterlijke overname van teksten uit de Tenach''. Uit het oude testament dus. Over een aantal onderwerpen, die betrekking hebben op Israël.
Uiteraard ben ik niet nagegaan of inderdaad alle op een bepaald onderwerp betrekking hebbende teksten zijn vermeld. Maar zeker is: wie zich met Israël wil bezig houden, vindt in dit boekje een uitstekende inleidig, met een schat aan gegevens. Nogmaals: het is een bundeling van teksten, en geen uitleg. Wie echt de bijbelse gegevens op een rijtje wil hebben, vindt ze hier.
Een groot deel van het boekje wordt ingenomen door schriftgedeelten, die over de toekomst van Israël gaan. In naastgestelde kolommen wordt aangegeven op welke tijd die toekomst betrekking heeft.
Men kan bestellen door overschrijving van *f* 12,50 op giro 323682 t.n.v. de schrijver.
Graag hartelijk aanbevolen aan allen, die zich gericht met de studie van het oude testament (= Tenach) willen bezighouden.

P.

Bij De Horstink, postbus 400, 3800 AK Amersfoort, verscheen In dienst? Weet je wat je doet! Geschreven voor allen die vanuit hun godsdienstige of andere overtuiging menen zich niet te kunnen onderwerpen aan de wet op de militaire dienstplicht, en die derhalve een beroep willen doen op de wet gewetensbezwaarden militaire dienst.
De prijs voor dit informatieve boekje van 88 pagina's is *f* 13,90.

P.

MEDEDELINGEN

Onderstaande wijzigingen s.v.p. aanbrengen in het adressenboekje:

Blz. 36: Het adres van de heer K. de Boer in Marum is **Haasterweg** (i.p.v. Haassterweg);
Blz. 42: De postkode van de heer Ph. Lindeman te Nieuw Buinen is **9521** (i.p.v. 9221);
Blz. 42: De woonplaats van de heer R. B. A. Mentink is **Gouda** (i.p.v. Goude);
Blz. 43: Het telefoonnummer van de heer C. J. Noordzij te Zoetermeer is **310585** (i.p.v. 313385);
Blz. 44: Het telefoonnummer van dr. J. Reiling te Bilthoven is **784961** (i.p.v. 764961);
Blz. 47: Het telefoonnummer van ds H. G. de Winkel te Alblasserdam is **15935** (i.p.v. 5935).

het nieuwe adres van R. J. Voorhaar is Mos 9, 1273 CN Huizen, tel 02152-65951.
de nieuwe sekretaris van de baptistengemeente Coevorden is de heer J. Steenhuis, V.N.-laan 6, 7742 CG COEVORDEN tel. 05240-14993.

Zaterdag 7 september 1985:

LANDELIJKE ZENDINGSDAG!

Waar?
Baptistenkerk te Hoogeveen.

Hoe laat?
Van 10.30 tot 15.30 uur

Waarover?
,,Gemeente = Zending''

Wat?
Muziek en zang.
Inleiding en diskussie.
Forumgesprek.
Aktuele informatie.
Ontmoeting.

Voor wie?
Gemeenteleden en -vrienden.
Leden van zendingswerkgroepen.
Groten en kleinen.
Kortom, voor wie maar komen wil!

Wat meenemen?
,,Lofzangen en Gebeden'' (voor een liederenblad met koren zorgt de UZC).

Wat doen?
Zelf komen.
Anderen daartoe opwekken.
Bedankt!

uit het Uniebureau

Verantwoording april 1985

ECU
Alkmaar 400,—; Amsterdam-West 60,85; Arnhem 829,50; Delfzijl 1.123,65; Deventer 161,90; Drachten 356,70; Ede 794,30; Haarlem 247,75; Harderwijk 439,25; Hengelo 360,—; Hoogeveen 1.500,—; Hoogezand 778,95; Kampen 130,98; Leeuwarden 75,—; Leiden 186,60; Musselkanaal 650,—; Siddeburen 10,98; Stadskanaal-Noord 1.400,—; Treebeek 517,—; Vroomshoop 374,—; Westerhaar 350,—; Winschoten 179,88; Zwolle 393,—; P.H., H. 20,—.

CvdO
Alkmaar 475,—; Alphen a/d Rijn-Noord 67,30; Amsterdam-West 236,30; Arnhem 875,—; Borne 86,35; Delfzijl 1.100,80; Deventer 149,65; Drachten 338,70; Ede 841,30; Eindhoven 191,55; Haarlem 267,80; Harderwijk 360,—; Hengelo 430,—; Hoogeveen 1.600,—; Hoogezand 607,20; Kampen 138,57; Leiden 212,65; Lelystad 29,75; Musselkanaal 273,50; Siddeburen 11,59; Stadskanaal-Noord 1.400,—; Stavoren 100,—; Treebeek 567,—; Vroomshoop 234,—; Westerhaar 350,—; Winschoten 189,75; Zwolle 415,75; O.H.V., B. 350,—; G.H., B. 200,—; H.E.J.S., H. 25,—; N.N., X. 1.300,—.

UZC
Alkmaar 700,—; Almelo-Nieuwstraat 240,—; Amsterdam-West 111,90; Arnhem 1.435,—; Borne 255,85; Delfzijl 1.339,35; Deventer 232,85; Dokkum 311,65; Drachten 478,—; Ede 1.381,80; Haarlem 416,60; Harderwijk 611,—; Hengelo 400,—; Hoogeveen 2.750,—; Hoogezand 370,25; Kampen 227,54; Klazienaveen 125,—; Leiden 225,85; Lelystad 40,50; Musselkanaal 1.150,—; Rotterdam-Centrum 230,—; Siddeburen 19,—; Stavoren 200,—; Treebeek 435,—; Westerhaar 700,—; Winschoten 311,19; Zuidlaren 40,95; Zwolle 682,50; Amsterdam-West (WIN) 40,85; H.K., H. 10,—; D.P.W., M. 25,—; A.W., H. 75,—; N.N., L. 30,—; N.N., X. 3.300,—; P.H., H. (WIN) 20,—; Y.P.S., A. (projekt) 500,—; Amsterdam-West (projekt) 79,60; Utrecht-Centrum (projekt) 153,—; Admin. Tussentijds (projekt) 100,—; Kampen (projekt) 500,—.

Noodfonds
Amsterdam-Centrum 141,10; Deventer 75,80; Haarlem 89,55; Heemskerk 139,10; Heerenveen 100,—; Hengelo 465,—; Hoogeveen 750,—; Hoogezand 469,15; Rotterdam-Centrum 461,35; Stadskanaal-Noord 300,—; Stavoren 74,80; Utrecht-Centrum 117,—; W.B., E. 50,—; N.F.T.H., H. 75,—; N.N., X. 1.200,—; N.N., X. (vluchtelingen) 500,—; H.A., B. 25,—; D.B., H. 10,—; M.R., A. 15,—; J.H., G. 10,—; J.B., H. 15,—; J.M.V., K. 25,—; H.V., H. 90,—; N.N., A. 100,—; H.T.-S, D. 100,—; D.P.W., M. 25,—; J.S., C. 100,—; H.S., Z. 25,—; A.G.B.-S, Z. 15,—; L.B., Z. 10,—.

NBJB
Alkmaar 140,—; Arnhem 203,—; Delfzijl 274,25; Drachten 94,80; Ede 277,30; Haarlem 176,15; Hoogeveen 450,—; Hoogezand 218,20; Kampen 45,42; Musselkanaal 40,—; Siddeburen 2,69; Stadskanaal-Noord 400,—; Winschoten 44,02; Zwolle 136,25.

10-cents-fonds
Alkmaar 64,28; Arnhem 157,50; Drachten 103,40; Ede 155,10; Heemskerk 124,25; Hoogeveen 300,—; Hoogezand 195,30; Kampen 25,27; Rotterdam-Centrum 121,45; Siddeburen 2,09; Westerhaar 73,90; Winschoten 34,16; Zwolle 75,75.

Voor al deze bijdragen zeggen wij u hartelijk dank! Dat geldt ook van de bijdragen, die in mei zijn binnengekomen en waarvan u hieronder een verantwoording aantreft.

Verantwoording mei 1985

ECU
Deventer 380,25; Eindhoven 226,90; Emmeloord 116,55; Emmen 1.525,—; Harlingen 222,85; Leeuwarden 250,15; Siddeburen 14,69; Sneek 1.250,—; Stavoren 100,—; Ter Apel 18,95; Vroomshoop 605,—; Winschoten 179,88.

CvdO
Deventer 133,60; Emmeloord 179,35; Emmen 1.600,—; Harlingen 339,55; Kollumerzwaag 174,65; Leeuwarden 194.40; Siddeburen 15,44; Sneek 1.250,—; Stavoren 100,—; Ter Apel 20,05; Winschoten 189,75; P.H., H. 20,—; G.H., B. 400,—.

UZC
Deventer 109,10; Eindhoven 205,—; Emmeloord 201,80; Emmen 2.625,—; Harlingen 395,15; Heemskerk 300,—; Heerenveen 278,70; Klazienaveen 125,—; Kollumerzwaag 149,70; Leeuwarden 1.758,10; Leiden 1.581,12; Lelystad 48,65; Siddeburen 25,50; Sneek 2.500,—; Ter Apel 32,95; Vroomshoop 950,—; Winschoten 311,19; P.J.L., U. 50,—; H.E.J.S., H. 25,—; S.V., M. 75,—; X.Y., Z. 100,—; N.N., L. 30,—; P.H., H. 20,— (WIN); Sti. Ned. Comité Wereldgebedsdag 3.000,— (waterputten Kameroen).

Noodfonds
Stavoren 90,40; Utrecht-Centrum 100,—; W.B., E. 50,—; D.B., H. 10,—; M.R., A. 15,—; J.H., G. 10,—; J.B., H. 15,—; M.H.P., Z. 10,—; H.T.-S, D. 35,—; S.V., M. 75,—; R.A.V., D. 30,—; J.M.V., K. 10,—; L.B., Z. 10,—; A.G.B.-S, Z. 15,—; R.J.N., V. 50,—; D.P.W., M. 25,—; H.T.-S, D. 50,—.

NBJB
Emmeloord 76,25; Emmen 375,—; Harlingen 191,35; Lelystad 43,75; Siddeburen 4,06; Winschoten 44,02.

10-cents-fonds
Emmen 300,—; Heerenveen 76,15; Siddeburen 2,81; Winschoten 34,16.

Van januari t.e.m. mei
Vergelijking (t/m mei) met aangenomen begrotingen (afgeronde bedragen)

	Gevraagd	Ontvangen	Te weinig ontvangen
ECU	43.315,—	29.401,—	13.914,—
CvdO	45.835,—	30.772,—	15,063,—
UZC	75.250,—	61.766,—	23.484,—
NBJB	12.085,—	5.554,—	6.531,—
UBS	8.335,—	3.725,—	4.610,—
	184.820,—	131.218,—	63.602,—

In de maanden april en mei is de achterstand ten opzichte van de begroting met bijna ƒ 22.000,— toegenomen tot maar liefst ƒ 63.602,— hetgeen ons met grote zorg moet vervullen. In 1984 werd over de periode van januari t/m mei gevraagd ƒ 189.754,—, terwijl over dezelfde periode ƒ 141.999,— werd ontvangen.
In 1985 werd in periode van januari t/m mei 70,9% van het gevraagde begrotingsbedrag ontvangen; in 1984 was dat nog 74,8%!
In 1984 werd in het eerste halfjaar ontvangen ƒ 171.195,—. Willen we dit jaar hetzelfde resultaat behalen, dan zal in de maand juni nog bijna ƒ 40.000,— binnen moeten komen!
Ontvangt u onze hartelijke groeten!

J. A. Brandsma/ A. van den Hoef.

dc nieuws mededelingen actueel

BEROEPINGSWERK
Bedankt voor IJmuiden: H. G. Boskamp te Vriescheloo.

Aangenomen naar Ede: H. G. Boskamp te Vriescheloo.

UZC
De Unie Zendings Commissie deelt hierbij mee, dat *zr Ducky Rosier,* verpleegkundige zendelinge in Sierra Leone, vanaf 7 september tot en met de komende Algemene Vergadering beschikbaar is voor het vervullen van spreekbeurten in gemeenten (zowel zondagsmiddags en -avonds als op doordeweekse dagen; maar niet op de zondagmorgen) en voor jeugd- en vrouwengroepen. Men kan zich voor het maken van een afspraak in verbinding stellen met ds. D. P. van 't Wout te Monster, bij voorkeur telefonisch onder nummer 01749-42927, liefst zo spoedig mogelijk!

J. A. Brandsma, uitvoerend sekretaris

„IJSSELGEWEST"
Na raadpleging van de raden der gemeenten binnen ons gewest, bleek er *ruime* belangstelling te bestaan, voor de volgende *te houden bijeenkomsten:*

1. **Voorbereiding van de A.V. in gewestelijk verband**
De bedoeling daarvan is om het A.V.-boek - met behulp van deskundige informatie - als voorbereiding van behandeling in eigen gemeente, met elkaar te bespreken. Raden en A.V.-commissie's der gemeenten zijn daar zéér welkom.
Deze bijeenkomst is op maandagavond 9 september 1985 te 19.45 uur in de Baptisten Kerk te Apeldoorn.
2. **Radenconferentie in het najaar**
Deze wordt dit jaar gehouden op zaterdagmorgen 23 november 1985 in de Baptistenkerk te Apeldoorn.

Vanaf 9.30 ontvangst met koffie, conferentie van 10-12 uur, daarna nog een informeel samenzijn met koffie en een broodje tot ca. 12.30 uur.

Onderwerp: EVANGELISATIE in/vanuit onze gemeenschap. Inleider *Ds. Chr. Eijer te Ermelo.*

Men wordt verzocht genoemde data en tijdstippen vast te noteren. De secr. der gemeenten ontvangen tijdig nader bericht over verdere bijzonderheden en over de agenda.

ONTMOETINGSDAG 1986

Wij denken met vreugde terug aan de ontmoetingsdag zoals die in maart 1985 in Apeldoorn werd gehouden. Gezien de reacties etc. leek het ons goed voor volgend jaar weer zo'n dag te organiseren. Dat zal dan zijn op ZONDAG 16 maart 1986 - 's middags van 15.30 uur tot 's avonds 20.30 uur. De bijeenkomsten, waar jong en oud wéér van harte welkom zijn, zullen eveneens weer in Apeldoorn worden gehouden. Waarschijnlijk in een andere daarvoor geschikte gelegenheid omdat wij vélen verwachten. De voorbereidingen van het programma zijn in volle gang.

Ook hiervan geldt dat nadere bijzonderheden volgen. Erg fijn als u deze datum daarvoor vast reserveert.

G. van Manen (Sekretaris)

LEZERS AAN HET WOORD

Na het sterven

Als reaktie op de beschouwing van br. v.d. Vlis in DC van 14 juni j.l. zou ik graag het volgende willen opmerken:

In Genesis 2 vers 7 staat „En de Here God had de mens geformeerd uit het stof der aarde en in zijn neusgaten geblazen de adem des levens: alzo werd de mens tot een levende ziel". Daarom is de ziel onsterfelijk! (Zie in dit verband ook 1 Korinthe 15 vers 45).

Volgens psalm 49 vers 16 gaat de ziel bij het sterven naar God, de Onsterfelijke. Daarom spreekt men ook van *ontzielde* lichamen. Het lichaam wordt, zoals God voorzegt heeft, tot stof, maar de ziel (dat is de mens zélf als zodanig) blijft leven.

Prediker 3 vers 21 toont overigens duidelijk aan, dat er onderscheid is tussen een mensenziel, die naar God teruggaat en een dierenziel, die metterdaad dood gaat. Uit Marcus 12 vers 27 blijkt eveneens zonneklaar, dat God een God is van levende zielen.

In Lucas 23 vers 43 lezen we dat de Here Jezus tot de moordenaar aan het kruis zegt: „Heden zult gij met Mij in het paradijs zijn". De ziel van die man ging dus naar het paradijs, want zijn lichaam was immers aan het kruis!

Dat de zielen niet in slapende toestand zijn bewijst tenslotte Openbaring 6 vers 9 en 10, want zij roepen tot God en dode zielen kunnen dat niet!

Dordrecht W. J. v.d. Leer

Na de dood

N.a.v. het ingezonden stuk van mijn naamgenoot in DC van 14-6-85: Dit stuk heeft mij diep gekrenkt en bedroefd. Op 10 januari j.l. is mijn vrouw mij op tragische wijze ontvallen. Spontaan heb ik op de rouwkaart geschreven: „Opgenomen in heerlijkheid, mijn innig geliefde vrouw".

Wij beiden hadden als achtergrond de gereformeerde gezindte. Op wonderlijke wijze zijn wij tot de baptisten gemeente van Maassluis gekomen. De mij onbekende broeder haalt Gen. 3:5 aan; het is beter Gen. 2:17 aan te halen: als gij daarvan eet, zult gij voorzeker sterven. Beter is de vertaling: zult gij stervende sterven. De dood is niet alleen een feit, maar ook een proces. De dood was er reeds, de satan en zijn aanhang waren voor God reeds dood, n.l. afgesneden van de bron des levens, God de Here.

De laatste jaren heb ik een diepgaande studie gemaakt van de zogenaamde zieleslaap, waarop br. Van der Vlis doelt. Nimmer heb ik bij positief gelovigen deze opvatting gevonden. Toen de mens zondigde, stierf hij totaal: naar lichaam, ziel en geest. Alleen Gods vrije, souvereine genade in Christus Jezus kan hem nieuw leven geven, dat onsterfelijk is.

Enkele secten als de Jehova-getuigen, de Zevendedagadventisten e.a. leren de zieleslaap. Joh. 5:24v en Joh. 11:24-27 en Jes. 40:1-11 zijn waardevolle woorden. Zijn Fil. 1:23 en II Cor. 12:1-4 woorden van God of van de duivel? De uitdrukking: „hemelversjes" vind ik beslist beneden peil.

Vlaardingen C. v.d. Vlis
(enigszins bekort; red.)

Na de dood

Ronduit jammer dat v.d. Vlis in de rubriek „Lezers aan het woord" op een dergelijke manier reageert op het artikel van br. Huizinga. Een korte passage wordt eruit gehaald om vervolgens flink opgeblazen te dienen als kapstok voor het verkondingen van een persoonlijke mening, op een tamelijk kwetsende manier.

Waarom zou men zich zorgen maken om „de grenzeloze fantasie die ook in Baptistenkringen nog steeds welig tiert!", doet deze iets af aan onze geloofsbeleving of de kern van het Baptist zijn? Veel meer is de reaktie van v.d. Vlis iets om je zorgen om te maken. Met het aanhalen van opschriften uit overlijdensadvertenties en de toon waarop hij daarover schrijft begeeft hij zich op klompen op het terrein van de gevoelens van de nabestaanden. Daaraan heb ik mij gestoten.

Het vakgebied waarin ik studeer is nu eenmaal niet de theologie of psychologie maar ik heb me n.a.v. de bewuste brief wat verdiept in zaken rond overlijden en onsterfelijke zielen. Mijn konklusies zijn niet die van v.d. Vlis. Enige teksten die mij hierin verder hielpen: 1 Kon. 17:21, Ps. 16:10, Ps 84, 86:13, 121, Ez. 18:4, Matth. 10:28, Luc. 12:20, 1 Cor. 15:35-49, Hebr. 6:18-20, 10:39, Jac. 1:21, 5:19, 20. Een beschrijving geeft Pred. 12.

Ik hoop dat ik met deze reaktie niet in één adem genoemd ga worden met allerlei goddelozen.

Tot slot wil ik de redaktie komplimenteren met het blad, in ieder nummer tref ik leerzame artikelen aan, geloofsopbouw, vertroostend, aktueel en vooral voorzien van een eigen signatuur. Met de hoop dat dat in de toekomst zo blijft teken ik,

Barendrecht A. H. van der Leer

Uitgave van de Baptisten Gemeenten in Nederland
Redaktie: Mevr. A. W. Lindenborn-de Graaff, ds H. Ploeger, prof. dr. J. Reiling, dr. O. H. de Vries, ds C. van Wier. Alle kopij te zenden aan de eindredakteur ds H. Ploeger, Kraaiensteinlaan 10, 6825 DH Arnhem.
Voor abonnementen en advertenties: Administratie De Christen, Biltseweg 10, 3735 MC Bosch en Duin. Abonnementenprijs bij vooruitbetaling *f* 43,— per jaar, voor abonnees in het buitenland *f* 60,— per jaar.
Administratie: De Vinkenhof, Biltseweg 10, 3735 MC Bosch en Duin, tel. 030-784457 - postgironummer 9260 t.n.v. Unie van Baptisten Gemeenten, Amsterdam.

dc
DE CHRISTEN
WEEKBLAD VAN DE BAPTISTENGEMEENTEN

Na de dood

Is het mij vergunt om enig kommentaar te leveren over het artikel van de heer v.d. Vlis uit Gasselte? Dank u.

Met verwondering heb ik kennis gemaakt met een ,,de christen'' welke ik nog niet voor mogelijk gehouden had. Zulke ingezonden stukken zouden regelrecht vanuit een z.g.n. jehova-getuigen blad kunnen komen. Omdat het uitschrijven van alle bijbelteksten die het tegendeel beweren, en waar v.d. Vlis nog niet aan toegekomen is, te citeren zou teveel van de redaktie van ,,De Christen'' vergen en daarom wil ik het laten bij de uitspraak van Jezus, terwijl ik graag al die teksten zou willen doorgeven aan deze heer. Jezus heeft gezegd in het college gegeven aan Zijn Discipelen, handelend over alles wat hen zou gaan overkomen, als ze de wereld in zouden trekken met het Woord dat Jezus hen gegeven heeft, (Joh. 17:14) dan krijgen ze verzekerdheid dat ze niet bang behoeven te zijn voor de mensen, die alleen maar het lichaam kunnen doden, maar, zo zegt Jezus: ,,vrees veel meer Hem, Die beiden *ziel* en *lichaam* kan verderven in de hel''. (Mat. 10:28)
En wat die ,,slaap'' betreft verwijs ik hem naar 1 Sam. 28.

Hopelijk ziet hij het licht. In die hoop groet ik u met vriendelijke groeten.
Drest (België) Y. Flietstra

Arjan Wes 20 jr. student aan de Jelburg-IW, zoekt met ingang van 13 augustus in Baarn e.o.

EEN KAMER

evt. met eigen kookgelegenheid.
tel: 074-424646

Nette heer, 52 jaar, gedoopt baptist, zoekt lieve vrouw, bij voorkeur een christen. Brieven met foto worden eerlijk beantwoord. brief onder nummer 14.200.

Nette weduwnaar 68 j. Baptist zoekt kennismaking met lieve slanke weduwe 60 - 65 j., in het noordoosten des lands, om samen de eenzaamheid op te lossen. brieven onder nummer 14.250.

---

nbjb

We zijn op zoek naar een meisje dat - op basis van een zakgeldvergoeding - wil gaan werken in een Duits gezin, nabij Hamburg. Het gaat hierbij om allerlei huishoudelijk werk in een gezin met 4 schoolgaande kinderen.
Wie echt geïnteresseerd is, kan voor meer inlichtingen zich wenden tot het Jeugdburo N.B.J.B. (05120-15687)

****

Rectificatie

1960 **1985**

Op 14 juli a.s. hopen wij D.V. met onze ouders te herdenken dat zij 25 jaar geleden in het huwelijk traden.

G. J. BAKKER
A. BAKKER-BOSMA

hun dankbare kinderen: Thea en Jan
Tanja
Sytze

Alkmaar,
Nassaulaan 24

****

,,De Heer is mijn herder''

Op 28 juni is van ons heengegaan, onze broeder

ALBERT BOONSTRA

op de leeftijd van 41 jaar.

Wij zijn dankbaar voor wat hij voor onze gemeente heeft gedaan, vooral voor de jeugd.

Baptistengemeente Amsterdam-West

,,God heeft ons geen kalme reis beloofd, maar wel een behouden aankomst''.

Voor ons geheel onverwacht, is van ons heengegaan, mijn innig geliefde man, onze zorgzame vader en opa

JOHANNES THEODORUS STUKKER

op de leeftijd van 59 jaar

,,Mijn genade is u genoeg''

A. Stukker-Zwaan
Jelle - Wilma
Herman - Nellie
Dorie
Alice
de kleinkinderen: Nathan en Matthias
Baukje, Anneke en Dorien

7544 HL Enschede, 16 juni 1985
Albergenbrink 1

,,'k Ben rijzend naar die stad, waar Christus het licht zal zijn''

Heden is onverwacht uit ons midden weggenomen mijn lieve man, onze zorgzame vader en opa

SEINE WESSELING

op de leeftijd van 75 jaar

,,God heeft ons geen kalme reis beloofd, maar wel een behouden thuiskomst''.

F. Wesseling-Boonstra
D. Wesseling
E. M. C. Wesseling-Horst
Ron
Daniëlle
A. v.d. Zee-Boonstra

7558 GT Hengelo (O), 21 juni 1985
Cornelis Dopperstraat 55

De crematie heeft 24 juni plaatsgevonden.

Rectificatie

Door haar Heer en Heiland thuisgehaald onze zuster

CHRISTINA HUPKES-GROOTHEDDE

op de leeftijd van 93 jaar.

Baptistengemeente Deventer

dc
DE CHRISTEN
WEEKBLAD VAN DE BAPTISTENGEMEENTEN
100e jaargang - nummer 29/30 - 26 juli 1985

Opwekking of restauratie?

O. de Vries

Velen in onze tijd verlangen naar en bidden voor een opwekking. Onze tijd is er ook rijp voor. De geschiedenis leert dat opwekkingsbewegingen ontstaan in tijden van maatschappelijke, culturele en geestelijke crisis. Ongetwijfeld is onze tijd zo'n tijd!

Een opwekking is een door God gegeven vernieuwing van de gemeente in de crisis van maatschappelijke en culturele vernieuwingsdrang.

Onze tijd is vol van chaotiserende veranderingen en vernieuwingen. Normen en waarden komen op losse schroeven te staan. Wat vroeger verkeerd was, is tegenwoordig toegestaan en wordt soms zelfs aanbevolen. Van oudsher duidelijk gestructureerde gezagsverhoudingen als die tussen ouders en kinderen, man en vrouw, werkgevers en werknemers, overheid en onderdanen, worden herzien. Met al haar chaos en crisissfeer heeft de vernieuwingsdrang iets van het ,,zuchten van de gehele schepping, die in barensnood is'' (Rom. 8:21), in de smartelijke verwachting van de komst van het Rijk Gods waarin alles en allen vernieuwd zullen zijn.

De gehele geschiedenis der christelijke kerk door heeft God juist in zulke maatschappelijke en culturele vernieuwingscrises aan zijn gemeente een opwekkingsbeweging geschonken. Een opwekking is een voorproefje van Gods Toekomst in de crisis van menselijke toekomstbrouwerij en slopers werkzaamheden aan het verleden.

Een geestelijke opwekking onder christenen heeft altijd iets van de tinteling van het komende Godsrijk. Een opwekking is vol van de dynamiek van Gods toekomst. Een opwekking kan het verleden en heden in haar negatieve aspecten aan. Zij behoeft het verleden niet te restaureren en in ere te herstellen om de crisis in het heden te bezweren. Want de opwekking is vol van creativiteit, omdat ze vol is van Gods toekomst.

Opwekkingsbewegingen in de gemeente van Jezus Christus hebben christenen altijd geïnspireerd om heel kritisch te kijken naar hun eigen geschiedenis en de daarin voor heilig verklaarde normen, waarden, gebruiken en opvattingen. De grote opwekkingsbewegingen die in de 18e en 19e eeuw het kerkelijk - en maatschappelijk! - leven in Engeland en Amerika vernieuwden, werden mede gekenmerkt door fundamentele kritiek op zulke christelijke vanzelfsprekendheden.

Door de opwekking aangeraakte gelovigen weigeren langer te geloven dat het onderscheid tussen rijken en armen een door God ingestelde ordening van het leven is. Zij namen het onderwijs aan kinderen uit de toekomstloze arbeidersmilieus ter hand. Sommigen stonden aan de wieg van het britse vakverbond! Vanuit de opwekkingsbeweging werd aktie ondernomen voor de afschaffing van de slavernij, die in een aanzienlijk deel van de kerk werd gezien als de legitieme consequentie van de vervloeking van Cham en diens nakomelingen. In bepaalde takken van de opwekkingsbeweging durfde men ook kritisch te kijken naar de traditionele verhouding tussen mannen en vrouwen. William Booth, de stichter van het Leger des Heils, verklaarde dat vrouwen zijn beste medewerkers waren en gaf hun in geestelijk werk een plaats, bijna gelijkwaardig aan die van de man.

In onze tijd bidden velen om een opwekking. En terecht. De gemeente heeft in deze crisistijd een opwekking nodig om toekomst te hebben! Allerlei aktie en groepsvorming wordt gepresenteerd als het begin van een nieuwe opwekking. Als dat laatste gebeurt moeten we bizonder op onze hoede zijn. Gaat het in zulke akties en groepsvorming om echte opwekking of om restauratie van een bedreigd verleden? Een vuistregel om dit uit te maken: de echte opwekking heeft altijd iets progressiefs. Omdat zij aangeraakt zijn door Gods toekomst durven ,,opgewekte'' christenen kritisch te kijken naar traditionele opvattingen en praktijken.

In christelijk Nederland lijkt zich een aardverschuiving te voltrekken. Traditionele kerken lopen leeg. Ter linker zijde van deze kerken ontstaan maatschappelijke en politiek geëngageerde basisbewegingen. Aan de rechter zijde groeien evangelische gemeenten. Talrijke evangelische organisaties en instituten schieten als paddestoelen uit de christelijke grond. Wat is in dit alles opwekking en wat is restauratie van de traditie? De echte opwekking durft kritisch naar het eigen dierbare verleden te kijken en heeft een progressieve openheid voor vernieuwing!

DEZE WEEK

Onvoorziene omstandigheden voorbehouden, plaatsen we het Jaarverslag van de Unie in het nummer dat 30 augustus a.s. verschijnt.

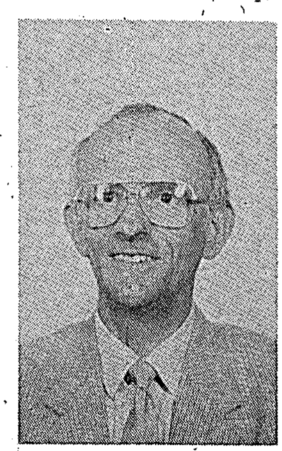
PIER VAN DER WERF 25 JAAR VOORGANGER

Op 14 augustus a.s. is het 25 jaar geleden dat P. van der Werf bevestigd werd in zijn eerste gemeente, Almelo-Geraniumstraat. Ds K. Reiling, voorheen voorganger van deze gemeente, leidde de dienst met een prediking over: Ik zal Mijn gemeente bouwen Mt 16:18. Van der Werf preekte over: Ik schaam mij het Evangelie niet, Rom. 1:16

Nu, dát had Pier, geboren 23-10-1934 te Sneek, reeds als 13-jarige laten blijken: op die leeftijd werd hij door Ds J. Broertjes gedoopt. Na het verwerven van zijn mulo-diploma ging hij werken, en daarnaast grieks en latijn studeren, om alsnog het gymnasium te kunnen bezoeken. In 1956 slaagde hij, en ging 4 jaar naar de theologische school in Rüschlikon (in 1964 verkreeg hij aldaar de BD-graad).

Van der Werf diende achtereenvolgens de gemeenten Rotterdam-Zuid (1964-1972), Winschoten (1972-1977), Apeldoorn (1977-1979) en sinds 28 oktober 1979 Groningen-Zuid, waar hij de tot algemeen secretaris der Unie van Baptisten Gemeenten in Nederland benoemde J. A. Brandsma opvolgde.

Wie de teksten van intrede - en afscheidsdiensten overziet, merkt dat Van der Werf gaarne de gemeente als werk en werkterrein van de Here Jezus Christus naar voren brengt. In dat werk en op dat werkterrein heeft ook de gelovige zijn plaats.

Ook buiten de gemeentelijke arbeid was Van der Werf actief. In de '70er jaren was hij drie jaar voorzitter van de N.B.J.B. Voorheen was hij reeds secretaris en later penningmeester van de broederschap van baptisten voorgangers.

Zijn schrijverstalenten wijdde hij eerst aan De Zaaier en later aan De Christen.

Hij was lid, enige tijd ook voorzitter, van de Commissie voor de Opleiding. Uit die hoofde had hij zitting in de Commissie der Unie, zoals hij voordien als NBJB-vertegenwoordiger in de UC zat. Thans is hij nog lid van de Evangelisatie-commissie der Unie.

Daarnaast kwamen dan in de plaatsen en gewesten waar Van der Werf werkte, lidmaatschappen van allerlei commissies (zoals dat gaat met voorgangers!). Hij is momenteel lid van de Verenigingsraad van de NCRV.

Gevraagd naar de zwaartepunten die hij in zijn arbeid legde, luidt het antwoord: „Ik heb eigenlijk niet nadruk gelegd op bepaalde onderdelen van het werk, tenzij het hier of daar nodig was". Daardoor heeft Van der Werf evenwichtigheid in zijn werk bewaard, die de gemeenten ten goede is gekomen. In die zin dat hij zich er op toelegde om de gemeenten die hij mocht dienen „vooruit te helpen in geloof, kennis, inzicht en levenspraktijk, en waar nodig te werken aan de vernieuwing van de gemeente". Dat sloot vaak persoonlijke voorkeuren uit.

Door zijn arbeid heeft deze voorganger steeds meer inzicht gekregen in het belang van de gemeente. Daarbij liet hij zich door de bijbel zélf aanspreken; dat houdt dan in dat je niet klakkeloos overneemt wat anderen vóór jou hebben gezegd. Maar dat houdt tevens in dat verworven meningen bijgesteld moe(st)en worden. Dat houdt een voorganger bewegelijk. En wat het schoonste van alles is: Van der Werf beseft zeer wel dat hij door (zijn arbeid in) de gemeenten in staat is geweest voorganger te zijn.

Op 4 mei 1960 verbonden Pier van der Werf en Eefje Barendregt hun levens aan elkaar; zij konden elkaar tot rijke steun zijn. Samen hebben zij de zorg voor twee kinderen.

Ik denk namens onze Unie-gemeenschap te spreken als ik college Van der Werf dank zeg voor zijn inzet in en voor onze gemeenten. Wij wensen hem en zijn gezin een fijne viering van het dienst-jubileum toe!

Ploeger

VAKANTIE OP DE NIEUWE AARDE

Ja, het woord vakantie is momenteel wel datgene wat het menselijk denkpatroon behoorlijk beheerst. Zelf woon ik in een plaats, die, dank zij de vakantiedrukte, 's zomers een heel ander aanzien heeft dan 's winters. En daardoor zal het je niet gelukken om te doen alsof het geen vakantietijd is.

Wat er soms aan gedachten door je hoofd dwarrelt is vaak moeilijk te verklaren. Allerlei dingen hechten zich aan elkaar en er ontstaat dan een merkwaardig verhaal. Zo kan ik u niet verklaren hoe het kwam, maar wel dat bij mij de vakantie zich vasthechtte aan de toekomst die God ons heeft beloofd.

Misschien kwam dat wel, doordat zowel de vakantie als Gods beloften in ons leven een behoorlijk stuk verlangen en uitzien kunnen veroorzaken. Maanden van tevoren immers zijn talloze mensen al met hun vakantie-idealen bezig en velen kunnen nauwelijks wachten tot de dag van vertrek aanbreekt. Dat is een begrijpelijke zaak. Immers die tijdelijke bevrijding van de dagelijkse sleur en spanningen kan een mens behoorlijk opknappen en nieuwe energie geven. Je merkt dan weer dat het leven gelukkig ook anders kan zijn, zelfs wanneer, dank zij donkere wolken en enorme regenbuien, allerlei blijde verwachtingen ietwat vertroebeld worden.

Met diezelfde, of wellicht nog sterkere, verlangens ziet menige christen uit naar de wereld die God ons heeft toegezegd. Hij weet dat aardse vakanties voorbij zijn voor je er erg in hebt, maar dat, wat God ons in het vooruitzicht stelt, een verhaal zonder einde is. Ook een kind van God ontkomt niet aan die dingen die het leven een enorm stuk van zijn glans ontnemen, maar de troost van Gods hulp en nabijheid doet ons volhouden, van de ene dag naar de andere, en versterkt ons verlangen naar die dag, waarop de zon voor eeuwig van achter de wolken te voorschijn komt en de geweldige uitwerking van Gods onmiddellijke nabijheid zonder enige beperking ervaren wordt.

Zou een vakantietijd ons misschien een duidelijker visie op Gods nieuwe hemel en aarde kunnen geven en ons geloof in de komst van dit onvoorstelbare wonder versterken?, vroeg ik mij af.

Twijfelt u nooit aan de door God beloofde toekomst? Vindt u het een simpele en vanzelfsprekende zaak, dat er een nieuwe aarde komen zal? Ik kan mij voorstellen, dat menigeen daar soms problemen mee heeft. Wat is onze wereld, de natuur, verkankerd in veel opzichten! Wie ziet er kans om die schepping weer even op het oude peil terug te brengen? Er wordt weliswaar het een en andere aan gedaan, maar zal dat ooit een definitieve en afdoende uitwerking krijgen? En op wat voor niveau zijn wij, als mensen, terecht gekomen? Zonder allerlei positieve facetten (zou God die facetten ook positief bekijken ...?) van het menselijke leven te willen verdoezelen, valt niet te ontkennen dat wij, gemeten naar Gods normen, ver beneden nul terechtgekomen zijn. Deze week werd weer eens een vliegtuig gekaapt en een der passagiers doodgeschoten. Zet u zelf maar op een rij wat er verder iedere dag te beleven valt aan menselijke wreedheid, haat, agressie, onrecht, terreur, leugen en bedrog, vuilheid.... Hoe zal zo'n mensdom ooit kunnen verdwijnen

van deze kant bekeken

EN HOE NU VERDER?

Huizinga

Einde mei waren we in Stavoren; één dag voor het pinksterfeest. Vanwege een begrafenis van een 85 jaar oude zuster die naar het getuigenis der kinderen door Jezus was Thuisgehaald. Het was een stille, schone samenkomst in het kleine kerkje. Wat ik onthouden heb uit de toespraak was deze zin: Ik heb wat voor je meegebracht. De dienaar vertelde dat hij deze woorden van haar had gehoord van iemand anders. Als onze zuster ergens kwam had ze altijd wat bij zich voor de bezochte: een flesje koffiemelk of een koek. De liefde van Jezus woonde in haar hart. Terwijl de kist in de aarde op het kerkhof werd neergelaten straalde de zon en zongen de vogels en las de voorganger van de nieuwe hemel en de nieuwe aarde. Terug van de akker dronken we een kopje koffie en onderhielden ons met deze en gene. Ook met de zonen die deze moeder hadden gehad. Daarna verliet ik de zaal en wandelde langs het kanaaltje dat dat stukje van het stadje in tweeën deelt, vervuld van herinneringen.
In het gras van de glooiing lag een stukje krant. Ik keek erop en nam het. Het was een bijlage van het Friesch Dagblad van 25 mei. Het lag er open en wat ik las was: Pinksteren - het feest van Gods revolutie. Een artikel, geschreven door Prof. Dr. K. Runia. Ik probeerde het lopend te lezen maar had op dat ogenblik meer aandacht voor een moeder-eend, die met negen kleine eendjes door het water voer. Ik vouwde de krant op en stak die voor later in de zak.

Thuis las ik het en de wegen Gods in de geschiedenis volgde ik, soms door het geschrevene, soms omdat het me herinnerde aan gebeurtenissen in onze dagen.
In het artikel werden vele teksten uit de bijbel, die van Gods Geest melding maken, geciteerd. Met name uit de Handelingen van God, door Lukas beschreven. Ze vertellen van de dynamische kracht die openbaar wordt door het neerdalen op en in mensen. Om zich heen ziende en horende vraagt de schrijver zich af: heeft de Geest zich teruggetrokken van de kerk? Of hebben wij de Geest gebarricadeerd? Of erger nog: hebben wij de Geest buitengesloten? En ik vraag verder: Is de wind gaan liggen? Brandt het vuur niet meer?
Prof. Runia herinnert aan het ingrijpen Gods in de geschiedenis van zijn volk Israël, zijn hoogtepunt hebbend in de komst van Jezus. Vóór Jezus raakte het volk Gods ingekapseld in eindeloos vele voorschriften, geboden, verboden. De Tien Woorden waren door de ijver van deskundigen aangevuld, aangelengd door honderden verordeningen, het volk in de boeien slaande. Johannes, de doper, rukte aan de ketens en in Jezus verscheen Gods dynamiet om alles op te blazen wat niet van God was maar van mensen. En na Jezus daalde die hemelse kracht ook op de gewone man en vrouw. De doorbraak Gods was niet meer tegen te houden. Alle menselijke barricades in de Joodse godsdienst werden uit de weg geruimd en het nieuwe volk van God, samengeroepen uit alle volken, verliet de poorten van Jeruzalem, de wereld in, geleid door Jezus en de Geest. Zie, de Heer maakt alle dingen nieuw.

Helaas, schade brachten de eeuwen. Verstarring schijnt onophoudelijk het leven lam te leggen. De leer verdrong de Heer. De Vader, de Zoon en de Geest werden gevangen in formuleringen en zo werd Gods grootheid, volheid, beperkt tot wat enige mensen daarvan meenden te kunnen zeggen. Godsdiensttwisten, in Gods naam gevoerd, ontaardden in gevechten op leven en dood. Hier gaat het woord der Farizeeën opnieuw inhoud krijgen: Maar die schare, die (onze) wet niet kent, vervloekt zijn zij!
De gemeente was stervende. Toen stonden profeten van het nieuwe verbond op en bestormde de bolwerken van Rome. De reformatie schakelde naar vermogen terug naar de boodschap, beschreven door de evangelisten en uitleggers ervan als Paulus, Petrus en Johannes. Dat zijn de revoluties van God, de omwentelingen des Heren. Niet alleen in de oude tempel scheurde het gordijn. De Levende doet het voortdurend in alle tempels die als monumenten uit vroegere tijden langs de wegen staan. De Eeuwige verkiest de vrijheid en wil zijn kinderen die vrijheid geven. Ook aan hen die door vermeende vroomheid die vrijheid aan door hen gesmede ketens willen leggen. De koude verstijft zo velen en nergens worden zo Gods bedoelingen miskend. Het zijn de tempelbouwers die de Rots der eeuwen al prijzend verwerpen of schuil laten gaan achter hun rookgordijnen.
We hebben het „hoofd" van de „wereldkerk" in dit land gehad. Heeft hij gezegd dat we terug moeten naar de Schriften, onze bronnen van geloof? Hij heeft verwezen naar zijn kerk, naar wat zij leert en iedere rooms-katholieke wordt geacht de wet te kennen.

De professor eindigt zijn beschouwing, kennende de situatie in zijn kerk en de andere zo: „Misschien zouden wij weer moeten gaan bidden om de Geest. Of .... durven wij dat niet? Dat zou geen wonder zijn, want het kon wel eens het einde van onze mooie systemen kunnen betekenen. (....) Wijzélf moeten vernieuwd worden en onze oude Adam,, ook onze oude kerkelijke Adam, moet opnieuw gekruisigd worden."
Kunnen de door Christus bevrijden en door de Geest gezalfden hun vrijheid niet aan? Is de wet, meestal een serie van wetten, door ons zelf vervaardigd, gemakkelijker? Verkiezen we het kanaaltje in Stavoren boven de ruimte van de zee daar achter de dijken van dit lage land?

---

en vervangen worden door een volmaakte generatie? Hoe zal een christelijke kerk, die beweert de waarheid te hebben ontdekt, maar er zo weinig van in praktijk brengt en die in zo menig opzicht marcheert in het spoor van de gedegenereerde wereld, ooit kunnen worden omgevormd tot een geslacht dat God liefheeft boven alles en de naaste als zichzelf?
Vindt u het vreemd, dat menigeen daar zijn vragen over heeft;

Maar misschien kan uw vakantie op deze problemen een positieve invloed uitoefenen? Ik hoop, dat u een stralende zon en een ongestoorde rust zult mogen meemaken. En dat u een open oog zult mogen hebben of krijgen voor de wonderen van Gods schepping om u heen, om het even, of u zit in de bergen van Zwitserland, aan de meren in Italië, dan wel in de bossen van de Veluwe of aan het strand bij Harderwijk. Want immers, waar u ook zit: „De ganse wereld draagt het merk van zijn wondermacht; wie oog heeft voor Gods scheppingswerk, bewondert al die pracht".
Wie zien wil, wie daar moeite voor doet, wie tot zich door laat dringen wat Ps. 33 zegt: „Hij sprak en wás er! Hij gebood en het stónd er", die zal allicht gaan denken: Hij die eens al het bestaande uit niets tot aanzien bracht, die zal er zeker geen problemen mee hebben om te herstellen en te vernieuwen wat, mee door onze schuld, kapot is gegaan!
Geniet van Gods schepping tijdens uw vakantie en leer uit diezelfde Ps. 33: „Onze ziel verwacht de Here, Hij is onze hulp en ons schild. Ja, in Hem verheugt zich ons hart, ja, op zijn heilige naam vertrouwen wij". De nieuwe hemel en aarde zullen er komen. En voor allen, die hier waarachtig met hun Schepper en Verlosser hebben geleefd, zal een eeuwige vakantie aanbreken. Niet een tijd van zalig nietsdoen, maar een eeuwigheid om God te loven. In afwachting daarvan moesten wij maar opnieuw, als herboren mensen, ons in dienst van deze God stellen, van wie wij zeker weten dat Hij doet wat Hij beloofde!

C. v. Wier

LEZERS AAN HET WOORD

„Tussen kerk en opwekkingsbeweging"

Toch nog gauw in de pen klimmen, vóór vertrek met vakantie, want dat spreekt me sterk aan, dat artikel van mijn broeder OdV in DC van 28 juni. Hij stelt vragen en maakt kanttekeningen bij zaken die mij intensief bezighouden. Ik moet even een persoonlijk getuigenisje kwijt en een stukje eigen visie op dit onderwerp.

Direkte aanleiding is zijn zinsnede „Baptisten moeten erg opletten wanneer veel leden uit traditionele kerken naar hun gemeenten overkomen.... enz". Ik bén namelijk zo iemand. Overgekomen uit de Gereformeerde Kerk; niet daaruit weggevlucht, 15 jaar geleden, integendeel: op dat moment beleefden we juist een kostelijke opwekking binnen de plaatselijke gemeente. En tóch leidde onze weg naar de Baptisten gemeente.
Zodoende heb ik binnen de Gereformeerde kerk (maar niet alleen dáár) lieve vrienden, broeders en zusters. Maar tegelijk identificeer ik me nu van harte met de Baptisten gemeente en ik weet me er thuis. Omdat ik geloof en merk, dat de Heer me er een plaatsje aangewezen heeft.
En ik lijd om meerdere redenen mee aan dat „kraken in z'n voegen" van het nederlandse baptisme. Hoewel: lijden.....? Als dat kraken nu eens duidt op het barsten van oude wijnzakken, dan kon er best reden tot vreugde zijn, omdat er dan ergens nieuwe wijn moet zijn. En die nieuwe wijn wordt naar mijn overtuiging niet geschonken door „nieuwkomers", maar door de Heer. Ik maak me dan ook niet echt bezorgd over de toekomst van „onze" gemeenten, omdat ik geloof dat het een stukje van de gemeente van de Heer is, van de levende Heer.

Nog een zinsnede: „De opwekking(sbeweging): we leven ervan en we sterven ervan". Amen! Dat herken ik helemaal. Opwekking betekent sinds 19 jaar in mijn persoonlijke leven: de Here Jezus Christus steeds minder voor de voeten gaan lopen, zodat Hij steeds groter voor me kan worden. Is de aanmoediging in Ef. 5:18, „wordt vervuld met de Geest", niet altijd geldende noodzaak voor een kind van God en dus voor de gemeente? Dat betekent immers, dat we in ons leven steeds meer plaats maken voor de Heer, dat Hij gaandeweg wérkelijk in het centrum van ons leven komt en ons denken en handelen beheerst. En dát is naar mijn opvatting „opwekking". Kun je zonder dat eigenlijk wel gemeente zijn?

Ik konstateer onder ons baptisten nogal vrees voor „opwekking", omdat bij dat woord gedacht wordt aan allerlei verschijnselen, die er niet fundamenteel voor zijn. Ook konstateer ik onder ons, misschien als gevolg daarvan, een wat krampachtig beroep op de traditie.
Wij danken ons bestaan als Baptisten gemeenten aan een opwekking, die mogelijk was, doordat mensen destijds openstonden voor wat de Heer met hen wilde; voor wat Hij tóén belangrijk en nodig vond. Daar moeten we met respekt en liefde op terugzien *en het voorbeeld van die mannen* moeten wij volgen. Dat betekent dan, dat wij nú behoren open te staan voor wat de Heer nú met ons wil. Als we daaraan durven te sterven, dan zullen we ervan leven.

In die zin preek ik vrijwel iedere week tot de gemeente, inklusief mezelf. En daar verwacht ik een opwekking van. Mocht er dan, als gevolg van onze (nieuwe) onderwerping aan de Heer, iets gaan veranderen in onze gemeentelijke gewoontes, in onze liederenschat, in de struktuur van ons landelijk verband of wát dan ook, dan is dat goed, dan is er geen enkele reden tot zorg of vrees, want dan kunnen we dat allemaal meemaken, omdat we Christus liefhebben en elkaar in Hem liefhebben. Dat soort liefde drijft de vrees uit.
En als „onze gemeente" echt gemeente van de levende Heer is, dan is er niet alleen hoop voor óns, maar ook voor ieder die met ons in kontakt komt. Wie zou zó niet gemeente willen zijn!

Harderwijk J. L. Muilwijk

reactie op brief J. L. Muilwijk

Graag spreek ik mijn blijdschap uit over de reactie van br. Muilwijk op mijn artikel. Bijzonder aanmoedigend vind ik de spanning en ruimte die uit zijn brief spreekt. Vanuit een persoonlijke ervaring in een opwekkingssituatie schrijft hij heel ontspannen over zijn vroeger lidmaatschap van de Gereformeerde Kerk, zijn huidige taak binnen de Baptisten Gemeenten en zijn verhouding tot gelovigen die een andere kerkelijke naam dragen. Hij lijdt mee onder de crisisverschijnselen in onze baptisten gemeenschap en heeft tegelijk hoop voor de toekomst. Deze ontspannen ruimte is de ruimte van Gods genadige trouw aan zijn gemeente, en is ook de oecumenische ruimte van de opwekkingsbeweging. Door de opwekking aangeraakte christenen hoeven niet te vechten, noch voor hun „eigen" kerk, noch tegen andere kerken.

O. d. V.

Naar aanleiding van het artikel van zr. M. J. de Haan-v.d. Steen in deze rubriek, op 28 juni 1985, zou ik graag het volgende nog even willen opmerken:

Het zou mij erg spijten, als ik door mijn schrijven bepaalde mensen pijn gedaan zou hebben, want de bedoeling was juist het tegenovergestelde! Wat ik duidelijk wou maken was namelijk dit:

Uit de bijbelse gegevens betreffende de opstanding bij Jezus' wederkomst, valt voor de nabestaanden veel meer troost te putten, dan te moeten geloven, dat hun geliefden nu in een soort schimmenrijk beland zouden zijn! Bovendien is de dag van Jezus' wederkomst voor de overleden gelovigen zelf tóch immers a.h.w. direct na hun sterven daar, omdat het besef van tijd voor hen dan volgens God's Woord weggevallen is! (zie bijv. Ps. 6:6, Pred. 9:5, Job 14:21, Johan. 11:11, 1 Thess. 4:16, enz. enz.)

Volgens de bijbel bestaat de mens uit lichaam (gemaakt van het stof der aarde) en geest (de adem des levens). Als geheel noemt de bijbel dit: een levende ziel. (zie Gen. 2:7). De nieuwe vertaling zegt dan ook heel terecht: levend wezen. Wij zijn dus een eenheid. Dit dus in tegenstelling met de grieks-heidense leer dat een mens wél een onsterfelijke ziel zou hebben! Volgens Gods Woord is alleen onze schepper onsterfelijk en zullen wij dit pas mogen worden bij Jezus' wederkomst! het sadistische van deze plato-leer is het subtiele! Als je direct na het sterven toch al „min of meer" in de hemel bent, waarom zal je dan nog zo sterk verlangen naar Jezus' wederkomst!....

Volgens deze bijbelwaarheden is het dan ook niet verwonderlijk, dat we van de drie door Jezus opgewekte doden (dus Lazarus, het dochtertje van Jaïrus en de jongeling Naïn) geen enkel verslag kunnen vinden van de „heerlijkheden" die ze gezien of gehoord zouden hebben. Volgens bovenstaande teksten (inc. nog vele teksten meer) *konden* ze immers ook niets zien of horen!!... Bovendien, als deze mensen werkelijk reeds in de hemel waren, hoe kon Jezus ze dan weer beroven van deze hemelse zegeningen door hen weer bloot te stellen aan een leven van lijden, verdriet en teleurstellingen?

Wat betreft de door mij geciteerde „in de luchthangende hemelversjes", bedoelde ik dus *die* liederen, die beweren, dat we direct na de dood in de hemel zouden komen en daar bovendien ook nog altijd zouden blijven! De bijbel leert ons echter iets geheel anders, namelijk, dat we pas bij Jezus' wederkomst zullen opstaan en dat we dan bovendien slechts tijdelijk in de hemel zullen zijn. Zie hiervoor bijv. Johan. 5:28 en 29 en Openb. 21:1-8. Onze eeuwige bestemming is volgens deze bijbelse berichten dus niet de hemel maar de nieuwe aarde!
Vandaar dat de psalmdichter zegt: De hemel is de hemel van de Here, maar de aarde heeft Hij de mensenkinderen gegeven (Ps. 115:16).

Hopelijk begrijpt u teksten zoals: gij zult mij leiden door uw raad en daarna in heerlijkheid opnemen, na het bovenstaande nu ook beter. Als we namelijk niet alleen lezen wat er staat, maar in samenhang met andere gegevens in de bijbel ook verstáán wat we lezen, neem ik aan dat u inmiddels al

wel begrepen hebt, dat het eerste gedeelte van deze tekst op het hedendaagse sterfelijke leven slaat en het tweede gedeelte op het eeuwige onsterfelijke leven, dat uiteraard pas een aanvraag neemt bij Jezus' wederkomst. Als ook ons doodsuur daar is (er even van uitgaande, dat Jezus dan nog niet weergekomen is) kunnen we dus rustig ons hoofd neerleggen met de zalige hoop, dat onze Heiland ons bij Zijn wederkomst weer zal wekken! In de bijbel wordt de erfenis van Gods kinderen een vaderland genoemd, waar de Hemelse Herder Zijn kudde zal leiden naar de rivier met het water des levens en waar we in de loop van de eeuwigheid onze Hemelse Vader en onze Here Jezus Christus, die voor ons stierf, steeds beter mogen leren kennen! Waar geen verdriet, ziekte of dood meer zal zijn! Kunnen we nog naar iets beters verlangen?

Gasselte J. van der Vlis

NA DE DOOD

Meer dan 50 jaar ben ik op dit blad geabonneerd. Bijna 40 jaar geleden was ik nogal bezig met genoemd onderwerp; Ik sprak daar destijds over met twee baptisten predikanten. Een van hen vroeg mij hierover te schrijven in D.C. Dit werd geplaatst op 18 januari 1946. Eerste 2 weken geen reactie. In het no. van 8 februari 1946 een kort stukje van ds. F. E. Huizinga, de toenmalige eindredacteur. Hij stelde daarin dat het nuttiger was om met Zaaiers op stap te gaan, (wat ik toen al lange tijd had gedaan) dan dit onderwerp aan te snijden. Hij noemde nog wat schriftplaatsen, die door verschillende lezers waren aangereikt en sloot meteen de discussie.

Het valt me op dat nu alléén lezers en geen theologen, tot heden op het artikel van v.d. Vlis hebben gereageerd. Toch is het bekend dat velen met dit probleem worstelen. *Schijnbaar* is de bijbel met zichzelf in tegenspraak, want er staat geschreven dat alléén God onsterfelijkheid heeft. Niettemin worden in de reacties van de lezers vele teksten aangehaald waaruit het tegendeel zou moeten blijken. Bijv.: Voorwaar zeg ik u heden zult gij met mij in het paradijs zijn. Is hier het ,,heden'' niet juist of, wat wordt met ,,paradijs'' bedoeld; Of is het komma verplaatsen tot achter ,,heden'' misschien al voldoende? Christus zegt Zelf ,,Ik ben dood geweest''. Mogen we met dit voor ogen de dood loochenen? ,,Christus is opgestaan uit de doden''. Van tussen de doden uit! Hij is de eerstgeborene uit de doden; Kol. 1:18! Gen. 2:17: Alzo *werd* de mens tot een levende ziel. De mens kreeg dus geen ziel doch werd ziel. In 1 Kor. 15:44 wordt dit *werd* nog eens benadrukt. Het werd een ziel die aan de dood onderhevig was. ,,De ziel die zondigt zal sterven; Ez. 18:4.

Het wezen van de mens is de ziel: zijn persoonlijk leed, de ikheid.

De Jodin Martha had in haar antwoord tot Jezus geen problemen met dit punt, Joh. 11:24. De Joden in het O.T. kenden geen zielsverhuizing: Wel wisten ze van de opstanding.

Was er in 1946 geen tijd meer voor dergelijke vraagstukken, nu is mijn vraag: wordt het nu in 1985 niet de hoogste tijd om dit levensgrote vraagstuk eindelijk eens aan een grondig onderzoek te onderwerpen? De bijbel is toch geen verzameling antitheses? Gods Woord is toch een éénheid waarop we kunnen vertrouwen? Toch de enig juiste bron van informatie?

Ik hoop dat predikanten en andere bijbelonderzoekers zich nu met genoemde zaak zullen bezig houden.

Haren G. Drenth

ZONDER WERK

Hierbij graag enkele opmerkingen n.a.v. het artikel ,,Zonder werk'' van ds. H. Ploeger in De Christen van 12 juli, waarin het o.a. gaat over het recht op arbeid ook voor de gehuwde vrouw.

Zeker heeft een vrouw recht op arbeid. En waar vindt ze zinvoller arbeid dan thuis. Wat een kansen: koken, naaien, interieur verzorgen, planten kweken enz.

Boven alles: gezelligheid scheppen, warmte, liefde, geborgenheid geven aan man en kind(eren). Blijft er tijd over dan een zieke of oude gelukkig maken met een bezoekje of dergelijke.

Als (ongetrouwde) vrouw heb ik in het onderwijs gewerkt en de armoede gezien van kinderen die geen echt *thuis* hadden omdat moeder buitenshuis werkte. Ze kregen materieel genoeg maar ze misten liefde, aandacht, geborgenheid.

In die tijd sprak ik een moeder die vertelde zo graag na schooltijd de kinderen te ontvangen met een kopje thee, een lekkere boterham en aandacht voor hun belevenissen. En opeens zei ze, een beetje bitter: Mag het alstublieft?

Dat vragen veel moeders zich af als ze horen hoe er gepraat wordt over ,,jezelf ontplooien in een baan'', meer ,,algemeen gevormd worden'' en zo meer.

Je zou je minderwaardig gaan voelen als je alleen maar je gezin goed verzorgt. Jezus sprak nooit over: jezelf ontplooien, opkomen voor eigen rechten. Hij sprak over liefde geven, elkaar dienen.

Moeders achter het theeblad, blijf daar alstublieft Uw kinderen zullen u er dankbaar voor zijn, al laten ze dat *nu* misschien nog niet merken.

Vroeger was er een boek: Aan moeders hand tot Jezus. Wat heerlijk, moeders, als u tijd hebt om met uw kinderen te bidden, ze van Jezus te vertellen. Dat kan niet gauw ... gauw ... in een verloren ogenblikje tussen uw drukke bezigheden. Daarvoor moet u regelmatig contact hebben met uw kinderen.

En laat de betaalde banen buitenshuis maar over aan onze werkeloze jongeren. Zij zullen er dankbaar voor zijn. En dat is een betere oplossing dan arbeidstijdverkorting waardoor de lonen zo dalen dat straks alle vrouwen *moeten* werken buitenshuis om het gezin voldoende inkomen te verschaffen.

Emmen H. Reiling

MEDEDELINGEN

op blz. 27 onder Leeuwarden staat:
Evang. post Dorpshuis
Raadhuisstraat 1
Blijham K: J. Nobbe

dit dient op blz. 30 onder Vriescheloo te staan.

op blz. 23 het adres van het kerkgebouw in Doetinchem moet zijn Burg. van Nispenstraat 19.

de nieuwe penningmeester van de baptistengemeente 's-Gravenhage is:
de heer J. H. Peijpers, Haagwinde 2, 2403 GD ALPHEN a/d RIJN.

de nieuwe secretaris van de baptistengemeente te Musselkanaal is:
de heer E. Panneman, Schoolkade 54, 9581 HC MUSSELKANAAL, tel: 05990-15969.

VERSCHIJNINGSDATA DC
Ons blad verschijnt niet op 2 en 16 augustus a.s.

Zaterdag 7 september 1985:

LANDELIJKE ZENDINGSDAG!

Waar?
Baptistenkerk te Hoogeveen.

Hoe laat?
Van 10.30 tot 15.30 uur.

Waarover?
,,Gemeente = Zending''

Wat?
Muziek en zang.
Inleiding en diskussie.
Forumgesprek.
Aktuele informatie.
Ontmoeting.

Voor wie?
Gemeenteleden en -vrienden.
Leden van zendingswerkgroepen.
Groten en kleinen.
Kortom, voor wie maar komen wil!

Wat meenemen?
,,Lofzangen en Gebeden'' (voor een liederenblad met koren zorgt de UZC).

Wat doen?
Zelf komen.
Anderen daartoe opwekken.
Bedankt!

uit het Uniebureau

Benoemingen
De UC heeft in haar vergadering op 7/8 juni de volgende benoemingen uitgebracht c.q. besluiten genomen:
* aan *ds A. H. Agtereek,* voorganger van de gemeente te Westerhaar, werd een beroepbaarstelling ex artikel 4 van het Reglement inzake voorgangers verleend;
* ten behoeve van *br A. Bennik,* pastoraal werker van de gemeente te Arnhem/Zevenaar, werd een benoembaar-verklaring ex artikel 9, lid a van het Reglement inzake voorgangers afgegeven:
* in de a.s. vakature van br H. Stellinga in het bestuur van de Unie Bouw Stichting ingaande na de Algemene Vergadering werd benoemd *br W. J. Blanken* te IJmuiden;
* tot lid van de Stuurgroep Gemeentebijbelschool werd benoemd *br P. Lalleman* te Utrecht;
* idem van de Werkgroep Toerusting *br P. H. Stellinga* te Oppenhuizen.

Dat al deze broeders hun taak met vreugde en zegen zullen mogen verrichten:

Representatie
Wegens het aanvaarden van een benoeming tot maatschappelijk werker bij de Stichting Verpleeg- en Verzorgingstehuizen Tabitha - Amsterdam nam *ds J. W. van der Craats* op 23 juni afscheid van de gemeente te Dokkum. De UC liet zich bij die gelegenheid vertegenwoordigen door *zr W. Gerritsen-Kolbe.*
Op 18 juli werd te Zwolle een dienst gehouden ter gedachtenis van *zr S. Bouritius-Hamer,* weduwe van wijlen ds G. Bouritius. Zij overleed aldaar op 14 juli en bereikte de leeftijd van bijna 84 jaar. De rouwdienst werd door *zr A. M. Nederlof-Grobben* als afgevaardigde namens de UC bijgewoond.

Unieberichten
Een groot aantal brieven en stukken werd op 26 juni aan de gemeenten gezonden:
* een brief van de UC met bijbehorende notitie over de Uniefinanciën;
* een brief van de UC over de plaats van de vrouw in onze gemeenten;
* een brief van de UC over de bestemming van de gelden uit het *Fonds Kamphuis;*
* een brief van de UC over het verlenen van een beroepbaarstelling ten behoeve van *ds A. H. Agtereek* te Westerhaar;
* een brief van de UC over het afgeven van een benoembaarverklaring ten behoeve van *br A. Bennik* te Velp;
* een brief van de UC over de gegevens van het namen- en adressenboekje;
* een brief van de penningmeester-administrateur over het *AV-boek 1985* (met bestelstrook);
* een brief van de penningmeester-administrateur over de *Zendingskalender 1986* (met bestelstrook);
* een brief van de penningmeester-administrateur over het *Onderling Fonds;*
* een brief van de Commissie voor de Opleiding over (voorgenomen) beroepbaarstellingen;
* een brief van de Zangbundelkommissie over een in de maand oktober te houden zang- en muziekdag.

We bevelen de inhoud van deze brieven in de aandacht van onze gemeenten aan!

Uniefinanciën
Op geregelde tijden treft u in deze rubriek een verantwoording aan van de bijdragen voor verschillende onderdelen van ons gezamenlijk werk, laatstelijk nog op 28 juni (verantwoording van de maand maart) en op 12 juli (idem van de maanden april en mei). De verantwoording van de maand juni hopen wij spoedig te kunnen publiceren.
Ook hebben wij u enkele malen een vergelijkend overzicht van de bijdragen gegeven, zowel ten opzichte van 1984 als in vergelijking met de, verleden jaar oktober te Emmen door de Algemene Vergadering aanvaarde, begrotingen voor 1985. We mogen u daarbij verwijzen naar onze mededelingen in *De Christen* van 28 juni en 12 juli.
Inmiddels zijn ook de resultaten over de maand juni bekend, zodat wij u een vergelijkend overzicht over dit eerste halfjaar kunnen geven. Uit onderstaande cijfers blijkt, dat in deze periode maar liefst *ruim f 16.400,— minder* is binnengekomen dan in het eerste halfjaar van 1984:

ECU	*f* 35.259,62	in 1984:	*f* 39.760,50
CvdO	*f* 36.126,50	in 1984:	*f* 40.573,74
UZC	*f* 71.624,56	in 1984:	*f* 77.342,78
NBJB	*f* 6.843,06	in 1984:	*f* 8.409,88
UBS	*f* 4.860,11	in 1984:	*f* 5.108,46
Totaal	*f* 154.713,85	in 1984:	*f* 171.195,36

Dat ziet er dus niet zo best uit. Maar het beeld wordt - helaas - nog somberder, als we de cijfers met de door de Algemene Vergadering aanvaarde begrotingen voor 1985 (eerste halfjaar) vergelijken:

	Gevraagd	Ontvangen	Te weinig
ECU	*f* 51.975	*f* 35.260	*f* 16.715
CvdO	*f* 55.000	*f* 36.126	*f* 18.874
UZC	*f* 90.300	*f* 71.625	*f* 18.674
NBJB	*f* 14.500	*f* 6.843	*f* 7.657
UBS	*f* 10.000	*f* 4.860	*f* 5.140
Totaal	*f* 221.775	*f* 154.714	*f* 67.060

In procenten uitgedrukt, springen de NBJB en de UBS er het slechtst uit; voor beiden is *nog niet de helft* van de, voor de periode van januari tot en met juni gevraagde, bijdragen binnengekomen. Bezien we het geheel, dan is in het eerste halfjaar 69,7% van de voor dit tijdvak begrote bedragen ontvangen. Laten wij met elkaar ons uiterste best doen, dat de ontstane achterstand zo spoedig mogelijk wordt ingelopen!
Nu we het toch over de financiën hebben: de Uniekontributie vertoont eveneens een achterstand. En deze wordt, zo blijkt hoe langer hoe groter. Ook dat vervult de UC met zorg, omdat onze liquiditeitspositie daardoor verslechtert. We menen er goed aan te doen, deze zaak onder uw aandacht te brengen. In het bijzonder van de penningmeesters van onze gemeenten, want met het tijdig voldoen van de Uniekontributie bewijzen zij ons werk een grote dienst!

Radiodiensten
We komen er binnenkort nog wel uitvoeriger op terug, maar nu reeds willen wij u attenderen op een tweetal radiokerkdiensten. De eerste is op 18 augustus vanuit Hengelo en wordt uitgezonden door Radio Nederland Wereldomroep; voorganger in deze dienst is *ds O. Oldenburger.* De tweede radiodienst, waarin *ds H. Schouten* zal voorgaan, wordt op 1 september vanuit Deventer uitgezonden via de zender Hilversum 2.

Ontvangt u onze hartelijke groeten!

J. A. Brandsma/A. van den Hoef

Amnesty International
bericht dat Constatin Sfatcu, een actief lid van de baptisten gemeente te Iasi, op valse beschuldigingen is gearresteerd.
Eén van de zovelen in Roemenië. In het westen denken velen dat president Ceausescu, omdat hij niet wil lopen aan de leiband van de Sovjet-Unie, dus wel minder communist en minder atheïst zal zijn. Niets is minder waar. In Roemenië hebben de gelovigen een zeer beperkte mate van vrijheid. Deze beperkte vrijheid wordt vaak door activiteiten van plaatselijke groothe-den nog meer ingeperkt.
Wie wil pleiten voor de vrijheid van godsdienst en voor de vrijlating van vanwege hun geloof gevangen genomen christenen, kan zijn schrijven richten aan de Roemeense Ambassade, t.a.v. Zijne Exc. Constantin Statescu, Catsheuvel 55, 2517 Den Haag.

Nood in de wereld
Hulpverlenende instellingen, van christelijke aard en van algemene signatuur, doen een voortdurend beroep op hun medemensen, de noodlijdenden in de wereld te helpen. Ook de redactie van DC ontvangt doorlopend verzoeken om mededelingen over rampen, hongersnoden, vluchtelingenstromen, oorlogsslachtoffers e.a. op te nemen. Het is onmogelijk aan deze verzoeken te voldoen. Dat is niet te wijten aan gebrek aan belangstelling van de redactie voor de noden der mensheid, het is veel meer een gevolg van twee zaken:
DC is een orgaan van de Unie van Baptisten Gemeenten in Nederland, dat allereerst communicatiemiddel der daarin verbonden gemeenten is.
Tweedens is de plaatsruimte in ons blad (zeer) beperkt.
Wie af en toe, of geregeld, wil bijdragen aan de leniging van de nood in de wereld, kan zijn bijdrage gireren op postrek. 81255 t.n.v. Noodfonds Unie van Baptisten Gemeenten in Nederland, Bosch en Duin.
Het beheer van dit noodfonds berust bij de Commissie der Unie; zij verdeelt hetzij op eigen initiatief, hetzij op verzoek van baptisten instanties (zowel op europees als wereldniveau) of andere instanties de binnengekomen giften van gemeenten en particulieren.

Intrede P. Wijchers
Zondag 25 augustus a.s. zal br P. Wijchers in een dienst die om 15.00 uur begint en die gehouden wordt in het kerkgebouw 't Trefpunt, Spechtstraat 32, verbonden worden aan de gemeente te Enschede. Bevestiger is br C. Eijer. Na afloop kan kennis worden gemaakt met de nieuwe voorganger en zijn gezin. Belangstellenden zijn hartelijk welkom.

E. Schaap

Vertrek Jan Oosterloo
Op 11 augustus om 10 uur neemt broeder Jan Oosterloo afscheid van de gemeente. Wegens vakantie van onze voorganger, Ds C. Molema, zal Ds C. Eijer de dienst leiden. Aansluitend viering Heilig Avondmaal.
Afgevaardigden of belangstellenden kunnen zich opgeven bij de sekretaris, br J. Poutsma; telf. 045-218770.

UZC
De Unie Zendings Commissie deelt hierbij mee, dat *zr Ducky Rosier,* verpleegkundig zendelinge in Sierra Leone, vanaf 7 september tot en met de komende Algemene Vergadering beschikbaar is voor het vervullen van spreekbeurten in gemeenten (zowel zondagsmiddags en -avonds als op doordeweekse dagen; maar niet op zondagmorgen) en voor jeugd- en vrouwengroepen. Men kan zich voor het maken van een afspraak in verbinding stellen met ds. D. P. van 't Wout te Monster, bij voorkeur telefonisch onder nummer 01749-42927, liefst zo spoedig mogelijk!

J. A. Brandsma, uitvoerend sekretaris

L.Z.C.-DAG IN SNEEK
De L.Z.C. organiseert op 7 september een speciale dag voor zondagsschoolmensen in Sneek. Aan het begin van het nieuwe seizoen vormt dit een mooie gelegenheid om ideeën en inspiratie op te doen!
Het programma is afgestemd op praktische zaken: liederen leren, informatie over vakantiebijbelweken en toepassing van tekentechnieken. Ook aan de oogstdankdienst zal aandacht worden besteed.
De dag begint om 10.00 uur en eindigt om 15.30 uur en wordt gehouden in het kerkgebouw aan de Willem Lodewijkstraat.
Graag opgave van deelneming aan het Jeugdburo; tel. 05120-15687.

****

De Here is mijn kracht en mijn psalm, Hij is mij tot heil geweest.
Ex. 15:2b

Vrijdag 26 juli herdenken onze lieve ouders

JOHANNES HAMER
ANNA HAMER-GORTER

dat ze 55 jaar getrouwd zijn.
Hun dankbare kinderen,
Kleinkinderen en achterkleinkind

Harlingen, Almenum, flat 823

****

OPENINGS CURSUS '85/'86 SEMINARIE
Op zaterdag 31 augustus a.s. vindt de opening plaats van het 28e cursusjaar. De bijeenkomst begint om 11.00 uur en wordt gehouden in de „Maria Christinakerk" te Den Dolder.
Het openingscollege wordt gegeven door dr O. H. de Vries, docent in de systematische theologie en kerkgeschiedenis, over het onderwerp „Het menselijke in de theologie".
Uitnodigingen zijn zoals gebruikelijk is, verzonden aan een groot aantal adressen. Iedereen is hartelijk welkom. Wel vragen we u ons uw komst mee te delen i.v.m. de voorbereiding van de dag.
Tel. overdag: 030-784823; buiten kantooruren: 030-791005.

Th. van der Laan

De Europese Baptisten Federatie wordt bestuurd door een Uitvoerend Comité, dat in mei j.l. in Lissabon vergaderde. V.l.n.r.: vice-president Piero Bensi, Italië; Denton Lotz, vertegenwoordiger van de Baptisten Wereld Alliantie; president David Lagergren, Zweden; algemeen secretaris Knud Wümpelmann, Denemarken; Peter Barber; Marianne Wupper, Duitsland, vertegenwoordigster van de Europese Baptisten Vrouwen Unie.

Uitgave van de Baptisten Gemeenten in Nederland
Redaktie: Mevr. A. W. Lindenhorn-de Graaff, ds H. Ploeger, prof. dr. J. Reiling, dr. O. H. de Vries, ds C. van Wier. Alle kopij te zenden aan de eindredakteur ds H. Ploeger, Kraaiensteinlaan 10, 6825 DH Arnhem.
Voor abonnementen en advertenties: Administratie De Christen, Biltseweg 10, 3735 MC Bosch en Duin. Abonnementenprijs bij vooruitbetaling ƒ 43,— per jaar, voor abonnees in het buitenland ƒ 60,— per jaar.
Administratie: De Vinkenhof, Biltseweg 10, 3735 MC Bosch en Duin, tel. 030-784457 - postgironummer 9260 t.n.v. Unie van Baptisten Gemeenten, Amsterdam.

dc DE CHRISTEN
WEEKBLAD VAN DE BAPTISTENGEMEENTEN

Alleenstaande jongeman, 25 jaar, (bapt.), wil graag een dame ontmoeten van omtrent dezelfde leeftijd. brieven onder nummer 14.300.

,,Gods weg is volmaakt, des Heren woord is zuiver. Hij is een schild voor allen die bij Hem schuilen.''
Psalm 18:31

Geheel onverwacht is uit ons midden weggenomen onze broeder

RIJK HOGENDOORN

op de leeftijd van 52 jaar.

20 juni 1985

Baptistengemeente Apeldoorn

De Here heeft Thuisgehaald onze zuster

HENDERIKA MULDER-BRANS

op de leeftijd van 81 jaar.

,,De Heer is mijn Herder, mij ontbreekt niets''

Baptistengemeente Hoogezand

De Heer der Gemeente heeft thuisgehaald Zijn kind, onze zuster

WILHELMINA KULK-VAN RENSWOUDE

op de leeftijd van 78 jaar

Utrecht, 12 juli 1985

,,Jezus leidde haar al de weg''

Baptistengemeente ,,Silo''
Utrecht-Centrum

,,Veilig in Jezus' armen''

Zondag 14 juli 1985 werd plotseling door de Heer thuisgehaald

HARMKE VAN DER VOORT-VAN WEERDEN

op de leeftijd van 66 jaar.

namens de deelnemers/-sters van de ouderenweek 0-2
K. Brongers
T. Brongers-Benus

In volle vrede in Christus ontslapen, is toch nog onverwacht van ons heengegaan onze zuster

SOPHIA BOURITIUS-HAMER

op de leeftijd van bijna 84 jaar.

,,Zalig zijn zij die genodigd zijn tot het bruiloftsmaal des lams''.
Openb. 19:9

14 juli 1985

Baptistengemeente Zwolle

Heden is zacht en kalm in zijn Heer en Heiland ontslapen, onze broeder

LAMMERT KOSTWINDER

in de gezegende ouderdom van 86 jaar.

Veendam, 4 juli 1985

Baptistengemeente Veendam

Op de leeftijd van 58 jaar heeft de Here tot Zich genomen onze broeder

JACOBUS FRANCISCUS AMIJS

Maar door de Genade Gods ben ik, wat ik ben, en Zijn genade aan mij is niet vergeefs geweest''
1 Cor. 15:10b

Eindhoven, 11 juli 1985

Baptistengemeente Eindhoven

,,Zalig zijn zij, die genodigd zijn tot het bruiloftsmaal des Lams''
Openbaring 19:9

In volle vrede in Christus ontslapen, onze lieve moeder, groot- en overgrootmoeder

SOPHIA BOURITIUS-HAMER

op de leeftijd van bijna 84 jaar.

Heiloo : W. G. Bouritius
W. Bouritius-Korver
Hoogeveen : J. Bouritius
M. Bouritius-Reiling
Kleinkinderen en achterkleinkind

Zwolle, 14 juli 1985

De begrafenis heeft op 18 juli in Zwolle plaatsgehad.

correspondentie-adres: Keldercroftlaan 33.
1851 VG HEILOO

DE CHRISTEN
WEEKBLAD VAN DE BAPTISTENGEMEENTEN
100e jaargang - nummer 31/32 - 9 augustus 1985

Maar ik zeg u ..!

C. v. Wier

Veel mensen hebben de neiging om mee te marcheren in het spoor van de massa. Dat geeft blijkbaar een gevoel van veiligheid, want zo val je niet uit de toon en loop je weinig gevaar anderen te irriteren.
Menige deelnemer aan allerlei hedendaagse acties zou best eens, zij het ook onbewust, kunnen meelopen omdat hij daardoor voor vol wordt aangezien en geaccepteerd. Maar dat iemand daardoor gegarandeerd in het goede spoor zit, zal niemand willen beweren.

Zo worden ook heel wat mensen in een bepaald spoor geleid door de traditie. Zoals het vandaag gaat ging het altijd en zo zal het ook wel goed zijn. Ik kan rustig in deze richting verder denken en handelen. Maar dat door deze instelling het gevaar groot is dat medemensen moeten lijden onder allerlei vormen van onrecht, dringt, blijkens veel strijd en onrust in de samenleving, nauwelijks of niet tot meerdere wereldbewoners door.

Het is belangrijk, dat wij als gelovigen en als gemeente van Christus er op bedacht zijn, dat ook wij door deze gevaren bedreigd worden. Meelopen in het spoor van de meerderheid of de traditie kan funeste gevolgen hebben. De gemeente loopt dan het gevaar om op bepaalde terreinen van het leven wortel te schieten en te blijven stilstaan, in plaats van verder te trekken in het spoor van de Meester.

In Matth. 5 spreekt Jezus over de manier waarop de Joden omgingen met Gods wetten. Hij verwijt hun, dat zij meer acht slaan op de letter van de wet dan op de diepste betekenis en bedoeling ervan. Als de wet zegt: Gij zult niet doden, is menigeens reactie: Prima! Er ligt niemand onder de groene zoden vanwege mijn moordlustigheid, dus ga ik vrij uit! En zolang je geen daadwerkelijke relatie hebt met een andere vrouw, kan God je niets maken met zijn: Gij zult niet echtbreken! Blijkbaar gingen Israëls theologen er vanuit dat je door een puur letterlijke toepassing van de wet in het goede spoor zit. En de massa volgde hen, zonder problemen. Maar dat je ook zonder doodslag iemand kunt vermoorden, drong tot de meesten niet door. Waar niet de Geest van God maar de geest van de mens zelf de wet, de wil van God uitlegt, in zijn eigen voordeel en niet met het oog op andermans welzijn, zullen mensen lijden onder dat onbarmhartige farizeïsme. Waar mensen alleen aandacht schenken aan Gods wet teneinde braaf te zijn, gaat alles mis.

Jezus brengt de moed op om tegen meerderheid en traditie in te gaan. Hij wijst niet op letters, doch op de diepste bedoeling van Gods wet. Het gaat om de liefde! Wie uit liefde jegens God tracht te leven naar Gods voorschriften, zal Hem verheerlijken op deze manier en ....zijn medemens dienen en helpen.

,,Maar Ik zeg u ....'' Daarmee verduidelijkt Jezus zeer nadrukkelijk wat God bedoelt, wanneer Hij zegt: ,,Gij zult.... Gij zult niet''! En wie in een wereld, een samenleving of een gemeente vol menselijke onvolkomenheden Gods intenties wil verstaan, zal zich moeten laten voorlichten door de Heilige Geest, die naar ,,de volle waarheid'' leidt, dat wil zeggen: naar de diepste betekenis van Jezus' woorden (Joh. 16:13) En waar de Geest spreekt, zal het ook vandaag menigmaal kunnen gebeuren, dat de stem van Jezus verstaan wordt, die zegt: ,,Jullie bekijken die zaak zó.... Maar Ik zeg u...''!
We moeten ons realiseren, dat opvattingen die wij bekijken als ,,bijbels'', wel eens kunnen leiden tot verkeerde situaties, omdat ze te zeer voortkomen uit onze visie en traditie en daardoor Gods wil ontkrachten. Dat doet Jezus nooit. Hij beoogt ons te laten beseffen, dat het te allen tijde moet gaan om zuivere liefde jegens God en de naaste.
En zouden we dan dwars tegen welke stroom ook moeten ingaan, dan rest ons geen andere keuze dan deze: ,,Heer, op Uw woord! Gij alleen hebt woorden van eeuwig leven''.

DEZE WEEK

In het nummer van 23 aug. komt de gemeente te Vroomshoop voor de lens

HARDWERKENDE AFRIKAANSE BAPTIST IN NEDERLAND

Op terugreis van het Baptisten Wereldcongres in Los Angeles en op weg naar zijn eigen land Angola bezocht ds. Joao Makondekwa met zijn vrouw ons land als gast van het Nederlands Bijbelgenootschap.

Ds. Makondekwa is algemeen secretaris van het Angolese Bijbelgenootschap. Dat is een volledige baan, die zijn volle inzet vraagt. Want de bijbelvoorziening in Angola loopt uitstekend, maar daarvoor zijn er heel wat problemen te overwinnen. Dat weerhoudt deze fors gebouwde Afrikaan - afkomstig uit het vroegere koningsgeslacht van Congo - er niet van voorzitter te zijn van de Unie van Baptisten Gemeenten in zijn land, voorzitter van de Afrikaanse Baptisten Federatie en sinds ,,Los Angeles'' ook nog één van de nieuwe vicepresidenten van de Baptisten Wereld Alliantie. Een breed georiënteerde Baptist dus, die o.a. studeerde aan het Spurgeons College en aan één van de Engelse universiteiten.

Zo'n voorname Baptist kon toch moeilijk ons land bezoeken zonder ook met Baptisten in aanraking te zijn geweest. Vandaar dat het NBG hem op onze weg bracht, overigens op aanwijzing van onze eindredacteur.

Los Angeles - het vijftiende Baptisten Wereldcongres

Natuurlijk kwamen zijn belevenissen in Los Angeles het eerst aan bod. Met genoegen vertelde hij, dat daar was ontdekt, dat er geen 34, maar wel 38 miljoen Baptisten in de wereld zijn. Men had de 4 miljoen Chinese Baptisten nog nooit in de statistieken meegeteld. We zullen tzt. letten op de nieuwe gegevens en dan merken we wel, hoevelen het er officieel zijn. Maar dat er ginds een groot werk aan de gang is, is wel duidelijk.

De aftredende Amerikaanse president dr. Duke McCall - nu opgevolgd door een Australiër - heeft gewezen op het feit, dat van alle christenen in de wereld 47.4% blanken zijn en 52.6% kleurling. Het aantal christenen in Europa en Noord-Amerika neemt met 7000 per dag àf; alleen in Afrika al groeit dat aantal met 16.000 per dag. In Birma werden op één dag en op één plaats onlangs ruim 6.000 dopelingen gedoopt. Daarom is te voorzien, dat de staf van de BWA bij het volgende congres in 1990 in Korea zeker zal worden aangevuld met leden uit het ,,kleurrijke'' deel van de Baptisten gemeenschap.

Overigens viel het aantal bezoekers in Los Angeles wat tegen door een kleinere opkomst van Amerikanen dan men verwachtte.

Voor ds. Makondekwa was een belangrijk punt geweest de resolutie van het Congres, waarin steun werd toegezegd aan de Baptisten in Zuid-Afrika in hun houding **tegen** de apartheid in dat land. Ik herinnerde me al in 1958 op een wereldjeugdcongres een Zuidafrikaanse voorganger met kracht te hebben horen zeggen, dat de Baptisten Gemeenten er niet over peinsden hun kerkdeuren te ,,sluiten'' voor niet-blanken, zoals men toen van overheidswege wenste.

Na die uitspraak wemelden de persmensen om hem heen. Het is wel eens goed voor ons in Nederland te weten, hoe niet enkel de Baptisten in de wereld maar ook die in het eigen Zuid-Afrika over apartheid denken en daarmee omgaan.

Als voorzitter van de Afrikaanse Baptisten Federatie heeft ds. Makondekwa daarmee volop te maken. Evenals de Europese Federatie beschikt over een volledige secretaris (thans de Deen ds. Knud Wümpelman) in dienst van de BWA verlangt men zo'n werker ook in Afrika en het ziet er naar uit, dat deze wens in de toekomst aan de orde kan komen.

Angolese Baptisten

Eveneens met dankbaarheid vermeldde onze bezoeker, dat er thans in Angola 37.000 Baptisten zijn. Bloeiende gemeenten, maar een tekort aan voorgangers. Deze hebben zich trouwens geweldig gedragen. Toen ze in de ,,Portugese tijd'' met hun gemeenten naar Zaïre waren gevlucht (héél vroeger waren Congo en Angola één land''), was hij daar als secretaris van de uitgeweken gemeenten opgetreden, en bovendien als leidsman van het voor hen werkende seminarium. Klaar voor terugkeer, zodra er maar mogelijkheid toe kwam.

Bij die terugkeer bleken de kerken volledig verwoest te zijn, geen huizen. In barre omstandigheden moesten voorgangers (zonder salaris!) en gemeenten het werk weer opnemen. De zelfverloochenende houding van de voorgangers betekende een krachtige stimulans voor de gemeenteleden en voor de ,,buitenstaanders''. Ds. Makondekwa had hun voorgehouden, toen de gemeenten hem om raad kwamen vragen: ,,Als jullie iets te eten hebben (in het begin erg moeilijk), geef dan je voorganger ook wat - als jullie een onderdak hebben, zorg dan ook voor de predikant. Laat de gemeente delen in jullie eigen (on)mogelijkheden!'' Het advies werkte enorm en wordt nog steeds gevolgd. Maar nu met het resultaat, dat de gemeenten bloeien en de voorgangers uitstekend verzorgd worden.

Zijn er dan geen ,,noden'' meer in de gemeenten? Meer dan genoeg, maar men heeft deze op een rijtje gezet en via projecten probeert men voor elke nood een oplossing te vinden, al of niet met hulp van vooral de Engelsen.

Er zijn in Angola wel 37.000 Baptisten, van wie 20.000 bij de Unie zijn aangesloten. Die vormen voor het merendeel de gemeenten, die indertijd samenwerkten met de Britse Zending (BMS).

De andere gemeenten coöpereren met het zendingswerk van de ,,Southern Baptists'' uit Noord Amerika, maar er zijn besprekingen gaande om er toch één Unie van te maken.

Eén van de problemen is het transport- en vervoersprobleem. Er is een tekort aan vrachtwagens, wat zowel de voedseldistributie als de bijbelvoorziening bemoeilijkt. Om dat laatste probleem te helpen oplossen had ds. Makondekwa contact met het NBG en we hopen, dat zijn ,,omweg'' van Los Angeles naar Angola de gewenste resultaten oplevert.

Het was een feest deze rustige en toch snel toepakkende Afrikaan (dat merkte je wel aan de manier, waarop de koffers werden ingeladen en later werden afgegeven) te ontmoeten. Een bemoediging voor wie wel eens in Afrika geweest is en een klein beetje weet heeft van de vele moeiten, die men daar in het werk voor de Heer tegenkomt.

juli 1985 — Broertjes

HET MENSELIJKE IN DE THEOLOGIE

Dit is het onderwerp van het openingscollege dat docent O. H. de Vries zal geven op 31 augustus a.s. Het betreft de opening van het 28e cursusjaar van ons seminarie te Bosch en Duin. Evenals vorig jaar vindt deze opening plaats in de 'Maria Christinakerk' te Den Dolder en wel om 11.00 uur.

Gemeenten, voorgangers, studenten en vele anderen ontvangen een uitnodiging. Daarnaast is een ieder welkom die belangstelling heeft voor de theologische opleiding en vorming zoals deze binnen ons seminarium vorm en inhoud krijgen. Als u komt - en dat hopen we van harte - geef uw naam dan even door op telefoonnummer 030-784823 (kantooruren); 030-791005 (buiten kantooruren).

Th. van der Laan.

POPPENKAST

Mijn eerste kennismaking met de baptisten gemeente vond plaats toen ik 11 jaar was. Mijn ouders - van huis uit hervormd - hadden jarenlang rondgedobberd op de levenszee, maar nu waren ze voor anker gegaan in dat kleine kerkje van de baptisten. Woorden als „zusterhulp" en „zangkoor" kwamen ons huis binnen en nog ken ik de „liederen van het eerste uur" die mijn ouders thuis ijverig repeteerden. Woorden als: „Jeruzalem, mijn zalig thuis, wat klinkt uw naam mij zoet" of „O glorie van de derde dag, o zegepraal van 't ware leven" staan in mijn geheugen gegrift. Wellicht omdat het enthousiasme van mijn ouders ons huis verwarmde en veranderde.

Wij kinderen gingen niet mee naar de kerk, maar werden na de dienst verwacht bij de zondagsschool. De baptisten gemeenten Rotterdam-centrum was arm aan bijgebouwen en in iedere hoek van de kerkzaal zat een groepje kinderen om een fluistervertellende meester of juffrouw. Vermoedelijk hebben we eerst gezamenlijk gezongen, maar dat zie ik niet zo voor me. Wel beschik ik nog over een aantal teksten en liedjes die wij toen volkomen serieus zongen. Met een druk op de juiste knop springt in mijn hoofd een laadje open. Als absolute topper prijkt op de lijst het in kanon gezongen:

Over de zee, over de zee,
Jezus, mijn Heiland, kom met me mee
Over de zee, over de zee, over de grote zee.
Over de golven van de grote zee,
gaat Hij met zijn liefde altijd met ons mee.

Ik was tweemaal met mijn ouders en éénmaal met een schoolreisje in Scheveningen geweest. Ik vond het wel een spannende belevenis, die eerste blik op de zee door de straat naast het Kurhaus. Maar bracht ik nu dat versje hiermee in verband? Wel-nee, het zong gewoon lekker...

Er was er nog één, die graag en veelvuldig gezongen werd:

'k Kwam in mijn leven op het kruispunt, waar de Heiland stond.
Satan was er ook dichtbij en hij zei: Kom maar hier,
'k zal vandaag je leven wel vervullen met plezier.
Maar ik zei „nee", 'k volg Jezus na: zie wat Hij geeft aan mij:
Mijn zonden zijn vergeven, 'k mag nu met Jezus leven,
prijs God, Hij maakt een plaats voor mij.

Eén en ander ging gepaard met allerlei suggestieve gebaren. We vonden het een schitterend vers en van de obscuriteit die ik nu een beetje proef merkten we gelukkig niets...

De kerkdienst was een zaak van de volwassenen en is al die tijd een gesloten boek voor me geweest. Toen dat boek eindelijk opengіng, viel de inhoud me tegen. Grotendeels ging één en ander over mijn hoofd heen en ik moet u eerlijk bekennen, dat zelfs toen ik al gedoopt was ik nog lange tijd niet echt naar een preek kon luisteren...

1985...

Het thema van de dienst betreft het Koninklijk bruiloftsmaal. Naast de kansel hangt een donkerbruin gordijn. Op het podium aan de andere kant wordt gespeeld op een piano, een dwarsfluit, een drumstel en het orgel. We zingen koren en liederen uit L. & G. Opeens verschijnt een pop boven het gordijn uit: „Hallo allemaal, zal ik jullie eens wat vertellen: de koning gaat een feest geven..."
Aller ogen zijn gevangen. Een moderne versie van de gelijkenis wordt nu gespeeld en aansluitend vertelt juf heel kort de betekenis ervan.
Ook de preek gaat erover en mondt uit in een uitnodiging om persoonlijk tot God te komen. Dat betekent feest! Niet zomaar, niet goedkoop, er komt wel een bruiloftskleed aan te pas...
Er is nog prachtige zang van een kwartet en er wordt afscheid genomen van een zestal kinderen dat van zondagsschool afgaat. Of eigenlijk .... afscheid is het goeie woord niet.... want ze gaan gewoon door. Er hoeft geen grote kloof te worden overbrugd. Onze kinderen horen er helemaal bij en dat is logisch en natuurlijk. Zozeer zelfs dat als ik in een gemeente voorga en er is geen kind te bekennen, dan ervaar ik dat als een gemis.

Er is alom veel zorg over jongeren die de kerk verlaten. Misschien is het tevergeefs, maar laten we niets nalaten om onze kinderen hun eigen plaats in de gemeente te geven.
Het wordt er alleen maar feestelijker van ...!

Ans Lindenborn

15e BAPTISTEN WERELD CONGRES TE LOS ANGELES

Op dit van 2-6 juli gehouden congres werd de Australiër Dr Godfrey Noel Vose tot president gekozen voor de komende vijf jaar. Dr Gerhard Claas werd opnieuw voor een periode van vijf jaar tot algemeen-secretaris gekozen. Dr Vose is rector van een baptisten seminarie; hij is de eerste Australiër die tot president van de Baptisten Wereld Alliantie is gekozen. Hij volgt de Amerikaan Dr Duke McCall op.

Er waren toespraken van ex-president Jimmy Carter, die o.a. betreurde dat regeringen veel eerder bezig waren met de mensenrechten dan de kerken. Rassenscheidingen behoren hier en daar zelfs tot de theologische beginselen van enkele kerken!
Carter had ook scherpe critiek op de wapenexporten van de supermachten, die daarmee hun postitie willen verstevigen.
Billy Graham sprak - ondanks drie beschadigde ribben - eveneens het congres toe.
Hij riep de congresgangers op tot hernieuwde en volledige toewijding aan de zaak van de Heer Jezus Christus. Hij spoorde aan terug te keren tot de (eerste) liefde. In de arbeid staan ons technische mogelijkheden ter beschikking, aldus Graham, die het mogelijk maken heel de wereld met het evangelie in aanraking te brengen. Hij wekte op om meer op de open dan op de gesloten deuren te blikken.

Na Graham's toespraak deed zich een incident voor. Toen de vlaggen van de aanwezige volken over het toneel werden gedragen trachtte een voorganger van de Fundamentalist Baptist Temple van Los Angeles de russische vlag neer te halen.

Uiteraard werden er verschillende resoluties aangenomen, zoals dat gebruikelijk is op dit soort internationale bijeenkomsten.
Een resolutie betreffende terrorisme roept de baptisten op er bij hun regeringen op aan te dringen terrorisme te veroordelen en aan hun bedrijvers geen asyl te verlenen, opdat de verspreiding van terrorisme beperkt wordt.
De resolutie betreffende Nicaragua pleit voor beëindiging van de militaire confrontaties en de economische blokkade.
Baptisten werden eveneens opgeroepen een meer eenvoudige levensstijl te ontwikkelen, opdat er meer gedeeld kan worden en de gemeenschap gesterkt worde.

Naar aanleiding van de veertigste verjaardag van de Verenigde Naties werden de deelnemers en hun unies opgeroepen de gebeden voor de VN te versterken en de programma's van de VN te ondersteunen

Lees verder op pagina 8

EUROPESE THEOLOGISCHE DOCENTEN BIJEEN IN WARSCHAU

OPLEIDING EN GEMEENTE

J. Reiling

Eind juni kwamen docenten van de baptisten seminaries van vrijwel heel Europa in Warschau samen voor hun conferentie die om de twee of drie jaar wordt gehouden. Het was de eerste keer dat het gebeurde in een oost-europees land en dat gaf de conferentie een bijzonder karakter. Dat en het feit dat in vrijwel alle landen de relaties van de seminaries met de gemeenten aan de orde zijn maakten de ontmoeting en de gedachtenwisselingen belangrijk en leerzaam.

Woordgebruik

Het woord opleiding is op zichzelf een algemene en neutrale term. Er moet steeds aan worden toegevoegd waarvoor men opleidt of opgeleid wordt. Maar als nederlandse baptisten hebben wij op dit punt een eigen woordgebruik. Als wij het over 'de opleiding' hebben zonder nadere toevoeging, dan weet ieder die geen vreemdeling in ons Jeruzalem is dat de opleiding van de toekomstige voorgangers wordt bedoeld.

Daarom staat er boven dit artikel 'opleiding en gemeente'. Het is een van onze kleine taalkundige eigenaardigheden. Van tijd tot tijd moeten we elkaar er even aan herinneren. Ook terwille van die lezers die van die eigenaardigheden niet zo op de hoogte zijn.

Polen

We waren er maar een paar dagen en de meeste tijd ook nog druk aan het vergaderen. Over het land en het leven in het land kan ik derhalve niet veel berichten. Wat ons allen opviel was hoeveel waarde de poolse baptisten er aan hechtten dat deze, op zichzelf kleine en niet erg spectaculaire conferentie in hun hoofdstad werd gehouden. We waren ondergebracht in een hotel met drie sterren. Die sterren waren wel vergane glorie maar in de prijs was dat niet te merken. Het moet de kleine baptisten gemeenschap een hoop geld hebben gekost.

De opzet van de conferenties is altijd geweest dat het ontvangende seminarie voor logies zorgt, terwijl de deelnemers zelf hun reiskosten betalen. De middag- en avondmaaltijden werden door de zusters van de gemeente verzorgd. Ondanks de schaarste aan verschillende levensmiddelen waren de tafels goed voorzien. De zusters lieten overduidelijk blijken dat ze erg blij waren dit alles te kunnen doen.

Komend uit een land waar het behoren tot een gemeenschap van gemeenten meer en meer als een vrijblijvende liefhebberij wordt beschouwd en het behoren tot een wereldwijde gemeenschap onbelangrijk wordt gevonden word je beschaamd door zoveel offervaardigheid en betrokkenheid. Je vraagt je af wat er wel met ons moet gebeuren voordat deze bijbelse en evangelische waarden van gemeenschap, verbondenheid en onderlinge liefde boven de eigen kleine kring uit weer worden ontdekt.

Rüschlikon

De eerste docentenconferentie werd in 1954 in Rüschlikon gehouden op uitnodiging van het seminarie daar. Dat was vier jaren voordat ons seminarie op De Vinkenhof zijn poorten opende. Er was dus in ons land geen theologisch docent maar omdat niemand van de Commissie voor de Opleiding in de gelegenheid was om de conferentie bij te wonen werd ik afgevaardigd. Twee dingen zijn mij van die eerste ontmoeting bijgebleven. In de eerste was de grote nadruk die van de zijde van Rüschlikon en van de Baptist World Alliance werd gelegd op het belang van een eigen opleiding voor iedere Unie. Dit vond zijn voortzetting in de krachtige steun die Rüschlikon en de zuidelijke en amerikaanse baptisten hebben gegeven aan de Stichting van De Vinkenhof, een steun die Rüschlikon in de loop der jaren heel wat studenten heeft gekost. Na 1958 immers gingen nog slechts bij uitzondering studenten uit Nederland naar Rüschlikon.

Vervolgens trof mij hoe belangrijk vooral de mensen van de kleine unies de opleiding vonden voor de gemeenten. Ik kwam uit een land waar nog geen eigen opleiding bestond en dat vonden de anderen onbegrijpelijk. Onze Unie bestond immers al meer dan zeventig jaar en dan nog geen eigen opleiding?

Ontwikkelingen

Het is interessant om waar te nemen dat zich in verschillende landen ongeveer dezelfde ontwikkelingen voordoen. Ze zijn min of meer tekenend voor onze tijd. Enkele daarvan wil ik hier noemen omdat ze ook voor ons van betekenis zijn.

In de eerste plaats de zogenaamde tweede weg-opleidingen. Dat zijn opleidingen die hun onderwijs op zaterdag en soms een avond in de week geven en waarvan de deelnemers studeren naast hun beroep of gezin. Sinds twee jaren kennen wij ook zo'n opleiding en de belangstelling daarvoor is naar verhouding groot. Hetzelfde doet zich ook in andere unies van gemeenten voor. Het is een teken van een nieuwe behoefte aan geestelijke herbezinning en nieuwe levensoriëntering. Voor de toekomst van de gemeenten is dit een goede zaak en zeer hoopgevend. Niet allen die deze opleidingen volgen komen in voltijdse gemeente dienst maar allen studeren om beter te kunnen dienen.

Een tweede ontwikkeling in de opleiding is een nieuwe oriëntering op het gemeenteleven. Dertig jaar geleden stond de conferentie in het teken van de herrijzing van de seminaries na de oorlog. Wederopbouw was het kenwoord.

Een volgende fase bracht het optrekken van het wetenschappelijk peil van de opleidingen. Dat was hard nodig omdat het ontwikkelingspeil van de gemeenten in de meeste landen snel steeg. Vandaag is de tendens duidelijk meer afstemmig op het gemeenteleven. Stages in de gemeenten onder deskundige begeleiding worden meer en meer tot vaste onderdelen van het studieprogramma. Enkele colleges in Engeland verkeren daarbij in de gunstige positie dat ze in hun eigen stad (Bristol en Manchester) omringd zijn door gemeenten. In Manchester verzorgden een docent en enkele studenten samen een gemeente en dit gezamenlijke werk was de basis voor hun samenwerking in de studie. Natuurlijk kan zoiets ook maar in beperkte mate tijdens de opleiding plaatsvinden. Maar het grote winstpunt is dat praktijk en studie elkaar wederzijds beinvloeden en bevruchten.

Spanningen

In Warschau werd ook duidelijk dat de problemen van onze tijd aan de opleidingen niet voorbij gaan. De grote en snelle veranderingen in de samenleving laten de gemeenten niet onberoerd en wat de gemeenten beroert dat beroert ook de opleidingen van die gemeenten. In zekere zin zijn de opleidingen het zenuwcentrum van de gemeenten. Wat ergens pijn doet wordt in het zenuwcentrum gevoeld. Het beeld klopt misschien niet helemaal want een unie van gemeenten is nu eenmaal geen lichaam dat met een mensenlichaam kan worden vergeleken. Het 'werkt' heel anders. Maar enige overeenkomst is er toch wel. We zullen dit niet verder proberen uit te werken. Wat wij in Warschau merkten was dat in verschillende landen de neiging bestaat om het zenuwcentrum te zien als de oorzaak van de pijn die in de gemeenten wordt geleden aan de veranderingen in de samenleving. Zo ontstaan spanningen tussen de opleiding en de gemeenten. In dit opzicht is er ook onder ons niets nieuws onder de zon.

Het is niet de bedoeling van dit artikel om in een paar regels even aan te geven hoe deze spanningen zouden moeten worden opgelost. Het ging mij er om te signaleren wat elders in Europa in de baptisten gemeenten aan de hand is.

ENKELE KANTTEKENINGEN BIJ DE NIEUWE UNIE-STATISTIEK

Het ledental van de bij de unie aangesloten gemeenten bedroeg op 31-12-1984 12254. Dat is een achteruitgang van 92 leden, vergeleken bij 1-1-1984. Zouden we er vanuit gaan dat de gemeente te Den Helder nog lid van de unie-gemeenschap was, dan zou er -bij een gelijkzijnd ledental op 1 januari en op 31 december 1984 van die gemeente - een vooruitgang geweest zijn van 37 leden. Verder is er een verschil tussen de ontvangen en de afgegeven attestaties, resp. 295 en 318. Waar zijn die gebleven? Wellicht voor een deel terug te vinden in de uitgaande attestaties van Harderwijk? Een deel van de leden van deze gemeente hebben begin van dit jaar de gemeente Lelystad gevormd, maar de attestaties zijn kennelijk al vóór 31-12-1984 afgegeven. Tellen we het verschil tussen ontvangen en afgegeven attestaties ad 23 bij de bovenvermelde 37 leden, dan betekent dat dat er in de geüniëerde gemeenten een vooruitgang van 60 leden is geweest.

Waarom gingen velen heen?
Een belangrijke vraag is altijd waarom (zoveel) leden de gemeenten verlaten. De statistiek kent daarvan twee groepen: zij die naar andere gemeenschappen gingen, en zij die zich onttrokken aan de gemeente. Ik heb de indruk dat in sommige gemeenten beide groepen niet altijd correct gescheiden gehouden worden.
Dat hangt samen met het feit dat binnen onze gemeenschap er alleen attestatieverkeer is met gemeenten binnen de unie. Uit de berichten in de gemeentebladen is mij bij herhaling gebleken dat van leden die naar een andere gemeenschap overgaan, gemeld wordt dat zij zich aan de gemeente onttrokken hebben. Dat ís ook wel zo, maar het ware juister te zeggen: zij zijn naar een andere gemeenschap overgegaan. Naar welke gemeenschappen gaan dan leden onzer gemeenten? Dat blijkt niet uit de statistiek. Dus moet men te rade gaan bij wat men hier en daar zo hoort. Zonder hiermee een volgorde van belangrijkheid ten dezen te willen aangeven, blijkt dat er leden uit geüniëerde gemeenten overgaan naar vrije baptisten gemeenten. Of dat gebeurt omdat men door verhuizing dichter bij een vrije dan bij een uniegemeente is gekomen, of omdat men zich in de uniegemeenschap niet meer thuis voelt, kan in het midden gelaten worden. Feit is wel dat leden, die ver van hun gemeente verwijderd wonen, soms om der wille van de kinderen, onderdak zoeken in een evangelische gemeente (waartoe we dan ook de (vrije) baptisten gemeenten rekenen). Men bedenke daarbij dat er wat belijden en gemeentevisie betreft, nauwelijks enig verschil is tussen de bekende baptisten gemeenten, al of niet in de unie verenigd, en evangelische gemeenten (ook evangelie-gemeenten genoemd).
Of er veel leden uit onze gemeenten overgaan naar de bekende reformatorische of katholieke kerken, is niet bekend. In totaal gingen in 1984 108 leden naar andere gemeenschappen.
344 leden onttrokken zich. Soms gaat het daarbij om procentuëel gezien grote aantallen. Tussen haakjes geef ik van enkele gemeenten het percentage, vergeleken met het ledental per 1-1-84. Alblasserdam 12 leden (7,7%); Eindhoven 19 leden (5,0%); Hoogezand 15 leden (4,1%); Nieuwe Pekela 14 leden (16,0%); Utrecht Centrum 17 leden (8,6%); u merkt dat ik alleen bij tien of meer onttrokkenen dat vermeld.

Uitgesloten
In totaal werden 22 leden uitgesloten. Nu is het ook met uitsluitingen soms een ietwat vreemde zaak. Duidelijker gezegd: tussen de leden die zich onttrokken hebben, zullen er velen zijn die op advies of verzoek van de raad der gemeente zélf de band met de gemeente doorgesneden hebben. Zouden zij niet bedankt hebben voor het lidmaatschap, dan zouden zij uitgesloten zijn. Men kan daarbij natuurlijk de vraag opwerpen of dat goed, of dat in orde is. Feit is, dat uitsluiting een zaak is van de gehele gemeente. Daarbij moeten de gronden van het uitsluitingsvoorstel door de raad worden aangegeven. Dat kan pijnlijk zijn. Het is dan gemakkelijker dat mensen zélf de consequenties trekken van levenswijze en/of van hun houding jegens de gemeente. Wie jarenlang ontrouw is, moet zich toch eens een keer de vraag stellen, wat de gemeente nog voor hem/haar betekent.
Er werden 48 broeders en zusters weer opgenomen in de verschillende gemeenten. Als regel gaat het dan om enkelingen, wellicht om een echtpaar. In de gemeente Valthermond (ledental per 1-1-84:38) werden zes leden weer opgenomen. Kennelijk zijn er wonden geheeld; een zaak waarvoor we alleen maar heel erg dankbaar kunnen zijn. Je kunt niet zeggen dat de mensen die weer opgenomen werden, voorheen eenmaal uitgesloten werden. Neen, in mijn meer dan dertig jarig voorgangerschap heb ik niet vaak meegemaakt dat uitgeslotenen om heropneming in de gemeente vroegen. Voor mensen die zich onttrokken hebben aan de gemeente is het blijkbaar makkelijker terug te keren dan voor hen die uitgesloten worden. Of uitgeslotenen hun uitsluiting niet altijd als terecht ervoeren/ervaren? Het zou best kunnen zijn dat er bij uitsluitingen diepere wonden geslagen worden dan men algemeen aanneemt. Het kan echter evengoed zo zijn dat zij die uitgesloten werden, in waarheid geen enkele band meer met de Here Jezus Christus hadden.

Uit andere gemeenschappen
Uit andere gemeenschappen kwamen 74 mensen; dat is 34 minder dan dat er naar andere gemeenschappen gingen. Eigenlijk echter kunnen beide cijfers niet metelkaar vergeleken worden. Immers, ónze doop wordt door alle kerken erkend, wij echter erkennen niet de kinderdoop. Dat betekent dan simpelweg dat onder het getal gedoopten er velen zijn die voorheen tot een kinderdopende kerk behoorden.
Het zou natuurlijk interessant zijn hier wat meer inzicht in te krijgen. Er wordt nogal eens gezegd dat er zoveel gereformeerden tot de baptisten gemeenten toetreden. Dat is waar, maar hoeveel is zoveel? Het zou bijzonder belangrijk zijn, hier wat meer feiten boven water te krijgen.

Dopelingen
Er werden in totaal 422 mensen gedoopt. In 1983 waren dat er 428, in 1982 471, in 1981 408, in 1980 522, in 1979 420, in 1976 500, in 1975 529.
Welke conclusies zijn op grond van deze cijfers te trekken? Ik zou me niet graag aan déze conclusie onttrekken: het aantal dopelingen in verhouding tot het ledental der gemeenten loopt terug. Boven kwam ik al op de vaak gehoorde mening, dat er „zoveel gereformeerden" tot onze gemeenten toetreden; loopt dit aantal de laatste jaren terug?
Of moeten we de oorzaak zoeken in een andere richting? Worden er uit onze gezinnen minder kinderen gedoopt dan vroeger? Of moeten we zeggen: nee, de gezinsverdunning (dus minder kinderen per gezin) maakt zich merkbaar. Men ziet, voor gegronde gevolgtrekkingen moet er veel meer onderzoek gedaan worden. Zo'n onderzoek zou van belang kunnen zijn voor onze evangelisatiestrategie, maar wellicht ook voor onze opleiding, ons jeugdwerk, ons vrouwenwerk, wellicht zelfs voor de vraag naar onze relaties tot kerken en evangelische gemeenten.

Grootte der gemeenten
De gemiddelde grootte van onze gemeenten is klein. 34 gemeenten hebben minder dan 100 leden. 25 zitten tussen de 101 en 200 leden; 12 gemeenten hebben 201-300 leden; 9 gemeenten hebben meer dan 301 leden; in totaal zijn er 80 gemeenten. De 9 gemeenten met meer dan 300 leden hebben totaal 14 voorgangers (de meeste in volledige dienst).
De vraag blijft dringen: wat doet de uniegemeenschap voor de kleine gemeenten? Willen we ze beschouwen als bruggehoofden op vijandelijk gebied? Dan hebben ze zeer zeker versterking nodig. Beschouwen we ze als te klein voor de ontwikkeling van een bloeiend gemeentelijk leven? Laten we dát dan zeggen. Dan weten ze waar ze aan toe zijn.

Ploeger.

BERICHTEN UIT EN OVER DE ZENDING

Landelijke zendingsdag
Een paar weken nog, dan is het zover. Want op 7 september belegt de Unie Zendings Commissie een grote landelijke zendingsdag. Plaats en tijd van handeling: Baptistenkerk te Hoogeveen, aanvang 10.30 en sluiting 15.30 uur. We hebben de dag al een paar keer aangekondigd, maar kunnen u nu wat meer bijzonderheden doorgeven.
Allereerst over het programma. De morgenbijeenkomst onder leiding van *zr W. A. M. van Dam-Deursen* wordt opgeluisterd door muziek en zang. Medewerking verlenen het koor van Hoogeveen en het zingende (voorgangers)echtpaar *Nijland* - ,,Fred en Diny'' van *Gezegend en Gezonden,* weet u wel? - uit Tweede Exloërmond. Des middags is e medewerking van ,,The Expressions'' uit Nieuw Weerdinge. Deze bijeenkomst wordt geleid door *ds G. van Mameren* uit Dordrecht. Er komt een forumdiskussie over ,,Gemeente - Zending'', het thema van deze dag, waarvan de leiding bij *ds B. Posthumus* berust. Verder werken aan het programma mee *ds J. B. van der Veen,* oud-zendeling in Zaïre, en *zr Ducky Rosier,* verpleegkundig zendelinge in Sierra Leone, die momenteel in ons land is. Ook is er gelegenheid tot het stellen van vragen, informatie over aktuele gebeurtenissen en ontwikkelingen op het zendingsveld, de onderlinge ontmoeting bij elkaar. Kortom, het belooft een boeiende en belangrijke dag te worden voor wie maar komen wil: gemeenteleden en -vrienden, leden van plaatselijke en regionale zendingswerkgroepen, ouders en kinderen.
Ook voor de kinderen? Ja, ook voor de kinderen. Voor hen is er namelijk een speciaal programma, dat door *zr T. van den Berg-Luitjens* zal worden verzorgd. Dat ziet er dus goed uit. Neem daarom uw kinderen mee naar Hoogeveen. En *Lofzangen en Gebeden,* niet te vergeten. Want we gaan ook sàmen zingen. Kom dus zelf. En wek anderen op om ook te gaan. U krijgt er geen spijt van!

Ducky Rosier met verlof
Sinds kort is *zr Ducky Rosier* met verlof. Begin juli keerde zij uit Sierra Leone terug. Zij blijft tot het eind van het jaar in Nederland. In januari 1986 vertrekt zij weer naar Kassiri om haar werkzaamheden als vroedvrouw en verpleegkundige te hervatten. Zij is vanaf 7 september tot en met de Algemene Vergadering beschikbaar voor het vervullen van spreekbeurten, zowel in de gemeenten (ook op de zondagmiddag en -avond; maar niet op zondagmorgen) als voor jeugd- en vrouwengroepen. Voor het maken van een afspraak stelle men zich in verbinding met *ds D. P. van 't Wout,* telefonisch te bereiken onder nummer 01749-42927.
Verder zal *zr Rosier* meewerken aan de landelijke zendingsdag in Hoogeveen, zoals reeds werd opgemerkt. De UZC zal tijdens de e.k. vergadering op 13 september een ontmoeting met haar hebben om zich over de jongste ontwikkelingen in Sierra Leone, over haar werk in Kassiri met name, te laten informeren. De kommissie hecht grote waarde aan de persoonlijke kontakten met onze zendelingen, als die met verlof in ons land zijn.

Vertrek Jan Oosterloo
U hebt in *De Christen* kunnen lezen, dat *br Jan Oosterloo* deze maand naar Sierra Leone terugkeert. Op 11 augustus is er in de Baptistenkerk te Treebeek een afscheidsdienst, die om 10.00 uur begint. Deze zal bij afwezigheid van de plaatselijke voorganger (die dan nog met vakantie is) door *ds Chr. Eijer* worden geleid. De UZC zal zich door *zr C. J. Edens-Veldman* laten vertegenwoordigen. De meeste leden van de kommissie zijn met vakantie; waarschijnlijk zal ook *zr A. Pflaum-Alting,* adviseur namens de NBVB, daarbij ,,acte de présence'' geven. Afgevaardigden en belangstellende gemeenteleden worden verzocht om zich op te geven bij de sekretaris van Treebeek (telefoon 045-218770).

Gewestelijke kontakten
Na de zomervakantie zal de UZC, daartoe uitgenodigd door een drietal gewestelijke besturen, in de regio een zendingsonderwerp (of -programma) verzorgen tijdens de gebruikelijke najaarskonferenties.
Op 28 september gaan *zr C. J. Edens-Veldman* en *ds B. Posthumus* naar Emmen, waar voor het gewest Zuid-Oost Drenthe een dergelijke bijeenkomst wordt gehouden, waarbij ook de gewestelijke zendingswerkgroep in dat deel van het land is betrokken.
Dan belegt het gewest Noord-West Nederland op 4 oktober te Heemskerk een zendingsavond, waarvan het programma namens de UZC door *ds G. van Mameren* en *ds D. P. van 't Wout* wordt verzorgd.
De Groninger Bond organiseert op 9 november te Stadskanaal(-Noord) een najaarskonferentie onder het thema: ,,Zending - vroeger en nu''. Dit zal door *ds J. A. Brandsma* en *ds B. Posthumus* worden ingeleid.
Verleden jaar was de UZC bij de Friese Bond (die toen in Emmeloord bijeenkwam) te gast. De kommissie hoopt in 1986 de overige gewesten te bezoeken en een programma (of onderdeel) te verzorgen.

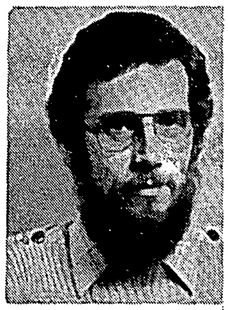
Een nieuwe postzegelman
Ja, we hebben weer een nieuwe postzegelman. Het is *br W. J. Moederzoon* uit Amsterdam. Hij heeft zich bereidverklaard om deze taak, d.w.z. het leiding geven aan de postzegelaktie, op zich te nemen. Het behoeft geen betoog, dat de UZC zich daarover verblijdt. Dat betekent immers, dat de postzegelaktie met kracht wordt voortgezet. Behalve *br Moederzoon,* die met de leiding is belast, zijn er vier medewerkers in verschillende delen van het land, die hem terzijde staan. De gemeenten kunnen binnenkort een brief met nadere bijzonderheden tegemoetzien. Intussen worden alle gemeenten opgewekt om de postzegelaktie te ondersteunen en daaraan mee te doen. In het verleden heeft deze meer dan *f* 27.000,— opgebracht. Ook in de toekomst kan de aktie voor ons zendingswerk een ekstra-steun (financieel) in de rug betekenen!

UZC-nieuws in het kort
De kommissie vergaderde op 3 juli; het was de laatste vergadering vóór de zomervakantie. De penningmeester, *br A. van den Hoef,* deed opgave van de stand der financiën. Tot en met 30 juni was voor de zending een bedrag van *f* 71.625,— binnengekomen (of wel *f* 18.674,— minder dan voor het eerste halfjaar was begroot). Wie weet, brengen de maanden juli en augustus een stroom van bijdragen en giften!
Van 11 tot en met 13 oktober zal te Stadskanaal een z.g. Jongeren Avé worden gehouden. Verschillende kommissies in de Unie zijn daarvoor uitgenodigd. Ook de UZC heeft een uitnodiging ontvangen. De kommissie besloot om *ds B. Posthumus* en *ds D. P. van 't Wout* naar de Jongeren Avé af te vaardingen. Zij zullen zaterdag aanwezig zijn, is de bedoeling.
Begin september verschijnt de nieuwe *Zendingskalender* (voor 1986). De gemeenten (of plaatselijke zendingswerkgroepen) hebben daarover een brief ontvangen. De kalender is in prachtige kleuren uitgevoerd en geeft afbeeldingen te zien van weefdoeken uit Botswana (Zuidelijk Afrika). De verkoopprijs bedraagt *f* 7,— per eksemplaar, waarmee u ons zendingswerk steunt. Bestellingen graag spoedig aan het Uniebureau, Biltseweg 10, 3735 MC Bosch en Duin.
De UZC vergadert op 13 september, aanvang 9.30 uur, in ,,De Vinkenhof'' te Bosch en Duin. De daaropvolgende vergadering is op 27 november, aanvang 14.00 uur, eveneens te Bosch en Duin. De kommissie weet zich van uw belangstelling verzekerd. Graag rekent zij op uw blijvende voorbede!

De zendingsrubriek zal de volgende keer - in september - één of meer artikelen van meer beschouwende aard bevatten. Ook kunt u dan een bijdrage over de Centraal Afrikaanse Republiek verwachten.

J. A. Brandsma

LANGS DE RAND

RUBRIEK VOOR JONGEREN

DOOR PIET STELLINGA

* Deze week bezocht ik Jan. Met gepaste trots liet hij me zijn weldoortimmerde woning zien, daarbij het droeve verhaal van de weduwe vertellend.

* Jarenlang had ze het huis bewoond. Vrij van hypothecaire verplichtingen of huurovereenkomsten was ze in staat geweest om telkenjare wat geld te reserveren voor het onderhoud van haar woning. Daartoe nam zij dan op gezette tijden de schilder en de timmerman in de arm, die vervolgens na enige dagen het pand weer piekfijn afleverden.

* Op een kwade dag bestelde de weduwe een fraaie deur. Eentje van tropisch hout, met koperen hang- en sluitwerk en groene raampjes. Die deur werd een bron van ongekende ergernis. Om te beginnen liep de levertijd grandioos uit, daarna bleek de timmerman niet zo op dreef te zijn en een lange rij van tegenslagen volgde. De vrouw wond zich meer en meer op en de laatste klap liet niet op zich wachten. Op een middag vond de timmerman haar dood in d'r stoel.

* Einde van een mens.

* Maar niet van de deur die nog steeds het huis van Jan siert. 'k Hem hem (niet Jan, maar de deur) nauwkeurig bekeken en er valt niets vreemds aan te ontdekken. Gewoon een deur, weet je wel.

* Gek hè? Dat iemand zich zo kan opwinden om iets dat eigenlijk heel onnozel is. Je houdt dat gewoon niet voor mogelijk.

* Hoewel...

* Als ik in mijn eigen leven eens naga waar alle energie en emoties blijven, dan schrik ik ook. Zit ik me druk te maken over dingen die er eigenlijk niet zoveel toe doen. Of ben ik blij met in wezen heel onbenullige zaken.

* Ik denk eerlijk gezegd dat we daar allemaal wel last van hebben. Zo gemakkelijk fietsen we, ieder voor zich, de belangrijkste plaatsen voorbij om vervolgens langdurig stil te staan bij randverschijnselen.

* 't Is zomer nu. Tijd om vakantie te vieren en tijd om alles eens op een rijtje te zetten. Ik hoop dat je er aan toe komt om eens scherp te kijken naar jezelf, je manier van leven. Om zo oog te krijgen voor de werkelijk belangrijke dingen in je bestaan.

* Wat zijn die belangrijke dingen dan?

* Je komt ze vanzelf tegen. Ze hebben te maken met vriendschap, liefde, vertrouwen, vergeving, toekomst en dus ... met God.

* Kom, stap maar eens over de drempel van die verwenste deur heen om te ontdekken wat er nu werkelijk van belang is in jouw levenshuis.

OPEN DAG JEUGDBURO

Wanneer? zaterdag 24 augustus
Hoe laat? 's morgens 10.00 uur tot 's middags 13.00 uur.
Waar? Jeugdburo de Singel 5, Drachten
Voor wie? voor **u**.

Na dit ietwat zakelijk begin hebt u wel begrepen dat de N.B.J.B. u graag wil uitnodigen om, zo u daarin bent geinteresseerd, het Jeugdburo eens te bekijken. Een mooie gelegenheid dachten we zo om eens kennis te maken met alles wat daar gebeurd.
Onder het genot van een kop koffie, wat fruit en wat broodjes kunt u op uw gemak eens rondneuzen in de vele materialen die voor het werken met kinderen en jongeren zijn ontwikkeld. Zeker zult u daarbij ook het schitterende nieuwe themarooster van de L.Z.C. aantreffen, maar er is nog veel meer.
Nieuwsgierig?
Aarzel niet en kom gewoon.
U bent van harte welkom.

dc nieuws mededelingen actueel

Happening te stadskanaal
Op zaterdag 24 augustus a.s. wordt om 20.00 uur in de Gereformeerde kerk, Poststraat, Stadskanaal een zang-, orgel-en trompetavond gehouden. Medewerkers zijn de baptisten koren van Muntendam, Nieuw Buinen en Stadskanaal o.l.v. Johan W. Pots. Verder de bekende organist Jan Zwanepol en de al evenzeer bekende gebroeders Brouwer met hun fantastische trompetten. Belangstellenden zijn hartelijk welkom. Entree *f* 5,—; kinderen tot 14 jaar half geld.

Jubileum P. v.d. Werf
Ter aanvulling op ons bericht in DC van 26 juli j.l. geven we hierbij het adres van de jubilaris: P. van der Werf, Sibrandaheerd 38, 9737 NS Groningen; 050-417438.

Twee radiokerkdiensten
Op 18 augustus zendt de Wereldomroep een kerkdienst uit van de Baptistengemeente te *Hengelo* (Jacob Catsstraat). Voorganger in deze dienst is *ds O. Oldenburger*, die naar aanleiding van Jesaja 55: 1-3 zal

Lees verder op pagina 8

Uitgave van de Baptisten Gemeenten in Nederland
Redaktie: Mevr. A. W. Lindenborn-de Graaff, ds H. Ploeger, prof. dr. J. Reiling, dr. O. H. de Vries, ds C. van Wier. Alle kopij te zenden aan de eindredakteur ds H. Ploeger, Kraaiensteinlaan 10, 6825 DH Arnhem.
Voor abonnementen en advertenties: Administratie De Christen, Biltseweg 10, 3735 MC Bosch en Duin. Abonnementenprijs bij vooruitbetaling ƒ 43,— per jaar, voor abonnees in het buitenland ƒ 60,— per jaar.
Administratie: De Vinkenhof, Biltseweg 10, 3735 MC Bosch en Duin, tel. 030-784457 - postgironummer 9260 t.n.v. Unie van Baptisten Gemeenten, Amsterdam.

dc
DE CHRISTEN
WEEKBLAD VAN DE BAPTISTENGEMEENTEN

Vervolg van pagina 7

spreken over: 'Schatgraven naar Gods rijkdom'. Voorts wordt gelezen Johannes 7: 37-44.

De dienst wordt later op de dag op verschillende tijdstippen via de korte golf uitgezonden: om 12.30 uur op 16, 19, 31 en 49 m. (Europa, Midden-Oosten en West-Afrika); om 17.30 uur op 13 en 16 m. (Zuid-Amerika); om 18.30 uur op 16 en 19 m. (Noord-Amerika).

Twee weken later - op 1 september - is er een kerkdienst van de Baptistengemeente te *Deventer*, die om 17.00 uur via Hilversum 2 op 402 m. (747 kHz) wordt uitgezonden. In deze dienst zal voorgaan *ds H. Schouten*. Verdere bijzonderheden zijn mij op dit moment nog niet bekend.

J. A. Brandsma, algemene sekretaris

Vervolg van pagina 3

met daden. De doelstellingen van de VN en haar organen moeten nieuwe aandacht krijgen.
Eveneens werd naar aanleiding van een andere veertigste verjaardag een resolutie aanvaard. Veertig jaar na beëindiging van de Tweede Wereldoorlog worden de regeringen opgeroepen een eind te maken aan de conventionele en nucleaire wapenwedloop. De aanmaak van nucleaire wapens moet onmiddellijk gestopt worden.

Dr Claas riep in zijn rede op, wereldwijd te streven naar verzoening tussen mensen en vrede voor de hele wereld. Hij rapporteerde dat bij de Baptisten Wereld Alliantie nu 131 unies zijn aangesloten met 34 miljoen leden.

Tenslotte: deelnemers uit arme landen gingen met veel meer kleren en andere benodigdheden naar huis dan ze gekomen waren. Een klein bewijs van onderlinge verbondenheid die het niet bij woorden laat, maar zich in daden kenbaar maakt.
We kunnen dankbaar zijn dat we als nederlandse baptisten ons in gemeenschap weten met geloofsgenoten over heel de wereld. Moge de Heer alle leidinggevenden in de landen, in de werelddelen en in het BWA-werk zegenen!

P.

****

,,Als ik dit wonder vatten wil,
dan wordt mijn geest van eerbied stil,
aanbidt het, maar doorgrondt het niet
dat zo de liefde Gods geschiedt''.

Na blij verwachten, heeft God ons toevertrouwd

ANNEGRIET

Bert en Marja Wijchers
Willemijn

21 juli 1985
Bottemaheerd 6
9737 NE Groningen

****

MEDEDELINGEN

het nieuwe adres van mevrouw L. A. Boschma-Cuperus, is Cort v.d. Lindenlaan 21, 3843 VK Harderwijk, tel: 03410-24189.

het nieuwe adres van ds. P. Wijchers wordt Chopinplein 7, 7522 KK Enschede, Tel: 053-352239.

het nieuwe adres van ds. J. W. v.d. Craats is Zandweg 40, 5631 AN Wormer tel: 02982-5694.

de nieuwe tijdelijke secretaris van de baptistengemeente Rotterdam-Zuid is ds. N. A. v.d. Leer, Heindijk 101, 3079 PK Rotterdam.

Langs deze weg willen wij iedereen hartelijk danken voor de vele bloemen, kado's, felicitaties en andere attenties, welke wij mochten ontvangen bij ons 50-jarig huwelijksfeest.

Ook namens onze kinderen.

Fam. J. Leinenga-Kip
Schere 226
3085 DZ Rotterdam

****

17 augustus a.s. hopen d.v. onze lieve ouders groot en overgrootouders

de heer en mevrouw
P. Noordijk-Meijer

hun 60 jarig huwelijk te mogen herdenken.

Samen willen wij uiting geven aan onze blijdschap in een Eredienst op zondag 18 augustus a.s. in de Baptisten Gemeente te Delfzijl om 9.30 uur.

Na de dienst is er gelegenheid onze ouders geluk te wensen.

In verband met hun gezondheid zal er geen verdere receptie worden gehouden.

Het adres is sinds 15 juli j.l.

Beilerstraat 38
app. A 320
9401 PM Assen

Namens de kinderen, klein- en achterkleinkinderen.
Piet Noordijk jr.

****

,,Abba, Vader, U alleen behoor ik toe''

Voor ons te vroeg, maar op Zijn tijd heeft de Heer na een moedig gedragen lijden tot Zich genomen onze lieve zuster, schoonzuster en tante

MARIA PLAISIER

echtgenote van J. G. Vonk

op de leeftijd van 65 jaar.

Fam. C. P. Ambachtsheer-Plaisier

de begrafenis heeft 3 augustus plaatsgevonden.

Corr. adres:
Dr. Willemslaan 106, 7776 CC Slagharen.

Geheel onverwacht is op 3 juli 1985 naar haar Heer en Heiland heengegaan onze zuster

TETJE DE JONG-BOONSTRA

op de leeftijd van 69 jaar.

Baptistengemeente Dokkum

DE CHRISTEN
WEEKBLAD VAN DE BAPTISTENGEMEENTEN
100e jaargang - nummer 33 - 23 augustus 1985

Wij kennen God niet

Ans Lindenborn

Deze week las ik een artikel van de hand van de journalist Heldring, opgenomen in NRC Handelsblad. Dat deze krant zich doorgaans zeer liberaal, soms zelfs wat negatief opstelt tegenover het verschijnsel religie is wellicht bekend. Genoemd artikel was er één in een serie over godsdienst, die de NRC deze zomer publiceert. Ik heb de andere niet gelezen, want ik ben geen abonnee, maar dit betoog heeft me aan het denken gezet. De titel luidde: God als hypothese is onmenselijk en onredelijk.
U zult net als ik in eerste instantie terugschrikken van deze woorden, maar de bedoeling werd me al lezend duidelijk.
Schrijver begint met uit te leggen wat hij voorheeft met het woord ,,hypothese''. Hij zegt: Als ik over dit onderwerp (God) wil schrijven, *moet* ik ervan uitgaan dat Hij bestaat, anders is mijn verhaal zinloos. Ik houd dus het bestaan van God voor waar, dat is mijn uitgangspunt, of dat nu al of niet zo is, is niet belangrijk en komt niet meer ter sprake.

Vervolgens toont hij aan dat de bijbel zelf geen mogelijkheden geeft aan mensen om zich een beeld van God te vormen, nog minder Hem allerlei menselijke eigenschappen toe te dichten. God is niet menselijk, dus kunnen geen menselijke trekken aan Hem worden toegeschreven. Hij citeert enkele bijbelteksten, waaronder 1 Cor. 2:16 ,,Want wie kent de zin des Heren''. Hij zegt: God is niet menselijk. Hij is juist onmenselijk en onredelijk, d.w.z. niet redelijk in de zin van menselijke maatstaven. Staat er niet geschreven: ,,Het dwaze van God is wijzer van de mensen'' 1 Cor. 1:25?
En ervaarde Christus zelf niet hoe onmenselijk God is op het moment dat Hij Hem het meest nodig heeft, n.l. als Hij uitroept ,,Mijn God, mijn God, waarom hebt Gij mij verlaten?''

God moet wel anders zijn dan wij denken en de zin van ons leven is door ons niet te kennen. Als we God als menselijke en redelijk voorstellen is Hiroshima onverklaarbaar, is Auschwitz onverklaarbaar, enz.

Na een tweede keer lezen kwam ik tot de conclusie dat
a) het een eerlijk en serieus verhaal was
b) de schrijver tot diep in de kern van geloof en leven tracht door te dringen
c) er toch iets niet klopt.

Ik ben eerst de bijbelteksten maar eens gaan opzoeken en het gedeelte gaan lezen waar ze stonden. Duidelijk werd dat de schrijver zich schuldig heeft gemaakt aan het uit verband gebruiken van teksten. Overigens was dit niet eens nodig geweest, want er zijn legio bijbelgedeelten die zijn stelling ondersteunen, b.v. Prediker 8:10-17 waarboven staat ,,De mens kan het Godsbestuur niet doorgronden'' of Jes. 40:8 ,,Zijn verstand is niet te doorgronden''.
De bijbelgedeelten waaruit de schrijver citeert geven echter tegelijkertijd aan wat er in zijn verhaal ontbreekt.
Ik ontdekte hoe het komt dat zijn artikel zowel waar als niet waar is. Als Paulus in zijn brief aan de Corinthiërs schrijft ,,Wie kent de zin des Heren'' laat hij erop volgen ,,Maar wij kennen de zin van Christus''. En de uitspraak ,,Want het dwaze van God is wijzer van mensen'' heeft betrekking op ,,het woord des kruises''.

Het uitgangspunt van de schrijver: God als hypothese, leidt noodzakelijkerwijs tot de stelling: God is onmenselijk en onredelijk.
Het christelijk geloof is gebaseerd op en vindt zijn oorsprong in een God die zijn onmenselijkheid aflegt, in Jezus Christus dus, die ,,in de gestalte Gods zijnde, het Gode gelijk zijn

Lees verder op pagina 2, 2e kolom

(vervolg van pagina 1)

niet als een roof heeft geacht, maar zichzelf ontledigd heeft, en de gestalte van een dienstknecht heeft aangenomen en de mensen gelijk geworden is. En in zijn uiterlijk als een mens bevonden, heeft Hij zich vernederd en is gehoorzaam geworden tot de dood, ja, tot de dood des kruises," Phil. 2:6-9.

Het is het evangelie van dat kruis dat door Paulus ergerlijk wordt genoemd en dwaas. En het is die dwaasheid van God die Paulus wijzer noemt dan mensen.
Het christelijk geloof vindt zijn uitgangspunt in een God wiens onredelijkheid bestaat uit een aanbod van genade en vergeving van menselijke schuld, niet verdiend door goede werken, maar door kwijtschelding van die schuld.

Wij kennen God niet, de schrijver heeft gelijk. Zijn wegen zijn ondoorgrondelijk. Er zijn vragen waar we nooit het antwoord op zullen weten. Als wij proberen ons een beeld van God te vormen naar menselijke normen en menselijke rede komen we uit bij een God in wiens bestaan we niet langer kunnen geloven.

Jezus zei: ,,Wie Mij gezien heeft, heeft de Vader gezien" en al wie in Jezus Christus gelooft gaat niet uit van God als hypothese, maar van God, als realiteit, onzichtbaar in ons midden, onzegbaar ons nabij....

Bijbelkennis is géén bijzaak! Of wèl?
Zo'n leus klinkt u waarschijnlijk niet revolutionair in de oren. Natuurlijk is Bijbelkennis geen bijzaak.
Meer Bijbelkennis doet ons de Heiland beter kennen. Meer Bijbelkennis doet ons Gods liefde beter kennen, en Zijn wijsheid en Zijn grootheid. En Zijn wil voor ons leven. En Zijn plannen met deze aarde. En...
Jawel, prachtig, ... maar *hoe* vermeerdert u dan uw Bijbelkennis?
Hoeveel *moeite* doet u ervoor? Hoeveel *tijd* spendeert u eraan?
En hoe vermeerdert (u) de kennis van Gods Woord in uw gemeente?
Ziedaar de centrale vraagstelling die de werkgroep voorlichting van de Gemeentebijbelschool aan alle gemeenten en aan alle voorgangers voorlegt voor zondag 15 september aanstaande:
De kennis van Gods Woord vermeerderen - hoe zullen we dat doen?
Misschien doordat voorgangers, raden en gemeenten met nieuw besef van noodzaak, deelname van allen aan de Gemeentebijbelschool gaan stimuleren?
Of misschien door een nieuwe, frisse, (wervende) aanpak van de Gemeentelijke Bijbelstudiegroepen?
15 September, Gemeentebijbelschool - zondag. Een belangrijke zaak!
Want zelfs als je (nog) niet aan de Gemeentebijbelschool deelneemt, is het thema de aandacht van een zondagsdienst méér dan waard; vindt u niet?! G. Bosveld
P.S. 15 september Gemeentebijbelschoolzondag - sprak u er al met uw voorganger over?

JONGEREN A.V. TE STADSKANAAL

Onder dit kopje werd enige tijd geleden voor het eerst gewag gemaakt van het houden van een Jongeren-A.V. De plannen waren op dat moment nog in een zeer pril stadium en het stond de nadien gevormde werkgroep nog niet precies voor ogen hoe één en ander ten uitvoer moest worden gebracht.
Inmiddels zijn we enkele maanden verder en begint er vorm te komen in de organisatie van deze happening. Dat is namelijk, wat we er van hopen. Niet slechts een puur zakelijk vergader-gebeuren, maar ook spektakel in de vorm van het optreden van muziekgroepen als de Lord's Moor Singers en Thesis.
Rondom deze tijd, half augustus gaan de uitnodigingen voor deze J.A.V. de deur uit en worden de secretarissen van alle baptisten gemeenten in Nederland aangeschreven middels een inschrijfformulier.
Zoals in een eerder stadium reeds gesteld is kan en mag de J.A.V. niet gezien worden als een schaduw-A.V. of concurrent van de (gewone) A.V. De bedoeling is om als jongeren veel van elkaar te weten te komen en te leren over inhoudelijke zaken, zoals vrede, evangelisatie, de kerkdienst en de vrouw in de gemeente.
Kreten als ,,de jeugd heeft de toekomst" en ,,de jeugd van nu, is de gemeente van morgen" krijgen hierdoor meer inhoud. We hopen dan ook, dat er door deze J.A.V. wederzijds respect, begrip en aandacht zal groeien, tussen jongeren onderling, maar ook vooral tussen jongeren en gemeente en tussen jongeren en Unie.
Naast de hierboven genoemde onderwerpen, welke in z.g.n. workshops worden gepresenteerd zal er stevig vergaderd worden over zaken, welke ook in de Unie-A.V. aan de orde komen, zoals opleiding, zending, evangelisatie, onze Unie en last but not least, de N.B.J.B.
Uiteraard zal het niet slechts bij vergaderen blijven, maar zullen er eventueel besluiten en standpunten worden genomen. Na de J.A.V. zullen deze besluiten en standpunten worden gepresenteerd op de Unie-A.V., welke twee weken later plaats vindt te Winschoten.
Een welkome afwisseling zal zijn het optreden van de Lord's Moor Singers uit Heerenveen en de groep Thesis uit Twente.
De Lord's Moor Singers is een groep enthousiaste mensen, die door middel van zang en muziek een stukje van die evangelische blijdschap en betrokkenheid wil overbrengen. De groep treedt al op sinds 1971 en bestaat uit 9 muzikanten, een technikus en zo'n 40 zingende jongelui (gemiddelde leeftijd 27 jaar). Naast zelfgeschreven nummers brengen zij ook werken van Choralerna, Andrae Crouch en Adrian Snell en legt de groep zich toe op musicaluitvoeringen, zoals ,,The Apostel", ,,Levend water" en de zelf geschreven musical ,,Brood om te delen". Thesis is een groep van 6 musici (en een technikus) die ieder voor zich reeds veel ervaring hebben opgedaan in regionale groepen, van waaruit zij de elementen jazz-, pop-, gospel-, rock-, en latin laten doorklinken in een eigentijds swingend gebeuren. Het repetoir is grotendeels zelf geschreven en richt zich op iedereen, die zich (nog) jong voelt. Derhalve songs over alledaagse dingen, zoals liefde, toekomstverwachting en het geloof in Jezus Christus. Thesis vindt het belangrijk, zich niet stil te houden, wanneer het gaat om de boodschap van Jezus Christus, een boodschap die belangrijk is voor de wereld waarin wij leven.
En bij dit alles blijft het natuurlijk niet. Ook de ontmoeting met elkaar, het ophalen van herinneringen vanuit de kampen en toogdagen, zullen even zo grote hoogtepunten zijn op deze Jongeren-A.V., welke gehouden wordt op 11, 12 en 13 oktober 1985 te Stadskanaal.

namens de Werkgroep Publiciteit,
Jan te Lindert

ZATERDAG 31 AUGUSTUS: OPENING CURSUSJAAR

Om 11.00 uur 's morgens vindt de opening plaats van het 28ste cursus jaar van ons seminarium. De ,,Maria Christinakerk" in Den Dolder fungeert evenals vorig jaar als plaats van bijeenkomst.

De leiding is in handen van br J. S. Sussenbach, voorzitter van het Curatorium; de rector, br J. Reiling zal verslag doen van de stand van zaken rond het seminarium en docent O. H. de Vries zal een college geven over het onderwerp: ,,Het menselijke in de theologie".

Vanaf 10.30 is er koffie. Na afloop van de bijeenkomst (omstreekst 12.45 uur) zijn er belegde broodjes. Een *ieder* is welkom! Wie zich nog niet schriftelijk aanmeldde (dit met het oog op de organisatie) kan dit alsnog vóór 27 augustus doen door de volgende telefoonnummers te bellen: 030-784823 (kantooruren); 030-791005 (buiten kantooruren).

De ,,Maria Christinakerk" ligt aan de Dolderseweg in Den Dolder in de onmiddellijke nabijheid van het N.S.-station.

Komende uit de richting Huis ter Heide rijdt u over de rondweg om Den Dolder, neemt de eerste afslag links na het viaduct. Komende uit de richting Baarn neemt u de eerste afslag rechts, dan vindt u de kerk op de hoek Pleineslaan en Dolderseweg.
Reist u per spoor: bij het verlaten van het station gaat u rechts af; de kerk staat op de hoek van de tweede weg links (5 minuten lopen).

Th. van der Laan

Het pinksterfeest is weer voorbij. Al maanden. Zo'n zin is on-zin. We kunnen van geen van de christelijke feestdagen zeggen dat ze voorbij zijn. Zeker niet voor wat betreft hun uitwerkingen. Dat wat die gedenkdagen uittilt boven alle andere dagen is dermate ingrijpend en beslissend voor het leven op aarde dat tot de jongste dag Gods grote daden dankbaar gevierd zullen worden of ze al of niet (meer) op de kalenders der heersers dezer wereld zullen voorkomen.

Denkend over de konsekwenties van het pinkstergebeuren strandde ik. Je wilt toch wel kunnen waarnemen dat zo'n feest meer uithaalt. Niet blijft steken in ,,Hoort, het ruist in alle sferen'' op 26 mei. Er is toch een lied als: ,,Ik voel de winden Gods vandaag. Vandaag hijs ik het zeil!'' Of waait het alleen op die ene dag? Dat kan niet. Al Gods ingrijpen in de geschiedenis der mensheid smelt samen tot één manifestatie van de wijsheid, de liefde en de wil van God, die aan de wieg van deze wereld stond en sindsdien de bewoners der aarde begeleidde met zijn aandacht en reddende handreikingen. De Schepper/Vader konsentreert zich op ons welzijn, op het werk zijner handen. Op de pinksterdag voer het ,,scheepke onder Jezus' hoede'' uit en raakte buiten de pieren van de tempel, maakte zich los van wet en inzettingen (Hand. 15) en begroette de wijde, onbekende wateren van het leven zoals dat geleefd werd in Klein Azië, Griekenland en Italië. De ster van Bethlehem en het kruis van Golgota reisden westwaarts. Her en der ontstonden gemeenten van gelovigen, tot in Engeland toe.

Bonifatius verliet dat land en trok naar Nederland en Duitsland, het heil van God verkondigend aan de volken daar. De Friezen vermoordden de boodschapper in 755 bij Murmerwoude. De boodschap overleefde en wordt tot op de huidige dag in deze landen verkondigd en geloofd. Heel de wereld moet het weten! Dat wisten en weten de zendelingen, die huis en haard verlaten. En wij weten het ook.

Intern was en is er in de kerk van Jezus Christus een veelkleurige verscheidenheid en een betreurenswaardige verdeeldheid.

Wat zich 1900 jaar geleden in Korinthe al in het klein openbaarde: ik ben van Paulus, ik van Apollos, ik van Kefas - dat is de binding aan een mens en zijn leer - heeft zich versterkt voortgezet in de navolgende eeuwen zodat we nu met talloze ,,christelijke'' gemeenschappen, reikend van Rooms-Katholiek tot de heiligen der laatste dagen, te maken hebben. De gemeente, naar Jezus' woord het zout der aarde en het licht der wereld zijnde, is als een gebroken spiegel

van deze kant bekeken

,,WACHTER, HOELANG NOG DUURT DE NACHT!''

Huizinga

die de kijkende buitenstaander verwart en afkerig maakt. Al de kerken en groepen hebben speciale aanbiedingen liggend tussen de zuiverste leer en de vrijzinnigste verkondigingen. Waar is Gods tempel, Gods volk? Waar is Jezus?

In de krant die ik lees kom ik het woord kerkverlaters nogal eens tegen. Dat zijn niet de intellektuelen of kunstenaars of arbeiders. Die zijn reeds sedert lang geruisloos, op een paar getrouwen na, vetrokken. Van hen die nu gaan, horen we: ik zit met God zoals die door de kerken getoond wordt; ik ontdek niets van de liefde die zo geroemd wordt; ik heb geen binding meer met de kerk; ik begrijp niet dat de volgelingen van Jezus zo onbewogen de huidige geschiedenis der mensheid schijnen te aksepteren; wat stelt het christendom eigenlijk voor en waar waren de christenen in de dagen van het Groot-Duitse rijk van Hitler en waar zijn ze nu in Reagans' Amerika? Nee, voor mij geen kerk meer en nog minder een christelijke partij. Zet die marsmuziek maar af.

In het plaatselijk dagblad las ik dat de koningin en haar man in Den Bosch waren om getuige te zijn van de overdracht van de St. Jan door de restauratiekommissie van die r.k. kerk aan het kerkbestuur. Die restauratie begon in 1859 en tot nu toe stond het gebouw in de steigers. Meer dan 125 jaar lang. Dat bericht sloot aan op mijn innerlijke toestand. Je probeert over 19 eeuwen geschiedenis van kerk en wereld heen te zien. Je zou je willen bevrijden van zeegewassen en schelpdieren die zich hebben vastgehecht aan het scheepke onder Jezus' hoede. Dan stoot je vanzelf op het pinksterfeest: Gods Geest op alle vlees. Petrus en de andere broeders proklameren het koningschap van de Gekruisigde, Verrezene, Verheerlijkte en Wederkerende. Duizenden Joden verlaten als verlosten het diensthuis der vaderen. Hoe is het mogelijk. Wie kan zich bevrijden uit de kluisters der stervende tradities?

Vandaag staan de kerken naar het lijkt verloren in de stad der mensen. De bezoekers worden minder in aantal. Ze raken in paniek. Luthers vrouw kan de gordijnen dichttrekken want God is dood. Dat is dwaas gepraat. Niet God is dood noch Jezus en de wind blaast waarheen hij wil. Op mijn vensterbank staat een kalender en boven de cijfers staat het woord: ,,Weest standvastig, onwankelbaar, te allen tijde overvloedig in het werk des Heren!'' Wanneer zal de kerk er staan zonder steigers en stutten en zal kerk en wereld vol zijn van Gods heerlijkheid? Daal als in tijden van ouds op ons neer, Heilige Geest!

LEZERS AAN HET WOORD

NA HET STERVEN

Volgens de heren v.d. Vlis en Drenth bestaan mensen dus niet tussen het tijdstip van hun dood en de opstanding op de jongste dag.

Ik wil slechts één opmerking bijdragen aan deze discussie:

Hoe kon Mozes op de berg der verheerlijking verschijnen aan Jezus, Petrus, Johannes en Jacobus als hij niet bestond?

Daar moeten bovengenoemden maar eens over nadenken.

Leeuwarden

mw. A. de Jong

OPEN DAG JEUGDBURO

Ook in het nieuwe seizoen wil de N.B.J.B. graag aan iedereen de gelegenheid bieden om het Jeugdburo van dichtbij te bekijken. De open dag die hiervoor wordt gehouden is vastgesteld op zaterdag 24 augustus. Van 's morgens 10.00 uur tot rond 13.00 uur 's middags is iedereen die geïnteresseerd is in het N.B.J.B.-werk van harte welkom.

Uiteraard wordt er koffie geserveerd, terwijl ook fruit en broodjes niet zullen ontbreken.

Het is de bedoeling dat o.a. het nieuwe themarooster van de L.Z.C. op deze dag kant en klaar op de tafels ligt, maar natuurlijk is er op het Jeugdburo meer te zien aan materiaal voor kinderen en jongeren.

Welkom, in elk geval!

MEDEDELINGEN

het adres van de heer H. Mostert, luidt: Warmoesstraat 68, Groningen i.p.v. Warmoesstraat 63.

de penningmeester van de gemeente Borne is de heer W. Schraa, Borne

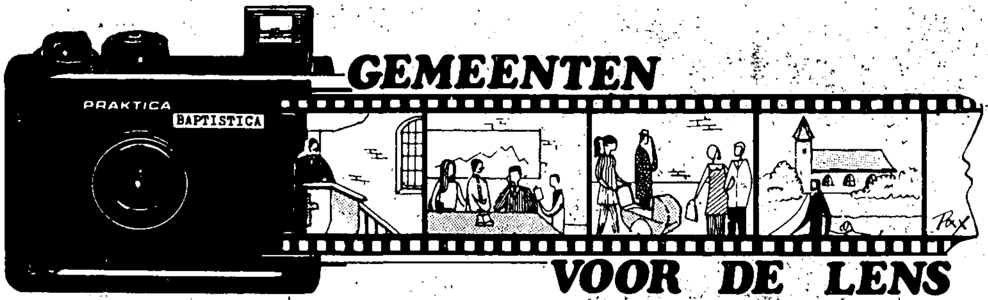
het nieuwe adres van de heer G. J. Blanken is Haraldstraat 3, 3962 DA Wijk bij Duurstede, tel. 03435-76513.

het nieuwe adres van Ds. W. P. van Berkel is Voorstekamp 3, 9502 RL Stadskanaal, tel. 05990-22210

het nieuwe adres van mevr. A. C. Zantvoord is Korenbloemstraat 7, 3551 GM Utrecht, tel. 030-442893

de nieuwe penningmeester van de gemeente Groningen-Zuid is de heer G. A. Mulder, Bedum

doorhalen: de heer H. A. Dekker, Groningen

Vroomshoop

Noord-Twente is een gebied waarvan je kunt vragen of het je meer aan Drente dan aan Twente herinnert. Duidelijke herinnering aan Zuid-Oost-Drente is de aanwezigheid van hoogveen. Duidelijke herinnering aan Twente is de aanwezigheid van veel bomen. Zo ongeveer zou je Noord-Twente kunnen omschrijven: In vroeger eeuwen betekende dat de trek van veenarbeiders naar dit gebied. Het betekende eveneens de opkomst van huisindustrie, met name van spinnerijen en weverijen. Zo zelfs dat vanuit het ten zuidoosten van Vroomshoop gelegen Vriezenveen reizen gemaakt werden met textielprodukten tot in Sint Petersburg, het tegenwoordige Leningrad (de zogenaamde Rusluie).

Een ijverige kapper

De oorsprong van het baptisten werk in Noord-Twente berust bij kapper Van Loo, die in Den Ham zijn boterham verdiende met „haarsnijden en scheren". Den Ham is een zeer kerkelijk dorp. Van Loo groef dieper in de bijbel dan menig ander. Dat bracht hem er toe zich in april 1928 bij de baptisten gemeente Hengelo-Jacob Catsstraat aan te sluiten. Door wijlen br. J. Huizinga werd hij gedoopt. Dat moet voor Van Loo een riskante zaak geweest zijn. Zijn broodwinning stond op het spel. De Heer bevestigde hem echter zodanig, dat hij ging evangeliseren in het naburige Daarlerveen. De arbeid werd gezegend, er kwamen mensen tot geloof, die in Almelo werden gedoopt, waar inmiddels vanuit Hengelo een gemeente gesticht was. In 1935 kon met 26 leden de baptisten gemeente Daarlerveen geïnstitueërd worden. Onder leiding van br Van Loo ging de arbeid gestaag voort. De oorlog bracht geen noemenswaardige problemen voor de gemeente. In 1947 sloot de gemeente zich bij de Unie van Baptisten Gemeenten in Nederland aan; zij had toen rond 40 leden. Voor deze gemeente bouwde Van Loo een kerkje, met een handgesneden kansel, die jarenlang in gebruik is gebleven, ook toen het kerkje in Daarlerveen al verlaten was. Van Loo emigreerde in 1953 naar Canada.

Nieuwe ontwikkelingen

In Almelo was door onenigheid binnen de gemeente een vrije gemeente ontstaan, binnen welke gemeente ook weer onenigheid ontstond. In 1945 werd W. Harkema, voorheen werkzaam in het Leger des Heils en in vrije kringen, voorganger van de Vrije Baptisten Gemeente Almelo-Nieuwstraat. Harkema begon met evangelisatiewerk in Westerhaar en Vroomshoop, ja zelfs in Emmerschans verkondigde hij de boodschap van de Heer. Deze boodschap werd aanvaard, er werden mensen gelovig en gedoopt. Er ontstonden in Westerhaar en Vroomshoop kleine gemeenschappen van gelovigen.

De kleine gemeente in Daarlerveen beriep G. van 't Wout, toen voorganger van de vrije evangelisatie in Roderes. De 40 leden van de gemeente deden hun best. Van 't Wout deed ook zijn best. Als vanzelf kwam hij ook in Vroomshoop en Westerhaar terecht. Toen Harkema in oktober 1954 Almelo verliet om voorganger van de gemeente te Den Haag te worden, was de weg vrij voor een samenbundeling van de groepen te Westerhaar en Vroomshoop met de gemeente te Daarlerveen. De groep in Vroomshoop had een eenvoudig kerkgebouw. Zowel in Daarlerveen als in Vroomshoop werden diensten gehouden. In de omgeving werd geëvangeliseerd. De naam van de gemeente was Daarlerveen-Vroomshoop.

Ingrijpende veranderingen

1959 werd een jaar van ingrijpende beslissingen en veranderingen voor de gemeente. In Coevorden - waar Van 't Wout ook geëvangeliseerd had kwam het in 1958 tot zelfstandigwording van de gemeente. Van 't Wout diende de gemeente als voorganger terwijl hij zich voorbereidde op uitzending naar het zendingsveld in Congo (nu Zaïre). Ook de broeders en zusters in Westerhaar vonden de tijd gekomen de verantwoordelijkheid voor de arbeid op zich te nemen, zodat het ook daar tot instituëring van een zelfstandige gemeente kwam.
Met Daarlerveen-Vroomshoop bleef men echter verbonden door de persoon van de nieuwe voorganger, R. J. Voorhaar, voorheen voorganger van de vrije evangelisatie in Emmerschans.
De gebouwen in Daarlerveen en in Vroomshoop werden verkocht. Na verbouwing kon in 1961 het voormalige gereformeerde jeugdcentrum Irene als onderkomen voor de gemeente te Vroomshoop in gebruik worden genomen. Dat bleek een enorme verbetering en vooruitgang te zijn. Nu en hier konden de vleugels worden uitgebreid.
Dat leidde er onder andere toe dat toen Voorhaar de arbeid in Hengelo-Jacob Catsstraat ging voortzetten, de „personele unie" met Westerhaar niet werd voortgezet. Westerhaar kreeg in Jac. Schouten een eigen voorganger. Vroomshoop beriep O. Oldenburger, die na beëindiging van zijn studie aan het seminarie op De Vinkenhof in Noord-Twente zijn eerste arbeidsveld vond.

Gestage groei

Dat is een woord dat hier zeker op zijn plaats is om de ontwikkelingen vanaf de zestiger jaren tot heden te karakteriseren. Oldenburger werd in 1968 opgevolgd door J. Euwema, die reeds als zendeling in Nieuw Guinea had gewerkt. Op 1-1-1970 telde de gemeente 119 leden. In 1974 legde Euwema zijn werk neer om elders in het land als godsdienstleraar te gaan werken.

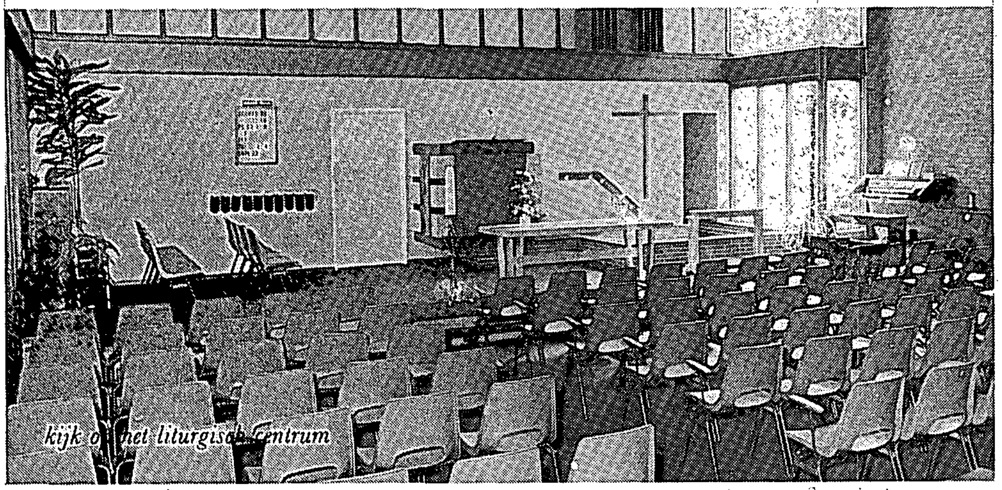
Twee jaar was de gemeente vakant. Toen nam W. Kos, gekomen van Delfzijl, de herdersstaf op. De tegenwoordige voorganger, G. Pflaum, gekomen van Hoogezand, volgde hem in 1982 op.
De tijd van gestage groei is duidelijk een tijd van bevestiging en versteviging geweest. Dat brengt evenwichtigheid in de gemeente en geeft kracht om kleine en grotere stormen en stormpjes te doorstaan.

voorgangersgezin Pflaum

Huidige situatie

Momenteel ligt het ledental rond de 190. Een aantal dat voldoende is om een bloeiend gemeentelijk leven tot ontwikkeling te brengen op allerlei terreinen. De eigen kerk biedt vele mogelijkheden maar voor het jeugdwerk zou men nog wat beter uit de voeten willen. Juist dit jeugdwerk is rijk gevarieërd. Een zondagsschool met 60 à 70 kinderen is iets geweldigs. Rijpere jeugd en tussenjeugd hebben hun bijeenkomsten. Een kinderclub voor 7-12 jarigen telt een kleine twintig leden. Bijbelklassen voor de jongeren behoren tot het pakket van mogelijkheden om verder te komen in geloof en levenspraktijk. Bijbelstudie voor ouderen en GBS zijn eveneens aanwezig. Zusterhulp telt ruim 30 leden, het zangkoor zo'n 40. En zingen kunnen ze in Vroomshoop. Daarvan getuigen ook de muziek- en zang-

kijk op het liturgisch centrum

groepen. ,,Kleine Kracht'' wordt veel gevraagd voor bijzondere samenkomsten.
Voor de ouderen, c.q. de bejaarden, wordt weinig gedaan. Een oorzaak daarvoor is niet aangegeven.
Naast de bijbelstudiegroep in Vroomshoop zijn er nog groepen in Ommen en in Hardenberg. Dat duidt er al op, dat de gemeente iets van het streekkarakter van voorheen behoud en heeft.

Samenwerking
De zendingsarbeid heeft de liefde van veel gemeenteleden, die door een gift in een busje - daarvoor moeten weer mensen op pad! - dat b.v. laten blijken. Ook aan het WIN-project voor Twente wordt deelgenomen. De gewestelijke landdag in Deldenerbroek trekt ook veel bezoekers uit Vroomshoop.
Samenwerking met plaatselijke kerken is er in zoverre dat twee keer per jaar een gezamenlijke open deur dienst wordt gehouden.

Uitwaaieren
Het evangelie wordt rijkelijk verkondigd. Er worden twee diensten per zondag gehouden., die zich in een goede belangstelling mogen verheugen. De evangelisatieavonden worden meestal heel goed bezocht. In openluchtdiensten tracht men buitenstaanden te bereiken, evenals met de verspreiding van De Zaaier.

Daardoor heeft de gemeente een ruime vriendenkring. Dat vergt pastoraal uiteraard veel aandacht.

Ten slotte
De betekenis van het gemeente-zijn komt tot uitdrukking in de overtuiging van de leidinggevende broeders: wanneer wij ons openstellen voor de werking van Gods Geest, zullen onherroepelijk zegeningen ons ten deel vallen. Wanneer wij ons door Hem laten gebruiken en niet onszelf op de voorgrond plaatsen, kan de Heer werken''
Die overtuiging delen wij gaarne.
Bij de komende jubileumviering zal dit ongetwijfeld opnieuw doorklinken. Naast de dankbaarheid voor het verleden, zal de opdracht voor de toekomst aanvaard moeten worden.

Noord-Twente telt een grote variatie aan geloofsgemeenschappen. Temidden daarvan zal de baptisten gemeente gestalte mogen geven aan de puur bijbelse opdracht om gemeenschap te zijn, samen te delen in lief en leed, samen getuigen te zijn van het heil dat God in Jezus Christus gegeven heeft.
De voorwaarden voor gemeente-zijn zijn aanwezig. De onderlinge band is goed; er is offervaardigheid en arbeidswilligheid. In de raad der gemeente is een goede samenwerking tussen de broeders.
Zó kan de gemeente een thuis zijn.

Ploeger

voor- en zijaanzicht van het gemeentecentrum

dc nieuws mededelingen actueel

Boekenbeurs
De boekenbeurs van Christelijke Lektuurkontakt wordt dit jaar gehouden te Ede in het Cultureel Centrum ,,De Reehorst'', Bennekomseweg 24, op zaterdag 7 sept. van 10-17 uur. Ongeveer 50 standhouders vertegenwoordigen alle belangrijke uitgevers van het christelijk boek. Behalve boeken zijn er ook stands met grammofoonplaten, wandteksten, kaarten, enz.
Verschillende auteurs zullen hun boeken signeren.
Voor beheerders van boekenstands in onze gemeenten dus belangrijk.

Intrede R. G. van Norel
De baptisten gemeente te Nieuw Buinen laat weten dat haar nieuwe voorganger, br. R. G. van Norel, op zondag 8 september a.s. om 14.30 uur zijn intrede zal doen. De dienst wordt gehouden in de eigen kerk, Dwarsdiep 9.
Belangstellenden zijn hartelijk welkom.

RADIODIENST VAN ZONDAG 1 SEPTEMBER 1985
BAPTISTEN GEMEENTE DEVENTER

Voorganger: Ds. H. Schouten
Organist: Dhr. H. Peters
Zangkoor: Looft den Heer
Dirigente: Mevr. G. Corporaal-Nijenhuis

Orgelspel. Gezang 426. Votum en groet. Woord van welkom. Psalm 25 : 1 en 6. Gebed. Koorzang: ,,Waarheen zal ik mij wenden?''. Schriftlezing: Mk. 4 : 35-41. Gezang 481 : 1 t.e.m. 5. Verkondiging. Gezang 457 : 1 en 3. Koorzang: ,,Mijn ziel wordt beschermd''. Dankzegging. Gezang 502 : 1 en 2. Zegenbede. Gezang 502 : 3 en 4.

Vakantiereis 1986
Op verzoek van diverse personen, zou ondergetekende, welke meerdere jaren werkzaam geweest is in het reiswezen, maar thans in de V.U.T. zit, een 2-weekse buitenlandse busreis naar Karinthië (Oostenrijk) willen organiseren in de maand juni 1986. Dit in de geest van onze overleden zuster Grietje van Veen, zoals zij dit altijd deed.
Gaarne vernam ik van u of u daarin geïnteresseerd bent en zo ja, met hoeveel personen u dan wilt deelnemen. Over de prijs kan ik u nu nog niets zeggen, daar dit afhangt van het aantal personen wat meegaat (max. 48 personen). In ieder geval zal het tegen kostprijs berekend worden) dus zonder winst!).
Uw antwoord zie ik gaarne tegemoet op mijn adres:
D. Koehoorn,
Burg. Reijndersstraat 72,
9503 BD Stadskanaal
Tel. 05990-15062

uit het Uniebureau

Uniefinanciën
In deze rubriek treft u de verantwoording aan van de bijdragen van de maand juni voor de verschillende takken van ons werk (zie ook DC van 28 juni en 12 juli jl.).

Noodfonds
Almelo-Ger.straat 118,95; Delfzijl 426,75; Groningen-Noord 369,50; Groningen-Zuid 149,65; Haarlem 1145,—; Hengelo 180,—; Stavoren 141,50; Utrecht Centrum 95,—; W.B., E. 50,—; N.J.B., G. 20,— (Bangladesj); M.H.P., Z. 10,—; J.G., H. 100,— (Bangladesj); M.B., H. 10,—; M.R., A. 15,—; J.H., G. 10,—; J.B., H. 15,—; J.K., S. 100,—; P.H., H. 20,—; P.H.J.O., H. 300,— (Bangladesj); H.J.P., L. 25,— (Bangladesj); M.B., H. 1.500,— (Bangladesj); S.V., M. 75,—; J.M.V., K. 10,—; B.B., N. 100,—; H.S., W. 250,—; A.G.B.-S., Z. 15,—; N.N., S. 500,—; W.K., N. 100,—; L.B., Z. 10,—.

10-cents fonds
Almelo-Ger.straat 49,80; 's-Gravenhage 125,—; Groningen-Noord 143,78; Groningen-Zuid 253,40; Harlingen 10,—; Leeuwarden 155,—; Pernis 200,—; Veendam 100,—; Winschoten 34,16.

N.B.J.B.
Almelo-Ger.straat 158,35; Apeldoorn 152,54; 's-Gravenhage 225,—; Groningen-Noord 185,49; Pernis 200,—; Rotterdam-Centrum 84,—; Veendam 100,—; Winschoten 44,02.

E.C.U.
Almelo-Ger.straat 637,40; Apeldoorn 525,42; Deventer 155,55; Emmeloord 176,85; 's-Gravenhage 600,—; Groningen-Noord 759,70; Groningen-Zuid 135,80; Harlingen 191,75; Heemskerk 271,10; Hengelo 640,—; Lelystad 33,50; Pernis 200,—; Rotterdam-Centrum 107,50; Veendam 250,—; Vroomshoop 519,—; Winschoten 179,88; N.N., X. 100,—.

C.v.d.O.
Almelo-Ger.straat 390,80; Apeldoorn 435,69; Deventer 143,—; Emmeloord 140,60; 's-Gravenhage 650,—; Groningen-Noord 801,41; Groningen-Zuid 386,50; Heemskerk 424,—; Hengelo 760,—; Pernis 200,—; Veendam 250,—; Winschoten 189,75.

U.Z.C.
Almelo-Ger.straat 816,85; Alphen a/d Rijn 62,45; Apeldoorn 1005,70; Deventer 328,05; Eindhoven 444,25; Emmeloord 185,10; 's-Gravenhage 1050,—; Groningen-Noord 1313,50; Harlingen 206,35; Heemskerk 452,90; Heerenveen 120,70; Hengelo 1200,—; Klazienaveen 125,—; Lelystad 15,35; Nieuwe Pekela 438,40; Pernis 200,—; Rotterdam-Centrum 157,95; Stavoren 225,—; Veendam 500,—; Winschoten 311,19; G.F.B., B. 120,—; S.V., M. 75,—; N.N., L. 30,—; D.P.W., M. 25,—; P.H., H. 20,— (WIN); G.F.B., B. 120,— (WIN); Admin. Tussentijds 100,— (project); Treebeek 2240,— (projecten); Leeuwarden 100,— (project).

Uit het vergelijkend overzicht van de bijdragen, zoals vermeld in DC van 12 juli bleek dat de resultaten niet bijzonder bemoedigend waren. Nu ook het resultaat over juli bekend is, moet worden geschreven dat deze maand geen verbetering heeft gebracht.

Uit onderstaande cijfers blijkt dat in de eerste zeven maanden van dit jaar ruim *f* 17.900,— minder is binnengekomen dan in de vergelijkbare periode van 1984, opnieuw dus een verdere achteruitgang:

E.C.U.	*f* 41.448,78	(*f* 45.181,54)
C.v.d.O.	*f* 41.584,52	(*f* 48.089,23)
U.Z.C.	*f* 82.733,64	(*f* 88.389,58)
N.B.J.B.	*f* 8.189,95	(*f* 9.936,84)
U.B.S.	*f* 5.943,09	(*f* 6.230,10)
Totaal	*f* 179.899,98	(*f* 197.827,29)

De cijfers tussen haakjes zijn de bedragen van 1984.
Om aan alle verplichtingen te kunnen voldoen moet per maand ruim *f* 36.900,— binnenkomen. In de maand juli werd ontvangen ruim *f* 25.100,—.

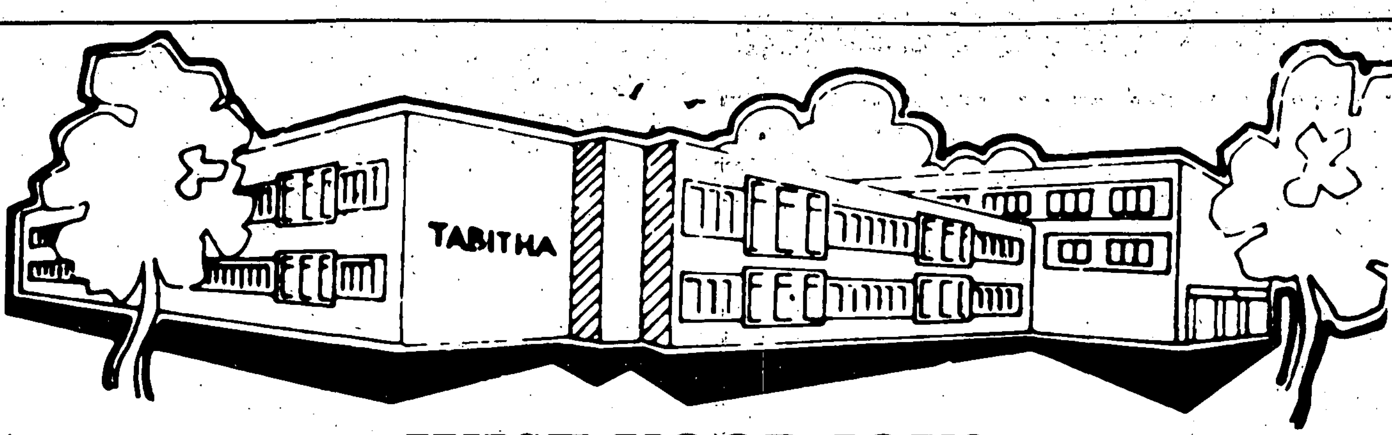
We hebben al geschreven, deze ontwikkeling baart ons grote zorgen. Laten we met elkaar ons tot het uiterste inspannen om de ontstane achterstand zo spoedig mogelijk in te lopen.
Graag rekenen we op uw aller medewerking!

Met hartelijke groet,

J. A. Brandsma/ A. van den Hoef

UIT DE GEMEENTEN

Dordrecht
Allereerst zijn wij, als team, dankbaar voor de reakties van andere gemeenten ten aanzien van de openlucht-arbeid.
Graag geef ik hieronder een kort verslag van onze aktiviteiten over de laatste drie maanden.
De geluidswagen reed dit jaar voor het eerst uit op zaterdagmiddag 4 mei. Wij gingen naar Klundert waar o.a. ook het woonwagenkamp werd bezocht. Er werden, zoals altijd, traktaten verspreid en enkele gesprekken gevoerd. Overigens zijn er altijd veel kinderen, die komen kijken. Op zaterdag 18 mei waren we in Etten-Leur (mijn vroegere woonplaats) en daar stonden we enige tijd bij twee winkelcentra. Op 25 mei was helaas de geluidsinstallatie stuk, maar op zaterdag 1 juni konden we gelukkig Schoonhoven met een bezoek vereren. In de Zilverstad mochten we over het goud van het geloof spreken en daar hebben wij ook een poosje bij het veer gestaan. Het was toen prachtig weer en uiteraard waren er veel mensen op de been. Op 22 juni reden we naar Groot-Ammers en ook daar konden we bij goed weer het Goede Nieuws uitdragen in woord en lied. De week daarvóór hadden we meegewerkt aan een Tentaktie in Dordt. Op zaterdag 6 juli mochten wij bij zonnig weer de gemeente Leerdam bezoeken. In de zogenaamde Ambonnezenwijk kwamen we voorbij de woning van iemand, die zich de ,,christus'' noemde. Er hing een groot bord voor de ramen om dat duidelijk te maken(!) Toen we daar even stil stonden en de liederen lieten klinken, kwam hij naar buiten en joeg ons als het ware weg. We reden dus door en hebben in die wijk en andere gedeelten van Leerdam over de liefde van de Enige Echte Christus gesproken.
Zaterdag 20 juli waren we in Nieuw-Lekkerland en daar hadden we kontakt met verschillende mensen, die geen heilszekerheid bezaten vanwege de uitverkiezingsleer. Inmiddels hebben we al een nazorgadres bezocht en daar een goed gesprek kunnen voeren. Tenslotte hadden wij op zaterdag 27 juli vergunning voor Ridderkerk. Wij speelden daar o.m. liederen van de kinderkoren van Jennifer v.d. Hoek en hebben ook haarzelf ontmoet. In de wijk Slikkerveer mochten we bij het winkelcentrum de boodschap nog brengen op een plek waar aan de ene kant een moskee stond en aan de andere kant een kerk, genaamd ,,Christus Koning''. Dat is allemaal mogelijk in ons democratisch Nederland!
Mag ik besluiten met wat onze Evangelisatie-predikant, Ds. C. Eijer, opmerkte in ,,De Christen'' van 12 juli 1985: ,,Het zij nog eens gezegd: Evangelisatie kán niet het werk zijn van enkelen. Het moet de gehele gemeente aangaan. Hierbij mogen we uitgaan van de gedachte, dat waar veel mensen zijn, andere mensen ook dáárdoor worden aangetrokken''.
Met deze behartigenswaardige woorden groet ik u tot een volgende keer.
Wim J. van der Leer

JUIST VOOR JOU?

Tabitha is een instelling waar een Christelijke levensovertuiging uitgangspunt en inspiratiebron is voor het scheppen van een goed leef- en werkklimaat.
Voor de **introduktieperiode van 25 november tot eind februari 1986 van de**

OPLEIDING TOT ZIEKENVERZORGENDE

zijn nog enkele plaatsen vrij.

Het theoretisch deel vindt plaats in de opleidingsschool, tezamen met leerlingen van vijf andere verpleeginstellingen in Amsterdam.
Bij voldoende studieresultaten volgt de praktijk-leerperiode die 24 maanden duurt.

De praktijkopleiding en praktijkbegeleiding vindt plaats in ons **psycho-geriatrisch verpleeghuis.**

Ook voor de introduktieperiode die plm. 1 maart 1986 begint kun je alvast solliciteren.

WIJ ZOEKEN NAAR JONGE MENSEN DIE HEEL BEWUST KIEZEN VOOR ZORGVERLENING AAN VOORNAMELIJK OUDE MENSEN EN ZICH OOK IN HET LEERPROCES VOLLEDIG WILLEN INZETTEN.

DE VRAAG NAAR ZIEKENVERZORGENDEN NEEMT IN HET ALGEMEEN STERK TOE.
DAAROM KUN JE NAGENOEG ZEKER ZIJN VAN EEN ARBEIDSPLAATS, NA DIPLOMERING.

Als je tussen 17 en 21 jaar bent en beschikt over voldoende schoolopleiding moet je vlug **schriftelijk** *solliciteren.*

De minimale vooropleidingseisen zijn:
— diploma Lager Beroepsonderwijs (bij voorkeur alle vakken op C-nivo).
— diploma MAVO (bij voorkeur alle vakken op D-nivo)
— diploma INTAS/OVDB
— diploma BVB 1
— vooropleiding met praktijkstages in instellingen strekken tot aanbeveling.

Jouw sollicitatiebrief verwachten wij op onze afdeling personeelszaken, en je mag natuurlijk ook eerst telefonisch inlichtingen vragen aan de heer L. G. Nobbe of de heer M. F. M. Woudboer van personeelszaken.

Hieronder vind je ons adres en telefoonnummer.

Stichting verpleeg- en verzorgingshuizen "Tabitha"

Jan Bongastraat 5
1067 HZ Amsterdam
telefoon 020 - 11 00 11

Uitgave van de Baptisten Gemeenten in Nederland
Redaktie: Mevr. A. W. Lindenborn-de Graaff, ds H. Ploeger, prof. dr. J. Reiling, dr. O. H. de Vries, ds C. van Wier. Alle kopij te zenden aan de eindredakteur ds H. Ploeger, Kraaiensteinlaan 10, 6825 DH Arnhem.

Voor abonnementen en advertenties: Administratie De Christen, Biltseweg 10, 3735 MC Bosch en Duin. Abonnementsprijs bij vooruitbetaling *f* 43.— per jaar, voor abonnees in het buitenland *f* 60.— per jaar.

Administratie: De Vinkenhof, Biltseweg 120, 3735 MC Bosch en Duin, tel. 030-784457 - postgironummer 9260 t.n.v. Unie van Baptisten Gemeenten, Amsterdam. Advertentietarieven op aanvraag verkrijgbaar.

dc

DE CHRISTEN
WEEKBLAD VAN DE BAPTISTENGEMEENTEN

Op de leeftijd van 93 jaar, heeft de Heer thuisgehaald onze zuster

FENNA OOSTING-HEMMES

,,Ga mij niet voorbij o Heiland"

1 augustus 1985

Baptisten Gemeente Nieuw Buinen

Door haar Heer en Heiland is na veel lijden thuisgehaald onze zuster:

MARIA VONK-PLAISIER

Haar getuigenis was: ,,Abba, Vader, U alleen behoor ik toe"

Baptistengemeente Emmen

Voor ons zeer onverwacht, maar in volle zekerheid des geloofs, heeft de Heer tot Zich genomen, onze lieve, zorgzame moeder

SAARTJE POPPEN-BOITEN

op de leeftijd van 74 jaar;
sinds 9 april 1985 weduwe van Ulpen Poppen

,,De Heer is mijn Herder".
Ps. 23

9501 LA Stadskanaal,
15 augustus 1985
Krommewijk 2a

T. Feringa-Poppen
H. Feringa

De begrafenis heeft inmiddels plaatsgevonden

,,Breekt mijn levensavond aan
en mijn werk hier is gedaan
als ik mijn schuld ga overdenken
waarvoor God gena wil schenken
dan stijgt in mijn hart het lied:
Vader, Gij vergeet mij niet"

In dit vertrouwen ging van ons heen, na een moedig gedragen lijden, mijn lieve man, onze lieve vader en grootvader

JAKOB ONRUST

op de leeftijd van 71 jaar.

J. Onrust-Mulder
Ab en Annie
Tjaard
Diny en Fred
Jan en Clara
en kleinkinderen

7831 BP Nieuw Weerdinge, 6 augustus 1985
De Trippen 13

,,Breekt mijn levensavond aan
en mijn werk hier is gedaan
als ik mijn schuld ga overdenken
waarvoor God gena wil schenken
dan stijgt in mijn hart het lied:
Vader, Gij vergeet mij niet"

In dit vertrouwen ging van ons heen, onze broeder

JAKOB ONRUST

op de leeftijd van 71 jaar.

Nieuw Weerdinge, 6 augustus 1985

Baptisten Gemeente Nieuw Weerdinge

Door zijn Heer thuisgehaald, waarna hij verlangde, onze oud-dirigent, broeder

JAKOB ONRUST

Jeruzalem mijn zalig thuis

Zangkoor Looft den Heer
Nieuw Weerdinge

dc DE CHRISTEN
WEEKBLAD VAN DE BAPTISTENGEMEENTEN
100e jaargang - nummer 34 - 30 augustus 1985

Volkspetitionnement

H. Ploeger

Het is niet te verwachten dat de Commissie der Unie enig advies zal geven ten aanzien van de houding die de leden onzer gemeenten dienen aan te nemen aangaande het komende petitionnement inzake de plaatsing van kruisraketten. Zulk een advies ligt gewoon buiten de opdracht van de UC binnen onze gemeenschap.

Ik zie het ook nog niet gebeuren dat de raad van een gemeente enig advies in deze richting aan de gemeenteleden zal geven. Zelfs als in plaatselijk interkerkelijk verband daarom gevraagd zou worden, zal een raad dit verzoek terzijde leggen.

Men kan dat betreuren, men kan dat toejuichen. Dát is in dit artikel niet aan de orde. Evenmin is aan de orde of het initiatief tot het houden van een volkspetitionnement een gelukkig dan wel een ongelukkig initiatief is. Er wordt door voorstanders gezegd dat bij een overweldigend aantal ,,stemmen" de regering en het parlement daaraan niet kunnen voorbijgaan, en dus moeten terugkomen op hun besluit om kruisraketten te plaatsen. Tegenstanders zeggen dat je de democratische besluitvorming zoals die in onze parlementaire democratie geldt, niet mag doorkruisen.

Waar ik op wil wijzen, en opmerkzaam op wil maken, is het volgende: het gevaar is niet denkbeeldig dat dit volkspetitionnement - dat zou ook van andere kunnen gelden! - aanleiding geeft tot een scheiding tussen mensen. Tot een indeling van de nederlandse staatsburgers in twee groepen: goede vaderlanders, en slechte vaderlanders. Het is dan slechts een klein stapje naar een volgende indeling: goede christenen, slechte christenen. Nog dichter bij huis: goede baptisten, slechte baptisten. Dát is wel het allerlaatste waaraan we behoefte hebben. Zó willen we niet met elkaar omgaan binnen de gemeente.

We zullen niet mogen zeggen: jij bent tegen plaatsing van kruisraketten? Wel, dan ben je een goede christen! Iemand anders zal zeggen: Jij bent tegen plaatsing van kruisraketten? Wel, dan ben je een slechte christen!

Er wordt op particuliere basis een oordeel van de nederlandse staatsburgers gevraagd over een zeer belangrijke zaak. Dat laat zich niet loochenen. Maar het is wél een particulier initiatief! Nederlanders hebben het grondwettelijk recht, zulk een verzoek om niet-plaatsing van kruisraketten aan de regering te richten, zoals ze ook het recht zouden hebben aan een regering die tot niet-plaatsing had besloten, een verzoek te doen om tot plaatsing over te gaan. In het onderhavige geval is het niet de regering die van de burgers een oordeel vraagt, zoals dat bij verkiezingen van een parlement wel het geval is. Niemand in dit land kan gedwongen worden aan een verzoek van welke particuliere instantie ook te voldoen. De initiatiefnemers vragen ons als burgers aan hun verzoek te voldoen; ik heb het recht om redenen die ik niet hoef te noemen, aan dat verzoek voorbij te gaan.

Een volkspetitionnement is geen volksraadpleging. Het is geen volksreferendum. Bij een volksraadpleging kun je ja of nee zeggen. Beide stemmen worden in aantallen verwoord: zoveel voor, zoveel tegen. Dat gebeurt bij een petitionnement niet. Daar gaat het alleen om de handtekeningen van hen die het met de initiatiefnemers eens zijn. Niet om de handtekeningen van hen die het niet met hen eens zijn. Het niet-meedoen aan dit gebeuren mag, en kan, dan ook niet uitgelegd worden als uitdrukking van eenszijn met plaatsing van kruisraketten. Het kan ook heel goed zijn dat mensen gewoon nog niet klaar zijn met het hele vraagstuk van ,,oorlog en vrede" (om het maar ruim te noemen).

Nogmaals: het zou een slechte zaak zijn, als tengevolge van dit petitionnement er een opdeling in goede en slechte nederlanders, in goede en slechte christenen, in goede en slechte baptisten zou plaatsvinden. Er zijn méér zaken waardoor beslist wordt of een mens goed of slecht is. De vrijheid van meningsuiting (en van meningsvorming) is een groot goed, waarvoor in bijna vier eeuwen met name de baptisten zich hebben ingezet. Die inzet geschiedde vanuit de inspiratie van het evangelie van Jezus Christus, dat de gelijkwaardigheid van alle mensen voor Gods aangezicht uitdraagt. Die inzet richtte zich met name aan het adres van autoritaire systemen. Een volkspetitionnement mag geen autoritair systeem zijn.

DEZE WEEK

JAARVERSLAG VAN DE UNIE VAN BAPTISTEN-GEMEENTEN IN NEDERLAND OVER 1984

uitgebracht door de Commissie der Unie aan de 105de Algemene Vergadering, te houden op 23, 24 en 25 oktober 1985 te Winschoten.

Voor onze Uniegemeenschap is 1984 geen gemakkelijk jaar geweest. Niet dat er geen gebeurtenissen en ontwikkelingen waren, waarvoor wij dankbaar kunnen zijn. Die waren er namelijk wél, zoals uit dit jaarverslag moge blijken. Maar het valt niet te ontkennen, dat wij daarnaast ook werden gekonfronteerd met moeiten en zorgen. Deze waren voor een deel van financiële en organisatorische, voor een ander deel echter van geestelijke aard. We komen daar straks uitvoeriger op terug, maar willen ze nu reeds noemen. Wie terugblikt op het afgelopen jaar, denkt verder. Die zal ook beseffen, opnieuw of voor het eerst, dat de Unie gave en òpgave is. Gave, want zij is Gods geschenk, slechts denkbaar in het licht van zijn goedheid en trouw. En òpgave, òpdat onder ons liefde, achting en samenwerking worden gevonden en wij bij de vervulling van onze gemeenschappelijke taak elkaar tot steun, tot bemoediging zouden zijn.

De Unie ís er, zij bestààt. Maar vóórdat zij er was, waren de gemeenten er. De Unie is niet uit zichzelf ontstaan, maar door de gemeenten gewild, bezield door Gods Geest als zij waren. Het zijn de gemeenten, die de Unie vormen. De Unie, dat zijn de gemeenten sàmen. Daarom klopt het hart van de Unie, als het goed is, aan de basis, d.w.z. in de plaatselijke gemeenten. Strikt genomen, is de Unie geen kerk, maar een gemeenschap van gemeenten. In het verband van de Unie willen zij elkander behulpzaam zijn, elkaar inspireren en bemoedigen, willen zij delen in elkaars vreugde en verdriet, alle gaven en krachten bundelen met het oog op hun gezamenlijke opdracht: het evangelie van Jezus Christus verbreiden, zowel in eigen land als elders in de wereld, en daaraan gestalte geven in getuigenis en dienst. Dit jaarverslag geeft daarvan een beeld, een indruk.

STATISTIEK

Het ledental van onze gemeenten bedroeg op 1 januari 1984 12.346 tegen 12.254 aan het eind van het verslagjaar, zodat er sprake was van een nettoverlies van 92 leden:

Ledental per 1 januari 1984		12.346
Gedoopt	422	
Met attestatie binnengekomen	295	
Uit andere kerken overgekomen	83	
Wederopgenomen	48	
Korrektie ledenlijst	5	
		+ 853
Overleden	151	
Met attestatie vertrokken	318	
Naar andere kerken overgegaan	108	
Zich onttrokken	344	
Uitgesloten	22	
Korrektie ledenlijst	2	
		− 945
		− 92
Ledental per 1 januari 1985		12.254

Was er in 1983 nog sprake van een kleine groei (66), het afgelopen jaar is ons ledental met 92 teruggelopen. De voornaamste oorzaak hebben wij wel te zoeken in de stijging van het aantal leden, dat zich heeft onttrokken: 344 tegen 174 in het jaar daarvóór. We denken dan met name aan de gemeente te Den Helder, die in november 1984 haar lidmaatschap van de Unie beëindigde. Voor het eerst sinds jaren is mede daardoor het gezamenlijke ledental van de gemeenten verminderd ten opzichte van het voorgaande jaar.

COMMISSIE DER UNIE

Samenstelling:

Tot leden van de Commissie der Unie werden gekozen zr W. Gerritsen-Kolbe en br A. Nijland. Zij kwamen na hun verkiezing door de Algemene Vergadering in de plaats van zr M. T. Oosterloo-De Jong en br H. Ploeger, die aftredend en niet-herkiesbaar waren.

Aftredend en herkiesbaar waren de broeders W. Kos, A. Niessink en J. Schouten; zij werden allen herkozen. Br W. Hoen, die eveneens aftredend en herkiesbaar was, stelde zich niet herkiesbaar; in de daardoor onstane vakature was aan het eind van het verslagjaar nog niet voorzien.

Door de Evangelisatie Commissie der Unie werd br H. G. de Winkel naar de Commissie der Unie afgevaardigd; hij nam de taak over van br Chr. Eijer. In de vertegenwoordiging van de Commissie voor de Opleiding en de Unie Zendings Commissie kwam geen verandering.

De Commissie der Unie was na de Algemene Vergadering in Emmen derhalve als volgt samengesteld:

Dagelijks Bestuur

voorzitter	: br J. Schouten;
vice-voorzitter	: br W. Kos;
algemeen adjunkt	: br A. Niessink;
lid	: zr A. M. Nederlof-Grobben;
lid	: br A. de Vries;
adviserend lid	: br J. A. Brandsma (algemene sekretaris);
adviserend lid	: br A. van den Hoef (penningmeester-administrateur).

Overige leden

: zr W. Gerritsen-Kolbe (namens de NBVB);
: br W. Hessels (namens de CvdO);
: br A. Nijland;
: br B. Posthumus (namens de UZC);
: br A. Scheerhoorn;
: br H. G. de Winkel (namens de ECU);
: br P. Wijchers;
: vakature.

De Commissie der Unie werd in de Jeugdraad der Nederlandse Baptisten Jeugd Beweging vertegenwoordigd door br P. Wijchers.

Tot lid van de financiële sektie werd aan het begin van het verslagjaar gekozen br A. de Vries; de beide andere leden zijn de broeders A. van den Hoef en A. Niessink.

Werkzaamheden:

Zowel het Dagelijks Bestuur als de Commissie der Unie vergaderden elk zevenmaal. Het Dagelijks Bestuur kwam bijeen op 23 januari, 12 maart, 9 april, 25 juni, 3 september, 8 oktober en 5 november. De Commissie der Unie vergaderde op 31 januari, 13 februari, 4 mei, 4 juni, 7 september, 19 oktober (tijdens de Algemene Vergadering) en - voor het eerst in nieuwe samenstelling - op 10 december.

Gesprekken

Zowel tijdens de vergaderingen van Dagelijks Bestuur en Commissie der Unie als in enkele aparte bijeenkomsten zijn gesprekken gevoerd met personen, kommissies en overige instanties:

* Op 31 januari beraadslaagden de Commissie der Unie en de Permanente Commissies (CvdO, ECU en UZC) samen over de voorgenomen reorganisatie van de Unie (daarover straks meer);
* Met het oog op de voortzetting van de 103de Algemene Vergadering vond op 13 februari een financieel beraad plaats, waaraan werd deelgenomen door de Commissie der Unie, de Permanente Commissies en de Financiële Commissie der Unie;
* Op 2 maart was er een ontmoeting met een tiental bezorgde voorgangers, waartoe de Commissie der Unie het initiatief had genomen (ook daarover straks meer);
* In verband met de beslissing van br R. Reiling om zijn werkzaamheden als evangelist ten dienste van onze Uniegemeenschap per 1 oktober te beëindigen, werd op 4 mei een gesprek gevoerd met de Evangelisatie Commissie der Unie;
* Op 25 juni ontving de Commissie der Unie de (voorzitter van de) Commissie voor de Opleiding in haar midden voor nader overleg over beroepbaarstellingen en een aantal zaken, verband houdend met de 104de Algemene Vergadering;
* Eveneens op 25 juni was er een gesprek met de raad van de gemeente te Den Helder naar aanleiding van de in deze gemeente ontstane ongerustheid, vooral in de richting van de opleiding;
* Met een delegatie van de Stuurgroep - Gemeentebijbelschool werd op 3 september gediskussieerd over de wens van GBS-zijde, de status en plaats van deze arbeid in het geheel van het Uniewerk nader te bepalen;
* Op 17 september liet de Commissie der Unie zich informeren door een delegatie uit de Werkgroep Toerusting, waarbij ook enkele plannen en praktische punten ter sprake kwamen;
* Eveneens op 17 september was er een ontmoeting met een bestuursdelegatie van de Stichting ,,Breek er eens uit", die meer inzicht in het werk en de mogelijkheden voor daarbij betrokkenen verschafte;
* De Commissie der Unie sprak op 10 december met een bestuursdelegatie uit de Stichting ,,De Nieuwe Oorsprong", o.a. over een mogelijke beschikbaarstelling van de z.g. centrumgelden op nader te bepalen voorwaarden.

Deze gesprekken vroegen de nodige tijd; niet alleen in de vergaderingen en bijeenkomsten zelf, maar ook aan uitvoering en voortgaande planning, met uitzondering van de louter informatieve gesprekken.

Bezorgdheid

Reeds eerder werd in dit jaarverslag gewag gemaakt van moeiten en zorgen, deels van financiële en organisatorische, deels ook van geestelijke aard, waarmee wij het afgelopen jaar in de Unie te maken kregen. Bij de heropening op 24

maart van de 103de Algemene Vergadering wees de voorzitter, br J. Schouten, in zijn woord-ter-begroeting op ,,de financiële en geestelijke problemen, waarmee wij momenteel worden gekonfronteerd''.
Deze problemen zijn ernstig, zo verklaarde de Commissie der Unie bij *monde* van br A. Niessink aan het begin van de middagvergadering. Omdat zij direkt ,,het fundament van de Uniegemeenschap raken'', zal voor deze problemen ,,eerst een oplossing gevonden... moeten worden''. In het andere geval kunnen zij immers ,,een krisis binnen de Unie veroorzaken, die voor haar en voor het gezamenlijke werk ook in financieel opzicht grote gevolgen zal hebben'', aldus br A. Niessink. In dit verband merkte hij op, dat de Commissie der Unie zich daardoor beperkt zag in de ,,mogelijkheden... om op dit moment een middellange termijnplanning te realiseren'', hoewel daarop door verschillende gemeenten was aangedrongen.
Kort daarvoor, op 2 maart, had de Commissie der Unie een gesprek gehad met een aantal voorgangers. Deze broeders, die reeds eerder voor onderling beraad bijeen waren geweest en die zich inmiddels ook tot de andere voorgangers hadden gewend, gaven in dat gesprek uiting aan hun bezorgdheid ten aanzien van (o.a.) de voorgangersopleiding en bepaalde publikaties. De Commissie der Unie verklaarde zich bereid om een ontmoeting te beleggen, die onder haar leiding zou staan en waaraan zowel de bezorgde voorgangers als ook de Commissie voor de Opleiding en de docenten van het Seminarium zouden moeten deelnemen; de voorgangers stemden daarmee in.
Ook de Commissie voor de Opleiding en de docenten reageerden positief. Op voorstel van het Dagelijks Bestuur besloot de Commissie der Unie om de broeders J. Schouten (voorzitter), W. Kos (vice-voorzitter) en J. A. Brandsma (algemene sekretaris) te belasten met de leiding van de voorgenomen ontmoeting. Deze vond plaats op 21 mei en zou een half jaar later - op 20 november - door een tweede gesprek worden gevolgd; daarbij was ook het Curatorium van het Seminarium vertegenwoordigd.
Beide keren ging het vooral over de Schriftopvatting; over de wijze waarop wij de Schrift (moeten) lezen/verstaan en uitleggen. Van de kant van de bezorgde voorgangers werd daarbij o.a. de vraag gesteld, of de opleiding (nog) wel voldoende aansluit bij de gemeenten. Aan het eind van de ontmoeting op 20 november, die nog duidelijk het karakter droeg van een wederzijdse terreinverkenning, werd besloten om het gesprek *in het nieuwe jaar* - in de *maand januari* - voort te zetten.
Uit gemeentebezoeken was de Commissie der Unie gebleken, dat ook in een aantal gemeenten ongerustheid over de opleiding, het (landelijk) jeugdwerk en enkele publikaties was ontstaan. Zo vroeg de raad van de gemeente te Den Helder om een gesprek, dat plaatsvond op 25 juni: In dat gesprek heeft het Dagelijks Bestuur de broeders van Den Helder nadrukkelijk erop gewezen, dat elke gemeente de mogelijkheid heeft om een zaak, die haar met zorg vervult of waarover vragen bij haar leven, aanhangig te maken bij de desbetreffende verantwoordelijke kommissie dan wel deze aan de orde te stellen in de Algemene Vergadering.
Deze omstandigheden hebben de Commissie der Unie doen besluiten om een memorandum op te stellen, waarvan de inhoud punt van bespreking zou moeten vormen tijdens de, in oktober 1984 te Emmen te houden, 104de Algemene Vergadering. Doordat zich in ons land - en in andere landen en delen van de wereld - bepaalde maatschappelijke ontwikkelingen voordoen en in verband daarmee allerlei vragen gesteld en (ingrijpende) beslissingen genomen worden, ,,die onder/door ons verschillend worden benaderd en uitgelegd'', ontstaan tussen de leden van *één* gemeente, tussen de gemeenten onderling en tussen gemeenten en organen van de Unie *spanningen*, die aanleiding kunnen geven tot vervreemding en verwijdering'', aldus het memorandum. Aan het slot gaf de Commissie der Unie de wens te kennen, met de afgevaardigden ter Algemene Vergadering van gedachten te wisselen over een drietal vragen:

1. Bestaat er naar uw mening - ondanks het feit, dat wij over bepaalde zaken verschillend denken - voldoende vertrouwen en aksceptatie tussen de gemeenten onderling én tussen de gemeenten en diverse organen van de Unie?
2. Bent u van oordeel, dat de Unie(organen) het kontakt met de basis - dat zijn de gemeenten - dreigt (dreigen) te verliezen? Zo ja, wat zou daarvan de oorzaak kunnen zijn en waaruit blijkt dit dan wel?
3. Wat is volgens u de hoofdoorzaak van de huidige financiële problemen bij de Unie: a. geen of onvoldoende betrokkenheid bij de arbeid; b. de organisatie; c. de moeilijke ekonomische situatie?

Hoewel de tijd aan de krappe kant was, lokten het memorandum en deze vragen een uitvoerige diskussie uit, waaraan door zeer veel afgevaardigden werd deelgenomen. In reaktie daarop zei br A. Niessink, dat de Commissie der Unie blij was met het vertrouwen, dat door verschillende afgevaardigden was uitgesproken; doch ook met de geleverde kritiek. Hij stelde, dat van wantrouwen tussen de kommissies binnen de Unie geen sprake is. Voor de vraag van enkele afgevaardigden, waar wij in de Unie en het Uniewerk voor staan, verwees hij naar de grondslag van de Unie, zoals deze in artikel 2 van de statuten is geformuleerd.

Financiën

Een tweede punt, dat tijdens het verslagjaar veel aandacht vroeg/kreeg en waarover het nodige overleg werd gevoerd, waren de financiën: In Dordrecht (oktober 1983) was gebleken, dat voor de behandeling van enkele begrotingen onvoldoende tijd beschikbaar was. Vandáár dat werd besloten om de Algemene Vergadering op een later tijdstip - in het voorjaar van 1984 - voort te zetten en dan de overgebleven agendapunten af te handelen.

In haar vergadering op 13 februari heeft de Commissie der Unie zich uitvoerig beraden over de financiële situatie en daarmee verband houdende problemen, waarbij als mogelijke oorzaken werden genoemd:

1. de ekonomische recessie, waarmee wij al een aantal jaren worden gekonfronteerd en die heeft geleid tot vermindering van de inkomsten van de gemeenten en daardoor ook tot vermindering van de inkomsten van de Unie;
2. de omstandigheid, dat de Unie onvoldoende heeft geprofiteerd van de stijging van de welvaart, zoals namens de Commissie der Unie reeds in Dordrecht was gesteld en omstandig aangetoond;
3. de mogelijkheid, dat gemeenten zich niet - of niet (meer) voldoende - kunnen identificeren met onderdelen van het werk in Unieverband en daarom hun bijdragen verminderen.

Aansluitend vond diezelfde dag een financieel beraad plaats, waaraan, behalve door de Commissie der Unie, ook werd deelgenomen door de Permanente Commissies (CvdO, ECU en UZC) en de Financiële Commissie der Unie. Dit beraad was nodig met het oog op de behandeling van verschillende begrotingen tijdens de voortzetting van de 103de Algemene Vergadering op 24 maart te Arnhem. De Commissie der Unie heeft van de uitkomsten van het financieel beraad uitvoerig verslag gedaan in een brief d.d. 22 februari. Aan het slot daarvan stelde zij de gemeenten c.q. de Algemene Vergadering voor,

1. akkoord te gaan met de (herziene) begrotingen van de Permanente Commissies voor 1984;
2. idem met de begrotingen van ,,De Vinkenhof'' en de Unie voor 1984, zoals deze in het AV-boek 1983 waren vermeld;
3. in te stemmen met de financiering van eventuële nadelige saldi uit de algemene middelen van de Unie, zulks in afwachting van nadere voorstellen inzake dekking van deze tekorten.

Ook werden de gemeenten opgeroepen om al het mogelijke te doen, de voor 1984 begrote bedragen in dat jaar daadwerkelijk op te brengen. De oproep werd mede ingegeven door de omstandigheid, dat de bijdragen over de maand februari ten opzichte van februari 1983 een daling van 22,8% vertoonden, zoals uit een verantwoording in ,,De Christen'' (van 16 maart) was gebleken.
De begrotingen werden tijdens de voortzetting van de Algemene Vergadering weliswaar met zeer ruime meerderheid aanvaard; maar het moest te denken geven, dat de bijdragen vooralsnog duidelijk achterbleven. In ,,De Christen'' (van 11 mei) werd een vergelijkend overzicht van de resultaten van het eerste kwartaal gepubliceerd, dat voor de Permanente Commissies, de UBS en de NBJB een daling van gemiddeld 20,1% ten opzichte van 1983 aangaf.
Naarmate het jaar vorderde, werd het verschil

Zaterdag 7 september 1985:
LANDELIJKE ZENDINGSDAG!
Waar?
Baptistenkerk te Hoogeveen.
Hoe laat?
Van 10.30 tot 15.30 uur.
Waarover?
,,Gemeente = Zending''
Wat precies?
Muziek en zang.
Inleiding en diskussie.
Forumgesprek.
Onderlinge ontmoeting.
Apart kinderprogramma.
Voor wie?
Gemeenteleden en -vrienden.
Leden van zendingswerkgroepen.
Groten en kleinen.
Kortom, voor wie maar komen wil!
Wat mee moet?
,,Lofzangen en Gebeden'' (voor een liederenblad met koren zorgt de UZC).
Wat ú doen kunt?
Zelf komen.
Anderen daartoe opwekken.

met 1983 hoe langer hoe geringer. Nadat drie kwartalen waren verstreken, bleek de achterstand niet alleen te zijn verdwenen, maar vertoonden de bijdragen ten opzichte van 1983 zelfs een stijging van 5,9%; de Permanente Commissies hadden meer ontvangen, maar de UBS en de NBJB bleven achter. Per 30 september was van de voor 1984 begrote bedragen ca. 76% binnengekomen, op zichzelf bepaald geen slecht resultaat.
In ,,De Christen'' van 9 november werd echter meegedeeld, dat de maand oktober in financieel opzicht bijzonder slecht was geweest. De konklusie luidde dan ook: ,,Zoals het er nu uitziet, dreigt er voor de verschillende takken van arbeid een ernstig tekort''. Het Dagelijks Bestuur achtte dan ook het moment aangebroken, waarop de gemeenten over de financiële situatie en de dreigende tekorten moesten worden geïnformeerd.
De kommissies zouden hun taak immers slechts dan naar behoren kunnen vervullen, als de gemeenten de benodigde geldmiddelen zouden opbrengen. Zouden de bijdragen achterblijven en de ter Algemene Vergadering goedgekeurde begrotingen niet worden gehaald, dan zou de voortgang van de arbeid daardoor ernstig worden belemmerd. Vandààr dat het Dagelijks Bestuur in zijn brief van 15 november een dringend beroep op de gemeenten deed om ,,het dreigende tekort mee te helpen voorkomen, nu het nog kan!''.

(Re)organisatie
Ook met vraagstukken van (re)organisatorische aard heeft de Commissie der Unie zich in het verslagjaar beziggehouden. Bleek tijdens een gesprek met de Permanente Commissies in september 1983, dat de behoefte aan een grotere onderlinge samenhang van het werk in Unieverband werd onderkend en aanvaard, dat de gedachte weerklank vond om te komen tot de vorming van één bestuurlijk orgaan, in een vervolggesprek op 31 januari, toen de nadere invulling en uitwerking aan de orde kwamen, traden echter aarzelingen en verschillen van inzicht (duidelijker) aan het licht.
Op 29 juni besprak de Commissie der Unie twee diskussienota's, die in haar midden waren ontstaan. Gelet op de reakties, werd besloten om een stuk van beperkte omvang aan de gemeenten te zenden, met daaraan toegevoegd enkele diskussievragen. Dit stuk, het eerder genoemde memorandum, gaf aan, dat en waarom de Commissie der Unie had afgezien van haar voornemen om de gemeenten c.q. de Algemene Vergadering een diskussienota over de (re)organisatie van de Unie aan te bieden. Tal van afgevaardigden spraken daarover hun teleurstelling uit; anderen gaven blijk van begrip voor de overwegingen van de kommissie.
Gehoord de reakties, deelde br A. Niessink namens de Commissie der Unie de Algemene Vergadering mee, dat enkele, in haar midden tot stand gekomen, nota's in de decembervergadering nog eens zouden worden bekeken en dat de tekst met het oog op toezending aan de gemeenten enigszins zou worden aangepast. De nota's zouden de gemeenten vóór 1 februari 1985 worden toegezonden, waarna de gemeenten daarop desgewenst zouden kunnen reageren.

Gemeenten
De kontakten met de gemeenten waren vele en velerlei. Het merendeel verliep langs schriftelijke weg. Maar er vonden ook ontmoetingen en gesprekken met gemeenten en/of raden der gemeenten plaats. In enkele gevallen waren er interne moeilijkheden of konflikten, waarbij de hulp van de Commissie der Unie werd ingeroepen. In dergelijke kwetsbare situaties blijkt telkens weer, dat van de kommissieleden veel tijd, geduld en voorzichtigheid worden gevraagd, wil de schade zo beperkt mogelijk blijven. Daarnaast vonden in het kader van het gemeentebezoek namens de Commissie der Unie ook verschillende bezoeken plaats, zodat aan het eind van het verslagjaar praktisch alle gemeenten waren bezocht.
Er is naar gestreefd om de gemeenten door schriftelijke informatie zoveel mogelijk bij de Unie en het werk in Unieverband te betrekken. Twaalf keer ging er een zending brieven (en andere stukken) naar de gemeenten. Het overgrote deel daarvan had betrekking op eigen werk, zoals:

* informatie over de Algemene Vergadering, vakatures in besturen en kommissies, het adressenboekje, de sprekerslijst, het Advieskollege inzake het beroepingswerk, het AV-boek, de stand der financiën, humanitaire hulpverlening;
* brieven van en over onze zendelingen, landelijke en regionale bijeenkomsten voor evangelisatie, de zendingskalender, ,,De Zaaier'', abonneewerving voor ,,De Christen'', het EBF-kongres in Hamburg, beroepbaarstellingen, het Seminarium;
* artikelen en berichten voor de gemeentebladen; statistiekformulieren; mededelingen over de kwestie van de muziekauteursrechten, opgave van de kerkelijke gezindte, de kerstkaartenaktie; brieven van instanties en organisaties buiten de Unie.

Ook via ,,De Christen'' is geregeld informatie over gebeurtenissen en ontwikkelingen binnen de Unie verstrekt, vooral in de rubriek ,,Uit het Uniebureau'', die dertigmaal verscheen.

Hulpverlening
Ondanks onze financiële problemen ging de hulpverlening aan mensen-in-nood door, binnen de grenzen van onze mogelijkheden uiteraard. Zo werd uit het Noodfonds een bedrag van *f* 10.000,— beschikbaargesteld ten behoeve van enkele gemeenten in en rondom Luik (België), waarvan het kerkgebouw -het ging om vier kerkgebouwen - vanwege een aardbeving moest worden hersteld of geheel vervangen. Kleinere bedragen gingen naar Zuid-Afrika (*f* 3.000,— voor voedselhulp en een waterputtenprojekt in Natal) en SITE, het Summer Institute of Theological Education te Rüschlikon (*f* 2.500,— ten behoeve van één of meer deelnemers uit Oost-Europa). Door de Europese Baptisten Zending werd onder het motto ,,Brood voor Noord-Kameroen'' een aktie gevoerd, die met *f*10.000,— uit het Noodfonds werd ondersteund. Eenzelfde bedrag werd bestemd voor de aktie ,,Voedsel voor vier miljoen''.
De meeste aandacht kreeg de ernstige situatie in Ethiopië en Eritréa. Gebieden als Wolla, Gondar en Shoa in Ethiopië werden door grote droogte getroffen; vele duizenden mensen kwamen daarbij om het leven. In Eritréa, waar het in grote delen voor het vijfde achtereenvolgende jaar niet had geregend en de voedselreserves volledig waren uitgeput, stierf meer dan 50% van de kinderen in de leeftijd van 0 tot 5 jaar. Er kwam een grote nationale hulpaktie op gang, waarbij de Unie en de gemeenten zich niet onbetuigd lieten. De Commissie der Unie stelde een bedrag van *f* 15.000,— uit het Noodfonds beschikbaar, welk bedrag door gemeenten en partikulieren binnen enkele weken met ongeveer *f* 25.000,— werd aangevuld.

Allerlei
Stelde de Commissie der Unie eind 1983 enkele regels vast voor een Advieskollege inzake het beroepingswerk, waarvan zij tot leden benoemde de broeders H. Ploeger en J. Reiling, een derde lid kon in dat jaar niet meer worden aangewezen. De benoeming van br W. Stuut vond plaats in de vergadering op 13 februari. De broeders, die voor deze taak zijn aangezocht, zijn bekend met het werk en weten wat daarvoor komt kijken. In voorkomende gevallen kunnen zowel de gemeenten als ook de voorgangers van hun adviezen en diensten gebruikmaken.
Omdat br en zr D. P. van 't Wout/ J. R. van 't Wout-De Vries (laatstgenoemde was jarenlang verantwoordelijk voor de huishoudelijke gang van zaken, welke taak zij met grote inzet heeft verricht) wegens vertrek naar Monster op 3 februari afscheid van ,,De Vinkenhof'' hadden genomen, moest naar een opvolgster worden omgezien. Dat werd zr S. de Vries-Van der Galiën, die door de Commissie der Unie in de vergadering op 4 juni werd benoemd. Sinds oktober bewonen zij en haar man, br W. de Vries, het appartement in ,,De Vinkenhof''. Daar hebben zij hun plaats reeds gevonden en wijden zij zich met liefde aan hun taak.
Van 1 tot en met 5 augustus werd in Hamburg het vijfjaarlijkse kongres van de Europese Baptisten Federatie gehouden. Dit kongres, dat werd bijgewoond door de broeders J. A. Brandsma en A. van den Hoef (en nóg zo'n vijftig landgenoten), had als thema: ,,Zoekt de vrede voor de stad'', een woord uit Jeremia 29:7. Daarover sprak - het was één van de hoogtepunten van het kongres - br Christian Wolf, docent aan het Seminarium te Buckow (DDR). Het programma vermeldde, naast enkele andere sprekers, een drietal bijbelstudies (over Lukas 19:41-48, Handelingen 10:34-44 en Romeinen 12:9-21), diverse themadiskussies (over stadsontwikkeling, moderne kommunikatiemiddelen, opvoeding, interkerkelijke samenwerking, vredesvraagstukken en de grote-stads-problematiek), muziek- en zanguitvoeringen en een grote openluchtsamenkomst in ,,Planten un Blomen''; deze laatste werd op 5 augustus door het ZDF (Zweites Deutsches Fernsehen) op de televisie uitgezonden.
Een ander punt, dat terloops al even ter sprake kwam, was de vraag naar de toekomstige bestemming van het Fonds Kamphuis. Ter Algemene Vergadering in Emmen deelde de Commissie der Unie mee, mocht zij tot de konklusie komen, dat dit niet in strijd zou zijn met een, in 1981 te Sneek door de Algemene Vergadering aanvaarde, motie en de z.g. centrumgelden derhalve ter beschikking van de Stichting ,,De Nieuwe Oorsprong'' zouden kunnen komen op nog vast te stellen voorwaarden, dat zij langs schriftelijke weg een daartoe strekkend voorstel aan de Algemene Vergadering c.q. de gemeenten zou voorleggen. Zoals reeds eerder werd gememoreerd, vond daarover op 10 december een oriënterend gesprek plaats met een bestuursdelegatie van de Stichting ,,De Nieuwe Oorsprong''.
Voorts liet de Commissie der Unie zich in het verslagjaar bij verschillende gelegenheden vertegenwoordigen; benoemde zij nieuwe leden van subkommissies en stichtingsbesturen; besprak zij allerlei rapporten en verslagen; onderhield zij via haar vertegenwoordigers kontakten met verschillende instanties en organen; voerde zij overleg met personen en kommissies uit andere sektoren van ons Uniewerk; hield zij zich bezig met vragen van reglementaire en statutaire aard; liet zij zich informeren over de arbeid van Permanente Commissies (CvdO, ECU en UZC), stichtingen (PIF, UBS en Tabitha) en nevenorganisaties (NBJB en NBVB), om een paar zaken te noemen.

Subkommissies:
Voor bijzondere taken zijn door de Commissie der Unie in het verleden enkele subkommissies in het leven geroepen. Dat zijn de Publiciteitskommissie, de Radio- en Televisiekommissie, de Stuurgroep Gemeentebijbelschool, de Werkgroep Toerusting en de Zangbundelkommissie.

Publiciteitskommissie
Deze bestaat uit de broeders Y. Horjus (voorzitter), A. van den Hoef (sekretaris) en E. J. Huizing. De kommissie kwam driemaal bijeen: op 26 maart, 27 augustus en 12 november. Ook was er in voorkomende gevallen mondeling en telefonisch overleg.
Op 26 maart werd van gedachten gewisseld over de plaats en taak van de kommissie in onze Uniegemeenschap. Daarbij kwamen vragen aan de orde als: Met welke publikaties kunnen wij de gemeenten dienen? Wat wordt er met onze uitgaven gedaan? In dat verband hebben onze voorgangers een belangrijke taak. Gelet op de verscheidenheid in Unie en gemeenten, zal deze naar het oordeel van de kommissie ook tot uiting moeten komen in de diverse uitgaven. Deze dienen de gemeenten te informeren en de onderlinge gedachtenwisseling te bevorderen.
Tijdens de vergadering op 27 augustus werden de resultaten bekeken van een kleine enquête, die onder de voorgangers was gehouden. Deze enquête had tot doel het bijeenbrengen van onderwerpen, die voor onze gemeenten en haar leden van belang kunnen zijn. Het aantal reakties was gering; slechts vijf voorgangers lieten van zich horen. Aan de hand van de binnengekomen reakties werd een lijstje van mogelijke uitgaven samengesteld. Een positief onthaal vond de suggestie om door middel van interviews de persoonlijke herinneringen aan „grote figuren" uit onze Uniegemeenschap vast te leggen van een aantal gemeenteleden, waartoe een oproep in „De Christen" werd geplaatst.
Op 12 november sprak de kommissie over de vraag, welke brochures bij voorrang zouden moeten verschijnen. Enkele personen, die waren gevraagd om daarvoor onderwerpen op te geven, hadden aan het eind van het verslagjaar nog niet gereageerd. Voorts werd besloten om de brochure „Een beetje informatie over Baptisten" opnieuw uit te geven; deze was namelijk uitverkocht. Met het oog op een herdruk van het boekje „Op hoog bevel" zal de tekst daarvan eerst nog eens worden bekeken.

Radio- en Televisiekommissie
In de samenstelling van de Radio- en Televisiekommissie kwam geen verandering. Zij bestaat uit de broeders J. Bouritius (voorzitter), J. A. Brandsma (sekretaris) en E. J. Huizing. De kommissie hield zich op 10 mei en 1 november bezig - samen met deputaten van enkele andere kerkgenootschappen - met de schema's voor radio- en televisiekerkdiensten, vraagstukken van financiële aard, de evaluatie van uitgezonden kerkdiensten en de stand-van-zaken met betrekking tot de nieuwe zendtijdindeling.
De plannen van de minister van WVC om de zendgemachtigden (waaronder ook de kerken) ex artikel 16 tot en met 19 van de Omroepwet met ingang van 7 oktober radiozendtijd toe te wijzen op Hilversum 5, de nieuwe service- en doelgroepzender, hebben geleid tot de Radiozendtijdbeschikking 1984/1985. Vrijwel alle kerken hebben zich daartegen - met sukses - verzet. De President van de Arrondissementsrechtbank te 's-Gravenhage heeft bij „vonnis in kort geding" de Staat der Nederlanden op 15 november in het ongelijk gesteld en de Radiozendtijdbeschikking buiten werking gesteld.
Evenals in voorgaande jaren, hebben wij in het verslagjaar vier radiokerkdiensten gehad. Deze vonden plaats vanuit Rotterdam-Centrum (op 5 februari, met br J. B. van der Veen als voorganger), Harlingen (op 24 juni, met br K. M. Gerritsen), Musselkanaal (op 12 augustus, met br W. Kos) en Hoogeveen (op 16 december, met br. J. Bouritius). Buiten ZVK-verband was er op 8 juli een kerkdienst vanuit Arnhem, met br G. van 't Wout als voorganger, die werd uitgezonden door Radio Nederland Wereldomroep. Alle radiokerkdiensten werden aangekondigd in „De Christen", onder vermelding van de voornaamste bijzonderheden.

Stuurgroep Gemeentebijbelschool
Deze heeft in 1984 vijfmaal vergaderd. Voorafgaand aan het ontmoetingsweekend was er op 25 mei een breed beraad. Vorm, inhoud en onderlinge afstemming van het GBS-materiaal kwamen daarin uitvoerig aan de orde. Het ontmoetingsweekend in „De Bron" te Oudleusden werd bijgewoond door vijfendertig personen uit veertien gemeenten; het programma viel bij de deelnemers over het algemeen goed in de smaak. De GBS-materialen kregen de aandacht van Raad voor Contact en Overleg betreffende de Bijbel, die daarvoor veel waardering bleek te hebben.
Op 3 september had een delegatie uit de Stuurgroep een gesprek met het Dagelijks Bestuur van de Commissie der Unie. Afgesproken werd, dat enkele leden - uit elke instantie twee - zich zouden beraden over de status en plaats van het GBS-werk in het geheel van onze landelijke arbeid alsmede over een paar praktische vragen. De broeders J. H. Hofman en A. de Vries woonden in november te Wölmersen (Duitsland) een konferentie bij voor broeders en zusters, die bij de totstandkoming van het Duitse GBS-materiaal zijn betrokken.
De Stuurgroep moest haar hooggewaardeerde voorzitter en „man van het eerste uur", br R. Reiling, helaas afstaan. Daar kwam bij, dat enkele leden het een tijdlang wat kalmer aan moesten doen, zodat de anderen een deel van hun taak moesten overnemen. Was er altijd nog sprake van een opgaande lijn, in 1984 daalde het aantal deelnemende gemeenten met drie naar vijfenveertig; er kwamen twee gemeenten bij, maar een vijftal gemeenten haakte af om uiteenlopende redenen.
Er zijn binnen de GBS verschillende werkgroepen aktief. Eén daarvan, de werkgroep materiaalvoorziening, organiseerde op 19 november een schrijversdag; deze werd in Zwolle gehouden. Van de kwartaaluitgaven verschenen resp. 2.900, 2.650, 2.500 en 1.900 exemplaren. Vooral aan het eind van het jaar liep de oplage sterk terug. Enkele gemeenten, die eenmaal in de veertien dagen met het materiaal werkten, stopten met de afname. Enkele andere gemeenten gebruikten na de zomervakantie de uitgave, die in het derde kwartaal was verschenen, maar bestelden niet de laatste kwartaaluitgave. De werkgroep instruktie hield in mei een telefonische enquête onder de deelnemende gemeenten, waarvan de uitslag tijdens het ontmoetingsweekend aan de orde kwam; de leden van de werkgroep leverden aan dit weekend ook een bijdrage. De werkgroep was verder verantwoordelijk voor de leskrant. Zr L. Visser-Buys, die in 1983 tot de werkgroep toetrad, moest reeds in het begin van 1984 deze taak beëindigen; in de persoon van br P. Lalleman werd een goede opvolger gevonden.
Het bleek de werkgroep integratie, dat het geen gemakkelijke opgave is om voor de z.g. tussenjeugd te schrijven. Ook werden bepaalde onderwerpen voor deze leeftijdskategorie niet zo geschikt bevonden. Om meer zicht te krijgen op de werkwijze van anderen, wendde men zich tot de Sunday School Board (van de Zuidelijke Baptisten) in de Verenigde Staten met een verzoek om inlichtingen en toezending van lesmateriaal. Door de Landelijke Zondagsschool Centrale werd gezorgd voor een themarooster ten behoeve van het zondagsschooluur.
En dan was er de werkgroep voorlichting. Daarin hadden zitting de broeders G. Bosveld, K. Corporaal en P. Jager. De plaats van br K. Corporaal, die wegens het vertrek van br R. Reiling tot voorzitter van de Stuurgroep werd benoemd en zijn taak in de werkgroep neerlegde, werd nadien ingenomen door zr M. Olijslager. De werkgroep voorlichting publiceerde regelmatig in „De Christen" en bereidde verder een brief en folder voor, bestemd voor gemeenten, waar nog geen GBS is resp. voor reeds deelnemende gemeente.
De Stuurgroep stelde vast, dat de GBS lang niet overal is geïntegreerd in de gemeentelijke arbeid, hetgeen haar wel met enige zorg vervult. De leden van de Stuurgroep en de diverse werkgroepen waren - en zijn - zich ervan bewust, dat deze omstandigheid van hen voortdurende aandacht vraagt en een goed kontakt met de gemeenten.

EVANGELISATIE-KONFERENTIE „DE BRON"
Zou ieder die zijn of haar aanmeldingsformulier nog niet heeft ingestuurd en het voornemen heeft, onze Werk- en studiebijeenkomst mee te maken, dit zo spoedig mogelijk willen doen?
De konferentie wordt D.V. 29 september, 1 en 2 oktober gehouden.
Ook zouden we graag zien, dat met de aanmelding, ook het deelnemersgeld wordt overgemaakt bij het uniebureau.
Bij voorbaat dank!
Namens de Werk- en Studiegroep,
C. Eijer

Werkgroep Toerusting
De Werkgroep Toerusting hield zich o.a. bezig met de kursus praktisch gemeentewerk. Deze werd op zes plaatsen gehouden en beleefde zijn overgang van het eerse naar het tweede kursusjaar. Ca. 170 deelnemers voltooiden de eerste leergang, van wie 140 zich aanmelden voor het tweede jaar. Vooral praktische bezwaren - de kursus wordt op de zaterdag gehouden - zijn voor een aantal deelnemers een reden geweest om na het eerst kursusjaar te stoppen.
De kursus pastoraal werk, bestemd voor ouderlingen en voorgangers, werd gehouden in Friesland en het IJsselgewest. Men kwam uit verschillende gemeenten bijeen voor een gemeenschappelijke kursus; maar dat heeft toch niet zo goed gewerkt. Vandaar dat met ingang van het seizoen 1984/1985 voor een andere opzet is gekozen. Daarbij richt men zich op het toerusten en begeleiden van voorgangers, die op hun beurt in eigen gemeente de ouderlingen begeleiden en toerusten op het terrein van pastoraat en pastorale zorg.
Ontwikkelingen met betrekking tot het toerustingswerk binnen de Unie (zoals kursussen van NBVB en NBJB, de tweede-weg-opleiding van het Seminarium, etc.) zijn binnen de Werkgroep Toerusting geregeld onderwerp van gesprek. In een gesprek met de Commissie der Unie is het belang van deze arbeid voor onze

Uniegemeenschap nog eens onderstreept in (o.a.) een positieve houding ten aanzien van de voortzetting van het kursuswerk. Het kontakt met de Commissie der Unie is versterkt doordat deze zr A. M. Nederlof-Grobben tot lid van de Werkgroep Toerusting benoemde.
Op verzoek van de Commissie der Unie kregen twee onderwerpen de bijzondere aandacht:

1. Een interkerkelijk rapport (RCOB) over het bijbelgebruik binnen de kerken en geloofsgemeenschappen. Samen met de Stuurgroep Gemeentebijbelschool is de Werkgroep Toerusting tot de konklusie gekomen, dat dit rapport (met bijbehorende vragenlijst) ook binnen de Unie kan worden gebruikt, bijv. bij het beoordelen - vooral funktioneel - van ons bijbelstudiemateriaal;
2. De problematiek van polarisatie in de plaatselijke gemeente. De Werkgroep Toerusting zal proberen om materiaal en suggesties te verzamelen ter ondersteuning van de (plaatselijke) raden der gemeenten bij hun zoeken naar een zodanige wijze van omgaan met deze problematiek, dat hete hoofden en koude harten worden voorkomen.

De samenstelling van de Werkgroep Toerusting, waarvan br J. Reiling voorzitter en br P. Brongers sekretaris is, onderging enkele wijzigingen. Tot leden werden benoemd br Chr. Eijer en zr A. M. Nederlof-Grobben; eerstgenoemde kwam in de plaats van br R. Reiling, die wegens zijn vertrek zijn werkzaamheden beëindigde. De vergaderingen werden ook bijgewoond door br P. H. Stellinga, jeugdkonsulent van de NBJB.

Zangbundelkommissie
Deze kwam in het verslagjaar driemaal bijeen. Afscheid werd genomen van zr A. W. Lindenborn-De Graaff; zij bleef wel lid van de Bundel Werkgroep. De vakature werd vervuld door de benoeming door de Commissie der Unie van br A. Nijland, zodat er nu een rechtstreekse verbinding is.

Er waren kontakten met verschillende gemeenten, zowel mondelinge (telefonische) als schriftelijke kontakten, vooral over vragen rondom de kwestie van de muziekauteursrechten. Deze kwestie én een mogelijke herziening van ,,Lofzangen en Gebeden" in de toekomst kregen de meeste aandacht. Aan de Commissie der Unie werd rapport uitgebracht inzake een centrale regeling met BUMA ten behoeve van (al) onze gemeenten. Deze zal aanzienlijk voordeliger zijn dan wanneer de gemeenten afzonderlijk een overeenkomst met BUMA zouden moeten aangaan.

Ook werd onder de gemeenten een enquête ingesteld. De Zangbundelkommissie achtte het namelijk van groot belang om aan de weet te komen, of bepaalde gemeenten zelf reeds een regeling met BUMA hadden getroffen, hetzij rechtstreeks hetzij via een landelijke zangers- of korenbond. Daarnaast zou deze enquête inzicht moeten verschaffen over aard, aantal en mogelijkheden van muziekkorpsen/-groepen en zangkoren in de bij de Unie aangesloten gemeenten. Hoewel van de enquêteformulieren slechts 60% terugkwam, zodat op toezending van de nog ontbrekende moest worden aangedrongen, leverde de enquête interessante gegevens op. De Zangbundelkommissie hoopt mede daardoor de gemeenten nóg beter van dienst te kunnen zijn.

Vertegenwoordiging:
Aan het eind van het verslagjaar was de Commissie der Unie in de volgende instanties en organisaties vertegenwoordigd:
* Baptisten Wereld Alliantie:
  br J. A. Brandsma (secundus: br Th. van der Laan);
* Europese Baptisten Federatie:
  br J. A. Brandsma (secundus: br Th. van der Laan);
* Interkerkelijk Contact Inzake Israël:
  br G. H. W. Pflaum (secundus: br S. P. van der Steen);
* Interkerkelijk Contact in Overheidszaken:
  br A. Klein Haneveld (secundus: br J. A. Brandsma);
* Interkerkelijk Overleg in Schoolzaken:
  br J. J. Pabon;
* Nederlandse Baptisten Jeugd Beweging:
  br P. Wijchers;
* Nederlandse Zendingsraad:
  zr C. J. Edens-Veldman;
* Raad voor Contact en Overleg betreffende de Bijbel:
  br G. Vegter (secundus: br J. Broertjes);
* Stichting Oecumenische Hulp aan Kerken en Vluchtelingen:
  br J. ter Braak;
* Stichting Verpleeg- en Verzorgingshuizen Tabitha - Amsterdam:
  zr M. T. Oosterloo-De Jong.

De kontakten met de Europese Baptisten Zending werd onderhouden door br J. A. Brandsma, die lid is van het Uitvoerend Komité.

ALGEMENE VERGADERINGEN

103de Algemene Vergadering:
De Algemene Vergadering, die in oktober 1983 te Dordrecht was geopend, werd op 24 maart te Arnhem voortgezet. Dat was nodig, omdat *destijds niet alle begrotingen konden worden afgehandeld.* Het ging daarbij om de begrotingen van de Permanente Commissies (CvdO, ECU en UZC), de Unie en ,,De Vinkenhof".
Het begin van de morgenzitting was een beetje moeilijk. Maar naarmate de dag vorderde, ging het steeds beter. Eerst vond naar aanleiding van een brief van de Commissie der Unie aan de gemeenten van 22 februari een algemene beschouwing plaats over de Uniefinanciën. Daarover ontstond een levendige diskussie, waaraan door een groot aantal afgevaardigden (en kommissieleden) werd deelgenomen. Het was bijzonder bemoedigend, dat verschillende gemeenten, grote zowel als kleine, bepaalde financiële toezeggingen deden.

Daarna werden de begrotingen aan de orde gesteld. Uit moties en amendementen bleek, hoezeer tal van gemeenten de financiële situatie van het Uniewerk ter harte ging. Alle begrotingen werden met overgrote meerderheid van stemmen aangenomen. De voorzitter, br. J. Schouten, sprak hierover zijn blijdschap uit.

Maar herinnerde in zijn slotwoord ook aan de achterstand van de vrijwillige bijdragen en merkte daarbij op: ,,Nu komt het erop àân, nu moeten wij samen staan voor de Heer en zijn zaak, nu dienen wij ons licht te laten schijnen en als een zoutend zout werkzaam te zijn in onze gemeenten en daarbuiten, in heel de samenleving".

104de Algemene Vergadering
Deze vond van 17 tot en met 19 oktober te Emmen plaats, ruim een half jaar later dus. De Algemene Vergadering werd geopend door br J. Schouten, voorzitter van de Commissie der Unie, die naar aanleiding van Jeremia 6:16 sprak over: ,,Gaat staan aan de wegen".
Een voorstel om de gemeente te Goes in de Unie op te nemen, werd met algemene stemmen aanvaard. De voorzitter heette de beide afgevaardigden, br P. van Netten en zr. C. H. van Netten-Prummel, vervolgens hartelijk welkom. Blijkens de presentielijst woonden 220 afgevaardigden de Algemene Vergadering bij; voorts 46 overige leden en enkele gasten. De gemeenten te Almelo-Nieuwstraat, Alphen a/d Rijn-Noord, Eindhoven en Siddeburen en enkele emeriti hadden bericht van verhindering gezonden.

Grote belangstelling was er voor de openingsbijeenkomst op de woensdagavond. Hetzelfde gold van de konferentiemiddag op donderdag, waarop br Y. Horjus sprak over het onderwerp: ,,Vreemdelingschap en rentmeester-schap"; aansluitend vond een podiumgesprek plaats, waaraan ook vanuit de zaal werd deelgenomen. Des avonds was er in ,,De Voorhof" een indrukwekkende avondmaalsviering, waarin de broeders S. P. van der Steen en A. de Vries voorgingen.
Bijzonder verheugend was het, dat, met uitzondering van diverse voorstellen van (re)organisatorische aard, alle agendapunten konden worden behandeld. Een groot aantal kommissieleden werd gekozen of herkozen. De broeders K. M. Gerritsen en H. Schouten werden erkend als Unievoorganger. Tot de opleiding werden definitief toegelaten de broeders P. Kingma, H. Nobbe, J. H. Stijkel, M. de Vlas en A. Wijchers. De benoeming van br Chr. Eijer tot opvolger van br R. Reiling als evangelist ten dienste van onze Uniegemeenschap werd eveneens goedgekeurd. De begrotingen van de Permanente Commissies, ,,De Vinkenhof" en de Unie vormden punt van bespreking in de plenaire bijeenkomst; zij werden allen aanvaard.

De uitvoerige diskussie over het memorandum van de Commissie der Unie kwam al eerder ter sprake. Het is als bemoedigend ervaren, dat zoveel afgevaardigden bij die gelegenheid hun vertrouwen in de bestuurlijke organen van de Unie hebben uitgesproken, al ontbraken de bezorgde geluiden niet.

Alvorens dit jaarverslag te besluiten, past het ons hen te gedenken, die van ons zijn heengegaan. Met name noemen wij br. H. van der Werf, die onze Uniegemeenschap in tal van funkties, o.a. als voorzitter van de Commissie der Unie, heeft gediend. Ook gedenken wij enkele andere broeders en zusters, die onder ons gedurende langere of kortere tijd een taak hebben vervuld. Want al wat gedaan wordt uit liefde tot Jezus, dat houdt zijn waarde en zal blijven bestaan.
Hiermee is een overzicht van een aantal belangrijke gebeurtenissen en ontwikkelingen in 1984 gegeven. Daarin bijgestaan door de dames I. E. Pos-Bos en A. C. Zantvoord van het Uniebureau, hebben de broeders J. A. Brandsma (algemene sekretaris) en A. van den Hoef (penningmeester-administrateur) getracht, hun omvangrijke en veelzijdige taak naar beste vermogen te vervullen.
Zo ligt dan een jaar achter ons, waarin ons de moeilijkheden niet zijn bespaard. Maar ook een jaar, waarin de arbeid onder Gods zegen werd voortgezet en uitgebouwd, ondanks onze tekortkomingen. Dat wij elkaar mogen vasthouden en hooghouden, dat wij in liefde met elkander verbonden mogen blijven: ,,Hetgeen wij bereikt hebben, in dat spoor dan ook verder" (Filippenzen 3:16)!

Voor de Commissie der Unie,
J. A. Brandsma, algemene sekretaris

KEIMPE CORPORAAL 25 JAAR VOORGANGER

Woensdag 18 september a.s. is het zover: dan is br Corporaal 25 jaar voorganger. Hij zal dit feit herdenken in zijn vijfde gemeente, Sneek. Hij zal terugzien op méér dan die 25 jaar voorgangerschap. Want welke voorganger die een jubileum viert, kan alleen maar aan die jubileumsjaren denken, zonder de weg die de Heer voordien met hem ging?

Laatste Hamburger

Geboren op 2-1-1932 te Schoonoord(Dr), verhuisde hij later naar Almelo. Daar kwam hij tot de Heer, en tot de gemeente. Op 21 april 1946 (als veertienjarige dus!) werd hij door br W. Harkema in de - toen nog niet - geünieerde - gemeente Almelo-Nieuwstraat gedoopt.

Br Harkema bleef vele jaren de geestelijke vader van br Corporaal. Toen Harkema in 1954 voorganger werd van de gemeente in Den Haag werd Keimpe Corporaal voorgedragen voor de opleiding tot voorganger. Hij werd aanvaard, en ging in 1956 naar het seminarie der duitse baptisten te Hamburg. Het seminarie, waaraan voor de 2e wereldoorlog bijna alle baptisten voorgangers studeerden, en na de oorlog ook nog een zestal. Corporaal was de laatste.

Scheveningen

Op 18 sept. 1960 deed br Corporaal zijn intrede in de inmiddels zelfstanding geworden gemeente Scheveningen. Een gemeente, voortgekomen uit evangelisatiearbeid van Den Haag. Een gemeente die een jonge enthousiaste voorganger veel ruimte bood, met enkele ervaren broeders in de leiding der gemeente.

De tekst van de intredepreek was 1 Corinthiërs 15:25a: Hij moet als koning heersen. In het leven van de gelovigen, in het leven van alle mensen. Maar dan moeten alle mensen weten dat Jezus de levende Heer, de levende koning is.

In Scheveningen leerde hij zijn vrouw kennen, Riet Bots. Op 26 februari 1965 trouwden zij... en verdwenen naar de gemeente Muntendam.

Het adres van de familie Corporaal luidt: Zijlroede 18, 8604 BB Sneek; 05150-11042

Stations

Stations zijn plaatsen waar in- en uitgestapt wordt. Gemeenten zijn voor een voorganger in zekere zin stations, waar hij een tijdje uitstapt, om vervolgens weer in te stappen.

De familie Corporaal was tot 1971 in Muntendam. Daarna in Leeuwarden (1971-1977), Emmen (1977-1982) en sindsdien in Sneek.

Accenten

Elke voorganger heeft een aantal zaken die zijn bijzondere voorkeur hebben. Maar welke voorganger je ook vraagt, altijd springen er een paar zaken heel duidelijk uit. Dat is in de eerste plaats de prediking. Een voorganger is een leraar, die de gemeente, die de gelovigen wil onderwijzen. Die zich daarop goed voorbereid. Br Corporaal heeft altijd veel werk van zijn preken gemaakt.

Naast de prediking is er het pastoraat en de evangelisatie-arbeid, die zijn bijzondere liefde hebben.

Wie hem kennen, weten dat hij een bescheiden mens is. Ambities om ,,overal in te zitten'' had en heeft Keimpe Corporaal niet. Wie hem echter heeft leren kennen in zijn werk voor de Gemeente Bijbel School, weet hoe waardevol zijn inzichten en zijn werkzaamheden zijn.

Veranderingen

Als bij zovele voorgangers, is ook bij br Corporaal de visie op de gemeente verdiept. ,,De gemeente is er niet voor zichzelf, maar voor de wereld, de stad, de wijk. Ik vraag me steeds meer af, wat wij als gemeente voor de wijk, de stad betekenen'', zo schrijft hij. ,,In ,,de stad'' zijn velen door het leven gewond geraakt en hebben wij aan hen een boodschap? Genade werkt bevrijdend. Deze boodschap van bevrijding wil ik graag gestalte geven''.

Wij wensen br en zr Corporaal - zij is zeer actief in Zusterhulp! - met hun kinderen Gods zegen op een onvergetelijke herdenkingsdag, én op de toekomstige arbeid.

P.

MEDEDELINGEN

secretaris baptisten gemeente Ede is geworden de heer C. 't Hart, Schuurhoven 5, 6721 SM Bennekom, tel. 08389-5857.

doorhalen de heer M. Lieftinck, Ede

VAN DE REDACTIE

vanaf dit nummer verschijnt ons blad weer wekelijks. Kopij moet zo mogelijk één week vóór de verschijningsdatum bij de eindredacteur zijn.

Advertenties moeten *altijd* aan de administrateur gezonden worden.

dc nieuws mededelingen actueel

AV Commissie

Willen allen die de AV te Winschoten willen bezoeken en die logies wensen hun aanmeldingsformulieren uiterlijk 1-9 inzenden.

AFSCHEID K. M. GERRITSEN

Zondag 15 sept. a.s. zal br Gerritsen afscheid nemen van de gemeente te Harlingen, wegens vertrek naar Winschoten. De afscheidsdienst begint om 15.00 uur in het kerkgebouw aan de Lanen 65. Belangstellenden zijn hartelijk welkom. Br Gerritsen sluiten een periode van 4½ jaar af.

BOND VAN BAPTISTEN GEMEENTEN IN ZUID EN WEST NEDERLAND

Op zaterdag 12 oktober a.s. om 10 uur hopen wij onze najaarskonferentie te houden in de Baptisten Kerk te Eindhoven, Marconilaan 70.

Wij nodigen u hiervoor hartelijk uit en hopen met elkaar een gezegende dag te hebben.

Het thema van deze dag zal zijn: ,,Het gezin''. Dit onderwerp zal worden ingeleid door ds. G. Pflaum, en daarna gaan we er met elkaar over praten.

U komt toch ook?

H. van Doorn-A.

Uitgave van de Baptisten Gemeenten in Nederland
Redaktie: Mevr. A. W. Lindenborn-de Graaff, ds H. Ploeger, prof. dr. J. Reiling, dr. O. H. de Vries, ds C. van Wier. Alle kopij te zenden aan de eindredakteur ds H. Ploeger, Kraaiensteinlaan 10, 6825 DH Arnhem.
Voor abonnementen en advertenties: Administratie De Christen, Biltseweg 10, 3735 MC Bosch en Duin. Abonnementsprijs bij vooruitbetaling ƒ 43.— per jaar, voor abonnees in het buitenland ƒ 60.— per jaar.
Administratie: De Vinkenhof, Biltseweg 120, 3735 MC Bosch en Duin, tel. 030-784457 - postgironummer 9260 t.n.v. Unie van Baptisten Gemeenten, Amsterdam. Advertentietarieven op aanvraag verkrijgbaar.

DE CHRISTEN
WEEKBLAD VAN DE BAPTISTENGEMEENTEN

als ze weg gaan.....

STUDENTEN EN ANDER JONGVOLK

als ze komen........

Als jonge mensen merken dat ze ,,groot" geworden zijn, willen ze meestal zelfstandig wonen. Ze gaan ,,de deur uit". Vaak ook naar een andere stad b.v. om te studeren. Dat betekent heel wat voor die jongeren, voor hun ouders en.... voor de gemeente. Of zou die laatste in het vergeethoekje raken?
Wanneer jongeren zelfstandig gaan wonen, zal deze belangrijke levensverandering toch niet onopgemerkt voorbijgaan aan de gemeente. Bij elke bijzondere gebeurtenis in het leven van onze leden en vrienden willen we toch onze belangstelling tonen en zo mogelijk hulp verlenen.
Wie moet dat dan doen in dit geval? Wordt het aan de ouders overgelaten? Die hebben dan al veel aan hun hoofd en veel omhanden. Trouwens het is zo aardig als iemand anders namens de gemeente optreden wil. En wie dan? Voorganger of jeugdleider? Daar zal 't vaak op neerkomen. Maar misschien is voor deze gelegenheid juist iemand anders geschikt. Dan hoeven we niet aan bepaalde kenmerken te denken. Het moet wel iemand zijn, die zich in de situatie kan en wil inleven. Die ook door de raad van de gemeente wordt aangewezen.
Juist in deze weken nu er weer veel studenten hun nieuwe leven gaan beginnen, moet er in de gemeente goede aandacht voor zijn. ,,Maar..... ze gaan ons verlaten, wat kunnen we nu dan nog doen?" In de eerste plaats zorgen voor een passend afscheid. Hoe dat moet zal in ieder geval bekeken moeten worden. Fijngevoelig en praktisch. Of 't gewaardeerd wordt, beslist niet over de vraag of 't nodig is; wèl over de manier waarop. Dat was één. Dan twee: contact leggen met de gemeenten, waar de jongeren naar toe gaan. Mogelijk geven ze zelf de indruk, daar geen prijs op te stellen. Of dat de volle waarheid is? Inderdaad zullen ze zich bij voorbaat willen wapenen tegen een aanval op hun vrijheid... ze leggen alle nadruk op eigen manier van leven.... nemen zich voor zelf wel eens te zullen uitkijken naar die gemeente. Toch is het opvallend, dat in de enquête ,,Vervreemding of betrokkenheid" een zeer hoog percentage van de antwoorden positief was over behoefte aan contacten met de gemeente in de nieuwe omgeving. In ieder geval zal 't duidelijk zijn, dat er een berichtje naar de voorganger moet of naar iemand anders, die kan zorgen voor de eerste contacten.
Daar zitten we dus al in de nieuwe situatie. Een jonge student (of ook een niet-studerende jongere) in een vreemde omgeving. Volop in de stroom van nieuwe indrukken; er komt veel informatie, soms zijn er ook zorgen; nieuwe verplichtingen en relatie's. Wat doet nu de gemeente aan ,,opvang"?
Ook hier de vraag: wie zal 't doen? (zie boven). Niet iedereen zal 't kunnen doen. Velen hebben er zelfs helemaal geen erg in. Maar heel velen zouden 't best kunnen. Als er maar belangstelling is voor de nog onbekende jongemensen. Ieder die 't wil proberen, mag verzekerd zijn, dat een oprecht gebaar gewaardeerd wordt. Een persoonlijk teken van belangstelling komt altijd goed terecht; begin maar gewoon en nodig een paar gasten bij u aan tafel!
Gemeenten in plaatsen, waar veel studenten wonen, zouden moeten uitkijken naar de kansen om in dezen actief te zijn. Er zou zeker iemand moeten zijn, die als centrale figuur optreedt en die kan bemiddelen tussen de nieuwelingen en de gastheren en gastvrouwen.
Wanneer u niet weet aan de adressen te komen van de studenten, kunt u eens vragen, of de ANS-werkgroep u op weg kan helpen. Deze drie letters staan voor: al- of niet studerenden en het secretariaat is bij:
Marian Bouman,
H. W. Mesdagstraat 77a,
9718 HE Groningen
(telefoon 050-132503).
De eerste (en voorlopig enige) doelstelling zal zijn: uzelf voorstellen en beschikbaar zijn, vriendschappelijk en hulpvaardig. Soms wordt in een gemeente gevraagd: wat zullen deze jongemensen voor ons kunnen betekenen? Laat dat nu voorlopig maar eens even rusten en keer 't om: wat zouden wij voor hen kunnen doen?
Op heel veel punten zullen er vragen en problemen de kop opsteken; daarover nu niet meer. Voorlopig alleen de wens om samen te beginnen. De Heer wil mensen gebruiken om voor elkaar en met elkaar zijn zegen te verwerken.
Bij genoemde ANS-werkgroep zouden al onze studenten bekend gemaakt moeten worden. Dan zal er geprobeerd worden om hen ook met elkaar in contact te brengen, overal in het land. Ook onderling zouden zij dan de wegen kunnen zoeken om elkaar bij te staan. Ook op deze wegen kan de Heer zijn zegen geven.

Groningen — N. v. Beek

DE CHRISTEN
WEEKBLAD VAN DE BAPTISTENGEMEENTEN
100e jaargang - nummer 35 - 6 september 1985

Milieu-ethos

H. Ploeger

Als mensen spreken over een arbeidsethos, weten we wat er bedoeld wordt: een besef van verantwoordelijkheid voor het werk dat men te doen heeft. Milieu-ethos wil uitdrukking zijn van de verantwoordelijkheid die men voelt voor het milieu, voor de wereld-om-de-mens-heen, de Umwelt. Christenen behoren mensen te zijn met een bijbels milieu-ethos. Dat wil zeggen: *christenen behoren te beseffen dat zij rentmeesters van de schepping zijn.* Geen heren, geen uitbuiters, maar dienaren. Want -het zij meteen gezegd - : wie de schepping dient, wordt door de schepping gediend. Het dienen van de schepping geeft de mens het meeste profijt van de schepping.

Waar je lang plezier van wilt hebben, daar moet je zuinig op zijn. Dat geldt voor kleding, dat geldt voor boeken, dat geldt voor meubilair, dat geldt ook voor de aarde. Deskundigen zeggen ons dat wij niet zuinig zijn. Het hoofdelijk gebruik van energie, van grondstoffen, van water en van landschap, is te hoog, zeggen velen. Dat hoge verbruik hangt samen met de mate van welvaart en welstand die wij verworven hebben. Voor de opwekking van electriciteit is een enorme hoeveelheid brandstof nodig: kolen, olie of gas. Tegelijk betekenen de uitstoot van verbrandingsgassen - door industrie en verkeer - een te zware belasting voor het milieu. Het milieu kan ook de steeds stijgende hoeveelheden afval niet meer verwerken.

Zo langzamerhand achten de politieke partijen de tijd gekomen hun verkiezingsprogramma's den volke kond te doen. Wie durft het aan, te pleiten voor verlaging van de koopkracht en mitsdien voor de verlaging van de consumptie van daagse en veeldaagse goederen? Het doel van alle politieke partijen - een enkele kleine wellicht uitgezonderd - is de bereiking van meer comfort, meer mobiliteit, meer ontspanning, meer sociale zekerheid, en van minder risico's, minder onaangenaamheden.
Wie minder gebruik van grondstoffen wil, wie minder afval wil, wie minder overbelasting van lucht en landschap en water wil, die zal moeten bezuinigen, die zal moeten verminderen.
De natuur kan zich niet tegen onze aanvallen verdedigen. De natuur heeft in de bijbel geen eigen doel. De omgeving waarin de mens leeft, dient de mens te dienen. De bijbel zegt nergens dat de natuur drager is van rechten, of aanspraken kan maken op voorzichtigheid, op omzichtigheid bij het beheer van de aarde, van de natuur. De bijbel kent alleen de mens als beelddrager Gods; de dieren worden nergens beelddragers Gods genoemd. De bijbel is op de mens gericht, de mens als beelddrager Gods. Daarmee ook meteen de mens als verantwoordelijk aan de schepper.
De mens zal de waardigheid van de schepping moeten beseffen vanuit het gegeven dat „de wereld" schepping van God is. De schepping heeft niet alleen waardigheid, maar ook waarde. De aarde en wat erop en erin is, is middel voor de mens om zijn doel(en) te bereiken. De natuur is in zich goed noch kwaad, want goed en kwaad zijn uitdrukkingen van het zedelijk besef van de mens. De natuur doet noch goed noch kwaad. De natuur is zichzelf, en zichzelf genoeg. En als zodanig moet de natuur ook de mens genoeg zijn.

Twee dingen moeten een christen duidelijk zijn:
1. hij kan niet zonder de aarde, zonder de schepping. Het is zijn welbegrepen eigenbelang *als hij zuinig is met de aarde, met de schatten der aarde. Daarom zullen christenen moeten* protesteren tegen b.v. het kappen van regenwouden enkel en alleen omdat wij - op het rijke noordelijke halfrond, in het westen - menen hardhout nodig te hebben voor onze huizen en gebouwen. Daarom zullen christenen ook moeten protesteren tegen de voortgaande aantasting van de levenswil van de dieren (kistkalveren en batterijkippen b.v.). De mens mag het dier voor zich gebruiken, maar er zijn grenzen;
2. het christelijk belijden omvat ten aanzien van de schepping de overtuiging dat er een nieuwe hemel en een nieuwe aarde zullen komen. Deze schepping is door de mens in de maalstroom van de vernietiging terechtgekomen. God, die rijk is aan barmhartigheid - getoond in dood en opstanding van Jezus Christus - zal echter heel zijn schepping vernieuwen.

DEZE WEEK

Geen gelovige ontkomt aan het menselijke in de theologie. Geen gelovige ontkomt aan het theologiseren. Wie een bijbelvers aanhaalt en daarna zegt: en dus is iets zus of zo, is bezig met theologie, als mens, als gelovige. Dat ,,en dus'' veronderstelt inzicht en logica, en heeft iets dwingends. Aldus dr. Olof de Vries tijdens zijn openingscollege.

OPENING 28ste CURSUSJAAR SEMINARIUM

Een paar honder mensen woonden in de Maria Christinakerk te Den Dolder deze opening bij. Docenten, studenten, bestuurders, vertegenwoordigers van unie-instanties en gemeenten, en uiteraard heel veel gewone belangstellenden.
Onder leiding van de voorzitter van het curatorium, prof. dr. ir. J. S. Sussenbach, Utrecht, zongen we blijmoedig, bogen we ons onder het Woord, aanbaden onze Here en Heiland, en verheugden ons in en met elkaar. Br Sussenbach bepaalde ons bij het zendingsbevel, Mattheus 28:16-20, en ging nader in op ,,leren'' en ,,onderhouden'', oftewel ,,kennis'' en ,,praktijk''. Wie onderwijzen wil, moet eerst onderwezen zijn. Zoals de discipelen eerst in de leerschool bij Jezus waren, en pas dáárna door Hem konden worden uitgezonden.
Bij de seminarie-opleiding gaat het om mensen die tot leiding geven in de gemeente geroepen zijn. Wil hun bediening van leiding geven vruchtbaar kunnen zijn, dan zal er de wisselwerking tussen kennis en praktijk moeten zijn. Bij de opleiding is dan vooral voor de studenten belangrijk de wisselwerking met de gemeenten.

Hoe verging het een student?
Br Anne Gietema, bijna afgestudeerd, fungeerde eigenlijk als spreekbuis voor alle studerenden aan het seminarium, als was zijn toespraak uiteraard sterk persoonlijk gekleurd. Want de vreugden en de spanningen die hij meemaakte tijdens de theologische studie, zijn geen uitzonderlijke ervaringen van één bepaalde broeder, maar ze behoren tot de belevingen van vrijwel alle broeders en zuster die het voorrecht hebben zich intens met de bijbelse boodschap in al haar vertakkingen en in al haar uitwerkingen bezig te mogen/te kunnen houden. De theologische studie laat vaak meer vragen na dan er antwoorden gegeven worden. Persoonlijk raakte mij zeer zijn opmerking: de schone idealen van de studenten moeten verbonden worden met de vaak zo weerbarstige praktijk van de gemeenten.

Jaarbericht
Uit het jaarbericht van de rector, prof. dr. J. Reiling, ontneem ik het volgende: enkele docenten verkregen een graad, n.l. de broeders Van 't Wout en Van der Laan. Enkele oud-studenten eveneens (Van der Leer, Huizing, Schuil, Braker). Het nieuwe cursusjaar omvat 16 studenten voor de dagopleiding; het tweede deel van de tweede wegopleiding wordt door 8 studenten gevolgd, terwijl aan het eerste gedeelte van deze tweede wegopleiding 9 studenten beginnen.
Voor de rest van het jaarbericht verwijs ik naar het vervolg op deze pagina.

Het menselijke in de theologie
Dat was de titel van het openingscollege van br De Vries. Hij belichtte aan de hand van een aantal voorbeelden hoe dit menselijke de kerken vandaag de dag bezighoudt. Het kwam duidelijk naar voren hoe de spreker de gemeente van vandaag ziet als een gemeente in de geschiedenis van vandaag. Het baptisme heeft altijd grote belangstelling gehad voor maatschappelijke veranderingen. Juist in tijden van maatschappelijke verandering maakte het baptisme - in Engeland, Amerika, maar ook in Nederland - bloeiperioden door. In het baptisme heeft de mens als gelovige, de gelovige als mens, altijd een belangrijke rol gespeeld; het algemeen priesterschap der gelovigen is volop serieus genomen. Het menselijke heeft niet in de eerste plaats te maken met het zondige, maar met het voorlopige: wij kennen nu nog maar ten dele.
Het was een fijne bijeenkomst, waarin waardevolle gedachten de aanwezigen werden meegegeven.

Ploeger

Jaarbericht van de rector prof. dr. J. Reiling bij de opening van het 28ste cursusjaar van ,,De Vinkenhof''

VERTROUWEN

Bij het begin van dit cursusjaar wil ik in 't bijzonder uw aandacht vragen voor de situatie waarin het seminarie thans verkeert. Deze situatie is ernstig, want het voortbestaan van het seminarie staat op het spel. Dat is voor het eerst sinds de oprichting in 1958. In dat jaar begonnen wij zoals pioniers beginnen: gegrepen door een ideaal, ik kan ook zeggen: gehoorzaam aan een roeping, deden wij wat onze hand vond om te doen en gaven onderwijs in meer vakken dan wij beheersten. Dat was het beginstadium. Het duurde tot 1970 toen wij gebruik konden gaan maken van de diensten van de theologische faculteit. Wij konden ons toen concentreren op de vakken die voor de a.s. baptisten voorgangers van beslissend belang zijn. Toen in 1977 br. Theo van der Laan toetrad kon gedacht worden aan een beleid op langere termijn. In 1978 zetten de CvdO en de docenten zo'n beleid uit en legden het aan de AV voor die zich erachter stelde. Dat beleid had drie hoofdpunten: eerste en belangrijkste punt was en bleef de voorgangersopleiding, tweede punt de begeleiding en in-service-training van dienstdoende voorgangers, derde punt de toerusting van andere werkers in de gemeentelijke arbeid. Voor de verwezenlijking van dit beleid werd een tweede docent in volledige dienst naast br. Van der Laan aangesteld als opvolger van br. G. Vegter die deeltijds docent was geweest vanaf 1960. De komst van br. Olof de Vries maakte het inderdaad mogelijk om dit beleid uit te voeren en ook om aan de voorgangersopleiding een nieuwe dimenseie toe te voegen in de vorm van de tweede wegopleiding. Deze nieuwe dimensie is een must voor iedere theologische opleiding die de tekenen der tijden verstaat. Want opleiding eindigt niet met het behalen van het diploma en studie en opleiding zijn niet het voorrecht van de jeugd alleen maar ook van een rijpere generatie die zoekt naar een nieuwe levensoriëntering. En theologische opleiding is toerusting voor dienst in de gemeente en moet daarom gebeuren binnen het grotere raam van de gemeentelijke toerusting.

Het is nodig om hieraan juist vandaag te herinneren omdat hier en daar het geluid wordt gehoord dat deze nieuwe dingen er oorspronkelijk niet bijhoorden maar er later zijn bijgekomen en dus ook terwille van bezuinigingen wel geschrapt kunnen worden zonder schade voor de opleiding. Dit is een ernstig misverstand. Het seminarie terug te brengen tot alleen een dagopleiding zou gelijk zijn aan een koopman die zijn assortiment beperkt tot dat wat de mensen twintig jaar geleden kochten. Deze koopman gaat failliet. Het zou het seminarie niet anders vergaan.

Bezuinigingen
Het woord bezuinigingen is gevallen, het hoge woord is er dus uit. Het is algemeen bekend dat de inkomsten uit vrijwillige bijdragen voor het werk van zending, evangelisatie en opleiding achterblijven bij de uitgaven, ondanks het feit dat de begrotingen door de afgevaardigden van de gemeenten zijn goedgekeurd. Het gevolg is dat er tekorten ontstaan en het is duidelijk dat dit niet altijd door kan gaan. Het ligt daarom voor de hand dat de Financiële Commissie der Unie, in haar functie van waakhond over de financiën, het initiatief heeft genomen om hieraan een eind te maken. Het ligt ook voor de hand dat de broeders van de FCU het probleem zien en behandelen

AGENDA 105de ALGEMENE VERGADERING DER UNIE VAN BAPTISTENGEMEENTEN IN NEDERLAND 23, 24, en 25 OKTOBER 1985 TE WINSCHOTEN

Opmerking van de redactie:
Wij nemen alleen die agendapunten over, die in een gemeentevergadering aan de orde kunnen komen. De agenda bevat negentien voorstellen van enkele gemeenten tot wijziging en/of aanvulling van artikelen uit Statuten en Huishoudelijk Reglement. Zonder kennis van de huidige formuleringen is de strekking van de ingediende voorstellen niet of nauwelijks kenbaar. Om deze reden nemen wij deze - veel ruimte vergende - voorstellen niet op.

2. Verkiezing van een voorzitter van de Alg. Verg.; candidaat: J. Schouten, Delfzijl
4. Voorstellen van de Commissie der Unie:
   1. om de gemeente te Kampen op te nemen in de Unie
   2. om de gemeente te Lelystad op te nemen in de Unie (vraag van de redactie: waarom spreekt men over opneming, terwijl de Statuten in art. 4 lid a over toelating spreken?)
17. Verkiezing van twee leden van de Commissie der Unie:
    aftredend en herkiesbaar: zr A. M. Nederlof-Grobben, Hengelo; cand.: dezelfde;
    aftredend en niet-herkiesbaar: br P. Wijchers, Enschede; cand.: br A. R. Schaap, Buitenpost; br J. Schuil, Zwolle.
18. Verkiezing van één lid van de Financiële Commissie der Unie:
    aftredend en herkiesbaar: br T. W. J. Rozema, Linne; cand.: dezelfde
22. Verkiezing van twee leden van de Unie Zendings Commissie:
    aftredend en herkiesbaar: zr C. J. Edens-Veldman, Wormer; cand.: dezelfde;
    aftredend en niet-herkiesbaar: zr W. A. M. van Dam-Deursen, Sneek; cand.: zr D. Lindeman-Kolbe, Oosterbeek; zr M. E. Rozema-De Haan, Linne
27. Verkiezing van vijf leden van de redactiecommissie van DE CHRISTEN:
    aftredend en herkiesbaar: zr A. W. Lindenborn-De Graaff, Zelhem; br H. Ploeger, Arnhem; br J. Reiling, Bilthoven; br O. H. de Vries, Bilthoven; br C. van Wier, Harderwijk; cand.: dezelfden.
35. Verkiezing van twee leden van de Evangelisatie Commissie der Unie:
    aftredend en herkiesbaar: zr R. A. Kos-Servaas, Musselkanaal; br S. A. Wijchers, Workum; cand.: dezelfden
54. Verkiezing van twee leden van de Commissie voor de Opleiding:
    aftredend en herkiesbaar: br W. Hessels, Huizen; br H. Sikkema, Lelystad; cand.: dezelfden.
55. Voorstellen van de Commissie voor de Opleiding:
    1. tot erkenning als Unievoorganger van de broeders G. de Jonge, Doetinchem, T. F. Smit, Hoogezand, S. P. v.d. Steen, Emmen;
    2. tot definitieve toelating tot de opleiding van br W. F. M. de Lepper, Rüschlikon/Zwitserland
56. Voorstel van de gemeente te 2e Exloërmond om art. 3 lid c van het Reglement inzake voorgangers aldus te laten luiden: ,,De C.v.d.O. stelt een onderzoek in naar roepingsbewustzijn, verkondiging, gemeente- en schriftopvatting van de kandidaten";
    om art. 4 lid c en art. 5 lid b aldus te laten luiden: ,,De C.v.d.O. stelt een onderzoek in naar de algemene en theologische ontwikkeling, het roepingsbewustzijn, de verkondiging, de gemeente- en schriftopvatting van de betrokkene".
    Toelichting:
    In de praktijk blijkt, dat de C.v.d.O. bij beroepbaarstellingsgesprekken geen opdracht in haar werkorde meent te hebben om de schriftopvatting van de kandidaten te onderzoeken. Daarom is het verstandig om juist dit punt, dat te maken heeft met het fundament, waarop wij als gemeente bouwen, in het Reglement inzake voorgangers op te nemen.
    Prae-advies van C.v.d.O. en U.C.: geen bezwaar.

---

als een financieel probleem. Dat is het ook maar niet alleen en zelfs niet in de eerste plaats. Het is een structureel en een geestelijk probleem. Het beleid waarvoor gekozen is beoogt aan de tekorten een eind te maken door aanpassing van het werk aan de dalende inkomsten en vervolgens de reeds opgelopen tekorten weer terug te halen door nog verdere bezuinigingen op het levende werk. Voor het seminarie betekent dit dat - naast andere bezuinigingen - een van de docenten in volledige dienst geheel of gedeeltelijk moet verdwijnen. Het zal wel op geheel uit moeten draaien want het is maar weinig mensen gegeven om twee banen tegelijk te vervullen en het leven te behouden.
Het gevolg is dat het seminarie op één van de twee hoofdgebieden, de systematische of de praktische theologie, vleugellam wordt. Dit verlies kan niet worden ondervangen door het aanstellen van uurdocenten, want uurdocenten kunnen alleen maar aanvullen. Het verlies werkt door in alle werkterreinen van de opleiding, de dagopleiding zowel als de tweede weg-opleiding en de pastorale trainingen. De gedachte dat we het verlies van één gespecialiseerde docent kunnen compenseren door bijv. de tweede weg-opleiding af te breken, is onjuist want dan missen we die docent evengoed nog in de dagopleiding en in de pastorale trainingen en cursussen.
Het is nu niet het ogenblik hier nader op in te gaan. De gesprekken over dit onderwerp zijn nog niet afgerond. Als docenten van het seminarium beseffen wij heel goed dat er bezuinigd moet worden. Wij zijn ook bereid, evenals in 1984, daarvoor offers te brengen, ook op langere termijn, wanneer wij de zekerheid hebben dat de gemeenten en de Unie achter ons staan.

Gemeenten en opleiding

Wij kunnen echter vandaag niet voorbijgaan aan een andere vraag: staan de gemeenten wel achter de opleiding, beter gezegd: *deze* opleiding? Deze opleiding maakt gebruik van de diensten van de theologische faculteit in Utrecht. Deze opleiding heeft docenten die zelf aan universiteiten hebben gestudeerd. Sommige mensen zijn daarover verontrust, sommigen twijfelen aan de docenten en studenten van het eigen seminarie: zijn zij wel bijbelgetrouw en aanvaarden zij de bijbel als het onfeilbare Woord van God dat geen tegenspraak duldt? Hierover hebben gesprekken plaatsgehad met een aantal voorgangers die deze zaak zeer ter harte gaat. Tot onze spijt zijn deze gesprekken na het eerste echte gesprek over deze dingen - wat eraan voorafging waren eerder verkenningen dan gesprekken - op 13 maart van dit jaar opgeschort voor onbepaalde tijd. Wij betreuren dit want een echt gesprek dat hoofden en harten raakt kun je niet zomaar voor onbepaalde tijd in de kast leggen. Als het er te lang ligt, dan is het dood als de kast weer opengaat.

Grondslag

Toch hebben wij ons de critische vragen die aan ons (en vaak ook over ons en zonder ons) worden gesteld, terdege aangetrokken. Wij hebben onszelf de vraag gesteld: zijn wij op de goede weg? Kunnen wij onder woorden brengen waar wij theologisch voor staan en wat wij in onze opleiding nastreven? Wij hebben dit samen met het curatorium gedaan en ik denk met grote dankbaarheid terug aan die uren van gezamenlijke bezinning op de fundamenten van ons werk. Het resultaat is neergelegd in de nota **Grondslagen en doelstellingen van de voorgangersopleiding,** die aan de komende AV ter bespreking is voorgelegd en is opgenomen in het AV-boek van dit jaar. Uit deze nota wil ik het meest fundamentele woord hier aanhalen, nl. dat waarin wij de grondslag verwoorden

Lees verder op pagina 8

ENSCHEDE — UIT DE GEMEENTEN

Enschede

Vanuit Enschede willen wij u laten delen in de vreugde en dankbaarheid die er is vanwege het feit dat wij op zondag 25 augustus weer een nieuw voorgangersgezin mochten begroeten.
Nadat in januari van dit jaar Ds. C. Eijer afscheid nam van de gemeente om als Evangelist in dienst van de uniegemeenschap te gaan werken, mochten we op zondag 25 augustus (dit reeds na 7 maanden van vakant zijn) een nieuwe voorganger begroeten. In de middagdienst waarin Ds. C. Eijer onze oud-voorganger de leiding had waren we getuige hoe gemeente en voorganger aan elkaar werden verbonden. In deze dienst waar velen waren samengekomen, waaronder ook vele genodigden en waar ook ons muziekkorps „De Bazuin" zijn gewaarde medewerking mocht verlenen, sprak Ds. Eijer naar aanleiding van Efeze 5:1-21 waarna overgegaan werd tot de bevestiging, dit door handoplegging samen met twee ouderlingen der gemeente, en zo werd Ds. P. Wijchers aan de gemeente verbonden.
Ds. P. Wijchers las een gedeelte uit Genesis 37:5-11, het verhaal over de dromen van Jozef. Ds. Wijchers zei o.a. dat ook hij weleens van die dagdromen had waarin je dan volle kerken voor je ziet, veel nieuwe leden enz. maar dit is vaak tot je eigen eer, maar het werk van de Heer is niet tot eigen eer, maar tot meerdere glorie en eer van Hem die ons gezonden heeft.
Br. E. Schaap sprak hierna een woord van welkom aan allen en wel in het bizonder aan het gezin Wijchers. Br. de Vries sprak enkele woorden namens de Gemeente Zwolle, en wenste ons Gods zegen toe met deze voorganger. Ds. Oldenburger sprak namens de Twentse gemeente en zei blij te zijn dat Ds. Wijchers weer in Twente was. Zr. Nederlof sprak namens de Unie-Commissie en feliciteerde de gemeente dat zij al zo gauw weer een voorganger mochten begroeten; ook in dezen had de commissie met ons meegeleefd en gebeden, aldus zr. Nederlof. Tot slot sprak Ds. Wijchers dankwoorden tot gemeente en allen die aanwezig waren voor het welkom en de fijne ontvangst ook in de gemeente. Na de dienst was er voor de genodigden nog gelegenheid om het gezin Wijchers een hand te drukken.
Voor de gemeente Enschede was het een fijne dag, reeds zaterdagavond hadden we het gezin Wijchers in een intiemere kring mogen begroeten.
En nu mogen we samen aan de slag, een nieuwe periode breekt aan in Enschede, onze verwachting is dan ook volledig gericht niet alleen op Ds. Wijchers, maar ook op onze Hemelse Vader die ons in de vakante tijd nabij was, en dat ook nu zal blijven doen. De Heer zij geloofd en geprezen. Allen die ons in de vakante periode hebben geholpen, o.a. met het vervullen van een spreekbeurt, willen wij langs deze weg nog hartelijk danken voor hun welwillende medewerking. En voor de gemeente Zwolle willen we hopen en daarom bidden dat ook zij spoedig weer een nieuwe voorganger mag begroeten.

(J. Huizing)

LEZERS AAN HET WOORD

NA HET STERVEN....

Toen ik de koele, ja haast vijandige reactie's las op mijn twee artikelen betreffende de bijbelse gegevens over sterven en opstanding, moest ik onwillekeurig denken aan de profetische rede van Jezus in Matth. 24, waar Hij onder andere voorspelde, dat in de „tijd van het einde" de liefde van de meesten verkillen zal!" Zuster A. de Jong uit Leeuwarden e.v. noemt mij en br. Drenth, die blijkbaar dezelfde gedachte toegedaan is als ik, „heren" ... De bijbel leert mij echter, dat we broers en zussen zijn!...

Het is dan ook geen wonder, dat er geen blijdschap of innerlijke vrede in haar kort en kil stukje te vinden is! Afgezien van het feit dat ondergetekende reeds in het eerste artikel het door haar aangehaalde schriftgedeel verklaard heeft, is dit toch niet „de geest", die ons behoort te bezielen!...

Mijn lieve zuster! Kent u dan zó slecht uw bijbel, dat u niet eens weet, dat Mozes na zijn begravenis als uitzondering na een poosje weer is opgewekt en dat Elia, óók als uitzondering helemáál niet behoefde te sterven? Beide zijn a.h.w. „voorboden" van de dag van Jezus' wederkomst. Dan pas immers zullen de gestorvenen die in Christus ontslapen zijn uit hun doodslaap gewekt worden en de dan nog levenden in een „punt des tijds" veranderen. Zo zijn er nog wel meer uitzonderingen op deze regel in de bijbel te vinden. Denkt u maar aan de verschillende opwekkingen bij Jezus Opstanding en een helemaal niet gestorven Henoch, die op zekere dag levend en al opgenomen werd.
Maar deze uitzonderingen moeten ons niet gaan bewegen om dit ook maar op ons zelf toe te gaan passen, want dan gaan we de „kunstig-verdichte fabelen van 2 Tim. 2:4 achterna, inplaats van de „in liefde vasthoudende waarheid" van Efeze 4:15.".

Velen realiseren het zich niet, maar de heidense leer van de onsterfelijke ziel, waarvan de uitdrukking in de hele bijbel zelfs niet te vinden is, heeft vreselijke consequenties! Een daarvan is de volgende: Als deze heidense leer de echte waarheid zou zijn, zouden de spiritisten gelijk hebben, die beweren, dat de dood van Jezus net zoveel waarde heeft dan van wie dan ook! En deze „waarheid" baseren ze op het feit, dat, (zoals zij geloven en vele zich christelijk noemende mensen met hen) de mens en dus ook Jezus, die mens was geworden, immers toch niet echt gestorven kan zijn, vanwege zijn onsterfelijke ziel. Behalve dan uiteraard het stoffelijk omhulsel, het „stoffelijk overschot!"...

De gehele leer van de zogenaamde onsterfelijke ziel is gebaseerd op de eerste leugen van satan, toen hij zei: eet maar hoor, want je zal echt niet sterven. Jezus zegt echter: ik ben dood geweest. Door ons oor te lenen aan deze duivelse leer, (al heeft het dan ook een christelijk tintje gekregen door de tijd) zetten we een deur open naar de occulte wereld van dodenverering, heiligenaanbidding, waarzeggerij, leugenmachten, enz., waar echt niet alleen de r.k. kerk reeds mee vol zit! Uit de grond van mijn hart zou ik u dan ook willen toeroepen: Keer terug tot de oude paden van de oude bijbelwaarheden, tot eer van onze Heer, Die echt voor ons stierf!!...

Vele christenen zeggen tegenwoordig: Het komt er niet zo op aan wat je gelooft. Is dat waar? Laten we toch nooit vergeten, dat het geen atheïsten waren, die onze Heiland gekruisigd hebben, maar „gelovige" en „godsdienstige" priesters! De gruwel der verwoesting, waarmee volgens Jezus eigen woorden deze bedeling binnenkort zal afsluiten, staat dan ook niet op een communistische bodem of een Chinese of iets dergelijks, maar op zogenaamd „heilige bodem", ja op een religieuze bodem volgens Matth. 24:15! ... zodat hij zich in de tempel van God zet, om aan zich te laten zien, dat hij een God is, zegt letterlijk Gods woord in de tweede brief aan de Thess. hoofdstuk 2:4 van de grote tegenstander aller tijden! Het meest geraffineerde wapen van satan is dus niet het communisme of het atheïsme, maar het occultisme met een schijn van godzaligheid.

Gasselte — Jan van der Vlis

ezu allerlei

HOOFDDORP

Zondag 30 juni j.l. mocht ik voorgaan in een jonge gemeente-in-wording. In Hoofddorp, niet ver van onze luchthaven Schiphol, is een gemeente bezig te ontstaan en ik vond het een voorrecht deze jonge gemeente te mogen ontmoeten. De opkomst was verrassend goed: zo'n 60 mensen waren samengekomen in het wijkcentrum Het Kattegat. 's Zondags heeft de gemeente de beschikking over een prachtige zaal in dit centrum, terwijl eveneens gebruik gemaakt kan worden van een zeer ruime ontvangsthal. Andere aktiviteiten - vooral bijbelstudie - en gebedskringen - vinden momenteel nog bij verschillende mensen aan huis plaats. Het jonge werk in Hoofddorp staat onder de bezielende leiding van br. Wigle Tamboer. Samen met zijn vrouw Judith doet hij in deze groeiende plaats met vele jonge gezinnen, een fijn stukje werk. Ik mocht deze zomer in Hoofddorp ook een ontmoeting hebben met br. en zr. Kiwiet, met wie br. en zr. Tamboer zeer goede kontakten hebben. Br. Tamboer studeerde namelijk aan het seminarium, waar br. Kiwiet docent is. Br. en zr. Kiwiet verheugen zich zeer over het zich ontwikkelende werk in Hoofddorp. Op de komende evangelisatie-konferentie op ,,De Bron'' (30 september en 1 en 2 oktober a.s.) hebben we plaats ingeruimd voor een ontmoeting met de familie Tamboer. Ze hopen op de konferentie te vertellen over hun werk en ook over de inzichten die hieraan ten grondslag liggen. Ofschoon er sprake is van een verblijdende ontwikkeling in Hoofddorp, is en blijft het een jong werk. Dat betekent dat het kwetsbaar is. Het zou goed zijn, wanneer dit jonge werk gedragen werd door onze gebeden. Het adres van de fam. Tamboer is: Bervoetsbos 169, 3134 PP Hoofddorp. Voor b.v. een kaartje ter bemoediging! En mocht u eens in de buurt zijn, het adres van het wijkcentrum Het Kattegat is: Skagerak 328 en de zondagse diensten beginnen om 10.00 uur.

Najaarsaktiviteiten

Nu de vakanties zo goed als teneinde zijn, kunnen we ons weer richten op een nieuw seizoen. Er liggen een aantal aktiviteiten in het verschiet, waarvan ik u graag deelgenoot maak.

De jonge gemeente in **Lelystad** hoopt van 20 - 22 september een bezinningsweekend te hebben in de buurt van het friese Lemmer. Er wordt dan, ook in letterlijke zin dus, even afstand genomen van het werk dat met veel inzet en in grote getrouwheid gebeurt. Bezinning en verdieping, het zijn zaken die zeker ook in de pionierssituatie, waarin de gemeente Lelystad zich bevindt, erg noodzakelijk zijn.

Dergelijke weekends, alleen wél in de eigen behuizing van de gemeenten, hopen ook de gemeenten in **Delfzijl** (11-13 oktober), **Foxhol** (9 en 10 november) en **Kampen** (16 en 17 november) te beleven. Van harte hopen we dat ze zegen en inspiratie mogen brengen.

De Werkgroep Jongeren Evangelisatie (WJE) bereidt zich voor op een jongerenweekend dat zal staan in het teken van vriendschap-evangelisatie. Het weekend zal gehouden worden D.V. 4 en 5 oktober op de Nieuwe Oorsprong in St. Nicolaasga. We hopen dat vele jongeren zullen komen, om vanuit het Evangelie bezig te zijn over vriendschap en over wat vriendschappelijke relaties kunnen betekenen in de evangelisatie. Er komen nog nadere berichten over dit weekend. Het adres, waar de jongeren zich kunnen opgeven is het Jeugdbureau in Drachten.

En dan onze evangelisatie-konferentie op ,,De Bron'' in Oudleusen. Deze keer zal onze ontmoeting rondom het evangelisatiewerk staan in het teken van de omgang met onze relaties. Van verschillende kanten hoorden we meerdere broeders en zusters naar deze Werk- en studiebijeenkomst hopen te komen. Willen zij nu wel zo spoedig mogelijk hun aanmeldings-formuliertje insturen? Hoe eerder u instuurt, hoe beter het is voor de verdere voorbereiding van deze konferentie. De Werk- en Studiegroep voor Evangelisatie (WSE) was intensief met het programma bezig en de werkgroep verheugt zich er op, velen uit onze gemeenten te ontmoeten!

Last but not least, De Zaaier. Ons evangelisatie-blad is in een nieuw jasje gestoken. De achterpagina is - om even iets praktisch te noemen - nu voorzien van een permanent wit vlak, waar iedere gemeente haar eigen stempel op kan zetten. De raden van onze gemeenten hopen we apart van de nieuwe uitvoering op de hoogte te brengen. Het is misschien aanleiding dit werk nog eens onder de aandacht van de gemeente brengen. Zoals b.v. de gemeente Sneek onlangs deed en dat leverde een verhoogde afname op!

CE

HET LEVENDE WOORD

Op de vraag wat het doel is van zending en envangelisatie hebben we een snel en kort antwoord: De verlossing in Jezus Christus bekendmaken. Verlossing van wat? Bijna automatisch antwoorden we: van onze zonden. En realiseren ons nauwelijks dat het om veel meer gaat dan de verlossing van een toekomstig oordeel. Het gaat ook om de verlossing uit de zondemacht, die het menselijk leven verziekt en ontwricht. Die relaties verstoort, mensen onbetrouwbaar maakt, hard, koud, op zichzelf gericht en onverschillig voor andermans lot.

Jezus Christus verlost ons uit dat denk- en leefpatroon door ons tot nieuwe mensen te scheppen.

Het evangelie moet verkondigd worden. Gesproken en geschreven, maar ook geleefd. In de beginperiode werd de prediking onderstreept door genezingen en zelfs opwekking van doden. Wie het evangelie goed leest ontdekt dat het om méér gaat dan om wonderen van genezing. Het gaat om vernieuwing van levens, verlossing van de zwaartekracht van de zonde. Je kunt het evangelie niet doorgeven als een postbode, die met de inhoud van de brief niets te maken heeft. De waarheid van je boodschap wordt onderstreept als de verlossing die Christus teweegbrengt ook is af te lezen uit ons leven. Als het woord in ons tot leven komt. Of wij leesbare brieven van Christus zijn kunnen we echter zelf niet aflezen.

Dat leest alleen iemand die naar ons kijkt. Daarom kunnen wij nooit zeggen: Nu zal ik mijn best eens gaan doen om een leesbare brief van Christus te zijn.

Doch wat wij in de ,,vertrouwelijke omgang'' met onze Heer ontvangen en verwerken, vertoont zich op zeker moment leesbaar voor anderen aan de buitenkant van ons leven.

De W.

Verantwoording
Publiceerden wij op 23 augustus een verantwoording van de bijdragen, die in juni werden ontvangen, nu reeds kunnen wij u een dergelijk *overzicht van de maand juli* geven:

E.C.U.
Amsterdam-Centrum 135,40; Amsterdam-West 160,20; Borne 71,15; Delfzijl 612,30; Deventer 200,40; Doetinchem 300,—; Drachten 318,85; Eindhoven 205,65; Groningen-Zuid 213,55; Haarlem 233,20; Heemskerk 16,—; Hoogezand 404,25; Kampen 130,98; Krommenie 150,45; Leeuwarden 485,60; Leiden 124,25; Muntendam 317,05; Musselkanaal 480,—; Sneek 1000,—; Stavoren 100,—; Utrecht-Centrum 250,—; Vroomshoop 100,—; Winschoten 179,88; G.F.B., B. 120,—; M.B., H. 500,—.

C.v.d.O.
Alphen aan den Rijn 71,—; Amsterdam-Centrum 131,60; Amsterdam-West 108,80; Delfzijl 235,95; Doetinchem 300,—; Drachten 284,50; Eindhoven 293,65; Groningen-Zuid 448,80; Haarlem 250,90; Heemskerk 16,—; Hoogezand 229,55; Kampen 138,57; Krommenie 78,50; Leeuwarden 428,20; Leiden 206,85; Muntendam 280,20; Musselkanaal 180,—; Rotterdam-Centrum 85,20; Sneek 1000,—; Utrecht-Centrum 500,—; Winschoten 189,75; W.B., H. 35,—; M.B., H. 500,—; N.J.B., G. 250,— (bibliotheekfonds).

U.Z.C.
Amsterdam-Centrum 204,65; Amsterdam-West 30,60; Borne 156,45; Delfzijl 2083,35; Deventer 186,85; Doetinchem 700,—; Drachten 433,60; Haarlem 291,25; Heemskerk 20,—; Hoogezand 580,75; Kampen 227,54; Klazienaveen 125,—; Krommenie 287,10; Leeuwarden 1068,85; Leiden 200,30; Muntendam 594,90; Musselkanaal 2021,70; Rotterdam-Centrum 35,—; Sneek 1000,—; Utrecht-Centrum 550,—; Winschoten 311,19; 's-Gravenhage 220,85 (WIN); W.B., H. 75,—; P.H., H. 20,—; G.B., -S, G. 200,—; X.Y., Z. 100,—; M.B., H. 500,—; N.N., L. 30,—; S.V., M. 75,—; R.T., H. 60,—; P.H., H. 20,— (WIN); Gewest ZO-Drenthe 1000,— (projekt); Ouderenkamp (01) 290,— (projekt).

Noodfonds
Deventer 10,—; 's-Gravenhage 2.843,70; Heemskerk 20,—; Kampen 147,60; Nieuwe Pekela 202,— (Ethiopië); Stavoren 150,85; W.B., E. 50,—; X.Y., Z. 100,—; M.B., H. 500,—; M.M., P. 60,— (Brood voor Kameroen); D.S., E. 50,—; M.H.P., Z. 20,—; S.V., M. 75,—; L.B., Z. 15,—; A.G.B.-S, Z. 15,—; A.A., H. 500,—; H.S., Z. 25,—; A.N., S. 100,—; H.T.-S., D. 50,—; H.V., H. 90,—; L.P., L. 100,—; D.B., H. 10,—; M.R., A. 15,—; J.H., G. 10,—; J.B., H.15,—.

10-cents-fonds
Amsterdam-West 49,30; Borne 47,—; Drachten 96,60; Eindhoven 282,10; Hoogezand 200,90; Kampen 25,27; Krommenie 74,85; Muntendam 176,70; Rotterdam-Centrum 96,10; Winschoten 34,16.

N.B.J.B.
Amsterdam-Centrum 30,10; Borne 79,10; Delfzijl 280,40; Drachten 104,05; Haarlem 127,20; Hoogezand 254,85; Kampen 45,42; Krommenie 124,45; Musselkanaal 47,30; Vroomshoop 210,—; Winschoten 44,02; G.F.B., B. 120,—.

Voor al deze bijdragen en giften zeggen wij u namens de kommissies en instanties hartelijk dank!

Uniefinanciën
De laatste weken en maanden - zie *De Christen* van 28 juni, 12 juli, 26 juli en 23 augustus - hebben wij u geregeld op de hoogte gehouden van de financiële stand van zaken. Misschien wel eens tot vervelens toe; maar het was - en is nog steeds -nodig, hard nodig zelfs. We namelijk een achterstand, waarop we niet of nauwelijks inlopen.

Per 27 augustus was aan bijdragen voor de gezamenlijke arbeid f 201.295,75 binnengekomen; de laatste paar dagen van augustus kan daar nog iets bijkomen. Maar als u bedenkt, dat de stand verleden jaar eind augustus f 219.086,22 bedroeg, dan blijkt daaruit voor dit jaar een achterstand, die ons te denken moet geven. Maar dat is niet het enige.

Want als we de cijfers niet alleen met die van verleden jaar, doch ook met de begrotingen voor 1985 vergelijken, dan is de situatie nog ernstiger. Voor ons een reden temeer om daar nog eens met nadruk uw aandacht voor te vragen: Wij hopen, dat onze gemeenten, haar leden en vrienden dienovereenkomstig zullen reageren. Het is nog niet te laat!

Ook de Uniekontributie vertoont een achterstand in de betaling, die een bedrag van in totaal f 23.000 overschrijdt. Het gaat hierbij om acht gemeenten, die een achterstand hebben; voor een deel over het eerste en tweede kwartaal, voor een ander deel (ook) over voorgaande jaren. In dat laatste geval is een betalingsregeling getroffen.

Natuurlijk zijn de kommissies dankbaar voor alle bijdragen. Maar als niet alleen de begrotingen niet gehaald worden, doch ook de resultaten achterblijven bij die van 1984, kunnen deze kommissies hun werk niet meer naar behoren verrichten. Graag rekenen zij daarom op u, op uw daadwerkelijke steun!

Representatie
De Commissie der Unie heeft zich laten vertegenwoordigen
* op 11 augustus bij de intrede van ds W. P. van Berkel te Stadskanaal-Zuid *(zr A. M. Nederlof-Grobben);*
* op 25 augustus bij de intrede van ds P. Wijchers te Enschedé *(zr A. M. Nederlof-Grobben);*
* op 31 augustus bij de opening van het kursusjaar 1985/1986 van het Seminarium te Den Dolder *(ds J. A. Brandsma);*
* op 1 september bij het afscheid van ds Ph. Lindeman van de protestantse geestelijke verzorging op de Vliegbasis Twente te Enschedé *(ds P. Wijchers).*

Wij groeten u hartelijk!

J. A. Brandsma/A. van den Hoef

Uitgave van de Baptisten Gemeenten in Nederland
Redaktie: Mevr. A. W. Lindenborn-de Graaff, ds H. Ploeger, prof. dr. J. Reiling, dr. O. H. de Vries, ds C. van Wier. Alle kopij te zenden aan de eindredakteur ds H. Ploeger, Kraaiensteinlaan 10, 6825 DH Arnhem.
Voor abonnementen en advertenties: Administratie De Christen, Biltseweg 10, 3735 MC Bosch en Duin. Abonnementsprijs bij vooruitbetaling ƒ 43.— per jaar, voor abonnees in het buitenland ƒ 60.— per jaar.
Administratie: De Vinkenhof, Biltseweg 120, 3735 MC Bosch en Duin, tel. 030-784457.- postgironummer 9260 t.n.v. Unie van Baptisten Gemeenten, Amsterdam. Advertentietarieven op aanvraag verkrijgbaar.

dc
DE CHRISTEN
WEEKBLAD VAN DE BAPTISTENGEMEENTEN

Vervolg van pagina 3

waarop wij als docenten en bestuurders staan en waarop wij aanspreekbaar zijn. Het luidt als volgt:

Het enige en genoegzame fundament van de gemeente is en blijft Jezus Christus. Hij is gisteren en heden dezelfde en tot in eeuwigheid: de eniggeboren Zoon van God, de Heiland en Heer van de wereld, van de gemeente en van iedere gelovige persoonlijk. Op dit fundament staat en werkt ook de opleiding.

De enige en genoegzame bron om Jezus te kennen en als Heer te dienen en tevens de enige norm om dit kennen en dienen te toetsen is de bijbel, het Woord van God, geworden door de Heilige Geest, het betrouwbare en gezaghebbende getuigenis van Hem en van Zijn wil. Uit deze bron leeft en werkt ook de opleiding.

Deze woorden worden door ons allen van harte onderschreven en op basis hiervan vragen wij het voortgaande vertrouwen van de gemeenten. Wij vragen vertrouwen, geen instemming of eenstemmigheid. Vertrouwen schept ruimte voor vragen en kritiek en wij nodigen daartoe uit. Maar zonder een uitspraak van vertrouwen van de kant van de gemeenten kunnen wij niet verder en zullen wij ook niet verder gaan.

Vreugde

Tegenover de ernst van de situatie verbleekt niet de vreugde die het werken met zoveel toegewijde en gemotiveerde mensen in beide wegen van de opleiding ons geeft. Het stemt hoopvol wanneer temidden van de grote crisis van kerk en christendom die ook aan onze gemeenten bepaald niet voorbijgaat, er telkens weer mannen en vrouwen zijn die aan deze gemeenten hun leven willen verbinden omdat zij in die gemeenten de zaak van God en zijn Koninkrijk willen dienen. Zij geven ons moed om verder te gaan. Met hen gaan wij ook de cursus1985-1986 in, in het vertrouwen dat God ons daartoe roept. Hij die roept, is getrouw en Hij zal het doen.

81255
is het gironummer van het
NOODFONDS
van de
Unie van Baptisten Gemeenten
Bosch en Duin
Doe er wat aan!

dc nieuws mededelingen actueel

JUBILEUMVIERING VAN DER WERF

Zondag 22 september a.s. zal in een dienst onder leiding van br. A. Visscher, emeritus te Almelo in de kerk aan de Meeuwerderweg te Groningen, om 10 uur, het 25-jarig voorgangerschap van br. P. van der Werf worden gevierd.
Maandag 23 september is er om 19.30 een gezellige gemeenteavond, waarin op een andere wijze aandacht aan dit jubileum gewijd wordt.
In beide bijeenkomsten zijn belangstellenden hartelijke welkom.

BEROEPINGSWERK

De gemeente te Kollumerzwaag heeft br. P. Kingma te Buitenpost, die kortgeleden beroepbaar gesteld werd voor onze gemeenten, beroepen tot predikant in bijzondere dienst. Br. Kingma heeft dit beroep aanvaard. Hij is als pastoraal medewerker verbonden aan boerderij „Het Lichtpunt" te Kollumerzwaag; een opvangcentrum voor mensen met problemen.

LANDELIJKE ZENDINGSDAG TE HOOGEVEEN

Aan hen die deze dag willen meemaken geven wij de volgende tips, hoe de Bethelkerk (Boekweitlaan 65a) het best te bereiken is.
Treinreizigers: onder de overkapping van het station vertrekt de stadsdienst, lijn 9 naar Krakeel-Zuid. Vertrektijden 9.25, 9.55, 10.25 enz. Na ±18 min. rijden stapt u uit bij halte Boekweitlaan, en loopt dan nog een paar honderd meter „met de bus mee".

Per auto komende van Emmen verlaat u de autoweg bij afslag Hoogeveen; bij de eerste stoplichten slaat u linksaf. Dat is een voorrangsweg; hij heet eerst Buizerdlaan, daarna Boekweitlaan. De kerk staat dan voor u rechts van de weg.

Automobilisten komende uit de richting Zwolle en die uit het noorden volgen de autosnelweg tot afslag Hoogeveen. Daarna de borden met „Centrum" volgen. Bij de eerste echte stoplichten rechtsaf (richtingbord naar Alteveer); u komt dan op een voorrangsweg, de Zuiderweg. Bij de volgende stoplichten rechtdoor; blijft voorrangsweg, heet eerst Lomanlaan, later Boekweitlaan. De kerk staat links.
Er is voor, naast en achter de kerk ruime parkeergelegenheid.
Allen hartelijke welkom, en een goede reis gewenst!

Op 15 augustus 1985 is van ons heengegaan onze zuster

SAARTJE POPPEN-BOITEN

op de leeftijd van 74 jaar.

„De Heer is mijn Herder"

Baptisten Gemeente Stadskanaal-Noord

Door de Heer werd plotseling thuis gehaald onze broeder

KARL HEINRICH KENTSCHKE

Op de leeftijd van 86 jaar
Hengeloo (overijssel)
24 augustus 1985

Baptistengemeente Hengeloo
(wijkgemeente Centrum)

DE CHRISTEN
WEEKBLAD VAN DE BAPTISTENGEMEENTEN
100e jaargang - nummer 36 - 13 september 1985

Wat bezielt hen?

J. Reiling

Zaterdag 14 september begint voor de derde keer het cursusjaar van de Tweede Weg-opleiding. De opzet van het leerplan brengt met zich mee dat naast de ploeg die in 1983 begon nu een nieuwe lichting aantreedt. De eerste lichting is halverwege met de vierjarige basisopleiding, de nieuwe lichting begint eraan. We hebben wel vaer over deze opleiding geschreven in ons blad maar misschien weet toch niet iedere lezer dat het hier gaat om een zeer geconcentreerde theologische basisopleiding die gericht is op het vervullen van een functie in het werk van onze gemeenten. Dat kan maar hoeft niet het werk van een voorganger te zijn. Het werk vraagt om meer dan alleen vrijgestelde arbeiders en de toekomst zal op dit punt ongetwijfeld nieuwe en misschien verrassende ontwikkelingen brengen. Tijdens de eerste vier jaren na de basisopleiding wordt de opleiding voortgezet met een z.g. ,,in-service-training'', een training die geheel is afgestemd op het werk dat in de gemeenten wordt verricht. Het ligt in de bedoeling dat die opleiding opnieuw vier jaren zal duren.
Maar daarover nu niet meer. We beginnen dus met twee ploegen, samen 18 personen sterk. Zestien keer per jaar reizen deze mensen naar De Vinkenhof en ontvangen daar van 10 uur tot half vier 's middags onderwijs. Dan gaan ze, beladen met taken voor de komende twee weken weer naar huis en hebben daaraan de handen vol voordat ze opnieuw de reis naar De Vinkenhof ondernemen.
Het is de taak en het voorrecht van de docenten om veel met deze mensen te praten. Voordat ze aan de opleiding beginnen en wanneer en zolang ze bezig zijn. De tweede weg is geen gemakkelijke weg. Mijn grootvader placht te zeggen dat het goed is dat men zijn juk in de jeugd draagt maar voor de meesten van deze studenten is die tijd al voorbij. Het juk van de opleiding drukt op hen wat zwaarder dan op de studenten van de dagopleiding die in zekere zin en voor een paar jaren studeren als beroep hebben. Er komt dan ook wel het een en ander bij kijken voor de zaterdaggers en voor hun echtgenoten en kinderen. Daarom moet er veel worden gepraat en overlegd want het luistert nauw.
Iemand die van deze opleidingsweg hoorde stelde mij de vraag: wat bezielt deze mensen eigenlijk? Willen ze zo verschrikkelijk graag dominee worden? Wat vinden ze daar nu aan? Het is toch geen lolletje meer om in onze tijd dominee te zijn. Aan deze vraag valt het veelvuldig gebruik van het woord dominee op. Het is een woord dat in gesprekken met onze studenten eigenlijk maar zelden wordt gehoord. Het tijdperk van de dominee, de man in het nette burgerpak die het weet en het daarom in de gemeente vaak voor het zeggen heeft, is aan het voorbijgaan. Het woord voorganger keert weer terug en dat is een goede zaak. Het woord voorganger gaat uit van de verbondenheid van leider en gemeente. Er is geen niveauverschil en geen verschil in soort. Allen zijn leden van de gemeente onderweg en de voorganger is de man of vrouw die voorop gaat en een soort gidsenfunctie heeft. Dat ligt allemaal wat dichter bij het Nieuwe Testament dan de ambtsdragers boven en tegenover de gemeente. Maar dan blijft toch de vraag staan: wat bezielt mensen om vier jaar lang zestien keer per jaar naar De Vinkenhof te reizen en daar onderwijs te ontvangen om dan vervolgens thuis ook nog, en niet in een verloren uurtje, ermee bezig te zijn.

Vervolg op pagina 5 - 3e kolom

DEZE WEEK

DE UNIE: DE TIJD TEGEN?

O. de Vries

De oude Romeinen zeiden het al: ,,De tijden veranderen en wij veranderen mee''. Ook in de geschiedenis van de christelijke kerk vind je deze stelling voortdurend bevestigd. De gemeente van Jezus Christus mag de eeuwigheid als toekomst hebben, maar op weg daar heen gaat ze wel door alle wisseling der tijden heen. In elke periode van de geschiedenis, in elke specifieke maatschappelijke en kulturele situatie heeft de gemeente een eigen gestalte. Deze wisseling in organisatorische gestalte, verschuiving van accenten in prediking en verandering in vormgeving van de eredienst, duidt niet op een tekort van de gemeente. Het hoeft niets met schuld of tragiek te maken te hebben. Je kunt het heel positief opvatten: Mèt dat de gemeente door de tijden heengaat en in die tijden zelf verandert, worden in haar tijden zelf verandert, worden in haar de tijden geheiligd op weg naar de eeuwigheid.

Onze baptisten geschiedenis levert hiervan voorbeelden. Het internationale baptisme is in die tijden en op die plaatsen gegroeid waar het ,,gewone volk'' bezig was zich te emanciperen. In tijden waarin de gewone man uit zijn hoekje tevoorschijn kwam en serieus genomen moest worden, vond hij een geestelijk onderdak in baptisten gemeenten met hun nadruk op het priesterschap aller gelovigen en op de gemeentevergadering als hoogste besluitvormende instantie. Je kunt zeggen dat in de opkomst van de baptistische gestalte van gemeentezijn de tijden van maatschappelijke en politieke democratisering geheiligd werden. Laat in de katholieke kerkstructuur de tijden van het hiërarchisch denken geheiligd zijn, in de baptistische die van het democratisch denken!

tijd van verindividualisering

Ik schrijf zo positief over de ,,verandering der tijden'' om wat moed te vergaren voor het volgende.

We leven in een tijd van geestelijke verindividualisering. De grote levensverbanden waarin we bij elkaar horen zijn zakelijk: sociale wetgeving, E.E.G., multinationals. De verbanden waarin de waarden van het leven, de hoogten en diepten van het bestaan, gezamenlijk worden ervaren, hoog gehouden en gevierd, worden steeds kleiner. Het geestelijk leven raakt geïndividualiseerd. In de kleine groep, waarin men zich gemakkelijk in de ander herkent en door hem in eigen denken en het beleven bevestigd wordt, zoeken mensen een schuilplaats tegen de verzakelijking en geestelijke verarming van het leven. Deze verindividualisering van het leven geeft in onze tijd gestalte aan een bepaalde vorm van gemeente-zijn. Ik denk hierbij aan de menigte huisgemeenten en volstrekt onafhankelijk ,,evangelische gemeenten'' die overal ontstaan, verdwijnen, zich splitsen en weer opnieuw beginnen.

voorbeelden uit de geschiedenis

Wie met enig historisch gevoel naar de gestalte van de christelijke kerk kijkt stemt in met die oude romeinse zegswijze: ,,De tijden veranderen en de gemeente des Heren verandert mee''.

Tot aan de kerkreformatie van de 16e eeuw waren de westeuropese christenen door een boven-nationaal kerkverband met elkaar verbonden. De bisschop van Rome, de paus, wist via een hiërarchisch opgebouwde kerkstructuur over de landsgrenzen heen de gelovigen onder zich te verenigen. Dit kerkverband kwam op en beleefde zijn glorietijd in de eeuwen dat gestreefd werd naar een maatschappelijke, culturele en politieke éénheid van Europa, waarbij het oude westromeinse keizerrijk model stond.

De kerkreformatie verpersoonlijkte het christelijk leven. Je zou dit de heiliging kunnen noemen van de cultuur van die tijd, waarin de enkele mens als persoon op alle levensterreinen in de belangstelling kwam te staan. De tijd van de kerkreformatie was ook de tijd van de opkomst van de afzonderlijke nationale staten en het scherp trekken van landsgrenzen. Deze beide karakteristieken van die tijd, de verpersoonlijking van het leven èn de nationalisering van het leven, hebben mede gestalte gegeven aan de kerken der reformatie. Gelovigen waren niet langer met elkaar verbonden in de boven-nationale roomskatholieke kerk, maar in nationale kerkverbanden: de lutherse kerk van Duitsland, de nederlands-hervormde kerk, enz.

In het Engeland van de 17e eeuw en het Amerika van de 18e eeuw begon een nieuwe vorm van gemeente-zijn haar zegetocht door de christenheid: die van het ,,vrije kerk'' type, waarvan het baptisme één voorbeeld is. De ,,vrije kerk'' legt alle nadruk op de plaatselijke gemeenschap van wedergeboren christenen, die allen door de Geest geleid worden en met elkaar leiding aan de gemeente geven. De grote aandacht voor de plaatselijke gemeente relativeert het bovenplaatselijke kerkverband. De afzonderlijke autonome vrije gemeenten gaan op basis van vrijwilligheid maximaal een federatief verband aan. We merkten eerder reeds op, dat in de gestalte van de ,,vrije kerk'' maatschappelijke emancipatie en democratisering wordt opgepakt, gecorrigeerd en geheiligd. De gemeente in haar verandering in de tijden, heiligt de tijd waarin zij verandert.

heiliging van de verindividualisering?

De moderne verindividualisering van geloofsverbanden in huisgemeenten en volstrekt onafhankelijke evangelische gemeenten kan men duiden als een radicalisering van het ,,vrije kerk'' type. Zo'n gemeente is een ,,vrije kerk'' zonder een bovenplaatselijk verband.

In de opkomst van huisgemeenten en evangelische gemeenten is mijns inziens echter méér aan de hand dan een radicalisering van de autonomie van de plaaselijke gemeente.

De verindividualisering van het geloofsleven heeft vooral óók te maken met het zoeken naar zekerheid, duidelijkheid en herkenning, die in onze tijd alleen in een kleine groep gevonden kan worden. Een federatief verband als de Unie van Baptisten Gemeenten bestaat gedeeltelijk bij de gratie van een grote mate van vrijheid en vertrouwen die die deelnemende gemeenten elkaar schenken. Juist deze vrijheid wordt in de chaos van onze tijd als bedreigend ervaren. Juist dit vertrouwen is ondermijnd. Zijn leer en leven van de andere gemeenten nog wel geheel in overeenstemming met Gods Woord?

De opkomst van volstrekt vrije gemeenten zonder enige bovenplaatselijke relatie met andere gemeenten, waarvan de zuigkracht ook in onze Unie duidelijk voelbaar is, moet vooral uitgelegd worden als een reactie op de verzakelijking en chaotisering van de grotere levensverbanden. Gelovigen zoeken duidelijkheid en zekerheid in de kleine groep met strikt omschreven normen. Vrijheid is hierin een gevaar. Daarom is ook de band met andere gemeenten een potentieel gevaar.

Je kunt bovenstaande ook positief duiden. In de moderne tendens tot vorming van kleine huisgemeenten en evangelische gemeenten worden onze tijd van zoeken naar zekerheid in de kleine kring geheiligd.

Je kunt met de bijbel in je hand veel kritiek hebben op een verindividualisering van het gemeentelijk leven. Maar je kunt er in een bepaalde situatie ook iets positiefs over opmerken. In tijden van grote geestelijke bedreiging is een kleine gemeente met duidelijke grenzen een legitieme schuilplaats. Daarom kan de tendens tot zulke gemeenten iets hebben van ,,heiliging van onze tijd''.

de tijd tegen

Nu kom ik bij de vraag die als titel aan dit artikel is meegegeven: Heeft de Unie de tijd tegen? Ik meen dat dit ongetwijfeld zo is!

De verbanden waarin het geloof beleefd wordt en praktische gestalte krijgt, moeten in onze tijd kennelijk klein, overzichtelijk en duidelijk genormeerd zijn. De Unie lijkt daarvoor te groot (!), en als federatief verband teveel bedreigende vrijheid te impliceren.

De grote verbanden waarin we tegenwoordig staan zijn alle puur zakelijk. Misschien ligt daar, voorlopig, een functie voor de Unie: in een reducering tot een zakelijke dienstverlening van de gemeenten aan elkaar, zonder de belasting van gezamenlijke projecten waarop een geestelijke en theologische hypotheek rust.

Vervolg op pagina 5 - 2e kolom

van deze kant bekeken

ACHTER DE SCHERMEN

Huizinga

Voorzover ik kan nagaan heb ik nog nooit over de gelijkenis van het onkruid gesproken of geschreven. Wat weerhield mij? De zaaier heb ik meerdere malen over de akker zien gaan. Vermoedelijk heb ik geen raad met de onkruidzaaier geweten. In een laat uur dacht ik over de gelijkenissen van Jezus. Herhaaldelijk probeert hij het koninkrijk der hemelen door een verhaal te verduidelijken. Een man spit in de grond en vind een schat. Een koopman zoekt jaar en dag naar dé parel. Een mosterdzaadje wordt een boom. Hier duikt plotseling een onkruidzaaier op en deze angstaanjagende tijd zal me gedreven hebben de nachtelijke sluiper na te gaan. Het is niet zo eenvoudig. Toen zag ik een beeld. Er was een scherm opgesteld, waarop iets geprojekteerd kan worden. U en ik zitten aan deze kant en aan de andere kant bewegen zich figuren. Ze worden door een felle lamp beschenen. Hun schaduwbeelden vallen op het doek. Ze bewegen zich. Ze praten. 't Is openbaring en versluiering tegelijk van wat daar achter de schermen zich afspeelt. Wat wij zien en horen is vaag en zwak, onvoldoende om precies de figuren te beschrijven maar genoeg om te konstateren dat ze er zijn. 't Is veel meer dan niets, maar alles is het niet.
De Eerste is de man die goed zaad in z'n akker zaait. Dat moet het zaad van het hemelse rijk zijn. Prachtig zaad, gezond, kiemkrachtig en een heerlijke oogst belovend. Er wordt voor regen gezorgd en voor een warme zon. De velden zullen bedekt zijn met golvend gewas en in de dalen zingen de gezegende bewoners die in een soort hemel op aarde leven. Het zaad, dat zijn woorden van bevrijding, verlossing, hoop, geloof en liefde en de vreugde is zo gaaf als een lentemorgen. Het licht schijnt overal. Dan verschijnt uit het duister en toch in de nacht de tweede figuur. Hij sluipt over de akker en zaait zijn zaad tussen wat door de Eerste gegeven werd. Niemand kan hem zien. Zijn werk is een werk der duisternis en boosaardig stapt hij over het veld, overal afgunst, gramschap en bitterheid uitstrooiend. Zijn gedachten en woorden zijn distels en doornen. Tegen dat het licht wordt verbergt hij zich en kijkt vanuit z'n schuilplaats naar de toekomst.
Dat hebben we op het scherm gezien. Wij zitten aan deze kant en er is geen mogelijkheid om op te staan en het scherm omver te halen zodat we de verborgen werkelijkheid in de ogen kunnen zien. We luisteren naar wat de Eerste zegt over dit merkwaardig gebeuren, maar onze vragen over de tweede worden niet beantwoord. Waarom is die er en vanwaar kwam hij en wat bezielt hem om zo al wat goed is te bederven?
Zo is het gegaan in de eerste tuin van God op aarde waarin de mens naar hartelust kon leven. Die ene boom roept wel vragen op. Zoals: waarom staat die daar nou? Maar daar kun je nog een antwoord op vinden. Doch die slang, met die stem en met dat grenzen aantastend aanbod. Deze zwarte aanval op God van deze onkruidzaaier. Misschien meent u een antwoord te vinden in Jesaja 14 of Ezechiël 28, maar daar spreken de profeten over de vorsten van Babel en Tyrus. Alhoewel ... wat daar staat geeft te denken.
Des Heren is de aarde en zij is zijn akker. Ze werd en is een slagveld geworden. God gaf Noach wel een schoongewassen wereld maar hij en de zijnen droegen het verkeerde zaad in de plooien van hoofd en hart. God probeert het met één man weg te roepen uit zijn omgeving, zijn familie en God wil hem, Abram, en z'n nakomelingen maken tot een volk dat hem zal dienen. Deze poging eindigde in de donkerste vrijdag. De lege tempel Gods verbrandde en de heilige stad werd een puinhoop. Het volk werd verstrooid onder alle volken.
Jezus kwam, maar nauwelijks had zich het water van de Jordaan na zijn doop weer gesloten of daar was weer de tweede, die Jezus aanried stenen in brood te veranderen. Een mens, en helemaal Gods zoon, heeft toch recht op een stuk brood. De satan =, de tegenpartijder neemt Jezus mee naar de heilige stad, Jeruzalem, naar het huis van God en geeft hem de gedachte van het dak te springen, daarbij de Schriften citerend! Als Jezus dat voorstel afwijst, voert de duivel hem op een heel hoge berg en laat hem de glorie van alle rijken zien en zegt: U zal ik al deze macht geven en hun heerlijkheid, want zij is mij overgegeven en ik geef haar wie ik wil. Met andere woorden: ik ben hier heer. Kniel voor mij neer. Het gaat u toch om deze wereld? Daartoe kwam u toch?
Job kan u over deze onkruidzaaier wat leren en zonder woorden kan het Judas. Luther zei: ,,Hoe machtig en trots draagt de aartsvijand Gods zijn list en bedrog als wapenrusting nog!''
Maar wie in de tuin van Jozef van Arimatea wandelt haalt opgelucht adem en zingt het lied van Luther helemaal uit. (Lofzangen en gebeden nr. 173).

LEZERS AAN HET WOORD

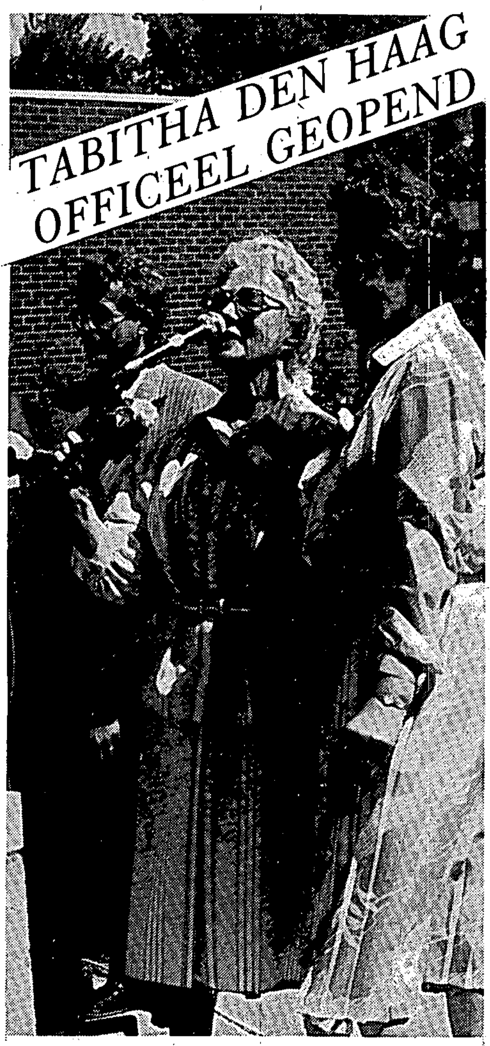

NA HET STERVEN

Broeder v.d. Vlis geeft in zijn antwoord op het artikel van zr. De Haan-v.d. Steen o.a. een definitie van de mens. De mens bestaat uit lichaam (stof der aarde) + geest (levensadem) = een levende ziel, of zoals de nieuwe vertaling zegt: een levend wezen.
Wat ik heb gemist in beide artikelen van deze broeder is dat de Bijbel ook een definitie geeft van de nieuwe wederomgeboren mens. Deze mens is geboren uit God (Joh. 1:13). Deze mens bestaat uit water en Geest (Joh. 3:5).
Om uit God geboren te worden is uitsluitend nodig: Geloven dat Jezus de Christus is (1 Joh. 5:1).
Het is voorts de enige mogelijkheid om het Koninkrijk Gods te zien, dan wel binnen te gaan (Joh. 3:3-6).
Allen die uit God geboren zijn, die Hem hebben aangenomen, hun heeft Hij macht gegeven kinderen Gods te worden (Joh. 1:12). Wat, blijkens het gestelde in Joh. 3:6 uit God, die Geest is, geboren is, is geest. Derhalve is dit in feite het geboorteproces van de geestelijke mens. Dat betekent dat de eerste definitie van de (oude) mens, zoals in het begin omschreven, niet meer van toepassing is op de nieuwe wederom geboren mens. Zo is dan wie in Christus is, een nieuwe schepping: het oude is (definitief) voorbijgegaan, zie, het nieuwe is gekomen. Dit alles is uit God (2 Cor. 5:17). In deze hoedanigheid, op dit geloof, laten baptisten zich toch dopen door onderdompeling, een doop die niets te maken heeft met het al of niet volwassen zijn.
Wat heeft dat nou te maken met het onderwerp ,,Na de dood'', zal misschien worden verondersteld.
Jezus heeft zelf meerdere malen gezegd wanneer iemand eeuwig leven heeft, niet krijgt, maar heeft Joh. 3:36, 6:57, 6:58 en 11:26 spreken daarover duidelijke taal.
Terugkoppelend naar de tekst in Joh. 1:12 en 13 kan niet anders worden gesteld dan dat eeuwig leven een absolute zekerheid is voor de uit God geboren mens.
De konsekwentie van een dood is een begrafenis.
Dit ritueel heeft in ons geloofsleven echter plaats gehad in de doop. Wij weten toch dat, krachtens het gestelde in Rom. 6:3 wij die in Christus Jezus gedoopt zijn, in Zijn dood gedoopt zijn. Wij zijn dan met Hem begraven door de doop in de dood opdat, gelijk Christus uit de doden opgewekt is door de Majesteit des Vaders, zo ook wij in nieuwheid des levens zouden wandelen. Col. 2:12 spreekt daar ook van.
Deze geloofszekerheid los te laten brengt ons licht in aanmerking voor het verwijt uit 1 Cor. 2:14: Doch een ongeestelijk mens aanvaardt niet hetgeen van de Geest Gods is, want het is hem dwaasheid,....
Laten we liever vasthouden aan het gestelde in 1 Cor. 2:15: De geestelijke mens beoordeelt alle dingen, zelf echter wordt hij door niemand beoordeeld: Wij hebben de zin van Christus.
Nunspeet

J. van den Berg

TABITHA DEN HAAG OFFICEEL GEOPEND

de oud-diaconessen Frouk Sijbesma en Janke Veenstra verrichten de officiële opening

Tabitha in Den Haag is open!!!
Dat geven wij u graag met een paar uitroeptekens door!
Op 31 mei jl. vond de officiële opening plaats van de jongste telg uit de Tabitha-familie. Maar eigenlijk is Den Haag de moeder van Tabitha-gezin, want alweer 22 jaar geleden (op 31 mei 1963) werd een radiotoespraak gehouden ter ere van het 25-jarig bestaan van ,,Tabitha'' in Scheveningen.

Adembenemend mooi weer was het die vrijdagmiddag. In de schitterend aangelegde tuin van ons nieuwgebouwde verzorgingstehuis zochten talloze genodigden, personeel en belangstellenden een goed plekje om de officiële opening mee te maken. De zon straalde ieder tegemoet, de sfeer was geweldig en een orkest rondom de vijver maakte de feestvreugd kompleet. Bewoners namen plaats achter de ramen om niets te hoeven missen van de gebeurtenissen van deze middag. Alles was gereed en ieder was er klaar voor....

Bijzondere genodigden waren de dames Sijbesma en Veenstra. Zij zouden het ,,nieuwe Tabitha'' officieel voor geopend verklaren. Dit gebeurde door de onthulling van een speciaal voor deze gelegenheid vervaardigd kunstwerk (van de heer Kortekaas) dat de discipelin Tabitha voorstelt (men leze Hand. 9:36-43). Niemand beter dan deze twee diakonessen konden zo het ,,oude'' Tabitha tijdperk afsluiten – waar zij met zeer veel inzet en liefde gestalte aan hebben gegeven - en het ,,nieuwe'' tijdperk inluiden!
In haar toespraak wees zuster Veenstra op de doelstellingen van toen die nu verder uitgebouwd kunnen worden. ,Dankbaar mogen wij zijn dat dit werk zo door heeft kunnen gaan onder de zegen van de Heer.

In de tuin hielden vervolgens meerdere sprekers hun toespraak: wethouder H. J. J. Bruning gaf het beleid van de burgelijke overheid aan. Voorzitter ds. K. M. Gerritsen schetste de ontwikkelingen van het begin tot nu toe.
Ir. W. Bertels, lid van de bouwcommissie en lid van het bestuur, wijdde op originele wijze uit over het vele werk dat bestuur en commissie de laatste jaren hebben verricht (in de 50 vergaderingen). Architekt v.d. Mei onderstreepte de moeilijkheidsgraad van het tot stand gebrachte bouwwerk en bedankte de vele bedrijven die hun medewerking hebben verleend.
De heer G. Kruithof, direkteur van Tabitha, benadrukte het samenwerkingsverband tussen de gezinszorg, het ouderenwerk in de wijk, het groene kruis en ouderen uit de wijk.
De openheid en het luisteren naar elkaar kan dan resulteren in een goed stuk samenwerking, ook inzake de wijkfunktie van Tabitha.
Hem werd toegewenst: Maak er wat van!!!
Last but not least noemen we hier het aanbieden van een schilderij door enkele bewoners van Tabitha, als geschenk voor het nieuwe huis!

Tot slot werd er een feestelijke receptie gehouden en kon men bestuur en direktie gelukwensen met dit prachtige gebouw.
Blijde gezichten overal, sfeer en vrolijkheid kenmerkten deze gezellige dag.
Ook was er de gelegenheid tot omzien naar het nog nabije verleden: een tentoonstelling met foto's uit ,,de oude doos'' en artikelen uit ,,De Christen'' en ,,Jong leven'' brachten dit verleden in woord en beeld. Dankbaarheid kan er zijn dat dit werk dóór gaat!

Hoeveel mensen eerder in de week al geweest zijn is moeilijk te schatten. Veel was er al de revue gepasseerd voorafgaand aan deze officiële opening.
Op de donderdagavond kon het personeel, samen met het hoofdbestuur en familieleden genieten van een heerlijke ontspanningsavond, die gevierd werd in een franse sfeer.
's-Middags was het huis ei-vol, toen familieleden van bewoners en belangstellenden uit de wijk de gelegenheid werd geboden nader kennis te maken met dit verzorgingshuis d.m.v. een rondleiding.
Alom was er bewondering en zelfs wijkbewoners die hadden geprotesteerd tegen de bouw lieten zich aan het einde van de middag inschrijven...

Al met al zeer bijzondere dagen. Zeker ook de woensdagavond met een optreden van het Christelijk Mannenkoor Scheveningen voor de bewoners. 's-Middags hadden de bewoners al kunnen genieten van een goed lopende modeshow, met als extra attraktie een prachtige bruid en bruidegom, kompleet met bruidsmeisje en jonker!

Bemoedigd door de vele blijken van meeleven (het huis staat nóg vol met bloemstukken) gaan we dóór.
Bewoners een thuis geven, aandacht voor mensen in de wijk en wat al niet meer. Tabitha is open voor ieder. Komt gerust eens langs en zie het met eigen ogen.

Wout Huizing

vooraangezicht

waarom verlieten zij hun kerk?

HET LEGE TESTAMENT

een boekbespreking

Piet van der Ploeg verrichtte in het kader van een hoofdvakstudie godsdienstsociologie een onderzoek naar de motieven van jongeren tussen 16 en 25 jaar om hun lidmaatschap van de gereformeerde kerken in Nederland op te zeggen.

Niet alleen de motieven, ook de vraag: waar zijn ze geestelijk terechtgekomen, speelde in het onderzoek mee.
Het boek behelst 16 interviews met deze jongeren, vrouwen en mannen, werkenden en werklozen, studerenden, afkomstig uit steden en dorpen en uit alle sociale milieus. In een tweede deel volgt de analyse van deze interviews. Het gaat - ter verduidelijking -om jongeren die in de stad Groningen hun lidmaatschap beëindigden. In totaal kwam de onderzoeker de namen van ruim 50 jonge kerkverlaters op het spoor. Voor een niet-socioloog is het niet mogelijk te beoordelen of een onderzoek als dit, dat gebaseerd is op interviews met 16 mensen, representatief genoeg geacht kan worden voor het trekken van ten dele zeer verregaande conclusies.

Uit de interviews komt duidelijk naar voren dat de betrokkenheid van de ouders bij het kerklijke leven over het algemeen matig was, en matiger werd in de loop der tijden. Anders gezegd: voor de ouders was/is de gereformeerde kerk niet meer dát. Eveneens blijkt dat niet pas met de kerk gebroken werd toen men op eigen benen kwam te staan, maar dat reeds rondom de 13, 14-jarige leeftijd de belangstelling voor de kerk tanende was en verdween. Het briefje met de mededeling, dat men geen lid meer van de kerk wenste te zijn, kwam naderhand, veelal als gevolg van pogingen van de kerk om de band met de jongere te vinden, c.q. te herstellen.
Men kan dus zeggen: de opvoeding heeft gefaald. Maar belangrijker is de vraag: waarom heeft de opvoeding gefaald? Dat komt slechts ten dele uit de doeken. Van de Ploeg wijst echter de secularisatie (de verwereldlijking, in de zin van: de wereld wordt werkelijkheid voor de kerk) als hoofdschuldige aan. Toen jongeren de wereld leerden kennen (niet in de zin van bioscoop, dansvloer, e.d., maar in de zin van levenswerkelijkheid waarin men verkeert en waaraan men zich niet kan onttrekken), toen ontdekten zij dat zij met de bijbel en met de leer van de kerk niet uit de voeten konden.

De vraag: hebben deze jongeren de kerk verlaten omdat zij elders een geestelijk tehuis vonden, of hangen zij een godsdienstige beweging aan, die in de plaats van het kerkgebonden geloof getreden is, wordt ontkennend beantwoord. De kerkverlaters zijn niet anders-gelovig, of anders-religieus. Godsdienst als zingeving aan de dagelijkse werkelijkheid bestaat niet voor hen. De zin van het leven is: goed zijn voor elkaar, er het beste van maken, proberen zo plezierig mogelijk door de tijd van het leven te komen.
Van der Ploeg is duidelijk van mening, dat kerkverlating-door-jongeren geen tijdsverschijnsel is. Ook is hij duidelijk van mening dat mensen best zonder godsdienst kunnen leven; mensen lèven ook praktisch zonder godsdienst. Zeer tot verbazing van veel kerkmensen, die menen dat op de een of andere manier alle mensen wel religieus zijn. Van der Ploegs ontdekking, of conclusie, komt overeen met mijn eigen ervaringen tijdens mijn ziekenhuispredikantschap. Er zijn zeer veel mensen die op geen enkele wijze enige interesse hebben voor de vragen naar de zin van leven en dood, enzovoort. Het is bepaald onthutsend te ontdekken dat de mensen zelfs geen vrees voor de dood hebben, terwijl de bijbel toch zegt dat de mens zijn hele leven door vrees voor de dood begeleid wordt (Heb. 2:15).

Niet ontkend kan worden dat vele ouders in onze gemeenten met de vraag zitten: waarom willen onze kinderen niet naar de kerk? Of: waarom hebben een of meer van onze kinderen zich - na hun doop - aan de gemeente onttrokken? Positief betekent dat: wat moeten wij doen om onze kinderen voor de Heer en voor de gemeente te winnen? Dat zijn levensvragen voor de gemeente van vandaag en morgen.
Het onderzoek van Van der Ploeg kan helpen de discussie op gang te brengen en diepgang te verlenen. Daarom beveel ik het boek graag aan voor allen, inzonderheid voor hen die verantwoordelijkheid dragen in de gemeenten.
Hinderlijk vind ik het gebruik van het woord ,,onverschil'' naast ,,onverschilligheid''. Letterlijk betekent ,,onverschil'' dat er geen verschil is. Onverschilligheid is gelijk aan belangstellingloosheid.
Een vraag die met de methode van het onderzoek te maken heeft, is de volgende: verlaten alle jongeren uit zwak-geïnteresseerde ouders de gereformeerde kerk? Ik dacht bij het lezen van het boek voortdurend aan een ander soort onderzoek, dát naar de oorzaken van verkeersongevallen op een berucht kruispunt. In zo'n onderzoek wordt nagegaan onder welke weersomstandigheden, op welke dagen van de week, op welke uren van de dag, met welke soort voertuigen, met welke soort chauffeurs (jongeren, ouderen, (on)ervaren, vermoeiden, enz.) de ongelukken gebeurd, of veroorzaakt zijn. Wat mij betreft, gaat het om 200 ongevallen. Maar wie beantwoord de vraag waarom in datzelfde tijdsbestek 10.000 ándere chauffeurs zonder ongevallen dat kruispunt zijn gepasseerd?
Waaraan ligt het, dat niet álle gereformeerde jongeren hun kerk verlaten? Dus ook: waaraan ligt het, dat niet álle ouders de betrokkenheid bij de gereformeerde kerk verliezen?
Uitgeverij T. Wever, Franeker, geeft dit boek (paperback, 224 pagina's) uit; voor *f* 25,— kan met eigenaar worden.

Ploeger

Vervolg van pagina 2

Als baptisten moeten we de ontwikkelingen van onze tijd zeer serieus nemen. Dat heeft alles te maken met onze geestelijke identiteit. We zijn geen traditioneel eerbiedwaardig kerkgenootschap, dat het zich kan permitteren om vanuit de superieure hoogte van de traditie op de woelingen der tijden neer te zien. Als baptisten hebben we altijd geleefd en zijn gegroeid in de geestelijke frontposities op het slagveld der tijden. Dat hangt samen met onze verworteling in de opwekkingsbeweging, die altijd floreert in de crises der tijden.
Baptisten gemeenten zijn verplicht ,,bij de tijd te zijn''. We zullen - willen we drijvende op de stroom der tijden toekomst hebben - een positief antwoord moeten geven op de geestelijke ontwikkelingen van onze tijd. Dat kon wel eens een fundamentele herbezinning nodig maken op de Unie. Hoe kunnen we positief reageren op de behoefte aan geestelijke zekerheid en duidelijkheid in kleine overzichtelijke geestelijke verbanden?

MEDEDELINGEN MEDEDELINGEN MEDEDELINGEN MEDEDELINGEN MEDEDELINGEN

MEDEDELINGEN

MEDEDELINGEN MEDEDELINGEN MEDEDELINGEN MEDEDELINGEN MEDEDELINGEN

Sekretaris Baptistengemeente Rotterdam Zuid is thans de heer J. Peereboom, Boeroestraat 2, 2905 SK Capelle a/d IJssel. Tel. 010-512021.

Vervolg van pagina 1

Wie de gemeenten kent (en het kennen van de gemeente loopt altijd langs de weg van de teleurstellingen) en tòch in die gemeenten de Heer wil dienen die doet dat niet om de nestgeur maar omdat de Heer daartoe roept. Dat is een geestelijk en zakelijk gegeven.

Het zal anderen ook wel gaan als mij: wie op deze tijd ziet en op de gemeenten in die tijd, die wordt het wel eens bang te moede.
Zullen onze gemeenten tegen de uitdagingen van onze tijd opgewassen zijn en een getuigende gemeente midden in de wereld zijn? Of zullen ze uit zelfbehoud zich opsluiten in het eigene, het baptistisch eigene of het evangelisch eigene, en de wereld de wereld laten? Of - ook dat gevaar dreigt - zo in de ban komen van deze tijd dat ze erin versmelten? Het is een teken van hoop en een sein voor de toekomst dat onze Heer steeds weer mensen roept en inspireert om in onze gemeenten Hem te dienen en van Hem te getuigen. Daarom is het zo'n blijde ervaring om met mensen die door deze roeping worden gedreven, te werken, om samen met hen de Schrift te spellen, de geschiedenis te lezen, de gemeenten en hun dienst te doorvorsen. Zij zijn een signaal voor onze gemeenten en voor onze tijd, een signaal van toekomst.

uit het Uniebureau

Unieberichten

De vakantie is voorbij, het werk hervat. Dat geldt ook van de werkzaamheden, die in/vanuit het Uniebureau worden verricht. Die hebben trouwens in de vakantieperiode niet stilgelegen. Weliswaar verscheen **De Christen** slechts om de veertien dagen, maar de berichtgeving ging gewoon door.
Deze week hebben wij een aantal brieven en mededelingen aan de gemeenten gezonden:

* een rondzendbrief van de zusters *A. Oppenhuizen* en *D. Rosier* uit Kassiri (Sierra Leone), die voor publikatie in de gemeentebladen is bestemd;
* een brief van *ds Chr. Eijer,* eindredakteur van *De Zaaier,* waarin deze een lans breekt voor het oudste evangelisatieblad in Nederland;
* een brief aan de raden en evangelisatiekommissies van onze gemeenten, ook van *ds Chr. Eijer,* die over het Kerstnummer van dit blad handelt;
* een mededeling van *zr A. W. Lindenborn-De Graaff* over een nieuwe ontmoeting voor alleenstaanden, bestemd voor publikatie in de gemeentebladen;
* een bericht van de Stichting Oecumenische Hulp aan Kerken en Vluchtelingen (met bijlage) over de huidige situatie in Zuid-Afrika.

Binnenkort hopen wij de gemeenten een nieuwe zending brieven te sturen.

Representatie

Zoals u weet, laat de Commissie der Unie zich bij verschillende, doch niet alle gebeurtenissen vertegenwoordigen. Niet bij het afscheid van een voorganger, om een voorbeeld te noemen; tenzij deze met emeritaat gaat of zijn werk in de gemeente neerlegt. Maar bij een intrede wordt er, indien enigszins mogelijk, wel een afgevaardigde gestuurd.
De komende weken zal de Commissie der Unie bij de volgende gelegenheden *acte de présence* geven:

* op 8 september bij de intrede van br R. G. van Norel te Nieuw Buinen *(ds A. Nijland);*
* op 8 september bij het afscheid van ds M. G. Boeschoten, geestelijk verzorger bij de inrichtingen van het Ministerie van Justitie te Utrecht *(zr A. M. Nederlof-Grobben);*
* op 20/21 september in de CC-vergadering van de Nederlandse Baptisten Jeugd Beweging te Sint Nicolaasga *(zr A. M. Nederlof-Grobben);*
* op 22 september bij de intrede van ds K. M. Gerritsen te Winschoten *(ds W. Kos);*
* op 6 oktober bij de intrede van ds H. G. Boskamp te Ede *(br A. Niessink).*

Een GBS-zondag

Enige tijd geleden heeft de Stuurgroep Gemeentebijbelschool de UC in kennis gesteld van haar voornemen om een zondag in de maand september tot GBS-zondag uit te roepen. De Commissie der Unie heeft daarmee gaarne haar instemming betuigd.
Inmiddels heeft de werkgroep voorlichting in een brief de gemeenten en voorgangers daarover nadere mededelingen gedaan. De GBS-zondag is op 15 september, zo blijkt uit de brief, die de werkgroep vergezeld laat gaan van een handreiking aan de voorgangers.
Als thema voor de GBS-zondag is gekozen: ,,De kennis van Gods Woord vermeerderen - hoe doen we dat?'' De gemeenten en voorgangers is gevraagd om verslag van hun bevindingen te doen en hun reakties te zenden aan *ds P. Jager* te Stadskanaal.
We geloven, dat de Stuurgroep Gemeentebijbelschool hiermee een goed initiatief heeft genomen. Mét u zijn we natuurlijk benieuwd, hoe de gemeenten dit oppakken en uitwerken. De GBS-zondag kan bijdragen tot hernieuwde bezinning, inspiratie en toewijding!

Bijeenkomsten

Met dat de vakantie voorbij is en het werk hervat, zijn ook de vergaderingen weer begonnen. De meeste kommissies zijn al bijeengeweest.
Zo vergaderde het Dagelijks Bestuur van de Commissie der Unie op 2 september. Het had daarbij (o.a.) een gesprek met de broeders *W. Hoen* en *P. H. Stellinga* over de Jongeren Avé, waartoe de Nederlandse Baptisten Jeugd Beweging het initiatief heeft genomen.
Op 17 september heeft de UC een ontmoeting met de Commissie voor de Opleiding (plus docenten en leden van het Curatorium). Daarin zal het gesprek worden voortgezet over de ,,Nota grondslag en doelstellingen van de voorgangersopleiding'', die ook in het AV-boek 1985 is gepubliceerd.
Dan komt de UC op 23 september bijeen voor haar eerste ,,gewone'' vergadering in het nieuwe seizoen. Behalve de gebruikelijke agendapunten is er des avonds een gesprek met de Zangbundelkommissie, dat om 19.00 uur begint.
We noemen u deze vergaderingen, bijeenkomsten en gesprekken niet alleen bij wijze van informatie, maar ook met de bedoeling, dat u het werk van de UC - en van de andere kommissies en werkgroepen in de Unie - in uw voorbede zult gedenken.

NZR-kalender

De nieuwe zendingskalender is verschenen! We hebben u daar op 26 juni al een brief over geschreven; maar toen was het nog niet zover. Nu wel dus - en we kunnen alleen maar zeggen: Een schitterende kalender, in prachtige kleuren uitgevoerd. Hij bevat ,,sprekende'' afbeeldingen van weefdoeken van Afrikaanse vrouwen uit Botswana.
Over dat land en zijn bevolking geeft de kalender veel informatie. We verwachten daarom uw bestelling, liefst centraal per gemeente of plaatselijke zendingswerkgroep. De kalender kost *f* 7,— per eksemplaar, waarmee u bovendien ons zendingswerk financieel steunt: Uniebureau, Biltseweg 10, 3735 MC Bosch en Duin.

AV-kandidaten

* *br A. R. Schaap* (direkteur Kort Middelbaar Beroepsonderwijs te Buitenpost, geboren te Musselkanaal in 1944, lid van de gemeente te Kollumerzwaag, jeugdleider in deze gemeente, momenteel geen taak in de Unie);
* *ds J. Schuil* (ziekenhuispredikant te Zwolle, geboren te Sneek in 1943, lid en voorganger in bijzondere dienst van de gemeente te Zwolle, geen taak in de Unie).

En voor de Unie Zendings Commissie:

* *zr D. Lindeman-Kolbe* (direkteur van een B.V. te Oosterbeek, geboren te Groningen in 1935, lid van de gemeente te Arnhem, idem van het zangkoor en presidente van de plaatselijke Zusterhulpafdeling, geen taak in de Unie);
* *zr M. E. Rozema-De Haan* (wonend te Linne, geboren te Veenwouden in 1945, lid van de gemeente te Treebeek, geen taken in de gemeente en de Unie).

De verkiezing van leden van de UC en de UZC vindt plaats op de komende Algemene Vergadering te Winschoten.

Ontvangt u onze hartelijke groeten!

J. A. Brandsma/ A. van den Hoef

nieuws
dc mededelingen
actueel

TENTCAMPAGNE SCHEEMDA

Van 27-29 september wordt op het Vredehoventerrein te Scheemda een tentcampagne gehouden, uitgaande van de plaatselijke hervormde en gereformeerde kerken alsmede van de baptisten gemeente te Winschoten. Aanvang 19.20 uur met voorzang. Er is medewerking van zang- en muziekgroepen.

ZENDINGSDAG GEWEST HOLLAND

Zaterdag 21 september in Silo, Herenstraat 36, Utrecht, bestemd voor zendingswerkgroepen, kontaktpersonen en verdere belangstellenden in het Gewest Holland. Aanvang 10.00 uur; sluiting 14.30 uur. Zr. J. de Jonge-Van Oosten spreekt over de nood in Noord-Kameroen. Tevens vindt de presentatie plaats van het nieuwe project: eten voor Noord-Kameroen.

(K.B.)

AFSCHEID IN VRIESCHELOO

Zondag 29 september a.s. neemt br. H. G. Boskamp, beroepen voorganger te Ede, afscheid van de gemeente te Vriescheloo in een dienst die om 9.30 uur begint in het kerkgebouw, Wedderweg 31. Na de dienst is er gelegenheid afscheid te nemen van de familie Boskamp.

VOORGANGERS-CONVENT REGIO HOLLAND

Maandag 23 september om 12.30 uur in de Triumfatorkapel, Alpen a.d. Rijn. Dit bericht is een herinnering en tegelijk een extra verzoek om aanwezig te zijn.

(A. v.d. B.)

15 JAAR MUZIKALE FRUITMAND

De EO organiseert t.g.v. dit jubileum op 28 september a.s. vanaf 10.30 in de Veluwehal, Barneveld een feestelijke dag met medewerking van solisten, koren en verschillende sprekers. Gratis toegangskaarten zijn te verkrijgen bij het VVV-kantoor, Gasthuisstraat 10, Barneveld, of te bestellen bij EO, afd. In- en Externe betrekkingen, Postbus 565, 1200 AN Hilversum; tel. 035-852641, toestel 258.
Rolstoelgebruikers kunnen op het NS-station in Barneveld een beroep doen op hulp van EO-medewerkers, die herkenbaar zijn aan een oranje EO-band.
De muzikale fruitmand behoort tot een der meest beluisterde radio programma's; zelfs in supermarkten kan men hem horen.

NAJAARSCONFERENTIE FRIESE BOND

Zaterdag 29 september in de baptisten kerk te Makkum, C. Lenigestraat. Ook de evangelisatiewerkgroepen worden bij deze uitgenodigd. Ds Eijer zal over Evangelisatie spreken.

(J. Bijlsma)

JUBILEUMVIERING TE SNEEK

In verband met het 25-jarig ambtsjubileum van br. K. Corporaal nodigt de gemeente Sneek belangstellenden hartelijk uit tot bijwoning van een herdenkingsdienst op zaterdag 21 september a.s. om 15 uur in de baptisten kerk, Willem Lodewijkstraat 4. Aansluitend aan de dienst is er gelegenheid de jubilaris en zijn gezin te feliciteren. Daarna volgt een broodmaaltijd. Om 20 uur begint een feestelijk samenzijn. Zij die logies wensen, kunnen dat opgeven aan br C. Visser, Goeman Borgesiusstraat 33, 8603 BH Sneek; 05150-16777.

NIEUWE ONTMOETING ALLEENSTAANDEN

Vanuit de groep mensen die in april in Zwolle bij elkaar was is de vraag naar voren gekomen naar verdere mogelijkheden tot contact tussen alleenstaanden.
Omdat velen een dag te kort vonden is nu een kort weekend gepland, n.l. vrijdagavond 8 uur tot zaterdagavond 8 uur, 29 en 30 november a.s. Plaats van ontmoeting zal zijn Recreatiecentrum ,,De Stoppelberg" te Beekbergen (bij Apeldoorn). Goed bereikbaar met openbaar vervoer. Er zijn 2-persoons kamers met douche en toilet.
De prijs is *f* 50,— per persoon.
U kunt zich aanmelden bij mevr. D. H. de Vries-Heilbron, Paduaweg 39, 3734 GH Den Dolder. Doet u dit wel zo snel mogelijk en in ieder geval vóór 15 oktober a.s. Wilt u bij uw opgave s.v.p. uw leeftijd vermelden?
De grens voor het aantal deelnemers is 50 personen, dus ,,wie het eerst komt, het eerst maalt..."

Het bedrag van *f* 50,— gelieve u eveneens zo spoedig mogelijk over te maken op bankrek. 43.36.77.279 of postgirorek. 811940 t.n.v. penn. Ned. Bapt. Vrouwen Bew. N.B.V.B., Ruinerbrink 255, 7812 RG Emmen. In verband met de organisatie van het weekend bent u eerst na betaling officieel aangemeld.

Nadere gegevens ontvangt u daarna in een persoonlijk aan u gericht schrijven.

Het zal fijn zijn elkaar weer te zien en te spreken, want daarvoor zal nu ruimschoots gelegenheid zijn.

Inmiddels allen hartelijk gegroet,

Ans Lindenborn

INTREDE TE EDE

In een bevestigings- en intrededienst te Ede, in de muziekschool aan de Brouwerstraat 26, zal op zondag 6 oktober a.s. br H. G. Boskamp aan de gemeente verbonden worden. De bevestiging zal plaatsvinden door de oud-voorganger, br. J. Muilwijk. Aanvang van de dienst: 10 uur.

BIJBELS HEBREEUWS EN GRIEKS

Wie, met een mavo-diploma op zak, interesse heeft voor het volgen van een tweejarige cursus bijbels hebreeuws en grieks, melde zich om inlichtingen bij Dagmaat-secretariaat, Fazantstraat 46, 2162 GM Lisse; 02521-13321. De cursussen worden gegeven in Haarlem en in Lisse.

VERGADERING ZENDINGSWERKGROEPEN GEWEST DRENTHE

Op zaterdag 28 september zal in ,,Het Baken", Kerspellaan 2 te Emmen een vergadering worden gehouden, waarvoor alle zendingswerkgroepen en kontaktpersonen in ons gewest hartelijk worden uitgenodigd; aanvang 2 uur.
Het eerste deel van de vergadering houden we samen met de najaarsconferentie van gewest Z.O.-Drenthe.
Hier zullen namens de U.Z.C. Zr. C. J. Edens-Veldman en ds. Posthumus aanwezig zijn. Het tweede gedeelte is dan onze ,,eigen" vergadering. De agenda werd onlangs aan de kontaktpersonen toegezonden.

F. S. -D.

HOELANG, HERE?

Zo begint David in psalm 13 zijn gebed, waarin hij zich bitter beklaagt. Het is hem droevig te moede. Hoelang, Here? Zult Gij mij voortdurend vergeten? Hoelang zult Gij uw aangezicht voor mij verbergen? Hoelang zal ik plannen koesteren in mijn ziel, kommer hebben in mijn hart, dag aan dag? Hoelang zal mijn vijand zich boven mij verheffen? Aanschouw toch, antwoord mij, Here, mijn God!

David voelt zich in de steek gelaten door God. Hij denkt dat deze hem met opzet vergeet en Zich verborgen houdt, zodat David hem niet kan zien.
Je krijgt een beetje de indruk dat David zich schaamt voor zijn geloof in God tegenover de ongelovigen, de mensen die zeggen: Er is geen God. Hij noemt deze mensen zijn tegenstanders. Hij voelt zich door hen gadegeslagen, bespot en misschien wel bedreigd.
Hun redeneringen zitten zo goed in elkaar, toendertijd en ook in onze dagen! Hoe kan er nu een God zijn? Kijk toch eens om je heen? Naar de mensen, die elkaar afslachten, naar de volkomen willekeurigheid van de dood. Een oud en afgeleefd mens, die graag zou heengaan, blijft maar doortobben en een jonge moeder van drie kindertjes sterft. Of kijk naar de natuur, naar de wrede wetten van eten en gegeten worden. Doe je ogen nu eens open en kijk dan toch:

Uitgave van de Baptisten Gemeenten in Nederland
Redaktie: Mevr. A. W. Lindenborn-de Graaff, ds H. Ploeger, prof. dr. J. Reiling, dr. O. H. de Vries, ds C. van Wier. Alle kopij te zenden aan de eindredakteur ds H. Ploeger, Kraaienstein laan 10, 6825 DH Arnhem.
Voor abonnementen en advertenties: Administratie De Christen, Biltseweg 10, 3735 MC Bosch en Duin. Abonnementsprijs bij vooruitbetaling ƒ 43.— per jaar, voor abonnees in het buitenland ƒ 60.— per jaar.
Administratie: De Vinkenhof, Biltseweg 120, 3735 MC Bosch en Duin, tel. 030-784457 - postgironummer 9260 t.n.v. Unie van Baptisten Gemeenten, Amsterdam. Advertentietarieven op aanvraag verkrijgbaar.

DE CHRISTEN
WEEKBLAD VAN DE BAPTISTENGEMEENTEN

Is dit een wereld die door God gemaakt is? Is dit een wereld waarover een God regeert? Hoe dan? Op welke manier? Waar vindt ik een spoortje van Zijn aanwezigheid? En wat voor God is dat dan die zoveel pijn en lijden eeuwenlang laat voortduren? En dan zeggen jullie ook nog dat die God liefde is? Kom nu toch...
Hoelang nog, Here? Vraagt David. Hij is bang voor deze redeneringen, deze vragen. Ze zullen hem nog uit zijn evenwicht brengen. Wat zullen zijn tegenstanders juichen als ze hem zien wankelen.
Deze tegenstanders staan in feite vijandig tegenover God zelf. Ze spotten niet met het geloof van David, maar ze loochenen het bestaan van God.
We kunnen ons Davids' noodkreet zo goed voorstellen. Als God nu eens iets, al was het maar het kleinste tekentje gaf, dan zouden al die loochenaars op slag gelovigen worden. Gelovigen? Wat is nu eigenlijk geloof?

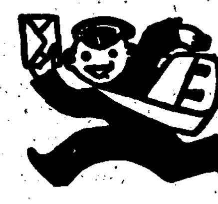
Toch kunnen bij tijd en wijle bovengenoemde vragen zo luid doorklinken in ons leven, dat we erdoor aan het twijfelen worden gebracht. Er zijn geen antwoorden, maar toch moet je vasthouden aan het geloof in God. Je kunt niet anders.
De psalmen zijn, behalve erg mooi om te lezen, ook vol vertroosting. Van David kunnen we leren hoe goed het is met onze klachten over God :... tot God te gaan. Hoelang nog, Here? U vergeet me. U verbergt zich. Ik zie u niet. Ik merk niets van U.
Het blijkt dat juist in die diepe nood van waaruit we God aanklagen over zijn stilzwijgen er iets ontstaat als ,,het suizen van een zachte stilte'', waarin we evenals Elia Gods nabijheid ervaren.
In de meeste psalmen treffen we die ommekeer aan. Zo ook in onze psalm. David breekt zijn klaagzang abrupt af en besluit met de woorden:

Ik echter vertrouw op Uw goedertierenheid,
over uw verlossing juicht mijn hart.
Ik wil de Here zingen, omdat Hij mij heeft welgedaan.

In enkele minuten tijds zijn Davids verwijten overgegaan in lofprijzingen. Het zijn de twee kanten van het geloof. David wist er alles van en wij ook. Als je gelooft in het bestaan van God, als je je onder Zijn heerschappij stelt, leef je in de voortdurende spanning tussen ,,Hoelang nog, Here?'' en ,,Halleluja''.

Ans Lindenborn

LEZERS AAN HET WOORD

NA HET STERVEN

In het no. van 23 aug. vraag mw. De Jong hoe dan Mozes op de berg der verheerlijking kon verschijnen als hij niet bestond. De oplossing is ook hier eenvoudig. In Matth. 17:7-9 zegt de Heer tot Zijn discipelen: Vertelt niemand dit *gezicht*. In de grondtekst staat ,,orama'' en betekent ,,visioen'' Mozes en Elia zijn daar in werkelijkheid niet geweest. Het was een gezicht: een visioen.

Nog altijd wordt de paradijsleugen: ,,Gij zult nit sterven'' geloofd, evenals de traditionele heidens-kerkelijke leer van de onstervelijke ziel.

Van Mozes staat wel geschreven dat zijn graf niet is gevonden maar dat wil niet zeggen dat hij in de hemel leefde. In Op. 1:5 staat dat Christus de Eerstgeborene uit de doden is. Bovendien heeft Hij verklaard in Joh. 3:13: En niemand is opgevaren in de hemel dan Die, die uit de hemel is nedergekomen, n.l. de Zoon des Mensen. De konsequentie is dus dat er nog niemand in de hemel was, noch Mozes, noch Elia. Filippus was ook weggenomen van de moorman en we lezen dat hij daarna in Jeruzalem was. Elia ging met een vurige wagen het luchtruim in, maar hij ging niet naar de hemel, want ongeveer 10 jaar later schrijft hij nog een brief aan de koning van Juda; 2 Kron. 21:12. Als mevr. De Jong het moeilijk heeft met de tijd dat de mens in de dood is, dan zij haar tot troost dat zelfs onze Heer in de dood is geweest. Maar Hij is van tussen de doden opgestaan. De dood heeft Hem niet kunnen houden.
Haren G. Drenth
(Discussie gesloten; redactie).

Op 25 augustus 1985 werd door de Heer thuis gehaald

DORA WINTERS-TEN HAVE

Zij is 78 jaar geworden

Jesaja 43:1

Baptistengemeente Groningen-Zuid

****

Op vrijdag 20 september D.V. is het 50 jaar geleden dat onze ouders

DS. DOOITZE BOSCHMA
en
FOPKJE BOSCHMA-BALT

in Menado (Indonesië) in de echt werden verbonden.
Onze ouders willen deze halve eeuw, die onmiskenbaar in het teken heeft gestaan van het evangelie, gedenken in een bijzondere eredienst, die op **zondag 22 september** wordt gehouden in de Baptistenkerk te Dokkum. De dienst begint om 9.30 uur.
Na afloop van deze dienst is er gelegenheid om het bruidspaar te feliciteren.

Hun dankbare kinderen:

Hardenberg: K. Reitsma-Boschma
H. Reitsma
Berlikum: J. C. Boschma
A. Boschma-van der Heide
Deventer: H. Boschma
N. C. Boschma-Weber
Tynaarlo: G. H. Boschma
A. G. Boschma-Hacquebord

en kleinkinderen

September 1985
De Woudhorne 6, 9101 DD Dokkum

****

Op 11 augustus 1985 werd door de Heer thuis gehaald

FREERK SCHREUDER

Hij is 77 jaar geworden.

,,Nader mijn God bij U''

Baptisten Gemeente Groningen-Zuid

Rectificatie

Door zijn Heer werd plotseling thuis gehaald onze broeder

KARL HEINRICH HENTSCHKE

Op de leeftijd van 86 jaar.

Hengelo (O), 24 augustus 1985

Baptistengemeente Hengelo
(wijkgemeente Centrum)

dc

DE CHRISTEN
WEEKBLAD VAN DE BAPTISTENGEMEENTEN
100e jaargang - nummer 37 - 20 september 1985

Lachen

O. de Vries

Humor is een kostbaar goed, ook en vooral in de gemeente van Jezus Christus.
Humor is een ventiel waardoor opgekropte spanningen ongevaarlijk kunnen wegvloeien.
Hij is het zout in de flauwe pap van een vergadering.
Hij doet ons lachen om de dwaze inconsequenties in ons doen en laten.
Spanningen, flauwe pap, inconsequenties.... Zijn dat geen ernstige dingen in een gemeente van wedergeboren kinderen Gods die een woord voor de wereld hebben? Zonder gevoel voor humor gaan we ten gronde aan de ernst van onze lachwekkendheid!

We kunnen niet leven zonder te lachen. Na afloop van een begrafenis maken familieleden en vrienden van de overledene vaak grapjes met elkaar.
We kunnen niet geloven zonder te lachen. Echte geestigheid heeft wat met de Geest te maken. De Geest neemt de onvolkomenheden en verdrietigheden van ons leven vrolijk mee in de heiliging van ons leven, op weg naar de toekomstige heerlijkheid.

Het is de ironie van een ernstig christendom dat zijn God een God is die lachen kan. In de bittere ernst van de samenzwering van de machthebbers der aarde tegen God staat van Hem geschreven:

> ,,Die in de hemel zetelt lacht;
> de Here spot met hen'' (Ps. 2:4).

Als God kan lachen, mogen wij ook lachen. En spotten! Er moet zoiets kunnen bestaan als een christelijk cabaret dat zijn inspiratie put uit het heilige spotten van God zelf!

Revolutionairen en fanatici kunnen niet lachen. Daarvoor nemen ze de misstanden in de wereld, de gebrekkige menselijkheid in de gemeente, en bovenal hun eigen idealen en eigen taak te serieus. Ik bedoel: Ze nemen dit alles doodserieus. Ze leven een aantal jaren krampachtig van de ernst van het leven om er tenslotte aan te sterven.
Kinderen van God mogen lachen. Aan het kruis heeft Jezus het zondige en kapotte van ons leven en van deze wereld doodserieus genomen. Letterlijk dood-serieus. Daarom mogen wij lachen om de ernstige dingen. Omdat God ze al ten einde toe serieus heeft genomen.
Wie weet wat genade is, kan lachen. Het Oude Testament gebruikt voor ,,genade'' een hebreeuws woord dat we allen kennen als het jiddische ,,gein''. Sam en Moos hebben het begrepen.

Ik hoop dat we op de komende A.V. in Winschoten ook met elkaar kunnen lachen. En om onszelf kunnen lachen. Omdat ons genade bewezen is.

DEZE WEEK

WAT LEGGEN ENKELE GEMEENTEN TER OVERWEGING AAN DE ALGEMENE VERGADERING VOOR?

Zoals reeds gemeld, hebben enkele gemeenten vele voorstellen gedaan aan de AV. Voorstellen die een betere werkwijze van het Unie-apparaat beogen. Meer in de zin van de Statuten gezegd: om een betere werkwijze van de handelingsorganen der Unie te verkrijgen. Het is niet mijn bedoeling deze voorstellen uitvoerig aan de orde te stellen. Het gaat er meer om een indruk te geven van de inhoud der voorstellen.

Emancipatie

Enkele voorstellen hebben heel duidelijk te maken met een wijziging in het denkklimaat over de bevoegdheden van de Unie-Commissie. Statutair heeft de UC allerlei bevoegdheden die zij kan uitoefenen zonder daaromtrent verantwoording aan de Alg. Verg. af te moeten leggen. B.v. als het gaat om door gemeenten ingediende voorstellen voor de AV. De UC kan weigeren voorstellen op de agenda te plaatsen. Den Haag en Dordrecht (voorstel 1/8) willen de UC deze bevoegdheid ontnemen, omdat de AV het hoogste bevoegdheidsorgaan in de Uniegemeenschap is. De UC meent het recht te moeten houden ,,om voorstellen, die niet in het belang van onze gemeenschap zijn of die in strijd met de reglementen zijn, terug te wijzen". Daar ligt nu juist de kern: Dordrecht en Den Haag menen dat de gemeenten zélf in staat zijn te beoordelen of een voorstel in het belang van de Uniegemeenschap is. Dat voorstellen die in strijd met de reglementen, niet op de agenda komen, is vanzelfsprekend. Eenzelfde strekking heeft een voorstel tot wijziging van het reglement van orde. Zoals nú geformuleerd, heeft de voorzitter het recht de spreektijd van afgevaardigden te beperken. Dordrecht (voorstel 14) zegt: dat moet alleen kunnen met instemming van de AV.

Afvaardigingen

Groningen-Noord (voorstellen 1 en 2) wil dat afgevaardigden van gemeenten ter AV altijd vervangbaar zijn. Argument daarvoor is dat elke gemeente díe afgevaardigden moet kunnen benoemen die het beste - ook in allerlei onderdelen - haar belangen kan behartigen. Met dit voorstel wordt een element in de Uniegemeenschap ingebracht dat daarin niet thuishoort. De Unie is geen belangenvereniging, maar een orgaan dat gemeenten zich geschapen hebben om gezamenlijk taken te verrichten. Als ik schrijf dat met dat argument één wezensvreemd element binnen de Uniegemeenschap gebracht wordt, is dat echter niet helemaal correct. Het huidige systeem dat gemeenten met een aantal afgevaardigden ter AV vergaderd zijn dat overeenkomt met hun ledental, laat vermoeden dat tóch er van een bepaalde belangenbehartiging van de individuele gemeenten sprake is.

Het 2e voorstel van Groningen-Noord gaat erg ver: ingeval er stemming gevraagd wordt, wil Groningen-N dat daaraan slechts één afgevaardigde deelneemt. Dat betekent dus in concreto dat bij elke stemming de namen der gemeenten worden voorgelezen zodat de afgevaardigden voor of tegen kunnen zeggen. Daarna moeten de stemmen geteld worden. Dat kan een tijdrovende bezigheid zijn, met een sterk vertragende werking, vooral als er amendementen aan de orde zijn. Deze moeten eerst gehouden worden, alvorens een voorstel in stemming kan komen.

Begrotingen

Amsterdam-C stelt voor (voorstel 7) dat begrotingen en andere besluiten slechts aanvaard kunnen worden als 4/5 van het aantal stemgerechtigde afgevaardigden aan de stemming deelneemt, en ⅔ van hen voor is.

Op zich is dit een gezond uitgangspunt bij stemmingen; de vraag is echter of men afgevaardigden die noch voor noch tegen zijn -die zich willen onthouden om hen motiverende redenen - gedwongen mogen worden tóch deel te nemen aan een stemming. Onthouders worden immers net als blancostemmers geacht niet aan de stemming te hebben deelgenomen.

Uitbreiding UC

Den Haag (voorstel 17) stelt voor de afvaardiging van de Permanente Commissies naar de UC te brengen op 2 (nu 1). Zo is het ook al eens een tijd lang geweest. Bedoeling is de contacten tussen de commissies en vandaar ook naar de gemeenten te versterken, of te herstellen. Men kan zeggen dat dit voorstel lijnrecht ingaat tegen de gedachten van anderen - niet in een voorstel vastgelegd - om de UC uitsluitend een commissie voor algemene zaken te doen zijn; de PC's behartigen hun eigen zaken en zijn daarvoor verantwoording schuldig aan de AV. De ervaring leert dat hoe groter een gezelschap is waarin gesproken wordt, de verscheidenheid van mening een steeds groter struikelblok is om tot eenstemmigheid te komen. Zoveel hoofden, zoveel zinnen.

Een andere zaak die Den Haag in ditzelfde voorstel naar voren brengt, is deze: er moet een verplichtend jaarlijks beraad tussen UC en PC's komen. Op deze wijze kunnen de belangen van de verschillende commissies beter, duidelijk op elkaar worden afgestemd.

Wijziging financiering

Voorstel 12 is van Den Haag en Rotterdam-Zuid; zij stellen voor de vergader- en administratiekosten van de Permanente Commissies onder de algemene bestuurskosten te brengen en deze derhalve te financieren uit de Unie-contributie. In de huidige situatie zal dat betekenen dat de Unie-contributie met *f* 2,80 per lid per jaar zal stijgen.

De UC is daartegen. Terecht merkt zij op dat de PC's er niet zouden zijn als zij niet werkten; zij zijn dus niet zomaar een bestuurs- en handelingsorgaan van de Unie, maar echt ,,werkcommissie".

Het lijkt voorts eerder problemen voor de PC's te brengen dan verlichting. Bij dreigende overschrijding van het begrote bedrag voor vergader- en administratiekosten zal de PC aan de UC toestemming moeten vragen uit een andere bron dan uit de contributie deze meerkosten te financieren.

Kleine gemeenten

Dat het voor kleine gemeenten steeds moeilijker wordt, een voorganger te onderhouden, is algemeen bekend. Men mag de oorzaken daarvoor zoeken waar men wil, het feit ligt er. Aan de financiële draagkracht van de gemeenten zijn grenzen gesteld; bovendien zijn de huisvestingslasten onevenredig gestegen vergeleken bij vroeger. In het algemeen kan men niet zeggen dat de voorgangers-salarissen, zoals zij door de Unie-Commissie geadviseerd zijn, aan de hoge kant zijn. Een bijkomende factor voor gemeenten in het westen des lands zijn de hoge huishuren.

Vrij wonen is een bron van inkomsten voor een voorganger, waarover hij inkomstenbelasting en premies moet betalen. Een dure woning kan voor hem bij verhuizing van een ,,goedkope" naar een ,,dure" streek een verlaging van netto inkomen betekenen, die terecht gecompenseerd moet worden. Een rol van betekenis speelt ook dat het geadviseerde inkomen van een beginnende voorganger aanzienlijk lager ligt dan wanneer hij 15 dienstjaren heeft.

Om met name kleine gemeenten tegemoet te komen, stelt Heerenveen (voorstel 18) voor, een suppletiefonds in te stellen, gevoed door een bijdrage naar draagkracht en ledental, om een deel van de voorgangerssalarissen daaruit te dekken.

In haar prae-advies verwijst de UC naar de ECU, die subsidie-bevoegdheid heeft. 't Is jammer - om geen ander woord te gebruiken - dat de UC verzuimd te vermelden dat de ECU nauwelijks subsidiemogelijkheden heeft omdat zij van vrijwillige bijdragen leeft die voor een groot deel aan het instituut van de evangelist-in-algemene-dienst nodig zijn. Daarvoor hebben de Uniegemeenten gekozen, en zij wisten dat dán voor subsidiëring van gemeenten geen of nauwelijks wezenlijke ruimte zou zijn.

Crisisbestrijding

Leiden en Utrecht-Noord (voorstel 19) willen op korte termijn een commissie die een proces van bezinning op de huidige situatie in de gemeenten en de Unie-organen op gang moet brengen en daaraan leiding moet geven.

De UC zal op een later tijdstip een praeadvies geven. We wachten dus in spanning af.

Ploeger

PHILIPPUS LINDEMAN WILLEMZOON VERLAAT DE LUCHTMACHT

Zondag 1 september j.l. was ondergetekende de aanwezig bij de kerkdienst, die gehouden werd op de Vliegbasis Twente ter gelegenheid van het afscheid van ds. Ph. Lindeman. Deze bereikte de 55-jarige leeftijd en in krijgsdienst ben je dan pensioengerechtigd.

De kantine, die getransformeerd was tot een kerkzaal, stroomde vol met voor mij onbekende mensen. Gelukkig ontdekte ik opeens de brs. Slort en Huizinga, en later nog de brs. De Boer en P. Wijchers.

De dienst was mooi en stijlvol. Ds. Lindeman - in zwarte toga - ging in de verkondiging uit van Phil. 4:4-7 met als centraal thema ,,De Heer is nabij''. Ds. A. Karreman, hoofdluchtmachtpredikant sprak woorden van dank en lof voor de wijze waarop Ds. Lindeman gedurende 11 jaar op de Vliegbasis Twente heeft gediend en heette vervolgens de opvolger Ds. Langeveld welkom.
Aan het einde van de dienst werd door een vertegenwoordiger van de Kapelcommissie aan Ds. Lindeman een prachtige houtsnede van een gevangen Hugenoot overhandigd.
Daarna werd er koffie gedronken en kon ik naar huis, maar...

Wat is nu een luchtmachtpredikant? Waaruit bestaat zijn werk? Mijn nieuwsgierigheid was gewekt. Een kerkdienst op een Vliegbasis. Het leek me zo'n andere wereld. Een wereld waarin Ds. Lindeman gefunctioneerd heeft. Hoe? En waarom? Ik stopte hem een papiertje met een paar vragen in de hand:
1. Hoe verzorg je als predikant een vliegbasis?
Ik denk, dat er niet twee predikanten (geestelijke verzorgers) zullen zijn, die op dezelfde wijze hun werk (menen te moeten) verzorgen. Overigens een moeilijke vraag. Hoe geef ik er antwoord op?
Je wordt funktioneel gewoon bij de ,,organisatie'' betrokken, doordat je b.v. zitting hebt in de zgn. Sociale Coördinatie commissie (SCC), een vertrouwenscommissie, bestaande uit een personeelsofficier, de chef geneeskundige dienst, de officier sociale dienst, de aalmoezenier en eventueel de raadsman humanistische geestelijke verzorging (ook de rabbijn van de Joodse geestelijke verzorging hoort hier bij), met allen hun eigen discipline.
In principe heb je toegang tot iedereen, van ,,hoog tot laag'' en gaat de deur naar elke afdeling - al dan niet weifelend, dat ligt natuurlijk ook wel wat aan de persoon - naar binnen open. Mijn ervaring is wel, dat de mensen niet op de stoep van jouw centrum staan te dringen, maar naarmate je het vertrouwen wint (,,winnen'' is beter dan ,,krijgen'', want je krijgt het natuurlijk niet zo maar. Overigens bestaat er dacht ik geen formule voor, of het zou al moeten zijn, dat je zoveel mogelijk ,,bij de man'', nu gelukkig ook ,,bij de vrouw'' moet zijn, zonder als een overijverige padvinder rond te darren...)
waar waren we... o ja, bij dat vertrouwen, ze komen dan wel naar je toe met hun (meestal) problemen, die van uiteenlopende aard zijn, betrekking hebbende op hun privé-situatie en/of bedrijfssituatie.

Goed, dit afgezien van wat meer gestruktureerd ziekenbezoek of ander bezoek. Elke maand verschijnt er een ziekenlijst van langdurige zieken (langer dan zes weken); door goed contact met de medische dienst blijf je van spoedgevallen op de hoogte. Bij ongevallen met dodelijk afloop wordt de geestelijke verzorger onmiddellijk ingeschakeld (bereikbaarheid is dus prio nr. 1).

br. C. Eijer neemt afscheid van br. W. Lindeman

De nodige begrafenissé/crematies zijn er natuurlijk ook, meestal van mensen, die geen kerkelijke binding (meer) hebben, maar toch wel begeleiding willen van hun ,,eigen'' dominee of aalmoezenier.

Ik had het nog niet over de verzorging van kerkdiensten en wat daar zoal uit voort kan vloeien. De Vlb. Twenthe heeft een eigen protestante- een rooms katholieke kapelgemeenschap (dus wel 2 gemeenschappen) bestaande uit militaire gezinnen, maar uit veel meer burgers en/of burgergezinnen uit de hele regio. Vandoor ook een afscheid met een kerkdienst.

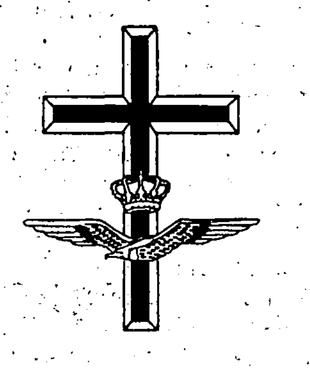
2. Wat heeft mij in dit werk het meest aangetrokken?
Toch wel het duidelijke gevoel ,,er bij te horen'' en dat op een bijzondere manier. Je loopt in hetzelfde ,,blauw'' rond; je bent één van hen en toch vanuit een andere invalshoek ook weer niet zo.
(Er is geen krijgsmachtonderdeel zonder een geestelijke verzorger. De Dienst Geestelijke Verzorging is een erkende en vaak een gewaardeerde dienst binnen de krijgsmacht).

De mogelijkheid hebben optimaal te kunnen functioneren in de verscheidenheid van problematiek (wat een volzin!) - in een boeiend bedrijf met veelal boeiende mensen.
De ervaring van een stuk kameraadschap, misschien ook wel omdat ik met kritisch-solidair opstelde.

Je kunt iemand zijn en je kunt wat voor anderen betekenen. En als dat dan zo is, dan ,,geniet'' je daar natuurlijk ook zelf van.

Dit alles wisten we natuurlijk niet, toen we ermee begonnen, 1 april 1971, op 40 jarige leeftijd, na drie Baptistengemeenten gediend te hebben.
Een andere vraag is dan ook: ,,Waarom ben je aan dit werk begonnen?'', of: ,,Waarom verliet je de Baptistengemeente(n)'', zoals sommigen het wel formuleerden.

3. Wat naar mijn gevoel het vignet betekent?

,,En onder u zijn eeuwige armen''. De moederarend, die onder het arendsjong duikt en het op haar brede, sterke vleugels opvangt. Een persoonlijke interpretatie, ook wel, misschien beïnvloed door het (al oude) gebed voor de luchtmacht.
Een officiële beschrijving van het vignet (Wing met Kruis) is er volgens mij niet.

4. Toekomstplannen?
Op het moment: gene.
Nu ja, eerst rustig aan. Misschien wel een ,,sabbatsjaar'' houden. Ik zal - naar ik hoop - wel hier en daar blijven preken. Als het niet te ver weg is. En ook niet alleen in Baptistengemeenten, ofschoon we die van harte liefhebben, hoor.
Intussen het één en ander op een rijtje zetten. En dan maar afwachten. Een Hervormde collega zei b.v. op de receptie tegen me: Je kunt zo van mij één maal in de maand preken in Achtervoort (Bejaardencentrum) overnemen.

Ziezo, nu weet ik er gelukkig iets méér van. En u ook!

Ans Lindenborn

BIJBEL EN GEMEENSCHAP (1)

J. Reiling

Onlangs hoorde ik de stelling verkondigen dat er twee manieren zijn om met de bijbel om te gaan (of theologie te bedrijven, dat is hetzelfde). De ene manier is dat de samenleving bepaalt hoe de Schrift moet worden uitgelegd, de andere dat de Schrift uitmaakt hoe de samenleving moet worden ingericht. Aan de hand hiervan zouden de verschillende theologieën gemakkelijk kunnen worden ingedeeld: de bijbel boven de samenleving of de samenleving boven de bijbel, waar staat gij?

Wegwijzer
Als we aan de hand hiervan wat nadenken over bijbel en samenleving dan zijn er een paar dingen die opvallen. In de eerste plaats komt het met een indeling als deze er niet uit dat wij allen de bijbel lezen vanuit onze situatie en vanuit onze eigen vragen. Dat is altijd zo geweest en dat zal ook zo blijven. Om het eens zo te zeggen: wij lezen de Bijbel niet voor ons plezier, maar omdat we op zoek zijn naar oriëntering, wegwijzing voor ons geloof en leven. Dat geldt niet alleen voor ons persoonlijk leven maar evenzeer voor gezin, gemeente, werkkring en samenleving. Hoeveel mensen vonden in de oorlog niet juist in de bijbel, niet alleen troost en bemoediging, maar ook inspiratie tot gewapend verzet tegen de bezetters. Iets dergelijks zien we in de zgn. bevrijdingstheologieën, de echte dan wel, van mensen die aan den lijve weten wat onderdrukking en uitbuiting betekenen. In hun getuigenis klinken de bijbelse woorden over de onderdrukten mee, ja ze krijgen een nieuwe betekenis, die hen die geen bevrijding van node hebben, niet zoveel zeggen. Het is hun vraag niet en daarom spreken deze woorden van Schrift niet zo tot hen.

Slavernij
In de tweede plaats leert de praktijk dat het niet altijd eenvoudig is om na te gaan wat de bijbel ,,erover zegt''. Een voorbeeld hiervan levert de geschiedenis van de slavernij. Wat zegt de bijbel hierover? In het Oude Testament zeer veel maar wanneer het gaat om de vraag of slavernij geoorloofd is, dan hebben we er niet veel aan. Slavernij bestaat en er moeten regels voor zijn. In het Nieuwe Testament lezen we wel dat in Christus slaaf noch vrije is (Gal. 3:28) maar de enige tekst die gaat over het vrij worden van de slaaf (1 Cor. 7:21) is niet erg duidelijk. Een veroordeling van de slavernij vinden we nergens. Tot in de 18e eeuw is het dan ook geen probleem voor de christenheid geweest. Pas in de tweede helft van die eeuw werd het anders. De bijbel echter werd niet anders. Daarin stond over de slavernij wat er altijd al stond. Toch was het verzet tegen de slavernij bijbels geïnspireerd, niet door een of twee teksten maar door een nieuw verstaan van het bijbelse beeld van de mens. Zo werd de strijd tegen de slavernij een geloofs- en gewetenszaak. De bijbel werkte hierin meer indirect dan rechtstreeks.

Vandaag is de slavernij geen probleem meer. Wij vinden het vanzelfsprekend dat de ene mens niet meer het eigendom van een ander is. Totdat we ontdekken dat er ook nog andere vormen van slavernij zijn dan de rechtsvorm.
Tenslotte is het opvallend dat het gaat over bijbel en maatschappij en niet over gemeente of kerk of geloofsleer. Beter gezegd, het is eigenlijk niet opvallend. Wij zijn er al aan gewend dat samenlevingsvragen de testvragen van onze tijd zijn. De tegenstellingen en meningsverschillen treden aan de dag als het gaat om de ethische vragen van de dag. Dat ligt ook wel voor de hand in een tijd waarin er juist op het gebied van de samenleving zoveel is veranderd. Het laat zich aanzien dat het eind nog niet in zicht is.

Levend Woord
Hoe moet de bijbel dan functioneren in onze ethische vragen? Daarvoor is geen eenvoudig recept te geven. De bijbel ,,werkt'' niet altijd op dezelfde manier, want de bijbel is geen gefixeerde gedragscode maar het levende Woord van God en daarom werkt het (Hebr. 4:11). Het onthult harten en opent ogen. Maar het doet dat op verschillende manieren.
Een mooi voorbeeld van het werken van het Woord in verschillende situaties is het grote werk van John Stott, *Issues facing Christians today*, London 1984, waarin ik tijdens de vakantie in het vaderland van de schrijver las. Een boek over de vragen die vandaag op de christenen afkomen, dat ik wel in veler handen, vooral van onze voorgangers zou willen zien. John Stott is een van de meest bekende en gezaghebbende ,,evangelicals'' in de engelssprekende wereld. Hij heeft veel gepubliceerd, waaronder een boek over preken, eveneens goede lectuur voor hen die dat geregeld doen. Hij is anglicaan, was rector van de All Souls anglicaanse Kerk in Londen en is nu directeur van het Instituut voor hedendaags christendom eveneens in Londen.
In dit boek gaat Stott in op vrijwel alle vragen die vandaag aan de orde zijn. Achtereenvolgens komen aan de orde vragen van de wereldpolitiek: de dreiging van de kernwapens en de wereldvrede, het milieu, de Noord-Zuid problemen en de mensenrechten; sociale problemen: de werkloosheid, verhoudingen binnen het bedrijfsleven, het rassenvraagstuk en rijkdom en armoede, tenslotte vragen samenhangend met sexualiteit: huwelijk en echtscheiding, abortus en homofiele relaties. Dat is veel, haast te veel voor één boek en de schrijver zegt zelf in zijn inleiding dat hij meer dan eens de neiging voelde om te stoppen omdat de onderwerpen zo ingewikkeld zijn en mogelijk verdelend en in sommige gevallen zelfs explosief zouden kunnen werken. Hij zette door en biedt zijn werk aan als het ruw gehouwen werk van een amateur die worstelt ,,to think Christianity'', haast niet te vertalen zonder een grote omhaal van woorden. Stott verklaart het als volgt: de bijbelse openbaring toe te passen op de dringende vragen van vandaag. Zijn uitgangspunt is trouw aan de bijbel als Gods geschreven Woord. Daaraan weet hij zich verplicht. Maar christenen hebben nog een tweede verplichting, nl. de wereld waarin God ons heeft geplaatst. Deze twee verplichtingen staan dikwijls op gespannen voet met elkaar en de verleiding is groot om een van de twee op te geven en zo van die spanning af te komen.
De vraag die ons in verband met ons onderwerp het meest interesseert is natuurlijk deze: hoe werkt in dit boek bij al de verschillende onderwerpen de bijbel? Daarover gaat het in het volgende artikel.

---

100 JAAR BAPTISME IN TSJECHO-SLOVAKIJE

In een huis in Nelahozevec, toen 30 km van Praag verwijderd, nu een voorstand van de hoofdstad van het land, werd de eerste baptisten gemeente in wat nu Tsjecho-Slovakije heet, geïnstitueerd. Het huidige kerkgebouw dateert uit 1915, vierhonderd jaar na de dood van één der eerste kerkhervormers, Johannes Hus, een Tsjech.

De herdenking zal bijgewoond worden door alle gemeenten en zendingsposten, 102 in totaal. Tevens zal tegelijk een zitting van de raad van de Europese Baptisten Federatie plaats vinden in Praag. Het geschenk van de 26 gemeenten en de 76 zendingsposten aan de moedergemeente bestaat uit de renovatie van het kerkgebouw. Mannen en vrouwen nemen daaraan deel door hun handen.

Voorafgaande aan de jubileumviering zal er een seminar worden gehouden over de geschiedenis en de zending der baptisten in de wereld.

Niet alleen de gemeente in Praag, ook vele andere gemeenten zien zich genoodzaakt, en in staat gesteld, hun kerkgebouwen te renoveren. Of zelfs nieuwe te bouwen.

Christen zijn in een communistische staat is geen kleinigheid. De beperkingen zijn vele, maar de nood der mensen is groot. Onze geloofsgenoten doen wat zij kunnen. Wij kunnen hen met onze gebeden ondersteunen.

P.

DOOITZE BOSCHMA VIJFTIG JAAR EVANGELIEDIENAAR

De helft van deze vijftig jaren heeft br Boschma binnen onze Uniegemeenschap doorgebracht. Op 7 juni 1959 werden hij en zijn vrouw door br J. van Dam, voorganger van de gemeente Haarlem gedoopt. Voordien waren hij en zijn vrouw werkzaam in verschillende korpsen van het Leger des Heils. Boschma - geboren op 23 september 1910 in Woudsend/Fr. - ontving van 1930-1933 zijn opleiding aan de kweekschool van het Leger des Heils, waarna hij naar Indonesië vertrok. Op 20 september 1935 werd aldaar door een finse majoor van het LdH het huwelijk ingezegend, waarna beiden hun dienstwerk begonnen in Menado, Noord-Celebes. Begin 1937 volgde overplaatsing naar Bora, Midden Celebes. Ziekte was aanleiding tot overplaatsing naar Oost Java, waar in Soerabaja in de chinese wijk gewerkt werd. De bezetting van Nederlands Oost-Indië door de Japanners bracht scheiding in het gezin mee; drie jaren internering volgde, in welke tijd het jongste zoontje van het echtpaar overleed. In 1947 volgde de terugkeer naar Nederland, waar hun verschillende korpsen ter behartiging werden toevertrouwd.

Koerswijziging
Tijdens hun verblijf in Leeuwarden kwamen zij in aanraking met de voorganger van de baptisten gemeente, br. J. Bosma. Er groeide vriendschap, en bij de Boschma's belangstelling voor de visie der baptisten. Dat leidde er toe dat zij in 1959 gedoopt werden, en zij derhalve hun werk in het Leger des Heils moesten beëindigen.
De gemeente te Treebeek beriep br Boschma, welke gemeente hij in 1963 verwisselde voor Coevorden. Vandaar ging hij in 1966 naar de gemeenten te Zandbulten (nu Kollumerzwaag) en Dokkum. In 1970 nam hij een benoeming aan tot geestelijk verzorger van het ziekenhuis en het verpleegtehuis „De Sionsberg" te Dokkum, een deeltijdopdracht, die gezamenlijk met Dokkum werd gedeeld. In 1975 ging Boschma met emeritaat, enkele jaren daarna legde hij ook het ziekenhuiswerk neer.

Rust is roest
Kennelijk heeft de jubilaris dat gedacht, want hij bleef actief. Zondags heel vaak ergens prekend; in Groningen-Noord zelfs een aantal jaren pastorale bijstand verlenend. Nú is hij nog consulent van de gemeente te Haulerwijk.
Terugziend zeggen br en zr Boschma: Loof den Here mijn ziel, en vergiet niet een van zijn weldaden (Ps 103:2). Terugziend is er grote dankbaarheid, dat hun weg naar de gemeenschap der baptisten leidde. Natuurlijk moest br Boschma veel leren toen hij - nog maar twee maanden baptist - tot voorganger van een baptisten gemeente werd bevestigd. Br Van Dam leidde deze dienst; de intredetekst was 1 Pt 4:10: Dient elkander, een ieder naar de genadegave, die hij ontvangen heeft, als goede rentmeesters over de velerlei genade Gods.

Zondag 22 september zal in Dokkum 's-morgens een dankdienst worden gehouden; donderdag 26 september is er in Haulerwijk een feestavond.
Wij wensen br en zr Boschma met hun kinderen en kleinkinderen onvergetelijke dagen, en Gods zegen voor de toekomst.

WAAROM VERLIETEN ZIJ HUN KERK?
HET LEGE TESTAMENT

een boekbespreking

Piet van der Ploeg verrichtte in het kader van een hoofdvakstudie godsdienstsociologie een onderzoek naar de motieven van jongeren tussen 16 en 25 jaar om hun lidmaatschap van de gereformeerde kerken in Nederland op te zeggen.
Niet alleen de motieven, ook de vraag: waar zijn ze geestelijk terechtgekomen, speelde in het onderzoek mee.
Het boek behelst 16 interviews met deze jongeren, vrouwen en mannen, werkenden en werklozen, studerenden, afkomstig uit steden en dorpen en uit alle sociale milieus.
In een tweede deel volgt de analyse van deze interviews. Het gaat - ter verduidelijking - om jongeren die in de stad Groningen hun lidmaatschap beëindigden. In totaal kwam de onderzoeker de namen van ruim 50 jonge kerkverlaters op het spoor.
Voor een niet-socioloog is het niet mogelijk te beoordelen of een onderzoek als dit, dat gebaseerd is op interviews met 16 mensen, representatief genoeg geacht kan worden voor het trekken van ten dele zeer verregaande conclusies.

Uit de interviews komt duidelijk naar voren dat de betrokkenheid van de ouders bij het kerkelijke leven over het algemeen matig was, en matiger werd in de loop der tijden. Anders gezegd: voor de ouders was/is de gereformeerde kerk niet meer dát. Eveneens blijkt dat niet pas met de kerk gebroken werd toen men op eigen benen kwam te staan, maar dat reeds rondom de 13, 14-jarige leeftijd de belangstelling voor de kerk tanende was en verdween. Het briefje met de mededeling, dat men geen lid meer van de kerk wenste te zijn, kwam naderhand, veelal als gevolg van pogingen van de kerk om de band met de jongere te vinden, c.q. te herstellen.
Men kan dus zeggen: de opvoeding heeft gefaald. Maar belangrijker is de vraag: waarom heeft de opvoeding gefaald? Dat komt slechts ten dele uit de doeken. Van der Ploeg wijst echter de securalisatie (de verwereldlijking, in de zin van: de wereld wordt werkelijkheid voor de kerk) als hoofschuldige aan. Toen jongeren de wereld leerden kennen (niet in de zin van bioscoop, dansvloer, e.d., maar in de zin van levenswerkelijkheid waarin men verkeert en waaraan men zich niet kan onttrekken), toen ontdekten zij dat zij met de bijbel en met de leer van de kerk niet uit de voeten konden.

De vraag: hebben deze jongeren de kerk verlaten omdat zij elders een geestelijk tehuis vonden, of hangen zij een godsdienstige beweging aan; die in de plaats van het kerkgebonden geloof getreden is, wordt ontkennend beantwoord. De kerkverlaters zijn niet anders-gelovig, of anders-religieus. Godsdienst als zingeving aan de dagelijkse werkelijkheid bestaat niet voor hen. De zin van het leven is: goed zijn voor elkaar, er het beste van maken, proberen zo plezierig mogelijk door de tijd van het leven te komen.

Van der Ploeg is duidelijk van mening, dat kerkverlating-door-jongeren geen tijdsverschijnsel is. Ook hij is duidelijk van mening dat mensen best zonder godsdienst kunnen leven; mensen lèven ook praktisch zonder godsdienst. Zeer tot verbazing van veel kerkmensen, die menen dat op de een of andere manier alle mensen wel religieus zijn. Van der Ploegs ontdekking, of conclusie, komt overeen met mijn eigen ervaringen tijdens mijn ziekenhuispredikantschap. Er zijn zeer veel mensen die op geen enkele

Vervolg op pagina *8*

BERICHTEN UIT EN OVER DE ZENDING

Hoogeveen
't Was een ware *happening*, onze zendingsdag op 7 september! Uit alle delen van het land waren de mensen naar Hoogeveen gekomen om zich bezig te houden met het waarom en hoe van het zendingswerk. Het thema van deze dag luidde: *Gemeente = Zending/Zending = gemeente*. De voorzitter van de Unie Zendings Commissie, *drs. B. Posthumus,* sprak aan de hand van Filippenzen 2:1-11. Hij bepaalde ons vooral bij vers 4: ,,Ieder lette niet slechts op zijn eigen belang, maar ... ook op dat van anderen''. Weliswaar geen specifieke zendingstekst, maar we moeten er z.i. voor oppassen om de Bijbel niet in hokjes te verdelen.

Belangen
We kregen te horen dat *de bijbel een missionair boek* is: ,,Paulus schrijft aan de gemeente te Filippi, dat zij niet slechts op haar eigen belang, doch ook op dat van anderen moet letten. Wat is dat belang? Waaraan denkt de apostel, als hij daarover spreekt? Voor hem is er maar één uitgangspunt: *Christus is Heer!* Hij heeft zichzelf ontledigd en de gestalte van een dienstknecht aangenomen. Maar Hij is ook opgestaan, verhóógd. Daarom moet ook voor ons diezelfde Christus, gekruisigd en opgestaan, het uitgangspunt zijn. Daarom moeten ook wij letten op het belang van anderen: *Christus' gemeente in Afrika!* Zending mag geen liefhebberij van enkelingen zijn. Zending is een zaak van de hele gemeente. In de gezindheid van Christus is zij niet alleen bedacht op haar eigen belang, maar heeft zij ook op dat van anderen te letten; dat behoort althans haar verlangen te zijn''.

's Morgens
De morgenbijeenkomst stond onder leiding van *zr W. A. M. van Dam-Deursen,* lid van de UZC. Zij verwelkomde o.a. *zr Ducky Rosier,* zendelinge in Sierra Leone, die momenteel met verlof in ons land verblijft. Deze bracht de groeten over van de gemeenten in Afrika en van de andere zendelingen, die daar werken. Ook vertelde zij over het werk, dat onze zendelingen in opdracht van de Heer mogen doen, samen met hun medebroeders en -zusters in Sierra Leone: *het evangelie, Gods blijde boodschap, doorgeven in woord en daad!*
We hadden verder het zangkoor van Hoogeveen in ons midden, dat prachtige liederen voor ons ten gehore bracht. En dan was er *br J. D. Oosterloo* uit Heerlen (de vader van Hans Willem en Jan), die enkele woorden tot ons sprak en die de UZC bedankte voor het organiseren van deze dag. En dat we met elkaar ook veel gezongen hebben, zal wel niemand verbazen.

Kontakten
Toen was er koffie (of thee), waarvan de koster van Hoogeveen de talrijke aanwezigen - de meesten van hen kwamen uit het noorden des lands - voorzag. En, niet te vergeten, heerlijke soep, waarvoor enkele leden van de plaatselijke Zusterhulpafdeling hadden gezorgd. Zo'n lunchpauze is een goede gelegenheid om elkaar te ontmoeten, om bestaande kontakten te onderhouden en nieuwe te leggen. We konden een *stand* bezoeken van de Werkgroep ,,Dienst aan een wereld in nood'' (WIN), met daarop veel informatie over het projektenwerk. Ook kon je daar dia's bekijken en zendingskalenders kopen. En natuurlijk ook de platen en kassettes van het zingende voorgangersechtpaar *Nijland* (,,Fred en Diny'') uit Tweede Exloërmond, waarvan de opbrengst voor de zending is bestemd. Helaas konden zij wegens ziekte zelf niet aanwezig zijn.

's Middags
In de middagbijeenkomst, die werd geleid door *ds G. van Mameren,* hadden wij de medewerking van ,,The Expressions'' uit Nieuw Weerdinge, die een aantal fijne liederen voor ons zongen en speelden.
Daarna was het woord aan *ds J. B. van der Veen,* oud-zendelinge in Zaïre en Kameroen, die aan het thema van deze dag een element toevoegde, n.l. *geroepen en gezonden.* Want je kunt de liefde van God niet doorgeven, als je er niet zelf door gegrepen bent, zo zei hij. God heeft ons door Jezus Christus geroepen. Als zijn geroepenen zendt Hij ons de wereld in, overal waar mensen zijn. Wie dat beseft, brengt de zending niet onder in een apart hoekje. Want *zending is wereldwijd, zending kent geen grenzen.* Het evangelie moet worden verkondigd ,,aan de ganse schepping'' (Markus 16:15). Tot Abram zegt God, dat met hem ,,alle geslachten des aardbodems gezegend'' zullen worden (Genesis 12:3). En in het laatste bijbelboek lezen wij van ,,een grote schare, die niemand tellen kon, uit alle volk en stammen...'' (Openbaring 7:9).
Maar laten onze motieven daarbij zuiver zijn, zei *dominee Van der Veen.* Zending moet voortkomen uit liefde tot God, die ons gezonden heeft, en in gehoorzaamheid aan zijn wil worden verricht. Of zijn onze motieven misschien onzuiver? Zijn ze commercieel? Willen wij soms de kultuur van Afrika, van de mensen in Afrika veranderen? Eén ding staat vast: *het gaat om de verkondiging van Gods heil aan de mensen.* En dat kan meer inhouden dan wij ons wellicht realiseren, aldus deze oud-zendingsman, die het - gelukkig - niet kon laten om voor en met ons te zingen: *Nsangu Jesu* (d.w.z. Jezus is Heer)!

Reakties
Het gebodene leverde nogal wat reakties op, vragen vooral. Dat bleek tijdens een forum onder leiding van *drs. B. Posthumus,* waarin verder zitting hadden *br J. G. Brongers, zr A. Pflaum-Alting, zr D. Rosier, ds J. B. van der Veen* en *ds D. P. van 't Wout*.
Een paar van die vragen (en antwoorden): Wat is de invloed van het animisme op het christelijk geloof? Antwoord: Hoe sterker het christelijk geloof zich manifesteert, ook inhoudelijk, hoe sterker ook de invloed van de traditionele stamreligies merkbaar wordt. Vraag je een Afrikaan wat zonde is, dan zal hij antwoorden: *witchcraft,* d.w.z. magie of tovenarij; want daarin is praktisch alles begrepen wat hem van God kan afhouden.
Komt niet de wóórdverkondiging in het gedrang met zoveel zendelingen, die aan sociaal werk doen? Daarop werd geantwoord, dat de zendelingen hun plaats in de Afrikaanse gemeenten innemen, dat zij *samen met de broeders en zusters in Sierra Leone het evangelie verkondigen in woord én daad!*
Een andere vraag luidde: Hoe komt het, dat de begroting van de UZC niet altijd wordt gehaald? Antwoord: Heeft dat misschien met ons geloof, met de intentie van ons geloof te maken? We doen wel aan zending, maar willen wij échte zendingsgemeente(n) zijn?

Kinderen
Daarmee hebt u in grote lijnen een overzicht gekregen van wat er tijdens onze landelijke zendingsdag in Hoogeveen aan de orde is geweest. Maar ook de kinderen zijn niet vergeten. Voor hen was er een apart programma in één van de bijzalen, waar zij door *zr T. Koopman* en haar helpsters de hele dag werden beziggehouden. Aan het eind van de middag kwamen zij ook nog een lied voor ons zingen.
't Was voor het eerst sinds jaren, dat wij een dergelijke dag organiseerden. Deze was immers niet alleen bestemd voor de zendingswerkgroepen, maar voor alle gemeenten in het land. Wij hopen dan ook, dat de zendingsdag van Hoogeveen het begin zal zijn van een hele reeks.
Want wij mogen niet vergeten:
* *Gemeente = zending (en omgekeerd);*
* *Wij zijn geroepen en gezonden;*
* *Een ieder lette niet slechts op zijn eigen belang, maar ook op dat van anderen!*

C. J. Edens-Veldman

Met deze indrukken van de zendingsdag willen we de rubriek vandaag besluiten. We hadden u de vorige keer een artikel over de start van de zendingsarbeid in de Centraal Afrikaanse Republiek beloofd, maar dat houdt u van ons tegoed. De UZC vraagt uw voorbede voor haarzelf, maar vooral voor onze zendelingen en hun werk, voor de gemeenten in Afrika. *Want God zegent ons, opdat alle einden der aarde Hem vrezen*'' (Psalm 67:8).

J. A. Brandsma

UIT DE GEMEENTEN

NIEUW BUINEN

VEENDAM

Nieuw Buinen
Zondag 8 september j.l. was voor de Baptisten Gemeente Nw. Buinen een feestdag, want de vakante periode van bijna 3 jaar was voorbij.
In de morgendienst, geleid door Ds. W. Kos onze consulent, werd Ds. R. G. van Norel bevestigd als voorganger in onze gemeente.
In deze dienst werden de verantwoordelijkheden voor voorgangers, raad en gemeente ten opzichte van elkaar duidelijk gesteld en positief beantwoord.
De intrededienst, uiteraard geleid door ds R. G. van Norel, werd bijgewoond door plm. 100 genodigden o.a. de burgemeester, oud-voorgangers, plaatselijke kerken en omliggende Baptisten gemeenten en familie. Een der hoogtepunten van deze dienst was ongetwijfeld de overreiking van de z.g. doctorbull als bekroning van de studie door Ds van Norel aan het Southern Baptist Trinity Seminar, Indiana, U.S.A., door dr. Bartelingo.
's Avonds kwam de gemeente nogmaals bijeen voor een feestavond om zich in al zijn facetten aan het voorgangersgezin te presenteren. Tot zover het nieuws uit Nw. Buinen.
Graag willen wij van de gelegenheid gebruik maken ieder te danken die ons in de vakante periode van dienst is geweest en wel in het bijzonder onze consulent!

(W. R.)

Veendam
Het weekend van 7 en 8 september stond in onze gemeente in het teken van de relatie tussen geloof en gezondheid. Onder het thema ,,Helend en Heilzaam'' werd een drietal bijeenkomsten gehouden.
Dit themaweekend kreeg veel aandacht van de pers, temeer omdat we als gemeente inhaakten op een onderzoek naar hoge bloeddruk, dat juist in die dagen in Veendam plaatsvond. Mede als gevolg van een uitgebreid interview met onze voorganger ds. Louwerse (de inspirator van dit weekend) in een regionaal dagblad (aan belangstelling van de pers hebben we als gemeente niet te klagen, we ervaren dat als een gelukkige omstandigheid) was de interesse van velen gewekt. De belangstelling, vooral ook van buiten onze gemeente, was overweldigend groot.
Voor de zaterdag- en zondagavond waren drie medici (christenen) uitgenodigd: een chirurg, een internist en een huisarts, die een forum vormden. De bijeenkomsten begonnen met een dienst, waarin de voorganger een onderdeel van het thema behandelde vanuit de Schrift. Daarna pauze met koffie, waarna het forumgedeelte. Totaal 2½ uur.
In de pauze kon men schriftelijke vragen opstellen en inleveren, die aan de forumleden werden voorgelegd. Gespreksleider was daarbij onze voorganger. Er werden veel vragen behandeld, over medicijnen, over geneeswijzen, over de relatie arts-patiënt, over genezing en ongeneeslijk zijn, over geloven en genezen worden.
Waarom dit weekend?
Meer en meer mensen kampen in deze tijd met psychische klachten. Dit gaat ook de gemeente niet voorbij. Onderzoeken hebben uitgewezen dat ook veel lichamelijke klachten een psychische oorzaak hebben. Kan men met deze problemen in de gemeente terecht? Keren sommigen de kerk niet juist door hun problemen de rug toe? Dat staat haaks op het bijbelwoord dat het Koninkrijk Gods niet bestaat in woorden, maar in kracht (1 Cor. 4:20). Is deze kracht wel merkbaar in de gemeente? Hoevaak wordt er niet in berust dat kinderen Gods gebukt gaan onder psychische spanningen en klachten. Oorzaak kan zijn dat de mens verkeerd leeft. En wel omdat hij verkeerd denkt. De bijbel spreekt over een vernieuwing van ons denken.
De eigenlijke nood is vaak een geestelijke nood. Er werd op gewezen dat de Heer de macht heeft spanningen te doorbreken en ziekten te genezen. Het gaat erom Christus te herontdekken. Vrede met God werkt heilzaam door in het lichaam.
Doel van het weekend was niet gebedsgenezing (een geladen onderwerp) aan de orde te stellen, maar doel was een bewustwording. Een bewustwording die nadien genezend kan doorwerken. Met opzet is gekozen voor deelname door deskundigen, anders zou zo'n weekend misschien gaan zweven. Hoe een goede band tussen geloof en gezondheid tot stand te brengen. Wel kwam aan de orde dat gebedsgenezing niet een moment is, maar een proces; dat het geloof van de medebroeders en -zusters daar voor nodig is; dat lang niet iedereen herstel is gegeven, maar dat hij desondanks een blije getuige kan zijn en zo voor anderen van heilzame invloed kan zijn.
De morgendienst was specifiek gemeentegericht: de liefde die de gemeente tentoonspreidt, het zich voor elkaar openstellen, is van veel belang voor een zieke. Eén lichaam zijn, elkaar nodig hebben (1 Cor. 12:14 en 15).
Een interessant thema, een weekend dat versterkend heeft gewerkt. We hopen en bidden dat dit ook op langere termijn positief doorwerkt en harten vernieuwt.
Ons onlangs verbouwd en uitgebreid gemeentecentrum leent zich qua accomodatie nu goed voor dergelijke bijeenkomsten. Reeds eerder dit jaar hadden we een gemeenschapsweekend met een christenpsycholoog als gast. Zo willen we middelen gebruiken om de gemeente te bouwen.
Ook zijn we dankbaar dat een week eerder een jongen en meisje van de jeugd werden gedoopt.
We wilden als gemeente Veendam deze dingen via ons weekblad graag even aan u laten weten.

(J. B.)

LEZERS AAN HET WOORD

NA HET STERVEN....
Ds Buskes schrijft in zijn ,,Ziekentroost'' over de dood: ,,Wat het onbekende betreft: ja, dat onbekende is er, niemand heeft achter het gordijn gekeken en ik kan u niet zeggen, hoe het zijn zal. Maar in al het onbekende is er *één* ding, dat bekend is, liever: dat gekend mag worden.
Jezus Christus zegt: ,,Ik ben de opstanding en het leven, wie in Mij gelooft, zal leven, ook al is hij gestorven.'' Wie dat gelooft, weet kwantitatief weinig, kwalitatief alles.''
De discussie in DC in de rubriek ,,lezers aan het woord'' volgend, denk ik: is dat kwalitatieve ,,alles'' ons niet genoeg?
Als baptist heb ik met de oude Heidelberger niet zo veel op, maar de eerste zondag spreekt wel erg mooi over de geborgenheid in Christus zowel in leven als in sterven, vergelijk Rom. 14:8 (overigens is deze hele pericoop de moeite waard!).
Een bekend theoloog moet op zijn sterfbed zijn hoop en verwachting hebben geuit door het noemen van *één* naam: Jezus.
Dat was geen regressie in zijn geloofsleven en theologisch denken. Dat was de exacte verwoording van de kern van al zijn kennis. Niet hoe en wat, maar Hij!
Wij leven en sterven voor rekening van God; Hem behoren wij toe en dood noch leven zal ons kunnen scheiden van Zijn liefde. Christelijk geloof is niet het hebben van een levens- (en doods-) beschouwing, maar het hebben van een Heer, van wie wij mogen weten dat wij van Hem zijn.
Nogmaals: zou dat kwalitatieve ,,alles'' ons niet genoeg zijn?

Zeist — G. L. Kruizinga

(discussie gesloten)

Uitgave van de Baptisten Gemeenten in Nederland
Redaktie: Mevr. A. W. Lindenborn-de Graaff, ds H. Ploeger, prof. dr. J. Reiling, dr. O. H. de Vries, ds C. van Wier. Alle kopij te zenden aan de eindredakteur ds H. Ploeger, Kraaiensteinlaan 10, 6825 DH Arnhem.
Voor abonnementen en advertenties: Administratie De Christen, Biltseweg 10, 3735 MC Bosch en Duin. Abonnementsprijs bij vooruitbetaling *f* 43.— per jaar, voor abonnees in het buitenland *f* 60.— per jaar.
Administratie: De Vinkenhof, Biltseweg 120, 3735 MC Bosch en Duin, tel. 030-784457 - postgironummer 9260 t.n.v. Unie van Baptisten Gemeenten, Amsterdam. Advertentietarieven op aanvraag verkrijgbaar.

dc
DE CHRISTEN
WEEKBLAD VAN DE BAPTISTENGEMEENTEN

Vervolg van pagina 5

wijze enige interesse hebben voor de vragen naar de zin van leven en dood, enzovoort. Het is bepaald onthutsend te ontdekken dat de mensen zelfs geen vrees voor de dood hebben, terwijl de bijbel toch zegt dat de mens zijn hele leven door vrees voor de dood begeleid wordt (Heb. 2:15).
Niet ontkend kan worden dat vele ouders in onze gemeenten met de vraag zitten: waarom willen onze kinderen niet naar de kerk? Of: waarom hebben een of meer van onze kinderen zich - na hun doop - aan de gemeente onttrokken? Positief betekent dat: wat moeten wij doen om onze kinderen voor de Heer en voor de gemeente te winnen? Dat zijn levensvragen voor de gemeente van vandaag en morgen.
Het onderzoek van Van der Ploeg kan helpen de discussie op gang te brengen en diepgang te verlenen. Daarom beveel ik het boek graag aan voor allen, inzonderheid voor hen die verantwoordelijkheid dragen in de gemeenten.

Hinderlijk vind ik het gebruik van het woord ,,onverschil'' naast ,,onverschilligheid''. Letterlijk betekent ,,onverschil'' dat er geen verschil is. Onverschilligheid is gelijk aan belangstellingloosheid.
Een vraag die met de methode van het onderzoek te maken heeft, is de volgende: verlaten alle jongeren uit zwak-geïnteresseerde ouders de gereformeerde kerk? Ik dacht bij het lezen van het boek voortdurend aan een ander soort onderzoek, dát naar de oorzaken van verkeersongevallen op een berucht kruispunt. In zo'n onderzoek wordt nagegaan onder welke weersomstandigheden, op welke dagen van de week, op welke uren van de dag, met welke soort voertuigen, met welke soort chauffeurs (jongeren, ouderen, (on)ervaren, vermoeiden, enz.) de ongelukken gebeurd, of veroorzaakt zijn. Wat mij betreft, gaat het om 200 ongevallen. Maar wie beantwoordt de vraag waarom in datzelfde tijdsbestek 10.000 ándere chauffeurs zonder ongevallen dat kruispunt zijn gepasseerd?
Waaraan ligt het, dat niet álle gereformeerde jongeren hun kerk verlaten? Dus ook: waaraan ligt het, dat niet álle ouders de betrokkenheid bij de gereformeerde kerk verliezen?
Uitgeverij T. Wever, Franeker, geeft dit boek (paperback, 224 pagina's) uit; voor *f* 25,— kan men eigenaar worden.

Ploeger

---

nieuws dc mededelingen actueel

Radenconferentie Z.O. Drenthe
Zaterdag 28 september a.s. om 14 uur in ,,Het Baken'' te Emmen. Tot 15.30 is de UZC aanwezig door zr. Edens-Veldman en br. P. Posthumus, voor informatie over ons zendingswerk. Dit gedeelte is samen met de gewestelijke zendingswerkgroep georganiseerd.
Het tweede gedeelte van de middag is bestemd voor de komende A.V. Ieder is hartelijk welkom!

(Y. H.)

Bijbelzondag 1986
De Nationale Bijbelzondag in 1986 zal op 26 januari zijn. De liederen in de bijbel zullen centraal staan. Inlichtingen en materialen zijn te verkrijgen bij het besteladres van de Raad voor Contact en Overleg betreffende de Bijbel (RCOB), postbus 620, 2003 RP Haarlem.

,,Niemand leeft voor zichzelf
niemand sterft voor zichzelf
Wij leven en sterven voor God onze Heer
aan Hem behoren wij toe''

In haar Heer en Heiland ontsliep onze lieve tante

ALBERDINA PALMANS
weduwe van Annechinus Veendorp

op de leeftijd van 83 jaar.

Uit aller naam:
H. A. Gejas-Prins

Amsterdam, 9 september 1985
De Open Hof, Fahrenheitstraat 115, kamer 310

correspondentie adres: Trompetstraat 20
6544 ND Nijmegen.

De teraardebestelling heeft vrijdag 13 september plaatsgevonden.

MEDEDELINGEN

Het nieuwe adres van ds. K. M. Gerritsen is Fr. van Eedenstraat 21, 9673 HT Winschoten, tel. 05970-13120.

De nieuwe secretaris van de baptistengemeente Krommenie is de heer J. J. J. den Boer, Twiskeweg 146, 1503 AD Zaandam, Tel. 075-173777.

Het nieuwe telefoonnummer van de Heer J. Peereboom, is 010-586748.

,,Mijn genade is u genoeg''

Heden overleed mijn innig geliefde man, onze zorgzame vader en opa

MARTINUS PETERS

in de ouderdom van 90 jaar.

Deventer: M. E. J. Peters-de Groot
Deventer: J. C. Peters
I. B. Peters-Menagé
Martin, Karin, Marike
Utrecht: M. van den Berg-Peters
K. M. van den Berg
Jan Maarten, Thijs, Diederik

12 september 1985
Ceintuurbaan 37
7413 DB Deventer

De teraardebestelling heeft maandag 16 september j.l. te Deventer plaatsgehad.

,,De Here is mijn Herder, mij ontbreekt niets.''

Bedroefd om zijn plotselinge heengaan, maar dankbaar voor wat hij voor ons heeft betekend, berusten wij er in dat de Here tot Zich heeft genomen mijn lieve man, onze vader en opa

DOUWE DE VRIES

op de leeftijd van 61 jaar.

J. M. de Vries-Mulder
Henk en Tonie
Luud en Joke
Fred en Marjolein
Ernst en Gerry
en kleinkinderen

Zoetermeer, 10 september 1985
Duke Ellingtonrode 4, 2727 BM

De begrafenis heeft vrijdag 13 september plaatsgehad.

DE CHRISTEN
WEEKBLAD VAN DE BAPTISTENGEMEENTEN
100e jaargang - nummer 38 - 27 september 1985

Jezus herkennen

C. van Wier

Het werkelijk leren kennen van Jezus is de grootste belevenis van een mensenleven. Dat mag bij niet-gelovigen overkomen als een stuk overdrijving; maar wie Jezus werkelijk kent weet beter. Zo iemand heeft leren aanvoelen wat er in het hart van Petrus moet zijn omgegaan, toen hij zei: ,,Gij zijt de Christus, de Zoon van de levende God!'' En: ,,Heer, tot wie zullen wij gaan? Gij alleen hebt woorden van eeuwig leven!'' Vanuit deze ervaringen hebben mensen liederen geschreven en gezongen als: 'Ik heb in U de grond gevonden, waarin mijn anker eeuwig hecht!'' Ja, zicht op Jezus krijgen, is 's mensen grootste ontdekking.

Jammergenoeg komt het voor, dat een gelovige zijn zicht op Jezus voor een deel, of geheel, kwijtraakt. Niet wat betreft de theoretische aspecten; want wat je verstandelijk aangaande Jezus hebt geleerd, dat blijft wel zitten. Maar praktisch kan Jezus behoorlijk ver buiten ons gezichtsveld komen te staan. Net als bij de Emmaüsgangers kunnen ook bij ons onze ogen ,,bevangen'' worden, zodat we Jezus niet werkelijk herkennen. Daarvoor zijn meerdere oorzaken aan te wijzen. Zorgen en teleurstellingen bijvoorbeeld: Hoeveel mensen raakten hun visie op Jezus kwijt, doordat hun levensomstandigheden duidelijk in strijd leken te zijn met het lied, dat ze vaak enthousiast zongen: 'Wij hebben een machtige Heiland, die nimmer de zijnen vergeet'. De twijfel verblindde hun ogen.
Maar ook teveel aandacht voor andere, materiële zaken, kan de oorzaak worden van het feit, dat Jezus niet meer functioneert als Verlosser, Vriend, Hoop en Lust voor wie Hem kennen. Spaarbankboekjes, autopapieren en TV-gidsen, liggen dan al te vaak boven op de bijbel. En doordat de bijbel onvoldoende wordt gebruikt, kan ook de factor onkunde een grote rol gaan spelen. Verkeerde voorstellingen en verwachtingen ontnemen allicht de juiste en heldere kijk op Gods Zoon. En wat te zeggen van uitgesproken ongehoorzaamheid?

Bestaat er voor Gods kind wel een zaak, die nog tragischer is dan dit? Uit het vreugdelicht van Christus' nabijheid weer terugkeren in het trieste leven van de wereld zonder God, is erg. Toch is dit, God zij dank, geen onherstelbare zaak. Wie Jezus uit het oog verloor, zijn nabijheid niet werkelijk meer beleeft, mag het feest van de Emmaüsgangers beleven, de herkenning van Jezus!

U weet hoe en wanneer deze discipelen Jezus weer ontdekten? Bij de breking van het brood, dat ze samen aten. Er is hier geen sprake van een avondmaalsviering, maar van een gewone, dagelijkse maaltijd. Toch wil het mij voorkomen, dat wij hier gerust onze blik mogen richten op de herdenking van Jezus' sterven voor ons. Want heeft Christus ons de opdracht tot de avondmaalsviering niet gegeven met de bedoeling, dat wij Hem nooit uit het oog zullen verliezen en nooit zullen vergeten hoe Hij in ons leven moet en wil functioneren?

Wanneer Jezus brood geeft aan zijn gastheren, mogen wij daarbij zeker denken aan zijn ,,gebedsonderwijs'': ,,Geef ons heden ons dagelijks brood''. Zeker, ook wat betreft de dagelijkse leefbehoeften, mogen we rekenen op Gods liefde en aandacht. Onze Vader weet dat wij deze dingen behoeven. Laten wij dat niet vergeten, ook al is onze broodbelegging, letterlijk of figuurlijk, niet al te overvloedig....

Maar laat de Geest toch vooral onze ogen mogen richten op ,,de spijs die blijft tot in het eeuwige leven, welke de Zoon des mensen u geven zal''; ,,IK ben het brood des levens'' zei Christus. Wanneer u zondag weer rond de avondmaalstafel zit, bid dan om open ogen, die Jezus herkennen als degene die uw onverbrekelijke relatie met God tot stand bracht. Richt uw aandacht niet vóór alles op de spijs die vergaat, het leven van vandaag, maar op het eeuwige leven, dat het leven hier beneden weer leefbaar maakt vanwege Jezus' garantie: ,,Ik ben met u, alle de dagen, tot aan de voleindig der wereld''. Ik wens u van harte een avondmaalsviering, waarbij u Jezus weer herkent en waarbij uw relatie weer vernieuwd en verstevigd wordt.

DEZE WEEK

„VOORLOPIG ONTSLAG" VOOR EEN BIJZONDERE VOORGANGER

Op zondag 8 september nam Drs. M. G. Boeschoten afscheid, of zoals hij het liever zelf noemt „voorlopig ontslag" als gevangenispredikant. Samen met Ds. A. J. Noordhoek, eveneens in het justitiepastoraat werkzaam, en beiden als voorganger in bijzondere dienst van de Baptisten gemeenten Utrecht-Silo, kijkt hij terug op zestien jaar „traliewerk" namens de kerken, in instellingen van Justitie te Rotterdam, Overberg, Den Dolder en Utrecht.

A. J. N.:
HET BIJZONDERE VAN JE LOOPBAAN ALS PREDIKANT BEGON AL IN STAVEREN....
M. G. B.:
Ja. Vorige week heb ik ook m'n plunjezak ingeleverd als einde van 31 jaar legerpredikantschap. Ik realiseer me dat dat al niet-gemeentelijk pastoraat was, waarin je met alles en nog wat te maken krijgt, andere collega's hebt, samen avondmaal viert.

NA STAVEREN GING JE NAAR AMSTERDAM....
Ja, als evangelisatie-predikant en later voorganger in de jonge evangelisatieposten A'dam West-Noord, waar toen de Herdenkingskerk werd gebouwd, en vandaar in het alg. vormingswerk van de N.B.J.B.

ZIE JE DAT ALS STAPPEN IN DE RICHTING VAN HET NIET-GEMEENTELIJKE JUSTITIE-PASTORAAT?
Dat is moeilijk zo te zeggen. Ik ben altijd zo aangetrokken geweest door het nieuwe wat op mijn pad kwam, ik vond dat ik dat dan moest doen. Huizinga had ik eens horen zeggen: als de honderdduizenden op je hart gebonden zijn, dan moet je wel. Zo zag ik niet Amsterdam. Misschien is dat wel tekenend geworden, ook voor m'n latere werk in de bajes, dat gevoel van als je voor enkelen iets kunt betekenen, dan zullen die het op hun beurt weer voor vele anderen zijn. Ik ben zelf nooit een massamannetje geworden. Ik wilde nooit die 4000 gedetineerden van Nederland bekeren, ook als evangelisatie-predikant niet.

DUS TOCH EEN OVEREENKOMST TUSSEN HET 16-JARIGE BAJESPASTORAAT EN HET GEMEENTEWERK?
Ja, ik heb wel het gevoel gehad dat ik m'n hele leven ben voorbereid voor dat gekke werk in de bajes, temidden van niet traditioneel kerkelijk gebonden mensen. Daar heb ik me altijd thuis gevoeld. Dat zal bij mensen binnen de gemeente best wel vreemd zijn overgekomen, ook de manier waarop ik dingen zei en deed.
Sommige mensen die de bajeskerkdienst bezochten, vroegen me na afloop: preek alsjeblieft in onze kerk eens net zo als in de bajes, maar ik zei, dat kan niet, want dan zullen veel mensen de waardigheid van hun kerkdienst verloren voelen gaan. In de bajes is ook wel een grote ernst aanwezig, maar in een stijl, een aanpak die ik al voelde groeien toen ik nog in de gemeente was. Wie zich toen eraan gestoord heeft, wil ik best achteraf m'n excuses aanbieden, maar misschien waren er toen toch ook al wel mensen in de kerk die juist daar behoefte aan hadden....

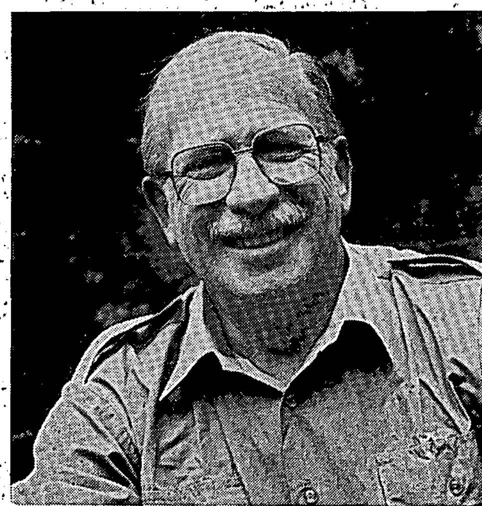

foto Utrechts Nieuwsblad

UITEINDELIJK MET DIE STIJL ALS PROT. GEESTELIJK VERZORGER BIJ JUSTITIE, ALS VERTEGENWOORDIGER VAN ALLE KERKEN IN NEDERLAND. WAT VOOR ROL HEEFT JE BAPTIST-ZIJN TOEN VERVULD, WAS ER VOLDOENDE RUIMTE OM ER VOOR IEDEREEN TE ZIJN?
Als Baptist ... wat is dat eigenlijk, er zijn zoveel soorten en maten in de wereld. Voor zover ik het beleefd heb, is er een grondpatroon van gemeentezijn en de praktijk daarbij waar ik me altijd thuis bij heb gevoeld, waarbij goede mogelijkheden zijn om je geloof te beleven en er samen in te groeien, daar zit ook werfkracht in, zij het met verschillende accenten, maar het is toch functioneel voor wat het Evangelie voor mensen beoogt. Ik ben wel eens bang voor het al te persoonlijke, dat wordt wel eens wat overtrokken, persoonlijk geloof is veel meer een gave dan dat het van onderop komt, maar het is heel wezenlijk om niet met z'n allen in een rij te marcheren. Het omgekeerde is een groep individuen die niet weet wat gemeenschap is. Ik zou vandaag toch weer kiezen voor deze Baptisten-gemeentevorm en wat die voor mij betekent heeft.
Toch zou ik iemand van een andere kerksoort nooit de indruk willen geven dat zijn weg minderwaardig zou zijn; die weg daar mag ik niet tussenkomen. Ik ben er voor alle gezindten en het Evangelie biedt gelukkig ruimte genoeg om daar zinnig mee om te gaan, zonder iemand van de ene kerksoort naar de andere te willen omvormen.

VIND JE DAT RUIMTE VOOR SAMEN OP WEG IN HET GELOOF IN DE BAJES GROTER IS DAN IN DE OFFICIELE KERKEN?
Nee, dat moet je niet omkeren, volgens mij. Daar in de bajes kan het niet anders. Wat daar kan, kan niet zomaar buiten in de kerken. Ik zie dat simpel zo: je kan best eens met al je buren uit de straat samen kamperen, dat kan heel leuk zijn, maar elk gezin mag terug in zijn eigen woonhuis, eigen accenten en eigen waarde hebben. De schat van God is misschien niet in één kerk te vatten, in elk geval niet alleen in de Baptisten kerk.

GEVANGENIS-PASTORAAT WORDT WEL EENS VERGROOTGLAS-PASTORAAT GENOEMD, ALLE PROBLEMEN KOM JE, SOMS IN EEN PERSOON ZELFS, TEGEN, ECHTSCHEIDING, VERSLAVING, EENZAAMHEID. IN ELKE CEL EEN HOOP VRAGEN EN GROTE BEHOEFTE AAN EEN GESPREK. HOE HEB JE DIT WERK VOLGEHOUDEN IN DIE AFGELOPEN ZESTIEN JAAR?
Dat is een gemene vraag, er zijn ook medewerkers van kerkdienst of gespreksgroepen geweest die na een bezoek zo aangeslagen waren dat ze niet terugkwamen. Ik vraag mezelf wel eens af: heeft mijn gevoel niet te weinig geregistreerd? Ik dacht echt en spontaan met de mensen binnen de muren mee te leven, maar ik kan ook goed na m'n werk het van me afzetten. Soms lukt dat moeilijk, als je diep bij iets verschrikkelijks betrokken raakt. Maar ik kon het steeds wel, anders had ik het vast niet zolang volgehouden, het hield me niet zo bezig als van je broer of je vader.... Ik denk aan een buitenlander die voor jaren hier in de kast gaat, en waarvan je twijfels hebt of Justitie hem wel recht heeft gedaan. Of als er achter een delict zoveel chantage zit, zoveel manipulatie, dat ze meer slachtoffer zijn dan slechterik. Dan heb je het wel dat je samen met iemand zit aan te kijken tegen die eindeloze straf en niet te vergeten de gevolgen, de breuken in familie... dat hield me erg bezig ... maar ik vraag me toch af: ben ik toch niet te gepantserd geweest. Heb ik het niet te weinig toegelaten tot m'n diepste innerlijk, hoe kon ik het anders volhouden, heb ik mensen daarmee wel echt recht gedaan?

EN ER DAN TOCH NIETS AAN KUNNEN DOEN, HET ENIGE WAT OVERBLIJFT MEE-LIJDEN, WAT WAREN VOOR JOU DAARBIJ DE BRONNEN OM UIT TE PUTTEN?
Het blijft voor mij de vraag of dat bronnen waren of mijn pantser, waarachter ik me verstopte. Ik herken wel veel van mezelf bij mensen die gekke dingen doen, dat had ik zelf misschien ook wel kunnen doen... het ligt vliesdun, die grens tussen de ander en mij... dat maakt het inleven makkelijker, dat maakt de schuldvraag veel moeilijker, daar kon ik zo weinig mee.

(Vervolg op pagina 3)

van deze kant bekeken

VAN DEZE KANT BEDACHT

Huizinga

't Is dus wel allemaal van deze kant maar denken is één stap verder dan kijken. 't Is ook een beetje riskanter want kijken doe je naar iets wat buiten je ligt en denken doe je over wat in je zit en dat dan soms gekleurd naar buiten komt. Ik ben mij wel bewust dat het veld, dat ik denkend bewandel, groter is dan mijn vermogen het in alle richtingen te doorkruisen, het zal mij niet weerhouden u deelgenoot te maken van sommige gedachten. Het zal toch een reiziger, die door een land en wat steden en dorpen trekt, niet geweigerd mogen worden te beschrijven wat hij op zijn tocht gehoord heeft en gezien, mits hij zelf toegeeft dat zijn bevindingen zeer persoonlijk zijn en waarschijnlijk slechts ten dele iets weergeven van land en volk. In alle reisgidsen komen tekortkomingen voor; en ook overdrijvingen.

Op een zaterdagmorgen rees bij mij de vraag hoe de gelovigen, toen er nog geen bijbel was, toch tot geloven gekomen zijn en vooral wat ze toen geloofden, in wat of wie. Ik wandelde min of meer in nevelen.

Mijn eerste gedachte was dat de eerste mensen hun kinderen zullen hebben verteld over wat zij wisten en dachten omtrent hun eigen aanwezigheid en over God die bij het opsteken van de avondwind door de tuin liep. De kinderen zullen de verhalen van hun ouders, aangevuld met eigen waarnemingen en ervaringen, hebben doorgegeven aan hun nageslacht. Dat ligt voor de hand. Dat deden vele ouders toen er minder gepraat werd over politiek, ekonomie en andere zwarigheden onzer dagen.

Zowel van Henoch als van Noach wordt meegedeeld dat ze wandelden met God. Wat een rustieke schildering van het verkeer tussen God en mens. Tegelijk vraag je je af hoe je je dat moet voorstellen. Dat is ook het geval als je leest: ,,Toen zei God tot Noach...! Hoe? Of: ,,De Heer zei tot Abram...'' Kwam de Stem van buitenaf of van binnenuit? Later lees je van dromen en gezichten en ook van engelen. Profeten verschenen en het: Zo zegt de Heer.... rolde uit hun mond. Tenslotte kwam de volle onthulling in Jezus. Met hem brak een stroom van licht en waarheid de wereld binnen. Eindelijk de Mens, de Zoon van God. Waar Jakob nog droomde en sprak, daar wordt voor de gelovige zijn woord konkreet: ,,Waarlijk, de Heer is aan deze plaats... hoe ontzagwekkend is deze plaats. Dit is niet anders dan een huis Gods, dit is de poort des hemels.'' In deze uitspraak ligt onze geloofsbelijdenis. Onaantastbaar. Tomas zegt het zo: ,,Mijn Heer en mijn God!'' Enige duizenden jaren liggen er tussen de dromen in de morgen en de werkelijkheid op de middag. Een lange weg. Slechts enkele dagen voor God, die bij jaar noch eeuwen telt.

Talloze mensen hebben door hun woorden en daden beleden God te hebben ontmoet. Het is ons beschreven, in boeken en brieven, gebundeld in wat wij de bijbel noemen. De lijst van getuigen, vermeld in Hebr. 11, zou nu kunnen worden aangevuld met veler namen uit de tijd na Christus. Uit de tijd van de werkingen van Gods Geest die niet nalaat ook heden aan mensen God te openbaren. Zijn deze mensen niet Gods Heilige Schrift aan de wand der geschiedenis?

Zover zijnde zei ik, kijkend en denkend: is het niet merkwaardig dat wij de Schrifturen, samengebracht in de bijbel, zoveel meer waarde toekennen dan wat in de negentien eeuwen na het komen van de Geest is ontvangen en beschreven? Eindigen de openbaringen Gods bij de openbaringen aan Johannes? In de 66 boeken en brieven van onze bijbel zien we een voortdurend verdere ontplooiing van Gods handelingen en bedoelingen. De Eeuwige, geprezen zij zijn naam, rust niet van zijn werken. Wij volgen hem over een periode van veertig eeuwen. Waarom niet ook over de twintig daarna? Joseph Smith met zijn gouden platen wil ik terzijde laten en liever luisteren naar de begenadigden onzer eeuwen, die niet alleen teruggrijpen op wat God deed, maar ook het volk Gods wegen wijzen hoe zij wandelen kunnen in tijden die wij nu beleven.

Indien iemand meent dat ik de bijbel nauwelijks nog een plaats geef, dan vergist hij zich. Daar ligt mijn levensfundament, mijn vertrekpunt en ook gedurige verblijfplaats. Maar weer: hebben wij naast het Woord niet de Geest ontvangen, die ons zal leiden? Ja, en ik zal die leiding dan ook moeten volgen en ontdekken welke weg de Heer mij nu wil laten gaan. Is dat de stem van een individualist? Wat wilt u. Ik ben net als u een individu en ieder draagt verantwoordelijkheid voor wat hij denkt, zegt, schrijft en doet. Paulus zegt in zijn belangwekkende brief aan de Galaten: ,,Ik ben toen geen mensen van vlees en bloed raad gaan vragen''. In belangrijke zaken zullen u en ik dat wel doen. Maar wij moeten zelf beslissingen nemen. Hier geldt geen meerderheid van stemmen. Zal zó de gemeenschap niet gevierendeeld worden? Nee, indien deze gemeenschap is opgebouwd uit mensen die elkaar respekteren en aksepteren, zijnde kinderen van God, volgelingen van Jezus Christus, schapen, die zijn hand wil leiden door zijn Geest.

,,Verlicht elkaars lasten en geef zo uitvoering aan *de wet van Christus.*''

(Vervolg van pagina 2)

Dus óf ik had bijzondere bronnen óf er was noodzakelijke bescherming; een soort rembekrachtiger als bij auto's; positief en nuttig voor een professioneel werkende hulpverlener.

Maar als je naar bronnen vraagt, want die zijn er toch.... in Staveren was er destijds een oude broeder van 94 jaar, die toen hij hoorde dat ik legerpredikant werd, me beloofde dat ik bij hem ,,op het lijstje stond''.

Dat doe ik met de problemen van mijn jongens ook maar. Dat is een stuk van m'n bron dat ik, dat wat ik niet behappen kan, breng bij Hem, die zei: breng het bij Mij. Dan mag je het voor jezelf even wegleggen, niet uit onverschilligheid, maar het brengen op de plek waar het uiteindelijk thuishoort.

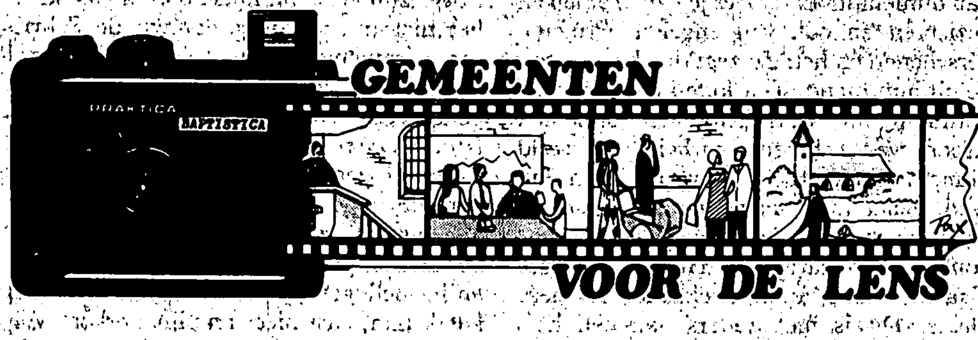
BILLY GRAHAM KREEG VEEL AANDACHT IN ROEMENIË

Nederlandse kranten maken met grote koppen melding van de evangelisatie-actie van Billy Graham in Roemenië. Rond 150.000 luisteraars waren in verschillende bijeenkomsten aanwezig. Verbazing was er bij kerkelijke en wereldlijke autoriteiten over de geestdrift waarmee Graham begroet en begeleid werd. In zeven steden preekte hij. Meermalen riepen ouderen en jongeren zijn naam in spreekkoren. De elfdaagse campagne omvatte in zeven steden toespraken in - meestal overvolle - kerken, waarbij luidsprekers de woorden naar buiten droegen; ook werden openluchtbijeenkomsten gehouden. In Timosoara, niet ver van de Joegoslavische grens, luisterden 35.000 mensen naar hem op het plein voor de orthodoxe kerk; de kerk zelf omvatte 5.500 mensen (eigenlijk veel te veel voor deze ruimte). Begerige mensen hadden acht uren gewacht om een plaatsje in de kerk te vinden.

Een baptisten voorman verklaarde dat men in Roemenië zoiets nog nooit eerder heeft beleefd.

Vóór zijn vertrek uit Roemenië, verklaarde Graham, dat hij met de autoriteiten gesproken had over de verhouding kerk en staat in dat land. Zoals gebruikelijk liet hij over de aard van de besprekingen niets los. Wel is bekend dat de amerikaanse ambassadeur in Roemenië tot de baptisten gemeenschap behoort en de diensten in verschillende kerken in Boekarest, de hoofdstad, bezoekt.

In zijn toespraken heeft - ook al weer: zoals gebruikelijk - Graham zich onthouden van het doen van politieke uitspraken. Wel keerde hij zich tegen de bewapeningswedloop en de atoombewapening. Na Roemenië ging Graham's reis naar Hongarije.

WINSCHOTEN

Ruim honderd jaar na de stichting van de eerste baptisten gemeente in Nederland, werd de baptisten gemeente te Winschoten geïnstitueerd: 1 januari 1948. En dat terwijl Gasselternijveensemond toch maar een veertig kilometer van Winschoten verwijderd is. En ook: terwijl de gemeente te Nieuwe Pekela toch reeds in 1875 in het leven werd geroepen. Waarom zo laat een gemeente in Winschoten?

Dat heeft ongetwijfeld te maken met de unieke ligging van de stad Winschoten. Aan de noordkant lag de Dollard, aan de zuidoostkant het zanderige Westerwolde, aan de zuidwestkant het hoogveengebied dat later als Groninger Veenkoloniën nationale betekenis zou krijgen. Gelegen aan de belangrijke handelsweg tussen de stad Groningen en het machtige bisdom Münster, was het eeuwen en eeuwen geleden reeds een belangrijke pleisterplaats. De betekenis van Winschoten werd vooral in de tachtigjarige *oorlog* duidelijk: de plaats werd een vesting. De herinnering daaraan is te vinden in het wapen van de stad dat de afbeelding van de romeinse martelaar Sint Vitus bevat. Deze was schutspatroon van de abdij van Corvey, gelegen aan de Weser, waaraan de Winschoter parochie onderworpen was.

Tot regionale betekenis kwam Winschoten in de franse tijd, toen er o.a. het kantongerecht en verschillende belastingkantoren gevestigd werden. De vader van Dr. Johannes Feisser (de eerste voorganger van de eerste baptisten gemeente) was destijds ontvanger te Veendam en stond onder gezag van de directeur der belastingen te Winschoten.

Terugkerend tot de beginvraag: Winschoten was te weinig veenkoloniaal om een goede voedingsbodem voor het baptisme te zijn.

Louw

Jan Louw, Hagenaar van geboorte, werd na voltooide opleiding aan het seminarie der duitse baptisten te Hamburg, in 1912 voorganger van de gemeente te Nieuwe Pekela. Leraar bij de gratie Gods, onderwees hij jongeren en ouderen in de Schriften. Van Dam zegt in zijn Geschiedenis van het Baptisme in Nederland dat met Louw de theologische doordenking van de baptisten gemeentebeginselen begon. Velen in onze gemeenten dachten (en denken?) dat een ,,leraar'' geen ,,evangelist'' is, of kan zijn. Met Louw was dat in ieder geval wel zo. Zijn hart drong hem de inwoners van Winschoten de blijde boodschap te brengen; er woonden slechts enkele leden van zijn gemeente aldaar.

Aan het begin van deze arbeid is vooral de naam van br. J. ten Brinke verbonden; naar de naam te oordelen een Twent van oorsprong, over wie mij voor het overige geen gegevens verstrekt zijn. De opeenvolgende voorgangers van Nieuwe Pekela deden hun werk in Winschoten naar vermogen. Het werk werd bijzonder gesteund door de aanwezigheid van een eigen kerkgebouwtje aan de Mr. A. J. de Sitterstraat. Het geld voor dit kerkje was beschikbaar gesteld door de dochter van Dr. Feisser, die na zijn werk in Gasselternijveen-Stadskanaal te hebben neergelegd, als voorganger werkte te Nieuwe Pekela.

Natuurlijk ging het werk met allerlei problemen gepaard, verliep het zo te zeggen schoksgewijze. In 1938 werkte br. J. A. Scholte een jaar als colporteur-huisbezoeker namens de Comm. Inwendige Zending.

Zelfstandig

De sterk - mede door de oorlog - gewijzigde omstandigheden na 1945, gaven nieuwe impulsen aan de arbeid. Zo zelfs, dat de drang om een zelfstandige gemeente te vormen die de algehele verantwoordelijkheid voor het werk zou dragen, niet meer te stuiten was. De moedergemeente willigde een dergelijk verzoek in. Op 1 januari 1948 was het zo ver. 25 Leden telde de jonge gemeente. En men beriep meteen een voorganger! En die voorganger werd br. J. B. de Neef, die vanaf 1943 voorganger van de gemeente te Nieuwe Pekela was (in het laatste oorlogsjaar werd hij door de SD gearresteerd; vijf leden der gemeente lieten het leven vanwege illegale activiteiten). Men vraagt zich vandaag de dag af: hoe durfden ze, zowel: hoe durfde de gemeente als: hoe durfde de beroepen voorganger. Maar de Heer zegende het werk buitengewoon. Eind 1950 waren er reeds 76 leden. Rondom dat aantal bleef het ledental schommelen; toen De Neef op 1 juli 1956 met emeritaat ging, waren er 75 leden.

Groei

Ruim een jaar na De Neef kwam br. J. Segaar. Deze was na zijn uittreding uit het Leger des Heils en zijn toetreding tot de baptisten gemeente enige tijd voorganger te Schiedam geweest. Begin 1962 vertrok Segaar naar Den Helder, een gemeente met plm. 100 leden achterlatende.

Het kerkgebouw bleek, ook na verbetering van accomodatie, te klein te worden voor de gemeente. Dus werden er plannen gemaakt voor een ander, groter onderkomen.

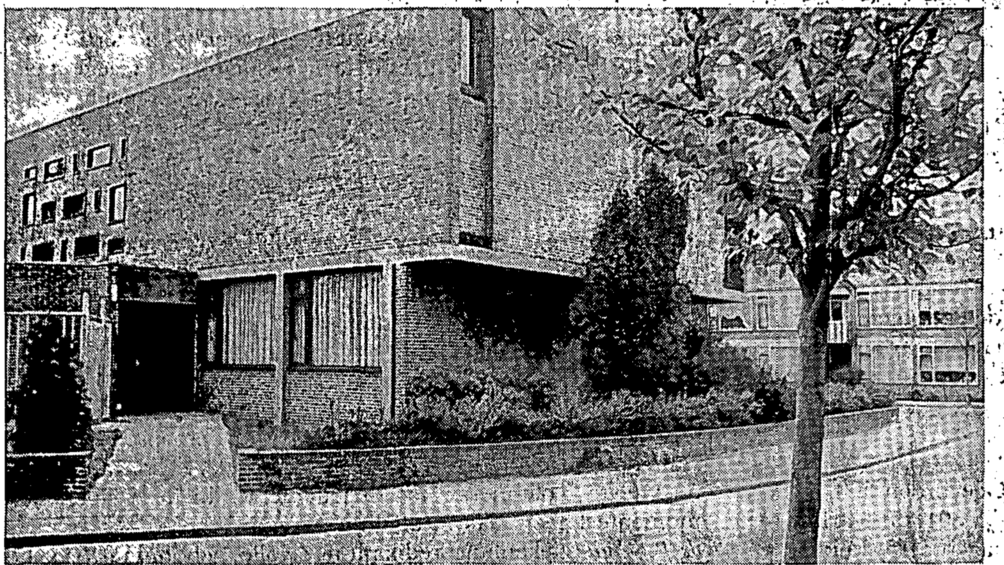
Een nieuwe behuizing

100 Baptisten, en een voorgangersgezin onderhouden, én een nieuwe kerk bouwen, is dat niet teveel? Ja, maar ,,het volk was willig te werken'' (zoals ergens van de Joden vermeld staat in het boek van Nehemia, de bouwer). Men werkte op het land, men deed thuiswerk, men werkte op een fabriek, men plakte zakjes voor een bedrijf, broeders liepen 's nachts bij wegwerkzaamheden, kortom: men kon het nauwelijks zo gek bedenken of men pakte het aan. Ekke de Haan, al enige jaren burgemeester van het naburige Beerta, was een bezielende factor. In april 1962 kreeg men in br. C. Mostert een voorganger met bouwerservaring: in Harlingen was in zijn tijd een nieuw gemeentecentrum in gebruik genomen.

In september 1965 werd de eerste steen gelegd door ere-ouderling Kiwiet voor het nieuwe gemeentelijke onderkomen aan de

voorkant met vroegere hoofdingang

nieuwe hoofdingang aan de achterzijde

Azaleastraat. Het zou de naam „Het Venster krijgen; geen originele maar wel een veelzeggende naam. Ruim een jaar later werd het centrum in gebruik genomen. Totale bouwkosten: *f* 195.000,—; ledental der gemeente: 120.

Bevestiging

Zeker tot teleurstelling van velen, steeg het ledental in de volgende jaren niet, maar daalde het zelfs; op 1-1-1971 was het ledental gedaald tot 116.

Kort na het vertrek van Mostert naar Almelo-Nieuwstraat deed br P. v.d. Werf, gekomen van Rotterdam-Zuid, zijn intrede (aug. 1972). Een bloeiperiode brak aan. Het woord der Schrift werd bevestigd: de een zaait, de ander maait. Toen Van der Werf vijf jaar later naar Apeldoorn vertrok, was het ledental de 150 voorbij. In 1980 kwam de gemeente boven de 200 leden uit.

Een jaar na het vertrek van Van der Werf deed br W. P. van Berkel zijn intrede in de gemeente; hij was voorheen voorganger van de gemeente te Ter Apel.

In 1980 kwam de gemeente dus boven de 200 leden. Hoe merkwaardig dat moge klinken, de voortgaande groei bracht de gemeente in moeilijkheden... Het kerkgebouw werd te klein. Niet alleen de kerkzaal kon de bezoekers niet meer bevatten, ook voor de groeiende en bloeiende verenigingen was er onvoldoende zaalruimte.

Men heeft zich in die tijd ernstig bezig gehouden met de diepgrijpende vraag: gaan wij de kerk vergroten, zodat we een „grote" gemeente worden, of gaan we de gemeente opsplitsen en elders in Winschoten een nieuwe kerk bouwen en een nieuwe gemeente stichten? Men heeft gekozen voor één gemeente. En dus moest de kerk verbouwd worden, wat in 1983 verwerkelijkt werd. Teken des tijds: de verbouw en uitbreiding kostte ruim 2 keer zoveel als destijds de nieuwbouw. Maar nu bezit de gemeente dan ook een prachtig centrum met zeer vele mogelijkheden.

De stad

Na Napoleon kreeg Winschoten stadsrechten; het werd meer en meer een regionaal centrum. Dat is vandaag de dag nog zo. Regionaal is de gezondheidszorg in Winschoten geconcentreerd (ziekenhuis, verpleeghuizen). Dat geldt ook voor het onderwijs. Ter voorziening in bijzondere levens- en woonbehoeften trekt men uit de omliggende plaatsen nog altijd naar Winschoten. De plaats telt nu 21.000 inwoners en heeft een oppervlakte van ruim 22 vierkante kilometer (ter vergelijking: het aangrenzende Beerta heeft ruim 3100 inwoners op ruim 80 vierkante kilometers). Nog altijd is Winschoten gelegen aan de weg van Noord-Nederland naar Noord-Duitsland; ja, duidelijker: via Bremen en Hamburg, Flenburg en Kiel ligt heel Scandinavië op de weg naar Winschoten.

Helaas is de werkeloosheid in Winschoten boven het landelijk gemiddelde gelegen, en deelt de stad in de misere die Oost-Groningen getroffen heeft door het vrijwel geheel wegvallen van de agrarische industrie: aardappelmeel- en strokartonfabrieken komt men haast niet meer tegen.

Doorgaan

Wie br Ekke de Haan gekend heeft, heeft ongetwijfeld meer dan eens zijn verhaal van de twee kikkers, die in een melkemmer vielen, gehoord. De ene kikker liet letterlijk het hoofd zakken en verdronk, de andere bleef trappelen en zat tenslotte op een kluit boter.

De gemeente Winschoten gaat door en laat het hoofd niet hangen. Want de toekomst is veelbelovend vanwege het heden. De gemeente telt immers een rijke schakering aan activiteiten. Op drie plaatsen wordt zondagsschool gehouden. Voor de jeugd is er het bekende scala van mogelijkheden: clubs, bijbelklassen, muziekgroep. Ouderen kunnen naar zusterhulp, zangkoor, jonggehuwdengroepen, en JVV (= jeugd van vroeger) groep.

De door de Stuurgroep Gemeente Bijbel School uitgegeven brochures worden gebruikt als de onderwerpen zich daarvoor lenen.

De raad spreekt over pastorale zaken en laat zijn ervaringen en meningen uitmonden in gemeente-avonden waar over diverse onderwerpen gesproken wordt.

Evangeliseren

Maandelijks wordt een evangelisatiedienst gehouden, terwijl drie à vier keer per jaar een tentcampagne gehouden wordt. Ook in het naburige Scheemda wordt jaarlijks een tentactie gehouden.

Via gemeente-avonden en andere activiteiten (sportdag, fietstoertocht e.d.) poogt men de onderlinge band te verstevigen. Daarbij worden ook de vrienden der gemeente betrokken.

Op plaatselijk vlak is er geen gezamenlijk evangelisatiewerk van de grond gekomen. De predikanten ontmoeten elkaar wel regelmatig.

De gemeente wordt nogal eens benaderd door mensen met problemen. In de gemeente zelf is de werkeloosheid geen probleem.

kerkzaal

Wisseling van de wacht

Dat is een beetje teveel gezegd. Hoe belangrijk persoon en werk van een voorganger ook mogen zijn in en voor de gemeente, de gemeente staat en valt er niet mee. Br Van Berkel werkt inmiddels in Stadskanaal-Zuid. Inmiddels heeft br Gerritsen, tot nu toe voorganger van de gemeente te Harlingen, de kansel overgenomen.

Enkele honderden baptisten uit alle delen van Nederland zullen eind oktober persoonlijk kunnen kennis maken met hun zustergemeente op het snijpunt van drie landstreken. Bij alle verschil in ervaring, bij alle verscheidenheid in visie op allerlei delen van geloven en belijden en beleven, zullen zij ontdekken dat in Winschoten broeders en zusters wonen die de Heiland van harte liefhebben, en die zijn gemeente beminnen met de volle liefde van hun hart.

Wij wensen de gemeente Gods rijke zegen.

Ploeger

uit het Uniebureau

Uniefinanciën
Nu reeds kunnen wij een overzicht geven van de bijdragen, die *in de maand augustus* voor de verschillende takken van arbeid zijn binnengekomen en waarvoor wij u namens de desbetreffende instanties hartelijk dankzeggen!

ECU:
Almelo-Ger.straat 276,—; Arnhem 468,30; Coevorden 500,—; Ede 794,30; 2e Exloërmond 250,—; Harderwijk 601,75; Harlingen 181,50; Haulerwijk 250,—; Kollumerzwaag 105,15; Leiden 124,25; Lelystad 25,50; Nieuwe Pekela 261,50; Westerhaar 175,—; Winschoten 179,88; IJmuiden 819,90.

CvdO:
Almelo-Ger.straat 362,10; Arnhem 25,—; Coevorden 500,—; Deventer 166,30; Ede 841,30; 2e Exloërmond 250,—; Harderwijk 590,65; Harlingen 238,40; Haulerwijk 300,—; Hengelo 420,—; Leiden 206,85; Lelystad 48,—; Stavoren 100,—; Westerhaar 175,—; Winschoten 189,75; IJmuiden 216,40.

UZC:
Almelo-Ger.straat 515,20; Arnhem 1076,42; Deventer 140,70; Ede 1381,80; 2e Exloërmond 500,—; Harderwijk 682,40; Harlingen 326,75; Hengelo 935,—; Klazienaveen 125,—; Kollumerzwaag 80,—; Leiden 200,30; Lelystad 51,55; Nieuw-Weerdinge 750,—; Stavoren 200,—; Valthermond 600,—; Vroomshoop 935,—; Westerhaar 400,—; Winschoten 311,19; IJmuiden 956,20; W. M., E. 50,—; S. V., M. 50,—; N. N., L. 30,—; P. H., H. 20,— (WIN); WIN-Twenthe 7500,— (projekten); Gewest Z.O.-Drenthe 1600,— (projekt); LZC 10.000,— (projekt).

Noodfonds:
Almelo-Ger.straat 50,75; Arnhem 1678,65; Deventer 171,50; Dordrecht 836,85 (Brood voor Kameroen); Harlingen 500,—; Haulerwijk 200,—; Heemskerk 116,50; Hengelo 180,—; Stavoren 276,95; W. B. E., 50,—; J. A. B., N. 1500,— (Brood voor Kameroen); W. J. L., D. 100,— (Brood voor Kameroen); R. J., A. 50,— (Brood voor Kameroen); J. M. V., K. 20,—; R. J. N., V. 50,—; J. S., B. 100,— (Ethiopië); J. E. D., E. 50,— (Ethiopië); M. J. A. H., D. 250,—; D. B., H. 10,—; M. R., A. 15,—; J. H., G. 10,—; J. B., H. 15,—; H. T.-S., D. 50,—; W. M., E. 50,— (Ethiopië); G. J., G. 25,—; S. V., M. 50,—; W. V., W. 50,—; R. A. V., D. 30,—; M. H. P., Z. 10,—.

NBJB:
Almelo-Ger.straat 96,30; Arnhem 588,85; Coevorden 100,—; Ede 277,30; Harlingen 229,10; Haulerwijk 150,—; Hengelo 690,—; Kollumerzwaag 234,40; Vroomshoop 390,—; Winschoten 44,02.

UBS (10-cents-fonds):
Almelo-Ger.straat 136,50; Arnhem 525,80; Coevorden 175,—; Ede 155,—; Haulerwijk 50,—; Hengelo 315,—; Westerhaar 48,95; Winschoten 34,16; P. H., H. 20,—.

Sprekerslijst
Op verzoek van de gemeente te *Utrecht-Centrum* dient op de Sprekerslijst te worden vermeld de naam van: *br. H. Braker*, Haverstraat 32-bis, 3511 ND Utrecht, telefoon 030-318341.
De gemeente te *Ede* heeft ons gevraagd om aan de Sprekerslijst toe te voegen de naam van: *br P. Smit*, Boogschutter 110, 3902 VK Veenendaal, telefoon 08385-29141.

Een jubileum
Eind deze week - op 28/29 september - herdenkt en viert de gemeente te *Vroomshoop* haar vijftigjarig bestaan. Ter gelegenheid daarvan is namens de Commissie der Unie een brief met hartelijke gelukwensen geschreven.

Representatie
Op 29 september zal *br P. Kingma*, onlangs afgestudeerd aan het Baptist Theological Seminary te Rüschlikon (Zwitserland), worden verbonden aan de gemeente te *Kollumerzwaag* als voorganger in bijzondere dienst. De Commissie der Unie laat zich bij die gelegenheid vertegenwoordigen door *zr W. Gerritsen-Kolbe*.

AV-kandidaten
Dat zijn voor de Commissie der Unie:
* *br A. R. Schaap* (direkteur Kort Middelbaar Beroepsonderwijs te Buitenpost, geboren te Musselkanaal in 1944, lid van de gemeente te Kollumerzwaag en jeugdleider in deze gemeente, momenteel geen taak in de Unie);
* *ds J. Schuil* (ziekenhuispredikant te Zwolle, geboren in 1943, lid en voorganger in bijzondere dienst van de gemeente te Zwolle, geen taak in de Unie).

En voor de Unie Zendings Commissie:
* *zr. D. Lindeman-Kolbe* (direkteur van een B.V. te Oosterbeek, geboren te Groningen in 1935, lid van de gemeente te Arnhem, idem van het zangkoor en presidente van de plaatselijke Zusterhulpafdeling, geen taak in de Unie);
* *zr M. E. Rozema-De Haan* (wonend te Linne, geboren te Veenwouden in 1945, lid van de gemeente te Treebeek, geen taken in de gemeente en de Unie).

De verkiezing van (nieuwe) leden van de Commissie der Unie en de Unie Zendings Commissie vindt plaats op de komende Algemene Vergadering te Winschoten.

AV-stemmingen
Om aan de stemmingen ter Algemene Vergadering te kunnen deelnemen, dienen de afgevaardigden in het bezit te zijn van een zowel door de sekretaris van hun gemeente als door de algemene sekretaris der Unie ondertekende stemkaart.
Eerder deze maand hebben wij aan alle gemeenten het benodigde aantal *stemkaarten* gezonden. Deze dienen, na door de sekretaris der gemeente te zijn ingevuld en ondertekend, *zo spoedig mogelijk aan het Uniebureau* te worden teruggezonden.
Voorts hebben de gemeenten het benodigde aantal *stembriefjes* toegezonden gekregen. Deze dienen niet te worden teruggezonden, doch moeten door elke afgevaardigde persoonlijk worden afgegeven bij de aanmelding/registratie ter Algemene Vergadering.
In een brief aan de sekretarissen der gemeenten hebben wij hen hiervan op de hoogte gesteld. Het blijkt namelijk elk jaar weer, dat afgevaardigden niet tijdig zijn geïnformeerd. Vandaar onze brief en de daarin gegeven toelichting!

Doop & Gemeente
We weten niet of de naam *Johannes Schneider* u iets zegt. Onze voorgangers waarschijnlijk wel; en dan vooral de al wat ouderen onder hen. Geboren in 1895 uit Baptistenouders (zijn vader was voorganger in Duitsland), studeerde hij te Berlijn, Halle en Göttingen filosofie, theologie en geschiedenis. Na de Tweede Wereldoorlog bezette hij jarenlang de leerstoel voor Nieuwe Testament aan de beroemde *Humboldt-Universität* in Berlijn. Hij stierf in 1970 op ruim vierenzeventigjarige leeftijd.
Behalve een uitvoerige kommentaar op het vierde evangelie en tal van wetenschappelijke artikelen en bijdragen publiceerde *Johannes Schneider* enkele kleinere geschriften, o.a. over doop en gemeente in het Nieuwe Testament. Dit boekje is - in een vertaling van *Ernest A. Payne* - ook in het Engels verschenen onder de titel: *Baptism and Church in the New Testament*. Wij hebben de hand weten te leggen op een beperkt aantal eksemplaren. De prijs van deze uitgave is slechts *f* 2,— plus verzendkosten. Bestellingen richte men aan het Uniebureau, Biltseweg 10, 3735 MC Bosch en Duin. Indien dan nog voorradig, zal het boekje ook verkrijgbaar zijn op de Algemene Vergadering in Winschoten.

J. A. Brandsma/A. van den Hoef

LEEUWARDEN

UIT DE GEMEENTEN

Om u even te laten weten, dat onze ,,Gemeente in Beweging'' is, volgt hieronder een kort verslagje van de op zondag 8 september j.l. gehouden start-zondag met het thema: ,,Gemeente in Beweging''.

In een gezinsdienst (aanvang 10.00 uur) heeft onze voorganger (ds. W. de Zwart) het bijbelgedeelte besproken uit Joh. 1:44-52, waarin Jezus zijn discipel Filippus vond en Filippus vond Natánaël; de laatste was eer Filippus hem vond reeds door Jezus gezien (onder de vijgeboom); zo ziet Jezus ook ons, en wil ons gebruiken die ander te vinden, om het evangelie, Zijn boodschap door te geven, gedreven door Zijn Heilige Geest.

Na de dienst hebben we gezamenlijk koffie gedronken en ons in groepjes verdeeld, om elkaar (nog) beter te leren kennen en iets te vertellen van onze binding met de gemeente, maar vooral van onze binding met Hem.

De broodmaaltijd hebben we gezamenlijk genuttigd met heerlijke soep vooraf; na afloop hiervan kon één van de werkwinkels worden bezocht, zo waren er werkwinkels over Zending, Evangelisatie, Gebed, Jeugdwerk en Zang- en muziekwerk, waarin een ieder zijn plaats vond en meedeed.

De kinderen hebben ondertussen in maquettevorm Het Paradijs uitgebeeld. We hebben zegen ervaren, zowel in een (nadere) kennismaking onderling als in een kennismaking met de vele vrienden der gemeente, maar ook door getuigenis van ons geloof.

De dag werd weer gezamenlijk besloten (einde ca. 16.00 uur) met een verslag uit de diverse werkwinkels, het zingen van opwekkingsliederen; hierin kwam nog eens duidelijk de relatie van de gemeente tot de Heer naar voren.

Het was een geslaagde dag, waarop de gemeente Leeuwarden ook letterlijk in beweging was; we bidden dat Gods Gemeente in beweging blijft.

(E. W.)

De huidige studenten van de tweede weg-opleiding van ons seminarium. V.l.n.r. Klaas Stap, Gerrit Kanis, Joop Schipper, Bé Boll, Anneke Mentink, Martha Terwel, Ron Mentink, Ton den Dekker, Garmen Hageman, Ans Lindenborn, Ron Alma, Willem Lindeman, René Mooyekino, Jan van Weenen, Tinus Panneman, Sietzo Dijkhuizen, Henk Slaakweg, Jelle Stukker en Rob Quispel.

(foto Th. v.d. Laan)

dc nieuws mededelingen actueel

Twee keer geplaatst

Het zal de opmerkzame lezer opgevallen zijn dat de bespreking van het boek ,,Waarom verlieten zij hun kerk?'', opgenomen in het nummer van 13 september, nogmaals werd opgenomen in het nummer van 20 september. Dit is een gevolg van een misverstand ter drukkerij. We bieden onze lezers daarvoor ons excuus aan.

Radenconferentie NoordWest Nederland

Vrijdag 4 oktober, om 20 uur, in de baptisten kapel te Heemskerk, Maarten van Heemskerkstraat 41.

De Unie Zendings Commissie komt in de personen van de brs. Van Mameren, Dordrecht, en Van 't Wout, Monster, aan het woord.

Voorts ingekomen stukken, verslag conferentie dd 22-3-85, enz.
Deze radenconferentie is voor alle belangstellenden toegankelijk.

(J.d.R.)

Kerstdeclamatorium

Bij br. W. J. v.d. Leer, Meidoornlaan 41, 3319 HP Dordrecht, is tegen vergoeding van portokosten (weer) een kerstdeclamatorium verkrijgbaar. Telefonisch te bestellen op 078-160528.

De eindredacteur

zou willen dat ook de secretarissen van de gemeenten DE CHRISTEN zouden lezen, zodat

1. kopij naar hem gestuurd wordt en niet naar de administratie,
2. advertenties naar de administratie en niet naar hem gezonden worden,
3. adreswijzigingen naar het Unie-bureau gezonden worden.

Bij voorbaat dank!

Jubileumviering Vroomshoop

Zaterdag 28 september viert de gemeente haar 50-jarig bestaan in een dankdienst die om 19.30 begint.

Voorafgaand is er vanaf 19.00 uur gelegenheid tot feliciteren. Belangstellenden, zoals oud-leden en vrienden zijn hartelijk welkom.

Oud-leden zijn van harte welkom bij de broodmaaltijd in het gereformeerd centrum, Julianastraat 27 van 17.30 tot 18.30 uur.

(door een verzuim van de E.R. pas nu geplaatst)

Uitgave van de Baptisten Gemeenten in Nederland
Redaktie: Mevr. A. W. Lindenborn-de Graaff, ds H. Ploeger, prof. dr. J. Reiling, dr. O. H. de Vries, ds C. van Wier. Alle kopij te zenden aan de eindredakteur ds H. Ploeger, Kraaiensteinlaan 10, 6825 DH Arnhem.
Voor abonnementen en advertenties: Administratie De Christen, Biltseweg 10, 3735 MC Bosch en Duin. Abonnementsprijs bij vooruitbetaling ƒ 43.— per jaar, voor abonnees in het buitenland ƒ 60.— per jaar.
Administratie: De Vinkenhof, Biltseweg 120, 3735 MC Bosch en Duin, tel. 030-784457 - postgironummer 9260 t.n.v. Unie van Baptisten Gemeenten, Amsterdam. Advertentietarieven op aanvraag verkrijgbaar.

dc DE CHRISTEN
WEEKBLAD VAN DE BAPTISTENGEMEENTEN

MEDEDELINGEN

het telefoonnummer van de heer C. 't Hart is geworden 08389-15857.

het nieuwe adres van ds. H. G. Boskamp is geworden Zweerslaan 12, 6711 GE EDE, Tel.: 08380-16697.

het nieuwe adres van de heer L. Mulder is Sleedoornlaan 23, 9477 SK WESTLAREN, Tel.: 05905-5566.

het nieuwe adres van de heer P. van Hijum, is Sparrewei 34, 9298 RS KOLLUMERZWAAG.

****

,,kind van het leven, leven van ons hart
stil in het aanvangslicht
een scheppingsdraad ontward
kind van verlangen, verlangen van ons verbond
nooit door woorden noembaar
beeldtenis die hij ons zond
kind van de hoop, hoop van ons leven
zorgeloos geluk
op weg gaan met uw trouw: ons menselijk omgeven"

blij over dit gebaar van de schepper geven wij kennis van de geboorte van een dochter en zusje

JUDITH-IREEN

we noemen haar

JUDITH

Harry, Betty en Mirjam Nobbe

18 september 1985
Johan Vermeerstraat 43
7741 BB Coevorden.

****

,,De Here is mijn Herder, mij ontbreekt niets"
Psalm 23:1.

Geheel onverwachts is, op de leeftijd van 61 jaar, van ons heengegaan onze broeder

DOUWE DE VRIES

Vele jaren was hij penningmeester van onze gemeente.
Sinds kort was hij voorzitter van ons bestuur.

10 september 1985

Baptistengemeente 's-Gravenhage

Door de Heer zijn thuisgehaald onze zusters

GRIETJE MOLIJN-BAKKER

eerder weduwe van Gerrit de Boer

oud 84 jaar

en

MARTJE MEDEMA-STAM

oud 91 jaar

Baptistengemeente Emmen

Op 20 augustus werd door zijn Heer thuis gehaald onze broeder

ROELOF FENNEMA

in de leeftijd van 53 jaar.

Baptistengemeente Rotterdam-Centrum

Tot onze droefheid geven wij u kennis van het onverwacht overlijden van onze schoonzuster, tante, nicht en vriendin

JANNETJE VAN VELDEN

weduwe van Frans Hamersma

op de leeftijd van 86 jaar.

namens de familie
M. Raben

Amsterdam, 14 september 1985.
Korte Geuzenstraat 5, 1056 KR Amsterdam.

De teraardebestelling heeft woensdag 18 september plaatsgevonden.

,,Waarlijk mijn ziel keert zich stil tot God van Hem is mijn heil" Psalm 62:2

Op 11 september 1985 is ontslapen in haar Heer en Heiland mijn lieve zuster en onze fijne tante

MARIA PETRONELLA JANSEN

op de leeftijd van 93 jaar.

Uit aller naam:
J. A. Jansen

16 september 1985
,,Zendings-Diaconessenhuis"
Jan van Zutphenweg 4
3958 GE Amerongen.

De begrafenis heeft heden te Amsterdam plaatsgehad.

DE CHRISTEN
WEEKBLAD VAN DE BAPTISTENGEMEENTEN
100e jaargang - nummer 39 - 4 oktober 1985

Twijf'ling zwijg

Ans Lindenborn

De slagzin, waarmee een verzekeringsmaatschappij vele jaren geleden haar diensten aanprees, luidde: Koopt op tijd uw zekerheid! Daar heb ik toen iemand eens over horen preken in een evangelisatiedienst. Het was knap gevonden. Het kostte de spreker weinig moeite om aan te tonen dat zekerheid niet te koop is. En de boodschap die hij bracht was deze: De enige echte zekerheid vindt een mens bij God.

Ook lied 163 uit onze bundel ,,Twijf'ling, zwijg; zwijg, bange smarte'' gaat van deze tegenstelling uit. Gebaseerd op Romeinen 8: ,,Want ik ben verzekerd, etc.'' legt de dichter aan de twijfel het zwijgen op. De NBG-vertalers hebben dan ook deze pericoop de karakteristiek meegegeven ,,De zekerheid des geloofs''.

Het is ongetwijfeld juist dat zekerheid een kostbaar goed is. De mens is er ,,van den beginne'' mee bezig geweest! Het is een van zijn voornaamste oogmerken om allerlei dingen zeker te stellen: bescherming (kleding, behuizing), voeding, etc. Het is echter vechten tegen de bierkaai, want er blijven altijd meer onzekerheden dan zekerheden over; deze hebben vaak betrekking op het leven zelf. Ziekte, dood, natuurrampen. Als de aarde onder je voeten vandaan scheurt, zoals in Mexico-city, heb je wel met het toppunt van onzekerheid te maken.

Het is dan ook niet verwonderlijk dat wij in het geloof ons vastklampen aan woorden als ,,zekerheid'' en dat we trachten hier zoveel mogelijk munt uit te slaan. Op hoe meer zaken in ons leven we dit stempel ,,zekerheid'' kunnen drukken, hoe beter het is. En wee degene die eraan durft te tornen. Die tornt aan het geloof zelf, aan de bijbel zelf. Paulus spreekt immers met gezag over de zekerheid die we in het geloof mogen ervaren.

Misschien is het goed om nog eens precies te kijken waar Paulus zo zeker van is: ,,*Ik ben verzekerd* dat ... niets ... ons kan scheiden *van de liefde van God*''. De liefde van God. Dat is alles en tegelijkertijd niets, als je in termen van ,,zekerheid'' denkt, waar we hier en nu iets aan zouden hebben. Het geloof biedt ons geen zekerheden. Als je in God gelooft betekent dat per definitie dat je leeft met onzekerheden. Zo heeft God het blijkbaar gewild. Uit de geschiedenis van de bijbel kun je dat trouwens wel constateren. Moest Noach niet een boot bouwen toen er nog geen vuiltje aan de lucht was? Moest Abraham niet op de bonne fooi op reis? Moest Mozes niet met het volk Israël op trektocht door de woestijn, weg van de zekerheid van slavernij en vleespotten? Moesten de discipelen niet zonder meer hun werk in de steek laten? Is de bijbel zelf met al zijn menselijke kanten niet een voorbeeld van hoe God wil dat we onze zekerheden opgeven en inruilen voor dat éne: *geloof?*

En dat geloof kent slechts één zekerheid: Gods' liefde voor zijn schepselen is absoluut en onopgeefbaar.

Ik denk dat je als gelovige niet ontkomt aan twijfel. Hoe meer je je verdiept in de materie van geloof en leven, hoe meer je daarover nadenkt, hoe meer je de bijbel bestudeert (en is dat niet de opdracht van iedere gelovige?) hoe meer risico je loopt dat de ,,vaste grond'', die je gevonden hebt onder je voeten wegscheurt. Is dat gevaarlijk? Ik denk het eigenlijk niet. Ik denk zelfs dat het nodig is. Ik denk dat het misschien wel Gods' bedoeling is, dat je letterlijk geen enkel houvast meer hebt, om dan te ontdekken dat je vastgehouden *wordt* en dat *niets* daarin verandering kan brengen.

Het wordt pas riskant als je altijd maar krampachtig probeert alles te vermijden dat mogelijke twijfel met zich meebrengt. Een groot theoloog heeft eens gezegd: ,,Wie nooit heeft getwijfeld, heeft nooit echt geloofd''. Dat is een boude uitspraak en het zal per persoon wel heel verschillend liggen. Ik wil u de twijfel niet aanprijzen. Het is een ervaring, die diep door een mens wordt gevoeld. Maar het is er wel een, waarvoor in het geloof plaats moet en mag zijn.

DEZE WEEK

VIJFSTROMENLAND

J. Reiling

In het jaarlijkse boek van onze algemene vergadering lezen wij van een financieel overleg dat moet leiden tot een beter coördinatie van het financiële beleid binnen de Unie. Dit moet er toe leiden dat 1987 het jaar wordt van de sluitende begrotingen en dat in 1988 een begin wordt gemaakt met het terugverdienen van vroegere verliezen, eventueel met hulp van de overschotten die de Unie-Commissie verkreeg. De beoordeling van deze voorstellen laat ik graag aan de algemene vergadering over maar veroorloof mij enkele kanttekeningen te plaatsen bij de filosofie die achter dit beleid schuilt.

Signalen

De gemeenten dragen te weinig bij voor het Uniewerk en wij moeten, zo wordt gezegd, deze signalen verstaan. De gemeenten kunnen of willen niet meer bijdragen voor zending, evangelisatie en opleiding, ondanks goedgekeurd beleid en aangenomen begrotingen. Wij moeten dit als een gegeven feit aannemen en de Unie-tering naar de nering zetten. Maar deze financiële filosofie gaat voorbij aan het feit dat ook de Unie zelf signalen uitzendt naar de gemeenten, zelfs een compleet beeld van Unie overseint naar de gemeenten. Het is naar mijn mening dit beeld dat er - naast andere oorzaken - toe bijdraagt dat de gemeenten hun enthousiasme voor het Uniewerk verliezen. Dit beeld van de Unie werkt misschien meer onbewust dan bewust maar het is een realiteit. Hoe ziet dat beeld van de Unie er uit?

Vijf stromen

De Unie kent twee geldstromen, verplichte contributie en vrijwillige bijdragen. Beter gezegd: verplichte en niet-verplichte contributie want beide wordt omgerekend in een bedrag per lid. Maar uit een oogpunt van besteding zijn er geen twee maar vijf geldstromen, twee gevoed door de verplichte contributie en drie door de niet-verplichte. Deze vijf stromen zijn: bestuurskosten, pensioenfonds, zending, evangelisatie en opleiding. Dit is ook meteen de orde van de grootte, al ontlopen de beide kleintjes (evangelisatie en opleiding) elkaar niet veel. De eerste twee stromen zijn beschermd, want zij worden gevoed uit de verplichte contributie, de laatste drie zijn vrij, haast zou je zeggen vogelvrij, want geen gemeente is verplicht eraan bij te dragen. De eerste twee zijn ook nog weer verschillend van aard want de bijdrage aan het pensioenfonds is een sociale verplichting van de gemeenten aan hun voorgangers en niet een verplichting aan de Unie. Het zou goed zijn om dat ook administratief tot uitdrukking te brengen.

Beeld

De orde van grootte van de overblijvende vier stromen en hun al of niet beschermd zijn beïnvloeden het beeld dat de Unie aan de gemeenten overseint, in hoge mate. De bestuurskosten van de Unie kosten de gemeenten jaarlijks (met inbegrip van de bijbehorende huisvestingskosten) ruwweg *f* 25,— per lid. Voor de zending is dit bedrag *f* 15,— voor evangelisatie en opleiding elk ongeveer *f* 8,— (bij de opleiding zijn dan de huisvestingskosten, ongeveer *f* 2,— per lid, nog niet meegerekend). De Unie presenteert zich dus in de eerste plaats als een bestuursorganisatie en op afstand daarachter als zendingsorganistie en op nog meer afstand als orgaan van evangelisatie en van opleiding. Dit beeld is niet bevorderlijk voor enthousiasme en interesse voor het gezamenlijke werk. De signalen die de gemeenten uitzenden door het uitblijven van voldoende bijdragen voor het werk zijn voor een deel een weerkaatsing van het beeld dat de Unie zelf uitzendt. Waarom zouden de gemeenten meer betekenis toekennen aan zending, evangelisatie en opleiding dan de Unie blijkens haar geldbesteding zelf doet?

Versterking

Bij alle goede bedoelingen en lofwaardige inzet van de commissie financieel overleg vrees ik toch dat het bezuinigingsbeleid waarvoor nu gekozen wordt deze laatste gedachte alleen maar versterkt. Immers nu wordt een signaal gegeven dat zegt: het kan, als 't moet, ook wel voor minder geld. Daarmee wordt een verdere teruggang van de vrijwillige bijdragen in de hand gewerkt, die dan weer gevolgd wordt door verdere afkalving van het werk.

Maar is er een alternatief? Op korte termijn is de weg van de bezuinigingen waarschijnlijk de enig mogelijke. Maar als het daarbij blijft, dat is deze weg een doodlopende. Het is nodig en m.i. ook mogelijk om voor 1988 al een betere weg in te slaan. Die betere weg moet meer zijn dan alleen een andere structuur maar zonder een andere financiële structuur zal het toch niet gaan.

Structuur

Sinds 1975 weten wij dat de huidige organisatiestructuur van de Unie aan een herziening toe is en sinds dat jaar is ook geregeld aan een herziening gewerkt. Zonder zichtbare resultaten tot dusverre. Dat komt omdat het niet alleen een kwestie is van structuren maar ook van doelstellingen en van herkenning door de gemeenten. Het een noch het ander is zonder diepgaande bezinning te bereiken. Maar jammer genoeg kan een herziening van de financiële structuur daar niet op wachten. De Unie als een soort federatie van onafhankelijke commissies is verouderd en haar financiële structuur is een risicofactor geworden voor het voortbestaan van het werk.

Een nieuwe structuur zal tenminste aan één voorwaarde moeten voldoen. Er moet *één samenhangend Uniebeleid* komen. Dat houdt in dat er in ieder geval *één Uniebegroting* moet komen waarin dat beleid tot uitdrukking komt en dus ook *één geldstroom van de* gemeenten naar de Unie. Onlangs zijn aan de gemeenten vragen voorgelegd over de Unie-contributie: moeten alle uitgaven voor zending, evangelisatie en opleiding daar ook in worden opgenomen of alleen voor een deel of helemaal niet? Als het tot één beleid moet komen dan moet het antwoord luiden: alles! Worden de verplichtingen voor de gemeenten dan niet te zwaar? Als dat zo is, dan is dat ook nu het geval, want die verplichtingen bestaan nu toch ook al. De totale verplichtingen stijgen er niet door. Maar het is voor mij de vraag of de verplichte Uniecontributie überhaupt wel moet worden gehandhaafd. Voor het pensioenfonds zal een verplichte bijdrage van de gemeenten moeten blijven. Hier is voor vrijwilligheid of vrijblijvendheid geen ruimte. Het zou beter zijn wanneer de penningmeesters van de gemeenten dit niet onder het hoofd Unie zouden boeken maar onder sociale lasten. Voor de echte Unietaken en -zaken: zending, evangelisatie, opleiding en toerusting en bestuur brengen de gemeenten vrijwillig geld bijeen. Zo gebeurt het bij verschillende amerikaanse conventies als sinds jaar en dag en met succes: zij hebben een z.g. coöperatief programma, waarin de deelbegrotingen van de verschillende takken van arbeid zijn opgenomen. Het zou bij ons wel even wennen zijn maar de Unie zou er een stuk eenvoudiger en overzichtelijker van worden.

Overgang

Om dit te verwezenlijken zijn twee dingen nodig. In de eerste plaats moeten de statuten en reglementen worden gewijzigd. Dat hoeft niet zo moeilijk te zijn. Een kleine commissie van deskundigen kan, mits voorzien van een duidelijke opdracht, dit karwei in enkele maanden gemakkelijk klaren. Het tweede is moeilijker: er moet ook een bijpassende mentaliteit komen. Wij zijn zo gewend aan de huidige federatie van commissies met eigen rechten en plichten en met een eigen bestuurscultuur en daarvan zal wel het een en ander moeten worden ingeleverd. Er zal meer moeten worden samengewerkt dan nu gebeurt, er zal een besef van gezamenlijke verantwoordelijkheid moeten komen dat er nu nog niet is. Maar ik ben ervan overtuigd dat dit snel zal groeien wanneer de noodzaak tot overleg en samenwerking bestaat. Want ik geloof dat er in onze gemeenschap nog voldoende geestkracht en visie schuilt om nieuwe en betere wegen in te slaan. De beloften van de Heer aan de gemeente gelden immers ook voor de Unie. De Unie is immers meer dan een organisatie: het is ook gemeente van de Heer.

Het zou een belangrijk moment in de geschiedenis van de 104-jarige Unie zijn, wanneer wij tot zo'n vereenvoudiging van het vijfstromenland zouden kunnen komen!

Openingstoespraak van de voorzitter van de NBJB, Wander Hoen, op de jaarvergadering, d.d. 21-9-1985 van de NBJB (C.C.). (Psalm 78:1-7 / 1 Joh. 4:7-12)

SAMEN, ANDERS LUKT HET NIET!

Een facet, één stukje om van te leren, te ontdekken over de relatie tussen oudere en jongere, gemeente - NBJB, wil ik eruit lichten.
Hoe bekijk je elkaar, is er voor beide een eervolle, een herkenbare plaats binnen onze gemeenschap? Vinden we elkaar de moeite waard? Telt voor de jongere de oudere mee? ... en andersom?
Is bij de NBJB de gemeente in tel en bij de gemeente de NBJB? Of hebben ze elkaar al afgeschreven. Zien we in elkaar nog doorgevers van de blijde boodschap?
Soms lijkt het mij toe alsof gemeenten zelfs de opdracht om het verhaal van God door te geven voor zichzelf opeisen en dat ze niet willen/kunnen zien, dat wij in ons bezig zijn samen met hen doorgevers zijn.
Laten we samen opnieuw een weg zoeken door samen te denken en te praten over onze gezamenlijke liefde en over een manier waarop we handen en voeten voor onze Heer kunnen zijn.
Voor een jongere zijn sommige gedeelten uit de bijbel erg slecht te verstaan geworden doordat er misbruik van is gemaakt. Gaat het in de bijbel over eren van je ouders en van ouderen in het algemeen dan kun je je afvragen wat je moet met een oudere die helemaal geen eer waard is. Ze respecteren om hun grijze haren en hun levenservaring is ook zo iets: grijze haren krijg je vanzelf en levenservaring kan je soms eerder onwijzer maken dan wijs. Volgens mij kan eren van je ouders/ouderen soms ook betekenen: het anders doen.
Om zo samen in een beleefbare gemeente, in een leefbare wereld te leven. Samen, ja vooral samen. Telkens weer in het ritme van ouderen die de boodschap aan de jongeren doorgeven. Het komt tot bloei in steeds andere vormen. De oudere heeft niet de funktie om te schoffelen maar om water te geven, om te beschermen.
De verhalen die wij doorgeven gaan niet over hoe geweldig wij het doen of hebben gedaan, nee, het gaat over hoe geweldig God het heeft gedaan en over ons proberen en falen.
Proberen en falen van Gemeenten en NBJB, jawel, maar voor beiden geldt ook dat het steeds weer proberen beslissender zal zijn voor wat er gebeurt dan het falen.
NBJB en gemeente hebben samen de plicht, de roeping om te zorgen dat Gods liefde tot zijn recht komt en dat de jongere tot haar/zijn recht komt als mens van God. God heeft ons nodig, wij vertegenwoordigen hem, wij zijn samen verantwoordelijk voor het doorgaan van het verhaal.
Waar zitten de leermeesters, de mensen die weten hoe het moet, in de gemeente, unie, NBJB? Vergeet het maar. Ja, vergeet het maar gemeente, vergeet het maar unie, vergeet het maar NBJB.
Eén is onze leermeester: God.

We hebben hoogstens gevorderde leerlingen onder de mensen en of ze echt gevorderd zijn zal wel door God worden beoordeeld en soms zien we er wat van in de dingen die er gebeuren. Soms ervaren we gevorderde leerlingen die ons een eind verder helpen. Zo moet het ook: een eind verder, meer niet.
Zelf moet de jongere en de oudere onderweg naar Gods toekomst. Een heleboel samen, elkaar de dingen doorgeven, elkaar vertellen over de ontdekkingen en teleurstellingen die je opdoet. De bemoedigingen doorgevend: Medeleerlingen samen op weg.
Dit is de enige keus die leidt tot leven. Als het niet meer gaat, als het stokt, als we niet meer met elkaar onderweg zijn, als we niet in gesprek zijn, als we elkaar niets meer te zeggen hebben, als de één zijn mond dicht houdt en de ander zijn oren, dan kan God met ons samen niet verder, dan dooft er een stuk brandend woord van God. Ons woord zal geen leven meer in vuur en vlam zetten.
Twee oproepen zou ik willen doen.
In de eerste plaats aan de jongeren en over hun rug aan de NBJB: weest bereid de generatie voor je, je medeleerlingen, serieus te nemen, want God heeft een geschiedenis met hen gehad, zij hebben hun ervaringen met God, soms bemoedigend, soms beschamend maar altijd leerzaam. Denkt niet dat de wereld bij jou begint.
De tweede oproep is aan de ouderen en over hun rug aan de gemeenten: weest bereid de jongeren, uw medeleerlingen, serieus te nemen. Weest ook bereid om te luisteren en te leren want alleen dan heb je ook iets te zeggen. Als het jullie ouderen alleen te doen is om jezelf te poneren en te handhaven, als het gaat om je eigen positie en prestige dan zal je meer aansluiting en bevestiging vinden in het burgerlijk wetboek dan in de Bijbel.
Beide, ouderen en jongeren, gemeente en NBJB, elkaars medeleerlingen, mijn medeleerlingen, zou ik op het hart willen binden: Als het ons echt te doen is om de dingen van onze Heer, als het niet gaat om onze eigen trots of om onze behoefte om elkaar te vormen naar ons eigen beeld, dan zullen we ook zover moeten komen dat we kritisch naar onszelf gaan kijken.
Geven we elkaar wel de vrijheid en het vertrouwen waarin een mens en ook een organisatie kan ademen en groeien?
Laten we hopen dat we samen, oud en jong, gemeente en NBJB zoeken naar een manier van *zijn* waarin je er bent als dat nodig is, spreekt als dat wordt gevraagd en zwijgt als dat nuttig is.
Je hoeft niet alles in elkaar te begrijpen en te waarderen! Geef elkaar de tijd om te leren en laat God onze leermeester wezen en wij samen leerlingen.

dc nieuws mededelingen actueel

Muziek- en zangdag
De zangbundelcommissie organiseert op zaterdag 12 oktober een muziek- en zangdag, bedoeld voor ieder die zang en muziek een warm hart toedraagt en mee wil denken over het gebruik daarvan in gemeente en kerkdienst, dus niet uitsluitend voor organisten, koorleiders en predikanten.
Plaats: Baptisten kerk in Apeldoorn, Bosweg 66;
Aanvang: 10.00 uur. Koffie vanaf 9.30 uur.
Sluiting om 15.30 uur.

U kunt het volgende verwachten:
- inleiding door ds A. Nijland: Gebruik van zang en muziek in de dienst plus discussie
- koorzang door een combinatie van de gemeentekoren van Emmeloord en Harderwijk
- solozang door Eleonora Volkert
- klarinetspel door Esther Misbeek
- samen zingen van bekende, minder bekende en onbekende liederen
- kennismaking met de ZBS
- goede gesprekken in de wandelgangen.

Uiteraard hopen we op een geslaagde en fijne ontmoeting met elkaar, zodat deze dag het begin kan zijn van een nieuwe traditie van jaarlijkse muziek- en zangdagen.
We verzoeken u zelf uw boterhammetje mee te nemen en gaan er van uit dat u ook de bundel Lofzangen & Gebeden meeneemt.

Sip van der Werf

Radenconferentie Zuid en West Nederland
Zaterdag 12 oktober a.s. in de baptisten kerk, Marconilaan 70, Eindhoven; aanvang 10.00 uur met koffie. Sluiting om 14.30 uur.
Ds G. Pflaum, Vroomshoop, zal spreken over Het gezin.
Routebeschrijving: vanuit Utrecht-Den Bosch: nadat gebouwen van Philips aan rechterhand gepasseerd zijn, doorrijden tot rotonde, waarna rechtsaf.
Vanuit Tilburg: rijksweg naar Eindhoven-Noord, waarna men op de Kennedylaan komt; bij Onze Lieve Vrouwenstraat rechtsaf, waarna men op de Marconilaan komt.

(H. v. D.)

GEEN ANDERE PLEITGROND

Overwegingen bij de grondslag van de Unie.

Naar het mij voorkomt wordt in onze Unie-gemeenschap meer naar de grondslag van ons werk gevraagd dan voorheen. Dat behoeft ons niet te verwonderen. ,,Onze tijd wordt gekenmerkt door grote verschuivingen in de patronen van leven, denken en geloven, die aan onze gemeenten niet voorbijgaan'', zo lezen we in de nota inzake de grondslag en doelstelling van de voorgangersopleiding.

Het wereldbeeld en de samenleving is voor velen schokkend. Er vindt een ,,beeldenstorm'' plaats en een devaluatie van levensnormen. Wie zou dan niet naar houvast zoeken en naar zekerheid vragen?

In het geloofs- en gemeenteleven bevindt de bijbel, als Woord van God, zich in het stormcentrum, en de belijdenis aangaande Jezus Christus is in het geding. Het gaat dan niet alleen om theologische strijdvragen. Vele christenen bevinden zich in een geloofscrisis, zowel binnen als buiten de gemeente.

We moeten dan tegelijkertijd de gehele samenleving er bij betrekken. Als (West)Europeanen bevinden we ons in een cultuurcrisis. Het wereldbeeld van de Europeaan, gevormd door Reformatie en Verlichting, ondergaat hetzelfde lot als de cultuurmonumenten in steen: er treden onherstelbare verwoestingen op vanwege milieuverontreiniging. Men behoeft geen cultuurpessimist te zijn als je het hebt over een cultuurcrisis en je bezorgd bent over de toekomst van onze samenleving.

Wanneer we stemmen horen over een crisis in onze Unie, dan moeten we deze crisis niet isoleren van gebeurtenissen in geloofsgemeenschappen in het algemeen en van de wereld waarin we leven. We moeten het niet beschouwen als een (Unie)Baptisten probleem. Dat is ,,slechts'' een facet.

Het is goed en nodig dat de C.v.d.O., het Curatorium, en de docenten van onze voorgangersopleiding zich uitspreken over de grondslag van onze opleiding. Maar de vragen rondom de opleiding moeten we niet los zien van ons totale werk en van de cultuurcrisis waarin we ons bevinden. Het is geen ,,Vinkenhofprobleem''; ik zou bijna willen zeggen ,,was het maar waar''.

De ,,nota'' heeft zich terecht geconcentreerd op de twee brandpunten in de theologie wanneer het gaat om onze theologische opleiding: de hermeneutiek en de christologie. Het is een verantwoording als er gevraagd wordt aan ,,de opleiding'': ,,Wat gelooft u van de Schrift'' en ,,Wie zegt u dat de Christus is''. Het antwoord, neergelegd in de nota, is duidelijk. De Bijbel is het Woord van God, geworden door de Heilige Geest, betrouwbaar en gezaghebbend. Jezus Christus is de Eniggeboren Zoon van God, onze Heiland en Heer. Je moet er niet aan denken dat we ons daarin niet zouden vinden. Ik neem dan ook aan dat deze nota wordt aanvaard.

Maar al zou deze aanvaarding ook plaats vinden met algemene stemmen, zonder tegenstemmen of onthoudingen (dat zou een reden tot grote dankbaarheid en vreugde zijn), daar kunnen we niet gerust op zijn. Het is niet voldoende, we mogen ons niet tevreden stellen met eenstemmigheid over een grondslag. Daarvan hebben we in de kerkgeschiedenis te veel voorbeelden.

De grondslag moet een pleitgrond zijn. Een grondslag is statisch. Met het aannemen van een grondslag stellen we onszelf tevreden. We zijn dan echter nog geen getuigen, het is niet dynamisch. Wanneer we ons verenigen op een grondslag dan zouden we kunnen denken dat de storm bedaard is en we rustig verder kunnen.

Niets is minder waar. Een grondslag en een dogmatische verantwoording kan nodig zijn om ons te oriënteren. De nota noemt het een herkenningsteken. Maar daardoor ontstaan nog geen relaties, het vormt geen gemeenschap, het dringt niet door tot de fundamenten van ons bestaan; het ontsteekt geen licht voor de dwalenden, het is nog geen ,,woord voor de wereld'', er komt nog geen proces op gang, we zijn nog niet door de crisis heen. Als we het eens geworden zijn is er nog geen eenheid, en onze eenheid is nog niet de eenheid waar de Here Jezus om bidt.

We willen dit alles niet aan elkaar voorhouden om elkaar te ontmoedigen of de vragen waar de nota over spreekt te bagatelliseren. Moge echter de bezinning op de grondslag worden tot pleitgrond voor de wereld.

Geen andere pleitgrond hebben wij;
Niets maakt naast Hem ons vrij.
Het is genoeg dat Jezus stierf,
Ja, stierf, voor u en mij.
Als dat niet genoeg is, is er altijd tekort.

G. van 't Wout

,,K. M. Gerritsen deed 22 september j.l. intrede als voorganger van de gemeente te Winschoten (zie DC van 27-9-85)''

De huidige studenten van de tweede weg-opleiding van ons seminarium. V.l.n.r. Klaas Slap, Gerrit Kanis, Joop Schipper, Bé Bolt, Anneke Mentink, Martha Terwel, Ron Mentink, Ton den Dekker, Garmen Hageman, Ans Lindenborn, Ron Alma, Willem Lindeman, René Mooyekino, Jan van Weenen, Tinus Panneman, Sietzo Dijkhuizen, Henk Slaakweg, Jelle Stukker en Rob Quispel. (foto Th. v.d. Laan)

ecu allerlei

GROTE VREUGDE IN DE GEMEENTE NOORDBERGUM

Van 9 t/m 15 september j.l. was ik betrokken bij een tentevangelisatie-aktie van de gemeente Noordbergum. Die betrokkenheid was er vanwege het verlangen van de Werkgroep Jongeren-evangelisatie, om jongemensen uit andere gemeenten te betrekken bij een evangelisatie-aktiviteit van een plaatselijke gemeente. Hoewel het aantal aanmeldingen niet bemoedigend was, konden we toch een viertal jongemensen bij deze aktie inschakelen. Onder de vier waren twee studenten, een van de Bijbelschool te Heverlee en een van „De Vinkenhof". Het is een buitengewoon fijne week geworden. De aktie stond onder leiding en verantwoordelijkheid van de evangelisatie-commissie van de gemeente Noordbergum, terwijl wij met ons vijven bij alle aktiviteiten ingeschakeld waren. Tijdens deze week groeide er een hartelijke verbondenheid met de broeders en zusters in Noordbergum en Bergum. Persoonlijk vond ik het een fijne ervaring op deze wijze ook te mogen samenwerken met de plaatselijke voorganger ds. Sj. van der Laan. Tijdens de campagne kwamen tien jongemensen tot de Heer en vroegen, of ze gedoopt mochten worden. In de morgendienst van zondag de 15e september hebben we hiervoor de Heer ootmoedig gedankt. Immers, Hij is het, die door Zijn Geest deze dingen werkt. U zult zich kunnen voorstellen, hoe groot de vreugde is in deze friese gemeente. Tijdens de aktie mochten we ook een aantal goede gesprekken hebben met mensen, die we uitnodigden, om naar de tent te komen. Ds. v.d. Laan vertelde dat hij in de samenkomsten heel wat belangstellenden had opgemerkt. Alles bij elkaar, was het voor het team dat meewerkte een rijke ervaring! Van harte hopen we dat we in de toekomst meerdere jongemensen zullen kunnen inschakelen bij evangelisatie-aktiviteiten van onze gemeenten. De Werkgroep Jongeren-evangelisatie wil er graag aan meewerken.

EEN RAAD IN RETRAÎTE

Een poosje geleden was de raad van de gemeente Groningen-Noord voor een weekend van bezinning op de Nieuwe OorspronG in St. Nicolaasga. Raadsvergaderingen worden dikwijls gekenmerkt door overvolle agenda's en dat is zo dikwijls oorzaak van het feit dat raadsleden zo weinig toekomen aan. Een stukje noodzakelijke bezinning. Dit onderkend hebbende, togen de raadsleden van Groningen-Noord naar de Nieuwe Oorsprong en ik mocht de start van het weekend meemaken. We wisselden de hele avond van gedachten over de vraag, hoe de gemeente er eigenlijk uit zou moeten zien, waarbij het begrip missionaire gemeente aan de orde kwam. In deze tijd met zo veel verwarring en zo veel vragen, ook binnen onze gemeenten, lijkt mij een dergelijke bezinning van hen die leiding moeten geven aan de gemeente uiterst belangrijk en noodzakelijk!

DE ZAAIER

De eerste bestelling voor het kerstnummer is al binnen. We hopen dat vele bestellingen zullen volgen. Het moet toch mogelijk zijn dat we dit jaar weer boven de 70.000 exemplaren komen! De raden van onze gemeenten zijn over het kerstnummer geïnformeerd en nu zouden we graag zien dat de bestellingen zo spoedig mogelijk bij het uniebureau binnenkomen. De redaktie van ons evangelisatieblad is reeds druk bezig met de inhoud, zoals trouwens ook de gewone nummers steeds zorgvuldige aandacht krijgen. In het november-nummer krijgt de gemeente Rotterdam-Zuid twee pagina's. De gemeente hoopt binnenkort haar 60-jarig bestaan te vieren en dat was aanleiding voor de Zending- en evangelisatie-werkgroep een extra aantal nummers rondom de kerk te gaan verspreiden. Er is een poster gereed gekomen voor de gemeenten. Deze poster wil een extra aanmoediging zijn, om iets met de Zaaier te doen. We hopen hem uit te reiken op onze evangelisatie-konferentie in Oudleusen en ter Algemene Vergadering.

CF

TERUGBLIK OP EEN DAG VERGADEREN

Op 19 september schaarden de leden van de ECU zich in Zwolle om de vergadertafel om te bespreken wat er gedaan moet worden. Dat daarbij met grote belangstelling kennis genomen werd van de werkzaamheden van de evangelist br Chr. Eijer zal duidelijk zijn, want hij is de man die het direkte kontakt heeft met gemeenten en gewesten en onze gemeenschap ten dienste staat.

Br. Eijers verslag over de eerste acht maanden van dit jaar begon met de vermelding dat hij vrij veel tijd besteed had om zich te verdiepen in allerhande lektuur over evangelisatie.

Er waren diverse kontakten met gemeenten over een aantal onderwerpen, zoals de aktie „laat de liefde winnen", bezinning over de gemeenschap in de gemeente, het inschakelen van jongeren bij de evangelisatiearbeid, een kampagne, het organiseren van een evangelisatiezondag en een weekend.

In een aantal gewesten is inmiddels een ontmoetingsdag voor evangelisatie geweest. Voor de overige regio's worden nog afspraken gemaakt.

Naast dit werk in de openbaarheid heeft br. Eijer ook zijn inbreng in de Werkgroep Jongeren Evangelisatie, de Werk- en Studiegroep voor Evangelisatie en de Werkgroep Toerusting. En met veel genoegen verricht hij elke maand de taak te zorgen dat De Zaaier als een kompleet produkt bij de drukker komt.

CONFERENTIE

Br. Eijer namens de ECU en de brs. Sj. van der Steen en A. de Vries, voorgangers te Emmen privé, bezochten de evangelisatie-conferentie in Rüschlikon op 10-14 juni. Er kwam een uitgebreid verslag ter tafel, waaruit veel te leren valt. Denton Lotz analiseerde de crisis in de evangelisatie als crisis in het leven en beleven van de gemeente zelf. In Polen heeft het begeleiden van pasgedoopten de aandacht. In Engeland gaat men meer de aandacht richten op het winnen van de ouders dan van de kinderen; wie de ouders heeft krijgt ook de kinderen wel. Ongetwijfeld zullen we op de een of andere wijze nog wel vruchten van deze conferentie zien doorwerken.

Naar aanleiding van de kampagne met de Zuid-Amerikaanse evangelist Luis Palau ontspon zich een gesprek over de waarde van de massa-bijeenkomsten. Wij hebben dat als ECU eigenlijk een aantal jaren wat laten liggen en de nadruk gelegd op kleinschalige evangelisatie binnen en vanuit de plaatselijke gemeente, maar de vraag werd gesteld of toch een grote samenkomst met een begaafde evangelist niet een eigen funktie kan hebben in het geheel van mogelijkheden.

DE ZAAIER

Ter tafel kwam verder een werkstuk van de adviescommissie voor de redaktie van De Zaaier over de redaktieformule, de richtlijnen voor de invulling van het blad. De nota bevatte ook een twintigtal bruikbare suggesties die het blad een frisse variatie kunnen geven.

De W.

Algemene Vergadering (I)

Ja, die komt nu toch wel langzamerhand in zicht. De tijd gaat snel, over een paar weken is het al zover. Dan begint in Winschoten de 106de. Algemene Vergadering, die een avond plus twee volle dagen zal duren. In Winschoten dus, in Groningerland, de bakermat van het Nederlandse Baptisme. Meer naar het zuiden, waar Groningen ophoudt en Drenthe zich uitstrekt, is immers in mei 1845 de eerste Baptistengemeente in ons land ontstaan. De eerste, want er zouden meer gemeenten volgen. Nog geen veertig jaar later vonden zij elkaar en sloegen zij de handen ineen. Toen was de Unie een feit, een gegeven.
Zij is er nog steeds, onze Unie, zij bestaat. En wat meer is: de Unie lééft! Wie daaraan mocht twijfelen, zou geregeld *De Christen* moeten lezen. Die zou zich moeten verdiepen in het ruim honderd pagina's tellende AV-boek, dat in namen, data, verslagen en cijfers een boeiend overzicht geeft van alles, wat zich het afgelopen jaar op het terrein van de Unie heeft afgespeeld en voorgedaan. Die zou naar Winschoten moeten gaan, de Algemene Vergadering bijwonen, de broeders en zusters ontmoeten. Want de Unie, dat zijn wij!
Van 23 tot en met 25 oktober komen wij in Winschoten bijeen: afgevaardigden van gemeenten, bestuurs- en kommissieleden, belangstellenden uit alle delen van het land. Niet omdat wij met onze tijd verlegen zijn en ons anders toch maar zouden vervelen. Maar om samen te beraadslagen en te beslissen, om met elkaar te spreken en naar elkaar te luisteren. De Unie lééft, dat zal op de komende Algemene Vergadering blijken. Zolang God nog een taak voor haar heeft en wij ons door Hem laten gezeggen, zolang zal de Unie blijven bestaan.

Algemene Vergadering (II)

We hebben niet stilgezeten, dat mag u best weten. Integendeel, er is de afgelopen weken en maanden door de verschillende kommissies en instanties in de Unie hard gewerkt. Velen hebben zich volledig ingezet, hebben hun gaven en krachten, hun (vrije) tijd aan de Unie en het Uniewerk gegeven. Nu is het zover, dat zij daarmee voor de Algemene Vergadering treden.
Hun werk is niet volmaakt, dat beseffen zij zelf ook wel. *In Gods dienst wordt ons gevraagd, wat wij hebben, niet wat wij niet hebben!*
Zo komen wij later deze maand een paar dagen bijeen in het Cultureel Centrum *De Klinker*, waar de meeste Winschoters een beetje trots op zijn. Nu wij het zelf gezien hebben, verbaast ons dat niet. 't Is voor het eerst sinds vele jaren, dat we niet in een kerkgebouw vergaderen, maar in een modern en van alle gemakken voorzien gebouwenkompleks. En we moeten ons al heel sterk vergissen, willen uw reakties niet even positief zijn als de onze nu reeds.
Maar niet alleen wij, ook de leden van de plaatselijke regelingskommissie hebben onder leiding van *br J. Beuker* hard gewerkt. Want een Algemene Vergadering naar behoren voorbereiden, zodat aan alles gedacht en voor alles gezorgd is, daar komt heel wat voor kijken. In *De Christen* van verleden week hebt u over het ontstaan en de ontwikkeling, het reilen en zeilen van de Winschoter gemeente vandaag kunnen lezen. Nu duurt het niet lang meer, of wij zullen - meer dan driehonderd man/vrouw sterk - bij haar te gast zijn.

Algemene Vergadering (III)

Maar er moet natuurlijk wel wat gebeuren. De agenda beslaat maar liefst achttien pagina's in het AV-boek (blz. 4vv) en omvat zesenzestig punten. En die moeten in nauwelijks twee dagen worden afgehandeld, want op de woensdagavond, als de voorzitter van de Commissie der Unie, *ds J. Schouten*, zijn openingstoespraak houdt, zijn wij op meer ongedwongen wijze bijeen. Dan is er het weerzien, de hernieuwde kennismaking, het uitwisselen van het laatste nieuws. En op de donderdagavond vieren wij in het midden van de gemeente van Winschoten het avondmaal in een dienst, waarin *ds K. M. Gerritsen* zal voorgaan.
Het zou te ver voeren om alles op te sommen, wat er zoal aan de orde komt. Enkele weken geleden heeft *ds H. Ploeger*, de eindredakteur van dit blad, al een uittreksel uit de agenda gepubliceerd. *Twee gemeenten (Kampen en Lelystad) hebben om opname in de Unie gevraagd*, waartoe de Commissie der Unie voorstellen aan de Algemene Vergadering doet. Dan zijn er de voorstellen van de gemeenten, twintig in getal, die om een beslissing vragen. Het merendeel daarvan prijkte, al dan niet in dezelfde bewoordingen, verleden jaar op de agenda van de Algemene Vergadering te Emmen; zij konden toen niet meer behandeld worden. Maar er zijn ook enkele nieuwe voorstellen, die door de gemeenten te 's-Gravenhage, Heerenveen, Leiden, Tweede Exloërmond en Utrecht-Noord zijn ingediend.
En dan zijn er de jaarstukken van de onderscheiden kommissies en organen in de Unie, jaarverslagen en financiële stukken, die de Algemene Vergadering ter goedkeuring worden voorgelegd. Sommige verslagen zijn beknopt, andere uitvoeriger. Tezamen geven zij een beeld van de gebeurtenissen en ontwikkelingen in Unieverband gedurende het afgelopen jaar. Het jaarverslag van de Unie over 1984 werd, behalve in het AV-boek, ook gepubliceerd in *De Christen* (van 30 augustus).

Algemene Vergadering (IV)

Op de donderdagmorgen vindt een tweetal sektievergaderingen plaats. Sektie A staat onder leiding van *ds A. de Vries*, terwijl sektie B door *br A. Niessink zal worden voorgezeten. Als sekretarissen van de sekties fungeren ds A. van den Berg* (sektie A) en *ds Y. Horjus* (sektie B). Zij komen 7 oktober bijeen, samen met de voorzitter van de Commissie der Unie, de algemene sekretaris en de penningmeester-administrateur, om aan de voorbereiding van de sektievergaderingen de laatste hand te leggen.
De dagopeningen zullen worden verzorgd door *ds A. Nijland* (donderdag) en *ds W. Hessels* (vrijdag). Leden van de stemkommissie zijn *zr A. M. Nederlof-Grobben* (voorzitter) en *br A. Scheerhoorn*, die met assistentie van enkele broeders en zusters uit Winschoten voor het tellen van de stemmen zullen zorgen. De namen van de UC- en UZC-kandidaten werden gepubliceerd in *De Christen* van 13 en 27 september. In de Commissie der Unie is *ds P. Wijchers* aan de beurt van aftreden, in de Unie Zendings Commissie *zr W. A. M. van Dam-Deursen*. De overige aftredende kommissieleden zijn allen herkiesbaar.
Een gedeelte van de donderdagmiddag zullen wij ons tijdens een konferentie bezighouden met het onderwerp *Joden en Christenen*. Dit zal worden ingeleid door *ds G. H. W. Pflaum*, die zich daarin gedurende een reeks van jaren heeft verdiept. We zijn dankbaar, dat hij op zo korte termijn daartoe bereid was, nu *ds J. ter Braak* door ziekte helaas verhinderd is om een zendingsonderwerp voor ons te behandelen, zoals aanvankelijk de bedoeling was. Zo hopen we met elkaar in Winschoten een goede Algemene Vergadering te hebben. Een vraag tot besluit:

U hebt toch niet vergeten om uw aanmeldingsformulier in te zenden?!

J. A. Brandsma/A. van den Hoef

UIT DE GEMEENTEN

SNEEK DOETINCHEM

Sneek
Met en stijlvolle liturgische herdenkingsdienst waarin vele genodigden en familieleden aanwezig waren, begonnen zaterdag 21 september de feestelijkheden ter gelegenheid van het 25-jarig ambtsjubileum van onze voorganger ds K. Corporaal.
Rondom improvisaties over gezang 106: ,,Uren, dagen, maanden, jaren'' werden door de leden van de Raad teksten gezegd, omlijst met solozang, koorzang en samenzang. In deze dienst stond de dankbaarheid centraal omdat 25 jaar geleden ,,een mens optrad, van God gezonden om van het Licht te getuigen.'' Naast een aantal schriftelijke gelukwensen werden in deze dienst ook een aantal mondelinge felicitaties overgebracht. In zijn slotwoord dankte ds Corporaal allen die aan deze dienst hadden meegewerkt en goede wensen hadden aangeboden. Aansluitend aan deze dienst werd in een van onze zalen een zeer druk bezochte receptie gehouden, besloten met een gezellige broodmaaltijd.
's Avonds waren we weer bijeen, maar nu in een meer ontspannen sfeer. Als een rode draad liep het leven van onze voorganger door het programma, dat bestond uit sketches, muziek en zang. Namens de gemeente bood br ouderling C. Visser de jubilaris een fiets en een elektrische schrijfmachine aan, cadeaus die zeker goed van pas zullen komen.
Door middel van een diaserie, gemaakt uit het fotoalbum van de familie Corporaal maakten wij nog eens op een andere wijze kennis met het leven van onze voorganger. De serie mondde uit in een wandeling door onze goede Waterpoortstad, mediterend over de vraag: Hoe brengen wij het beste voor de stad?
Zondagmorgen werden de feestelijkheden besloten met een indrukwekkende dankdienst waarin onze voorganger uiteraard terugblikte op de afgelopen 25 jaar. Blijdschap en dankbaarheid straalden door in deze dienst. In een geladen prediking werd niet alleen stilgestaan bij het verleden, maar werd de gemeente ook gewezen op onze opdracht om het evangelie door te geven. ,,Roept uit aan alle stranden, het Evangeliewoord''.
Wij hebben een fijn weekend gehad dat ons weer eens heeft uitgetild boven de sfeer van alledag. Fijn is het, om ook in deze dingen samen gemeente te mogen zijn, gezamenlijk verbonden in de Heer.
Vanuit Sneek groeten wij u allen hartelijk!
(W. H.)

Doetinchem
Wij kunnen u fijne berichten doorgeven. In de afgelopen zomermaanden mochten wij ons, bijzonder in de vakantieperiode, verheugen over volle, soms overvolle, diensten. De vakantiebevolking van camping ,,De Betteld'' in Zelhem heeft daartoe in bijzondere mate bijgedragen. De diensten werden en worden gekenmerkt door een blijde sfeer, waarin opgewekt gezongen wordt uit onze bundel ,,Lofzangen en Gebeden'' en uit het boekje ,,Opwekkingsliederen''. Onze voorganger ds Gert de Jonge die zo van alles kan, zoals b.v. orgelspelen, gitaarspelen en uiteraard ook preken ('t is trouwens tamelijk ,,gevaarlijk'' om zoiets in DC te vermelden, we willen hem zeer gaarne nog lange tijd bij ons houden), gaat ons zondag aan zondag voor in een fijne duidelijke schriftuitleggende verkondiging, ,,to the point'' en exegetisch prima verzorgd. De laatste tijd worden de diensten meestal besloten met een dank- en bidstond, waaraan in toenemende mate door de brs. en zrs. wordt deelgenomen. Het is werkelijk een zegen zo een stuk gemeenschap met de Heer en met elkaar te ervaren. Zondag 22-9-1985 beleefden we echt een hoogtepunt. Zr. Trudy Wijnberg, die een niet gemakkelijke periode achter de rug heeft, heeft ervaren en daarvan getuigd, dat God mensenlevens verandert. Zelf zou ze dat een paar jaar geleden voor onmogelijk hebben gehouden; nu werden eerst haar drie kinderen aan de Heer opgedragen en even later werd zij gedoopt.
Ds De Jonge sprak heel treffend over Handelingen 8, de geschiedenis van Filippus die geleid wordt op de weg van de kamerling en hem mag helpen de Schriften te verstaan. Zo waren daar Jan en Sandra van der Molen die een soortgelijke rol mochten vervullen in het leven van Trudy Wijnberg. God heeft de enkeling op het oog, zo was het toen, zo ook nu. Wat mooi als die kamerling de uitleg doorheeft, als de boodschap overkomt en hij gedoopt wil worden. Het komt nogal eens voor dat men allerlei bezwaren aanvoert om de doop uit te stellen, dan wel om daar aan te ontkomen. Niets van dat alles bij de kamerling, ook niet bij onze zuster. Voor haar was het heel duidelijk geworden, Psalm 40 (uit de GNB): ,,Hij gaf mij grond onder de voeten, ik wankelde niet meer. Hij leerde mij een nieuw lied, een lied om Hem, onze God, te danken''. De samenzang van Lied 92 gaf dan ook de inhoud van haar getuigenis aan de gemeente weer: ,,Ik heb de vaste grond gevonden, waarin mijn anker eeuwig hecht''. Harry Boontjes zong een mooie solo ,,Only Jesus''. Een blijde viering van het avondmaal, besloten met een bid- en dankstond, waaraan vele broeders en zusters deelnamen, besloot deze gezegende morgen. Allerlei aktiviteiten in het nieuwe seizoen komen nu op gang. Onze gemeente gaat in de 1e week van oktober van start met GBS. Alle voorbereidingen zijn getroffen, in vier avondgroepen in verschillende plaatsen en in twee daggroepen, gaan meer dan 70 brs. en zrs., die zich hiervoor opgaven, aan de studie.
Ook het jeugdwerk heeft onze volle aandacht. Verdeeld over crèche, twee zondagsschoolklassen en drie jeugdgroepen, ingedeeld naar leeftijden, zijn zo'n 80 kinderen/jeugdigen aan de gemeente toevertrouwd. We zijn onder de indruk van wat de Heer ons daarin geeft en toevertrouwd. Al met al, heel veel redenen om dankbaar te zijn en ook om vol verwachting uit te zien naar wat verder gaat komen. Onze voorganger ds De Jonge gaat 14 dagen naar Israël (het is nu 25-9-1985) en wij wensen hem in Jeruzalem en omstreken een heel fijne tijd toe en ... een behouden terugkeer.
Vanuit de Gelderse Achterhoek een hartelijke groet aan u allen.
(G. v. M.)

LOFZANGEN EN GEBEDEN

Wij maken u wederom attent op de mogelijkheid om vooraf bestelde bundels op de komende Algemene Vergadering te Winschoten, van 23 tot en met 25 oktober, in ontvangst te nemen.

Voorradig zijn:

L & G: diverse kleuren	ƒ 19,50
(nieuwe prijs)	
L & G: ,,eigendom der gemeente''	ƒ 15,50
(nieuwe prijs)	
L & G: grootdruk (donkerbruin)	ƒ 26,50
L & G: harmonisatie deel I	ƒ 22,—
L & G: harmonisatie deel II	ƒ 26,50
L & G: harmonisatie supplement	ƒ 8,50
L & G: harmonisatie 150 psalmen	ƒ 11,50
,,Gezegend & Gezonden'':	
inlegvellen, normaal formaat	ƒ 0,15
inlegvellen, groot formaat	ƒ 0,25

Besteladres: Administratie Z.B.C.
Biltseweg 10
3735 MC Bosch en Duin

Voorkom verzendkosten! Bestel nu!
Voor enkele exemplaren kunt u ook terecht bij onze stand op de A.V.
Namens de Zangbundelcommissie
I. v.d. Burgh-de Graaff, sekr.

Uitgave van de Baptisten Gemeenten in Nederland
Redaktie: Mevr. A. W. Lindenborn-de Graaff, ds H. Ploeger, prof. dr. J. Reiling, dr. O. H. de Vries, ds C. van Wier. Alle kopij te zenden aan de eindredakteur ds H. Ploeger, Kraaiensteinlaan 10, 6825 DH Arnhem.
Voor abonnementen en advertenties: Administratie De Christen, Biltseweg 10, 3735 MC Bosch en Duin. Abonnementsprijs bij vooruitbetaling ƒ 43.— per jaar, voor abonnees in het buitenland ƒ 60.— per jaar.
Administratie: De Vinkenhof, Biltseweg 120, 3735 MC Bosch en Duin, tel. 030-784457 - postgironummer 9260 t.n.v. Unie van Baptisten Gemeenten, Amsterdam. Advertentietarieven op aanvraag verkrijgbaar.

dc
DE CHRISTEN
WEEKBLAD VAN DE BAPTISTENGEMEENTEN

BIJBELS DOOR HET IJZEREN GORDIJN

De legale invoer van bijbels in oostbloklanden is de laatste paar jaren stukken verbeterd. Dat betekent niet dat nu overal in voldoende hoeveelheden de bijbel te verkrijgen is. Wel, dat de achterstand wordt ingelopen.

De vraag waarom de regeringen van deze communistische landen soepeler staan tegenover het drukken in eigen land en/of het invoeren van bijbels van buiten, wordt door prof. dr. K. P. Hetzsch uit de DDR beantwoord als volgt: De regeringen van deze landen gaan er vanuit dat de kerken nog heel lang zullen bestaan. Aangezien deze regeringen ook voor de kerken alles willen regelen, regelen ze ook de bijbelvoorziening.

ALBANIË

is in Europa het enige land waar elke godsdienstigheid bij de wet is verboden. Dat betekent niet dat er geen kerkelijke c.q. christelijke activiteiten meer zijn, zoals er immers ook nog steeds moslim-activiteiten zijn. Er is dus geen mogelijkheid bijbels in de albanese taal het land in te brengen. Wel worden vanuit Joegoslavië waar een grote albanese minderheid is, nieuwe testamenten in die taal gedrukt en naar Albanië gesmokkeld.

JOEGOSLAVIË

heeft ondanks het communistische regime nooit zonder bijbelgenootschap gezeten. Tot 1970 werden regelmatig bijbels ingevoerd, sindsdien worden ze in eigen land in alle in deze republiek gebruikte talen gedrukt. Verspreiding vindt plaats via de plaatselijke kerken. De baptisten zijn zelfs in staat om „boeken bij de bijbel" te drukken. Eind vorig jaar kwam voor het eerst in de geschiedenis een vertaling van de bijbel in het macedonisch gereed.

POLEN

heeft van de Wereldbond van Bijbelgenootschappen dit jaar twee moderne drukpersen ter beschikking gekregen om de produktie van bijbels te versnellen. De vraag naar de bijbel is de laatste jaren sterk toegenomen. Het is nu ook zo, dat in Polen bijbels in de franse taal gedrukt worden, die dus als uitvoerprodukt deviezen in het laadje brengen.

Zojuist zijn ook 40.000 exemplaren van een geïllustreerd nieuwe testament in het Tsjechisch verschenen, die spoedig in Praak afgeleverd zullen worden.

SOVJETUNIE

Men vergeet als het over dit grote land gaat, al te gemakkelijk dat vóór de revolutie van 1917 er nauwelijks bijbels verspreid werden. De orthodoxe kerk had dat liever niet; bovendien waren er weinig mensen die konden lezen. De mogelijkheden voor de kerken in de SU om zelf bijbels te drukken, zijn zeer verruimd. Voor het eerst sedert 1917 is er vergunning om een volledige bijbel met kleurillustraties te drukken. Deze zal in 1988 verschijnen, als de orthodoxe kerk in Rusland haar 1000-jarig bestaan herdenkt. De baptisten mogen jaarlijks 10.000 bijbels, 10.000 nieuwe testamenten en 10.000 liedboeken maken. Daarmee hoopt men in de komende jaren steeds meer leden van gemeenten aan een bijbel(gedeelte) te kunnen helpen.

Ook voor de ondescheiden taalgebieden in de SU worden vertalingen gereed gemaakt of herdrukken gepland. Wellicht dat in de SU het tekort aan bijbels nog het grootst is. Anders gezegd: de belangstelling voor de bijbel is enorm toegenomen, zodat aan de vraag nog steeds niet kan worden voldaan.

ROEMENIË

is in het oostblok een buitenbeentje, maar het regime is er niet kerkvriendelijker dan elders. De orthodoxe kerk geniet nog steeds een voorkeursbehandeling. Aan de protestantse kerken kon helaas minder hulp worden geboden. En wordt van de kant van de Wereldbond van Bijbelgenootschappen gedaan wat mogelijk is. Bekend is dat de Europese Baptisten Federatie niet stil zit, maar alle begaanbare wegen uitprobeert om bijbels het land binnen te krijgen.

(naar gegevens van het Nederlands Bijbelgenootschap, aangevuld met andere informatie).

Door zijn Heer en Heiland thuisgehaald onze broeder

MARTINUS PETERS

in de ouderdom van 90 jaar.

„Mijn genade is u genoeg"

Baptistengemeente Deventer

In volle vrede en in de zekerheid van haar geloof, heeft de Here op Zijn tijd tot Zich genomen onze zuster

TINY DE VRIES-DE BOER

op de leeftijd van 46 jaar.

„Wees sterk en moedig, Sidder niet en wordt niet verschrikt, want de Here, uw God, is met u, overal waar gij gaat".
Joz. 1:9

28 september 1985

Baptistengemeente Zwolle

„Geen nacht zal daar zijn omdat Jezus als zonne daar schijnt".
Openb. 21:23

Na een liefdevolle verpleging in „Solwerd" te Appingedam en in de „Boshof" te Assen, heeft de Heer thuisgehaald mijn lieve vrouw, onze zorgzame moeder, groot- en overgrootmoeder

GERHARDINE NOORDIJK
geboren Meijer

op de leeftijd van 86 jaar.

Haar leven was liefde en dienen.
lied 243 Joh. de Heer.

28 september 1985
Beilerstraat 38
9401 PM Assen
kamer A. 230

P. Noordijk
Christchurchs: H. Noordijk
Nieuw Zeeland
Workum: G. Wijchers-Noordijk
S. A. Wijchers
Hartford: B. A. L. Hekman-Noordijk
U.S.A. G. Hekman
Rolde: H. Noordijk
H. Bijlsma
Ann Arbor: D. Noordijk
U.S.A. N. Noordijk-Hook
Hengelo (Gld.): P. Noordijk
J. Noordijk-Rispens
klein- en achterkleinkinderen

De begrafenis heeft plaatsgevonden donderdag 3 oktober j.l.

dc
DE CHRISTEN
WEEKBLAD VAN DE BAPTISTENGEMEENTEN
100e jaargang - nummer 40 - 11 oktober 1985

Vrijheid van meningsuiting

Ploeger

De rechter in Zwolle heeft het evangeliserend echtpaar Goeree verboden zich in de toekomst kwetsend of beledigend uit te laten, in woord en geschrift, over de Joden. Het echtpaar beweerde dat de vervolgingen die de Joden in de loop der eeuwen hebben ondergaan, met inbegrip van ,,Auschwitz'', hun eigen schuld zijn: hadden zij Jezus maar niet moeten verwerpen!

Of wie zó de Schriften uitlegt, als evangelist te boek mag staan, is een andere zaak. Er is geen enkele rechtbank die iemand kan verbieden zich als evangelist voor te stellen en te gaan werken. Zomin als men iemand kan verbieden zich dominee te (laten) noemen. De rechter heeft zich ook niet uitgelaten over de rechtmatigheid van hun beroepsaanduiding.

De vraag die onontwijkbaar gesteld moet worden naar aanleiding van deze zaak, is deze: kan een wereldlijke rechter oordelen over de juistheid van de uitleg van de Heilige Schriften? Want het gaat in de verkondigde en geschreven woorden van het bedoelde echtpaar om schriftuitleg. Indien de uitleg van dit echtpaar juist is, zit de rechter ernaast. Als de uitleg onjuist is, wat heeft dan tenslotte de rechter daarmee nog te maken?

We ontkomen er niet aan, te vragen of de rechter in dit geval niet zijn boekje te buiten is gegaan? Anders gevraagd: of de rechter de bevoegdheid heeft te oordelen over de uitleg van de bijbelse boodschap? Trekken we de kring wijder: heeft de rechter de bevoegdheid te oordelen over de juistheid van de uitleg van welk religieus geschrift ook maar?

Het laatste woord zal daarover nog niet gesproken zijn.

In tegenstelling tot vroegere eeuwen was het nu niet de kerk die de hulp van de wereldlijke rechter inriep om afwijkende meningen van de kerkelijke leeruitspraken te veroordelen en de aanhangers van zulke afwijkende meningen te bestraffen - desnoods met de dood. Het waren nu de gekwetsten zelf, die zich zochten te verweren tegen beledigende uitspraken, die aan de Bijbel zijn ontsproten (volgens de Goeree's dan).

Je kunt je de vraag stellen, welke ruimte er - om op eigen erf te blijven - voor de bijbelse prediking overblijft, ook als deze niet aangenaam klinkt in de oren van onze tijdgenoten. Wat te denken van uitspraken van de Schriften die de mens als zondaar, bedorven vanaf de geboorte tot aan zijn dood, karakteriseren? Wat te denken van een woord van Jezus als dit: een krom en verdraaid geslacht?

In de DDR is het enkele jaren geleden gebeurt dat de overheid verbood aan de Herrnhutter broedergemeente om te tekst: De goddelozen hebben geen vrede, te publiceren in hun dagboek.

Als de aanstootgevendheid van het kruis van Jezus Christus niet meer gepredikt mag worden, wat heeft de kerk dan nog te vertellen? Als de critiek van de Bijbel op het doen en laten van de mensen, inclusief op het doen en laten van de overheden, niet meer gehoord mag worden, wat blijft er dan over?

Anderzijds moet met alle duidelijkheid gesteld worden, dat in het geval van het echtpaar Goeree de grenzen van een weloverwogen en bewogen pastoraat verre overschreden zijn. Heeft ooit Jezus de zijnen de opdracht gegeven zich als rechters over het doen en laten van de Joden op te werpen? Zijn de discipelen van Jezus ooit aangewezen als uitvoerders van rechterlijke beslissingen van Godswege over mensen? Er zijn immers niet eens zulke rechterlijke uitspraken van Godswege!

Het waren christenen die alle eeuwen door de Joden vervolgd hebben. Het is de kerk geweest die door haar uitleg van de Schriften aanleiding gaf tot Jodenverachting en Jodenvervolging. Het echtpaar Goeree heeft van de uitleg van een woord als ,,Zijn bloed kome over ons en over onze kinderen'' (Mt. 27:25) zoals die vandaag de dag (bijna) algemeen aanvaard is, schijnbaar nog nooit gehoord.

Moge de uitspraak van de Zwolse rechtbank niet leiden tot het openen van een ketterjacht. Indien wel, dan is de rampzaligheid onvermijdelijk.

DEZE WEEK

HISTORISCHE BEPAALDHEID VAN DE GEMEENTE: HEILIGING DER TIJDEN OF AFVAL?

(n.a.v. „De Unie: De tijd tegen?")

Op bovengenoemd artikel, verschenen in D.C. 13-9-1985, ontving ik een belangwekkende en uitvoerige reactie van br. J. E. de Vries te M, die ik hier kortheidshalve samenvat alvorens er op in te gaan. Hij stelt: Als de gemeente verandert in de verandering der tijden is dat afval. Wanneer de structuur waarin christenen hun eenheid beleven in de loop der geschiedenis verandert, is dit een teken van afval van Christus, in wie de ware eenheid vast ligt. De in de loop der kerkgeschiedenis achtereenvolgens verschenen eenheidsvorm in de katholieke ambtelijke hiërachie, in nationale volkskerken onder een synode, in een democratische georganiseerde federatie van autonome plaatselijke gemeenten en in de veiligheid van de kleine groep, zijn evenzovele bewijzen van meegesleurd worden door de „tijdgeest"

Kerkgeschiedenis slechts afval?

De stellingname van br. De Vries roept bij mij de vraag op of de geschiedenis met al zijn veranderingen als „afval van God" geduid moet worden. Mijn eerste reactie is dan: Dan zijn wijzelf, als baptisten, ook een produkt van deze afval! Onze gemeenten zijn in hun doen en laten geen simpel herstel van „de nieuw-testamentische gemeente". Ook het baptisme is - zelfs in zijn geboorteuur - mede bepaald door wat er in de geschiedenis is gebeurd na de nieuw-testamentische tijd.

Ik wil dit illustreren aan het dilemma van open of gesloten avondmaal. Hoe je het ook wendt of keert: Er is in deze zaak geen eenvoudige oplossing mogelijk waarin we aan 2000 jaar kerkgeschiedenis voorbijgaan en simpel terugkeren tot de praktijk van de eerste gemeenten. In de beginperiode waren er (kennelijk) geen christenen die niet op belijdenis van geloof gedoopt waren. Die zijn er nu - als resultaat van eeuwen theologisch en kerkelijk geharrewar - wel! En daar kun je niet aan voorbijgaan!

In de eerste eeuw was het christendom niet verdeeld in afzonderlijke denominaties met eigen traditie, belijdenis en organisatie. Nu wel! De tijden zijn veranderd! Welke beslissing een gemeente ook neemt in de kwestie van open of gesloten avondmaal: zij is hierin onontkoombaar bepaald door deze verandering der tijden. Wanneer zij kiest voor gesloten avondmaalsviering met gedoopte leden van eigen gemeente of van zustergemeenten, beslist zij hierin om geen avondmaalsgemeenschap te hebben met gelovigen met wie zij wel zal aanzitten aan het Bruiloftsmaal van het Lam. Wanneer een gemeente kiest voor het open avondmaal, maakt zij de avondmaalsviering gedeeltelijk los van doop en gemeentelijke verbondenhied. Beide beslissingen waren in de situatie van de eerste gemeente ondenkbaar! In beide is de gemeente mede bepaald door de verandering der tijden! Mijn conclusie is dat we niet simpelweg kunnen zeggen dat de geschiedenis, waarin zoveel verandert, slechts afval van God is. Daarvoor zijn we als gemeente zelf, teveel een deel van die geschiedenis. De geschiedenis moet iets te maken hebben met de trouw van God. Anders zou de gemeente na 2000 jaar geen been meer hebben om op te staan voor het aangezicht van God.

Christus, de Heer der geschiedenis

De trouw van God aan de gemeente in haar geschiedenis wordt effectief in de macht van Christus over de geschiedenis. Wanneer Jezus tegen zijn discipelen zegt: „Mij is gegeven alle macht in hemel en op aarde," (Mt. 28:18), doelt Hij kennelijk op zijn macht over het verloop van de geschiedenis. Want Hij vervolgt met: „Ik ben met u, alle dagen, tot aan de voleinding der wereld" (v. 20).

In zijn eigen levensgeschiedenis heeft Jezus de macht over de geschiedenis aan zich getrokken. In de laatste drie jaar van Jezus' leven speelde de satan alle macht tegen Hem uit, die hij had als degene die heel wat touwtjes van de aardse geschiedenis in zijn hand houdt. Met name Jezus' lijdensgeschiedenis is de wereldgeschiedenis en de kerkgeschiedenis in een notedop: Corruptie van politieke en geestelijke leiders tegenover Jezus. Macht van soldaten die Hem aan het kruis slaan. Verraad door een vriend. De waanzin van een opgehitste volksmassa: „Kruisigt Hem!" Jezus is in zijn levensgeschiedenis gestorven aan wat de geschiedenis tot geschiedenis maakt. En in zijn opstanding heeft Hij de heerschappij over de geschiedenis ontvangen: „Mij is gegeven alle macht".

Hoe gebruikt Christus deze macht?

In het visioen uit Openb. 5 neemt het Lam de verzegelde boekrol der geschiedenis uit de hand van God om de zegels te verbreken. Wat dit inhoudt wordt duidelijk in Openb. 6 t/m 19: De wereldgeschiedenis in haar demonie komt tot een climax; de geschiedenis loopt uit op een wereld en kosmos omspannende crisis. Dit alles is het werk van het Lam „dat staat als geslacht" (Openb. 5:6), de Kruiseling van Golgotha.

Hoe moeten we dit verstaan? In de crisis van Openb. 6 t/m 19 geeft Christus de wereld in haar geschiedenis aandeel aan het lijden en de dood van zijn eigen levensgeschiedenis, om haar in Openb. 21 - bij de komst van de nieuwe hemel en nieuwe aarde - tenslotte deel te geven aan de opstanding uit zijn eigen geschiedenis. Zo heeft Christus alle macht over de geschiedenis!

Heiliging der tijden

En nu van de demonische diepten der wereldgeschiedenis weer terug naar de alledaagse oppervlakte van onze baptisten tobberij. Maar één ding houden we vast: Christus is Heer over de geschiedenis! Door het dik en dun van de geschiedenis, en soms tegen de klippen der tijden op, komt Hij tot zijn doel.

Als het gaat om een duiding van de verandering der tijden, binnen de macht die Christus over de geschiedenis heeft, meen ik niet het woordje „afval" te moeten kiezen, maar voor de uitdrukking „heiliging der tijden".

In de bijbel wordt iemand of iets „heilig" genoemd, wanneer het apart is gezet voor de dienst van God. Wanneer Christus in zijn macht over de geschiedenis zijn hand legt op een bepaalde tijd met zijn ideeën, idealen, gebruiken en culturele en wetenschappelijke mogelijkheden om zijn doel te bereiken, wordt die tijd in dit gebruik geheiligd.

Onze baptisten geschiedenis geeft hier talloze voorbeelden van. Het engelse baptisme is ontstaan en groot geworden in de 17e en 18e eeuw met zijn strijd voor godsdienst- en gewetensvrijheid en democratisering van de politieke en maatschappelijke verhoudingen. Het amerikaanse baptisme ademt sinds de 18e eeuw een typisch amerikaanse sfeer. De tijd waarin de V.S. ontstonden, de tijd van de onafhankelijkheidsstrijd en de pionierstijd waarin Amerika als de Nieuwe Wereld van Oost naar West kwam open te liggen voor een nieuwe toekomst, heeft ook het amerikaanse baptisme gevormd. Het is gekenmerkt door een mentaliteit van onafhankelijkheid, optimisme en wereldveroverende zendingsdrang. Een voorbeeld van eigen bodem: onze eigen nederlandse N.B.V.B. en N.B.J.B. zijn ontstaan in een tijd waarin zulke landelijke bewegingen „in de lucht zaten". Zo worden de tijden geheiligd!

We moeten er doorheen

Het „schip der kerk" moet door de branding der tijden heen om thuis te komen. Daaraan ontkomt ook ons Uniebootje niet. De golven van angst en onzekerheid slaan hoog op. Een sterke grondstroming zuigt leden van gemeenten, en soms hele gemeenten, in de veiligheid van het isolement van de kleine groep of de „vrije gemeente". We zullen echt door deze tijd heen moeten willen gaan. We zullen in de branding met zijn opspattend water nat moeten durven worden, en bij moeten willen sturen. En dat alles in het geloof dat we er als baptisten gemeenschap niet minder van worden. Het natte pak en de verlegde koers zijn geen betreurenswaardige incidenten. In de koers der gemeente en het natte pak van de gelovigen wordt de branding der tijden geheiligd.

O. d. V.

van deze kant bekeken

O, WIJ KINDEREN, WIJ LEVEN...

Huizinga

als de vogeltjes blij, want de Here daarboven zorgt voor u en voor mij. Dat zongen we, lang geleden. Sindsdien is het gezang wat bedaard. We begonnen te beseffen dat het leven nu en dan steile bergen heeft en dan schiet de ademhaling tekort voor blijmoedig gejubel. Of je moet al als de broeders Paulus en Silas leven die, mishandeld, in de gevangenis opgesloten zitten en omstreeks middernacht bidden en Gods lof zingen. Zijn we dan toch eeuwen en eeuwen te laat geboren? Behalve dat jongetje dat Michel van der Plas zag en hoorde. Het was een kleine heilssoldaat die tussen zijn strijdmakkers ,,haast jubelend zong, of hij 't nooit meer zou laten: hij keek omhoog en leek onzegbaar blij. Ik hoorde de trompet niet noch de horen; ik zag alleen de wonderlijke lach van een die in verlangen stond verloren en zong of hij de hemel open zag en of hij stond tussen de engelenkoren en of hij God zag op de jongste dag".

Een paar maanden terug liet ik u nog eens het gedicht van de blijde neger lezen: Hij ging naar huis op de wolken. Ik kon niet vermoeden dat daarna nogal wat brieven bij de redaktie zouden kunnen binnenkomen, waarin om strijd gestreden werd met bijbelteksten en ,,hemelliedjes" uit gelovige harten. Opschriften boven overlijdensadvertenties werden aangehaald en op de schaal van lichte en zware denkers onder ons gewogen.

Het is prachtig wanneer sommigen zeggen duidelijke inzichten te hebben over wat na dezen geschieden zal. Ik sta er altijd wat onzeker tussen in, knik ja of schud nee, maar ook dat bijna onmerkbaar. Tot een twistgesprek zal ik het niet laten komen. Wat dat betreft, voorzover het onderwerp het toelaat, leef ik als een vogeltje blij en sta dicht bij de jonge heilssoldaat.

Gister las ik in het HNmagazine een artikel waarin een uitvaartleider in Amsterdam aan het woord komt. Interessant was het. Lachen moest ik wel toen hij de volgende uitspraak deed: ,,Als je een begrafenis goed regelt, komen de mensen terug." Natuurlijk bedoelde hij de nabestaanden voor een volgende gelegenheid. Je kunt het ook anders lezen.

Sla ik een te lichtvaardige toon aan? We zijn nu eenmaal allemaal verschillend en met die eigen aard van ons lezen we ook de bijbel. Enige tientallen jaren geleden preekte ik in een gemeenschap ergens beneden Heerenveen. Over Johannes 3, waarin Jezus over de wedergeboorte spreekt met een theoloog die hem 's nachts opzocht. Na de dienst dronken we koffie bij een vooraanstaand lid. Meerderen waren meegekomen. Eer ik het in de gaten had zat ik in het net der schriftgeleerden, die me duidelijk maakten dat het woord wedergeboorte sloeg op de opstanding der doden en of ik wel wist dat de doden nu sliepen tot ze opgewekt zouden worden. Het regende teksten en meningen. Wat ik in mijn jeugdige onbedrevenheid allemaal gezegd heb weet ik niet meer. Maar duidelijke staat me voor de geest dat ik probeerde ze duidelijk te maken dat ze m.i. een denkfout maakten; dat ze onze tijd en Gods eeuwigheid doorelkaar haalden; dat ze onze aardse gedachten over tijd en leven gewoon doorschoven tot over de grens van de dood en dat dat zou kunnen mij onwaarschijnlijk leek. Zeker is toen ook nog aan de orde geweest het wat onsmakelijk verhaal van de ,,vrijzinnige" Sadduceeën, die een vrouw zeven keer laten trouwen met broers van een overleden man, van wie de een na de andere ook sterft. Waaraan zij dan de vraag verbinden: ,,van wie is nu die vrouw in de opstanding?" Jezus antwoordt: ,,Gij dwaalt, gij kent de Schriften niet noch de kracht van God. Immers, in de opstanding huwen ze niet en worden ze niet ten huwelijk genomen, maar zij zijn als de engelen in de hemel."

Mij belde een oudere dame, van oudsher uit een Lutherse familie, die informatie zocht over het hiernamaals. Ik antwoordde haar, dat ik ook een mens was van gelijke beweging als zij en dat mijn kennen slechts ten dele was, onvolkomen. Het is nu min of meer kijken in een spiegel; dan staan we oog in oog. Mijn kennis is beperkt, zei Paulus, maar dan zal ik kennen zoals God mij kent. Dan denk je ook even aan psalm 139.

Is het hier geschrevene u te zweverig? U wilt graag precieze beschrijvingen van de wereld en het leven aan de overzijde van de Jordaan, van het beloofde land. Mogen er dan geen verrassingen meer zijn? 't Zal toch zo zijn: ,,Iets wat geen oog heeft gezien en geen oor heeft gehoord en in geen mensenhart is opgekomen; alles wat God heeft weggelegd voor wie hem liefhebben", schrijft Paulus Jes. 64:4 citerend.

Verlangt u rustig naar de nieuwe hemel, de nieuwe aarde. Maar een plattegrond ervan hebben we niet.

WORDEN CHRISTENEN TWEEDERANGS BURGERS?

Op een EO-bijeenkomst op 24 september heeft prof. dr. W. H. Velema als zijn mening te kennen gegeven dat de vrijheid van evangelieverkondiging gevaar loopt. Zulks zei hij naar aanleiding van de rechterlijke veroordeling van de evangelisatie-activiteiten van het echtpaar Goeree waarin de holocaust als straf van God over de Joden wordt verkondigd. Ook de wet op de gelijke behandeling brengt de vrijheid van evangelieverkondiging in gevaar.

Je schrikt toch een beetje bij het horen van zulk een toekomstvoorspelling: christenen tweederangs burgers.... In ieder geval nog burgers, maar dan slechts van de tweede orde, op de tweede rang. Dus achtergesteld. Dus met voorbijzien van mensenrechten die alle burgers toekomen. Of bedoelt de hoogleraar dat de kerken, de christenen een aantal voorrechten kwijt worden? Indien dit zo is, dan zou je dus moeten stellen dat tot nu toe niet-christenen kennelijk als burgers van de tweederang zijn beschouwd.

Ik denk dat de reformatorische christenen anders tegen deze zaken aanzien dan doperse christenen. Reformatorische christenen willen op de een of andere wijze uiting geven aan hun overtuiging dat Christus koning moet zijn op alle terreinen van het leven. Voor die opvatting zijn inderdaad wel bijbelse gronden aan te voeren.

Anderzijds, doperse christenen laten zich meer aanspreken door de nieuwtestamentische opmerkingen over het vreemdeling-zijn van de gelovigen. Dat is wel eens in die zin verstaan dat het aardse leven niet zo belangrijk is. Dat is in ieder geval niet de inhoud van de evangelische notities over vreemdelingschap. Daarin gaat het veelmeer om en over het niet-van-deze-wereld-zijn; in een zondige wereld ten diepste niet thuis kunnen zijn. De doop, die een uitdrukking is van met Christus gestorven en begraven zijn, duidt de radicale breuk met het leven uit de zonde aan.

Het aardse, het is door de zonde getekend. Maar niet alleen getekend, ten dode getekend. Slechts wat wedergeboren is, ook in het aardse (dus stelsels, systemen, enz.) kan de gelovige ten diepste aanvaarden als niet-bedreigend zijn voor zijn geloofsbeleving.

Het zal van de christenen een onthechting vragen van veel aardse zaken, als zij als burgers van de tweederang zullen moeten leven. De geschiedenis in communistische, islamitische, hindoeistische landen bewijst dat het kan: kind van God zijn in een vijandige wereld.

We hoeven er niet naar te verlangen, maar zouden ons er wel op kunnen voorbereiden.

DE GROOTSTE IN HET KONINKRIJK DER HEMELEN

Wat is geloof?

Hoe ziet het er uit?

Hoe kunnen we weten of iemand gelovig is en hoe groot of hoe klein dat geloof is?

Kun je die termen eigenlijk wel gebruiken: groot, klein?

Is er verschil in kwaliteit of kwantiteit en waaraan meet je dat af?

Waardoor wordt het beeld dat gelovigen van elkaar hebben gevormd?

En in hoeverre is dat juist?

Iemand die altijd hardop in de gemeente bidt is die geloviger dan iemand die nooit een mond opendoet?

Of heeft het te maken met bijbelkennis?

Is de broeder of zuster die in een gespreksking de dingen zo helder en mooi weet te zeggen een „echte'' gelovige?

Natuurlijk weten we wel beter. Mensen zijn zo verschillend en ieder gelooft naar zijn aard en uit zich naar zijn aard. We weten dat er mensen zijn die van weinig woorden wier daden voor hen spreken. We weten dat er mensen zijn die zo trouw een „kleine'' taak vervullen, dat van grootheid gesproken mag worden.

Gaven gaf Hij aan de mensen. De één preekt, de ander boent de stoep van de kerk. Is er verschil? Wel in de ogen van mensen, wel in onze eigen ogen. „Ik kan niet helpen bij de organisatie of het programma, want ik heb zo weinig geleerd, maar als er iets gemaakt moet worden...'' las ik in een brief. Is er verschil?

Er was eens een man. Hij werd lid van de gemeente. Na hardop „ja'' gezegd te hebben in antwoord op de vragen die hem bij zijn doop werden gesteld, heeft hij nooit meer iets in de gemeente gezegd dat van zijn geloof getuigde. Hij hield veel van muziek, maar het meest hield hij van mensen. Hij ontving ze in zijn huis, hij gaf ze te eten en drinken en hoe langer ze bleven hoe liever het hem was. Hij zei nooit iets lelijks over iemand en hij dacht het waarschijnlijk ook niet. Hij was niet eerzuchtig, nog minder hebzuchtig. Hij gaf liever iets weg.

Ik weet niet hoe gelovig hij was, daar zei hij nooit iets over, wel besef ik, nu hij er niet meer is, dat hij wonderwel beantwoordt aan de profielschets voor burger van het Koninkrijk van God.

Gaven gaf Hij aan de mensen.

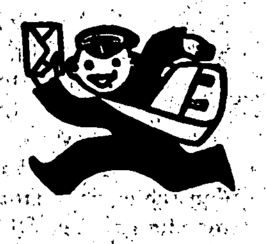
Vaak zijn we nog bezig onze menselijke meetsnoeren te hanteren als het gaat om goddelijke zaken. Wij zijn onder de indruk van bewijsstukken die in onze mensenwereld de meeste geldigheid hebben en deze beïnvloeden onze beeldvorming van elkaar als gelovigen.

Weten we wel waar we naar kijken moeten of zien we de wezenlijke kenmerken over het hoofd, omdat die ons niet opvallen, omdat die buiten ons gezichtsveld vallen. Misschien is dan onze blik te hoog gericht en moeten we wat lager kijken...

„En Hij riep een kind tot Zich, plaatste dat in hun midden, en zeide: Voorwaar, Ik zeg u, wanneer gij u niet bekeert en wordt als de kinderen, zult gij het Koninkrijk der hemelen voorzeker niet binnengaan. Wie nu zichzelf gering zal achten als dit kind, die is de grootste in het Koninkrijk der hemelen. En een ieder die zulk een kind ontvangt in mijn naam, ontvangt Mij.''

Ans Lindenborn

LEZERS AAN HET WOORD

DE UNIE

Uit artikelen, zelfs hoofdartikelen, in de Christen blijkt dat het niet aan de aandacht ontgaat, dat er in het reilen en zeilen van de Unie sprake is van een tendens, die vragen oproept. Dat vinden we bevestigd, als we de berichten uit het Uniebureau lezen. Zij die het kunnen lezen omdat ze als abonnee de Christen ontvangen zouden de indruk kunnen krijgen dat het alleen aan de orde gesteld wordt door „ingewijden'' en dat het de eigenlijk betrokkenen, de gemeenten, die de Unie zijn, niet zodanig aan het hart gaat dat ze aan de bel trekken. Het laten bij de constatering dat het met de financiën, niet alleen met de vrijwillige bijdragen maar nu zelfs ook met de Uniecontributie maar moeizaam gaat, waarschijnlijk als gevolg van het feit dat het de afgelopen jaren in Nederland materieel meer afbouw was dan zoals voorheen opbouw. En dat, aangezien de diverse Uniebegrotingen de trend van afbouw niet volgden, de realisering wel moeizaam moet gaan. Dat de tering dus naar de nering gezet moet worden.

Punt uit.

Uit de agenda van de komende AV, blijkt echter dat er ook een aantal *gemeenten* zijn die de vraagstukken rond financiën en structuur (op de agenda van deze zelfde AV worden 17 voorstellen over verandering resp. aanpassing van organisatorische aard aan de orde gesteld, die ik zou willen rangschikken onder „beuzelingen'' gezien de ernst van de feitelijke situatie) als symptonen zien van een dieper liggende problematiek. Een problematiek, waar de artikelschrijvers als schrijvende proberen samen met ons lezers uit te komen.

In ieder geval een problematiek, die hen en ons aanleiding geeft om zich ernstig bezorgd te maken. Br. O. de Vries meent dat het wel eens nodig zou kunnen zijn ons te moeten herbezinnen op de Unie.

Voor de gemeenten Leiden en Utrecht-Noord is dit al lang niet meer een vraag maar al enkele jaren een „must''. En op de agenda van deze AV prijkt dan ook hun dringende verzoek, in de vorm van een voorstel, ons op de kortst mogelijke termijn te gaan bezinnen.

Het is dan dit jaar eindelijk gelukt die bezorgdheid via de aangewezen weg „de AV - aan de orde gesteld te krijgen.

De indieners wachten in spanning af hoe hun zustergemeenten zich erover zullen uiten op de AV. Zullen zij zich in de indienende gemeenten herkennen en omgekeerd?

Mogen Leiden en Utrecht hoopvol zijn?

Ook als we zien dat, bij de bespreking van de AV-agenda in de Christen er aan de 17 voorstellen van organisatorische aard 2 kolommen ad 60 regels gewijd worden, en

aan het voorstel van Leiden en Utrecht-Noord, het wezen van de Unie aangaande, 5 regels, onder het hoofd „Crisisbestrijding" in welk kader de beide gemeenten het instellen van een (weer) commissie zouden voorstellen? Iets wat deze nu juist niet voorstellen, en ook niet zouden willen. Wat zij wel voorstellen is, dat de gemeenten, die samen de Unie zijn, haar uitvoerend orgaan - de Uniecommissie opdragen initiatieven te nemen tot en leiding te geven aan een proces van bezinning in de gemeenten en de Unieorganen op het wezen en de arbeid van de Unie. Niet om een crisis te bestrijden, maar omdat beide gemeenten de kontinuïteit bedreigd zien van een Unie, waarvan de delen aan het vervreemden zijn; zowel van de Unie, die zij zelf meevormen, als onderling. En dat is geen crisis maar een proces, wat naar de ondergang leidt als we dat proces niet onderkennen en er daadwerkelijk wat aan gaan doen. Daartoe roepen de beide gemeenten Leiden en Utrecht-Noord op met de biddende hoop, dat de andere gemeenten die roepstem verstaan en er op ingaan. Omdat zij een goed functionerende Uniegemeenschap van wezenlijk belang vinden voor het gemeente-zijn van zichzelf en van andere gemeenten.

Mogen Leiden en Utrecht-Noord hoopvol zijn als we kennis nemen van de grote bezorgdheid van de Commissie voor de Opleiding en het Curatorium over het voorbestaan van de Opleiding? De Commissie voor de Opleiding en het Curatorium zijn zich ervan bewust dat het niet in de eerste plaats om geld (en organisatie) gaat, maar of de gemeenten nog achter deze Opleiding willen staan.
Over geld gesproken: Mogen wij dat toestaan, dat de tekorten van onze opleiding, ten laste komen van twee gezinnen uit onze Uniegemeenschap, doordat zij voorstellen op hun inkomen te korten ten behoeve van (ook voor 1987) een sluitende begroting?
Zij, de Commissie voor de Opleiding en het Curatorium, vragen om een hernieuwd vertrouwen, maar niet alleen uitgedrukt in woorden maar ook in daden.
Met andere woorden, willen we nog werkelijk wat we (wel) zeggen? Het is de hoogste tijd dat we ons in de gemeenten confronteren met die vraag. (En niet alleen wat het Unie-zijn betreft).
En dat we ten aanzien van het Unie-zijn elkaar eerlijk het antwoord laten weten:
Willen we samen verder op weg - in Unieverband - en hoe dan? Wat zien we dan als onze taken, wat als prioriteiten.
Het gaat niet om de instandhouding van wat er is. Organisatorische operaties daaraan geven geen oplossing.
Het gaat om een nieuwe start. Een vernieuwde Unie, met vernieuwde taken. De organisatievorm daarvoor zal zich zeker laten vinden. Als wij werkelijk willen, dan zal het op de financiën ook niet stranden. Waar een wil is, waar werkelijk liefde is, is een weg. Want liefde is vindingrijk.

Vleuten C. v.d. Mei

LANGS DE RAND

RUBRIEK VOOR JONGEREN

DOOR PIET STELLINGA

Met weemoed denk ik soms terug aan mijn jeugdvriend Jan. Met Jan kon je lachen. Op een keer hielpen we de bakker en Jan zou een doos met slagroomgebak bezorgen, naar een adres aan de andere kant van de stad. Hij stopte de doos onder de snelbinders van zijn iets en peddelde vrolijk weg.

Jan kwam uit een vroom gezin en zelf geloofde hij ook. Dat was iets, dat geloven dus, waarover we niet zo gemakkelijk aan de praat kwamen, maar toen iemand op school eens zei dat hij niet geloofde in God, kwam Jan voor zijn overtuiging uit.

„'t Is een kwestie van logisch nadenken," zei Jan. „Jij gelooft niet en ik wel. Dat is dus een verschil. Stel nou, dat er geen hemel is. Dat zou kunnen, want jij gelooft er niet in en ik wel, maar zeker weten doen we het geen van beiden. Stel nou dat er geen hemel is. Komen we er dus geen van tweeën in. Maar als er wel een hemel is, dan kom ik er in want ik geloof, en jij niet, want je gelooft niet. Dus je kunt maar beter wel geloven!"

Met Jan kon je lachen, maar om dit soort logika lachte niemand. We misten iets.

Waarom geloof je?
Als het om God gaat (sorry, 't klinkt onbedoeld wat grof) hebben wij mensen geen bewijzen in handen. Er is geen wetenschapper ooit in geslaagd om waterdicht het bestaan van God te bewijzen. Dat is nog nooit gelukt en het zal ook nooit lukken, neem dat nou maar van mij aan.

Maar waarom geloof je dan?

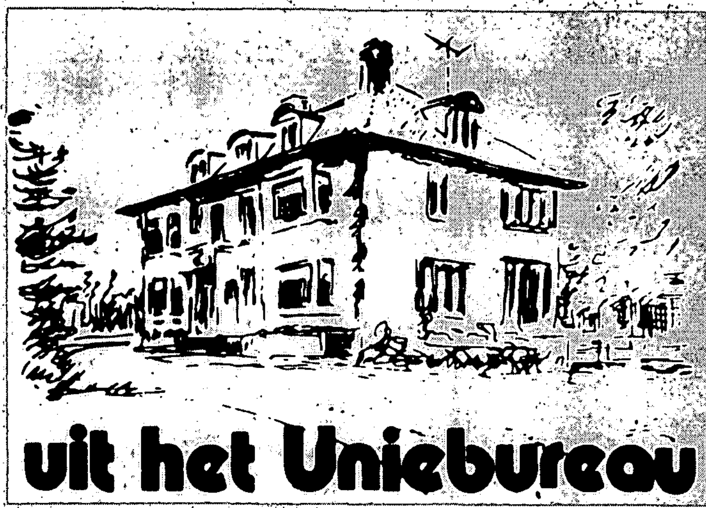
Niet omdat iemand jou het bestaan van God kon bewijzen dus. Maar als dat dan zo is, kom je dan niet heel dicht in de buurt van vriend Jan? Zo van: 't helpt misschien niet, maar je hebt er ook geen last van... 't Zekere voor het onzekere nemen, want je weet maar nooit....

Als schoolmeester heb ik van dichtbij meegemaakt hoe kinderen leren lezen. Moet je je voorstellen: zo'n ukkie van amper zes ziet in een bladzij letters eerst niets anders dan een gekriel van streepjes... 't Is een puur abstrakte toestand: een wirwar van lijntjes, boogjes en puntjes. Maar het kind leert om de tekens te ontcijferen en langzamerhand krijgt de hele streepjeswirwarboel betekenis. Er staat iets! Woorden doemen op, zinnen vormen zich - het kind leest. Wat zonder zin leek, blijkt een verhaal te zijn.

Kijk, en als je het mij vraagt, is er met geloven iets soortgelijks aan de hand. Door te geloven in God krijg je zicht op je eigen leven en dat van anderen. De bladzijden van je levensboek zijn niet meer gevuld met zomaar gebeurtenissen maar ze krijgen betekenis. Je ontdekt waar je vandaan komt, waar je naar toe gaat en bij Wie je terecht kunt.

Daarom is het ook zo broodnodig dat je als gelovige bewust leeft: met open ogen, gespitste oren en een warm hart. Want alleen zo leer je steeds beter te verstaan dat God er is: als de levende Heer bij wie je je veilig kunt voelen. Geloven, dat is de ademhaling van het leven!

Nou ja, ik zeg het misschien wat overdreven, maar je snapt me wel (hoop ik). Enne, over Jan gesproken: hij is toch maar geen bakker geworden. Hij wilde wel, maar de bakker niet.

Apartheid

De Baptisten Wereld Alliantie, waarbij 134 Unies in 93 landen met 34.000.000 leden zijn aangesloten heeft in een open brief aan president *Pieter W. Botha* van Zuid-Afrika haar diepe bezorgdheid uitgesproken over de ,,willekeurige arrestaties, gevangenzetting en vervolging van zwarte Zuid-Afrikanen, die opkomen voor hun God-gegeven rechten''. De brief verwijst naar een resolutie, eerder dit jaar aanvaard door het BWA-kongres te Los Angeles, waarin het racisme een ,,misdaad tegen de menselijkheid en zonde tegenover God'' wordt genoemd.

In zijn brief aan het Zuid-Afrikaanse staatshoofd wijst *Dr. Gerhard Claas*, algemene sekretaris van de Baptisten Wereld Alliantie, de apartheid als ,,weerzinwekkend'' van de hand; een ,,demonisch systeem'', dat de zwarte bevolking met geweld verdrijft en hun huizen met behulp van *bulldozers* met de grond gelijkmaakt. Ook veroordeelt hij de omstreden pasjeswetten, die door de zwarte Zuid-Afrikanen als diskriminerend en vernederend worden ervaren. Om nog maar te zwijgen van de golf van arrestaties, gevolgd door opsluiting voor onbepaalde tijd, waarmee *Pretoria* de zwarte meerderheid tracht te intimideren!

De brief pleit voor een ,,oplossing langs vreedzame weg van de tragedie, waarmee uw land wordt gekonfronteerd''. Hij doet een beroep op alle mensen van goede wil om op konstruktieve wijze te ijveren voor de ontmanteling van het apartheidssysteem en de invoering van een demokratisch regeringsstelsel. ,,Meneer de president'', zo besluit *Dr. Claas* zijn brief, ,,u hebt niet veel tijd meer. U moet nú handelen, wilt u verder bloedvergieten voorkomen. In Gods naam, grijp alstublieft de kans om te werken voor de vrijheid van alle volken in Zuid-Afrika''.

Mexico

De aardbeving, waardoor Mexico onlangs werd getroffen heeft duizenden (misschien wel tienduizend!) mensenlevens gekost. De beelden op de televisie - *verwoeste huizen, af- en aanrijdende ambulances, radeloze mensen* - waren ronduit hartverscheurend. Een mens moet wel een hart van steen hebben, willen die beelden hem onverschillig laten. Bij de aanblik van zoveel ellende kan het niet anders, of hij probeert er iets aan te doen, al is het een druppel op een gloeiende plaat. Hij stuurt geld, stuurt 'n bijdrage! Verschillenden van u hebben dat inmiddels gedaan via het Noodfonds. We zijn daar blij mee, dat spreekt vanzelf. We hebben de laatste dagen heel wat telefoontjes gehad van gemeenten, van leden en vrienden van onze gemeenten: *Wat kunnen wij als Baptisten voor Mexico doen? Waar moet ons geld naar toe?* En evenzovele malen hebben we op het Noodfonds gewezen, dat in gevallen als deze (ook in minder-urgente gevallen, zoals u begrijpt!) een betrouwbaar en doeltreffend ,,kanaal'' is voor uw giften.

Inmiddels hebben wij ook een brief van de Baptisten Wereld Alliantie ontvangen. Daarin wordt op alle Unies een dringend beroep gedaan om bijdragen ter leniging van de nood in Mexico over te maken. Eind september is een eerste bedrag van $ 10.000 voor dit doel gezonden, aldus *BWAid Bulletin*. Alle giften ten behoeve van de slachtoffers van de aardbeving in Mexico, die via ons eigen Noodfonds binnenkomen, zullen wij onmiddellijk doorsturen naar *Baptist World Aid* in Washington.

Dr. P. Bensi

Van 26 tot en met 29 september is in de Tsjechoslowaakse hoofdstad Praag de jaarlijkse vergadering gehouden van de Algemene Raad van de Europese Baptisten Federatie. 't Was voor het eerst, dat een dergelijke bijeenkomst plaatsvond in een Oost-Europees land.

Tot voorzitter van de Europese Baptisten Federatie werd gekozen *Dr. Piero Bensi* uit Rome. Hij werd in 1923 geboren, groeide op in een christelijk gezin en studeerde theologie en filosofie in Rome en Turijn. In 1948 promoveerde hij aan de universiteit tot doctor in de wijsbegeerte.

Dr. Bensi diende de gemeenten te Civitavécchia, Cagliari (op Sardinië) en Florence. Zowel in de Unie als daarbuiten heeft hij tal van funkties bekleed. Zo doceerde hij praktische theologie aan het *Istituto Filadelfia* in Rivoli, was hij voorzitter en algemene sekretaris van de Unie, hoofdredakteur van *Il Testimonio* en publiceerde hij twee boeken en talloze artikelen.

Daarnaast is hij een veelbeluisterd spreker voor radio en televisie.

Ds C. Helderop

Enige tijd geleden heeft de Commissie voor de Opleiding de gemeenten in kennis gesteld van haar voornemen om *ds C. Helderop* bij de Commissie der Unie voor te dragen voor een algemene beroepbaarstelling. Nu daartegen van de zijde van de gemeenten geen bezwaren zijn ingebracht, heeft de Commissie der Unie in haar vergadering op 23 september besloten om aan *ds C. Helderop* te Weesp, thans voorganger van de gemeente te Amsterdam-Centrum, een beroepbaarstelling ex artikel 4 van het Reglement inzake voorgangers te verlenen. De gemeenten zijn daarvan inmiddels in een brief op de hoogte gesteld. Daarin heeft de Commissie der Unie de wens uitgesproken, dat onze broeder zijn werk in onze Uniegemeenschap onder Gods zegen mag (blijven) verrichten!

Bijeenkomsten

De Commissie der Unie vergaderde op 17 en 23 september. Op 17 september had zij een gesprek met de Commissie voor de Opleiding, leden van het Curatorium en de docenten. Op 23 september vond een ontmoeting plaats met de leden van de Zangbundelkommissie. In deze vergadering gaf *br A. Niessink* een uiteenzetting over pensioenaangelegenheden. Ook werd toen besloten om in december een samenvattende evaluatie van de gemeentebezoeken te behandelen. Daarna zal dit stuk aan de gemeenten worden gezonden. Begin deze week - op 7 oktober - vergaderde het Dagelijks Bestuur, dat de laatste hand legde aan de voorbereiding van de komende Algemene Vergadering. Des morgens was er een ontmoeting met de voorzitters en sekretarissen van de beide sekties. Des middags had het Dagelijks Bestuur een gesprek met het bestuur van de Broederschap van Baptisten-voorgangers.

Unieberichten

Als er door onvoorziene omstandigheden (je weet maar nooit!) niets tussengekomen is, hebben de gemeenten één dezer dagen een nieuwe zending brieven en andere stukken uit het Uniebureau ontvangen. Mocht dat niet lukken, dat wordt dat begin volgende week.

Radiokerkdienst

Het is nog niet zover. Maar nu reeds delen wij u mee, dat op 3 november een kerkdienst van de gemeente te Enschedé door de radio zal worden uitgezonden. In deze dienst zal voorgaan *ds P. Wijchers*, die daar sinds kort werkzaam is. Bijzonderheden (orde van dienst, etc.) hopen wij binnenkort in deze rubriek te publiceren. De uitzending is om 17.00 uur via de zender Hilversum 2.

Wij groeten u hartelijk!

J. A. Brandsma/A. van den Hoef

VRIESCHELOO

UIT DE GEMEENTEN

Na een periode van losmaken en afronden was voor de Gemeente Vriescheloo op zondag 29 september de dag aangebroken, waarop van de familie Boskamp als voorgangersgezin afscheid genomen moest worden. In een laatste ernstige prediking riep ds. Boskamp ons op, naar aanleiding van 1 Petrus 2:1-10, het Woord Gods in te drinken en de gemeente te bouwen. Kinderen Gods groeien niet door tradities en goede gewoonten; maar door onderricht in het Woord van God. Zoek het Woord na, om te ontdekken hoe de Heer wil, dat de gemeente zal funktioneren. Door kerken en gemeenten lopen reeds scheuren: de scheiding der geesten is begonnen!

Na de prediking nam br. Oost de leiding van de dienst over. Hij begroette de genodigden, en las enkele brieven voor, die waren binnengekomen. Vervolgens gaf hij het woord aan enkele afgevaardigden. Mevr. Ebels sprak namens de Vereniging tot Heil des Volks en als eigenares van de Spetsehoeve. Zij dankte voor de goede verstandhouding, die er geweest is, en hoopte dat die er ook in de toekomst met de gemeente zal zijn. Daarna spraken: zr. Telkamp uit Wymeer, (wij voelen als zustergemeente en als vrienden de smart van het afscheid), br. 't Hart, uit Ede, (ik heb nu één afscheidspreek van u gehoord, voorlopig hoeft dat voor mij niet meer), een afgevaardigde uit Ihren (er mag eigenlijk niet van afscheid worden gesproken, maar van verder trekken van een Godsgezant om de Boodschap door te geven).

Ouderling Oost sprak daarna namens de gemeente. De ruim vijf jaar dat ds. Boskamp onder ons werkte zijn zegenrijk geweest. Evangelisatie, prediking, en bijbelstudie: we zien terug in de wetenschap: die wilde kon altijd iets leren, (2 Petr. 3:17) kon opwassen in genade en kennis.

's Middags namen de gemeente, de verenigingen en de vrienden in een ongedwongen samenzijn afscheid van het voorgangersgezin. Vele goede wensen vergezellen hen naar Ede. Hebben we zo even omgezien in dankbaarheid, nu is voor de gemeente een tijd van vooruitzien aangebroken, in de zekerheid, dat de Heer zal voorzien als wij in Zijn wegen wandelen en het van Hem verwachten.

(H. B.)

BILLY GRAHAM IN HONGARIJE

Zijn eerste evangelisatie-campagne in Oosteuropa was in 1977 in Hongarije. In de tweede helft van september was Graham opnieuw in dit land. Voor het eerst werd hem de gelegenheid geboden in een sporthal te spreken. 13.000 mensen luisterden naar hem. De huur bedroeg 300.000 forinten. De Hongaarse raad van vrije kerken en de baptisten unie brachten dit bedrag op. Uren van tevoren was de hal reeds gevuld. Het electronische bord, anders gebruikt voor het bekendmaken van de scores van de sportwedstrijden, liet nu het kruis zien en de woorden van de liederen die gezongen werden. Een baptist koor met 300 stemmen, begeleid door een symfonieorkest van hoge kwaliteit, leidde de dienst in met een concert van gewijde muziek. De nationale hymne van Hongarije ontbrak evenmin. Toen Graham vroeg wie de Here Jezus wilde aanvaarden als de Heer van zijn leven, gingen honderden handen omhoog. Naderhand werd duidelijk dat er duizenden voor Jezus gekozen hadden.

Zaterdag 21 september preekte Graham op het plein voor de kathedraal van Pecs. In de straten rondom stonden duizenden mensen te luisteren en ook hier kozen velen voor de Heiland.

In een persconferentie stelde Graham vast dat naar zijn bevindingen de kerken in Hongarije meer en beter samenwerken dan voorheen. Er zijn veel problemen opgelost.

Maar zo zei hij, problemen willen er zijn, en zij bestaan overal binnen de kerken, ook in Amerika.

dc nieuws mededelingen actueel

Beroepbaar gesteld

Na met goed gevolg op 23 september 1985 het seminariumexamen te hebben gedaan, werd br P. J. Prijt te Eindhoven op 2 oktober door de Commissie voor de Opleiding beroepbaar gesteld voor alle gemeenten.

Namens de CvdO
H. Sikkema

Najaarsconferentie Groninger bond

op zaterdag 9 november a.s. in Stadskanaal-Noord, Handelskade 9a; aanvang 14 uur.

De brs Brandsma en Posthumus zullen namens de UZC aanwezig zijn. Thema: Zending - vroeger en nu (aanvulling hierop: hoe kan de gemeente weer een zendings-evangelisatie-gemeente worden, waarin ieder lid zijn/haar taak kan hebben?).

Ook de zendingswerkgroepen worden verwacht! Verder zijn alle belangstellenden van harte welkom. (G.A. M.)

50 JAAR Baptistengemeente ROTTERDAM-ZUID

Het is natuurlijk wel een vermeldenswaardig bericht om in „De Christen" bekend te maken, dat onze gemeente 50 jaar bestaat. De instituteringsdatum is 27 november 1935, maar het jubileum wordt gevierd op zondag 17 november a.s. in „Het Nieuwe Verbond", Jagerslaan 9.

Des middags is de herdenkingsdienst, die om 14.30 uur begint.

Om 17.00 uur is er een gezamenlijke broodmaaltijd.

Vervolgens is er 's avonds om 18.30 uur de voorzetting van het feest.

Er wordt een musical uitgevoerd, geschreven door Aad Kik; regisseur is Jan C. de Bruyn. De naam van deze musical waaraan alle verenigingen meewerken is „Op bergen en in dalen".

Er zal een Jubileumboekje uitgegeven worden over de geschiedenis der gemeente door de vijftig jaren heen.

Wij plaatsen dit berichtje opdat oud-leden en anderen deze dag tijdig kunnen reserveren.

Alle inlichtingen kunt u ontvangen van Mevr. M. de Boer-Kaiser, Vlietweg 77, 2992 GR Barendrecht. Tel. 01806-12724.

(J. T.)

De Kandelaar

Op de algemene vergadering van 23, 24 en 25 oktober te Winschoten zal aan de deelnemers het jubileumnummer van de Kandelaar worden uitgereikt. De redactie wil ook niet-abonnées laten meedelen in de vreugde over de Kandelaar die 50 jaar jong is.

(D. d. V.-H.)

Korendag-evangelisatiedienst Heemskerk

Zondag 20 oktober a.s. zal in Heemskerk, in de Morgensterkerk, Vrijburglaan 1, de negende korendag van het Gewest Holland worden gehouden. De koren komen bijeen om 14.00 uur.

Om 19.00 uur wordt een evangelisatiedienst gehouden, waarvoor alle belangstellenden worden uitgenodigd. Alle deelnemende koren zullen als één groot koor hun medewerking verlenen. Ds M. A. v.d. Vlugt uit Harderwijk zal voorgaan.

Vanaf 18.45 uur wordt er gezongen.

„Samen in de Naam van Jezus heffen wij een loflied aan".

Op uw komst wordt gerekend.

C.W.O.-E.

Uitgave van de Baptisten Gemeenten in Nederland
Redaktie: Mevr. A. W. Lindenborn-de Graaff, ds H. Ploeger, prof. dr. J. Reiling, dr. O. H. de Vries, ds C. van Wier. Alle kopij te zenden aan de eindredakteur ds H. Ploeger, Kraaiensteinlaan 10, 6825 DH Arnhem.
Voor abonnementen en advertenties: Administratie De Christen, Biltseweg 10, 3735 MC Bosch en Duin. Abonnementsprijs bij vooruitbetaling ƒ 43.— per jaar, voor abonnees in het buitenland ƒ 60.— per jaar.
Administratie: De Vinkenhof, Biltseweg 120, 3735 MC Bosch en Duin, tel. 030-784457 - postgironummer 9260 t.n.v. Unie van Baptisten Gemeenten, Amsterdam. Advertentietarieven op aanvraag verkrijgbaar.

DE CHRISTEN
WEEKBLAD VAN DE BAPTISTENGEMEENTEN

****

Hartelijk dank willen we graags langs deze weg zeggen aan allen die ons gelukwensen en attenties deden toekomen ter gelegenheid van ons „gouden" huwelijksfeest en het feit dat we 50 jaren mochten arbeiden in dienst van de Grote Meester!

De Woudhorne 6 — D. Boschma
9101 DD Dokkum — F. Boschma-Balt

****

Denkt u aan de *muziek en zangdag in de baptistenkerk te Apeldoorn* 12 oktober, 10.00 uur.

MEDEDELINGEN

SPREKERSLIJST
De gemeente te Spijkenisse verzoekt om plaatsing op de sprekerslijst van *br. H. L. Nieman*, Bazeldijk 4, 3079 PN Rotterdam, telefoon 010-830154.

DELFT
Sekretaris van de wijkgemeente te Delft is thans *br. Th. van den Bos*, Van der Lelijstraat 33, 2614 ED Delft, telefoon 015-124824.

POSTZEGELAKTIE
Postzegels en kaarten voor de Unie Zendings Commissie kunt u op de Algemene Vergadering in Winschoten afgeven aan *zr. M. L. de Jonge* uit Amsterdam, die ze voor onze postzegelman zal meenemen.

Het telefoonnummer van de heer N. Schipper te Sneek is 05150-14000.

Het nieuwe adres van de heer C. Taal, secretaris van de Baptistengemeente Deventer, is Van Heemskerkstraat 91, 7391 LN Twello.

HOE LID WORDEN VAN DE KERK?

Het schijnt echt waar te zijn: de lutherse staatskerk van Zweden gaat zich bezinnen op de vraag hoe men als lid van de kerk kan worden: aangemerkt: door afstamming, door de doop of door nog een andere reden.

Men moet toch wel heel erg vervreemd zijn van de bijbel, wil men de moed hebben een dergelijke vraagstelling ter sprake te brengen. Want de bijbel, d.w.z. het nieuwe testament, is toch volkomen duidelijk daarin. Zij, die geloofden, lieten zich dopen. Zo voegde de Here toe aan de gemeente (Hand. 2). Waarom wil men lid zijn van een kerk, die de doop niet meer als toegangspoort tot de gemeente aanvaardt? Wat heeft men eigenlijk te maken met een kerk, als men Jezus Christus niet als Heer, als Heiland, erkent?

Dat in Zweden miljoenen inwoners van dat land ooit gedoopt werden zonder zich in hun leven ook maar iets aan de kerk gelegen te laten liggen, moet men deze miljoenen niet verwijten, maar de kerk, die zo handelde.

Op 25 september is van ons heengegaan onze zuster

WILHELMINA NEUMEIER-POLMAN

in de leeftijd van 75 jaar.

Baptistengemeente Rotterdam-Centrum

Na een langdurige ziekte is in zijn Heer en Heiland ontslapen onze broeder

TIJMEN VELDHUIZEN

op de leeftijd van 62 jaar.

28 september 1985

Baptistengemeente Zutphen

In Jezus ontslapen onze zuster

GERHARDINE NOORDIJK-MEIJER

op de leeftijd van 86 jaar.

28 september 1985

Baptistengemeente Assen

ONTMOETINGSWEEKEND
voor
alleenstaande broeders en zusters

Tijd: vanaf vrijdagavond 7 uur, 29 november tot zaterdagavond 8 uur, 30 november a.s.
Plaats: Recreatie Centrum „De Stoppelberg" te Beekbergen

Inlichtingen: Mevr. D. H. de Vries-Heilbron
Paduaweg 39, Den Dolder
tel. 030-783790

DE CHRISTEN
WEEKBLAD VAN DE BAPTISTENGEMEENTEN
100e jaargang - nummer 41 - 18 oktober 1985

Veelbelovend begin?!

H. Ploeger

Het gaat over de eerste Jongeren A(lgemene) V(ergadering). Op 12 oktober waren ze in Stadskanaal-Noord bijeen: 66 afgevaardigden, uit 28 gemeenten (zelfs Treebeek was aanwezig!), met nog een twintig gasten. In de kerkzaal vergaderden ze, met microfoons voor de afgevaardigden; achter de ,,groene tafel'' de bestuurders die verantwoording zouden afleggen. Lunchen deden ze in de naast gelegen boerenschuur, waar de reuk van paarden en een varken de sfeer meebepaalden. Lampions gaven kleur aan het geheel. Daar hadden ze ook hun warme hap, en je vraagt je af: waarom kunnen de ouderen die de ,,echte'' AV bevolken, niet op dezelfde wijze eten? Het zou in ieder geval duizenden guldens besparen.

Op de agenda stonden de jaarverslagen van de UC, UZC, ECU, CvdO, terwijl ook het jaarverslag van De Christen onder de loep genomen werd. De commissie had óf een brief met beleidspunten, óf stellingen ingezonden om inhoudelijk nader op hun werk te kunnen ingaan. Ik moet zeggen: de jongelui hadden de verslagen gelezen! Er werd op ingegaan, soms diep. Daarbij deed zich in de loop van de vergadering meer en meer voelen, hoe weinig verschil er was met de ,,echte'' AV: het waren toch vaak dezelfden die het woord vroegen, en vanachter de tafel werd toch teveel gepraat.
Er werd ook gestemd. Niet naakt ja of nee. Nee, in deze zin: ik sta er achter; het interesseert me niet; het moet anders. Dus ja, onthouding, tegen. De jaarverslagen van de ECU en UZC kwamen er met glans door; dat was ook met het UC-verslag zo. De CvdO haalde de goedkeuring niet: een meerderheid zei: het moet anders; met enkele stemmen minder was een deel accoord, terwijl bijna een derde kenbaar maakte: het interesseert me niet.

Uiteraard was uw verslaggever erg benieuwd naar de reacties op ons blad. Verkijk u niet op de jeugd: bijna allen lazen DC! Dat is verheugend, en dat verplicht de redactie zich (nog) meer op de jeugd in te stellen.
De redactiecommissie had een drietal stellingen aan de vergadering voorgelegd:
1. DC kan per definitie geen concurrerend blad zijn. Je leest het omdat je bij de baptisten gemeenschap wilt behoren.
2. Als blad van een gemeenschap is DC een blad van ,,het midden''.
3. Binnen haar beperkte doelstelling probeert de redactie DC een zo aantrekkelijk mogelijk blad te laten zijn.

Er kwamen vragen over. De artikelen in DC moeten meningsvormend zijn, en dan is het niet nodig dat altijd lezers reageren op de inhoud; de redactie zelf kan ook grotere variatie aanbrengen in de gepubliceerde meningen, zonder dat dat tot polarisatie leidt. Het zal - zo meent men - gezond zijn als ook jongeren ingezonden stukken sturen. Dat betekent dus dat ingezonden-stukken-schrijvers (elke redacteur heeft wel een of twee ,,vaste'' schrijvers) voortaan hun leeftijd opgeven!

De show werd gestolen door de NBVB. Hun presentatie - op de manier van Farce Majeure, compleet met herhalend lied - was gewoon grandioos. Ik denk: als de zusters aan het begin van de vergadering aan de beurt geweest waren, was de stemming nóg beter geweest dan ze al was (Tip voor de UC: laat de zusters van de NBVB de dagopening verzorgen. . . . .). Het jaarverslag van de NBVB kwam niet eens in stemming want de staande ovatie bewees hoe zeer men ingenomen was met het werk van Zusterhulp.
Het jaarverslag van de NBJB leverde uiteraard geen problemen op.

De omlijsting van deze eerste Jongeren AV was rijk: The Lord's Moorsingers, Thesis, en een bijzondere kerkdienst. Jongeren ontmoetten elkaar, sloten vriendschappen en hernieuwden die.
Tot slot een mededeling mijnerzijds aan de ouderen in onze baptisten gemeenschap: onze Heer laat jongeren opgroeien aan wie wij over tien, twintig jaar rustig het werk kunnen overgeven. De Heer zij daarvoor gedankt en geprezen.

DEZE WEEK

in het nummer van de volgende week komt de gemeente te Eindhoven voor de lens

SCHRIJF MAAR BIJ...

SCHRIJF MAAR AF...

DC

Die twee letters kent u wel. Ze staan elke keer op uw bank- of giro-afrekening. En ik durf er van uit te gaan, dat de ene letter bij u, net als bij mijzelf, positiever overkomt dan de andere. Immers, de D van debet vertelt u dat uw saldo is gezakt en het komt nogal eens voor, dat die D te maken krijgt met de R van rood! Niet leuk. Nee, dan maar liever de C, want die geeft aan dat er groei zit in de financiële zaken. Ik wens u in uw bestaan nog menige charmerende C toe.

D contra C...?

Ja, zo moet je er in feite wel tegenaan kijken. Die twee zitten elkaar voortdurend in het vaarwater en allerlei spanningen kunnen daarvan het resultaat zijn. Toch behoeft dat beslist niet altijd zo te zijn; afschrijven en bijschrijven behoeven beslist niet zonder meer gezworen vijanden van elkaar te zijn. Wist u, dat er een methode bestaat waardoor D en C boezemvrienden van elkaar worden? Dank zij die methode wordt een afschrijving omgezet in een bijschrijving; de D van „down" loopt uit op de C van „cumulatief". En dan hebben we het hier echt niet over de een of andere frauduleuze manier van zelfbevoordeling, waardoor je vroeg of laat voor de rechter moet verschijnen, maar over een systeem waardoor niet alleen je saldo, doch ook zelfs je rentepercentage omhoog gaat. Maar wilt u daar iets aan hebben, dan zult u er wel in moeten geloven, omdat de bankafrekening, waaruit blijkt hoe uw stand van zaken is, nog wel eens een poos op zich kan laten wachten. Hoewel... iets van je winst en voordeel zul je, als je dat wilt, ook vandaag al wel kunnen beleven. Het kan je leven een heel stuk prettiger en leefbaarder maken.

Af... wordt bij!

Dat garandeerde Paulus aan de christenen in Philippi! U weet wat er aan de hand was? De Philippenzen hadden, om het maar in hedendaagse termen te zeggen, een flink stuk van hun banksaldo laten overschrijven naar de rekening van Paulus, teneinde hem in staat te stellen om zonder zorgen en spanningen door te gaan met het vervullen van zijn zendingsopdracht. Dat was nota bene al de derde keer dat zij dat deden. En Paulus vindt het fantastisch! Waarom? Omdat hij er zelf beter van wordt, dank zij de C op zijn rekening? Bepaald niet. Maar omdat (zo wordt het omschreven in „Goed nieuws voor u"...) op deze manier het saldo van de Philippenzenrekening toeneemt in plaats van afneemt!!!

De Hemelbank

U hebt wel begrepen, dat de apostel hier niet denkt aan de bank die, via zijn reklameboodschap, ons aan de titel van dit artikel hielp. Christenen hebben, bij wijze van spreken, een rekening van ontvangst en uitgave bij hun hemelse Heer. En door de daad van liefde, die de mensen uit Philippi aan Paulus, als dienaar Gods, bewezen, is hun saldo op deze rekening gegroeid! Waarschijnlijk daarom heeft Paulus het in zijn brief over de relatie van „uitgave en ontvangst" die er tussen de Philippenzen en hem bestaat. Wie uitgeeft, ten dienste van Gods werk op aarde, die wordt niet armer maar hij ontvangt! De aardse D wordt een hemelse C.

Genade en geld

Gods genade is voor al het geld van deze wereld niet te koop. Maar dat wil niet zeggen, dat er niet een bepaalde relatie tussen die twee bestaat. Dat realiseerden zich de christenen uit Macedonië en Achaje (Rom. 15:26). Zij kregen deel aan de geestelijke rijkdommen, Gods oneindige goedheid, via het zendingswerk vanuit Jeruzalem. En toen zij vernamen hoe de armoede in Jeruzalem was gegroeid, was het voor hen een zeer vanzelfsprekende zaak om degenen in wier geestelijke rijkdommen ze hadden mogen delen, nu ook te laten delen in hun financiële bezittingen. Tegenover Gods genade stelden zij hun aardse banksaldo! Precies zoals de Philippenzen deden, lieten ook deze mensen een D toevoegen aan hun aardse rekening. En dat ondanks het feit, dat hun banksaldo bepaald niet indrukwekkend was, getuige wat er staat in 2 Cor. 8:2. Zouden wij hieruit niet mogen concluderen, dat deze gelovigen zich realiseerden: Wie Gods gezag over eigen geld niet erkent, kan moeilijk beweren, laat staan bewijzen, dat hij zijn leven aan God heeft overgegeven...?

De rente groeit

Christenen mogen noch willen leven in het spoor van de farizeeërs. Zij dienen God en de naaste niet met geld om er zelf beter van te worden. Als het goed is, laten ze hun ene hand nooit weten wat de andere deed. Maar al gaat het ons er niet om, om op de een of andere wijze zelf te profiteren, toch betekent dat niet, dat God op onze Christus-instelling niet reageert. De instelling van de Macedoniërs en de Philippenzen, om mee te werken, zowel aan de hulpverlening aan Jeruzalems hongerlijders als aan de verkondiging van het evangelie, intensiveert hun verhouding tot hun hemelse Vader. Wie leeft in het voetspoor van de Here Jezus Christus: „Het is zaliger te geven dan te ontvangen", zal zonder twijfel ook ervaren, evenals Jezus dat deed, dat God ons een Helper is. Daarom durfde Paulus aan Philippi te schrijven: „Mijn God zal in al uw behoeften naar zijn rijkdom heerlijk voorzien, in Christus Jezus". Wie zich, gedreven door Gods liefde en trouw, concentreert op God en de naaste, zal ervaren dat hij niet failliet gaat. Integendeel; zijn saldo groeit en zijn rente stijgt! God heeft een blijmoedige gever lief! En dat zal zeker allereerst daaruit blijken, dat innerlijke rust en vrede groeien, naarmate God steeds meer onze geldbeheerder wordt. Wie karig zaait, zal karig oogsten! Wie niet gireert, krijgt geen bijschrijving, laat staan rente.

De eindafrekening

Zeker, wie mild zaait, zal mild oogsten, ook hier beneden reeds. Toch zal pas aan het einde der tijden van God onze laatste en verrassende rekening komen, die alle rekeningen met elkaar overtreft. We weten immers, dat ieder al het goede, dat hij gedaan heeft, van de Here zal terug ontvangen! (Ef. 6:8). Alles wat wij deden via een christen-waardig geldbeheer, wordt ons terugbetaald bij de opstanding der rechtvaardigen (Luc. 14:14). Nooit zullen wij bang behoeven te zijn voor de enorme tegenslag, die de rijke dwaas trof, toen hij, na al zijn aandacht op zichzelf en het aardse te hebben gericht, à la minute uit het leven werd weggehaald. Zijn bankrekening was leeg, dank zij de fatale D van dwaasheid. Zó vergaat het hem, die voor zichzelf schatten verzamelt en niet rijk is in God! Geloof ik dat woord van Jezus? Verzamel ik mij schatten in de hemel, meer dan hier beneden? Ik behoef u geen antwoord te geven op die vraag. En u niet aan mij. Maar laten wij wel meer aandacht gaan besteden aan onze hemelse bankrekening, misschien wel met name, door eens wat meer af te laten boeken van onze rekening bij de ... bank. Wij kennen toch de genade van onze Here Jezus Christus, die om ons arm geworden is, terwijl Hij rijk was?

C. v. Wier

MEDEDELINGEN

Beroepingswerk

Beroepen te Vriescheloo: S. A. Wijchers te Workum/Makkum.

Beroepen te IJmuiden: J. Bouritius te Hoogeveen

Het adres van ds. R. G. Norel is Chrysantstraat 35, 9521 EN Nieuw Buinen, tel: 05990-16332, voorganger van de baptistengemeente Nieuw Buinen.

81255
is het gironummer van
HET NOODFONDS
van de
Unie van Baptisten Gemeenten
Bosch en Duin
Doe er wat aan!

RELATIES

Evangelisatieconferentie op 30 september en 1 en 2 oktober op ,,De Bron'' te Oudleusen.

Een gebeuren van ontmoeting met elkaar en met de Heer!

Hoe kan het ook anders, want RELATIES in de evangelisatiearbeid stond als thema centraal tijdens deze dagen.
Daarover handelden de inleidingen die werden gehouden en daarover werd in kleine groepjes gepraat.
Nieuwe relaties ontstonden en oude relaties werden verstevigd tijdens de vrije uurtjes en aan tafel zodat we elkaar voor het eerst of opnieuw konden ontmoeten.
Samen hebben we vastgesteld:

Evangelisatie heeft alles van doen met relaties.
Maar ook met onszelf, met de relatie die wij met de Heer hebben en die wij van daaruit met anderen aangaan.
Relaties hebben te maken met vriendschap waarvoor vertrouwen, eerlijkheid, openheid, liefde tot God en de naaste, acceptatie van jezelf en de ander nodig is.
Willen we met de ander een relatie aangaan om het evangelie door te geven, dan zullen we onze eigen houding tegenover elkaar eerst kritisch moeten bezien. We zullen elkaar moeten accepteren. Al ons praten over dogma's vreet energie en we maken daardoor een verdeelde indruk naar buiten en komen aan de verkondiging niet toe.
Binnen relaties moet de Heilige Geest in ons leven uitstralen en hoe sterker die uitstraling, hoe meer de ander daarvan ziet.
Dat maakt het evangelie in ons zichtbaar.
Gevoelens van angst, schuld en onwetendheid zijn storende elementen die dat uitstralen belemmeren.
Onwetendheid wie God is maakt je ongeloofwaardig. Verbreding van de kennis van God maakt het negatieve zelfbeeld kleiner en vergroot de uitstraling en de overtuigingskracht.
Daarover handelden de inleidingen, daarover werd gesproken in groepjes en daarover spraken mensen heel persoonlijk op de wijdings- en bemoedigingsavond.

Waarover mensen zich uitspraken:
Blij waren de deelnemers over de positieve berichten uit een aantal gemeenten zoals uit Noordbergum, Groningen en Hoofddorp.
Verrijkend was het te luisteren naar br. en zr. Tamboer uit Hoofddorp, die nieuw werk begonnen d.m.v. relaties die zij zochten en opbouwden met anderen. Mensen die zij voorheen niet kenden en die elkaar niet eerder hadden ontmoet. Nu is daar een gemeente.
Voor een aantal mensen heeft deze conferentie ertoe bijgedragen dat zij zich meer betrokken zijn gaan voelen bij onze uniegemeenschap.
Versterkt en bemoedigd werden we door de informatie die ons door de organisatoren werd aangedragen en die we elkaar mochten doorgeven.
Vreugde werd uitgesproken over de gemeenschap die we deze dagen ervaren hebben.
Blij en spontaan hebben we gezongen.
Velen kijken nu al uit naar de conferentie van 1986.
De volgende uitspraak wil ik u niet onthouden omdat ik geloof dat daar de basis ligt om met de ander, aan wie we het evangelie willen doorgeven, een relatie aan te gaan:
,,Daar waar mensen *voor elkaar* gaan bidden houdt ruzie en roddel op. Onze vriend Jezus Christus bidt voor ons. Wij zullen dat voor elkaar moeten doen.''

Hengelo (Ov.) C. Brouwer

EEN STUDENT VERTELT

Het is zomer en ook in Groningen zitten mensen gezellig buiten koffie te drinken. Sinds 1 oktober 1984 wonen we hier. We, dat zijn mijn echtgenote Marja, onze dochter Willemijn en ikzelf, Bert Wijchers.
Ik loop stage in de Baptisten gemeente Groningen-Noord en heb in deze zelfde gemeente een aanstelling als half-time gemeentewerker gekregen. Mijn taakomschrijving richt zich op het jeugdwerk in de gemeente.
Nog kan ik iedere dag verbaasd staan over de manier waarop zich de dingen in m'n leven ontwikkelden gedurende de afgelopen jaren.
In 1977 werkte ik met veel enthousiasme in een psychiatrische kliniek te Assen. Een mooi jaar vol goede ontdekkingen. Ik wilde meer en voelde me niet echt tevreden met m'n rol als leerling B-verpleegkundige.
Daarom ging ik studeren aan de Sociale Academie Friesland te Leeuwarden. Een jaar vol nadenken, praten en vooral onrust volgde. Wilde ik wel maatschappelijk werker worden of wilde ik op nog een andere manier iets voor mensen betekenen?
Lange gesprekken volgden met de familie, met ds. de Vries en niet in de laatste plaats met Marja. Steeds meer werd ik gedreven in de richting van het pastoraat als hulpverleningsvorm, steeds meer in de richting van de gemeente. Een vreemd proces eigenlijk, zo'n roepingsgeschiedenis. Puur verstandelijke redeneringen en innerlijke onrust gaan samen op en drijven je in een richting waarvan je je daarvóór zo duidelijk had afgezet. Na een spannende zomer, waarin we zochten naar een baan voor Marja en een huis voor ons beide, begon ik in september 1979 m'n studie aan de Vinkenhof.
De keuze voor de Vinkenhof was niet moeilijk, komend uit een gezin waar de unie-gemeenschap en ,,onze eigen opleiding'' vertrouwde gespreksonderwerpen waren en zijn. Een keuze waar ik volstrekt geen spijt van heb. Het zevende studiejaar is ingegaan en ook al lijkt het van te voren zo'n lange weg, toch ben ik blij op deze manier m'n opleiding te ontvangen. Een gemeenten dienen stelt hoge eisen, vraagt mensen met lange adem en een goede ontwikkeling in de brede betekenis van het woord. Een ontwikkeling niet alleen in de zin van kennisvermeerdering, maar ook een ontwikkeling van je eigen binnenkant, je hele persoon. Daarvan werd ik me de afgelopen jaren bewust en ik pluk er nu de vruchten van.
Het werk in Groningen is uitdagend, mooi en veelzijdig. Nergens in onze uniegemeenschap kennen we de funktieterm: ,,Pastoraal jeugdwerker''. Ik doe m'n best om daar inhoud en kleur aan te geven. Een heel nieuw stukje werk vol belangrijke vragen die hardop gesteld moeten worden. Vragen zoals: ,,Hoe komt het dat ,,onze eigen'' jongeren vaak zo moeilijk de weg naar de gemeente vinden?''; ,,Zijn we als gemeente voldoende in staat om actief en actueel te reageren op het zendingsbevel dat we van onze levende Heer ontvingen?''
Samen met de gemeente die het heeft gedurfd vragen te stellen ben ik aan het werk. Langs de weg van de gezamenlijk gedragen verantwoordelijkheid voor het welzijn van de gemeente en de verkondiging van het rijk van God. Want verantwoordelijkheden laten zich binnen het koninkrijk van God niet delegeren; dáár geef je samen kleur en inhoud aan de verkondiging van dat rijk.
Dat geldt voor ons werk in unie-verband en zeker niet in de laatste plaats voor het werk van de plaatselijke gemeente. Buitendien, ik ben 26 jaar en heb zelf nog zo veel te leren: Naast de docenten en collega-studenten, komen nu ook gemeenteleden in het vizier als het gaat om dat leerproces.

Zo is m'n leven gevuld met ,,thuis'', een boeiende studie en een uitdagende werkkring. Met één been sta ik nog in de studie, met het andere al volop in de gemeente.
Van ganser harte hoop ik dat deze rubriek er toe bijdraagt dat ,,vertellende studenten'' ,,in-de-gemeente-werkende *studenten*'' mogen worden. Expres studenten, want dat blijven we immers ons leven lang. Ikzelf hoop in ieder geval in dat opzicht niet te hoeven afstuderen. Met hartelijke groeten, ook namens Marja.

Bert Wijchers

GOD WERKT IN DE GESCHIEDENIS

Deze uitspraak wordt van theologische zijde vaak gedaan. Denkt men dan aan een soort zichtbare rode draad die dwars door de geschiedenis van de mensen heenloopt? Of moet ik zeggen: onzichtbare rode draad?
Want hoe en waar in de menselijke gedaante kun je God aan het werk zien?

Profane geschiedenis
Tegenwoordig moet ik nogal eens *mijn* kinderen overhoren. De proefwerken zijn niet van de lucht. Een modern geschiedenisboek geeft een heleboel informatie over de mens en zijn wereld door de eeuwen heen. Beschavingen komen en gaan. Hoe ontstaat een beschaving? Mensen zijn ijverig doende in leven *te blijven*. Dat betekent: eten, kleding, behuizing. In zo'n groepje ploeterende mensen zit een slimmerik die het wiel uitvindt. Dat schept de mogelijkheid om dingen te gaan vervoeren. Ook boten zijn hiertoe te gebruiken. Nu kan er geruild worden. Ik heb dit en jij hebt dat. De simpelste vorm van handeldrijven. Als je veel over hebt kan je meer verhandelen. Hoe onthou je dat allemaal. Je raakt de tel kwijt. Dus je gaat streepjes zetten, op een stuk hout, b.v.: het begin van het geschreven woord. Steden ontstaan, want meer mensen blijven op één plaats wonen, nu er makkelijker in levensbehoeften kan worden voorzien. Waar meerdere mensen bij elkaar wonen, moeten regels worden gemaakt, zodat alles zo goed mogelijk verloopt. Zo ontstaat een vorm van bestuur. Men gaat huizen bouwen en tenslotte zelfs paleizen. Van het *één* komt het ander.
Zo'n beschaving in een bepaalde streek kan door verschillende oorzaken weer helemaal verdwijnen. De schitterende bouwwerken verworden tot ruïnes en in de grond blijven allerlei zaken bewaard die aan latere onderzoekers het bewijs leveren van de eens bestaande glorie.
Maar op een andere plaats gaat het weer verder. En stap voor stap verovert de mens kennis en hierdoor macht over de wereld.

In 1985 n. Chr. heeft men wel wat meer uitgevonden dan het wiel. Als de hoogte van een beschaving zou zijn af te meten aan de ingewikkeldheid van de menselijke uitvindingen dan heeft de onze een duizelingwekkende hoogte bereikt.
Misschien is dat ook wel zo. Veel mensen beginnen zich wat „unheimisch" te voelen door de opmars van de computer. Het tempo der ontwikkelingen wordt al maar meer versneld. De voorspellingen der futurologen schilderen ons een wereld voor die er allesbehalve aanlokkelijk uitziet. Er schijnt weinig meer over te blijven van datgene dat de mens tot mens maakt, omdat het intermenselijke contact, voor zover het voortvloeit uit noodzakelijke interacties, tot een minimum wordt teruggebracht. Je home-computer wordt je voornaamste communicatiemiddel en je enige bron van informatie....

Het bovenstaande is een uitermate ruwe schets van de geschiedenis. Incompleet en eenzijdig belicht. 't Is dan ook niet meer dan een impressie. Maar al zou alles nu tot in de details beschreven zijn in honderden dikke boeken dan zou één opmerkelijk feit gelijk zijn. N.l. dit: God speelt geen zichtbare rol op het wereldtoneel.

Wat is het toch waardoor wij niettemin geloven in Zijn bestaan. Hoe komt het dat wij overtuigd zijn van Gods' werk in, of moet ik zeggen ondanks de mensengeschiedenis?
De bijbel - Gods' geopenbaarde Woord - speelt een belangrijke rol bij het tot stand komen van menselijk geloof. Maar waarom zouden we de boodschap die daarin tot ons komt geloven?
Omdat het het verhaal is van één die in de geschiedenis der mensen optrad en zei: „De tijd is vervuld en het Koninkrijk Gods is nabijgekomen. Bekeert u en gelooft het evangelie". (Marc. 1:15)
En waarom zouden we die mens - Jezus van Nazareth - op zijn woord geloven? Omdat deze Jezus de Zoon van God en de Heer der wereld is en - zo lezen we - niemand kan zeggen: Jezus is Here, dan door de Heilige Geest.
Daarom moeten we stellen dat de Geest van God de onzichtbare rode draad is die door de mensengeschiedenis heenloopt. Hoeveel er nog over is op de kluwen weten we niet. Wel dat aan het eind ervan God zelf te zien zal zijn, zoals Hij ook het begin in handen had.
Soms heb ik heimwee naar het *moment* waarop alle raadsels onthuld zullen zijn en ook op de laatste vragen een goddelijk antwoord gegeven is....

Ans Lindenborn

STERVEN EN DAN ?

Ploeger

In de achterliggende maanden zijn in ons weekblad enkele lezersbrieven gepubliceerd over de vraag wat het lot van Gods kinderen zal zijn na de dood. Gaat een kind van God na zijn dood meteen naar de heerlijkheid Gods, of is er een tijd van wachten, n.l. tot God een einde aan deze geschiedenis maakt? Verschillende lezers zijn door de toon van sommige ingezonden stukken verontrust, anderen door de inhoud. Van verschillende zijden is de redactie gevraagd op de zaak zelve in te gaan; in haar november-vergadering zal de redactiecommissie zich op deze verzoeken bezinnen.
In het onderstaande wordt slechts een facet van het vraagstuk aangeroerd maar wel *één* der belangrijkste. Het dient slechts om de gedachten te bepalen bij een voor ons denken onoverkomelijke moeilijkheid.

Definitief
Wij spreken gewoonlijk over de dood als het absolute einde van het menszijn in zijn huidige gestalte. Voor velen is de dood het absolute, definitieve einde van het menszijn. Wat van de overledene overblijft, is enkel een aantal herinneringen. Deze herinneringen gaan met hen die ze in hun hart omdragen, mee ten grave. Van een beperkt aantal mensen blijft iets meer en ook iets langer over; van dezulken namelijk die een bepaalde rol in het leven gespeeld hebben: staatsman, uitvinder, wetenschapper, kunstenaar.

Christenen zeggen: neen, de dood is wel het einde van dit bestaan, van het bestaan in het lichaam, maar het eigenlijke, het diepste van de mens, dat gaat in de dood niet ten onder. Hoe we dat eigenlijke, dat diepste nader moeten of kunnen omschrijven, blijft vaak wat vaag. Want we kunnen ons bij woorden als ziel en geest verschrikkelijk weinig voorstellen. Als Agigaïl tot David zegt: „...dan zal de ziel van mijn heer gebonden zijn in de bundel der levenden bij de Here, uw God..." (1 Sam. 25:29), dan zie je onwillekeurig een hand met daarin een bundel pijlen, of een bundel bloemen, maar in ieder geval iets tastbaars.

Trouwens, alle zogenaamde abstracte begrippen (begrippen dus, die niet iets tastbaars aanduiden) worden door ons onmiddellijk omgezet in concrete, in tastbare zaken. Wie over liefde spreekt, denkt direct aan een moeder en haar kind. Wie over vrede spreekt, denkt aan licht en zon en blijdschap, zonder kanongebulder.

Voortgang of breuk?
Als christenen zeggen: het eigenlijke, het wezenlijke van de mens gaat niet onder in de dood, hoe zit het dan met de voortgang van de mens? Is er samenhang tussen de mens vóór zijn dood en ná zijn dood? Hoe moeten we ons die samenhang voorstellen? Maar belangrijker dan die vraag is de vraag naar de belevingsmogelijkheden van de mens die gestorven is. Nu, in dit lichaam, beleef ik mijn menszijn op allerlei wijzen, en ik kan daarover vertellen. Bij het vertellen gebruik ik echter steeds deze uitdrukkingen: toen, daarna, verder, de volgende dag, en zo voort. Hoe: en zo voort? Dat is het nu juist: ik kan de tijd niet stilzetten. Ik ben onderworpen aan de voortgang van de tijd. Dus: en zó gaat het voort.
Gaat het ook voort ná de dood? En wéét ik dat? Als ik dat niet weet, is het eigenlijk nú niet belangrijk dat ik nú weet dat ik ná mijn dood niets weet, geen ervaringen heb, niet kan navertellen. Want ná-vertellen is ook een uitdrukking die met de tijd verband houdt. Wat ik bedoel, is dit: een mens kan zeggen, dat het nú zoveel weken, zoveel jaren geleden is dat die of die overleden is. Wij hebben een kalender, maar de gestorvene? Leeft die ook met een soort kalender? We vinden dat een vreemde vraag, maar in feite is dat geen vreemde vraag, maar de kern waarom alles draait in de discussie over de vraag: Sterven . . . en dan?

Tijdelijk/eeuwig
Als je een christen vraagt: wat is eeuwig, dan is het antwoord: dat wat niet ophoudt. Maar het woord ophouden, tot stilstand komen, is een tijdsbegrip, een aanduiding van iets wat in de tijd plaatsvindt. Toen hield de regen op, ja maar de tijd niet. Na regen kwam er zonneschijn. En na zonneschijn kwam er weer regen. En zo voort. Er zijn drie dingen, die in zich on-eindig zijn: de tijd, de ruimte en het getal. Wie een 1 op een strook papier zet, en daarachter nullen, kan z'n hele leven doorgaan met het (geestdodend) werk van het zetten van nullen. Zijn nazaat kan dat ook z'n hele leven doen, en diens nazaat. . .
Oneindig is ook de ruimte; zodra ik zeg: hier is de grens van de ruimte, dan komt onmiddellijk in mijn hersenen de vraag: wat is dán achter de grens? Het antwoord luidt: ook ruimte. . .
Niet anders is het met de tijd. Ik kan het begrip eeuwigheid alleen vullen met mijn gedachten over de tijd, over de voortgaande tijd, over de eeuwig voortgaande tijd. Ik heb geen andere mogelijkheid.
Vandaar dat de vraag gesteld kan worden: Sterven . . . en dan? Welke gebeurtenissen vinden dan plaats, in welke volgorde, in welke tijdsopeenvolging?

Niet bedoelen wat je zegt
Het was vroeger - je komt het ook in de bijbel tegen - gewoon dat men de koning, de heerser begroette met de woorden: O koning, leef in eeuwigheid. Terwijl men ondertussen misschien bezig was zijn troon omver te werpen! Wie zou dan wensen dat een slechte heerser eeuwig zou leven, in de zin dat aan zijn heerschappij geen einde zou komen? Iets ergers laat zich toch niet denken. . .
Wat men bedoelde met „in eeuwigheid" is ook niet dat een koning tot in alle eeuwigheden zou blijven leven, maar dat hij lang zal leven. Oud worden. Maar ook dán blijft de vraag of men echt bedoelde wat men zei, in onze zin: oneindig leven, dus nooit dood gaan.
Duidelijk is dat er naar ons gevoelen een tegenstelling is tussen tijd en eeuwigheid. Tijd is dat wat voortgaat, en dat tóch een keer ophoudt. Op de één of andere dag (een tijdsaanduiding!) gaat de tijd over in de eeuwigheid? Maar wat gebeurt er met de eeuwigheid? Blijft de eeuwigheid altijd, ononderbroken, onafgebroken? Komt er aan de eeuwigheid geen einde?
„Einde" is ook een tijdsbegrip; het is het einde van een bepaalde tijdmaat: het einde van de dag, een jaar, een eeuw. Als we zeggen: eeuwig is wat nooit ophoudt, gebruiken we woorden uit onze taal, die we ook van de tijd gebruiken. Wij hebben echter geen woorden, die het tijdeloze van de eeuwigheid kunnen uitdrukken. Dus blijven we de eeuwigheid zien als iets van de tijd, ná déze tijd weliswaar, maar dan toch als iets dat meetbaar is, dat maat heeft; tijdmaat. De grootste tijdmaat die wij hebben, is de eeuw. Vandaar: eeuwig, eeuwigheid.

Belevingsmogelijkheid
De eerder gestelde vraag luidde: is er voor de mens die gestorven is, voor de gelovige, een mogelijkheid van beleving, van zelfbewustzijn? Dus: weet ik, als ik gestorven ben, waar ik ben? Als dát zo is, dan is er dus ook besef van het verleden, dat de mens in de tijd heeft doorgebracht. Maar tevens is er dan besef van de „tijd" die nog vóór de mens ligt. Een tijd van wachten dus op het definitieve einde van de geschiedenis van de aarde en van de mensheid. De vraag ligt dan voor de hand: kan er dán sprake zijn van storeloze vreugde bij de Heer?
De gedachte dat de gelovige na zijn dood in slaap valt en pas weer ontwaakt in de dag des oordeels is, al evenzeer omstreden als vele andere gedachten. „Slapen" is een activiteit (of is het een passiviteit?) die bij het lichaam hoort. Ze duidt aan dat de mens geen bewustzijn heeft van zijn bestaan. Zó, zeggen sommigen, zal het na de dood zijn. Echter, slapen is een bezigheid die men in de tijd pleegt. Na verloop van tijd wordt men wakker, en gaat het leven weer door. . . Kun je als mens je zo ook de ziel, of de geest voorstellen?
Laten we eerlijk zijn, het gaat ons voorstellingsvermogen te boven.

Met de Heer zijn
Wat is er dan tenslotte op tegen, om onze onmacht te erkennen om het volslagen andere dat wij nu eeuwigheid plegen te noemen, een passende, niet mis te verstane naam te geven? Wat is er dan op tegen, om te zeggen dat zij die heengegaan zijn, met Christus zijn? (Ph. 1:23). Als het tijdsaspect met de dood wegvalt, krimpt immers alles ineén tot een moment, een ondeelbaar ogenblik, waarin alles wat wij achterelkaar plaatsen, ineenvloeit. Wat het echter precies betekent wat ik zoëven schreef, kan ik helaas niet zeggen, want ik heb alleen maar woorden als gelijktijdig, na elkaar e.d. tot mijn beschikking.
Niettemin: vol verwachting blijf ik uitzien!

PRAAT GOD MET VEEL MONDEN?

Als zoiets van een mens gezegd wordt, is dat niet bepaald een aanbeveling om met hem in zee te gaan. Op zo iemand kun je geen staat maken. Die waait met alle winden mee. Die zoekt overal voordeel, zelfs en desnoods ten koste van principes. En principes moet je hebben. Als je geen geld hebt, en geen carrière, geen titel en geen aanzienswaardige baan, wel dan moet je in ieder geval principes hebben. En beginsel vast zijn.
Praat God met veel monden? Zeer zeker. Maar niet omdat God geen principes heeft. Of met alle winden meewaait. God praat mensen niet naar de mond. Maar God praat met veel monden opdat allen Hem zullen horen. Dat blijkt al uit de notities van het spreken Gods zoals die in de bijbel te vinden zijn. Op heel verschillende wijzen spreken de schrijvers over wat zij van God gehoord hebben. En mensen die door Gods Geest waren verkoren om deze woorden op schrift te stellen, hebben geen moeite gedaan de veelkleurigheid van het spreken Gods tot één kleur terug te brengen.
Mensen die de woorden van God - zeer veelkleurig - horen, hebben er geen moeite mee de bijbel het Woord van God te noemen. Woord, enkelvoud. Terwijl het meervoud zou moeten zijn. Want God heeft veelvoudig gesproken. Maar in die veelvoudigheid herkennen mensen het éne Woord.
God spreekt alle dagen met veel monden. In getuigenissen van gelovigen. In preken van geroepenen. In daden van mensen. Ik zeg het anders dan mijn collega's, zij zeggen het anders dan ik. Maar uiteindelijk is het wel het éne Woord van God. Nog duidelijker: Het Woord dat vlees geworden is. Want als Hij niet gezien, gehoord wordt, dán wordt het moeilijk Gods spreken te horen.

BERICHTEN UIT EN OVER DE ZENDING

Hartje Afrika

Een paar weken geleden brachten *Max en Susy Stäubli* van het Zendingsbureau in Bad Homburg een bezoek aan de Centraal Afrikaanse Republiek. Zij waren op dienstreis, zoals dat heet, en hebben van hun bevindingen inmiddels verslag gedaan. Een uitermate boeiend en bemoedigend verslag, waarover aanstonds meer.

De Centraal Afrikaanse Republiek - de naam zegt het trouwens al - ligt in het hartje van Afrika. In het westen wordt dit land begrensd door Kameroen, in het noorden door Tsjaad, in het oosten door Soedan en in het zuiden door Kongo (Brazzaville) en Zaïre, het vroegere Belgisch Kongo.

Met bijna 3.000.000 inwoners op een oppervlakte van ca. 623.000 km² (18 x Nederland!) is de Centraal Afrikaanse Republiek een dunbevolkt land. Van de beroepsbevolking werkt 87% in de landbouw, 7% in de industrie en 6% in de dienstensektor. De bevolking woont grotendeels op het platteland, ruim een derde in de steden.

Vóór 1960 was het land een Franse kolonie; het maakte vele tientallen jaren deel uit van Frans Equatoriaal Afrika. Het is, althans naar Europese maatstaven gemeten, een arm land. Maar de vooruitgang sinds de onafhankelijkheid is onmiskenbaar.

De hoofdstad Bangui telt 700.000 inwoners, tweemaal zoveel als nog geen tien jaar geleden. De helft van de bevolking hangt de verschillende natuurreligies aan, 40% noemt zich christen en 8% kan als behorend tot de Islam worden beschouwd.

Rijke oogst

In de Centraal Afrikaanse Republiek kan, aldus het verslag van de *Stäubli's*, het hele jaar geoogst worden: ananas, citrusvruchten, *avokados*, voederbieten en zoete aardappelen; verder maïs en noten in de zomer en nazomer, rijst in de herfst, katoen in december en januari. Nu eens hier, dan weer daar zijn er oogstfeesten, ook in het kerkelijk leven. *Max Stäubli*: ,,Ten tijde van de maïsoogst wordt de tiende van de maïs gebracht. De gemeente prijst God vanwege het voedsel, zij dankt Hem voor zijn zegen''.

Maar in de gemeenten in de Centraal Afrikaanse Republiek is ook ,,de oogst aan zielen'' groot. Op een zondag in augustus preekte de adjunkt-sekretaris van de Europese Baptisten Zending in Ngoubagara, één van de grotere gemeenten. Er kwamen 42 personen naar voren, die Christus wilden volgen en dienen. In diezelfde gemeente werden kort daarna 86 mannen, vrouwen en jongeren gedoopt. Groot was de vreugde bij de oogst!

Voorganger van de gemeente te Ngoubagara is *Paul Change*, een dynamische persoonlijkheid. Hij is tevens voorzitter van de Unie in de Centraal Afrikaanse Republiek, de *Union Fraternelle des Eglises Baptistes*. Hij begroette de beide gasten uit Europa in hartelijke bewoordingen. Zendelingen zijn dienaren van Christus, zij zijn broeders en zusters van hun medechristenen in Afrika. Toen zongen het koor en de gemeente onder tromgeroffel in beurtzang: *Jullie zijn geen vreemdelingen - nee, nee, nee! Want in Jezus zijn wij één - ja, ja, ja! In Jezus zijn wij één!*

Het was, om kort te gaan, een ontroerende, hartverwarmende ervaring. Muziek en zang weerklonken. Lof- en dankliederen gingen van mond tot mond. De naam des Heren werd grootgemaakt. Ja, Christus' gemeente in Afrika leeft. Zij leeft het evangelie, het delend met wie maar horen en geloven wil, ook vandaag.

Toerusting

De oogst is groot. Groot is ook hun verantwoordelijkheid voor de pasbekeerden, beseffen *Paul Change* en zijn medewerkers. De jonge christenen moeten groeien in geloof. Het gaat erom, dat zij worden toegerust voor hun taak in de gemeente en in de samenleving. Daarom zijn er predikanten en evangelisten nodig, die hen willen voorgaan en bijstaan.

In 1980 hebben de protestante kerken in de Centraal Afrikaanse Republiek in Bangui een theologische hogeschool gesticht, waarin ook de Baptistengemeenten participeren. De opleiding duurt vier jaar. Van de 25 studenten, die er op het ogenblik zijn, behoren 14 tot de Baptistengemeenten.

De Unie heeft in Bangui een eigen bijbelschool. Deze kan, gelet op de grote behoefte aan leidinggevend kader, evenwel lang niet aan de vraag voldoen. Daarom zijn er plannen om in plaatsen als Kaga, Bandoro en Kembé bijbelscholen te stichten. Want ook de gemeenten op het platteland hebben evangelisten en kerkelijke medewerkers nodig.

Duidelijk is, dat de gemeenten in de Centraal Afrikaanse Republiek voor een geweldige opgave staan. Zij doen wat zij kunnen, maar hebben hulp nodig. Die hulp krijgen zij van de Europese Baptisten Zending. Deze heeft destijds positief gereageerd op het verzoek om een man met ervaring op het gebied van het theologisch onderwijs.

Jean Vincent

Die man is *Jean Vincent*, zoon van een Baptistenpredikant uit Parijs. De vader was een tijdlang voorzitter van de Europese Baptisten Zending. Het zendingswerk was Jean dan ook niet vreemd, want er kwamen in het ouderlijk huis geregeld zendingswerkers en Afrikaanse predikanten - op doorreis - over de vloer.

Jean studeerde een aantal jaren aan het *Baptist Theological Seminary* in Rüschlikon (Zwitserland). Daarna werd hij wetenschappelijk medewerker aan de universiteit in het Duitse Bochum. In augustus 1973 promoveerde hij op een proefschrift over Jesaja 40-55 tot doctor in de theologie, met Oude Testament als hoofdvak. Vervolgens werkte *Jean Vincent* als voorganger in zijn geboorteland. Aanvankelijk in Parijs, nadien in Lens en Béthune, twee kleine gemeenten in het noorden van Frankrijk. Nog weer later keerde hij terug naar Bochum, waar hij sinds 1980 aan de *Ruhr-Universität* lesgaf in het Oude Testament.

Eind 1983 vroegen de leidinggevende broeders van de Europese Baptisten Zending hem, of hij niet als theologisch docent naar Afrika zou willen gaan. Hij was toen al veertig, getrouwd en vader van drie kinderen (twee zoons en een dochter). De vraag hield hem bezig, liet hem niet los. Samen met zijn vrouw bracht hij in het voorjaar van 1984 een bezoek aan Bangui, waarbij hij tot de overtuiging kwam, ,,dat de arbeid daar een bijzonder zinvolle is en het Gods bedoeling is, dat wij deze taak in zijn koninkrijk op ons zullen nemen''.

De familie *Vincent* woont inmiddels in Bangui, waar Jean een dubbele taak heeft: ,,Aan de ene kant zal ik daar Oude Testament doceren aan de evangelisch-theologische fakulteit. Deze internationale en interkerkelijke hogeschool stelt zich ten doel de studenten een bijbelsgefundeerde theologie aan te bieden, die de Afrikaanse kultuur en het konkrete leven van de gemeenten werkelijk serieus neemt.

Daarnaast is Jean aangesteld als leraar aan de bijbelschool van de Unie in de hoofdstad, waar hij evangelisten en kerkelijke werkers opleidt en kursussen ontwerpt ten behoeve van het gemeentelijk kader. Al met al een even noodzakelijke als omvangrijke opgave!

Wakker geworden

Jaren geleden heeft iemand Afrika een slapende reus genoemd. Die tijd is allang voorbij. Want Afrika, de slapende reus, is wakker geworden. Alles in het zwarte werelddeel is in beweging; niet alleen op politiek en maatschappelijk terrein, doch ook in geestelijk opzicht.

Dat geldt ook van de Centraal Afrikaanse Republiek, een land in ontwikkeling. De prediking van het evangelie heeft vrucht gedragen. Nu wordt de oogst binnengehaald. Wij willen de Afrikanen daarbij helpen. Niemand weet, hoelang de dag zal duren. Maar zolang God ons de middelen en de mensen geeft, zolang Hij een geopende deur geeft, mogen wij doorgaan.

Jezus Christus is de Heer der wereld, de Heer ook van de oogst. En het wordt een schare, die niemand tellen kan!

J. A. Brandsma

Theater ,,De Klinker'', Stikkerlaan 41, 9675 AA Winschoten, tel. 05970-1555 *(foto Friedeltahl)*

dc nieuws mededelingen actueel

Intrede W. Kos
Zondag 10 november a.s. zal br. W. Kos, nu nog voorganger te Musselkanaal, intrede doen in de baptisten gemeente te Arnhem (wijkgemeente Noord). Vooraf wordt hij bevestigd door br. G. van 't Wout, voorheen voorganger van Arnhem. De dienst begint om 16.00 uur en wordt gehouden in de kapel aan de Willem van Kleeflaan.
Belangstellenden zijn hartelijk welkom.
(M. G.)

Jubileum Almelo-Nieuwstraat
Zondag 3 november gedenkt deze gemeente dat zij vijftig jaar geleden gesticht werd. In een dankdienst, die om 10.00 uur begint, zal dit jubileum gevierd worden. Br Blesing gaat voor in deze dienst. Na afloop is er koffie. Om 15.30 uur wordt een feestelijke gemeentemiddag gehouden met liefdemaal.
Oud-leden, vrienden en belangstellenden zijn hartelijk welkom.

AV te Winschoten
Wij verwijzen naar de foto van het centrum De Klinker, waar de AV wordt gehouden. Eveneens naar de routebeschrijving.

Jubileumboekje
,,50 jaar Bapt. gem. Vroomshoop''
Dit boekwerkje (92 bladzijden) is te verkrijgen tegen betaling van *f* 7,90, over te maken op Girono. 1030520 of op bankrekening v.d. Rabo, 36.66.60.349 t.n.v. Baptistengemeente Vroomshoop.
(W. Wuite, secr.)

DE MANTEL UITGEVEEGD

Blijkens een bericht in Trouw van 24 september heeft directeur Ab Klein Haneveld van het Nederlands Bijbelstudie Centrum te Wezep bij de opening van het nieuwe cursusjaar gezegd: ,,Er zijn mensen die hele hoofdstukken uit de bijbel kennen en toch niet beseffen wat er staat. Er zijn meer bijbels in omloop dan ooit, maar het Woord wordt ook slechter bestudeerd dan ooit''.
Is deze veeg uit de pan eerlijk? Velen met mij zijn van mening dat - naar hun ervaringen in de gemeente en daarbuiten - de bijbel in onze tijd juist zeer goed en veelvuldig bestudeerd wordt. Er zijn nog nooit zoveel bijbelkringen geweest als tegenwoordig, ook binnen de rooms-katholieke gemeenschap. Uiteraard, cijfers ontbreken, voor beide beweringen. Maar het zou tegenover de Heilige Geest niet van fijngevoeligheid getuigen alleen maar aan het negatieve te denken; er is zeer veel positiefs op te merken als het om de bijbel en de bestudering daarvan gaat. In de huidige tijd maak je het als voorganger mee dat op huisbezoek bij (ook jonge) leden en vrienden, men de bijbel ter hand neemt om gezamenlijk een gedeelte te lezen, daarover een paar woorden te zeggen en de Heer te danken, te prijzen, en voorbede te doen.

Bij dezelfde gelegenheid heeft de vroegere gereformeerde predikant B. Groot Enzerink, alweer volgens Trouw beweerd: ,,Satan doet maar één ding: hij verdraait het Woord van God. Daar heeft hij het heel druk mee en hij gebruikt er mensen voor die als bestudeerd bekend staan. Dat werkt effectief''. Deze opmerking verklaart meteen het systeem van het Ned. Bijbelstudie Centrum: men is alleen met de bijbel bezig, tekst voor tekst. Andere vakken zijn overbodig, zijn maar ballast. ,,Theologen zijn voortdurend bezig met de bijbel aan te passen'', zei Klein Haneveld nog.

Het lijkt me een grote, tot teleurstelling leidende illusie om te denken, dat ooit één gelovige onbevooroordeeld zich tot bijbelstudie kan zetten. Ook de leerlingen van het NBC nemen een voorraad(je) meningen, ideeën, systemen, ,,waarheden'', dwalingen mee als zij de bijbel tekst voor tekst gaan bestuderen. Ook in de kringen waaruit zij voortkomen, wordt gelezen wat theologen, ook als zij die naam schuwen, hebben gezegd en geschreven. Geen sterveling kan zijn herinnerend vermogen, zijn geheugen, uitschakelen bij de studie van de bijbel. Dat kan bij geen enkele studie, dat kan ook niet bij bijbelstudie. Dat hoeft niet te betekenen, dat dus het Woord nooit tot je kan spreken. Integendeel, ook door wat je al eens eerder gehoord of gelezen hebt, kan verheldering van de bijbelse teksten optreden.
We kunnen dankbaar zijn dat de Heer in de loop der eeuwen zoveel mensen gegeven heeft aan de gemeenschap der heiligen, die een diep inzicht in de Schriften hadden. Niet alle theologen zijn dwaalleraren geweest. Trouwens, hoeveel niet-bestudeerden verkondigen niet dwalingen! De evangelist Philippus werd de kamerling als een wegwijzer gegeven (Hand. 8:26-40); daar zat heel duidelijk de Heilige Geest achter. In de gemeente zijn we elkaar ook als wegwijzers gegeven: de een als apostel, de ander als profeet, de ander als evangelist, weer anderen als herders en als leraars (Ef. 4:11).

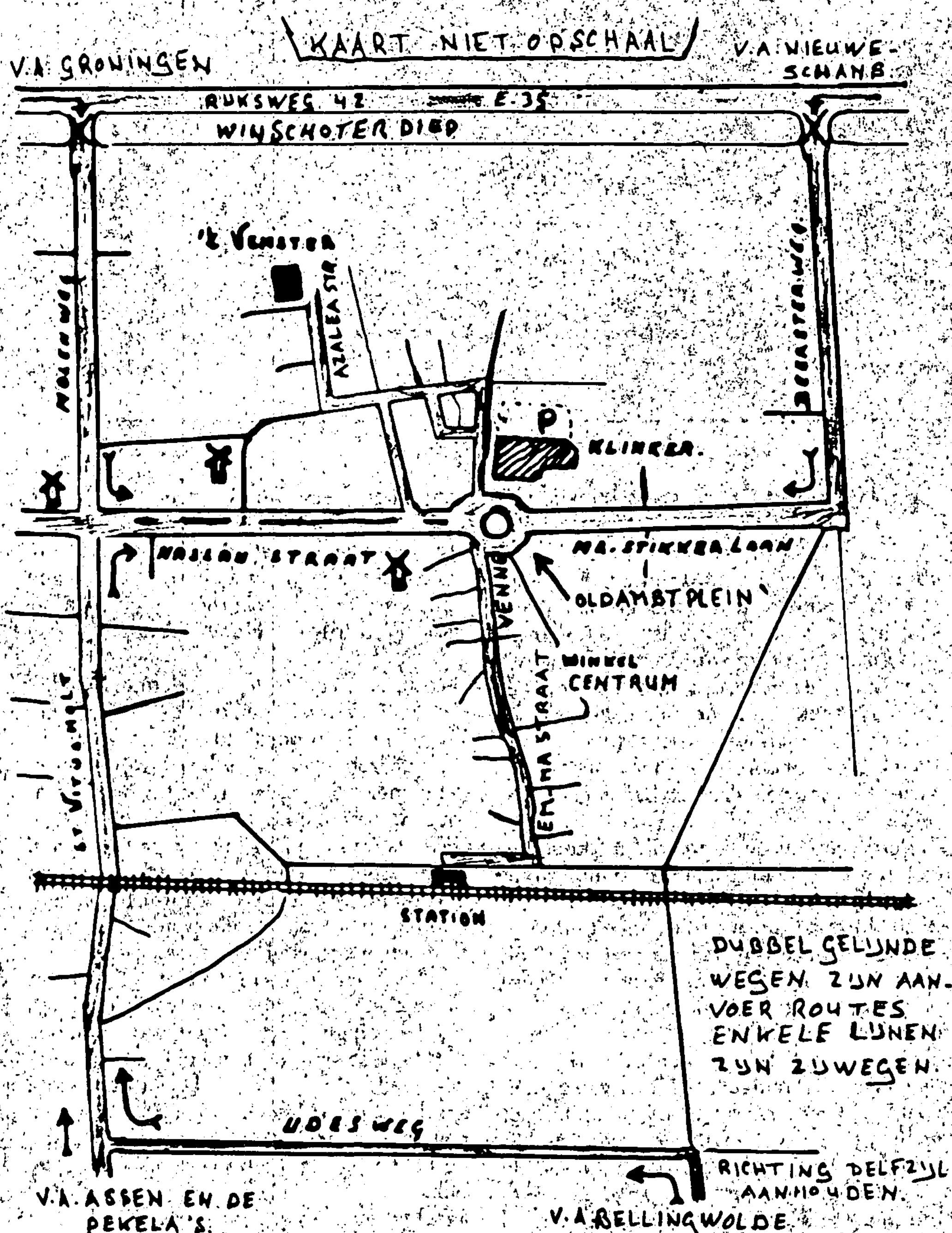
Uitgave van de Baptisten Gemeenten in Nederland

Redaktie: Mevr. A. W. Lindenborn-de Graaff, ds H. Ploeger, prof. dr. J. Reiling, dr. O. H. de Vries, ds C. van Wier. Alle kopij te zenden aan de eindredakteur ds H. Ploeger, Kraaiensteinlaan 10, 6825 DH Arnhem.

Voor abonnementen en advertenties: Administratie De Christen, Biltseweg 10, 3735 MC Bosch en Duin. Abonnementsprijs bij vooruitbetaling *f* 43.— per jaar, voor abonnees in het buitenland *f* 60.— per jaar.

Administratie: De Vinkenhof, Biltseweg 120, 3735 MC Bosch en Duin, tel. 030-784457 - postgironummer 9260 t.n.v. Unie van Baptisten Gemeenten, Amsterdam. Advertentietarieven op aanvraag verkrijgbaar.

dc DE CHRISTEN
WEEKBLAD VAN DE BAPTISTENGEMEENTEN

LOFZANGEN EN GEBEDEN

Wij maken u wederom attent op de mogelijkheid om vooraf bestelde bundels op de komende Algemene Vergadering te Winschoten, van 23 tot en met 25 oktober, in ontvangst te nemen.

Voorradig zijn:

L & G: diverse kleuren (nieuwe prijs)	*f* 19,50
L & G: ,,eigendom der gemeente" (nieuwe prijs)	*f* 15,50
L & G: grootdruk (donkerbruin)	*f* 26,50
L & G: harmonisatie deel I	*f* 22,—
L & G: harmonisatie deel II	*f* 26,50
L & G: harmonisatie supplement	*f* 8,50
L & G: harmonisatie 150 psalmen	*f* 11,50
,,Gezegend & Gezonden": inlegvellen, normaal formaat	*f* 0,15
inlegvellen, groot formaat	*f* 0,25

Besteladres: Administratie Z.B.C.
Biltseweg 10
3735 MC Bosch en Duin.

Voorkom verzendkosten! Bestel nu!
Voor enkele exemplaren kunt u ook terecht bij onze stand op de A.V.
Namens de Zangbundelcommissie
I. v.d. Burgh-de Graaff, sekr.

In volle vrede met God is van ons heengegaan onze broeder

KLAAS DE BOER

op de leeftijd van 79 jaar.

1 Thess. 4:14.

9 oktober 1985.

Baptistengemeente Eindhoven

Op 30 september 1985 werd door de Heer tot zich genomen

KOOP WINTERS

Hij is 79 jaar geworden.

Romeinen 8:38 en 39.

Baptistengemeente Groningen-Zuid

DE CHRISTEN
WEEKBLAD VAN DE BAPTISTENGEMEENTEN
100e jaargang - nummer 42 - 25 oktober 1985

Opdat de wereld gelove!

J. Schouten

Toespraak van Ds. J. Schouten, voorzitter van de Commissie der Unie, bij de opening van de 105de algemene vergadering van de Unie te Winschoten, 23-24 oktober 1985.

Als thema voor de openingstoespraak van deze Algemene Vergadering heb ik gekozen voor een woord van de Here Jezus uit het zo bekende Hogepriesterlijk gebed, omdat ik ervan overtuigd ben dat dit niet alleen een gebed uit het verleden is, maar dat dit ook vandaag door onze hemelse Hogepriester wordt gebeden, nu Hij zit aan de rechterkant van de Vader in de hemel. Dit gebed voert ons de ruimte binnen waarin het zichtbaar wordt wat het verlangen is van onze Here Jezus Christus ten aanzien van de Zijnen op deze aarde. Hij bidt om hun eenheid opdat de wereld gelove.

De wereld, dat is de wereld die vol is van problemen. Die verdeeld is in grote machtsblokken, met als gevolg daarvan een alles bedreigende bewapening, waardoor veel mensen in grote angst leven. Daarnaast worden er in deze wereld oorlogen gevoerd tussen verschillende landen, met als resultaat honderdduizenden doden en gewonden.

Aardbevingen en hongersnoden eisen eveneens veel slachtoffers, terwijl er bij veel mensen onzekerheid leeft vanwege aanslagen en overvallen. Ondanks dat dit alles wel de aandacht krijgt van hen die landen en volken moeten regeren, constateren we telkens weer dat er een grote machteloosheid is. De wereld is vol problemen.

Tegelijkertijd is deze wereld ook een wereld vol mensen. Het zijn allerlei verschillende mensen. Jongeren en ouderen, rijken en armen. Mensen die lijden aan allerlei ziekten, maar ook mensen die lijden vanwege de tijd waarin we leven. Mensen die te kampen hebben met de onzekerheid van het leven; die met grote onvrede in het hart door het leven gaan en het dikwijls helemaal niet meer zien zitten. Daarom is deze wereld niet alleen een wereld vol problemen, maar vooral van mensen. En het is juist deze mensenwereld die bedoeld wordt in het hogepriesterlijk gebed: Opdat de wereld gelove!

Temidden van heel deze mensenwereld is daar de gemeente van de Here Jezus Christus, met een taak die gericht is op deze wereld. Opdat de wereld zal geloven. Het gebed van de hemelse Hogepriester is er op gericht dat die gemeente een eenheid zal zijn. Want die eenheid van de gemeente is noodzakelijk met het oog op het getuigenis naar buiten. Nu is het hier zeker niet de plaats om ons bezig te houden met de grote verdeeldheid die er in de gemeente is noch om ons uit te spreken over de uitgebreide verscheidenheid van gedachten en opvattingen. Daarmee is men op verschillende terreinen en via verschillende bewegingen al tientallen jaren bezig. Voor ons is onze eigen eenheid van groot belang. En over die eigen eenheid zijn er vandaag bij velen grote zorgen. Wie de verschillende jaarverslagen leest komt woorden tegen als bezorgdheid en verontrusting, terwijl elders zelfs het woord crisis is gebruikt. Daarnaast is het bekend dat er een aantal voorgangers zijn, die enige tijd bekend hebben gestaan onder de naam ,,de verontrusten'', maar die sinds kort een andere naam hebben, die zich willen beraden over de koers die er door sommige commissies wordt gevaren. Is deze nog Schriftgetrouw? Bezorgdheid hoort er echter bij ons allen te zijn of wij nog beantwoorden aan de woorden in dit gebed uitgesproken. Is er zulk een eenheid onder ons opdat de wereld gelove?

Ook nu staan er op de agenda van deze vergadering een groot aantal voorstellen die een betere organisatie als doel hebben. We zijn de gemeenten waarin men zich heeft bezig gehouden met deze zaken en die de voorstellen hebben gedaan daarvoor dankbaar en deze voorstellen zullen zeker de aandacht van de vergadering moeten hebben. Maar van groter belang is het dat we ons samen gaan bezinnen op ons samengaan in de Unie en op het doel dat ons voor ogen staat. Daarmee bedoel ik niet dat we de grondslag van onze Unie zullen moeten bestuderen om deze te herschrijven of uit te breiden. Daar is geen enkele behoefte aan. Met het vastleggen op papier wordt ook niet alles bereikt. Neen, het gaat om onze

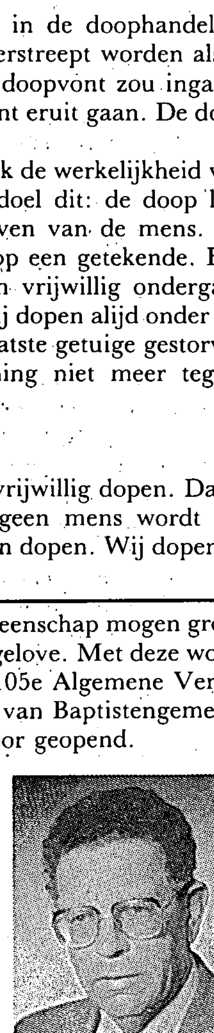
DEZE WEEK

de volgende week hopen we de eerste verslagen van de AV te kunnen plaatsen

geestelijke eenheid, waarvan de Heer in dit gebed zegt: ,,Dat zij één zijn, zoals Wij". Het is een grote verantwoordelijkheid die hier bij Gods gemeente wordt gelegd.

Want het gaat om de gemeenschap die bewaard moet worden. Die eenheid, hier bedoeld, is niet een ideaal die bereikt moet worden. Het is ook niet iets dat we zelf kunnen maken. Die eenheid is er, maar het is een geestelijke eenheid! Niet voor niets staat er in Efeze 4:3 dat we ons moeten beijveren de eenheid des Geestes te bewaren. Die eenheid is er, tenzij die eenheid van binnenuit verbroken wordt. Het is in Gods gemeente vele keren gebeurd dat die eenheid werd verbroken, vandaar de vele kerken en gemeenschappen. Die geestelijke eenheid moeten en willen wij bewaren, maar deze is niet vast te leggen in statuten en reglementen. Als er in ditzelfde gebed wordt gezegd: ,,Heilig hen in Uw waarheid" - eigenlijk staat er ,,in de Waarheid" - dan weten wij dat de Waarheid de Here Jezus Christus zelf is. Onze geestelijke eenheid ligt vast in een diepe verbondenheid met onze Heiland. Hoe dichter bij Hem, hoe dichter bij elkaar. Maar direct daarna lezen we nog iets anders: ,,Uw woord is de waarheid". En dan gaat het over de Heilige Schrift, die niet is voortgekomen uit de wil van een mens, maar, door de Heilige Geest gedreven, hebben mensen van Godswege gesproken. Onze bezinning op dit alles zal dan ook moeten geschieden vanuit een diep geloof in de Here Jezus Christus. Maar dan ook vanuit de Schriften, want die zijn het die van Hem getuigen. Die Schriften bevatten geen dode woorden, die uit een ver verleden tot ons komen, maar het is het Gods woord dat levend en krachtig is en daardoor voor ons tot heil op de weg van het leven.

Vanuit dit woord zullen we ons moeten gaan bezinnen om gehoor te kunnen geven aan de oproep die tot ons komt om de eenheid des Geestes te bewaren. Het zal geen bezinning zijn die op deze Algemene Vergadering zal kunnen plaatsvinden. Hier buigen we ons over voorstellen, verslagen en begrotingen. Hooguit zal op deze Algemene Vergadering een aanzet tot bezinning gegeven kunnen worden. De echte bezinning moet straks op gang komen, in de gewesten en in de gemeenten. We zullen er ook niet al te lang mee bezig moeten zijn, want de tijd dringt. Bovendien is de tijd veel te ernstig om er lang mee bezig te zijn. Vanuit een goede geestelijke bezinning zullen we dan kunnen komen tot de opdracht, die wij hebben ontvangen: Een geestelijke eenheid opdat de wereld gelove.
De wereld die er op wacht dat er een krachtig en zeker getuigenis zal komen vanuit de gemeente van Christus. De wereld hoeft niet in de gemeente te geloven, maar het moet wel zichtbaar worden dat we van Christus zijn. Het moet aan de wereld duidelijk worden dat er een Redder en Verlosser is, wiens arm niet verkort is geworden, die vandaag nog verlossen kan. Geve de Heer dat wij in het komende Uniejaar tot zulk een hechte gemeenschap mogen groeien opdat de wereld gelove. Met deze woorden verklaar ik de 105e Algemene Vergadering van de Unie van Baptistengemeenten in Nederland voor geopend.

J. Schouten '85

DE DOOD ALS TEKEN VAN OVERGANG

Enige tijd geleden las ik in Trouw een ingezonden stukje, waarin een Jodin, die Jezus als de Christus heeft aanvaard, zei dat zij door Joden niet meer gezien wordt als Jodin. De doop op de naam van Jezus Christus betekende voor haar joodse familie en vrienden dat zij niet meer bij hen hoort.

Doop maakt scheiding. Doop is een overgang. Is een teken van overgang. Is in zijn werking een grensoverschrijding.

Overgang
wil zeggen: van het ene terrein naar het andere terrein gaan. Van het ene onderwerp op het andere overgaan. In de taal van de bijbel: overgang uit het rijk van de duisternis in het rijk van de Zoon van Gods liefde.

Overgang van heidendom naar christendom, van jodendom naar christendom. Zo radicaal is deze overgang dat Joden daarom - als zij zich op de naam van Jezus Christus laten dopen - geen Joden meer zijn. En een ongelovige is geen ongelovige meer.

Deze overgang zou in de doophandeling nog duidelijker onderstreept worden als je aan de ene kant de doopvont zou ingaan, en aan de andere kant eruit gaan. De doop is een grensteken...
De doop is echter ook de werkelijkheid van de overgang. Ik bedoel dit: de doop laat sporen na in het leven van de mens. De mens is door de doop een getekende. Een mens kan nooit zijn vrijwillig ondergane doop ontkennen. Wij dopen alijd onder getuigen. Pas als de laatste getuige gestorven is, kan de ontkenning niet meer tegengesproken worden....

Persoonlijk
Een mens laat zich vrijwillig dopen. Daarmee bedoelen we: geen mens wordt gedwongen zich te laten dopen. Wij dopen in onze gemeenten mensen die daarom vragen; wij leggen niemand de doop op.
De vrijwilligheid is een kenmerk van de doop der gelovigen. Echter, het is de Here Jezus geweest die de doop bevolen heeft. De gemeente heeft de doop niet uitgevonden; de doop is een bevel, een hoog bevel.

Daarom heeft de vrijwilligheid ook het karakter van gehoorzaamheid. Naar de medemensen toe is de doop een daad van vrijwilligheid. Naar de Here Jezus Christus toe een daad van gehoorzaamheid.

Subjectivisme
Er zijn kerkelijke kringen die ons onze nadruk op persoonlijk geloof, ook in de doop, kwalijk nemen. Zij menen dat wij te subjectivistisch zijn. Ze bedoelen: wij leggen teveel nadruk op het menselijke. Dat is hoogmoed, menen sommigen.

Wij zeggen: neen, dat is ootmoed. Het getuigt van een geweldige ootmoed om te erkennen dat je leeft van de oneindige barmhartigheid van God. God heeft ons niet aan ons lot overgelaten, maar ons zijn genade aangereikt in Zijn Zoon.
Als Jezus Christus de roep tot bekering doet horen, wat wordt van de mens meer verlangd dan een positief antwoord? Als Hij bevel geeft gelovig geworden mensen te dopen, wat wordt meer gevraagd dan gehoorzaamheid? Een mens die zijn zonden beleden heeft, een mens die de genade die hem aangereikt wordt, aanneemt, wat doet die mens anders dan de waarachtigheid en de algenoegzaamheid van de dood van Jezus Christus erkennen?

Mag een mens God de eer geven van Zijn onbegrijpelijke liefde? Mag een mens het zeggen: Ik geloof? Zeker, dat moet zelfs. Maar wie het zegt in de doop, onderstreept dat hij is overgegaan uit de dood in het leven.

P.

nieuws
dc mededelingen
actueel

Afscheid W. Kos
Zondag 27 oktober a.s. zal br W. Kos, beroepen te Arnhem, zijn werk in Musselkanaal beëindigen in een dienst die om 15.00 uur begint in het kerkgebouw der gemeente aan de Schoolstraat. Belangstellenden zijn hartelijk welkom.

Lees verder op pagina 8

van deze kant bekeken

DE KRUISSPIN

Huizinga

Wandelend door de bossen tussen weiden en maisvelden, gelegen bij de boerderijen die niet zelden voorzien zijn van blinden die het teken van de echte bezitter vermelden, met name door de kleuren daarop aangebracht, zeggen we vaak: wat missen toch de grotestadsmensen, ergens opgeborgen in een schuifla van een torenflat, een boel. Van havensteden heeft men wel eens gezegd dat ze zweren zijn op het lichaam van de aarde, maar wat te zeggen van de grote steden die plotseling oprijzen uit de vlakte als onnatuurlijke bergen van steen en beton? Zeker, er staan daar ook tempels van kunst en wetenschap en er is een Vondelpark of Sterrebos, maar wij beleven elke dag de morgenstilte en het avondlicht en prijzen ons gelukkig.
Het is de eerste oktoberdag. De zon is op tijd opgegaan en zal vanavond rood in nevels aan de horizon verdwijnen. Tussen de bomen door zullen we haar met open ogen langzaam verder zien rijzen. Tot weer de morgen komt.
Terug in ons stadje en in de kamer zittend, uitziende op personenauto's en vrachtwagens uit nagenoeg alle delen van Europa, viel het oog plotseling op een prachtige spinneweb, rond als een wiel, opgehangen tussen twee heesters aan een glanzende draad, door het zonlicht zichtbaar gemaakt. Daar hangt het net, van onderen met kortere draden vastgehecht aan de struiken. Een boeiende schoonheid. Precies in het midden een grote spin die men binnenshuis zelden zal vinden. Ik bleef kijken naar het kunstwerk en hield het niet meer uit in de stoel. Ik stond op en ging naar buiten om het wonder nader te bezien. Wat een prachtige spin. Donker grijsbruin van kleur en op de rug een wit kruis. Had ik nu nog maar een natuurkundeboek zoals we dat vroeger in de school gebruikten of een ander naslagwerk opdat ik u meer zou kunnen vertellen van deze ten-toon-stelling. Hoe weet dat diertje dat ze een draad kan bevestigen tussen die twee meer dan een halve meter van elkaar verwijderde heesters en hoe heeft het die verbinding tussen die twee hoge takken gelegd. En hoe heeft het daarna dat web zo zuiver kunnen weven? Guido Gezelle zou zeggen dat de spin antwoordt: ik schrijf, herschrijf en schrijve nog den heiligen Name van God!
De geleerde zal glimlachen en zijn gedachten over het ontstaan van alle leven, het gedrag van al wat leeft over mij uitstorten en ik zal niet met hem twisten. Hij gelooft ook. Maar wel anders.

Onlangs had ik het ergens, schrijvend en/of sprekend, over de chinese roos en poogde over de schoonheid van de bloem te vertellen. Het lukte me niet goed. We hebben er twee van voor het raam staan en ze bloeien. Onze rozen zijn rood en het mij meest treffende zijn de vijf minimale speldekussentjes aan de top als van rood fluweel. Het is niet te geloven zo schoon. Ook hier schiet mijn kennis tekort en Rob Herwig komt ook niet verder dan dat ze heel erg mooi zijn. De geleerde van hierboven zal mij voorhouden dat al wat leeft miljoenen jaren de tijd heeft gehad zich zo te ontwikkelen, of dat nu een mens, een vlinder, een dolfijn of een roos is. En weer: ik zal niet met hem twisten, maar in het koor der gelovigen uit alle ons bekende eeuwen zal ik de Schepper prijzen wiens sporen ook volgens Paulus overal te vinden zijn.
Een dag later. Mijn kruisspin zit nog steeds in het centrum van zijn weefsel en wacht op het dagelijks voedsel. Daar schrikken wij toch van. Vliegt er een insekt tegen de wat kleverige draden, dan komen ze niet meer los. Op volle snelheid rent de spin, zeker van de richting, naar het slachtoffer, wikkelt het snel en kundig in en verteert het als zijn dagelijks brood. Dat hindert ons, zo'n wreedheid, al zal het ons niet verhinderen zelf aanslagen te doen op het leven van vissen, vogels en vee. We leven van de dood. Die de Schriften kennen zullen onmiddellijk denken aan de woorden: De hele schepping ziet gespannen uit naar het moment waarop God onthult wie zijn kinderen zijn. Want de schepping is veroordeeld tot een zinloos bestaan.(...) Maar er is hoop. Want ook de schepping zal bevrijd worden uit de slavernij van de verganklijkheid en delen in de heerlijke vrijheid van de kinderen van God. We weten dat de schepping nog altijd kreunt en steunt als de vrouw die moet baren.
De mens heeft wel wat aangericht. God evenwel heeft de verlossing opgericht. Het lijden blijft niet. Er was één die gewillig leed voor allen en alles en om die ENE draait de geschiedenis. Bij hem is het keerpunt. De weg terug naar Gods tuin waar als eerste een misdadiger werd binnengebracht door Jezus die zei: ,,Ik verzeker u, vandaag nog zult u bij mij zijn in het paradijs."
Hoe naïef klinken die woorden. Het zijn woorden van hem die ook zei: ,,Vader, Heer van hemel en aarde, ik dank u omdat u gewone mensen hebt laten zien wat u voor wijzen en verstandigen verborgen hebt gehouden."
Geloofd zij God met diep ontzag!

EEN BLIJDE WEEK OP DE NIEUWE OORSPRONG

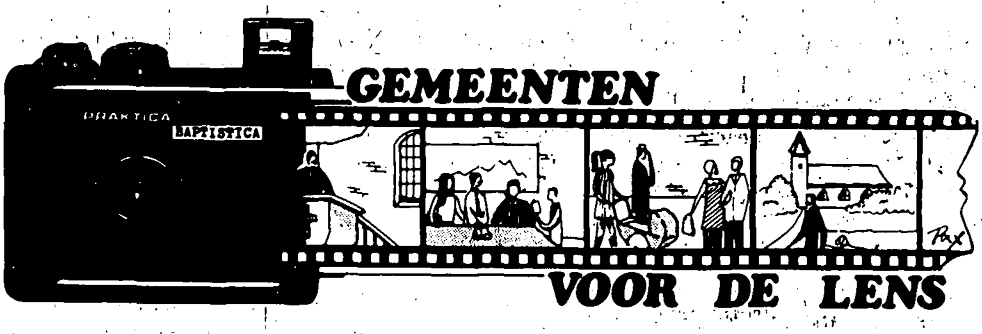
Op zaterdag 17 augustus kwamen wij vol verwachting op ,,De Nieuwe Oorsprong" aan, waar we hartelijk werden verwelkomd door ds. en mevr. Scholtens. De thee stond klaar en die lieten wij ons lekker smaken. Daarna werden de koffers naar boven gebracht en ieder werd zijn kamer toegewezen - slaapkamer, douche en toilet.
Om zes uur was er diner wat goed verzorgd en lekker was.
Ook de broodmaaltijden waren prima, alle eer aan de kok en zijn helpers. 's Morgens werden we gewekt door ds. met zijn gitaar en zang. Dus je werd elke morgen vrolijk wakker.
Zondagmorgen was er een kerkdienst, geleid door ds. Scholtens. De overige gasten in het huis waren er ook bij.
Daarna was er gezamenlijk koffiedrinken. Het was erg gezellig en fijn. Deze week zijn we twee maal met de auto's weggeweest. Eerst naar Joure, waar we koffie hebben gedronken bij D.E.
Op donderdag hebben we de Aldfaers erfroute gereden. Vooral het kerkje van Allingawier, waar we door middel van dia's het scheppingsverhaal zagen, maakte indruk op ons.
De avonden waren erg gezellig. Er was een kwis, een mooi verhaal, bingo en sjoelen enz. Daarna luisterden we naar de dagsluiting van ds. Scholtens en zongen we een danklied.
Deze week hebben we veel gezongen, gepraat en gelachen. Het was een fijne week, echt te veel om op te noemen.
Naast God willen we ook het echtpaar Scholtens, dat de hele week voor ons klaar stond, hartelijk danken. Zo God wil en wij gezond zijn hopen we er volgend jaar weer heen te gaan.

A. Bouritius-de Haan
S. Hoekstra-v.d. Werf

MEDEDELINGEN

De heer B. Louwerse te Veendam is verhuisd naar Str. Malaka 15, 9642 BK Veendam.
Zijn telefoonnummer is 05987-13797.

81255
is het gironummer van
HET NOODFONDS
van de
Unie van Baptisten Gemeenten
Bosch en Duin
Doe er wat aan!

EINDHOVEN

Evenals bij de stichting van de gemeente te Treebeek, heeft ook de economische ontwikkeling van na de eerste wereldoorlog de grondslag gelegd van de gemeente te Eindhoven. Philips breidde uit, steeds meer, en had werkers nodig. Grote gezinnen, ja grote gezinnen waren nodig. Want ook voor de kinderen, en ook voor de meisjes, was er werk zat. Zo togen de (grote) gezinnen uit de Groninger en Drentse veenkoloniën naar Eindhoven. Een volslagen vreemd gebied voor hen, met een vreemd dialect. Hun eigen dialect hield hen samen, zo dat er zelfs een Drents dorp was.

Sober begin

Reeds in 1920 werden er samenkomsten in de huizen gehouden. Er kwam wat meer vastigheid toen de gezinnen J. Danker en H. Bloemsma zich in Eindhoven vestigden. Elke week werden er samenkomsten ten huize van fam. H. Bloemsma aan de Kreugelstraat 8 gehouden. Voor de kinderen -en er waren veel kinderen! - werd ook het een en ander gedaan. En telkens kwamen er nieuwe gezinnen: Kooistra, Lindeman, Venema....

K. Reiling, voorganger te Nieuw Weerdinge, die het contact met de gezinnen in Treebeek onderhield, deed dat ook met de baptisten in Eindhoven. In de loop van 1925 werden de stemmen die het over een eigen zelfstandige gemeente hadden, luider. Vermoedelijk is op 19 oktober 1925 het besluit gevallen om tot de stichting van een baptisten gemeente te Eindhoven te komen. De eigenlijke instituëring vond plaats op 25 november 1925. Het ledenboek der gemeente begint tenminste - in oktober 1925. 15 Leden traden toe. In de huiskamer van J. Danker aan de Platanenlaan werd deze broeder tot lerend ouderling en br Bloemsma tot secretaris-penningmeester gekozen. Naderhand leverden ook de broeders W. de Jong en J. de Jonge hun bijdrage aan de geestelijke opbouw van de gemeente als lerend ouderling. Dat was voor deze broeders naast hun gewone dagtaak - een 40-urige werkweek was nog niet bekend; brommers of auto's hadden baptisten niet! - niet altijd even gemakkelijk.

Lerend ouderling J. Danker

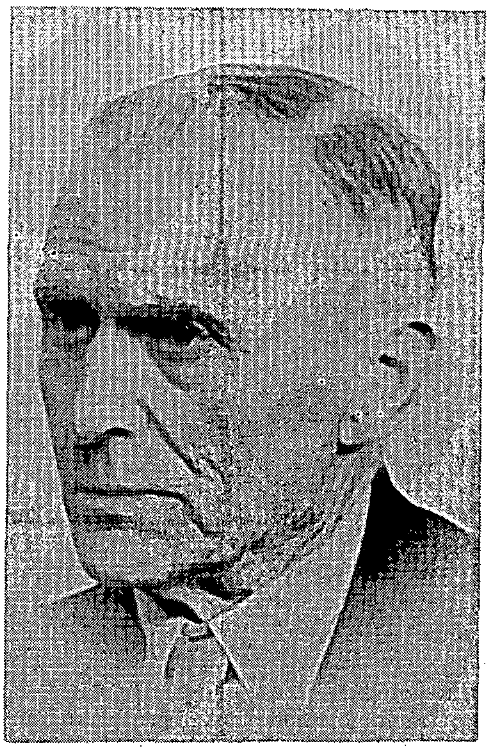
Voortgang

Een huiskamer is een prima plaats om te beginnen, maar ongeschikt om voort te gaan en naar buiten uit te werken. Eerst kon men de beschikking krijgen over een school aan de Iepenlaan, later over een Philipswoning aan de Venstraat. In 1928 kon men overgaan tot het huren van een winkelpand van W. ten Hoff, lid der gemeente. Dit pand werd tot kerkzaal omgebouwd en zou de gemeente vele jaren bergen.

Naast de huisvesting is een voorganger een belangrijke factor in de opbouw van een gemeente. Toerusten tot dienstbetoon, zo omschrijft Paulus de taak van een herder en leraar. Maar het lukte niet zo gemakkelijk een voorganger te vinden. Toen in 1938 de gemeente was gegroeid tot 88 leden, werd br P. Looy beroepen tot voorganger. Hij werkte met grote zegen vanaf 1939.

Zegen brengt soms ook problemen. Zo was het tenminste in Eindhoven. De kerkzaal werd te klein, veel te klein. In 1942 - in de oorlog dus - kon de gemeente een grote directiekeet kopen. Deze werd geplaatst op de hoek van de Zwaanstraat en de Beulenlaan. Later was verplaatsing nodig. Tot 1956 heeft dit onderkomen de gemeentelijke arbeid kunnen dienen aan de James Wattstraat.

Na br Looy diende br Looie de gemeente in de jaren '44-'45. Daarna was de gemeente een lange tijd herderloos. Na de oorlog werd br F. E. Huizinga beroepen; hij nam het beroep aan, maar moest omdat er geen woning beschikbaar kwam, zijn toezegging intrekken. Daarna werd br S. J. Zijlstra, voorganger van de vrije baptisten gemeente te Hengelo en langdurig medewerker van Johannes de Heer c.s., beroepen die dit beroep aannam.

Secretaris-penningmeester H. Bloemsma

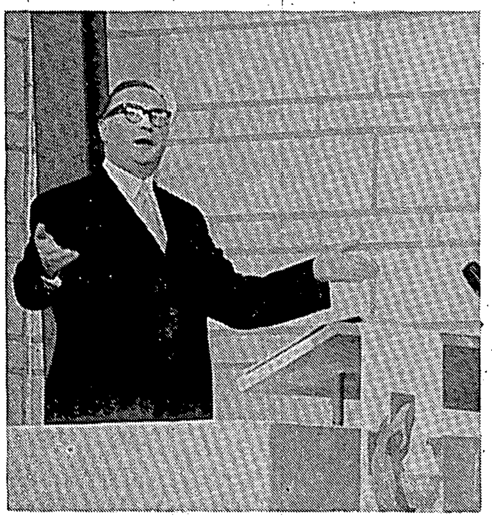
Periode Zijlstra

Zijlstra was een evangelist in hart en nieren, een begaafd, indringend spreker, een overtuigende persoon, die vanuit een grote liefde voor de Heer en voor Zijn gemeente zijn arbeid deed. Hij trok ze mee, die Eindhovenaren. Een tijd van grote bloei brak aan. De hagepreken gaven bekendheid aan de baptisten gemeente - voor roomsen en protestanten vaak nog een ongewenste verschijning. Ook Zijlstra werd bekend. In de ziekenhuizen was hij een graag geziene pastor; bij menig ziekbed van niet meer kerkelijk gebondenen werd hij geroepen.

Het ledental bleef stijgen; in 1956 waren er ruim 200.

Zijn populariteit bij de bevolking gaf hem ook gemakkelijke toegang tot de autoriteiten. Want er moest wat gebeuren. De houten kerk - de voormalige directiekeet... - werd te klein, te ouderwets en te aftands ook. Een nieuwe kerk op een goed punt was noodzakelijk. Onder de zegen van de Heer kreeg de gemeente de beschikking over een terrein aan de Marconilaan 70. Aan een viersprong, met een ruim uitzicht. Magnifiek. De welstandscommissie van de burgerlijke gemeente stelde nogal wat eisen. De gemeente was willig in het offeren,

maar er waren grenzen. Het kerkgebouw is er gekomen, en wat kerkarchitectuur betreft één der mooiste baptisten kerken in ons land. In 1956 werd de kerk ingewijd (op 21 juli). 450 Zitplaatsen telde de kerk, terwijl er slechts ruim 200 leden waren. Op de groei gebouwd dus. En naar later bleek toch nog te klein. Er werden later zalen bijgebouwd; in de kerk kwam een galerij. Ere-ouderling J. de Jonge mocht de gedenksteen leggen; dat was tevens een startschot.

Voorganger Sjoerd Zijlstra in actie

Vaak werd Zijlstra door andere gemeenten beroepen. Collega's wisten bij elk beroep wat hij zou doen: bedanken. Zo dachten meestal ook de gemeenteleden. Tot hij in 1966 een roep van de gemeente te Delfzijl niet kon weerstaan. Vier jaar later overleed hij aldaar aan een ernstige ziekte.

Uitbouw

Jac. Schouten, tot dan voorganger te Westerhaar, nam in juni 1967 de herdersstaf over. De zegen ging voort. Op 1-1-1970 telde de gemeente 290 leden. Eigenlijk teveel voor één voorganger. Wellicht ook teveel voor één gemeente. Pogingen om elders in de stad en naaste omgeving voet aan de grond te krijgen, slaagden niet in vertrouwen-wekkende mate. Het bloeiende verenigingsleven bleek een sterke en samenbindende factor te zijn.
Br Schouten vertrok in 1973 naar Emmen. Br. R. Voorhaar te Hengelo kreeg een beroep van Eindhoven, en hij nam dit beroep aan. Ook in zijn tijd ging de uitbouw voort. Een brede schare van vrienden bezocht de diensten; uit allerlei achtergronden kwamen mensen tot de gemeente.

2e en 3e generatie

Ondertussen trad in gemeente, raad en leiding van de verenigingen de tweede en derde generatie aan. De binding met de geboortestreek van de ouderen vervaagde, hoewel er een ontelbaar aantal huwelijken gesloten werd tussen de nazaten van de pioniers: ieder is bijna familie van ieder.
Maatschappelijk deelden de baptisten in de vooruitgang waarin heel de samenleving betrokken was. De migranten zijn ingezetenen geworden die niet (meer) gezien worden als vreemden, als indringers. Neen, Eindhoven is een grote stad geworden, met meer dan alleen Philips. De leden en de vrienden der gemeente behoren niet meer uitsluitend tot de „arbeidende stand". Dat wil natuurlijk niet zeggen dat zij niet meer werken! Hun brood verdienen ze echter niet meer uitsluitend aan de lopende band van Philips, bedoel ik.
Zulk een ontwikkeling brengt de gemeente ook in andere maatschappelijke kringen. Over en weer gaan er invloeden uit. Het dialect dat ooit samenbindend werkte, is verdwenen; men is opgenomen in de samenleving.

Wat gebeurt er allemaal?

In een schoolgebouw in de buurt is de zondagsschool bezig. Zusterhulp is zeer actief. Bijbelstudie neemt een grote plaats in; er zijn verschillende huiskamergroepen. De GBS is niet van de grond gekomen; het tijdstip op de zondagmorgen bleek niet gunstig te zijn. Tussen- en andere jeugd komt geregeld samen.
Zanglustig en muzikaal is men ook. Een sterk zangkoor, een bejaardenkoor, en een gospelgroep is de gemeente rijk.
Men probeert veel aan evangelisatiewerk te doen; regelmatig werden en worden bijzondere diensten gehouden, met medewerking van zang en muziek; men nodigt daarvoor ook andere sprekers uit.
De samenwerking met andere kerken en gemeenschappen is niet sterk. Zoals dat trouwens ook in andere grote steden het geval is.

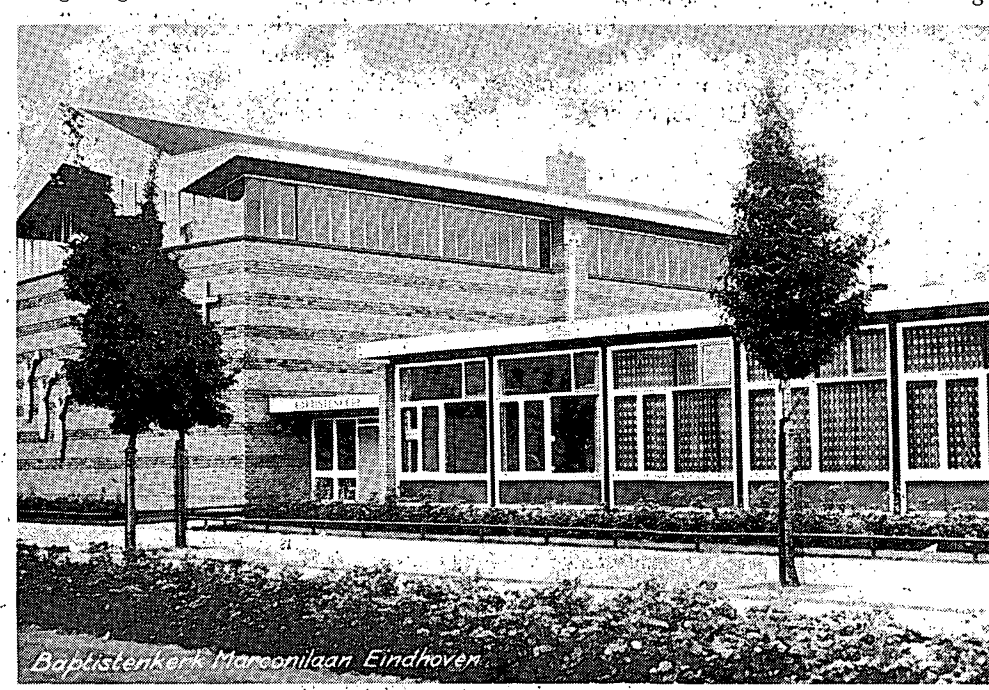
Verdriet

Het is onmogelijk, trouwens ook niet nodig, voorbij te gaan aan de moeilijkheden die met name in het laatste bestaansjaar van de gemeente aan de dag traden. Ze leidden er toe dat br J. W. van de Wetering, die br Voorhaar in 1979 opvolgde, zijn voorgangerschap beëindigde. Dat had tot gevolg dat ook zo'n zeventig leden zich onttrokken aan de gemeente; zij houden nu elders in de stad samenkomsten.
Het is hier niet de plaats dieper in te gaan op oorzaken, achtergronden, stremmende of versnellende factoren. Het is voldoende vast te stellen dat er diepe wonden geslagen zijn, soms tot in de gezinnen. Er is veel pijn geleden, en er is nóg veel pijn. Er zijn geen overwinnaars, alleen maar verliezers. Vertrouwen is geschonden, wantrouwen is gezaaid. Het diepste verdriet zit dáárin, dat mensen die de Here Jezus Christus echt liefhebben - niemand heeft het recht daaraan te twijfelen! - elkaar niet hebben kunnen vasthouden. Verschil in zienswijze leidde tot een wijze van zien waardoor men verschillende wegen ging.

Niettemin: er is feestelijke dankbaarheid

Op 19 oktober j.l. bleek dat. Met een liefdemaaltijd en een zangavond herdacht de gemeente dat de Heer haar in stand hield. Juist deze wijze van dankbaar gedenken dient er toe, de onderlinge band te versterken.
Omtrent 300 leden telt de gemeente nu. Zij is bijzonder bemoedigd door het feit dat de zondagse diensten goed bezocht worden. Broeders van elders dienen de gemeente met het bouwende en versterkende Woord van onze God. Bijzonder dankbaar zijn de broeders en zusters vóór de doopdienst die DV op 27 oktober a.s. zal worden gehouden. Drie jonge zusters willen hun overgang uit de duisternis naar het licht belijden in de doop. Enkele broeders en zusters hebben wederopneming in de gemeente gevraagd.
Tenslotte: er wordt op voorzichtige wijze gezocht naar een broeder die als herder en leraar de gemeente wil dienen. Want het werk van de Koning moet voortgang vinden!
We wensen daarbij de gemeente, met de raad, van harte Gods zegen.

Ploeger

Sinds 1956 is dit het onderkomen der gemeente

Jubilerende gemeenten

Reeds eerder deelden wij u mee, dat de gemeente te *Vroomshoop* onlangs - dat was op 28/29 september - haar vijftigjarig jubileum vierde.

De gemeente te *Eindhoven* herdacht op 19/20 oktober dat zij zestig jaar geleden ontstond; iets om dankbaar voor te zijn.

Dat geldt ook van de gemeente te *Almelo-Nieuwstraat,* die binnenkort - op 3 november - haar vijftigjarig bestaan hoopt te vieren. En dan zal, tenslotte, de gemeente te *Rotterdam-Zuid* op 17 november gedenken in een speciale dienst, hoe ook zij vijftig jaar geleden werd opgericht.

We wensen deze gemeenten met hun jubileum van harte geluk. Ook namens de Commissie der Unie is - of wordt - een felicitatiebrief geschreven.

Afvaardiging namens de UC

Van 11 tot en met 13 oktober is in de gemeente te Stadskanaal-Noord voor het eerst een Jongeren Avé gehouden. De UC werd daarbij door *ds J. Schouten* en *ds A. de Vries* vertegenwoordigd. Verschillende (andere) UC-leden waren eveneens van de partij. Op 1 (en 2) november zal in de Ernst Sillem Hoeve te Lage Vuursche de Algemene Vergadering van de Bond van Vrije Evangelische Gemeenten in Nederland plaatsvinden. Als afgevaardigden namens de UC hopen *ds J. A. Brandsma* en *br A. van den Hoef* aanwezig te zijn.

Op 10 november zal ds W. Kos, gekomen van Musselkanaal, zijn intrede doen in de gemeente te Arnhem. De UC zal zich bij die gelegenheid door *br A. Niessink* laten vertegenwoordigen.

Top Reagan-Gorbatsjow

De Raad van de Europese Baptisten Federatie, die van 26 tot en met 29 september in de Tsjechoslowaakse hoofdstad Praag vergaderde, heeft zich in gelijkluidende brieven gewend tot Sowjet-partijleider *Michael Gorbatsjow* en president *Ronald Reagan* van de Verenigde Staten:

,,Namens de Raad van de Europese Baptisten Federatie, die christenen uit 22 landen in zowel Oost- als West-Europa omvat, verwelkomen wij uw beslissing om elkaar in november te ontmoeten. Wij geven u de verzekering, dat wij bidden en verwachten, dat u tijdens uw ontmoeting in Genève de basis zult leggen voor een duurzame periode van het scheppen van vertrouwen tussen Oost en West.

Wij dringen er bij u op aan om de deur te openen voor konstruktieve besprekingen, opdat een halt wordt toegeroepen aan de produktie, de ontwikkeling, het beproeven en het gebruik van alle wapens-tot-massale-vernietiging op aarde en in de ruimte - als een eerste stap naar oprechte onderhandelingen met het oog op wapenbeheersing en algehele evenwichtige ontwapening.

De Bijbel zegt: ,,Kies dan het leven, opdat gij leeft, gij en uw nageslacht'' (Deuteronomium 30:20). Wij verzoeken u met klem een krachtige poging te doen om onze planeet tegen de dreiging van een kernoorlog of andere ramp te beschermen, voordat het te laat is!

Met verschuldigde hoogachting,
David Lagergren, voorzitter
Knud Wümpelmann, sekretaris

EBF-resoluties Praag

Ook werd in Praag een vijftal resoluties aangenomen, resp. handelend over het internationale jeugdjaar, ontwapening, de *Verklaring van Helsinki,* het racisme en de jubilerende Unie van Baptistengemeenten in de C.S.S.R. In deze laatste resolutie brengt de Raad van de Europese Baptisten Federatie dank aan de Tsjechoslowaakse broeders en zusters voor de betoonde gastvrijheid en feliciteert hij hen met het honderdjarig bestaan van de Unie, God dankend voor hun deelhebben aan het evangelie én voor hun bijdrage binnen het EBF-verband.

In de resolutie inzake ontwapening spreekt de Raad uit te geloven, dat God alle mensen heeft geroepen om in vrede met elkaar te leven. Hij ondersteunt de oproep om tot bevriezing van massale vernietigingswapens te komen, met name van kernwapens, biologische en chemische wapens; zoals deze door de Algemene Vergadering van de Verenigde Naties is gedaan, en nodigt de Europese Baptisten uit om er bij hun resp. regeringen op aan te dringen, daartoe de nodige stappen te doen. De resolutie besluit met de gemeenten te vragen ,,om aan het Internationale Vredesjaar 1986 deel te nemen en nog vuriger te bidden voor een echte en duurzame vrede''.

De Raad betuigt in een andere resolutie de steun aan de brief van *dr Gerhard Claas,* algemene sekretaris van de Baptisten Wereld Alliantie, die hij in september schreef aan president *Pieter W. Botha* van Zuid-Afrika; wij hebben de brief in *De Christen* van 11 oktober gepubliceerd. Ook zegt de Raad zich grote zorgen te maken over de groeiende rassenonlusten in dat land en wijst hij het apartheidssysteem als in strijd met de rechten van de mens van de hand. De Raad geeft de broeders en zusters in Zuid-Afrika de verzekering, dat hij hen in de voorbede gedenkt. Ook wordt erkend, dat het racisme zich niet tot hun land beperkt, maar zich ook elders in de wereld manifesteert.

In 1989 naar Boedapest

Tijdens de bijeenkomst van de Raad gaven tal van afgevaardigden uiting aan gevoelens van dankbaarheid vanwege het EBF-kongres, dat verleden jaar augustus in Hamburg is gehouden. Besloten werd om het volgende kongres - in 1989 - in Boedapest te doen plaatsvinden, waartoe de Hongaarse Unie de Baptisten in Europa had uitgenodigd. Het is niet onmogelijk, dat evangelist *Billy Graham* één van de sprekers zal zijn. Ook werd een kommissie benoemd, die het programma moet voorbereiden en die zal worden geleid door *David Lagergren,* die inmiddels aftrad als voorzitter van de Europese Baptisten Federatie. Tot zijn opvolger werd gekozen *Piero Bensi,* die wij veertien dagen geleden bij u hebben geïntroduceerd.

Radiodienst op 3 november

Op 3 november zal een kerkdienst van de gemeente te Enschedé door de radio worden uitgezonden. Daarin gaat voor *ds P. Wijchers,* predikant van deze gemeente. Voorts verlenen medewerking de muziekvereniging ,,De Bazuin'' (dir. *H. Vledder),* het gemeentekoor ,,Maranatha'' (dir. *A. Bijleveld).* Het onderwerp van de prediking, n.a.v. Handelingen 3:1-10 luidt: ,,In Jezus' naam''. Gezongen worden psalm 66:1, 2, 6; suppl. 26:1 t.e.m. 5; lied 499:1, 2, 4, 5. De uitzending is om 17.00 uur via de zender Hilversum 2. Voor bijzonderheden verwijzen wij u naar de omroepbladen.

J. A. Brandsma/A. van den Hoef

VROOMSHOOP

VIERING 50 JARIG BESTAAN BAPTISTENGEMEENTE VROOMSHOOP

Zaterdag 28 september stond onze gemeente in de belangstelling van velen, zelfs van de pers. Als gemeente hebben we er al langere tijd naar toe geleefd om alles te organiseren.

Vooraf is er veel werk van gemaakt om een boekwerkje uit te kunnen geven over de 50 jaren van ons bestaan als gemeente. Ons oud-gemeentelid zr. Ina Brouwer-Snippe uit Almelo heeft er een zeer lezenswaardig geheel van gemaakt en met vele foto's verrijkt. Zij heeft er zeer lang aan gewerkt, want vele gegevens voor dit boekwerkje moesten door overleveringen van broeders en zusters en ook van buiten de gemeente ingebracht worden. Een woord van dank aan zr. Brouwer-Snippe is ook hier zeker op z'n plaats, voor al het werk dat zij daaraan heeft besteed.

Zaterdagmiddag is de herdenking feestelijk begonnen met een broodmaaltijd in het Geref. Centrum ,,Irene". Met ± 130 personen waren we bij deze broodmaaltijd betrokken. Vele oud-leden en enkele oud-voorgangers o.a. ds. Kos en ds. Bouritius waren daarbij ook aanwezig. En u kunt zich voorstellen dat het geheel zich voltrok in een gezellige en feestelijke sfeer. Om 19.00 uur was er gelegenheid voor genodigden en belangstellenden raad en voorganger te feliciteren met dit heugelijke feit. We waren toen weer in eigen kerkgebouw. Om half acht begon de speciale dankdienst onder leiding van ds. Pflaum. Muzikale medewerking was er van onze muziekgroep ,,Kleine Kracht" onder leiding van br. M. Kos.

Onze voorganger ds. Pflaum opende deze dienst met een woord van welkom aan allen die gekomen waren en wel in het bijzonder burgemeester en mevr. van Walsum, gemeentebestuur van Den Ham, Herv. gemeente, Geref. kerk, pastoor v.d. Willebrord parochie en de baptistengemeenten van het Gewest Twente. Verder vele afgevaardigden van de Hammerstraat waar ons kerkgebouw staat en zelfs een afvaardiging van een buurtvereniging.

Voor de Baptistengemeente Vroomshoop is er reden tot blijdschap en dankbaarheid voor de afgelopen 50 jaar. De gemeente kan zich rijk noemen door haar stijgende ledental en tevens door het mooie kerkgebouw dat we mogen bezitten, aldus ds. Pflaum.

Maar de grootste rijkdom echter schuilt in het bezitten van de grote schat van de rijkdom in Christus. ,,En het element van het willen delen met anderen van die blijdschap is ook zeer zeker in de Baptistengemeente van Vroomshoop aanwezig."

Een Evangelische gemeente getuigt zo van haar ervaring en groeit door een geweldige liefde voor de bijbel ook in kwaliteit.

Burgemeester A. van Walsum sprak namens het gemeentebestuur van Den Ham en zeide dat men in een identiteitscrisis was gekomen van de hedendaagse samenleving waarbij iedereen de ander wil overstemmen. Temidden van deze polarisatie en herrie wordt de kerk steeds minder gehoord, maar Van Walsum raadde de kerken aan om in alle bescheidenheid en eenvoud verder te gaan. Dan zal er in de toekomst ongetwijfeld naar haar worden geluisterd. Burgemeester Van Walsum wenste ons als gemeente met haar halve eeuw veel geluk en waarin ze goed geworteld is in het Vroomshoopse kerkelijk leven.

Verder spraken enkele oud-voorgangers o.a. ds. Kos en ds. Oldenburger. Ze waren met de gemeente dankbaar en blij, en ze bewaarden goede herinneringen aan Vroomshoop. Oud-gemeentelid en oprichter van de muziekgroep ,,Kleine Kracht" br. P. Kroeze was ook verheugd om weer eens in Vroomshoop te zijn, want hier was het voor hem allemaal begonnen. Namens de Baptistengemeente Westerhaar sprak ds. Agtereek en wenste ons als gemeente Gods zegen toe voor de toekomst.

Van het boekwerkje, dat inmiddels was klaar gekomen ,,Vijftig jaar Baptistengemeente Vroomshoop" werd het eerste exemplaar aan burgemeester Van Walsum aangeboden. De schrijfster, Ina Brouwer-Snippe werd ook nog even in de bloemetjes gezet. Dan was er ook nog een zuster van onze gemeente die een bloemetje werd aangeboden en wel zuster Jes Kroeze-Wind, omdat zij 50 jaar lid was van de gemeente. Zij is de enige overlevende, van de toendertijd gedoopte broeders en zusters. Dit was wel even een ontroerend moment voor de aanwezigen.

De zondag, volgend op de mooie en gezegende dankdienst, mochten we ons verheugen in de twee oud-voorgangers die bij ons waren op deze bijzondere dag.

Ds. Voorhaar bracht 's morgens het Woord van de Heer en 's avonds ds. Van 't Wout. In de morgendienst hadden we de muzikale medewerking van mevr. Kos (piano) en als zangeres mevr. Schaap. Zij zong enkele prachtige liederen. In de avonddienst mochten we ons verheugen in de medewerking van ,,Kleine Kracht", en met hun mooie koren mochten we meezingen en meeklappen. Want er was vreugde, er was dankbaarheid , dat in al die jaren de Heer ons geholpen heeft. In de eerste jaren van de opkomst van de gemeente Daarlerveen, nu Vroomshoop, was het zeer moeilijk te werken, er was veel tegenstand. Maar er is ook met Gods hulp en de liefde die er was onderling, samen met broeder Jan van Loo, veel gedaan om het blijde Evangelie te verkondigen. En het resultaat kan iedereen nu zien. En daarom zijn wij als gemeente, raad en voorganger, zeer dankbaar voor wat het nu geworden is. Dankbaar dat de Heer ons ook aan deze plaats wil gebruiken om tot een lichtend licht te zijn. Zondags komen we twee maal samen om het Woord van de Heer te horen en weer versterkt te worden voor de nieuwe week. De diensten zijn over het algemeen goed bezet, en er komen steeds nieuwe luisteraars. Ook in de week is er weer veel te doen.

Jeugdwerk/bijbelklassen/zusterhulp/zangkoor/muziekgroep ,,Kleine Kracht"/ bidstond en bijbelbespreking onder leiding van onze voorganger (grote opkomst). Zondags de zondagsschool, met verschillende klassen van verschillende leeftijden, en 's avonds samenkomst van de oudere jeugd. U ziet wel, er is veel werk. Maar gelukkig hebben we nog de vrijheid om dit allemaal te kunnen doen.

Broeders en zuster in de lande, wij groeten u allen, als gemeente te Vroomshoop en wensen u allen Gods rijke zegen. Samen voorwaarts in de strijd, met Hem als Krachtbron.

(W. W.)

CONSEQUENT

In een amerikaanse stad werd een verkeersagent er door een toevallige voorbijganger op gewezen, dat hij zijn dienstauto fout geparkeerd had. Bill keek, constateerde de juistheid van de opmerking, pakte z'n boekje, schreef een verbaal en stopte dezer achter de ruitewisser. 's Avonds vervoegde hij zich aan zijn eigen bureau om de boete te voldoen.

Als mensen, met name ook christenen, net zo critisch staan tegenover hun eigen fouten en gebreken, zullen zij minder vaak een ,,bonnetje-met-boetebedrag" voor anderen schrijven.

Jezus had het in zijn dagen over de balk en de splinter. Mensen zien wel de splinter in het oog van hun medemens, maar de balk in eigen oog ontdekken ze niet. Jezus bepleitte toegeeflijkheid. Hij vermaande de mensen niet te oordelen ,,want met de maat waarmee gij meet, zal u gemeten worden".

Paulus drukte het nog iets anders uit. Hij zei: ,,Wie staat, zie toe dat hij niet valle". Het komt allemaal op hetzelfde neer.

Mensen, en ook de gemeente van Jezus Christus, varen er wel bij als zij luisteren naar Jezus. Als zij consequent zijn als Bill.

Uitgave van de Baptisten Gemeenten in Nederland
Redaktie: Mevr. A. W. Lindenborn-de Graaff, ds H. Ploeger, prof. dr. J. Reiling, dr. O. H. de Vries, ds C. van Wier. Alle kopij te zenden aan de eindredakteur ds H. Ploeger, Kraaiensteinlaan 10, 6825 DH Arnhem.
Voor abonnementen en advertenties: Administratie De Christen, Biltseweg 10, 3735 MC Bosch en Duin. Abonnementsprijs bij vooruitbetaling *f* 43.— per jaar, voor abonnees in het buitenland *f* 60.— per jaar.
Administratie: De Vinkenhof, Biltseweg 120, 3735 MC Bosch en Duin, tel. 030-784457 - postgironummer 9260 t.n.v. Unie van Baptisten Gemeenten, Amsterdam. Advertentietarieven op aanvraag verkrijgbaar.

dc DE CHRISTEN
WEEKBLAD VAN DE BAPTISTENGEMEENTEN

BOEKBESPREKING

Billy Graham: DE VIER RUITERS UIT DE OPENBARING. Uitg. Mingus BV, Postbus 108, 3740 AC Baarn. Paperback; 212 pag.; *f* 26,90.

Het gaat in dit nieuwe boek van de bekende evangelist over Openbaring 6, het visioen van de vier paarden met hun ruiters.

Om daarvan een goede uitleg te kunnen geven, gaat de schrijver ook de hoofdstukken 1-5 behandelen. Hij doet dit op de van hem bekende manier: meer meditatief dan verklarend. Hij vlecht vele persoonlijke ervaringen in en verwijst graag naar wat anderen ervaren hebben, en naar hun zienswijze.

In het besproken visioen is de kernvraag: wie wordt bedoeld met de ruiter op het witte paard? Naar de mening van Graham wordt daarmee niet de Here Jezus Christus bedoeld. Neen, het zijn de tegenspelers van Christus! Met deze mening staat Graham niet alleen, maar evenmin is het waar dat alle bijbelverklaarders zijn mening delen.

Hij ziet in de ruiter op het witte paard duidelijk de verleiding, de misleiding. Het zijn de valse christussen die dit paard berijden.

Vanuit deze ingenomen positie belicht hij dan vele verschijnselen in kerk en samenleving, zoals die vandaag de dag waarneembaar zijn. Hetzelfde doet hij met het ten tonele voeren van de andere drie paarden.

Het boek is niet uit de losse pols geschreven. Graham heeft zeer veel exegetisch voorwerk gedaan, en daardoor krijgt de lezer bij voortduring vele malen een verrassend nieuw geluid te horen. Wie zich met het boek Openbaring bezig houdt zal zeker veel kunnen hebben aan dit boek van Graham.

Ploeger

Vervolg van pagina 2

Beroepingswerk

Beroepen te Sittard-Heerlen: P. J. Prijt te Eindhoven, die dit beroep heeft aangenomen. Br Prijt werkt reeds langere tijd in deze gemeente. Hij zet zijn werk in parttime-dienstverband voort.

50 jarig bestaan Rotterdam-Zuid

Zondag 17 november a.s. zal het feest zijn. De morgendienst wordt verschoven naar de middag. Om 14.30 uur begint de herdenkingsdienst, die door br B. Posthumus wordt geopend en door br N. van der Leer wordt besloten, terwijl br P. van der Werf zal spreken. Het zangkoor o.l.v. M. van Hunen verleent medewerking. Ook zal het jubileumboekje van de gemeente worden aangeboden. Om 17.00 uur is de gezamenlijke broodmaaltijd. Om 18.30 uur wordt de musical „Op bergen en in dalen", geschreven door Aad Kik, uitgevoerd. Oud-leden en andere belangstellenden zijn bij alle drie bijeenkomsten welkom. Wie aan de broodmaaltijd wil deelnemen, moet zich echter opgeven bij zr M. de Boer-Kaiser, Vlietweg 77, 2992 GR Barendrecht; tel. 01806-12724. De baptisten kerk staat aan de Jagerslaan 9, ongeveer 10 min. lopen van het Metro-station Zuidplein.

Het eerstkomende Europese Baptisten Congres zal gehouden worden in 1989 in Boedapest. Een daartoe strekkende uitnodiging van de Baptisten Unie van Hongarije werd dankbaar aanvaard.

Door een noodlottig ongeval werd door de Heer thuisgehaald onze broeder

LUITE TEN WOLDE

op de leeftijd van 57 jaar.

„Vreest niet, want ik heb u verlost, ik heb u bij uw naam geroepen, gij zijt Mijn".

Baptistengemeente Emmen

Op 81 jarige leeftijd werd na een moedig gedragen ziekte thuisgehaald onze zuster

KORNELCIE NIJKEUTER

echtgenote van Jan Nijkeuter.

„Zalig die in de Heer sterven".

Baptistengemeente Emmen

Op de leeftijd van 71 jaar is door haar Heer en Heiland thuisgehaald onze zuster

GRIETJE DIJKHUIZEN-ROETERS

Delfzijl, 3 oktober 1985.

Baptistengemeente Delfzijl

dc DE CHRISTEN
WEEKBLAD VAN DE BAPTISTENGEMEENTEN
100e jaargang - nummer 43 - 1 november 1985

Omdat mensen belangrijk zijn

H. Ploeger

Honderden organisaties, wellicht zelfs duizenden, zijn in ons land en in andere landen opgericht tot welzijn van medemens. De vereniging tegen kindermishandeling evenzeer als een actiegroep die zich het lot van verkrachte vrouwen aantrekt. Vakbonden evenzeer als drankbestrijdersorganisaties. Huurdersverenigingen en organisaties voor de opvang van daklozen/thuiszoekenden, de bond voor oorlogsslachtoffers en de vereniging tot heil des volks, zij alle zijn eenmaal opgericht omdat mensen vonden dat mensen belangrijk zijn.

Er zijn christenen die deze belangstelling voor de mens overdreven en geestelijk ongezond vinden. Zij menen dat God op de achtergrond raakt (iemand zei in dat verband eens: wat heb je aan God die zich op de achtergrond láát dringen?). Dat de mens - ook in de kerk, in de gemeente - de allesoverheersende figuur wordt.

Natuurlijk kan de nadruk in de gemeente zozeer op de mens en zijn aard en zijn behoeften en zijn wensen gelegd worden, dat er voor de heilsverkondiging geen ruimte meer blijft. Christenen kunnen zozeer in maatschappelijke bezigheden en maatschappelijke welzijnszorg opgaan dat ze de Boodschap vergeten. Maar dat is niet lang vol te houden!

De gemeente leeft van het evangelie, van de heilsboodschap Gods. Van de genadeverkondiging. Van de mededeling dat God zó lief de wereld gehad heeft dat Hij zijn enige Zoon gezonden heeft, om te sterven, om onder te gaan, om op te staan, opdat een ieder die dát gelooft, eeuwig zal leven.

Mensen zijn belangrijk. Rijk aan belangen. Soms kennen zij hun belangen niet. Soms weten mensen niet wat hun belangen zijn, wat hun belangen kan dienen. De Here Jezus klaagde eens over Jeruzalem en smeekte dat zij tot het inzicht zou komen wat tot hun vrede diende. Maar zij zag het niet.

Mensen zijn belangrijk omdat GOD dat gezegd heeft. Omdat GOD dat duidelijk heeft gemaakt. Is het ooit in te denken dat God zijn Zoon gegeven zou hebben als Hij de mensen niet liefhad? Is het ooit in te denken dat God de mensen zou liefhebben, als Hij niets in hen zou zien? Anders gezegd: Als God zich op de een of andere wijze niet in de mens zou herkennen? Zijn mensen niet naar Zijn beeld en gelijkenis geschapen? Zeker, de kroon der schepping is in het slijk terecht gekomen. Maar de mens is wel kroon der schepping gebleven. De mens is het enige wezen in heel de schepping dat kan wat God kan: de mens kan spreken, kan antwoord geven. De mens is geen kopie van God, ook niet in zijn spreken, maar de mens is door Godzelf tegenover Zich geplaatst. De mens is het enige wezen in de schepping dat aanspreekbaar is, dat ,,in antwoord'' kan leven, dat ,,in antwoord op uw vragen'' kan leven.

De mens is het enige wezen dat ,,met betaald antwoord'' kan leven. Want de mens is gekocht en betaald, door het bloed van de Here Jezus Christus. Hij stierf voor de zonden der ganse wereld. De zoendood van de Heiland was niet voor een groep, een bepaalde categorie, maar voor allen.

Samenvattend zeggen we dan: de mens is belangrijk omdat God de schepper is van elk leven, en omdat Jezus Christus voor elk menselijk schepsel gestorven is.

In beide zaken wordt duidelijk dat God beslag legt op het leven van de mens. Hij beschouwt Zich als eigenaar van de mens. De mens komt Hem toe, en niemand anders.

Dit zo zijnde, zeggen we: de mens is belangrijk. Vanuit dit gegeven wordt de opdracht tot getuigen, tot evangelisatie, duidelijk. Het gaat om Gods schepselen. Vanuit dit gegeven wordt ook de inzet duidelijk voor de mensen. Wie slavernij, onderdrukking, uitbuiting, drank- en drugsverslaving, kindermishandeling, onderwaardering van de vrouw, en vele andere dingen bestrijdt, is bezig met op te komen voor de mens. Niet primair de mens als zondaar - ook dát komt in het vizier - maar de mens als schepsel Gods, als kandidaat voor het koninkrijk der hemelen.

DEZE WEEK

OPENINGSBIJEENKOMST 105de ALGEMENE VERGADERING

Het is in de loop der jaren wel gebleken hoe moeilijk het is enige variatie aan te brengen in het programma van de openingsbijeenkomst van een AV. Dat bleek in Winschoten op woensdagavond 23 oktober j.l. ook weer. Toch beleef je zo'n openingsbijeenkomst niet als een herhaling van het vorige jaar. Het is een andere zaal, het zijn andere medewerkers. Maar dát is het ook niet. Het is veel meer het gevoel van ,,fijn dat het zover is'' dat afgevaardigden en gasten in een blijde stemming bijeen doet zijn. Het wás dan inderdaad zover. Wie in de schouwburgzaal van De Klinker een plaatsje zocht - dat waren er toch zeker zo'n 500 - werd begroet met de klanken van Elad, het muziekkorps van de gemeente te Muntendam, o.l.v. br Verkiel. Men had dus leentjebuur gespeeld. Trouwens, dat had men nóg een keer gedaan, want het zangkoor van Stadskanaal-Zuid was opgegaan in het zangkoor van Winschoten; dat klonk bijzonder goed; soms m.m.v. Elad. Br. W. Kos, vice-voorzitter van de Unie-Commissie, had de leiding. Sprekers waren allereerst br W. Stuut namens de ontvangende gemeente. Hij memoreerde dat de AV voor het eerst in de geschiedenis door Winschoten is ontvangen. Voorts vermeldde hij met dankbaarheid dat het uniewerk in Winschoten leeft; getuigen daarvan zijn de bijdragen der gemeente aan de diverse takken van arbeid. Maandelijks worden deze bijdragen overgemaakt, en br Stuut spoorde de gemeenten aan, eveneens zo te handelen.

Burgemeester Koek van Winschoten - een plaats met ruim 20.000 inwoners - deed opnieuw zijn best zijn stad te ,,verkopen'' (hij deed dat 's middags toen de UC ten gemeentehuize werd ontvangen). We ondersteunen graag zijn pogingen, want heel Oost-Groningen is gedupeerd door een groot gebrek aan arbeidsplaatsen, terwijl de bevolking bewezen heeft met inzet en intelligentie begiftigd te zijn.

Ds Witteveen sprak namens de plaatselijke raad van kerken, waaraan de Winschoter gemeente deelneemt. Hij wenste namens de plaatselijke kerken de AV gezegende dagen. Met dankbaarheid kan voorts vermeld worden dat vele AV-gangers bij leden van verschillende kerken konden worden gehuisvest.

De rede van de voorzitter van de UC, br J. Schouten ter opening van de 105de AV, hebt u vorige week reeds kunnen lezen. Ter AV werd donderdagochtend ons blad van 25 oktober uitgereikt, zodat de AV-gangers deze rede nog eens konden overlezen.

Tenslotte gaan mensen dan naar huis, na vele handen van oude bekenden geschud te hebben. Ook die van nieuwe bekenden. Want op een Av zie je heel wat gezichten!

P.

DE 105de AV
DE EERSTE DAG

J. Reiling

Een AV is eigenlijk net een groot schip dat de kade verlaat en de waterweg opgaat. Het schip beweegt eerst bijna helemaal niet en pas langzaam merk je als passagier dat je van wal gestoken bent. De AV begint zoals al onze bijeenkomsten beginnen: we zingen een lied en luisteren naar een gedeelte uit Gods Woord en een korte toespraak naar aanleiding van dat gedeelte en enkele broeders gaan voor in gebed. Dan zingen we nog een lied en pas daarna merken we dat we aan de jaarlijkse AV-toer zijn begonnen. De voorzitter van de Unie-Commissie staat op en neemt het stuurwiel in zijn vaste hand, de secretaris deelt mee dat hij ook gerechtigd is om dat te doen want 215 van de 220 stembiljetten vermeldden zijn naam. Dat is 97.5 % van de stemmen, een percentage dat doorgaans alleen bij niet-democratische verkiezingen wordt bereikt. De voorzitter weet zich dus in ieder geval gesteund door vrijwel alle gemeenten. Hij zal het stuurwiel met vaste hand blijven hanteren tot vrijdagmiddag kwart over vijf.

Dan komt het jaarlijkse ritueel van de presentielijst. 220 Afgevaardigden en 48 adviserende leden hebben die getekend. Er is een tweede opneming van de lijst nodig want vervolgens worden de gemeenten in Kampen en Lelystad in de Unie opgenomen. Hun afgevaardigden tekenen de presentielijst die nu 224 afgevaardigden vermeldt. Twee posten van twee gemeenten, resp. Zwolle en Harderwijk, zijn uitgegroeid tot zelfstandige gemeenten en nu in de kring van de Uniegemeenten opgenomen. Een teken van leven en een teken van hoop. Nadat nog twee broeders uit IJmuiden zich hebben laten strikken voor de notulencommissie is het AV-schip zover van de kade gekomen dat iedereen beseft: nu gaat het beginnen.

Negentien

De eerste etappe bevat negentien voorstellen van organisatorische aard. Ze zijn afkomstig uit de gemeenten. De meesten stonden verleden jaar ook al op het programma maar werden toen om des tijdswille niet behandeld. In het afgelopen jaar zijn deze voorstellen nog eens bekeken door een kleine commissie maar het bleek toch onvermijdelijk ze nu weer op de agenda te plaatsen en dus ook te behandelen.

Een belangrijke motie van orde leidde tot afvoering van twee voorstellen die een principiële verandering in de structuur van de Unie tot gevolg zouden hebben. Belangrijk was deze motie vooral door de overweging die tot de motie leidde. Verwacht mag worden dat de UC op de volgende AV zal komen met een discussienota waarin mogelijkheden met betrekking tot de structuur van de Unie zijn aangegeven, zodat dan de koers voor verdere besluitvorming kan worden bepaald. Van de zijde van de UC werd dit niet tegengesproken en daarmee is deze nota met vette letters geplaatst in het huiswerkboekje van de UC. Dit jaar scheelde het de behandeling van twee voorstellen die zeker een uitvoerige discussie vereist zouden hebben. Dat bleek in de loop van de vergadering ook hard nodig want het kostte op de vrijdagmiddag toch al moeite genoeg om de eindstreep op de agenda te halen.

Het werd een lange tocht door de overgebleven voorstellen heen. De meeste voorstellen betroffen kleinere bijstellingen in het huishoudelijk reglement of in het reglement van orde van de AV. Ik zal ze niet stuk voor stuk noemen. De voorstellen die werden aangenomen zullen ongetwijfeld binnenkort officieel worden gepubliceerd. Wie dat wil kan dan een vergelijking maken tussen de ingediende en aangenomen voorstellen en zal merken dat er slechts een paar werden aangenomen. Afgevoerd werd ook nog een voorstel om te komen tot een suppletiefonds voor de voorgangerssalarissen zodat ook kleinere gemeenten een eigen voorganger zouden kunnen hebben.

Aangenomen werd wel een voorstel van de gemeenten te Leiden en Utrecht-Noord dat niet op regels gericht was. Het luidt als volgt: ,,De UC neemt op de kortst mogelijke termijn het initiatief tot en zij geeft leiding aan een proces van bezinning in de gemeenten en de Unieorganen op het wezen en de arbeid der Unie, waardoor de geestelijke eenheid binnen de Unie versterkt en een samenhangend beleid bereikt wordt''.

Het voorstel omschrijft ook nog de stappen die dit proces van bezinning zal moeten kennen. De UC verklaarde zich bereid de uitvoering van dit voorstel op zich te nemen. Opnieuw een opdracht met vette letters in haar huiswerkboekje.

Voortzetting

De eerste zitting van de AV duurt van half 9 tot 10 uur. Na de koffie volgen de sectievergaderingen. Vanwege de omvangrijke agenda van de plenaire zitting was aan het begin van de middag een uurtje afgeknabbeld van het conferentiegedeelte. Van 2 tot 3 uur waren we weer bij elkaar voor de behandeling van de organisatorische voorstellen. Toen de klok drie uur wees waren we er nog niet door: de rest werd verwezen

OVER DE VERHOUDING TUSSEN CHRISTENEN EN JODEN

DE A. V.-CONFERENTIEMIDDAG

Verschillende nederlandse protestantse kerken, de roomskatholieke kerk en de vereniging van messiasbelijdende Joden hebben elkaar gevonden in het Interkerkelijk Contact Israël (I.C.I.). Doeleinden die het I.C.I. nastreeft zijn:

- informatie aan christenen geven over het jodendom
- het gesprek met Joden
- bestrijden van elke vorm van antisemitisme.

Namens de Unie nemen de voorgangers G. H. W. Pflaum en S. P. van der Steen deel aan de werkzaamheden van het I.C.I. Op de A.V.-conferentiemiddag hield br. Pflaum een inleiding over de verhouding tussen christenen en Joden. Onderstaand vat ik zijn betoog en de daarop volgende discussie in hoofdlijnen samen.

uit elkaar gegroeid

Het N.T. is ondenkbaar zonder het O.T. Jezus was een Jood. De Messias van Israël is het Hoofd van de christelijke gemeente. De eerste gemeente (te Jeruzalem) was een gemeente van Joden-christenen.

Wie deze feiten nuchter onder ogen durft te zien, kan zich nauwelijks voorstellen dat christenen en Joden in 2000 jaar zó uit elkaar zijn gegroeid dat het in de jaren 1933-'45 in een beschaafde christelijke natie tot georganiseerde jodenmoord kon komen. Terecht moet in het verband van deze tragedie onderscheid gemaakt worden tussen ,,aanhangers van het christendom" en ,,wedergeboren christenen". Maar met dit onderscheid kunnen wedergeboren christenen (waaronder ook baptisten) in het gesprek met Joden hun handen niet in onschuld wassen. In het algemeen gesproken hebben ook zij hun stem niet in een duidelijk protest durven te verheffen!

Hoe konden de moeder (Israël) en de dochter (de gemeente) zo uit elkaar groeien? Hoe hebben de oudste broer (Israël) en de jongste (de gemeente) zo in onmin met elkaar kunnen leven? Hiervoor zijn theologische redenen aan te geven: De christelijke gemeente uit de heidenvolkeren is gebouwd op het fundament van het geloof in het volbrachte werk van Christus. Het jodendom daarentegen bouwt op het eigen werk van wetsvervulling. Maar dat de christelijke dochter in de loop der geschiedenis de joodse moeder heeft bespot, gediscrimineerd en vervolgd is en blijft een zonde in Gods familie.

christenen zoeken kontakt

In de laatste veertig jaar zijn het groepen christenen, die het initiatief nemen tot een ontmoeting tussen christendom en jodendom. Joden reageren afwachtend, maximaal welwillend; de wonden zijn diep! Het christelijk initiatief tot gesprek komt enerzijds voort uit het verlangen om in eigen christelijk geweten klaar te komen met de tragedie van de holocaust, en anderszijds uit een groeiend bewustzijn van de verworteling van het christelijk geloof in het geloof van Israël. Het is opvallend dat veel bewust levende christenen die in hun geloof moeite hebben met de traditionele christelijke dogma's, een geestelijke heroriëntering zoeken in de bestudering van de joodse wortels van het christelijk geloof.

Joden moeten Joden kunnen blijven

De christelijke zending onder Israël heeft veelal gepoogd Joden te bekeren tot de traditie van de christelijke gemeente uit de heidenvolkeren. Een geestelijk imperialisme is de gemeente tegenover Israël nooit vreemd geweest: Eerst heeft de christelijke gemeente zichzelf tot het ,,geestelijk Israël" uitgeroepen, en daarna heeft zij in zendingsactiviteit individuele Joden tot ,,gewone christenen" proberen te maken. Het laatste blijkt steeds meer een onmogelijkheid. Ook als christen is een zoon van het uitverkoren volk iemand anders dan een autochtone inwoner van Groningen die tot bekering komt. Met name in de kring van ,,Messiasbelijdende Joden" benadrukken Jodenchristenen hun eigen onopgeefbare joodse identiteit als christen.

christelijke rol in het midden-oosten-conflict

In het israëlisch-arabisch conflict neemt een getuigende christelijke gemeente een heel delikate positie in. De gemeente die haar geestelijke afkomst niet verloochent, weet zich verbonden met de staat Israël. Tegelijk weet zij zich verbonden met de Arabieren, alleen al hierom dat de meeste israëlische christenen Arabieren zijn! Het christelijk getuigenis in Israël dient te bestaan in een liefde voor Arabieren, en omgekeerd in een liefde voor Arabieren die niet op rekening komt van liefde voor Israël.

Br. Pflaum eindigde met een warme aanbeveling van de uitgaven van het I.C.I. Geheel in overeenstemming hiermee moest ook dit verslag eindigen met het adres waar meer informatie verkregen kan worden: I.C.I., Postbus 202, 3830 AE Leusden.

O. d. V.

---

naar de vrijdagmorgen.

Verkiezingen

Aan het eind van de eerste zitting werden de resultaten van de verkiezingen bekend gemaakt. Het betrof in hoofdzaak herverkiezingen. Niemand wordt tegenwoordig meer bij enkele kandidaatsteling herkozen. Natuurlijk werden allen die herkiesbaar waren ook herkozen, maar het is een vermelding waard dat die herverkiezingen altijd gebeurden met meer dan 95% van de stemmen, in verschillende gevallen zelfs met 100%. Daaruit spreekt een groot vertrouwen.

Summa summarum: wij hebben ons als Uniegemeenten de taak gesteld ons grondig te bezinnen op onze doelstellingen, onze eenheid en onze organisatie. Aan de Unie-Commissie is daarbij een voortrekkersrol toebedeeld. Wij wensen deze broeders en zusters veel visie en veel initiatief toe bij het vervullen van deze taak.

DE AVONDMAALSVIERING

Zij, die beweren dat de avondmaalsviering tijdens een AV het onbetwiste hoogtepunt is, hebben gelijk. Hoewel het soms moeite kost de tegenstellingen die in vergaderingen naar voren komen, en die niet altijd even vriendelijk worden verwoord, te vergeten, besef je toch dat je bij elkaar hoort. Dat je vrijwillig voor elkaar gekozen hebt. Dat je - hoe dan ook - een geschenk bent aan elkaar.

In zijn verkondiging naar aanleiding van het loflied op Christus uit Philippenzen 2 wees br Gerritsen, sinds enkele weken voorganger van de gemeente te Winschoten, daar ook op. Hij benadrukte dat er altijd verscheidenheid geweest is in de gemeente van Jezus Christus. Dat kom je in het nieuwe testament al tegen. De vraag is: hoe ga je met deze verschillen en verscheidenheid om? Als wij in de gezindheid van Christus met onze verschillen omgaan, moet alles wijken, want voor de gezindheid van Christus kan niets standhouden. Jezus Christus vernederde zich; Hij ging neer, bij de voetwassing, aan het kruis, in het graf. Maar Hij overwon, stond op, leeft. Zijn rijk zal komen. Wij mogen tot de tafel van het nieuwe verbond komen, waar deze Christus zich aan ons wil meedelen.

De viering was indrukwekkend, bemoedigend, stil makend, dankbaarheid uitstralend.

Een mannenkwartet uit Veendam, en de zanggroep Blijde Geluiden uit Muntendam omlijstten het geheel zinvol. Het aantal deelnemers schat ik op 700. Dat betekent dat velen uit de omliggende gemeenten gekomen waren om te belijden: Indien wij dan van Christus zijn, zo zijn wij broeders en zusters.

P.

ALGEMENE VERGADERING 23-25 OKTOBER 1985 TE WINSCHOTEN

enkele indrukken, opgedaan tijdens de vergadering van sectie A

AAN ALLE BELEID HANGT EEN PRIJSKAARTJE

Het zij vooropgesteld, het was geen moeilijke vergadering. Br A. de Vries, die voor het eerst een sectievergadering leidde, hoefde nergens in te grijpen. De afgevaardigden hadden er ook echt zin in. Van het spreekrecht maakten meerderen gebruik. Maar het ging beheerst.

De Christen
Wat uw weekblad aangaat: noch over het jaarverslag, noch over de financiën van het verleden, noch over de begroting voor 1986 werd enige vraag gesteld. Wellicht waren de beide redacteuren daardoor met stomheid geslagen; zij maakten tenminste geen gebruik van de mogelijkheid om nog het een of ander te zeggen.... De voltallige redactiecommissie werd herkozen.

Zending
De mededeling in het jaarverslag dat de studiegroep over buitenlandse medelanders was opgeheven, werd door een aantal gemeenten betreurd. Dat is te begrijpen, vooral als het komt van gemeenten die veel bemoeiingen hebben met leden van zog. minderheidsgroepen in onze samenleving. Uit de besprekingen kwam ook zonneklaar naar voren dat onze gemeenten graag willen weten wat de visie van de UZC op zending-vandaag is. Daarom moet er een beleidsnota komen. Maar aan alle beleid hangt een prijskaartje, merkte een afgevaardigde op. Met andere woorden: je kunt zoveel beleidsnota's publiceren als je wilt, als het geld om uitgestippelde beleidslijnen in te vullen ontbreekt, kun je het wel vergeten.

Het zou onjuist zijn te menen dat onze gemeenten alleen bezig zijn met deelneming in zendingsarbeid via de Unie-Zendings-Commissie. Verschillende (verscheidene?) gemeenten ondersteunen zendingswerk buiten onze Unie-gemeenschap om.
Tot lid van de UZC werd zr Lindeman-Kolbe, Oosterbeek gekozen, die zr Van Dam-Deursen, Sneek, opvolgt.
In zijn slotwoord benadrukte de UZC-voorzitter, br Posthumus, de dank van de UZC voor veler meeleven en geven. De postzegelactie werd in aller aandacht aanbevolen. Maar ook de nood van vele christenen op de zendingsvelden, die de vijandschap van vooral moslims soms heel duidelijk aan de lijve ondervinden.

Evangelisatie
Het was te verwachten dat de discussies zich op twee punten zouden concentreren: op de noodzaak om rechtstreekse evangelisatie-arbeid mogelijk te maken, b.v. door verlening van subsidies aan (kleinere) gemeenten, die vaak in volkrijke gebieden hun taak hebben, en op De Zaaier. Met dit evangelisatieblad - één der oudste van ons land, zoniet het oudste- gaat het niet goed. De inhoud is aktueel, afgesteld en afgestemd op mensen die van het evangelie vervreemd zijn, de vormgeving zou prettiger aandoend kunnen zijn, áls er meer geld beschikbaar zou zijn. Maar..... een neergaande oplaag werkt kostenverhogend en dwingt dus tot kostenbesparing, waardoor de kwaliteit van het uiterlijk achteruit en de oplaag onderuit gaat. Een stijgende oplaag is het juiste antwoord van baptist Nederland!

Een inspirerend betoog van de voorzitter, br S. A. Wijchers (senior dus), maakte indruk. Zijn boodschap kwam hierop neer: het zijn de gemeenten die bepalen wat de ECU kan doen. Maar het gaat niet alleen om geld. Het gaat om de persoonlijke inzet van alle leden van alle gemeenten.

Tabitha
Deze - diaconale - stichting doet nog steeds veel goed werk, en maakt nog steeds veel goed werk mogelijk. Plannen voor de bouw van een derde tehuis in Amsterdam zijn in een vergevorderd stadium. B & W van die stad zijn zeer voortvarend in dit opzicht. Twee mededelingen van de voorzitter, br H. Bijleveld, werkten opluchtend: het voormalige Tabitha pand aan de Badhuisweg te Scheveningen is nu definitief verkocht aan de gemeente 's-Gravenhage, en het pand waarin Tabitha-Lunteren was gehuisvest, is eveneens verkocht.

P.

WEL IN WEE IN SECTIE B

Opvallend was het duidelijk veel inhoudelijker karakter van deze vergadering ten opzichte van de plenaire zittingen.
De N.B.J.B. vertelde terug te kunnen zien op een geslaagd experiment, de jongeren-A.V., een éénmalig gebeuren, naar zij zeiden. Verslaggeving hierover vonden we in Info no. 9 die in de N.B.J.B. stand voor ieder te krijgen was. Overigens: een uitgebreid verslag van deze Jongeren-A.V. wordt binnenkort toegezonden aan: alle aanwezigen van de J.A.V., de secretarissen van de gemeenten, de contact-adressen van de R.J.C. afdeling.
De N.B.J.B. gaf ons een boodschap door: Gaan jullie problemen en zorgen niet uit de weg, dan behoeven wij er later niet mee opgescheept te worden. Schuif ze niet voor u uit, maar werk hard aan goede oplossingen.

De N.B.J.B. kreeg ook een boodschap mee: Willen jullie er bij de planning van je activiteiten rekening mee houden dat het doel daarvan is dat jonge mensen tot een echte keuze voor de Heer komen.
Lied 479: ,,Weest paraat N.B.J.B.-ers", bedoeld als een geste naar de Jeugd, werd vooral door de vorige generatie N.B.J.B.-ers nog met enthousiasme gezongen. Het strijdlustige karakter van dit lied vindt bij onze jongeren minder weerklank.
Toen het Jaarverslag van de C.v.d.O. aan de orde werd gesteld manifesteerde zich ook in deze vergadering de deining die ontstaan is rond de eind-scriptie - een ,,schoolwerkstuk" - van Rolf Venema. Het nare was dat meerdere mensen ter vergadering niet eens bekend waren met de inhoud hiervan. Wel werd duidelijk dat het moeilijke probleem ,,Homofilie" mensen intens beroert en zo gevoelig ligt dat men er (nog?) niet aan toe is erover te denken of te spreken.
Er waren sprekers, die de bezorgdheid van hun gemeente over de juistheid van de beslissing van de C.v.d.O. t.a.v. de beroepbaarstelling van br. Venema naar voren brachten.
Anderen realiseerden zich het sneeuwbaleffect van deze zaak en vroegen zich af of het eerlijk is aan een mening weergegeven in één werkstuk zoveel gewicht toe te kennen dat deze broeder er de rest van zijn leven door achtervolgd wordt.
Br. Pflaum verklaarde dat de Commissie haar beslissing naar beste weten en gelet op het totaalbeeld dat ze van br. Venema had, genomen heeft en daar nog steeds achter staat.
Onze gemeenten, zo zei hij, hebben een tweeledig doel: enerzijds bieden ze een schuilplaats waar we kunnen ontvluchten aan de complicaties en onveiligheid van de wereld, anderzijds is het juist zo dat we voor deze wereld een woord hebben, het Woord. Daarom moeten we met deze wereld in gesprek blijven en meehelpen oplossingen te zoeken voor maatschappelijke en sociale problemen. In die spanning zullen we altijd staan.

Ans Lindenborn

RECTIFICATIE

Radiodienst op 3 november
Op 3 november zal een kerkdienst van de gemeente te Enschedé door de radio worden uitgezonden. Daarin gaat voor ds P. Wijchers, predikant van deze gemeente. Voorts verlenen medewerking de muziekvereniging ,,De Bazuin" (dir. H. Vledder), het gemeentekoor ,,Maranatha" (dir. mevr. A. Pol-Terlouw), het jeugdkoor der gemeente (dir. A. Bijleveld). Het onderwerp van de prediking n.a.v. Handelingen 3:1-10 luidt: ,,In Jezus' naam". Gezongen worden psalm 66:1, 2, 6; suppl. 26:1 t.e.m. 5; lid 449:1, 2, 4, 5. De uitzending is om 17.00 uur via de zender Hilversum 2. Voor bijzonderheden verwijzen wij u naar de omroepbladen.

Verhuisd kand. R. Venema, woont thans Korenbloemstraat 23, 3434 EA Nieuwegein, tel. 03402-62367.

DE MIDDAG VAN DE OPLEIDING

De vrijdagmiddagvergadering van de A.V. was zonder twijfel de meest spannende. Toen kwamen de stukken van de Comm. voor de Opleiding aan de orde. Het zal de lezer bekend zijn dat de voorgangersopleiding het meest omstreden stuk uniewerk is. Veel gemeenten hebben vragen over de plaats van het seminarium binnen onze geloofsgemeenschap. Verschillenden hebben ernstige kritiek. Sleutelwoorden zijn hier ,,bijbelgetrouw'' en ,,passen bij het geloofsklimaat van de gemeenten''.
Als gevolg van een wijziging in het vergaderschema kreeg ondergetekende ongewild deze agendapunten te verslaan. Als docent aan het seminarium was hij geen neutraal toehoorder. Ik beloof u in de verslaggeving mijn best te doen objectieve distantie te betrachten, en hoop dat de onvermijdelijke subjectieve betrokkenheid bij u als warmte zal overkomen.

gesprek en vertrouwen
De C.v.d.O., het curatorium en de docenten hadden de A.V. in een beleidsnota de grondslag en de doelstelling van de voorgangersopleiding ter bespreking aangeboden. Hiermee wilden de betrokkenen tegenover de gemeenten open kaart spelen en het vertrouwen vragen om op de ingeslagen weg verder te kunnen gaan. Uitdrukkelijk werd verklaard dat een aanvaarding van de beleidsnota niet een accoordverklaring betekent die het einde van het gesprek over de opleiding inhoudt. De nota wil een intentieverklaring van de kant van de opleiders zijn, die uitnodigt tot een voortgaand gesprek, in een sfeer van vertrouwen. De nota werd na een lange en soms emotionele discussie aanvaard met 163 tegen 30 stemmen.

de Schrift
Volgens de aangeboden nota is de grondslag van de opleiding dezelfde als die van de gemeente, nl. Jezus Christus. De Schrift is de enige bron om Christus te kennen en de enige norm om dit kennen voortdurend te toetsen.
Ter vergadering ging de discussie bijna uitsluitend over het tweede deel van de grondslag, nl. de Schrift. Verontruste afgevaardigden wilden weten wat de indieners van de nota nu precies over de bijbel leren. Iemand vroeg hoe hij de zin moest lezen ,,...de bijbel, het Woord van God, geworden door de Heilige Geest...''. Kenmerkend voor de aard van de verontruste kritiek op de opleiding was zijn vraag: ,,Maar de bijbel *is* toch het Woord Gods, en is dat niet in de loop van de geschiedenis *geworden?!*''
M.i. wringt hier de schoen tussen het seminarium en verschillende gemeenten en hun voorgangers. Is de bijbel een massief blok openbaring en goddelijk gezag, rechtsstreeks uit de hemel afkomstig, in zijn gezag en openbaring onafhankelijk van de vroegere tijd van te boekstelling en van onze tijd van horen en lezen? Of is de bijbel zoals wij die nu kennen tot stand gekomen in de geschiedenis van Israël en van de eerste gemeenten, waarin de Geest óók gebruik heeft gemaakt van historische omstandigheden en menselijke reacties?
Wie kiest voor het eerste, kiest in een opleidingssituatie voor het met gezag overdragen van waarheden en zekerheden. Wie het houdt op het tweede antwoord, kiest in een voorgangersopleiding óók voor het aankweken van persoonlijk inzicht en schept ruimte voor eigen vragen. Uit de antwoorden van rector en voorzitter van de C.v.d.O. werd duidelijk dat het seminarium kiest voor het tweede model, binnen het kader van een zorgvuldige pastorale begeleiding van studenten in dit spannende proces van kennis en inzicht verwerven.

geen dogmatisme
Afgevaardigden van gemeenten die kritische vragen aan de C.v.d.O. stelden, riepen de vergadering op om biddend rond de opleiding te staan. In dezelfde lijn lag de opmerking van anderen om in deze onzekere tijd onze zekerheden niet te zoeken in dogmatische uitspraken over Schrift en schriftgezag.
Kijkend naar de uitslag van de stemming over de beleidsnota is het mijn inschatting dat de A.V. het broederlijk gesprek in een sfeer van vertrouwen en geestelijke verbondenheid verkozen heeft boven het dogmatisch debat.

de financiën
Rond de opleiding bestaat niet alleen een vertrouwenscrisis maar ook een financiële crisis. Het tweede heeft ongetwijfeld voor een groot deel met het eerste te maken. Wegens tijdgebrek is de financiële problematiek niet uitvoerig aan de orde gekomen. Wel zijn er door afgevaardigden ter zake doende opmerkingen gemaakt: Kun je de mensen van de opleiding een theologisch gesprek met kritische gemeenten laten voeren in een sfeer van financiële onzekerheid? Kan de opleiding niet beter geheel of gedeeltelijk uit de algemene middelen bekostigd worden? Een eenzijdige budgetaire bezuiniging mag geen beleid zijn van een geloofsgemeenschap! Activering van de door de C.v.d.O. opgelopen tekorten zou de nekslag voor het seminarium zijn! Een gemeente had becijferd dat *f* 10,— per baptist per jaar het einde zou betekenen van alle financiële perikelen rond het seminarium. Na afloop van zijn betoog ging een afgevaardigde van de bewuste gemeente naar de groene bestuurstafel en deponeerde daar evenveel tientjes als de gemeente aan afgevaardigden in Winschoten had!

Winschoten: voortreffelijk!
Aan het einde van de lange en inspannende vrijdagmiddagvergadering werden de organisatoren van de A.V. in de bloemen gezet en bedankt. Een terechte hulde. De gemeente Winschoten heeft de A.V. uitstekend ontvangen en verzorgd.

O. d. V.

3e EN 4e PLENAIRE ZITTINGEN

Vergadertechnisch zijn deze zittingen uiterst moeilijk. Ik kan u er onmogelijk een verslag van geven. Persoonlijk heb ik het gevoel dat de tijd die besteed wordt (moet worden?) aan allerlei detailkwesties niet in de juiste verhouding staat tot de tijd die nodig is voor belangrijke zaken.
Het woord ,,Reorganisatie'' is gedurende de vergadering meerdere malen genoemd, maar dienaangaande zijn nog geen besluiten genomen.
Wel aangenomen is het voorstel van Leiden en Utrecht-Noord om te komen tot een proces van bezinning in de gemeenten en de Unieorganen op het wezen en arbeid der Unie. Het gaat hier om ,,reorganisatie van binnenuit'', beginnend bij de kern, ons geestelijk functioneren in deze wereld als gemeente, als gewest, als Unie van Baptisten Gemeenten in Nederland.
Dit voorstel is aangenomen met 190 stemmen voor en 14 tegen.

Ans Lindenborn

dc nieuws mededelingen actueel

Beroepingswerk
Aangenomen naar Vriescheloo: S. A. Wijchers te Workum-Makkum.

Ekke de Haanstraat
Het gemeentebestuur van Heerenveen heeft besloten een aantal straten in het wijkverbeteringsproject De Schans te vernoemen naar voormalige wethouders van de gemeente. Tot hen behoort ook wijlen br Ekke de Haan, die Heerenveen vele jaren als wethouder diende, tot hij burgemeester van Beerta werd.
Het zal zr De Haan en de kinderen opnieuw doen beseffen dat hun man en vader een bijzonder man was: niet in de eerste plaats een politicus, maar een christen en een gemeenteman. Moge ook onze gemeenschap deze broeder met dankbaarheid blijven gedenken.

Rectificatie
Het artikel op pagina 2 van het nummer van 25 oktober j.l. had tot titel: De dood als overgang. De opmerkzame lezer heeft vastgesteld dat dat De doop als overgang had moeten zijn.

Verkiezingen
Het dagelijks bestuur van de Commissie der Unie is ongewijzigd gebleven:
voorzitter: J. Schouten
vice-voorzitter: W. Kos
algemeen adjunkt: A. Niessink
leden: A. M Nederlof-Grobben
A. de Vries
tot lid van de Unie-Zendings-Commissie werd gekozen zr Lindeman-Kolbe te Oosterbeek;
tot lid van de Unie-Commissie werd gekozen br A. R. Schaap te Buitenpost.

ecu allerlei

GEROEPEN WORDEN EN GEZONDEN WORDEN

,,Hier ben ik, zend mij''. Weinig gelovigen zullen de moed hebben om dat Jesaja na te zeggen als de Heer hem vraagt: Wie zal Ik zenden en wie zal voor Ons gaan?' (Jesaja 6).
Natuurlijk, God heeft Jesaja tot profeet geroepen en daarom eerst gereinigd van zijn zonden. Maar dan nòg blijft staan dat Jesaja niet onder dwang gezonden wordt, doch zelf mag antwoorden: Hier ben ik, zend mij. Dat is kenmerkend voor zending en evangelisatie. Er *moet* gesproken worden in de naam van de Heer. Toch bouwt God het element in van de vrijwilligheid, wij kunnen het alleen van harte doen als wij het ook zelf willen.
De bewustwording van je roeping om ook gezonden te worden is vaak een groeiproces. In de eerste fase is ons geloofsleven nog sterk op onszelf gericht. Wij beseffen dat wij redding nodig hebben, zoeken rust, vrede voor ons hart, een levensdoel. En met blijdschap vinden wij bij Jezus wat wij zochten. In dat eerste deel van onze geloofsweg zijn wij nog erg geconcentreerd op ons eigen beleven en ervaren van ons geloof.
De volgende fase is dat het bewustzijn doorbreekt dat wij niet voor onszelf leven, maar dat wij er zijn om God te eren en te dienen. Dat verplaatst de aandacht van onszelf af naar God toe, en dat maakt ons geloof al een stuk evenwichtiger.
De derde stap is dat wij onze roeping gaan zien om samen met onze broeders en zusters te staan in de zending van de Heer: Gelijk de Vader Mij gezonden heeft, zend Ik ook u.
Mensen kunnen in die geestelijke ontwikkeling blijven steken in de eerste fase: Wat ontvang ik van het geloof, de gemeente, de prediking? Wat beleef ik er aan? Als dat niet genoeg is, vertrekken ze weer. Men kan ook blijven steken in de tweede fase, alle aandacht gericht op de aanbidding van God, zonder verder doorgroeien naar het gezonden worden, waarmee het geloofsleven gecompleteerd wordt.
Ook in de openbaring van God aan ons zit een drievoudige ontwikkeling. De evangeliën vertellen van Christus' leven, lijden, sterven en opgewekt worden vóór ons. Het geschiedde vóór ons doch zonder ons. In de wedergeboorte komt Christus in ons wonen door zijn Geest en worden wij tot woonplaats van de Geest gewijd. Doch de voltooiïng voltrekt zich in het Christus dóór ons; de Heer gaat door ons werken om Zich aan de wereld te openbaren.
Christus vóór ons en Christus in ons zullen wij heel persoonlijk beleven, doch Christus dóór ons naar de wereld is te groot voor één mens. Dat zul je samen als gemeente moeten doen!

De W.

Bezinningsweekend in Delfzijl
Een probleem van een groeiende gemeente - groeiend wat betreft het ledental - is dikwijls dat broeders en zusters elkaar niet kennen of uit het oog verliezen. De gemeenschap wordt minder hecht en mensen dreigen het kontakt met die gemeenschap te verliezen. De gemeente Delfzijl is een groeiende gemeente. Onlangs werden nog zeven mensen gedoopt en opnieuw ligt er een doopdienst in het verschiet. Dat zijn natuurlijk zeer verheugende dingen.
,,Maar'', zo vroeg de evangelisatiecommissie van Delfzijl zich een poos geleden af, ,,wat moeten we doen, om de innerlijke groei van de gemeenschap te bevorderen?'' En zo werd een bezinningsweekend geboren dat plaatsvond van 11 t/m 13 oktober. Een weekend, waarin heel wat te beleven viel; want er waren maar liefst zes bijeenkomsten. Het was een weekend, waarin ook inderdaad veel beleefd is.
Bijbelstudie, woordverkondiging, samenzang, gesprekken met elkaar, een stukje praktisch omzien naar anderen, een liefdemaal, het waren allemaal ingrediënten die maakten dat de gemeenschap gevierd kon worden. En aan het einde van het weekend konden we de Heer danken voor de gemeenschap van de gemeente. Die gemeenschap is er ten diepste, omdat God in Jezus Christus gemeenschap met ons wil. De evangelisatie-commissie van Delfzijl die veel werk voor dit weekend had verzet, gaat nu evalueren en nadenken over de vraag, wat er meer gedaan zou kunnen worden, om de innerlijke groei van de gemeenschap verder te bevorderen.

Evangelisatie-zondag in Den Haag
Van het hoge Noorden naar het Westen van ons land. Daar, in de residentie van ons land, vond zondag 20 oktober een gebeuren plaats, waarin de evangelisatie centraal stond. In de morgendienst bezonnen we ons op de vraag naar de plaats van Christus' gemeente in deze wereld. Centraal in deze dienst stond het woord uit de eerste Johannesbrief: ,,. . . . zoals Hij is, zijn ook wij in deze wereld''. Er was fijne medewerking van het jeugdkoor Believe en ook van de kinderen van de zondagsschool. Daarna was er koffiedrinken en volgden korte groepsgesprekken over de beleefde samenkomst. Vervolgens vond de viering van de gemeenschap plaats in het samen eten. Toen vond nog een stuk bezinning plaats via een zogenaamde evangelisatiemarkt, waarop de broeders en zusters op verschillende wijze met onze evangelisatieopdracht bezig konden zijn. En ook hier geldt, dat de evangelisatie-commissie met haar creatieve voorganger ds. W. Huizing, heel wat te evalueren heeft. Onze bede is, dat ook onze Haagse gemeente - inclusief de gemeenten in Zoetermeer en Delft - tot een zegen mag zijn temidden van de duizenden die wonen in dit zo verstedelijkte gebied.

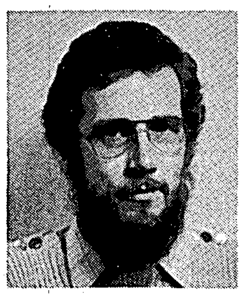
Gewestelijke ontmoetingsdag
Een gewestelijke ontmoetingsdag voor evangelisatie vond plaats in Hoogezand waar verschillende gemeenten uit het Groninger gewest elkaar konden ontmoeten in het samen nadenken en praten over het evangelisatie-werk. Helaas waren niet alle gemeenten vertegenwoordigd, maar het was desalnietemin een goede dag. Er was eigenlijk te veel stof om over te praten. Een volgende regionale bijeenkomst is bepaald niet overbodig. Daar wordt aan gewerkt en in het voorjaar van '86 hopen we zo mogelijk in alle gewesten terug te komen.

Het kerstnummer van De Zaaier
Er is hard gewerkt aan het kerstnummer. Verschillende schrijvers hebben hun best gedaan om een goede bijdrage te leveren, terwijl de eindredakteur een poos bezig was met de ,,compositie'' van het blad. Nu zal er aanstonds méé gewerkt moeten worden, opdat het kerstevangelie z'n weg mag vinden naar de mensen. Hopelijk hebt u kerstnummers besteld en mochten er gemeenten zijn die na willen bestellen, dat kan! Een telefoontje naar het uniebureau en het komt voor elkaar.

CE

LANGS DE RAND

RUBRIEK VOOR JONGEREN

DOOR PIET STELLINGA

,,En dan had ik nòg één vraag. We hebben het nu al een tijdje over geloven en zo, maar zeg nu eens wat eigenlijk de inhoud van het geloof is. Waarin moet je nu zo ongeveer geloven?''

't Was niet de domste jongen van de groep die dit zo naar voren bracht, dat merkte je zo. Een pientere knaap die nadacht over de dingen die hij zei. Een jongen die wilde weten waar je het in feite over hebt als je het woord geloven in de mond neemt.

Eigenlijk is zijn vraag mijn vraag...: Ik word er soms niet goed van als ik hoor hoe ontzettend vaag mensen kunnen praten over ,,het geloof''. Alsof je het per pond koopt bij de winkel om de hoek. Ik ken dat wel, dat verlangen naar duidelijkheid, de vraag naar een heldere formulering van wat het geloof in God nu precies is.

Wat is de inhoud van het geloof? In de loop der tijden is talloze malen geprobeerd om dat heel precies te zeggen. Letter voor letter schreven gelovigen op ,,waar het in feite om gaat''. En zo ontstonden de belijdenisgeschriften: keurige boeken waarin het hele geloof precies, tot in de fijnste onderdelen toe, staat beschreven. 't Is jammer dat zulke belijdenisgeschriften doorgaans niet in pakkend proza staan genoteerd, want anders zou je ze met vrucht en plezier kunnen lezen.

Alleen - ik geloof er niet in. Dat wil zeggen, ik houd het niet voor mogelijk dat het lukt om het hele geloof in God te vangen in woorden, zinnen en boeken. Dat kan niet, omdat God groter is dan ik ooit zal kunnen bedenken en begrijpen en zelfs deze zin doet Hem geen recht.
Snap je? 't Zou mooi zijn als we elkaar konden vertellen wat het geloof in God nu precies inhoudt. Maar vergeet het maar - God onttrekt Zich aan dat soort spelletjes. God is meer, groter, anders.

Toch blijft die vraag er liggen. De vraag naar de inhoud van het geloof. Moeten we het antwoord dan schuldig blijven?

Voor een deel wel - wij baptisten kennen geen uitgewerkte belijdenisgeschriften en als ze er ooit komen, vertrek ik - zo is het ook nog es een keer.
Maar voor een deel kun je die vraag wèl beantwoorden. Je kunt het antwoord geven hoe jij in jouw leven omgaat met de Heer en hoe Hij omgaat met jou. Da's dan een heel persoonlijk antwoord, en dus zul je het vaak alleen maar haperend kunnen vertellen. Maar het is tegelijk het meest komplete en heldere verhaal dat je ooit zult kunnen afsteken.....

Stel, je vraagt het mij...: Dan moet ik je vertellen dat ik heb ontdekt helemaal niks van de hele wereld te snappen, inklusief mijn eigen persoon, als ik zou moeten leven zonder God. Ik kan er alleen maar zijn omdat Hij er is... Daarom is geloven voor mij een kwestie van zelfbehoud. Ik geloof in God, ik geloof in Jezus die mij van Hem vertelt, ik geloof in de Heilige Geest die mij aanraakt en soms ontroert, ik geloof dat de bijbel mij volkomen betrouwbare informatie verschaft. Ik geloof, want wat zou ik zonder geloof moeten beginnen...:

HET ZAL JE MAAR GEZEGD WORDEN!

Maar het ligt er wel aan hoe het je gezegd wordt. Het schijnt dat jongeren in dat opzicht wat minder kieskeurig zijn in hun woordkeuze dan ouderen. Jongeren zélf beweren dat ze er niet van houden om er doekjes omheen te winden. Ze zeggen het ,,recht voor de raap''.

Komt een mevrouw bij een drogist en vraagt naar een goede huidcreme. Dus: ,,Zeg drogist, is deze creme echt zo goed?'' Waarop de drogist: ,,Zeker mevrouw; zelfs golfplaten trekken er recht van''.

Het verhaal vertelt niet hoe oud de drogist was. Snedig was zijn antwoord zeker. Sprak hij ook de waarheid? Zeer beslist niet. Stel je voor dat een huidcreme zelfs golfplaten tot vlakke platen maakt. Hoe gemakkelijk zou je dan veel werk van anderen kunnen bederven.

Paulus heeft het ergens over fijngevoeligheid. Dan denk ik onwillekeurig aan een blinde die met zijn vingers zijn braille leest. Dát moeten fijngevoelige vingers zijn! Elke blinde zorgt er voor geen eelt op z'n vingers te krijgen. Dan verdwijnt de fijngevoeligheid.
Christenen - jongeren zowel als ouderen - moeten er wel voor zorgen dat ze geen eelt op hun ziel krijgen. Ze moeten in fijngevoeligheid met elkaar omgaan. Want als je niet fijngevoelig bent, kun je een ander o zo gemakkelijk kwetsen.

Kwetsend is het wanneer men laatdunkend over iemands kwaliteiten oordeelt. Zelfs als men die kwaliteiten zeer laag schat, kan men dat wel zeggen op een nette, niet kwetsende en toch begrijpelijk-duidelijke manier.
Kwetsend is het wanneer men iemand bedoelingen toeschrijft die hij niet heeft. Het getuigt niet van goede smaak en fijngevoeligheid als men jegens een medemens argwaan wekt.

Binnen de gemeente gelden deze dingen zeer zeker. Ook daarbuiten. Ook als christenen over niet-christenen spreken.

MEDEDELINGEN

het nieuwe adres van mevr. A. Duursma-Vlas is, Appelvink 1, 7827 DG Emmen haar telefoonnummer is 05910-31303.

De nieuwe voorganger van de gemeente Arnhem is ds. W. Kos, zijn adres is G. Voethstraat 21, 6824 AR Arnhem tel. 085-450619.

Het nieuwe adres van mevr. R. A. Kos-Servaas, is G. Voethstraat 21, 6824 AR Arnhem, tel: 085-450619.

dc

DE CHRISTEN

WEEKBLAD VAN DE BAPTISTENGEMEENTEN

100e jaargang - nummer 44 - 8 november 1985

Het huisaltaar

C. v. Wier

Naast de eettafel is de TV vandaag het stuk huisraad dat een onbetwistbaar centrale plaats inneemt. Het staat in het middelpunt van nagenoeg ieders belangstelling. En bekijk je dit onderwerp als christen, dan ben je geneigd om te stellen, dat de TV doet denken aan een huisaltaar, wat betreft de aandacht die er door velen aan wordt besteed.
Dat gevoel hadden blijkbaar ook de mensen die onlangs besloten om hun apparaat in de bijkeuken te zetten. Ze vertikten het om hun vrije uren nog langer volledig door deze moderne tiran te laten beheersen. Dat zou best wat dom bij ons kunnen overkomen. Maar geeft het ergens ook geen aanleiding om eens na te denken?

We willen niet uitsluitend negatief over dit wonder van de techniek spreken, uiteraard. Want je kunt nooit ontkennen, dat de TV aan velen plezier bezorgt, op diverse manieren. Prachtige natuurfilms, schitterende muziekprogramma's, waarbij je nu ook de uitvoerders ervan kunt zien; allerlei uitzendingen van wetenschappelijke aard die je kennis en inzicht aangaande heel wat zaken behoorlijk doen toenemen; voorlichting wat betreft de gang van zaken in de wereld, met name ook de toestand van nood en verdriet, waarin miljoenen mensen zich bevinden. De TV heeft onmiskenbaar positieve factoren. Dat zullen we als christenen zeker niet willen bestrijden, omdat met name ook het evangelie via dit kanaal mensen bereikt met wie wij anders nauwelijks of geen contacten zouden kunnen krijgen. Pas op Gods nieuwe dag zullen we er achter komen hoeveel mensen langs deze weg zicht kregen op het Licht des levens.

Maar zouden we ook niet van de TV kunnen zeggen, wat ooit eens gezegd werd naar aanleiding van de uitvinding der boekdrukkunst? ,,Een reuzenstap ten hemel en ter hel!''... Een mens kan erdoor gewonnen worden voor Gods toekomst, maar minstens zo groot is de kans, dat mensen hierdoor, starrer dan ooit, verder gaan op de weg naar de ondergang... Satan is een expert op het terrein van TV-programma's.

Dat zou ook wel eens kunnen blijken uit het feit, dat door christenen maar al te vaak meer aandacht, tijd en toewijding op het TV-altaar wordt geofferd dan op het altaar van Gods liefde. Zijn wij misschien, zonder het te beseffen, gevaarlijk op weg naar afgodendienst? Heeft onze Heer, mee door dit stuk verleiding, in ons leven een belangrijk stuk van onze tijd, aandacht en toewijding verloren? Zou het niet goed zijn, ons eens af te vragen of wij, (mee) door de TV, overtreders zijn geworden van het grote gebod: ,,Gij zult geen andere goden voor mijn aangezicht hebben?''

Via de TV komen we allicht achter allerlei zaken die we, vanuit onze eigen leef- en denkwereld, misschien nooit of pas veel later zouden hebben ontdekt. Maar als we kijken en luisteren, doen we dat dan welbewust als christenen, volgelingen van Christus. Mag zijn Geest ons motiveren en activeren bij het verwerken van wat we horen en zien? Of kijken we alleen uit tijdverdrijf of voor eigen plezier? In dat geval is het gevaar groot, dat we het goede spoor kwijtraken, omdat Gods kijk op wat we in ons opnemen blijkbaar niet meetelt! ,,Wie nog durft te bidden ,,Leid ons niet in verzoeking, maar verlos ons van de boze'', zal zeer kritisch met zijn TV moeten omgaan.

Hoe liggen de verhoudingen tussen de aan God en zijn zaak bestede uren en de door de TV in beslag genomen tijd? Welke zender kiezen we, wanneer op de ene een puur werelds programma te zien is, terwijl de andere afgestemd is op het evangelie?
Mag de Geest ons laten zien, dat de T en de V ook kunnen betekenen: Te Veel.... Te Vaak.... Te Vulgair.... Te Vuil.... ?

DEZE WEEK

Bij de Vinkenhof Info-dag van 30 november:

THEOLOGIE STUDEREN

Op zaterdag 30 november wordt er op het seminarium weer een informatiedag gehouden voor jonge mensen uit onze gemeenten die overwegen om via het dagstudieprogramma de voorgangersopleiding te volgen. Dit artikel bedoelt een uitnodiging te zijn aan het adres van zulke a.s. studenten om op 30/11 naar ,,De Vinkenhof'' te komen. Tegelijkertijd maak ik van de gelegenheid gebruik om iets te schrijven over de uitgangspunten en het karakter van de studie aan het seminarium.

theologie: je ontkomt er niet aan

Moet een a.s. voorganger zo nodig theologie studeren? Op de juist gehouden A.V. stelde een afgevaardigde de vraag: ,,Kan de voorgangersopleiding niet wat minder theologisch en wat meer praktijk-gericht worden opgezet?''

Deze gedachte is niet nieuw. De traditie waarin baptisten gemeenten hun identiteit hebben - de traditie van de opwekkingsbeweging - heeft altijd argwanend tegenover theologie gestaan. In 1886 werd in de V.S. het Moody Bible Institute opgericht, dat model zou gaan staan voor honderden bijbelscholen die daarna in de ,,evangelische wereld'' werden gesticht. Het Moody Bible Institute heeft de toon gezet: Géén theologie; alleen een praktijk gerichte opleiding tot evangelist, zendeling of voorganger, met een stevige ondergrond aan bijbelkennis!

Overigens begint ondertussen hier en daar het tij te keren. De vanouds bekende bijbelschool te Heverlee (België) heeft sinds enkele jaren ook een theologische faculteit.

Ontkomt een bijbelschool die lang genoeg bestaat en voldoende ambitie en pretentie heeft op de lange duur toch niet aan theologie?

Theologie heeft iets onontkoombaars voor iedere gelovige en voor iedere geloofsgemeenschap. Daarop wil ik nu nader ingaan.

Theologie heeft iets onontkoombaars. want als gelovige ontkom je niet aan de ontmoeting met medegelovigen die op sommige punten andere opvattingen hebben. De praktijk leert dat het simpelweg citeren van bijbelteksten in zulke situaties meestal niet overtuigend werkt. Het komt er op aan de eigen overtuiging, en de bijbelgedeeltes die je als argument aanvoert, in een samenhangend verband helder te formuleren. En wie dat doet bedrijft theologie!

Niet toevallig zijn geloofsbelijdenissen - en geloofsbelijdenissen zijn theologieën in een notedop - vaak opgesteld om binnen een onderling verdeelde geloofsgemeenschap helderheid en eenheid te scheppen.

Theologie heeft iets onontkoombaars. Want als gelovige ontkom je niet aan de ontmoeting met ongelovige medemensen aan wie je duidelijk wilt maken wat en waarom je gelooft. Wie zijn geloof gaat uitleggen aan iemand die noch bijbelteksten kent, noch de christelijke taal verstaat, gaat onherroepelijk theologiseren. De eerste theologen in de geschiedenis van de christelijke kerk waren de zgn. ,,apologeten'', die aanhangers van de griekse filosofie probeerden te overtuigen van de waarheid van het christelijk geloof.

Theologie als wetenschap heeft iets onontkoombaars. Want als christen ontkom je niet aan de konfrontatie met jezelf. Er zit aan het geloof, aan het doen en laten en spreken van de gemeente, ook een menselijke kant. En die menselijke kant ligt open voor wetenschappelijk onderzoek. Wie deze kritische konfrontatie met zichzelf, en met de geschiedenis en het karakter van zijn eigen geloofsgemeenschap afwijst, loopt de kans het menselijke voor goddelijk te gaan houden. Theologie als wetenschap durft serieus te kijken naar het menselijk aspekt van geloofsuitingen, opvattingen en praktijken.

theologie: het menselijke en het goddelijke

Ik schreef: Theologie als wetenschap bestudeert het menselijk aspekt van geloof en geloofsgemeenschappen. Dit roept vragen op. Verdient zo'n wetenschap wel de naam theologie? Theologie is toch ,,Godgeleerdheid'' en geen ,,mensgeleerdheid''??

Inderdaad! Theologie is Godgeleerdheid, wetenschap over God en zijn werk. Maar hierbij moeten we wel in de gaten hebben, dat theologie een heel merkwaardige wetenschap is. Hoe kan een mens, al is hij honderdmaal geleerde en bedrijver van wetenschap, door eigen onderzoek te weten komen wie God is? Geleerden kunnen nog wel de planeet Mars onderzoeken, maar God niet.

De ouden zeiden: De echte Godgeleerdheid is het door-God-geleerd zijn! Daar zit veel in. De godgeleerde is niet de autonome wetenschapper die God en zijn werk tot voorwerp van onderzoek maakt. Hij is veeleer zelf voorwerp: Voorwerp van Gods handelen. De theoloog leeft van de genade en trouw van Hem die hij theologisch probeert te kennen.

God en het goddelijke zijn ontoegankelijk voor wetenschappelijk onderzoek, in de moderne zin des woords. Om het heel eenvoudig te zeggen: Het is wetenschappelijk noch te bewijzen dat God bestaat, noch te bewijzen dat Hij niet bestaat. Het bewijs van zijn bestaan schenkt God zelf, in het geloof, aan zijn kinderen.

Theologie heeft twee kanten. In omkering van de volgorde van belangrijkheid:

- De wetenschappelijke bestudering van het menselijke in geloofsuitspraken, geloofsuitingen en geloofsgemeenschappen. Alles wat God onder en in mensen bewerkt heeft een menselijk kant. Dat is Gods eigen keus. En we worden uitgenodigd die wetenschappelijk serieus te nemen.

Deze keus is verregaand. Gods eigen Zoon is mens geworden. Gods Woord komt in de Schriften als mensenwoord tot ons. We lezen de Schriften als het Woord Gods. Maar om dat goed te kunnen, moet je wel via taalwetenschap de menselijke talen Hebreeuws en Grieks bestuderen. En moet je willen onderzoeken onder welke omstandigheden, in de loop van vele eeuwen, de bijbel is gegroeid tot het boek dat wij kennen.

- De belangrijkste kant van theologie is het door-God-geleerd-zijn. Dit vindt plaats in gebed, meditatie, oefening in geloofsgehoorzaamheid, dienst aan de Heer en zijn gemeente.

Maar dit tweede vooronderstelt het eerste. Je leert van God wie Hij is, als je als mens serieus in de spiegel durft te kijken. We weten toch allen dat je de genade van God leert kennen als je jezelf als zondaar durft te kennen?! Welnu: Dit samengaan van Godskennis en menselijke zelfkennis doortrekt de gehele theologie!

In de voorgangersopleiding menen we méér te moeten doen dan mensen klaarstomen voor de praktijk. We menen niet aan theologie te mogen ontkomen. Maar de theologie die bedreven wordt moet dan wel in deze tweevoudige betekenis begrepen worden: Wetenschappelijk durven kijken naar het menselijke, èn tegelijkertijd door God zelf geleerd worden.

wie 30 november wil komen

Adspirant studenten voor de dagopleiding, of zij die zich willen laten oriënteren, kunnen bij de secretaris van hun gemeente een programma van de Info-dag krijgen, samen met een aanmeldingsformulier. Zij kunnen zich ook rechtstreeks bij het seminariumkantoor aanmelden: tel. 030-784823. Maar graag wel uiterlijk 22 november!

O. d. V.

Weet u wat uw naam betekent? U schudt het hoofd en zegt: Maakt dat veel uit? Als 't kind maar een naam heeft. 't Liefst een mooie, moderne. U doet maar. Ik denk aan mijn eigen voornamen, erfstukken van mijn grootvader en bedenk soms hun waardevolle zin.
Je zult Johannes heten. Dat zegt wat: God is genadig! Wat was de vader blij met deze zoon en deze naam. Hij kon het maar niet geloven wat die bode Gods hem zei en zonder geloof kun je niet getuigen, zelfs geen zegen uitspreken. Maar eer de kleine Johannes geboren werd sprong hij al op in de schoot van z'n moeder toen deze door de aanstaande moeder van Jezus bezocht werd. Ieder was van vreugde dronken en de oude vader Zacharias begon te zingen toen deze Johannes ter wereld kwam.
God is genadig, dat wel, maar het leven van deze begenadigde eindigde tragisch. Toen hij uit de woestijn kwam en zich aan de Jordaan aan Israël vertoonde, zag en hoorde Israël een jongeman van omstreeks dertig jaar en het volk was als een korenveld dat zich boog onder de winden. In Gods naam nam hij ze gevangen en ze beleden hun zonden. Hij doopte hen ofschoon ze Joden waren die toch geacht werden tot het volk Gods te behoren. Een heiden, ja, maar toch geen kinderen van Abraham. Een nieuwe tijd brak aan.
Er ontstond een ware volksbeweging want de profeet zei dat de Messias voor de deur stond. Gods belofte werd eindelijk vervuld. De theologen bleven gereserveerd. Later zou Jezus over twee zonen spreken. De vader zei tegen de oudste in de wijngaard te gaan werken. Hij beloofde te gaan, maar deed het niet. Toen zei de vader tegen de jongste te gaan. Hij had er geen zin in maar hij bedacht zich en ging. En Jezus legt het uit: Johannes wees u de weg die naar God leidt, maar u hebt hem niet geloofd. De tollenaars en de publieke vrouwen geloofden hem wel. Vele laatsten zullen de eersten zijn. Johannes heeft genoten aan de Jordaan, ver weg van de benevelende wierookdampen in de tempel en weg van de luidruchtige synagogen. De Geest Gods zweefde over de wateren en terwijl hij doopte zei hij: God is genadig!

Maar dan slaat het weer om. Johannes heeft het gewaagd Herodes op z'n nummer te zetten. Dat mag je het uitschot doen maar dat moet je laten als 't om koninklijke hoogheden, presidenten, prominente ministers en befaamde kerkelijke leiders gaat. Johannes wordt opgepakt en achter slot en grendel gezet. Het loopt uit op een dramatisch einde. Johannes wankelt en laat Jezus vragen of hij het nu wel of niet is: de Messias. Wat is er in die man omgegaan. Z'n vader heeft een loflied gezongen. Zijn jeugd heeft hij buiten doorgebracht in gemeenschap met God, die hem daarna als een stem van brons heeft laten klinken. De scharen kwamen. Maar waar blijft die Ene die hij doopte nu? Daalde er toen wel een duif neer en was er een stem uit de hemel? Of had hij zich dat verbeeld. God is genadig maar waar is die genadige God nu? Z'n vader zong van God die naar zijn volk omzag. En dan niet naar een door hem gezonden bode, de voorloper, de ijsbreker, die de poort moest openstoten voor de Koning des Heren? Wie is deze Vorst, die lammen op de been helpt en blinden de ogen opent, maar op het eerste gezicht niets doet aan de ongerechtigheid, aan de verwoestingen onder volk en individuen?
Wij stoten op een gesloten deur. Onlangs reden we door de Achterhoek en opeens zagen we een bordje aan de kant van de weg met daarop het woord: Doolhof. Ouderwets, zei mijn reisgenoot. Ja, antwoordde ik, *toen ik een jongen was ben ik eens een* doolhof binnengegaan. Ik kwam er niet meer uit. Telkens was er een hoge, dichte haag, die mij de weg versperde. Totdat iemand mij hielp. Nu we ouder geworden zijn, katastrofes op aarde hebben meegemaakt, het lijden van hongerenden, zieken, ontheemden, vervolgden hebben gezien, staan we meer dan eens, om niet te zeggen voortdurend, voor hoge muren en ondoordringbaar struikgewas. Alsof we met Johannes gevangenen zijn. Hij zat niet alleen tussen vier muren. Hij moest wel vastlopen in zijn gedachten over God, de Genadige.

Beter had het die andere Johannes, die naar Patmos verbannen was. Hij zag daar een open hemel, een nieuwe hemel en aarde. Zijn werkelijke werkelijkheid was de Rechtvaardige, de Eeuwige. En Stefanus, die onder stenen stierf, zag ook de heerlijkheid Gods en Jezus, staande aan Gods rechterhand. En hoog boven en tegelijkertijd in hun midden staat Jezus, die dieper weggleed dan één van hen, maar wel zijn geest in de handen van de Vader kon bevelen.

U en ik draaien aan dat wijzertje op de barometer maar wat zegt dat? De echte wijzer is in de handen van hem, die wolken, lucht en winden wijst spoor en loop en baan en de gerechtvaardigde zal uit dat geloof leven. Jezus zei: ,,Geloof me, een groter man dan Johannes, de doper, heeft er nooit geleefd. Toch is de geringste in het hemelse koninkrijk groter dan hij".
Zalig is hij die zich aan mij niet ergert.

van deze kant bekeken

HIJ HEETTE JOHANNES

Huizinga

VANUIT DE HOOGTE

Op een regenachtige zondag ging een jager maar niet naar het bos. Het leek hem beter naar de kerk te gaan. Zijn vijfjarige zoon wilde mee. Vol aandacht luisterde de knaap naar de (rooms-katholieke) liturgie. Op een gegeven ogenblik beklom de priester de hoge kansel. De vijfjarige fluisterde zijn vader in het oor: Kijk, hij gaat nu in zijn uitkijkpost zitten!

ONVERBETERLIJK?

De bekende pruisische koning Friedrich Wilhelm I (1730-1740), een man met een onbuigzaam karakter, heftig en diep vroom, gaf eens de volgende verordening uit voor de evangelisch-lutherse kerk: Indien een predikant langer dan een uur preekt, moet hij twee daalders betalen. Elke breedsprakigheid is verboden aan predikanten beneden de 40; de ouderen zijn helaas onverbeterlijk.

BIDDEN IS: JE SITUATIE MET GOD BESPREKEN

In het bedrijfsleven maar ook in de gezondheidszorg, worden dagelijks of vrijwel dagelijks staf- en andere besprekingen gehouden. De bedoeling is, de situatie van het bedrijf, de situatie van patiënten en bewoners van tehuizen, door te spreken. Blijft zo'n situatie-bespreking achterwege, dan kunnen er mensen tussen wal en het schip raken, dan kunnen er gaten vallen in de omzet; dan kunnen marktontwikkelingen onopgemerkt blijven. Dat kan funest en fataal zijn voor zaken en mensen, voor mensen en zaken. Een goede bedrijfsleiding zal dus zorgen dat er geregeld en regelmatig besprekingen zijn op hoog niveau opdat de boot niet gemist zal worden.

Bidden, dat is je situatie met God bespreken.

Punt één op de agenda is: dankzegging voor het feit dat je kind van God mag zijn. Dat is een dankzegging, ja een herhaalde dankzegging waard. Want je situatie als de mens die je bent is de situatie van de mens die gelooft. Die gelooft in Jezus Christus als de Zoon van God, als de Heiland, als de Behouder. Als de Band met de Vader, als de Weg, de Toegang tot de Vader, ja, Jezus is het Hart van de Vader.

Om te beseffen wat ons in genade door God geschonken is, halen wij ons het kruis van de Heiland voor ogen. Het kruis is het hart van de blijde boodschap. Onze zonden zijn ons vergeven. Op grond van Jezus' dood aan het kruis mag ik elke dag opnieuw bidden om vergeving. Dat wil zeggen: ik mag geloven dat elke dag de barricade die door mijn zonde tussen mij en Jezus wordt opgericht, door het bloed van Je-

zus wordt weggeruimd. Dat betekent dat ik mag weten: ik ben, en ik word, in elke situatiebespreking, in elk gebed, aangezien als een kind van de Vader, als een volgeling van de Zoon, als een vat van de Heilige Geest.

Punt twee op de agenda is: hoe kan het programma van Jezus in mijn leven gestalte krijgen? Hoe kan het programma van Jezus tot mijn programma worden? Hoe kan de wil van God tot mijn wil worden? Want in het gebed, in de dagelijkse situatiebespreking, ben ik zonder meer de ondergeschikte. Maar ik ben evenzeer een vriend, aan wien de Heer zich geopenbaard heeft. Ik mag Zijn Woord lezen, en proberen te begrijpen wat daar staat.

Zoals in een situatiebespreking in een bedrijf, op een afdeling van een ziekenhuis, op het bureau van de politie, mensen de taken en werkzaamheden gaan verdelen, zo zal ik in het gebed nieuwe opdrachten krijgen. Voor die dag, voor de eerstkomende uren misschien. Maar als ik niet bereid ben, om welke reden dan ook, de consequenties van de situatiebespreking te aanvaarden, waarom bid ik dan? Wat kan een bedrijfsleider met collega's en ondergeschikten, als men voor de nieuwe arbeid terugschrikt? Met onwillige honden is het slecht hazen vangen; hoe kan de Heer Jezus Christus een Heiland voor allen zijn, als Zijn getuigen dienstweigeraars worden?

Besprekingen van mensen op hoog of lager niveau lopen soms uit. Men heeft soms zoveel te bespreken, dat men moet afbreken. Of dat enkelen voortijdig verdwijnen omdat elders de arbeid wacht. Men heeft soms zo weinig tijd, voor het werk, voor elkaar. God heeft tijd voor ons. Voor onze situatie. We mogen Hem alles zeggen. Niet alleen als we tijdens een stille tijd in gebed zijn. Ook tussen het werk door. Zoals immers een afdelingschef ook even tijd vrijmaakt voor een werker die even over een bepaalde zaak uitsluitsel, advies, richtingwijzers moet halen. Men heeft het wel eens over een schietgebedje, en meent dat dat alleen een voorrecht van katholieken is. Gewoon tussen het werk door, op de fiets of in de bus, achter een kop koffie of bij het koken van de maaltijd, een mens mag zo maar even bij de Vader binnenkomen. Even de Heer iets voor leggen, even een situatie onder het oog van de Vader brengen, even aandacht vragen voor dit of dat.

Als ik mag geloven dat de Heer mijn situatie kent, en dat mag ik geloven, dan kan ik een stuk rustiger zijn. Dan sta ik er niet meer alleen voor. Dan is er iemand medeverantwoordelijk. Mijn Baas zelf.

,,VURIG VERWACHTTE IK DE HERE''

Zo begint de dichter van psalm 40 zijn geloofsgetuigenis, dat zich over de eerste vijf verzen uitstrekt en vervolgens overgaat in een geweldig boeiend gebed, de moeite van het lezen waard.

De laatste regel van de psalm ,,o, mijn God, vertoef niet'' past weer bij de eerste.

> Vurig verwachtte ik de Here;
> toen neigde Hij zich tot mij en hoorde mijn hulpgeroep,
> Hij trok mij op uit de kuil van het verderf,
> uit het slijk van de modderpoel;
> Hij stelde mijn voeten op een rots,
> mijn schreden maakte Hij vast,
> Hij gaf mij een nieuw lied in de mond,
> een lofzang aan onze God.
> Mogen velen het zien en vrezen, en op de Here vertrouwen.
> Welzalig de man, die de Here tot zijn vertrouwen heeft gesteld.

De mens die wij in deze psalm te zien krijgen mag dan in een andere tijd en in een andere cultuur geleefd hebben, zijn getuigenis komt tamelijk actueel over. Zo hoor je vandaag aan de dag nog wel eens mensen over hun eerste ervaringen met God spreken. Ja, zelfs herken je iets van je eigen verhaal. Zo is het immers ongeveer gegaan als je erop terugkijkt.

Tegelijkertijd gebeurde er iets met me toen ik de eerste regel las. Ik schrok er een beetje van. ,,Vurig verwachtte ik de Here''. Ja, die verleden tijd klopt wel. Eenmaal was ik de wanhoop nabij in mijn leven en bang dat ik er niet bij zou horen ,,eens als de bazuinen klinken''. Toen had ik inderdaad hevige en emotionele gevoelens en er gebeurde ongeveer hetzelfde met mij als met de psalmdichter.

Maar dat is al bijna dertig jaar geleden. Nu zijn mijn gevoelens en ervaringen al heel lang in veel rustiger vaarwater gekomen. Te rustig?, vraag ik me af. Ik ben mijn geloven in God eigenlijk zo gewoon gaan vinden en vanzelfsprekend. Ben ik geestelijk gegroeid in al die jaren? Ik meen van wel. Maar ben ik ook dichter bij God gekomen? Dat weet ik eigenlijk niet zo goed. Mijn liefde voor Hem is wel veranderd. Misschien kun je een vergelijking trekken met hoe je in het begin ,,verliefd'' op iemand kunt zijn, blindelings en puur gevoelsmatig.

In de loop der jaren zijn een aantal dingen me duidelijker geworden en andere juist veel minder duidelijk. Ik heb tamelijk veel moeten inleveren op het beeld dat ik oorspronkelijk van God had. Er is weinig overgebleven van de eigenschappen, die ik Hem allemaal toedichtte. Maar... tegelijkertijd is Hij meer geworden, groter, heiliger, eeuwiger. Dat heeft soms ook wel wat vervreemdend gewerkt. Dan wist ik niet zoveel meer tegen Hem te zeggen. Dan kon ik de woorden ,,Onze Vader'' niet over mijn lippen krijgen, zozeer was ik onder de indruk van het ,,Uw Naam worde geheiligd''.

In wezen kan geen mens die verbinding tot stand brengen en de kloof overbruggen tussen Gods' heiligheid en Zijn Vaderschap.

Daarom komen al onze gedachten daarover altijd weer op één punt samen: bij Hem, die deel had aan die heiligheid van God, ja, daaraan gelijk was en vrijwillig de weg gegaan is naar de aarde en ons mensen gelijk geworden is op een dusdanige manier dat Hij Zijn Vader met ons wilde delen. Zijn Vader werd Onze Vader. ,,Gij zo groot en wij zo klein, toch wilt G'onze Vader zijn'', zongen we vroeger op de zondagsschool. Laten we het maar kinderlijk en dankbaar geloven....

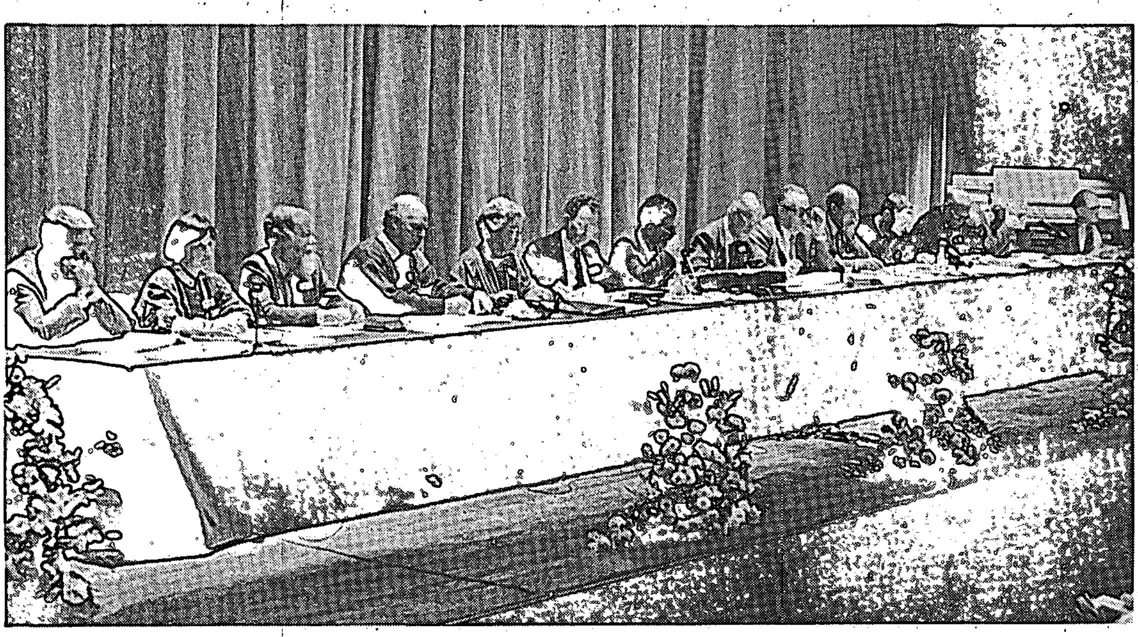
Ans Lindenborn

het gemeentebestuur van Winschoten ontving een delegatie ten gemeentehuize. Op de voorgrond burgemeester Koek en br J. Schouten, voorzitter van de UC

op de openingsavond zong een dubbelkoor van Winschoten en Stadskanaal-Z, onder begeleiding van Elad, Muntendam. Aan het spreekgestoelte br. W. Stuut, die de AV welkom heette namens Winschoten

de UC achter de (echt) groene tafel. Van links naar rechts: br Hessels, zr Gerritsen, br Nijland, br Scheerhoorn, zr Nederlof, br Kos, br Schouten, br Brandsma, br Niessink, br Van der Hoef, br De Vries, br Wijchers, br Posthumus, br De Winkel

foto's Friedel Tahl, Winschoten

uit het Uniebureau

Winschoten
Dit nummer - dat geldt trouwens ook van het vorige - bevat berichten en verslagen van/over de eind oktober te Winschoten gehouden Algemene Vergadering van onze Unie. Ook nu geven wij weer een overzicht van een aantal zaken, dat daar en toen aan de orde is geweest, alsmede van de voornaamste besluiten.
Dat alles organisatorisch een goed verloop heeft gehad, is niet in de laatste plaats te danken aan de regelingskommissie van de ontvangende gemeente. Deze broeders en zusters bleken aan alles gedacht en voor alles gezorgd te hebben; en dat wil wat zeggen! Voor hun grote inzet - we hebben dat ook in een brief geschreven - zijn we bijzonder erkentelijk.
De regelingskommissie was indertijd met de suggestie gekomen, de Algemene Vergadering in het Cultureel Centrum *De Klinker* te houden. We kunnen alleen maar zeggen, dat het een gelukkige greep is geweest. Dit gebouwenkompleks is voor een dergelijk gebeuren namelijk uitermate geschikt. Bovendien was er volop gelegenheid om elkaar op informele wijze te ontmoeten. Daarvan is dankbaar gebruik gemaakt!
Bij de aanmelding en registratie is aan alle afgevaardigden een overzicht uitgereikt van de bijdragen van de gemeenten over de eerste negen maanden plus een daarbij behorende brief, blijkens het opschrift ,,een dringend appèl aan de hand van enkele cijfers". Deze brief zal binnenkort aan onze gemeenten worden toegezonden; met daarin verwerkt de nieuwste financiële (= cijfermatige) gegevens.
Maar nog vóórdat de Algemene Vergadering was begonnen werden de leden van de UC samen met de regelingskommissie en de voorzitters en sekretarissen van de PC's in het gemeentehuis - *stadhuis,* zeggen ze daar - bij monde van burgemeester *Koek* namens het gemeentebestuur verwelkomd. Hij sprak zijn vreugde erover uit, dat de Unie haar jaarlijkse ,,kongres" in Winschoten ging houden en wenste ons hele goede dagen toe. De voorzitter van de UC; *ds J. Schouten,* beantwoordde de toespraak en bood de ,,burgervader" een eksemplaar aan van *Geschiedenis van het Baptisme in Nederland* door wijlen *ds J. van Dam.*

Gemeenten
Op voorstel van de UC werden ter Algemene Vergadering de gemeenten te *Kampen* en *Lelystad* in de Unie opgenomen, zodat het aantal aangesloten gemeenten thans 81 bedraagt.

Herkozen
Alle aftredende en herkiesbare kommissieleden zijn door de Algemene Vergadering herkozen, t.w. zr A. M. Nederlof-Grobben in de UC; br T. W. J. Rozema in de FCU; ds W. Hessels en br H. Sikkema in de C.v.d.O.; zr R. A. Kos-Servaas en ds S. A. Wijchers in de ECU; zr C. J. Edens-Veldman in de UZC; en zr A. W. Lindenborn-De Graaff, ds H. Ploeger, dr J. Reiling, dr O. H. de Vries en ds C. van Wier in de redaktie van *De Christen.*

Gekozen
In de vakature ontstaan door het aftredend - en niet - herkiesbaarzijn van ds P. Wijchers, werd tot lid van de UC gekozen *br A. R. Schaap* te Buitenpost.
In de plaats van zr W. A. M. van Dam-Deursen, die aftredend en niet-herkiesbaar was, werd tot lid van de UZC gekozen *zr D. Lindeman-Kolbe* te Oosterbeek.

Voorstellen
Er prijkten 19 voorstellen op de agenda, grotendeels van organisatorische c.q. reglementaire aard, die van gemeenten afkomstig waren. Enkele voorstellen werden bij besluit van de Algemene Vergadering van de agenda afgevoerd; de overige voorstellen werden óf aanvaard óf verworpen. In praktisch alle gevallen werd daarbij het prae-advies van de UC gevolgd.
Dan was er een voorstel van de gemeenten te *Leiden* en *Utrecht-Noord,* waaraan de UC géén prae-advies had verbonden. Omdat het daarin h.i. om een principiële zaak ging, zouden de gemeenten zich daarover volgens de UC in alle vrijheid moeten kunnen uitspreken. Het voorstel beoogde een proces van bezinning op de Unie en het gezamenlijk werk op gang te brengen op initiatief en onder leiding van de UC, met als doel: *versterking van de geestelijke eenheid binnen de Unie en een samenhangend beleid.*
Nadat achtereenvolgens amendementen van Groningen-Zuid (37-155) en Utrecht-Centrum (14-197) waren verworpen, werd het voorstel, zoals het door Leiden en Utrecht-Noord was ingediend, met overweldigende meerderheid van stemmen (190-14) aanvaard. Eerder had de UC al meegedeeld, dat zij in dat geval bereid zou zijn om het voorstel naar beste vermogen te helpen uitvoeren.

Jaarverslagen
De jaarverslagen van de kommissies over 1984 werden als volgt aanvaard c.q. goedgekeurd:
Unie-jaarverslag.........: 205 stemmen voor en 0 tegen.
UZC-jaarverslag.........: zonder stemming aanvaard.
ECU-jaarverslag.........: 203 stemmen voor en 5 tegen.
CvdO-jaarverslag.........: 137 stemmen voor en 42 tegen.
Seminarium-jaarverslag: 135 stemmen voor en 31 tegen.
Van de FCU werd zowel het verslag van de werkzaamheden over 1984 als het rapport aan de Algemene Vergadering (plus bijlage) zonder stemming aanvaard.

Opleiding
Op voorstel van de CvdO werden als Unievoorganger erkend *ds G. de Jonge* te Doetinchem, *ds Sj. van der Laan* te Noordbergum, *ds T. F. Smit* te Hoogezand en *ds S. P. van der Steen* te Emmen.
Op voorstel van de CvdO werd *br W. F. M. de Lepper* te Rüschlikon (Zwitserland) definitief tot de opleiding toegelaten.
Een nota inzake de grondslag en doelstellingen van de voorgangersopleiding, die blijkens een mededeling van CvdO-zijde niet het karakter van een akkoord droeg, maar die gezien moest worden als een *intentieverklaring,* werd als zodanig aanvaard met 163 stemmen voor en 30 tegen.

Begrotingen
De begrotingen voor 1986 van de kommissies werden aanvaard c.q. goedgekeurd met de volgende stemverhoudingen:
UZC-begroting.......: 166 stemmen voor en 0 tegen.
ECU-begroting.......: 147 stemmen voor en 4 tegen.
CvdO-begroting.......: 111 stemmen voor en 40 tegen.
Vinkenhof-begroting: 146 stemmen voor en 0 tegen.
Unie-begroting.......: 174 stemmen voor en 0 tegen.

Berichtgeving
Zonder voorkennis van de UC zijn er over de Algemene Vergadering enkele berichten naar buiten gebracht en gepubliceerd van een zodanige inhoud en strekking, dat deze de UC hebben doen besluiten om zich in een brief tot de gemeenten te wenden. De inhoud van deze brief, die eind vorige week is verzonden, kan ter kennis van de leden worden gebracht op een wijze die elke gemeente goeddunkt.

J. A. Brandsma/A. van den Hoef

EEN STUDENT VERTELT

Stiller wordende avonduren... ik kijk vanachter mijn buro uit het tuimelraam. Hoog op de zijtakken van een populier galmt een merel. Een flat - wat verderop staand - zorgt telkens voor een zwakke weergalm: of de vogel zijn eigen dialoog doorgrondt? Dan in enkele krabbels werpt mijn pen m'n eigen vragen op 't papier.

,,En Harry, een tipje van de sluier over jouw personalia?''
Eh ja... 'k ben geboren in Vriescheloo; ook gedoopt in de baptisten gemeente aldaar. Na mavo, havo en toen uit huis naar Emmen op de p.a. In Emmen veel aan jeugd- en koffiebarwerk gedaan; oren en ogen goed de kost gegeven en mijn vrouw Betty van Oosten leren kennen.
Toen met z'n tweeën vertrokken naar Zeist, zodat mijn studie op de Vinkenhof en aan de universiteit een aanvang kon nemen. Nu - na zeven, nee acht jaar - zit ik in de eindfase van mijn studie, de randstad achter mij gelaten en nu woonachtig in Coevorden. O ja... en we hebben twee kinderen. Zo bondig genoeg?

,,Ja. Hoe kijk je terug op de studietijd?''
Na de aanmelding bij de C.v.d.O. en de vestiging in Zeist ontdek je dat de dagopleiding een lange weg wordt. Op zo'n lange weg zie je veel, gebeurt er veel. Achteraf gezegd ben ik blij dat dit binnen het kader van theologie studeren aan de Vinkenhof en de universiteit plaats gevonden heeft.

De universiteit geeft veel informatie, maar ook ontmoeting met andere geloofsgenoten. En theologiseren betekent voor mij: het voorrecht hebben om zoekend-begrijpend te cirkelen rondom God's grootheid, het leven en werk van Zijn Zoon, de Geest en Zijn wereldwijde gemeente. De colleges aan de Vinkenhof sneden dieper en persoonlijk meer hout. De studie- en werksfeer was voor mij vertrouwelijker, meer geloofsverdiepend en toegespitst op praktische zaken, die leven binnen onze baptisten gemeenten.

,,Laatste vraag: wat ben je van plan met je studie te gaan doen? Misschien werkzaam binnen de baptisten gemeenten?''
Ja, dat laatste lijkt me nog steeds boeiend en spannend tegelijk. De baptisten gemeenten - staande tussen de kerken en de vrije groepen - zijn in gemeentelijke, maatschappelijke en ethische vragen nog op zoek. Daarnaast zijn we herkenbaar in onze beleving van het geloof, de ervaring van een persoonlijke toewijding aan de Heer. Mij geven ze de spankracht om die dingen te delen en misschien - in deze zo andere tijd dan waarin onze oer-baptisten gemeenten ontstaan zijn - opnieuw en anders te zeggen.

,,Allerlaatste vraag: hoe lang moet je nog/hou laank most nog?''
Eh ja... momenteel ben ik bezig de universiteit af te ronden, toe te werken naar het kandidaats-examen en dan nog de Vinkenhoftentamens + examen.

H. Nobbe

---

dc nieuws mededelingen actueel

Beroepingswerk
Beroepen te Musselkanaal: G. Bosveld te Leiden.
Beroepen te Haarlem: S. P. van der Steen te Emmen.
Bedankt voor IJmuiden: J. Bouritius te Hoogeveen

Voorgangers regio Holland
Convent op maandag 18 november a.s. om 12.30 uur in de Triomfatorkerk te Alphen a/d Rijn.

Bestuur zendingswerkgroep IJsselgewest
Mevr. M. J. Olijslager, voorz., Gaasterlandstraat 4, 6835 KH Arnhem; 085-232282;

Heer E. Th. Poppe, penningm., Engelserf 1, 3843 BD Harderwijk; 03410-13109;

Heer L. P. J. v.d. Leur, secr., Van Blankenheimstraat 114, 7415 VW Deventer; 05700-28133;

Mevr. E. Willemsen-Herrick, alg. adj. Stompekamperweg 7, 6711 BJ Ede; 08380-14753.

(L. P. J. v.d. L.)

Jubileum Treebeek
Zondag 17 november herdenkt de gemeente haar 60-jarig bestaan; in een dankdienst die om 10.00 uur begint. Br. C. Molema zal daarin voorgaan. Om 15:30 uur begint een feestelijke bijeenkomst. Belangstellenden zijn hartelijk welkom (Trichterweg 116).

(J. P.)

Radenconferentie IJsselgewest
Zaterdag 23 november a.s. in de baptisten kerk, Bosweg 77, Apeldoorn. Aanvang 10.00 uur (vooraf koffie).
Hoofdonderwerp: Evangelisatie vanuit onze gemeenten, plannen voor de toekomst en de arbeid van onze evangelist. Inleider: Br. C. Eijer. Voorts bespreking kanselruilzondag 9-3-1986; ontmoetingsdag 16-3-1986. Ook de evangelisatiecommissie uit het IJsselgewest wordt hierbij hartelijk uitgenodigd. Gaarne aanmelding bij de secretaris v.h. IJsselgewest, br. G. van Manen, Torontostraat 32, 7007 BM Doetinchem; tel. 08340-24581; zulks i.v.m. de gezamenlijke broodmaaltijd van 12.00-12.30 uur, waarna sluiting.

PRO JUVENTUTE KALENDER

Deze Oranjekalender is als altijd weer de moeite van het aanzien waard. Vele foto's van de koninklijke familie sieren de maandbladen. De netto opbrengst van de verkoop van deze kalender is bestemd voor jeugdhulpverlening onder het motto: Geef de jeugd een kans.

De prijs voor deze kalender - ƒ 9,00 - is niet te hoog. De kalender kan besteld worden bij het Centraal Kalenderburo, Postbus 84, 6950 AB Dieren; 08330-15588; postgiro 517400. Ook in de boekhandel is de kalender verkrijgbaar.

INTERNATIONAAL JEUGD-JAAR

Tijdens de vergadering van het bestuur van de Europese Baptisten Federatie in Praag werd op 28 september 1985 de volgende resolutie aangenomen:

1. Bijeenkomend tijdens het Internationale Jaar van de Jeugd, erkennen wij met dankbaarheid de grote bijdrage van de jonge mensen aan het leven van onze gemeenten, en prijzen wij God voor hun ijver, hun initiatieven, hun openheid en hun bereidheid om de uitdaging van onze tijd tegemoet te treden;
2. Wij delen de last voor hun eigen generatie als zij nieuwe wegen zoeken om hun tijdgenoten te bereiken met zorgend dienen en de bijbelse boodschap. Wij vragen dat zij terwijl zij nieuwe wegen zoeken, geduld hebben met de gemeente in haar traagheid om tot veranderingen te komen, en met haar gevoelens jegens haar tradities alsof deze een tijdloze waarde hebben;
3. Wij sporen hen aan de gelegenheden voor internationale vriendschap, die mogelijk zijn door de jeugdcomité's van de Europese Baptisten Federatie en de Baptisten Wereld Alliantie aan te grijpen en vragen hun plannen te maken voor het bezoeken van de Baptisten Wereld Jeugd Conferentie die in 1988 in Schotland zal worden gehouden.

Het eerstkomende Europese Baptisten Congres zal gehouden worden in 1989 in Boedapest. Een daartoe strekkende uitnodiging van de Baptisten Unie van Hongarije werd dankbaar aanvaard.

Uitgave van de Baptisten Gemeenten in Nederland
Redaktie: Mevr. A. W. Lindenborn-de Graaff, ds H. Ploeger, prof. dr. J. Reiling, dr. O. H. de Vries, ds C. van Wier. Alle kopij te zenden aan de eindredakteur ds H. Ploeger, Kraaiensteinlaan 10, 6825 DH Arnhem.
Voor abonnementen en advertenties: Administratie De Christen, Biltseweg 10, 3735 MC Bosch en Duin. Abonnementsprijs bij vooruitbetaling *f* 43.— per jaar, voor abonnees in het buitenland *f* 60.— per jaar.
Administratie: De Vinkenhof, Biltseweg 120, 3735 MC Bosch en Duin, tel. 030-784457 - postgironummer 9260 t.n.v. Unie van Baptisten Gemeenten, Amsterdam. Advertentietarieven op aanvraag verkrijgbaar.

dc
DE CHRISTEN
WEEKBLAD VAN DE BAPTISTENGEMEENTEN

DOUWE SLORT VIJFTIG JAAR GEMEENTEBOUWER

Het vijftig-jarig bestaan van de gemeente Rotterdam-Zuid op 17 november a.s., betekent tevens voor br Slort dat hij terug mag zien op vijftig jaar dienst als voorganger in verschillende baptisten gemeenten in ons land.
De baptisten gemeente te Rotterdam-Zuid is voortgekomen uit evangelisatiewerk, waarin br Slort een groot aandeel had. Geen wonder dat de gelovigen die tot gemeentevorming besloten, hem tot voorganger beriepen. In grote trouw diende hij de gemeente in haar eerste jaren, en onder veel ontberingen, want het was ook in Rotterdam in 1935 en daarna allesbehalve een vetpot.
In 1942 vertrok de fam. Slort naar een andere, maar vele malen kleinere havenstad: Delfzijl. De gemeente aldaar had ongeveer evenveel leden als de gemeente die hij verliet, rondom de 140. In 1946 voerde zijn weg naar Almelo-Geraniumstraat, de gemeente die hij in 1950 verliet om naar Apeldoorn te gaan.
In 1969 ging hij met emeritaat, om vervolgens van 1970-1974 opnieuw de gemeente Almelo-Geraniumstraat te gaan dienen als parttimer.
Bekendheid over de grenzen van de gemeenten die hij diende heen, kreeg br Slort door zijn medewerking aan ons weekblad, waarin hij met name aandacht vroeg voor het oude testament. Dát deel van de Heilige Schriften had zijn grote belangstelling; daarin studeerde hij zeer veel, en van die studie liet hij de resultaten vele jaren horen aan de studenten van ons seminarium, waar hij als docent een werkzaam aandeel had in de vorming van voorgangers.
Thans wonen br en zr Slort op het adres Heutinkstraat 75, 7535 AX Enschede (tel. 053-311924). Hoewel de gezondheid en het gehoor niet meer zijn wat ze waren, heeft br Slort - en evenzo zijn vrouw - nog steeds een grote belangstelling voor de arbeid der plaatselijke gemeente, waarin hij naar vermogen meewerkt, én voor het welvaren van onze unie-gemeenschap.
Geve de Heer der gemeente beiden veel vreugde bij het overzien van hun weg, met name ook bij de herinneringen aan de Rotterdamse periode.

P.

MEDEDELINGEN

De Werkgroep Zoetermeer is overgenomen door mw. C. A. Siero, Kadoelerbos 107, 2715 SE Zoetermeer, tel. 079-211695.
Het nieuwe adres van mw. I. J. M. Visser, Laan van Minsweerd 7, 3583 BA Utrecht, haar telefoonnummer is 030-516845.

ALCOHOL-NOTA

De reeds lang geleden aangekondigde nota van de staatssecretaris voor de volksgezondheid, de heer Van der Reijden, is op vrijdag 4 oktober j.l. door het kabinet aanvaard. Het kabinet heeft zich mitsdien geschaard achter de bedoeling van de staatssecretaris. Deze bedoeling is onverbloemd samen te vatten in de woorden: er moet minder gedronken worden (alcoholhoudende dranken, wel te verstaan).
Op drie manieren wil het kabinet deze vermindering bereiken:

1. het aantal verkooppunten verminderen
2. het aantal uren waarop alcoholhoudende dranken verkocht mogen worden, inperken
3. het verbieden van reclame voor alcolholhoudende dranken voor radio en t.v.

Aan de basis van dit ontmoedigingsbeleid, zoals het officieel genoemd wordt, ligt het schrikwekkende en onontkenbare feit van de hoge alcoholconsumptie in ons land. Sinds 1960 is dat verdrievoudigd. Het zal ook baptisten niet koud laten dat 25% van de 10- en 11-jarigen wel eens alcohol drinkt. Dat percentage stijgt tot 85% van alle 17-jarigen. Daarbij geldt ook: hoe vaker per week, hoe meer per keer.

Op 91-jarige leeftijd werd door de Heer thuisgehaald onze zuster

GONNA KOMDUUR

sinds 15-11-1968 weduwe van Albert Pomp

,,De reis was lang en prachtig
Uw stormwind bolde 't zeil
U stuurde sterk en krachtig
en gaf me 't eeuwig heil''.

Baptistengemeente Ter Apel

Na een kortstondig maar moedig gedragen lijden werd door de Heer thuisgehaald onze broeder

WILLEM ZWAAN

op de leeftijd van 60 jaar.

,,In Uw hand beveel ik mijn geest,
Gij verlost mij, Here, getrouwe God''.

Leeuwarden, 25 oktober 1985

Baptistengemeente Leeuwarden

,,In Uw hand beveel ik mijn geest,
Gij verlost mij, Here, getrouwe God.''

Na een kortstondig maar moedig gedragen lijden werd door de Heer thuisgehaald mijn lieve man, onze lieve vader en grootvader

WILLEM ZWAAN

op de leeftijd van 60 jaar.

Leeuwarden, 25 oktober 1985.
Corr. adres: Postbus 570
8901 BJ Leeuwarden

C. Zwaan-Aukema
Ferwerd: Sjoerdje en Ate
Astrid
Vitho
Marald
Leeuwarden: Jo
Sneek: Thea en Julius
Anita
Arjen
Amsterdam: Klaas

De teraardebestelling heeft woensdag 30 oktober plaatsgevonden.

dc
DE CHRISTEN
WEEKBLAD VAN DE BAPTISTENGEMEENTEN

100e jaargang - nummer 45 - 15 november 1985

De waarachtige God

Ans Lindenborn

De berichten in de krant over de schandalen binnen de Bhagwan-beweging, over de arrestatie van de goeroe en tenslotte ook van zijn naaste medewerkster en vertrouwelinge hebben nogal wat gevoelens bij me opgeroepen.

Vooral een intens medelijden voor al diegenen die zich volgelingen van Bhagwan noemen.

De objectieve reportage van het Bhagwan-festival dat vorig jaar in Oregon gehouden werd liet me mensen zien die kritiekloos alles wat hun Meester deed, aanvaardden. Ik zag mensen die hem vereerden en aanbaden, die hem toezongen dat ze van hem hielden.
In het door Dr. R. Kranenborg geschreven boekje ,,Oosterse geloofsbewegingen'' constateert hij ten aanzien van de leer van Bhagwan:
,,Heel belangrijk is Bhagwan zelf. Dat blijkt al uit de erenaam die zijn volgelingen hem gegeven hebben. Hij is de goeroe, de ware meester, de nieuwe Boeddha of Jezus. Hij is de enige levende meester en alleen hij kan de weg wijzen naar de verlichting. Maar wie de weg wil gaan moet wel een absoluut vertrouwen in de meester hebben. Want de meester is degene die de weg helemaal afgelopen heeft en die weet welke gevaren en afdwalingen mogelijk zijn. En degene die begint weet nog niets en daarom moet hij de meester volledig gehoorzamen. De meester ziet wie jij bent en wat jouw condities en gebondenheden zijn en daarom zal hij je - soms heel hard - aanspreken op de voor jou gevoelige punten. Je kunt je niet verbergen, je niet mooier voordoen dan je bent. Je moet je voor hem openstellen zodat zijn energie in jou komt en jij deelt in zijn energie. Met de hulp van de meester, die Bhagwan is, kun je te zijner tijd de verlichting bereiken.''

En een volgelinge getuigt:
,,Mijn leven was één grote ellende toen ik een sannyasin (volgelinge van Bhagwan) ontmoette die mij vertelde over een verlichte meester. Zij liet mij een door hem geschreven boek zien en toen ik naar Bhagwan's foto keek, voelde ik dat er binnen in mij iets klikte en ongekende vibraties begonnen door mij heen te stromen. Eerst later zou ik beseffen dat ik op dat ogenblik met Bhagwan verbonden werd, zoals een lamp aangesloten wordt op het electrische net. Tijdens het lezen die avond werd die stroom steeds sterker en warmer en een zo intens gevoel van gelukzaligheid doorstroomde mij dat ik Hem nog diezelfde avond schreef of Hij mij als Zijn discipel wilde aannemen. Met mijn hele hart hoop ik nog eens in Zijn fysieke aanwezigheid te kunnen zijn. Maar voor mij is Hij nu niet aan tijd en ruimte gebonden. Ik weet dat Hij zonder vorm is, dat Hij niettemin iedere vorm kan aannemen, die Hij wil. Hij is alles en iedereen, overal en altijd. Hij is ook in mij.''

Al deze menselijke reacties op de figuur van Bhagwan lijken zoveel op de reacties die wij als christenen ten opzichte van onze Heer hebben, dat ik er door geschokt was.
En nu denk ik: wat zal er in deze mensen omgaan nu allerlei duistere praktijken aan het licht komen. Zullen ze krampachtig vasthouden aan hun geloof?
Deze goeroe is immers hun Meester, waar ze absoluut vertrouwen in moeten hebben. Of zullen sommigen de grens bereiken, waarbij ze niet meer verder kunnen of willen. Wat zul je je dan ellendig voelen....

Er is veel aan de hand in onze wereld. Mensen zijn zoekers en hier en daar vinden ze iets, waarvan ze menen dat dat het is, waar ze naar verlangen. Het is zo droevig eigenlijk, al die verdwaalde mensen.

Beseffen wij hoe groot onze verantwoordelijkheid is om in onze dagen meer dan ooit het evangelie van Jezus Christus aan mensen door te geven?

DEZE WEEK

,,HET IS DE HEER''!...

Uw Probleem?
Jezus leeft! Dat is een fundamenteel stuk van het evangelie. Christenen gedenken niet alleen dankbaar wat Jezus voor hen deed, maar veeleer wat Hij voor hun doet, als de levende Heer.
U zult dat niet willen ontkennen, neem ik aan. Maar het zou wel eens zo kunnen zijn, dat u, misschien wat aarzelend, denkt: Jezus leeft? Dat zal best zo zijn, alleen .... ik beleef dat niet zo intens.... Er zijn nogal eens gelovigen, die hun levende Heer in het dagelijkse leven kwijt zijn geraakt. En misschien beleven ze dat wel met een soort van ,,Thomas-gevoel''. Immers, toen enthousiaste collega's aan Thomas vertelden, dat Jezus aan hen verschenen was, reageerde hij daar nogal triest op, omdat hij van zijn Heer nog niets weer had bespeurd. Eerst zien ... en dán geloven. Zo luidde ongeveer zijn antwoord.

Jezus vertoont zich!
Dat hebben de discipelen in de meest letterlijke zin meegemaakt. Zij zouden immers in de wereld getuigen moeten zijn van Christus' opstanding. Getuige Paulus' uitspraak in 1 Cor. 15 bestaat er voor ons geen blijde boodschap van redding en zekerheid zonder een levende Heer: ,,Indien Christus niet is opgewekt, dan is uw geloof zonder vrucht, dan zijt gij nog in uw zonden!'' Dáárom moesten Jezus' getuigen eerst de levende Heiland aanschouwen, alvorens de wereld in te kunnen gaan met hun goede nieuws. En vandaar dan ook al de verschijningen van Jezus aan veel van zijn volgelingen. Geloof vraagt om feiten. En daarvoor zorgt God!

,,Mijn Heer is weggenomen''...
Dat vertelde Maria met een door tranen verstikte stem aan de vreemdeling, die in de graftuin opeens voor haar stond en haar vroeg waarom of ze huilde. Ooit had Jezus haar op een wonderbaarlijke manier verlost uit de macht van een reeks boze geesten, waardoor de zon in haar leven weer opging. Maar wie garandeerde haar nu, dat deze duivelse machten niet zouden terugkomen nu Jezus verdwenen was?
En ook Petrus liep met bijzondere spanningen rond vanwege Jezus' verdwijning uit zijn leven. Hoe zou hij ooit weer vrijuit kunnen leven, zonder de wroeging over een lafhartig verraad te zijn kwijtgeraakt? Als je Heer verdwenen is, hoe kun je dan verder?
Maar u weet hoe het allemaal afliep? ,,Rabboenie!... Meester!''... juichte Maria, toen zij plotseling de voor haar staande vreemdeling herkende. En ook voor Petrus brak de zon weer door, toen hij een stralende Johannes hoorde roepen: ,,Het is de Heer!''
Zouden wij er niet van mogen uitgaan, dat Jezus zich zo wil vertonen, als de levende God, aan ieder die min of meer triest gestemd is, omdat Jezus uit zijn of haar leven verdween? Zou het niet best eens zo kunnen zijn, dat Jezus, evenals bij Maria, vlak voor onze voeten staat, zonder dat we Hem herkennen?

In de binnenkamer
Toen Jezus 's avonds aan zijn discipelen verscheen, hadden ze de deuren van hun woning angstvallig gesloten. Dat behoeven wij niet speciaal te doen wat betreft ons bidvertrek. Maar wel zei Jezus ooit eens: ,,Wanneer gij bidt, ga in uw binnenkamer en sluit de deur''. En daar voegde Hij een garantie aan toe: ,,Uw Vader zal het u vergelden!''
Mogen we dat niet uitleggen als een verzekering van Gods luisterend oor? God vertoont zich aan serieuze bidders. En zou Jezus niet hetzelfde doen, gezien zijn belofte: ,,Wie Mij liefheeft ... Ik zal hem liefhebben en mijzelf aan Hem openbaren''..? Hebben wij nog een bidvertrek? Niet dat dat op zichzelf een verplichting is. Maar het duidt wel op het serieus tijd-en-aandacht-besteden aan het gebed, op vaste tijden.
Dat sommige christenen hun verbinding met een levende Heer kwijtraakten, zou best eens veel te maken kunnen hebben met een schrikbarend tekort aan gebed in hun leven. En dan bedoelen we daarmee dát gebed, waarin, naar Jezus' instructies, voorop staat: Uw naam ... Uw koninkrijk ... Uw wil ...!''
Wie zo wil bidden en wie zo blijft bidden, wie vóór alles bedacht is op de glorie en eer van God, die zal keer op keer ervaren hoe God daarop reageert. Die zal op een manier die aan buitenstaanders niet te verklaren is, ervaren: Het is de Heer! Zo hebben oneindig veel bidders mogen merken, dat zij te doen hebben met een levende Heer, die troost en kracht geeft in het leven van alle dag. Zij ervoeren, al biddende, de waarheid van Jezus' toezegging: ,,Vreest niet, Ik ben met u, alle dagen...''
In dit verband mogen we ook zeker de voorbede noemen. Ik herinner mij een gedicht, waarin iemand, die plotseling een stuk blijheid door zijn hart voelde stromen, zich afvraagt of er misschien op dat moment iemand voor hem aan het bidden was. Ook voorbede blijkt in staat te zijn om een levende Heer te doen verschijnen bij gedeprimeerde mensen.

Onderzoekt de Schriften!
Want in de woorden van de bijbel wordt aangaande Mij getuigd, verklaarde Jezus. Juist ook vanuit zijn machtige daden, beloften en troost die in Gods woord vermeld staan, wil Jezus zich als een levende werkelijkheid aan ons vertonen.
Vanuit de Schriften hadden de Emmaüsgangers hun verdriet en opstandigheid kunnen voorkomen. Jezus verwijt hen immers: ,,O onverstandigen en tragen van hart, dat gij niet gelooft alles wat de profeten gesproken hebben. Onderzoek wat er staat en wat Gods Geest ons daardoor wil zeggen. Dan zul je geconfronteerd worden met een levende Heer. Levende Christusgetuigen lezen, kennen en vertrouwen de bijbel, omdat ze keer op keer verbaasd en verheugd bemerken: Het is de Heer!

Het lichaam van Christus
Dat de gemeente zo wordt omschreven door Paulus, weet u wel. In die gemeente leeft, woont en werkt Jezus, dwars door alle zonden en gebreken van de leden heen. ,,Waar twee of drie in mijn naam vergaderd zijn, ben Ik in hun midden!'' Ook dat is gelukkig een ervaring van oneindig veel christenen. Verreweg de meesten kwamen tot het geloof via de prediking die ze binnen het kader van de gemeente hoorden. Zo leerden zij de levende Heer kennen. En menigmaal, toen ze om de een of andere reden in de onderwal zaten, vonden zij in die gemeente hun machtige Heer weer terug, via de verkondiging van Jezus' troostende woorden, via gesprekken en contacten met geloofsgenoten. Ook u begrijpt wellicht in dit verband iets van Paulus' ervaring: ,,Toen Paulus de broeders zag, dankte hij God en greep moed...''

Geen weeskinderen
,,Ik zal u niet als wezen achterlaten. Ik komt tot u''. Zo hielp Jezus bij voorbaat zijn volgelingen door een moeilijke periode heen. Ik ben er, al zien je ogen Mij niet. En de realiteit van deze garantie is door de komst van de Heilige Geest tot oneindig veel mensen doorgedrongen. De Geest is de Geest van Christus. Wie zijn weg wil gaan met een levende Heer, die voor ons bidt en pleit, zal moeten en mogen bidden om de volheid van die Geest. En wordt er ooit een gebed verhoord, dan is het dít gebed! (Lc. 11:13) Hij wil ons oog geven voor al die dingen, waarin Jezus ons zijn nabijheid wil laten bemerken en ons juichend laten roepen: ,,Het is de HEER!''

C. v. Wier

LEDENWERVING

J. Reiling

Getallen spelen een grote rol in ons leven, ook in het leven van onze gemeenten. Wij tellen onze leden en onze inkomsten en uitgaven. Wij weten dat voor het ,,runnen" van een gemeente een bepaald aantal leden vereist is en ook een bepaalde hoeveelheid geld per jaar. Daarom bestuderen wij statistieken en jaarverslagen. Als een gemeente in ledental groeit, dan zeggen wij dat het in die gemeente goed gaat. Daalt het, dan gaat het slecht. Als er meer leden bijkomen dan eraf gaan concluderen wij dat de gemeente werfkracht heeft. Dat zijn allemaal heel gewone, menselijke gedachten over een zaak en een gemeenschap die toch nog wat meer is dan alleen een vereniging of club met een ledenregister en een kasboek. Het gaat er nu maar om dat wij èn dat meer, dat eigensoortige van de gemeente èn dat gewone, menselijke van de gemeente goed in de gaten houden, ze niet met elkaar verwarren en ook niet ons eenzijdig op een van de twee vastspijkeren.
Dit geschreven zijnde en bedacht kijken wij naar het woord ,,ledenwerving". In Uitdaging van november 1985 las ik een artikeltje van de hoofdredacteur Hans Pruis over een poging van evangelischen en oecumenischen ,,om elkaars gedachten van dichtbij te bekijken". Dat gebeurde naar aanleiding van het 40-jarig bestaan van Kerk en Wereld in Driebergen. Uit zijn bericht krijg ik niet de indruk dat die poging erg geslaagd is geweest. Er bleken twee visies op evangelisatie te bestaan. Een enquête onder 400 gereformeerde evangelisatiewerkers had uitgewezen dat 40% van hen evangelisatie ziet als protest tegen economische uitbuiting en als sociaal engagement. 30% ziet getalsmatige gemeentegroei als doel van de evangelisatie en de overige 30% probeert beide te combineren. De gemeentegroei als doelstelling van de evangelisatie werd van de andere, laten we zeggen de maatschappelijke geëngageerde kant, bestempeld als ledenwerving en afgewezen.

Uit-sluitend
Het staat niet met zoveel woorden in het artikel van Hans Pruis maar ik heb toch de indruk dat hij zelf evangelisatie als maatschappelijk engagement afwijst. Beide kanten hebben dus opvattingen die niet met elkaar te verenigen zijn en uit-sluitend, buiten-sluitend werken. Het is op grond van zo'n beperkte informatie niet mogelijk om te zeggen wie van de twee gelijk had. Het gaat mij er vooral om wat deze tegenstelling voor onze werving kan betekenen. Want het is zonder meer duidelijk dat werving en engagement alleen volstrekt onvolledige en daarom onjuiste termen zijn om over evangelisatie te praten, laat staan te oordelen.
De Schrift kent geen van deze beide woorden als het gaat om de verkondiging van het evangelie. Niet dat ze niets met het evangelie te maken hebben maar ze geven niet het doel aan. We lezen in het boek Handelingen wel van groei en van het toenemen in aantal van de gemeente maar dat is niet het doel maar het gevolg van de verkondiging. We lezen in de evangeliën wel van engagement, je inzetten voor verdrukten maar dat is evenmin het doel van de verkondiging. Evangelieverkondiging is wijzen op dingen die **gebeurd** zijn. De beslissende dingen zijn gebeurd op Golgotha en op de Paasmorgen. Dat is de grond waarop de verkondiger staat. Dat heeft gevolgen voor heden en toekomst op alle terreinen van het leven **en de** geschiedenis. Dat moet worden **verkondigd**, beter gezegd, want ,,verkondiging" doet wat afstandelijk aan, **dat moet** worden overgedragen. Om **het** te kunnen verkondigen moet je het **hebben** en het moet je zo belangrijk **zijn** dat je het op anderen wilt overdragen. Dat is het doel van de evangelisatie: geloofsoverdracht.

Geloofsoverdracht
Hoe moet geloof worden overgedragen? Daar zou veel over te zeggen zijn maar er zijn anderen die dat beter kunnen doen dan ik. Mij trof een passage in een artikel van Rex Brico in Elseviers Weekblad van 26 oktober, dat uitloopt op de vraag hoe vandaag in onze geseculariseerde wereld nog geloofsoverdracht plaats kan vinden. Hij schrijft:
,,Mij komt het voor dat christenen het daarvoor in gedragspatronen zullen moeten zoeken, zie zózeer boven de middelmatigheid van onze burgerlijke samenleving uitstijgen, dat ze die samenleving als het ware dwingen om zich af te vragen wat daar aan ,,stille kracht" achter schuilt. Met andere woorden, de doorbreking van het taboe zal moeten komen van christenen en gemeenschappen van christenen, die zichzelf zózeer op het spel zetten, dat de wereld roept: dat doet het ongeloof niet na! Bij voorbeeld, christenen die zonder omkijken de vijandliefde praktizeren, die een trouw beoefenen die alle perken te buiten gaat, die zich inzetten in een dienstbaarheid die diep in het eigen vlees snijdt.
Omgekeerd raak ik er steeds meer van overtuigd dat kerkelijke functionarissen die niet méér inzet vertonen dan ambtenaren van de sociale dienst, christen-politici die in hun vredesengagement niet verder gaan dan socialisten of liberalen, en theologen die in hun eigen leven niet de consequenties trekken uit hun wetenschappelijke stellingen, voor geloofsoverdracht een grotere bedreiging vormen dan welke tegenstand van het burgerlijk of atheïstisch communisme ook. Als het christendom in Europa te gronde gaat, dan aan zijn eigen middelmaat, niet aan enige druk van buitenaf.
Mij bekruipt dan ook het angstige gevoel dat de hedendaagse neiging om het christelijk geloof bij te snijden naar mensenmaat, de geloofsafval niet tegen zal houden. Integendeel. Wie binnen de ellips van het christendom de pool van het evangelische radicalisme opgeeft ter wille van de pool van de barmhartigheid, vernietigt die ellips evenzeer als wie het omgekeerde praktizeert."

Ik heb er niets aan toe te voegen. Dat is pas echte werving!

HENDRIK DOORNKAMP 50 JAAR VOORGANGER

Het verbaast mij niet dat u uw wenkbrauwen optrekt: wie is Hendrik Doornkamp? Nooit van gehoord! De ouderen uiteraard wel, want hij diende van 1935 tot 1941 de gemeente te Tweede Exloërmond. Dat was zijn eerste gemeente, nadat hij zijn opleiding aan het Spurgeon College in Londen had voltooid. In die crisisjaren werkte hij met grote zegen. In drie jaren mocht hij 43 mensen dopen.
In 1941 ging hij naar de gemeente Den Haag-Oost. Een gemeente die in 1930 door een scheuring in de gemeente Den Haag was ontstaan. Doornkamp was een man die met rustige arbeid vertrouwen wekte bij de gelovigen, van beide gemeenten. Want toen de voorganger van Den Haag-Singel (zoals de ,,moedergemeente" genoemd werd), br J. de Jong, na de oorlog lange tijd moest rusten, werd Doornkamp gevraagd consulent te worden. In 1944 was hij trouwens ook consulent van Rotterdam-Centrum geworden. Dat was een gemeente die onder zorgen gebukt ging. Maar Doornkamp gaf zich met veel liefde en zorg. Menigmaal ging hij te voet van Den Haag naar Rotterdam, voorwaar geen kleinigheid in het laatste oorlogsjaar.
Doornkamp heeft de hereniging van de beide gemeenten in Den Haag niet meer meegemaakt. Met zijn engelse vrouw ging hij in 1946 naar Engeland, waar hij tot zijn emeritaat vijf gemeenten gediend heeft. Ook nu is hij nog - als bijna 75-jarige - actief in de gemeente in Southampton. Maar dáár, in Engeland, heeft hij zijn belangstelling voor onze gemeenschap niet verloren. Het zal hem zeer dankbaar gestemd hebben, dat Den Haag-Oost en Den Haag-Singel in 1954 weer één gemeente werden. We wensen br Doornkamp met de zijnen gaarne Gods zegen voor de toekomst.

VEEL OF WEINIG WATER

H. Ploeger

Een zaak die onder ons af en toe aan de orde komt, is de doopvorm. In alle baptisten gemeenten - waar ook ter wereld - is (naar mijn beste weten) de onderdompeling de gebruikelijke doopvorm. Voorafgaande aan de doopbediening vindt de belijdenis van het geloof in Jezus Christus als Heiland en Heer plaats.
Er zijn echter ook gemeenschappen, waar mensen - na afgelegde belijdenis van hun geloof - niet ondergedompeld, maar besprengd of begoten worden. Mensen die op hun geloof besprengd dan wel begoten zijn, worden als volwaardige leden van de gemeenschap waarvan zij door hun belijdenis en doop deel uitmaken, aanvaard, erkend.
Soms komen zulke mensen later met onze gemeenschap in aanraking. Soms leren zij door huwelijk, door vriendschap, door verhuizing ons en ons geloofsgoed kennen. Soms worden zij aangetrokken door ons gemeenteleven en door onze beleving van het heil in Jezus Christus. Soms vragen zij opneming in de gemeente, omdat zij niet meer toeschouwers, niet maar meelopers, maar actieve beoefenaars van de gemeenschap en deelhebbers aan de gemeentearbeid willen zijn. Naar hun gevoelen zijn zij gedoopt, en mitsdien achten zij zich gerechtigd tot het lidmaatschap van de plaatselijke gemeente.

Belijdenis doen

Belijdenis doen is in de kinderdopende kerken de handeling waardoor het lidmaatschap van de kerk in alle geledingen aanvaard wordt. Door doop ís men lid van de kerk - zo zegt men - maar door de belijdenis van geloof aanvaardt men dit lidmaatschap.
In de baptisten gemeenschap is de belijdenis van persoonlijk geloof onmisbare en absolute voorwaarde voor het kunnen ontvangen van de doop. Zonder belijdenis geen doop. Na belijdenis doop, en niet andersom.
Wat is de betekenis van de belijdenis van geloof? Die vraag moet met een wedervraag beantwoord worden? Deze: wat is de betekenis van het heilsaanbod van God?
Dus: wat wil het zeggen dat God ons Zijn heil - in Jezus Christus - aanbiedt? Dat wil dit zeggen: mensen mogen komen uit hun verlorenheid tot de nieuwe wereld van God. Als een mens ja zegt op de aanbieding van dit (eeuwige) heil, belijdt een mens daarmee: Ik geloof in de waarachtigheid en in de welmenendheid van Gods heilsaanbieding. Ik geloof, zeggen we dan, dat God niet liegt, niet kán liegen, en dat het dús waar is, dat Hij mij roept tot gemeenschap met Zijn Zoon Jezus Christus. Derhalve ook met de gemeente, die Hij zich met zijn eigen bloed verworven heeft.

Die roeping tot toetreding tot de gemeente wordt zichtbaar gemaakt in een daad, die onherroepelijk is, en in het openbaar plaats vindt; de daad van de doop. Door onderdompeling. Want een andere betekenis dan onderdompelen heeft het woord dopen niet!
Maar wat is het belangrijkste in deze tweeheid van belijdenis en doop? De belijdenis, of de doop? Wat is belijdenis zonder doop? Wat is doop zonder belijdenis? Kún je, mág je echter zo vragen? Maar als je níet zo vraagt, dreigen er levensgrote gevaren. Het gevaar namelijk dat men of het een, of het ander kleineert en verwaarloost.

Hoe benaderen?

Men kan puur theologisch-dogmatisch deze zaak benaderen en zeggen: wie niet door onderdompeling gedoopt is, is niet gedoopt. Men kan denken er daarmee vanaf te zijn. Maar dat is een misrekening. Want de conclusie van zo'n dogma is: de hoeveelheid water maakt dat de mens een gedoopte dan wel een ongedoopte, anders gezegd: een geredde dan wel een ongeredde is. Of vindt men dat te boud gesproken? Wil men zeggen: niet gedoopt, maar wel behouden? Met een puur theologisch-dogmatische benaderingswijze kom je er niet, en kom je er niet uit. Er zal veel ruimte moeten zijn voor een pastorale benadering van deze zaak.
Wat is het geval? Er zijn mensen die uit pure onkunde met de praktijk van de onderdompeling, na belijdenis van hun geloof te hebben afgelegd door besprenging, of door begieting, als gedoopten zijn opgenomen in de kerkelijke gemeenschap van hun keuze. Die kerkelijke gemeenschap hanteerde een doopvorm, die de onze niet is, die naar ons gevoelen ook niet de juiste doopvorm is. Maar betekent dat ook dat mensen bij het ondergaan van een foute doopvorm (fout althans naar onze inzichten) niet ervaren hebben wat mensen bij het ondergaan van de onderdompeling ervaren, n.l. dát zij met Christus begraven én opgestaan zijn? Zo'n slotsom zou ik niet graag tot de mijne maken....

Overdopen?

Als mensen tóch - om redenen die zij zelf onder woorden gebracht hebben - leden van een baptisten gemeente willen zijn, moeten zij dan eerst zich laten onderdompelen? Stel dat er bij een huwelijkssluiting op het stadhuis een formele fout gemaakt is, waardoor het gesloten huwelijk eigenlijk niet bestaat, wat doe je dan? De staat moet zorgen dat het wél in orde komt. Maar kan de staat van de betrokkenen vragen wéér een bruiloft te vieren? Wéér een huwelijksreis te gaan maken?

Er zijn zaken die onherhaalbaar zijn. Er zijn zaken, die onherstelbaar zijn. De doop is onherhaalbaar. Een foute doopvorm (alweer: naar onze inzichten) kan niet hersteld worden.
Met deze constatering hebben we te leven. Laten we het daarbij? Zou het niet juister zijn vanuit de overwegingen van de herder te handelen? Concreet: als mensen die niet door onderdompeling, maar wél na belijdenis van hun geloof in het reddende bloed van Jezus Christus door besprenging of begieting zijn ,,gedoopt'', lid willen worden van een baptisten gemeente omdat ze zich daarin thuis voelen en omdat ze staan achter het geloofsgoed van zo'n gemeente, en als deze mensen tevens erkennen dat de bijbelse doopvorm zonder meer de onderdompeling is, moeten ze dan buiten de plaatselijke gemeente blijven staan? Mogen ze alleen op de drempel staan en van daaruit toeschouwen?

JE MOET ER MEE LEREN LEVEN

Hebt u zich ook wel gestoten aan zo'n uitspraak? Besefte u toen ook, dat uzelf naar alle waarschijnlijkheid die uitdrukking ook wel eens gebruikt hebt?
Het is immers een uitdrukking van onze machteloosheid om dingen zo grondig te veranderen, dat mensen zonder een handicap, zonder een verlies, zonder een doorn in het vlees verder kunnen. Wij kunnen aan de oppervlakte soms wat veranderen waardoor het gemakkelijker wordt, maar heel veel dingen zijn voor ons onveranderbaar. Ze overtreffen onze macht. We staan machteloos.

Misschien kunnen we elkaar beter helpen door te zeggen: je moet er *naar* leren leven. Dat wil zeggen naar de mogelijkheden die de huidige situatie openlaat. Wellicht omdat de beminde overleed, of je in de steek liet. Wellicht met minder lichamelijke capaciteiten omdat een mankement danige invloed doet gelden.
Wat zit achter zo'n uitspraak? Zeer zeker dit dat er áltijd mogelijkheden overblijven. Als je geen duizend meter meer kunt lopen, dan wellicht vijftig, bij wijze van spreken. Als dít niet meer kan, dan wellicht dát wel.
Vanuit de bijbel ontmoeten we de uitspraak dat wij niet boven ons vermogen beproefd worden. Mag ik dat zo vertalen dat er altijd positieve dingen overblijven? Ik denk het wel.
Ik denk ook, dat juist vanuit ons geloven ons bemoedigingen van Godswege worden aangereikt waardoor wij ervaren: Al vervalt ook de uiterlijke mens, nochtans wordt de innerlijke van dag tot dag vernieuwd, 2 Cor. 4:16. Hoewel dit waar is, heeft geen mens het recht de problemen van een medemens te bagatelliseren: het verval van ons lichaam kan tot grote nood leiden. We moeten elkaar daarin bijstaan. En niet alleen laten.

gastvrijheid als diaconaat en als broodwinning

Ons land kent een betrekkelijk groot aantal campings, vakantieoorden, evangelische centra en hotels waarvan de eigenaars christen zijn. Zij streven na in hun bedrijven een sfeer te scheppen waarin mensen zich wél, thuis, geborgen en gewaardeerd voelen. Sommige van deze bedrijven - het zijn tenslotte instellingen die allemaal een afzetgebied zoeken voor hun prestaties, op basis van kostprijs van het produkt - gaan uit van stichtingen, andere zijn particulier eigendom.
Welke prioriteiten stel je als bedrijfsleider aan zo'n vakantieverblijf?

Broodwinning
Toerisme, recreatie, vakantiebesteding, op verhaal willen komen, wat men ook noeme op dit terrein, het heeft met name na de tweede wereldoorlog een grote vlucht genomen. De democratisering van de samenleving heeft vrijwel alle burgers in staat gesteld vakantie te houden, in binnen- of buitenland. De verstedelijking werkte eraan mee dat velen tijdens het weekend „naar buiten'' gingen en gaan.

Het is begrijpelijk dat velen de gelegenheid aangegrepen hebben, een maatschappelijk bestaan op te bouwen in de recreatiesfeer. Onder hen ook veel bewuste christenen. Zij stelden en stellen zich de vraag: welke waarden en normen zijn voor mij onmisbaar bij en in mijn bedrijfsvoering? Heel concreet: op welke wijze geef ik de zondag een apart karakter? Wat doe ik méér voor mijn gasten dan het verschaffen van een staanplaats, van onderdak en goede maaltijden? Welke invloeden van buitenaf wil ik beslist weren van en uit mijn verblijven?
Het is zeker geen schande om je brood in deze maatschappelijke sector te verdienen.

Diaconaat
In een bijeenkomst van de Vereniging van Christelijke Hotels (in oprichting) op het (alcoholvrije) vormings- en recreatiecentrum De Stoppelberg te Beekbergen sprak prof. dr. W. H. Velema o.a. over Col. 3:17:... doet het alles in de naam van de Here Jezus... Hij zei ondermeer, dat zó bezig zijn voor beheerders van vakantieverblijven e.d. de klank van diaconaat, van dienst kan krijgen. Want er komen mensen binnen die verwachtingen hebben van hun vakantie, die behoefte hebben aan contact, die uitzien naar meer dan smakelijke maaltijden, zon en water, en goede nachtrust.
De vermelde Vereniging van Christelijke Hotels en recreatiecentra in Nederland heeft zeer oude familie in Zwitserland en Duitsland, later ook in de scandinavische landen. Oorspronkelijk wilden deze Hospize onderdak bieden aan vluchtelingen, bedreigden, sociaal misdeelden, vooral ook in de zich industrialiserende steden. Ze (deze Hospize) werden zonder uitzondering opgericht vanuit christelijke bewogenheid. De deelnemers komen nu uit veelmeer gevarieerde hoeken. Maar de basisgedachte is dezelfde gebleven: mensen dienen om Christus' wil, ook als zij vakantie houden, ook als zij om welke reden dan ook onderweg zijn. Vooral de gedachte dat men in een Hospiz als christen zich herkennen kan in de sfeer, acht men belangrijk.

Gasvrijheid vanuit het hart
Dat is het motief van de VCH. Ons blad maakt geen propaganda voor welke geestelijke of maatschappelijke organisatie ook. Ook niet voor de VCH. Dat sluit niet uit, dat wij de aandacht vestigen op een deel van onze samenleving, op een sector uit het bedrijfs- en uit het geestelijke leven, dat de moeite waard is. Vakantiehouden, op verhaal komen, nieuwe inspiratie opdoen, is zeer belangrijk, ook voor de gelovigen. De omgeving waarin zij vakantie houden, de sfeer waarin zij op verhaal komen, de soort inspiratie die zijn opdoen, is van wezenlijk belang voor het welzijn van mensen. En mensen zijn belangrijk.

P.

BOEKBESPREKING

Dr. J. Vlaardingerbroek: WAT ZEGT DE BIJBEL OVER OORLOG EN VREDE? Uitg. Boekencentrum, Den Haag. 93 pag. *f* 13,90.

De schrijver gaf als ondertitel aan zijn werkje mee: Handreiking bij het lezen van de bijbel rondom één netelig vraagstuk. Ongetwijfeld is de kwestie van vrede, veiligheid, gerechtigheid een brandende kwestie. Hij geeft aan een aantal bijbelse begrippen uitleg zodat de lezer verder kan met zijn persoonlijke doordenking van de bijbelse gegevens. In het eerste hoofdstuk gaat hij in op vragen rondom bijbelvisie en bijbeluitleg. Dat schijnt wel nodig te zijn vandaag de dag.
Hoofdconclusie van de schrijver is wel deze: de bestudering van de bijbel levert geen concrete richtlijnen op voor de beantwoording van de vraag hoe wij in onze situatie de vrede, politiek gesproken, het beste zouden kunnen dienen, door bewapening of door ontwapening (pag. 74). Dat sluit dan in dat er geen specifiek christelijke benadering is van de besproken problemen. Dat betekent echter niet dat de bijbel dús beslist niet nodig is voor de oplossing van de wereldproblemen. Want de bijbel weet van vrede met God en met elkaar. Daarom zijn oplossingen van problemen ánders dan door strijd mogelijk. Voorts wijst de bijbel heel duidelijk op de demonie van de macht en van ideologiseringen.
In een slothoofdstuk zijn aanwijzingen gegeven voor het gebruik van het boekje in gespreksgroepen. Dáárvoor lijkt mij het geschrift bijzonder waardevol.

Ploeger

TWEE JUBILEUM-UITGAVEN

Het betreft boekjes die door twee jubilerende gemeenten zijn uitgegeven. Allereerst *VIJFTIG JAAR BAPTISTEN GEMEENTE VROOMSHOOP/DAARLERVEEN*, van de hand van Ina Brouwer-Snippe. Met veel liefde, na veel speurzin, en soms nogal onverbloemd, komt de bloeiende geschiedenis van deze gemeente uit de verf (eind augustus besteedden wij in DC aandacht aan dit jubileum). Te bestellen bij de secretaris der gemeente W. Wuite, Russendijk 10, 7671 SE Vriezenveen; tel. 05499-3791. Het boekje telt 94 pag.

Voorts DIE IJMUIDENSE BAPTISTEN, WAT ZIJN DAT VOOR MENSEN?, geschreven door J. H. Wolters sr. Op 100 pagina's worden 25 jaar beschreven, zodanig dat de buitenstaander een goed inzicht krijgt in de wordingsgeschiedenis van de gemeente in voorwerk en voortgang. Te bestellen bij de secretaris G. v.d. Heuvel, IJmuiderstraatweg 40, 1971 LC IJmuiden; tel. 02550-12492. De prijs is *f* 10,— plus portokosten.
In beide jubileumgeschriften komen overeenkomstige situaties voor, die nadere vermelding en aandacht verdienen. Beide gemeenten zijn door samenvloeiing van verschillende groepen met verschillende achtergronden ontstaan. Pogingen tot samensmelting van verschillende groeperingen hadden aanvankelijk geen resultaat. Toen samensmelting een feit dréígde te worden onttrokken zich mensen aan de groeperingen. Toen samensmelting een feit wás geworden, trokken zich weer mensen terug, maar constateerden de overgeblevenen hoe zegenrijk het was gezamenlijk als gelovigen op te trekken. Uit beide jubileumboekjes komt de vraag naar voren: waar zijn de mensen gebleven die onderweg naar samenopweg afhaakten? De vraag blijft onbeantwoord, lag uiteraard ook buiten het bestek van de opdracht van de schrijvers. Maar niettemin blijft die vraag prikken.
Waarom dit zo uitvoering vermeld? Omdat we leven in een tijd dat overal vrije groepen, vrije gemeenten, veelal evangelische gemeenten genoemd, ontstaan. Het is te voorzien dat meer dan één van deze groepen vroeg of laat op de weg van baptisten gemeenten komen. Zal de geschiedenis zich herhalen? Móet de geschiedenis zich herhalen omdat wij niets van de geschiedenis leren? Het is mij natuurlijk zeer goed bekend, dat wij als baptisten gemeenten geen of nauwelijks enige invloed hebben op het ontstaan van vrije groepen. Maar het zou verschrikkelijk jammer zijn als mensen die door deze vrije groepen worden gewonnen, naderhand weer terugkeren tot hun oorsprongen.
Anderzijds, beide boekjes leren ons overduidelijk hoe zegenrijk een geordend gemeenteleven is voor gelovigen en wereld.

P.

BERICHTEN UIT EN OVER DE ZENDING

Stadskanaal
Verleden week waren we in Stadskanaal. In Stadskanaal-Noord, de oudste Baptistengemeente van Nederland. Niet op heilige grond, want die kennen wij niet. Maar wel op een bijzondere plaats, in een voor ons historische omgeving. Hier is het allemaal begonnen, hier ligt onze oorsprong. En dat is dan wel lang geleden, maar we willen het weten, ook vandaag nog!
't Was in de tijd, dat het land der hoge venen werd ontgonnen. De mens der negentiende eeuw, van elders gekomen, deed z'n werk. Hij pelde de schil af, om zomaar te zeggen, en hield *dalgrond* over. Zo ontstond een ,,landschap van betrekkelijke welvaart, met nieuwe huizen, maar boomarm, eentoning, waarin slechts de bouwsels van in elkaar geperste korenhalmen, bij alle weer onder de blote hemel en gegroepeerd als negerdorpen, hier en daar afwisseling brachten" *(F. Bordewijk).*
Veel is er sindsdien gebeurd, veel veranderd ook. Maar de gemeente is gebleven, alle gebeurtenissen en veranderingen ten spijt. En met haar is het geloof gebleven, dat nimmer sterven zal. Het leeft in de harten der mensen, het manifesteert zich in hun woorden en daden. Want het is de Heer, die zijn gemeente bouwt. Niet alleen in Stadskanaal, maar wereldwijd, tot aan de einden der aarde!

Nuchterheid
Maar laten we nuchter blijven. Want het is niet alles goud, wat er blinkt. We krijgen ook wel eens teleurstellingen te verwerken. Dat kan een pijnlijke, maar ook heilzame ervaring zijn. Dan worden we erbij bepaald, dat het werk *Gods werk* is. Dat Hij het handhaaft en voltooien zal, ook al schieten wij tekort. En dat is een troostrijke, want bemoedigende en voor moedeloosheid bewarende, gedachte.
Wij waren dus in Stadskanaal, *dominee Posthumus* en ik, om over de zending te spreken, daartoe uitgenodigd door het volk van stad en land.
Maar wij hadden onszelf ook een beetje uitgenodigd, om eerlijk te zijn, wij als U.Z.C. wel te verstaan! Want de kommissie blijft niet zitten, waar ze zit. De leden van de U.Z.C. gaan *het land in, naar de gemeenten toe.* Niet naar elke gemeente afzonderlijk, maar naar de gemeenten in een bepaalde regio. Zo zijn we al in Emmeloord, Emmen en Heemskerk geweest. Deze week is Enschede aan de beurt en volgend jaar Apeldoorn.
Verleden week waren we dus in Stadskanaal. De belangstelling was niet zo groot, moet ik zeggen. De meeste gemeenten in dit, het dichtst met Baptisten bevolkte, deel van ons land waren niet vertegenwoordigd. De voorzitter van de Groninger Bond, *ds J. H. Hofman,* sprak daarover zijn teleurstelling uit. Toch was de belangstelling, ondanks de geringe opkomst, verheugend groot. Dat vraagt om een verklaring, maar die houd ik nog even vóór mij!

Onderwerpen
Er waren twee onderwerpen, die overigens niet los van elkaar stonden. Integendeel, ze sloten op elkaar aan, hadden zelfs alles met elkaar te maken. Eerst sprak *drs B. Posthumus,* voorzitter van de U.Z.C., over het onderwerp ,,Zending - vroeger en nu". Daarna stelde ik de vraag, hoe onze gemeenten weer *missionaire gemeenten* kunnen worden.
De eerste spreker gaf in vogelvlucht een overzicht van het ontstaan en de ontwikkeling van de zending in onze Uniegemeenschap. Hij wees daarbij op de stimulerende rol van gemeenten als Stadskanaal en Nieuwe Pekela in de begintijd, de pioniersarbeid van *zr G. Reiling* in Yakusu (Zaïre) gedurende een lange reeks van jaren, de uitbreiding van het aantal zendingswerkers in de naoorlogse periode, de samenwerking in het verband van de Europese Baptisten Zending.
De tweede spreker bepaalde zijn gehoor bij de persoon en betekenis van *William Carey,* de vader van de moderne zendingsbeweging. Deze werd niet moe erop te hameren, dat de zending een zaak voor de hele gemeente behoort te zijn; en niet alleen voor mensen, die daarvoor *een speciale antenne* hebben. Goede methoden en strategieën zijn nuttig, onmisbaar zelfs, aldus deze spreker. Maar doorslaggevend is, of de liefde van Christus ons dringt en zijn Geest ons bezielt; of het heilig vuur in ons brandt.

Veel vragen
Een geringe opkomst en toch een verheugende belangstelling, zei ik zopas. Daarvoor ben ik u nog een verklaring schuldig. Maar die is misschien niet eens meer nodig. Want al waren er niet zoveel mensen in Stadskanaal, er kwamen wel veel vragen, die van grote belangstelling voor ons zendingswerk getuigden. En dat is iets om blij mee te zijn!
Vragen dus, allerhande vragen, teveel om te beantwoorden bijna. Want de klok draaide en de tijd vloog om. Een paar van die vragen wil ik u niet onthouden, dan krijgt u tenminste een indruk:

* *Wie beslist nu eigenlijk: de U.Z.C., de E.B.Z. in Bad Homburg of de Unieleiding in Afrika?*
* *Is de Europese Baptisten Zending niet vooral een Duitse aangelegenheid?*
* *Welke mogelijkheden zijn er om met andere zendingsgenootschappen samen te werken?*
* *Naar welke landen kunnen onze zendelingen in principe worden uitgezonden?*
* *Wat kan de U.Z.C. nog meer doen om het zendingsbesef in onze gemeenten te versterken?*
* *Ligt het aksent tegenwoordig nog wel voldoende op de direkte evangelieverkondiging?*
* *Kunnen wij ook mensen naar Afrika sturen, die door de Nederlandse overheid worden betaald?*
* *Wat is precies de verhouding tussen de U.Z.C. en de Werkgroep WIN?*
* *En hoe staat de kommissie tegenover de opzet en werkwijze van de geloofszendingen?*
* *Waarom zijn de salarissen van de zendelingen onze eerste verantwoordelijkheid?*

U ziet: vragen over verschillende aspekten en onderdelen van het zendingswerk in Unieverband. We hebben ons best gedaan om ze zo konkreet en volledig mogelijk te beantwoorden, al kwamen we daarbij in tijdnood. Toen brak het uur van scheiden aan. Er vielen geen tranen, maar wel hartelijke woorden over-en-weer. Buiten was het beginnen te regenen, de wind rukte en trok. Ons wachtte nog een lange reis. Maar we zijn veilig thuisgekomen. En ook dat is een dankwoord waard!

Wat kiezen?
Die zaterdagmiddag in Stadskanaal heeft mij *aan het denken gezet.* Dat kan op zichzelf een hele goede zaak zijn. Want je doet iets, doet het zo goed mogelijk. Maar waarom doe je het? En waarom doe je het, zoals je het doet? Dat zijn vragen, die ik mijzelf stel. Al vermoed ik, dat ik het antwoord wel weet. Daarover misschien later nog eens.
Toch denk ik ook aan onze gemeenten. Ze geven voor de zending, vele tientallen duizenden guldens. Maar *zijn onze gemeenten voldoende missionair,* voldoende doordrongen van de ernst én de reikwijdte van de grote opdracht, het zendingsbevel van de Opgestane, de Verhoogde? Want wat Hij zei, dat was - en ís - nogal wat: ,,Gaat dan heen, maakt al de volken tot mijn discipelen en doopt hen in de naam des Vaders en des Zoons en des Heiligen Geestes, en leert hen onderhouden al wat Ik u bevolen heb" (Mattheüs 28:19)!
Met dat ik deze woorden neerschrijf, schiet mij een lied te binnen; het zijn er eigenlijk twee.
Het eerste lied begint zo:
,,*Ontwaak, gij geest der oude helden*".
En zo begint het tweede lied:
,,*O Christus, doe uw vuur ontbranden van Oost tot West, van Zuid tot Noord*"
Het eerste lied begint met een oproep, het tweede is een gebed. Zou ik moeten kiezen, dan koos ik voor het laatste. Zo'n oproep kan een mens moe maken, het gebed geeft kracht om verder te gaan!

J. A. Brandsma

UIT DE GEMEENTEN

MUSSELKANAAL

Na drie jaar en 9 maanden in ons midden te zijn geweest nam de fam. Kos op zondag 27 oktober afscheid van onze gemeente. Alhoewel de afscheidsdienst 's middags om 3 uur was gepland stond de prediking 's morgens ook al in het teken van afscheid.
Onze voorganger sprak naar aanleiding van 1 Thes. 5:10 Verblijdt u te allen tijde, bidt zonder ophouden, dankt onder alles. Deze 3 belangrijke gegevens wilde hij de gemeente nog graag meegeven voor de toekomst.
In de afscheidsdienst 's middags sprak ds Kos naar aanleiding van Math. 20:1-16; De oogst is rijp. God roept ons om ons werk te doen. De oogst moet worden binnengehaald. Het gaat niet om de verdienste maar de beloning is genade. Er hoeft geen werkloosheid te zijn onder Gods kinderen. Er is werk genoeg. De arbeiders zitten hier. Na de prediking zong zr De Haan nog een passend lied, waarna de dienst werd overgedragen aan onze sekretaris br Panneman. Er werd o.a. gesproken door br Paas uit Nw-Buinen waar ds Kos consulent is geweest tijdens de vacante periode.
Vervolgens door ds Jonkman, ned. herv. predikant namens de plaatselijke kerken. Daarna werd het woord gevoerd door br Dubbeldam uit Arnhem. Ten slotte sprak onze 2e voorzitter br Mulders, een woord van dank namens de gemeente, waarna ds Kos inging op de gehouden toespraken en daarvoor iedereen bedankte.
's Avonds werd afscheid genomen in intieme sfeer waarin alle verenigingen en clubs voor het voetlicht traden. Ook zr Kos werd daar duidelijk in betrokken, doordat ze ook zeer actief in de gemeente meewerkte.
Vanaf deze plaats wensen wij de gemeente Arnhem veel zegen met haar nieuwe voorgangersgezin in de wetenschap: Hij die roept is getrouw, Hij zal het doen. Wij gaan in Musselkanaal verder met de zekerheid dat God de gemeente bouwt ook in de vacante periode.
Inmiddels heeft de gemeente een beroep uitgebracht op ds Bosveld uit Leiden. Moge de Heer de fam. Bosveld leiden en helpen om ook hier een beslissing te nemen.

(J. H. W.)

Klubleiding maakte kennis met DE SPEELPLAATS

Op vrijdagavond en zaterdag 1 en 2 november kwamen ruim 30 klubleiders en -sters bij elkaar op De Nieuwe Oorsprong. Het betrof hier het jaarlijkse instruktieweekend van de JMC dat bedoeld is om de klubleiding toe te rusten met nieuwe ideeën en suggesties.
De vrijdagavond stond in het teken van een nadere kennismaking met De Speelplaats, een dekorstraat waarin muppetpoppen optreden.
Alle aanwezigen reageerden erg positief op dit nieuwe JMC-initiatief dat wordt uitgewerkt door een aparte werkgroep. Men ziet in De Speelplaats mogelijkheden om op een ontspannen en eigentijdse manier in kontakt te komen met kinderen, ook rondom het geloof.
Op zaterdagochtend werd in kleine groepen hard gewerkt aan een zevental „technieken" (ideeën op het gebied van handvaardigheid), geschikt voor de klubs. Dit onderdeel van het programma werd verzorgd door de leden van de JMC-werkgroep, met behulp van enkele externe medewerksters.
„Jammer dat een ochtend zo kort is", was rond het middageten een veelgehoorde opmerking.
's Middags werden de deelnemers aan het weekend op de hoogte gebracht van de nieuwste JMC-zendingsaktie, die ook dit jaar weer geleid wordt door Gré Osinga.
Voor het laatste onderdeel van het weekendprogramma tekende Hans Blenkers met veel kennis van zaken leerde hij de aanwezigen een serie nieuwe liederen aan, te gebruiken op de klub.
Moe maar voldaan keerde iedereen rond vier uur 's middags weer huiswaarts, gesterkt in het besef dat het goed en zinvol is om je in te zetten voor het klubwerk. Immers, het is fijn werk om met kinderen kreatief bezig te zijn, nog afgezien van het feit dat wellicht geen andere gemeente-aktiviteit zoveel (mensen) kinderen weet te bereiken buiten onze (baptisten) kring.
Al met al kan gesproken worden van een goed weekend waar veel gelachen en hard gewerkt werd.

dc nieuws mededelingen actueel

„Discipel" in Dordrecht
Zaterdag 16 november a.s. verzorgt het gospelkoor Discipel een „walk-in" concert van 14.30-15.30 uur, vanaf 19.30 een gospelconcert in de (baptisten) Kruiskerk, Vrieseweg 64, Dordrecht. Zondagmorgen is er medewerking in de dienst, die om 10.00 uur begint. Toegang vrij. Ieder is hartelijk welkom.

Beroepingswerk
Aangenomen naar Haarlem: S. P. van der Steen te Emmen.

GEZEGEND & GEZONDEN
De balans na één jaar.
Ruim één jaar geleden brachten Diny en Fred Nijland hun LP/cassette uit onder de titel „Gezegend & Gezonden". Na één jaar, waarin de verkoop plaatsvond ten bate van de zending, t.w. de UZC, kan de voorlopige opbrengst doorgegeven worden: het verheugt ons u mede te kunnen delen dat reeds ƒ 3.000,— via de giro aan de UZC overhandigd kon worden!
En de verkoop gaat nog door. Onkosten behoeven niet meer gedekt te worden. Elke LP/cassette welke nu nog verkocht wordt betekent ƒ 19,90 voor de zending. Een goed idee voor de komende Sinterklaastijd.

Te bestellen door overmaking van ƒ 24,15 (voor een LP) of ƒ 22,85 (voor een cassette) op giro 2215320 t.n.v. A. Nijland te Tweede Exloërmond onder vermelding van LP of cassette. „Gezegend & Gezonden".

20 + WEEKEND

Op 22, 23 en 24 november a.s. organiseert de werkgroep RJC van de NBJB opnieuw een 20 + weekend. Ook dit jaar belooft het weer een fraai weekend te worden waarin we bezig zullen zijn rond het thema: „Betrokkenheid en Vervreemding".
Op diverse wijzen zal het thema aan de orde komen. Uiteraard is er ook tijd voor ontspanning en gezellig eens een praatje maken met elkaar. De 20 + ers vormen met elkaar wel eens een groep die binnen de gemeente tussen wal en schip dreigen te raken. Het thema is dan ook niet zomaar gekozen maar gericht op hun situatie. We zullen ook praktisch aan de slag gaan met het opstarten en funktioneren van een 20 + groep.
Lijkt het je wat?
Meld je dan snel aan bij het Jeugdburo, tel. 05120-15687.
Het weekend wordt gehouden op de Nieuwe Oorsprong en kost slechts ƒ 55,—, terwijl reiskosten boven ƒ 10,— p.p. worden vergoed.
Tot ziens op het 20 + weekend.

De werkgroep RJC.

Uitgave van de Baptisten Gemeenten in Nederland
Redaktie: Mevr. A. W. Lindenborn-de Graaff, ds H. Ploeger, prof. dr. J. Reiling, dr. O. H. de Vries, ds C. van Wier. Alle kopij te zenden aan de eindredakteur ds H. Ploeger, Kraaiensteinlaan 10, 6825 DH Arnhem.
Voor abonnementen en advertenties: Administratie De Christen, Biltseweg 10, 3735 MC Bosch en Duin. Abonnementenprijs bij vooruitbetaling *f* 43,— per jaar, voor abonnees in het buitenland *f* 60,— per jaar.
Administratie: De Vinkenhof, Biltseweg 10, 3735 MC Bosch en Duin, tel. 030-784457 - postgironummer 9260 t.n.v. Unie van Baptisten Gemeenten, Amsterdam. Advertentietarieven op aanvraag verkrijgbaar.

dc
DE CHRISTEN
WEEKBLAD VAN DE BAPTISTENGEMEENTEN

Laatste oproep in verband met de Kerstzaaier

Kijkend naar de bestellingen van het kerstnummer van De Zaaier, zijn er dingen die je tot grote vreugde stemmen, terwijl aan de andere kant er cijfers zijn, die je eigenlijk verdrietig maken.
Ik denk aan de kleine gemeente in Lelystad. Een gemeente van ongeveer dertig leden. Maar de broeders en zusters uit de Flevopolder bestelden wél 500 eksemplaren!
Ik denk aan enkele grotere gemeenten die er ten opzichte van vorig jaar een schepje bovenop deden. Wel, dat zijn dingen waar je warm van wordt.
Ik denk ook aan gemeenten die met veel leden veel minder nummers bestelden dan onze mensen in Lelystad. Ik denk ook aan gemeenten die een groot aantal nummers minder namen dan vorig jaar. En daar wordt je dan een beetje triest van.
Dit is een laatste oproep! Bedoeld vooral voor die gemeenten die er best wat meer aan zouden kunnen doen. Moeten nu al die duizenden mensen die een volstrekt leeg kerstfeest gaan vieren, het alleen doen met een vleugje romantiek en ,,O, Tannenbaum!"
Moeten we er niet voor zorgen, dat ze in elk geval iets van dat geweldige kerstevangelie kunnen ontvangen? Hun een zaaier brengen is het minste wat we kunnen doen.
Als het er alleen om zou gaan, de oplage zo groot mogelijk te maken, dan zeg ik ,,nee, praat u er maar niet verder over!" Zeker, die oplage is niet onbelangrijk, maar als het alleen daarom zou gaan, dan zou dat veel te mager zijn. Het gaat wezenlijk om dat andere: onze tijdgenoten die met ons in deze wereld leven te laten weten, dat Jezus' naam Immanuël is. Jezus is deze gebroken wereld binnengekomen en heeft het eens en voor altijd duidelijk gemaakt, dat God met ons is.
Als u meer kerstnummers wilt, bel dan snel het uniebureau: 030-784457!

ds. Chris Eijer

Met vreugde en grote dankbaarheid aan God geven wij kennis van de geboorte van onze zoon

JONATHAN LEMUEL

Hij werd geboren op 1 november 1985 en woog 4030 gram.

Wigle en Judith Tamboer
Baptistengemeente Hoofddorp
Bervoetsbos 169
2134 PP Hoofddorp

fam. W. J. van der Leer, Dordrecht, is verhuisd naar Haringvlietstraat 93, 3313 EB Dordrecht.

MEDEDELINGEN

onder de kop U.C. vervalt ds. P. Wijchers, Enschede en moet u invoegen de heer A. R. Schaap, en het adres van de heer A. R. Schaap, Kuipersweg 75, 9285 SR Buitenpost, het telefoonnummer is geworden 05115-2329.

onder de kop UZC vervalt mw. W. A. M. van Dam-Deursen en moet u invoegen mevr. D. Lindeman-Kolbe, haar adres en telefoonnummer is Utrechtseweg 178, 6862 AV Oosterbeek, tel: 085-332790.

onder de kop UBS vervalt de heer H. Stellinga en wordt ds. H Bijleveld, Apeldoorn voorzitter en moet u invoegen de heer W. J. Blanken en zijn adres is Orionweg 311, 1974 TJ IJmuiden tel: 02550-11693.

Zendingskalenders
Door een abuis van één van onze gemeenten beschikken wij nog over 40 eksemplaren van de (nieuwe) *Zendingskalender 1986*. Welke gemeente of zendingswerkgroep kunnen wij daarmee nog van dienst zijn? De kalenders kosten *f* 7,— per stuk. Uniebureau, Biltseweg 10, 3735 MC Bosch en Duin, tel. 030-784457.

FROUKJE KREEG TOCH HAAR DROOMPRINS
of:
WIE MENDE DE GOUDEN KOETS?

Wie onzer die op Prinsjesdag naar de gouden koets keek, had in de gaten dat op de bok een broeder zat die het achtspan mende? Het was Frits Adolfs (36), lid van de baptisten gemeente te Den Haag, zondagsschoolleider en lid van de werkgroep evangelisatie.
In de prachtige ouderwetse kledij, compleet met steek, hield Adolfs een kostbare ,,vracht" in handen. In 1966 als staljongen in de Koninklijke Stallen in Den Haag begonnen, is hij thans afdelingschef. En viel hem de eer tebeurt de gouden koets te mogen mennen op 17 september j.l. Dat er geweldig veel oefeningen aan voorafgingen, hoeft geen betoog. Acht paarden in de macht houden, is geen kleinigheid.
Maar het is wel de ervaring van je leven, als je dan echt de zware en kostbare gouden koets mag mennen. Wagenmenner van de koningin mag zijn.
Een verlate gelukwens voor dit unieke gebeuren is br Adolfs van harte gegund.
En zo heeft Froukje Breider, vrouw van Frits Adolfs, tóch nog een droomprins!

Na een paar maanden van ziek zijn, heeft de Heer thuisgehaald onze broeder

ROELOF KOOPS

op de leeftijd van 65 jaar.

Baptistengemeente Stadskanaal-Noord

In volle zekerheid des geloofs werd door de Heer thuisgehaald onze zuster

GRIETJE STUBBE-MEERING

op de leeftijd van 79 jaar.

Baptistengemeente Winschoten

Op 29 oktober heeft Zijn Schepper tot Zich geroepen onze broeder

JAN CIEREMANS

op de leeftijd van bijna 82 jaar.
Titus 3:5

Baptistengemeente Rotterdam-Centrum

dc DE CHRISTEN
WEEKBLAD VAN DE BAPTISTENGEMEENTEN
100e jaargang - nummer 46 - 22 november 1985

Burgerlijke ongehoorzaamheid

H. Ploeger

Elke en alle verwijzing naar Romeinen 13 helpt niet: wij leven in een totaal andere staat dan de apostel Paulus. Wij hebben geen bevolkingsopbouw van 10% vrijen en 90% slaven. Wij hebben geen wetten die de rijken beschermen en de armen benadelen. Wij leven in een sociale welvaarts- of rechtsstaat. Wij hebben een consitutionele vorstin, die gezworen heeft de grondwet te zullen handhaven, maar die zelf weet dat het voor haar onmogelijk is, zonder adviseurs, uit te maken wat de grondwet in concreto in dit of dat geval van haar eist. Wij hebben een parlementaire democratie; een parlement door vrije burgers in vrije verkiezingen op basis van een toegestaan en onbelemmerd partijensysteem. Wij hebben een regering wier volmachten (en lege machten) door het parlement zijn vastgesteld in grondwet en aanvullende wetgeving.

Of onze overheid door God is aangesteld? Wie deze vraag aan een gemengd gezelschap tijdens een verjaardagsvisite stelt, zal instemmend geknik zien, terwijl anderen ineens water zien branden. Hoe háált iemand het in zijn hoofd om zo'n vraag te stellen! Hoe háált iemand het in zijn hoofd instemmend te knikken! Christenen zijn schijnbaar mensen die overal en onder alle omstandigheden God erbij moeten halen....

Je kunt rustig stellen dat een meerderheid van ons volk op geen enkele wijze God nog ziet meespelen in het politieke bedrijf in Nederland. Niet als het gaat over belastingwetgeving, noch als het gaat over werkloosheidsbestrijding. Niet als het gaat om beperking van de kosten voor de gezondheidszorg, noch als het gaat over beperking van het alcoholgebruik. Niet als het gaat over steun aan minderheden noch als het gaat over de plaatsing van kruisraketten.

Christenen zijn mensen die geloven, en die willen geloven, dat God in en door alle menselijk bedrijf en bedrijvigheid heen werkt. Zij bidden om Gods leiding in het werken van grote en van kleine politici. Zij bidden God om land en volk te bewaren voor rampspoeden en onheil. Christenen weten dat kommer en kwel soms tot zegen is voor een mens, maar zij zullen daarom niet bidden, noch voor zichzelf, noch voor anderen.

En dan blijkt soms dat je het persoonlijk niet eens bent met een regeringsbeslissing. Daaraan geef je lucht, ook op een verjaardagsvisite want mensen praten immers altijd over politiek... Af en toe blijken anderen het met je eens te zijn, maar af en toe sta je helemaal alleen. De slotsom van allerlei discussies is: we moeten wat doen! Ja, maar wat? Ineens duikt het begrip burgerlijke ongehoorzaamheid op. De mildsten onder de aanhangers van deze praktijk willen alleen maar ludieke acties, zoals ze verontschuldigend genoemd worden: de sloten van de auto van de minister dichtspuiten; de kamer van de burgemeester barricaderen; een departement bekladden met leuzen. Anderen willen forser: niet alleen een kamerdeur barricaderen, maar een vitale straat afzetten; hekwerk rondom een vliegbasis doorknippen; weigeren te verschijnen voor de rechter.

Eén van de fundamentele grondregels in een parlementaire democratie is, dat de meerderheid beslist. Op geen enkele wijze wordt echter uit deze grondregel duidelijk, dat de meerderheid het gelijk aan haar kant heeft. Nadere beschouwing zal altijd leren dat daarover de visies verschillen. Ook omgekeerd staat het niet als een paal boven water dat de minderheid het gelijk aan haar kant heeft. Wil een samenleving niet kapot gaan aan revolutie en/of burgeroorlog, dan zullen de spelregels in acht genomen moeten worden. Dat trekt duidelijke grenzen om acties van burgerlijke ongehoorzaamheid. Wie vanuit zijn gewetensovertuiging in welke zaak ook ongehoorzaam wil zijn aan een regeringsbesluit of wet, doe dat. Gevaarlijk wordt het als mensen-in-vereniging acties van burgerlijke ongehoorzaamheid ondernemen. Dan is geweld nauwelijks uit te sluiten, met name als voor- en tegenstanders elkaar treffen. Onschuldigen worden immer als eersten het slachtoffer.

In feite is de kwestie van burgerlijke ongehoorzaamheid in onze samenleving een strijd om de macht. Macht bederft echter karakters en zeden. Een citaat: Niemand is zozeer geneigd om zijn macht te misbruiken als hij die ze nauwelijks verworven heeft. Niet het slaan, maar het raak slaan, brengt macht in bezit. Ook: kennis is macht. Als we dan weten hoe zeer macht bederft, laat ons dan voorzichtig zijn met strijd om macht.

DEZE WEEK

VRIJE DOOP?

O. de Vries

Er bestaan in ons land verschillende christelijke gemeenschappen waar je je op belijdenis van geloof ,,vrij'' kunt laten dopen. Die vrijheid houdt in dat de doop je niet automatisch tot lid maakt van de betreffende geloofsgemeenschap. Zo kun je leden van kinderdopende kerken tegenkomen, die je in vertrouwen mededelen dat zij zich ooit ergens op belijdenis van geloof hebben laten dopen. Een in onze tijd toenemend aantal gelovigen verlangt er naar om gedoopt te worden, om daarna vrij te blijven van binden aan een kerk of geloofsgemeenschap.
Baptisten gemeenten hebben de ,,vrije doop'' altijd afgewezen. Hierin wordt ons wel kerkelijkheid of sectarisme verweten. We willen in dit artikel nader ingaan op de relatie tussen doop en gemeente.

doop: binding aan Jezus Christus
Een echt ,,vrije doop'' bestaat niet. Wie zich laat dopen bindt zich, bindt zich aan Jezus. De doop markeert het einde van menselijke autonomie. Door de doop wordt de dopeling opgenomen in een relatie tot Jezus Christus. Deze relatie is het beheersend thema de doop en vindt zijn uitdrukking in de terminologie waarmee de doop wordt beschreven. Let eens op het veelvuldig voorkomen van de voorzetsels ,,met'' en ,,in'':
Door de doop worden we *met* Christus begraven om *met* Hem op te staan (Rom. 6:4, 5).
In de doop worden we *met* Christus bekleed (Gal. 3:27).
De doop wordt bediend *in* de naam van de Vader, de Zoon en de H. Geest (Mt. 28:19).
De dopeling is zozeer *met* en *in* Christus, dat hij het Paulus na kan zeggen: ,,niet meer mijn ik, maar Christus leeft in mij'' (Gal. 2:20).

De vraag is of de binding aan Christus, die door de doop ontstaat, een exclusieve of een inclusieve is. Bindt de doop exclusief aan Christus alléén? Of raak je in de binding aan Hem ook heel concreet aan anderen gebonden?
Het N.T. kent slechts één voorbeeld van een exclusieve Christusdoop: De doop van de ethiopische kamerling door Filippus (Hand. 8:36-39). Deze doop vond spontaan op reis naar Jeruzalem plaats. Het reisgezelschap maakte op een vrij willekeurige plaats halt, en terwijl in geen velden of wegen een gemeente te bekennen was doopte Filippus de kamerling. Direct nà de doop staat die man zelfs helemaal alleen met zijn nieuwe geloof in Christus. De Geest neemt Filippus weg! We mogen deze geschiedenis echter niet tot norm verheffen voor de verhouding tussen doop en gemeente. Daarvoor is zij te uitzonderlijk. Kennelijk gaat het in Hand. 8 om een andere thematiek dan die van doop en christelijke gemeenschap.

doop: binding aan Christus' lichaam
Uitgezonderd in zijn lijden en sterven -toen allen Hem verlaten hadden - was Jezus nooit alleen. Hij deed zijn werk steeds in en met de kring der discipelen:
Na zijn doop in de Jordaan, als Hij zijn heilandswerk begint, kiest Hij zich twaalf discipelen om alles mee te delen. Na zijn opstanding blijft Hij nog 40 dagen op aarde, verschijnende aan de discipelen, om de gemeenschap tussen Hem en hen te herstellen. De Heilige Geest wordt gezonden om de gemeenschap tussen de ten hemel gevaren Christus en zijn volgelingen te bewaren (Joh. 14:18); de Geest is de presentie van Christus in zijn gemeente. Eens zal Christus, samen met de zijnen, in heerlijkheid op aarde verschijnen om samen met hen te regeren (Opb. 20:4).

Noch Christus, noch de gemeente zijn ,,los verkrijgbaar''. Wanneer Saulus op weg is om in Damascus de gemeente te vervolgen, komt Christus hem onderweg tegen met de woorden: ,,Saul, waarom vervolg je Mij?''. Zozeer identificeert Christus zich met zijn gemeente! Wie aan de gemeente komt, komt aan Hemzelf!
Ook in de doop is Christus niet los verkrijgbaar. We lezen: ,,Door één Geest zijn we allen tot één lichaam gedoopt'' (I Cor. 12:13). Dat éne lichaam is het aardse lichaam van de verheerlijkte Christus, de gemeente.

Christus' Lichaam: hoe concreet?
Zij die een ,,vrije doop'' verlangen of bedienen, ontkennen niet dat verbondenheid aan Christus en verbondenheid aan medechristenen samenhoren. Maar zij ordenen die tweeërlei verbondenheid anders dan baptisten dat plegen te doen: Zij stellen nadrukkelijk dat de verbondenheid met Christus de eigenlijke en enige ,,zaak'' is waarom het in de doop gaat, waarvan de verbondenheid met medegelovigen het noodzakelijke en praktische gevolg is. Verder benadrukken zij dat de geloofsverbondenheid met medegelovigen een vrije, niet door mensen georganiseerde maar door de Geest geleide ontmoeting is. De gemeente heeft een minimale uiterlijke gestalte en organisatorische structuur; zij is in haar eenvoud gegeven met Jezus' woord: ,,Waar twee of drie in mijn naam bijeen zijn, ben Ik in hun midden'' (Mt. 18:20).
Baptisten daarentegen hebben veel meer de neiging de verbondenheid met Christus en met elkaar als één complex te zien: de verbondenheid met Christus wordt zichtbaar en ervaarbaar in de verbondenheid in de gemeente. Omgekeerd heeft de verbondenheid met elkaar de geestelijke kwaliteit van de verbondenheid met de Heer.
Als baptisten doen we verder niet geringschattend over organisatorische structuur en uiterlijke gestalte van de gemeente. Een baptisten gemeente begint vaak klein in een huiskamer. Maar als het even kan bouwen we zo gauw mogelijk daarna een kapel! Baptisten gemeenten schamen zich ook niet voor een kaartenbak met lidmaatschapskaarten.

Geest en organisatie staan niet tegenover elkaar. Evenmin als ,,leven'' en ,,geraamte'' tegenover elkaar staan. We kennen het geraamte als symbool van de dood. Maar ondertussen zijn we allen bezielde, levende geraamtes! Zo kan de gemeente een door de Geest bezielde organisatie zijn.

Geest en uiterlijke gestalte staan evenmin tegenover elkaar. Zo min als ,,ziel'' en ,,lichaam'' tegenover elkaar staan. De lichamelijke kant van de gemeente geeft gestalte aan het geloof dat in haar leeft.

We nemen organisatie en uiterlijke gestalte mee in onze gemeente opvatting omdat we aanvoelen dat in de gemeente de menselijke gemeenschap naar al zijn aspecten door Christus verlost is, óók naar zijn uiterlijke aspecten.

Een ,,vrije doop'' gaat in tegen de aard van het werk van Christus.
Vóór wij ons in de doop aan Hem verbonden, heeft Hij zich aan ons verbonden in alle aspecten van ons leven. Hierin is geen vrijheid in de zin van ontsnapping aan de weerbarstigheid en lastigheid van het gemeenschapsleven.

dc nieuws mededelingen actueel

Week van gebed voor de eenheid
Van 18-25 januari 1986 wordt door vele plaatselijke kerken/gementen de week voor de eenheid der gelovigen gevierd. Daarvoor is een brochure met liturgische mogelijkheden uitgegeven dat à *f* 1,— verkrijgbaar is bij Postbus 418, 6500 AK Nijmegen.

Willa Dorsey
Deze bekende amerikaanse zangeres is eind november in ons land voor enkele concerten. Zij zal op zondag 24 november in de dienst van 10.30 uur in Het Anker, Groningersingel 1185, Arnhem-Zuid, medewerking verlenen.

Beroepingswerk
Aangenomen naar Musselkanaal - G. Bosveld te Leiden

van deze kant bekeken

...EN ADAM VAN GOD...

Huizinga

Lukas, ik heb het over de evangelist, was een Pietje Sekuur - nakijkend in een groot woordenboek lees ik dat hij Jantje Sekuur heet - 't is mij om het even maar bij ons heette hij altijd Pietje. 't Hindert niet, 't gaat om dat sekuur zijn.

Welke rechte lezer van de bijbel verheugt zich niet over de tweede zin in Lukas' eerste boek: ,,Daarom leek het me goed, ook zelf nog eens de loop van de gebeurtenissen nauwkeurig na te gaan en alles in de juiste volgorde voor u, Teofilus, op schrift te stellen.'' Er waren kennelijk nogal wat verhalen over Jezus' leven in omloop en Lukas was van mening dat het goed zou zijn eerst een en ander degelijk te onderzoeken om daarna het gevondene op schrift te stellen. Vanwaar deze Lukas komt weten we niet zeker. Hij was geen Jood. Hoe hij Jezus heeft leren kennen is evenmin bekend. Paulus noemt hem zijn vriend en vertelt dat hij arts was. In zijn tweede boek, de Handelingen, reist Lukas soms met Paulus samen. Misschien kon hij Paulus nu en dan als dokter helpen.

Hoe goed hij op de hoogte was van zijn tijd blijkt o.m. uit de beschrijving van het tijdstip waarop Johannes, de doper, optrad. Hij noemt eerst de wereldlijke machthebbers van die dagen, daarna de geestelijke heren in Israël. In het derde hoofdstuk van zijn bericht komt hij over Jezus te spreken. ,,Toen Jezus zijn werk begon was hij ongeveer 30 jaar oud. Hij was, zo dacht men, de zoon van Jozef.'' Dan volgt een hele lange rij van namen uit de Joodse geschiedenis. Als ik ze goed heb geteld 77 namen, beginnend bij Jozef en eindigend bij God.

De laatste zin in die optelling trof mij: ,,Kenan was de zoon van Enos, Enos van Set, Set van Adam en Adam van God.'' Daar eindigt het steeds terugkerend: zoon van, zoon van... Lukas poogt niet de geboorte van Adam nader te beschrijven. En als hij Gods naam genoemd heeft zwijgt hij. God is boven, zij het niet buiten, de geschiedenis. God is niet aan de geschiedenis onderworpen maar staat niet los van de loop der geslachten. Hij valt niet binnen de grenzen van het gebied dat mensen is aangewezen. God, om wie het ons ten diepste gaat, is voor ons onbereikbaar en derhalve onbeschrijfbaar. Lukas eindigt met God te noemen. Van daaruit reist hij de weg naar het punt in de geschiedenis waarin Jezus verschijnt. Indien we al niet terugblikkend de heerlijkheid van God kunnen ontsluieren: zijn liefde, wijsheid en macht, dan - hoezeer wij zijn schepping van de aarde en haar bewoners, beschreven in de eerste hoofdstukken van de bijbel, bewonderen en aanvaarden als bericht over onze herkomst - dan zien en luisteren wij naar Jezus, van wie God getuigde: ,,Gij zijt mijn enige Zoon, de man naar mijn hart.'' Deze Zoon sprak herhaaldelijk van zijn Vader en zei zijn volgelingen van God als van onze Vader te spreken. Zo is onze weg op aarde ook begonnen. Die verhouding brak en Adam en zijn vrouw Eva moesten dat paradijs verlaten. De Eeuwige verloor zijn verloren zoon, de mens, niet uit het oog.

De Heer zei tegen mij: ,,Jeremia, ga naar het huis van de pottenbakker. Daar zal ik je laten horen wat ik te zeggen heb. Ik ging erheen en zag dat de pottenbakker aan het werk was. Mislukte de pot die hij onder handen had, dan maakte hij van klei weer een andere, totdat hij er tevreden over was.''

Zo deed God. En hij zond ons Jezus, de tweede Adam van God. Een nieuw begin in de onoverzienbare chaos van de mensen in hun denken en uitingen. Want er is onder de mensen geen Adam meer die ongehinderd, onverkort God kan tonen ondanks soms welgemeende pogingen. Vondel schreef: De godtsdienst raest en suft, wanneer zij dient tot spel van menschelijck vernuft.

...en Adam van God... Daarna zwijgt Lukas en luistert hij naar Jezus, door Johannes, de evangelist, het Woord genoemd, onder ons wonend in vlees en bloed. Een schrijver dezer dagen gaf zijn boek de titel: Jezus, daar gaat God! en hij vloekte niet. Denkend aan Jezus komen sommige gelovigen niet veel verder dan het kruis. Dat verwondert ons niet want de mens zit met zijn zonde en eenzaamheid. Hier is de vergeving, de verzoening. Hier is ook de opstanding, de zege van God op dood en duivel. God, de Heer, riep de wachters met het vlammend zwaard terug opdat wij bij de levensboom zouden kunnen komen en gelijkvormig zouden worden aan Jezus. Zonen Gods dus. Herboren, hersteld. Wie denkt daar niet aan: ,,Maak mij een beeld van u, maak mij een beeld van u. Zo vol van ootmoed, liefde en trouw. Maak mij een beeld van u.''

Van onze vrijheid, gelijkheid en broederschap is Jezus het fundament. Geen and're pleitgrond hebben wij.

PASTORALIA

Wie uitgaat van de mondigheid van zijn zuster en broeder, zal deze zuster en broeder tenslotte zelf de keuzes laten maken die in het christenleven nu eenmaal onvermijdelijk zijn. Pastoraal bezig zijn, betekent nimmer de verantwoordelijkheid van de ander afnemen. Een gelovige moet zélf kiezen. Zélf de handen uit de mouwen steken.

Zélf de wegen gaan die gegaan moeten worden. Geen pastor kan dit van wie dan ook over- en afnemen.

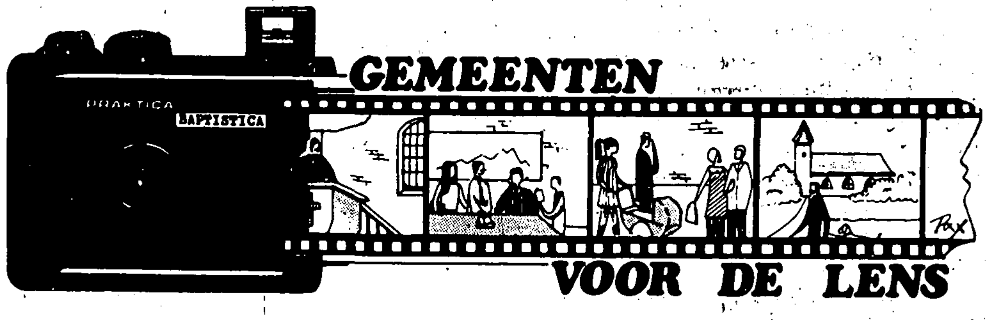
Dit betekent echter niet, dat je als pastor ooit kunt zeggen: je ligt in het water, je moet zwemmen. Of: je bent uit het nest, je moet zelf vliegen.

Jezus wekte de mensen altijd weer op tot geloof. Hij sprak hun vergeving van zonden toe; Hij wees hun de weg naar het leven van gemeenschap met de Vader; Hij sprak menigeen genezing toe. Zij echter zij moesten zélf geloven, zélf de nieuwe weg gaan, zélf het gezonde leven aanvaarden. En toch: Jezus strekte zo vaak zijn hand uit naar de mensen die hulp nodig hadden. Hij vatte de hand van de schoonmoeder van Petrus en richtte haar op (Mc 1:31). Zou zij de moed gehad hebben in haar genezing te geloven zonder die uitgestrekte hand? Bij de opwekking van het dochtertje van Jaïrus ging het al net zo, Mc 5:41. In het voetspoor van zijn Meester deed Petrus het al niet anders, Hand. 3:7.

Mensen, ook gelovige mensen, hebben soms een duwtje nodig. Mensen hebben heel vaak aanmoediging, bemoediging nodig. Mensen kunnen hun vertrouwen in mensen, in de gemeente, in broeders en zusters verloren hebben. Ze kunnen het gevoel hebben niet serieus in hun problemen genomen te worden. Ze kunnen de gedachte koesteren, dat niemand echt naar hen omziet. Ze mogen terecht, of niet terecht zijn, zulke gedachten, zulke gevoelens. Feit is, ze zijn er.

Dan is daadkrachtige bemoediging noodzakelijk om wantrouwen te overwinnen, om moedeloosheid te boven te komen, om argwaan weg te nemen.

Op welke wijze je als pastor een hand uitsteekt? Dat kan heel verschillend zijn. Ik herinner mij dat een voorganger eens vertelde dat hij voor een oude zuster een lamp had opgehangen. Misschien is het dat. Zoiets. Soms is pastoraat alleen pastoraat als het hand-tastelijk is. Zoals de oude Gunning een tijd lang 's morgens een alcoholist naar zijn werk bracht, en hem 's avonds weer naar zijn woning bracht om hem bij te staan in zijn strijd tegen de drank. Misschien is het dat. Iets tastbaars.

ENSCHEDE

Het ontstaan van de gemeente te Enschede heeft te maken met de bevolkingsverplaatsing uit de jaren na de eerste wereldoorlog. De twentse textielindustrie had veel volk nodig. Niet alleen volwassen mannen, maar ook jongeren, jongens zowel als meisjes. Het opraken van het veen in de drentse veenkoloniën leidde er toe dat hele gezinnen hun huishouding opbraken - veel was het meestal niet! - om naar die streken te gaan waar arbeid was. Arbeid was er ook in Enschede, met zijn vele - vroeger zeer bekende - textielfabrieken.

Pionier
Voorzover na te gaan, was J. de Hart, voorganger van de gemeente te Hengelo, de eerste die evangeliseerde in Enschede, de meest oostelijke van wat tegenwoordig heet: de twentse stedenband. Nadat De Hart van 1869-1890 in Hengelo de gemeente had gediend, vertrok hij naar Sneek. Via Amerika kwam hij in 1901 opnieuw in Hengelo. Hij ging toen ook in Enschede het evangelie verkondigen. Toen De Hart in 1912 overleed, werd hij opgevolgd door zijn vriend J. Horn. Ook deze werkte in Enschede. In zijn tijd ontstonden in de ,,Gemeente van gedoopte christenen'' (zoals de officiële naam luidde) in Hengelo moeilijkheden die uiteindelijk leidden tot de stichting van de tegenwoordige baptisten gemeente aan de Jac. Catsstraat. J. Huizinga, komend van Nieuw Weerdinge, diende de gemeente vele jaren.

Gemeentewerk
Wat Huizinga, en na hem K. Reiling vanaf 1932, in Enschede deden, was niet in de eerste plaats evangeliseren, maar gemeente bouwen (de scherpzinnige lezer zal zeggen: als evangelisatie geen gemeentebouw is, is het geen evangelisatie; gelijk heeft hij). Er kwamen steeds meer baptisten uit vooral de drentse plaatsen Nieuw Weerdinge en Emmer-Erfscheideveen. Zij kenden elkaar, ontmoetten elkaar in de fabriek, en zochten elkaar op. In 1926 werd besloten tot de instelling van een broederkring. Br K. Veldman, van Groningen gekomen, werd gevraagd de lopende zaken te willen regelen. In de praktijk betekende dat dat hij als secretaris-penningmeester optrad.
Door de aanwas vanuit het noorden werd men menigmaal gedwongen om te zien naar ruimere lokalen voor de woordverkondiging en aanverwant werk. In 1928 waren er reeds 80 leden. De gedachte aan gemeentevorming, dat wil zeggen: de oprichting van een zelfstandige baptisten gemeente, leefde vanaf het begin bij de zusters en broeders. Niet omdat men van Hengelo af wilde, maar omdat men zelf de verantwoordelijkheid voor het werk wilde dragen.
In de diensten op zondagmorgen kon Huizinga niet altijd voorgaan daar hij de gemeente te Hengelo diende. De broeders G. Varenhorst en D. ter Braak togen om de andere zondag naar Enschede om de gemeente het Woord te verkondigen.
Om welke reden, is mij niet bekend maar het kwam niet tot zelfstandigwording van Enschede. Of Hengelo de groep in Enschede daarvoor nog niet rijp achtte? In ieder geval, in 1931 nam een deel van de Enschedeërs contact op met W. Dubbeldam, voorganger van de gemeente van gedoopte christenen in Hengelo. Dit leidde er toe dat op veertig leden na, de gemeenschap tot een gemeente van gedoopte christenen geïnstitueerd werd door de voorganger van de ,,oude'' gemeente in Hengelo. Deze gemeente stond buiten de unie, ook de nieuwe gemeente in Enschede sloot zich niet bij de unie aan. De broeders R. Hummel, ouderling, en R. Dokter, diaken, die door Hengelo waren aangesteld, gingen met de nieuwe gemeente mee. De achterblijvenden verzochten G. Varenhorst op te treden als lerend ouderling.

Voortgang
Zowel Huizinga als Reiling besteedden veel tijd en veel zorg aan het werk in Enschede (evenals trouwens aan de groepen in Almelo en Borne). Bij de beperkte vervoersmiddelen van die tijd moet dit als een geweldige prestatie worden aangemerkt. Br Varenhorst was zeer trouw in zijn dienst. De verbondenheid met Hengelo bleef, maar ook de overgeblevenen meenden dat zij een zelfstandige gemeente moesten vormen. Op 1 september 1933 werd de baptisten gemeente Enschede een feit.
De diensten werden afwisselend door verschillende broeders verricht. Enkele namen komen we later ook elders tegen; br W. Wolters werd later voorganger in Zandbulten en Foxhol, terwijl br K. Baptist zijn dienst begon - vanuit Borne - in Enschede, totdat hij vervolgens de gemeenten te Heerenveen, Zandbulten en Pernis diende. Ook br Hornstra, voorganger te Almelo, verleende hand- en spandiensten. Hun arbeid bleef niet ongezegend. De gemeente groeide in ledental. De economische crisis maakte helaas de uitbouw niet goed mogelijk. De huisvesting was een voortdurend probleem voor de gemeente; men wisselde nogal eens van onderkomen.

Hereniging
Het bestaan van twee gemeenten in de textielplaats Enschede bevredigde vele broeders en zusters niet. In 1937 werden er contacten gelegd, die leidden tot een gezamenlijke vergadering op 30 januari 1938 (één dag voor de geboorte van prinses Beatrix). Veertien dagen later was de hereniging een feit. De gemeente telde 150 leden. De gemeente trad niet toe tot de unie van baptisten gemeenten in Nederland.
De raad bestond uit de broeders L. Blanke, A. Sotthewes, G. Lever, J. van Harselaar, ouderlingen, en de broeders J. Dokter, E. Levinga en I. R. Neef, diakenen.
In de loop van het jaar werd J. van der Schors beroepen; deze was voorganger geweest in Muntendam, Emmer-Erfscheideveen en Haarlem, tot 1934. Doordat de gemeente te kampen kreeg met financiële tekorten, moest Van der Schors vertrekken. Hoewel de gemeente geen lid was van de unie, plaatste de Commissie voor Inwendige Zending van de Unie een werker in Enschede in de persoon van R. Bos. Een en ander leidde er toe dat de gemeente in 1941 lid werd van de Unie.

Oorlogsjaren
Op 31 augustus 1941 deed kandidaat G. Brongers, die - afkomstig uit Stadskanaal - zijn studie aan het seminarie der duitse baptisten te Hamburg en aan de universiteit van Groningen had voltooid, intrede als voorganger.
De huisvesting bleef een behelpen, maar dat was geen belemmering voor het ontstaan van een bloeiend verenigingsleven. Zondagsschool en jeugdwerk waren daarin belangrijke onderdelen. Het zangkoor telde 30 leden. Ook spanningen en ontberingen waren het deel van de gemeente. De fabrieken hadden geen grondstoffen meer; de werkers werden voor een groot deel naar Duitsland getransporteerd. De honger deed zich gelden, en vliegtuigen bombardeerden soms de stad.

Opgang
Brongers bleef na de oorlog nog vier jaar in Enschede. De gemeente groeide en bloeide. Eind december 1949 nam Brongers afscheid om zijn arbeid in Den Haag-Oost voort te zetten. Kort daarna, 2 april 1950, nam F. E. Huizinga de herdersstaf over (hij kwam van Leeuwarden). 150 leden telde de gemeente, teveel voor de zaal aan de Nic. Beetsstraat. Gelukkig kon men de Apostolische kerk aan de Lipperkerkstraat huren; daar was ruimte, daarin werd een doopvont gebouwd.
Na Huizinga, die in november 1953 afscheid nam, kwam B. Fabrie die de ge-

meenten in Workum en Makkum diende (april 1954). De noodzaak van een eigen gebouw werd steeds duidelijker gevoeld. De apostolische kerk maakte in die tijd ook een bloeiperiode door, waardoor zij herhaaldelijk liet weten weer de volledige beschikking te moeten hebben over haar eigen kerkgebouw.
Nadat Fabrie in 1958 naar Noordbergum vertrokken was, bleef de gemeente lange tijd vacant. Pas in mei 1960 kwam M. de Jong, die voorheen in Muntendam stond, Er waren bijna 200 leden. Enkele jaren later waren er zo'n 280 leden. De prediking van De Jong bleef niet ongezegend.

2 kerkgebouwen

Met een flinke winst (maar de inflatie was al op gang gekomen!) verkocht de gemeente een bouwterrein aan de Nieuwstraat, dat zij in 1952 gekocht had. De parkeerruimte was te klein. Een nieuw terrein was er nog niet. Wél wist men het kerkgebouw van de Nederlands Hervormde Gemeente aan de B. W. ter Kuilestraat 141 in eigendom te verwerven. Na enkele renovatie-werkzaamheden nam de gemeente dit gebouw met de naam De Wegwijzer in gebruik. Totale kosten: bijna *f* 100.000,—.
Ook in een ander stadsdeel wilde men voor de groeiende gemeente een gebouw. Dat lukte: op 17 oktober 1964 werd 't Trefpunt aan de Spechtstraat in gebruik genomen.

Stagnatie

Was er in het economische leven inflatie, in het gemeentelijke leven kwam stagnatie. Br. De Jong ging de gedachte aanhangen, dat een gelovige niet alleen in water maar ook met de Heilige Geest gedoopt moet worden. Soortgelijke gedachten leefden ook sterk in verschillende pinksterkringen, waar De Jong dan ook herhaaldelijk gevraagd werd voor te gaan. Eén en ander leidde tot spanningen in de gemeente. Na een referendum in de gemeente trok De Jong zich terug als voorganger, en onttrok zich aan de gemeente. 28 leden der gemeente gingen met hem mee.
Dit soort gebeurtenissen in een gemeente brengt niet alleen ópschudding maar ook ínschudding (om dit vreemde woord maar te gebruiken). Er valt veel inelkaar. Er worden wonden geslagen.
In Enschede heelden de wonden, geslagen in 1965. De gemeente beriep H. P. de Boer, voorganger te Delfzijl, tot herder en leraar. De gemeente telde nog altijd een 250 leden (mei 1966). Helaas moest De Boer in 1972 om gezondheidsredenen zijn voorgangerschap beëindigen.
De gemeente vond in H. Bijleveld, Heerenveen, een geschikte voorganger. Deze werkte in 1973 tot 1981 opbouwend in de gemeente, die elke zondagmorgen twee diensten hield, in beide kerkgebouwen, door één voorganger te verrichten.
Nadat in 1981 Bijleveld naar Apeldoorn vertrokken was, werd C. Eijer, Treebeek beroepen. Eind 1984 nam Eijer een benoeming van Uniewege tot evangelisatiepredikant aan.

Sinds september 1985 dient P. Wijchers, die zijn voorgangerswerk in Hengelo begon en in Zwolle voortzette, de gemeente.

Uitbreiding

Het verenigingswerk ging voort. Het muziekkorps De Bazuin, op initiatief van Brongers opgericht, kreeg eind 1966 uit handen van De Boer nieuwe instrumenten; 20 jaar lang had men zich met tweedehands beholpen.
De Wegwijzer, een traditionele kerk, had te weinig ruimte voor verenigingswerk, dus moest er gebouwd worden. Eind 1972 kon een nieuwe keuken en een jeugdzaal aan de ruimten worden toegevoegd.
De gemeente telt nu ruim 260 leden. Zowel in De Wegwijzer als in 't Trefpunt worden diensten gehouden. In beide gebouwen is er ook zondagsschool. Er zijn verschillende jeugdgroepen.
Er zijn eveneens meerdere Gemeente-Bijbel-School groepen. Zowel in De Wegwijzer als in 't Trefpunt komen Zusterhulpgroepen samen. Op het gebied van zang en muziek zingt en speelt men zijn partijtje mee. De bejaarden komen elke dinsdagmiddag bijelkaar; eens per jaar is er een uitstapje. De gemeente werkt in verschillende soorten evangelisatiewerk mee met andere, plaatselijke groeperingen.

Afsluiting

De gemeente heeft rijkelijk veel contacten met niet-leden. Voor leven en leer der gemeente bestaat ook bij buitenstaanden belangstelling.
Uiteraard heeft de gemeente ook te maken met de grotestadsproblemen. Enschede telt bijna 145.000 inwoners, ligt op enkele kilometers van de grens en is bezig zijn hart te vernieuwen: *de industrie verdwijnt en* kantoor- en winkelcomplexen verschijnen.
Door het wegvallen van vrijwel de volledige textielnijverheid is er een grote werkloosheid, die met name voor de jongeren grote problemen met zich mee brengt. Alcohol- en drugsgebruik zijn veel voorkomend.
Niettemin, voor de baptisten gemeente betekent zo'n situatie een enorme uitdaging.
Een goed opgebouwd jeugdwerk, een netwerk van aandachtschenkende diensten zodat niemand tussen wal en schip geraakt, een hecht gemeenschapsleven en een bemoedigende (dus bijbelse) prediking zijn in de hand van de Here Jezus Christus grootse mogelijkheden om de gemeentelijke arbeid te gebruiken voor de bouw van het koninkrijk Gods, ook in Enschede. Wat zeggen de Enschedeërs zelf? Zo: wat is de wereld zonder Enschede? Een puinhoop! Wat is Enschede zonder Christus? Juist, een puinhoop.

Bevestige de Heer de gemeente in geloof, hoop en liefde!

Ploeger

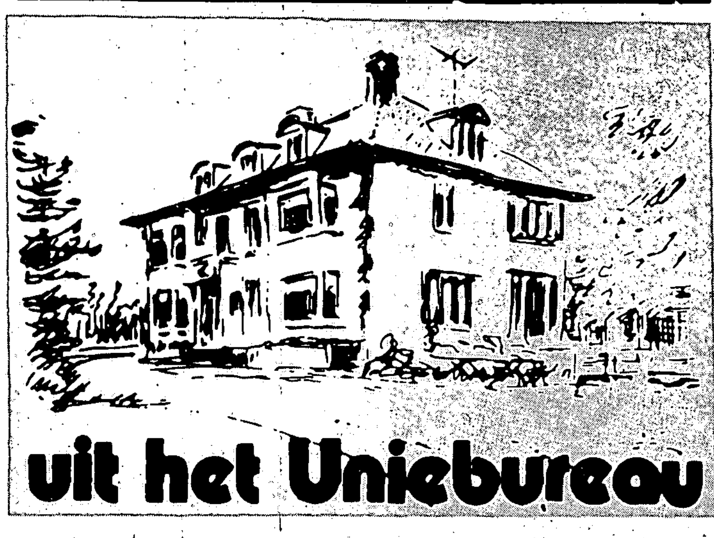
TWEE KAARSEN

Een mens is geen stok en geen blok. Met deze woorden willen christenen duidelijk *maken dat ieder mens een eigen verant*woordelijkheid heeft als het gaat om het evangelie. Wie het evangelie hoort, wordt door dat evangelie opgeroepen zich te bekeren, gehoor te geven aan de roepstem tot bekering, zich tot de Here God te wenden.
Er zijn christenen die zeggen: een mens kan zichzelf niet bekeren. Daartoe is de mens onmachtig. De mens is zó door de zonde bevangen, zó door de zonde mismaakt, geschonden, dat hij zich niet kan bekeren. Bekeringen - zegt men - is een goddelijk werk in de mens. Daar kan de mens niets aan af of toe doen.

In beide redeneringen zit een element van waarheid. Er is altijd de Geest van God, die met de verkondiging van de blijde boodschap hoop wekt in het hart van een zondaar. Maar dat hart van die zondaar moet zich bereid verklaren op de toenaderingspogingen van de Geest van God in te gaan. Als een mens die het evangelie hoort, zich daarvan afwendt, gebeurt er verder niets. Althans, voorlopig gebeurt er niets. Het is ook waar dat de zonde de mens volledig mismaakt heeft. Het denken van de mens, zegt de Schrift, is verduisterd. Er ligt een bedekking op, over zijn denkvermogen. Waar geen kennis is, daar is geen mogelijkheid om over het onbekende na te denken. Slechts daar waar God zich in zijn Woord bekend maakt, komt iets binnen het bereik van de mens, dat hij voorheen niet kende, niet zag.

Wellicht dat het beeld van de twee kaarsen ons kan helpen niet ten onder te gaan aan de onbegrijpelijkheid van Gods werken ín *ons, en onze eigen verantwoordelijkheid.* Twee kaarsen, die dicht bij elkaar staan, vermengen hun vlammen, zodat je niet meer kunt zien welke kaars welke vlam heeft. Een ander beeld ter verduidelijking zou dit kunnen zijn: kun je in een put, waarin zowel bronwater als regenwater is, onderscheiden wat uit de hemel viel, en wat uit de bron kwam?

Een gelovig mens prijst altijd de genade Gods, en zal tegelijkertijd mogen zeggen: ík heb mij bekeerd, ík heb gehoor gegeven *aan de roepstem van de Heiland.* Niemand kan antwoorden als hij niet geroepen wordt. Maar elke roep Gods verdwijnt echoloos in het verleden als er geen antwoord van de mens komt.

Verantwoording

Hieronder treft u een verantwoording aan van de in september binnengekomen bijdragen:

E.C.U.

Arnhem 500,—; Arnhem 1645,—; Assen 245,70; Emmeloord 155,55; Emmen 1525,—; Foxhol 100,04; 's-Gravenhage 600,—; Groningen-Noord 759,70; Heerenveen 27,50; Hoogeveen 1500,—; Rotterdam-Centrum 89,65; Siddeburen 11,28; Treebeek 800,—; Valthermond 80,—; Winschoten 179,88; Zutphen 425,—; Zwolle 786,—; P.H., H. 20,—; P.P.P., L. 25,—.

C.v.d.O.

Arnhem 1729,—; Assen 219,85; Emmeloord 46,70; Emmen 1600,—; Foxhol 105,15; 's-Gravenhage 650,—; Groningen-Noord 801,41; Harlingen 212,75; Heerenveen 55,—; Hoogeveen 1600,—; Rotterdam-Centrum 102,35; Siddeburen 11,86; Treebeek 689,—; Utrecht-Centrum 500,—; Winschoten 189,75; Zutphen 500,—; Zwolle 831,50; P.P.P., L. 25,—; D.K., G. 2500,—.

U.Z.C.

Alblasserdam 263,95; Alblasserdam 410,—; Alkmaar 562,85; Alphen a/d Rijn 83,15; Arnhem 500,—; Arnhem 2856,—; Assen 734,90; Deventer 143,90; Emmeloord 228,45; Emmen 2625,—; Emmercompascuum 298,30; Foxhol 173,69; Foxhol 221,75; 's-Gravenhage 1050,—; Groningen-Noord 1313,50; Harlingen 292,70; Heerenveen 27,50; Hoogeveen 2750,—; Klazienaveen 125,—; Krommenie 126,15; Rotterdam-Centrum 263,15; Siddeburen 19,68; Ter Apel 69,30; Treebeek 1165,—; Winschoten 311,19; Zutphen 750,—; Zwolle 1365,—; Apeldoorn 265,— (WIN); S.V., M. 50,—; P.P.P., L. 25,—; X.IJ, Z. 200,—; N.N., L. 30,—; P.H., H. 20,— (WIN); Ouderenkamp (17-24 aug.) 195,—; G.A.O.-H., S. 2500,— (projekt); Groningen-Noord 100,— (projekt).

N.B.J.B.

Arnhem 455,—; Assen 130,15; Deventer 157,55; Emmen 375,—; Foxhol 27,67; 's-Gravenhage 225,—; Groningen-Noord 185,49; Heerenveen 27,50; Hoogeveen 450,—; Siddeburen 3,12; Winschoten 44,02; Zwolle 272,50; P.P.P., L. 25,—.

10-cents-fonds (U.B.S.)

Apeldoorn 116,85; Arnhem 315,—; Assen 121,95; Emmen 300,—; Foxhol 19,15; 's-Gravenhage 125,—; Groningen-Noord 143,78; Heerenveen 27,50; Hoogeveen 300,—; Siddeburen 2,16; Winschoten 34,16; Zwolle 151,50; P.P.P., L. 25,—.

Noodfonds

Apeldoorn 25,—; Arnhem 375,—; Deventer 10,—; Heerenveen 55,—; Hoogeveen 750,—; Rotterdam-Centrum 73,55; Utrecht-Centrum 142,25; Zutphen 885,65 (Ethiopië); W.B., E. 50,—; P.P.P., L. 25,—; D.B., H. 10,—; M.R., A. 15,—; J.H., G. 10,—; J.B., H. 15,—; H.T.-S., D. 50,—; A.G.B.-S, Z. 10,—; J.M.V., K. 10,—; S.V., M. 50,—; H.D.H., B. 300,—; J.K., S. 100,—; R.J.N., V. 50,—; D.S., E. 50,— (Mexico); W.V., W. 100,— (Mexico); J.S., H. 100,— (Mexico); G.M., D. 100,—.

Voor al deze bijdragen zeggen wij u hartelijk dank!

Uniefinanciën

De Algemene Vergadering is voorbij. Nog even, dan kan van de maand november hetzelfde worden gezegd. Inmiddels zijn ook de *ontvangsten van oktober* bekend. Deze liggen - gelukkig - boven die van oktober 1984. En dat is maar goed ook, want die betekenden echt een dieptepunt.

De achterstand is verder teruggelopen en bedraagt per ultimo oktober ruim *f* 8.300,—. In vergelijking met dezelfde periode in 1984 is er een achterstand van 2,8%. Dat is natuurlijk niet niks; maar de *verminderde achterstand* kan op een bemoedigende ontwikkeling wijzen.

Maar we zijn er nog lang niet. Want er *moet* op financieel terrein vóór het eind van dit jaar heel wat gebeuren. Toch hebben we goede hoop, dat er deze laatste maanden van 1985 nog een *stroom van bijdragen* binnenkomt. Met belangstelling zien we uit naar de resultaten over november!

Hulp aan Mexico

De UC heeft besloten om *uit het Noodfonds een bedrag van f 10.000,—* beschikbaar te stellen voor de slachtoffers van de aardbeving in Mexico. Ook van gemeenten en partikulieren hebben wij bijdragen voor dit doel ontvangen. De gelden zullen *via de Baptisten Wereld Allianti*e worden overgemaakt.

Unieberichten

Eind vorige week is *opnieuw een zending Unieberichten* naar de gemeenten gegaan:

1. Een overzicht van de bijdragen in de periode van januari tot en met september plus bijbehorend ,,dringend appèl aan de hand van enkele cijfers", die ter Algemene Vergadering zijn uitgereikt;
2. Een rondzendbrief van de zusters *Anneke Oppenhuizen* (in Sierra Leone) en *Ducky Rosier* (met verlof in Nederland), waarin zij over hun werk in/vanuit Kassiri schrijven;
3. Een brief van de ECU over *De Zaaier*, het evangelisatieblad van onze gemeenten, waarin op de gemeenten een beroep wordt gedaan om de dalende oplage een halt toe te roepen;
4. Een brief van de UC (met bijlagen) over de aktie, die *Amnesty International* op 1 november is begonnen ten behoeve van gewetensgevangenen in Roemenië, waarop onze gemeenten kunnen inhaken;
5. Een brief van de UC over de *Nationale Bijbelzondag 1986*, die is voorbereid door de Raad voor Contact en Overleg betreffende de Bijbel, met een hartelijke ondersteuning.

Graag bevelen wij deze brieven en stukken in de aandacht der gemeenten aan!

Ontmoetingsdag

We hebben al eens eerder over een landelijke ontmoetingsdag geschreven, die in 1986 zou moeten plaatsvinden. Omdat het samenstellen van een kommissie-van-voorbereiding echter meer tijd vergde dan was voorzien, heeft de UC besloten om de ontmoetingsdag uit te stellen en deze in 1987 te houden.

De kommissie bestaat uit ds J. A. Brandsma, zr M. Corporaal-Bots, ds Chr. Eijer, br A. van den Hoef, zr A. M. Nederlof-Grobben, zr W. Olijslager-Kruit, br J. Steenhuis en br P. H. Stellinga. Zij komt op 4 december voor het eerst bijeen en zal dan door de voorzitter van de UC, *ds J. Schouten,* worden geïnstalleerd.

Internationaal

De Unie heeft internationale kontakten, zoals u weet. Dat zijn, behalve de Europese Baptisten Zending, de Baptisten Wereld Alliantie en de Europese Baptisten Federatie. De volgende keer hopen we enkele berichten door te geven, die uw belangstelling verdienen.

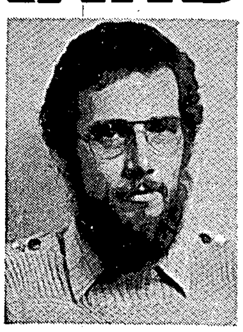
Wij groeten u allen hartelijk!

J. A. Brandsma/A. van den Hoef

LANGS DE RAND

RUBRIEK VOOR JONGEREN

DOOR PIET STELLINGA

Er waren eens ministers -
ze waren niet wijs
Ze geloofden niet in 't paradijs
Angst greep hen bij de keel
En ze plaatsten raketten, ach, zoveel...

Een leuk, lekker leesbaar verhaaltje zit er niet in, deze week. Maar misschien heb je wel een ogenblik belangstelling voor wat mijn buurman me vertelde. Hij is gereformeerd dominee en houdt van reizen. Die kombinatie bracht hem ertoe naar Polen te gaan, naar een kerk in Warschau.
In die kerk, 't was een Rooms-Katholieke, waren erg veel mensen samengekomen om te zingen, te luisteren, om getroost te worden. Mensen met donkere kleren en ernstige gezichten. Hier, in deze kerk, zochten ze God. In de kerk was een soort balkon gebouwd, ook beladen met mensen. En toen, zomaar midden in de dienst, werd op het balkon een spandoek ontvouwd. En omdat het doek hoog hing, kon iedereen de tekst lezen, ook mijn buurman kent Pools. Hij las: *Jezus Christus is Heer.*

,,En toen dan spandoek er hing'', vertelde de buurman mij, ,,voelde ik dat de kerkgangers er mee uit de voeten konden. De leuze was geen loze kreet, maar had betekenis. Ze wisten wat er mee werd bedoeld. Wie is je Heer, aan Wie moet je gehoorzaam zijn? Aan Jaruzelski? Of de mensen van het machtige Polit-bureau? Nee! Onze Heer is Jezus Christus.''

Zie je het voor je? De overbekende woorden van het geloof worden opeens spannend, ja zelfs gevaarlijk. Het is opruiende taal geworden waarvoor Jaruzelski, Gorbatsjov en Reagan moeten uitkijken. Want, als het er werkelijk op aan komt, hebben zij het niet voor het zeggen, maar Jezus. Hij, de Zoon van God, is Heer. Voor koningen en presidenten moet je je misschien buigen, maar pas voor Jezus ga je op je knieën.

Ik weet dat veel lezers van mijn rubriek inderdaad voor Jezus op hun knieën zijn gegaan. Hem hebben ze beleden niet op eigen kracht en inzicht verder te willen doormodderen. Jezus is hun Heer geworden - Hij, de Zoon van God, heeft het voor het zeggen gekregen. En daarmee zijn zaken als eer, geld en opleiding duidelijk op het tweede plan gekomen. Wie deze keus in het leven maakt, kiest goed - zo simpel is het. Het is goed, genezend goed zelfs, om voor Jezus Christus te kiezen. Moet je doen!

Ik kom nog even terug op die christenen in Polen. Ze begrepen daar heel scherp dat kiezen voor Jezus ook te maken heeft met de grote wereld, de wereld van de regeringsleiders. Ook op dat vlak moet je kiezen voor Jezus, zonder omwegen en heel fundamenteel.
En daarom zeg ik, als volgeling van Jezus: kijk eens wat er in je eigen land gebeurt. Zie hoe ook hier andere goden gediend worden. Wapentuig wordt aangerukt omdat we sterk moeten zijn. Raketten worden geplaatst omdat we doodsbang zijn voor vreemde machten.
Dat zijn dingen die niet stroken met de heerschappij van Christus. Want Hij houdt ons een heel andere weg voor. Niet de brede weg van power, intimidatie en koppen dicht, maar een smalle weg. Een weg waar je het lijden (!) kunt tegenkomen en waar je de minste mag zijn. Dat is de koninklijke weg van Jezus. Wie volgt?

VERBLIJDT U TE ALLEN TIJDE.......

(1 Thess. 5:16)

Het is een grauwe novemberdag. Als ik uit het raam kijk zie ik kaler wordende bomen. De natuur is bezig af te sterven. Je ruikt het ook als je over de vochtige bladeren loopt. Wordt mijn sombere stemming daardoor veroorzaakt?
Persoonlijk heb ik heel veel redenen tot blijdschap. Maar mijn leven is niet beperkt tot mijn gezin, of mijn eigen situatie. Mijn geluk is niet een opzichzelfstaand iets. Eigenlijk heeft de hele wereld er mee te maken. Alles wat ik hoor en zie beïnvloedt mij. Ik voel me goed, gelukkig, veilig, behaaglijk naarmate er goede, gelukkige, veilige, behaaglijke zaken op me af komen en omgekeerd.
Nee, mijn trieste stemming is niet het gevolg van dit herfstig jaargetijde. Zo kortzichtig ben ik niet. Ik hoef mijn bomen en struiken maar dichterbij te bekijken en ik zie de knoppen voor het volgende jaar er al keurig aanzitten. Bovendien, de tijd gaat zo snel dat een seizoen om is voor je het beseft.
Ik hoor echter om mij heen veel droevige, moeilijke dingen. Ik merk dat in onze tijd het leven al maar zwaarder wordt voor veel mensen, niet in de laatste plaats voor jonge mensen. En daar word ik teneergeslagen van. Als ik zie hoe veel mensen worstelen met zichzelf, met relaties, op zoek naar... ja waarnaar eigenlijk?
Als ik hoor dat de vrouw van een vriend ernstig ziek is en al jarenlang dapper strijdt, maar telkens nieuwe tegenslagen te verduren krijgt, dan kan ik daar wel om huilen...

In een versierde kerk liggen stapels fruit en groente. Er staat een echte loofhut op het podium en wij brengen God dank voor de oogst, voor de overvloed. De kinderen van de zondagsschool zien er goed en blozend uit. Heel anders dan die kindertjes, die ik op de televisie zie en waarvan ik bijna niet geloven kan dat ze toch nog leven kunnen. En ik kan bijna niet danken.
Als het juist is dat de voedselvoorraad groot genoeg is om de hele wereldbevolking te eten te geven, het alleen een kwestie van organisatie is, die echter op politieke en economische gronden niet gerealiseerd wordt, dan schaam ik me diep en voel me machteloos.
Wij zijn met z'n allen zo verkeerd bezig. We weten het en toch kunnen we het niet veranderen.
Er zijn mensen die de schuld op naam van de boze machten willen schrijven en misschien is dat ten dele wel terecht, maar wij zijn het toch die kiezen kunnen tussen goed en verkeerd?
Nu ik dit alles zo opschrijf kom ik tot de ontdekking dat er ons maar één ding overblijft en dat is Gods' genade en ontferming over een wereld verloren in schuld; al blijft

Uitgave van de Baptisten Gemeenten in Nederland
Redaktie: Mevr. A. W. Lindenborn-de Graaff, ds H. Ploeger, prof. dr. J. Reiling, dr. O. H. de Vries, ds C. van Wier. Alle kopij te zenden aan de eindredakteur ds H. Ploeger, Kraaiensteinlaan 10, 6825 DH Arnhem.
Voor abonnementen en advertenties: Administratie De Christen, Biltseweg 10, 3735 MC Bosch en Duin. Abonnementenprijs bij vooruitbetaling *f* 43,— per jaar, voor abonnees in het buitenland *f* 60,— per jaar.
Administratie: De Vinkenhof, Biltseweg 10, 3735 MC Bosch en Duin, tel. 030-784457 - postgironummer 9260 t.n.v. Unie van Baptisten Gemeenten, Amsterdam. Advertentietarieven op aanvraag verkrijgbaar.

dc DE CHRISTEN
WEEKBLAD VAN DE BAPTISTENGEMEENTEN

onze verantwoordelijkheid torenhoog overeind. Dat moeten we tegen elkaar blijven zeggen.
Onze blijdschap mag zijn wortels hebben in het feit dat het niet onze werken zijn, waardoor we behouden worden, maar de genade van God, die in Jezus Christus ons verlost heeft en verlossen wil van de boze (machten). Tegelijkertijd zullen we een geweldige strijd moeten voeren om te leven naar Gods' wil en woord.
En zullen we nooit zonder tranen zijn, want die worden pas gedroogd als alles vernieuwd zal zijn.... Ans Lindenborn

CADAVERDISCIPLINE

Een cadaverdiscipline is een discipline die men beoefent, waaraan men zich onderwerpt, zonder te vragen naar de zin en de zinnigheid van geboden en bevelen, en ook zonder te vragen naar de zekere en naar de mogelijke uitkomsten. Bevel is bevel. Of het bevel goed is of niet, is niet ter sprake. Men heeft christenen er wel van beschuldigd, ten aanzien van Gods geboden een cadaverdiscipline te betrachten. Netjes gezegd is dat: onvoorwaardelijke gehoorzaamheid.
Het moge duidelijk zijn dat geen gelovige het recht heeft Gods geboden ter discussie te stellen. Dat deden de Joden niet, dat zullen ook christenen niet doen. Maar dat betekent nog niet, dat zij niet twee vragen mogen stellen. De eerste vraag is: is de vertaling juist, en is de uitleg juist? Een voorbeeld: zes dagen zult gij werken, de zevende dag zult gij rusten. Vragen: móeten we dús *zes* dagen werken? Is een vijfdaagse (straks een vierdaagse) werkweek indruisend tegen Gods gebod? Wat betekent rusten? Niksen? Of ontspannend bezig zijn? Is de uitleg die Joden en christenen aan dit rustgebod gegeven hebben, juist? Hadden ze meer (of minder) nadruk moeten leggen op het werkgebod?
Een tweede, gewettigde vraag is: wat is de zin van zo'n gebod? Wat bedoelde God er mee? Een antwoord op de vraag naar de zin en de zinnigheid van Gods geboden is nodig. Gehoorzaamheid aan zinnig begrepen geboden wordt als zinvol ervaren. Dán is er geen sprake van cadaverdiscipline, die immers alleen maar over lijken gaat. Dán is gehoorzaamheid heilzaam voor mens en samenleving.
Wie vraagt naar de zin van de geboden, zal ontdekken dat onderhouding van de geboden het menszijn, de menselijkheid bewaart, bevordert. Juist daarin schuilt ook de verheerlijking Gods!

MEDEDELINGEN

Het nieuwe telefoonnummer van mevr. A. Pots van *der* Veen is *05998*-34946.
Het nieuwe adres van ds. J. B. van der Veen is, Singel 294, 3311 HL Dordrecht. telefoonnummer is 078-311027.

Alleenstaande Weduwnaar 63 jaar zoekt gelovige vrouw.
brief onder nummer 14.550.

****

Hartelijk dank
Wij willen allen, die ons, in welke vorm dan ook, feliciteerden met ons 45 jarig huwelijksfeest, heel hartelijk danken.
Door uw tekenen van verbondenheid zijn we bijzonder getroffen en bemoedigd.
Het heeft er toe bijgedragen, dat deze dag voor ons onvergetelijk is geworden.
Vol goede moed gaan we verder aan de hand van de Heer, die zegt: Ik ben met u, alle dagen.

W. Stuut
G. Stuut-Viel

****

GOUDEN JUBILEUM

Hendrik Doornkamp

en

Mabel G. Doornkamp-Welsford

zijn in november 1935 getrouwd.
Toen begon ds. Doornkamp ook zijn dienst als voorganger in Baptisten Gemeenten in Nederland en Engeland.

Hun adres is: Rev. H. Doornkamp
67 Pennine Road
Millbrook
Southampton
SO 1 4QU
Engeland

****

Gesch. vrouw 50 jr. bapt. met kind.
Z.k.m. man.
Om na kennismaking - groeien, een nieuw leven te beginnen met de Heer.
Liefst omg. Emmen.
brief onder nummer 14.600.

„Wie de Heer verwachten putten nieuwe kracht"

Na een langdurige ziekte heeft de Here op 29 oktober 1985 thuisgehaald onze zuster

YP TERWEL

Ze heeft moedig de weg afgelegd, die ze moest gaan.

Baptistengemeente Zutphen

Op 2 november 1985 werd door de Heer tot Zich genomen

AALTJE VISSER-SCHIPPERS

in de ouderdom van 89 jaar.
1 Timotheus 1:15.

Baptistengemeente Workum

Groot is Uw trouw, O Heer

In dit geloof is op dinsdag 12 november 1985 in alle rust van ons heengegaan mijn lieve man, onze lieve vader en opa

YTZE PETER SCHUIL

op de leeftijd van 72 jaar.

Wij zijn dankbaar dat hij de laatste jaren op bijzonder fijne wijze in het verpleeghuis „Oudshoorn" te Alphen aan den Rijn verzorgd is

Alphen aan den Rijn: S. Schuil-van der Werf
Puttershoek: W. van Berkel-Schuil
J. D. van Berkel
Zwolle: J. Schuil
J. M. M. Schuil-Akkerman
Leiden: P. Schuil
J. S. Schuil-de Vries
Alphen aan den Rijn: S. Schuil
W. Schuil-Alblas
en kleinkinderen

Alphen aan den Rijn,
Uranusstraat 114

De teraardebestelling heeft plaatsgevonden op 16 november j.l. op de Oosterbegraafplaats te Alphen aan den Rijn.

DE CHRISTEN
WEEKBLAD VAN DE BAPTISTENGEMEENTEN
100e jaargang - nummer 47 - 29 november 1985

Kerkverlaters

J. Reiling

Een scriptie kan soms veel overhoop halen, niet alleen bij ons maar ook in andere kerken. Dat was het geval met de doctoraal-scriptie van Piet van der Ploeg over het verschijnsel kerkverlating in de Gereformeerde kerken.

De scriptie verscheen al spoedig in boekvorm en in beide vormen lokte het werkstuk een stroom van reacties uit, variërend van een sociologisch betoog van prof. G. Dekker via een reeks artikeltjes in de rubriek Podium van het dagblad Trouw tot een bijna onafzienbare rij van ingezonden stukken van de meest uiteenlopende inhoud.

De scriptie heb ik niet gelezen omdat 16 interviews mij een wat erg smalle basis leek voor een gedegen onderzoek maar de publicaties in mijn ochtendblad heb ik bijgehouden.

Twee dingen vielen mij daarbij op.

In de eerste plaats trof mij de emotionaliteit van de meeste uitingen. Blijkbaar raakt dit onderwerp heel veel en heel diepe gevoelens. Het verschijnsel van jonge mensen die de kerk vaarwel zeggen is bepaald niet nieuw, ook niet in de Gereformeerde kerken. We zijn er al lang aan gewend dat dit gebeurt.

Maar nu het zo ineens als onderwerp op tafel komt, blijkt dat we er niet aan gewend zijn. Het is daarbij om het even of er kerkverlaters of blijvers aan het woord zijn.

Op de een of andere manier komen heel diep liggende emoties naar boven. Kennelijk gaat het voor niemand zonder pijn.

In de tweede plaats trof mij de hulpeloosheid waarmee tegen dit probleem wordt aangekeken.

Naast iedere oorzaak die werd genoemd verscheen na enkele dagen weer een andere in de publicaties.

Er is kennelijk voor het gevoel van hen die het aangaat meer aan de hand dan één ding. Dat mag ons ervan weerhouden om het feit dat mensen de kerk de rug toekeren te herleiden tot één oorzaak, zoals bijvoorbeeld een verkeerde Schriftbeschouwing of verkeerde invloeden van buiten.

Het mag ons ook bewaren en waarschuwen voor schuldgevoelens aan de ene kant en voor een aantrekkelijkheidsbeleid in de gemeente anderzijds.

Ongemerkt ben ik inmiddels van de Gereformeerde kerken weer in eigen huis terug want ik had het over de gemeente.

In zekere zin kennen wij het verschijnsel kerkverlating niet omdat wij geen doopleden kennen in de daar gebruikelijke zin van het woord. Maar wij kennen wel degelijk het verschijnsel dat de jeugd uit de gemeente wegtrekt. Misschien niet zo massief als elders maar het is een feit dat heel wat jongeren stilaan verdwijnen. Dat merk je wanneer ouders alleen in de kerk komen.

De kinderen die niet meer meegaan naar de kerk hoeven geen briefje aan de raad van de gemeente te schrijven. Als ik kijk naar wat dit onderwerp in andere kerken overhoop haalt, dan komt bij mij de vraag op: bestaat het bij ons wel als een probleem?

Zien wij het wel als een zaak die ook ons aangaat?

Hoe zou een scriptie over wegblijvers uit de Baptisten gemeenten in Nederland er uitzien?

DEZE WEEK

,,LEID ONS NIET IN VERZOEKING....!''

Zouden we niet mogen stellen dat dit gebed een bede is van mensen die geschrokken zijn? Stel u voor, dat u met trillende knieën aan de andere kant van de verkeersweg staat. U was aan het oversteken, maar lette om de een of andere reden niet voldoende op. Toen raasde er een auto rakelings langs u heen terwijl de chauffeur zijn claxon liet loeien. Hoe je je dán voelt....! En allicht flitst er door je hoofd de gedachte: Dát mag me nooit weer overkomen! Beter opletten voortaan!

Doodschrik bij het kruis

Toen mensen welbewust bij het drama van Golgotha werden betrokken, heeft dat menig hart vervuld met angst en schrik. Het drong tot hen door, dat zij beslist niet naar het kruis kunnen zien als naar een tragisch ongeval, waarbij zij zelf niet betrokken zijn. In tegendeel. Wie werkelijk beseft wat er met Jezus gebeurde, kan er niet onderuit: ,,Ik deed door mijne zonden Hem al die smarten aan''... En ook al hebben onze knieën niet letterlijk getrild, toen dit tot ons doordrong, we zijn er wel diep van onder de indruk geraakt! Hopelijk is deze zaak, in de jaren die sindsdien verstreken zijn, niet vervaagd maar voortdurend reëler geworden. Wat heeft mijn zonde oneindig veel bedorven! In de relatie die God met mij wenst heb ik in feite alles kapot gemaakt, maar ook bij de lugubere vruchten van de zonde in onze wereld en samenleving, ben ik ellendig nauw betrokken!!!

Onze ongerechtigheid op Hém!

Dat verklaart de Schrift ons in Jes. 53. En dát veroorzaakt de schrik, erger nog, de ontzetting, bij mensen die tot bekering komen. De auto die mij nog juist voorbij reed, verpletterde Jezus! Niet per ongeluk, maar welbewust! Als het Lam Gods, dat de zonden der wereld wegneemt, liet Hij zich ter slachting leiden. En sindsdien verkondigt Hij aan ieder die horen wil: ,,Ga heen, uw zonden zijn u vergeven!''

Schuldig zijn we, maar veroordeeld worden we niet!

Nooit weer!

Wie deze dingen heeft begrepen, neemt zielsgraag Paulus' oproep ter harte: ,,Laat de zonde niet langer als koning heersen in uw sterfelijke lichaam...!'' Ik wil in mijn oude, fatale spoor, niet verder gaan; ik wens de zonde in mijn hart te bestrijden. God zal zichtbaar in mijn leven Heer en Meester moeten zijn. Maar.... God, die zondige neigingen in mij, zijn zo oneindig sterk. Daarom bid ik: ,,Leid mij niet in verzoeking, maar verlos mij van de boze!'' Help mij om de zonde te herkennen en te lijf te gaan!

Satans wapen

Zo mag je de verzoekingen wel noemen.

Hij viel er Eva en Adam mee aan en versloeg hen. Satans verzoekingen zijn er op gericht om onze relatie met God te verbreken en om ons aan zijn kant te krijgen, bewust of onbewust. En wat die verzoekingen betreft, hij beschikt over een duivels uitgebreid arsenaal. In het stenen tijdperk wist hij de mens te verleiden, maar in het atoomtijdperk is zijn macht, zo mogelijk, nog groter geworden. Bij tienduizenden blijkt hij er in te slagen de relatie met God te verbreken en het geloofsvertrouwen te ondermijnen.

Satan of God?

Wanneer Jezus ons leert, dat wij onze God en Vader moeten vragen om ons voor verzoekingen te bewaren, mogen we dan daaruit afleiden dat het God is die ons in verzoekingen kan brengen? Moeten we Hém vragen om dat alstublief niet te doen?

Wie dat goed wil doorzien, moet nog eens het verhaal van Jezus' verzoekingen in de woestijn gaan lezen (Matth. 4) Satan tracht Jezus, via zijn verzoekingen, bij God vandaan te trekken; en het is God die zijn Zoon in deze situatie laat komen, teneinde te onderzoeken hoe Jezus' instelling tegenover zijn hemelse Opdrachtgever is, hoe ver zijn bereidheid om gehoorzaam te zijn, gaat. Veelzeggend is hier een uitspraak van Mozes tot Israël (Deut. 8:2). ,,God heeft u op de proef gesteld ten einde te weten, wat er in uw hart was: of gij al dan niet zijn geboden zoudt onderhouden''. God stelt op de proef, neemt zijn volgelingen een geloofsexamen af; en satan is er als de kippen bij om ons voor het examen te laten zakken, via zijn verzoekingen, zijn leugens en valse argumenten. Zo is satan met alle volgelingen van God bezig: ,,Satan heeft zeer begeerd om u te ziften als de tarwe; maar Ik heb voor u gebeden, dat uw geloof niet ophoude!'' Satan wil geloof en vertrouwen breken, waar God ons geloof test. En Jezus, die deze dingen beter kende dan wie dan ook, leerde ons daarom niet voor niets bidden: ,,Leid ons niet in verzoeking...'' Heer, wanneer u mijn geloof aan uw proeven onderwerpt, verhinder dan de duivel om mijn langs die weg kapot te krijgen! Laat de zonde, het kleingeloof en het ongeloof, mij niet te gronde richten!

Dáár zit het in!

Jacobus heeft zich over deze dingen ook duidelijk tot zijn lezers gericht, in zijn eerste brief. God leidt niet in verzoeking, zegt hij (1:13). God wil geen geloof breken, maar het beproeven en versterken (v. 3).

Gaan wij dan echter toch door de knieën, dan zit de oorzaak ervan in onze eigen, oude zondige verlangens (v. 14). en dáárom is het zo belangrijk om Jezus' raadgeving op te volgen en God te vragen om ons voor de verzoeking van satan te bewaren. ,,Heer, help ons om de verraderlijkheid van ons eigen hart steeds duidelijk te zien; dán zal uw beproeving bij ons alleen maar positieve resultaten hebben!''

Vloek of zegen?

Wanneer we het puur menselijk bekijken, dan zullen Gods beproevingen van ons geloofsvertrouwen, negatief overkomen.

Wanneer we hebben verklaard, dat we Gods weg willen gaan, dan kan Hij toch zorgen dat alle dagen de zon schijnt? Doet Hij dat niet, bewijst dit dan niet dat Hij niet de God is voor wie Hij zich uitgeeft?

Maar Petrus is, als volgeling van Jezus, zo reëel, dat hij durft te schrijven (1 Petr. 1:6): ,,Verheugt u, ook al wordt gij thans, indien het nodig is, voor korte tijd door allerlei verzoekingen bedroefd, opdat de echtheid van uw geloof blijke!'' Geloof je echt? Vertrouw dan op je Heer en doe wat Hij je vraagt! Zo bewijs je wie je bent en zul je straks zekerder dan ooit durven zeggen: ,,Maar ik vertrouw op U, Here; ik zeg, Gij zijt mijn God. Mijn tijden zijn in uw hand...'' (Ps. 31).

Zo durft ook Jacobus de levenskroon te garanderen aan ieder die doorzet bij zijn geloofsexamens (1:12).

Hét punt....?

Jezus leerde ons niet toevalling in het ,,Onze Vader'' dat de eerste punten in ons christelijk leven behoren te zijn: ,,Uw naam... uw koninkrijk... uw wil...'' Zouden Gods geloofsbeproevingen er niet vóór alles op gericht zijn om te onderzoeken in hoeverre we dit echt willen? Willen we het werkelijk, dan zullen de examens ons heel wat lichter zijn dan wanneer we (zoals vroeger), vóór alles bedacht zijn op ons eigen plezier en genot. En dán brengen Gods beproevingen ons vreugde, omdat we God kunnen geven wat Hem toekomt (Jac. 1:2-3). We zijn de schrik van Golgotha immers nog niet vergeten?

C. van Wier

PASTORALIA

Het is het voorrecht van de gelovige mens, die zielzorger mag zijn - en dat is niet alleen maar de voorganger - dat hij zich beroepen mag op zijn geheimhoudingsplicht. In beschaafde staten wordt deze geheimhoudingsplicht geëerbiedigd. Deze eerbiediging sluit de erkenning in dat er tussen mensen iets kan ontstaan waar anderen niets mee te maken hebben. Het sluit de erkenning in dat een mens zijn geweten wil ontlasten zonder daarmee meteen in een strafrechterlijke procedure betrokken te worden.

Zijn er grenzen aan de geheimhoudingsplicht? Uiteraard!
Binnen het kader van het goddelijk gebod van de naastenliefde functioneert de geheimhoudingsplicht als een waarborg voor de biechteling dat hij samen met iemand anders een geheim mag delen. Niet altijd heeft het gebiechte te maken met strafwaardige zaken, waarover de burgerlijke rechter zich zou moeten uitspreken. Heel veel van wat gebiecht wordt, heeft te maken met de verhoudingen tussen mensen: in het huwelijk, in het gezin, in vriendschappen, op het werk. De liefde tot de naaste is de reden dat geheimhouding verzekerd moet zijn.
Echter, als het gebiechte duidelijk ten nadele gewerkt heeft, en zal werken van een ándere naaste, is de grens van de geheimhoudingsplicht bereikt, of wellicht reeds overschreden.

Dit voor ogen houdende, zou in het gesprek tussen de pastor en de mens die zijn ziel wil ontlasten, vooraf duidelijk gesteld moeten worden, dat geheimhouding een recht en een plicht is van de pastor maar dat dit recht en deze plicht geen vrijbrief voor de biechteling kan zijn.
Waar de pastor duidelijk maakt dat hij het gebiechte geheim niet voor zichzelf mag houden, omdat een of meer naasten daardoor duidelijk schade - ook psychische, in relationele zin gezien - lijden, zal hij evenzeer duidelijk moeten maken dat hij de biechteling niet alléén verder laat gaan. De pastor is gehouden sámen met de broeder of zuster - zelfs met de vreemde - te zoeken naar begaanbare wegen die tot herstel van verbroken verhoudingen kunnen leiden.
Dit laatste is wel van vitaal belang. Een mens die zijn geweten niet heeft dichtgeschroeid met een brandijzer van voortgaande zonde, maar die integendeel zijn geweten wil zuiveren, zal moeten weten dat er vergeving is. Maar evenzeer dat vergeving alleen werkzaam kan worden in verzoening en herstel, in weer goed maken.

Dat begrippen als recht, gerechtigheid, rechtvaardigheid en dergelijke, niet het eerste, maar zeker niet het laatste woord hebben, zal geen betoog behoeven. Evenmin moet betoogd worden, dat het gebod van de (naasten)liefde geen vrijbrief voor voortgaand zondigen is.

MAAK MIJ EEN BEELD VAN U

De laatste jaren heb ik met sommige teksten van liederen wel eens wat moeite. Gelukkig maar, want daaruit blijkt dat ik me (meestal) realiseer wat ik al zingende beloof en belijd. En zegt u niet te snel dat we dat toch allemaal wel doen, want daar ben ik nog niet zo zeker van.

Van liederen die 10, 20 ja zelfs 50 jaar door ons gezongen worden kennen we de woorden vaak uit het hoofd en juist dat - althans zo werkt het bij mij - laat ons nogal eens vergeten wat we nu eigenlijk zingen.
Iedere voorganger, daarvan ben ik overtuigd, zoekt met grote zorg passende liederen, die in het geheel van de liturgie functioneren kunnen. Liederen die mee de boodschap van die speciale dienst aan de orde stellen. Sommige kerkgangers zijn zich daarvan bewust, maar lang niet alle! Overigens helpt het al een stuk als een voorganger even attendeert op een couplet of versregel(s) die het thema onderstrepen of er een antwoord op zijn. Dat werkt heel goed, is mij gebleken.

De schat van liederen uit de kerk der eeuwen heeft al zodanig zijn waarde en onze liefde. Veel liederen verdienen terecht het stempel „klassiek", d.w.z. dat ze niet alleen in hun eigen tijd maar ook door de eeuwen heen waardevol zullen blijven.
Andere liederen echter worden op den duur onzingbaar, omdat ze, zowel inhoudelijk als muzikaal te ver van ons af staan. Bovendien - of we dat nu willen toegeven of niet - spreekt er een bepaalde geloofsbeleving uit die de onze niet (meer) is.

Als voorbeeld diene het lied „Neem de wereld, geef mij Jezus". De bedoeling van deze regel is ongetwijfeld geweest te belijden dat Jezus belangrijker is dan de wereld. Zoals Matth. 16:26 het bedoelt: „Want wat zou het een mens baten, als hij de gehele wereld won, maar schade leed aan zijn ziel?"

Maar het heeft daarnaast iets van: „De wereld kan me gestolen worden!" en dat zou een zeer onbijbelse gedachte zijn. Die wereld immers moet ons ter harte gaan, zoals God zelf haar liefhad, zó lief, dat Hij Zijn Zoon eraan opofferde. Daarom mogen we zo niet spreken of zingen.
Er zijn nog meer voorbeelden te noemen en het is daarom goed heel bewust te kijken naar de teksten alvórens we ze zomaar zingen. Soms kunnen we er dan beter het zwijgen toe doen.
Het omgekeerde kan ook gebeuren. Een versregel, zo bekend, zo vaak gezongen trof me gisteren opeens heel diep. Het betreft de eerste regel van het refrein van lied 548: „Maak mij een beeld van U".

Telkens weer komen we in ons denken over de Here God tot de conclusie, dat we niet weten waar we het over hebben. Onze gedachten zijn volkomen ontoereikend voor dit doel. Als de dichter van psalm 19 constateert dat de hemelen Gods eer verkondigen, denk ik aan de keren dat ik midden in de nacht heel bewust de sfeer van een heldere sterrenhemel op me in liet werken. Je ervaart dan iets van eigen nietigheid en kwetsbaarheid. Vooral als je kijkend naar die sterren en tekens aan de hemel inmiddels geleerd hebt dat wat wij daar zien nog niets is vergeleken bij wat er allemaal is in de oneindigheid en onmetelijkheid van het heelal. En als je dan bedenkt dat God daarachter zit, daarboven staat.

Geweldig dat mensen ook in de bijbelse tijd dat al zo ervaarden, terwijl hun wetenschappelijke kennis heel gering was. Immers in Jesaja 40 lezen we: „Zie, volken zijn geacht als een druppel aan een emmer en als een stofje aan een weegschaal. Alle volken zijn als niets voor Hem, zij worden door Hem beschouwd als nietig en ijdel. Met wie dan wilt gij God vergelijken en welke vergelijking op Hem toepassen?"
Zo is God dus, zó groot, zo goddelijk. Maar Hij heeft zichzelf ook aan ons geopenbaard op een geheel andere wijze, als een mens, met menselijke eigenschappen. Daar zou nog veel over te zeggen zijn, maar waar het me nu om gaat is dat ik opeens zo met mijn hele hart kon zingen: „Maak mij een beeld van U".
Hoeveel en hoe weinig ik ook van God weet, ik ben er zeker van dat ik graag - al is het nog zo'n klein beetje - op Hem zou willen lijken, d.w.z. dat er iets van Hem in mijn leven zichtbaar mag worden.

Ans Lindenborn

ROTTERDAM-ZUID TREEBEEK

UIT DE GEMEENTEN

JUBILEUMVIERING 50 JARIG BESTAAN ROTTERDAM-ZUID

Op zaterdag 16 november zijn we reeds begonnen met de viering van bovengenoemd heugelijk feit. Dit door voor de buurtbewoners ,,open huis'' te houden in ons kerkgebouw, waarvan enkelen dan ook gebruik hebben gemaakt.

Zondag 17 november:
Onze kerkzaal aan de Jagerslaan was geheel gevuld toen om ca. 14.30 uur. Ds. N. A. van der Leer de aanwezigen (en de genodigden apart) welkom heette. Een hartelijk en meelevend schrijven van onze eerste voorganger en zijn vrouw, n.l. Ds. D. Slort, werd voorgelezen.
Vele afgevaardigden waren er van verschillende kerken, geloofsgemeenschappen, instellingen en commissie's.
Namens de deelgemeente Charlois was aanwezig de heer Van Oostende.
Na de verwelkoming nam Ds. B. Posthumus de leiding van de dienst over. Na Votum en Groet zongen de aanwezigen Gez. 15 uit de bundel: ,,Dankt, dankt nu allen God''.
Ds. Posthumus dankte God voor de achter ons liggende 50 jaar als Gemeente en droeg de Gemeente op aan de Heer voor de komende tijd.
Het Gemengd Evangelisatiekoor van de Gemeente o.l.v. Dhr. M. van Hunen zong: Ps. 118 ,,Dankt God en geeft Hem lof en ere''; waarvan de muziek geschreven werd door Ds. C. Brandt (oud-voorganger en huidig lid van onze Gemeente).
Br. J. Tessers gaf de aanwezigen d.m.v. een zgn. ,,sprekend oud rieten koffertje'' in korte flitsen een beknopt historisch overzicht van de gemeente, hetgeen zeer origineel was.
Bij de prediking in deze herdenkingsdienst ging Ds. P. v.d. Werf uit van Efez. 4:1, een tekst welke Ds. J. Jeronimus 50 jaar geleden ook gebruikte.
Naar aanleiding van deze tekst stelde Ds. v.d. Werf de vraag: ,,Staat Christus goed bekend?'', bij u, bij ons, bij de mensen? Hij greep daarbij ook terug op enkele goede voorbeelden uit de toespraken van Ds. Slort van destijds in dit zelfde gebouw ,,Het Nieuwe Verbond'', (o.a. 2 Cor. 11:2).
Br. G. Kaiser, ouderling der gemeente, sloot deze dienst met dankgebed.
Vervolgens het zeer toepasselijke lied van deze dienst: ,,Gezegend en gezonden, zijn wij met Hem verbonden!''.

Een bijzonder moment was vervolgens het overhandigen van het jubileumboek door br. J. L. Kik - voorzitter van de Jubileumcommissie.
Dit zeer fraai uitziend boekwerk werd geschreven door br. J. Tessers en draagt de titel: ,,Het Kruis bleef rotsvast staan''.
Betreffende schriftelijke felicitaties en sprekers:
Daar de Unie helaas voor een 50-jarig Jubileum geen afgevaardigde zendt, kregen wij van de sekretaris, Ds. J. A. Brandsma, een fijne brief met daarin de felicitaties en beste wensen voor de Gemeente.
Namens de Contactcommissie Groot-Rotterdam sprak de voorzitter, br. F. W. Sikkema, goede woorden en wees op de waarden van gemeente zijn! U bent niet alleen gemeente, aldus br. Sikkema, maar de evangelisatieposten welke u stichtte en onderhield, zijn inmiddels ook alweer lange tijd zelfstandige gemeenten, o.a.: Pernis-Hoogvliet en Alblasserdam.
Namens de gemeente Maassluis sprak br. R. Kavelaar en kwam via het ontstaan en de structuur van goud terecht bij: Openb. 3:8 - ,,Zie, Ik heb een geopende deur voor uw aangezicht gegeven, die niemand sluiten kan''.
Namens de Hainault Baptist Church sprak Ds. S. Biddale heel hartelijke woorden. Deze gemeente is onze zgn. ,,tweelinggemeente''. Samen met zijn vrouw en nog een gemeentelid, zr. M. Nicholas, was hij de gehele dag in ons midden en overhandigde aan onze gemeente een bijbel in de engelse taal met daarbij de toelichting: ,,Voor als u weer eens bij ons komt, dan kunt u goed engels leren''. Hierop overhandigde Ds. van der Leer hem (heel adrem!) het zojuist ontvangen Jubileumboek van onze gemeente met de mededeling: ,,Dan kunt u Nederlands leren!''
Niet alleen uit alle windstreken van Nederland, maar zelfs uit Afrika, nl. Henk en Toos de Ruyter-Lanz met hun kinderen, kwamen velen naar de Jagerslaan, waar we erg blij mee waren.
De broodmaaltijd was een gezellige bezigheid; was zeer goed georganiseerd en verliep vlot. Dit was een mooi moment van elkaar ontmoeten... soms zelfs na vele jaren.

Musical:
Precies, ja zelfs iets eerder, begon om 18.30 uur de lang verwachte musical. Deze, door Aad Kik geschreven, musical was een machtig sluitstuk van deze jubileumdag (zo vernamen wij later in de wandelgangen). Als regisseur trad op br. J. C. de Bruyn en aan deze twee broeders, en vanzelfsprekend aan alle medewerkende verenigingen van de gemeente, is het te danken dat op zo'n unieke wijze werd weergegeven wat er in de achter ons liggende 50 jaar op het gemeentelijk erf gebeurde. De musical was getiteld: ,,Op bergen en in dalen'' en het geheel werd onderwijl voorzien van een dia-serie. Wat de inhoud en uitvoering betreft kunnen we God danken voor wat Hij ons ook in elkander geeft!
Aan het slot dankte br. J. C. de Bruyn in de eerste plaats de auteur Aad Kik en vervolgens alle medewerk(st)ers en de jubileumcommissie. Goede woorden werden nog gesproken door Aad Kik, die zich, zoals hij zei, nog hecht verbonden/verweven weet met de gemeente.
Met een korte dankstond werd deze dag besloten, waarna we hand in hand en zingend duidelijk maakten dat we 'al reizende verder willen met elkaar.
Het was een dag om nooit te vergeten!

Namens de Jubileumcommissie
M. F. B. de Boer-Kaiser,
secretaris

JUBILEUMVIERING 60-JARIG BESTAAN TREEBEEK

Toen in 1925, in De Christen, br. Fijn, een oproep deed: Waar zijn de verstrooide baptisten in de mijnstreek?, zal hij zelf niet gedacht hebben dat dit geweldige gevolgen zou hebben.
En de baptisten broeders hebben hieraan gehoor gegeven, en ze hebben elkander gevonden, en wat nog meer is, ze hebben onder biddend opzien een gemeente gevormd, in het donkere zuiden (zo als het vaak genoemd wordt).
Maar daarvoor moest er hard gewerkt worden want de afstanden waren groot en dit moest te voet worden afgewerkt. Mede door hun inzet zijn er velen gered, want ze gingen en werkten, onder het motto: Iedere Baptist een evangelist, en ze zijn doorgegaan, met veel gebed en toewijding.
Deze maand mochten wij het feit herdenken dat dit 60 jaar geleden is begonnen.
Dertien november hielden we een dankstond in de kerk, die door velen werd bezocht; we mochten God danken voor zijn bewaring en voor zijn trouw aan ons bewezen, en voor zijn genade, dat Hij ons van het begin tot heden steeds nabij is geweest. Velen, zeer velen hebben in dit uur God gedankt; wat was het geweldig om zo samen te zijn.
Zondag 17 november hadden we een dankdienst. De kerk was eigenlijk te klein, vele stoelen moesten bijgezet worden om allen van een plaats te voorzien. Br en zr H. P. de Boer waren ook aanwezig; hij heeft in de gemeente gewerkt toen hij nog geen predikant was en kent de gemeente van uit de oorlog zeer goed.
Ds Molema hield de prediking, en deze was uit Deut 8:2. ,,Gedenk dan heel de weg waarop de Heer u heeft geleid''. God

Lees verder op pagina 7

ecu allerlei

DE ECU VERGADERDE

In de ECU-vergadering van 14 november kwamen een aantal dingen aan de orde die van belang zijn voor de voortgang van ons werk.

Daar was het verslag van de arbeid van de evangelist, br Chr. Eijer. Gemeenten en gewesten maken graag gebruik van zijn diensten en adviezen, en de regionale bijeenkomsten in de diverse gewesten hebben heel wat stof opgeleverd waar de evangelist en dus de ECU, maar anderzijds ook de gemeenten wat mee kunnen doen.

Voor 1986 is weer een programma voor gewestelijke ECU-dagen in voorbereiding, waarvan de data elders op deze pagina te vinden zijn.

Ds. Eijer legde de vergadering een aantal gesprekspunten voor die mede bepalend kunnen zijn voor het beleid in de komende jaren. Op één kantje A-4 formaat werden zoveel gedachten bijeengezet, dat de ECU besloot om daar de vergadering van 16 januari a.s. in zijn geheel aan te wijden. Het gaat om een uitgebreide bezinning op evangelisatie en gemeente.

De eerste zin uit het stuk zal ongetwijfeld ieders instemming hebben: ,,Centraal staat dat de gemeente zelf de beste evangelisatiemethode moet zijn''. Een gezond gemeenteleven waarin mensen in zorg en liefde met elkaar omgaan, werkt als een magneet.

Er zal nog heel wat te bespreken zijn, die 16e januari. Bijvoorbeeld: nodig is motivatie door de vernieuwing die de werking van Gods Geest bewerkt; en een levend bewustzijn dat wij missionaire gemeente zijn. Verder zal er gestudeerd moeten worden op wat het betekent gemeente te zijn in deze tijd, in het bijzonder in een verstedelijkte samenleving, training tot discipelschap, het stichten van nieuwe gemeenten en nog meer onderwerpen. En hoe dragen wij dan de resultaten van dit nadenken over aan gemeenten en voorgangers?

Dit zijn zo maar enkele uit de reeks vragen die de evangelist op de ECU-tafel deponeerde. Vragen die vaak zo in het hart grijpen van het gemeente-zijn, dat we er wellicht niet alleen als ECU, maar met alle Unie-organen mee te maken hebben.

De Zaaier

Ook De Zaaier stond deze keer weer op de agenda. Met de zorg die wij hebben over de dalende afnamen. In zo'n geval kun je zeggen: 't Is niet anders, de tijden veranderen blijkbaar en we moeten ons daar maar bij neer leggen.

De ECU is daar beslist nog niet aan toe, en de redaktiecommissie heeft verschillende plannen om het blad zo goed mogelijk te brengen en ook om er de aandacht op te vestigen.

Zo worden er mogelijkheden gezocht om het blad eens een paar maal een ,,steunkleur'' te geven. Geen kleuruitgave zoals het Kerstnummer, doch één kleur die in het blad verschillende malen terugkomt en het opfleurt. Wie zal dat betalen? Daar mag iedere gemeente aan meedoen die er wat geld voor over heeft, en de raden van de gemeenten kunnen daarvan een mededeling verwachten.

Ten tweede kunnen we aankondigen dat het nummer van januari 1986 zal gaan over de ark van Noach. Het zal uitgevoerd worden met tekeningen uit het prachtige boek van Rien Poortvliet. Jammer genoeg niet in kleur, maar ongetwijfeld zal er van de knappe tekeningen van Poortvliet een heleboel overkomen.

Tenslotte kunnen de gemeenten in april iets bijzonders verwachten. Er komt dan een Projektkrant uit over De Zaaier. In voldoende exemplaren om elk gezin, leden en vrienden, er een mee te geven.

In de Projektkrant komen allerlei wetenswaardigheden over De Zaaier zelf. Bijvoorbeeld een artikel over het grote belang van de verspreiding van christelijke lektuur.

Mogelijk een interview met enkele mensen die met De Zaaier werken. En hoe komt zo'n blad tot stand? Allerlei dingen die het blad eens even goed in het licht zetten.

De Zaaier is en blijft één van de heel konkrete middelen, waarmee vrijwel iedereen een Christus onder de mensen kan brengen. Je kunt je boodschap overbrengen via de brievenbus, zonder dat je zelf een gesprek hoeft aan te gaan met die wildvreemde achter die gesloten deur. Je kunt er ook een gesprek mee openen, een kontakt opbouwen.

De oplaag daalde. Ligt dat aan de kwaliteit van het blad? Aan de prijs? Of aan de motivatie om er mee op pad te gaan?

De kerstnummers zijn onderweg of hebben de gemeenten reeds bereikt. Geef het Licht van het kerstfeest door....

Gewestelijke ECU-dagen

Voor 1986 zijn de volgende data vastgesteld voor de regionale ontmoetingen van de ECU, waarin ds Chr. Eijer een aantal praktische en inhoudelijke dingen aangaande de evangelisatie zal bespreken. Het zijn allemaal zaterdagen; de aanvang is 10 uur, sluiting 15 uur. Ze zijn bestemd voor leden van de evangelisatiecommissies, raadsleden, voorgangers, en verder ieder die zich op een of andere wijze bij de evangelisatie betrokken voelt.

11 januari	gewest Noordwest Nederland Heemskerk?
25 januari	het zuiden Eindhoven
22 februari	Zuidwest Nederland Dordrecht
8 maart	Zuidoost Drenthe Emmen
22 maart	IJsselgewest Deventer
12 april	Friesland Sneek
26 april	Twente Hengelo-'t Venster
3 mei	Groningen Veendam

W.J.E.

Die letters staan voor Werkgroep Jongeren Evangelisatie, die bestaat uit leden van de NBJB en de ECU. De werkgroep is er om het evangelisatiewerk door en voor jongeren te stimuleren en te begeleiden.

Jeugdwerk is vaak meer aan wisselingen onderhevig dan het andere werk; er is meer komen en gaan. Jonge mensen hebben ook behoefte aan een eigen ,,sfeertje'' en onder-ons zijn. Ze zijn de ouderen vaak vooruit in het opsporen en overnemen van nieuwigheden.

Koffiebars blijken vaak goede ontmoetingsplaatsen te zijn voor gelovige en nog zoekende jongeren. Goed geïnstrueerde jonge mensen kunnen in een tentkampagne, openluchtsamenkomst of campingwerk vaak een brug zijn naar de leeftijdsgenoten, die eens komen kijken wat daar aan de hand is.

De W.J.E. belegt weekends en laat ook enkele malen per jaar een goed verzorgde nieuwsbrief verschijnen: ,,De Koffiebar''. Secretaris is ds N. A. van der Leer, Heindijk 101, 3079 PK Rotterdam, tel. 010-791620.

81255
is het gironummer van
HET NOODFONDS
van de
Unie van Baptisten Gemeenten
Bosch en Duin
Doe er wat aan!

uit het Uniebureau

België (I)

België, zult u zeggen, wat is er met België aan de hand? Heel veel natuurlijk; maar dat geldt van meer landen, ook van ons eigen land. Vooral in politiek en maatschappelijk opzicht, in de verhouding tussen de verschillende bevolkingsgroepen, die bij onze zuiderburen nogal te wensen overlaat.

Het mag dan waar zijn, dat de gemiddelde Nederlander (bestàat die trouwens wel?!) maar weinig van België weet, hij zal zeker hebben gehoord van Antwerpen en Brussel, de Ardennen en het Kempenland. Van de priester-dichter *Guido Gezelle* en *Eddy Merckx*, het wielerfenomeen. Van Vlamingen en Walen, die wel eens met elkaar op de vuist gaan.
Maar veel verder reikt zijn - en onze - kennis van het land der Belgen waarschijnlijk niet. Ook van de toestand op godsdienstig en kerkelijk terrein weten wij, uitzonderingen daargelaten, maar weinig af. België is een rooms land, al is ook dàar het kerkbezoek de laatste decennia sterk teruggelopen. En protestanten zijn er nog altijd dun gezaaid.
Ooit was dat anders, verbreidde zich de evangelische beweging vanuit het Zuiden over het Vlaamse land. Tot de val van Antwerpen in 1585 - vierhonderd jaar geleden dus - daaraan een eind maakte, zodat de volgelingen van *Calvijn* bij honderden en duizenden de grens met Nederland overkwamen.

België (II)

Vandaag de dag vormen de protestanten in België een kleine minderheid. Het zal wel niemand verbazen, dat het aantal Baptisten eveneens zeer gering is en tot enkele honderden beperkt blijft. De meesten wonen in Wallonië, vooral in Luik en omgeving. Zij kwamen een paar jaar geleden in het nieuws, toen enkele kerken door een aardbeving werden getroffen.
Twee liepen daarbij zoveel schade op, dat zij niet meer hersteld, doch vervangen moesten worden. Daar was meer geld voor nodig dan onze broeders en zusters in het Luikse ooit bijeen zouden kunnen brengen. Vandàar dat andere Unies op verzoek van de Europese Baptisten Federatie een bijdrage stuurden, waaronder die in Nederland.
Voor het eerst hebben de franstalige baptisten in België sinds kort een eigen blad. Het heet *Le Lien* (= de band), verschijnt vier keer per jaar en wordt door de Unie uitgegeven. Het eerste nummer bevat een artikel van *ds Henri Bens*, voorzitter van de Unie, een uiteenzetting over de doop en berichten over het evangelisatiewerk.
Met de uitgave van *Le Lien* beogen de baptisten in Wallonië twee dingen. In de eerste plaats: de onderlinge band tussen de gemeenten en evangelisatieposten te bewaren en te versterken. En in de tweede plaats: belangstellenden te informeren over hun opvattingen én over hun gezamenlijke arbeid.

België (III)

In Brussel, een van oorsprong Vlaamse stad, die jarenlang geheel dreigde te verfransen, is een Baptistengemeente van een heel eigen signatuur en samenstelling ontstaan. Dàarom van een eigen signatuur en samenstelling, omdat zij een internationaal karakter draagt en haar leden uit verschillende landen en kulturen afkomstig zijn.

Sedert februari heeft deze gemeente een nieuwe voorganger. Het is *ds Phil Roberts* uit de Verenigde Staten, tot voor kort docent in de evangelistiek aan het *Southern Baptist Theological Seminary* te Louisville, Kentucky. Zijn achtergrond en ervaringen maken hem voor deze nieuwe taak bijzonder geschikt.

Niet alleen heeft *dominee Roberts* in zijn geboorteland verschillende gemeenten als voorganger gediend, hij was ook gedurende een aantal jaren werkzaam in Europa. Van 1975 - 1978 was hij predikant te Wiesbaden (Bondsrepubliek Duitsland), terwijl hij in de jaren 1981/1982 een gemeente te Bicester (Verenigd Koninkrijk) diende.

De gemeente in Brussel is (evenals de gemeente in Wiesbaden en Bicester) aangesloten bij de *European Baptist Convention*, een gemeenschap van Engelstalige, vòor een belangrijk deel uit Amerikaans militair en burgerpersoneel bestaande, Baptistengemeente in Europa. Hier vergadert meestal ook de Belgiëkommissie van de Europese Baptisten Federatie.

België (IV)

En Vlààms-België, hoe staat het daarmee? Want het valt niet te ontkennen, dat de bij de Unie aangesloten gemeenten zich vrijwel uitsluitend in Wallonië bevinden. En ook niet, dat zij er tot nu toe weinig of geen blijk van hebben gegeven, dat ook voor de verbreiding van het evangelie in Vlaanderen en het stichten van gemeenten dàar verantwoordelijk te weten.

Dat is aan de ene kant ook wel te begrijpen. België is een land van sterke tegenstellingen; het is dat altijd al geweest. De ekonomische groei van Vlaanderen na de Tweede Wereldoorlog, de jarenlang slepende koningskwestie én de taalstrijd hebben de verhouding tussen Vlamingen en Walen er bepaald niet gemakkelijker op gemaakt.

Maar nu is het dan zover, dat de Unie sinds kort een nieuw werk in het Nederlandstalige deel van België is begonnen. In Middelkerke in de provincie West-Vlaanderen, een landbouwcentrum en badplaats aan de Noordzeekust ten zuidwesten van Oostende, waar in een dienst onder leiding van *ds Henri Bens* in aanwezigheid van 140 belangstellenden een gemeente werd geïnstitueerd.

België (V)

Deze gemeente is uit een bijbelstudiegroep ontstaan, die zich om hulp tot de Unie had gewend. Dat verzoek heeft ertoe geleid, dat de kommissie voor het evangelisatiewerk met assistentie van de *Southern Baptist Foreign Mission Board* de uitdaging heeft aanvaard en in Middelkerke een nieuwe arbeid is begonnen.

De diensten worden geleid door *ds Robert Cochran* uit de Verenigde Staten, die daartoe door de leiding van de Unie was uitgenodigd. De gemeente is nog maar klein; en alle begin is moeilijk. Maar de broeders en zusters in Middelkerke hebben goede hoop, dat de arbeid onder Gods zegen zal groeien en vruchtdragen.

Intussen heeft de Unie de *Foreign Mission Board* om meer werkers gevraagd ten behoeve van de Spaanse gastarbeiders, van wie er alleen al in de Brusselse agglomeratie meer dan 30.000 wonen. Vierhonderd jaar na de val van Antwerpen kan het evangelie in België vrijelijk worden verkondigd. Gods werk gaat door, ook vandaag!

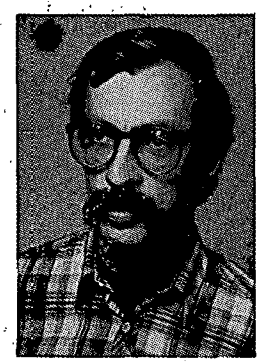
J. A. Brandsma/A. van den Hoef

Vervolg van pagina 4
heeft Israël door alles heen geleid, en Mozes roept op tot dankbaarheid.
Ook ons als gemeente. We kunnen ons verwonderen, hoe alles in die 60 jaar is gegaan, en we kunnen alleen maar dank zeggen, en we mogen het met dankbaarheid gedenken, de weg die de Here ons in die 60 jaar heeft geleid door alles heen. Het zangkoor werkte mee met prachtige liederen ter ere van onze God. Ook het Feisser kwintet werkte mee.
Br Oosterloo, de oudste ouderling der gemeente (die alles van het begin af heeft meegemaakt) hield tenslotte nog een toespraak, hoe alles begon en hoe moeilijk het vaak was, en noemde een paar namen van broeders die veel voor de gemeente betekend hebben: de broeders Ten Cate en Van der Molen. Mede door hun inzet is de gemeente vandaag wat zij is, en de gemeenten Treebeek en Sittard zijn geen onbekenden meer in de mijnstreek, er is nog veel te doen. 's Middags om 5 uur waren we weer bijeen, waarin alle verenigingen zich presenteerden, en allen een fijne bijdrage leverden, hetzij ernst of luim. Deze bijeenkomst duurde tot half 9.

Men kan zich wel indenken hoeveel hier ten toon werd gespreid. Het begon met De Bazuin, zondagsschool, de Senioren Zang, Zusterhulp, jeugdcombo en het eindigde met het jeugdkorps.
De senioren zongen het lied van ds Weenink: Het blijde nieuws drong tot ons door, Jezus redt. Onze oude br Niemeier was de dirigent (hij was ook de eerste dirigent van het zangkoor).
Het was een geweldige dag. Ds De Boer sprak ook, en haalde veel herinneringen op uit zijn tijd in de gemeente, en wat hij destijds had meegekregen, had hij bij zich, een plaat waarop de mijn stond afgebeeld, met alle namen van de N.B.J.B., van toen. Ook Ds De Boer had een geweldige dag.
Wij als gemeente zijn zeer dankbaar en we willen alle broeders predikanten die hier gewerkt hebben dank zeggen voor hun inzet en liefde, aan de gemeente gegeven; wij zijn u niet vergeten, en nevens God ook aan u: dank u wel!
Twee jaar geleden deed Ds Molema zijn intrede hier in Treebeek. Toen zei hij dat hij ook een uitzicht naar buiten had, en dat alle ramen en deuren open konden om ook buiten de gemeente de boodschap te laten horen, en dit is ook gebeurd.
Er zijn in deze tijd 29 brs en zrs gedoopt. Anderen hebben opname in de gemeente gevraagd. De kerkdiensten worden zeer goed bezocht, en ook de bidstonden; dan is de achterzaal vol; u kunt begrijpen hoe dankbaar we zijn.
Eenmaal per maand een evangelisatiedienst, en in de zomer openluchtdiensten. We werken mee in Brunssum op de camping, en brengen mee wat we hebben. Onze bede is: Here, geleid Gij ons verder zoals Gij het in het verleden gedaan hebt. U zij de glorie, hallelua!

(W. S.)

EEN STUDENT VERTELT...

Graag neem ik de gelegenheid aan om als ex-student te schrijven in dit rubriekje. Nu blijf je ook na je beroepbaarstelling, of bevestiging altijd bezig met studie, dus de naam van deze rubriek is altijd juist.
Dus zal ik me maar voorstellen, mijn naam is Martin de Vlas, ik ben 31 jaar, gehuwd met Riek en vader van Gerben.
Als Hageneesje groeide ik op in Oostelijk Groningen. Op zeventien jarige leeftijd werd ik bewust Christen en gedoopt.
Na de Mulo en de HBS ging ik naar de Sociale Akademie in Arnhem. Al snel kwam ik tot de ontdekking dat ik de enige christen in mijn lesgroep was. En steeds opnieuw moest ik mijn geloof formuleren.
Ik begon te bidden om kontakt met andere christenen, en zo kwam ik in een voorbededienst een meisje tegen uit een andere lesgroep, dat met hetzelfde probleem zat. We begonnen een gebedsgroep op de akademie en konden zo ook andere christenen vinden en steunen.
Via deze kontakten kwam ik in aanraking met Youth for Christ, waar ik een stuk vertrouwen in de Heer mocht leren.
Na mijn studie werd ik in '76 maatschappelijk werker in Dedemsvaart en omgeving.
Ik vond veel voldoening in het met mensen aan hun problemen werken. Ook was er wel ruimte om te praten over geloof en geloofsbeleving. Immers ook een mens met individuele of relatie problemen heeft een vaak christelijke achtergrond. Toch merkte ik steeds weer in het kontakt met verwijzende predikanten, dat ik veel liever hun werk zou doen. En zo ook de mogelijkheid zou hebben op een meer direkte manier de blijde boodschap door te geven.
Vanuit de instelling waarvoor ik werkte kreeg ik de opdracht de op te richten stichting voor Sociaal Cultureel werk op gang te helpen. Om subsidie te krijgen, moet men eerst aktiviteiten hebben. Mijn taak werd het kinderwerk. De aktiviteiten groeiden, en tegelijkertijd groeide het besef dat het werk van de Heer ook arbeiders nodig heeft.
Toen de instelling over de Voortgezette Opleiding voor Maatschappelijk werk begon dacht ik „neen", wat ik nodig heb, is meer kennis van Gods woord." Zo gingen mijn vrouw en ik in augustus '80 naar het internationaal Baptisten Seminarium te Rüschlikon in Zwitserland.
In september 1984 kwamen we terug naar Nederland, en ik liep tot december stage in de Baptisten Gemeente Ede. In april '85 studeerden we af in Rüschlikon en in juni volgde de beroepbaarstelling. Het wonen en werken in een studenten gemeenschap vanuit 21 verschillende landen is een onvergetelijke tijd geweest.
Terug in Ede, lag er een stuk werk in de inmiddels vacante gemeente klaar. We verlangen er naar om voor de Heer te gaan werken, bidt u mee voor een Passend Plaatsje?

Martin de Vlas

STILLE DAGEN, STILLE TIJD

De dagen worden nog ietsje korter dan ze al zijn - het is vandaag half november - de donkerte neemt nog iets toe. Bladeren vallen van bomen en struiken. De velden zijn geploegd. De weiden zijn leeg. De trekvogels gaan naar warme streken. De vogels die achterblijven, zingen niet meer, nauwelijks tenminste.

Mensen maken geen wandelingen meer, tenzij de zon doorbreekt en de mist optrekt. Mensen trekken zich bij voorkeur terug in hun woning, de gordijnen dicht.

Het hoeft nauwelijks te verbazen dat - vroeger - enkele bijzondere dagen in de maand november vielen. Allerheiligen, allerzielen, allerlei boetedagen. Dagen van herinnering aan verdriet, schuld. Dagen van berouw, van klagen, van smart.

Van smart ook over menselijke onmacht.

De dood is niet tegen te houden. Oorlogen zijn wellicht af en toe te vermijden, maar spanningen tussen mensen en groepen van mensen blijven. Wij zijn onmachtig zoveel onbarmhartigheid tegen te houden, zoveel onrust te bedwingen.

Stille dagen kunnen leiden tot stille tijd.

Stil worden voor het aangezicht van de Heer. Dat hoeft niet per sé 's morgens te gebeuren. Dat kan op alle tijden van de dag, met name ook op alle tijden van de nacht. Intense droefheid, ook droefgeestigheid, kan zich van de mens meester maken. Stille tijden zijn tijden van inkeer. Van omkeer wellicht.

Dat is de genadeboodschap van onze Heer, die de Heer der wereld is. Zie, Ik schep iets nieuws. God is altijd vernieuwend, helend, herstellend bezig. Na de herfst, de winter komt het voorjaar. De kale bomen bergen in stammen en takken de belofte van het nieuwe leven. De huidige schepping is bestemd om vernieuwd, nieuw, jong geboren te worden. Het oude zal voorbijgaan.

Het nieuwe zal komen.

Stille dagen, stille tijden, mogen de schoot zijn waaruit vertrouwen, vertrouwen, vertrouwen geboren wordt.

Uitgave van de Baptisten Gemeenten in Nederland
Redaktie: Mevr. A. W. Lindenborn-de Graaff, ds H. Ploeger, prof. dr. J. Reiling, dr. O. H. de Vries, ds C. van Wier. Alle kopij te zenden aan de eindredakteur ds H. Ploeger, Kraaiensteinlaan 10, 6825 DH Arnhem.
Voor abonnementen en advertenties: Administratie De Christen, Biltseweg 10, 3735 MC Bosch en Duin. Abonnementenprijs bij vooruitbetaling ƒ 43,— per jaar, voor abonnees in het buitenland ƒ 60,— per jaar.
Administratie: De Vinkenhof, Biltseweg 10, 3735 MC Bosch en Duin, tel. 030-784457 - postgironummer 9260 t.n.v. Unie van Baptisten Gemeenten, Amsterdam. Advertentietarieven op aanvraag verkrijgbaar.

dc DE CHRISTEN
WEEKBLAD VAN DE BAPTISTENGEMEENTEN

dc nieuws mededelingen actueel

Vakantiereis Oostenrijk
Zoals reeds eerder gemeld, heeft br D. Koehoorn het initiatief genomen de bekende vakantiereizen van wijlen zr Grietje van Veen voort te zetten. De geplande reis zal zijn van 30 mei tot en met 12 juni 1986 naar Oostenrijk. In het uitgekozen hotel in Annenheim aan de Ossiachersee/Karinthië, zijn alle kamers met toilet en douche/bad. Het ligt dicht aan het meer.

Alle deelnemers verblijven in één hotel, dus niet sommigen in dependances. De reis, geheel verzorgd, met excursies, annulerings- en reisverzekeringen, alle maaltijden en overnachtingen, fooi chauffeur, kost ƒ 1100,—. Er is veel interesse voor deze reis. Voor aanmelding richte men zich tot br Koehoorn, Burg. Reijndersstraat 72, 9503 BD Stadskanaal, tel. 05990-15062.

weer een jubileumboekje
Ter gelegenheid van het 50-jarig bestaan van de gemeente te Rotterdam-Zuid is door br J. Tessers een historisch overzicht geschreven. Dit overzicht is - met een aantal terugblikken van voorgangers en andere zeer interessante gegevens - samengebracht in een mooi uitgevoerd boekje van 72 pagina's onder de titel Het kruis bleef rotsvast staan. Uiteraard staan er foto's in die gebeurtenissen uit het verleden verduidelijken. Het boekje is te bestellen door storting van ƒ 10,— op giro 533613 t.n.v. J. Tessers, Geuneburg 33a, 3085 ZR Rotterdam; toezending gebeurt dan portvrij.
De titel van dit boekje is de weerspiegeling van de overtuiging der gemeente. Indien het kruis van Jezus Christus niet was, en niet gebleven was, zo zou de gemeente ten onder zijn gegaan. Het kruis van Jezus Christus is de garantie van de trouw van God. Zonder die trouw zou de gemeente niet door de stormen zijn heengekomen. Zonder die trouw zouden grote en kleine zegeningen niet haar deel geweest zijn.

MEDEDELINGEN

De nieuwe penningmeester van de baptistengemeente Harderwijk is geworden de heer E. Th. Poppe, Engelserf 1, 3843 BD Harderwijk. Zijn telefoonnummer is 03410-13109.

HET KOMT ER WEER AAN!!
Het jaarlijkse Gemeente Bijbel School weekend.
Dit (studie)jaar wordt gehouden op De Bron te Dalfsen, en wel op vrijdag 14 en zaterdag 15 maart aanstaande.
Studie, verdieping en inspiratie gaan er hand in hand.
Mensen die verder willen, en die hun gemeenten willen helpen verder te komen, zijn hier méér dan welkom.
Dus: alle huidige G.B.S.-leiders, allen die overwegen een G.B.S.-groep te starten, maar ook allen die met een open geest willen leren: hoe zou het (ook bij ons, nòg) *beter* kunnen?
Vooral als u in een vacante gemeente betrokken bent bij bijbelstudie, en/of het belang ervan inziet, is dit eigenlijk een ,,must''.
Reserveer dus de data en geef u snel op bij zr. M. v.d. Werf, Oldegalileeën 15, 8922 AD te Leeuwarden (tel. 058-150347).
Meer informatie volgt.

werkgroep voorlichting der G.B.S.

Baptistengemeente Westerhaar

UITNODIGING

Vrijdag 6 december a.s. om 19.30 uur hopen wij ons nieuwe kerkgebouw, Hoofdweg 53 te Westerhaar, officieel in gebruik te stellen.
7 December hopen wij openhuis te houden van 14.00 uur tot 16.00 uur. We zouden het zeer op prijs stellen, wanneer u deze gelegenheden, zouden willen bijwonen. Verdere inlichtingen bij de secretaris van de gemeente de heer G. Koning, Rembrandtstraat 20 in Vriezenveen. tel. 05499-2423 of 2094.

dc
DE CHRISTEN
WEEKBLAD VAN DE BAPTISTENGEMEENTEN
100e jaargang - nummer 48 - 6 december 1985

Radicaal

O. de Vries

Jezus stelde soms heel radicale eisen. Iemand wilde Hem spontaan volgen maar vroeg toestemming om eerst afscheid van zijn familieleden te nemen. Jezus reageerde heel radicaal: ,,Niemand die de hand aan de ploeg slaat en ziet naar hetgeen achter hem ligt, is geschikt voor het Koninkrijk Gods'' (Luc. 9:62). Toen een welgestelde jongeman Jezus vroeg wat hij moest doen om het eeuwige leven te beërven antwoordde Jezus: ,,Verkoop alles wat je bezit, verdeel het onder de armen en kom hier, volg Mij'' (Luc. 18:22). Sprekend over de menselijke gevoeligheid voor zonde zei Jezus: ,,Indien uw rechteroog u tot zonde zou verleiden, ruk het uit'' (Matth. 5:29).

Radicaliteit heeft iets onredelijks. Het is toch onredelijk geen afscheid van je familie te mogen nemen?
Radicaliteit is uiterste eenzijdigheid. Zitten er aan rijkdom niet meer kanten dan Jezus belichtte in zijn gesprek met die rijke jongeman? Rijkdom is toch méér dan een verhindering om het Rijk Gods binnen te gaan? Welstand kan toch ook een zegen zijn!
Radicaliteit heeft iets van verminking van de werkelijkheid. Je oog uitrukken is toch verminking van Gods goede schepping?

We moeten radicaliteit niet idealiseren, romantiseren of tot hoogste christelijke deugd verheffen. Onredelijkheid, eenzijdigheid en verminking van de werkelijkheid zijn geen doelen in zichzelf, die het verdienen om verheerlijkt en nagestreefd te worden.
Wie radicaliteit propageert doet daarmee ook een appèl op allerlei negatieve aandriften in een mensenhart, zoals fanatisme, destructieve neigingen en desperado-mentaliteit. Radicalen zijn soms ziekelijke en gevaarlijke personen.

Radicaliteit heeft alleen in crisissituaties recht van bestaan. Zoals een chirurg soms tot een radicale amputatie moet besluiten om het leven van de patient te redden, zo is een christen soms geroepen om te kiezen voor een werkelijkheid verminkende radicaliteit. Geheelonthouding is hiervan een voorbeeld. Alleen een radicale afwijzing van een product van Gods goede scheping kan mensen door de crisis van het alcoholisme heen helpen.

Radicaal gedrag heeft zijn plaats in grenssituaties. Sommige problemen zijn met redelijkheid en genuanceerd denken niet meer tot oplossing te brengen. Daar past alleen nog radicaliteit.
Ikzelf denk hier aan het probleem van de bewapening. Dit probleem is demonisch. De duivel heeft ons met de moderne vernietigingswapens alle grenzen doen passeren.
Oók de grens van de redelijkheid! Zoals het redelijk is dat je je kind beschermt als het wordt bedreigd, zo is toch ook redelijk dat een volk zich met het modernste oorlogstuig bewapent? Neen! De grens van de redelijkheid ligt in bovenstaande regel bij de komma.
Ook de grens van het genuanceerde denken is hier gepasseerd! Er zitten niet meerdere kanten aan een moderne oorlog. De overweging tussen vernietiging en overheersing is toch geen echte overweging? Alleen de radicaliteit van de weerloosheid neemt dit probleem serieus in zijn demonisch karakter.

Jezus roept op tot radicaliteit in de grenssituaties van het leven. In de crisis van het conflict tussen Rijk van God en het rijk van satan roept Jezus op tot een radicaal gedrag, met alle te bekritiseren en te betreuren gevolgen vandien.

DEZE WEEK

BIJBEL EN MAATSCHAPPIJ (2)

J. Reiling

,,De ware christelijke geest heeft zich bekeerd van ,,bewijsplaatsen'' (de gedachte dat wij elk probleem van leer en leven kunnen oplossen door het citeren van een losse, op zichzelf staande tekst, terwijl God ons toch een alomvattende openbaring heeft geschonken). Inplaats daarvan is de echte christelijke geest gedrenkt in het geheel van de Schrift''.

Het geheel

Bovenstaande woorden zijn een citaat uit het boek van de bekende evangelische theoloog John Stott, Issues facing Christians today. Zoals de titel aangeeft gaat dit boek over de vragen waarmee de christenen zich vandaag geconfronteerd zien. In DC van 20 september vestigde ik reeds de aandacht op dit boek en beloofde een vervolg. Het artikel verscheen toen onder de titel Bijbel en gemeenschap maar dat was een interpretatie van iemand anders. Het ging wel degelijk om de vraag hoe de Schrift ,,werkt'' in maatschappelijke vragen. Daarover gaat het ook nu.

Wat betekenen die woorden ,,gedrenkt in het geheel van de Schrift''? Het betekent volgens Stott in de eerste plaats dat we ons laten leiden door het viervoudige schema van de geschiedenis dat de bijbel ons aanreikt. Dit schema omvat de schepping, de zondeval, de verlossing en de voleinding. Gods geschiedenis is heilsgeschiedenis en elk van deze perioden van deze geschiedenis draagt als het ware bij tot een goed verstaan van de werkelijkheid waarin wij vandaag als enkelingen en als samenleving werken en leven.

Schepping betekent *door God* geschapen en daarom is de schepping Gods onvervreemdbaar bezit. Voor de mens betekent dit een niet te loochenen verantwoordelijkheid, niet zomaar in het algemeen maar tegenover zijn Schepper.

De bijbelse geschiedenis is vervolgens de geschiedenis van de mens, door God geschapen en deel van zijn schepping, die de Schepper de gehoorzaamheid opzegt en de verantwoordelijkheid afwijst. ,,Al onze menselijke vervreemding, desoriëntatie en gevoel van zinloosheid vinden hier hun oorsprong''. Vanuit de val loopt het spoor tot op de dag van vandaag. Daarom moet van alle werkelijkheid van vandaag worden gezegd: geschapen èn gevallen, schepsel èn verloren. Twee stempels die alle leven drukken.

Verlossing

Maar de geschiedenis gaat verder en wordt dan de geschiedenis van de verlossing. Deze verlossing, aangekondigd en beloofd in het Oude Testament, is het werk van Jezus Christus, de Zoon van God. Door zijn sterven en opstanding is een weg gebaand uit de vervreemding en de verlorenheid naar de vernieuwing van de mens en de mensheid, verzoende mensen en een verzoende gemeenschap.

Maar deze verlossing is nog niet af. Zij moet nog voltooid worden en dat is wat God ons in uitzicht heeft gesteld. Ons bestaan vandaag ligt tussen verlossing en voleinding.

Een dergelijk schema is op zichzelf nog niet meer dan een schema, dat nader moet worden ingevuld. Anders blijft het een abstract geval dat niet veel helpt bij het zoeken naar bijbelse antwoorden op hedendaagse vragen. Naar mijn mening moeten bij die nadere invulling enkele dingen toch wat anders en wat concreter worden aangegeven dan in het boek van Stott gebeurt. Het valt nl. op dat in zijn beschouwing het Oude Testament eigenlijk alleen maar fungeert als een belofte van de komende verlossing, terwijl we juist daar kunnen lezen wat er gebeurt wanneer God met een concreet volk, Israël, geschiedenis gaat maken. Natuurlijk moeten we in het licht van het Nieuwe Testament zeggen dat deze geschiedenis een voorlopig karakter draagt en niet het definitieve verhaal is van Gods omgang met de mensen. Maar we doen er goed aan om te beseffen dat ook het verhaal van het Nieuwe Testament niet het definitieve is. Het is ook op de toekomst, op de Wederkomst van Christus en de komst van het Rijk van God gericht. Juist daarom kan ook de voorlopige geschiedenis van God met Israël voor de gemeente van vandaag betekenis hebben. De ethische boodschap van het Oude Testament is niet verouderd, ook al zijn verschillende geboden en verordeningen niet meer letterlijk van toepassing omdat we niet meer in een agrarische maatschappij leven maar in een industriële.

Juist over de betekenis van de ethiek van het Oude Testament voor vandaag is - ook van evangelische zijde - enkele jaren geleden een belangrijk boek verschenen. Het is geschreven door Christopher J. H. Wright en het heet Living as the People of God (leven als het volk van God). Voor wie het wil bestellen: het is verschenen bij de Inter-Varsity Press. Deze schrijver laat zien dat de ethiek van het Oude Testament een driehoeksethiek is, met God als bovenste punt en het volk en het land als de twee punten op het platte vlak. Alle ethiek heeft een *theologisch* gezichtspunt, want het gaat om de wil van God, een *sociaal* gezichtspunt: want het gaat om het volk, dat wil zeggen om de samenleving, en een *economisch* gezichtspunt want het gaat om het land en dus ook om de middelen van bestaan. Vanuit deze drie gezichtspunten behandelt hij een aantal ethische thema's en dan blijkt duidelijk dat juist voor de vragen van bijbel en maatschappij het Oude Testament nog wel degelijk iets te zeggen heeft.

,,Reeds'' en ,,nog niet''

In de tweede plaats zou ik bij het schema van Stott willen aantekenen dat bij hem de spanning tussen het ,,reeds'' van het Werk van Christus en het ,,nog niet'' niet voldoende uit de verf komt. Om het maar eens zo te zeggen: het is net alsof de verlossing en de voleinding maar een handbreed van elkaar liggen. Ik mis bij hem het zuchten van de schepping en van de kinderen van God, waarover Paulus zo indringend schrijft in Romeinen 8. Wij kunnen nooit over het hoofd zien dat de oude aeon van de zonde en de vervreemding wel is ingehaald door de nieuwe aeon van verzoening en gemeenschap maar nog niet is afgelopen. In de wereld niet en in de gelovigen ook niet. Daar schuilt voor de gelovigen die hun weg zoeken door de samenleving van vandaag zovaak het probleem. Ik noem maar een voorbeeld, het probleem van de kernbewapening. Er zal toch wel geen zinnig christen zijn die beweert dat deze wapens uit God zijn. Ze vormen de grootste bedreiging voor Gods schepping sinds de zondeval. Het zou eigenlijk heel erg voor de hand liggen wanneer juist de christenen zich eenparig tegen deze wapenen zouden verzetten. Maar vele christenen brengen dat niet op, omdat ze menen dat wij deze wapens toch niet kunnen missen als het er om gaat onze vrijheid te behouden. Dat is geen argument dat uitgaat van de verlossing maar van het nog voortbestaan van de oude aeon. Wie dat verschil min of meer wegstrijkt, loopt de kans aan de vaak zo dubbelzinnige werkelijkheid van vandaag voorbij te gaan.

Mensbeeld

Deze wat kritische kanttekeningen doen echter niets af aan de betekenis van het werk van Stott voor de vragen van vandaag. Hij weet zelf ook heel goed dat zijn schema geconcretiseerd moet worden in een bijbels mensbeeld. Daar komt het tenslotte vooral op aan: hoe ziet de bijbel de mens? ,,Wij mensen hebben zowel een unieke waardigheid als schepselen naar Gods eigen beeld en een unieke slechtheid als zondaren onder zijn oordeel. Het eerste geeft ons hoop; het tweede betekent een grens voor onze verwachtingen. Onze kritiek als christenen op het wereldse mensbeeld is dat het òf al te naïef optimistisch is òf al te negatief pessimistisch, terwijl het christelijke denken, stevig geworteld in een bijbels realisme, zowel de glorie als de schande van ons menszijn kent''.

Het is juist dit mensbeeld dat bepalend is voor de bijbelse boodschap in maatschappelijke vragen. We moeten daarbij bepaald niet alleen denken aan economische of sociale vragen maar ook aan vragen die uiterst persoonlijk zijn en toch met de samenleving en het recht te maken hebben, zoals bijv. abortus, euthanasie, relatievormen en nog meer. Wij kunnen deze vragen niet te lijf gaan aan de hand van losse woorden uit de Schrift maar alleen in de samenhang van Gods omgang met zijn schepping en zijn bedoeling met zijn schepping. En steeds rekening houdend met de dubbelzinnigheid van de werkelijkheid van de mens, ook van de christenmens, want het is juist de Schrift die deze dubbelzinnigheid dieper peilt dan welke filosofie of ideologie ook.

Der Gott, der Eisen wachsen liesz, Der wollte keine Knechte; drum gab er Säbel, Schwert und Spiesz dem Mann in seine Rechte...

Het lied met zijn zes achtregelige verzen gaat in die toon heldhaftig verder. Ik zal het niet overschrijven. Mocht u niet begrepen hebben wat daar staat, hier volgt de vertaling: De God die ijzer groeien liet, die wilde hier geen knechten.

En daarom gaf hij sabel, zwaard en spies in mannenhand, de rechte...

Uit die hoek waait de wind. U kunt zich niet beklagen over eenzijdige in- en voorlichting mijnerzijds. Ik grasduin wat in 's levens tuin en pluk van her en der dat wat mij raakt.

Weet u wat mij soms hindert? Dat je niet altijd ronduit kunt schrijven wat je denkt. Dat kan gewoon niet. Daar komt vast twist en tweedracht uit voort en als je nu iets wilt vermijden is het dat. Maar terwijl je je zo in toom houdt terwille van de lieve vrede heb je terzelfder tijd het gevoel dat je iets wezenlijks verzwijgt. Ik kan niet in de schaduw van Jeremia staan, maar ik heb begrip voor wat hij schrijft in het 20e hoofdstuk: ,,Als ik mij onttrek aan mijn opdracht en weiger nog langer namens u te spreken, dan broeit het in mijn binnenste, brandt het in mijn botten."

Nu sluipt daar wel iets naar binnen. Ben je wel zeker dat God het je opdraagt of is het je idealisme? Of dekken die twee: opdracht en verlangen, elkaar nú en dán. Wil de Heer dat ik nog eens zeg wat er sinds jaren in me smeult als een ondergrondse veenbrand?

Op 30-12-'66 schreef ik de inspekteur der direkte belastingen dat ik het voornemen had een zeker percentage van wat hij vroeg aan belastinggeld niet te zullen voldoen. Het betrof het deel dat voor bewapening werd geraamd. Het protest daartegen was in mij goed gefundeerd. Men doofde het lichtje langs een achterweg van hogerhand.

Sindsdien ben ik in mijn vleugels geschoten en beweeg me traag als op lemen voeten. Hoe ver mag men gaan in het uitstorten van zijn hart als men vermoeden moet dat die uitingen anderen ergert? Maar is dat een voldoende reden om te zwijgen? Zijn er geen tijden dat gesproken moet worden al weet men dat het tot konfrontaties zal leiden? Er zijn in de bijbel veel berichten over konflikten die ontstonden doordat een man Gods zei waar het op stond. Door en na die bijbel heeft Maarten Luther in zijn dagen stellingen bekend gemaakt die uiteindelijk tot scheuring en reformatie geleid hebben. Terwille van de kerk *moest* hij het woord nemen. Het ging nu om het enige Woord dat uitgesproken, geloofd en beleden moest worden. Meer dan vier eeuwen later heeft in onze dagen Martin Luther King zijn mond geopend en geëist dat de zwarte medemens gelijke rechten zou krijgen als de blanke, de onderdrukker. Het heden heeft vluchtelingen en gevangenen die zich met recht verzetten tegen hun overheid. En meerderen van hen worden gedood. Het elfde hoofdstuk van de Hebreeënbrief is nog niet ten einde.

van deze kant bekeken

Gelovigen zijn realisten

Huizinga

Hoe zwaar valt het de waarheid te zeggen, vooral aan hen die men liefheeft.

Terwijl wij min of meer twisten over binnenkerkelijke vraagstukken bedreigen de volken elkaar met hellevuur. Binnenskamers valt een vonkje en dat vonkje eist meer aandacht dan de wereldbrand in aantocht. Ik onderschat niet de betekenis der vraagstukken die onder ons leven. Zoals die ook in andere kerken aan de orde zijn. Maar waar is een even diepgaande interesse voor de weg der mensheid? Ons verstaan der tijden is begrensd en de voorlichting via media is gedrenkt in de standpunten der geldschieters en hun vazallen. Men zou mogen verwachten dat de gelovigen zich zouden afzonderen, afstand zouden nemen van de usurpators, de overweldigers, die de mammon = het geld en de moloch = het zonnevuur als hun goden vereren. In zo'n situatie gaan Jezus' volgelingen tot de ,,*out*casts", de uitgeworpenen behoren en passen niet bij die ,,*in*crowd", in die menigte die op alles ja en amen zegt. Hier kun je niet delen, hier geldt het te kiezen.

Maar dat betekent o.m. dat we aan politiek gaan doen. Maar dat doen we toch ook als we straks een hokje rood maken. Uit deze wereld verdwijnen kunnen we niet. In deze wereld zijn we als ter dood veroordeelden, een schouwspel voor engelen en mensen. Paulus schrijft: ,,We worden behandeld als het schuim der wereld, als het uitvaagsel van de maatschappij, tot op dit moment! Jezus zegt: ,,Gelukkig bent u als men u uitscheldt en u op alle manieren belastert, omdat u mijn volgelingen bent (...) Zo heeft men ook de profeten van vroeger vervolgd. ,,Niemand van ons zoekt het martelaarsschap, maar de grondbetekenis van het woord martelaar is wel getuigen. Petrus verlaagde zich tot het peil van hen die Jezus arresteerden, trok zijn zwaard en sloeg er op los. Zo doe je dat in deze wereld. Een burger van het rijk der hemelen weet beter. Zouden die kerkverlaters het woord kennen: ,,Als het zout zijn smaak verliest is er niets anders om het weer zout te maken. Het deugt nergens meer voor. Je kunt het alleen weggooien."

KLEUREN ZIEN EN ZWART-WIT DENKEN

Toegegeven, de zin is niet van mij. Maar als je zoiets leest, ga je denken. Niet dat dat anders niet gebeurt. Wie denkt er niet? Wie denkt er niet na? Er zijn mensen die maar aan één ding denken: niet denken. Want als ze gaan denken, voelen ze zich tegenover mensen, zaken, situaties staan, die niet prettig zijn. Die om een antwoord vragen. Die een uitdaging zijn. Niet over nadenken, betekent dan: dan hoef je geen beslissing te nemen. In onvervalst nederlands heet dat het bedrijven van struisvogelpolitiek.

De bovenaangehaalde zin zet je aan het denken. Hoe is het mogelijk dat mensen het bonte en bontgekleurde leven zien, dag in dag uit en zwart-wit kunnen denken? Zwart-wit denken is denken in tegenstellingen. Het is wit of het is zwart, maar niet een beetje van beiden. Niet kleurloos, en in geen geval grijs!!!

Want niets is erger - menen velen - dan grijsheid, dan grauwheid.

Wie het deftiger wil zeggen, zou het kunnen hebben over polariseren. Het ontdekken van tegenstellingen; het aanscherpen van tegenstellingen. Het betrachten van het conflictmodel. Nu, we weten dat polarisatie aan de orde van de dag is. Vooral - zegt men - om duidelijkheid te verschaffen. Dat het gevolg van die duidelijkheid kan zijn, dat mensen de mist ingaan, wordt vaak niet beseft. En vaak wil men dat ook niet zien.

Het gevaar van het kleuren denken is inderdaad een vervaging van kleuren in nietszeggende kleurloosheid. Maar dat hoeft natuurlijk niet. De bijbel heeft het over de veelkleurige wijsheid Gods. Dat is een veelbetekende beelspraak die in de bijbelse tijd goed begrepen werd. Het maken van kleuren was in die tijd een kunst. Het zien van kleuren was mogelijk in de natuur, aan de hemel. Waar gaan meer kleuren in elkaar over dan in de regenboog? En is deze niet beeld en teken van Gods nabijheid en trouw. Is de veelkleurige wijsheid Gods niet de aanduiding voor de trouw van God die op vele en velerlei wijzen ontdekt kan worden?

Het zwart-wit denken hoeft niet altijd verwerpelijk te zijn. Duidelijkheid kan gewenst zijn. De vijand - ook die in schaapskleren komt! - onderscheiden is nodig om niet onder te gaan. Een kleurenbril opzetten is niet bij voorkeur een puur christelijke bezigheid. Het kan tot verwarring leiden.

Kleuren zien en zwart-wit denken.

In de gemeente van Jezus Christus (de grenzen daarvan vallen niet samen met die van een baptisten gemeente) moet oog zijn voor de veelkleurigheid van de wijsheid Gods. Er zijn Joden en Grieken en Hollan-

Lees verder op pagina 8

HOREN EN ANTWOORDEN

In enkele gemeentebladen wordt al weer gerept van de noodzaak om op de komende jaarvergadering der gemeente - voorjaar 1986 - over te gaan tot de verkiezing van nieuwe ouderlingen en/of diakenen en diaconessen (ouderlingen worden in baptisten gemeenten tegenwoordig ook vaak oudsten genoemd; hun taak in de gemeente heeft echter niets met hun leeftijd te maken).
Voor veel gemeenten brengt de verkiezing van leden van de raad allerlei moeilijkheden mee. Uiteraard wenst men zich te houden aan de reglementen die de gemeente daar destijds voor heeft opgesteld. Maar.... soms is dat erg moeilijk.

Enkele bepalingen

Vrijwel in alle gemeenten hebben raadsleden drie jaren zitting. Daarna zijn zij aftredend maar meestal vóor één periode van drie jaren herkiesbaar. Als regel worden periodiek aftredenen weer herkozen als zij zich tenminste herkiesbaar hebben gesteld. Twee vragen zijn hier te stellen:

1. hoe is men op drie jaar gekomen? Daarop zal wel niemand een antwoord weten. Het is gewoon gegroeid (zoals dat ook in de Unie-organen gegroeid is). Men kan vragen: is drie jaren niet te kort? Dat geldt vooral voor broeders die voor de eerste keer gekozen worden. Is drie jaar niet te kort om zijn werk goed te leren kennen, dat is: om de gemeente goed te leren kennen? Om enig zicht op de problemen te krijgen van pastorale aard én van bestuurlijke aard (waar ouderlingen zich vaak ook mee bezig (moeten) houden). Men zou in gemeenten waarin het moeilijk is, oudsten en diakenen te winnen voor dit werk, kunnen proberen de termijn op (twee keer) vier jaar te stellen. Tegenwerping is: dan leg je voor veel jaren beslag op mensen. Is dat erg?
2. waarom is er na twee perioden van drie jaren een verplichte aftreding zonder mogelijkheid van directe herverkiezing? Om broeders rust te gunnen (een sabbatjaar)? Maar krijgen voorgangers ook een sabbatjaar? Of is het om de doorstroming te bevorderen en te zorgen dat mensen niet aan hun stoel vastplakken?

Een andere bepaling is, dat broeders en zusters tenminste twee jaren lid moeten zijn van de gemeente; anderen zeggen: van een baptisten gemeente. Op zich is dat een goede regel, in navolging van broeder Paulus, die de gemeenten aanspoorde niemand overijld de handen op te leggen.

Gewoonten

Men heeft verschillende gewoonten: er worden ter gemeentevergadering verkiezingen gehouden; er worden raadsleden gekozen per referendum. In beide gevallen wil men wel graag dat zich vantevoren kandidaten opgeven. Beter gezegd: dat de gemeente kandidaten stelt. Soms kunnen drie leden van de gemeente een kandidaat stellen, soms kunnen vijf leden dat doen. Soms moet de kandidaatstelling van een bereidverklaring vergezeld zijn, soms niet. 't Is heel vreemd maar 't is waar: als iemand zegt geroepen te zijn tot de verkondiging van het evangelie en als hij een daartoe strekkende en dienende opleiding wordt gevraagd, is er vreugde in de gemeente. Als een broeder zegt graag ouderling of diaken te willen zijn, loopt hij het risico te horen te krijgen: moet jij zo nodig vooraan staan? Waarom reageert men zo? Zegt Paulus niet dat wie het opzienersambt begeert, een voortreffelijk ambt begeert?
Zouden de gemeenten er niet beter aan doen, als volgt te handelen: alle leden der gemeente worden schriftelijke uitgenodigd namen te noemen van leden die men geschikt acht voor het werk van en in de raad: hetzij ouderlingen, hetzij diakenen, hetzij diaconessen. Men spreekt af, dat de uitslag van deze kandidaatstelling aan de gemeente wordt meegedeeld. Voorts wordt de gemeente in de gelegenheid gesteld uit de genoemde kandidaten een keuze te doen. Wie, dán gekozen is, beantwoorde de vraag: Neem je deze verkiezing aan? Als de gemeente duidelijk is in haar keuze, zal het de broeder en de zuster die begeerd wordt, niet moeilijk vallen ja te zeggn. Wie meent toch neen te moeten zeggen, verantwoorde dat voor zijn Heer.
Men moet niemand dwingen antwoord te geven vóór hij de stem van de gemeente gehoord heeft (Spreuken 18:13).

BIJ DE GEBOORTE VAN EEN KIND

Enkele jaren geleden knipte ik uit verschillende gemeentebladen de mededelingen over kinderen die geboren waren in de gezinnen van leden en vrienden van verschillende gemeenten. Soms was gewoon het geboortekaartje overgenomen. Wat was er allemaal te lezen?

Heel veel! Twee dingen, of drie dingen staan echter centraal: het besef dat een kind een schepsel en geschenk van God is; dat een kind een wonder is; dat de toekomst van een kind afhangt van de zegen van de Heer.
Er spreekt zowel geloof als verwondering uit de geboortekaartjes. En dat terwijl men toch mag aannemen dat alle ouders weet hebben van het heel natuurlijke, heel alledaagse in verwekking, zwangerschap en geboorte. Er spreekt in onze tijd veel geloof in door als mensen belijden: toch is dit kind, in de moederschoot geweven (zoals psalm 139 zegt), een schepsel van God.
Daarmee wordt gestalte gegeven aan het eerste artikel zoals dat in het apostolicum verwoord is: Ik geloof in God, de Vader, de Almachtige, Schepper van hemel en aarde.

Ik ben een kind, nog jong en teer;
ik kreeg het leven van de Heer,
Die alles schiep wat is en leeft
en alles in Zijn handen heeft.

Hij die in de moederschoot jouw heeft geweven,
Hij bracht jou daar toen tot leven;
wat is de Schepper machtig goed,
dat Hij ons zulke gaven doet.
Wij prijzen Zijne majesteit,
Die jou gans wonderbaar heeft toebereid.

Een kind is een wonder. Het meest wonderlijke is wel dat elk kind uniek, enig is, onvergelijkbaar met anderen. Gelijkend op anderen en toch anders. De trekken dragend van het voorgeslacht, en toch een nieuwe schepping.

Tien vingertjes, tien teentjes,
twee oortjes, twee oogjes,
een neusje, een mondje
en een hartje dat klopt,
dat is het grote wonder
dat zo'n kindje
meer waard maakt dan goud.

De aangifte is gedaan
de akte opgemaakt
en haar geboorte staat vast
onder nummer in nuchtere taal

maar haar enigheid,
onze blijdschap en dank aan God
dat mist er
in het register allemaal.

Wat zal er van dit kind worden? Dat is een eeuwenoude vraag, in de bijbel gesteld na de geboorte van Johannes de Doper. Altijd opnieuw gesteld. Welke invloeden, welke machten, welke economische, politieke, militaire, staatkundige, geestelijke, bijbelse bewegingen zullen het leven van dit kind bepalen? Het is vóor een mens verborgen in de schoot der toekomst, zoals het kind zelf verborgen was in de moederschoot. Wie wist toen hoe het er zou uitzien? Wie wist toen welke mogelijkheden en onmogelijkheden dit kind zouden begeleiden, remmen, stuwen?

Leg jouw hand in onze handen
opdat wij samen door het leven gaan.
Blij om zo de toekomst in te wand'len
onder Gods leiding, want Hij bracht ons saam.
Die God is goed, omdat Hij alles ziet,
de menselijke vreugde, zorgen en verdriet.
---- is je naam, meer dan alleen een woord.
Je bent een godsgeschenk,
want Hij heeft ons gebed verhoord.

Je huilt nog van verwondering
maar jij hoort hier in onze kring.
God is nabij waar jij ook bent
omdat Hij je bij name kent.

Lees verder op pagina 8

IN MEMORIAM PHILIPPUS LINDEMAN

Onverwacht is in de vroege uren van de eerste december broeder Philippus Lindeman overleden in zijn woning in Nieuw Buinen. Hij had zijn taak als leraar godsdienst reeds enige jaren geleden neergelegd en liet zich in de kring van onze gemeenten slechts weinig zien. Toch verliezen wij in hem een man die zeer diepe wortels in onze gemeenschap had, ook al bleven die dikwijls verborgen onder een wat kritische en afstandelijke opstelling.

Hij werd geboren in 1925 als oudste zoon van Filippus Lindeman en Gré van Dam. Twee namen met een geschiedenis in onze noordelijke gemeenten. Hij kende de beweeglijkheid van de Lindemannen en de zakelijkheid van de andere kant. Hij droeg ook diep in zich de gevoeligheid en kwetsbaarheid van zijn moeder. Zijn afstamming heeft zijn levensweg niet gemakkelijk gemaakt.

Na de middelbare school ging hij theologie studeren in Utrecht. Hij was een intelligent en nieuwsgierig student. Hij hield ervan om met anderen te debatteren en zeer stellige stellingen uit te spreken en te verdedigen. Maar hij kon ook heel eenvoudig en indringend getuigen en verkondigen.

Na zijn studie werd hij in 1951 voorganger van de gemeente te Sneek. Daar werkte hij tot 1959 toen hij een beroep aannam naar de gemeente in Groningen-Noord. Het waren de jaren waarin hij zich als voorganger het meest ontplooide en tegelijkertijd aan zijn voorgangerschap leed. De binnenwaartse richting waarvoor de Unie in 1963 koos door de uittreding uit de oecumenische raad van kerken in Nederland en uit de Wereldraad heeft hem veel pijn gebracht. Hij kon deze koers en alles wat daarmee samenhing niet goed meemaken. In 1973 koos deze voorganger in hart en nieren voor een taak bij het onderwijs. Maar de band met de gemeente Groningen-Noord is gebleven.

Dit jaar was hij voor het eerst sinds vele jaren weer op onze voorgangersconferentie. Voor vele jongere voorgangers al een onbekende maar zijn collega's van weleer hoopten dat dit het begin zou zijn van een nieuwe gemeenschap met deze, bizondere broeder die het ongewone niet schuwde en toch tot in de laatste vezels van zijn bestaan een van ons was.

Onze God sterke zijn vrouw en kinderen.

Jannes Reiling

IK BEN NU EENMAAL ZO

Geen twee mensen zijn gelijk, zoals we allen weten. Ieder mens is een uniek, onherhaalbaar wezen. Hij is geworden tot wat hij is door erfelijke eigenschappen van ouders, grootouders en misschien van oud-oom Karel, die een zwerversnatuur had.

Markante trekken kunnen een familie generaties lang kenmerken. Maar daarnaast zijn er natuurlijk allerlei omstandigheden van buitenaf die mee een rol spelen bij de vorming en ontwikkeling van een mens. Deze beide factoren, erfelijkheid en omstandigheden, heeft een mens niet in de hand. Als iemand zegt als reactie op kritiek: Zo ben ik nu eenmaal, dan heeft hij in zekere zin gelijk. Het is goed dat we ons dat af en toe realiseren. Ten aanzien van onszelf, zowel als naar anderen toe.

Neem nu die twee mannen. Ze lijden aan dezelfde lichamelijke handicap. Ze zijn lam. Ze kunnen geen stap lopen. En er waren in hun dagen nog geen electronisch bestuurde rolstoelen. Stel je voor hoe hulpeloos en volledig afhankelijk van anderen je dan bent. Hoe je altijd alles moet vragen. Altijd moet afwachten. Niets zelf kunt.

Altijd andere mensen nodig hebt. Je kunt niet werken voor je eten. Eerst zorgen je ouders nog wel voor je, maar als die er niet meer zijn? En als je familie het niet op kan brengen om je in huis te nemen. Als je tenslotte belandt in ,,het huis van barmhartigheid", een verzamelplaats van zwaar gehandicapten, die wachten op een wonder. Misschien kreeg hij in het begin nog wel bezoek, maar tenslotte komt er niemand meer. Waarom niet? Is hij één van die mensen die nergens anders meer over praten kunnen dan over zichzelf, over zijn ziekte, zijn toestand? Het is heel moeilijk om zulke mensen trouw te blijven bezoeken. Het kost je steeds meer inspanning. Men slaat eens een weekje over, en... uiteindelijk heeft hij geen mens meer.

Is die andere verlamde een heel ander type mens? Geboren met een vriendelijk zonnig karakter en in staat om zijn ziekte te accepteren en er het beste van te maken? Is hij zo iemand voor wie men graag zorgt? Omdat hij nooit klaagt of zeurt, maar altijd belangstelling voor de ander heeft?

Geen wonder dat hij zoveel vrienden heeft. En dat vier van hen met het plan komen om hem naar Jezus toe te brengen, zodat die hem genezen kan. Dat het echt vrienden zijn bewijst het feit dat ze niet teruggaan als er geen doorkomen aan blijkt. Ze hebben hun zieke vriend beloofd dat ze hem bij Jezus zullen brengen en dat zal gebeuren ook, al moeten ze door het dak!

Wil je gezond worden? vraagt Jezus aan de één. Hij laat merken dat Hij deze man door en door kent. Want als hij gezond is, zal hij ook moeten leven en niet alleen op een afstand toe liggen kijken. Hij zal moeten leven met zichzelf, met de persoon die hij is. Hij zal moeten leren geven en delen. Mens zijn samen met andere mensen. Zondig niet meer, zegt Jezus later nog tegen hem.

Bij de ander begint Jezus met vergeving van zonden en daarna geneest hij hem. Voor het eerst zal hij lopen tussen zijn vrienden...

Het is duidelijk dat het in deze beide gevallen om twee verschillende mensen gaat. Ze delen hetzelfde lot wat hun ziekte betreft, maar daar houdt het mee op. Door omstandigheden van binnen en van buiten is de één een volkomen vereenzaamd mens geworden en heeft de ander vrienden.

Maar nog veel duidelijker is dat de Heer zich van deze verschillen niets aan trekt. Hij reageert anders dan de mensen. Hij verleent zijn gunsten niet op grond van menselijke karaktertrekken. Hij biedt ieder mens hetzelfde aan: vergeving en genezing. Dat doet Hij ook nu nog. Hij vergeeft ons onze zonden en daarmee zet Hij het genezingsproces in gang. Tegen Hem kunnen we niet zeggen: Ik ben nu eenmaal zo. Hij weet best hoe we zijn, maar Hij weet ook hoe we kunnen worden door de kracht van Zijn Geest. Mensen, die iets weerspiegelen van Hem en van het licht dat Hij ontstoken heeft in het duister van de nacht...

Ans Lindenborn

uit het Uniebureau

Verantwoording
Hieronder treft u een overzicht aan van de bijdragen, die in de maand oktober werden ontvangen. Namens ECU, CvdO, UZC, NBJB, UBS en mensen-in-nood, dichtbij en veraf, zeggen wij u daarvoor hartelijk dank!

ECU:
Almelo-Ger.straat 268,55; Amsterdam-Centrum 55,70; Amsterdam-West 209,80; Borne 70,65; Delfzijl 716,90; Dokkum 195,40; Drachten 186,05; Eindhoven 336,15; Emmen 1.525,—; Haarlem 270,65; Harlingen 313,05; Hengelo 800,—; Hoogezand 811,65; Kampen 130,98; Leeuwarden 487,70; Leiden 176,60; Rotterdam-Zuid 256,82; Siddeburen 9,42; Spijkenisse 200,—; Stavoren 75,—; Steenwijk 41,75; Utrecht-Centrum 250,—; Utrecht-Noord 1.410,—; Westerhaar 225,—; Winschoten 179,88; Workum 600,—; N.N., X. 100,—; D.P.W., M. 10,—; Friese Bond 100,—.

CvdO:
Almelo-Ger.straat 192,10; Amsterdam-Centrum 162,65; Amsterdam-West 240,20; Borne 85,55; Delfzijl 1.137,35; Deventer 169,15; Dokkum 264,—; Drachten 182,25; Eindhoven 257,30; Emmen 1.600,—; 's-Gravenhage 300,—; Haarlem 244,40; Harlingen 418,35; Heerenveen 125,05; Hengelo 750,—; Hoogezand 659,50; Kampen 138,57; Leeuwarden 363,90; Leiden 159,70; Nieuwe Pekela 200,35; Rotterdam-Zuid 271,75; Siddeburen 9,90; Spijkenisse 200,—; Stavoren 75,—; Steenwijk 135,20; Utrecht-Noord 1.482,—; Westerhaar 225,—; Winschoten 189,75; P.H., H. 25,—; H.B., G. 100,—; J.R., E. 1.000,—; J.B., R. 250,—; M.J.O., G. 75,—; D.P.W., M. 10,—; W.H., G. 150,—; G.F.B., B. 120,—.

UZC:
Almelo-Ger.straat 393,15; Amsterdam-Centrum 165,70; Amsterdam-West 242,85; Borne 226,90; Delfzijl 1.973,—; Deventer 198,35; Doetinchem 816,—; Dokkum 289,87; Drachten 405,15; Eindhoven 497,55; Emmen 2.625,—; Groningen-Noord 25,—; Haarlem 264,40; Harlingen 242,10; Hengelo 1.200,—; Hoogezand 542,20; Kampen 227,54; Rotterdam-Zuid 445,91; Siddeburen 16,36; Spijkenisse 400,—; Stavoren 250,—; Steenwijk 655,45; Utrecht-Centrum 300,—; Utrecht-Noord 2.448,—; Westerhaar 500,—; Winschoten 311,19; Workum 1.000,—; Zuidlaren 32,35; Steenwijk 90,25 (WIN); D.P.W., M. 10,—; H.T.-S., D. 25,—; N.N., L. 30,—; W. J. Moederzoon, Amsterdam 155,— (postzegels); A. Wijnand, Den Helder 100,— (postzegels); P.H., H. 20,— (WIN); A. Nijland 2.500,— (verkoop gram. platen); T.B., L. 140,— (60 + kontaktgroep); NBVB Leiden 142,50; NBVB Groningen-Noord en -Zuid 360,—; Sti. Ned. Comité Wereldgebedsdag 1.500,—; Utrecht-Centrum 90,85 (projekt); Gewest Holland 1.500,— (projekt); Gewest Zuid-Oost Drenthe 300,— (projekt).

NBJB:
Almelo-Ger.straat 46,40; Amsterdam-Centrum 32,40; Amsterdam-West 80,80; Delfzijl 75,—; Doetinchem 243,24; Drachten 92,80; Emmen 375,—; Heemskerk 176,65; Hengelo 340,—; Kampen 45,42; Rotterdam-Zuid 89,06; Siddeburen 2,61 Steenwijk 20,95; Utrecht-Centrum 100,—; Utrecht-Noord 390,—; Winschoten 44,02.

10-cents-fonds:
Almelo-Ger.straat 55,—; Amsterdam-Centrum 44,90; Delfzijl 75,—; Doetinchem 198,76; Dokkum 85,—; Emmen 300,—; Heemskerk 109,95; Kampen 25,27; Siddeburen 1,81; Utrecht-Centrum 100,—; Utrecht-Noord 270,—; Westerhaar 51,05; Winschoten 34,16.

Noodfonds:
Almelo-Ger.straat 180,50; Delfzijl 489,15; Dokkum 113,20; Drachten 101,15; Emmen 1.300,—; Groningen-Noord 591,70; Haarlem 162,95; Hengelo 550,—; Hengelo 150,— (Mexico); Hoogezand 289,10; Oosterhout 100,—; Stavoren 155,45; Steenwijk 477,25; P.H., H. 20,—; W.B., E. 50,—; M.B., H. 1.000,— (Mexico); C.P.-W., G. 100,— (Mexico); N.N., X. 100,— (Mexico); D.P.W., M. 10,—; H.J.H., G. 100,—; D.B., H. 10,—; M.R., A. 15,—; J.H., G. 10,—; J.B., H. 15,—; W.S.-H., E. 25,—; H.V., H. 90,—; L.B., Z. 20,—; A.G.B.-S., Z. 30,—; R.N.-O., N. 100,— (Mexico); J.S., C. 50,— (Mexico); D.E.B.-D., E. 25,— (Mexico); H.B., H. 50,— (Mexico); H.T.-S., D. 50,—; J.B., R. 250,—; H.B., K. 100,— (Mexico); H.S., Z. 25,— (Mexico); J.G., H. 50,— (vluchtelingen Soedan); G.H., D. 25,— (Mexico); S.V., E. 20,—; S.V., M. 75,— (Mexico); G.J., G. 25,—; T.K.-G., L. 100,—; D.J.B., A. 10,— (Mexico); R.S., G. 250,—; M.H.P., Z. 20,—.

Onze gemeenten
Baptisten zijn *een druk volkje*. Niet bij de pakken neerzittend; maar aktief, altijd bezig, steeds op zoek naar nieuwe wegen en mogelijkheden. Niet zo beschouwend ingesteld. Liever in touw, op pad. Zo kijken andere kerken en christenen tegen ons aan. En daarmee hebben ze ook wel een beetje gelijk, nietwaar?!
Dat het bij ons in de gemeente *een drukte van belang* is, brengt een zeker risico met zich mee. We willen weleens teveel, te vlug soms. Maar 't heeft natuurlijk ook z'n goede kanten. We doen het niet altijd goed, maken soms fouten. Maar er gebeurt in onze gemeenten tenminste wat. Er is leven, er is wat te doen.
Hoe we dat weten? Wel, we komen in de gemeenten. Geven onze ogen en oren goed de kost. Praten met raadsleden, jeugdleiders, gewone gemeenteleden. We hebben het niet alleen over onszelf, maar over de UC in haar geheel. Alle leden gaan *op bezoek, op gemeentebezoek*. Om aan de weet te komen, hoe het gaat. In de ene gemeente gaat het beter dan in de andere, zo blijkt. Dat is altijd al zo geweest. Maar 't komt maar hoogst zelden voor, dat het werk praktisch stilligt, dat er niets meer gebeurt. We hebben een luisterend oor, een goede raad soms. Willen ook zelf weleens iets kwijt. Brengen het landelijk werk *naar het grondvlak*.
En dan zijn er de gemeenteblaadjes, hoe verschillend van omvang, opzet en inhoud ook. Maar bij alle verscheidenheid hebben ze één ding gemeen: ze laten zien en brengen onder woorden, *dat de gemeente leeft*, dat velen daarin een taak hebben, dat jongen en ouden met het evangelie in aanraking komen en daaruit willen leven.
Ja, we zijn inderdààd een druk volkje. Laten we het maar houden zo. Laat er maar bereidheid zijn, het verlangen om te bouwen, om de gemeente te bouwen op het ene fundament: Jezus Christus. Laat het heilig vuur maar in onze harten branden, want buiten is het donker en koud. Dan is de gemeente *een teken van hoop!*

BWA-berichten
In juli van dit jaar - u hebt er ook in *De Christen* over kunnen lezen - is te Los Angeles het BWA-kongres gehouden, het vijftiende in een lange reeks van jaren. Thema van dit kongres: „Uit de duisternis in het licht van Christus - om het evangelie te verkondingen". Zo'n achtduizend personen, afkomstig uit alle delen van de wereld, waren daarbij aanwezig.
Drie Unies werden bij die gelegenheid als lid aanvaard. Daarmee komt het aantal Unies, dat bij de BWA is aangesloten, op 134. Indrukwekkend waren de rapporten over *spektakulaire groei* van het aantal Baptisten in Korea, Nagaland en Kenya. Al met al zijn er op het ogenblik Baptisten en Baptistengemeenten in maar liefst 143 landen in alle werelddelen.
Via de BWA is *financiële en materiële hulp* verleend aan onze broeders en zusters in Afrika, Mexico en op andere plaatsen. Er zijn kerken gebouwd, terwijl op grote schaal bijbels, bijbelgedeelten en christelijke lektuur zijn verspreid. Zo dragen wij elkanders lasten, weten wij ons in de hele wereld met elkaar verbonden in vreugde en verdriet.
Zoals sinds jaar en dag het geval is, zal op de eerste zondag in februari (1986) onze verbondenheid als *wereldwijde broeder- en zusterschap* op tal van plaatsen de aandacht krijgen, die zij verdient. Als er onder onze gemeenten zijn, die dat ook willen, dan kunnen wij voor hen materialen aanvragen bij het bureau van de BWA, sinds kort in McLean, Va.
Tot nu toe hebben *slechts weinig gemeenten* in ons land van de mogelijkheid gebruik gemaakt om in de kerkdienst op de eerste februarizondag op dit punt iets te doen. Vandààr dat wij daarvoor nu reeds uw aandacht vragen. Met genoegen zien wij uw reakties tegemoet en zullen wij uw vragen en wensen - direkt na ontvangst - doorgeven!   J. A. Brandsma/A. van den Hoef

Van de zangbundelcommissie

Met dankbaarheid kijken we terug op de muziek- en zangdag die in oktober in Apeldoorn gehouden is. Uit alle delen van het land kwam men samen om bezig te zijn met muziek en zang in de gemeente.
Het was opvallend te merken, dat je in zeer korte tijd een aantal nieuwe liederen kunt leren *zonder het gevoel te hebben* ,,overvoerd'' te raken. Ruime plaats was in het programma ingeruimd voor het verhaal van ds Nijland. Hij ging uitvoerig in op de plaats die muziek en zang kunnen hebben in de eredienst. Als ik een aantal kernuitspraken citeer, doe ik onrecht aan het hele betoog, maar toch kan ik het niet laten.

- Muziek kan dingen zeggen, die met woorden niet uit te drukken zijn.
- Het koor zingt tòt de gemeente, mèt de gemeente en nàmens de gemeente. Koorzang in de dienst is dus geen ,,optreden''. Het gebruik daarvan in de dienst is dus zeker óók verkondiging.
- De muzikale kennis en de zangervaring die bij een koor aanwezig zijn, kunnen veel meer uitgebuit worden, bijvoorbeeld bij het aanleren van nieuwe liederen.
- Probeer te inventariseren wat het muzikale talent in de gemeente is, en schakel dat zoveel mogelijk in.
- Een organist is meer dan iemand die zorgt voor het goede verloop van de samenzang, hij/zij kan de gemeente helpen de inhoud van het lied beter tot zijn recht te laten komen.
- Goed overleg voorkomt veel frustratie. Er wordt heel wat geleden op de orgelbank.

In de pauze bleek vooral het zinnetje over het lijden op de orgelbank veel tongen te hebben losgemaakt. Organisten waren blij onder collega's eens lekker sterke verhalen te kunnen vertellen.
In de discussie en de evaluatie kwamen nog enkele zaken naar voren, die het waard zijn om hier te publiceren:
De noodzaak tot meer of beter overleg tussen predikant, organist en koorleider werd algemeen gevoeld.
Geef een lijstje met aan te leren nieuwe liederen aan het koor door, als de koorleden die liederen dan kennen, heb je een stevige ,,muzikale motor''.
Laten combo's en jeugdkoren eens bij elkaar op bezoek gaan om van elkaar te leren en muziek uit te wisselen. Dit geldt natuurlijk net zo goed voor ,,gewone koren''.
De BUMA/STEMRA-regeling die de unie afsluit regelt de *uitvoeringsrechten* van muziek *in de dienst en het optreden* van gemeentekoren ook daarbuiten (mits geen betaald concert), het copiëren van muziek is en blijft nadrukkelijk verboden.

We zijn er van overtuigd dat deze dag een aanzet heeft gegeven tot een nieuwe traditie van muziek- en zangdagen en we hopen ook zeker volgend jaar iets dergelijks te organiseren. Het musiceren in de gemeente is niet een vrijblijvende zaak of een leuke hobby, maar een manier om het evangelie uit te dragen en een hulp bij het overdenken van het Woord van God. Misschien dat daarom in de psalmen staat: Zingt de Here een nieuw lied, want Hij heeft wonderen gedaan.
In dat besef hopen we elkaar volgend jaar weer te ontmoeten.

Namens de ZBC
Sip van der Werf

Verdrukking in Roemenië

Dit land wordt in de westerse politieke wereld vaak min of meer geprezen, omdat het een onafhankelijke koers ten opzichte van de Sovjet-Unie lijkt te varen. Uitgaande van de gedachte dat de vijanden van onze vijanden onze vrienden zijn, denken velen dat we dus maar wat blij moeten zijn met het regime in Boekarest. Die dat menen, vergissen zich deerlijk.
Partijleider Ceaucescu is een even doorgewinterde en harde communist-atheist als de andere partijleiders achter het ijzeren gordijn. Zijn medestanders hebben een even grote afkeer van alle godsdienstigheid als hun collega's elders in de communistische landen.

Internationale verplichtingen

Ook Roemenië heeft de gangbare internationale verdragen getekend waarin vrijheid van meningsuiting, godsdienstbeleving e.d. zijn uitgedrukt en overeengekomen. Ook voor Roemenië geldt dat deze mensenrechten slechts beperkt mogen worden indien daardoor andere mensenrechten, of de veiligheid van de staat, of gezondheid en goede zeden, worden bedreigd.
In Roemenië gaat men veel te ver als het gaat om de bescherming van de belangen van de staat, en de handhaving van gezondheid en goede zeden. Op allerlei wijzen worden christenen belemmerd in de uitoefening van hun fundamentele mensenrechten. Uitdrukkelijk: christenen. Het is niet waar dat slechts enkele groepen, b.v. baptisten, door de staat verdrukt of vervolgd worden. De politieke houding van de overheid treft ook andere kerken en geloofsgemeenschappen.

Amnesty International

De afdeling Nederland van deze organisatie heeft een rapport gepubliceerd onder de titel: Roemenië, gevallen van religieuze en politieke gevangenzettingen. Uit het rapport blijkt dat vele mensen vanwege godsdienstige activiteiten werden (en worden!) gearresteerd. Onder de gearresteerden bevinden zich vele leden van baptisten gemeenten en andere protestantse groeperingen.

Geniepigheden

De algemene politieke lijn van de regering geeft vele kleine regeerders de gelegenheid op eigen vuist te handelen in stad en dorp. Wat aan geniepigheden, pesterijen e.d. plaats vindt, haalt heel vaak de (wereld) pers niet. Helaas. Daardoor komt eigenlijk alleen maar in de (wereld) pers wat heel duidelijk komt bovendrijven, en dat zijn arrestaties en veroordelingen.
Op grond waarvan worden mensen gearresteerd? Christenen worden niet zelden gevangen genomen op grond van zaken die geen rechtstreeks verband houden met hun lidmaatschap van een kerk of groep. Het simpelste is, een actieve christen te ontslaan uit zijn beroep. Wie zonder werk is, kan zich melden bij een bureau dat voor arbeid zorgt. Voor christenen is er vaak geen werk, of allerberoerdst werk. Wie geen werk aanvaardt, wordt beschuldigd van - laten we zeggen - landloperij, parasieterij en soortgelijke vergrijpen, waarop niet de lichtste straffen staan.
Wie aan duidelijke godsdienstige activiteiten deelneemt, loopt gevaar als hij in die activiteiten de regels van de staat trotseert. Zo zijn jonge baptisten gevangen genomen omdat zij op straat het recht opeisten, een baptisten jeugdbeweging te stichten.

Barbaars

Gevangenen, om politieke of godsdienstige redenen, kunnen in roemeense gevangenissen blootgesteld worden aan de willekeur van plaatselijke machthebbers. Zoals in duitse concentratiekampen het vooral de kleine mensen waren die als beulen heersten, zo is dat ook in gevangenissen en concentratiekampen achter het ijzeren gordijn het geval. Ook in Roemenië. Het uitbrengen van ongunstige rapporten over gevangenen leidt - door de wet beschermd! - tot verlenging van gevangenisstraf en/of verzwaring van het regime. Protesten van gevangenen zelf helpen niet!
Het zal onze regering niet misstaan, en het zal onze samenleving niet ontsieren, als beiden ten aanzien van Roemenië even roerig worden als zij zijn ten aanzien van andere, aan déze kant van het ijzeren gordijn zich bevindende mensenrechten schendende regeringen. Of zijn godsdienstige vrijheden van mindere betekenis dan politieke vrijheden? Zijn christenen van mindere waarde dan politieke groepen?

dc nieuws mededelingen actueel

EO-film Nicolai

Op donderdag 12 december a.s. hoopt de EO de mede in eigen beheer vervaardigde film Nicolai uit te zenden. De film handelt over de positie van de christenen in de Sovjet-Unie; hoe moeilijk het is om volledig gelovige te zijn.
Deze film zal later door Kruistochten vertoond worden in het hele land.

Beroepingswerk

Beroepen te Amsterdam-West: O. Oldenburger te Hengelo.
Beroepen te Harlingen: J. Bouritius te Hengelo.

Uitgave van de Baptisten Gemeenten in Nederland
Redaktie: Mevr. A. W. Lindenborn-de Graaff, ds H. Ploeger, prof. dr. J. Reiling, dr. O. H. de Vries, ds C. van Wier. Alle kopij te zenden aan de eindredakteur ds H. Ploeger, Kraaiensteinlaan 10, 6825 DH Arnhem.
Voor abonnementen en advertenties: Administratie De Christen, Biltseweg 10, 3735 MC Bosch en Duin. Abonnementenprijs bij vooruitbetaling ƒ 43,— per jaar, voor abonnees in het buitenland ƒ 60,— per jaar.
Administratie: De Vinkenhof, Biltseweg 10, 3735 MC Bosch en Duin, tel. 030-784457 - postgironummer 9260 t.n.v. Unie van Baptisten Gemeenten, Amsterdam. Advertentietarieven op aanvraag verkrijgbaar.

dc

DE CHRISTEN
WEEKBLAD VAN DE BAPTISTENGEMEENTEN

,,Mededeling van de E.C.U.
Gemeenten, die in aanmerking willen komen voor subsidie, kunnen tot 31 december a.s. het benodigde formulier hiertoe aanvragen bij het Uniebureau, Biltseweg 10, 3735 MC te Bosch en Duin.
R. A. Kos-Servaas

VEEL OF WEINIG WATER?

Naar aanleiding van een beschouwing van br H. Ploeger in ,,De Christen" nr. 45 enige reactie van mijn kant.
,,Hoe benaderen" vraagt br. Ploeger. Natuurlijk vanuit het Woord van God denk ik. God roept de zondaars tot bekering en geloof. Als men gelooft, mag er gedoopt worden. Wie gelooft en zich laat dopen zal zalig worden, zegt *de* Schrift.
Dan komt de vorm van de doop aan de beurt. Toen de Here Jezus gedoopt werd, hoe is dat gebeurd?
Als er besprengd moest worden, heeft God dat duidelijk gezegd, zie hiervoor Exodus 29:16 of Exodus 29:21. Wat dit betreft is de bijbel niet onduidelijk. Dopen is geen besprengen leert ons de bijbel. Voor mij is het wel zo duidelijk hoe gedoopt moet worden, dat ik mij afvraag hoe het komt dat er hierover nog verwarring mogelijk is.[1] Iemand die gedoopt is door besprenging is anders gedoopt dan onze Heiland ons heeft voorgedaan in de doop door Johannes in de Jordaan.
Wil iemand die gelooft in het *M*iddelaarswerk van Jezus ook Hem volgen, dan vraagt de Heiland van ons dat wij ons laten dopen. Het is echt niet moeilijk, maar wij doen wel moeilijk als wij anders doen dan God ons leert.
Ons inzicht is onbelangrijk[2] in het licht van Gods Woord. Onze vraag moet zijn ,,Heer wat wilt Gij dat ik doen zal" en lees dan rustig wat God van ons vraagt in Zijn Woord.
Wat br. Ploeger ongewild bereikt met het geschrijf in ,,De Christen" over veel of weinig water bij de doop is dat mensen onzeker kunnen worden.
Dopen dus in zoveel water dat er gedoopt kan worden.[3] Dat kan in de Jordaan, maar ook in ons doopvont in de kerk.
Leeuwarden H. Vijver

naschrift van de schrijver:
1. staat ergens in mijn artikel dat ik daaraan torn?;
2. dat ben ik helemaal met u eens;
3. het betreffende is over de juiste doopvorm volkomen duidelijk.
P.

J. vr. bapt. 40 j. (gesch.), met 3 j. kind. z.k.m. man tot 45 jr.
Om na kennismaking - groeien, een nieuw leven op te bouwen, samen met de Heer.
brieven onder nummer 14.700.

MEDEDELINGEN MEDEDELINGEN MEDEDELINGEN MEDEDELINGEN MEDEDELINGEN

MEDEDELINGEN

MEDEDELINGEN MEDEDELINGEN MEDEDELINGEN MEDEDELINGEN MEDEDELINGEN

het nieuwe adres van de heer A. Meuldijk is Koningin Julianaplein 14, 3201 XD Spijkenisse, zijn telefoonnummer is 01880-14081.

Vervolg van pagina 3

ders en Friezen in die gemeente. Rijken en armen. Mensen met een lagere schoolopleiding en mensen met een academische vorming. Mensen die uit verschillende milieus stammen; die allemaal wat meebrengen uit hun verleden en uit hun omgeving. En die samen staan rondom het kruis, rondom de avondmaalstafel. Die de tekenen zien van 's Heilands dood. Die geloven in zijn opstanding. Die zijn getuigenis in hun hart geborgen hebben.
En die daarom elke dag moeten leren bidden om verdraagzaamheid. Ploeger

Vervolg van pagina 4

Een kind is tot geluk geschapen, las ik ergens. In het jaar van de jongeren mag je die vraag op haar waarheidsgehalte toetsen. Wordt een mens geboren om gelukkig te wezen?
Nou, waarom eigenlijk niet? Zou de God, die wij als Vader van onze Heer Jezus Christus belijden als God van liefde, enig welbehagen kunnen hebben in het leed waarmee pasgeborenen al zo vaak worden geconfronteerd? Wil God dat kinderen in hun eerste, in hun tweede jaar, sterven van honger, door oorlogshandelingen, door mishandelingen? Wie zou dat durven geloven!

We zullen vanuit de bijbel versterkt moeten worden in de overtuiging dat kinderen in Gods schepping een heel bijzondere plaats innemen. Jezus sprak verschillende keren over ,,deze kleinen"; zouden dat geen kinderen geweest zijn? Hij zei: Laat de kinderen tot Mij komen en verhindert ze niet, want voor hen is het koninkrijk der hemelen. Ploeger

In Jezus ontslapen onze geliefde moeder groot- en overgrootmoeder

TJAAKTJE VRIEZEMA

sinds 11 september 1961 weduwe van Wessel Baptist
op de leeftijd van 89 jaar.

,,Ik heb de goede strijd gestreden
Ik heb mijn loop ten einde gebracht
Ik heb het geloof behouden"
2 Tim. 4:7

Emmen 21 november 1985, Holdert

Emmen : A. Mansens-Baptist
J. G. Mansens
Emmercompascuum: K. Baptist
H. K. Baptist-Wolters
Assen : J. Baptist
klein- en
achterkleinkinderen

correspondentieadres:
K. Baptist
Spoel 44
7881 BK Emmercompascuum

De begrafenis heeft reeds plaats gevonden.

,,Ik ben de opstanding en het leven, wie in Mij gelooft zal leven, ook al is hij gestorven".

Langs deze weg delen wij u mede dat zondagavond 24 november j.l. op de leeftijd van 71 jaar, is ingegaan in de heerlijkheid des Heren, onze geliefde broeder

ARIE MES

Broeder A. Mes was jarenlang koster van onze gemeente.
Baptistengemeente Rotterdam-Zuid.

,,En de vrede van God die alle begrip te boven gaat, zal uw harten en uw gedachten behoeden in Christus Jezus" filippenzen 4:7

We zijn intens verdrietig dat we hem zo plotseling moeten missen: mijn fijne kameraad, onze lieve vader en opa

PHILIPPUS LINDEMAN

Hij is 60 jaar geworden en heeft elke dag geleefd.

Nieuw Buinen : Johanna H. Lindeman-Boiten
Marum : Filip en Dia Lindeman
Tineke en Annemarie
Zuidlaren : Margreet Lindeman
Groningen : Inge Lindeman

Zondag, 1 december 1985
Parklaan 1a, 9521 GA Nieuw Buinen
Een dienst van woord en gebed met aansluitend de crematie hebben 4 december j.l. plaatsgevonden.

dc DE CHRISTEN
WEEKBLAD VAN DE BAPTISTENGEMEENTEN
100e jaargang - nummer 49 - 13 december 1985

Vader, wat bezielt je?...

C. van Wier

Vanmorgen kreeg een van onze christelijke omroepverenigingen via een radioprogramma een stuk boosaardige kritiek te verwerken, omdat er via deze vereniging openhartig gesproken wordt over 's mensen zondige instelling. Op zich bevreemdt ons zulke kritiek uiteraard niet. Christus' gemeente is daarmee bijna 2000 jaar lang geconfronteerd, althans wanneer ze werkelijk trachtte in Christus' voetspoor te gaan.
Maar wat vandaag steeds meer problemen blijkt op te leveren, is het feit, dat, mee via radio en tv, steeds meer mensen door deze vijandige reakties worden beïnvloed, met name de jongeren uit christelijke gezinnen. Immers, deze omroepverenigingen, die dwars tegen het evangelie ingaan, sluiten volledig aan bij wat er van nature in een mensenhart leeft en wat dat hart wenst en wil. Vandaar ook de groei van deze organisaties. Ze kunnen van ganser harte met de mens meepraten, in plaats van tegen de massa in te moeten gaan.

Met deze feiten worden heel wat ouders geconfronteerd via hun kinderen, die vaak niet meer voor het evangelie blijken open te staan. En dat is een trieste zaak. In menig gezin is er over deze dingen met de jeugd gepraat, doch vaak zonder succes. Het gesprek werd menigmaal een pijnlijk overkomende discussie, waarbij zowel ouders als kinderen zich ellendig voelden. Om niet te zeggen: boos...

Zonder er speciaal om te zoeken, vond ik in de bijbel Deuteronomium 6. Wat daar verteld wordt, trof mij en ik vroeg me af, of het niet goed zou zijn om wat hier staat, te betrekken op het hierboven omschreven probleem. Mozes wijst de Israëlieten op de noodzaak en belangrijkheid van het gehoorzaam zijn aan God (v. 18). Alleen langs deze weg is het voor hen zeker dat ze het beloofde land zullen beërven. Allicht zullen hun kinderen bij het ouder worden zich gaan afvragen waarom vader en moeder allerlei dingen zo nauwkeurig proberen te doen, terwijl ze even nadrukkelijk veel andere zaken trachten te vermijden. Wat moeten de ouders dan antwoorden, als de kinderen daarover vragen gaan stellen? Moet dat een heftige discussie gaan worden, een fanatieke poging om de jeugd in het ongelijk te stellen? God geeft een duidelijke aanwijzing, via Mozes' advies. En ik voel me ergens gedrongen om die woorden (v. 20-25) te vertalen vanuit onze nieuw-testamentische geloofswereld, vanuit Gods daden, zoals die door Jezus in praktijk werden gebracht ten behoeve van onze leefomstandigheden.

Wanneer uw zoon u vraagt: Wat betekenen toch al die woorden, waarschuwingen en raadgevingen, die de Here God u gegeven heeft?, dan zult u tegen uw zoon zeggen: Wij waren knechten en slaven van satan, de overste van deze wereld, maar de Here heeft ons met een sterke hand uit die macht bevrijd; de Here deed voor onze ogen grote wonderen, die fataal waren voor de duivel, maar waardoor wij bevrijd werden uit de dodelijke macht van de zonde en nu onderweg zijn naar het door God beloofde eeuwige Vaderland. Jezus onderging voor ons de dood en daarom staat voor ons het eeuwig leven open. Vandaar dat God ons heeft gezegd in Jezus te geloven en Hem te volgen en te gehoorzamen, teneinde er zeker van te zijn dat ons leven goed zal verlopen en eindigen bij God zelf. Het zal voor ons een grote zegen blijken te zijn, wanneer we ons aan deze goddelijke opdracht houden.

Zou zo'n simpel getuigenis niet meer tot stand kunnen brengen dan een discussie van uren?
Vader (èn moeder...) is dit uw getuigenis nog steeds? Welke kant moet uw zoon anders uit?
Zoon (èn dochter) zou je je ouders zo durven en willen vragen naar de motivatie van hun christen-zijn? En kun je begrijpen, hoe aan deze dingen voor hen álles gelegen is? Kun jij daar zonder?

DEZE WEEK

DE OMGEKEERDE WERELD

O. de Vries

Het kerstfeest, waarvoor de voorbereidingen overal in volle gang zijn, is in onze samenleving een feest van de gevestigde orde. We versieren de wereld die we met elkaar hebben gemaakt. We vieren de status quo. Een nog altijd betrekkelijk welvarende maatschappij stalt haar welvaart uit. De machtigen der aarde bevestigen hun macht religieus of humanistisch in het houden van een kersttoespraak. Degenen die een gezin hebben vieren de intimiteit van hun eigen home. Je kunt - hoewel niemand dat zo zal bedoelen - de geborgenheid van je eigen leefwereld zelfs vieren door met kerst een eenzame uit te nodigen. Zo'n viering kan het verschil tussen eigen geborgenheid en eenzaamheid van de gast juist extra doen uitkomen.

het onderstebovenfeest

Jezus is niet gekomen om onze wereld met haar verhoudingen te bevestigen. Hij keert ze om! Toen Maria van Jezus in verwachting was profeteerde ze:

Hij heeft machtigen van de troon gestort en eenvoudigen verhoogd, hongerigen heeft Hij met goederen vervuld en rijken heeft Hij ledig weggezonden (Luc. 1:52,53).

Het feest van de Messias is niet het feest van de al dan niet godsdienstige bevestiging van onze wereld, maar van de omkering daarvan!

Een nederlands christen, die maanden had geleefd temidden van de armen in een sloppenwijk van een zuidamerikaanse stad, getuigde dat hij daar het kerstfeest op zijn zuiverst had gevierd. Hij zei: ,,Als rijke moet je met kerst niet vanuit je rijkdom ,,iets goeds doen" voor de armen. Je moet dat feest met de armen meevieren".

Dat is het kerstfeest op zijn diepst gepeild! Als je het feest van de omkering der verhoudingen wilt vieren, kun je dat alleen doen door jezelf in je verhoudingen te laten omkeren.

hoe het mogelijk wordt

Christus, komende uit de Hoge, keert op aarde de verhoudingen om: Armen worden rijk. Rijken worden arm. Laaggeplaatsten worden verhoogd, te beginnen met Maria, de moeder des Heren. Hooggeplaatsten worden verlaagd, te beginnen met de Heer zelf.

Dit laatste is van uitzonderlijk belang. Hij die de verhoudingen komt omkeren laat die omkering bij zichzelf beginnen. Om het met Fil. 2:6,7 te zeggen: Hij die in de gestalte Gods was heeft de gestalte van een dienstknecht aangenomen.

Christus kwam geen revolutie brengen. Revoluties keren de verhoudingen maar schijnbaar om. Machtelozen grijpen de macht. Maar hierin blijf macht macht. De laagsten ontruimen de zetels van de hoogsten, om er daarna zelf op plaats te nemen. En zo blijft hoog hoog en laag laag!

Als Christus zijn intrede doet in deze wereld kiest de Hoogste voor het lage, de Rijkste voor de armoede, de Almachtige voor de machteloosheid. Hierin wordt het hoge van zijn superieure distantie ontdaan. En wordt rijkdom van zijn noodzaak tot zelfhandhaving ontledigd. En wordt macht van zijn dwang tot zelfbevestiging bevrijd.

In de middeleeuwse katholieke kerk werd het zgn. narrenfeest gevierd: Het begon in de adventstijd en eindigde met de lijdenstijd. In de festiviteiten rond het narrenfeest werden in de kerk de rollen grondig omgedraaid. Om een idee te geven: De koster van de kerk werd als bisschop verkleed en de stad rondgereden.

Hierin zit een diepe gedachte. De gemeente is de gemeenschap waar ,,hoog" en ,,laag" wordt gerelativeerd. Om dit te beseffen is het soms nodig om met die verhoudingen de gek te steken. Het zou een plaats in de liturgie moeten hebben!

In zijn Zoon komt de Hoge en Verhevene zijn intrek nemen bij laag-bij-de-grondse mensen, om hen tenslotte de voeten te wassen (Joh. 13). Jesaja zegt van God en profeteert hierin van de Messias:

In de hoge en in het heilige woon Ik en bij de verbrijzelde en nederige van geest, om de geest der nederigen en het hart der verbrijzelden te doen opleven (Jes. 57:15).

God gaat op een unieke wijze om met ,,hoog" en ,,laag". Gods hoogheid betekent niet: God nog een trapje hoger dan wij hoger proberen te zijn dan anderen. Gods verhevenheid stabiliseert niet een hiërarchie, maar relativeert en revolutioneert die fundamenteel. Gods hoogheid keert al onze verhoudingen tussen ,,hoog" en ,,laag" voortdurend om. Gods verhevenheid is méér dan de maat van zijn distantie tot ons. Zij is tegelijk en vooral de maat van zijn mogelijkheid om diep te kunnen bukken. Zo hoog als Hij is, zo diep buigt Hij zich tot ons neer.

De wijze waarop God met zijn hoogheid omgaat verandert menselijke nederigheid van karakter.

De grote God woont bij kleine mensen. De Verhevene woont evenzeer bij de ,,nederige van geest" als in het ,,hoge en heilige" (Jes. 57:15). Hij is er niet op liefdadigheidsbezoek. Hij woont er! Hij is er thuis! Hij is daar helemaal zichzelf!

Dat de hoge God zijn woning kiest bij nederige mensen, die uit zichzelf niet veel voorstellen, verandert laagheid, kleinheid en nederigheid fundamenteel: Het lage is het toneel van Gods hoogheid. Het kleine toneel van zijn grootheid. Het zwakke de werkplaats van zijn macht.

Kleinheid en nederigheid blijken in het onderstebovenfeest geen krachteloosheid te zijn, maar potentiële dynamiek.

Hoe kunnen we dat met kerst echt vieren?

ONS BLAD VERSCHIJNT NIET OP VRIJDAG 27 DECEMBER.

BOEKBESPREKING

Witte zwanen, bij ons wordt geleerd. paperback, 272 pag. *f* 19,50. Uitgeverij Boekencentrum, Den Haag.

De zwaan geldt als symbool van de lutherse kerk. Dit boek is een luthers boek, geschreven door een team. Bij ons wordt geleerd, dát doet denken aan een theologische uiteenzetting over de lutherse belijdenis. Nu, dat klopt. Maar het is geen loodzware theologische verhandeling geworden. Eerder lichtvoetig. Maar niet luchtigjes. Het gaat niet over theologische twisten in het verleden maar over christen-zijn in onze tijd.

De hoofdstukken hebben de volgende titels: geloven in deze tijd; het boek van God en mens; de God van de bijbel; de weg met God; de kerk rond woord en sacrament; de kerk vandaag; de belijdenisgeschriften van de lutherse kerk.

Het boek, door 16 auteurs gemaakt, is - blijkens het veelvuldig gebruik van ,,je" - kennelijk bedoeld voor jonge mensen. Ouderen lezen echter het ook met plezier en vrucht. Hoewel het uiteraard gaat om de lutherse kerk, zal ook die daarbuiten staat, veel opdoen wat hem kan helpen tot nieuwe visies te komen. Veel foto's zijn opgenomen, niet altijd even duidelijk bij de tekst passend, maar wel inspirerend.

Wat ik bij het lezen dacht? Dit: zoiets moesten wij als baptisten ook hebben.

Bij dezelfde uitgeverij verscheen ook de agenda: Kerkewerk, speciaal voor ambtsdragers en niet-ambtsdragers in hervormde en gereformeerde kerken. Er zijn veel liturgische en andere gegevens in te vinden.

De prijs bedraagt *f* 11,50; daarvoor krijgt men een boekje met 340 pagina's in handen.

HET KERSTNUMMER VAN DE ZAAIER

Het is er weer, en om het meteen te zeggen: het ziet er schitterend uit. Natuurlijk kun je over de opmaak en de inhoud van een kerstnummer - en van elk blad - lange twisten houden. Maar ieder zal begrijpen dat b.v. het kerstnummer van De Zaaier tot stand komt na veel wikken en wegen, na veel schiften, kiezen, opnieuw pakken, wijzigen, bijwerken, enzovoort. Nu, ik meen dat de redactie met deze uitgave te feliciteren is. De drukker heeft goed werk verricht. Het voorblad laat een gedeelte van Jeruzalem zien, genomen vanuit een ruimte met een halve boog aan de bovenkant. Dat geeft een gevoel alsof je echt de stad ziet liggen; er zit perspectief in, uitzicht.

En wat wil een kerstnummer anders dan duidelijk maken dat er - dank zij de geboorte van Jezus Christus - uitzicht is voor mensen?

Na een openingsartikel van de eindredacteur, collega Eijer, volgt een artikel van Borger: onbehagen over het feest van het welbehagen. Br Huizinga vervolgt met u bent welkom, waarin hij duidelijk maakt dat het moeilijk is om niet in God te geloven. Twee kerstverhalen van Sietzo Dijkhuizen staan naast elkaar; bij het lezen denk je dat ze elkaars spiegelbeelden zijn.

Maar dat is bedrog. Br. van Wier neemt de lezer mee naar de volwassen Jezus, die als de man van het verdriet zich vrijwillig in de dood aan het kruis gaf. Kerstfeest in de trein, is het verhaal voor kinderen, van de hand van Janny Kingma-Van Dam; ze zullen het zeker met genoegen lezen, en wellicht verlangen ook eens zo'n avontuur te mogen beleven. Wie weet! Ina Brouwer-Snippe schrijft over het opvangcentrum voor mensen met problemen dat onder de naam De Herberg door de baptisten gemeente Vriescheloo wordt gebruikt om naastenliefde in praktijk te brengen. Br. A. v.d. Berg, ziekenhuispredikant in Dordrecht, schrijft over de lektuurkiosk van het Rafaja-ziekenhuis aldaar.

Natuurlijk zijn er veel foto's, staan er enkele gedichten in, en is hier en daar een zinvolle versiering aangebracht.

Nogmaals, al met al een blad waarmee de nederlandse baptisten voor de dag kunnen komen. Mogen de tienduizenden exemplaren die onder ons volk verspreid zullen worden, maar tot grote zegen voor mensen zijn.

OP ZICHZELF STAANDE MENSEN

Nog altijd zoekt men naar een neutrale aanduiding voor mensen die zonder partner zijn. Men is niet zo gelukkig met het woord ,,alleenstaanden''. Behalve dat je in een apart vak geplaatst wordt zit er ook een beetje een ,,zielige'' klank in. Tegen het laatste tekenen alleenstaande mensen in ieder geval protest aan. In een bepaalde hoek geplaatst wordt overigens iedere groepering die wordt aangeduid met een tot zelfstandig naamwoord gemaakt bijvoeglijk naamwoord. Blinden, gehandicapten, homo-sexuelen, alleenstaanden, etc. Het zou beter zijn als we deze woorden bijvoeglijk lieten en er het zelfstandige naamwoord ,,mensen'' aan toevoegden. Dan heb je in ieder geval het belangrijkste etiket op de juiste wijze verwoord: mensen. Dat zijn we allemaal in de eerste plaats en alszodanig willen we ook behandeld worden.

Een paar uitspraken:

,,Alleenstaan is niet zielig''

,,Het is erg gemakkelijk als je met niemand anders in je huis rekening hoeft te houden''

,,Ik heb een drukke baan en dan doe ik 's avonds mijn voordeur dicht en dan zeg ik: Ziezo, heerlijk, rust!''

,,Contacten zijn belangrijk, maar je kunt dit niet forceren. Niet iedereen is acceptabel, het moet wel klikken''

,,In de bijbel staat: Het is niet goed dat de mens alleen zij. Nou, dan moet ik proberen daar iets aan te doen''

,,Ik zoek iemand om mee te reizen. Maar ik kan moeilijk een vriendin vinden, die mee wil. Iemand van mijn leeftijd, bedoel ik'' (Nee, dat zal wel niet. Ze is 72 jaar en maakt urenlange bergtochten. Ze ging vorig jaar naar IJsland voor een wandelvakantie. Kraters beklimmen! O ja, en ze weet alles van eten af, of dat nu Grieks of Turks of Fins of weet ik het wat is!)

,,Meer aandacht vanuit de gemeente voor de alleenstaanden? Ja, maar dan niet al te opvallend of kunstmatig. Ik zou me geen raad weten als twee zusters van Zusterhulp bij me op visite kwamen omdat ik zo alleen was!''

,,Mensen met kinderen, etc. kunnen soms nergens anders meer over praten. Zo verlies je je beste vrienden, omdat je leven een verschillende richting uit gaat''

,,Na een echtscheiding is het aan de ene kant moeilijk, maar soms ook heel fijn om alleen te zijn. Eindelijk mezelf te zijn en zelf te kunnen beslissen over geld, kinderen, huis, etc.''

,,Je wordt eigenlijk nooit door iemand uit de kerk 's zondags meegevraagd.''

,,Als je als vrouw alleen visite uitnodigt, moet je altijd twee echtparen vragen, anders hebben de mannen niets te praten.''

Ik zou u nog heel wat meer kunnen vertellen, maar voorlopig laat ik het bij deze bloemlezing. Deze en vele andere geluiden hebben we van elkaar vernomen op het weekend voor alleenstaande mensen, gehouden op de Stoppelberg te Beekbergen, 29 en 30 november j.l. Ruim 40 personen uit alle delen van het land kregen de kans elkaar te ontmoeten, met elkaar te praten, ervaringen uit te wisselen en eventuele afspraken te maken. De verhouding mannen en vrouwen was erg ongelijk: 5:33. Zouden vrouwen toch gemakkelijker naar zo iets toegaan of zijn er zoveel meer alleenstaande dames? Of spelen beide factoren een rol? De heren voelden zich gelukkig niet overheerst, leek me zo toe. Wel zochten ze vaak wat steun bij elkaar.

Het is een heel goed weekend geweest, waar we ook echt ruimte en aandacht hadden voor de verschillende kanten van het alleen zijn. We hebben in groepen dieper doorgepraat over:

- gezelligheid in je eentje
- contacten met anderen
- eenzame momenten
- weer alleen
- de goede kanten van het alleen zijn

Ook hebben we met elkaar gezongen, gezellig gegeten en enorm gelachen bij de opvoering van een zestal rollespelen, door de diverse groepen in elkaar geflanst. De inhoud van deze ,,toneelstukken'' was uit het leven (van de alleenstaande mens) gegrepen. Er bleek een grote mate van creativiteit en acteertalent voorhanden te zijn. De meeste mensen waren behoorlijk moe toen ze naar huis gingen. Je zult ook maar zo uit je rustige wereldje overgeplant zijn in een groep waar je ± 16 van de 24 uur praat en hoort praten!

Toch kregen we de indruk dat deze ontmoeting erg zinvol was en men verzocht dan ook unaniem om een herhaling in het voorjaar. De ,,werkgroep'' is uitgebreid met een paar van de deelnemers, zodat we zo gericht en adequaat mogelijk kunnen inspelen op de behoeften en wensen van deze groep (o zo aardige!) mensen. Persoonlijk denk ik met veel vreugde aan dit weekend terug.

Ans Lindenborn

P.s. Kijkt u in uw gemeente ook eens rond 's zondagsmorgens?

het beroep op de Heilige Geest is het einde van alle discussie

ENKELE KANTTEKENINGEN BIJ „LEIDERSCHAP"

H. Ploeger

Een ingezonden stuk in Trouw van 27-4-1985 is de directe aanleiding tot het schrijven van dit artikel. De ingezonden brief werd geschreven naar aanleiding van de splitsing van de tweemansfractie van de RPF. Het ingezonden schrijven begint aldus:

„De wijze waarop in de RPF met mensen wordt omgegaan, is ten hemelschreiend. Het geeft weer, dat zich vooral in evangelische kringen een ernstige crisis voordoet. Mijn ervaring met dit soort kringen is, dat bepaalde „leiders" menen alles te mogen, omdat zij door God zouden zijn aangesteld. Iemand, die een fractie van hun mening afwijkt is dan ongehoorzaam aan het gezag, heeft geen ontzag en is revolutionair".

Het ligt buiten de orde van de DC zich met welke politieke partij ook te bemoeien. Dáárover willen we het dus niet hebben. Maar wél over de opmerking van de ingezonden-stukken-schrijver, dat met name in evangelische kringen „leiders" rondlopen die niet schromen zich te beroepen op een aanstelling door God. Vanuit deze visie eisen zij het recht op dat hún mening, hun visie, hun voorstellen worden aanvaard, en dat wel zondermeer.

Een tweede aanleiding
tot het schrijven van dit artikel is gelegen aan de onzekere houding - of moet ik schrijven: in de tweeslachtige houding? - van vele leden onzer gemeenten ten aanzien van het begrip „leiderschap". In plaats van „leiderschap" mag u ook lezen „voorgangerschap".
Enerzijds zoeken onze gemeenten voorgangers die goede leiders van de gemeente kunnen zijn, dus mannen met leiderscapaciteiten. Soms wordt deze mening ondersteund en begrijpelijk gemaakt met de opmerking: wij hebben een zwakke raad en dus moet er een sterke voorganger komen. Anderzijds is men doodsbenauwd voor voorgangers, leiders die al te herkenbaar, en al te duidelijk hun mening, hun visie op bijbelse en ethische standpunten naar voren brengen, en eventueel zelfs als enig mogelijke aanbevelen. Onze gemeenten hebben een zekere vrees voor problemen die voortkomen uit onaantastbare standpunten.

Rondom ons
Wie verder kijkt dan de eigen gemeentegrenzen, wie met name op het „evangelische" erf kijkt (evangelisch in de zin van ondogmatisch, vrij van (vooral kerkelijke) schemas; in de zin van bewust geloven, bewust kiezen voor een persoonlijk geloofsleven), ontdekt dat in allerlei kringen de „geestelijke leider" een sterker wordende werkelijkheid is.
Ter verduidelijking het volgende. Men zegt dat scheuringen in b.v. pinkstergroepen heel vaak niets te maken hebben met leertegenstellingen, maar met persoonlijke rivaliteit tussen „leiders". Zoals immers ook scheuringen in kerken - vroeger en nu - vaak niets met theologische, maar bijna alles met niet-theologische factoren te maken hadden, en hebben.
Ook bij spanningen binnen baptisten gemeenten blijkt heel vaak dat men elkaar niet kan (terug)vinden omdat er spanningen zijn op het persoonlijke vlak.
Rondom ons is ook te zien dat b.v. in allerlei evangelische gemeenten, pinkstergemeenten enz. de plaats van de voorganger een veel duidelijkere is dan in baptisten gemeenten.

Ambtsbesef
Niet ontkend kan worden, dat uiteraard de positie van een leider in een gemeente mede bepaald wordt door de persoonlijke mogelijkheden (of onmogelijkheden), aspiraties en ambities van de voorganger.
Want er kan immers óók niet ontkend worden, dat de positie die een leider, een voorganger in een gemeente heeft, tegelijkertijd een maatschappelijke positie - en plaatsbepaling is. Verbonden daarmee is dan de waardering voor de persoon van de leider/voorganger, zowel in als buiten de gemeente.
Wanneer nu het woord „ambtsbesef" wordt gebruikt, dan is dat vooral om aan te duiden, dat de plaats die men in een gemeente inneemt, berust op goddelijke roeping. De roeping krijgt gestalte in een ambt, of zoals men in ons soort kringen tegenwoordig vaak (liever) zegt: in een bediening. Die bediening, dat ambt, is dan de heel persoonlijke ervaring van de roeping Gods tot een bepaalde taakuitvoering, functie, opdracht.

Gezag
Het kenmerkende van een ambt, een bediening, is - binnenkerkelijk binnengemeentelijk - dat er aan dat ambt, die bediening, naast een aantal taken ook een aantal bevoegdheden verbonden zijn. Op grond van de verleende bevoegdheden komt dan de eis van onderwerping, van gehoorzaamheid aan de uitvoerder van de opdracht, taak. Dus is er sprake van een gezagsverhouding: degene die een ambt, een bediening heeft, zegt daarmee tegelijk dat hij het recht heeft gezag uit te oefenen. Als dit gezag naar het gevoelen van de gemeente niet juist wordt uitgeoefend, zullen er vroeg of laat spanningen binnen de gemeente optreden. De leider/voorganger beroept zich dan gaarne op zijn roeping door de Heer, en de daarmee verbonden plicht tot het afleggen van verantwoording aan de Heer.

Democratie
Soms wordt dit woord smalend gebruikt. Democratie is immers vaak „de helft plus één". Met name in nederlaag-situaties komt het hard aan dat de helft plus één de dienst kan uitmaken. Niemand zal durven beweren dat dit een ideale situatie is. Men komt al iets verder indien men voor besluiten een tweederde meerderheid heeft vastgesteld via statuten of huishoudelijk reglement. Ook dat is niet ideaal. De gemeente zou zich eensgezind over zaken die haar werk aangaan moeten uitspreken. Zolang de gemeente echter niet volmaakt is - dus tot de wederkomst van de Heiland - zal er een uitspraakmogelijkheid over diverse zaken nodig zijn. Zolang de gemeente onvolmaakt is, zal er in de gemeente ook sprake zijn van leiderschap, voorgangerschap.

Christo- of pneumacratie
Niet het volk, ook niet het volk van de Heer, maar de Heer zelf, of de Geest zelf, zal leiding aan het gemeentelijk gebeuren moeten geven. Het leiderschap in de gemeente zal daarom altijd zonder meer een afgeleid leiderschap zijn. De eigenlijke Leider der gemeente is de Heer die de Geest is. Alle leiderschap van mensen is onderworpen aan het leiderschap van de Heer.
Hier nu begint de grote verzoeking voor de leider, de voorganger. N.l. deze dat hij zich beroept op de leiding van de Geest des Heren. Zulk een beroep is het einde van alle discussie. Wie kan, wie durft in discussie treden met de Geest?
Hier is evenzeer de raad der gemeente aan verzoeking blootgesteld. N.l. aan deze verzoeking dat hij beweert door de Heilige Geest geleid te worden, en b.v. de voorganger/leider of de gemeente niet. Een afgeleid leiderschap is ook een gedeeld leiderschap. De aardse leider zal zich altijd moeten afvragen wat de hemelse leider wil. Maar er is nog iets: de leider zal het leiderschap delen met broeders (en zusters) die óók door de Heer geroepen zijn tot het geven van leiding aan de gemeentelijke arbeid. De raad der gemeente is er niet ter bevestiging van het leiderschap van de leider, de voorganger. Sámen dragen zij verantwoordelijkheid. En zelfs is het zo dat de gehele gemeente bij de besluitvorming betrokken is (zie ook Hand. 15).

Het vorenstaande beschouwe men als kanttekeningen, zoals ze immers in de titel ook al aangeduid werden.

UIT GEMEENTEBLADEN

De beide gemeenten in GRONINGEN houden al enkele jaren diensten ('s avonds) in Roden. Besloten is deze arbeid grotere autonomie te verlenen, met name ook wat de financiële verantwoordelijkheid betreft van de broeders en zuster in Roden en omgeving. Dat lijkt een zeer goede zaak.

Mensen die ergens wonen, moeten samen weten dat zij samen een opdracht en derhalve verantwoordelijkheid voor de uitvoering van die opdracht hebben.

In De Klopper, maandblad van de gemeente te VRIESCHELOO, worden regelmatig (gedeelten uit) notulen van zo'n honderd jaar geleden gepubliceerd. Compleet met destijdse schrijffouten.

Wat blijkt uit zulke notulen? Dat er natuurlijk in de loop van honderd jaar allerlei andere dingen op de raadstafel gekomen zijn. Maar dat een (groot) aantal problemen waaraan de broeders nú vaak veel tijd moeten besteden, ook toen al bestonden.

De levenswandel, de trouw in de diensten der gemeente, de offervaardigheid voor de arbeid der gemeente, doopaanvragen en verzoeken om wederopneming, het kwam allemaal voor. Een citaat: ,,Een andere broeder had gesproken met de voorganger om wederopname in de Gemeente. De voorganger had een goed gesprek met deze broeder gehad en nu werd deze broeder verzocht om een getuigenis te geven voor de gemeente. De broeder beleed zijn dwaling, en maakte zijn begeerte kenbaar, om wederom als bij vernieuwing als een van hart, en een van ziel, Gode tot heerlijkheid, tot onderling heil en zielevreugde verbonden te worden door de band der liefde. Niemand maakte op zijn belijdenis enige op- of aanmerkingen, en de br. werd met gemeene stemmen in liefde opgenomen, voorzover wij daartoe het recht hadden".

Soms achterhalen nieuwe ontwikkelingen bepaalde problemen in een gemeente. Zo in HAARLEM. Daar was de vraag gesteld of een student bevoegd is de avondmaalsviering der gemeente te leiden. Kern van de kwestie was of het leiden van de avondmaalsviering niet behoort tot de opzienerstaak van de raad. De gemeente heeft er duchtig over gesproken, en vele meningen werden naar voren gebracht. Natuurlijk kwam daarbij naar voren dat het algemeen priesterschap der gelovigen ons als baptisten dierbaar is. Dat echter geeft geen antwoord op de vraag: Mag een student de avondmaalsviering leiden? De bijbel -ons richtsnoer - heeft geen kennis gehad van de situatie in huidige baptisten gemeenten, schrijft ook niets voor over de vraag wie de avondmaalsviering der gemeente moet leiden.

Slotsom van de beschouwingen was: liever een raadslid waar we mee vertrouwd zijn dan een onbekende.

Soms, staat boven, achterhalen nieuwe ontwikkelingen bepaalde vragen in een gemeente. Binnen afzienbare tijd hoopt Haarlem weer een eigen, dus vaste voorganger voor de avondmaalsdiensten te hebben in de persoon van br S. P. v.d. Steen, nu nog te Emmen.

In de gemeente DRACHTEN wordt geregeld een ,,schrijfmorgen" gehouden. Bedoeling is dat tijdens zo'n schrijfmorgen brieven geschreven worden aan gevangenen in alle delen van de wereld, en om allerlei redenen. Men gebruikt zogenaamde voorbeeldbrieven. Men kan deze voorbeeldbrieven ook mee naar huis nemen en thuis schrijven.

Het lijkt een goede zaak, het schrijven van brieven aan gevangenen in gemeenschappelijkheid te doen.

In het maandblad De Schakel van deze gemeente komt ook geregeld de rubriek Raadspraak voor. Als de vlag de lading dekt - en waarom zou dat niet zo zijn? - wordt in deze rubriek de gemeente ietwat meegedeeld van de zaken (en de problemen) waarmee een raadsvergadering gevuld wordt.

Oogstdankdiensten worden vrijwel in alle gemeenten gehouden, en vrijwel altijd wordt de hele gemeente daarbij betrokken, dus ook de zondagsschool en dus ook de jeugd. In MUNTENDAM wordt de oogstdankdienst kennelijk gezamenlijk met de hervormde gemeente gehouden. Het wil mij voorkomen dat zo'n gezamenlijke dienst naar buitenuit de indruk versterkt dat christenen zich afhankelijk weten van de Here God als het om hun dagelijks brood gaat, en tevens dat zij zich verantwoordelijk weten voor de wereld waarin honger geleden wordt.

De kleine gemeente - 50 leden - in AMSTERDAM-NOORD wil de buurt laten weten dat men er is. Daarom worden er plannen uitgewerkt voor een zogenaamde actieweek in het voorjaar van 1986. Dit betekent dat er een hele week lang elke dag in het kerkgebouw activiteiten zijn. Voor ouderen, voor kinderen, voor alles daartussen in. Dit kost natuurlijk voorbereiding maar door de voorbereiding ontstaan er ook weer contacten tussen leden en vrienden der gemeente onderling. En ook met anderen. De secretaris schrijft: ,,De bedoeling van deze week is te laten weten aan de mensen waartussen wij als kerkmensen leven wat het is: omgaan met het Evangelie". Christen, ook baptisten, moeten weten dat zij hun medemensen de boodschap van heil schuldig zijn.

In vele gemeenten is het moeilijk de kerk goed bezet te krijgen als er op een zondagavond een evangelisatiedienst gehouden wordt. Zo niet in HARLINGEN. Vandaar bereiken ons altijd weer bemoedigende berichten over gezegende en goedbezochte bijzondere diensten. Men zoekt uiteraard naar vocale en/of muzikale medewerking om de aantrekkelijkheid te verhogen. Waarom zou men dat niet doen? En waarom zou men niet reclame maken voor zo'n bijzondere dienst?

En als het dan gaat om de naamsbekendheid van een baptisten gemeente, dan kan ook een goed voorbereide rommelmarkt daartoe dienen. Soms is het houden van zo'n markt voor een kleine gemeente een pure noodzaak om met name de lasten van de huisvesting te verlichten. In EMMELOORD hield men zo'n rommelmarkt die ruim f 1.500,— opbracht.

Weet u wat een prettig neveneffect is van het organiseren van een rommelmarkt? Nee, niet dat de baptisten hun overtollige spullen te gelde kunnen maken ten gunste van de gemeente. Maar wel dat wéér een aantal mensen actief is in de gemeente.

Dat geeft nieuwe en verdiepte contacten, dat geeft een grotere betrokkenheid, ook van de jeugd, bij de gemeentelijke arbeid. Men moet deze zaken niet gering schatten.

In STADSKANAAL-ZUID fungeert een ,,vertrouwenscommissie". Voor de leden der eigen gemeente zal dat wel een duidelijke zaak zijn, maar voor ons, elders in het land? In ieder geval: broeders (en zusters?) gaan op bezoek bij gemeenteleden om over de gemeente te praten. Er wordt uitdrukkelijk vermeld: ,,Er kwamen niet alleen financiële problemen aan de orde, maar ook pastorale zaken en ook moeilijkheden die opgelost konden worden". We zijn erg benieuwd naar reden en werkwijze van zulk een vertrouwenscommissie. In ieder geval zijn al heel wat leden der gemeente bezocht.

De gemeentebode van DEVENTER bevat elke maand een ,,gebedsagenda". Men kan zich afvragen of dat nodig is. Maar de praktijk leert dat wij allen, niemand uitgezonderd, op den duur in onze voorbede vrijwel altijd dezelfde zaken aan de Heer voorleggen. Ons blikveld is nu eenmaal beperkt.

Anderen kunnen dat blikveld verruimen, ook door middel van een gebedsagenda. Er is dan wel een voorwaarde: de gebedsonderwerpen moeten enige omschrijving hebben zodat gemeenteleden en vrienden weten waarom het gaat.

Tenslotte nog enkele algemene opmerkingen die we tegenkwamen in de bladen onzer gemeenten. In de september-uitgave daarvan deelden de schrijvers de gemeenten mede dat de vakanties voorbij waren. Dus kon het gemeentelijke leven weer op gang komen.

Een andere opmerking is: langzamerhand gaan we ons weer voorbereiden op de kerstfeesten.

Vraag: wat bepaalt het ritme der gemeente: de vakantie, of de herdenking van de heilsfeiten? Loopt ons ,,kerkelijk jaar" van de eerste advent tot de laatste zondag in november, of van vakantie tot vakantie? 't Is maar een vraag.

uit het Uniebureau

Na een - pagina groot - verslag van de zendingsdag in Hoogeveen (DC 20/9), een artikel over de Centraal Afrikaanse Republiek (DC 18/10) en indrukken van een gewestelijke bijeenkomst in Stadskanaal (DC 15/11) déze keer een aantal berichten van meer gevarieerde aard.

Laatste en eerste
Op 27 november kwam de UZC in ,,De Vinkenhof'' bijeen, voor het laatst in dit jaar. 't Was de eerste vergadering van de kommissie in nieuwe samenstelling. In de plaats van *zr W. A. M. van Dam-Deursen,* die na twee zittingsperioden van elk drie jaar aftredend en niet-herkiesbaar was, werd door de Algemene Vergadering gekozen *zr D. Lindeman-Kolbe,* lid van de gemeente te Arnhem.
Zij werd door de voorzitter van de UZC hartelijk verwelkomd. Na opening van de vergadering met het lezen van Jesaja 2:1-5 en gebed sprak hij zijn vreugde erover uit, dat zij bereid was om aan het werk in UZC-verband deel te nemen. Hij zei te hopen op een prettige samenwerking, waarna hij ook de andere leden van de kommissie welkom heette.

Funkties en taken
Eén van de eerste agendapunten, die de UZC in deze vergadering te behandelen kreeg, was de verdeling van de verschillende funkties en taken.
Tot voorzitter werd herkozen *drs B. Posthumus* en tot vicevoorzitter *zr C. J. Edens-Veldman,* terwijl tot redakteuren van *Gemeente en Zending* bij akklamatie werden herkozen *ds G. van Mameren* en *ds D. P. van 't Wout.*
Tot sekretaris werd bij akklamatie gekozen *zr D. Lindeman-Kolbe.* Alle brieven en stukken, die voor de UZC zijn bestemd, dienen voortaan aan haar te worden gezonden. Haar adres luidt: Utrechtseweg 178, 6862 AV Oosterbeek; haar telefoonnummer: 085-332790.
Tot afgevaardigde naar de UC werd herkozen *drs. B. Posthumus;* hij zal voorlopig ook het kontakt met de werkgroep WIN onderhouden. De kontakten met de Werkgroep Toerusting zullen, eveneens voorlopig, worden onderhouden door *zr C. J. Edens-Veldman.*
Adviserende leden van de UZC zijn *ds J. A. Brandsma* (publiciteit en kontakten met de Europese Baptisten Zending in Bad Homburg) en *br A. van den Hoef* (administratie en financiën), terwijl *zr A. Pflaum-Alting* als adviseur namens de NBVB fungeert.

Gesprek met NBVB
De UZC had op 27 november verder een uitvoerig gesprek met de dames *A. Duursma-Vlas, W. Haagsma-Miedema, I. Stuut-Kloppenburg* en *D. H. de Vries-Heilbron* van het Hoofdbestuur van de NBVB. Verleden jaar had een delegatie ook een gesprek met het Hoofdbestuur gehad, dat zowel door de **NBVB** als door de UZC als positief was ervaren. Vandààr dat werd besloten om elkaar tenminste eenmaal per jaar te ontmoeten.
De UZC is dankbaar voor alles, wat in NBVB-verband voor onze zendelingen en het zendingswerk wordt gedaan: de opbrengst van het dankoffer en bijdragen voor diverse projekten, tezamen een bedrag van (vele) tienduizenden guldens. En verder: voorbede voor de zendelingen, aandacht voor hun persoonlijke omstandigheden, zendingsbijeenkomsten in de plaatselijke afdelingen.
Het was een prettig gesprek, waarin de dames HB-leden blijkgaven van de grote betrokkenheid van de NBVB bij het zendingswerk en dat van onze eigen zendelingen *(Anneke Oppenhuizen, Ducky Rosier, Hans Willem en Jan Oosterloo),* met name, zodat een dergelijke ontmoeting volgend jaar zeker voor herhaling vatbaar is.

Vijf grote aktie's
In elke vergadering krijgt de UZC allerlei brieven en stukken te behandelen. Sommigen kunnen voor kennisgeving worden aangenomen. Maar er zijn ook brieven, die meer aandacht (moeten) krijgen. Dat was op 27 november eveneens het geval.
Eén van die brieven was afkomstig van *br K. Brongers,* tot voor kort sekretaris van de zendingswerkgroep van het gewest Holland, die daarin sinds het voorjaar van 1972 - ruim dertien jaar dus - een groot aandeel heeft gehad.
In die brief vertelde hij, dat gemeenten en zendingswerkgroepen in het gewest in deze periode vijf grote aktie's hebben gehouden, t.w. Bijbelschool N'diki, Geven voor zeven, Vier maal vijf, de Aktie Febe en de Aktie Oké, die tezamen een bedrag van maar liefst *f* 141.427 hebben opgebracht!
Geen wonder, dat de UZC daarvan in haar vergadering met grote dankbaarheid heeft kennisgenomen. Inmiddels is in het gewest Holland een nieuwe aktie (Eten voor Noord-Kameroen) van start gegaan. Ook in andere delen van ons land zijn en worden aktie's voor speciale doeleinden gevoerd.

A.V. in Winschoten
De UZC is onze gemeenten bijzonder erkentelijk voor de wijze, waarop hun afgevaardigden de kommissie tijdens de eind oktober te Winschoten gehouden Algemene Vergadering zijn tegemoetgetreden. De behandeling van de jaarstukken (verslagen, financiën, etc.) verliep probleemloos, terwijl de uitslag van de stemming over de begroting voor 1986, die met 166 stemmen vóór en zonder tegenstemmen werd aanvaard, door ons als bemoedigend is ervaren.
De verslaglegging in het AV-boek was dermate uitvoerig, dat er niet eens zoveel te vragen overbleef. Toch werden er wel vragen gesteld; niet alleen van informatieve aard, doch bijvoorbeeld ook over onze verhouding tot de geloofszendingen. De meeste vragen konden staande de vergadering worden beantwoord. Enkele andere heeft de kommissie meegenomen, zoals dat heet, met de bedoeling om daar binnenkort op terug te komen.

Financiële stand
Wie zou denken, dat de UZC blijkbaar in het geheel geen zorgen kent, heeft het mis. Zo vertelde br A. van den Hoef, de penningmeester-administrateur, dat de bijdragen van de gemeenten in vergelijking met 1984 een achterstand vertonen. Wilden die bijdragen het peil per 30 november (1984) halen, dan zou er in de laatste drie dagen van november nog *f* 13.300 binnen moeten komen.
Maar hij had ook een prettige mededeling. Het zingende voorgangersechtpaar *Nijland* uit Tweede Exloërmond had namelijk *f* 3.000 voor de zending overgemaakt, zijnde de voorlopige opbrengst van de door hen beiden in eigen beheer uitgebrachte LP ,,Gezegend en Gezonden'', die ook in kassette-uitvoering verkrijgbaar is. Daarvoor, maar vooral voor hun liefde voor ons zendingswerk, die daaruit spreekt, willen we hen hartelijk bedanken!

Zr. Ducky Rosier
Een paar mededelingen over *zr Ducky Rosier* mogen in deze rubriek niet ontbreken. Zij kwam begin juli met verlof naar Nederland, zoals wij u in *De Christen* van 9 augustus lieten weten, en zal de volgende maand naar Sierra Leone terugkeren.
Tijdens haar verlof heeft zij meegewerkt aan de landelijke zendingsdag in Hoogeveen (7 september), een gesprek gehad met de UZC in Bosch en Duin (13 september) en over haar werk verteld tijdens de Algemene Vergadering in Winschoten (24 oktober).
Verder heeft *zr Rosier* in meer dan vijftien gemeenten, jeugd- en vrouwengroepen spreekbeurten vervuld, o.a. in Alblasserdam, Drachten, Ede, Emmen, Harlingen, Krommenie, Leeuwarden, Leiden, Lelystad, Sneek, Stavoren, Tweede Exloërmond, Utrecht-Noord en Workum.
Momenteel volgt zij een vijf-weken-durende kursus over zending en ontwikkeling aan het *Missionary Orientation Centre* in Gerrards Cross (Verenigd Koninkrijk), die speciaal is bestemd voor zendelingen-met-verlof. Deze kursus zal één dezer dagen worden afgesloten. De UZC achtte het volgen ervan voor *zr Rosier* (en voor haar werk in Kassiri) van zo grote betekenis, dat zij daaraan graag haar medewerking heeft willen verlenen!

Lees verder op pagina 7

(vervolg van pagina 6)

Bestuur Friese Bond

Het bestuur van de Friese Bond is momenteel als volgt samengesteld:
voorzitter - *ds G. Liebe,* De Zwaai 29, 9202 TK Drachten, telefoon 05120-32523;
waarnemend voorzitter (i.v.m. ziekte van ds Liebe) - ds *D. M. Stichter,* Voorstraat 81, 8715 HX Stavoren, tel. 05149-1229;
Sekretaris - *br J. de Vries,* Bûterikkers 57, 8711 GT Workum, tel. 05151-2843;
Penningmeester - *br J. Bijlsma,* Bûterikkers 99, 8711 GT Workum, tel. 05151-1734.

J. de Vries, sekretaris.

UZC-sekretariaat

Tot sekretaris van de UZC is gekozen *zr D. Lindeman-Kolbe,* Utrechtseweg 178, 6862 AV Oosterbeek, tel. 085-332790. Alle korrespondentie, die voor de UZC is bestemd, dient voortaan aan haar adres te worden gezonden.

Amnesty International

Amnesty International voert momenteel aktie voor de vrijlating van gewetensgevangenen in Roemenië, zoals u in het vorige nummer hebt kunnen lezen. *Dorel Catarama* en *Emil Mocanu* zijn gearresteerd in verband met hun religieuze actitiveiten; twee van de velen, want dat en zo is - helaas - de werkelijkheid. Voor wie aan deze twee gevangenen een kerstgroet wil sturen, volgen hieronder de adressen (frankeren met *f* 0,65 voor een kaart zonder envelop):

D-lui Dorel Catarama
inchisoare Oradea
Judetul Bihor
Republica Socialista România

D-lui Emil Mocanu
inchisoare Bacau
Judetul Bacau
Republica Socialista România

De gemeenten hebben daarover medio november een brief ontvangen; maar de adressen van *Catarama* en *Mocanu* waren ons op dat moment nog niet bekend.

J. A. Brandsma, algemeen secretaris

WERELDBEROEMDE POPZANGER GELOOFT IN HET CHRISTEN-ZIJN

Het blad „Vrij", dat wordt uitgegeven door Youth-for-Christ-Europa, ter gelegenheid van het jongerenjaar 1985, had een interview met de beroemde popzanger Cliff Richard, die in 1966 vertelde dat hij *tot geloof in Christus gekomen was.*
In dit interview beantwoordt hij de vraag: Hoe kun je gelijktijdig christen en popzanger zijn?
Wel, luister. Ik houd van zang en ik vind het prettig om dát te doen waar ik plezier in heb. God heeft me nog nooit gevraagd om met het prettig vinden daarvan te stoppen. Wat Hij mij wel vraagt, is: Zorg, dat je er zeker van bent dat je meer om Mij geeft dan om pop. Wel, dat doe ik! Wanneer God in het middelpunt van je leven staat, krijgen alle andere zaken hun eigen plaats. Cliff gaat verder met te zeggen: God gaf mij toestemming om als popzanger door te gaan en zelfs met succes. In feite heb ik moeten wachten tot na mijn bekering alvorens mijn meest beroemde liedje tot stand kwam: „We don't talk anymore", waarvan meer dan 5 miljoen exemplaren werden verkocht. Ik houd van mijn werk, maar dat staat in geen verhouding tot het kennen van Jezus. Geloof kan nooit iets zijn wat je voor je zelf houdt. Christus is niet van mijzelf; als andere christenen Jezus voor zichzelf zouden hebben gehouden, zou ik nooit een christen geworden zijn. Ik bekijk de zaak zo, dat ik, wanneer ik iets aan mijn fans kan geven, ik hen het allerbelangrijkste geven wil, Jezus Christus! Wanneer ik iemand zo ver kan krijgen dat hij Jezus ontdekt, dan vind ik dat iets geweldigs.

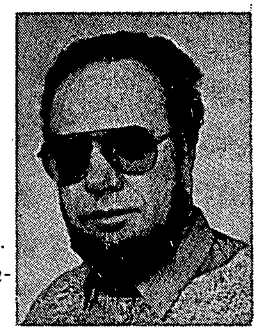
Kan een moderne zanger geloven, dat Christus van groot belang is voor de hedendaagse wereldproblemen?
Op het podium praat ik nogal eens over het probleem van de atoomoorlog. Heel wat jongeren zijn ongelofelijk bang. Ze zijn 14 jaar en denken dat, wanneer iemand op de knop drukt, hun leven voorbij zal zijn. Als je daarover werkelijk zorgen hebt, dan heb je toch zeker wel eens gedacht: Is er geen andere oplossing?

Ik ben er zeker van, dat die er is. Wanneer iedereen serieus Christus zou willen aanvaarden, zou zijn boodschap over het liefhebben van je vijanden het probleem van de oorlog oplossen. Alles wat Hij deed, zullen wij ook voortdurend moeten doen.

Jezus heeft alles te maken met het meest revolutionaire wat ooit op onze aarde heeft plaatsgevonden. Iedereen hoopt, dat een onontkoombare revolutie niet bloedig zal zijn. Maar wij kennen de Man van God, die zelf heeft gebloed, teneinde ons de kans te geven, na 2000 jaren, zijn leven te bezitten. Dat is voor mij van het allergrootste belang.

Aldus Cliff Richard, die lid is van een Baptisten gemeente in Engeland.

EEN STUDENT VERTELT

W. F. de Lepper, Bapt. Theol. Gemeente Rüschlikon, Zwitserland.

Allereerst willen wij de gemeenten hartelijk danken vanwege het feit dat ik aanvaard ben als student op de laatste A.V. te Winschoten. Wij waren erg graag persoonlijk bij u geweest maar door omstandigheden was dit onmogelijk. Daarom deze voorstelling via De Christen.
Wij, Johanna en Wil de Lepper, met onze kinderen 11, 9 en 4 jaar en een baby van 9 maanden, zijn hier in Rüschlikon sinds september 1982.
In 1965 heb ik, Wil, de Heer leren kennen en ben op grond daarvan ook gedoopt in een Baptisten gemeente te Tilburg. In Tilburg ben ik ook geboren en getogen, dus een Brabander. Momenteel is onze thuisgemeente Vroomshoop.
Ik ben nog steeds enorm dankbaar voor het feit dat ik theologie mocht gaan studeren, uiteraard na de nodige voorbereiding en het geduld leren oefenen. Geduld leren oefenen was iets wat ik nodig had maar de Heer doet nooit iets half. Hij gaf een opening om naar Rüschlikon te gaan en als Hij het wil, kom ik hier klaar in april 1986. Het was niet altijd eenvoudig, ook niet als gezin, maar nogmaals, het is een voorrecht om Zijn Woord te mogen bestuderen.
Wij hebben geen enkel idee wat er na april 1986 gebeurt, maar ook hier geldt: Hij zal voorzien.
Onze levensfilosofie is: De Heer weet ervan, wij hebben het Hem verteld. Door studies e.d. ben ik er steeds meer van overtuigd dat er een taak is in Zijn Wijngaard. Jammer dat wij onze neuzen niet wat vaker in Nederland kunnen laten zien en wat meer persoonlijk kontakt kunnen hebben. Dat de Heer u in onze Here Jezus rijkelijk mag zegenen.
Onze hartelijke groeten,

Johanna en Wil de Lepper

Uitgave van de Baptisten Gemeenten in Nederland
Redaktie: Mevr. A. W. Lindenborn-de Graaff, ds H. Ploeger, prof. dr. J. Reiling, dr. O. H. de Vries, ds C. van Wier. Alle kopij te zenden aan de eindredakteur ds H. Ploeger, Kraaiensteinlaan 10, 6825 DH Arnhem.
Voor abonnementen en advertenties: Administratie De Christen, Biltseweg 10, 3735 MC Bosch en Duin. Abonnementenprijs bij vooruitbetaling *f* 43,— per jaar, voor abonnees in het buitenland *f* 60,— per jaar.
Administratie: De Vinkenhof, Biltseweg 10, 3735 MC Bosch en Duin, tel. 030-784457 - postgironummer 9260 t.n.v. Unie van Baptisten Gemeenten, Amsterdam. Advertentietarieven op aanvraag verkrijgbaar.

dc
DE CHRISTEN
WEEKBLAD VAN DE BAPTISTENGEMEENTEN

INDIVIDU EN GEMEENSCHAP

Hoe bewaar je het evenwicht tussen individu en gemeenschap? Het individu mag niet onderdrukt worden ten gunste van de gemeenschap. Mag het individu zover losgemaakt worden van de gemeenschap dat de gemeenschap daaronder lijdt?

Hoe positief ook een aantal gevolgen van emancipatie zich moge uitwerken, gevaren zijn er evenzeer. Het gevaar namelijk dat de mens in zijn wezen als een onafhankelijk, aan niemand verbonden en aan niemand verantwoording schuldig iemand wordt beschouwd. Wie dit laatste dóórtrekt, is bezig de fundamenten onder de huidige sociale rechtsstaat op te blazen. Die berust juist op het besef van verbondenheid en van verantwoordelijkheid-in-wederkerigheid. Hoe meer de wetgeving en het sociale stelsel de individualisering bevorderen, hoe meer de gevaren van fragmentarisering voelbaar worden. Met fragmentarisering bedoel ik: dat een mens zich ziet als een fragment, een deeltje in een samenleving als in een versplinterd glas: ieder voor zich, en wellicht God voor ons allen.

Christenen hebben niet veel recht een grote mond op te zetten als het gaat om deze verschijnselen in de samenleving. Veel christenen roepen heel hard als het gaat om vrouwen-emancipatie, gelijkberechtiging en soortgelijke zaken. Zij vinden - en terecht! - dat de mens een gemeenschapswezen is, en geen onafhankelijk, met niemand verbonden en aan niemand verantwoording schuldig individu. Maar wat we zien op kerkelijk erf, is heel vaak een weerspiegeling van de samenleving: een schrikbarend tekort aan gemeenschapszin, een schrikwekkende overvloed aan individualisme. Als ik maar aan mijn trekken kom, schijnt vaak de enige richtlijn voor het handelen te zijn. Om de kleinste kleinigheden treden mensen soms uit de gemeente, uit de kerk. Men sluit zich op met enkele weinige gelijkgezinden, om zomin mogelijk gestoord te worden in de eigenheid, en zo weinig mogelijk prijs te hoeven geven van het persoonlijke verlangenspatroon (dat helmaal niet gelijk hoeft te zijn aan het persoonlijke behoeftenpatroon).

De beelden die het nieuwe testament gebruikt om de zin van de gemeenschap der gelovigen aan te duiden, vinden hun voorafbeelding in oudtestamentische woorden als volk, gemeente, huis. Het nieuwe testament voegt daaraan het veelzeggende, onuitputtelijke begrip ,,lichaam van Christus'' toe. Er is geen beter beeld om het evenwicht tussen eigenheid en verbondenheid uit te drukken.

UIT DE GEMEENTEN

Nieuw-Weerdinge

Het is al weer enkele jaren geleden, dat onze gemeente via DC iets van zich liet horen. Geen bericht, goed bericht zullen we maar zeggen. En zo is het ook.

Niet dat er nu schokkende dingen in Nieuw-Weerdinge hebben plaatsgevonden. Het gaat gewoon fijn. De diensten worden prima bezocht, het werk onder jong en oud wordt met veel plezier en enthousiasme gedaan. Ook wordt de gemeente regelmatig verblijd met het feit dat er steeds weer mensen zijn, die te kennen geven dat ze Jezus Christus in hun leven hebben gevonden en door de doop in de kring van gemeenteleden willen worden opgenomen.

Het is een geweldige ervaring om te zien hoe Christus met zijn liefde nog steeds mensen weet te bereiken ondanks al onze tekortkomingen.

Bij dit alles mag ik niet vergeten te noemen de stimulerende werking van onze jonge enthousiaste voorganger ds. J. Paas, die nu al weer bijna 2 jaar onze gemeente dient.

Zo van het seminarium midden in de gemeente geplaatst, waarbij hij gelijk geconfronteerd werd met veel verdriet en geluk kig ook fijne dingen. Je zou kunnen zeggen, zo in het diepe gegooid, en dan ga je wel eens kopje onder.

We zijn erg blij met de frisse wind, die op het ogenblik mede dank zij hem door onze gemeente waait. Met name het tussen- en oudere jeugdwerk (samen zo'n 50 jongelui) profiteert daarvan. Tot slot wil ik nog vermelden dat de voorbereidingen voor de aktie ,,Laat de liefde winnen'' in volle gang zijn.

Hierbij willen we ons bezinnen op het gemeente-zijn in deze tijd. De naam zegt het al: het sleutelwoord zal zijn: Liefde.

Dat heeft deze wereld nodig als nooit te voren.

(R. d. B.)

dc nieuws mededelingen actueel

Beroepingswerk

Beroepen te Zwolle: G. G. H. W. Pflaum te Vroomshoop.

MEDEDELINGEN

het nieuwe adres van ds. B. Hofman, Ter Apel is Sellingerstraat 75a, 9561 TA Ter Apel, zijn telefoonnummer blijft hetzelfde.

Door de Heer werd thuisgehaald onze broeder

DERK ABBINK

in de leeftijd van 87 jaar.

Hengelo(O.), 6 december 1985

Baptistengemeente Hengelo(O.)
Wijkgemeente-centrum

DE CHRISTEN
WEEKBLAD VAN DE BAPTISTENGEMEENTEN
100e jaargang - nummer 50 - 20 december 1985

Liefde: een schaars artikel

Ans Lindenborn

Het is u wellicht ook opgevallen dat er over liefde hoe langer hoe minder wordt gesproken. En dat het begrip ,,houden van'' uit de tijd begint te raken. Hoe komt dat?

We leven in een tijd die o.a. een analystische is. We willen alles uitpluizen en er zodoende greep op krijgen, dingen kunnen benoemen en duiden. We willen met ons verstand kunnen beredeneren wat er gebeurt, ook - of misschien wel juist - wat er gebeurt met onszelf. Onze tijd kenmerkt zich door uiterst rationeel gedrag. Het verstand heerst en beheerst.

Liefde heeft niets met verstand van doen. Het is een gevoelsbegrip. Als je echt van iemand houdt dan kun je dat verstandelijk nooit helemaal verklaren. Die persoon is niet ideaal, heeft net zo goed eigenschappen die je verstandelijk niet waarderen kunt. Maar echte liefde is altijd onvoorwaardelijk. Iemand behoeft niet aan allerlei eisen te voldoen. Je aanvaardt, sterker nog: je bent gelukkig met die persoon zoals hij of zij is.
Vandaag aan de dag lijkt deze liefde een schaars artikel te zijn geworden, want welke woorden ook gebruikt worden om een relatie te omschrijven: liefde en ,,houden van''.zijn er niet bij.
,,We beleven iets aan elkaar''
,,Ik kan zo nodig op haar leunen''
,,Hij vult iets in, dat tot op heden ontbrak''
,,Zij geeft me de bevestiging die ik nodig heb''
,,In deze relatie kan ik mezelf zijn''
,,We geven elkaar voldoende ruimte om te groeien''
Zo zou ik nog wel enige bladzijden kunnen vullen. Als je al die uitspraken bekijkt, zie je dat er nagedacht is over de andere, over de één. Het is geen kwestie van voelen, maar van afwegen. Samen? Waarom wel? Waarom niet?
Wat zijn de pluspunten, wat de minnen. Hoeveel van mezelf moet ik inleveren? Wat krijg ik ervoor terug? Wil ik dat? Heb ik het nodig? Opvallend is het woordje: ik. We leven in het ik-tijdperk. Geven is ouderwets, de beurt is nu aan het ,,nemen''.

Van de liefde in onze tijd kunnen we zeggen:

- alles moet open en eerlijk bespreekbaar zijn (alles bedekt zij)
- zij maakt zich geen illusies (alles gelooft zij)
- zij heeft niets aan valse verwachtingen (alles hoopt zij)
- zij legt de ander niets op (alles verdraagt zij)

Tja, en wat doen we nu? Dieren en planten die met uitsterving bedreigd worden, komen op de lijst van beschermde soorten. Moeten, kunnen wij de liefde nog redden? Waarschijnlijk niet. Toch lees ik in 1 Cor. 13:8: ,,De liefde vergaat nimmermeer''. Het is duidelijk waarom Paulus dit zo stellig durft te beweren. Liefde is immers geen aardse grondstof, geen produkt van menselijke bodem. Liefde hoort bij God. Dat wat wij ervan hebben komt daar vandaan.
,,Alzo lief heeft God de wereld gehad, dat Hij Zijn eniggeboren Zoon gegeven heeft...''
Ziet u wel. Liefde en geven. Woorden van God, over God en voor ons.
Wat wil Hij dat we ermee doen?
Een vraag om de komende Kerstdagen eens over na te denken.

DEZE WEEK

ZEKERHEID

C. v. Wier

Het valt niet te ontkennen, dat wij, mensen, onze zwakke punten hebben. We komen als regel graag sterk en zeker bij anderen over, maar diep in ons hart ervaren we maar al te vaak onze beperkingen. En met name hebben die beperkingen te maken met het woord dat we hierboven even noemden: zeker... Wij zijn in menig opzicht niet zeker van allerlei zaken; het ontbreekt ons maar al te dikwijls aan zekerheid. En dat maakt menig leven onzeker en angstig, omdat de onzekerheid maar al te vaak betrekking heeft op vitale levensbehoeften.

Niet helderziende

Als het waar mocht zijn, dat er helderzienden zijn, dan bewijst dat alleen maar dat de doorsnee-mens niet verder kan zien dan zijn neus lang is. Hij kan nooit exact vertellen wat de toekomst brengen zal en hoe het verloop van allerlei dingen zal zijn. Daarom is het woordje ,,morgen'' vaak een irriterend begrip voor allerlei mensen. Wat zal de dag van morgen brengen? Voor mij persoonlijk? Voor ons allemaal samen? Allicht tilt de een hieraan zwaarder dan de ander. Maar wie zou er bezwaar tegen kunnen hebben, wanneer er ons zwart op wit wordt meegedeeld, dat het ons in alle opzichten goed zal gaan? Zekerheid is een fel begeerd artikel.

Christelijke zekerheid

Zouden we niet mogen beweren, dat één van onze grootste zegeningen als gelovigen, daaruit bestaat, dat we zekerheid van God hebben ontvangen? God geeft ons garanties, ook al passen die garanties allicht niet in het ,,normale''(?) leef- en denkpatroon van de mens. Met dat ,,normale patroon'' bedoelen we: ,,Eerst zien en dán geloven''. Dán alleen immers heb je pas zekerheid, als je de zaken hebt gezien, als er aanwijzingen zijn waaraan simpelweg niet getwijfeld kan worden.

Nu, zulke aanwijzingen bezit in feite geen mens en het nuchtere leefpatroon van velen is dan ook: ,,We zullen er maar het beste van hopen!'' ,,Tob niet! Het komt toch anders!'' ...Ja..! Maar... hoe?

Wel, zó behoef je als christen niet te denken en te leven. Want, als het goed is, durven we met die krachtfiguur uit het N.T. te zeggen: ,,Ik ben er zeker van, dat niets ons zal kunnen scheiden van de liefde Gods, welke is in Christus Jezus, onze Here''... Dat is het onverwoestbare fundament van een christelijk levenshuis.

Geloofs(on)zekerheid

Hoe tegenstrijdig het ook klinken mag: die onzekerheid bestaat kennelijk. Tijdens een gesprek over evangelisatie verklaarde een predikant van de Gereformeerde kerk: ,,De eigen geloofsonzekerheid is het grote knelpunt in de evangelisatie. Die onzekerheid bemoeilijkt het uitdragen ten zeerste. Twijfel stimuleert een ander niet bepaald''...

Nu, dáár kun je moeilijk aan twijfelen. Wie kan een ander overtuigen van dingen waarin hij zelf niet of nauwelijks gelooft? Maar heeft een christen ergens reden tot twijfel? Zou hij niet in deze wereld kunnen en moeten staan met het blijde getuigenis van Paulus, dat we hierboven citeerden? ,,Want ik ben er zeker van...!!!''

Allicht zijn er ook voor een christen heel wat dingen waarover hij geen al te vaste uitspraken durft te doen. Hij heeft ook zijn onzekerheden en onduidelijkheden. Maar gaat het om de grote levensvragen, waarop een mens antwoord móet hebben wil hij echt kunnen leven, dan is er voor degene die op God vertrouwt geen reden tot angst en onzekerheid.

Gods genade is verschenen...

en Paulus voegt daaraan toe: ,,heilbrengend voor alle mensen!'' Jezus is geboren! Jezus volbracht Gods opdracht: Neem de zonden der wereld weg! En Hij zit, als overwinnaar aan Gods rechterzijde. Het is gelukt! En dáárom zijn 's mensen grootste levensproblemen opgelost!

De grootste onzekerheid, voor nu en eeuwig: Wat gebeurt er met mij?, is weggenomen, omdat een mens voor 100% zeker kan weten dat hij weer bij God terecht kan, voor nu en voor eeuwig! Gods genade brengt heil voor álle mensen. Hier wordt niet gediscrimineerd. ,,Er is geen veroordeling voor wie in Christus Jezus zijn'' (Rm 8:1).

Huilt u wel eens?

Dat zou best eens kunnen! Want, ook al gelooft u, toch hebt u gemerkt dat de zon echt niet alle dagen schijnt. God heeft ons niet met valse argumenten voor zich gewonnen, door ons een kalme reis over rozen toe te zeggen. Die zekerheid hebben christenen daarom bepaald niet. Maar de garantie die God mensen in deze tijd en wereld wél geeft, is: ,,Wij weten nú, dat God alle dingen doet medewerken ten goede voor hen, die God liefhebben.'' Dat betekent: God houdt alles in zijn hand; niets van wat ons overkomt loopt Hem uit de hand. Hij heeft met ons een doel en... Hij bereikt het. Tenminste, wanneer onze liefde en ons vertrouwen blijven doorzetten. Huil gerust eens een keer. Maar ga dan weer verder. En loof God vanwege zijn macht en trouw.

En satan dan?

Hij is wellicht het grootste probleem voor ons. Want wat wij van hem in deze wereld bespeuren, zijn blijkbaar onbegrensde macht en listigheid, waarmee de miljoenen op dood spoor worden gezet, doet vaak, ongewild, ons hart uit elkaar barsten van de vragen. Toch is er ook hier een garantie, een stuk door God uitgewerkte zekerheid: ,,Hiertoe is de Zoon van God geopenbaard, opdat Hij de werken des duivels verbreken zou''. Iets van dit geweldige feit beleefde ieder die zijn zondigheid ontdekte, zijn schuld beleed en als een nieuw mens, een kind van God, weer verder reisde. Satans werk, zijn boeien, werden verbroken.

Maar de eindfase van Openbaringen 20:10 komt nog! En vanuit die zekerheid mogen we doorzetten, volharden tot het einde.

Hij wel....

En waarom ik niet? Het is een droeve zaak, dat veel mensen, die iedere zondag in de kerk zitten om naar Gods boodschap te luisteren, in hun hart geen zekerheid bezitten, persoonlijk niet durven aanvaarden wat God hun voorhoudt. Daarachter zit uiteraard weer de Vader der leugen, die mensen probeert in het onzekere te houden of te brengen. Zeer ,,vakkundig'' weet hij allerlei goddelijke zaken loodrecht op ons ,,gezond''(?) verstand te zetten, waardoor we niet aanvaarden wat God zegt.

Tragisch in dit verband is ook het feit, dat er vandaag nog steeds door predikers over Gods liefde gesproken wordt, terwijl zij, wanneer mensen met uitgestrekte armen naar Gods gedekte tafel komen, hen terugsturen, omdat een mens zich deze dingen niet maar zo even kan toeëigenen. Je mag niet leven met ,,een gestolen Christus.''

Gezegend kerstfeest!

,,De genade Gods is verschenen, heilbrengend voor alle mensen!'' Zou die zekerheid, met alle consequenties vandien, tot u opnieuw mogen doordringen? Laat Gods Geest uw hart mogen opwarmen, zodat er, in woord en daad, uit opwelt: ,,Gode zij dank voor zijn onuitsprekelijke gave!'' En waardoor u, meer dan ooit tevoren, kunt leven vanuit de zekerheid: ,,Als God vóór mij is, wie zal tegen mij zijn?''

Draag die zekerheid uit! Onze wereld, barstens vol twijfel, heeft er, meer dan ooit, behoefte aan.

Toen David zijn tijdelijke woonplaats Siklag platgebrand vond; vrouwen, kinderen en vee weggevoerd waren; zijn ,,vreemdelingenlegioen'' aan het muiten sloeg, scheen het einde nabij. Hij kon geen kant meer op. Toen, zegt de Schrift, sterkte David zich in de Heer, zijn God. Dat is goed om te lezen en te bewaren.

Toen Jezus hier was heeft hij ook zulke momenten beleefd dat hij aan de rand van een grondeloze kloof stond. Werd het hem teveel? Was het leven hem te ondoorzichtig geworden?

Jezus' leven is verweven met dat van Johannes, de doper. Hun beider moeders waren verwanten van elkaar. Jezus was ongeveer een half jaar jonger dan Johannes. Of ze elkaar als kinderen hebben ontmoet is nergens vermeld. 't Is aan te nemen al woonden ze wel een paar dagen reizen van elkaar. Misschien tijdens de grote feestdagen.

Johannes was een stormwind Gods. Jezus was als het suizen van een zachte koelte. Alsof God zelf door de tuinen der mensen liep. Zoals Elia God beleefde en zijn gelaat met zijn mantel omwond. Bekend is ons vooral het gebeuren aan de Jordaan, waar Johannes doopte. Jeruzalem, heel Judea, de hele Jordaanstreek liep uit om de boodschap te horen en vele Joden lieten zich onder belijdenis van hun zonden door hem dopen. Daar kwam ook Jezus. Johannes weet het of voelt het: hem kan ik niet dopen. Maar Jezus verzocht hem erom. Tijdens Jezus' gebed bij zijn doop ging de hemel open: de heilige Geest kwam zo zichtbaar als een duif op hem neer en uit de hemel klonk een stem: ,,Jij bent mijn enige Zoon, de man naar mijn hart.'' Johannes zag het. Of hij de stem ook hoorde lezen we niet.

Jezus heeft Johannes zeer geprezen, met name nadat deze in de gevangenis was terecht gekomen vanwege zijn optreden tegen Herodes, die het met de vrouw van zijn broer hield. Van een kontakt tussen de gevangene en Jezus wordt ons niets meegedeeld. Een verachtelijke eed van Herodes kostte de grootste onder van vrouwen geborenen het leven. De volgelingen van deze profeet berichtten Jezus van dat einde. Mattheus schrijft: Bij het vernemen van dat nieuws stapte Jezus in een boot en week uit naar een eenzame plaats waar hij alleen kon zijn. Waarom?

Indien Jezus daar een gesprek met God had, en het ligt voor de hand dat te veronderstellen, dan had het zo kunnen luiden: ,,Ik weet het niet meer. Wat u daar hebt toegelaten met Johannes is te vreemd.

van deze kant bekeken

Het kan een mens teveel worden...

Huizinga

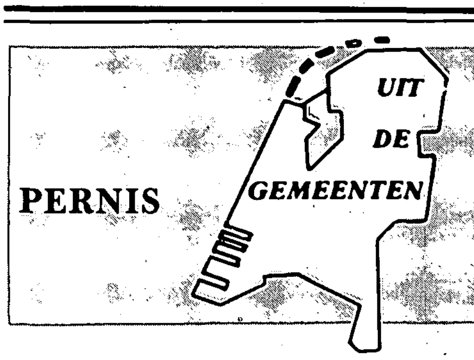
Tenslotte was hij uw afgezant. Zo iemand kan men toch zo niet laten vallen. Op zo'n smadelijke manier. U had hem toch gewoon kunnen wegnemen als u dacht dat het beter was dat hij en ik niet tegelijk werkzaam zouden zijn onder de Joden. Hij had ziek kunnen worden of een ongeluk kunnen krijgen. Nu is hij vermoord. Nog wel in de gevangenis. Wat moeten de Joden denken? Zo'n man en zo'n dood. Uw wegen zijn duister. Ligt het lot van die u vertrouwen in de handen van onrechtvaardigen?''

Jezus week uit naar een eenzame plaats waar hij alleen kon zijn. Dat deed hij later nog eens. Toen z'n eigen leven bedreigd werd. Men wilde hem stenigen. Hij ontsnapte nog net aan hun handen. Toen ging Jezus naar de plaats aan de Jordaan waar Johannes in het begin gedoopt had. En bleef daar. Daar waar hij ook gedoopt werd. Om nog eens in de geest de duif te zien, de stem te horen. Terug naar het beginpunt om weer voort te kunnen gaan.

Misschien denkt u ook nog aan Getsemane. Daar komt Jezus in een diepdonker dal. Tenslotte aanvaardt hij de weg die steeds steiler omlaag zal gaan en in een volslagen nacht zal eindigen. 't Kan zijn dat Jezus aan een woord van Jeremia dacht: ,,Ik behoor aan de Heer, in het diepst van mijn hart; daarom blijf ik op hem hopen.'' In de kerken zingt men soms: Door een nacht, hoe zwart, hoe dicht voert hij mij naar 't eeuwig licht. Maar het kan een mens teveel worden.

Ik weet niet of onze tijden veel verschrikkelijker zijn dan duizend of vierduizend jaar geleden. In omvang wel, alleen al omdat er veel meer mensen zijn dan toen. Misschien ook in diepte. Denk aan ,,de engel des doods'' in Auschwitz. Op dit moment gaan satellieten van menselijke makelijk speurend rond en luchtvloten en onderzeeërs dragen dodelijke lasten met zich mee. Binnen een kwartier kan hier alles voorbij zijn. De Eigenaar aanschouwt het en schijnt te zwijgen. De dreiging, het leed kunnen het geloof aantasten. Het kleine leed doet het eveneens en voor sommigen is de last te zwaar. Zij lopen op de scherpe kam der bergen en aan weerszijden gapen diepten. Het was Jezus soms teveel. Toch sterkten zij zich in de Heer, hun God, zittende op de puinhopen van Siklag en Jeruzalem, zeg maar overal. Wat zei Jeremia in een klaaglied? ,,Ik behoor aan de Heer, in het diepst van mijn hart; daarom blijf ik op hem hopen!''

Het paasfeest is onderweg.

Graag willen wij u deelgenoot maken van het geweldige feest dat wij hebben mogen meemaken op zondag 8 december j.l. Voordat een feest kan beginnen, gaat er de voorbereiding aan vooraf. De plannen worden gesmeed en mensen moeten opgewekt en enthousiast gemaakt worden. Zo is het ook in de gemeente.

Wil je groei en een opwekking hebben, dan moet je eerst bij jezelf beginnen. Je moet dus zelf enthousiast worden, wil je iets aan anderen kunnen doorgeven.

Naar aanleiding van een mooie dienst, enkele weken geleden, waarin ds S. P. v.d. Steen over het onderwerp: ,,Blijf niet aan de kant staan'' sprak, is voor deze dienst een week lang elke avond een bidstond gehouden, die goed bezocht werd. Centraal stond de bede om een opwekking en groei in onze gemeente. Gevolgen bleven niet uit. Tien mensen gaven zich over aan de Heer en gaven de wens te kennen om gedoopt te worden. Zondag 8 december was het dan zo ver. We mochten weer een heel fijne en gezegende dienst hebben waar acht mensen gedoopt werden door ds. Van der Steen, in een bomvolle kerk. Fijn was het om bij de avondmaalsviering veel mensen te mogen begroeten uit onze regio en van verschillende geloofsgemeenschappen. We waren samen in de naam van Jezus.

In januari, februari worden er nog twee jongemensen gedoopt. Hopenlijk komen er nog meer bij, want er is nog plaats, zoals bij de doop gezegd werd.

Zo zien we dat het gebed nog steeds wonderen doet. Het is nog steeds een kracht Gods. (A. V.)

DE KONINGSSTER

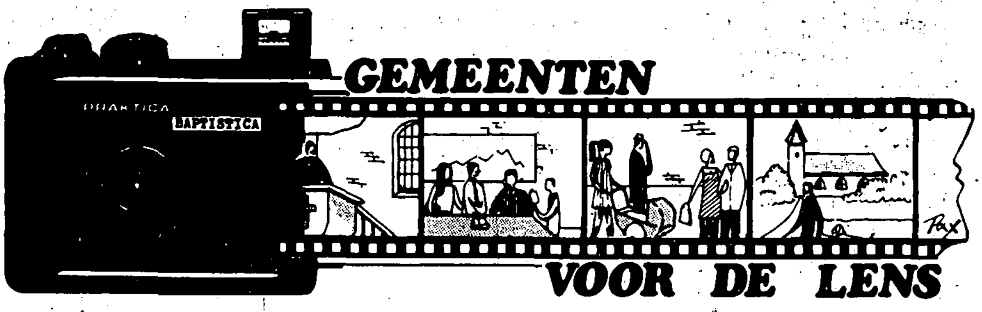
Een ster die aan de hemel stond
vertelde 't blijde nieuws in 't rond.
Hij straalde als geen and're ster.
Herders en wijzen kwamen van ver.

Zij wilden het kind aanbidden.
Het lag zo stil in hun midden.
De herders zelfs begrepen al:
dit wordt de koning van 't heelal.

Daar lag Hij, die God had beloofd.
Steeds had men in zijn komst geloofd.
En zie: het wonder was geschied.
Zij hoorden 't hemels eng'lenlied.

O God, laat elk van ons verstaan
wat Jezus voor ons heeft gedaan.
Leer Gij ons knielen voor het Kind,
opdat ons hart Uw vrede vindt.

Miep van Rooijen

ALMELO-NIEUWSTRAAT

De geschiedenis van deze gemeente loopt voor wat het begin van het baptisme in Almelo betreft, parallel met de geschiedenis van die andere gemeente in Almelo; die gemeente die wij gewoonlijk Almelo-Geraniumstraat noemen. Een scheuring in de ,,oude'' gemeente bracht een nieuwe gemeente in het leven.

één familie
Die familie heette Van Zuilekom. Ze kreeg een logé op bezoek, een baptiste. Er kwam een gesprek, waarin de vraag viel: baptisten, wat voor mensen zijn dat? Wat voor godsdienst is dat, baptisme? Er kwam contact tot stand tussen deze familie en J. Huizinga, voorganger van de baptisten gemeente te Hengelo, sinds oktober 1922. Huizinga reisde heel Twente door om het evangelie te verkondigen. En ook om verstrooide gelovigen bijeen te brengen (zo kwamen we hem kortgeleden tegen in het verhaal over en van de gemeente te Enschede).
De familie Van Zuilekom en Huizinga werden het gauw eens: in Almelo moest geëvangeliseerd worden. De familie betaalde de huur voor een zaaltje in de Eerste Westerdokstraat; prijs *f* 1,50 per avond. Voor die tijd een fiks bedrag. In het begin van 1925 begon het, op woensdagavond. Zeker tien, soms twintig mensen bezochten de samenkomsten. Het aantal werd groter.

migratie
Wanneer je schrijft over de gemeenten in Twente, in Treebeek en Eindhoven, in het westen, altijd komt het verschijnsel van een binnenlandse kleine volksverhuizing ter sprake. De opkomende textielindustrie in Almelo had werkvolk nodig, bij voorkeur grote gezinnen. Veenkoloniale baptisten trokken ook naar Almelo. Onder hen mensen die actief geweest waren in de gemeente waarin zij de Heiland gevonden hadden. Hun gemeentebesef deed hen omzien naar elkaar. Datzelfde gemeentebesef wekte hen ook op om te getuigen, te evangeliseren.
In Almelo was - als trouwens ook in Enschede - het een voordeel dat Huizinga, zelf een veenkoloniaal van afkomst, door zijn werk als voorganger in die streken, bij velen bekend was. Men zocht elkaar op, men vond elkaar. Het werk ging voort en groeide.
Huizinga had de broeders Varenhorst en Dirk ter Braak, ouderlingen van de gemeente te Hengelo-Jac. Catsstraat, enige scholing gegeven zodat zij hun begaafdheden in goede banen konden leiden bij de verkondiging van de blijde boodschap. Men kon toen ook zondagsdiensten gaan houden, hetgeen uiteraard het werk zeer ten goede kwam.
Stagnerend werkte het gemis van een eigen gemeentecentrum, maar men behielp zich. Men liet zich bemoedigen door een goede voortgang van het werk.

zegeningen
Reeds in 1925 werd in Hengelo een gezin gedoopt dat vrucht van de arbeid in Almelo was (Hengelo was de moedergemeente; in Almelo was geen doopvont).
Men ging zondagsschoolwerk doen, men richtte zelfs twee meisjesverenigingen op. Ook een zangvereniging werd opgericht. Dat gaf bindende effecten: de bezoekers van de diensten konden elkaar op verschillende wijzen leren kennen. Daarnaast belegde men evangelisatie-samenkomsten in de Doopsgezinde kerk.
En de Heer zegende het werk. Natuurlijk waren er af en toe ook teleurstellingen. Niet altijd begreep men elkaar goed. Niet altijd was het gemakkelijk voor de verhuisde baptisten om te aanvaarden dat een gemeente van gelovigen in Almelo er anders mocht uitzien en andere gewoonten en gebruiken mocht kennen dan een gemeente in Nieuw Weerdinge of Emmer-Erfscheidenveen. Dat gaf spanningen, soms verhitte discussies, waarin meer dan eens gezegd werd: Bij ons in... deden het zo, en dát was goed.

zelfstandig
Hengelo begreep heel goed dat het tot het wezen van het baptisme behoort dat groepen van gelovigen in een bepaald dorp of bepaalde stad de verantwoordelijkheid voor de arbeid zelf moeten dragen. Hulp van de moedergemeente bleef geboden, ook in Almelo, maar de gelovigen moesten wel weten dat zij onderweg waren naar volwassenheid. In 1929 kreeg de kring in Almelo derhalve een ouderling en een diaken uit eigen gelederen.

eigen gebouw
De mogelijkheid van zelfstandige arbeid werd groter toen de gemeente de beschikking kreeg over een eigen gebouw. Aan de Geraniumstraat - dicht bij het centrum - werd op 7 februari 1931 een mooie kerk in gebruik genomen. Huizinga verrichtte de inwijdingsplechtigheden. Men had veel activiteiten op touw gezet om aan een financieel fundament te komen. Men schroomde ook niet een beroep te doen op de directies van verscheidene fabrieken, en dat bleef niet zonder succes.
Nu kon aan de arbeid nieuwe impulsen gegeven worden. Het gemeentelijke leven werd intensiever. En een stroom van zegeningen werd het deel van de gemeente. In 1931 b.v. werden 28 personen gedoopt. In 1935 waren er 32 dopelingen.
In 1932 volgde de instituëring van de gemeente. 90 Leden traden tot de gemeente toe.
En een andere wens van de broeders en zusters stond op het punt vervuld te worden: een eigen voorganger. In 1935 verbond Hendrik Hornstra, die zijn opleiding aan het baptisten seminarie der duitse baptisten in Hamburg voltooid had, zich aan de gemeente.

scheuring
Vóór Hornstra zijn intrede deed, kort voordien, begon de geschiedenis van de gemeente Almelo-Nieuwstraat. 35 Leden maakten zich vóór Hornstra zijn arbeid begon, los van de gemeente. Op 3 november 1935 stichtten 17 van hen een vrije baptisten gemeente. Vanaf die tijd waren er dus twee baptisten gemeenten in Almelo.
Waarom ging men uitelkaar? Men zou kunnen zeggen: men was het onderling niet eens over het beleid dat gevoerd werd. Men was beiderzijds met grote gevoelens van liefde voor de arbeid van de Heer vervuld. Maar men was niet altijd in staat gevoelens van gekrenktheid door uitlatingen van anderen te onderdrukken. Dan barst op zekere dag de bom, en dan wordt er nogal het een en ander gezegd, waardoor de breuk alleen maar breder en dieper en de wonden alleen maar schrijnender worden.

opnieuw zegeningen
Waar de rest van de uitgetredenen gebleven is? Er wordt in de annalen geen antwoord gevonden.
Met voortvarendheid ging de nieuwe gemeente aan de slag. Men trok veel volk zodat de noodzaak van een eigen vergadercentrum levensgroot aanwezig was. Men verkreeg dat in Bethel aan de Nieuwstraat. Daar werkt men nu nog. Men vond een voorganger in de persoon van br J. van Dongen die in 1932 zijn werk in de gemeente te Harlingen had beëindigd (in die gemeente leidden onderlinge twisten zelfs tot een scheuring). In de gemeente te Almelo ging het aanvankelijk heel goed.
Twee zaken werkten er aan mee dat er stagnatie kwam in de voortgang. Eerstens zag men geen kans splijtzwammen onmiddellijk na opkomst te vernietigen. Daardoor verlieten in de loop der jaren tientallen leden de gemeente.
Tweedens werd Van Dongen ziek, waardoor hij niet in staat was zijn arbeid naar de eisen van de gemeentelijke behoeften en mogelijkheden te verrichten. In 1943 overleed hij.

Wijtse Harkema
Hij was voorheen werkzaam in het Leger

des Heils en in vrije evangelisatiekringen. Met grote ijver ging hij vanaf 3 juni 1945 zijn werk als voorganger van Almelo-Nieuwstraat verrichten. Een begaafd spreker als hij trok mensen, veel mensen, en de gemeente groeide gestaag, en snel. Aan het einde van 1950 telde de gemeente ruim 200 leden.

Van toenadering tot de gemeente in de Geraniumstraat was geen sprake. Wel trof men de raad van de Nieuwstraat en de jeugd van die gemeente soms op gewestelijke activiteiten maar niet altijd. De gemeente stond volkomen op zichzelf. Harkema stimuleerde de toenadering aanvankelijk niet. Later werd zijn kijk op de uniegemeenschap een andere. Zo was het voor hem mogelijk in 1954 voorganger van de (geünieerde) gemeente in Den Haag te worden en werd hij al dra gekozen in de Evangelisatie Commissie der Unie.

Met grote dankbaarheid gedenken vandaag de dag met name de ouderen de inzet van Harkema voor de gemeente in Almelo-Nieuwstraat.

voortgang

De gemeente vond in Jac. Littooy, uit vrije kringen afkomstig, een nieuwe voorganger. De gemeentelijke arbeid werd bevestigd; de verenigingen bloeiden. Helaas, leergeschillen - zeldzaam in baptisten gemeenten - doken op. Littooy sloot zich in denken en doen, in prediking en pastorale arbeid, meer en meer aan bij de opvattingen van de zogenaamde Noorse broeders, Kortweg noemt men deze broeders ook wel perfectionisten. De meerderheid van de gemeente kon zich niet verenigen met de eisen voor het dagelijkse leven die uit deze leer getrokken werden door Littooy. Hij legde zijn werk neer; een aantal leden ging met hem de gemeente verlaten. Dat was erg pijnlijk, en zeer triest.

unie-gemeente

De stad Almelo had inwoners genoeg voor twee baptisten gemeenten, ook voor twee gemeenten binnen het verband van de unie. Na het vertrek van Littooy ondervond de gemeente veel steun van voorgangers van uniegemeenten. De gemeente werd spoedig lid van de unie.

A. Visscher, werkzaam als deeltijd-voorganger in Alblasserdam-Zwijndrecht, werd beroepen tot voorganger in volle dienst. Ongeveer vier jaar werkte hij in niet altijd makkelijke omstandigheden, want er zat toch wel het een en ander aan oud zeer. Maar het werk ging door en de Heer bevestigde de arbeid door vele bemoedigingen.

Meteen na het vertrek van Visscher - die eind 1964 naar Alblasserdam vertrok - deed C. van Wier, komende van Nieuw Weerdinge, zijn intrede in de gemeente. De tijden waren inmiddels veranderd. De belangstelling voor het evangelie was in de samenleving sterk afgenomen. Niettemin groeide de gemeente zodat zij eind 1970 een ledental van 170 had. Een kleine twee jaar was de gemeente vacant. In die tijd werd een groot, nieuw jeugdgebouw aan de beschikbare ruimte toegevoegd, en dat was nodig.

Op 11 juni 1972 deed C. Mosterd, voorheen voorganger te Harlingen en Winschoten, zijn intrede. Hij had de gemeente bijna zes jaar gediend, toen hij vertrok om als pastor van de Tabitha-tehuizen in Amsterdam zijn loopbaan te vervolgen.

langdurig vacant

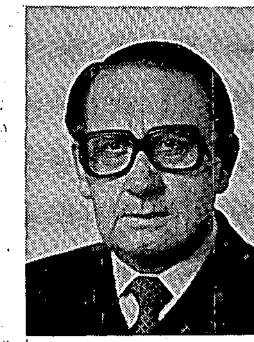
Een langdurige vacante periode zette in. De arbeid werd trouw behartigd door br F. E. Huizinga, emeritus te Hengelo, die als consulent optrad. Was het ledental al teruggelopen, sinds 1979 handhaafde de gemeente zich op rond 110 leden.

In september 1981 verbond br A. Visscher zich opnieuw aan de gemeente, aanvankelijk in volledige, naderhand in gedeeltelijke dienst in verband met het bereiken van de 65-jarige leeftijd. Een en ander duurde tot eind 1984. In april 1985 werd br G. Blesing tot lerend ouderling der gemeente bevestigd. Per 1-1-'85 telde de gemeente 98 leden. Ter vergelijking: de gemeente Geraniumstraat telde toen 214 leden, totaal dus ruim 300 leden.

herbouw

De broeders en zusters die overgebleven zijn, en die de gemeente trouw gebleven zijn, zijn met de herbouw bezig. Zo zou je dat wel kunnen noemen. Dat gebeurt op al-

± 1940

A. Visscher

lerlei manieren, maar de mogelijkheden zijn beperkt. Er is een zondagsschool met plm. 25 kinderen, er is een jongere-jeugdgroep van ruim 10 leden. Bijbelstudie is voor de gemeente belangrijk; de Gemeente Bijbel School heeft (nog) niet zijn intrede gedaan. De gospelgroep ,,Bethel-singers'' heeft een goede naam en werkt in de gemeente en daarbuiten graag mee.

De zendingswerkgroep is actief, organiseert bazars, verkoopt kerstartikelen en houdt zendingsavonden.

Af en toe wordt er een liefdemaal gehouden. Een keer per maand is er na de dienst koffiedrinken (dat zal de morgendienst zijn; de gemeente heeft ook nog steeds een avonddienst).

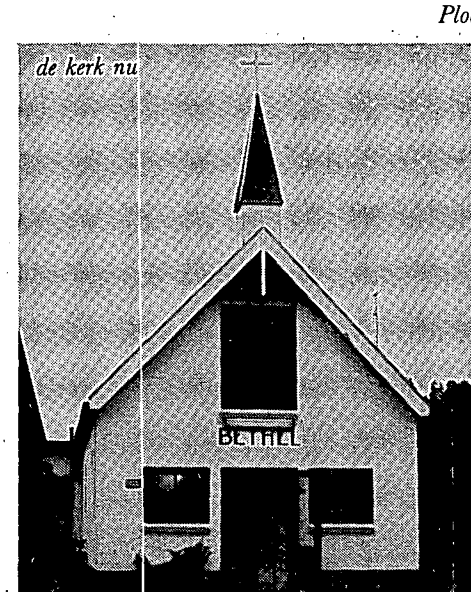
De verhouding tot de zustergemeente aan de Geraniumstraat is goed. Men doet gezamenlijk evangelisatiewerk; men houdt gezamenlijke diensten bij tijd en wijle. Men heeft op goede vrijdag een gezamenlijke avondmaalsdienst, en dat is zeer goed.

Plannen voor de toekomst? Ja, de oprichting van Zusterhulp en een oudere jeugdgroep.

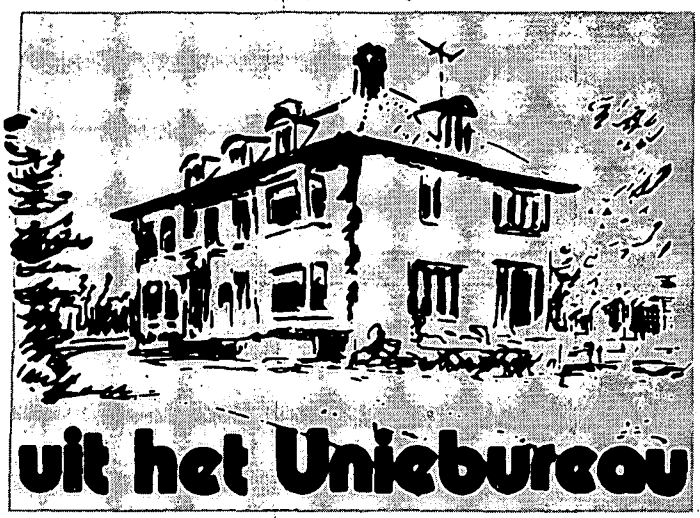
Op 3 november j.l. herdacht de gemeente haar weg door een stuk geschiedenis gedurende 50 jaren. Het was een herdenken van het verleden met de bedoeling de Heer der gemeente te danken voor Zijn zegeningen. Maar ook met de bedoeling om nieuwe geestdrift te verwerven voor de arbeid in de toekomst.

Trouw, arbeidswilligheid en offervaardigheid zijn vaten waarin de zegeningen van de Heer opgevangen mogen worden.

Ploeger

de kerk nu

Voor 't laatst
De volgende week zal *De Christen* niet verschijnen, zo hebt u kunnen lezen. 't Is dus voor het laatst dit jaar, dat wij deze rubriek mogen vullen. En dat doet ons opnieuw beseffen, dat de weken en maanden zijn voorbijgesneld. En mét die weken en maanden de tijd, die nimmer terugkeert, vervlogen als hij is. Dan blijkt een jaar slechts een jaar te zijn, meer niet!

Daarom *op de valreep* een paar woorden. We blikken terug; zien achterom, even maar. En zeggen, dat we ons best hebben gedaan om u op de hoogte te stellen en te houden. Van gebeurtenissen en ontwikkelingen in de Unie, in het werk in Unieverband, om te beginnen. Maar daarnaast van allerlei wetenswaardigs buiten onze landsgrenzen, op het internationale vlak dus.

Het aksent lag op de berichtgeving over en in verband met *de Unie,* dat spreekt vanzelf. Maar we hebben toch ook geprobeerd om u zo nu en dan iets te vertellen over Baptisten in andere landen en delen van de wereld. We vormen immers een wereldomspannende geloofsgemeenschap, in één Heer, geloof en doop met elkander verbonden.

Zo publiceerden wij *BWA-berichten* over:
de BWA-zondag (11/1, 1/2, 6/12);
het BWA-kongres in Los Angeles (5/4, 6/12);
internationale hulpverlening via de BWA (1/2, 11/10);
de BWA kontra het apartheidsregime (11/10),
om slechts enkele voorbeelden - we streven geen volledigheid na te geven.

En voorts *EBF-berichten* over:
het EBF-jeugdwerk (1/3);
het EBF-kongres in Praag (11/10, 25/10);
het SITE-programma in Rüschlikon (4/1, 1/2, 8/3);
het Baptisme en de Baptisten in België (29/11);
idem in Frankrijk (1/3);
idem in Polen (8/3).

De *Unieberichten* overtroffen die van BWA en EBF zowel in aantal als in omvang. Gezien hun verscheidenheid naar aard en inhoud, valt daarvan geen overzicht te geven. Op geregelde tijden hebt u in deze rubriek een verantwoording van de bijdragen aangetroffen. Het lijkt ons een goede gedachte om ook nu weer een dergelijke verantwoording te publiceren!

Verantwoording
van de bijdragen, die in de maand november voor de verschillende takken van arbeid zijn binnengekomen:

ECU
Apeldoorn 566,68; Doetinchem 538,88; Eindhoven 207,35; Emmeloord 6,90; Enschedé 1.600,—; Foxhol 63,85; 's-Gravenhage 600,—; Hengelo 270,—; Hoogezand 235,65; Leiden 234,65; Lelystad 64,50; Muntendam 264,—; Musselkanaal 600,—; Scheveningen 200,—; Utrecht-Centrum 200,—; Veendam 500,—; Winschoten 179,88; N.N., A. 0,25; A.S., S. 0,80; W.B., H. 25,—; B.B., P. 175,—; X.Y., Z. 100,—.

CvdO
Alphen a/d Rijn 90,10; Apeldoorn 600,—; Deventer 193,90; Doetinchem 538,88; Emmeloord 144,40; Enschedé 1.400,—; 's-Gravenhage 650,—; Harlingen 210,70; Hengelo 420,—; Hoogezand 399,90; Kollumerzwaag 203,75; Lelystad 43,95; Muntendam 55,75; Musselkanaal 403,30; Utrecht-Centrum 600,—; Veendam 500,—; Winschoten 189,75; K.B., E. 50,—; W.B., H. 50,—; D.H.H., T. 35,—; B.B., P. 150,—; G.M., D. 10,—; R.B., D. 10,—; A.B., D. 10,—; T.L., D. 10,—; J.P.P., D. 10,—.

UZC
Apeldoorn 966,68; Deventer 272,30; Dordrecht 275,—; Eindhoven 380,35; Emmeloord 328,14; Enschedé 2.100,—; 's-Gravenhage 1.050,—; Harlingen 414,85; Haulerwijk 800,—; Heemskerk 427,60; Hengelo 800,—; Hoogezand 363,65; Klazienaveen 125,—; Kollumerzwaag 107,60; Leiden 397,95; Lelystad 81,30; Muntendam 367,05; Musselkanaal 900,—; Scheveningen 200,—; Utrecht-Centrum 200,—; Veendam 1.000,—; Vroomshoop 715,—; Winschoten 311,19; Zuidlaren 150,—; J.V., W. 40,— (postzegels); J.R., E. 1.000,—; S.V., M. 25,—; W.B., H. 25,—; N.N., L. 30,—; B.B., P. 350,—; X.Y., Z. 100,—; G.H., B. 100,—; P.H., H. 20,— (WIN); WIN Twenthe 226,45; A.N., E. 500,— (Gezegend en Gezonden); Zendingsdag Hoogeveen 978,90 (kollekte); Groningen-Noord 40 + 100,— (projekt); Gewest Holland 4.000,— (projekt); Sneek 1.125,60 (projekt); Z.O.-Drenthe 2.000,— (projekt).

Noodfonds
Deventer 50,—; Ede 193,05; Ede 586,60 (Mexico); Enschedé 1.001,50; 's-Gravenhage 495,—; Heemskerk 153,55; Heerenveen 136,70; Hengelo 885,—; Scheveningen 100,—; Stavoren 142,05; Utrecht-Centrum 200,—; Winschoten 430,—; W.B., E. 50,—; B.P., S. 100,—; W.B., H. 100,— (Ethiopië); A.M.K., A. 100,—; M.H.P., Z. 10,—; W.V., W. 50,— (Colombia); W.F.S., W. 7,50; A.G.B.-S, Z. 15,—; L.B., Z. 10,—; J.R., A. 100,— (Colombia); A.N., E. 25,—; H.J.H., G. 25,— (Colombia); H.S., Z. 25,— (Colombia); P.K., U. 5,—; J.K., S. 100,—; G.IJ., C. 100,— (Colombia); L.O., E. 50,— (vluchtelingen); J.G., H. 50,— (Colombia); H.H., A. 200,—; S.V., M. 50,—; H.G., H. 100,—; G.F.B., B. 120,—; J.M.V., K. 20,—; H.T.-S., D. 50,—; J.U., V. 25,— (Mexico); D.B., H. 10,—; J.H., G. 10,—; M.R., A. 15,—; J.B., H. 15,—; H.S., D. 25,— (Mexico).

10-cents-fonds
Emmeloord 91,85; 's-Gravenhage 125,—; Harlingen 113,55; Hoogezand 315,15; Scheveningen 50,—; Stavoren 70,—; Valthermond 54,—; Veendam 150,—; Winschoten 34,16.

NBJB
Apeldoorn 166,68; Dokkum 150,—; Emmeloord 86,80; Emmen 600,—; Enschedé 375,95; 's-Gravenhage 225,—; Hoogezand 168,—; Musselkanaal 70,—; Schevingen 25,—; Stavoren 50,—; Veendam 100,—; Winschoten 44,02; B.B., P. 25,—.

Voor al deze bijdragen zeggen wij u namens ECU, CvdO, UZC, UBS, NBJB alsmede namens slachtoffers van rampen in Colombia, Ethiopië en elders in de wereld hartelijk dank!

Om te eindigen
Dat was het dan deze keer. Mede namens onze beide medewerksters wensen wij u allemaal *Gezegende Kerstdagen en een Gelukkig Nieuwjaar!*

J. A. Brandsma/A. van den Hoef

GEBOREN UIT EEN VROUW

J. Reiling

Dat schrijft Paulus in de brief aan de Galaten. Het is één van de weinige keren dat hij van de geboorte van Christus melding maakt. Voor hem zijn het kruis en de opstanding de kernpunten van zijn prediking. Zij vormen samen het evangelie dat hij verkondigt. Als hij de gemeente in Corinthe nog eens echt bij de hoofdzaken wil bepalen, vermeldt hij niet Christus' geboorte maar zijn kruis in zijn opstanding (1 Cor. 15:3).
Het zou latere geslachten tot op de huidige dag lief zijn geweest als Paulus zich hier wat uitvoeriger en wat duidelijker over Christus' geboorte had uitgelaten. Dan was waarschijnlijk ook de betekenis van wat wij de maagdelijke geboorte noemen beter te verstaan geweest. Vaak is geprobeerd om deze woorden in Galaten 4:4 zo uit te leggen: Paulus bedoelde daarmee hetzelfde als de evangelisten Mattheus en Lucas in hun geboorteverhalen vertellen, nl. dat Christus geboren is uit een maagd. Maar de uitdrukking ,,geboren uit een vrouw'' is op alle mensen van toepassing, zoals blijkt uit het woord van onze Heer zelf over Johannes de Doper (Matth. 11:11). Wist Paulus dan misschien niets van de maagdelijke geboorte af? Of wist hij het wel maar vond hij het niet belangrijk? En als hij het dan niet wist of niet belangrijk vond, betekent dit dan dat wij het ook niet belangrijk hoeven te vinden en het misschien wel niet hoeven te geloven?

Overlevering
Zo eenvoudig kunnen we dit niet oplossen. Paulus is wel een kroongetuige van Christus maar hij is niet de enige. De berichten van de eerste en de derde evangelist zijn niet mis te verstaan. We komen daar aanstonds op terug. Eerst is een opmerking op zijn plaats over de groei van de nieuwtestamentische boodschap. We mogen rustig aannemen dat alles wat in de evangeliën over het leven van Jezus staat in Paulus' dagen ook al bekend was. Toch maakt Paulus er nauwelijks melding van. Zijn taak is het de alles omwentelende betekenis van het kruis en de opstanding en de Heilige Geest uit te leggen. Daar zijn geen bizonderheden over Jezus' leven voor nodig. Een volgende generatie begint wat verder terug te kijken en vraagt: wie was die Jezus eigenlijk, van wiens dood en opstanding wij in de prediking horen. Dan grijpt een Marcus terug op de tradities die hem, waarschijnlijk via Petrus, hebben bereikt en begint zijn verhaal met het optreden van Johannes de Doper. Dat is niet alleen het begin van zijn verhaal maar hij noemt het: het begin van het evangelie van Jezus Christus (1:1). De volgende stap is de vraag naar Jezus' oorsprong: waar komt Hij vandaan, wie zijn zijn vader en moeder? Dan vinden Mattheus en Lucas de weg naar de oude overlevering over Jezus' geboorte en dan komt in alle duidelijkheid naar voren, dat zijn oorsprong niet ligt in het spoor van de sexuele omgang tussen een man en een vrouw maar in een bizonder handelen van God. Het stilzwijgen hierover van Paulus en Marcus en zelfs van Johannes kan hiertegen niet worden uitgespeeld. Johannes spreekt wel van het woord dat vlees is geworden maar hij laat in het midden hoe dat in zijn werk is gegaan.

Bijbels gegeven
Jezus' geboorte uit de maagd Maria is dus een goed verankerd bijbels gegeven. De berichten van Mattheus en Lucas lopen wel sterk uiteen maar op dit punt zijn ze wel niet helemaal uniform maar volledig met elkaar in overeenstemming. Mattheus vertelt eenvoudig dat het bleek dat zij zwanger was uit de Heilige Geest. Natuurlijk kon Jozef dat er niet aan zien en daarom was er een engel nodig die hem daarover inlichtte: wat in haar is verwekt is *uit de Heilige Geest.* Het verhaal van Lucas is veel uitvoeriger. Bij hem staat niet Jozef maar Maria zelf in het middelpunt. Zij krijgt bezoek van een engel die haar vertelt dat zij een zoon zal krijgen die de troon van David zal bestijgen en voor altijd koning zal blijven. Dat is op zichzelf een merkwaardige boodschap maar voor Maria is die boodschap vooral daarom onbegrijpelijk omdat ze geen omgang heeft met een man. Daarop geeft de engel een nadere verklaring: *de Heilige Geest* zal over haar komen en als gevolg daarvan zal zij zwanger worden. Wat is nu precies met deze woorden gezegd? Wat doet de Heilige Geest nu precies aan Maria?

Hoe?
Op deze vraag zijn verschillende antwoorden gegeven. Een eerste antwoord luidt: het is net zoals je dat in de mythologie van de Grieken of de Egyptenaren vindt. Daar komt het vaak voor dat een god omgang heeft met een aardse vrouw en dat uit hun omgang een halfgod wordt geboren. De god treedt gewoon in de plaats van de man als sexuele partner van de vrouw. Dit antwoord is onjuist. Beide evangelisten vermijden zorgvuldig alle termen die op zo'n omgang tussen God en Maria zouden kunnen wijzen. God is geen mens en treedt ook niet in de plaats van een mens. Jezus van Nazaret is ook geen halfgod maar voluit mens.
Een tweede antwoord luidt: het is biologisch niet onmogelijk. Jaren geleden las ik een bericht dat biologisch onderzoek had uitgewezen dat het voor kon komen dat een ei zonder bevruchting toch een embryo kon worden en groeien. Het was wel geen mensenei maar in principe was het mogelijk gebleken. Dus was ook de geboorte van Jezus door de Heilige Geest mogelijk en daarmee bewezen. Deze verklaring is weinig beter dan de eerste. God wordt dan toch maar weer gebonden aan wat menselijk mogelijk is. De vraag naar het hoe van Jezus' verwekking en geboorte is historisch noch wetenschappelijk te beantwoorden.

Waarom?
Als we dan niet weten hoe het leven in Maria's schoot tot stand kwam, is het misschien voldoende als we weten waarom het zo ging. Ook daarvoor zijn verschillende redenen bedacht. De meest bekende daarvan is, dat God deze weg wel kiezen moest omdat Hem geen andere weg overbleef om de mensen te verlossen. Die verlossing kon niet tot stand komen door een mens maar alleen door God zelf. Welnu daarom moest God wel kiezen voor zijn eigen menswording teneinde als God in mensengedaante de mensen te kunnen verlossen.
Dit klopt logisch gezien wel aardig maar gaat voorbij aan de vraag of menselijke logica wel op God van toepassing is. Kunnen wij logischerwijze vaststellen dat God iets *moet?* Hebben we uit de Schrift niet geleerd dat God niet alleen almachtig is maar ook vrijmachtig? Wie zal Hem vertellen wat Hij moet. Hier wordt menselijke redenering, hoe vroom ook bedoeld, aan God opgedrongen. Logica is immers een vorm van menselijke wijsheid en daarvan heeft Paulus toch aan de Corinthiers duidelijk gemaakt dat die een mens niet tot God leidt.

Waartoe?
Zo blijven de vraag naar het hoe en het waarom van Jezus' verwekking onbeantwoord. Ik zou zelfs willen zeggen: ze zijn per definitie niet te beantwoorden voor mensen die het van mensenwijsheid moeten hebben. Maar ik meen dat uit het Nieuwe Testament toch wel duidelijk wordt waartoe deze verwekking diende. Twee opmerkingen hierover.
Wanneer in de bijbel de Geest in het geding is, dan gaat het om schepping. Zo was het aan het begin en zo is het altijd. Op de eerste bladzijden van het Nieuwe Testament verschijnt opnieuw de Geest en dat betekent dat de nieuwe schepping begint. Deze schepping zal de oude schepping niet vervangen maar vervullen en vervolmaken. Jezus Christus is geen gevolg van de oude schepping maar van de nieuwe. De eerstgeborene van de nieuwe schepping. Daartoe is Hij door de Geest verwekt. Dat is meer dan Johannes de Doper die van zijn geboorte af met de Geest is vervuld. Jezus' bestaan is volledig door de Geest bepaald. Dat is het eerste waartoe. Maar er is nog een tweede. De Geest is niet een of andere mysterieuze kracht maar is de Geest van God. Waar de Geest werkt daar is God. Waar een kind door de Geest wordt ver-

Lees verder op pagina 8

Uitgave van de Baptisten Gemeenten in Nederland
Redaktie: Mevr. A. W. Lindenborn-de Graaff, ds H. Ploeger, prof. dr. J. Reiling, dr. O. H. de Vries, ds C. van Wier. Alle kopij te zenden aan de eindredakteur ds H. Ploeger, Kraaiensteinlaan 10, 6825 DH Arnhem.
Voor abonnementen en advertenties: Administratie De Christen, Biltseweg 10, 3735 MC Bosch en Duin. Abonnementenprijs bij vooruitbetaling *f* 43,— per jaar, voor abonnees in het buitenland *f* 60,— per jaar.
Administratie: De Vinkenhof, Biltseweg 10, 3735 MC Bosch en Duin, tel. 030-784457 - postgironummer 9260 t.n.v. Unie van Baptisten Gemeenten, Amsterdam. Advertentietarieven op aanvraag verkrijgbaar.

DE CHRISTEN
WEEKBLAD VAN DE BAPTISTENGEMEENTEN

Vervolg van pagina 7

wekt en geboren daar is God. God was met Hem, zei Petrus bij Cornelius in de huissamenkomst. Ja we mogen nog een stap verder gaan en zeggen: God vereenzelvigt zich met Jezus de Christus. Die vereenzelviging gaat zover dat Hij het beeld van de onzichtbare God wordt genoemd. Wie Hem ziet, ziet God. Zijn bestaan is bepaald en getekend door de Geest van God.
Jezus' geboorte uit de Geest is een onuitwisbaar teken van Gods aanwezigheid in de wereld. Aanwezig in de Zoon, de mens van Nazaret, geboren uit een vrouw, die Maria heette.

NU IS DE WERELD VAN EEN ZWIJGEND WACHTEN

Nu is de wereld van een zwijgend wachten,
waarin het hart zijn eigen klop herkent.
Want deze nacht is niet als and're nachten.
God heeft zich naar de wereld toegewend!

In drommen lopen zij de donk're wegen,
tot daar, waar ook dit jaar de Ster bleef staan.
En duizendmaal kom ik mijzelve tegen,
in hen, die hunkerend naar 't licht toe gaan.

Ik zie hen gaan: bedroefde, trieste mensen,
de zwerver, die 's nachts onder bruggen slaapt,
zij, die vervuld gaan onder onvervulde wensen,
en hij, die langs de straten peukjes raapt.

Zij sjokken zonder hoop en zonder zegen.
Is niet de stal voor zoveel leed te klein?
Als zij geen woning vinden langs de wegen,
hoe moet dit Kind hen dan tot schuilplaats zijn?

Maar weet: vermoeiden zullen ruste vinden,
bedroefden stralend in zijn vreugde staan,
God's Gloria ruist aan op alle winden,
wij mogen met de herders Huiswaarts gaan.

Want Bethlehem ligt dicht bij alle steden,
bij Amsterdam en Londen of Parijs.
Ons leed wordt overspoeld door deze vrede.
O, Kind dat Christus heet: Kyriëleis.

Magda Visser

dc nieuws mededelingen actueel

PERIODIEKJE
Het 5e nr is uit, met o.a. doperse AV; JAV, wat moet je ermee?; 1 november; prettige kerstdagen?; 12 oktober; bijbelvisies; jongeren en oecumene in de DDR; een eiland van liefde; dagelijks werk; een column van ds Huizinga. Voor losse proefnumers en/of abonnementen: W. Baptist, Van der Hagenstr. 665, 6717 DW EDE.

BEROEPINGSWERK
Bedankt voor Amsterdam-West: O. Oldenburger te Hengelo.

WERKGROEP JONGEREN EVANGELISATIE
De WJE heeft een extra nummer gemaakt van de rondzendbrief ,,In de koffiebar" en wel met de nieuwe naam ,,REAKTIE". Op de JAV in Stadskanaal bleek dat 20 + -ers best interesse hebben, maar moeilijk aan een nummer kunnen komen. Wij sturen namelijk alleen RJC afdelingen 3 ex. Vandaar dit bericht: wie als 20 + -er graag ,,REAKTIE" wil ontvangen stuurt even een reaktie naar het Jeugdburo NBJB, De Singel 5, 9203 XX Drachten; tel. 05120-15687. Laat het ook even weten als jullie jeugdgroep nog niet eerder de WJE rondzendbrief ,,In de koffiebar" kreeg, dan worden jullie alsnog op de verzendlijst geplaatst.

MEDEDELINGEN

het telefoonnummer van de heer W. Wuite, secr. bapt. gem. Vroomshoop, is geworden 05499-63791.

de heer F. van der Noord voorkomend op de sprekerslijst is verhuisd naar Postweg 18, 3941 KA Doorn.

Graag wens ik al mijn broeders en zusters, vrienden en bekenden Gezegende Kerstdagen toe, en voor het nieuwe jaar Gods nabijheid.

Mat. 6:25-34

mevr. D. Visser-Gorter
Frittemahof K. 318
Sneek

Familie W. Veenstra te Wormer wenst alle broeders en zusters een spoedig en gezegend 1986.

BELANGRIJK

Aan de abonnees van dit weekblad.

De administratie van De Christen deelt de abonnees hierdoor mee dat, met goedkeuring van de Algemene Vergadering te Winschoten besloten is, gelet de stijging van druk- en portokosten de abonnementsprijs voor het jaar 1986 vast te stellen op *f* 44,—.

In de loop van het eerste kwartaal 1986 zal aan de abonnees een acceptgirokaart worden toegezonden.

De abonnementsprijs voor het buitenland bedraagt vanaf 1 januari 1986 *f* 62,—.

Administratie De Christen

In Jezus ontslapen onze zuster

TJAAKTJE BAPTIST-VRIESEMA

op de leeftijd van 89 jaar.

Baptistengemeente Emmen

Nog zeer onverwachts heeft de Heer tot Zich genomen onze zuster

TRIJNTJE OLDENBURGER-WERKMAN

op de leeftijd van 89 jaar.

Baptistengemeente Emmen

Van ons ging heen, in goed vertrouwen in zijn Heer, onze broeder

J. R. M. VAN HEUZEN

op de leeftijd van 70 jaar.

2 december 1985

Baptistengemeente 's-Gravenhage